

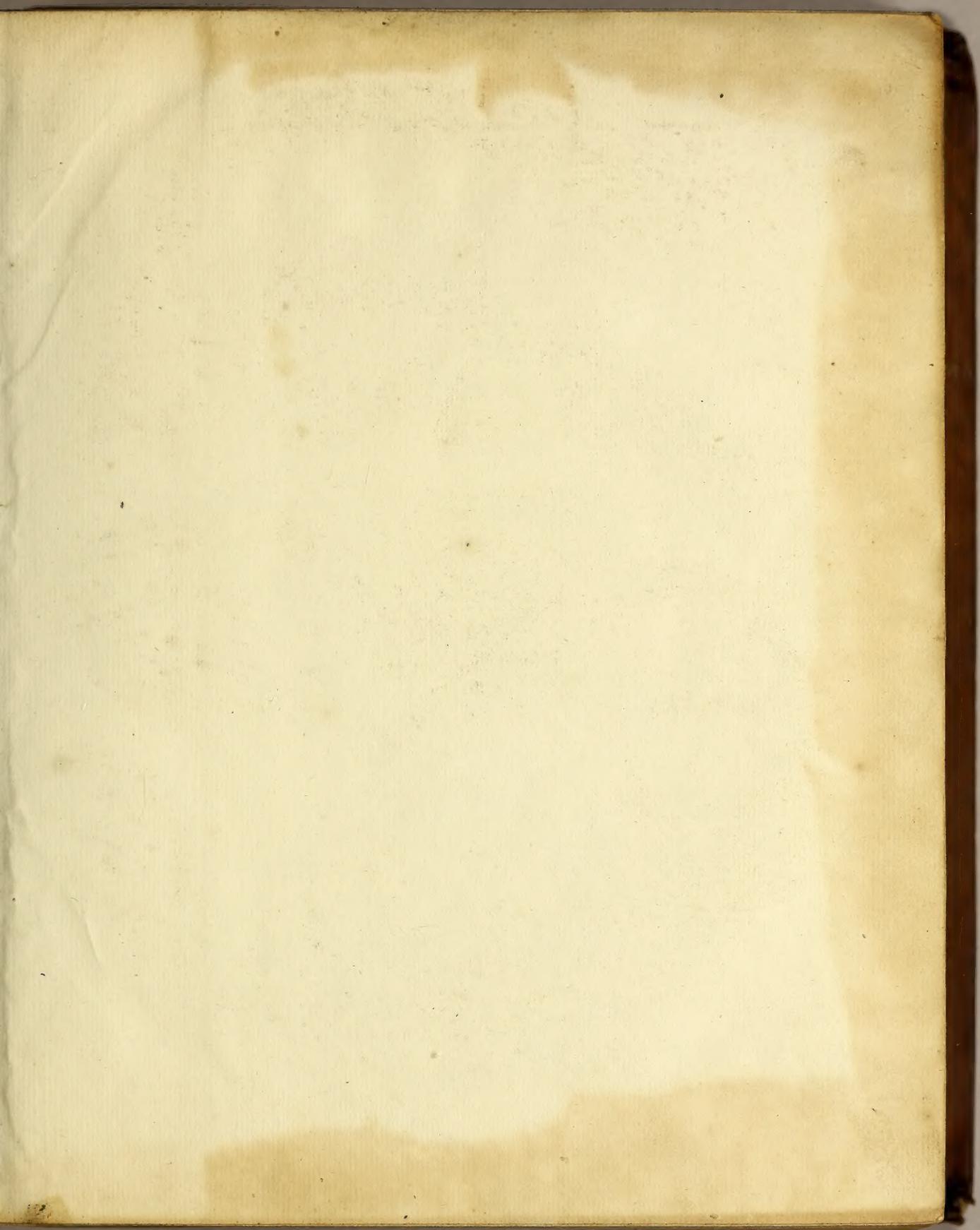
Porter
pre

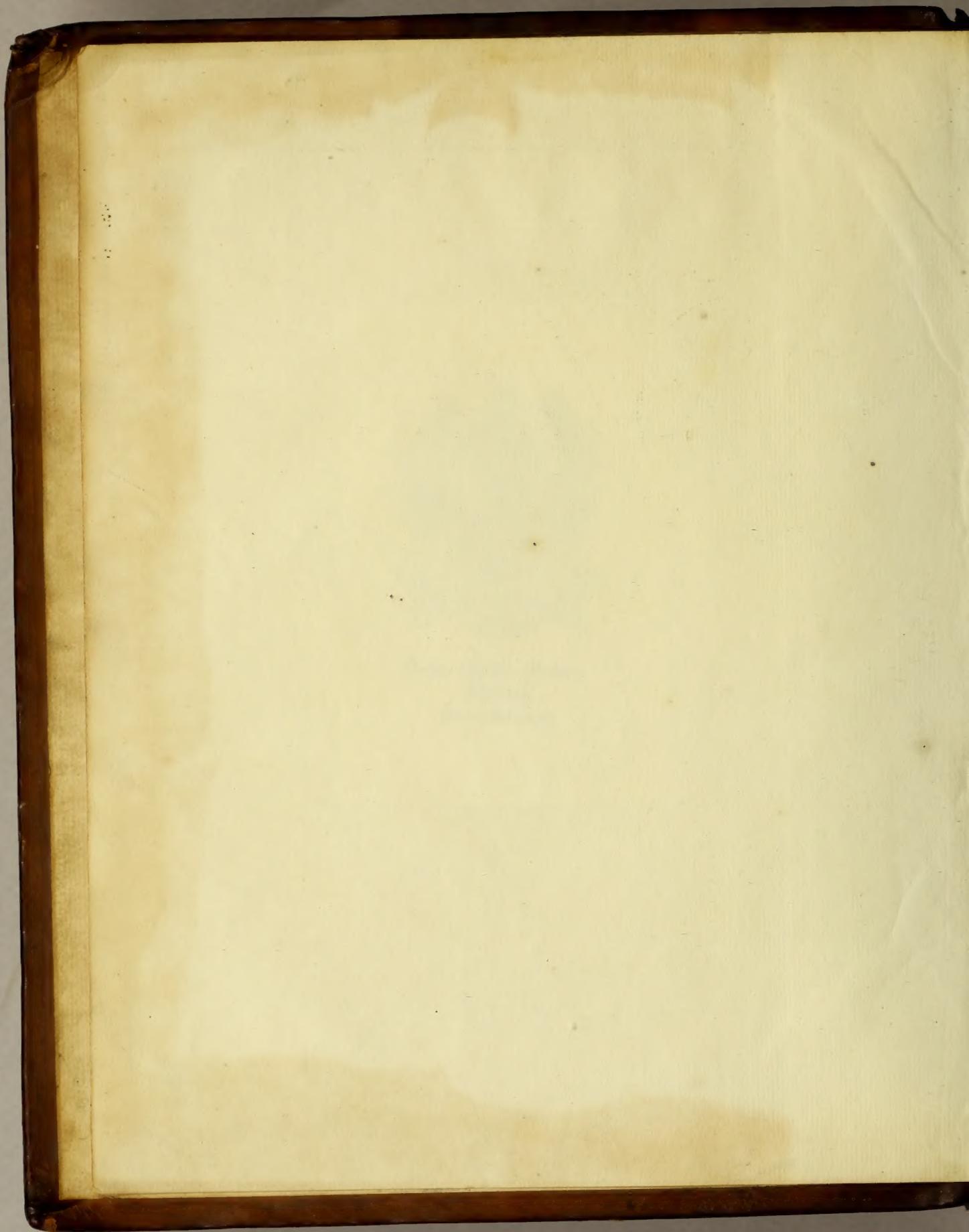
Salon 13805 v. II.

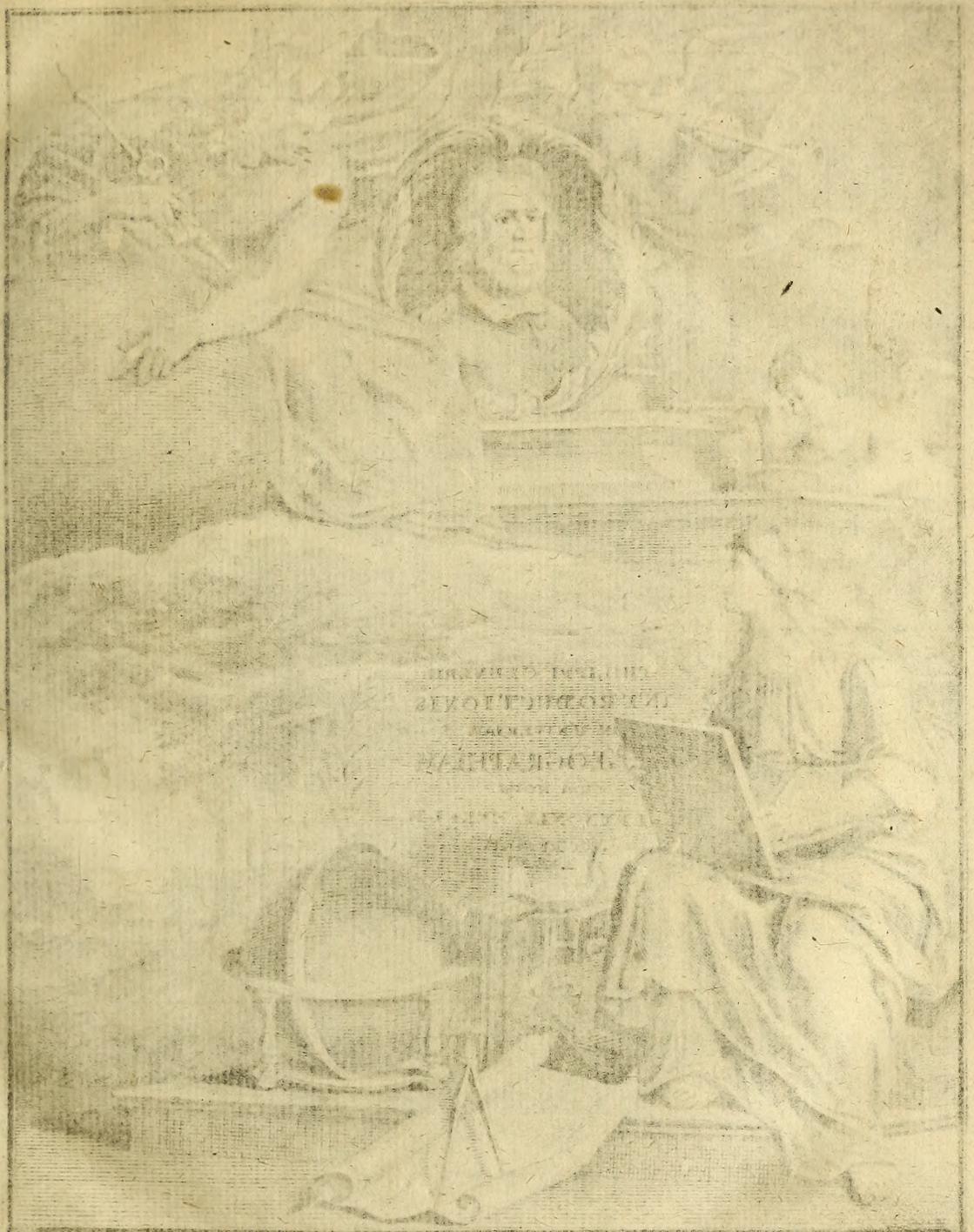

John Carter Brown
Library
Brown University

HP

PHILIPPI CLOVERII
INTRODUCTIONIS
IN UNIVERSAM
TOGRAPHIAM
cum novo
LEONIS TIEBELI
ET RICARDI
LAEVI

**PHILIPPI CLUVERI
INTRODUCTIONIS
IN UNIVERSAM
GEOGRAPHIAM,**

TAM VETEREM QUAM NOVAM

LIBRI VI.

Cum integris JOHANNIS BUNONIS, JOH. FRID. HEKELII
& JOH. REISKII, & selectis LONDINENSIBUS notis.

Textum ad optimas Editiones recognovit; Pauca CLUVERII, multa
interpretum sphalmata obelo notavit; Bunonianis Tabulis geographicis
passim emendatis novas accuratiores addidit; Praefationemque
de CLUVERII fatis & scriptis Historico-criticam;
cum præcognitis geographicis,
præfixit

AUGUSTINUS BRUZEN LA MARTINIÈRE,

Sapientissimi Hispaniarum Indiarumque Regis PHILIPPI V.
Geographus.

EDITIO OMNIUM LOCUPLETISSIMA.

*AMSTELÆDAMI,
Apud JOANNEM PAULI.
M DCC XXXIX.*

PHILIPPI CLOVERI

ГЕОГРАФІАМ

AUGUSTINI BRUZEN

LA

MARTINIERE

In Hanc Editionem

P R Æ F A T I O.

Magnam sane ab erudita gente ineunt gratiam, qui scientiarum perspicuè & breviter tradunt elemen-
ta. Raro enim fit ut qui scientiæ male initiati
sunt, in eadem summos faciant progressus; aut
saltem interdum vestigia sua relegant necesse est;
& quod male didicerunt fortuita corrigat expe-
rientialia: qui vero à primordiis optimum sequuntur ducem, va-
stissimum eruditionis campum passibus giganteis feliciter ex-
currunt.

Qui Geographiæ Tironibus facem præferrent, non defue-
re, quibus noſter præluxit Cluverius. Ejusdem Introdu-
ctio plurimas genuit quæ specie ac forma ad amissim ma-
trem exhibent, quales sunt innumeræ vernaculæ versiones;
vel ab ea parum abludunt. Nescio an ulla gens Europæa sit,
quæ Cluverii opusculum patrio sermone expressum non habeat,
legat, diligat. Bene igitur de Geographiæ studiis Bibliopo-
læ merentur, qui curis suis ac sumptibus efficiunt ut hæc ge-
nuina introductio, nitidis typis, necessariisque ornata subsidiis,
ubivis & ex sententia reperiri possit. Quid in hac Editione sit
præstitum infra declarabitur. Primo aliquid de Cluverii fatis
& scriptis delibabimus; secundo nostram de Cluverii commen-
tatoribus subiectemus sententiam, & nonnullos monebimus
errores, qui Cluverianis temporibus nondum detecti, non mi-
rum est quod tantum virum quemadmodum & cæteros ejus-
dem ævi Geographos deceperint. Tertio præcognita quædam

P R A E F A T I O.

geographica trademus, Geometras secuti duces qui tractati-
bus suis definitiones præfigunt.

L. PARS.

PHILIPPUS CLUWER Latinè debuit nuncupari CLUVE-
RUS, non *Cluverius*, ut solet; sed quia in libris quos vivus.
edidit, *Cluverium* invenio, consuetudoque invaluit ut *Cluve-
rins* diceretur, usu receptum nomen usurpabo. alii fuerunt
eruditi qui nomen suum non satis latinè reddiderunt. Exem-
plum sit unicum Celeberrimus *Tanaquillus Faber* qui cum Gal-
licè audiret *Tanegui le Fevre*, prænomen suum non *Vidum* aut
Guidonem, ut debuit, sed *Tanaquillum*, voce non ante cognita
expressit. sed hanc Geographis parum profuturam nominis
Cluveriani animadversionem omittamus.

PHILIPPUS CLUVERIUS natus est Gedani anno 1580. pa-
tre urbis & reipublicæ Gedanensis monetario; proavis in West-
phalia olim florentibus. Nihil prætermisit Pater ut Philippus
ingenuè & liberaliter educaretur. illum in Poloniam, inde in
Germaniam, ac tandem in Hollandiam misit, ut in Lugdunensi
Academia Jurisprudentiæ operam navaret. Sed quia scientiæ non
nisi spontaneo studio delectantur, & ex adytis suis discipulum
moroſe rejiciunt, qui ad eas invitus accedit, Legum prudentiæ
perfectoriè studuit adolescens, ejus mentem ad se pertinaciter
revocante Geographiâ, cui illuſtrandæ natus erat. In Academia
Lugdunensi tunc docebat Josephus Scaliger vir omnigenæ eru-
ditionis laude, inter doctissimos suæ ætatis eminens
velut inter ignes

luna minores.

Is suasit Cluverio ut Geographiæ totum se traderet, ad quam
validissima mentis propensione rapiebatur.

Ante Cluverium Geographia Historiæ ut ancilla servierat.
ea duntaxat excolebatur quatenus Historiæ lumen afferret. Or-
dinem invertit Cluverius. Historicos veteres evolvit, ut ex eo-
rum testimonis veterem Provinciarum notitiam erueret, easdem
regiones fedulus peragravit ut oculis ac pedibus non alienis, nec
sine maximis laboribus, situm atque distantias pernosceret.

Quamprimum pater Philippum nostrum a juris peritia defle-
xisse rescivit, ultra modum indoluit quod viam sibi adolescens
præcluderet ad dignitates aulicas, quas Germaniæ proceres ju-
ris consultis solent impertire. Ut filium ab otiosa ac inutili scien-
tia

P R A E F A T I O.

tia revocaret, ei solita ademit subsidia, nullamque deinceps subministravit pecuniam. Ad summas redactus inopiæ angustias militiæ nomen suum Philippus professus est, & per biennium inter Hungaros & Boiohæmos militavit.

Militiam
proficit ur-

Tunc temporis Liberum Baronem a Popel imperator in carcerem detrudi jussit ; cuius apologiam , cum in latinam lingam Noster convertisset, & in Hollandia publici fecisset juris, res ea Imperatoriam aulam adeò commovit ut per Legatos suos cum Fœderati Belgii Ordinibus factum expostularet, quibus ut satis fieret, Cluverius in carcerem compactus est, in quo aliquandiu ingemuit. Postea libertati restitutus, in Angliam profectus est , ac denique in Hollandiam redux suas lucubrationes vulgare coepit.

Initium duxit ab opere cui titulus est : *De tribus Rheni Al-Cluverii veis.* prodiit anno 1601. Quantas Romanis ærumnas facefferint labore bellicosissimæ gentes quæ intra alveos Rheni habitabant, nemo geogra- phici, nescit, qui historiam Romanam vel summis digitis attigerit. Sed eosdem alveos a Romanis primum in gratiam commeatuum, ac denique per incolarum solertiam, vel Oceani eruptions, mirum quantum immutatos dignoscere difficile est. Hic primus fuit Geographi labor, & quasi Germaniæ veteris præludium; aut, ut ipsius verbis utar, particula.

GERMANIÆ ANTIQUÆ libri tres anno 1615 prodierunt. Sed quia annus ad finem vergebatur, solitum morem Bibliopolæ secuti sunt, & annum proximè sequentem in fronte Operis apposuerunt, ne citius senescere videretur. V INDELICIA & N O R I C U M in speciem mantissæ subnectuntur.

Eodem anno nempe 1616 superiores Academiæ Lugdunensis Curatores Geographo stipendium in præsens modicum addixerunt, non sine spe majorum propediem præriorum. Itaque familia ex Anglia ubi uxorem duxerat, Lugdunum translata, quamprimum ad Italiae Siciliaeque scriptiōnēm se accinxit, quam felici conatu intra XVI. mensum spatium absolvit. Cum verò nihil edere vellet antequam ipsas terras inspexisset, dubiaque loca oculis perlustrasset, id quoque iter publico juverunt viatico. Peregrinatio quidem ea fuit tantum annua, sed perquam molesta & supra quam credi possit, ærumnosa: cum sape corpus fami ac siti, pernoctationibusque subdialibus, animus perpetuis

P R A E F A T I O.

terroribus, caput vero etiam vitæ periculo subjectum esset; quæ tamen omnia Dei immortalis omnipotenti virtute & larga benignitate superavit. Sic Cluverium, cuius ipsissimas voces exscripti ex Epistola qua Academæ Curatoribus, aliisque fautoribus suis Siciliam antiquam consecrat, de se pergentem narrare audiamus.

Post redditum intra paucos menses utrumque Opus (de Italia, & de Sicilia, Sardinia & Corsica) publicam visurum erat lucem; nisi solita atque ingenita mihi interpellata fuisset diligentia; quippe eas incidere videbam rerum mutationes, ubi merito etiam de meorum studiorum salute non nihil addubitarem. Et mox Itali ingenti stipendio (ut sunt ingeniorum eminentiorumque scientiarum aestimatores) ad publicam Geographiæ Historiarumque antiquarum ex suggestu professionem invitabant. Rhæti etiam in transitu coram, & posteā per crebras litteras serio ac sedulò hortati sunt, ut in novam, quam in lætissima illa moliebantur Valle Tellina, Academiam exornandam meum quoque nomen tradarem. Heic sane, fatebor enim, dubia mihi mens agier, & in quam partem inclinaret, nescire. Respicienda erat familia: Liberi alendi & educandi liberaliter: ne in pejorem eos conditionem dilabi paterer, quam vel genus decebat, vel parentes me reliquerant. Interim amici, doctissimi, atque gravissimi, peritique, ac prudentes rerum humanarum viri, quotidie anxiis consiliis & omnibus viribus dehortabantur, identidem ingendo; Rem me ingenio ac mente mea maximè indignam meditari, si majoris stipendii, lautiorisque viëtus gratia, institutum universi orbis & ævi antiqui describendi studium cum publico in schola aliqua docendi munere commutare cogitarem. Ecquid plus honoris in præsens ac plus gloriae apud posteritatem me consequuturum sperarem, si in Italia, vel alibi, X. aut XX. adolescentulos Geographiam & Historiam publicè docerem; quam, si in Hollandia omnium terrarum antiquitatem eternis monumentis consignatam, universo orbi, futuroque ævo transmitterem. Hæc quidem atque talia eo animum impellere videbantur, quòd jam ab initio ingenii vis eum traxerat: nec tamen miseram vitam liberali loco nato satis persuadebant.

Jam ad umbilicum perducta erat Sicilia, jam Sardinia, jam Corsica, e Typotetarum manibus liberatæ, propediem erant distra-

P R A E F A T I O.

distrahendæ; occasionem datam arripuit, ut Academiæ Cura-
tores, ceterosque patronos suos moneret ne gloria **I L L U S T R A-**
T I A N T I Q U I O R B I S & A E V I quæ apud eos cœpisset, trans-
iret aliò, vel sub ipsum primordium omnis extingueretur. Sic
ambiguam vicem suam exponebat die 31. Augosti anni 1718. sed
opus ipsum nempe **S I C I L I A**, item **S A R D I N I A & C O R S I C A**
Annum MDCXIX. in titulo præfert. An ex voto omnia im-
petrarit, rescire non potui; sed concessum est saltem solatum,
quo in Hollandia detineretur.

Eodem itinere Italiam pedes emensus fuerat, oculis lustra-
verat. Hanc Europæ nostræ partem apud Latinos Scriptores
celeberrimam dignissimamque, quæ ab omnibus eruditis co-
gnoscatur, more suo exornaverat. post Siciliam lucem publi-
cam adspectura, ab eadem vacuos typothetas expectabat. In-
tereà Noster omnes omnino regiones orbis antiqui seorsim, sci-
licet **G r æ c i a m a n t i q u a m**, **G a l l i a m a n t i q u a m &c.** suis lucubra-
tionibus ornare constituerat, nisi mors immatura scribentem op-
pressisset. Obiit Lugduni Batavorum anno salutis MDCXXIII. Cluverii
mors.
Ætatis XLIII.

Decem apprimè linguas calluisse laudatur, Græcam, Lat-
inam, Germanicam, Gallicam, Anglicam, Batavicam, Hun-
garicam, Polonicam, ac denique Boiohæmicam. **I T A L I A A N-**
T I Q U A ut prodiret anno MD C X X III. curavit Daniel Hein-
sius.

Cum ad tradenda Geographiæ Elementa laetioribus affectus
stipendiis, animum ferme induxisset, quod verbis conceptis
declarat, compendium scripsit in quo penitioris Geographiæ
studiosis viam præmuniret; ac Orbis cum veteris tum recentio-
ris Breviarium tironum oculis subjiceret. Intra illius schedas
delitescebat, fortassis scriptori non superfuturus liber nisi &
amici famæ & utilitati publicæ consulentes, viri litterarum a-
mantissimi, ab oblivione fœtum posthumum liberassent, non
omnibus numeris absolutum, quod fatemur, sed cuius doctis-
simum patrem pudere non debuerit. Ea est **I N T R O D U C T I O**
quam denuo quanta fieri potuit cura, emendatam Bibliopolæ
exhibit cum variorum annotationibus ac commentariis per-
petuis.

Tenet me profecto stupori non absimilis admiratio, quoties
** supinam

P R A E F A T I O.

Guillelmi Sanson de Cluverio judicium confutatur, supinam Guillelmi Sanson, viri alias de Geographia bene meriti, arrogantiam fastidiosumque de Geographis judicium apud me reputo. Sic enim Historiam geographicæ scientiæ tradit:

Cette science si utile au public, est demeurée comme ensevelie jusqu'à la fin du seizième siècle, n'ayant été traitée que fort confusément car l'on peut dire:

Qu'Ortelius a commencé à en faire revivre la curiosité:

Que Mercator a commencé à lui donner une suite & qu'il l'a reduite en corps.

Que Cluverius a eu dessein d'en donner une méthode.

Et que mon Pere (Nicolas Sanson) est le premier qui l'arendue si facile & si aisée par sa belle méthode reduite en tables & par la claire distinction des Etats observée dans ses Cartes, qu'elle est présentement de la portée de tout le monde, puis qu'il ne faut que des yeux & des Cartes.

Quis ex hac nugacissima enumeratione non colligat ante Ortelium nullum elapsis proximè sacerulis vixisse qui Geographiam diligenteret, excoleret, promoveret? Sed res aliter se habet: plurimi sæculo XVI. ante Ortelium Geographiæ studium scriptis suis adjuvando excitaverant. Sed, inquies, hodie non leguntur hæc scripta; plerumque lacera thuris ac piperis involucra in pharmacopoliis pereunt. Fateor. in scientiis inveniendis aut refaciendis non statim ad perfectionis apicem pervenitur; antequam via regia viatoribus pateat, necesse est, ut præeant qui solum æquare, rupes amovere, sentes & dumeta eradicare, non sine laboribus durissimis festinent. Sed quia, ut veteri docemur proverbio, *facile est inventis addere*; *plano jam facto itinere, succedunt* alii qui viam silicibus sternunt, alii qui necessariis amnes jungunt pontibus. Non dispari ratione successu temporis per plures conficitur quod ab uno exigi fatuum fuisset. Sed pergamus. Esto: *Ortelius cœperit studium Geographiæ ad vitam revocare*; *Mercator cœpit idem in ordinem & in corpus redigere*. Quando? Post Ortelium? cave ne credas. Mercator enim senior erat Ortelio, jam XVII. annos numerabat cum Ortelius nasceretur; Mercator obiit anno MDXCIV. Ortelius MDXCVIII. Coætanei floruerunt &, quod maximas meretur laudes, quia rarissimè contingit, vixerunt amicissimi. Unicum adferam Jacobi Augusti Thuani testimonium. De Mer-

P R A E F A T I O.

„ Mercatore loquitur. "Cumque de edendis **TOTIUS ORBIS** Lib. 109.
„ TABULIS JAM ELABORATIS cogitaret, cognito Abraha- in fine.
„ mum Ortelium idem opus urgere, inchoatum laborem inhi-
„ buit, donec Ortelius Exemplaria omnia sua distraxisset, NE
„ AUT INDUSTRIÆ AUT COMMODIS VIRI AMICISSIMI,
„ præcipitata suorum editione, OFFICERET. Postea jam in-
„ clinata ætate ad Theologica studia animum adjecit &c., id
est, amico suo stadium geographicum totum concessit.

Quid vero præstítit Cluverius? favete linguis! Cluverius, inquit Guillelmus Sanson; in animo habuit geographicam methodum confidere. Nihil præterea? nihil prorsus. At quid de Eruditissimis in tres Rheni alveos, in Germaniam, Vindeliciam, Noricum, Siciliam, Sardiniam, Corsicam, Italianam, voluminibus fiet?

Pudet me insipientis sapientiæ quæ tantum virum decepit; & quod mireris; fuerunt recentiores quidam ut *De la Croix* aliique qui præceps judicium suum facerent, iisdem verbis intra sua scripta adoptatis. at fingamus Guillelmum Sanson de Elementis geographicis atque introductionibus unice locutum esse atque de ceteris Cluverii scriptis mentem abstraxisse. Quid inde? Semper erit fatendum Cluverium non *voluisse* tantum, sed *effecisse*. Ejus Introductio toties recusa, tot translationibus, notis, commentariis insignita, primarium inter Elemen-tarios libros locum semper obtinebit. Præcipuas ejusdem Editiones enarrabimus.

Lugduni Batav. apud Elzevrios 1629. prodiit Editio quam Cluverianæ Intro-
principem & optimam existimo.

Amstælodami 1629. pessima & mendis scatens apud Jodoc. Hondium.

Lutetiæ, apud Guill. Pelè via Jacobæa sub signo Crucis au-reæ. 1631. Amstelædamensi Editione accuratori.

Lutetiæ 1641. additum est P. Bertii Breviarium.

Introduction à la Géographie universelle tant nouvelle qu'ancienne traduit du Latin de Philippe de Cluvier Géographe. à Paris chez Jacques Bessin rue des sept Voyes à l'enseigne de la Croix blanche 1639.

Lugduni Batav. 1651. 8°.

Lugduni Batav. 1654. 24.

Cluverianæ Intro-
ductionis
præcipue
Editiones,

P R A E F A T I O.

Oxonii 1657 cum Bertii Breviario & æneis Tabulis.

Amstelædami, 1659.

Amstelædami 1661. ex officina Elzeviriana in 12. cum Bertii Breviario.

Parisiis ex typographia Johannis Henault 1661. in 16. Huic subjungitur Philippi Labbé Societ. Jesu, Geographiæ Episcopalis Breviarium.

La Géographie Royale Sc. par le P. Philippe Labbé de la C. de Jesus, à Paris 1653. in 8°. In hoc opere Cluverium sequitur ac vertit, sed in multis emendat.

Guelferbyti 1661. in 4°. Cum notis Bunonis & XLII. Tabulis Geographicis. Amstelodami 1665. in 24.

Lugduni 1666. in 16.

Guelferbyti 1667. in 4°. Editio Bunonis II.

Amstelædami 1669. in 12.

Guelferbyti 1672. in 4°. Editio Bunonis III.

Amstelædami 1676. in 4°.

Guelferbyti 1678. in 4°. Editio Bunonis IV.

Amstelædami 1683. in 4°. Huic Editioni præter Bertii Breviarium accessit Danielis Heinsii Oratio in obitum Philippi Cluverii.

Amstelædami 1685. in 12.

Amstelædami 1697. cum additamentis & annotationibus Joh. Frid. Hekelii & Joh. Reiskii.

Londini 1711. Cum notis Bunonis, additamentis & annotationibus Hekelii & Reiskii, novisque additamentis de quibus nostram exhibebimus sententiam cum de Commentatoribus differemus.

Non paucas hujus operis Editiones prudens sciensque prætero, ne in omnibus recensendis nimius sim. Præcipuas recensuisse sufficiat.

II. Pars.

Cluverii opera geographicæ omnes docti etiam inter emendandum admirati sunt: nemo non laudavit. Libros de Italia Vetere Clarissimus Holstenius Annotationibus suis illustravit, quæ Romæ prodierunt in 8°. 1666. Eosdem Buno autoris methodo, verbis & Tabulis geographicis retentis, contraxit, Guelferbyti 1659. in 4°. Siciliam antiquam itemque Sardiniam & Corsicam Nostri eodem more edidit eodem anno. Idem in

Ge...
Ge...

P R A E F A T I O.

Germania antiqua præstítit ibid. 1563. in 4°. Omissis ubique Veterum testimoniis quæ Cluverius summo cum labore con-
gesserat.

Inter eos qui hanc Introductionem notis suis elucidare co-
nati sunt, primas tenet JOHANNES BUNO; cuius notæ tiro-
nibus sufficerent nisi in paucis errasset; ut cum Californiam in-
sulam esse innuit, quam peninsulam recte Cluverius esse existi-
mat; nonnullæ factæ sunt mutationes quas lectorem moneri
interest; quædam à Bunone omissa aut negligenter tradita
emendationem postulant, quodsi a quopiam præstitum esset,
nihil est cur ceteris commentatoribus carere non possimus.

Quid in additamentis suis nugatoriis J. H. FRID. HEKELIUS De Heke-
efficere voluerit non satis scio. Nihil fane efficit, nisi ut inanis-
sima garrulitate liber intumesceret, quem brevissimum esse, au-
toris scopus, & publicæ utilitatis ratio exigeant. Nullum fe-
re præterit locum, quin tædiosam notorum ignotorumque ho-
minum seriem quos suos amicos, præceptores, ac fautores pro-
fitetur, congerat. Cluverii aut Bunonis voces maxime perspi-
cuas frigidissimis synonymis obruit; & si quid ad Geographiam,
aut Historiam profert, ineptiam suam palam ostendit; ut cum
pag. 296. Nicæam in Pedemontio concilio primo oecumenico
claram somniat. Hujus Notas, quotquot sunt, ex hac Editione
eliminassem si licuisset. Cur id mihi liberum non fuerit, infra
docebo.

Non adeo spernendos JOHANNIS REISKII labores existi- De Reis-
mo. Vellem tamen ut Cluveriani, instituti memor, intempe- kio.
stiva eruditione paginas non auxisset. Bocharti doctissimas ob-
servationes indicare satius fuit quam exscribere. Idem dictum
esto de iis quæ ex Varenii Geographia generali depromxit, quæ-
que quadraginta quatuor columnas hujus editionis implet.
Hæc omnia vera & optima utut concessero, in Varenii libello
relinquenda fuerunt, quem laudare & commendare satis erat,
cum libellus quem expilat, ubivis reperiatur quam facillime.

Non unica est Geographiæ tradendæ via. Potest in Astro-
nomicam, Naturalem & Historicam dividi. Geographiam cum A-
stronomia conjunctam pauci præter Geographos sic proprie dictos
excolunt. Plures naturalem scire exoptant. Utramque Ric-
ciolus, & Varenius quos inter innumeros fere Scriptores, ho-

P R A E F A T I O.

noris causa nomino, tradiderunt, & ad eorum libros evolven-
dos invitandi sunt juvenes principiorum penitioris Geographiæ
cupidi. Sed omnes Geographiam Historicam addiscere inter-
est. His vigilias suas, suamque Introductionem consecravit
Noster. Iisdem brevissimam & facillimam sphæræ notitiam ob-
tulit; adolescentes abstrusioribus principiis obruere & ab amo-
nißimo studio deterrere noluit; quod si animadvertisset Reis-
kius, suam Cluverio brevitatem prudentissimè reliquisset.

de Editore
Londi-
nensi.
De Londinensi Editore superest ut dicam quod sentio. omni-
um quas noverim Editionum turpissima est. Absit ut eam Viro
doctissimo GUIL. READING Bibliothecæ Sionensis custodi
adscribam, quamquam Viri Clar. nomen mentitur secunda pa-
gina. Nemo enim mihi persuadeat virum Bibliothecæ amplis-
simæ præfectum, in Anglia præsertim, ubi scientiæ quam feli-
cissimè florent, in crassiſimos errores impegiſe, quorum pu-
deret adolescentem qui sine libris, de materia nondum sibi
perspecta, scribere coactus fuislet.

Foediſſimum Hekelii de Nicæa Pedemontana delirium, ut in
ſuo loco obſervavimus, confirmat. Fructu additamenta nova
e Cellario præſertim & Luitſio excerpta titulus pollicetur. Ni-
hil e Cellario in notis mutuatum. Ex Luitſio parum vel nihil,
pleraque ex Opere Gallico Viri Clar. DE LA FORET DE BOU-
RGOON desumpta, ut facile ad credendum adducar, ſciolum quen-
dam extitifle qui cum Gallicam linguam vellet addiscere, ali-
quid ex prædicto opere exercitii gratia in Anglicam linguam
converterit, quod Bibliopolæ Cluverii Editionem meditanti
vendiderit. De Londinensibus additamentis vix honorificen-
tius judicabit qui ſua ratione in legendo utetur. Nihil ferme
adjecit editor, niſi quod in ſexcentis aliis Libris legere eſt.
quidquid Historicum adnectit corrumpit. Omnia lippissimis
oculis conſpexit, & quemadmodum arquatis & ietericis omnia
videntur flava, nihil eſt in Historia quod ad præconcepta
judicia non detorqueat. Thomæ mori mortem cruentam de-
testari viſus fuerat Hekelius, in eo vituperandus tantum, quod
rem ad Geographiam non attinentem tetigerat; quid ad hæc
Londinensis editor Edit. Lond. p. 107.? Male certe, Hekeli-
reus enim majestatis erat & authoritatē Pontificis Romani
contra legem fuiſtinuit. at quam legem? a quo latam? a re-
ge

P R I Æ F A T I O.

ge qui legitimi matrimonii pertæsus, pellicem ad solium evexerat; qui que ecclesiam cui facinora sua libidinosa adprobare desperabat, totis viribus a fundamentis convellere conabatur. An Regi Anglorum publicam religionem ad arbitrium suum componere; leges novas antiquis subrogare; sacra pro libitu suo immutare, perdere; jus Ecclesiasticum hactenus inauditum præscribere liceat; an rebellionis crimen statim incurrat, ideoque capite a carnifice plectendus sit, quisquis ad edictum regis, præter dictamen conscientiæ, fidem avitam non deserit, Britannis ipsis trutinandum relinqu. Et quia talium quæstionum decisio nullatenus ad Geographiam confert, eas prætermitto lubens.,, Id unum non omittam nulli populo, nequidem Anglis placere contumeliosam Editoris Londinenfis maledicentiam. impudentissimis verbis utitur nequissimum caput quoties de Ludovico magno loquitur, quem *immanissimum tyrannum* Edit. Lond. p. 212. appellat. quid ab ignorantisimo & inhonesto scriptore expectandum fuerit ex his animadversiunculis satis patet. Absit ut notis ejus omnibus paginas hujus Editionis contaminare voluerim. quasdam tamen selegi quæ utiles visæ sunt, nequid causæ lectori daretur, cur Londinensem Editionem desideraret. Ne tamen moles libri extramodum excresceret, suas ipsi offanias, nugas, fordes, calumnias reliqui. tantum abest ut quod pollicetur veterator præstiterit, ac plures Belgici præli maculas eluerit, ut econtra errata omnia erratis novis cumulaverit;

Si per me stetisset, Eruditorum Virorum consiliis paruisse, plerasque notas quæ libellum obruunt, penitus omissem, retentoque Bunonis unico commentario, in meis observationibus quid Cluverius aut Buno peccaverint, monuisse. Sed ea est temporum nostrorum iniquitas, ut libris in immensum crescere, non imminui liceat, si tale quid Bibliopolis vir litteratus proponit, statim exhorrescunt, Emptoresque causantur innumeros qui ad auctiones Editiones confluunt, non ad accuratissimas: quasi ex mole non ex utilitate, librorum pretium æstimandum sit.

Huic insanæ ut aliquid concederem, omnes omnium notas, observationes, additamenta, sine ulla immutatione reliqui, è Londinensi editione quod minus vitiosum fuit selegi suisque locis.

P R A E F A T I O.

locis inferui, meas denique paucas quidem sed utiles, ut mihi videntur, observationes, ubi opus fuit, adjeci, nec pauca Typholetarum errata ad primam Editionem correxi, reformavi.

Tabulas geographicas quas in hanc Introductionem Buno construxerat, mens fuerat emendare. Sed re bene perpensa, facilis videbatur novas omnino supponere, quam veteres ad veritatem geographicam revocare. Has ergo præter paucas intactas reliqui, sed novas quasdam accuratiiores ab illustrissimo viro Guillelmo de Lisle, omnium regionum, ac temporum, Geographo doctissimo, elaboratas adjeci nempe *orbis veteribus cogniti, Italæ antiquæ & Græciæ antiquæ*. Utinam ceteras ejusdem tabulas Bunonianis substituere licuisset; verum enim vero immensis sumptibus opus erat, & merito Bibliopolæ timuerunt, ne augendo libri pretium emtores deterrerent.

Nescio qua vesania Londinensis Bibliopola æneas aliquot tabellas ut rupti aggeris aliarumque rerum de quibus in Cluverio ne *Gru* quidem reperire est, operi immiscuit. Ea librarios dum incessit dementia, ea lucri cupiditas, ut emptas undequaque figuræ in libris invita Minerva accumulent, nullas in hac nostra editione tabellas inutiles patimur.

Inter doctissimos præterlapsi sæculi Geographos Cluverius noster numerari potest & debet. Sed suos nævos habuit.

Quisquis suos patitur Manes.

Ea in quibus reformandus est duplices sunt generis. I. Quædam vera fuerunt cum scribebat quæ nunc falsa successu temporum facta sunt; quædam dubia quæ nunc perspecta. De his feci ut lectori dubium removeretur; & quæ nunc minus cum veritate congruant, sedulus monui. II. quædam sunt Cluverii præjudicia, quorum falsitas nondum satis erat explorata. in suis de Germania Vetere libris audacioribus conjecturis plus æquo indulget; in Italia Antiqua interdum a scopo suo aberrat & Antonini itinerarium non semel corrigit ubi nulla est mendi suspicio. In ea erat sententia Veterum Romanorum millaria, Romanis milliaribus hodiernis esse æqualia, at verò veterum millaria quinque Hodiernis quatuor respondere compertum est, ita ut recentiorum sexaginta, veterum septuaginta quinque gradum confiant. Hinc multi errores in Italianam Antiquam No-

fri

P R A E F A T I O.

stri inventi sunt: Hinc Itineraria multoties & plerumque im-
merito culpata. hinc Geographorum ferme omnium vitio, Italæ,
magnæ Græciæ, Græciæ propriæ maris mediterranei, & omnium
partium orbis, situs errori publico magis quam veritati accom-
modatus. hinc regiones cognitæ ultra modum extensæ, qui-
bus cum nostra Continens non sufficeret, littus orientale re-
movendum fuit. quantum ab illo errore orbis facies fuerit de-
turfata ut oculis subjiceret vir nunquam satis laudatus Guillel-
mus de Lisle, tabellam edidit in qua Italia, Græcia, mare me-
diterraneum &c. dupli more id est vulgari & suo depingun-
tur. Quisquis rem oculis suis explorare, & rationes quibus sen-
tentiam suam munivit cognoscere desiderat, adeat Regiæ Pari-
siensis Academiæ Commentarios ad annum MDCCXIV. in
quibus Edit. Amstæl. pag. 227. & tabellam de qua loquimur
& tractatum aureum cui titulus est: *Justification des mesures des
anciens en matière de Geographie*, summa cum animi volunta-
te legendum reperiet.

Scientias omnes feliciter promovet experientia, sed nullam
magis quam Geographiam. Pendet plerumque regionum ac ma-
rium notitia à testium oculatorum rationibus quæ non semper ad
amissim exactæ sunt. aliquando viatores inter peregrinandum
parum accuratè quæ vident quæque ab aliis audiunt in suis
commentariis colligunt. interdum ut ea loca invisiſſe ad quæ
non accesserunt, videantur; splendida confarcinant mendacia.
sic decepti Geographi libros & tabellas, fictis locis, montibus,
fluminibus, urbibus, regnisque infarciunt. Hinc Nili origines
ad Montes Lunæ qui nulli sunt, a veteribus translatæ, longe
ultra æquinoctialem lineam, quanquam citra sunt, ut ex recen-
tiorum peregrinationibus patet. Hinc maris Caspii longitudo
ab ortu ad occasum apud veteres producta, quæ juxta recens
confirmatam experientiam a Septentrione ad Meridiem procul
dubio olim fuit ut nunc est. ea est hominum misera conditio
ut diu, antequam ad lumen veritatis perveniant, cæcutiendum
sit. Mari Caspio suus tandem restitutus est situs, sed pedeten-
tim, quod jucundissimè demonstrat Guillelmus de Lisle in
Tabella quam ita adornavit, ut illius maris littora varie ex variis
scriptorum sententiis exarata, Geographiæ progressus &, ut ita
dicam, lentum ad veritatem iter exprimant.

***

Sed

P R A E F A T I O.

Sed, quod mireris, non desunt homines qui tam superstitione antiquis opinionibus adhærent, ut recentiorum omnium testimonia respuentes, pro blasphemias habeant quidquid veterum autoritati videtur esse contrarium. Hujus pertinaciæ luculentum habes specimen in Cellario qui Herodoti sententiam amplexus, Julium Scaligerum & hunc secutum Olearium damnat, quanquam Herodotus & Cellarius de hoc Mari cæcutiunt, Julius autem Scaliger & Olearius, qui testis fuit oculatus, & mare Caspium enavigavit, longitudinem a Septentrione ad Meridiem verissime metiuntur. Eandem habuit socordiam Isaacus Vossius, vir geographicæ scientiæ, in qua se doctissimum profitebatur, tirunculus. in suis ad Melam observationibus l. 3. c. 5. contra Scaligerum & Olearium, non sine delirio, differit, eaque ad confirmandum errorem suum depromit quæ omnibus cordatis ludibrium debent.

Adolescentes monendos esse censeo, in veteribus geographis nihil quærendum esse præter situm urbium, distinctionem ditionum & populorum ac provinciarum limites. Sed in rebus quæ fortunæ vicissitudines nec patiuntur, nec metuunt, potius oculato testi credendum est, quam sexcentis antiquis scriptoribus, qui mare vel montes, non ex visu, sed ex infida plenumque narratione descripsierunt. Coronidis loco præcognita quædam geographicum studium incipientibus scitu necessaria adjiciam.

P R A E C O G N I T A G E O G R A P H I C A.

III. PARS. MUNDUS est sistema ordinatum ex cælo & terra, reliquisque corporibus, quæ his continentur, constans.

Dividitur in { *superiorem*,
inferiorem.

Superior mundus est compages ordinata corporum cælestium.

Inferior mundus qui & *Orbis & terra* dicitur, est compages ordinata corporum sublunarium.

COSMOGRAPHIA mundum integrum, ASTRONOMIA superiorem, GEOGRAPHIA inferiorem contemplantur.

CÆLUM est spatium immensum, indefinitum in quo sidera cursu-

P R A E F A T I O.

cursum suum conficiunt; quodque terram nostram undique cingit.

TERRA sive *Globus terraqueus* est punctum quoddam respectu *Universi*. constat terra & aqua. Aquam sive maria meditatur **HYDROGRAPHIA**.

Terræ figuram vulgus credit in latissimam planitiem excurrere. Eadem & patrum quorumdam fuit sententia, quam similiter adversus Vigilium Bavariae Episcopum acerrimè defendit Bonifacius Archiepiscopus Moguntinus. Sed vero terram Globi rotundi imaginem habere experientia docuit.

Veteres qui terram planam existimabant, mediam secabant per Zonam Torridam inhabitabilem, quæ Zonam unam temperatam, unamque frigidam ex utraque parte haberet. **ANTITHONES** vocabunt populos qui quanquam sub eodem meridiano vivebant, Zona Torrida dividebantur. Male ergo eruditi quidam Antithones cum **ANTIPODES** confundunt; quorum alia & diversa prorsus ratio est. Nam cum rotunda sit terra, ubique homines terram incolunt, supra terram sunt nec a terra pendent, sed eam premunt & terunt. nimirum cum ab omnibus mundi partibus, Pondera, Turres, Arbores, Homines, Mollesque omnes in centrum terræ vergant, non magis penduli sunt antipodes quam nos sumus.

ANTIPODES sunt ii quorum talis in orbe situs est, ut ad eos utrinque perveniant duæ extremitates lineæ rectæ quæ per centrum orbis transfire concipiatur.

Centrum superficie terræ nullum est. multæ tamen nationes tale quid commentæ sunt. Centrum orbis secundum Iudeos est *Hierosolyma*; secundum Saracenos Hispaniæ quondam invasores *Granata*; secundum Græcos *Delphi*; secundum Peruvianos *Cusco*, quæ vox illorum lingua *umbilicum terræ* significare dicitur.

Terræ ambitum ac magnitudinem definire multi conati sunt. palmam ceteris præripuit doctissimus autor *Tractatus cui titulus est: DE LA GRANDEUR ET DE LA FIGURE DE LA TERRÆ*, qui inter commentarios Regiæ Parisinæ scientiarum Academiæ publici juris factus est ad annum 1718. Parte 2.

PLAGAS sive puncta circa nos præcipua quatuor numeramus.

P R A E F A T I O.

Plaga orientalis, sive oriens, ea est in qua sol oritur;
Occidentalis in qua idem occidit;

Septentrionalis in qua septem stellæ Ursæ majoris, *Triones* dictæ, compiciuntur; *Meridionalis* in qua sol tempore meridiano nobis sese offert, quæque Septentrionali ex adverso opponitur.

Hoc notatu dignissimum est; per totum annum non in uno loco Solem oriri, nec in uno constanter occidere. *Æquinoctialibus* verno & autumnali æquo spatio inter Septentrionem & Meridiem oritur & occidit. Ille est *verus Oriens, verus Occidens.* *Æstivo* tempore cum nobis diutius lucet proprius ad *Septentriones* surgit & cadit; hinc dictus est *Oriens Æstivus & Occidens Æstivus.* *Hiemali* tempore quo dies breviores sunt, proprius ad Meridiem oritur & occidit, Hinc dictus est *Oriens Hiemalis & Occidens Hiemalis.* inter orientem *Æstivum* & *Hiemalem* verus *Oriens* est medius. Sic & de Occidente.

CONTINENS TERRA dicitur, quæ sibi cohæret superficie ampliore, dividiturque in plures regiones.

IN S U L A est terra a continenti sejuncta; undique mari cincta.

PE N I N S U L A Latinis, CHERSONESUS Græcis, est terra non plane aquis cincta, sed tractu quodam, quamvis angusto, continenti annexa.

ISTHMUS est terra angusta inter duo maria, peninsulam cum continente connectens.

PR OMONTORIUM est mons, vel rupes conspicua altitudine in mare procurrens. quibusdam dicitur **CAPUT**; Gallis **CAP**, Italis **CAPO**, Hispanis **CABO**, Belgis **KAEP**. Juxta montes mare est maxime profundum.

LITTUS est terra mari aut lacu alluitur, & fluctibus verberatur.

ORA est terra mari finitima.

RIPA est terra quæ flumine alluitur, sive est terminus fluviorum ex utraque parte secundum longitudinem protractus.

ALVEUS est locus cavus inter duas ripas, in quo aquæ fluminis, dum non exundat, continentur. Exundat vero fluvius quoties succrescentibus aquis, alveo non sufficiente, in prata vicina, vel agros finitimos effunditur. ad exundationes coercendas extruuntur **AGGERES** sive moles terrarum & lapidum quæ aquas sustineant.

M O N S.

P R A E F A T I O.

MONS est terra prominentior & altitudine sua magis conspicua; suntque montes alii magis, alii minus excelsi.

MONTES dicuntur simpliciter qui parvo spatio circumscripti sunt; qui vero longo tractu extenduntur, dicuntur **JUGA**. talia sunt Alpes, Apenninus, Imaus, &c.

In **Jugis** sunt Aperturæ seu transitus qui dicuntur **Pyramides**, quales *Termopylae*, vel **portæ**, ut *portæ Caspiæ* *portæ Ciliciæ* &c. Hæ apud Turcas **DEMIR CAPIR** id est **portæ ferreæ** nominantur. talis est angustissimus ex Moldavia in Transsylvania aditus.

COLLIS est exigua terræ eminentia.

VALLIS est terra plana inter duos montes consistens.

CONVALLIS est terra fere undique collibus aut montibus comprehensa.

PLANITIES seu campus est æqualis terræ superficies à collibus & montibus libera.

Scopulus est mons saxeus seu rupes e mari eminens, vel etiam aquis tecta, navigantibus exitialis.

Syrtæ sunt loca in mari, nautis infesta.

PULVINI sunt spatia arenosa, vel extra aquæ superficiem eminentia, vel sub aquis latentia, ita tamen ut transitum navium impediatur. Hispani **BAXOS**, Belgæ **SANDBANCKEN**, Galli **BASSES & BANCS DE SABLE** appellant.

SYLVA locus est arboribus a natura consitus.

SALTUS est densior sylva & opacior in qua aestivare pasci que soleant feræ.

NEMUS est locus amoenus arboribus consitus, arte plerumque naturam adjuvante, umbrasque & ambulacra jucundissima præparante.

Lucus est densa sylva arborum intactarum. Numinibus suis veteres pagani Lucos consecrabant.

ARBUSTUM sive **FRUTETUM** est cæduarum arborum sylula.

VIRGULTUM est locus arbusculis consitus.

PASCUUM est ubi pecora pascuntur.

AGER est terræ portio quam colimus sive arando sive conserendo, sic dicitur quod in eo multa sunt agenda. Ager etiam sumitur interdum pro territorio urbi circumjecto.

P R A E F A T I O.

AREA propriè dicitur locus vacuus quasi exaruerit, nec possit quidquam generare.

CAMPUS est planities terræ ampla.

PRATUM locus est in quo Herba tantum crescit ac fœnum, quod falce resecatur, & in hiemem pascendis gregibus reservatur.

ARVUM est ager aratus necdum satus.

DESERTUM locus est propter paucitatem hominum, vel soli sterilitatem, incolis vacuus, & quasi derelictus. tales sunt arenosæ solitudines in Africa & Asia.

REGIO est terræ portio Regi vel Principi, aut etiam electo quotannis Magistratui subiecta.

IMPERIUM est pars terræ multas continens regiones, regna, & provincias, quæ unius summi Capitis aut Monarchæ imperio parent. Imperio qui præest *Imperator* dicitur. titulus est omnium apud homines dignitatum maximæ.

REGNUM regionibus continetur quæ regem agnoscent.

PROVINCIA est pars regni vel imperii peculiarem habens administratorem. Olim sic dicta fuit omnis regio a Romanis devicta & bello acquisita, in quam *Prætor* cum officio mittebatur.

SATRAPIA vox Persica est & denotat regionem quæ a Præfecto administrabatur.

TERRITORIUM est complexus agrorum intra cujusque civitatis fines.

CIVITAS est collecta civium multitudo & societas, iisdem moribus, legibus & institutis gubernata.

URBS est ordinata plurim ædificiorum pro recipiendis ci- vibus series muro cincta. Dicitur ab *urbo* id est curvatura ari- tri, quo futuræ urbis magnitudinem veteres adumbrabant.

EMPORIUM locus est mercatura & nundinis celebris in quem merces exteræ deportantur. Pleraque veterum Emporia fuerunt urbes maritimæ vel saltem navigabili fluvio appositæ, ad quas commodus esset navium & mercium appulsus.

OPPIDUM est urbs quædam minor, muris cincta vel carens, nundinis gaudens anniversariis & foro hebdomadario. Inter oppidanos quidam opificia & mercimonia exercent, quidam agros

P R A E F A T I O.

agros colunt. medium tenent statum inter urbis cives & agricultores oppidani.

METROPOLIS est urbs regni vel provinciæ primaria, ceterarumque quasi caput & mater.

MUNICIPIUM urbs erat quæ civitatis Romanæ fruebatur privilegiis.

COLONIA urbs est quæ ob infrequentiam incolarum novis civibus impletur vel aliunde deportatis habitatoribus nova construitur.

PRAEFECTURÆ erant oppida Italiæ vel Imperii Romani, in quibus qui habitabant, nec suis legibus ut municipes vivebant, nec ullos de suo corpore magistratus creare poterant ut coloni, sed a Magistratibus Roma missis qui *Præfecti* dicti sunt, regabantur iis legibus quas Senatus populusque Romanus dixisset.

PAGUS bifariam intelligitur; pagum veteres dixerunt regionem satis amplam, & eo sensu pagus idem est ac *Gow* apud Germanos, ut *Suntgow*, *Brisgow*, &c. talis est hodie distinctio in Fria inter *Flevum* & *Lavicam* in *Ostergow* & *Westergow*, id est orientalem pagum & occidentalem. Pagus in notione Romanis sueta plures vicos complectebatur. Tacitus de Mor. Germ. c. 6, & 12. luculenter pagos a vicis distinguit. pagus aliquando pro vico dicitur. Quia vero ruris incolæ sacris avitis tenacius adhærent quam urbium cives, pagani id est ruricolæ diutius idola coluere quam urbani, hinc factum est ut idololatria *Paganismus* dicta fuerit.

VICUS etiam duplicem habet sensum. interdum enim sumitur pro via in urbe vel in oppido, quam utrinque civium domus sepiunt. hinc vicini qui in eodem vico habitant. quia vero extra urbem rusticarum domuum congeriem via sæpe unica dividit, vicus dictus est numerus indefinitus villarum quas agricolæ & rustici habitant.

ARX est ædificium munitum contra hostem extrectum, vel in urbe vel extra urbem ad cives adversus extraneum protegendos, vel etiam ad eosdem in officio & obedientia continendos.

CASTRUM est urbs probe adversus hostiles impetus, & ad obsidionem sustinendam munita.

CASTELLUM est castrum parvum.

A U L A

P R A E F A T I O.

AULA vel CURIA est sedes atque habitatio Principis; ædificiis editioribus splendidioribusque exornata.

VILLA domus est cum agro extra urbem. Estque idem quod PRÆDIUM in quo altilia, frumentum, pabulum &c. asservantur.

Non idem est apud populos regimen. STATUS MONARCHICUS est cum sub uno rege, a cuius voluntate pendet, populus regitur. STATUS DEMOCRATICUS in quo apud populum est suprema autoritas ut olim apud Athenienses, hodie apud Helvetios. STATUS ARISTOCRATICUS est cum Optimates summam potestatem habent: ut apud Venetos nobilibus tantum jus regiminis competit. Status OLIGARCHICUS est cum pauci homines selecti Rempublicam administrant.

MARE est aquarum saltarum, maxima quantitate congregatarum receptaculum, perpetuo æstu fluens ac refluens intra alveum suum.

dividitur in { *universale*
                  particulare

Mare universale dicitur OCEANUS, totum orbem instar cinguli ambiens.

Mare particulare certam terræ portionem alluit, nomenque habet proprium ut Mediterraneum, Rubrum, Pontus Euxinus, &c.

FRETUM quod & BOSPHORUS, vel BOSPORUS, est angustissimum pelagus inter duas continentes, ut Magellanicum inter Americam & terram igneam, Bosporus Thracicus Thraciam inter & Bithyniam &c.

SINUS est aqua maris terræ se insinuans, sive est excursus maris curvo littore interceptus.

BREVIA sunt vadosa loca maris in quibus undæ sunt breves, nec in altum assurgunt.

LACUS est copiosa moles aquæ perennis in alveo suo consistens, in quem & ex quo rivi & fluvii interdum promanant.

STAGNUM est in quo aqua refes perpetuo consistit.

PALUS est aqua stagnans, sine tamen perpetuitate.

FLUVIUS, seu FLUMEN est aqua dulcis copiosa quæ a fonte suo usque ad Mare perpetuo decurrit, sive nomen suum servet usque ad Mare, ut Sequana, Ligeris &c. sive ab alio flumine acci-

P R A E F A T I O.

accipiatur & nomen perdat ut Matrona, Isara &c.

AMNIS est minor fluvio.

RIVUS est minor amne.

GURGES est locus in fluvii alveo profundus.

VORTEX est in girum contorta aquæ fluentis collectio.

CONFLUENS est occursum duorum vel plurium fluminum in unum confluentium.

OSTIUM est locus ubi fluvius in Mare vel in majorem fluviū influit.

FLUVII RIPA DEXTRA vel SINISTRA ea est quam haberet ad dexteram aut ad sinistram homo in medio alvei prope fontes, cujus vultus ad ostium fluvii conversus esset.

TRAJECTUS est locus ubi flumen ex alveo superiore in inferiorem summo cum strepitu præcipitatur & ruit.

TORRENS est fluentum non perpetuum, quod æstate exsiccatur, & tantum nivibus aut imbribus augetur.

FONS est aqua e sinu terræ ebulliendo scaturiens.

PORTUS est locus in littore navibus excipiendis idoneus.

STATIO, Gallis *une rade*, locus est ubi naves quiescere sine periculo possunt, & cujus fundus est anchorarum tenax.

HODIE DETECTA EST TERRA Septentrionem versus ad Gradum 82. ad Meridiem versus vix ad sexagesimum.

Terrarum orbem veteres quibus non ita, ut nobis hodie, innotuerat, modo in duas partes, modo in tres, modo in quatuor sunt partiti. qui duas constituebant tantum, Asiae & Europæ solum rationem habuerunt; Africam seu Lybiā modo sub Asia, modo sub Europa comprehendebant. Aliquando Ægyptum inter Asiam & Libyam pro quarta orbis parte agnoverunt. Judæi orbem in duas partes dividebant, terram scilicet, id est suam, & extra terram, id est regiones à gentibus habitatas. Jam partes orbis vulgo numerantur quatuor, nempe Europa, Africa, Asia & America; quibus addendæ sunt duæ aliæ partes Borealis nimirum sive Arctica, & Australis sive Antarctica; terræ incognitæ.

Hæc tironibus Cluverianæ Introductioni initiandis sufficient & profint.

****

P R A E-

PRÆFATIO
JOHANNIS BUNONIS

Edit. Guelferbytanæ 1661. præfixa.

Rdum sanè, multisque difficultatibus & laboribus obnoxium aggressus sum opus: dum Philippi Cluverii, Geographi excellentis, Introductionem Geographicam rebus memoratu dignis & Tabulis illustrandam suscepi & emendandam nulla ambitione ductus, nec scribendi prurigine illectus. Sed quum Serenissimus Princeps noster, nobile, quod ad S. Michaëlis in hac urbe est cœnobium in novum convertisset Gymnasiū, in quo bonis litteris, artibus ac moribus imbuuerentur adolescentes: illiusque auctoritate inter cæteros Doctores, ipse quoque essem constitutus, qui præter historias, etiam Geographia cognitionem traderem; sollicita cœpi circumspicere mente, & rationem querere, quā id omnium commodissimè posset fieri, & quām minimo temporis impendio. Præ reliquis vero de hac ipsa arte editis scriptis hac Cluverii Introductio, quod utramque ille contineat Geographiam cum veterem tum novam, ex patronorum quoque judicio placuit, quæ doceretur. Sed deerant Tabulae idoneæ, sine quibus Geographia omnino non discitur. Quæ verò cum hoc ipso Cluverii opere sumptibus Mulleri Brunsvigæ fuerant editæ, minores erant, quam quæ possent adficere oculos aut discentes rectè adjuvare; adeoque non præstabant usum, qui querebatur: neque præstabunt minutæ istæ, & Mullanianis non majores tabulae, quæ nuper in Belgio editæ sunt. Deinde illa Cluverii descriptio plurimis locis videbatur justo brevior, desiderabaturque paullo plenior, quæ loca memorabilibus insignioribusque notaret rebus, etiam memoriae causâ. Sicut enim nuda temporum series, nisi cum illustrioribus rebus, quæ certis temporum articulis gestæ sunt, nec recte dici potest, nec teneri: ita quoque temporis jacturam faciunt, operamque ludunt, qui in Locorum cognitionem cupiunt discentes, non adhuc hibitâ commemoratione notabilium, quæ iis ipsis contigerunt & obser-

observanda sunt locis. At illa quidem facile doceri poterant, ne
animis adolescentum per aures immissa confessim effluerent, si non
fuerint scripta simul & adnotata chartis, ut relegantur. Omnia
verò ut scriberentur, ad calamum dictare nimium requirere vi-
debatur temporis; adeò ut unius anni spatio, licet ut singulis
diebus integras doceremus horas, illa in Geographiam introductio
vix posset recte explicari, & ad finem perduci. Ut igitur Au-
ditores nostri istā calamis excipiendi scribendique molestiā sub-
levarentur, necesse omnino fuit locorum memorabilia quae deside-
rabamus, ex auctoribus congerere, eaque exscribenda commit-
tere Typographo; adeoque publico Eruditorum judicio exponere.
Ad quod opus difficile sane, diu reluctans, tandem inductus
sum etiam magnorum virorum persuasus auctoritate & quum
frater meus, cuius impensis hæc nostra edita sunt, ad hanc rem
sumptus sponte offerret, operamque suam in parandis & inciden-
dis Tabulis geographicis promitteret, & jam nihil supereret quod
institutum nostrum moraretur, operi huic manum adhibere consti-
tui, illudque aggressus opinione deprehendi longè difficilius. Præ-
terquam enim quod muneric publici ratio & continui labores,
præter lucubrations, exiguum permetterent tempus, quod huic
recte collocaretur rei, Auctores & Geographi inter se dissidentes
sæpiissime turbarunt conatus nostros: quibus accedebat Tabularum
ordinandarum ratio admodum molesta. Tandem tamen per Dei
gratiā difficultates & labores istos sumus eluctati, ipsumque
opus hoc ad umbilicum & ad finem perduximus. Quod dum fit
nihil magis precamur & in votis babemus, quam ut hic labor
nostrer esse queat gratus & acceptus Eruditis, commodus verò &
utilis iis in quorum gratiam est suscepimus. Instituti & methodi
nostræ ratio hæc est. prima nostra cura fuit quæsiti loci ostendere situm; ac altera eundem memorabili aliquâ re, ex varia
Auctorum lectione notare, atque illustrare, ut discentium con-
suleremus memoriae. Ut enim viatores loca leviter signata fa-
cillime tenent & observant; ita quoque ejusmodi memorabilia
in locorum cognitionem cum voluptate & eruditionis incremento
deducunt. Quare in geographicis suis memorabilia locorum &
antiquiores pariter & recentiores notarunt scriptores; ex quibus
Brietius etiam admiranda addidit. Curavimus autem, ut ea
loca, quorum in opere fit mentio, in Tabulis quoque nostris con-

spiciantur Geographicis, quas, novas cum antiquis conferendo,
ita adornavimus, ut veteres pariter & novas locorum appellatio-
nes in una eademque saepe exhibeamus Tabula, discrepantiam
etiam, quæ in Tabulis invenitur ratione longitudinis indicantes.
Persæ tabulam Cl. Oleario auctore editam, licet a cæteris pla-
ne sit diversa, retinuimus, nostro tamen instituto aptatam non-
nullis in locis reddidimus locupletiorem. Veteres enim Geogra-
phos à sequentis ævi scriptoribus refutari jam suo ævo depre-
hendit ipse Cicero: in quibus à Cluverii recedimus sententia;
in iis magnorum virorum nitimur auctoritate, argumentorum
que robore: neque dubitamus quin, si ipse Cluverius hanc edi-
disset Introductionem, in multis diversa atque alia scripsisset.
Quum verò neque ex veteribus, neque ex recentioribus Geogra-
phis vix reperiatur, qui in hoc genere absque omni sit nœvo &
errore, desiperem profecto ego, si, me in nullo prorsus errasse,
vanè præsumerem & existimarem; tota enim Geographia, si exi-
mas generalia, ex singularium constat descriptionibus, que quo-
niam uni homini non datum est omnia per terrarum orbem inspi-
cere & lustrare loca, aliorum fide & relatione nituntur, adeoque
hic facillimè possimus decipi & in errorem adduci, rogo autem Le-
ctorum benevolum, cujuscumque fuerit ordinis aut conditionis, ut si
quos in hoc nostro opere deprehenderit lapsus, amice moneat, pa-
ratum meliora & certiora docenti parere, errata emendare, la-
psumque corrigere.

PRÆ-

P R A E F A T I O

Editioni Amstelædamensi anni MDCXCVII. præfixa.

L E C T O R I B E N E V O L O

S. P. D.

Non Auctores solummodo antiquos, Græcos Romanosque, sed ex ævo medio barbaroque plures hæc distinuit cura, hæc meditatio diu exercuit, ut tironibus geographicam institutionem brevi & perspicuo libello conclusam traderent, firmiusque imprimarent.

Huc multæ Græcorum veterum περιηγήσεis aut ἐγγύησεis i. e. de situ orbis commentarii pertinent: Quales adhuc extant à Scylace Caryandensi, Martiano, Artemidoro utroque, Dicæarcho & Isidoru compoſiti, sed ab Hœſchelio unum in corpus redacti. Ut de Dionyſio Alexandr. Ptolemeo, Stephano, Anonymisque multis mentio nec fiat in præſenti, Roma nobis Pomponium Melam, Plinium, Solinum, Ἀθīcum reliquit. Hos factō agmine sequebantur Arabes, cum ad ipsos doctrina liberalior trans oceanum octavo & nono ſeculo migrasset, scriptisque compendiiꝫ præcepta geographicā inſillarunt; Jacoutus puta, Ibn Maraf, Abulfeda, princeps Hamatæus, cuius versionem ab Schickardo additam Hottingerus in Bibl. Orient. memorat, Schalabaddinus plerique avéndoloi, & Nubiensis à Gabr. Sionita editus: Ut alios in Bibliothecis quotquot adhuc latitant, omitam; Græcos itidem ex ætate media Psellum, Epiphanium, Phocam, Nicetam & plures Anonymos, quorum unus opera studioque Gothofredi prodiit. Postea cum literæ humaniores ē tenebris, quibus oppreſſe diu jacuerant, caput extulissent, Viri docti ad geographicā rudimenta quam brevissime inſillanda manum & animos applicuerunt. Hinc tot Epitomas, Synopses, Breviaria, Compendia, Sceleta, Theatra, Enchiridia & Specula in lucem edita videmus; neque superiore tantum proximo, sed hoc noſtro etiam quod procurrir, ſeculo. Noſter autem Cluverius introducſionis titulum parallelo Geographiæ, quam meditabatur, veteris & novæ opuſculo inſcripſit, tum ut vias adolescentibus emuniret commodiſſimas, tum ut vestigia Scriptorum antiqua ipſe inſifteret. Quot enim Philoſophicas ſitazwys i. e. introductiones adhuc ſuperfites habemus? Nec à Porphyrio ſolum, quem εἰσαγωγὴ i. e. introductorem interpretes vocarunt, ſed ab aliis tam Græcis quam Latinis Scriptoribus. Non quidem iis introductio proprie dicta, & cum motu locali aliquo coniuncta in mentem venit, nec forenſis ju dicio quondam Romano receptiſſima, ſed libraria ſive doctrina ſive ſcriptio, quæ primis artiū elementis traditis lectorē ad eas, tironem maxime introducit: Ut Hesychius rectiſſime εἰσαγωγὴν καὶ εἰσιγῆσιν διδαſκαλιαν reddiderit

sive doctrinam. Hunc sibi scopum superiore seculo præfixerunt Balth: Merca-
tor, El. Anton. Nebrissenfis, & I. Dodonæus, Iagoze cosmographica con-
scripta; nec alium Salmanticenses introductionibus in cosmographiam variis
conjunctione editis A. 1557. Eadem plane instituti ratio, eademque lex fuit,
quam tenuerunt hoc nostro seculo Georg. Fournier, Job. Blancaurus, Heidman-
nus, & noster potissimum Aucttor sua introductione ad Geographiam veterem
novamque composita. Hic enim libellus simulac Lugduni apud Batavos in
usum exit communem, applausu vario exceptus, non apud Belgas solum, sed
Germanos etiam typis iterum exscribi debuit. Idem non ita multo post ver-
sione Gallica A. 1667. apud Parisinos, apud Norimbergenses A. 1679. Ger-
manica ornatus; a Pet. Lambecio in tabulas synopticas, ab aliis viris CLmis
in Manuale aut Enchiridion redactus iterum apparuit. Tandem Bunonianæ
sive Wolffenbüttelensis editio multis tabulis & annotationibus instructior suc-
cessit, majusque libello pretium, & honestam in Scholis omnibus existima-
tionem peperit. Tantum eminet hucusque introductio nostra Cluveriana, ut-
pote Liber, qui raram nostro seculo felicitatem expertus fuit, ut cum
exiguo sui merito à multis magni fiat, sed tamen non inutilis, si cum
Cl. V. Joh. Bunonis commentario legatur. Hæc est censura Viri celeberr.
J. C. Beccanni in Præcognit. Geograph. peracuta, quam ne durius strinxisse
videatur, ipse temperat, libelloque suam felicitatem & utilitatem afferat. An
utraque cum magno, an exiguo huius merito afferatur, alii judicabunt, quibus
tot editiones, tot versiones, tot nata ex hoc uno compendia non improbantur.
Cum enim Scriptores omnes geographici tum recentiores, tum præsertim vete-
res multa passim omiserint, plura falso tradiderint: Ipsaque adeo Geographia
vetus maxime, quin nova etiam aut manca & imperfecta, aut suis alicubi
erroribus fœdata fuerit: Nec mirum est, compendiis, synopsi & introduc-
tibus nævios aut vitia, & hæc quidem aliis perpaucia leviaque, aliis vero plu-
ra & gravia subrepasse. Hæredes igitur Bunoniani quoniam sumptus suos &
operas libelli hujus iterata toties editione nunquam perdiderunt, publico tirorum
commodo ut inservirent, novas tabulas æri clarius incisas, observationes &
supplementa quædam voluerunt accedere; ne moles tamen opusculi modum ve-
terem, aut vetus pretium nimis transgrediatur. Unum illud supereft, quod
in limine adhuc moneri cupiunt hæredes de notis prioribus & posterioribus di-
gnoscendis: Prioræ aut pristinæ notæ suo signo, stellula nempe aut lunulæ, aut
parenthesi gaudent; posteriores & novæ omni carent indicio. Tu autem, Le-
ctor benevolæ, hoc nostrum quodcumque bono publico imperit, studium fore,
Cluverianis, si lubet, præceptis, additionibus, notis utere, omnesque res tuas
ad animi sententiam gere, perfice, absolve.

T R E S E P I S T O L A E

Prioribus editionibus præmissæ nunc sequuntur.

VIR O Clarissimo & Eruditissimo Domino

JOHANNI BUNONI

Officia & salutem!

SI verum est *Plinii* effatum ad Cæsarem *Vespasianum*, magna pars studiorum amoenitates quærimus: quid jucundius aut magis amoenum in peregrinatione literariâ, quam sine sumptu, sine viatico & absque omni deprædationis aut mortis periculo, omnium terrarum superficiem peragrare, inde cœlum intueri & dimetiri, immensum oceanum penetrare, ejusque ambitus, secessus & abdita sicco pede percurrere, regiones in tractus, mundum ipsum in partes sibi dividere, provinciis terminos & fines ponere, origines & cursus fluminum adspicere, urbes, oppida, arces, castella intrare, penetralia visitare & absque metu recedere, montes adscendere, valles & sylvas pervagari, & totum terrarum Orbem suum facere? quæ omnia studium & amor Geographiæ tutò concedit. Si autem cum delectatione dignitatem & utilitatem quæris, quid divinius, quam sicut temporum cognitionem ad DEI ipsius æternitatem, sic tot locorum scientiâ quodammodo ad ejus immensitatem accedere? *Historia* insuper ipsa est cæca, inamœna & fluxa, si *Geographiam* non habeat comitem. Mundus est ampla nostra civitas, magna (ut *Varro* ait) homulli domus, quid turpius, quām si civis civitatis suæ vias, & domesticus ædium, quas colit, aditus ignorare velit? Nescire velle, quid alibi geratur, aut gestum sit, hoc est, se ipsum suo ergastulo, carcere affectatæ inscitiae, includere. *Philip-pus Cluverius* admirandæ sedulitatis & indefessi in *Geographiam* amoris homo, ipsis *Italis* *Italianam*, *Siculis* *Siciliam*, *Germanis* & antiquam illam & novam *Germaniæ* faciem, *omnibus* autem or-beam

bem terrarum ostendit, omnesque partes, si fata voluissent,
accuratius erat ostensurus. At sicut Tiberius Cæsar, teste *Plinius*,
olim *Apionem* Grammaticum vocavit Cymbalum mundi,
Plinius autem ipse, publicæ famæ *Tympanum*, & adeo ipse
Apion scripsit, immortalitate donari à se eos, ad quos aliqua
componeret. Ita nihilominus vero propius erit, *Cluverium*
hac rerum famâ & dono conferendæ immortalitatis celebrem
dici, qui tot loca suis natalibus, memoriæ, vitæ & honori re-
stituit, terrarum situs, poslesiones & naturam docendos adhuc
undique docet. Fatetur ipse variis fortunæ casibus jactatus,
omne reliquum vitæ suæ, procul rebus civilibus, procul ne-
gotiis publicis, & procul omni inquietiore cœtu, uni Histo-
riæ, Geographiæque antiquæ studio impendere decrevisle:
Quàm multa etiam egregia præstiterit, Scholæ & Academiæ
loquuntur, mors autem præpropera reliquos conatus anticipa-
vit. Diligentia autem & opera tua, Clarissime Dn. Buno,
non minus egregia & laudanda est, quam in ampliando Geo-
graphiæ & Historiæ studio haec tenus exhibuisti, *Cluverianosque*
labores ita in luce locasti, ut decus & uolum in Scholis undi-
que habeant & accipient: Augmenta etiam hæc tua, quæ
Introductioni Cluvérii non sine labore, ut apparet, & multa
rerum notitia inseruisti, sicut undique collecta & accurata sunt,
ita *necessaria* erunt, nec minus ob rerum jucundarum, nec
omnibus notarum multitudinem, & varietatem fertiles, &
cum voluptate præbebunt usus, accedente tanto ipsarum *Ta-*
bularum numero. Continuabis, verâ eruditione plenus, cœ-
ptos in rem literariam labores, memor *Sallustiani* dicti, eum
demum vivere & anima frui, qui honesto negotio intentus,
præclari facinoris aut artis bonæ famam subinde quærerit. Cona-
tibus tuis felices porro successus sincerè appreco, & longum
vale publico, cui natus es, bono. Datum Welferbyti 10. Au-
gusti 1661.

Justus Georgius Schottelius, D.
Consiliarius Guelpicus.

HERM.

H E R M . C O N R I N G I U S

JOHANNI BUNONI V. C.

S. P. D.

Duo sunt Geographicæ doctrinæ summa quasi genera, eaque multùm diversa; Clarissime Buno: quorum alterum μαθηματικὸν dixeris, alterum ισορικόν. Enim verò illud nihil est aliud, quam Orbis terræ partium secundum longitudinem & latitudinem ex Mathematicis principiis facta descriptio. Quæ proinde veluti σπάλληλον est Arithmeticæ, præprimis verò illi Geometriæ parti, quam τριγωνομετρίαν appellamus; perinde ferè atque sunt Optica, Mechanica, Musica, Hydraulicæ, Gnomonica, Dioptrica, aliaque id genus quām multa. Quamvis sanè etiam aliis hæc Geographia (quæ si vocis primam vim spectes, verè est γεωμετρία) adminiculis utatur (sicut nostra hac ætate admiranda illa Magnetica vis in auxilium assumi solet) omnia tamen diriguntur potissimum Mathematicis regulis. Cæterum est quidem hæc Geographiæ tractandæ ratio maximè accurata, nec enim terræ partium mensuram exquisitè quidem aliter definieris; est quoque & astrorum scientiæ summæ utilis, saltim ex parte aliquâ, quandoquidem cœlestium motuum calculus, nisi ad compertæ exploratæque latitudinis, & longitudinis loca exigatur, constare sibi non potest; est denique cum aliis, tum nauticis præcipiè per vastum Oceanum instituendis negotiis, quæ hodie præ lucri amore insanis adeo conatibus peraguntur, perquam commoda; ac proinde optanda, profectò etiam humanæ vitæ: Attamen simul illa est difficillima acceptu, fortassis etiam nunquam integrè impletenda. Nec verò nisi à multum eruditis comparari poterit, & magno studio, vel unius alteriusque loci omnibus numeris (ut ita dicam) accurata mensura. Omnim igitur locorum orbis universi plenam ejusmodi cognitionem quis vel ausit exspectare, in eorum qui talia docti sunt, exiguâ multitudine? Sed & requiritur huc rerum sive cœlestium sive terrestrium quarundam diligens & plena otii exploratio. At nihil est verius eo, quod ingenuè afferuit Athanasius Kircherus, nunquam satis laudati operis de arte Magnetica libro secundo parte quinta cap. 6. q. 2. disquisitione ultima. *Magna, inquit ille, cautela & circumspectione in experimentis capessendis opus est, antequam rem ita sepe habere afferatur: dici enim vix potest, quam sœpe aliud, quam quod intenditur, proveniat. Quod cum in omnibus, tum in Magneticis observationibus verum est, videmus excellentissimos & longo diurnoque usu exercitatissimos artifices diversitate observationum adeò perplexos reddi, ut sœpe quid dicant sentiantque nesciant: Quod & Keplerus de se ipso ingenuè fatetur. Qui cum post septies observationem diametri solaris quantitatem, semper diversam, nunquam eandem deprendisset,*

*****

bendiſſet,

bendisset, impatientia motus, de Astronomiae perfecta instaurazione, parum
abfuit, quin conclamatum scripsit. Inest enim visivæ potentia, & humo-
ribus opticis, nunc compressionem dilatationemque, modo propter aliam & aliam
dispositionem organi jam ex infinita diversitate mediorum, in quibus aliter at-
que aliter species refringuntur, necio quid deceptitum: ut proinde mirum non
sit, diversas inde promanantes observationes ingeniem eorum materiam indu-
cere. Adeò ut ausim affirmare, observationem, ut perfecta sit & omnis er-
roris fallacieque expers, ab angelo fieri debere. Quod tamen nolim ita ac-
cipi, quasi cœlestium observationum nulla sit certitudo. Est enim; sed
perfecta omnino observatio rariùs reperitur. Prorupit verò in hæc ver-
ba Kircherus, posteaquam prolixè & maximâ industriâ congregisset com-
plura in id, quo possit certa ratio haberi latitudinis omnium locorum in
terrâ per experimenta facta: dixisset item quam plurima de Magnetis la-
pidis in polos directione pariter, & ejusdem à linea meridiana multiplici
declinatione, in quorum exacta notitiâ *in xplesato*: nostri temporis Geo-
graphi Mathematici maximum illius doctrinæ, imò unicum præsidium,
aliquamdiu collocavere: Cumque tandem coactus veritatis vi fuisse fa-
teri ipsiusmet illius Magneticæ variationis multiplicem variationem, at-
que adeò nec ab illa quidem cognitione certam indubitatemque latitu-
dinis inveniendæ artem posse exspectari. Id quod est longe verissimum:
Perinde atque laudanda est ejusdem ingenua confessio de impossibili in-
vestigatione certæ longitudinis per Magnetem; quam habet ejusdem libri
parte sexta problemate sexto. Quàm difficilis autem sit & alia quævis
ratio certò explorandi elevationem poli sive latitudinem, non obscure
profectò videtur indicare præstantissimorum quorumvis Mathematico-
rum, post multiplicia experimenta, & inter se & cum semet ipsis de-
uno eodemque loco dissensio. Non dubitavit sanè ipsummet Tychonem,
de ea, quæ Uraniburgi est, poli altitudine, inconstantia arguere Mar-
tinus Hortensius: quamvis illa fateor scrupulum non excedat. Ejusdem
Tychonis errorem circa altitudinem Pragensem, post Snellium accuratis-
simum utique Mathematicum, perstrinxit etiam Ricciolus in suo Alma-
gesto. Quanto difficilior autem Longitudinis certa investigatio! Certè
ut Latitudinem, diligentissima cum sideribus factâ collatione, tandem
acquiri posse haud negaverimus, de Longitudinis tamen firmâ ratione
comparandâ, propemodum est, uti desperemus. Non ita pridem, ait
idem, quem antè laudavi, Kircherus, procemio in partem quintam li-
bri secundi, vir Geographicæ discipline peritissimus, ad me Roman misit
Tabellam discrepantia Geographorum in unius Romæ & Coloniæ, celeberrima-
rum licet urbium, longitudine & latitudine assignanda propalatam: In qua
quindecim auctores allegat, ad unum omnes non in longitudine tantum sed &
latitudine harum urbium assignanda discrepantes. Quid dixerimus de locis
omnibus universi orbis? Inter antiquos Græcos Mathematicos sanè est
conatus dare posteritati ejus generis plenam Geographiam ipsem Clau-
dius

dius Ptolemaeus (una certe illa ex omni isthoc ævo hodie superest) quanta autem ille errorum portenta tradidit? Si quis voluerit Tabulas Ptolemaicas cum modernis leviter conferre (recte scribit idem Kircherus) in sola Indie Orientalis ora comperietis modernas à Ptolemaicis discrepare modo triginta, aut quod dicere pudet, quinquaginta gradibus: qui ad Äquinoctialem circulum efficiunt milliaria Germanica communia quadringenta quinquaginta. Nemo Geographorum Astronomorumque nostri ævi de Ptolemaeo non idem conqueritur. Dixerit quis forte, faciem terræ mutasse multum ab ævo Ptolemaei. Mutavit sane! At grandis adeo mutatio, quæ sit effectum, ut in nostri ævi statum vetera omnia Ptolemaica fuerint traducta, cuinam fiat verisimile? Enim verò haud quidem pauca hodie que supersunt in septentrionalibus etiam hisce terris indicia ingentis factæ mutationis, (quæ inter, me quidem judice, & illæ muscæ & ranæ aliae similia succino comprehensa indicant, aridum olim fuisse, ubi nunc Balthicum mare super succini divitias est diffusum) at illa mutatio omnis facta: jam tum olim videtur vi magni illius diluvii, quo terra universa fuit obruta: A Ptolemaei autem ævo nihil simile contigit. Ptolemaei præterea exemplo Geographiam hanc etiam Arabes nonnulli excoluere, sed præter Asiatica & Africana vix illi quicquam ferè attigerunt, illa autem ob longinquitatem tuta sunt ab examine nostro; licet etiam apud credulos facile inveniant fidem, suspicione tamen prudentum haud temerè patiuntur sese eximi. Recentiores Europæi nostri, sparsim quidem, non tamen sine insigni profectu, doctrinam hanc excoluerunt. Quamvis enim tenebras etiam offuderint, vel certè molestias creaverint haud exiguae, temerario ausu mutandi pro lubitu primum meridianum; nec omnium mensuram hactenus vel aggressi sint explorare; in multis etiam explorandis minùs feliciter sese gesserint; vel scilicet solis Magneticis auxiliis subnixi, vel non justa cura cum cœlestibus instituta terrestrium collatione: Attamen negari haud potest, multorum illos passim per universum orbem locorum mensuram situmque jam prodidisse; atque adeò, si non quantum ad Astronomiæ & maritimarum navigationum, tamen ad communem vitæ usum, Geographiam mathematicam haud parum nostra ætate excultam esse: Certè longo intervallo (sive amplissimam terræ partem veteribus plane incognitam, sive majorem solito in mensura cognoscenda industriam spectemus) nostra tempora superare isthac in re Ptolemaicum ævum, multò magis Eratosthenis aut Hipparchi secula. Quin imò, et si omni ex parte absoluta universi orbis Mathematica Geographia excedat captum humanarum virium, eoque sperari nequeat: non dubito tamen, observato illo, quod ingeniosissimus Athanasius Kircherus dedit consilium, brevi magnum illius doctrinæ incrementum secuturum: Ut fortassis ulterius ne voto quidem opus futurum sit.

Longè minoris operæ est & expeditu facilius Geographiæ illud studium, quod Historicum appellavi; si præsertim non nisi tui temporis

rationem habere animus sit. Quin imò videtur majus quodque studium egredi limites hujus doctrinæ. Et verò obtentu hujus Geographiæ bona pars Historiæ cum naturalium tum civilium rerum potest doceri: quæ tamen seorsim atque alio loco potius fuerit tradenda. Is verò τὰ περί-
εργα docendi mos jam tum olim inoleverat. Aristoteles sanè in Rhetoriciis affirmat, ὅτι πρὸς μὲν τὴν νομοθεσίαν αἱ τῆς γῆς περίοδοι χρήσιμοι, εὐ-
τεύχεις γὰρ λαβεῖν ἐσι τὰς τῶν έθνῶν νόμους. Sunt videlicet illæ τῆς γῆς πε-
ρίοδοι, libri itinerarii, quibus terrarum situs & descriptiones continentur: Cujusmodi ex prisco ævo hodieque superant opuscula Scylacis Caryan-
denis & Hannonis Carthaginensis, multum diversa ab Itinerario Antonini, quod appellatur, & Burdegalensi, Tabulisque Peutingerianis, ut
& Periplis Arriani & Marciani Heracleotæ. Pertinent autem utique o-
mnia talia ad hoc genus Geographiæ. Atque Aristoteles quidem videtur
potissimum, præter opusculum Scylacis (quem perperam nonnulli Dario
Codomanno æqualem faciunt, cum fuerit missus à Dario Hystraspis filio,
ignotas Africæ terras exploratum, ceu narrat Herodotus) habuisse in ani-
mo Eudoxi opus περὶ ὡρῶν τῆς γῆς titulo olim celebre: Ipsemet verò satis
ostendit, minus sibi placere illam operosiorem naturalium civiliumque
rerum cum Geographicis mitionem, seorsim animalium historia doctissi-
mis scriptis exhibita, seorsim item præclaro opere omnium fere civita-
tum non Græciæ solum, sed etiam Barbariæ moribus institutis & disci-
plinis descriptis. Ad quod exemplum sua componens Theophrastus,
seorsim item multijugis voluminibus cum leges omnium gentium tum
plantarum historiam fuit persecutus. Quale quid videtur post & Dicæ-
archus præstítisse, ut Theophrasti discipulum agnosceres; tales enim
fuerunt illius tres libri de populis Græciæ, eorumque civitatibus ac mo-
ribus, quorum hodieque exigua quædam fragmenta superant. Cæte-
rū paulo post relapsus videtur iterū ad priscum ferè institutum ipse-
met Erathosthenes: parciùs tamen. Quapropter scribit libro secundo
Strabo, illum πολλαχός εἰπωταῖς πρὸς τὸ ἐπισημονικὸν τῆς προκειμένης ἴσο-
γίας: vitio scilicet vertens Erathostheni, quod sæpius versetur in iis, quæ
sunt ἐπισημονικὰ h. e. quæ propria magis sunt Geographiæ Mathematicæ,
quam scientiam appellat. Id quod tamen in Erathostene ego qui-
dem potius laudaverim, ut qui tenuerit in historiis modum: Quem utrum
observaverit ipse Strabo, fortasse haud injuria dubites: quamvis omnia
eius plena sint variæ solidæque doctrinæ, civilium cumpromis rerum:
quarum scientiâ valuisse virum vel una illa Massiliensium reipublicæ de-
scriptio indicaverit. Pomponium Melam, & Solinum, & Latinos paucos
alios religiosiores dixeris: nisi prodidissent, fecisse id præ inopia eruditio-
nis, non sapiente aliquo consilio. Idem verò planè est genius scriptorum,
quæ Anonymus ille Nubiensis, & Abulfeda ex Arabum natione ad nos
transtulerunt: quanquam Abulfedam merito illis omnibus prætuleris pe-
titia Geographiæ Mathematicæ, & accurrioris tractationis. At cum
mille:

mille amplius annos Geographiae studia omnia per Europam refrixissent, eaque non nihil vicissim erigere caput coepissent seculo praecedente, multum denuo illa Historiae nimirum abundantiam Geographiam oneravit cum primis Sebastianus Münsterus: culpandus ideo etiam, quod feret totus sit in Germaniae rebus narrandis, cum universi tamen orbis (cujus Germania est pars per quam pusilla) descriptionem dare debuisset. Alii parcus quidem historica illa persecuti sunt, attamen & hos deprehendas occupari in narrationibus à Geographiae negotio planè remotis. Quo vitio laborant profectò etiam illa, quæ nitidissimis suis tabulis Geographicis Ortelius, Mercator, Hondius, Blavius, aliquique addiderunt. Et sanè, si verum fatendum est, sola illa quæ ad situm ac mensuram regionum, populorum urbiumque attinent, narrare, Geographici est argumenti: reliquum omne ab illo quidem loco alienum; quantumvis & illæ narrationes multum habeant cum jucunditatis, tum etiam commodi. Enimvero in qualibet methodo atque disciplina sunt illa sola domestica & propria, quæ primò ac per se competit obje^{ct}o, circa quod versandum est: nec temere illi sunt limites egrediendi. Illis sanè haud observatis, usu venire solet, ut identidem quæ docenda erant, non doceantur, doceantur autem quæ docenda saltim ibi non erant, & τὰ παρεπγά τὸ ἔγγονον excludant. Jam vero habet pro subiecto Geographia tellurem: at non simpliciter (pertineret enim isthuc penè omnis naturalis historia in Philosophia practica) sed in tantum duntaxat, in quantum partes terræ omnes sunt variii situs, variaeque longitudinis & latitudinis. In hoc campo igitur demonstrationes & narrationes Geographicæ debent decurrere: si extra illum vagentur, in vitio sunt. Nec enim in hisce solis licet occupati, non satis invenient Geographiae magistri, quod agant: Amplissimum scilicet terræ spatium & ingens multitudo ejus est partium; quarum situm narrare, in officio illius disciplinæ est. Crevit certè labor plurimum, ex quo Americæ, quam vocant, & tot insularum Oceani cognitio centum & amplius annorum intervallo accessit. Crescit paulatim magis magisque, novis subinde terris industriae navigantium versus Antarcticum præcipue polum sepe aperientibus. Quæ omnia doctissimos quoque veteris ævi latuerunt. Nec enim nunc moror de Atlantide Platonis prodiit, aut illos S. Clementi Romano in Epistola ad Corinthios memoratos trans Oceanum mundos, aut denique felices Phoenicum & Carthaginem ultra Herculis columnas navigationes, & quæ hisce sunt similia: Platonica enim illa fabulis simillima, saltim incertissimæ fidei; & mundi Clementis transmarini nihil forte sunt aliud, quam Britannia, aliaeque Oceani insulæ, ceu visum est Patreco Junio, et si aliter videantur accepisse Origenes, Hieronymus, Epiphanius & Photius: Navigationes, postrem Phœnicum & Carthaginem ad Cassiteridas aliasque insulas, perrexisse ad Insulas Capitis viridis, fortassis etiam ad Fortunatas, ut non est vero absimile, ita ulterius ivisse, fidem indubitatam haud meretur.

Non etiam quidem negaverim, debuisse meritò jam tum olim saltem sapientioribus quibusque suspicione nasci, de vastâ telluris trans Oceanum amplitudine, vel eo, quod cæteroquin altera pars telluris alteri nimium præponderaret, atque ita centrum magnitudinis terræ cum centro universi non possit convenire. Eo sanè arguento ductus euidem haud dubito profiteri, terram Australem, quam vocant, insigni item esse magnitudine: nisi forte perpetuae rupes pondere suo magnitudini quid detrahant. Verum enim verò certum tamen est, suspicione ejusmodi, si modò ulli, natas paucis: vulgo certè hominum non venisse in mentem. Quicquid sit, nihil de horum omnium positu quidquam certi est monumentis antiquis traditum, atque adeo Geographorum ingenia olim macebare non potuit illud, secus atque fit hodie. Quid, quod vetus illud ævum ne Europæ quidem, Asiae & Africæ omnia perinde atque hoc nostrum habuerit cognita? Ipsemet Strabo fatetur: *Quæ trans Albin ad Oceanum, sunt nobis prorsus ignota.* Etiam id verò quod Rhenum inter & Albin est tum demum innotuerat; & Britannia ante Cæfarem perinde Romanis ferè audiebatur, atque hodie nobis Terra australis. Longe adhuc majoris circa septentrionalia veterum Græcorum ignorantiae indica præbent, hodieque nobis Meteorologica Aristotelis scripta, Istri originem ex Pyrenæo arcessentia. Quæ ideo adfero, ut appareat, quām sit hodie operosior atque olim Geographiæ plena cognitio.

Non diffitebor autem, quamvis latè satis diffusa sit isthæc omnis Geographica disciplina, modò nostri ævi conditionem velis eâ quâ par est, curâ componere; posse tamen illam justo adhibito studio faciliùs longe comparari, quam si etiam priscorum temporum statum accuratè intelligere sit propositum. Hic scilicet quasi mare aliquod vastum, plenumque errorum, tibi ingrediendum fuerit. Enim verò veterum rerum plerarumque memoria ad nos pervenit perquam parcè atque obscurè, eaque non nisi per partes & variis monumentis est sparsa: ut perquam difficuler in unum colligi & perspicuâ oratione prodi res illæ possint. Longi porrò temporis vitio immane quantum penè omnia mutavere: ut campos nunc videas, ubi Troja fuit; alia mari & fluctibus absorpta, alia terræ motibus eversa, alia inculta hodie & derelicta, alia vi militari diruta. Quibus vicissitudinibus ipsi montes & flumina fuerunt interdum obnoxia? Unde iterum multa caligo animo objicitur: nullo ferme suppetente conjecturis subsidio; imò tenebris potius nascentibus, ex iis, quæ oculis nostris nūn̄ subiecta sunt. A quibus molestiis & laboribus, imò & erroribus, vacua omnino est recentis omnis Terræ descriptio. Eo fit sanè, ut vetera illa soli, qui antiqua monumenta quælibet summo studio tractare, & accuratâ mentis acie dispersa colligere atque judicare solent, assequi ac docere sint idonei. Quanti sane est, confusis ordinem, obscuris lucem, obsoletis nitorem, defunctis vitam restituere! Quam paucis hoc quidem præstare datum est! Enimvero hanc ego difficultatem præcipuam causam arbitror, quare tanto in scripturientium numero

mero pauci adeò veterem Geographiam illustrare sint aggressi, longe pauciores in ea pretium fecerint opera. Accessisse tamen fateor etiam illud, quod veteris Geographiæ nullus sit hodie usus, nisi ad intelligenda scripta, quæ supersunt ex ævo prisco. Quod officium adscribi olim solet secundo Grammaticæ artis generi, quod ἐξηγητικὸν nuncupant & ἰσοπίκων. Unde vetus Geographia solis doctis, & quidem cum primis Philologis istis, infervit maxime: cum recens quaque telluris enarratio omni hominum generi, & ad nostræ vitæ commoda prosit plurimum. Inter veteris autem illius Geographiæ excultores equidem familiam ducere, & omnium principem arbitror Philippum Cluverium. Nec dubito idem mecum sensuros alios, qui quidem animo defæcato volumina illius, saltim quibus Germaniam, Italiam & Siciliam antiquam illustravit, legerint. Aliter enim alios nonnullos in Batavis judicasse, non me fugit, scio verò etiam illos partium & certaminum quorundam studio nimium fuisse deditos. Produnt certè scripta illa viri industriam in Geographicō. Isthoc studio incomparabilem: Et quidni? cum non gravatus fuerit pedes universam Italiam & Siciliam lustrare, quo utramque eò accuratius posset narrare. Produnt eadem lectionem infinitam, judicium acre simul & elegans. Nec tamen ab omnibus illa erroribus vacua dixerim: Ego fateor, in haud paucis à Cluverio, in Germaniæ cumprimis nostræ rebus, dissentio; quas meas sententias Tibi etiam, Clarissime Buno, jam video probari. Nec tamen minus principatum in hoc doctrinæ genere illi tribuere vel tantillum dubito: idque quandoquidem in longè plurimis, imo in propè infinitis, non tantum conatus omnium antegressos superaverit, me judice, sed etiam meliorem spem præceperit: ad quam doctrinæ vim collati errores nihil sunt nisi nævi exigui in corpore formosissimo. Utinam sanè haberemus veteris Geographiæ ab illa manu reliqua! Utinam modo Græciam antiquam haberemus Cluverii industriâ elaboratam! Quanto id esset coniunctum cum fructu literariae rei! Haberemus autem, nisi mors præpropera virum abstulisset. Nunc cogimur contenti esse nostris Catonibus, quamvis neutiquam Cluverio comparandis. Neque vero Te fugit, quanta in exspectatione fuerit Græcia antiqua à Joanne Laurembergio illustrata: quamve multum sit impar Cluverianæ Italæ, Siciliæ & Germaniæ: Utpote quæ præter Tabulas, affabre licet confessas, nihil penè habeat quod vel verè Geographicum dicimereatur. Et tamen cùm deseruerit nos Cluverius, nunc impensè lætamur, vel ita demum desiderio nostro satis esse factum. Perinde scilicet atque infelix illud Cluverii fatum acceptiora nobis reddit, quæ in hoc studio, cum alii, tum Mercator in primis & Ortelius posteritati reliquerunt. Ea propter, ceu antehac feci, ita nunc etiam laudo, operam abs Te, Clarissime Buno, impensam in id, ut per compendium literario ordini exhiberes Italiam pariter & Siciliam antiquam Cluverii: Idque cumprimis, quandoquidem ipsamet grandia ejus volumina & rariùs hodie inve-

inveniantur venalia, & præ magnitudine lectors quæ multos abster-
reant potius: quæm ut allicant; & tamen ad intelligenda recta monu-
menta vetera, Romanarum saltim rerum, Cluveriana isthæc longè sunt
utilissima. Non desinam etiam Te impellere, ut perficias quod moliris,
& jam habes affectum, compendium scilicet Cluyeriani operis de Ger-
mania antiqua: quantumvis veterum scripta minus fuerint circa res Ger-
manicas occupata, atque adeo ille tuus labor ad explicanda illa veterum
monumenta non perinde possit adjuvare, atque ille Italiae & Siciliæ ad-
hibitus. Fuisse autem Cluverium non duntaxat antiquæ, sed & recentis
nostræ Geographiæ perquam peritum, luculentissimo sanè argumento
est posthumus ille libellus, quo per epitomen veteris nostrique orbis de-
scriptionem est perseguutus. Nec vero vel huic quidquam simile videas.
Qui enim alias veterem novamque Geographiam unâ operâ docuit? Ut-
ut haud negaverim, multa satis etiam hic reperiri valdè mendosa: quæ
tamen jure excusationem mereantur; quoniam ultima manus non acces-
serit, sed factum immaturum mors præpostera informem propemodum
multis partibus effecerit. At bonum factum, Clarissime B U N O, quod
ne hoc quidem in libello Cluverium deserueris. Et vero sentio abs te
annotationibus illustrata plurima cæteroquin obscura intellectu: alia etiam
rectius tradita: Tabulis præcipue novis additam quasi lucem maximam.
Novis inquam. Etenim quas ex Ortelio in Batavis nonnulli adjecere,
parum abest, quin officiant illæ potius quæm prosint, ob sententiarum
Cluverium inter & Ortelium discordiam. Accedit, quod Index etiam
ille, quem magnâ curâ confecisti, non poterit non eximio esse usui.
Dixerim certè, nunc demum posse libellum reapse efficere, quod debuit
quidem, frustrâ tamen hæc tenus fuit ab illo expectatum. Non potuis-
ses sanè melius de studiosa juventute mereri; dum scilicet paras illi adi-
tum, cum ad eruditæ vetustatis scripta intelligenda, tum ad hujus etiam
orbis ejusque præcipuarum partium notitiam. Perge verò, ô optime,
in hunc modum benè mereri! Perge præstantia quæque scripta, saltim
ad historiam pertinentia, ceu eximie coepisti, claram in lucem pro-
ducere! Resert Tibi gratias immortales, si non hoc ævum, utique odii
& invidiæ vacua posteritas. Ego autem Deum obsecro, ut integras vi-
res corporis Tibi largiatur; quo possis animo id præstare, quod in vo-
tis tibi esse, satis compertum habeo. Helmstadii in Academia Julia
XV. Kalend. Septemb. Anno c I o I o c LXI.

HERM.

H E R M . C O N R I N G I U S

JOHANNI BUNONI V. CL.

S. P. D.

ANnus quintus agitur, quum & laudarem tuam in edenda Clive-
riana Epitome Geographiae præstitam operam, & quasi certo pro-
mitterem, fore, ut isthac nomine, si non hoc ævum, saltim odii
& invidia vacua posteritas tibi gratias referat. Non falsum me
esse animi, tu quidem reapse jam expertus es, sed ego plurimum
gaudeo. Idque non quod tanquam vati mihi velim impostorum credi, sed quo-
niā sentio, pretia suo & ipsa Geographica studia & tuos labores estimari.
Enimvero sunt illa ipsa studia vitæ civili per quam utilia: bonus autem quis-
que lètatur merito si vita illa hominum solito nonnihil rectius sese habeat.
Quidni vero etiam gaudeam, si amico, qualis tu mihi es ab annis multis, be-
nè sit? Benè autem esse tibi arbitror, non quod divitiæ aut honores affluant,
(quamvis enim & hec bona tu merearis, non tamen vel ipse tu facis bac tan-
ti, ut horum possessione felicitatem censem tam existimes) sed cum docendo
scribendoque plurimum prodesse cum primis tibi sit propositum, quod hujus voti
tui abundè sis particeps. Accedit, quod passim apud doctos & intelligentes
magnam jam tum laudem tibi comparaveris, & æternam possis immortalē que
gloriam nomini tuo polliceri: id quod vulgo quam multis ipsa beatitudinis cre-
ditur summa. Placere autem cum alia tum præcipue Geographica isthæc tua,
certissimo utique documento est saltim velox illa omnium diſtratio, eis cen-
tena multa exempla prodissent in lucem. Quemadmodum verò ante quinquen-
nium laudavi illas Geographicas operas tuas, quas tum edidisti, ita gratias
tibi jam ago, quod utilissimo illi studio rursum curas impenderis. Superasti
scilicet te ipsum quasi iteratis illis laboribus: dumque nobis jam reddis omnia
isthæc & eleganiora solito & locupletiora, solidas utique gratias promereris.
Video equidem & veterem pariter & novam Geographiam multis accessioni-
bus aut emendationibus nunc illustratam: in Tabulis quoque ipsis, quæ ante
prætervisa fuerant, haud pauca passim mutavisse jam in melius; atque in
universum tuas hasce δευτέρæ Φροντίδæ simul esse prioribus σοφωτέρæ. Ma-
de sis præclaro hoc juvandi bonum publicum studio Clarissime BUNO! Cum-
que dubitare non possis, facere te præium operæ, perge in hoc campo, ceu
fecisti hactenus, strenuè. Evidem Deum veneror, uti porrè secundet labores
tuos, imo si & hoc fas est petere, in solatium operæ & præmium aliquod
conferat, quæ mereris, desiderata aliis lautora quævis mollius solito viven-
di subsidia. Helmstadii IV. Non. Aug. Anno clo Icc LXVI.

*****

T A-

TABULÆ GEOGRAPHICÆ.

		ad paginam	
I.	Tabula Ventorum,	26	
*	Alia ex Brietio	p. 28	
II.	Typus intervallorum variarum gentium	p. 30	
III.	Schema demonstrans terram esse globosam	p. 50	
IV.	Typus orbis terrarum	p. 50	
*	Orbis veteribus cognitus	p. 52	
V.	Summa Europæ antiquæ descriptio	p. 73	
VI.	Hispaniæ veteris & novæ descriptio	p. 76	
VII.	Gallia antiqua & nova	p. 100	
VIII.	Germaniæ Cis-Rhenanæ Tabula	p. 112	
IX.	Helvetiæ antiqua & nova descriptio	p. 142	
X.	Hodiernæ Belgicæ, seu inferioris Germ. Tab.	p. 150	
XI.	Veteris & novæ Britanniæ descriptio	p. 165	
XII.	Populorum inter Rhenum & Albim descriptio	p. 186	
XIII.	Suevia quæ cis Codanum fuit finum.	p. 193	
XIV.	Vindeliciæ & Norici descriptio	p. 194	
XV.	Nova totius Germaniæ descriptio	p. 200	
XVI.	Regni Daniæ delineatio	p. 279	
XVII.	Suecia & Norvegia	p. 284	
XVIII.	Italia antiqua	p. 291	
*	Italia antiqua Guillelmi de L'Isle	p. 292	
XIX.	Italiæ Gallicæ seu Cisalpinæ descriptio	p. 301	
XX.	Etruria, Latium, Umbria, &c.	p. 304	
XXI.	Campania, Samnium, Apulia, &c.	p. 321	
XXII.	Italia nova	p. 339	
XXIII.	Sicilia	p. 379	
XXIV.	Sardinia & Corsica	p. 383	
XXV.	Panponia & Illyricum	p. 387	
XXVI.	Hellas seu Græcia universalis	p. 404	
*	Græciæ pars septentrionalis.	ibid.	
XXVII.	Epirus	p. 406	
*	Græciæ pars meridionalis.	p. 409	
XXVIII.	Peloponnesus	ibid.	
XIX.	Achaia	p. 416	
XXX.	Macedonia & Thessalia	p. 447	
XXXI.	Daciæ, Moesiarum, & Thraciæ descriptio	p. 451	
XXXII.	Sarmatia & Scythia	p. 477	
		XXXIII.	

XXXIII.	Poloniæ Regnum	p. 481
XXXIV.	Borussiæ & Cassubiæ &c. nova Tabula	p. 496
XXXV.	Asia	p. 508
XXXVI.	Scythia & Tartaria Asiatica	p. 510
XXXVII.	Imperium Sinarum	p. 522
XXXVIII.	India Orientalis	p. 527
XXXIX.	Perſia, Armenia, Aſſyria &c.	p. 547
XL.	Cherſonneſus ſeu Natolia	p. 551
XLI.	Terra ſancta	p. 553
XLII.	Syria	p. 603
XLIII.	Africa	p. 623
XLIV.	Ægyptus & Cyrenaica.	p. 625
XLV.	Mauritania, & Africa propria.	p. 639
XLVI.	America	p. 666

ERRATA quædam typographica ſic emendanda.

PAg. 47. not. 1. lin. ult. *Memoires Hist. &c.* erit, lege *Memoires Hist. &c.*
Crit.

- ibid. in nota ſequente *eft reperitur*, lege *eft repetita*.
- p. 50. in nota penult. *ad meridiem adjacentium*, adde *congeriem*.
- p. 103. in nota lin. a fine quinta *Heveliana* lege *Hekeliana*.
- p. 200. in nota lin. 2. *nominis quo ſi*, lege *nominis quo ſe*.
- ibidem lin. 5. *potitum*, lege *petitum*.
- p. 244. not. 1. lin. 5. *fortitudinem ad urbanitatem*, lege *fortitudinem ac urbanitatem*.
- p. 248. col. 2. additionem notæ integrum ſic lege. (* Quare & Holſteinum ſplendidum patriæ decus omiferit, dum tot obſcuros viros reſenſet, vix poſſum dicere, niſi Auguſtanæ confeſſionis ſequeſtro, eo nomine diſplicuerit, quod Catholicam fidem amplexus, in Ecclesiæ ſinu mortuus fit &c.)
- pag. 279. in nota col. 2. lin. 4. *spernendus*, lege *spernenda*.
Reliqua Lector benevolus emendabit.

Ad Bibliopegum.

Ut Tabulæ æneæ commode suis paginis
adjungi possent, iisdem etiam numerum
1. 2. 3. 4. &c. juxta indicem præfixum addi-
curavimus. Hinc indice inspecto quælibet
ad suam paginam facile reduci poterit.

Bericht an den Boeckbinder.

Op dat de Maartjes met de minste moeiten ieder op zijn pagina gebragt mo-
gen werden; Zoo is 't dat de zelve met 1/2/3/4 Ec. volgens den Index genum-
mert zyn. Deselbe dan tegen den Index naziende / kan men die gevoeglyk op
de daar by staande pag. brengen.

An den Buchbinder.

Damit die Carten ohne grosse Mühe auf ihren Ort möchten gebracht werden/
haben wir dieselbigen mit 1. 2. 3. 4. etc. nach dem Register numeriren lassen / daß
man sie füglich auf die Seite bringen kan / welche in dem Register derselbigen an-
gewiesen wird.

PHILIPPI CLUVERII
INTRODUCTIONIS
Emendatæ, Illustratæ, atque Auctæ,
IN UNIVERSAM
GEOGRAPHIAM,
TAM NOVAM, QUAM VETEREM,
LIBER PRIMUS.

CAPUT I.

Quid Geographia, & quid Globus seu Orbis terræ.

I.

GEOPGRAPHIA a est terra universæ, quatenus nobis cognita est, descriptio. Vocabulum ejus Græcum est: nam à γῆ, sive, γαῖ, id est, terra, (pro quo in compositione usurpatur γέ) & γράφω, hoc est, scribo, compositum fit γεογραφία, id est, Terræ descriptio.

II. Differt

N O T Æ H E K E L I I.
Heic notandum, quod in folio JOSEPHUS BLANCANUS *Spharam Mundi*, sive *Cosmographiam*, Mutinæ Anno hujus Seculi 35. (1635.) GEORGIVS verò HORNIUS *Orbis antiqui Delineationem*, seu *Geographiam veterem & novam*, Amstelod. Ao. ejusdem Sec. 54. atque JOANNES KEPLERUS *Prodromum Dissertationum Cosmographicarum* Francofurti Ao. huj. Sec. 21. curiosè edi curârunt. In formâ autem (ficti communiter loquimur) 4. edita est JO. CHRISTIANI BECMANNI *Historia Orbis Terrarum & Civilis*, & quidem Francof. ad Oder. Ao. huj. Sec. 73. ut & ANTONII DEUSINGII: GALILAI,

PHILOLAI atque HELISAI ROESLINI *Mundi Systemata*, quorum *Primum & Tertium* Amstelodami Ao. huj. Sec. 43. & 39. *Secundum* Lugd. Batavor. Ao. ejusdem Sec. 41. & *Ultimum* Francofurti ad *Menum* Ao. super. Sec. 97. sunt excusa. Quibus adjungenda *Geographia Nubiensis*, sive *totius Orbis in 7. Climapta divisi Descriptio*, ex *Arabico in Latinum*. à GABRIELE SIONITA & JONA HESRONITA versa, & Ao. huj. Sec. 19. *Parifis impressa*. In formâ 8. extat P. B. CESTII, JCII insignis, *Orbis Terrarum Synoptica Epitome*, una cum *Geographiâ Poëticâ*, litteris Stoerianis Ao. super. Sec. 91. publicata. Porro LUCA de LINDA *Descriptio Orbis et omnium*

A

2 P H I L I P P I C L U V E R I I

Cosmogra-
phia.Chorogra-
phia.Topogra-
phia.

Terra.

Globus.

II. Differt autem Geographia à Cosmographia, ut pars à tota; à Chorographia, ut totum à parte. *Cosmographia* quippe, quæ à $\kappa\sigma\mu\gamma$, id est, *mundus*, & $\gamma\alpha\phi\omega$, dicitur *Mundi descriptio*, est totius universi seu *Mundi tam elementaris quam ætherii descriptio*. *Chorographia*, cuius vocabulum à $\chi\hat{\omega}\phi\gamma$ vel $\chi\hat{\omega}\gamma\alpha$, id est *regio*, & $\gamma\alpha\phi\omega$ componitur, est *regionis alicujus particularis descriptio*; veluti Hispaniæ, Italiæ, Germaniæ: hujus pars iterum est *Topographia*, quæ à $\tau\epsilon\pi\gamma$, id est, *locus*, & $\gamma\alpha\phi\omega$ dicitur; est *hæc loci alicujus particularis descriptio*; utpote agri sive territorii, alicujus oppidi, seu pagi: in qua etiam arva, prata, arbores, plateæ, & ædificia depicta ve- niunt. ^b At *Geographia* totius terræ situm describit.

III. *Terræ* autem nomine in *Geographia* non separatim quartum elementum, ut *Physici*, accipimus: sed *complexim terram*, unâ *cum aquis infusis*, pro totius universi centro intelligimus; quod. à figura, *Orbis* seu *Globus* terræ vocatur. ^a *Globus* quippe

nium Rerum publicar. Leydæ Ao. huj. Sec. 55. edita. Cui associandus CHRISTIANI FUNC-
CII *Orbis Imperans*, qui hodiè heicce Rudol-
fopoli in f. quoque 8. haud leviter excuditur.
Eâdem quoque formâ est impressa SE-
BASTIANI SCHROETERI *Historica Orbis Ter-
rarum Descriptio*, ut & JOACHIMI VAGE-
TII *Orbis Habitabilis*; *Hic* quidem Hambur-
gi Ao. huj. Sec. 13. Illa autem Erfurti duob.
Voluminib. Ao. ejusd. Sec. 20. Sed ABRAH.
GOELNIZII *Geographia*, PAULI MERULÆ
Cosmographia & Geographia, ut & BERNH.
VARENII *Geographia Generalis* Amstelodami
diversis huj. Sec. Annis; *Hac* quidem Ao.
50. Illa Ao. 36. Ista Ao. 49. eleganter ac
nuditè publici juris facta sunt. Commenda-
da quoque est SAMUELIS BOCHARTI *Geo-
graphia Sacra Cadomi* Ao. ejusd. Sec. 46. in
fol. excusa. (* Hanc scriptorum Geographi-
corum notitiam accuratiorem efficere, vel
planè omittere, consultius fuisset. Vide
Bibliothecam Geographicam quam *Historia no-
stræ Geographica* subjunximus.)

NOTÆ BUNONI S.

^a Unde nec *Hydrographia* se jungitur à *Geo-
graphia*, quod ex aqua & terra unus con-
sistit *globus*. Exstant verò recentiorum opera
Tabula Hydrographica, in quibus Magnetis

declinationes, navigationum ductus; & quasi
semita, ventorumque vicissitudines annotan-
tur. Veteres enim vix se committebant alto:
sed ut plurimum litora legebant. Ceterum
in Geographicis cum fructu versaturus, ne-
cessum habet Sphærica quædam delibare, &
potissimum illa, quibus fundamentum hu-
jus doctrinæ nititur. Mundum hunc uni-
versum sphæricæ esse figuræ docent Astro-
nomi, eundemque in regionem Elementarem
& Ætheriam solent dividere. In medio mundi *Terram* ponunt, eamque rotundam &
immobilem, quæ respectu Cœli Supremi in-
star puncti est, & cum *Aqua*, quam in ca-
vitas suas recipit, globum constitutum, quem
ambit *Aér*; sicut ærem *Ignis*, quæ quatuor
vulgò Elementa dicuntur, ex quibus hæc
inferiora constant, Æthera verò seu *Cælum*
Plato & Aristoteles in *Oeto* distinxerunt
Sphæras, Ptolemæus & Cicero in *novem*; at Alphonsus in *decem*, quarum septem di-
cuntur *Planetarym*: octava stellarum & fixa-
rum; nona huic vocatur *Cælum Crystalli-
num*, seu *Aqueum*; decima *Primum Mo-
bile* sive *Ultimum Cælum*. Scholastici his
addiderunt *Undecimam Spharam* immobilem
Cæli Empyreum, quod inferius volunt esse ro-
tundum, superius verò quadratum. In eo
thrонum Dei & sedem Beatorum locant.
Insum

pe est corpus solidum, undique rotundum, unica superficie contentum; in medio habens centrum sive punctum, à quo omnes lineæ, ad superficiem ductæ sunt æquales. Unicus igitur ex utroque elemento Globus conficitur; unamque & eandem convexam constituit utrumque superficiem. Hunc verò terræ Globum variè Geographi in circulos atque parteis distinguunt: de quibus singulis ordine agendum.¹

CAP. II.

Infimum inter planetas & terræ proximum locum obtinet Luna, supra quam *Mercurius, Venus, Sol, Mars, Jupiter, Saturnus;* quæ Stella dicuntur *Erratica d;* quod non eandem semper refineant distantiā à se invicem; ut reliquæ stellæ octava sphæra, quæ *Fixa* dicuntur, & ejusdem inter se semper sunt distantiæ. Haec octo sphæræ moventur proprio motu ab occasu in ortum, qui *Motus* appellatur *Secundus*; quo Luna cursum suum viginti septem diebus & octo ferè horis absolvit. *Mercurius, Venus, Sol*, annuo ferè spatio; *Mars* duobus annis, *Jupiter* duodecim, *Saturnus* triginta. At *Fixa Stelle* tardissimè ab occasu in ortum progrediuntur; ita ut singulis C. annis unum gradum & XXXVI. M. annis integrum circuitum absolvant. *Primum autem Mobile*, seu decima Sphæra ab Oriente in Occidentem moveretur, qui *Primus Motus* dicitur, eoque incredibili velocitate spatio viginti quatuor horarum circumagit, secumque inferiores sphæras rapit. In regione illa ætheria certos quosdam circulos fingunt Astronomi, ut partes mundi & motus cœlestes limitent, mensurent, aut etiam numerent. (*Quicunque studium Geographicum meditatur, Arithmeticam & Geometriam in promptu habeat, necesse est. Ab his facto initio, ad Sphæram accedat cuius facilem & plenam notitiam haurire poterit è libro galliè scripto, cui Titulus: *L'usage des Globes célestes & terrestres & des sphères, suivant les différens systèmes du monde précédé d'un traité de Cosmographie par le S. Bion.* Hunc Franciscus Halma in 4. edidit Amstelædami 1700. J. B. Ricciolius in suis Geographiæ & Hydrographiæ Reformatæ Libris XII. Elementa Astronomica cum Geographiis mirè conjunxit.)

H E K E L I I.

b Cui annumeranda a *Topothesia*, quam etiam à τόπος, & τίθημι, h.e. pono, derivatam esse, & idem valere, ac loci cuiusdam positionem, seu situm specialissimum, constat.

c Seu *Statarum*.

d Seu *Vaga*.

e Seu *ejusdem longitudinis*.

SUPPLEMENTUM & NOTÆ REISKII.

I. Ne sub initium hujus Geographicæ Introductionis in ipso limine offendat tyro, aut hæreat, paulum explicatus dicenda erunt, quæ ὡς ἐν τύπῳ ad definitionem dicuntur: Hæc enim nominalis solummodo non realis h. l. traditur. Itaque Geographia pro methodo ac fine dupli, quem scriptores veteres novique accuratius observarunt, nobis & ipsa duplex erit, *Mathematica* nimirūm atque *Historica*.

II. b *Geographia Mathematica* est scientia Globi terreni ex magnitudine, situ, circulis, partibusque aliis mensurandi pariter atque cognoscendi. Scientiam (1) voco nempe *Geographiæ* five contemplativam, (2) globi terreni, non equidem separati; sed cum aqua & aëre conjuncti, h. e. globi terrauei, aut terraquaërei, quem novo nomine recentiores exprimunt: Materia enim five objectum adæquatum hujus scientiæ globus erit terraquaëreus h. e. terra & aqua cum oceano vasto, & aëre, cuius ambitum Atmospharam nominant; Idque objectum esto *materiale: formale* (3) consistet in magnitudine globi, situ, circulis, Zonis, climatibus, aliquisque partibus, determinandis atque distinctius connumerandis. Quò pertinet (4) *finis duplex, tum intermedius* in mensuratione, *tum ultimus* in cognitione accurata positus.

III. c Ex illa, quam feci, materia five objecto partes Geographiæ facilis emergent

gent (1) *Hydrographia* sive aquarum & Oceanici scientia: (2) *Atmospharica* h.e. scientia & aëris & ventorum omnium, quotquot oriuntur: Huic enim Anemographia ventorumque notitia subest: (3) *Chorographia*: (4) *Topographia*, h. e. Regionum & Locorum ex mensuris & circulis Mathematicis deducta scientia: Nec aliter ad matthesin illæ pertinent. *Typothesia*, quæ apud veteres effecta loci descriptio fuit, num parti ultimæ sit addenda, dubito. Certe *Cosmographia*, quam novo appellant nomine, Geographiam nimium excedit, tanquam mundi hujus universi exactior scientia, cuius partes & Astronomiam & Geographiam jure dixeris: Nec ideo tamen pro hac extrema rectè substituitur. Interim ex Astronomicis in usum Geographiae aliquem conferri possunt *Systemata mundana*, qualia Schottus in cursu, quem inscripsit, Mathematico collecta exposuit (1) Chaldaicum vetus, (2) Platonicum & Ptolemaicum, (3) Ægyptiacum, (4) Copernicanum, (5) Tychonicum, (6) Semi-Tychonicum, Lib. VIII. c. 1. Plura vero ex hypothesibus recentiorum & observationibus posse colligi, abunde constat, & simul perspicue liquet, cum principiis Mathematicis nec celum aequum sive crystallinum, nec empyreum congruere.

IV. a *Geographia vero Historica* nihil aliud erit, quam scientia locorum singularium, quotquot memoratu digna & in terris sunt cognita ad usum vitæ humanae varium. Scientiam hanc voco (1) intelligoque practicam sive activam, Gr. πραγτικὴν, & in actione potissimum civili positam, (2) locorum singularium, sive ad terram continentem, sive ad Insulas & Peninsulas harumque partes pertineant. Materia enim hujus circa quam sive objectum loca sunt Globi terrae, quem vocant, singularia, eaque memoratu digna, quotquot hominibus fuerunt cognita, nempe maria, freta, isthmi, sinus, pontus, flumina, promontoria, montes, valles, fontes, campi, sylvæ, urbes, vici, &c. quicunque haec tenus innoverunt, (3) ad usum vitæ humanae varium eumque maximum: Hic enim notitiæ hujus finis esto, sive usus publicus, sive privatus, sive belli, sive pacis, sive perfectionis, sive litterarius, sive nauticus, sive mercatorius, aliisve fuerit.

V. Scopum enim varium sibi præfigunt

homines, quotquot Historicæ Geographiæ aut notitiæ Orbis terrarum operam impendunt, eamque aut ex observationibus propriis, aut ex aliorum relationibus parant: Observations propriæ multo cursu, tempore, ac longis absolvuntur peregrinationibus: Relationes aliorum aut scriptis aut sermonibus comprehenduntur. Scripta pro suis auctoriis vel antiqua extant vel recentia: Sermones itidem pro usu viræ ac hominum Sermonantium statu variant, quos dijudicare prudentis est officium. Adeo longe patet lateque Geographia historicæ, quoisque terra universa patet, ac partes easdem suo ambitu complectitur, quas Mathematicæ Geographiæ supra vindicavimus: b Nempe Hydrographiam, Chorographiam & Topographiam, quatenus in speciali aut specialissima singularium locorum cognitione ac notitia versantur. Sed omitti Atmosphærica, neque in hunc censem revocari potest, antequam navigationes per aërem, aut peregrinationes aëreas, quicunque Mathematici eis haec tenus illaborarunt, perficiant demum aut emetiantur: Anemographia tamen atque acciarior tempestatum observationi quin hic pertineat nullum est dubium.

VI. Scripta, quæ Geographiam historiam juvent, horumque auctores uti duabus classibus vel vetera vel nova continentur; sic veterem nobis novamque non efficiunt solum, sed quoque suppeditant. c *Geographia vetus* a scriptoribus vel Græcis vel Romanis vel Arabicis proficiscitur: Illos Bosfius in Lib. de Scientiis Mathematicis c. 43. & 44. Tractatuque de Græcis & Romanis Historicis, item Bosfius in erudita ad notitiam Rerumpubl. Introductio c. 21. nec non Beccmannus in Hist. Geograph. ressent: Hos autem Hottingerus in Bibliothec. Orient. c. 2. Bosfiusque noster illum scutus explicant. *Nova vero à novis aut recentibus* pendet auctoriis, quos ordine longo viri ante laudati, Zeilerus etiam in suo Indice, pluresque alii producunt. Cæterum quamvis scriptores ad utramque Geographiam multo agmine concurrent, utraque tamen adhuc imperfecta, manca, multila, & infinitis erroribus foedata deprehenditur. Defectus illos tum veteris, tum novæ Geographiæ vitia & nœvos plurimos heic prætermittam, suoque illos loco inseram; Sed lectori unum præ cæteris commendabo Bosfium nostrum, qui hanc in rem lucu-

a *Geographia Historica*. b Partes hujus variæ. c *Geographia vetus & nova*.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. I. Cap. II.

5

Iuculenter & doctissime differuit: Hæc mea quippe supplementa suis limitibus coercentur. (*Geographiam veterem in sacram & civilem commodè distinguimus. Sacram illustraverunt Eusebius, & Hieronymus quorum opera Geographica cum doctis Jacobi Bonfrerii & suis notis edidit Johannes Clericus fol. Amstelædami anno 1707. Anno præsentis saeculi 4. Nicolai Sanfonis Indicem Geographicum cum animadversionibus suis ibidem recudi curaverat. Palmarum cæteris præripuit Hadriani Relandi Palestina quæ Trajecti Batavorum prodidit. 2. vol. in 4. anno 1714. Si Samuelis Bocharii Geographiam sacram addideris, ceteris facilè carebis qui Scripturæ Sacræ Geographica illustrarunt. Geographiæ sacræ partem aliam, quæ ad Historiam Ecclesiasticam spectat non infeliciter tractaverunt

Carolus a Sancto Paulo, in sua *Geographia Sacra* quam denuò typis publicis, cum notis Holstenii, vulgavit Franciscus Halma, Amstelædami 1704. Emanuel Schelstrate in suo libro Posthumo cui titulus: *Antiquitas Ecclesiæ Dissertationibus, monumentis ac notis illustrata*; cuius tomus alter Opus Geographico-Hierachicum complectitur. fol. Romæ 1697. *Notitiam Orbis antiqui* sive Geographiam Plenioram ex vetustis probatisque monumentis collegit Christophorus Cellarius. Operis nunquam satis laudati Lipsiæ prodierunt in 4. Volumen I. 1701; Volumen II. ibid. 1706. Utrumque non Cantabrigiæ, sed Amstelædami recusum est, dissimulato loci nomine. Geographiam Civilem cum veterem tum novam tradiderunt authores penè innumeri, quorum uberrimum in Bibliotheca Geographica catalogum exhibemus.)

C A P. II.

De Globi partibus & Circulis.

I.

PRIMUM *Axis* in *Globo* constituitur, sive linea recta, per centrum terræ traducta; quæ est totius mundi diameter, à præpositione Græca διὰ, id est, *per*, & verbo μετέω, id est *metior*, dicta: quasi medium dimetiens, circum quam volvitur atque convertitur Mundus.^a

Axis.

II. *Axis* autem *extrema*, *Poli* mundi appellantur, à verbo πολέω, quod est *vertio*: unde & *vertices* Latinis, & *cardines*^b dicti; quia circum hos tota mundi machina circumvolvit, quorum alter *Arcticus*, id est, *Ursinus*, ἀπὸ τῆς ὄρεως, ab ursa, vicino sidere; alter *Antarcticus* nominatur, quia Arctico ex diametro est oppositus. ^a ⁱ

Poli.

III. *Arcti-*

BUNONI S.

^a Zodiacus quoque suum habet Axin & Polos, quos Colurus solstitiorum in circulis Polaribus sustinet. Præterea Poli Horizonis explicantur cap. seq. fect. V.

tavii Ao. huj. Sec. 44. in 4. f. impressum, ut & FRANC. PATRICII *Pancosmiam de Æthere ac Rebus Cœlestibus*, Ferrariæ Ao. sup. Sec. 91. in fol. edit. ac PLACIDI de TITIS *Physiomathematicam*, sive *Cœlestem Philosophiam*, Mediolani in 4. f. publicatam.

^b Cœli.

HEKELLI.

^a Qui hoc & sequentia hujus libri Capita re- & è ac commodè est intellecturus, legat in pri- mis ANDR. ARGOLI *Pandoston Sphericum*, Pa-

REISKII.

ⁱ Græcè ἀρκτῖνδς καὶ ἀνταρκτῖνς.

A 3

REIS-

Arcticus.

III. *Arcticus* polus, qui & *Borealis* sive *Boreus*, & *Aquilonaris* sive *Aquilonius* à *Borea* sive *Aquilone* vento, qui ab hac plaga spirat, & *Septentrionalis* dicitur, à septem stellis, quas *Trioneis* vocant, est is, qui in his locis, quæ nos incolimus, semper appetet.

Antarcticus.

IV. *Antarcticus*, qui & *Australis* & *Austrinus* & *Notius*, ab *Austro* sive *Noto* vento, & *Meridionalis*, à mundi plaga dicitur, est is, qui nostro hemisphærio nunquam conspicitur, sed sub Horizonte latet.

*Circuli,
Recti.*

V. Porrò Globo decem præcipui assignantur circuli, bifariam distincti: primū dividuntur in Majores atque Minores. *Majores* dicuntur, qui idem cum globo obtinent centrum; ipsumque globum in duas secant parteis æqualeis. Sunt autem *Æquinoctialis* sive *Æquator*, *Zodiacus*, *Horizon*, *Meridianus* & duo *Coluri*. *Minores* dicuntur, qui diversum habent centrum à globi centro; quique globum in duas parteis dividunt inæqualeis. Sunt verò, *Tropici duo*, totidemque *Polares*.²

*parallelī.**Obliqui.*

VI. Rursus, ex universis circulis alii dicuntur *Recti*, qui angulos rectos cum *Æquatore* faciunt: ut duo *Coluri*, *Meridianus* & *Horizon rectus*; alii *Parallelī*, id est, æquè distantes, quod eosdem cum universo polos habeant: quodque æqualiter inter se in latitudinem distent. Sunt autem, c*Æquator*, *Tropici duo*, totidemque *Polares*. Tres dicuntur *Obliqui*, quod diversos à mundi polis habeant suos polos; *Zodiacus*, *Meridianus* & *Horizon obliquus*.³

CAP.

REISKII.

^a Veluti axis & duo hujus extrema polaria ex hypothesibus nascuntur astronomicis, ita ex iisdem diversi oriuntur circuli, majores pariter atque minores, qui non re ipsa globo insunt terreno, sed ab humanis ingenii huic adduntur, certa veluti Geographicæ capiendæ scientiæ instrumenta, quæ nec suo tamen fundamento aut principio destituuntur. Sicut enim navis per Oceanum proiecta realē motus lineam & videndam aquis non imprimit, realiter tamen ea per mare ac undosum hujus spatium provehitur: Ita circuli non

sunt ip̄i quidem reales; attamen motu corporum cœlestium reali facto sphæris proxime cœlestibus, remote vero terrestribus immixtūntur.

^b Omnes enim circuli majores pariter atque minores, concipiuntur ab Mathematicis duos habere polos, circa quos moveri possent, siquidem moverentur: Imo ex ipsis polis omnium circulorum περιφέρεια vel circumferentia in sphaera superficie describuntur, ut rectæ hinc lineæ ad περιφέρειas illas producētæ quandam æqualitatem habeant: Ita recte Schottus in Astron. Clement. annot. part. I. c. 4.

a Circuli num reales? b Circulorum poli.

BUNO-

C A P. III.

De Majoribus Circulis.

I.

MAiores Circuli distinguntur in Fixos atque Mobiles. Circuli Fixi, Fixi sive Immutabiles dicuntur, qui eundem perpetuo locum in globo obtinent; ideoque in globi superficie pinguntur. Sunt autem *Æquator & Zodiacus*. Mobiles sive *Mutabiles* Mobiles, dicuntur, qui non eandem semper in Globo sedem obtinent; sed multipliciter, pro varia regionum atque locorum mutatione mutantur: ideoque extra Globi superficiem designantur: Sunt *Horizon & Meridianus*. Sed de singulis agendum. ²

II. *De Horizonte.*

I. οἱ ζῶνες, *Horizon*, ab οἱ ζῶνες definiuntur, Latinè *Terminator*, Horizon. *Finitor*, & *Finiens*, est *circulus major mutabilis*, qui *conspicetam mundi partem ab inconspecta dirimit*; hoc est, inferius hemisphaerium ab superiore. Describitur in theca sive armilla Globi; hujus enim superficies, quæ supera est, verè *Horizontis munere fungitur*; dirimens globum in duas æquas parteis.

II. Est autem *duplex*: alter, qui *ratione* atque *intelligentia* Rationalis. percipitur; alter qui *sensu*. Is, qui *intelligentia* percipitur, Sensibilis. est, qui ad fixarum stellarum orbem pertingit, & in duas æquales parteis universam mundi sphæram dividit; ita ut alterum hemisphaerium super terram exstet, alterum sub terra condatur. ¹

III. Est-

B U N O N I S.

a Fixi Circuli quoque sunt Coluri Tropicæ & Arcticæ. Non igitur soli Majores in Fixos & Mobiles distinguntur. Quippe Circuli ratione Quantitatis distinguuntur in Majores & Minores; ratione Situs; in Regulos, Oblimos, & Parallelos; & ratione Motus, in Fixos & Mobiles. Ab aliis ratione Motus Circuli separantur in Mobiles ac Intrinsicos, qui Sphæræ materiali inscripti cum ipso convertuntur: ut *Æquator, Zodiacus, duo Coluri, duo Tropici, & duo Polares*; Et Immobiles ac Extrinsicos, qui

in conversione Sphæræ manent immoti; ut *Horizon & Meridianus*. Hi Auctori appellantur *Mutabiles*, quod pro ratione loci mutentur. Illi *Immutabiles*, quod ubivis locorum maneant iidem.

H E K E L I I
a Seu οἱ ζῶνες, quod est certis limitibus definiuntur, quia apparentem mundi partem ab altera latente determinat.

R E I S K I I.
¹ Horizon igitur nec globo terrestri nec mappis

Rectus.

obliquus.

III. Estque *triplex*: *Rectus*, *Obliguus* & *Parallelus*. *Rectus* est, qui per mundi polos transiens, polum seu verticem habet sub *Æquatore*; quem ad rectos angulos intersecat. *Obliguus* dicitur, cuius vertex ultra citravæ *Æquatorem* incident: quique *Æquatorem* ad obliquos angulos intersecat; altero mundi polarum sursum elevato, altero deorsum depresso. Hujusmodi Horizontem qui habent, iis Sol & reliqua sidera obliquo adscendunt & descendunt motu.

Et *Parallelus*, qui *Æquatoris* plano unitur, habetque locum in Sphærâ Parallelâ. Ac tum sex *Zodiaci* signa supra Horizontem conspiciuntur.

Is verò, quem sensu percipimus, est *Horizon*, qui oculo nostro terminatus, quoad usque conspectus ferri potest, extenditur, dividens partem Orbis, quæ nobis cernitur, ab ea, quæ non apparet, cuius diametri longitudine clxxx stadia, id est, millia passuum xxii cum dimidio, millaria Germanica v. cum v. octavis non excedere putatur; quod oculorum acies non ultra se extendit. ^b ²

IV. Mu-

mappis Geographicis inscriptus conspicitur, sed basi hujus atque columellis impositus, extremam medianamque superficiem circumdat, & Horizontem astronomicum representat. ^a Hic enim rationalis sive astronomicus *Horizon* nostro intellectu aut ratione, nullo sensu externo ne visu quidem percipitur: Quippe quo ad extrellum cœli fastigium non excurrere, nec medium globi terræ punctum penetrare possumus. Alter autem *Horizon* sensu nostro describitur capiturque, prout certum terræ aut maris spatium visu metimus, idque usque ad cœlum protendimus, aut protendi optica quadam ratione singimus. Ergo sensibilis *Horizon* nec est Mathematicus, nec cœlestis circulus, sed physicus apparenseus, qualem Astronomi appellant. Ad polos & puncta *Horizontis* duo extrema rectè auctor annotat, ea corruptè Arabicis nominibus efferri. ^b Arabicum enim nomen habetur כה סמִית, & punctum significat perpendiculariter aut capiti aut vertici meæ imminens: (*יְרֵם אֶת סָמִית Semith Al Ros, Arabicis est *oppositio capitii*; corruptè *Zenith capitii*. Inde *Zenith Geographis* ac *Astronomis* vox

usurpata.) Punctum huic verticali oppositum, & à pedibus descriptum נַדֵּר al Nadir apud Arabes vocatur. ^c Cum enim astronomica æquè ac Philosophica universa studia sub Calis diu florissent, non hæc duo tantum, sed plura technica stellarumque nomina ex Arabicis fontibus ad gentes alias redundantur. Vide Bajeri *Uranometria*, Schicardi *Astroscopium* & Hottingeri disserit. de Usu linguae Arabicæ.

BUNONI S.

^b *Sensibilis Horizon* non est terræ spatiū, quod sensu visus circumducto terminatur & describitur. Etenim si est Terra spatiū, quomodo est circulus cœlestis? Et si in parteis inæqualeis revera fecat Globum, quā ratione *Magnus* dici poterit *Circulus*? Non autem in Terra, sed in Cœli Terræ que commissura hic circulus nostris oculis describitur, & recte hic dicitur *Circulus Major*; Terra enim oculusque noster in superficie terræ ad Cœlum collata, puncti rationem habent; at *Rationalis Horizon* supra est definitus, qui Globum in parteis æqualeis superiorem conspicuum ab inferiore & latente

^a *Horizon astronomicus* & *sensibilis*. ^b *Zenith* & *Nadir*. ^c *Studia*.

IV. *Mutabilis* dicitur atque multiplex Horizon, quia non potest mutari locus, quod versum eas, quantumvis mutatio ea perexigua sit, quin una varientur horizon, regio, & coelum. Atque hac ratione infiniti possunt fangi Horizontes.

V. Porro *Horizontis* duo sunt poli: quorum alter Arabico vocabulo dicitur *Semib*, corrupte vulgo *Zenith*: estque punctum, perpendiculariter vertici nostro incumbens: alter vocatur *Nadir* vulgo, at propriè *Nathir*, superiori ad diametrum oppositus, Antipodium cervicibus incumbens. v

III. De Aequinoctiali.

I. *Aequinoctialis*, qui & *Aequidialis*, Græce Ἰσημερινὸς, & *Equator* *Aequator*, est *circulus quinque parallelorum maximus*, qui *globum in duas parteis æqualeis, septentrionalem & meridionalem dividit, æquali spatio ab utroque polo distans*. quem cum Sol attingit, æquale in toto Orbe efficit diei ac noctis spatium, unde & nomen ei quæsumum. Fiunt autem ejusmodi *Aequinoctia*, quæ *Aequidalia* antiquis dicebantur, bis in anno: semel in principio Arietis, quum *Vernum*, atque iterum in principio Libræ, ubi *Autumnale* vocatur. Cæterum nautæ *Aequatorem* vulgo appellant *Medium lineam*, sive nudè *Linem* κατ' ιξοχήν. 3

IV. De

latente dividit. Quæcunque igitur de Ortu & Occasu stellarum, & cujuscunque Globi situ dicuntur, ad hunc Circulum *Rationalem seu Imaginarium*, ut appellant, sunt referenda.

R E I S K I I.

2 a *Æquator* ab æquatione dierum apud veteres dictus, & globis & mappis Geographicas appingo medius solet, ut ab utroque polo gradibus nonaginta æqualiter distet & per Africam, Insulas Asie nonnullas, Americanaque transeat. Propterea unus motu suo quantitatem dierum & noctis, situ longitudinem terrarum locorumque Geographica designat: Hæc enim tanta erit, quantus est arcus *Æquatoris* ab meridiano primo ad parallelum five secundarium descriptus.

B U N O N I S.

γ Officia c *Horizontis* sunt; 1. Cœlum in

duo æqualia hemisphæria, superum & inferum dividere. 2. Ostendere Ortum, Occasum & moram stellarum supra Horizontem. 3. Confituere Globum Rectum, Obliquum & Parallelum. 4. Stellas apparentes à numquam conspicuis fecernere. 5. Elevatiōni poli inservire. Eſt autem Poli Elevatio arcus Meridiani inter Horizontem & datā loci Zenith. 6. Ostendere quantitates dierum artificialium, æqualeis in Globo Recto, inæqualeis in Globo Obliquo, determinatque crepuscula; quum movetur Solis locus per 18. gradus Horizonti propinquos.

3 b *Æquator*, qui etiam *Primi Mobilis appellatur* Cingulum, dividit 1. Cœlum in partem Septentrionalem & Australē. 2. Est mensura & regula Primi Motus d, qui in *Æquatore* est æqualissimus. Quoties enim XV. gradus *Æquatoris* supra Horizontem adscendunt; toties una hora est absoluta. 3. Est regula diei & noctis. 4. Est Zodiaci mensura. 5. Ostendit *Aequinoctia*, quæ fiunt, quum

B

a *Æquator*. b *Officia Æquatoris*.

IV. De Zodiaco.

Zodiacus.

Zodiacus, *Zodiacus*, est *circulus major, internus, mobilis,* sed immutabilis, latus, inter mundi polos obliquè locatus; ex una parte *Tropicum aëtivum in principio Canceris*, ex altera *hibernum in principio Capricorni apprehendens*: ac medium *intersecans Äquatorem*; à quo *vicissim secatur, circa principia Arietis & Libræ*: ita uti altera ejus *mèdias ab Äquatore ad polum Arcticum, altera ad Antarcticum declinet*. Dividitur in XII. parteis, quæ *Signa* f vocantur: unde nomen Latinum *Signifer*: dicitur etiam *Circulus Signorum*. Græcum verò *Zodiacus*, ἀπὸ τοῦ ζῳδίου, hoc est, ab animalibus, quæ in eo finguntur g, quorum nomina, duobus versibus ab Ausonio expressa, sunt ista:

♈	♉	♊	♋	♌	♍
Sunt <i>Aries</i> ,	<i>Taurus</i> ,	<i>Gemini</i> ,	<i>Cancer</i> ,	<i>Leo</i> ,	<i>Virgo</i> ,
♉	♊	♋	♌	♍	♎
<i>Australia.</i>	<i>Libraque</i> ,	<i>Scorpius</i> ,	<i>Arcitenens</i> ,	<i>Caper</i> ,	<i>Amphora</i> ,
					<i>Pisces</i> .

Horum versuum prior *Septentrionalia*, posterior *Australia* signa continet e. Singulis verò signis XXX. tribuuntur gradus;

quum Äquator Eclipticam intersecat. 6. Ostendit Declinationes Eclipticæ & Stellarum e. Est autem *declinatio distantiæ gradus Eclipticæ vel stellæ ab Äquatore, versus alterutrum polum*. 7. Geographis infervit in longitudine locorum inveniendâ; item in conficiendis mappis. 8. Loca sub Äquatore posita nullam habent latitudinem.

BUNONI S.

e Dividuntur 2. Hæc signa in a *Adscendentia*, in quibus Sol ex Austro in Septentrionem adscendit, ut ♈, ♎, ☽, ♉, ♊, ♋. Et b *Descendentia*, in quibus Sol ex Septentrione in Austrum descendit; ut ☽, ☽, ☽, ☽, ☽, ☽. Dividuntur 3. in c *Vernalia*, ut sunt ♈, ♊, ♋. d *Aëstiva*, ut sunt ☽, ☽, ☽. e *Autumnalia*, ut sunt ☽, ☽, ☽. f *Hyemalia*. ☽, ☽, ☽.

HEKELI.

b Seu *Verticale*, h. c. directe supra loci verticem constitutum.

c Seu *Utilitates*.

d Seu *Mobilis*.

e h. e. Ostendit, que Stella & Ecliptica partes habeant aliquam Declinationem, vel Septentrionalem, vel Meridionalem.

f Hæc *Signa*, quorum numero sunt duodecim, ingeniosè descripsit LUCIUS AMPELIUS, p. II. seqq. qui Liber ex Cl. Salmasij Bibliothecâ Ao. huj. Sec. 6o. 166o.) LUDOVICI & DANIELIS ELZEVIRIOR. operâ in f. 8. maj. est exc. ac Floro Salmasiano adjectus.

g Seu quod eorum effigies in eò contineantur depictæ, ut Henricus Lindenbrogius in *Not. ad Censorini Diei Natalis Cap. VIII. p. 57.* Edition. Lugduno-Batav. infit.

BUNO-

a Adscendentia. b Descendentia. c Vernalia. d Aëstiva. e Autumnalia. f Hyemalia.

dus; qui computati CCCLX. in universum conficiunt; in quos totus distribuitur Orbis terrarum. § 3

V. De Meridiano.

" Meridianus 4, Græcè Μεσημβείος, major mutabilis circulus Meridianus. est,

BUNONIS.

ξ Ratione Latitudinis, a Zodiacus porrò dividitur in treis circulos parallelos. Intra duos exteiores Planetæ progrediuntur, eorum b Latitudo à quolibet Eclipticæ latere statuitur 8. graduum: quos si unâ sumas, Latitudo Zodiaci fuerit 16. graduum. Quamquam alii eam 20. volunt esse graduum. Medius Zodiaci circulus, sub quo Sol perpetuò incedit, c Ecliptica appellatur; ab Εκλείπειν, à defiendo; quod offendat Eclipseis. Appellatur etiam Orbita & via Solis h. (* Eclipticæ obliquitatem uno quoque saeculo decrecere innuit eruditus Eques de Louville. Olim Aequatori perpendicularis fuit Ecliptica, si quibusdam Veteribus credendum; nunc obliqua facta, à polis intra centum annorum spatium, uno circiter minuto, id est, unius gradus parte sexagesima, recedit, & ad æquinoctialem lineam accedit. Vide Histoire de l'Academie des Sciences pour l'année 1716. p. 59. & seq. Hanc tamen sententiam confutavit Cl. V. De la Hire, in eodem volumine.) Est autem Zodiacus 1. Regula d Motus Secundi, Regia Via Solis, Lunæ, omniumque Planetarum. 2. Cœlum dividit in duo æquatoria hemisphaeria. 3. Obliquitate suâ gratas efficit temporum viccis; dierum noctiumque incrementa & decrementa. 4. Ostendit loca Eclipsum. 5. Determinat Zonam Torridam. 6. Ab Ecliptica numerantur Latitudines stellarum.

REISKII.

3 Zodiacus ergo in globis chartisque Geographicis præfertim universalibus locum obtinet obliquum, & ab æquatore sexto ad duos Tropicos producitur. Ita Eclipticam five lineam circularem globi nonnulli exhibent, nec non universales tabuiæ, hac de causa, ut regionibus solem verticalem, dierum & noctium decrementa, hyemem ac æstatem pro diverso tempore designet.

BUNONIS.

η Meridianus, seu linea medi Cœli, est linea, cui suppositi populi simul habent meridiem; modo Sol illis affulget. Accipitur autem Meridianus primò pro gradu Longitudinis, & tum Meridianus, simpliciter dicitur: deinde sumitur pro circulo totum Orbem ambiente, & tunc appellatur Meridianus Major; de quo agitur hoc loco. e Dividit is 1. Cœlum in duas æquales partes, Orientalem & Occidentalem. 2. Limes est meridiei & mediæ noctis. 3. Diem in tempus antemeridianum & pomeridianum; noctem in horas medianas noctem anteecedentes & consequentes. 4. Summam Altitudinem Solis & Stellarum i commonstrat. 5. Et Poli Elevationem. 6. Ostendit quoque initium diei naturalis, quod Astronomi sumunt à Meridiano.

Greci mane diem capiebant Solis ob ortu.
Vespere Judæi. Scrantes sidera cœli,
Quum Sol in medio splendet nitidissimus orbe:
Christicola incipiunt medio sub tempore noctis.

Addenda hoc loco doctrina de Coluris ab Auctore omessa.

DE COLURIS.

f Coluri dicuntur ἀπὸ τοῦ κολούρου, quod imperfectum significat; numquam enim in Globi obliqui conversione integri apparent, sed imperfecti i. Sunt autem Coluri circuli majores, qui per quatuor Zodiaci puncta cardinalia & poles mundi transeuntes, ac cum Aequatore angulos Sphaerales facientes, Globum in quatuor quadrantes distinguunt. Sunt autem duo. Alter dicitur g Colurus Aequinoctiorum, qui per polos Aequatoris & puncta Aequinoctialis, principium videlicet V & ☽ transit. Alter est h Colurus Solstitiorum, qui per polos Zodiaci, Aequatoris & puncta Solstitialia, principium ☽ & ☽ transit. Hic dicitur

B 2

a Zodiaci. b Latitudo. c Ecliptica. d Officia Zodiaci. e Officia Meridiani. f Coluri.

g Colurus Aequinoctiorum. h Colurus Solstitiorum.

est, qui per polos mundi, & dati cuiuslibet loci verticem ductus, Äquinoctialem ex transverso intersecat; totumque terræ Orbem in duas parteis dispescit; altera ejus medietate ad Ortum, altera ad Occasum relictæ: ita dictus, quod Soli, cum in nostro hemisphærio eum attingat, apud nos atque omnes eos, qui sub eodem Meridiano, Septentrionem Austrumve versus sunt positi, facit medium diei: ac rursus medium noctis, cum in inferiore hemisphærio ad eundem perveniat. Hujus igitur potissimum officium est, medium diem mediamque noctem ostendere. Est autem vertex loci, punctum in cœlo, directè illi loco suprapositum, vel vertici capitis cuiusvis hominis perpendiculariter incumbens. Mutabilis dicitur Meridianus, quia si tantillum, ortum occasumve versus progrediaris, alias continuò erit Meridianus: ita uti semper mutetur unâ nobiscum pro ratione locorum ac regionum, in quibus consistimus. Atque hac ratione infiniti constitui possunt Meridiani: quot enim puncta verticalia, tot Meridiani dabuntur.

dicitur *Colurus Soltitiorum* sive *Soltitialis*, quia Eclipticam in punctis solsticialibus intersecat. Ille verò *Colurus Äquinoctiorum* seu *Äquinoctialis*: quia ostendit Äquinoctia. Coluri *a* mutuis a intersectionibus ostendunt polos Äquatoris. *b*. Quatuor puncta Cardinalia Zodiaci. *c*. Zodiacum in quatuor Quadrantes distinguunt respondentes quatuor partibus anni. Speciatim, *Colurus Äquinoctiorum* *1.* ostendit puncta Äquinoctialia. *2.* Eclipticam in partem Septentrionalē & Australē dividit. *Colurus Soltitiorum* *1.* indicat puncta Soltitiorum. *2.* Dividit Eclipticam in partem Adscendentem & Descendentem. *3.* Ostendit maximam Solis Declinationem. *4.* Suffinet polos Zodiaci in Circulis Polaribus.

H E K E L I I.
b Qui autor vitæ dicitur. Unde & non nulli Zodiacum ἀπὸ τῆς ζωῆς, à vita, derivatum volunt.

a Officia Colurorum. *b* Meridiani Globorum variis.

i Quæ altitudo Meridianæ dicitur.

k Et mutillum.

l Et quasi decurtati.

R E I S K I I.

4 Meridianus *b* major, idemque æneus Horizonti ad rectos angulos insertus ita globis adjungitur Geographicis, ut iis cum axe movendis interficiat. Primus autem Meridianus per Insulas Canarias aut Flandricas transit: Meridiani secundarii seu paralleli, quanquam per puncta Äquatoris singula duci possunt, tamen confusionis evitandæ causa globi & mappæ, illos quinto vel decimo, vel decimo quinto quoquo gradu descriptos continent. Denique usus quidem Colurorum exiguis in Geographicis est: attamen doctrina horum à nostro auctore omissa huic loco haud incongrue addetur. (*De primo Meridiano vide infra hujus libri Caput VII. Artic. III.)

C A P.

C A P. IV.

De quatuor minoribus Circulis.

I. DE TROPICIS.

Tropici circuli sunt duo, æquali spatio ab Æquatore ^{Tropicis} distantes, & Eclipticam utrinque attingentes: quorum alter, qui nobis propinquior est, *Cancri Tropicus*, alter in *Austrum vergens*, *Tropicus Capricorni* dicitur, Latini *Solsticiales* appellant, propterea quod Solstitia in iis fiunt, hosce quippe circulos Sol nunquam egreditur, verum quum ad alterum eorum pervenit, retrorsum se convertit: unde & nomen accepunt, ἀπὸ τοπῆς, hoc est, à reversione. *Tropicus Cancri*, ^{Tropicus Cancri.} qui & æstivus & *Circulus alti solstitii* dicitur, est *circulus omnium*, quos Sol describit, *Septentrionis proximus*, in quo quum fuerit Sol, non ultra, *Septentrionem versus progeries*, sed ad alteram mundi partem, *versus Austrum*, facit reversionem *Æstivam*: ubi omnium totius anni longissima in nostro hemisphærio dies, nox vero brevissima. *Cancri autem Tropicus* dicitur à signo Zodiaci, in cuius principio Sol tunc vertitur. *Tropicus Capricorni*, qui & *hybernum* ^a & *brumalem*, ^b & *Circulus imi solstitii* dicitur, *circulus est omnium*, quos Sol per Mundi conversionem describit, *Astro proximus*, in quem, cum Sol pervenit, non ultra *Austrum versus procedit*, sed ad alteram Mundi partem, *versus Septentrionem*, reversionem facit *hybernām*, sive *brumalem*: ubi longissima totius anni in nostro hemisphærio nox; dies

HEKELII.

^a Hyemalis.^b Græcis χειμένιος.

REISKII.

I Tropici a Gr. τροπικοὶ terrestres duo ab Æquatore per gradus 23 $\frac{1}{2}$, quos in Meridiano numerant, æqualiter remoti, mutus idem in Geographicis, quod in Astronomicis cœlestes obeunt, & globo æque

uti tabulis appinguntur: *Tropicus Cancri* per Africam superiorem, Afiae terras & Americam septentrionalem: *Tropicus vero Capricorni* per Africam inferiorem, Magellanicas extremam, & meridionalem Americanam transit. Polares itidem εἰς τοῦ πόλων dictos, & a polo suo æqualiter 23 $\frac{1}{2}$ gradibus remotos non globi solum sed chartæ Geographicæ complectuntur, & nominibus adscriptis denotant.

B 3

BUNO-

a Tropici & Polares.

dies verò brevissima efficitur. Capricorni Tropicus appellatur à signo, cuius principium tunc Sol transmittit: ^a

II. De Arctico.

Circuli Po-
lates.

Arcticus.

Polares circuli sunt duo extimi, polis vicini, æquali spatio à suo quisque polo distantes. Horum, qui nobis semper conspiciuntur, Arcticus dicitur, ut ipse Polus, ἀπὸ τοῦ πόλεως, ab Urso, quia prioribus Ursæ a pedibus describitur, minoris videlicet. Item Septentrionalis & Borealis, & Aquilonaris; à mundi regione, cui subjacet.

III. De Antarcticō.

Antarcticus.

Alter verò, æqualis & parallelus Arctico, Antarcticus dicitur, quod Arctico ex diametro opponitur: totus sub terra conditus, cuius objectu à nobis haud cerni potest. Idem Austrinus sive Australis & Meridionalis. ^b

BUNONI S.

a Tropici ostendunt 1. in Ecliptica puncta Tropica seu Solstitialia. 2. Determinant maximam Solis Declinationem f. 3. Diem monstrant longissimum & brevissimum g in Globo Obliquo. 4. Certis quasi limitibus viam Solis versus Septentrionem & Meridiem h includunt. 5. Torridam coeli plagam à Temperatis distinguunt. 6. Obliguitatem Eclipticæ ostendunt.

b Circuli b Polares i ostendunt polos Zodiaci, eorumque à polis Mundi distanciam; quæ tanta est, quanta maxima solis

a Officia Tropicorum. b Officia Circulorum Polarum;

Declinatio, nimirum 23. grad. & 30. minut.
2. Temperatas coeli Plagas à Frigidis distinguunt.

HEKELLI.

c Quod supra nos perpetuò exaltatus quippe nunquam occidit.

d Quam complectitur.

e Quod nunquam oritur.

f Seu Conversionem.

g Eorumque quantitatem.

h Quos Sol non egreditur.

C A P. V.

De Zonis.

I.

Prima divi-
sio in Zonas. *Q*Uatuor minores circuli totius terræ superficiem in quinque dividunt spatia, seu *plagas*, quas *Zonas* i vocant Geographi & *Fascias*. ^a

II. ^b ZONAS.

BUNONI S.

a Lucretius tantum duas admittebat Zonas. Polybius & Posidonius statuebant sex; quoniam duas Torridas numerabant. Mar-

tianus Capella, quinque vulgo receptas Zonas bifariam dividens, faciebat decem. Vera opinio quinque posuit Zonas.

BUNO-

II. β zōnā^a, Latinē cingulum, est spatium in globo terræ inter duos circulos minores, vel inter circulum minorem & polum comprehensum. Appellantur autem Zonæ ab habitudine seu natura, una *Torrida*, duæ *Frigidæ*, totidemque *Temperate*. Ea, quæ in medio reliquarum sita est, *Torrida* vocatur à Solis, cuius viæ subjecta est, perpetuo ardore: propter quem vetustissimis mortalium inhabitabilis putabatur. *Est autem spatium inter duos Tropicos comprehensum; continens in latitudine grad.* XLVII. medium interfecat circulus *Æquinoctialis*.

III. Duæ autem extremæ, quæ sunt circa mundi polos, altera Septemtrionalis, circa polum Arcticum, altera circa Antarcticum, Australis, *Frigidæ* vocantur; quia longissimè à Solis via sepositæ sunt, & ob nimium frigus itidem inhabita-

BUNONI S.

β Incolæ hujus^a Zonæ sunt vel sub *Æquatore*; vel inter *Tropicos* & *Æquatorem*; vel sub ipsis *Tropicos*. I. Qui sub *Æquatore* habitant; 1. *perpetuum* habent *Æquinoctium*. 2. Sol iis in anno bis est verticalis, nullamque spargit umbram, nisi sub pedibus, in principio videlicet $\vee$ & $\square$, unde & b "Aστοι" quasi *Inumbres* dicuntur. 3. Omnes stellæ æqualiter illis orientur & occidunt. 4. *Quatuor* habent *Solsticia*, nempe duo *Alta*, Sole existente in principio $\vee$ & $\square$ & duo *Ima* in initio $\odot$ & $\circ$. 5. *Duas* habent *estates*, & duas quasi *hyemes*; 6. *Duplices* habent in anno *umbras Meridianas* (Perpendiculi exceptâ) *Septemtrionalem* & *Australem*: unde etiam c "Αμφίσκοι", quasi *Biumbres* nominantur. II. Qui inter *Æquatorem* & *Tropicos* habitant 1. *duplices* etiam habent *umbras meridianas*, *Septemtrionalem* & *Australem*; unde & ipsi sunt "Αμφίσκοι"; ut sunt *Arabes*; qui *Tropicum* $\odot$, in Zonam *Temperatam* *Septemtrionalem* progressi, admirati sunt, ut ait Lucanus, *umbras nemorum non ire sineras*. h. e. *Æstivo* tempore non ferri versus *Meridiem*, quod in patria fieri observabant. 2. *Quatuor* habent *Solsticia*, duo *Alta* & duo *Ima*. 3. *Duas* *estates*, duasque *hyemes*, præsertim si *æquatori* sint propiores. 4. Sol bis in anno

iis est verticalis, nullam umbram, nisi sub pedibus, projiciens; quare & hi "Αστοι" simul vocantur. III. Qui verò sub *Tropics* degunt terræ incolæ, 1. *unicam* habent in anno umbram *Meridianam*; eamque vel *Septemtrionalem*, vel *Australem*; unde dicuntur d "Ἐπερόσκοι", quasi *Alterumbres*. 2. Duo iis sunt *Solsticia*, unum *Altum*, alterum *Imum*. 3. *Unam* habent *estatem*, & unam *hyemem*. 4. *Dies noctesque artificiales inaequales*. 5. Sol iis semel in anno est verticalis; hinc & ipsi "Αστοι inumbres" sunt.*

HEKELI.

a Quæ ἀπὸ τοῦ ζωνῶν à cingendo dicitur.

REISKII.

I. Zonæ vocantur h. e. cingula κατὰ μεταφορὰν ob similitudinem, qua sit, ut globum terrestrem tanquam fasciæ circumdenter. Hæ quidem incerto apud veteres, apud nostros tamen certiori comprehenduntur numero, & diversis gradibus, quos in primo *Meridiano* numerant. Omnes autem habitabiles, & ipsam quoque *torridam* habitari, secus quam Græcis ac Romanis antiquioribus visum fuit, hodierna frequens navigatio & multa nostros Europæos experientia docuit.

BUNO-

a *Torridæ* Zonæ incolæ. b *Αστοι* *Αμφίσκοι*. c *Αστοι* *Αμφίσκοι*. d *Αστοι* *Επερόσκοι*.

bitabiles veteribus existimabantur. *Eas autem distinguant utrimque circuli Arcticus, & Antarcticus: versus suum quisque polum.* A polis etiam dicuntur *Polares*. Harum quæque completiur gradus XXIII. cum dimidio. ⁊

IV. Reliquæ verò duæ, quod in medio inter frigus & ardorem positæ sunt, *Temperatae* dicuntur & habitabiles. Harum altera, quæ *Arctico*, & *Tropico Cancri* finit, *Septemtrionalis*; altera, quæ *Antarctico* & *Tropico Capricorni* terminatur, *Austrina* sive *Australis* & *Meridionalis* dicitur. Continet quæque gradus XLIII. ⁊

CAP.

BUNONIS.

¶ Zonarum a Frigidarum incolæ, vel habitant sub Circulis Polaribus; vel inter Poles & Circulos Polares; vel sub ipsis Polis. I. Qui sub Circulis Polaribus degunt, I. diem habent XXIV. horarum semel in anno; totidemque horarum noctem. 2. Cætera iis sunt communia cum iis, qui sunt sub Zonis Temperatis. II. Qui inter Polum & Circulos Polares habitant, I. Diem habent maximum in Æstate 24. horas longiorum. 2. Reliquæ varietates, quæ Zonarum Temperatarum incolis accidunt, istis quoque contingunt. III. Si qui verò sub ipsis Polis sunt, I. Diem habent in anno unum sex mensium; & noctem unam totidem mensium. 2. Unum habent Solstitionem. 3. Unam æstatem, unamque hyemem. 4. Illis stellæ fixæ nec oriuntur, nec occidunt. 5. Umbras gnomones ibi projiciunt in orbem, & in omnes Horizontis parte, unde b Períœci, quasi Circumbenses nominantur.

¶ Incolæ Zonarum c Temperatarum habent I. duo solstitia, Altum & Imum. 2. Unam in anno æstatem, unamque hyemem. 3. Duo æquinoctia. 4. Sol nunquam iis est verticalis. 5. Quædam Stella iis nunquam oriuntur; quædam nunquam occidunt. 6. Unicam habent umbram in anno Meridianam, versus alterutrum Polum sparsum: unde d' Eterpœci, quasi Alterumbres dicuntur.

Porrò, pro diversitate Zonarum tria hominum genera enumerantur, quæ inter se ratione loci variant. Horum alii dicuntur

Períœci, alii Antœci, alii Antipodes. I. e Períœci, quasi dicas Circumhabitatores, sunt, qui sub eodem Parallelo, & Meridiano, in unâ eademque Zonâ habitant, & quorum una eademque est Latitudo versus eundem polum, Longitudo verò centum & octoginta gradibus discrepans. Hi habent I. eandem Zonam. 2. Æstatem quoque & hyemem eandem. 3. Reliqua item anni tempora & horas, incrementa & decrementa dierum noctiumque confimilia. 4. Non tamen habent eundem Ortum Solis, neque eundem Occasum; ac proinde diversa dierum noctiumque initia, media & fines. Hinc diei horas numerant contrarias re ipsa, nomine easdem; nimurum quum in uno loco est meridies & XII. hora meridiana, in altero est media nox & XII. media noctis. Itaque hujus incolæ numerant I, II, III, &c. à mediâ nocte, dum illi numerant I, II, III, &c. à meridie. Quod tamen de his tantum venit intelligendum, quibus Sol oritur atque occidit; & quibus Polus nunquam elevatur ultra 65. gradus. 5. Diebus æquinoctiorum Sol occidit uni loco, dum alteri oritur, atque adeo tempus diei unius loci, est nox alterius. Aliis vero anni diebus, nempe semiisse anni, quo Sol vicinum locis illis Zodiaci semicirculum percurrit, hoc est, vere & æstate prius oritur uni loco, quam alteri occidit, atque adeo quibusdam horis vel horarum partibus simul diem habent Solemque conspicuum, nempe dum Sol uni loco versus occasum tendit, alteri jam supra Horizontem emeritus adscendere versus

a Zonæ Frigidæ incolæ b Períœci.

c Temperatarum Zonarum incolæ. d Eterpœci.

versus Meridianum incipit. Altero verò anni semisse, autumno & hyeme, qua Sol remotiorem Zodiaci semicirculum decurrit, prius occidit uni loco quam alteri oritur; atque adeò nullam diei, sed aliquam noctis partem communem habent, & Sollem aliquibus horis vel horarum partibus depresso infra Horizontem, ita tamen, ut uni loco, sit finis noctis, alteri initium. 6. Singulæ stellæ æquali tempore commorantur supra illorum Horizontem: eademque stellæ nunquam iis oriuntur, & eadem nunquam occidunt. 7. Eundem habent Polum æquè elevatum. 8. Quem locum Telluris Pericorum alter ad occasum habet, eundem alter habet ad Orientem. 2

II. a Antœci, quasi dicas, in opposito habitantes, sunt, quibus una eademque est Longitudo, ad Meridianum communem, in duabus Zonis numerata: Latitudo item aquæalis, duabusque Parallelis versus uruunque Polum ab Äquatore æque distantibus intercepta. Hi 1. simul agunt meridiem & medium noctem, atque omnes horas simul numerant. 2. Quantitas tamen diei est diversa. Nam crescente apud Borealis Antœco die, decrescit dies apud Australes: quare cum maximus apud nos est dies, erit minimus apud nostros Antœcos. 3. Tempestates anni habent contrarias eodem tempore, nempe cum unus locus ver agit, alter experitur autumnum; cum iste æstas, hic hyemem. 4. Dies unius loci sunt æquales alterius noctibus; & hujus dies prioris loci noctibus. 5. Diebus Äquinoctiorum Sol illis simul oritur & occidit, aliis autem diebus uni citius, quam alteri. 6. Faciem illis sibi mutuo obvertentibus vel ad Äquatorem respicientibus, uni Sol à dextra videbitur oriri, ad sinistram occidere; alteri contra à sinistra oriri, ad dextram occidere. Eodem modo omnes stellæ uni à dextra, alteri à sinistra orientur. 7. Polos diversos elevatos æquali elevatione: ab Äquatore æqualiter distant, sed à diversis ejus plagiis: in eodem Meridiani siti sunt, sed diversis ejus semicirculis. 6. Quæ sidera uni loco perpetuò apparent, illa alterius loci incolis nunquam conspicuntur. 7. Sidera unius loci incolis à dextris, alterius à sinistris oriri videntur: si videlicet ad Äquatorem converterint faciem. In Globo, dato loco, exhiberi potest locus c Antœcorum, Pericorum, & Antipodum: Si locus datus ad æneum adducitur Meridianum, & quot gradus inter hunc & Äquatorem intercepti sunt, totidem numerentur ab altera Äquatoris parte: Terminus numerationis erit locus Antœcorum. Deinde index applicetur, ad horam XII. cycli, noteturque punctum Meridiani, quod dato loco imminet; item illud,

illi nunquam oriuntur. 3

REISKI.

2 Græcè περίονται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ i. e. Circumcollæ, quos nominat Schottus.

3 Græcè Ἀντοικα i. e. Contracollæ Schotto.

BUNONIS.

III. b Antipodes, qui alio nomine dicuntur Antichthones, sunt, qui adversam nobis plagam incolunt, duobus Parallelis è Diametro oppositis sejuncti, communi tamen Meridiani uniti; ideoque Longitudines habent diversas, distante à se invicem majori semicirculo, hoc est, Parallelolo dimidio, per centrum Terra transeunte, qui constat 180. grad. Habent 1. eundem Horizontem; sed diversam ejus faciem: omnibusque anni diebus Sol atque stellæ uni loco oriuntur, dum alteri occidunt: Uniusque dies alterius nox est. 2. Dies anni oppositos habent inæquales, sicut etiam nocteis, ita ut unius loci dies longissimus sit alterius brevissimus. 3. Horas diei contrarias revera, nomine easdem numerant: uni enim loco meridies est, dum alteri media nox est. 4. Tempestates anni eodem tempore experiuntur contrarias, nempe dum uni ver, alteri est autumnus: dum uni æstas, alteri hyems est; & contra. 5. Polos diversos elevatos æquali elevatione: ab Äquatore æqualiter distant, sed à diversis ejus plagiis: in eodem Meridiani siti sunt, sed diversis ejus semicirculis. 6. Quæ sidera uni loco perpetuò apparent, illa alterius loci incolis nunquam conspicuntur. 7. Sidera unius loci incolis à dextris, alterius à sinistris oriri videntur: si videlicet ad Äquatorem converterint faciem. In Globo, dato loco, exhiberi potest locus c Antœcorum, Pericorum, & Antipodum: Si locus datus ad æneum adducitur Meridianum, & quot gradus inter hunc & Äquatorem intercepti sunt, totidem numerentur ab altera Äquatoris parte: Terminus numerationis erit locus Antœcorum. Deinde index applicetur, ad horam XII. cycli, noteturque punctum Meridiani, quod dato loco imminet; item illud,

C

quod

a Antœci. b Antipodes. c Ratio inveniendorum Antœcorum, * Pericorum & Antipodum.

(* Male Antichthones cum Antipodibus confunduntur. Antichthones a veteribus non semper negati; Teste Pomponio Mela L. 1. c. 1. Antipodes vero & ignorati & negati. Antichthones ii sunt, non qui infra horizonem nostrum degunt, sed quos à nobis per Zonam Torridam secerni & ob ardorem intercedentis plagiæ adiri non posse veteres exigitabant.)

quod loco Antæcorum. Hisce factis, volvatur Globus, donec index in cyclo horario monstret alteram duodecimam. Ita punctum Globi, quod subjicitur, notato Meridiani puncto loci dati, erit locus Periæcorum; & punctum Globi, quod subjicitur alteri notato puncto Meridiani, est locus Antipodum. Sed notandum, eos, qui sub æquatore habitant, non habere Antæcos: Periæcos autem illorum esse eosdem cum Antipodibus eorum. Deinde, Polos Telluris non habere Periæcos: ipsos verò sibi mutuò esse simul Antæcos & Antipodes. Hæc tria incolarum genera à se differunt. Periæci communem habent Parallelum, sed minorem, neque transeuntem per Diametrum terræ, nisi sub æquatore; communemque Meridianum. Antæci duos habent Parallelos, & ipsos minoreis, quam est æquator; communem etiam Meridianum. *Antipodes* ve-

rò duos habent Parallelos, & ambos majoreis, transeunteis per centrum terræ, sibique in vicem diametraliter oppositos: sed unum tamen atque communem Meridianum. Qui verò sub eodem habitant parallelo, eodemque Meridiano, i.e. eandem habent longitudinem & latitudinem, *Synæci* appellantur. 4

REISKI.

4 Græce Ἀντίποδες, quasi Contrapedes, qui nempe plantas pedum plantis oppositas habent, terramque incolunt contrariam, à qua dicuntur Ἀντίχλωες, quasi Contraterrei: Hos omnes veteribus non solum ignotos, sed etiam negatos contestatur historia, docentque loca in Cicerone, Plinio, Laetatio, Augustino, Gregorio Nazianz. reliqua. Sed Bonifacius Archiepiscopus Moguntinus quanto fervore in Virgilium ob antipodes affirmatos exarserit, ab Aventino in Annalibus Boicis memoratur. Lib. III.

CAPUT VI.

De Parallelis & Climatibus.

[Tertia Terræ divisio.]

I.

Secunda
Globi divi-
sio in Cli-
mata.

Parallelus.

AT distinguitur etiam terræ superficies secundum aliam rationem, nempe per quantitatis dierum variationes. Quippe qui sub ipso æquatore consistunt, perpetuò diem nocti æqualem XII. horarum habent! quantò autem aliqua regio latius ab æquatore versus alterutrum polum declinaverit; tanto plus æstate diei longissimæ, vel vicissim hyeme noctis quantitas augetur. Proinde Geographi pro diversa quantitatis dierum variatione diversas plagas terræ distinxere, quas vel Parallelos vocarunt, vel *Climata*.

II. Paralleli sunt circuli æquali undique spatio abs se invicem

HEKELLI.

a De PARALLELIS *Geographia vet. & nov.* edidit PHILIPP. BRIETIUS Tria Volumina in 4. f. quotidiana lectione haud indigna. (* Lepida est prorsus boni Hekelii hallucinatio. Heic de Parallelis circulis agit Cluvierius, Brietus autem Parallelæ scriptit *Geographia veteris & nova*, id est Librum

in quo veterem Geographiam cum nova confert & antiquis nominibus recentia adiungit. Hekelius lecto faltem titulo, eundem Librum de Parallelis circulis scriptum suspicatus est. De climatis peculiari capite, quod est libri primi tertium, egit Brietus; quod & ceteri præstiterunt quotquot Elementa Geographica vulgavere.)

BUNO-

cem distantes, ab occasu in ortum ducti.^b Hi varii in Glōbo ad libitum cujusque describi possunt. Verūm Ptolemæus, quem plerique alii sequuti sunt Geographi, XXI. Parallelos descripsit Septemtrionales; hac observatā intercapedine, uti dies unus parallelī longissimus, superet parallelī praecedentis diem prolixiorēm quadrante horæ. Clima autem est terræ spatiū duobus parallelis inclusum: in quo, longissimo die, dimidiæ horæ variatio, sive auctio fit. Sed nomen Climatis ac Parallelī aliquando circulum, aliquando spatiū duobus circulis comprehensum, significat. Dicitur autem *Clima ἀπὸ τῆς ηλίου σταθμοῦ ab inclinando*: quoniam respectu Polorum inclinat se cœlum, in tali habitationis intervallo.^a

III. Cæterūm distinguuntur *Climata* in *Septemtrionalia* & *Australia*; utraque ab Æ quatore versus suum quæque Polum initia ducentia. Ideoque quotum aliquod Clima fuerit ab Æ quatore, tot semihoris longissimus ejus loci dies superat diem nocti æqualem, seu Æ quinoctiale, qui est horarum XII. & vice versa. Ut scire queas, sub quo Parallelō vel Climate quilibet locus positus sit, considera numerum horarum, cuius longissimus ejus loci dies superat diem sphærae rectæ, qui semper horarum est duodecim; is enim duplicatus ostendit numerum Climatum: quadruplicatus exhibet numerum Parallelorum. ^b

IV. Cæterūm *Climata* à Veteribus vii. tantū numerata sunt;

Clima.

Climata
Septemtrionalia & Australia.Numerus
Climatum
juxta Veteres.

BUNONIS.

^a Ad cujusque Climatis constitutionem tres requiruntur Parallelī; duo scilicet extremiti, quibus Clima comprehenditur, & utrinque terminatur, & unus intermedius. Iste tamen Parallelus, qui est finis unius Climatis, is idem est initium sequentis Climatis. Sunt autem Parallelī triplices; *Primi* regionum Latitudines distinguunt, initio sumto ab Æ quatore, & in Glōbo vel Mappa interdum X. interdum XV. gradibus distinguuntur. *Secundi* Zonarum intervalla distinguunt. *Tertiū* dierum artificialium differentias indicant, & Climata constituant. *Temporis differentia*, qua parallelī dirimuntur, est quadrans hora. Quot igitur Parallelī aliqua regio ab Æ quatore distat, tot etiam quadrantibus hora longissima ejus dies augetur.

^b Parallelī & Climata inveniuntur hoc modo. Primo ad loci dati Latitudinem elevatur aut deprimitur Polus. Deinde ad Problema inferius XVI. investigatur numerus horarum in die longissimo. Tertio considerandum, quot horis longissimus dati illius loci dies superat diem Æ quinoctiale, qui est horarum XII. Quartò numerus horarum, qui est supra horas XII. duplicatus ostendit numerum illius Climatis; quadruplicatus habet numerum Parallelorum, sive sub quoto Parallelō sit locus ille datus. Rationem inveniendorum Parallelorum & Climatum pag. seq. ad Sect. VI. ostendit Auctor.

HEKELLI.

^b Indè Canon Mathematicorum haud inceptus: *Parallelē Ascensiones nulla sunt.*

^c Et idem est, ac declinans Terræ tractus.

C 2

BUNO-

^a Tria Parallelorum genera. ^b Parallelorum & Climatum inveniendorum ratio.

sunt; quod loca ultra septimum Clima sibi incognita vix inhabitari existimarint. ¹ Climata autem hæc ab insignioribus locis, per quæ Climatis medium protenditur, nomina accepunt, ut *primum* per Meroën, Nilo circumfusam insulam & urbem Africæ; *secundum* per Syenen, Ægypti urbem; *tertium* per Alexandriam, itidem Ægypti urbem; *quartum* per Rhodum insulam; *quintum* per Romam; *sextum* per Pontum Euxinum; *septimum* per Borysthenis ostia. ²

Numerus
Climatum
juxta Re-
centiores.

V. ³ Postiores vero, qui experti sunt ulterius habitari terram, fecere *XXIV. Climata*, ad elevationem usque graduum LXVII. *Primum* per Meroën; *secundum* per Syenen, sub Tropico aestivo; *tertium* per Alexandriam; *quartum* per Rhodum; *quintum* per Romanam & Hellespontum; *sextum* per Mediolanum & Venetias; *septimum* per Podoliam & Tartariam minorem; *octavum* per Wittebergam; *nonum* per Rostochium;

BUNONI S.

⁴ Strabo IX. tradidit Climata, addiditque *ostrivum* per Mæotidem; & nonum quod *extremum* appellat. Ptolemaeus Lib. II. Cap. VI. hoc dierum augmentum expressit: ubi tamen tantum meminit Parallelorum. Climatum mentionem facit Cap. VII. & XII.

⁵ Brietus Climata per illustriores urbes protendit sequentes. *Primum* Clima per Malaccam Indiae urbem. *Secundum* per Goam. *Tertium* per Mexicum. *Quartum* per Hierosolymam. *Quinum* per Nicosiam in Cyprio. *Sextum* per Madritium in Hispania. *Septimum* per Constantinopolin. *Octavum* per Viennam Austræ. *Nonum* per Pragam Bohemiæ. *Decimum* per Amstelodamum. *Undecimum* per Smolenskium. *Duodecimum* per Hafniam. *Decimum tertium* per Revalliam Livoniæ. *Decimum quartum* per Obsovium Norvagiæ. *Decimum quintum* per Uffingam Moscovia. *Decimum sextum* per Permenevelicam in Permia Moscovia provincia. *Decimum septimum* per Vassam in Finlandia. *Decimum octavum* per Nidrofiam in Norvagia. *Decimum nonum* per Oulium in Moçovia. *Vigesimum* per Visum in Finlandia. *Vigesimum primum* per Tornam in Bothnia Suediæ. *Vigesimum secundum* per Volingam in Moçovia. *Vigesimum tertium*

per Scolotum in Islandia. *Vigesimum quartum* per Holam in Islandia. Idem Brietus peculiarem ostendit rationem accurate inventiendi Climata; *qua in Parall. Geograph.* pag. 30. vid.

HEKELLI.

⁶ Hac Insula in longissimo trahit isto omnium maxima est atque clarissima, sicuti Joannes Antonius Maginus, Patavinus, in *Expositionib. novar. Geogr. Tabb. Part. II. fol. 204. fac. b.* Edition. Colon. affirmat.

REISKI.

⁷ Græcè *κλίναται* a i. e. Tractus coeli aut inclinationes, à parallelis circulis paulatim sece inclinantibus: Cur Schottus vertet scalas Lib. XII. art. I. c. 3. ego non assequor, nec Græca originatio concedit. Interim tanti nec momenti nec tanti usus climata sunt, nisi quod ad scripta auctorum veterum explicanda conferant: Hinc recentissimi Geographi rejecta climatum communis tabula & connumeratione, hemisphærium utrumque ab Æquatore ad polos duos in novem Climata æqualis latitudinis partiuntur, ita ut primus Meridianus per singulas graduum decades mensuram præbeat.

BUNO-

⁸ Climata

stochium; *decimum* per Hiberniam; *undecimum* per Bohus, castrum Norvegiæ; *duodecimum* per Gutiam; *tertiumdecimum* per Bergos, Norvegiæ oppidum; *quartumdecimum* per Viburgium, oppidum Finniæ; *quintumdecimum* per Arosiam Suediæ; *Sextumdecimum* per Dalenkarliæ fluminis ostia: reliqua paribus interstitiis per alia Norvegiæ, Suediæ, Russiæ, & proximarum insularum loca. Ac certum quidem est, ab Æquinoctiali circulo ad eum locum, ubi dies longissimus horis XXIV. definitur, Climata XXIV. interjacere, inde vero ad Polum Climatum distinctio minus certa est, propterea quod non jam horis dimidiatis, sed integris primū diebus, mox septimanis, ac tandem totis mensibus dies ita augeantur, ut sub ipsis polis hemisphæriorum alterum VI. mensium luce perpetua exsicetur; altero in densissimis tenebris languente.

VI. Cæterū quæ ratio Climatum est ab Æquinoctiali ad Arcticum versus, eadem est ab eodem Æquinoctiali versus Antarcticum & par numerus. Hæc autem Climata proprias appellationeis non habent apud autores, sed ex oppositis nominantur; adjecta præpositione Græca ἀντὶ, ut ἀντὶ διὰ Μερόης, id est, contra per Meroën; & ita deinceps. Possent tamen eodem modo, ut illa, ab suis locis appellari: ut *primum* Clima per Lunæ monteis, ac fonteis Nili *, *secundum* per promontorium, vulgo dictum *Capo de Corientes*, ad Africæ litus Orientale, sub Tropico hyberno: & sic deinceps. Sed singulorum Climatum, & Parallelorum latitudines ab Æquinoctiali, intervalla ab invicem, & maximorum dierum longitudines, quo facilius intelligantur, Tabulam hic apponemus.

(* Veteres ad nostram fermè ætatem fontes Nili ad Montes Lunæ, ultra Æquatorem removebant, hic error Cluverio non peculiaris; in recentioribus quibusdam libris renovatur.)

PHILIPPI CLUVERI

Climata.	Paralleli.	Dies longissimi.	Latitudo.	Intervallo	Cli-
		Hor. Scr.	Gr. Str.	mat. Gr.	Str.
0	0	12 0	0	4	18
	1	12 15	4	18	
1	2	12 30	8	34	8
	3	12 45	12	43	25
2	4	13 0	16	43	7
	5	13 15	20	33	50
3	6	13 30	23	10	7
	7	13 45	27	36	3
4	8	14 0	30	47	6
	9	14 15	33	45	9
5	10	14 30	36	30	5
	11	14 45	39	2	17
6	12	15 0	41	22	4
	13	15 15	43	32	30
7	14	15 30	45	29	3
	15	15 45	47	20	48
8	16	16 0	49	1	3
	17	16 15	50	33	13
9	18	16 30	52	58	2
	19	16 45	53	17	44
10	20	17 0	54	29	2
	21	17 15	55	34	17
11	22	17 30	56	37	2
	23	17 45	57	34	0
12	24	18 0	58	26	1
	25	18 15	59	14	40
13	26	18 30	59	59	1
	27	18 45	60	40	26
14	28	19 0	61	18	1
	29	19 15	61	53	13
15	30	19 30	62	25	1
	31	19 45	62	54	
16	32	20 0	63	22	0
	33	20 15	63	46	52
17	34	20 30	64	6	0
	35	20 45	64	30	44

18	36	21	0	65	49	0	36
	37	21	15	65	6		
19	38	21	30	65	21	0	29
	39	21	45	65	35		
20	40	22	0	65	47	0	22
	41	22	15	65	57		
21	42	22	30	66	6	0	17
	43	22	45	66	14		
22	44	23	0	66	20	0	11
	45	23	15	66	25		
23	46	23	30	66	28	0	5
	47	23	45	66	30		
24	48	24	0	66	31	0	0
Menses.							
	1			67	15		
	2			69	30		
	3			73	20		
	4			78	20		
	5			84	0		
	6			90	0		

C A P. VII.

De Globi in parteis CCCLX sectione; item de ambitu terræ;
et de longitudine ac latitudine ejus.

I.

OMnis Circulus à Geometris in ccclx parteis secatur: quam sectionem & Sphæra Globusque admittit.
II. Terra igitur, quemadmodum Sphæra, in ccclx parteis, qui Gradus dicuntur, distribuitur. Singuli Gradus in LX distribuuntur Scrupulos, qui sunt totidem * millia passuum Romanorum

Tertia Glo-
bi divisio in
longitudi-
nem & lati-
tudinem,

(* Ex Mensuris veterum, sexaginta millia passuum Romanorum seu milliarium Italico-
rum uni gradui non sufficere, sed requiri septuaginta quinque millia eorundem passuum
Romanorum demonstravit hodiernum Geographiæ Sydus Guillelmus de Lisle Prima-
rius Regis Christianissimi Geographus. *Memoires de l'Academie des Sciences ad Annum
1714. De veterum milliaribus falsæ recentiorum hypotheses errores pœne inumeros
in mappas Geographicas invexerunt.*)

manorum seu milliaria Italica. Horum quatuor conficiunt unum milliare Germanicum commune, hinc singuli gradus xv milliaria Germanica continent. Hæc computata conficiunt milliaria in universum *quinquies mille quadringenta*: quæ est *circumferentia* totius terrarum Orbis. Hinc *diameter* ejus fit milliarum *mille septingentum octodecim*, cum duabus undecimis, cujus semissis, sive semidiameter, est à superficie ad centrum milliarum *oëtingentum quinquaginta novem*, cum una undecima. ^a ⁱ

Gradus Longitudinis, & Latitudinis.

III. Cæterum *Gradus*, per quos terra describitur, alii sunt *Longitudinis*, alii *Latitudinis*. *Longitudines* distinguuntur per Circulos Meridianos, *Latitudines* per Parallelos. *Meridiani* inscribuntur Globo XXXVI, X singuli gradus continentes: qui numerus multiplicatus CCCLX. conficit gradus. Sed *primum Meridianum* Ptolomæus in *Fortunatis*, quas nunc *Canarias* vocant, posuit insulis: Hispanorum postea nautæ in *Azoribus* insulis: alii etiam in *medio Hispania*. *Paralleli* ab *Æquatore* ad alterutrum Polum notantur IX, X. itidem gradus singuli continentes. Hoc itaque numero quadruplicato, *Paralleli*

BUNONI S.

^a *Minutum* seu *scrupulus* est sexagesima pars gradus, cui in terra respondet quarta pars mill. Germanici; & appellatur *Minutum Primum*. Quodlibet vero *Minutum Primum* potest dividi in sexaginta *Minuta Secunda*: & quodlibet *Minutum Secundum* in sexaginta *Minuta Tertia*.

REISKI I.

ⁱ ^a *Dimensio terræ duplex erit, alia quidem respectiva, alia vero absoluta*: Illa respectu cœli maxime supremi nullam sensibilem quantitatem adfert, sed centri aliquujus aut centralis puncti rationem. Hæc à circulis primariis atque parallelis aut secundariis pendet, totaque ad certam pedum, stadiorum, perticarum aut milliarium mensuram exigitur. Ita diametro non solum toti sed dimidiæ, convexitatæ æque ac soliditatæ sua ratio & quantitas in Geometricis non modo, verum etiam Geographicis constabit, utut Mathematicos nimium discre-

pare, Ricciolus in *Almag.* Lib. II. c. 7. annotaverit. ^b Sic longitudo sua h. e. extensio ab occidente ad orientem; latitudo etiam h. e. extensio versus polos terræ universæ cunctisque regionibus manebit. De primo autem Meridiano quantum auctores分歧deant Ricciolus declaravit; quantum Hispani & Lusitani ad Indias partiendas de illo分歧derint, Maffeus in rerum Indicarum historia recenset Lib. I. Hinc itaque globos Meridiano primo æneo ac plane mobili instruetos nostrum seculum invenit: Vir quoque nobilissimus Lauterbachius Prof. in Acad. Wolffian. equestri ordinarius talem singulari suo artificio fabricatum globum spectatoribus curiosis exhibet. Denique distantiam Meridiani nostri ab alio quoquo cognito dignoscendam Grandamicus nobilis Gallus ex *magnetica ad polum conversione variaque declinatione*; Christ. Huygenius, Belga nobilis, & Comes Angliae Kinkardinus ex *horologio pondulo*, alii ex adjumento alio docuerunt. Vid. Varen. *Geograph.* c. 31.

BUNO-

^a *Dimensio terræ duplex.* ^b *Longitudo & latitudo.* ^c *Meridianus mobilis.*

ralleli in universum erunt XXXVI. ut in Longitudine. *Longitudo* igitur regionis est spatium *Æquatoris*, duobus Meridianis, uno *Aſſorum Insularum*, unde initium ducitur, altero ipsius regionis aut loci comprehensum. *Latitudo* verò est *Latitude*. loci seu regionis ab *Æquatore* versus alterutrum Polum recessus. Hinc Poli Elevatio eadem est, quæ *Latitudo* regionis. Cæterum *Latitudo duplex* est; altera in *nōstro hemisphærio*, ab *Æquatore* ad Polum *Arcticum*, *Septemtrionalis*; altera in *inferiori hemisphærio* ab *Æquatore* ad Polum *Anarcticum*, *Australis*. β

CAP.

BUNO NIS.

β In assumendo longitudinis principio & collocando Meridiano primo, unde cæteri numerentur, inter ipsos non convenit Geographos. Nonnulli Ptolemæum, qui eum in Canariis seu Fortunatis ponit insulis, sequuntur. Alii Pyxidis Nauticæ Boreochalybodixin notant, quæ à Canariis Occidentem versus primum occurrit, in qua hi ipsi inter se multum dissident: alii enim primum Meridianum locant in Orientalioribus insularum Flandricarum *S. Mariae & S. Michaëlis*: aliī in Occidentalioribus, ut *Corvo & Flores*; aliique alter. Ex quibus efficitur, in locorum longitudine notanda, nisi, unde principium sumatur, pariter annotetur, magnam oriri differentiam. Quanobrem res ipsa flagitare videtur, quo commodius Geographi se exaudiant, & errores declinent, ut unum commune firmumque principium constituantur. Et quum nihil certi à Pyxide hâc in parte suggeratur, ratio postulat, terræ locum plenius fixum huic negotio feligi. Et quandoquidem una è septem Canariis, quæ *Juno* dicitur, à Ptolemæo huic usui dicata sit: rationi consentaneum est, ab hac non discedere. Quod verò etiam unius ejusdemque insulæ termini longitudine inter se differunt, æquum est, certam quandam insulam eligi, inque ipsa locum exiguum quidem, sed notabilem, qui differentiam unius Mīnuti non inducat. Si enim longitudines locorum usque ad minutum sollicitè inquiruntur, omnino necessarium erit, ipsorum principium ne quidem unius minutū ambiguitate vacillare. Huic fini *Stevinus*, celebris Mathematicus, assumit in *Teneriffa*, septem Canariarum insularum maximā, ditissimā & præstantissi-

mā, montem *Pico de Teide*; cujus ima spatiōsiora sunt, altiora in arctius coēunt, summa in acutum cacumen exsurgunt, & in metæ maximæ modum erecta videntur. Ut verò Globos terrestres, & Mappas Geographicas, ad aliud Longitudinis initium construētas, convenire facias cum iis, quæ ad hunc Meridianum per *Teneriffam* sunt ordinatæ; à Longitudinibus locorum, quæ per illas habentur, tot sunt gradus abiciendi, quot primus Meridianus occidentalior est Meridiano per montem *Pico* in *Teneriffa*. Exempli gratia. In *Guilielmi Blaeu* Globo terrestri maximo, secundum hanc positio- nem Roma sita est in Longitudine prope 31. graduum: At in Globo alio, cujus initium longitudinis est à Meridiano per insulas *Corvo & Flores*, in longitudine graduum 45 $\frac{1}{2}$. Si ergo ex ea deducantur gradus 14 $\frac{1}{2}$, differentia scilicet, qua harum insularum Meridianus occidentalior est Meridiano *Teneriffa*, manent gradus 31. Et sic in cæteris. (*Hunc Stevini Meridianum Batavorum quorundam Mappæ & Globi adhibent, Galli verò eodem Meridiano utuntur quo Ptolemæus; at quoniam ille errore gravissimo omnes Fortunatas sub uno & eodem Meridiano positas conjecerat, ne quid dubii, in re tam periculosa, remaneat, primum Meridianum in occidentali parte Insulae Ferri, quæ ipsa est Fortunatarum occidentalior, constituunt. Hoc Ludovicus XIII. post indieta Doctissimorum totius Europæ Mathematicorum comitia anno 1634. die Aprilis 25. Edicto cavit. Quisquis Arabum Tabulas inspicit, eos ab exteriore freti Gaditani ostio gradus plerumque numerare meminerit.)

C A P. VIII.

De quatuor Mundi Regionibus, & de Ventis.

I.

Quarta divisione in Regiones seu Cardines Mundii.

Omne hoc, cui Mundi Cœlique nomen inditum, unum est, & uno ambitu se cunctaque amplectitur, partibus differt; quæ *Regiones Mundi* seu *Cardines Mundii*, Sol oritur, *Oriens* nuncupatur, sive *Ortus*: quo demergitur, *Occidens*, sive *Occasus*: qua decurrit, *Meridies*: ab adversa parte, *Septemtrio*. His quatuor aliae interponuntur regiones. Inter Septemtrionem & Orientem Äquinoctialem *Oriens Ästivus*; qui & *Ortus Solis ästivi* dicitur. Inter Orientem Äquinoctialem ac Meridiem, *Oriens Hybernus* sive *Brumalis*; qui & *Ortus Solis Hyberni*, sive *Brumalis*. Inter Septemtrionem & Occidentem Äquinoctialem *Occidens Ästivus*; sive *occasus Solis ästivi*. Inter Occidentem Äquinoctialem & Meridiem, *Occidens hybernum* sive *brumalium*, qui & *Occasus Solis hyberni* sive *brumalis*. ^a ^b

Venti.

II. Cæterum IV. Mundi Regionibus seu Cardinibus IV. *Principes* assignantur *Venti*; qui inde *Cardinales* vocantur. Nomina eorum atque regiones sic referuntur ab Ovid. in *Trist. lib. 1. Eleg. 2. v. 27. seqq.*

Nam

BUNONI S.

a Unus idemque locus in Terra respectu alterius, modò potest esse *Orientalis*, modò *Occidentalis*; modò *Meridionalis*, modò *Septentrionalis*. Attamen respectu cœli partis Terræ simul sumtæ, aliquam Mundi plagam directè respiciunt. *Septentrionem* perpetuò monstrat lingula in *Pyxide Nauticâ*, quam vulgo *Compassum* vocant. Opposita ei Plaga est *Meridies*. Hinc à dextris *Oriens*, à sinistris *Occidens* est.

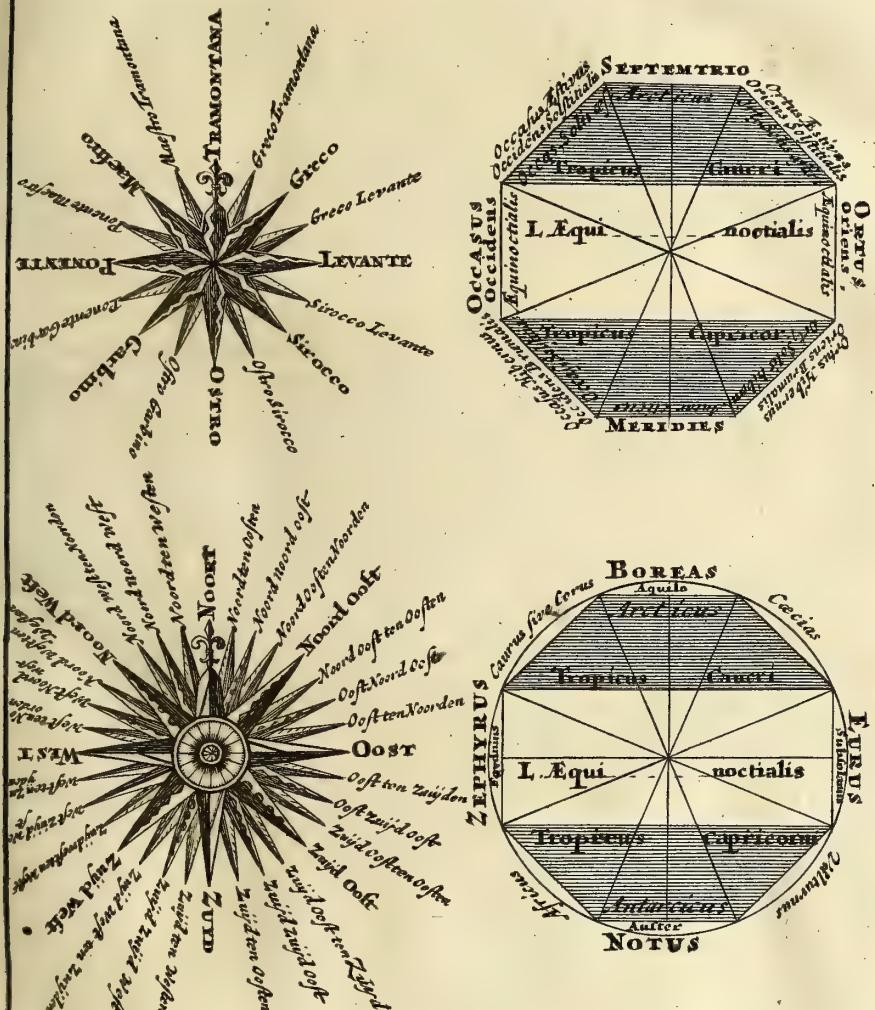
REISK I.

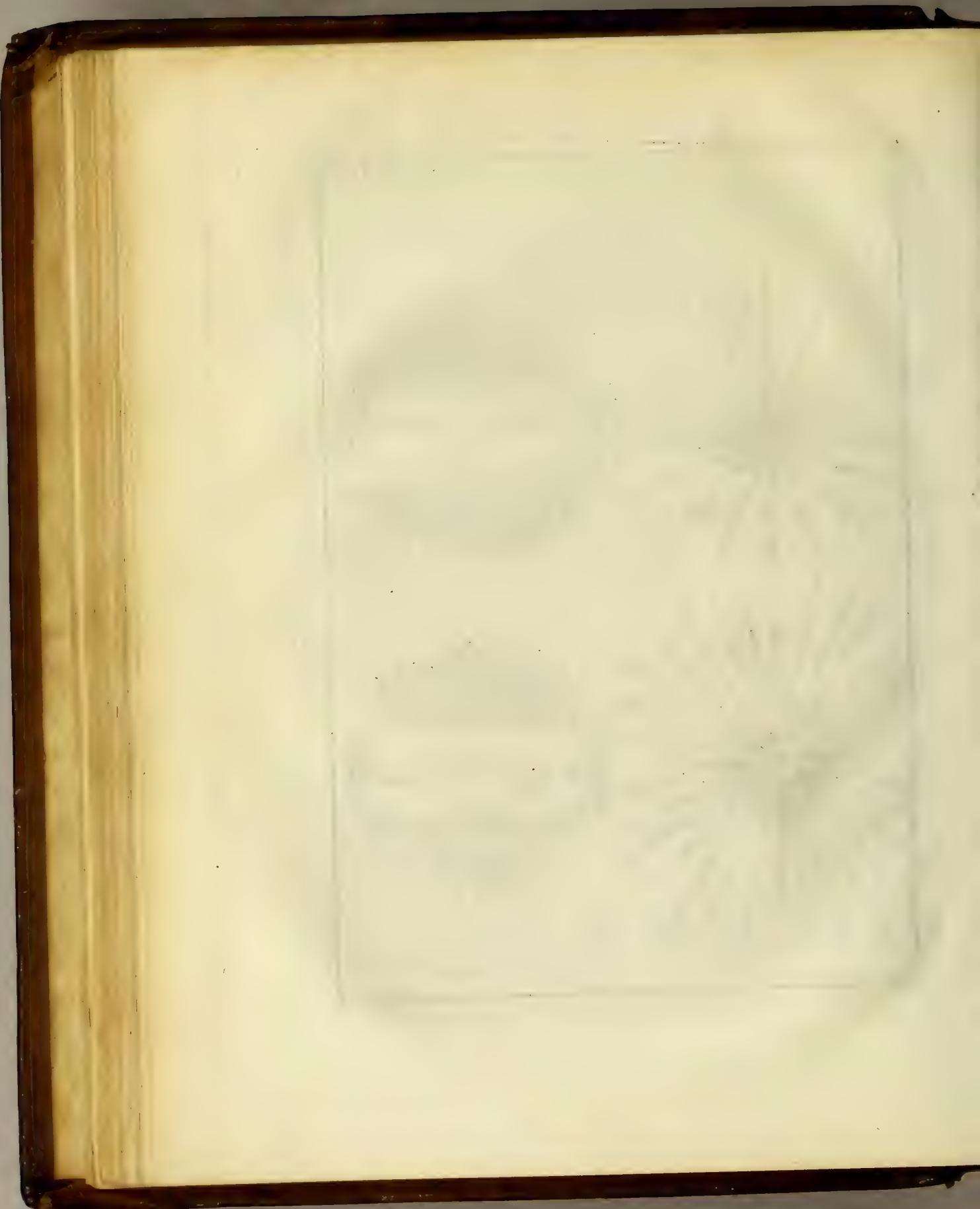
a Plagæ seu regiones illæ, quæ solem orientem & occidentem in æquinoctiis habent, quæque Septentrionem & Meridiem

versus. Meridiana linea designantur, *cardinales* i. e. præcipuae, sed reliquæ vocantur *intermediae* aut *collaterales*. A plagi ventorum etiam distinctio & connumeratio arcessitur: Quibus adde præterea b *Ventus generalis*, qui ex oriente spirat, nautisque Germanicis *der Passat-Wind* dicitur; *Ventos speciales* tum veteres, in *Etefis*, *Chelidoniis*, *Ornithiis*que positos, tum novos *Mouisonum* i. e. motionum nomine insignes, qui à nautis variis observantur; *Ecnephias* item *Lusitanice* c *Travados*, & *Orkanes* seu *Typhones* impetuosissimos. De quibus vide Kircherum in *Mund. Subterr. Lib. IV. sect. II. c. 2.* & *Varenium* in *Geogr. univ. c. 21.*

BUNO-

a Plagæ triplices. b *Ventus generalis* & *specialis*. c *Travados*, *Orkanes*,

*Nam modo purpureo vires capit Eurus ab ortu;
Nunc Zephyrus sero vespere missus adeſt:
Nunc gelidus ſicca Boreas bacchatur ab Arcto,
Nunc Notus adverſa prælia fronte gerit.*

Sed cum Græca hæc ſint vocabula, Latinis ab Septemtrione flans dicitur Aquilo, ab Oriente Subſolanus; à Meridie Auster; ab Occidente Favonius. Sed hæc commodius ex typis noſcuntur. β

III. Verū his ventorum nominibus tam varios varii, ſimul veteres atque recentiores, auctores attribuerunt ſitus; uti unum certum Typum ex universorum ſententiis componeſſe nequeas. γ Cætero Internum mare, quod inter Euro-

pam

B U N O N I S.

β Eurus α quaſi ἀπὸ τῆς ἔω βέων, α Aurora procedens, calorem & ſiccitatem infert, adeoque faluberrimus eſt; quia viſ ſolis ut prima eſt ad ortum; ita quoque valde efficax eſt ad habitus corporis temperandos & purificandos. Italis dicitur Levante δ , Gallis Vent d'Amont, (* vel Vent d'eſt. Vox a Batavis deſumpta,) Germanis der Ost-Wind. Zephyrus, qui quaſi Ζέφυρος φέρει vitam ferens putatur dicitus: unde & genialis mundi ſpiritus appellatur Plinio, frigidior & humidior eſt, adeoque ad ciendas nubes & tempeſtates pronior; quia radii ſolares illic minūs ſunt efficaces. Quum toto die, quando Sol eſt in Ortu & Meridie, variè illic colliguntur vapores, qui radiorum vim retundunt atque hebant; quique vento admixti, nubes & tempeſtates cident. Italis dicitur Ponente ϵ . Gallis Vent Occidental, (* vel Vent d'Oueſt, vox a Batavis mutuò ſumpta,) Germanis West-Wind. Notus à Græco νότιος humor, quia valdè humidus eſt: ſeu Auster, quaſi Hauſter, ab hauriendis appellatus aquis, à Meridie spirat, calidus & humidus eſt, & eandem ob cauſam tempeſtuoſus, morborumque ferax. Calidus quidem, quia vehementior viſ ſolis multos vapores extrahit, qui vento admixti ſuam qualitatem eidem imprimunt; &, quia per loca paludosa & paluſtria spirat, ē quibus copioſi halitus expirant, imbuunt ventum ſimili ſuā qualitate. Hic ventus peſtem cauſatur, ſi per-

petuò spirat, ut ſæpius obſervatum. Noctu vehementior eſt, quam interdiu. Eo flante animalia minus eluunt, ait Plinius. In mari Adriatico ſevit atrocius. Italis dicitur il vento di Mezzogiorno, il Su. Gallis Vent de midi, Germanis der Sud Wind. Boreas ϵ ἀπὸ τῆς βοῦς à violento & ſonorō flatu, quem edit f, dicitus; ſeu Aquilo, ab aquilæ velocitate & nominatus, à Septemtrionibus oritur, frigidus & ſiccus eſt, cum propter minorem, quaē illic eſt, Solis efficaciam; tum etiam, quia transit loca frigida, nivibusque plena. Hic ventus Italis dicitur Tramontana. Gallis Vent de Bise. Germanis Nord-Wind. Ab his ventis deinceps appellantur intermedii, quorum nomina ex adjetis ſchematicis haud diſſiculter cognoscuntur. Cætias inter Aquilonem & Subſolanum collocatur, non pellit nubes, ſed ad fe videtur attrahere. Vulturinus infra Euruſum ab uno ſtatuitur Vitruvio; à Latinis pluribus cum Euro confunditur: Quidam Euronotum vocant. Dicitur à Vulture ave, aut à Vulturno Campaniæ fluvio. Africus Græcis Ἀΐψ ab Africa (quaē Græcis eſt Libya) nomen accepit. Caurus à Vitruvio conſtituitur, ubi Plinius & Aristoteles Argæſten locant: ſic vocatur, quod in morem Pantheræ videatur ſtridere ſeu Caurire. Cum Coro vulgo confunditur: Seneca hunc Violentum vocat, & in unam partem rapacem. γ Accuratam tabulam five typum Ventorum, ſecundum veterem & novam diſpoſitionem

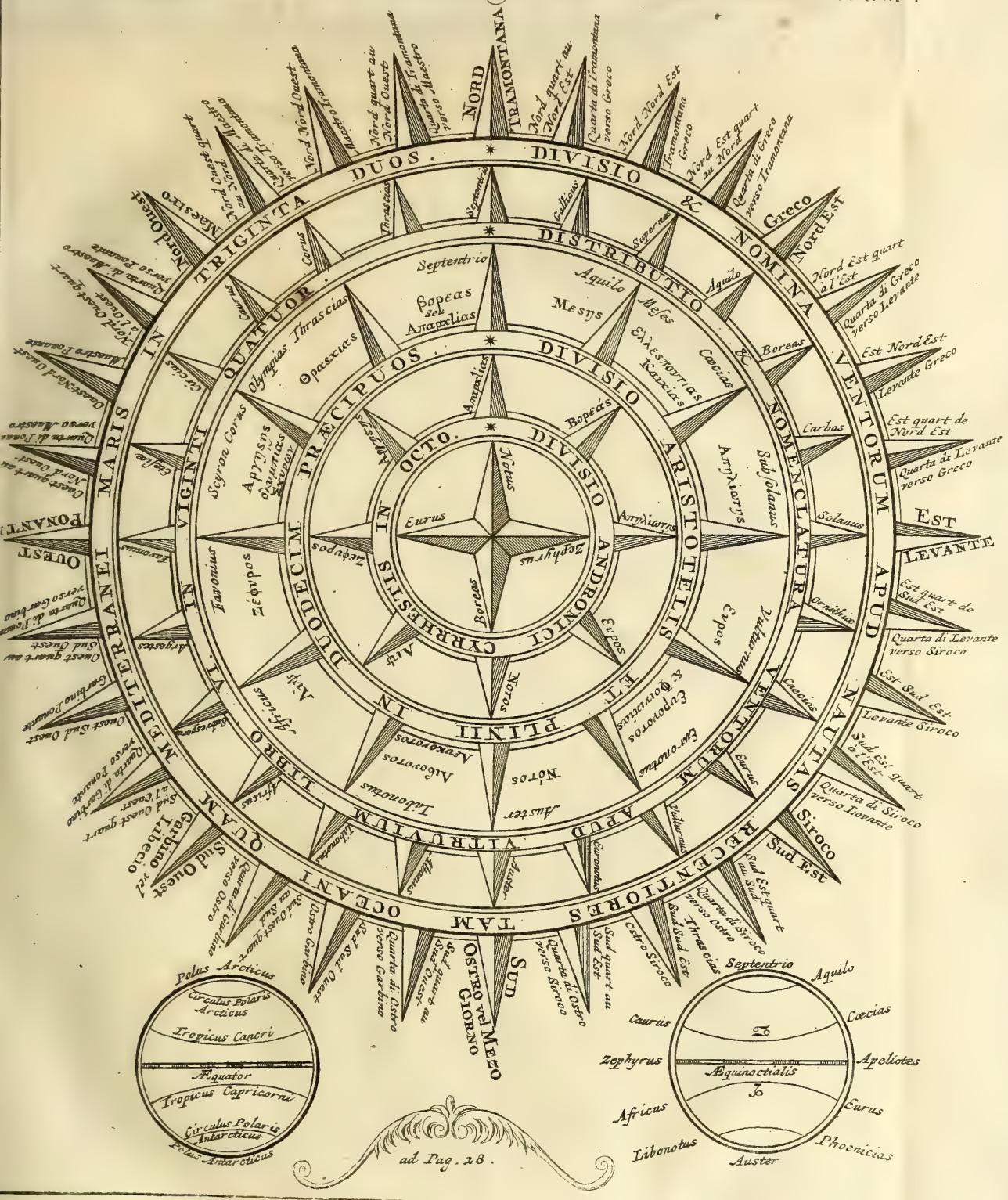
pam, Asiam & Africam diffunditur, navigantes Itali sic ventos in XVI. parteis distribuunt. Externum mare five Oceani navigantes Europæi omnes Germanicis utuntur vocabulis, varie tamen ad suam quique linguam detorquentes. Germani sic in XXXII. nomina distribuunt.

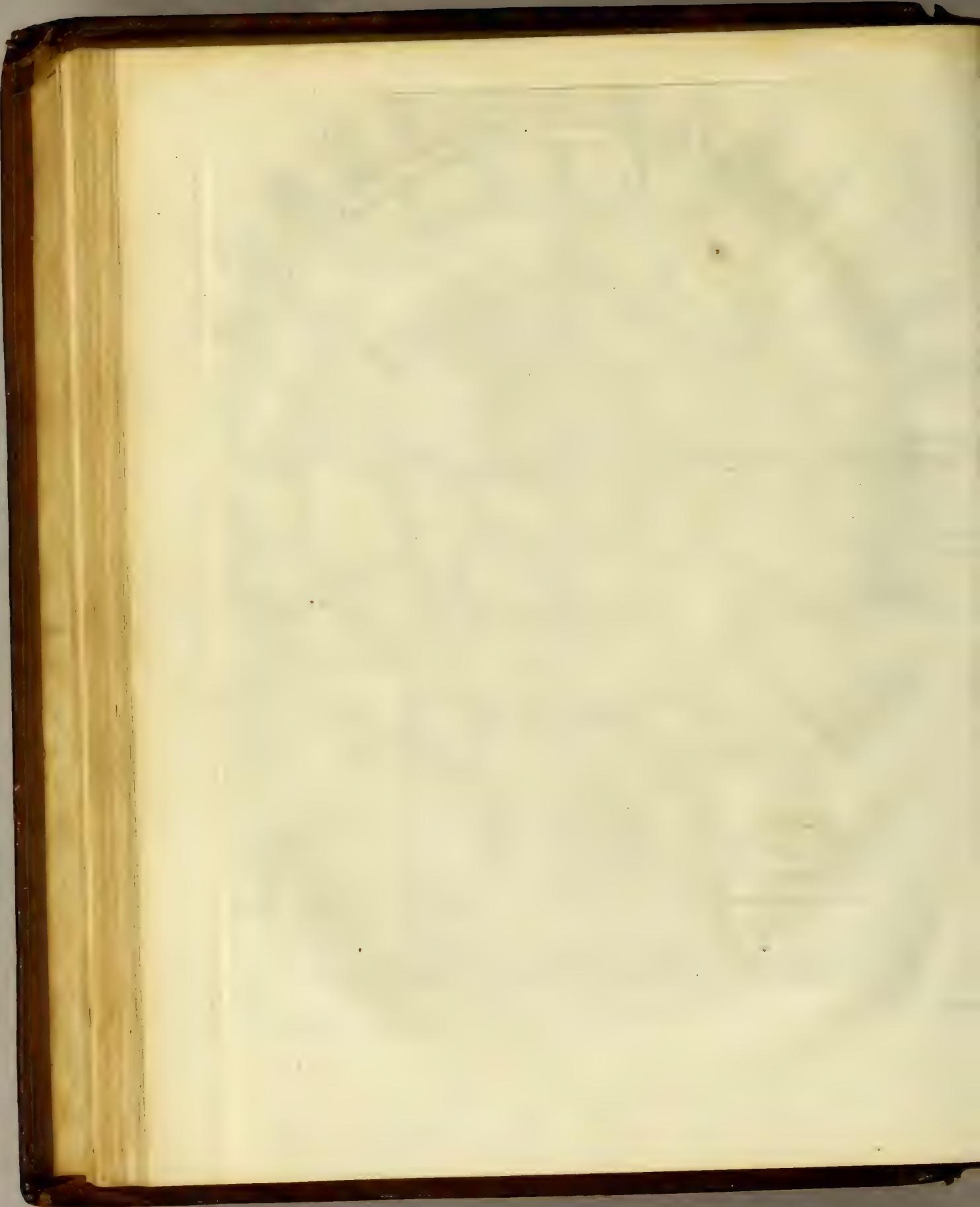
CAP.

sitionem, eorumque nomenclaturam addit, *Brietus in Parall. Geogr.* p. 33. quam heic subnectimus. (*Vide Tabulam quam hætenus promisit nec exhibuit Editio quæ hanc nostram præcessit.) Philosophi quidam apud Aristotelem *unicum ventum* duntaxat admittebant: quoniam (inquietabant) ventus est tantum æter motus. De his *I. Meteor. cap. XII. Philosophus Theracles* apud Strabonem duos tantum ventos recipiebat sibi ab utroque polo oppositos, dicebanturque *Boreas* & *Notus*. Poëtae Græci & Latini quatuor appellant, quos sibi invicem ita opponunt. *Auster Nōtās*; *Eurus Eōpos*, *Aquilo Bōrēas*, *Favonius Zēphūrōs*. Zephyri autem loco in tempestate solent Africum substituere. *Andronicus Cyrhestes* apud Strabonem in turri octagonâ Athenis octo diopserat, quos Triton mobilis virgâ indicabat: *Aquilo*, *Apeliotes*, *Cacias*, *Argestes*, *Notus*, *Zephyrus*, *Africus*, *Eurus*. *Plinius*, *Seneca*, *Aristoteles*, duodecim recipiunt, quos *Seneca* ex punctis Tropicorum, Circulorum Polarium, & Meridiani prædictos circulos fecantis, colligit: *Subsolanus Απηλιώτης*, *Boreas Απαρκτίς*, *Aquilo Μέσης*, *Cacias Καικίας*, *Corus Αργέσης*, *Thraescias Θρασικίας*, *Favonius Ζέφυρος*, *Auster Νότας*, *Albonotus Λευκόνοτος*, *Africus Δίψ*, *Vulturnus Εὖρος*, *Euronotus Φοινικίας*. *Vitruvius lib. I. cap. VI.* viginti quatuor enumerat, & sunt, *Septentrio*, *Thraescias*, *Corus*, *Caurus*, *Circinus*, *Etefia*, *Favonius*, *Argestes*, *Subvesperus*, *Africus*, *Libonotus*, *Altanus*, *Auster*, *Euronotus*, *Vulturnus*, *Eurus*, *Cœcias*, *Ornithia*, *Solanus*, *Carbas*, *Boreas*, *Aquilo*, *Supernas*, *Gallicus*. Antiquis venti his sunt appellati nominibus: *Africus*, Græcis Δίψ ab Africa dictus (quæ Græcis Libya est) nomen accepit, procellosus in primis; quo tamen flante mirum est (*Plinia teste*) Alcyonum proli sterni mare. *Aristoteles* ait eum vix obducere cœlum nubibus, quoniam illas rapiditate sua dissipat. *Altanus* à *Vitruvio* juxta Austrum collocatur, & sic dicitur, quod altius nubes agat, aut forte ab

Altano urbe Calabriæ respectu Brundusii, aut Tarenti; ex eo retinueri nomen venti meridionales. *Aparætias* ab ursa minore nomen habet, Latinis *Septentrio*: in Europa serenus, in Africa nubilus. Confunditur à quibusdam cum Borea, Aquilone & Etefisi. *Apeliotes*, Senecæ *Apheliotes*, à Græco Ηλιος, Latinis *Solanus* & *Subsolanus*, spirans ab Oriente hæquinoctiali i. Denominatur autem ventus ventus à sole potius nascente, quam occidente, quia oriens flatum auger, Occidens premit, inquit *Plinius*. *Argestes* à Vitravio infra Favonium constituitur; apud Aristotelem, *Plinium*, *Strabonem* loco Cauri supponitur. Ab Homero certè *Nōtās* appellantur. Dicitur à Græco Αργές, quæ pigrum sonat, igitur per Antiphrasim, est enim procellosus: licet id *Seneca* neget, cum eum mollem vocat, ac euntibus & redeuntibus communem. Idem videtur esse eum *Zapyge* & *Cauro*. *Aquilo* ab Aquilæ velocitate dictus: Ejus loco ab Aristotele substitutus *Meles*: sed *Plinius* & *Seneca* aliter sentiunt. *Atabalus* & *Atabulus* ventus est peculiaris Apuliae, cuius meminit *Horat. L. I. Satyr. V. v. 78*. Quidam Atabulum legunt, & ab Atabulo monte Siciliæ nominari putant; quare ab eodem *Horat.* à torre dicitur montes Apuliae. *Porphyrius* tamen dictum credit πάρα τὸ τὴν βάλλειν, ab inferenda noxa i. quia sic omnia arefacit, ut nullis possint solibus recreari, ait *Plinius*. *Auster* ab hauriendis aquis appellatur, licet non asperetur: Græcis *Notus* est. *Boreas* Græcorum, *Aquilo* Latinorum est, & dicitur vel à rege Thraciæ, ut Mythologi, vel ἀπὸ τῆς βοῆς; quoniam est violenti fatus, & sonori, ut vult apud Gellium in *Phavorinus*. *Cacias* vulgo inter Aquilonem & Subsolanum collocatur, ab uno *Vitruvio* inter Subsolanum & Eurum. Non pellit nubes, sed ad se videtur attrahere; unde nata parœmia. *Tacitus c. 32. Isag. in phenomena Arati* ait ita dictum à Fl. *Caiuso*. vocatur aliter Hellestontias. *Carbas* supra Subsolanum infra Boream

PHILIPPI BRIETII S.J. VENTORUM TABULA,
Secundum Veterem & Novam dispositionem et nomenclaturam.

Boream *Vitruvio*; forte ab urbe Carba minoris Armeniae. *Catagis* Pamphyliam infestat apud Senecam 5. Nat. Quæst. *Caurus* à *Vitruvio* constituitur ubi *Plinius* & *Aristoteles* Argesten locant: sic vocatur, quod in morem Pantheræ stridere seu caurire videatur, *Cirtius*, *Cercus Catoni*, sic appellatur à turbine, ut vult *Phavorinus* apud *Gellium*. Tribuitur uni Galliae à *Plinio*, & *Seneca*; *Cato* eo quoque infestari Hispanos Alpinos ait. Neque tamen totam Galliam quatit, siquidem Viennæ non sentitur, *inquit Plinius*. Percellere armatum hominem, & plaustrum ait *Cato*: Gallorum ædificia diruere, inquit *Seneca*, & tamen colи ab indigenis, quod huic debeant salubritatem, ideoque ei ab Augusto in Gallis agenti factum esse templum. Recte collocatum esse à Vitruvio arguit Plinii locus. *Corus* vulgo cum *Cauro* confunditur, distinguitur tamen à Vitruvio: *Seneca* hunc violentum vocat, & in unam partem rapacem. *Etesia* sic vocantur quasi Anniversarii, tempestivi & sublures omni viventi, *inquit Tullius*. *Plinius* ait flare biduo post exortum Caniculae, *Theon* in *Aratum* ab exortu Caniculae, ut plurimum 60 diebus ad Arcturum. Ab antiquis vulgo crediti sunt flare à Septentrione, quare à Lucretio *Etesia* flabria Aquilonum, unde quidam eis assignarunt Nili inundationem. *Alii* in Occidentem, *alii* in Orientem declinare malunt. *Nigidius* etiam apud *Gellium* in Austrum. Videlicet, inquit idem *Gellius* lib. 2. cap. 22. ex alia, atque alia coeli parte flant. *Plinius* eos cum prodromis videtur confundere: *Seneca* tradit vocari somniculosos, & delicatos, quia, inquit, mane surgere nesciunt. *Euronotus* Aristotelii *Leuconotus*, aliter & *Phœnicias*, inter Eurum, & Notum ab Aristotele collocatur: à Vitruvio inter Vulturum, & Austrum. *Eurus* εὖρος, quasi εὖρος fluidus, quia excitat sudorem, ut vult Eustathius, vel quasi ἀπὸ τῆς Ἔως θεῶν, procedens ab Aurora. Confunditur aliquando cum Subsolano, & Vulturno. Immo & ab aliis affigitur Orientis æstivo, ab aliis hymali, ait *Strabo*. *Favonius* à fovento dictus, quod ab eo Plantæ enectæ frigore refoveantur: Græcis est Ζέφυρος. *Gallicus*, cuius meminit unus *Vitruvius*, & propè Septentrionem versus Austrum locat. *Helleponias* ab Hellesponto, unde spirat in Græciam & Athenas, aliter *Cæcias*. *Japyx*, cuius meminere *Horatius* & *Virgilius*, ad Caurum seu Argesten referri debet. Optatur enim ab *Horatio Maroni* ex Italia in Græciam & Athenas soluturo, & eo ufa est Cleopatra ex Epiro in Ægyptum fugiens. Nomen habet à Japygia parte Apuliae. *Leuconotus*, aliter *Euronotus*, item & *Phœnicias*. Dicitur autem *Leuconotus*, quod serenitatem inducat: λευκὸν enim serenum est. *Libonotus* ita dictus, quod *Notum* inter & Africum spiret: à quibusdam *Leuconotus* apud Strabonem nominatur. *Mesēs* quasi medius: à Plinio locatur inter Aquilonem, & Cæciam; ab Aristotele post Boream versus Orientem loco Aquilonis Pliniani. *Notus* à Græco νότις, humor, quia valde humidus: vel, ut apud *Gellium* *Phavorinus*, ab ὑψῳ λαδῷ, unde ὄντος, & per aphæresin νότος, inquit Eustathius, quod frugibus & corporibus noceat. Noctu vehementior est quam interdiu: & eo flante animalia minus esuriunt, ait *Plinius*. In mari Adriatico fævit atrocis. *Olympias* à Plinio supra Argesten effertur: qui etiam notat consuetudinem invaluisse ut *Olympias*, *Scyron* & *Arges* confundantur, quod & fecit *Aristoteles*. Nomen habet ab *Olympos* monte respectu Theßalorum. *Ornitias*, quasi Avicularis, quia post Brumam spirans aves reducit, ait *Plinius*, estque admodum temperatus. At *Geminus* frigidum appellat. Ab *Aristotele*, & *Vitruvio*, opponuntur *Ornitia* Eteis. *Phœnicias* à *Phœnicibus*, qui eo utuntur solventes in Græciam: *Euronotus* aliter dicitur. *Scyron* à montibus seu petris Scyroniis vocatur, & maxime Athenienses infestat. Hunc *Plinius* infra Argestem ablebat. *Septentrio* à Polo Arctico spirat, Græcis *Aparstias*. *Solanus* *Vitruvio*, *Plinio Subsolanus*, ab Oriente Æquinoctiali spirat. *Subsolanus* idem cum Solano, *Subvesperus*, quem unus appellat *Vitruvius*, atque inter Argesten, & Africum statuit. *Supernas* appellatur quoque ab uno *Vitruvio* & supra Aquilonem collocatur. *Thracias* nomen habet à Thracia latè sumpta, hoc est à regionibus supra Macedoniam extensis. De ejus situ omnes convenienter. *Vulturum* infra Eurum ab uno *Vitruvio* statuitur, à Latinis pluribus cum Euro confunditur. Quidam apud *Gellium* vocant *Euronotum*. Dicitur à *Vulture* ave, vel à Vulturno fluvio Campaniæ. *Zephyrus* quasi ζέψην φέρω vitam ferens, Latinis *Favonius*. ^a

H E K E L I,

a Gracis εὖρος.

D 3

b Vento

- b Vento da Levante.
 c Aliis dicitur *Ventus Orientalis* inter *Aquilonem* & *Vulturum* medius. Alii absolutè *Vulturum* illum nuncupant.
 d Vento di Ponente.
 e Gr. Βορέας, s. Boreas.
 f Vel ἀπὸ τοῦ βόειν πέπειν à sonare & fluere,
 quia flat sono violento.
 g Seu impetuoso fiatū.
 h Seu Ortu.
 i Et est moderatè calidus & siccus, plenarumque serenitatem afferens, omniumque saluberrimus.
- k Loc. cit.
 l Seu ab eo, quod pefem immittat. Vid.
 Commentat. veter. in Editione Cruquianâ Horat. p. 363. col. a.
 m Lib. II. N. A. Cap. XXII.
 n Loc. cit.
 o Heic studiosè legenda FRANCISCI BACONIS de *VERULAMIO*, summi Anglia quondam Cancellarii, *Historia Naturalis*, diverso tempore atque diversis locis de *VENTIS*, quos suprà laudatus AMPELIUS ex aëris motu & inclinatione fieri (p. 15.) statuit, publicata.

C A P. IX.

De locorum Mensuris.

I.

Milliare Romanum
 Scriptores R. Lapi-
 dem ple-
 rumque vo-
 cant, ubi de
 vicinis urbi
 locis lo-
 quuntur.

Quid sta-
 dium.

parasangæ.

Schoenus.

R Omani locorum intervalla per millia passuum, quæ millaria dicebantur, dimensi sunt. Singula millia passuum quum Lapidibus sive Cippis notarentur, ipsa inde Millaria *Lapides* appellarunt: ut ad decimum Lapidem, id est, ad decimum Milliare: Quatuor millia passuum conficiunt unum *Milliare Germanicum* commune. hinc gradus unus in Globo terræ continet millia passuum LX; millaria autem Germanica communia XV. Græci sua intervalla per *Stadia* dimensi sunt. *Stadium* est CXXV. passuum; hinc octo stadia conficiunt unum Milliare Romanum, id est, mille passus, XXXII. stadia constituunt milliare Germanicum commune.

II. Persæ suas habuerunt in dimetiendis intervallis *Parasangas*: quarum singulæ XXX. continuerunt stadia. * *Ægyptii* habuère *Schoenos*; sed dispare inter se longitudine. alii enim Schoeno XXX. a tribuunt stadia; alii XL; alii XX tan-
 tum.

HEKELLI.

a Editio Amstelod. ultima, eaque Vorstia-

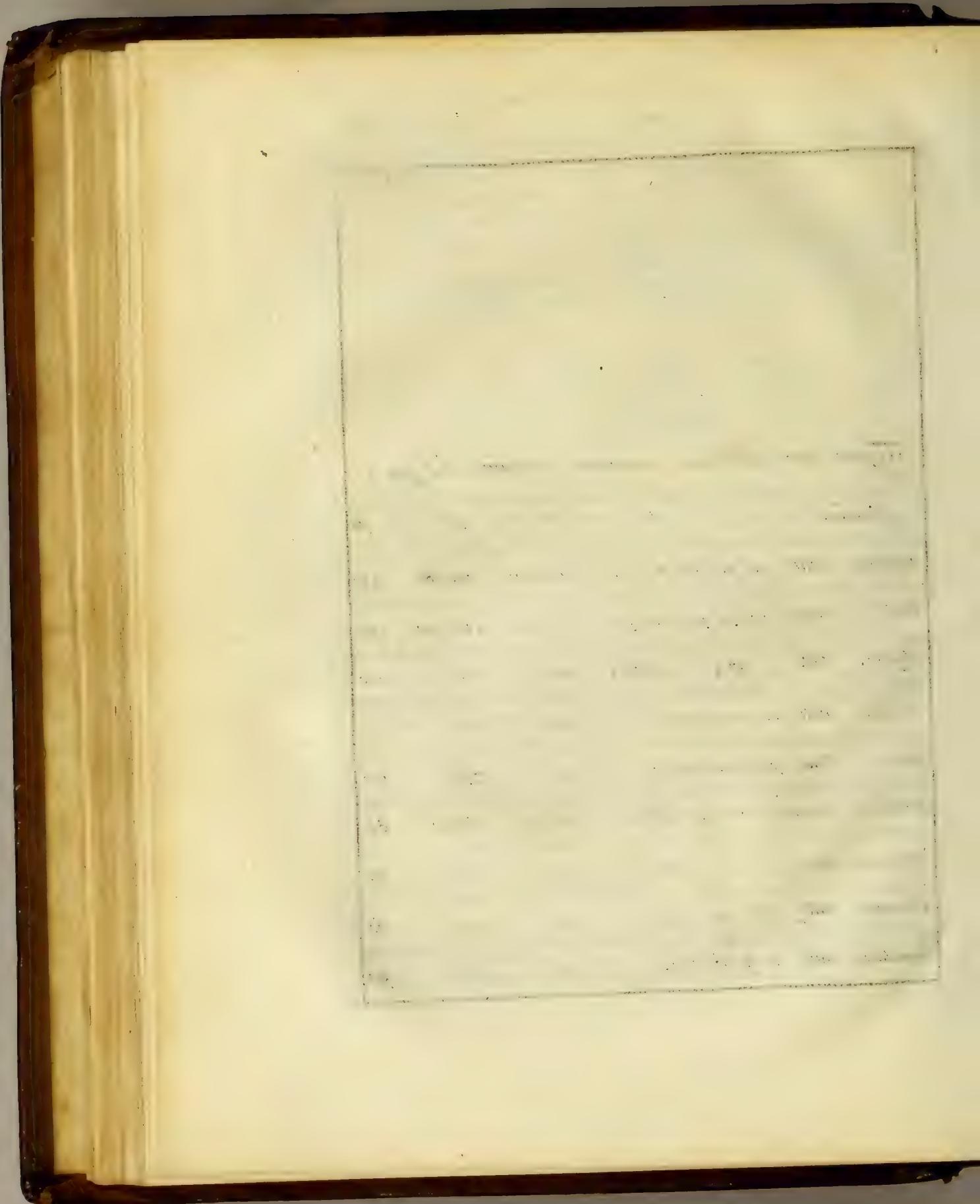
| na p. 32. pro XXX h. 1. posuit LX.

BUNO-

(*Arabes per Stationes iter metiuntur; id est per Diætas sive unius diei iter quod triginta millaria Arabica efficiunt. Milliare, inquit Abulfeda, 3000. cubitorum juxta veteres & 4000. juxta recentiores continent. Videntur pugnare & tamen inter se consentiunt: Veteres enim & recentiores milliari 96000. digitorum tribuunt.)

Typus inter vallorum variarum gentium Ad pag. 31

Gradus.	1	2	3	4	
Russica mill:	20 30 60 80	120	160	200	240 280 320
Ital: mill:	10 20 30 40 50 60	90	120	150	180 210 240
Anglica mill:	27 $\frac{1}{2}$ 55 82 $\frac{1}{2}$	110	165		220
Scotica mill:	10 20 30 40 50	100	150		200
Gallicæ leuic	5 10 15 20 25	50	75		100
Morariæ leuicæ	5 10 15 20	30	40 50	60	70 80
Hispanicæ leuicæ		27 $\frac{1}{2}$	35	52 $\frac{1}{2}$	70
Germanic mill:	5 10 15	30	45		60
Scandica mill:	2 4 6 8 10	20	30		40

tum.^a Hodie milliarii vocabulo utuntur maximè Germani, Dani, Norvegii, Suedi, Angli, Scotti; quibus est *meile* & *mile*. item Poloni & Bojohæmi; aliæque Slavicæ gentes; quibus est, *mila* & *mile*: item Itali; quibus *miglio*. Hispani & *Leucas*. Galli sua intervalla dimetiuntur per *leugas* sive *leucas*: quas illi *leguas*, hi *lieues* appellant. Itali etiam & Angli de Germanorum, Slavorum, Hispanorum, Gallorumque intervallis loquentes, per *leugas* indicant, quæ illis *leghe*, his *leagues* dicuntur. Russi sive Moscovitæ suam locorum mensuram agunt per spatia, quæ patriâ linguâ vocant *Voreft**. Sed horum omnium mensuræ & comparationes ex typo quam facilime cognoscuntur. *s.*

III. Sed

BUNONI S.

a a Mensura est longitudo finita, quæ ignotam locorum distantiam metitur. Ejus partes sunt *Granum hordei* secundum latitudinem dispositum, quod censetur mensura minima. Quatuor grana hordei per latera contigüe disposita dant *Digitum b*; & tres *Digitum Unciam*, est pars pedis duodecima. *Palpus* quatuor habet digitos, *Lichas* duos Palmos; *Spithama* tres Palmos. *Cubitus* continet pedem cum semisfe; hoc est ab extremo medio digito ad brachii flexionem. *Pes* vero quatuor continet Palmos. Sed apud diversos populos longitudo Pedis diversa est. Usitatus Mathematicis est *Pes Rhinelandicus*, quem antiquo Romano æqualem esse probat diligentissimus *Snellius*; unde in Terræ dimensione pro regula omnium mensurarum merito assumitur. Ejus Pedis quarta pars hic apponitur inter *A* & *B*.

A *B*
Gradus a duos habet Pedes: *Simplex passus* duos pedes cum dimidio: At *Geometricus Passus* absolute ita dictus Pedeis quinque. *Perita* est duorum passuum, seu pedum decem. Respondere videtur *Calamo*, cuius meminit Scriptura. *Orgyja* continuisse censetur Pedes sex, & Græcorum passus fuisse dicitur à nonnullis. *Stadium* Græcorum

proprium ab Hercule in Olympio campo metatum censetur fuisse Pedum Græcorum I^oc. qui faciunt pedes Romanos seu Rhinelandicos I^ocxxv. Nam Græcus Pes major paulò fuit Romano. Et Pedes isti 625. dant passus centum viginti quinque, quos itidem Stadium continent. *Milliare triplex* est, 1. *Romanum* sive *Italicum*, quod continet VIII. Stadia, sive Passus I^oc. 2. *Lenca*, eaque vel *vetus* xii Stadiorum, *Nova* xvi Stadiorum: quæ faciunt unum Milliare Gallicum, seu duo Italica. 3. *Germanicum Milliare*, quod vel *Commune* est, quatuor habens millia passuum, seu Stadia xxxix; sive quatuor Millaria Italica: Leucam etiam Hispanicam dicunt. Vel *Magnum*, passus habens quinque mille. Memoriaræ causâ hi adduntur versiculi:

Quartuor ex Granis Digitus componitur unus.
Est quater in Palmo digitus: quater in Pede Palmus.
Quinque Pedes Passum faciunt: Passus quo-
que centum
Viginti quinque Stadium dant: Sed Milliare
Otto dabunt Stadia: Duplicatum dat tibi
Leucam.

Sed hic notandum, quod in diversis Galliæ atque

a Mensuræ Geographicæ.

(* Alii scribunt *Wurst*, ali *Werft*, hæc mensura est 3504. pedum Anglicorum, *Wursta* sive *Werfta* duobus trientibus Milliaris Angliæ æquipollit: milliare autem Anglicum triens est itineris unius horæ. Sic Joannes Perris in libro *Etat présent de la grande Russie*,

III. Sed notandum, quod nulla gens æquis ubique utatur intervallorum mensuris. Nam ut Germanis, pro ratione variarum regionum, millaria alia dicuntur magna, alia parva, alia communia, quorum xv. unum constituunt gradum in Globo Terræ: sic Hispanis quoque & Gallis leucæ sunt inæquales, & aliis itidem gentibus millaria. Anglorum quoque plerique Mathematici LX. millaria tribuunt uni gradui cum Ital. ^β

CAP.

atque Hispaniæ locis diversa observetur Leucæ magnitudo. a *Parasanga*, Persicum & Ægyptium milliare, continuissime censetur xxx Stadia f: Fuisse tamen variam hanc mensuram cognoscitur ex Plin. lib. vi. Cap. xxvi. b *Schoenus* Ægyptiorum σχοῖνος funis à junco, ex quo conficiebatur, de cuius extensione varia est auctorum opinio. Secundum Herodotum continet ix Stadia: Secundum Plin. xl. At in diversis locis fortasse diversa magnitudo fuit, aut stadium Herodoti à Pliniano differt. Vid. Strabo lib. xvii. g. c *Angli* triplicia habent Millaria: *Majora*; quorum $27\frac{1}{2}$ æquant Gradum: *Mediocria*, quorum 50. *Minima*, quorum 60. vel 55. De Russorum aliorumque Millariis videatur *Typus intervallorum ab Auctore appositus*. Cæterum d *Turcarum milliare* censetur æquale Italico millarii; ita ut 60. faciant Gradum. e *Arabum leuca* olim censetur fuisse vicesima quinta pars gradus; ita ut 25. æquarint Gradum unum: verum aliam quoque usurparunt mensuram, cuius 56. Gradum effecisse perhidentur. f *Indorum millaria* centum Gradui æqualia esse judicantur; et si Indi vulgo, ut & Tartari, per dierum & horarum itinera describant distantias; g *Cambajenses & Guzaratesis* regni incolæ utuntur mensura, quam *Cosam* vocant, cuius triginta faciunt unum Gradum. h *Sinarum* treis habent mensuras itinerarias, quas vocant, *Li*, *Pu*, *Uchan*. *Li* est intervallum, ex quo hominis altè clamantis vox audiri potest in planicie, & aëre quieto, quod censetur trecentorum passuum Geometricorum. *Pu* continet decem *Li*; ita ut viginti *Pu* gradum conficiant. Decem *Pu* faciunt *Uchan*, quod unius diei iter statuunt,

nempe passuum quindecim millium.
β *Horaria Leuca* in tabulis Geographicis sæpe adnotantur: illæ tamen inæquales sunt: quas gentes robustiores extendunt, molliores constringunt. Est vero *Leuca Horaria* spatium, quod expeditus pedes decurrit. Franci unam Leucam una hora dimetiuntur: Angli duas Communes, sunt enim expeditissimi: Germani dimidiā communem: Russi quatuor è suis Vorest. Astronomi tamen xx. Leucas horarias uni tribuunt gradui: unde sic intelligendæ tabulæ Geographicæ, quæ ejusmodi epigraphen in scala milliarium habent.

HEKELII.

b Quem latum, aut transversum intelligimus.

c Seu curvaturam. *Cubito* enim mensuramus res an fint *cubitales*, vel *bicubitales*, aut *tricubite*, vel *quadricubite*, &c.

d Propriè extencionem *Pedum* in progressu denotans.

e Nonnulli, illam sex Pedum Mensuram esse, dicunt. Propriè, quod longè qs. pertingat, oblongum baculum denotat.

f Et quidem ex Herodoti atque Budai sententiâ. Nam alii *Parasangam* quinquaginta Stadiorum Mensuram esse pronunciant.

g Lib. xi. p. 133. Edition. Janfoniano-Amstelodam. in 12. m. maj. f.

REISKII.

i i Mensuræ, quotquot huc adferuntur, è *Geometria*, quam vocant, *præctica*, aut verius *Euthymetria* seu arte Longimensoria in usus geographicos proveniunt; Omnes quidem eæ dicuntur *simplices*, quibus lineam seu

a *Parasanga*. b *Schoenus*. c *Anglicum Milliare*. d *Turicum Milliare*. e *Arabum*. f *Indorum Millaria*. g *Milliare Cambajense*. h *Sinarum*. i Mensuræ variae,

seu longitudinem metimur: Eadem vero etiam quadrata, si ad planitiam, cubica, si ad corpora adhibeantur. Sicut autem non veteres solum, sed hodiernae per Asiam, Europam & Africam nationes locorum genio, sic mensurarum modo ac magnitudine vehementer dissident. Id quod Typus chalographicus huic capitium annexus ex parte docuit, sed luculentissime Schottus in Amufi

Ferdinandeus explicat, ubi cum uno gradu circulorum terreftria confert millaria Indica 100. Cambajensia 30. Arabica 27. antiqua Persica 20. Hollandica 19. Danica 10. Scanicas æqualia. Unum his accedito de gradu, nempe majorum circulorum collationem intelligi heic oportere: Sin paralleli artius coëant, tum propositioni huic multum descendere liquet.

C A P. X.

De Oceano, ejusque partibus.

I.

Terra, in mundi medio tanquam in centro posita, mari undique omnis cingitur. ^a *Totum autem Mare*, seu quicquid aquarum terris paßim infusum universum Orbem ambit, id uno nomine *Oceanus* nuncupatur. qui postea nominibus, ut locis, differens, in varia maria ac sinus variè distribuitur: Ac primum quatuor appellations, ex iv Mundi regionibus accipit. Ab Oriente *Eous* dicitur, id est, Orientalis: ab Occidente *Occiduus*, sive Occidentalis: à Meridie *Notius*, id est, Australis: à Septemtrionibus *Septemtrionalis*. ^a ⁱ

Occiduus.
Notius.
Septemtrionalis.

II. Præ-

HEKELLI.

^a *Orbem Maritimum*, sive *Rerum in Mari* & *Litoribus gelatarum Historiam* adornavit BARTOL. MORISOTUS, eamque *Divisione* Ao. huj. Sec. 43. in fol. publici juris fieri jussit. Extant & GEORGII FOURNIER, è Soc. Jesu, II. Volumina *Geographica Orbis Notitiae per Litora MARIS & Riper*, Parisis ap. Joann. Heraut. Ao. ejusd. Sec. 51. in f. 24. excusa: Nec spernendum HEINRICI HUDSONII *Fretum*, quod Amstelodami Ao. huj. Sec. 13. in 4. f. impressum constat.

BUNONIUS.

^a ^a *Globus terrenus ratione suarum partium dividitur in Aquam & Terram. Aquam iterum divellitur: 1. in Maria: 2. in Fluvios, Rivos, Torrentes & Fontes: 3. in*

*Stagna; Lacus & Paludes. Mare est immanis aquarum falsarum vastitas b. Quod quidem vel est b Universale, hoc est, *Oceanus* (qui rationem habet Terræ continentis quodammodo oppositam, & privatum sèpè cognomen requirit à regione, quam alluit; ut *Oceanus Germanicus, Indicus, &c.*) Vel c Particulare, scilicet quasi prægrandis quidam sinus Oceanii (in Terra peninsulae respondens) cum quo cohæret, ad morem artuum, qui corporis trunco annexi sunt; ut *Mare Mediterraneum, Balticum &c.* quæ coniunctio fit aliquando per collum angustum, quod d Fretum appellatur, à fremitu seu fono, qui inibi auditur, dum Mare unum in alterum se exonerat, & cum Isthmo in Terra oppositionem, aut si mavis, cognitionem habet. *Caspium* tamen seu *Hyrcaenum**

E

^a Quinta divisio Globi in Terram & Aquam. ^b Mare Universale. ^c Particulare. ^d Fretum.

Sarmaticus.
Scythicus.
Hyperbo-
reus.

II. Præter hæc, prout quamque regionem perfundit, diversa à littoribus suis vocabula trahit. A Septemtrionibus, qua Sarmatiæ affunditur, inter Lappiam & flumen Obium, *Sarmaticus*; qua Scythiæ, *Scythicus* appellatur Oceanus. Sed à toto Septemtrione etiam β *Hyperboreus* dicitur, à gente in

Mare nulli alteri jungitur Mari, nisi forte per cryptas subterraneas, adeoque habet veræ infulæ contrariam rationem. e Fons est aqua modica, scaturiens ac velut saliendo aut ebulliendo è tellure erumpens. f Rivus est aqua modica, è fonte aliorum manans. g Torrens est aqua fluens copiofior, rapida, sed vix perpetua: ex imbris diuturnis & validis, aut soluta nive nascens. Flumen seu h Fluvius est aqua currentis copiosa, ex pluribus rivis ac torrentibus collecta. i Palus f est aqua quiescens, modica, cœnofa, putridaque, ex pluviis, nivibus, aut etiam fonte aliquo invalido, originem habens, ac proinde æstate plerumque evanescens. k Stagnum est aqua quiescens, sincera, copiofior, ex pluribus in fundo scaturiginibus, iisque vivacioribus; nonnunquam etiam ex rivulis, jugiter affluentibus, conservata. l Lacus est aqua quiescens, valde copiosa, rivorum atque etiam fluminum ingressu perpetuata. g. Fontium autem alii sunt calidi, alii frigidi, alii tepidi, nonnulli insipidi, quidam salsi, acidi &c. aliqui graveolentes, alii inodori: alii demum sunt medicati & minerales. Et hæ aquæ ita à natura sunt constitutæ. Sunt præterea alvei factitii, & hominum manu parati; ut Putei, Piscina, Cisterne. Cisterna est latum quoddam receptaculum aquarum pluviarum, sub stolidiis confluentium. Puteus est angustus quidem, sed profunde effossus alveus, in quo colliguntur aquæ, per poros & venas terræ manantes. m Piscina est fovea quædam ampla, declivis perrumque sed loco humiliori, aggere vallata, ut in eâ congregentur aquæ, pro piscium conservatione. n Fossa appellatur alveus hominum manu factus, urbes aut castra cingens ad continendas aquas, contra incurviones hostium, vel etiam ad flumina aliò derivanda. b

HEKELLI.

b Seu ultimus aquarum confluxus.

c Alii Fontem per scaturiginem apertas aquas foras fundentem describunt.

d Aquæ enim, ubi fluunt rivatim, Rivos, h.e. parvos fluvios, faciunt.

e Seu perennè defluens.

f A Gr. πνάδες, lutum.

g Lacubus, piscosis imprimis, Prussia pæcateris locis abundat.

h Sic ALVEUS quoque invenitur in Balneo, ALVEUS apud Lotricem, ALVEUS in Navi, ALVEUS apud Aleatorem, & ALVEUS in Alveario, sive Apario.

REISKI.

i Pars una hujus introductionis, quam persequimur, Geographicæ Hydrographia o erat, sive scientia omnium aquarum, Oceani cum primis ex situ & magnitudine non solum metiendi, sed etiam cognoscendi: Unam dum voco utramque Mathematicam & historicam intelligo, ac eandem utrique materiem assignari heic volo. Materiæ & objectum p extat aut generale, nempe aqua cuncta, sive marina, sive fluvialis, sive fontana, sive lacustris & paludosa, sive mobilis sive immota fuerit; aut speciale, vastus puta Oceanus, immensa fere aquarum congeries, cui partes insigniores attribuam non maria tantum singula, sed sinus etiam, freta, portusque: Hæc omnia cum terris conjuncta sub mensuram & cognitionem brevissime vocabuntur. Eß quippe in toto suo globo tellus, medio ambitu, præcincta circumfluo mari, recte Plinius Lib. II. c. 66.

BUNONIS.

β Mare Hyperboreum sive Concretum à probatis autoribus dividitur in Amalchium, quod Scythis significat Mare Congelatum; & extenditur ab Oceano Eoo ad Paropamisum

• Fons. f Rivus. g Torrens. h Fluvius. i Palus. k Stagnum. l Lacus. m Piscina. n Fossa. o Hydrographia duplex. p Objectum hujus etiam duplex.

in extimo hoc Septemtrionis litora posita. idem *Mare Cronium*; quod Saturnus his locis regnare dicitur, sidus frigidum. eadem ex causa *Concretum*, & *Amalchium*; quod gentis olim illius lingua *Congelatum* significabat: & Morimarus; quod *Mare mortuum*: ob perpetuam caliginem, & alienum moiliorum siderum inibi aspectum; maligna, ac pruina tantum albicante luce, ut inquit Plinius. Tacito, est *Mare pigrum* ac prope *immotum*. Ab Oriente *Sericus* dicitur ad Sericam regionem, quae nunc est *Kitaja*: & *Sinensis* ad regionem Sinarum, quae vulgo Hispanis *China* vocatur, id est, si Germanicis scribas literis, *Tschina*.

III. Hinc sequitur *Hippadis* pelagus, vulgo *Archipelagus* *S. Lazari*, ob multitudinem insularum in eo, ad comparationem Archipelagi Europæi, id est, Maris Ægæi, sic dictum. Inde à meridie *Oceanus est Indicus*, qua Indos, Persas atque Arabas Æthiopasque ab Oriente alluit. Hic verò ea parte, qua à Gange Indiæ flumine affunditur, *Gangeticus* dicitur; vulgo nunc *Bengalensis* sinus, ab Indiæ urbe *Bengala**: qua Persidem tangit, *Pericum mare*: mox *Arabicum*, qua Arabiam ab Austro percutit. Hinc ad Cernen seu Minuthiam insulam, quae vulgo est *Madagascar*, *Asperum*, ob brevia & syrtes, quibus refertum. At totum hoc mare Indicum, quod Ganetici, Persici, Arabici, & Asperi nominibus distinguitur, alio nomine mare *Rubrum* Latinis, Græcis & *Erythreum* dicitur; quod à Solis repercussu talem reddi colorem, alii ab arena terraque, alii talem ipsius esse naturam existimarent; vel, ut alii, quorum verior videtur sententia, à Rege *Erythra*†, cuius sepulchrum in *Ogyri* insula ejusdem maris erat.

IV. Porro

sum fl. Plin. lib. iv. c. xiii. In *Cronium* seu *Saturninum*, quod à Paropamiso fl. ad Rubeas prom. vulgo *Nortkyn*. Et *Pigrum*, quod supra Scotiam versus Thulen & Rubeas prom. porrigitur.

BUNONIIS.

γ Erythreum Mare à Carmaniæ finibus

ad Aromata prom. extenditur. Plinius l. 6. cap. 24. illud in tres dividit partes. *Eustathius* à reflexione montium combustorum ita dictum credit: & *Ctesias* *Gnidius* à fonte miniato, qui in hoc decidit mare. Alii à pluviosis, quae ex montibus, quos sol adurit, decurrent in mare hoc, ita appellatum putant.

E 2 BUNO-

(* *Bengala* non urbis quae nusquam est, sed regni, vel regionis nomen. *Genuinum* urbis nomen est *Chatigan*.)

(† *Erythras* ille creditur non alias fuisse quam *Esau*, qui & *Edom* dictus est, quia *rufus*. *Edom* Hebraice, *Erythras* Græcè, & *Rufus* Latinè idem sunt.)

IV. Porrò à mari Erythræo promontorioque Bonæ Spei, pars altera Meridionalis Oceani incipit, versus Occasum *Oceanus Æthiopicus*, seu mare Æthiopicum, qua Æthiopia alluitur, ad usque ostia fluminis Nigri. Inde jam est δ *Atlanticus Oceanus* (ab Atlante, Mauritaniae monte, vel ejus promontorio dictus) seu mare Atlanticum, ad Hispaniæ usque promontorium ϵ *Artabrum vulgo Cabo de Rocca*. Hinc *Oceanus Gallicus* ad promontorium usque Galliæ Celticæ, vulgo *le Four*. At idem, qua Cantabriam Hispaniæ regionem alluit, *Cantabricus* appellatur: qua Aquitaniam Galliæ provinciam, *Aquitanicus*, mox *Britanicus* est inter Britanniam & Galliam: inter Hiberniam & Britanniam *Hibernicus*: & supra Scotiam, quæ quondam Caledonia dicta, *Caledonius*, qui apud Ptolomæum mendoza est Deucaledonius. Ultra Britanniam, ad usque Cimbros sive Jutiam, Daniæ regionem ζ *Germanicus Oceanus Germaniam lambit.*

V. Hæc igitur sunt nomina, in quæ totus Oceanus à Veteribus divisus, hodiéque maxima ex parte servat. Cæterum quum in ulteriores mundi parteis postmodum navigatum sit, Oceano recens conspecto recentia quædam imposita sunt vocabula; in quatuor scilicet partes universo Oceano diviso. Quicquid aquarum inter Asiam, Americam & Magellanicas, seu Australem terram interfusum est, Hispani *Mar del Zur*, id est, *Mare Austrinum*, & alio nomine *Pacificum* nominant, à fluctuum placiditate. Hinc quod inter Americam, Europam & Africam, ad usque lineam *Æquinoctialem* protenditur; *Mar del Nort*, id est, *Septentrionale*: ultra lineam, inter Americam, Africam & Australem terram, *Mar d'Ethiopia*, hoc est, *Æthiopicum*: inter Africam, Asiam, atque Australem, *Mar d'India*, hoc est, *Indicum*. Atque hæc de Ocea-

BUNONIS.

δ *Oceanus Atlanticus* inter Veteris Orbis litus Occidentale, & Novi Orbis litus Orientale situs est. Vulgo quidem dicitur *Mar del Nort*, *Mare Septentrionale*, sed minus propriè: quum ultra *Æquatorem* versus Australium se extendat. Habet ab Oriente Veteris Orbis litus Occidentale, & ab Occidente Americae litus Orientale. Versus Septentrionem coit cum Oceano Hyperboreo,

versus Australium cum Australi. Appellatur etiam *Hesperius ab Hespero stella*: *Mare Vespertinum & Magnum*.

ϵ *Artabrum* prom. idem est, quod *Celticum & Nerium*. At *Cabo de Rocca*, quod vulgo dicitur, est promontorium ad Ostium Tagi ejusque dextrum latus.

ζ *Germanicus Oceanus* ad Rheni Ostium incipit, & extenditur ad prom. Rubeas, vulgo *Nort-Cap*. Plin. l. 4. c. 1.

BUNO-

Oceanus Æthiopicus.

Atlanticus.

Gallicus.

Cantabricus.

Aquitanicus.

Britanicus.

Hibernicus.

Caledonius.

Mare Austrinum seu Pacificum.

Septentrionale.

Æthiopicum.

Indicum.

Oceano, quatenus oras terrarum extimas amplectitur. „

BUNONIS.

¶ Alii Geographi Oceani parteis praecipuas
constituant quatuor: 1. Atlanticum non
extendunt ultra Aequatorem. 2. Hinc in-
cipit illis Oceanus Aethiopicus. 3. Pacificum

Mare. 4. Oceanus Indicus. Possunt etiam
tres tantum partes constitui, nempe Oceanus
Atlanticus, Pacificus & Indicus; verum ita
Atlanticus latius extendetur.

CAPUT XI.

De Magnis Sinibus Oceani.

I.

IN gremiis autem Terræ describuntur, ad nostram continentem, quæ in Europam, Asiam & Africam distinguitur, sinus magni à veteribus quinque. Primus est ingens ille Plinii sinus Codanus, quod Tacito Mare Suevicum, à Sivevis olim accolis, dicitur: idem vulgo nunc Balticum, & Germanico vocabulo die Oost-Zee, Mare Orientale, inter Pomeraniam, Daniam, Suediam, Livoniam ac Prussiam. ^a i

II. Secundus est, qui medius inter Europam, Africam & Asiam, ad paludem usque Mæotin protenditur: unde maris mediterranei vulgare nomen traxit, Latinis olim Internum mare dictum. Tertius dicitur, Persicus; qui latere suo dextro Persidem radit. ^b Persicus sinus inter Arabiam & Persiam decurrit ex Oceano Indico circa insulam Ormuz, Persiam

Sinus Codanus.

Mare Medi-
terraneum,
de quo cap.
seq. Sinus
Persicus.

BUNONIS.

¶ Diffundit se hoc mare in quatuor sinus secundarios; quorum duo sunt oblongi, nempe Botnicus & Fennicus; & duo lati, Danicus & Livonicus est.

¶ Arabicus sinus ex Mari Rubro, quod pars est Oceani Indici, fluit inter promontorium Arabiae ad urbem Aden; & inter Africæ promontorium; atque inter Africam versus Occidentem, & Arabiam (* à fredo Babelmandelo) versus Orientem decurrit: sifistitur ad Isthmum Africæ, ad urbem Suez, ubi est statio classis Turcicæ. Fluvios paucissimos & exiguos recipit.

REISKI.

¶ ^a Sinum Gr. κόλπον metaphorice ita di-

ctum, & hinc corrupte apud Italos Golfo, maris partem curvo littore conclusam definiunt, eumque aut oblongum aut latum hiantemque faciunt. ^b Fretum dicitur pars Oceani, angusto terræ spatio decurrens, & duo maria connectens: Hispanice Estrecho, (Gallice détroit) Italice stretto, Germanice Straat vel Straffe: ^c Portus autem pars maris littori vicina, & stationi navium apta. Istarum partium historiam ex auctore capies; rerum naturalium ex Oceano multam notitiam Kircherus in Mund. subterr. dabit Lib. II. c. 14. unde prata submarina, sylvas corallinas, uniones, succinum, conchas, pluraque ad stuporem hauries.

Persiam habet ab Oriente, Arabiam ab Occidente. Sistitur ad provinciam Chaldaeæ. Fluvios recipit paucos, præter Euphratem & Tigrin ante coniunctos. Quartus, qui litore dextro Arabiam perfundit, Arabicus. Hic in sacris libris appellatur Rubrum mare; quia sinus est maris Erythræi, sive Rubri: hodiè etiam vulgo Mare Rosso: idem Mar di Meca, ab urbe natalibus Mahumetis celebri.

Arabicus.
Marc Ru-
brum.

Mare Ca-
spium seu
Hyrcanum.

III. Quintus habebatur *Caspus*, seu *Hyrcanus*: cui nomina à binis populis accolis quæsita sunt. Hunc prisci inter sinus numerabant, quia Oceanum Scythicum ab Septemtrionibus eum recipere opinabantur; ut Indicus Arabicum & Persicum ab Austro. Herodotus tamen, antiquissimus scriptor, & item Aristoteles atque Diodorus, ab hac opinione dissentientes, mare id per se esse tradiderunt, nec Oceano misceri. Hinc Ptolemæus lacum quām mare appellare maluit, qui pedibus circuiri possit. Huic rei recentiores quoque adstipulantur. vulgato tamen nomine etiam nunc *mare* dicitur *Caspium* atque *Hyrcanum*: vulgo *Mar de Sala*, ab urbe apposita, & Russis accolis *Chwalenske more*. v

CAP.

BUNONIS.

y a Caspium mare Peculiare est, neque alteri mari, nisi fortè per cryptas & vias subterraneas miscetur.

Est porrò b *Sinus Californiae*, *Mare Vermejo seu rubrum*: Inter *Californiam* & *Occidentale Americæ Mexicanæ* litus decurrit, ab *Austro* versus *Septemtrionem*. Terminatur ad incognitam *Americæ provinciam Totoncaem*. Fluvios accipit paucos. Nautæ tamen hodie afferunt, *Californiam esse Insulam*: quod si ita est, non erit hic aquæ tractus sinus, sed potius fretum. (* Hi nautæ prœcul a vero aberrant.) Deinde, c *Sinus de Nanquin* inter *Coream* & *Chinæ Tartariæ* que litora decurrit ad *Septemtrionalia Tartariae loca*; ubi *Tenduc* regnum ponitur; sunt tamen, qui *Coream* insulam esse tradunt: (* & hi decipiuntur. Corea enim continent adhæret, nisi velis eam insulam dicere quia aquæ undequaque cingitur, Yalo scilicet flumine quod ex lacutrium montium

in Meridiem decurrit, & alio flumine quod ex eodem lacu ad *Septemtrionem* vergens in *Amuram* defluit ac in *Orientali Tartaria* nomen amittit.) Fluvios accipit paucos; exporrigitur ab *Austro* versus *Septemtrionem*. Hi sunt *sinus oblongi*, quibus plures minores addi possunt, ut d *sinus ad Cambajam & alii*. Ex his sinus *Secundarios* præbent mare *Balticum* & *Mediterraneum*. Sunt præterea *Septem sinus lati & biantes*. 1. e *Sinus Mexicanus*, seu *mare Mexicanum*, ex *Oceano Atlantico* inter partes *Americæ Septemtrionalem & Australem*, quas separat, fluit; ab *Oriente* in *Occidentem*. Sistitur ad *Isthmum longum* inter illas terras, qui impedit, ne *Pacificus* & *Atlanticus Oceanus* coéant ab hac parte. Fluvios recipit non paucos. Multas habet insulas veluti mare *Ægæum*. 2. f *Sinus Gangeticus* supra cap. x. memoratus, vulgo *Golfo di Bengala* dictus, inter *Narsingam* & *Mallacensem Chersonesum* infunditur ex *Oceano Indico*;

a *Caspium Mare*. b *Sinus Californiae*. c *Sinus de Nanquin*. d *Sinus ad Cambajam*. e *Sinus Mexicanus*. f *Sinus Gangeticus*.

Indico; ab Austro versus Septemtrionem. Sistitur ad regna Indiæ, Bengalam & Pegu &c. Recipit insignes fluvios, præter Gan-gem. 3. g Sinus inter Malaccam & Cambajam non procul à Gangetico, itidem ab Austro versus Septemtrionem infunditur. Sistitur ad regnum Siam & alia. 4. h Mare Al-bum sive Sinus Russicus, ex Oceano Septem-trionali, inter Lappiam & extrema Russiæ litora influit versus Austrum. Terminatur partim ad Finlandiam; partim ad Moscoviaæ regnum; ubi celebre & frequentatum ab Anglis & Belgis emporium Archangelo vul-gò dictum. Fluvios recipit insignes. Præ-bet parvum quendam oblongum sinum, qui

ad Lappiam extenditur. 5 i Mare Lantchi-dolinum, sinus est inter terræ Australis pro-vincias Beach & novam Guineam ab Oceano Indico fluens, à Septemtrione versus Austrum exporrigitur; terminatur ad incognita Terræ Australis. 6. Huic aliis sinus vici-nus est versus Occidentem & Terram aliam: ubi est k Terra Antonii à Diemen, quod est nomen Belgici Prætoris navalis, sub quo detecta est hæc Terra. 7. l Mare Hudsonii, sinus est inter Novam Franciam & Canadam, aliasque Americæ Septemtrionalis partes, ex Oceano Septemtrionali infusus. Termina-tur ad Eftotinlandiam.

g Sinus inter Malaccam & Cambajam. h Mare Album. i Mare Lantchidolinum;
k Sinus ad Terram Antonii à Diemen. l Mare Hudsonii.

C A P. XII.

De Mari Interno.

I.

Oceanum, partesque ejus, ac sinus præcipuos diximus, ex his *mare Internum*, quia omnium celeberrimum est, pluribus adhuc est dicendum. Oceanus igitur Atlanticus ab occasu Solis per *Fretum Gaditanum* irrumpens *, scissis u-trimque (id veteres credidere) ab Hispania *Calpe*, ab Afri-ca *Abyla* montibus, quos *Columnas Herculis* dixerunt, quasi la-borum ejus metas, inter Europam & Africam, Asiamque diffunditur; unde Mediterranei vulgare nomen ei quæsitum. Fretum ipsum, quod tanquam limen ejus est, cognominatur *Gaditanum*, à *Gadibus* insula celebratissima ante sita; & alio nomine *Herculeum*, à fabuloso *Herculis* ex Africa in Hispaniam transitu. Intranti ipsum mare, à lævo latere Europa est,

Fretum Ga-ditanum sive Herculeum.

(* Cur non potius pontus Euxinus quem quondam stagnasse ac in Ægeum mare tandem sibi viam fecisse, submersis insulis compluribus, refert Diodorus Siculus Biblioth. Hist. L. 5? tunc adauctum mare mediterraneum ripam inferiorem vel deprimere vel etiam convellere potuit; ita ut mare interius cum exteriori conflictando, fretum Gaditanum efficerit.)

est, à dextro Africa: inter has ad imum recessum Asia. ^a ⁱ

Mare Ibericum.
Balearicum.
Sinus Galli-
cas.

II. Diffunditur autem mare in varia nomina, prout regionum litoribus affunditur. ^b Ad Iberiam, id est, Hispaniam, dicitur *Ibericum* sive *Hispanicum* mare; circa Baleares Insulas, *Balearicum*: ad Narbonensem Provinciam, *Gallicus* nus:

BUNONI S.

a Germanis hoc fretum vulgo dicitur *die Straße*, Belgis *de Strate*, unde *een Straets-Vaerder*, *bis appellatur* navis, quæ per fretum istud ad regiones, quas sinus hicce alluit, videlicet ad Syriam, Italiam, Siciliam, Venetas mittitur &c. Fauces hujus freti Livius & Nepos latitudinis tradiderunt, ubi minimum, VII. m. pass. ubi vero plurimum, X. m.

b *Sardoum* *mare* antiquis dicebatur, quidquid à freto Gaditano ad Sardiniam porrigitur. Polybio enim Rhodanus *Sardoum* *mare* subit lib. III. Sed amplum istud maris spatium ex regionibus, quas alluit, varia fortitor nomina. 1. *Ibericum* appellatur ab *Ibero* ^a & ab utroque latere Africae & Europæ decurrit. Limites ejus describit *Ptolem.* Versus Hispaniam Charidemi prom. versus Mauritaniam ostium Malvæ fl. Strabo tamen & Scylax ad Rhodanum fl. usque extendunt. 2. *Balearicum*, quod è Charidemo prom. ad radices Pyrenæorum producitur. 3. *Gallicum*, à Pyrenæorum radibus ad Varum fl. 4. *Ligusticum*, quod Varo & Macra fluvii continentur, & ad oram Corsicæ procurrunt, at prolati Liguriæ finibus ad Arnum usque fluvium fuit extensum. 5. *Sardoum* propriè *dictum*. Sardinia litus occiduum & Mauritaniam Cæsariensem aluit *inter* Malvam & Ampsagam fluvios. ^b

HEKELII.

a Divite ulterioris Hispania Fluvio.

b Hoc *Mare*, mille passibus supermenturatum, esse profundissimum, *Posidonius* autor est apud *Strabonem* Lib. I. de *Situ Orbis* p. 96.

REISKII.

a Sinus hic maximus & veterum navigatione frequens momenta quatuor notatum dignissima præbet; (i) de *sinibus minoribus*,

quos oblongos latosque complectitur: Oblongi sunt *Adriaticus*, *Tarentinus*, *Theffalonicensis*, *Propontis*, *Pontus Euxinus* ipse cum sinu *Nigropolitano*, & palus *Mæotis*: Lati vero seu hiantes sunt *Syrtis major* minorque, *Tuneto* & *Tripoli* vicini; (2) de *multo fluminum in illud exonerantium sepe confluxu*, & *perpetuo Ponti Euxini per Archipelagum affluxu*, quo tamen utroque nunquam intumuit nec hodie intumescit: Ut hinc Physici cum Kirchero de subterraneis suspicentur meatibus, per quos in mare Rubrum aliove penetret; (3) *de miro, quem conficit, aſtu b. e. fluxu refluxuque mirabilis*: Hic enim vehementior in sinu *Adriatico*, freto *Siculo* & *Tunetano* portu, in cæteris autem portibus, Hispano item Gallico, Italicu, Africano littore vix sensibilis deprehenditur (4) de b. *Archipelago* seu parte multas per Insulas divisa, quæ facit, ut hanc denominationem in oceano Indico tres Archipelagi, nempe *Maldivarum*, S. Lazarri, d'Ande magnon five *Andreman* ab hoc uno suscepint. Sicut c. mare partibus rerumque proventu, ita colore variat, ut ab eo Rubrum, idque duplex, unum *Arabicum*, *Californiæ alterum*; *Nigrum Ponti Euxini*; *Album* etiam duplex; viride aut *Sargassium* juxta Capo Verde nominent. (* Non adē mirum erit tot flumina & Pontum Euxinum in mare mediterraneum delabi illudque non ideò intumescere, si cum Procopio aliquis observavimus Bosphori aquas duplice cursum habere, id est à superficie ad certam quandam altitudinem in unam partem deferri, dum aquæ quæ infra sunt in contrariam partem deferuntur. Sic cum intrantium, tum egreditium aquarum eadem circiter erit mensura. Idem in freto Gaditano fieri facile crediderim. Lege quæ de hoc Bosphori simultaneo duplice cursu tradit eruditissimus Josephus Pithon de Tournefort *Voyage du Levant* T. I. p. 63. Epist. xv.)

BUNO-

a Memorabilia maris medit. *b* Archipelagi plures. *c* Mare.

nus: mox *Ligusticus* ad Liguriam: ab eo ad Siciliam *Tuscum mare*; quod Græci *Tyrrhenum*, Latini *Inferum* vocant: circa Corsicam insulam *Corsicum* est mare: circa Sardiniam *Sardoum*: à Sicilia Cretam usque, *Siculum*. Inde & *Creticum* ad Cyprum usque: mox *Cyprium*, ad Asiae usque continentem. Inter Siciliam, Italiam & Græciam, & *Ionium* dicitur mare: cuius pars ζ *Sinus Adriaticus*, inter Italianam & Illyricum, ab *Adria* urbe quondam sic dictus. Idem & η *Superum* vocatur mare, respectu inferi quod est Tyrrhenum. Adriatici iterum parteis sunt, *Illyricum mare*; & hujus rursum partes duæ, *Dalmaticum* ad Dalmatiam, *Liburnicum* ad

Libur-

Ligusticus.
Tuscum Ma-
re seu Infe-
rum.
Corsicum.
Sardoum.
Siculum.
Creticum.
Cyprium.
Ionium.
Sinus Adria-
ticus.
Superum
mare.

Illyricum.
Dalmati-
cum.
Liburnicum.

BUNONI S.

γ *Tyrrhenum mare* à Tyrrenis piratis nomen accepit. *Ausonium* quoque fuisse dictum Dionys. Halicarn. tradit. Plinius etiam *Notium* appellat. Ejus limites sunt Macra fl. & fretum *Siculum*. Ab aliis tamen ad Africam usque extenditur. .

δ *Creticum mare* continet quicquid jacet inter Tænarum Laconia, Scyllæum Argiæ, Cornu Arietis & Samonium promontoria Cretæ.

ε Mare istud, quod Græciam inter Italiamque diffunditur à freto *Siculo* ad partem Cretæ occidentalem, olim dictum est primò *Cronium*: secundò *Celticum*: tertio *Adriaticum*: quartò *Ausonium*: quinto *Siculum*: sexto *Ionium*. At *Ionium mare* propriè dictum Ptolémæus à Japygio prom. ad Garganum montem: à Lissi fl. ad Calidnum amnem, & hinc ad portum Cassiopen producit. Plinius limites ejus videtur statuere ab Apollonia ad Hydruntum usque. Verum quem alii appellant *Sinum Ionium*, hic *Adriaticum* vocat: & quod illi dicunt *mare Adriaticum*, hic nominat *Ionium*. In hujus maris parte inferiori collocat mare *Ionium* & *Siculum*; quum alii tantum meminerint *Siculi*, *Ioniumque* dividit in *Siculum*, & *Creticum*. Verum *Ionium mare* latè sumtum recte dividitur in tres partes, in *Sinum Ionium* seu *Adriaticum*; *Mare Ionium propriè dictum*; & *Mare Ausonium* seu *Siculum*. Illa hoc loco erunt explicanda, quod res de Ionio mari alias est obscura.

ζ *Adriaticus* sive *Atraticus* finus, ab Atria

urbe dictus est. Terminos ejus Ptolémæus à freto *Siculo* ad Japygium prom. oram *Sicilæ Orientalis*, portum Cassiopen in Epiro, ad Acheloum fl. oram Corinthiaci finus, Peloponnesi oram occidentalem, & meridionalem Cretam. Unde colligimus *Adriaticum* Ptolémæo idem esse, quod Straboni, *Siculum*, si exigua illa ora eximitur, quæ à jugis Acrocerauniis ad Cassiopen portum excurrit. *Scylax* initium ejus sumit à Japygio prom. & montibus Acrocerauniis: *Plinius* ab Hydrunte & Apollonia urbibus: Polybius à Coocynto prom. *Finem* ejus *Protopius* ad Ravennam producit: *Ptolemaeus* ad Tilavemptum fl. *Plinius* & *Strabo* ad Aquileiam: *Mela* ad Tergesten urbem. Sed *mare Adriaticum* pressius acceptum dividitur in tres *sinus*, *Tarentinum*, *Scyllaceum*, & *Bruium*. Idem *sinus* quā Italæ affunditur, *Italicum* dicitur *latus*: qua Illyridem, *Illyricum mare*: ejusque pars intima, *mare Aquilejense*.

η *mare Superum* sic appellatum videtur, quod Italæ parti Boreali incumbit. Geographis enim Septentrionales terræ partes dicuntur superiores: sicut meridionales inferiores. Plerique *superum mare* ab *infero* per *Siculum* fretum dirimunt. *Marianus Capella* distinguit illa per urbem Hydruntum: & *Plinius* per Japygium prom.

HEKELI.

ε *Tuscum* autem dicitur à *Tuscia*, quæ alio nomine *Hetruria* nuncupatur, & est Regio *Italia* celeberrima, in quā *Tyberis* oritur, à *Tusculo Herculis* filio ita dicta.

F

BUNO:

α *Mare Superum*,

Ausonium.

Liburniam, inter Siciliam & Adriaticum sinum ^b Ausonium dicitur mare: quia hæc pars Italæ quondam vocabatur *Ausonia*. Sed postea omne hoc mare inter Italiam & Illyricum, Græciam atque Siciliam, *Adriaticum* est dictum; quod alio nomine erat *Ionium*, idem & *Siculum*.

Adriaticum.

Sinus Corin-
thiacus.
Mare A-
egaeum.

Myrtoum.
Icarium.
Carpathium.

III. Inter Peloponnesum & Achajam *Corinthiacus* est sinus. Inter Græciam, Cretam Insulam, & Asiam, ^c *Aegaeum* est mare; quod nunc *Archipelagus*, innumeris insulis refertum. Id etiam varia ab Insulis, quas alluit, sortitur vocabula: ut ad Myrton ^x dicitur *Myrtoum*; ad Icariam, ^a *Icarium*; ad Carpathum ^b *Carpathium*: alibi aliter. Hinc vastum mare inter Euro-

BUNONI S.

^a a Ausonium mare ab Ausonibus *d*, quos tamen Strabo *e ad hoc* mare habitasse negat, à quo tamen alii diversum tradunt, dictum videtur. Ejus limites à Strabone afferuntur Siciliæ orientalis ora, Italæ pars à Siculo freto ad Salentinum prom. Inde ad Cretæ promontoria & Peloponnesum producuntur. Isidorus in eo inventit *Achaicum* & *Epiroticum* mare.

^b b *Aegaeum* mare dictum est, ut Festus ait, quod Insulæ illius maris haud malè repræsentent gregem caprarum, (*αἴξ* enim *Capram* significat) & fluctus ad illas capraru[m] more lacivire videantur. *Plinius* à scopulo inter Tenum & Chium ita appellatum putat: *Eustachius* ab *Aegeone* pirata. Vel quod Strabo f[ab] mavult, ab *Aegis* *Euboicis* g. Ejus maris terminos Strabo ad Strymonem, vel (*ut alia habet lectio*) ad Nessum fl. producit. *Ptolemaeus* eos videtur extendere ad Melanem fl. *Plinius* lib. V. cap. II. mare illud à Sigæo prom. promovet ad Argenum prom. quod Chio insulæ respondet; *at lib.* III. c. XI. illud per Melanam sinum interrumpit. *Archipelagus* hoc mare post dictum, quum majestas imperii tantum in Græcia & Asia minore utcunq[ue] retineretur & mare Imperii nominabatur. Incipit ab insulis Cythera vulgo *Cerigo*, & Creta nunc *Candia*. Nonnulli id ad prom. Janissartorum; alii ad Constantinopolin usque extendentur.

^x Myrton parva insula est, quæ à Geresto in Macedoniam navigantibus appetit. Alii à

Mytilo *OEnomai* autiga, in mare illud à Pelepe præcipitato, ita dictum esse volunt. Incipit à Scyllæo prom. & terminatur ad prom. Sunium Atticæ. *Pausanias* illud ad Eubœam extendit. *Plinius* tradit Myrtoum mare totam alluere Atticam. Clauditur deum mari Icario.

^a c *Icarus* *Icarias* nomine fecit aquas. *Ovid.* ^b Strabo ⁱ tamen & *Plinius* ab insula *Icaria* mare hoc appellatum volunt. *Ad* ortum terminatur Asia, unde *Solinus* *Asiaticum* quoque vocat. *Versus Septentrionem* *Ptolemaeus* mare *Icarium* Argeno promont. & Pyrrha urbe includit: *Strabo* vero ad Hellespontum producit. *Ad meridiem* per linem à Gnoi urbe ad Samonium prom. deductam finitur. *Ab occidente* Myrtoco clauditur mari.

^c d *Carpathium* ^k ab insula appellatum; Rhodum usque se extendit. *Plinius* illud ab Occafu conjungit cum Cretico, & à Septentrione cum Icario.

HEKELII.

^d *Ausones* *Calenum* oppidum, quod *Carinulla* olim, cum erat Urbs maxima, dicebatur, quondam incolebant, in cuius agro, *Sidicinis* quippe finitimo, optima Vina, velut apud *Falernum*, nascuntur, sicuti *Dominicus* *Marius Niger* Lib. VII. *Comment. Geogr.* p. 194. Edition. Prior. docet.

^e Lib. v. p. 424. seq.

^f Lib. viii. p. 704. Part. I.

^g Ibi enim *Neptuno*, qui & *Aegaeus* apud eundem *Strabenem* Lib. ix. p. 737. dicitur, fuisse

^a Ausonium mare. ^b Aegaeum mare. ^c Mare Icarium. ^d Carpathium mare.

Europam Asiamque angusto iterum meatu irrumpit inter terras, in magnumque sinum effunditur. Primas angustias ^{Hellespon-} *Hellespontum* vocant: qua Xerxes Rex Persarum constrato in navibus ponte duxit exercitum, Græciae bellum inferens.

IV. Porrigitur inde tenuis *Euripus*, mox exspatiatur æquor, ^{Euripus.} rursumque in arctum coit. Laxitas *Propontis* appellatur; ceu ^{Propontis.} vestibulum Ponti: angustiae *Bosporus* Thracius; à meatibus ^{Bosporus.} boum perviis; qua Darius, pater Xerxis, copias ponte transvexit. ξ

V. Hinc vastum rursus mare ^{Pontus Eu-} *Pontus Euxinus**, à mori-
bus ^{xinus.}

quiſſe negotium fingitur, quod de *Bello Trojano* fuerat.

^b Lib. I. Trist. Eleg. i. v. 90.

ⁱ Lib. XIV. p. 334. Part. II.

^k Teste Plinio Lib. IV. H. N. cap. 12.

BUNONI S.

^v a *Hellespontus* est angustus maris, inter Sestum Leandri amore nobilem & Abydum ^{i.} Nomen habet ab ^b *Helle*, Athaman-tis Thebanorum regis & Nepheles filia; quæ, quum fugeret novercam Ino unâ cum Phryxo, aurei velleris arietis insidens, in mare istud decedit. Arietem interpretantur navem; & aureum vellus thesauros. *Hellesponti* angustiae septem stadiorum intervallo. Europam ab Asia dirimunt ^{m.} c *Hellesponiacus* dictus est ab Hellesponto, *Priapus* n. d *Sibylla Hellesponiaca*, in agro Trojano, vico Marpesso circa oppidum Gergithium nata, Cyri floruit temporibus.

ξ Bospori hujus latitudo vix est quingen-torum passuum: unde nec vocis humanæ commercium inter duos Orbis adimit. Hunc Mandrocles Samius, quum stravisset ponte, corona aurea donatus est à Dario.

^o Hoc mare κατ' ἔξοχον, ut Strabo tradit, *Pontus* dictum; quod èo qui navigabant, periti habebantur nautæ. *Axenus* appellatus, quia terra inhospita ob piratas, raras habebat stationes: Per antiphrasin εὔξενος. e *Euxinus* falso nomine dictus. Ovid. Et ναυόξενος, quia Tauri accolae ejus hospites èo delatos Diana immolabant. Aut absque antiphraſi, ab alienis moribus

ab Ionibus èo illatis: quod Strabo vult. Hodie *Nigrum mare* vulgo vocant, quòd nebulæ ferè perpetue ei incumbunt. Auctoriibus etiam dicitur *Caucasum*, *Scythicum*, *Sarmaticum*, *Amazonium*, *Cimmerium*, *Ponicum*, *Tauricum*, *Colchicum*, *Phasianum* p. Aquas Pontus sufficit mari *Ægæo*, quod colligitur ex paleis & lignis aliisque levioribus, quæ ex Ponto in Propontidem continue flunt. *Ambitus Ponti* perhibetur à Polybio XXII. milium stadiorum. *Ammian. Mare*, addit mille stadia, & Strabo iterum duo millia. Tempore Constantini Copronymi Imperatoris frigore adeò concrevit *Pontus*, ut glacies existeret ad XXX. cubitos; cui nix superincidit ad XX. cubitorum. Mæotis palus Veteribus *Euxini* pars habita est. Dividitur autem *Pontus* per lineam à *Cornu Arietis* prom. in Taurica Chersoneso ad *Carambin* prom. Afiae deductam in partem Occidentalem & Orientalem.

(* Dicitur hodiè *mare nigrum*; quod nomen idem significat ac *Turicum* *Cara Denes*. Nigrum enim Turcae nuncupant quidquid periculosum est, ac mortiferum. Pontus autem *Euxinus* maximè procellosus paucas habet tutas stationes. Vocatur a Turcis *Ach Denes* mare *Ægæum*, id est, *Album mare*, per oppositionem, quasi magis securum; & in quo faciliter fit naufragium declinare. Puerilis est, quam maris nigri tradidit Buno, Etymologia.

H E K E L I.

^l Qui, testante Strabone, Lib. XIII. p.
F 2 253.

a *Hellespontus*. b *Helle*. c *Priapus Hellesponiacus*. d *Sibylla Hellesponiaca*.
e *Pontus Euxinus*.

bus accolarum appellatus, quondam *Axenus*, longe refugientes occupat terras: magnoque litorum flexu jungitur *Mæoticus* lacus ostio; quod *Bosporus* vocatur *Cimmerius*, ipse lacus *Mæotis* *Tanais* amnem, novissimum inter *Europam* *Asiam* que terminum, recipit. Atque hactenus partes interni maris dictae sunt, quatenus *Europam* alluit.

Lacus
Mæoticus.
Bosporus.
Cimmerius.
Tanaïs.
Europa ter-
minus.

Mare Ca-
rium.
Rhodium.
Pamphy-
lium.
Cilicium.
Syrium.
Cyprianum.
Phœnicium.
Palæstina.
Judeicum.
Ægyptum.
Cyrenai-
cum.
Lybicum s.

VI. Porro ad Asiam post Ægæi nomen *Carium* vocatur, qua Cariam perfundit: *Rhodium*, & circa Rhodium Insulam; *Pamphylium* ad Pamphyliam; *Cilicum* ad Ciliciam, mox *Syrium* sive *Syriacum* apud Syriam. Inter Ciliciam, Syriam & Cyprum insulam, vocatur *Cyprium* mare, & *Issicus* sinus, ab *Iso* celebri Ciliciæ urbe. Ad Phœnicen *Phœnicium* est; ad Palæstinam *Palæstinum*; ad Judæam *Judaicum*; ad Ægyptum & *Ægyptum* sive *Ægyptiacum*; ad Cyrenaicam regionem *Cyrenaicum*. Hinc ad Lybiām, id est, Africam, & *Lybicum* sive

253. Part. II. ad Stadia triginta inter se di-

stant.

m Hodie *Brachium St. Georgii* dicitur.

n Quem superstitiosa Antiquitas *Hortorum Præsidem* credidit. Quòd respexisse videtur *Horatius* Lib. I. Sat. VII. v. 7. Ideoque eidem *Horatio* loc. cit. v. 3. seq. *Deus furum aviumque formido maxima dicitur.* Conf. *Virgilii* Lib. IV. *Georg.* v. 110. seq.

o Lib. VII. p. 546. Part. I.

p Hunc *Bimarem* etiam idè dictum esse *Strabo* Lib. II. p. 222. testatur, quod ad medium duo procumbant *Promontoria*. Unum quidem ab *Europa*, partibusque *Borealius*: alterum ex *Asia* huic oppositum. Unde transitus ipse coartatur intermedium, & ingentia duo efficiuntur *Maria*. *Europa* scilicet Promontorium *Crium*, quod *Arietis* frontem appellant, alterum *Asie*, *Carambin*, quæ invicem circiter Stadia duo millia & quingenta distant.

BUNONIS.

π a *Palus Mæotis* ab accolis *Mæotis* sive *Mæoticis* nomen habet. Vocatum etiam *Palus Sarmatia*, *Cimmeria paludes*, *Scythica stagna* & *Ponti Euxini* mater. *Dionysius* tradit paludem hanc inter *Tauricam Chersonesum* & ostia *Tanais* ad CCC.

millia passuum extendi. In Circuitu, ut *Polybius* & *Strabo* referunt, VIII. millia stadi.

pater. Hodie vulgo dicitur *Mar de Zabache* à pisce quodam, qui certis anni temporibus in eo capit. Inter duos *Bosporos*, *Thracium* & *Cimmerium*, directo cursu, ut auctor est *Polybius*, *CIM.* passuum interfundit. Circuitu vero totius Ponti vicies semel centena quinquaginta millia, ut auctor est *Varro*, & fere veteres. *Nepos Cornelius* CCCML. adjicit. *Plin. Hisp. Nat. lib. IV. cap. XII.*

p *Ptolemæus Rhodii maris* terminos facit *Gnidum* & *Caunum* in finibus *Cariæ*. Cæterum *Parthenium* mare, sive *Sinus Virginis*, ob *Europam virginem* ex *Phœnicia* in *Cretam* deportataam ita appellatum, continet mare *Lycium*, *Pamphylium*, *Cilicum*, *Issicum* sinus, mare *Syriacum*, *Phœnicium*, *Ægyptum*, & *Ionum*.

σ *Ægyptum* mare Poëtis dicitur *Pharum*; ejus fines ab auctoriis non unis describuntur limitibus.

τ Mare ab *Ægypto*, ad fretum *Gaditanum*, *Lybicum* vocant *Mela*, *Plinius*, & *Strabo*. Sed *Lybicum* propriè dictum ab *Ortu* habet *Ægyptum*, & protrahitur ad intimam usque *Syrum majorem*: versus septentrionem restringitur linea à *Pachyno* prom.

a *Palus Mæotis*:

five *Africum* : ad Numidiam *Numidicum* ; ad Mauritaniam *Mauritanicum*.

Africum.
Numidi-
cum.
Mauritani-
cum.

CAP.

prom. ad frontem Arietis Cretæ deductâ. *Africum mare*, à Villa Phileni intimoque Syrtis Majoris sinu, ad Ampsagæ fl. ostia protenditur. *Ptolemaeus* Mare hoc dispescit in *Syrtim Majorem*, *Syrtim Minorem*, & *sinum Numidicum*.

De *Fretis* quoque hic nonnihil videtur dicendum : Numerantur præcipua quindecim : ex quibus celebriora sunt sex. 1. est a *Fretum Magellanicum* longissimi tractus; cuius longitudo ab Oriente in Occidentem ex. milliarium : latitudo varia, modo duorum milliarium, modo unius, modo quadrantis. Conjugit Oceanum Atlanticum cum Pacifico, atque ex uno in alterum præbet transitum. *Ferdinandus Magellanus Portugalleſus*, auspicis Caroli V. Imperatoris missus, anno à nato Christo cīo 1591, 10. Augusti Hispali solvit, post xiv. mensium iter hoc fretum primus invenit & navigavit. *Vascus Nunnius tamen de Valboa prius* : nempe anno cīo 1531, illud fretum animadvertisse dicitur, quem ad Australem regionem lustrandam isthic navigaret. Latitudo five distantia ejus ab Äquatore est 52. gr. 30. min. Ad Septentrionem habet *Chicam Americæ Australis provinciam* : ad Auſtrum jacent insulæ Terræ Magellanicae, & *Terra del Fuego*. 2. Est b *Fretum Gaditanum*, *Herculeum*, di *Gibraltar*, vulgo Germanis *die Straße*, Belgis *de Strate*, per quod Oceanus Atlanticus transit & finum efficit Mediterraneanum. Ejus fauces xv. millia paſtuum patent in longitudinem; quinque millia in latitudinem, teste *Plazio in processu lib. 111.* Olim non fuisse, sed ab Oceano in terras irrumpente exstitisse, ineptè existimarent nonnulli ex Veteribus. (* Hanc vocem ineptè viro docto nolle excidisse.) 3. c *Fretum Danicum*, vulgo *der Ørefund* item *der Sund*, jacet inter Daniæ insulam, Zeelandiam & Scandiam. Per illud Oceanus Atlanticus fluit in finum Balticum. Latitudo est dimidii milliaris non integri, ubi minima. Huic freto adjungendum est *alterum*

inter Zeelandiam & Fioniam, vulgo *Funen*, insulas; Germanis *der Belt*, & tertium inter Fioniam & Jutiam, vulgo dictum *Mittelfahr Sund*; ab opidulo Fioniae *Mittelfahrt*. 4. d *Hellespontus* inter Abydum & Sestum, modo memoratus. 5. e *Bosporus Thracius*, itidem jam memoratus. 6. f *Fretum Siculum*, inter Italiam & Siciliam, ejus longitudo est xxviii. circiter millium paſtuum : Latitudo vero, ubi minimum, inter Pelorum & Cænym, quod vulgo nunc *Coda della Volpe* dicitur, mille quingentos paſtus, ubi plurimum, inter Italiæ promontorium & Leucopetram, xii. millia patet. In eo freto sunt *Scylla* & *Charybdis*. Siciliam ab Italia terre motu avulsam; ac ita hoc fretum exstitisse, ineptè opinata quoque est vetustas. Et hæc sunt *six freta celebriora*; nunc sequuntur reliqua. 7. Magellanico freto vicinum est g *Fretum le Maire*, inter Terram Australem, & insulas Magellanicas, ab Oriente in Occidentem, minus longum quam Magellanicum; per illud multo brevior via est ex Oceano Atlantico in Pacificum. Distat ab Äquatore 54. gr. 30. min. 8. h *Fretum Manilhas*, inter Luconiam & Mindanao, aliasque Philippinas insulas protensum, dicitur esse centum leucarum; navibus periculosum, ob crebras syrtes. Extenditur ab Oriente in Occidentem. Conjugit Oceanum Pacificum cum Indico ab illa parte; et si Iberiores in vicinia sint coniunctiones. 9. i *Fretum Weigatz*, per quod ex Septentrionali mari in Tartaricum Oceanum via est; Sed à glacie clausa tenetur. Jacet inter Novam Zemblam & Samojedam. 10. k *Fretum Davis*, inter Groenlandiam & Americanam Septentrionalem; sed ejus exitus nondum cognitus est; adeoque dubium manet, utrum fretum sit, an sinus. 11 l *Fretum Glaciale* inter Novam Zemblam & Spitzbergam, seu alio nomine *Terram Polarem* appellandam. 12. m *Fretum Forbisher*, si non ad Oceanum Pacificum; saltem ad finum Hudsonii, viam

F 3. *Glaciale* præbet.

* *Fretum Magellanicum.* b *Fretum Gaditanum.* c *Fretum Danicum.* d *Hellespontus.* e *Bosporus Thracius.* f *Fretum Siculum.* g *Fretum le Maire.* h *Fretum Manilhas.* i *Fretum Weigatz.* k *Fretum Davis.* l *Fretum Glaciale.* m *Fretum Forbisher.*

præbet Atlantico Oceano. 13. n *Fretum Anian*, inter Americam Septemtrionalem & Tartariam Asiæ, per quod ex Oceano Tartarico in Pacificum via esse dicitur; sed adhuc incertum est. Aliquod tamen fretum esse, inter Americam Septemtrionalem & Tartariam, atque etiam aliud inter Americam & Groenlandiam, nautæ periti colligunt ex motu & fluctibus maris. 14. o *Fretum sinus Persici*: Sed minus proprie ita dicitur: quia non est angustior ingressus, quam ipse sinus. 15. Bosporus seu p *Fretum Cimmerium* inter Tauricum Chersonesum & Asiam. q Plurima præterea sunt freatum inter ipsas insulas Indicas: tum inter insulas & vicinas Continentes, ut 1. Inter Ceilanum & Indiam. 2. Inter Sumatram & Malaccam. 3. Inter Sumatram & Bantam &c. Quidam existimarent, Fretum

quoddam esse ad latus Septemtrionale Virginiae, ad Latitudinem 40. gr. per quod conjungatur Oceanus Atlanticus Pacifico, & libera via hinc in Chinam & Philippinas concedatur. Sed frustra id per Hudsonium anno clo Ioc ix. tentatum fuit. Et sic explicatae sunt differentiae partium Oceani à Terrarum situ existentes. Memoriæ causa ex Geographia Generali Varenii hic subjungimus Tabulam, quæ continet divisionem partium Oceani.

Adolescentes periplum oræ maritimæ Terrarum & Oceani tractus perlustrant, memoriaeque infigunt: ad quam haud parum facit cognita habere litora oræ maritimæ continentium, atque eorum conjunctionem; item partium maris connexionem & situm.

n Fretum Anian. o Fret. Sinus Persici. p Bosporus Cimmerius. q Freta alia.

C A P. XIII.

De navigatione Oceani. 1

I.

Oceanum Atlanticum, qui est inter Europam, Africamque & Americam, antiqui mortales quando primum navigare cooperint, haud facile dictu est. Notam fuisse Ägyptiis Græcisque terram Americam, eoque Carthaginenses navi-

America ve-
teribus co-
gnita,

R E I S K I I.

a Oceanus navigatio duplex habebitur, una vetus alteraque nova: Illa instar Geographiae veteris manca, imperfecta, erronea fuit, particularis tantummodo sive partialis & litoralis, adeo ut nautæ littoribus inhærenter, nec in altum quacunque provehiri possent: Hæc vero longe perfectior nunc extat magisque certa, totalis quippe ac universalis fere per pyxidem repartam nauticam & acus magnetica beneficium, quod Joh. Gojæ, Italo eique Amalfitanæ A. C. 1302. circiter debemus. Nam veteres nautæ interdiu conspectis Insulis, montibus & pro-

montoriis, noctu observata Helice ac Cygnosura, itemque stellis paulo proximis juvabantur: Nostri nunc indice gaudent magneticō, quo non Meridiana tantum linea, sed plaga septentrionalis etiam notatur, vel exactius, vel obliquius paulo cum declinatione, quam Chalyboclysin vocant. Hinc ergo universalis pendet navigatio, non ea simpliciter quidem aut absolute, sed secundum quid (οὐχ' ἀπλῶς, ἀλλὰ κατὰ τι) quoque per frigoris ventorumque intemperiem aut molem glacialem oceanus adiri potuit. b Septuplex autem hæc circumnavigatio accidisse legitur.

(* Non

a Navigatio duplex Oceanus vetus & nova. b Circumnavigatio septuplex.

navigasse, post suo loco ostendam. * Nostra atque avorum nostrorum memoria *omnis Terræ Orbis* jam aliquoties circum-navigatus est. Medio Mundi sæculo, quum *Grecis Romanisque* una tantum continens, quam Europæ, Africæ, Asiæque nominibus distinxerant, cognita fuerit, de hujus circumnavigatione narrat *Plinius a Lib. XI. cap. LXIX. (Lib. II. cap. LXVII.) à Gadibus Columnisque Herculis Hispaniæ & Galliarum circuitu totum sua ætate navigatum fuisse Occidentem.* *Septemtrionalem autem Oceanum* majore ex parte navi-gatum auspiciis *Divi Augusti, Germaniam classe circumvecta usque ad Cimbrorum promontorium, & inde immenso mari prospectu, aut fama cognito, ad Scythicam plagam & humore nimio rigentia. quod Tiberii ductu factum, ex Velleji libro secundo prospicitur.* Idem *Plinius* eodem loco auctor est, *Alexandri Magni* victorias majorem partem *Meridionalis Orientalisque Oceani* perlustrasse, usque in *Arabicum sinum.* in quo etiam postea res gerente *C. Cæsare, Augusti filio,* * signa navium ex Hispaniensibus naufragiis fuisse agnita.

Obis Terræ circumnavigatus.

Navigatus
Occidens &
Septemtrio.

Navigatio
Oceani Ori-
entalis &
Meridiona-
lis.

Cartha-

(* Non satis sibi constat Cluverius. Nam heic Americam a Veteribus cognitam afferit, & in Libro sexto capite XI. eandem *Novum Orbem superioribus seculis plane ignotum* definit; ac rursus sui ipsius immemor in eodem capite paucissimis interjectis lineis Americam *jam inde antiquissimis temporibus cognitam fuisse Europeis*, differit. hæc tamen ita conciliari possunt, ut notitiam Americæ antiquis concessam aliquandiù intermissam, & oblivioni penitus traditam, per recentium navigationes denuò recuperatam, dixisse videatur. De Americâ veteribus in-cognitâ vide tentamen nostrum *Geographicum Memoires Hist. & erit. Decembre 1722.*)

BUNONI S.

¶ Hic Caius erat filius adoptivus Augu-sti, ejusdemque ex Julia filia & Agrippa ne-pos. *Sueton. in Aug. C. XVI.*

Meminit præterea S. Scriptura navigatio-num in Ophir Regum Salomonis, Hiram, Josphat. Job quoque, qui juxta Arabiam habitasse scribitur, mentionem facit *auri Ophiriani.* Unde perspicuum esse potest, navigationes in Ophir tum temporis fuisse cognitas. De navigatione ex Ægypto in Indiam D. Hieronymus cum Strabone pro-didere; dum memorant habitacula & fre-quentia navalia fuisse, quo loco postea in Ægypto de suo nomine Alexandriam con-didit Alexander. Commercia deinde aucta fuisse testatur Plinius; & itineris illius in In-diam rationem describit lib. VI. cap. xxxiii. Pius etiam Pontifex Asiam describens ait, in Othonis Imperatoris Teutonici vita legi Indicam navem una cum Indicis mercatori-bus in Germanico litore fuisse deprehensa, ibique ventorum vi ex Oriente propulsam constitisse. Veneti per Mare Mediterraneum Alexandriam Ægypti navigiis delati, & hinc, aliquo terræ spatio emenso, per finum Arabicum in Indiam Orientalem su-perioribus

H E K E L I I .
¶ Lib. II. cap. LXVII. secundum Edi-tion. *Geleniano-Froben.* in fol. p. 20. Quæ citatio etiam in ultimâ illâ Edition. *Vorßian-Amstelod.* est reperi-re. (* Jam errorem emendaverat Philippus Labbe S. J. in ea quam Lutetiae adornavit Editione, anno 1661. in versione Gallica anni 1639. Lutetiae, & in aliâ anni 1653. Locus ille Plinianus recte indicatur.)

perioribus temporibus profecti, & inde eodem itinere reversi aromata & pretiosissimas merces, eas recentes minusque corruptas, propter itineris illius compendium, inde in omnes totius Orbis Christiani partes diven-debant. Sed Lusitani potea alia via, quæ in Indiam duceret Orientalem, reperta, circumnavigata omni Africa, ad Sinas usque transierunt. *Vascus de Gama Portugalenſis* Anno C. 1489. prom. Bonæ Spei primus circumnavigavit, Calecutum usque pervenit, & iter illud in Moluccas insulas patefecit. Deinceps fecuti sunt Belgæ & Angli. Atque ex eo tempore non solum in Ægypto; verum etiam Venetorum vētigalia valde afflīcta fuere. Hinc Ægyptiorum Sultanus, paucō ante quam Ægyptus in potestatem Turcarum deveniret, quum de vētigalibus quotidie multum diminui animadverteret, adeò tulit iniquū, ut misia legatione ad Iulium Pontificem atrocia Christianis omnibus sit interminatus, nisi efficiat, ut Lusitani navigationem istam in Orientalem Indiam intermittent. Verum antiquis temporibus hanc navigationem non fuisse incognitam, etiam C. Julius Solinus testatur, qui tradit, totum Meridiei æquor ab India usque in Hispaniam fuisse navigatum: idque probat Jubæ Regis testimonio. *Christophorus Columbus Genuensis* incredibili ausu Oceani Anno à nato Christo cl^o cccxcii. ingressus, insulas Americæ, primum Hispaniolam, & deinde Cubam & Jamaiicam, primus invenit. Deinde Anno cl^o cccc xcvii. *Americus Vesputius Florentinus* & Emanuclis Portugalliae Regis auspiciis profectus Terram continentem, quæ ab ipso *America* dicta est, primus ex Europæis detectus & ingressus est. Postea Anno cl^o l^o xix. 10 Augusti *Ferdinandus Magellanus Portugalenſis* auspiciis Caroli V. Hispali solvens post xv. mensium navigationem reperit fretum, *Magellanicum* ab ipso dictum, illudque spatio dierum xxii. navigavit. Sed paulo post, in insula Massan seu Mathan, a Barbaris in pugna occisus est. Illius in eo munere successor *Jacobus Serranus* in insula Sebuth ejus loci regulo nefariè proditus, nullo modo à comitibus suis potuit liberari. Dux itineris deinde electus est *Sebastianus de Cano*, qui iter istud confecit; & navem *Victoriam*, hoc enim erat ei nomen, post trium annorum & unius mensis iter Hispanum reduxit, universum Terrarum Orbem emensus. Et hæc prima est post hominum

memoriam Orbis circumnavigatio. Idem deinde alii quoque ausi sunt: *Franciscus Dracus Anglus*, *Thomas Candish Anglus*, *Olivier de Nord*, *Sebaldus à Werdt*, *Georgius Spilberg*, *Jacobus le Maire*. Terram vero Australem lustravit *Petrus Ferdinandus de Quier*; ut ipse testatur in Epistola ad Regem Hispaniæ. Navigatio ad Sinas & Insulas Philippinas per Septentrionalem Americae partem ab Anglis aliquoties est tentata. *Martinus Forbisher* sinum exiguum detexit, quem putarat esse fretum, vulgo appellatur *Forbishers Strait*. Anno C. 1585. *Davisius* quidam majus invenit fretum, & duobus annis sequentibus ejus exitum frustra quæsi-vit. Fretum istud ab illo nomen accepit, vocaturque *Fretum Davis*. Ejus cœptis institutus *Baffinius*, ingentemque reperit sinum, qui *Baffins Bay* vulgo dicitur. Sub fine m seculi præcedentis *Hudsonius* idem tentavit iter: & quod *Davisius* & *Baffinius* eo viderentur errasse, quod navigationes suas nimium flexissent in Septemtrionem, ille contra Meridiem versus contendit, & per fretum à se inventum, (unde eidem nomen imposi-tum *Fretumque Hudsonii* vocatur) in vastum pervenit pelagus, adeo ut conceperit spem circumnavigandi Americam. Sed à perfidis suis sociis in cymbam nefarie expositus & desertus est Anno C. 1631. *James* navarchus quidam & *Thomas Jacobus* sinum *James* cum insulis quibusdam de-texerunt: Hunc sinum post ingressus *Thomas Buttonius*, portum invenit commo-dum, quem *Nelson* appellavit, ejusdemque sinus recessu Occidentali suum imposuit nomen vocavitque *Buttons Bay*, i. e. *sinum Buttonii*. Ex reciprocatione hujus freti col-ligebat *Thomas* iste, hāc iter patere ad Sinas. Sed naturæ miraculis, quæ ibidem deprehenderat, contentus, recessit, ter-ramque illam Australem nominavit *Valliam Meridionalem*; oramque maritimam Septem-trionalem cum regione ista, *Valliam Septem-trionalem*. Cæterum navigationes cum in Americam, tūm in Indiam Orientalem ho-die sunt frequentes. (*Vide præterea *Danielis Huetii De Navigationibus Salomonis* egregium libellum, & ejusdem *Histoire du Commerce & de la navigation des Anciens*. Multa egregia suppeditabit Ricciolius in *Geographia & Hydrographia reformatæ* Lib. 3. qui Periegeticus dicitur, cap. 22. ubi præcipuas navigationes ad Orbis novi, aut quasi novi Orbis, regiones ab anno Chri-

Carthaginis verò potentia florente, *Hannonem* circumvectum à *Gadibus ad finem Arabiae*, navigationem eam prodidisse scripto: sicut ad extera Europæ noscenda missum eodem tempore *Himilconem*. Præterea *Nepos Cornelius* auctor est apud eundem Plinium, *Eudoxum* quendam sua ætate, quum *Lathyrum Ægypti Regem fugeret, Arabico sinu egressum, Gadeis usque pervectum.* multoque ante eum *Cælius Antipater* ibidem affirmat, vidisse se, qui navigasset ex *Hispania in Æthiopiam* commercii gratia. Idem *Nepos* eodem loco apud *Plinum* de Septemtrionali circuitu tradit, Q. Metello Celeri, Galliæ Proconsuli, *Indos à Rege Sueorum dono datos*, qui ex India commercii causa navigantes, tempestatibus effent in Germaniam abrepti. Hodie tamen ea navigatio sæpius ab *Hollandis Anglisque* tentata, nunquam perfici potuit; perpetua glacie & diuturnis tenebris obſistentibus. Illa, quæ à Plinio narrantur, si vera sint; jam totus hic noster Orbis circumnavigatus fuit. ²

Hannonis
Navigatio.Et Himilco-
nis.
Eudoxi Na-
vigatio in
Æthiopiam.

C A P.

st 1270. ad sua tempora recenset, insigniores verò aliquanto fusius designat. Idem ferme tentavit anonimus in libro Gallico, *Histoire de la navigation, son commencement, ses progrès & ses découvertes jusqu'à présent.* 2. vol. 1722. *Lutetiae* sciolis abortivum fœtum omissem, sed consulto libri hujus mentionem facio, ne, quod sæpe fit, juvenes titulo decipientur.)

HEKELI.

^b Quem immortalitate dignum judicat *Johannes Scaliger ad Manilium Lib. I. v. 14.*

REISKI.

² Circumnavigatio maris septuplex (de qua mentionem fecimus) eaque nova sic contigit. *Prima* auspicio Emanuelis, Portugallici regis, per Ferd. Magellanum navi, cui Victoriae nomen erat, usum anno 1520. intra 1124 dies: *Secunda* auspicio Elisabethæ, Anglicæ reginæ, per Franc. Dracum A. 1577 intra 1056 dies: *Tertia* per Thom. Candich Anglum A. 1586 intra 777 dies: *Quarta* per Simon. Cardesium Roterodamum A. 1597; *Quinta* per Olivier

de Nord Batavum A. 1598 intra 1077 dies: *Sexta* per Wilhelm. Cornel. Schouten & Jacob. le Maire A. 1615 intra 749 dies: *Septima* per Jacob. Eremitam & Joh. Hugenium Hollandos duabus navibus A. 1623. intra 802 dies. a Interim ut superius argumentum persequar, quod cœpi, particularem five partiale per littora lecta navigationem Tyriis, Carthaginensis, Græcis & Romanis veteribus nemo detrahet: Qualem à Plinio memoratam ex rebus Cæsarum & Alexandri Macedonis noster auctor repetit. Periplus Hannonius exiguum apud priscos fidem invenit, deque suspectis rebus proverbio locum dedit: Vid. Voss. in hist. Græc. Lib. IV. Navigatio item Eudoxi Cyziceni tota, quam Heraclides Ponticus & Corn. Nepos prodiderunt, à Strabone, gravissimo auctore, tanquam fabula inepta exploditur Lib. II. Quidni explodamus Indos ab rege Suevico ad Q. Metellum Celerem dono missos, & tempestatibus ad mare Germanicum abreptos? Ophiræ etiam Salomonis per mare diuturna excursio quin littoralis fuerit, nullum est dubium, si Ophiram in Chersoneso aurea, Taprobana aut Malacca colloces.

G

a Veterum particularis.

colloces. (* Ac multo minus dubium erit, si eandem in Sophala Africæ Orientali Regno quæsiveris.) Nec alia ex Ægypto ad Indias per Oceanum navigatio patere potuit, si quæ unquam patuit, de qua Strabo & Hieronymus contestantur. Nulla vero navis Indicæ ad littus Germanicum per tempestatem propulsio valebit, nisi naturæ ac veritati historice vim facias. Vetus nempe oceani navigatio justis lîmitibus coercenda est, ne fidem illa excedat, neve fabulosis

peccet narratiunculis. Confer Casp. Varetii Comment. de Ophira, ubi ad veterem navigationem multa invenies. Bochart. Geogr. fac. Lib. II. c. 27. (*Vide etiam præstantissimum Danielis Huetii de Navigationibus Salomonis Commentarium Amstelodamii anno 1698. editum forma quam dicunt in 8. Ejusdem Histoire du Commerce & de la Navigation des Antiens. Eandem materiam in nostra Geographiæ Historia pertractavimus.)

C A P. XIV.

Summa totius Orbis divisio.

I.

Divisio Ter-
rae.

Divisio ter-
rae in tres in-
sulas.

DE aquis, id est, de Oceano ejusque partibus, hactenus in compendio dixisse sufficiat, nunc terras exponamus. Totus igitur terrarum Orbis in *tres* potissimum *parteis*, sive in *tres Insulas magnas*, quas Oceanus circumfluvus efficit, divisus est: quarum *prima* est quam nos incolimus; altera *America*; *tertia* *^a *Magalanica*; eadem *terra Australis & In- cognita* vocitata; quia præter litora, nihil dum à nobis cognitum est. Ex his tribus Insulis, sive eas treis Continenteis appellare libeat, primo loco eam explicabimus, quam nos incolimus, ut quæ nobis patria est; quamque jam dudum cognitam plurima ex parte habemus. Hæc quibus Oceani nominibus cingatur *^b, supra memoratum est. *

II. De

BUNONIS.

* a Terra quam à terendo, quod super-
riora ejus pedibus terantur ^a, dictam vo-
lunt, una cum aqua constitutum Globum;

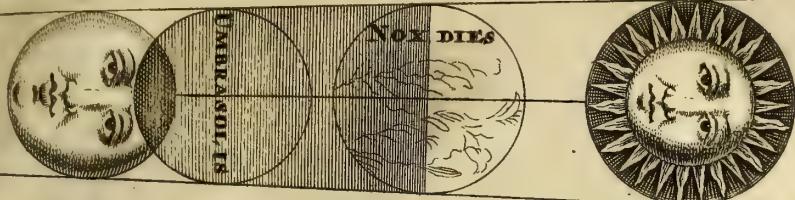
cujuſ rotunditas conſtat partim ex eclipsibus
lunaribus; quæ, cum perpetuo rotundæ
ſint, manifeſte ostendunt, corpus illud,
cujuſ occaſione naſcuntur, ſeu à cujuſ um-
brâ efficiuntur, sphæricam habere figuram:
partim quia non tantum accedentibus verſus
alter-

a Terræ rotunditas probatur.

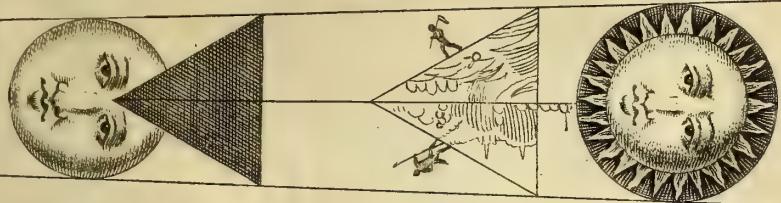
(*a Sic omnes Editiones & malè; debuit enim scribi *Magellanica*; id est pars ea terræ
quæ ultra fretum Magellanicum sita est. Hanc non partem vastæ cujusdam continentis,
ut primi exploratores regionis ſuscipiati ſunt, ſed Insularum Americæ ad Meridiem ad-
jacentium, multiplex confirmat experientia. Vide *Relation du Voyage de la Mer du Sud &c. par Mr. Freſier*; qui ſitum, & nomina harumque insularum exhibet. Eæ nihil
ad australē terram faciunt, a quâ non mediocri Oceani intervallo dirimuntur.)

(*b Geographicam Orbis notitiam per littora mariſ & ripas fluviorum pleniorem ſuppedi-
tabit *Georg. Fournier S. J. Paris 1648.*)

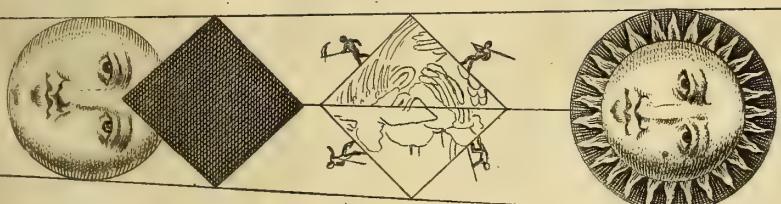
Hoc Schema demonstrat terram esse globosam,

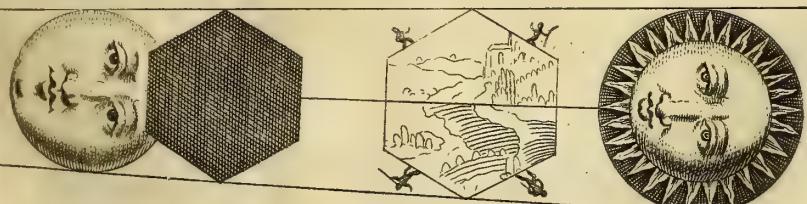
Si terra esset trigona, umbra quoque triangulari figura in eclipsi Lunari appareret,

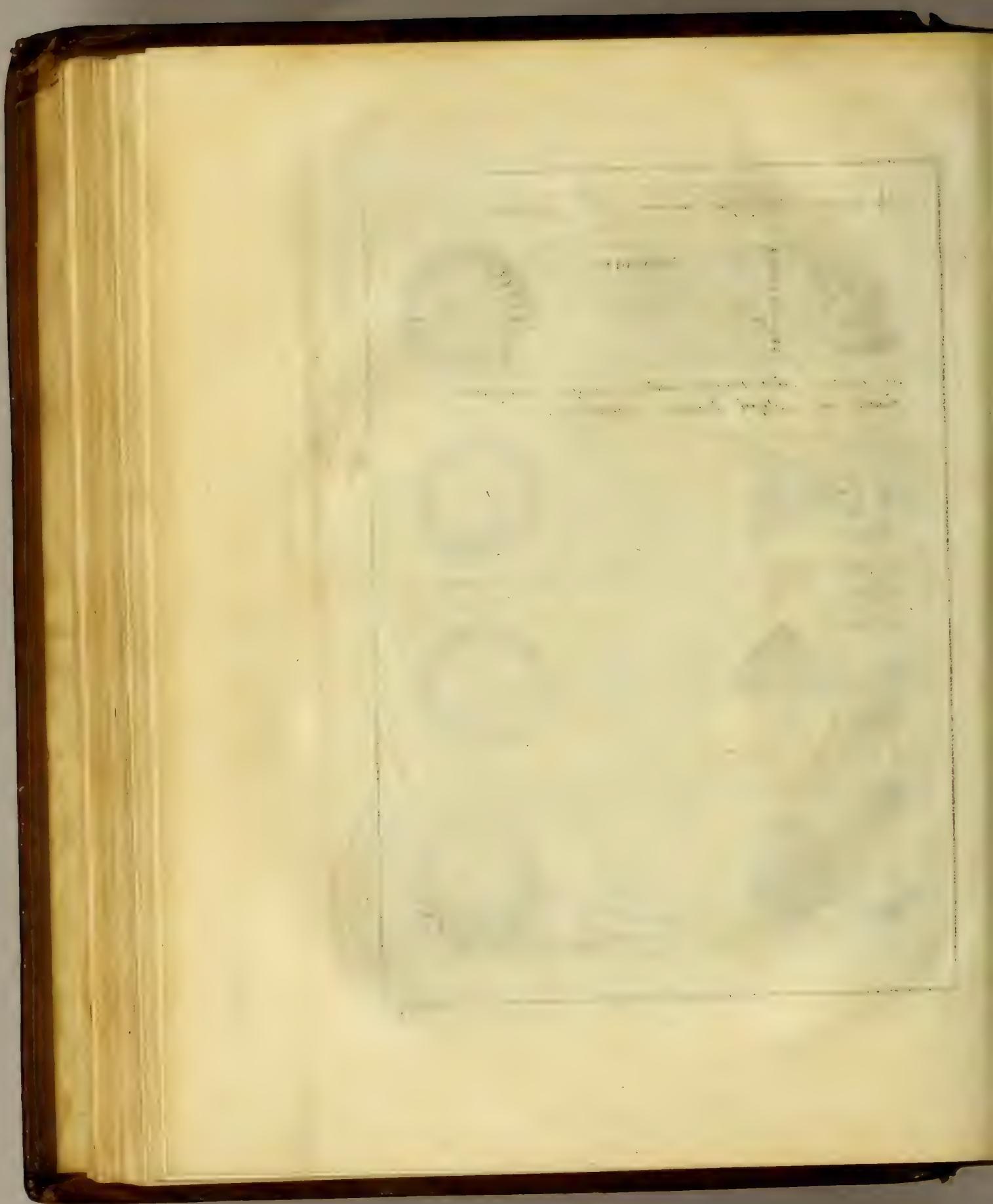

Si terra esset tetragona, umbra quoque tetragonae haberet formam,

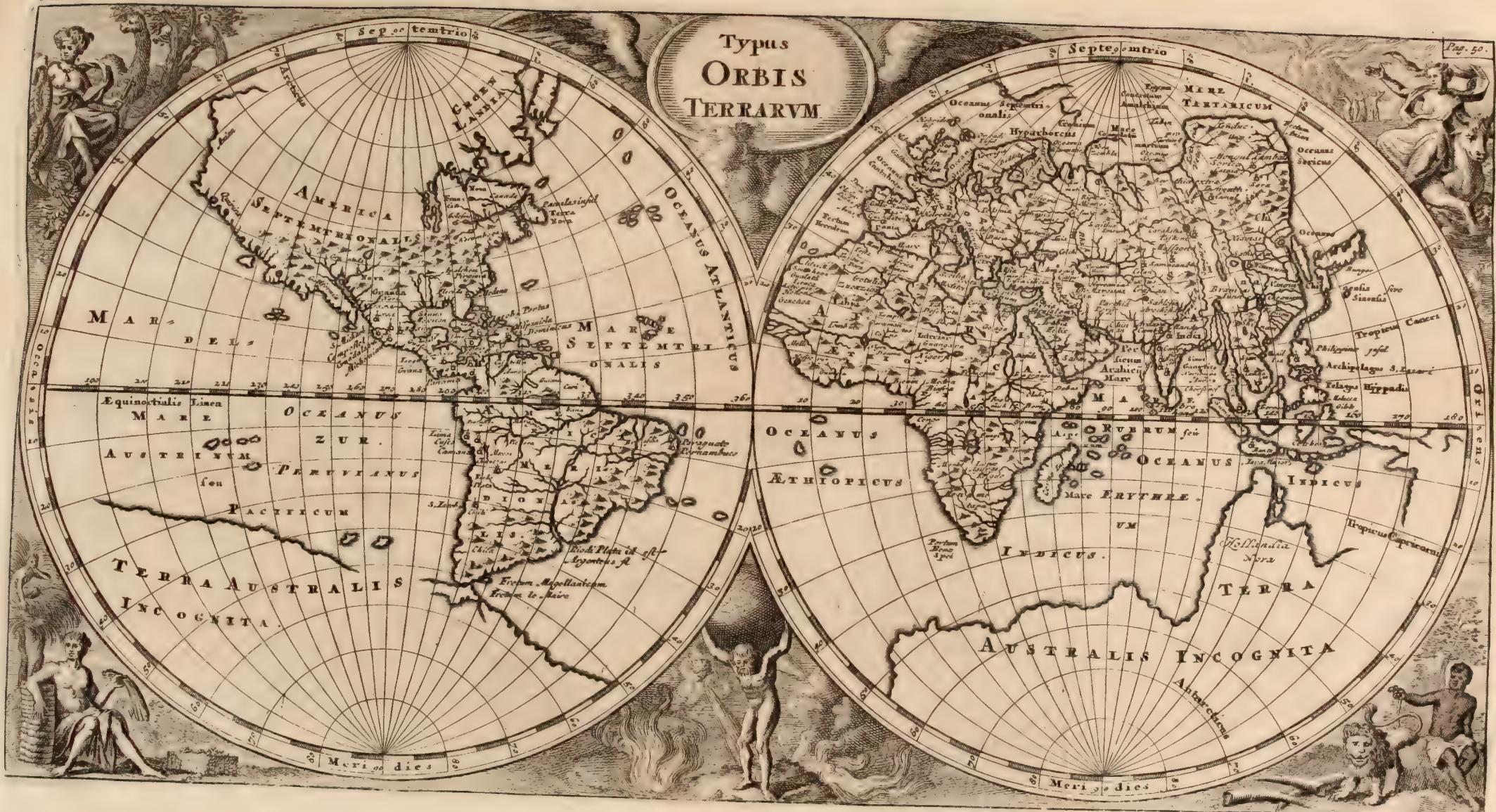

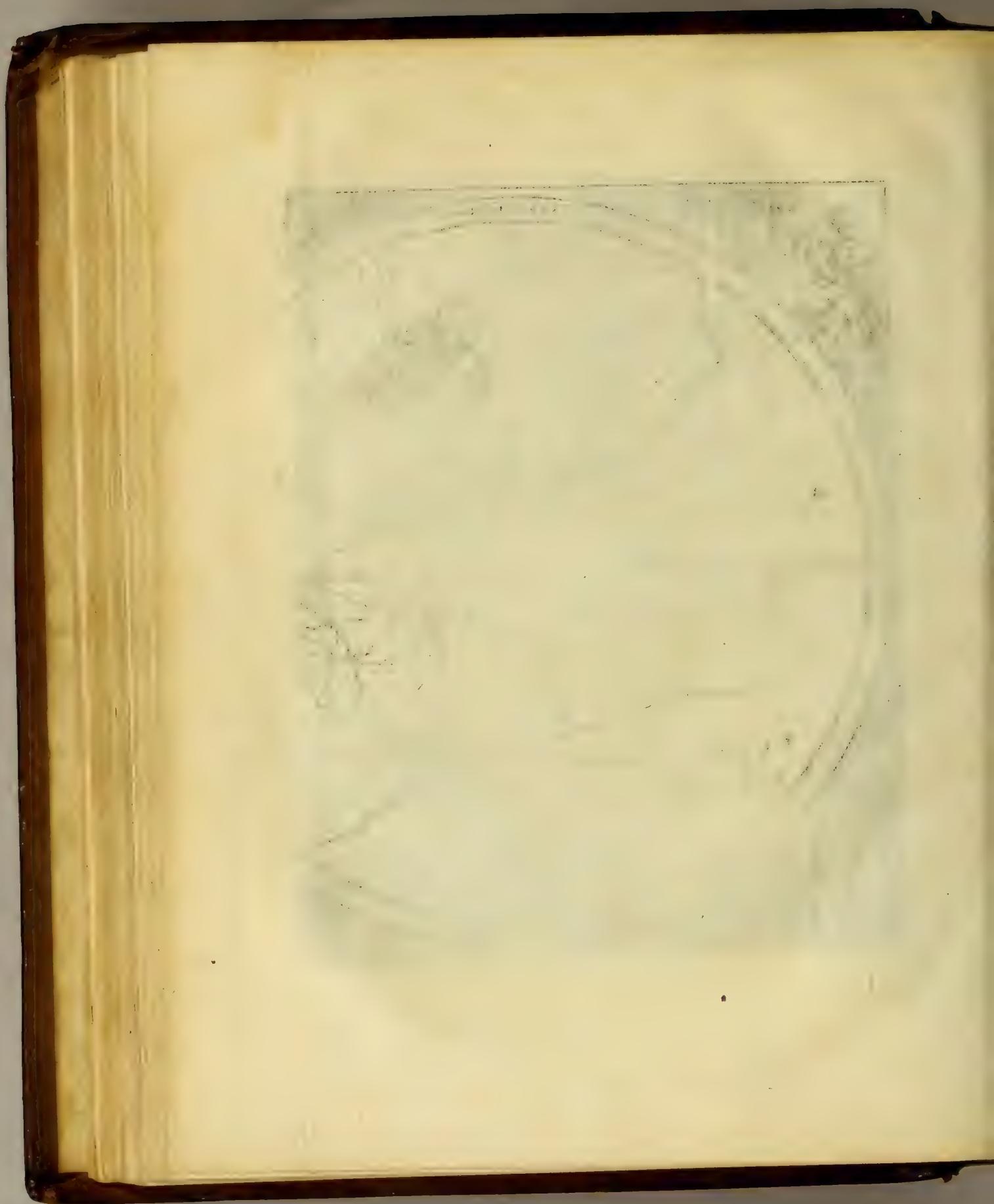
Si terra hexagona esset figura, eius quoque umbra in defectu Lunari hexagona appareret, quæ tamen rotunda cernitur.

Typus
ORBIS
TERRARVM

II. De cætero & ipsa in treis potissimum omni ævo divisa fuit parteis; quarum nomina, *Europa*, *Asia* & *Africa*. ^{Europa, Asia, Africa.} hancque divisionem à numero filiorum Noachi habere putatur: *Schemo* obvenisse Asiam; *Chamo* Africam; *Japheto* Europam. Quanquam primi earum limites, pro imperiorum, quæ exorta sunt, ratione, vel etiam Geographorum libitu, mutati fuerunt; ita ut nonnulli *^a Chami Japhetique partes Schemi posteris accesserint. ^b

III. Nec quidem posteriores mortales, qui circa medium ^{Divisio Orbis in duas parteis.} mundi seculum fuere, uno eodemque modo eas divisere. alii quippe *duas* tantum ejus constituerunt *partes*; idque bifariam: quidam

alterutrum Polorum; stellæ circumpolares magis elevantur, & ab Horizonte vertici adpropinquant; recedentibus vero descendunt & merguntur. Sed & proficiscentibus versus Ortum, fidera citius oriuntur occiduntque; versus Occasum autem ambulantibus idem serius obvenit; vel quod eodem recidit; dies sunt longiores illi, qui versus Occasum iter facit, quam qui versus Ortum; ita ut qui annuo spatio circumiret Orbem, tendendo versus Occasum, integrum diem in itinere amissurus sit; versus Ortum autem superabundatus uno die. Quæ omnia fieri non possent, si plana esset Maris & Terræ superficies: Tum enim sol & reliqua fidera omnibus terræ incolis una orientur & occiderent: quod tamen aliter fieri observamus. Intelligimus autem figuram sphæricam non quidem exactissimam & geometricamente perfectam; quia montibus, & vallibus exasperata passim est terra: fluvii etiam & maria litoribus suis humiliora sunt &c. Sed secundum vulgatam loquendi consuetudinem, qua non attendimus, quæ exigua sunt & parvi momenti. Pilam enim palmariam rotundam appellamus, licet ex futuris, aut ex frequenti ad parietem allisione, inæqualitatem aliquam contraxerit. Cæterum Terra superficies aquis extans dividitur in partes *grandes* seu principales: & *parvas* seu minus principales. ^a *Grandis* communiter *Continens* appellatur, vel quia longe lateque

continuata est; vel quia minores ei accen-
tentur, quas veluti comprehendit & conti-
net. *Parva* est vel b *Insula*, id est Terræ portio undique mari cincta, vel c *Peninsu-
la*, quæ pene ambitur Mari; annexatur tamen Continenti, exiguae cujusdam por-
tiunculæ interventu, que d *Isthmus* dicuntur.
e *Promontorium* est mons in mare decurrens.

HEKELLI.

^a Itaque Tera in *Augurum Libris* & qui-
busdam *Archivis* cum simplici R scribi so-
lere, *Nicolaus Perottus* in *Cornucop.* col. 61.
Edition. *Aldina Venetiis* A. CHR. M. D:
XIII. in fol. impr. & ex eo *Christianus Be-
mannus* in *Originib.* L. L. p. 1070. Edition.
IVtæ autores sunt. Alii dicunt, *Terram* deriva-
ri à Gr. verbo *τείχος*, quod *ficcare* denotat, quoniam terra elementum est fic-
cissimum. Sed *Tellus* primario *Dea* dicitur,
seu *Orbis* ille, sive *δικονηέν*, ubi habitant
homines.

BUNONIS.

^b D. *Hieronymus* lib. *Hebr. Quæst.* de
septem filiis Japhet, qui *Gen. X. v. 2, 3, 4.*
memorantur, tradit, quod possederint Asiam
ab Amano, & Tauro Syriæ Cœles & Cili-
ciæ montibus, usque ad fluvium Tanaim:
in Europa vero usque ad Gadira nomina
locis & gentibus relinquentes, è quibus po-
stea immutata plurima.

^a Terra Continens. b Insula. c Peninsula. d Isthmus. e Promontorium.
(*a Sic Vorstiana, Bertiana, Bunonianæ, Londinenfis, aliæque Edd. Philippus Labbe
S. J. legit nonnullæ, quod melius videtur.)

quidam *Asiam* atque *Europam*; *Africam* sub hujus nomine comprehendentes, tanquam partem; scissis utrimque (id crediderunt) *Calpe* & *Abyla* montibus, freto divulsam: alii itidem *duas* à freto *Gaditano* ad *Tanaim* amnem; hinc *Europam*, inde *Asiam*; sub qua *Africam* etiam intellexerunt.

*Divisio Or-
bis in 4 par-
tes.
Alia divi-
sio in tres
partes.*

IV. Alii rursus in *IV. partes* distribuerunt; *Europam*, *Asiam*, *Ægyptum*, & *Africam*. Hinc alii posteà, qui treis ejus parteis posuere, *Europam*, *Asiam* & *Africam*: *Asiæ Ægyptum* tribuerunt; quamvis minus commode minusque rite *Nilum terminum* inter *Asiam* *Africanque* statuentes: qui ratione pars altera *Ægypti Africæ*, altera *Asiæ* accessit. *Novissimi sinum Arabicum terminum* inter *Asiam* & *Africanam* ponentes, *Ægyptum Africæ* adjecerunt. Atque hæ quidem universi orbis variæ partitiones * a atque limites diserte apud veteres autores passim exstant. ¹

V. De *Termino autem inter Europam Asiamque obscurior ac minus certa est traditio. Nam qui Tanaim flumen statuerunt;*

REISKI.

I Terra continens i. e. continua vel contigua vocatur ea, quæ suis partibus tota cohæret, easque solidas aut firmas continent: Hinc terra etiam firma (* Gallis *la terre ferme.*) Germ. *Das Feste Land* per suas partes majores pariter atque minores dividitur: Illas Geographi duas, tres, quatuor, sex pro suo quisque sensu connumerant: Has Insula, Chersoneso five Peninsula, Isthmo & promontorio concludunt. Si quis tres solum partes à tribus Noachi filiis, & divisus inter eos sedibus arcescunt, hos in tanta antiquitate, obscuroque negotio scriptores *Ægyptios*, Josephus etiam in *Judaicis Antiquitatibus*, Lib. I. refellunt. Vid. Ricciolus in *Geogr. Reformat.* Lib. II. Sex vero partes in orbe antiquo & novo aliis accuratius tenent, *Asiam* nempe, *Africam*, *Europam*, *Americanam*, Terram polarem arcticam, Terramque polarem antarcticam five astralem: a Omnes tamen rotundas faciunt, totique globo terraquæreo figuram sphæri-

cam five circularem, non exactam adeo; sed grano piperino similem aut æqualem vendicant, rationibus moti tam astronomicis quam geographicis. Erratum igitur fuit inter veteres novosque scriptores, qui conicam, planam, aliamve disco, scaphio, columnæ similem, aut ovalem penitus terræ figuram attribuunt: Hanc ultimam duo Angli Joh. Childrey in *Britannia*, quam scripsit Baconica, & Th. Burnettius in *Theoria telluris sacra* comprobant. Plura quæ ad certam globi terrefris magnitudinem, figuram, dimensionem, constructionem, usum, quæque ad chartas geographicas five Mappas copiosius possent addi, consulto præteribimus, neque loco huic commenta aduenimus astronomicæ. (* Sapienter de his omnibus sicut bonus Reiskius, utinam & de plurimis sibi ignotis questionibus passim filiisset. *De magnitudine & figura orbis terrauei* vide *Suite des Mémoires de Mathem. & de Physique tirez des Registres de l'Academie Roiale des Sciences de l'Année 1718.*)

HEKE-

a Terra figura vera falsaque.

(* a Nec debuit omitti Græcorum ambitiosa divisio quæ Orbem Græcos inter & Barbaros partiebantur; nec celebris altera Judæorum qui Palæstinam vocabant terram quasi per excellentiam, reliquum vero orbem extra terram.)

ORBIS VETERIBUS

Auctore GUILLELMO DEL' ISLE

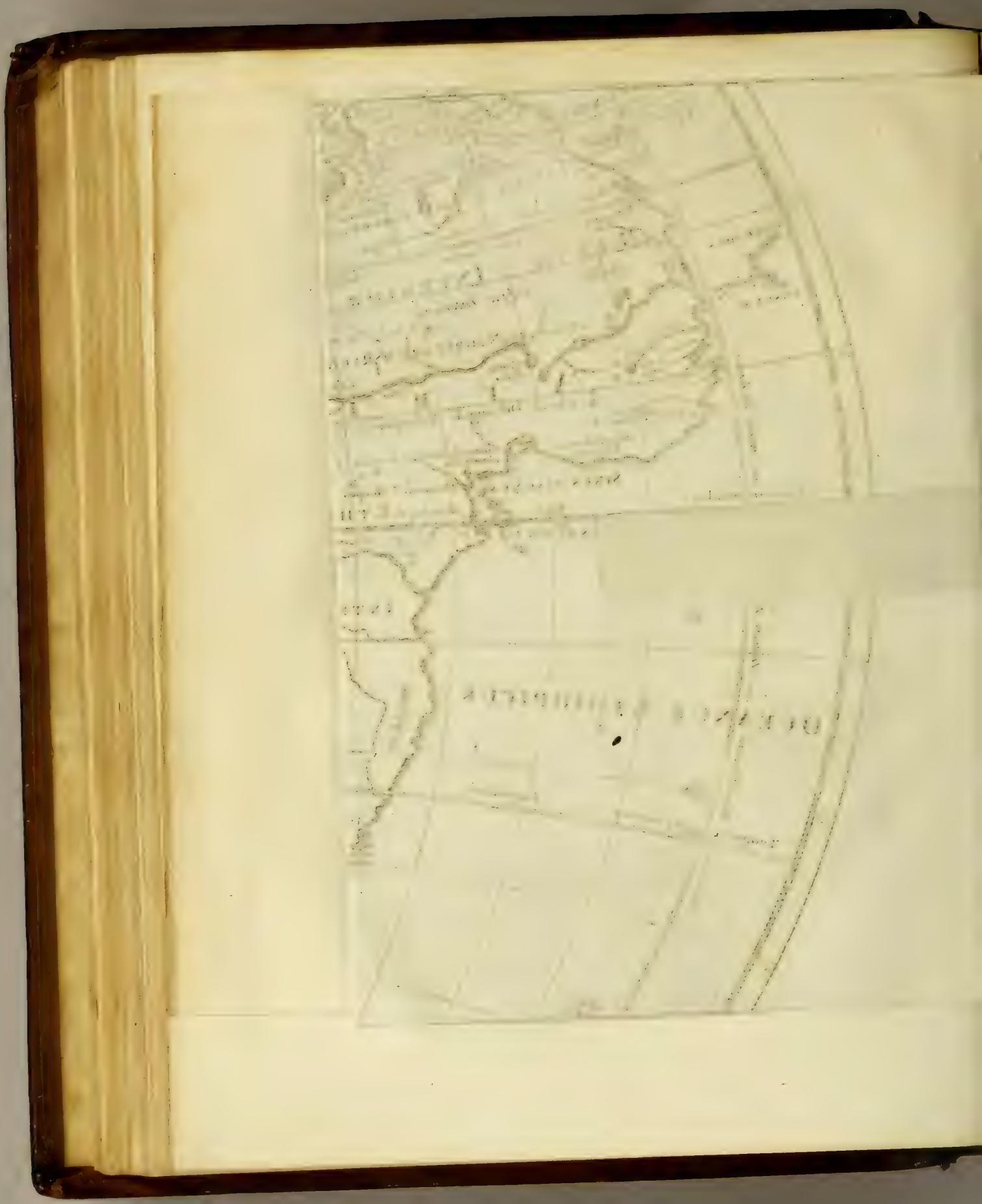
et Christianissimi Francorum Regis

NOTI TABULA NOVA

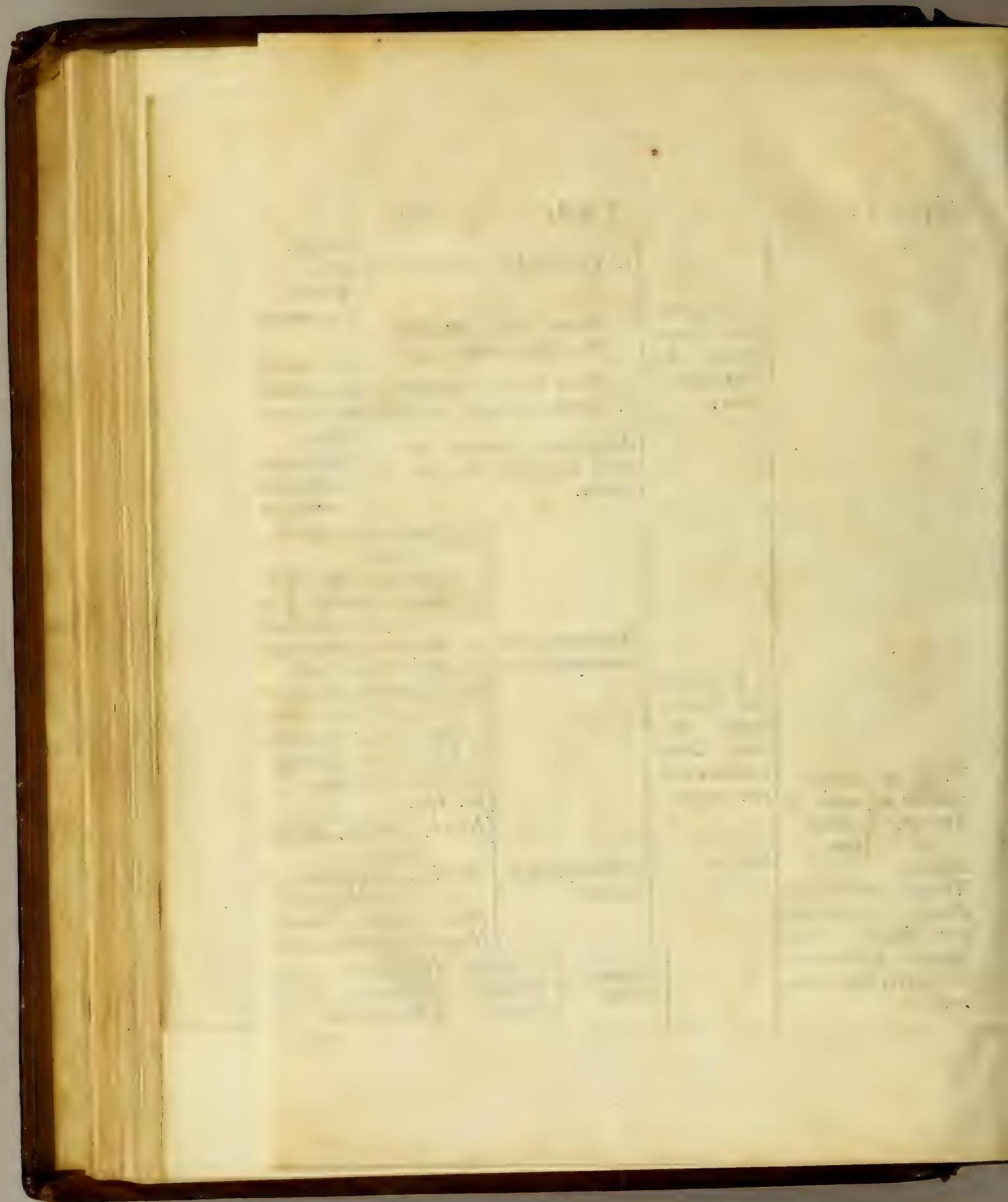
e Regia Scientiarum Academia

Geographo primario.

Tabula in Cap. XIV.

runt; fontem ejus per summum errorem in Riphæis montibus, haud procul Oceano Sarmatico posuerunt, qua Petzorra eos perrumpit amnis. Alii verò, qui *Isthmum*, qui est inter Ponticum Caspiumque maria, pro fine constituerunt; his persuasum fuit, Caspium mare esse sinum Oceani Septentrionalis, eà regione, quâ Obii amnis immensum est ostium, irrumptem. Nam omne litus, quod est sub Septentrionibus ab occasu in ortum versus ad Obii usque ostium, ad Sarmatiam pertinet: Sarmatia autem pars est Europæ. Itaque verum certumque terminum inter Europam, Asiamque uti habeas; statue post mare Ægeum, Helleponum, Proportionem, Bosporum Thracium, Pontum Euxinum, Bosporum Cimmerium, lacum Maeotin, Tanais fluente, donec adverso amne ad flexum ejus pervenias, apud Tujam opidum: inde lineam duc ad proximam Obii fluminis ripam: * hinc pone ipsum flumen *Obium ad Oceanum usque.* ✓

Europæ Asia
fixaque limites,

LIBER

HEKELLI.

b De Bosphoro Thracico treis Libros elegantissimos, & lectu verè dignos scripsit Antonius Gyllius, quos *Lugd. Batav.* Ao. CHR. M. DC. XXXII. in form. 16. impressos quoque vidimus.

(* Hæc Europæ ab Asia secretio non fatis saniori geographiæ convenient. Non enim statim apud Tujam oppidum relinquendus est Tanais. Immò pergendum est juxta ejusdem fluminis ripas ad flexum usque Septentrionalem, quo ad Ducatum Refaniæ accedit. Deinde sinuoso tramite qui in mappis facilius conspicitur quam sermone enarratur, ad Duinam flumen progrediendum, non ad Obium qui rotus in Asia nullatenus Europæ limes, ne quidem vicinus esse potest. Duina veteribus est Carambyce, quem male cum Obio quidam, Duce Cluverio, confundunt. Sic enim Sarmatia tota in Europa fuisset, quæ tamen in Europæam & Asiam à Geographis discernitur.)

BUNONIUS.

y His addi potest a Terra Polaris Septentrionalis, quæ putatur undique mari & fretis cingi. De Universi Orbis variis partitioni-

bus, veroque inter Europam & Asiam termino, plura cognoscere licebit ex ipsius Cluverii lib. I. de Germ. c. I. Memoriae causa ex Varenii Geogr. Gen. adjecimus Tabulam quæ divisionem partium Terræ continet.

Ad finem hujus libri primi addere placuit nonnulla, quæ ad reliquas Globi partes & figuræ, ipsasque Tabulas Geographicas declarandas faciunt.

Præter Sphæræ circulos, supra explicatos, hæc porro sunt notanda.

1. *Alveus Globi* sustinetur *Basi* seu *Pedamento*, quod interdum additam habet b *Pyxidem nauticam*, vulgo *Compassum* vocant, Vitruvio *Amufium* dicitur, cuius beneficio Globus ad Mundi plagas dirigitur, & linea Meridiana invenitur. Si vero illa defuerit, alia poterit adhiberi Pyxis, eaque ad partem Austrinam sub Meridiano collocari, ad dirigendum Globum versus quatuor Mundi plagas, ut Horizon respondeat Horizoni Mundi; Meridianus Meridiano: cæterique circuli in Globo cœli circulis. 2. In media

G 3

Basi

a Terra Polaris Septentrionalis five Groenlandia. b Pyxis nautica.

Basi exstat a *Pedunculus* ligneus crena incisus, ut per eam Meridianus, Globusque, pariter attolli ac deprimi possit ad diversas elevationes Poli. 3. Quatuor Pedamenti columellis incumbit *Capitulum Alvei Cyclicum ligneum*, quod vocatur b *Horizon*. Ejus latus superius diversimode distributum est. Interior & Globo proximus limbus in quatuor Quadrantes divisus est, secundum quatuor Mundi angulos, Meridiem, Septentrionem, Orientem & Occidentem: & horum quilibet rufus distinguitur in 90 partes æquales, ut ita tota circumferentia, sicuti circuli reliqui comprehendat 360. gradus. In eodem limbo duæ reperiuntur crenæ, per quas Meridianus secundum directam Septentrionis & Meridiei extensio nem, ad eam usque profunditatem descendit, ut una Meridiani Globique medium præcise exstet supra planum Horizontis, alterum infra illud lateat. Illud nobis hemisphæriū cœli conspicuum repræsentat, hoc non conspicuum. Hunc limbum proxime contingens habet xii. signa cum Planetis signo propriis: quodlibet signum in gradus 30. distribuitur, qui suis spatiolis & numeris in intima ora hujus circuli descripti sunt. Inde porro sequitur *Calendarium* non saltem *Julianum* seu *Antiquum*; sed & *Gregorianum* seu *Novum* decem diebus illud præcedens; quin & nonnunquam *Scaligerianum*, cum nominibus mensium & festorum. Menses in varios divisi sunt dies, adjunctis primis septem literis Alphabeti Romani, in distinctionem dierum hebdomadis, pro diversitate literæ Dominicalis. In quibusdam etiam Globis additus reperitur *Numerus Aureus*. Exterior demum ora habet 32. ventorum nomina, pro differentia plagarum Mundi, & usu nautico. 4. Meridianu æneo infixus est c *Circulus Horarius*, superiori suo piano in 24. horas, pro ratione diei naturalis, distributus. Habet igitur horam duodecimam duplicatam; quarum altera indicat Meridiem; altera medianam noctem: hinc effectio utriusque horæ xii. tam diurnæ, quam nocturnæ Meridiano incumbit. Centrum hujus circuli est Mundi Axis, cuius extremitati index applicatus est æreus, qui cuspide sua, quoties Globus convertitur, una per circulum Horariorum movetur, & horas

ostendit. Porro Meridiano in Zenith seu Polo Horizontis annexatur per cochleam d *Circulus Verticalis*, Quarta seu *Quadrans Altitudinis* etiam dictus, ex ære factus habens 90. gradus, sive quartam Circuli partem, & ita adornatus, ut à puncto verticis seu Zenith secundum Globi gibbositatem demissus in omnes Horizontis partes moveri & circumduci queat. Nonaginta isti gradus ita inscripti sunt huic arcui, ut numeri ab horizonte incipient, & sursum versus Zenith ascendant. Interdum Globo cœlesti in sectionibus Meridiani & Horizontis affigitur e *Semicirculus positionis*, qui ad certam elevationem constitutus refert initia xii. domorum cœlestium, quas Astrologi distinguere solent per sex Circulos positionum.

Interiorē Sphæram 1. in duas æquales partes dividit f *Æquator*, mensura primi seu quotidiani & communis ab ortu in occasum motus, qui nihil aliud est, quam *Æquinoctialis* peripheræ tam æqualis conversio, ut singulis horis xv. gradus promoveantur, & toties una hora sit absoluta, quoties xv. gradus *Æquator* confecerit. Ejus situm in cœlo nobis imaginamur, vel quum mediā in Cingulo Orionis stellam observamus, & ejusdem circumvolutionem ab ortu versus occatum simul notamus: Vel quum tempore æquinoctii motum Solis ab Ortu in Occasum attendimus. Ejus enim vestigia *Æquatoris* situm super Horizontem ostendunt. 2. Dividitur *Æquator*, ut circuli alii, in 360. gradus: & per quemlibet gradum aut re ipsa imaginatione ducitur semicirculus ab uno Polo ad alterum. Hi semicirculi dicuntur g *Meridiani*, seu *Circuli Longitudinis in terra*. Ex his Primus est initium reliquorum pingendorum & numerandorum: & Primus ille, ut reliqui, dimidius, non integer pingitur, insignitus areolis coloratis, per quas ejus gradus distinguuntur. Continet 90. gr. ab *Æquatore* ad Polum Arcticum; & totidem ad Antarcticum. Meridiani Primi locus supra ad Cap. vii. f. iii. indicatus est. 3. Per Meridiani gradus singulos ab *Æquatore* versus utrumque Polum deduci possunt 90. h *Paralleli* seu *Circuli Latitudinis*: Verum ne loca in Globo per multitudinem circulorum nimium obscurantur, vulgo tam Meridiani quam

a *Pedunculus*. d *Horizontis limbi*. c *Circulus Horarius*. d *Circulus Verticalis* seu *Quadrans Altitudinis*. e *Semicirculus positionis*. f *Æquator*. g *Meridiani* seu *Circuli Longitudinis*. h *Paralleli* seu *Circuli Latitudinis*.

quam Paralleli tantum describuntur per decimatum quemque gradum Äquatoris & Meridiani. 4. Äquatorem in duobus punctis oppositis intersecat circulus obliquus, *Zodiacus* dictus: Unus semicirculus Zodiaci sicutur ab Äquatore versus Septemtrionem; alter versus Austrum. Distinguuntur *Zodiacus*, uti Äquator, in 360. areolas diversi coloris, per quas gradus denotantur; duciturque ab Ortu in Occasum. a *Zodiacus* & *Ecliptica* in eo convenient, quod eundem habent axem, eosdemque polos; & in eo tantum differunt, quod *Ecliptica* sit circulus in medio Zodiaci, fine Latitudine: *Zodiacus* autem sit circulus, seu *Zona* potius, Latitudinem habens xx. ferme graduum. Sed quoniam in Globo Latitudine Zodiaci ad xx. gradus determinata non indigemus, sola in eo pingitur Ecliptica. Polos Eclipticæ sustinet *Colurus Solstitialium* in Circulis Polaribus. Porro ab uno Polo Zodiaci ad alterum duodecim in Globo coelesti describuntur Semicirculi, per initia singulorum *Dodecatemeteriorum*, & efficiunt sex circulos maximos. Primus transit per principia Arietis & Libræ, ostendens initia Longitudinis Signorum: *Secundus* per initia Tauri & Scorpiorum; atque ita porrò reliqui distribuunt superficiem Globi in duodecim partes æquales; quæ latissimæ sunt in Ecliptica; versus Polos autem Zodiaci paullatim immixiuntur, ac tandem in ipsis Zodiaci Polis concurrunt. Cujuslibet partis spatium nomen habet à signo, inter utrumque semicirculum in Ecliptica comprehenso. Exempli gratia; superficies inter duos semicirculos per initia Arietis & Tauri ductos, comprehendens signum Arietis in Ecliptica, dicitur *Signum Arietis*; omnesque stellæ & Planetæ, aut alia coeli puncta, inter duos illos semicirculos, ex utraque Eclipticæ parte usque ad Polos, comprehensa, dicuntur esse in signo Arietis; atque ita porrò in cæteris. Et hi in Globo Cœlesti sunt b Circuli Longitudinum. At c Circuli Latitudinum, qui ostendunt Latitudinem seu distantiam stellæ ab Eclipticâ, sunt Zodiaco parallelî & transversum per Circulos Longitudinum ducuntur: Sed non expesse pinguntur in Globo, ne stellæ vel alii circuli obscurerentur. 5. Ex Circulis Minoribus duo Polares & duo Tropicæ rubris solent pin-

gi lineis; & cum aliqua Latitudine, licet nullam habeant. Reliqui, videlicet Paralleli, nigris lineis tantum notantur. Hactenus de pictura Circulorum; jam sequitur locorum pictura.

Loca in Globo picta sunt, Regiones, Gentes, Insulæ, Maria, Flumina, Sylvæ, Montes, Urbes. *Regiones* diversæ diversis coloribus à se invicem distinguuntur; earumque limites notantur multis punctis. *Insulae* desertæ, & quæ arena magis sunt, quam terra exculta, insigniuntur multis & variis punctis. *Silva* indicantur unâ vel alterâ arbore. *Montes* ex pictura facile cognoscuntur. *Urbes* turribus suisque nominibus notantur. Hactenus de picturâ Geographica in Globo; Jam sequitur *Hydrographica*. In ea observandæ primùm *Linea Nautica*, quæ Rhombi Lusitanis dicuntur, & Belgis de Cours, item en Streck. Est autem d Rhombus linea in Globo Terrestri & Mappis Geographicis, quam navis, Acum Magneticam itineris fui ducem, fecuta, in maris superficie certo vento tenere debet. Viam nautis monstrat e *Pyxis nautica*, vulgo *Compassus*. Habet Pyxis illa planum rotundum, quod nautæ *Rosam* appellant, cuius circumferentia divisa est in xxxii. partes, tot mundi plagas monstrantes. *Septemtrionem* indicat peculiare signum *Lilii*. Subtūs enim Rosa habet affixam Acum Magneticam, quæ paxillo æneo acuminato imposita libere moveretur, & quoctunque Pyxis vertatur, plagam respicit Septemtrionalem; sicut reliquæ lineæ reliquias Mundi plagas & ventos. Hoc indice nautæ freti vasto se committunt Oceano, & remotissimas petunt terras. Pingitur Index ille nauticus in Globi Terrestris Äquatore, Meridiano & nonnullis intra Parallelos locis, aliisque Globi & Tabularum Geographicarum partibus: ita tamen, ut *Lilium* semper respiciat Septemtrionem. In *Arte Navigandi* quatuor præcipue veniunt consideranda. 1. Longitudines & differentiae locorum. 2. Eorundem Latitudines & differentiae. 3. Rhombus, seu Linea, per quam navigandum est. 4. Intervallum seu distantia itineris marini inter duo loca. Sed amplissima illa Navigandi Ars paucis explicari nequit: qui eam scire desiderat, consult *Nonium*, *Mercatorem*, *Robertum de Hues*, *Adrianum Metium*, & alios. Tantum

a *Zodiacus* & *Ecliptica*. b *Circuli Longitudinum*. c *Circuli Latitudinum*. d *Rhombus*. e *Pyxis nautica* seu *Compassus*.

tum de picturis necessariis in Globo. Non necessaria pictura est animalium, piscium, aliarumque rerum, quas cælatores & pictores, vel ad ostendenda in Terra & aquis varia animalia, vel ad oblectamentum oculorum, addiderunt.

Fabricam & strætutram Globi sequitur ejus usus, qui sanè maximus est, cuius explicacionem omnem paucæ non capiunt pagellæ: præcipua tamen, quæ Geographiam cognituro necessaria videntur, in gratiam tironum delibafle hâc vice contenti, earum rerum cupidos ad ipsos Auctores remittimus, qui hanc doctrinam ex instituto & Prolixè tradiderunt.

a I. Alveo suo Globus per crenas Horizontis lignei immittitur, usque ad basis pedunculum, qui crenâ suâ excipit Meridianum ita, ut ejus *medium*, hoc est, 180. gradibus exstet supra planum lignei Horizontis. Sed illud Meridiani æni latus, cui inscriptus est numerus graduum, respiciat lignæ Horizontis partem Orientalem. Utrum verò Globus in Meridiano rectè pendeat, examinatur hoc pacto. In medio Meridiani inter utrosque Polos directè supra Äquatoriem, est initium numerationis graduum ad utrosque Polos: illud initium linea oblongâ notatur: applica itaque huic linea acum, ut punctum ejus extrellum ferè incidat in Äquatorem, deinde volve Globum, si punctum acus perpetuò incidit in Äquatoriem, neque ab eo declinat, rectè ab Axe pendet Meridianus. Porro, utrum medium Meridiani exstet supra Horizontem, examinatur hoc modo. Ad locum aliquem datum elevatur Polus; ac tum conspicitur, quot gradus ab Äquatoris parte Australi numerentur; qui si adduntur gradibus Elevationis, efficere debent 90. His si addis alterius Quadrantis gradus 90. reddit numerus 180. graduum, quod est dimidium Meridiani.

b II. Globus ad Mundi situm, ut Globi cardines respiciant plagas & cardines Mundi, componitur hoc modo. 1. Globus collatur in mensa aut tabula plana, ita, ut superficies Horizontis superior maneat parallela cum vero Horizonte. 2. Polus pro loci tui, ubi versaris, latitudine elevatur. 3. Ita Globus convertitur, ut Meridianus æneus congruat cum Linea Meridiana Pyxidis nauticæ in basi Horizontis locata; Polus

Austrinus respiciat Meridiem, & Arcticus Septentrionem. Quo facto Globi Axis respondet Axi Mundi, & partes Horizontis lignei, plagiis Horizontis veri. Sed Acus Magnetica quia declinat, res manet dubia nisi fuerit correcta. Si Compassus non est in promptu, vulgo respiciunt ad templorum stræturas, in quibus summum altare constructum est ad Orientem, & turrem ad Occidentem. Hinc à dextra est Meridies, à sinistra Septentrionis. Observant quoque umbram corporum ad horam XII. meridianam, sed quoniam horologiis non satis tutum est credere; neque hic modus satis certus est. Quare alii noctu per cuspides duorum bâculorum intervallo aliquo in terram defixorum stellam Polarem aspiciunt, & lineam inter utrumque baculum protrahunt; quæ est meridiana. Sed omnium rectissimè *Linea Meridiana* invenitur hoc modo: Primum in plano ducitur circulus, in cuius centro erigitur ad perpendicularm stylus, qui longitude suâ non superet semidiametrum. Observanda deinde umbra Solis projecta à stylo ante meridiem, quando ejus extremitas Peripheriam circuli attingit: qui locus puncto notandus est. Eodem modo pomidianis horis extremitas umbræ notanda in Peripheriâ eadem. Inter hæc duo puncta medium punctum exactè sumitur per divisionem arcus intercepti in duas æqualeis parteis. Ab hoc punto divisionis per centrumducenda est linea, quæ est meridiana, & semper indicat horam XII. Vel hoc modo: In plano erigitur Stylus ante meridiem, & ex loco ejus per umbræ projectæ extremitatem describitur peripheria. Deinde observatur post meridiem peripheriæ punctum, quod extremitas umbræ attingit. Arcus inter duo illa puncta bifariam secatur, & linea per centrum ducitur, quæ est Meridiana. Vel demum ita: In tabula plana & Horizonti parallela describitur circulus, isque per duos diametros dividitur in quatuor quadrantes, & horum quilibet in 90. grad. Extremitates diametrorum notantur vocabulis Meridiei, Septentrionis, Orientis, & Occidentis. In centro erigitur stylus ad rectos cum tabulis angulos. Deinde inquiritur in quo gradu Horizontis Sol oriatur aut occidat ad eum diem: quo id investigatur. Eo igitur die Sole oriente tabula ita parata tamdiu

a I. Examen Globi; num recte pendeat in Meridiano & Horizonte. b II. Globum ad situm Mundi componere & invenire lineam Meridianam.

tamdiu convertitur, donec umbra styli tot gradibus cadat ab Occidente versus Meridiem, quot gradibus Sol removetur ab Oriente versus Septentrionem. Linea igitur Meridiei & Septentrionis in tabula respondebit linea Meridianæ in cœlo. Globo ad Lineam Meridianam constituto, reliqui Mundi Cardines ac venti per se innoteantur.

4. Si locum tuum, in quo moraris, in sphæra terrestri applicas Meridiano; Sphæræ situs per omnia similis est vero situi Terræ, & appetet quomodo & quorūm reliquæ regiones ad locum tuum sitæ sint. 5. Si Globus Cœlestis eodem pacto constitutus convertitur ab Oriente in Occidentem, appetet quomodo & in quibus plagi corpora cœlestia loco tuo oriuntur & occidunt: quæ nunquam occidunt, & quæ nunquam oriuntur.

a III. *Sphæra* constituitur *Recta*, quum uterque Polus incumbit Horizonti; & per ejus Zenith transit *Æquator*. In hoc Sphæræ positu corpora cœlestia cum Planetis recte supra infraque Horizontem ascendunt, & descendunt. 2. Omnes stellæ, seu vicinæ sint *Æquatori*, seu longe ab eo remotæ, quæ simul oriuntur, simul transeunt Meridianum, & simul occidunt. 3. Hæc omnia tantum temporis memorantur supra Horizontem, quantum infra illum latent; quia circuli, quos conversione Globi describunt, ab Horizonte in duas æquales partes secantur. Atque hinc sequitur, Solem tām in *Æquatore*, quām extra eum ad Meridiem seu Septentrionem constitutum, motu cœli quotidiano, æquali tempore supra & infra Horizontem morari; adeoque dies perpetuū æquales efficere suis noctibus. Contingit istud habitantibus *sub Æquatore* absque ulla latitudine versus alterutrum Polum; ut sunt incolæ insulæ D. Thomæ, partis Africæ, Moluccarum quarundam &c. Hanc sphæræ habent *Aſcii*, de quibus supra c. V. f. 11. ubi simul varietates cœli, quibus obnoxii sunt, memorantur.

b IV. *Sphæra* constituitur *Parallelæ*, quum *Æquator* ita applicatur Horizonti, ut fiant parallelæ; & alter Polus altissimè tollitur supra Horizontem in Zenith; alter humillimè deprimitur in Nadir. In hoc Sphæræ positu 1. fidera, Circuli, aliaque Globi partes, neque supra Horizontem ascendunt, neque infra eum descendunt, sed parallelè semper cum eo convertuntur.

H omnes

2. Sol iis per sex menses continuos non occidit, ac reliquos sex menses non appetet. Talem Sphæræ habent, si qui sunt sub Polis. Quibus porrò cœli mutationibus hinc obnoxii, dictum est in Perisciis Cap. V. ad f. 111.

c V. *Sphæra* fit *Obliqua*, quum alter Polus supra Horizontem ita elevatur, ut obliquè inclinetur versus alterutrum Horizontis latus; & alter deprimitur. In hac Sphæræ positione 1. *Æquator* cum cæteris Circulis, Signis & Stellis oblique scandit supra Horizontem, & oblique rurius infra eundem delabitur. 2. Omnes Circuli *Æquatori* utrinque paralleli, etiam ii, qui per conversionem Sphæræ describuntur à Sole, stellis aut aliis signis, ab Horizonte dividuntur in partes inæquales; ita ut eorum, qui ab *Æquatore* tendunt versus Polum elevatum, major pars supra Horizontem extet, minor condatur infra eum: Cæterorum vero versus Polum latenter, major pars subter Horizontem hæreat, minor tollatur supra. Ex quo consequitur, Solem, dum versatur extra *Æquatorem*, in signo tendente ad Polum conspicuum, conversione Sphæræ majorem partem circuli supra Horizontem, quam infra eum conficeret, diutiusque hæret supra terram; & hinc quoque dies efficere longiores suis noctibus: & contra, ubi recessit ad Polum inconspicuum, minorem circuli partem consumere supra, quam infra Horizontem, minusque supra Terram morari, adeoque dies facere noctibus breviores. Simul etiam patet, quo elevatior est alter Polus supra Horizontem, eo circulos fecari in partes inæquiores, ac proinde discrimin dierum & noctium dari evidenter. 3. Sol, dum est in *Æquatore*, pari semper tempore supra & infra Horizontem commoratur; adeoque dies nocti redditur æqualis. 4. Stellæ omnes circa Polum conspicuum, comprehensa circulo, intervallo Elevationis Poli descripto, nunquam occidunt; aliaque contra interceptæ circulo ex Polo latente ad Horizontis contactum delineato, nunquam oriuntur: intermedii vero locis positæ, oriuntur atque occidunt; exceptis iis, qui ipsos circulos prædictos occupant, quæ occidunt, neque oriuntur, sed Horizontem duntaxat strinquent. Hanc Sphæræ positionem habent

a III. Sphæræ constituere Rectam. b IV. Sphæræ constituere Parallelam. c V. Sphæræ facere Obliquam,

omnes terræ incolæ, quia à lateribus Æquatoris sub quacunque degunt Latitudine, tam ad Septemtrionem, quam ad Meridiem; donec incurant in ipsos Polos, ubi Sphæra est parallela.

a VI. Ex Constitutione Sphæræ Obliquæ inter cætera hæc duo observantur. 1. Altitudinem Poli æquari distantia Zenith ab Æquatore, seu Latitudini locorum; quod per Globum ita demonstratur. Uterque Polus adjungitur Horizonti, ut in Sphæra Recta, & sunt sine ulla elevatione Poli, atque Zenith incidit in Æquatorem. Hinc si alter Polus ex alterutra parte Horizontis attollitur, e. g. x. gradibus; Æquator ex adverso à Zenith totidem gradibus versus Horizontem descendit: & quod plus tollitur Polus, eo plus à Zenith removetur Æquator. Patet igitur per hanc operationem, Elevationem Poli semper æqualem esse distantia Zenith ab Æquatore, seu quod idem est, Latitudini locorum. 2. Altitudinem Æquatoris Polique 90. simul efficere gradus; ac proinde una Altitudine de 90. gradibus deducta, residuum ostendere Altitudinem alterius; id quod ex Globo ita appetet. Si Polus e. g. attollitur supra Horizontem 20. gradibus, Æquator tantudem recedit à Zenith, & distat ab Horizonte gradibus 70. quorum numerorum summa facit gradus 90. Si Polus elevatur gradibus 60. Æquator 60. quoque gradibus recedit à Zenith, & supra Horizontem attollitur gradibus 30. qui cum 60. constituant 90. Atque ita porro in cæteris.

b VII. Latitudo loci nihil aliud est, quam distantia ejus ab Æquatore versus Polum. At Longitudo loci est distantia ejus à Meridiano Primo in Æquatore ab Occidente versus Orientem numerata. Utraque beneficio Globi invenitur hoc modo. Vertitur Globus, donec locus datus substet Meridiano, cuius gradus, qui loco imminent, indicat ejus Latitudinem: & gradus Æquatoris, qui stringitur à Meridiano, ejusdem loci Longitudinem. c.

c VIII. Quot gradibus vertex loci distat ab Æquatore, totidem polus ab Horizonte elevatur.

a VI. Elevationem Poli æquari Latitudini locorum, & cum distantia Æquatoris efficere gradus 90. b. VII. Invenire locorum Latitudinem & Longitudinem. c VIII. Polum rite elevare. d IX. Invenire loca, quæ eandem habent Latitudinem. e X. Distantiam locorum invenire per Globum terrestrem. f XI. Dato loco invenire aliorum locorum situm secundum Angulum positionis.

d IX. Si locus datus adjungitur Meridiano, & creta acuminata applicatur termino numerationis, in Globo circumvoluto creta describit peripheriam, quæ omnia illa notat loca, quorum eadem cum loco dato est Latitudo.

e X. Distantia diversorum locorum in Globo Terrestri invenitur hoc pacto. Unus pes circini applicatur uni loco, & alter pes alteri loco: Hæc intercapedo circini transfertur ad Æquatorem, & numerantur gradus intercepti; quibus multiplicatis per xv. prodit numerus milliarium Germanicorum. Vel hoc modo: Alteruter locorum jungitur Meridiano, eique applicatur Circulus Verticalis, ac cum altero loco componitur; ubi gradus in Circulo illo interjecti indicant locorum istorum distantiam.

f XI. Situs seu Angulus Positionis est, qui comprehenditur meridiano loci alicuius, & Circulo majori, per vertices datorum locorum transeunte; & plaga Mundi, in quam unus locus ab altero vergit. Angulus iste invenitur hoc modo: Locus, ad quem Globus rite elevatus est, ponitur sub Meridiano, & Circulus Verticalis vertici ejus loci affixus circumagit, donec alterius loci verticem transeat. Terminus Circuli ad Horizontem Situm positionis indicat. Et si eâdem operâ gradus in Verticali inter duo illa loca numerantur, eorundem locorum distantia innotescit. Si vero alteruter locus plus quam 90. gradibus remotis infra Horizontem consistat, quem proinde Verticalis nequeat contingere: convertitur Globus, donec locus iste, qui sub Horizonte latebat, eundem stringat: tum Globo firmato è diametro ad alteram Horizontis partem creta aut alia materia nota imprimitur: deinde convertitur Globus in priorem situm; & erit nota impressa tantudem ab altero illo Meridiani latere supra Horizontem elevata, quantum ab altero latere locus iste infra Horizontem est depresso. Quo factō, notæ factæ Verticalis imponitur, ac videtur quo in loco stringat Horizontem: quot hīc inveniuntur gradus, tot ab altera parte Horizontis locus ille situs est. Si distantia istorum locorum queritur; numerandi sunt gradus

gradus Verticalis ab Horizonte sursum usque ad notam; iisque addenda Verticalis longitudine 90. graduum: atque ita facile innotescet; si gradus per 15. multiplicantur, provenit numerus milliarium Germanicorum.

a XII. *De Zonis*, earum Latitudine, atque coeli mutationibus, quibus earundem incolae obnoxii, superius dictum est cap. v.

b XIII. *De Ascis, Amphiscis, Periscis & Heteroscis*, qui fint, & quibus in Terræ locis reperiantur, videatur supra cap. v.

c XIV. Ratio inveniendorum *Antæcorum, Periæcorum & Antipodum*, indicata est cap. v.

d XV. Quomodo invenienda *Climata & Parallelæ*, monstratum est hujus lib. I. cap. vi.

e XVI. *Ad Clima inveniendum*, quum necessarium sit scire diem loci dati *longissimum, is investigatur per Globum hoc modo*. Polo ad locum datum rite elevato, primus gradus Cancri, in quo Sol existit, quum nobis efficit diem longissimum, creta aut alio notetur signo, hic locus Solis adducatur ad Horizontem Occidentalem, & Index Circuli Horarii ad horam XII. Volvitur deinde Globus, donec locus Solis notatus perveniat ad Horizontem Occidentalem. Quo facto index monstrat numerum horarum diei longissimi ad datam elevationem. Reliquæ inde horæ ad 24. sunt noctis, monstrantque noctem brevissimam. Eadem ratione ex primo gradu Capricorni ostenditur quantitas diei brevissimi, & noctis longissimæ. Quamquam etiam ex inventa quantitate diei longissimi facile appareat quantitas noctis longissimæ, quæ diei longissimo semper æqualis est. Sicut & dies brevissimus æqualis est nocti brevissimæ.

f XVII. *Locus Solis in Ecliptica quolibet anni tempore inveniatur hoc modo*. Quæritur dies mensis, quo id investigatur, in Calendario Horizontis; cui respondet gradus signi Zodiaci, qui quæsusitus in Globo ostendit verum locum Solis ad diem propositum. Sic agitur cum omnibus diebus totius anni. At in anno bissexili post 28. Februarii sequens

dies est assumentus, ut pro 29. Februarii primus Martii, & pro primo Martii secundus, & ita porro progrediendum. Quum vero hic modus non omnino accuratus sit, satius est locum Solis discere ex Ephemeridibus. Hic Solis locus creta aut alio signo in Globo notandus; non tamen ubi signum Zodiaci appetat pictum, sed ubi nota illius signi Astronomica invenitur. Nam secundum dodecatemorja procedendum est, non secundum asterismos.

g XVIII. *Ortus & Occasus Solis inveniuntur hoc modo*. Eligitur locus cognitæ Latitudinis, ad quam Polus elevatur. Deinde ex problemate proxime præcedente quæritur eo ipso die locus Solis, qui adducitur ad Meridianum, & index horarius ad horam XII. Demum convertitur Globus, donec locus Solis stringat Horizontem in Oriente. Quo facto index ostendit horam ortus Solis; Si revolvitur idem locus Solis ad Horizontem in Occidente, index ostendit horam occasus. Sed beneficio Æquatoris, qui continens gradus 360. spatio horarum XXIV. h. e. die Naturali, transit Meridianum, ita ut singulis horis transeant gradus XV. & singulis Minutis unius gradus quadrans, tempus ortus & occasus Solis multò certius haberi potest hoc modo. Locus Solis applicatur Horizonti in Oriente, & notatur gradus Æquatoris, qui occupat Meridianum. Inde convertitur Globus, donec locus Solis tangat Meridianum, ac observatur gradus Æquatoris simul stringens Meridianum. Hic numerus graduum, qui ab ortu Solis, ad meridiem usque pertransierunt Meridianum, dividitur per 15. (quia 15. gradus unam conficiunt horam) & prodit horarum numerus. Residui gradus multiplicantur per 4. (quia quilibet gradus valet 4. Scrupula horaria, scrupulum videlicet est sexagesima pars horæ.) Si hic numerus horarum & Scrupulorum deducitur à 12. reliqua horæ indicant tempus Ortus Solis. Pari modo inveniatur hora occasus Solis; si ejus locus adjungitur Meridiano: ac observatur gradus Æquatoris simul stringens Meridianum. Deinde convertitur Globus, donec locus

H 2

Solis

a XII. Zonarum numerus & latitudo. b XIII. Ascii, Periscii, Amphiscii, Heteroscii. c XIV. Antæcos, Periæcos & Antipodes invenire. d XV. Climata & Parallelos invenire. e XVI. In Globo invenire diem longissimum. Invenire noctem brevissimam: Item diem brevissimum, ac noctem longissimam. f XVII. Locum Solis in Ecliptica quolibet anni tempore indagare. g XVIII. Horam ortus & occasus Solis ad quamvis Latitudinem quolibet anni die explorare.

Solis tangat Horizontem in Occidente: qui numerus graduum in Aequatore si accipitur, ac eadem ratione dividitur per 15. ac residuum multiplicatur per 4. prodit hora occasus Solis à meridie. *Singulis horis xv. in Aequatore transire gradus,* potest in Globo demonstrari. Notetur quodvis Aequatoris punctum, eoque adducent ad Meridianum Index collocetur ad horam xii. Volvatur deinde Globus, donec Index monstraret primam horam, atque deprehendes, punctum Aequatoris notatum recessisse xv. gradibus à Meridiano. Si iterum volvas globum, donec index monstraret horam secundam, deprehendes Aequatoris gradus xv. Meridianum transisse; ac ita porro. *Quamobrem Gradus Aequatoris in horas mutari possunt;* si primus Gradus **V** adducitur ad Meridianum, si Index ad horam xii. Globusque volvit ad Occasum, donec illæ partes Aequatoris, quæ in horas erant mutantæ, transeant, & Index monstrabit horas quætas. In contrarium agitur, si pro horis Aequatoris partes cognoscendæ.

a XIX. *Quantitas dierum & noctium facile cognoscitur ex problemate precedente.* Investigatur tamen hoc etiam pacto. Globo ad locum datum ritè elevato, locus Solis adjungitur Horizonti in Oriente, & index horas 12. versùs Austrum. deinde convertitur Globus, donec locus Solis tangat Horizontem in Occidente. Numerantur horæ ab indice confessæ, quæ indicant diei longitudinem: Residuum est longitudo noctis. Vel ita: Locus Solis adjungitur Horizonti in occidente, & index horas xii. Si Globus deinde convertitur, donec locus Solis pulsset Orientem, index ostendet longitudinem noctis.

b XX. *Ascensio Obliqua est gradus Aequatoris, qui oritur cum Sole aut stellâ in Sphaera Obliquâ.* Sol igitur vel stella admovetur Horizonti Orientali, & qui gradus Aequatoris una oritur, dicitur Ascensio Obliqua. Exstant passim Tabulae Ascensionum obliquarum ad varias Poli elevationes consignatae, quæ ex libris Astronomorum cognosci queunt. Faciunt enim ad intelligendas causas inæqualitatis dierum & horarum Naturalium & Artificialium.

a XIX. Quantitatem dierum & noctium cognoscere. b XX. Ascensionem Solis, vel stellæ Obliquam invenire. c XXI. Descensionem Solis vel stellæ invenire Obliquam. d XXII. Ascensionem Solis vel stellæ Rectam invenire. e XXIII. Invenire Descensionem Rectam. f XXIV. Initium & finem crepusculorum indicare. g XXV. Dato die anni invenire Telluris loca quibus sol eo die in meridie fit verticalis.

c XXI. Dicitur locus Solis vel stellæ ad Horizontem in Occidente, & quicunque gradus Aequatoris Horizontem una stringit, is dicitur Descensio Obliqua.

d XXII. *Ascensio Solis vel stellæ nihil aliud est,* quam gradus Aequatoris, qui cum iisdem supra Horizontem emergit; Recta igitur Ascensio est, gradus Aequatoris, qui cum Sole in Ecliptica aut stella in Sphera Recta ascendit. Ad hanc Rectam Ascensionem inveniendam, Sol vel stella adjungitur Meridiano; & Aequatoris gradus, quem Meridianus in eo situ interfecit, indicat Rectam Ascensionem. Reperiuntur Tabulae Ascensionum Rectarum in libris Astronomorum. d

e XXIII. *Recta Descensio est in iisdem Aequatoris gradibus, in quibus Ascensio Recta.*

f XXIV. Zonæ Torridæ incolæ, quibus Circuli Tropici valde remoti sunt, nulla habent Crepuscula. Iis verò, qui Zonis Frigidis sunt propiores, tota ferè nox crepera est, nec quicquam certi de eorum Crepusculis dici potest. In nostris tamen regionibus Crepusculum definitur sesquihorâ, ita ut ejus mensura sit 18. graduum. Cognoscitur autem Crepusculum hoc modo: Locus Solis jungitur Meridiano, & index horarius applicatur ad horam xii. Deinde gradus Eclipticæ, qui loco Solis ē diametro opponitur, signatur, & in Horizonte Occidentalí ad Quadrantem Altitudinis 18. gradibus attollitur. Ita index horarius monstrat initium crepusculi matutini. Idem gradus Soli oppositus in Oriente per gradus 18. elevatus, monstrat finem crepusculi vespertini. Notandum tamen, profunditatem Solis 18. graduum non esse per omnia loca & tempora constantem, ob variam aëris temperiem & altitudinem, per quas fit, ut citius aut tardius solito Crepuscula incipiunt & desinant.

g XXV. *Loca, quibus sol uno eodemque die fit verticalis, ostenduntur hoc modo:* Primum ex dato die inveniatur locus Solis in Eclipticâ secundum problema xvii. Deinde adducatur locus Solis ad punctum Meridiani, quod ei imminet, & volvatur globus: Ita omnia loca, quæ notatum punctum transibent, sunt illa, quæ queruntur. Vel, creta

cretâ acuminatâ applicatâ describatur parallelus, qui loca illa indicabit. Idem quoque potest in Mappis ostendi; si locus Solis in Ecliptica notatur, & per eum ducitur parallelus Äquatoris rectus vel curvus, prout Tabula rectilinea vel curvilinea fuerit. Ita omnia hujus paralleli loca erunt illa, quæ quæruntur. Id autem fieri debet in utroque Mappæ hemisphærio.

a XXVI. Quæ loca eundem habent Parallelum, eadem habent omnes dies anni æquales, & eandem quantitatem diei longissimi.

b XXVII. *Datâ unius loci hora, alterius etiam loci hora invenitur hoc modo:* Locus cuius hora datur, adducitur ad Meridianum æneum, index ad eam horam Circuli Horariorum, quæ datur. Volvitur deinde Globus, donec alter locus datus veniat sub Meridianum: quo facto index in eo Globi situ monstrabit horam quæsitam illius loci.

c XXVIII. *Loca, que ad datam nostram horam quamcumque habent meridiem, aut medium noctem aliamve horam, ita exhibentur:* Nostræ, seu datus locus aliis, adducitur ad Meridianum, index ad datam horam Circuli Horariorum. Deinde volvitur Globus, donec index monstret horam XII. meridie. Ita loca, quæ Meridiani semicirculo superiori, à Polo elevato ad Polum depresso, subjecta conspicuntur, sunt ea, quæ meridiem ad datum tempus agunt. Et si Globus porrò pro arbitrio nostræ vertitur, index semper monstrat horam; quam eo tempore habent loca Meridiani subjecta.

d XXIX. Polus pro data loci Latitudine primum elevandus, & Globus ad Cardines Mundi rite constituendus est. Deinde acicula infingenda loco Solis in Ecliptica ad perpendicularum, (seu, ut loquuntur, perpendiculariter,) vel, quod satius, Gnomon Sphaericus applicandus Eclipticæ, ita ut apex gnomonis loco Solis incumbat, atque ita ad Meridianum adducatur, & index ad horam XII. Volvatur postea Globus, donec acicula nullam jaciat umbram in Globo; & in

eo situ index monstrabit horam quæsitam. 2
e XXX. *Norimbergensis* hodie, ut olim

Babylonii, aliquæ populi numerant horas

xxiv. ab ortu Solis ad sequentis diei ortum.

Quæ hora ita invenitur. Elevatur Polus pro

dati loci latitudine; & locus Solis ex dato die

inventus adducitur ad Meridianum, index

ad horam XII. Circuli Horariorum. Volvitur

deinde Globus, donec index monstrat da-

tam horam. Globo ita manente immoto,

index reducitur ad XII. Quo facto volvitur

Globus ab Occasu ad Ortum, donec locus

Solis ad Orientem in Horizonte appareat;

& in Circulo Horario numerantur horæ à

xii. versus Ortum usque ad indicem. Hæ

sunt horæ quæsitæ Norimbergenses seu Ba-

bylonicæ.

f XXXI. *Ex datâ horâ Norimbergi, nostræ numerationis hora, que à media nocte vel meridiie incipit, invenitur hoc modo:* Polus pro loci dati Latitudine elevatur. Locus Solis notatur in Ecliptica, & ad Orientalem Horizontem adducitur: Index Horarius ad horam XII. Deinde volvitur Globus versus Occafum, donec index monstret in Circulo Horario datam horam ab Ortu. Hoc facto, index reducitur ad horam XII. deinde inovetur Globus, donec locus Solis reductus sit ad Meridiani semicirculum, quem proximè transiit; & numerantur horæ à XII. ad Indicem in eam plagam, in quam motus Globi factus est. Ita hora nostræ numerationis à meridiie vel media nocte reperietur.

g XXXII. *Hodie in multis Italæ locis, sicut olim in Græcia, numerantur 24. horæ ab uno occasu Solis ad sequentem, ad quas inveniendas ex horis nostræ numerationis sic agitur.* Elevatur Polus pro data loci Latitudine; Locus Solis in Eclipticâ notatur, atque ad Meridianum adducitur; index ad horam XII. meridianam Circuli Horariorum collatur. Deinde volvitur Globus, donec index ille monstret horam datam. Postea immoto Globo reducitur index ad horam XII. quo facto volvitur Globus versus Or-

H 3

tum,

a XXVI. Ostendere, quibus in locis omnes anni dies sint æquales; adeoque habeant etiam eandem diei longissimi quantitatem. b. XXVII. Datâ horâ unius loci in Globo dati invenire horam alterius loci dati. c XXVIII. Datâ horâ nostræ loci ostendere in Globo omnia illa loca, quæ ad datam illam horam habent meridiem; item illa, in quibus media nox, & illa, in quibus sit alia quæcunque hora. d XXIX. Beneficio Globi Sole lucente cognoscere horam loci, cuius latitudo data est. e XXX. Datâ horâ nostræ numerationis invenire quota sit hora ab ortu Solis. f XXXI. Datâ horâ ab ortu seu Norimbergensi, invenire nostræ numerationis horam. g XXXII. Datâ horâ nostræ numerationis invenire horas Italicas.

tum, donec locus Solis in Occidentalí Horizonte conspiciatur. Numerantur demum horæ à XII. usque ad indicem secundum plagam motus. Et hæ erunt horæ numerationis Italicæ. *Hora Italica per radios Solis in globo investigatur b. m.* Loco Solis Occidentis advoluto ad diem observationis, indiceque applicato horæ XII. vertitur globus, donec gradus loci Solis supra Horizontem ascendat in Oriente, aut in Occidente. Ibi collocatur Gnomon Sphericus, aut acus modico ceræ firmata, & obvertitur Soli, donec nullam de se projectat umbram in alterutrum latus: & indicabit index horam quæsitam numerandam à XII. meridianâ.

a XXXIII. Ex data hora Italica seu ab occasu Solis, nostra numerationis hora inventitur hoc modo: Polus elevatur pro loci latitudine. Solis locus in Eclipticâ notatur, atque ad Meridianum adducitur. Index collocatur ad horam XII. Volvitur deinde Globus versus Occasum, donec index monstret horam datain Italicam; ac tum immoto Globo reducitur index ad XII. Hoc factò, locus Solis revolvitur ad eum Meridiani semicirculum, quem proximè transfit. Ita horæ inter XII. & indicem interceptæ, si numerantur à XII. versùs ortum, sunt horæ à meridie vel media nocte secundum nostram numerationem.

b XXXIV. Horarum aliæ sunt *Æquales*, seu *Æquinoctiales*, aliæ *Inæquales* seu *Temporales*. *Hora Æqualis* est vigesima quarta pars diei naturalis, & perpetuo manet ejusdem quantitatis. *Æquinoctiales* dicuntur illæ horæ, quoniam per *Æquinoctialis Circuli* regularem & æquabilem motum distinguuntur, dum de eo tanto temporis spatio XV. gradus perpetuò ascendunt, & in opposita *Æquatoris* parte totidem gradus infra Horizontem descendunt. Ob communitatem & facilitatem horarum *Æqualiū* usus hodiè apud omnes ferè gentes est frequens. c *Hora Inæqualis*, qua & *Temporalis* appellatur, est duodecima pars diei vel noctis artificialis. *Inæqualis* dicuntur hæ horæ, quoniam diurnæ cum suis horis nocturnis collatæ, aut cum diversorum inæqualium dierum horis, nunquam sunt ejusdem magnitudinis: sed quoties

dies crescunt aut decrescent, toties horarum etiam quantitas, certa quadam & regulari vicissitudine, immutatur, prout dies & noctes augentur aut minuantur, exceptis duobus *Æquinoctialibus* diebus, in quibus horæ *Æquales* & *Inæquales* sunt ejusdem quantitatis. Veteres ac præcipue Judæi his usi sunt horis *Inæqualibus* (unde & *Judaica nonnullis* appellantur *Hore*.) Quod patet ex historia Euangelica Matth. xx. v. 3, 5, 6. Luc. xxiii. v. 44. Job. xi. v. 9. Actor. II. v. 15. Plinius quoque lib. II. cap. 97. aliquæ horarum istarum mentionem faciunt. Sed quum horarum *Inæqualium* usus multa habeat incommoda, horis tantum utimur *Æqualibus*. d *Quantitas horarum inæqualium facile invenitur*, si datæ diei vel noctis horæ *Æquales* multiplicantur per 60. in minuta, & collecta per 12. dividuntur: & quæ post divisionem reliqua sunt, iterum multiplicantur per 60. in secunda, vel ulterius; quæ denique divisa producunt horas *Inæquales*, ad quamlibet diem datum. Sit exemplum. Si dies fuerit horarum *Æqualiū* 15. primorum 19. secundorum 52. illæ 16. horæ primum resolvuntur in 90. prima min. quibus adduntur adhærentia minuta 19; congregatum erit 99. quod si dividitur per duodecim, offerentur 81. prim. Reliqua 7. min. prima si rediguntur in secunda per 60. prodeunt 420. secunda; quibus si adduntur 52. secunda, fiunt 472. secund. quæ divisa per 12. dant 39. secund. Quatuor secunda, quæ post divisionem reliqua sunt, rediguntur in 240. tertia; hæc divisa dant 20. tert. Et tanta est longitudo horæ *Inæqualis* diei datæ, videlicet 81. minutorum primorum, 39. secundorum, 20. tertiorum. Sit exemplum aliud. Si dies fuerit 7. horarum, 40. minutorum primorum, & 8. secundorum, horæ integrae multiplicatae per 60. dant 420. prima; quibus si adduntur 40. adhærentia minuta, tum prodeunt 460. min. prima. Hæc divisa per 12. prima constituant 38. prima. Residua 4. prima rediguntur iterum per 60. in 240. secunda, quibus si adduntur illa 8. secunda: Congregatum erit 248. secund. quæ divisa per 12. producunt 20. secunda. Reliqua 8. secunda resolvuntur in 480. tertia; hæc quoque divisa per 12. dant 40. tertia. Habe-

a XXXIII. Datâ horâ Italica invenire horam nostræ numerationis. b XXXIV. Hora *Æqualis*, seu *Æquinoctialis*. c Hora *Inæqualis*, seu *Temporalis*. d Horarum *Inæqualium* quantitatem invenire.

Tabula exhibens horas Aequales in scrupulos
resolutas.

Hor.	Min.	Hor.	Min.	Hor.	Min.
1	60	9	540	17	1020
2	120	10	600	18	1080
3	180	11	660	19	1140
4	240	12	720	20	1200
5	300	13	780	21	1260
6	360	14	840	22	1320
7	420	15	900	23	1380
8	480	16	960	24	1440

Habebit igitur in exemplo dato una hora In-
æqualis 38. minuta prima, 20. secunda & 40.
tertia. Hoc modo omnium dierum & noctium
artificialium horas Inæquales asequimur.

a XXXV. Globus Terrestris ita potest suspensi-
di aut constitui, ut Sole lucente ista Globi
partes illuminentur, quas Sol in ipsa Tellure
quovis tempore illuminat, & simul appareat,
quibus populis Sol oriatur ad singula temporis
momenta, quibus occidat, quibus meridiem
agit, quibus omnino occultatus sit, & cui
loco sit verticalis, quod exhiberi potest hoc
paſto. Locus in quo globus ita collocandus
est, notatur in ipso Globo, ad Meridianum
adducitur, & creta notatur punctum Meri-
diani loco isti immens. Si igitur Globus
è fune suspendendus est, alligandus est funis
huic puncto Meridiani. Si vero in loco

aliquo firmiter collocari debet, trajiciendus
est stylus ferreus ex hoc loco per centrum
Globi usque ad oppositum punctum, atque
hic stylus ferreus plano Horizontali arcet
infigendus, ut fit immobilis. Deinde Glo-
bus ad quatuor Mundi Cardines disponen-
dus, quo facto ad singula momenta diei,
Sole lucente, licet in Globo contemplari
partem Telluris illuminatam, & partem
non illuminatam. Illa vero loca, quæ
in medio femicirculo partis illuminatae ja-
cent, sunt illa, quæ ad istud temporis
momentum habent meridiem. Illis, quæ
ad Orientem in Semicirculo discernente
partem illuminatam à non illuminata sita
sunt, Sol occidit. Ab his, quæ jacent
ad Occidentem in semicirculo discernente
partem illuminatam à non illuminata, Sol
oritur

a XXXV. Globum terrestrem ita suspendere aut constituere, ut lucente Sole eæ Globi
partes illuminentur, quas Sol in ipsa Tellure quovis tempore illuminat, & simul ap-
pareat, quibus populis Sol oriatur ad singula temporis momenta, & quibus occidat;
quibus meridiem agat, & quibus occultatus sit. Solis locum in Ecliptica invenire.
Loca ostendere, quibus Sol est verticalis. Horam diei invenire.

oritur. *Ad locum Solis in Ecliptica inventendum*, circa medium partis illuminatae acicula vel gnomon sphæricus hinc inde moveatur, donec nullam jaciat umbram punctumque in Globo notetur. Hoc enim ad meridianum adductum indicabit declinationem puncti Eclipticæ, in quo Sol est tempore observationis, unde pro conditione temporis, Verni vel Aëtatis, Autumni vel Hyemis ipse locus Solis cognoscetur, & inde anni dies. *Ille quoque locus in Globo*, in quem acicula infixa nullam proicit umbram, est is, cui Sol ad illud temporis momentum verticalis est; & parallelus per hunc locum transiens exhibit omnia loca, quibus Sol ad illum diem fieri verticalis. Porro hora loci, in quo Globus ita collocatus vel suspensus est, inventur hoc modo. Locus iste, cui Sol est verticalis, adducitur ad Meridianum. Index ad horam XII. Circuli Horarii, & volvitur Globus donec locus noster, sive, in quo Globus situs est, ad Meridianum perveniat. Tunc index monstrat horam quæstam. At quoniam Globi conversio fieri non potest, si per stylum ferreum plano Horizontali affixus est; ideo statius fuerit Globum suspendere; & simul Polos ita alligare, ut eundem retineant situm.

a XXXVI. Globus Terrestris modo jam dicto suspensus, Luna lucente, ostendit quoque, quibus populis ad quodvis temporis momentum, quo illa supra Horizontem nostrum commoratur, conspicua, quibus oriatur, quibus occidat & quibus sit verticalis. Quæ omnia ex præcedente problema manifesta sunt.

b XXXVII. In Globo Terrestri exhiberi possunt omnia loca, quibus sidera tanto tempore infra Horizontem occultantur, quanto alto in loco supra Horizontem commorantur, hoc modo. Noster, vel alius locus datus, adducitur ad Meridianum, & inventur Parallelus Antecorum. Omnia loca in hoc Parallello sita sunt, quæ queruntur; quod in Globo monstrari potest; si polus elevatur pro dati loci latitudine, & deprimitur pro hujus inventi Paralleli latitudine.

a XXXVI. Loca quibus Luna oriatur, & quibus occidat, ostendere. b XXXVII. In Globo Terrestri exhibere omnia loca, quibus sidera tanto tempore infra Horizontem occultantur, quanto nobis, vel alteri dato loco, supra Horizontem commorantur. c XXXVIII. Loci dati inventire Latitudinem & Elevationem Poli. d XXXIX. Data quantitate diei longissimi inventire loci Latitudinem seu Elevationem Poli.

c XXXVIII. Certissimus videtur esse modus inventienda Latitudinis, si in signis Borealis declinatio Solis circa illud tempus ab inventa maxima altitudine solis subtrahitur: Quod relinquitur, est complementum Elevationis Poli. Illud si à 90. subtrahitur, emergit elevatio quæstæ. Reversus hæc sequentem tradit modum. Meridiana Solis altitudo observatur Radio, Quadrante, aut hujusmodi instrumento, & Solis locus in Ecliptica Globi inventus Meridiano applicatur; & Meridianus hac illac in suis fissuris confitens circumducitur, usque dum idem Solis locus totidem gradibus ab Horizonte attollatur, quot sunt observatae Solis altitudines. In hoc Globi situ polus alter, supra Horizontem eminens, indicabit Latitudinem loci. Non dissimilis est modus, quo vulgo naues locorum Latitudines indagare solent, per meridianas Solis altitudines, & Tabulas declinationum.

d XXXIX. Data quantitate diei longissimi in quodam Telluris loco, ejusdem Latitudo inventur, simul omnia illa exhibentur loca, que eandem habent diei quantitatem, hoc modo: Locus Solis diei longissimi, qui est 1. gradus Cancri, adducitur ad Meridianum; index ad horam Circuli horarii XII. Volvitur deinde Globus, donec index monstret horam illam à qua numerus datus longissimi diei denominatur; ita, ut ad horam XII. mediæ noctis adjungantur reliquæ horæ continua numeratione; & tunc punctum Tropici existens in Meridiano notatur. Deinde adducitur primus gradus Cancri ad Horizontem in Oriente, & Meridianus in crena sua ita movetur Polo elevato vel depresso, donec alterum Tropici punctum notatum existat ad Horizontem in Occidente; ita ut 1. gradus Cancri adhuc sit in Oriente. Quo facto, numerantur gradus Elevationis Poli. Ea enim est quæstæ Elevationis Poli & Latitudi Parælii, qui in Globo inventur, si totidem gradus numerantur in Meridiano ab Aequatore versus Polum, & creta applicata ad terminum numerationis Globus volvitur. Hic Parallelus descriptus erit is, qui queritur.

a XL.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. I. Cap. XIX. 65

a XL. Longitudines locorum incognitæ per initia Eclipsum Lunarium investigantur; quæ, si quibus in locis una hora citius contingunt, quam in aliis, indicant, ea loca recedere versus Ortum xv. gradibus. De longitudine locorum observanda & invenienda plures modi cognosci queunt ex Bernh. Varenii Geographie Generalis l. III. c. xxxi. Adriani Melii Mensura Geographica p. 7. Joannis de Sacro Bosco Commentariis in Junctini Sphaerica p. 449.

b XLI. Locorum distantia accuratius ex Longitudine & Latitudine locorum invenitur: primò, si loca sola Latitudine differunt, eundem habent Meridianum, sed diversos Parallelos, subtrahitur minor Latitudo à majore, & oritur differentia Latitudinis in Gradibus & Minutis. Gradus differentiæ Latitudinis multiplicantur per 15. Minuta, dividuntur per 4; & utrimque milliaria inveniuntur. Si verò alterius loci Latitudo sit Borealis, alterius Australis, Summa Latitudinum est distantia quæ sita. Secundò, si loca sola differunt longitudine, & sita sunt sub eodem Parallelō, eamdemque habent di-

stantiam ab Äquatore, sed in diversis Meridianis; subtrahitur minor Longitudo à majore, & oritur differentia in gradibus & Minutis. Sed quia Parallelī, in quibus numeratur Longitudo locorum, non sunt Circuli Magni, nec inter se æquales: sed minores & contractiores, quo longius ab Äquatore recedunt, & majores ac ampliores, quo eidem sunt propiores. Quapropter nec quindecim milliaria uni gradui cujusque Parallelī (exceptis gradibus Äquatoris) nec pares numero respondere possunt: sed tot, quot vel proportio Parallelī cujusque ad Äquatorem in Tabula opposita ostendit. Nam ex proportione cujusque Parallelī ad Äquatorem collegerunt Artifices, quot milliaria uni gradui cujusque Parallelī respondeant, eaque in Tabulam, ut dissentibus labore & difficultatem minuerent, incluserunt. Cum gradibus igitur communis Latitudinis inventis ingredimur sequentem Tabulam, quam vocant Canonion Appiani, quæ gradus Longitudinis extra Äquatorem in milliaria conversos continent. e

a XL. Longitudinem alicujus loci invenire. b XLI. Distantiam locorum ex eorum Longitudine & Latitudine invenire. Quæ differunt solā longitudine.

Tabula continens gradus Longitudinis, extra Äquatorem
conversos in milliaria.

Gr.	Lat.	Mill.	Min.	Gr.	Lat.	Mill.	Min.	Gr.	Lat.	Mill.	Min.
1	14	59		31	12	52		61	7	16	
2	14	59		32	12	43		62	7	2	
3	14	58		33	12	35		63	6	48	
4	14	58		34	12	26		64	6	34	
5	14	56		35	12	17		65	6	20	
6	14	55		36	12	8		66	5	6	
7	14	53		37	11	59		67	5	52	
8	14	51		38	11	49		68	5	37	
9	14	48		39	11	39		69	5	21	
10	14	46		40	11	29		70	5	8	
11	14	43		41	11	19		71	4	53	
12	14	40		42	11	9		72	4	38	
13	14	37		43	10	58		73	4	23	
14	14	33		44	10	47		74	4	8	
15	14	29		45	10	36		75	3	53	
16	14	25		46	10	25		76	3	38	
17	14	21		47	10	14		77	3	22	
18	14	16		48	10	2		78	3	7	
19	14	11		49	9	50		79	2	52	
20	14	6		50	9	38		80	2	36	
21	14	0		51	9	26		81	2	21	
22	13	54		52	9	14		82	2	5	
23	13	48		53	9	2		83	1	50	
24	13	42		54	8	49		84	1	34	
25	13	36		55	8	36		85	1	18	
26	13	29		56	8	23		86	1	3	
27	13	22		57	8	10		87	0	47	
28	13	15		58	7	57		88	0	31	
29	13	7		59	7	43		89	0	16	
30	12	59		60	7	30		90	0	0	

Operatio ex hac Tabula ita instituenda. Millaria, quæ respondent communi Latitudinis gradui, ponuntur secundo loco Regulæ Detri. Primum locum occupant 60. minut. vel 1. gr. Tertium differentia. Tertio, a Si loca & Longitudine & Latitudine differunt, 1. Inquiritur differentia Longitudinis & Latitudinis, per subtractionem minoris à majore. 2. Differentia Latitudinis commutatur in millaria, & numerus producetus servatur ad partem. 3. Sumitur dimidium differentiæ Latitudinis, idque additur ad Latitudinem minorem; vel subtrahitur à majore, & efficitur Latitudo utriusque loco communis. 4. Cum hac Latitudine ingressi in Tabulam præcedentem, consideramus quot millaria uni gradui Longitudinis respondeant. 5. Cum his milliaribus inventis multiplicatur differentia Longitudinis. 6. Numerus productus ex multiplicatione milliarum & differentiæ longitudinis: item numerus productus ex commutatione differentiæ Latitudinis in millaria, uterque seorsim ducitur in feso, & numeri ad se invicem adduntur. 7. Ex hoc aggregato additorum numerorum extrahitur radix, & habetur locorum distantia quæ sita.

b XLII. Data hora nocturna sive diurna Globus Cœlestis ad situm cœli ita componitur: Solis locus applicatur Meridiano & Index Horarius horæ XII. meridianæ. Deinde convertitur Globus in Occidentem; donec index ostendat horam illam, qua cœli situm cognoscere cupis. Globus eo situ firmatus dispositioni cœli & siderum convenient. Potest etiam Globus ita componi per Altitudinem Solis cognitam de die; & per Altitudinem stellarum de nocte.

c XLIII. *Ortus Äquinoctialis est*, quo Sol oritur in primo gradu Arietis, & primo gradu Librae: Unde spirat Subsolanus: *der Ost-wind*, cui directè opponitur Occafus Äquinoctialis, unde spirat Zephyrus, *der West-wind*.

d XLIV. *Ortus Solstitialis Ästivus est*, quo Sol oritur in primo gradu Cancri; unde

spirat Cœfias der Nord-Osten-wind: cui opponitur Occafus Brumalis, unde spirat Africus, *der Sude Westen-wind*.

e XLV. *Ortus Solstitialis Brumalis est*, quo Sol oritur in primo gradu Capricorni; unde spirat Vulturinus *der Sud-Ost*. Cui opponitur Occafus Ästivus: unde spirat Cœrurus seu Corus, *der Nord-West*.

f XLVI. *Polus Mundi 4. ferè gradibus abest à Stellâ in extremâ caudâ Ursæ minoris*; quæ hinc appellatur *Stella Polaris*.

g XLVII. Polo in Globo cœlesti rectè elevato, creta acuminata applicatur Horizonti versus Meridiem, ubi fecatur à Meridiano & converso Globo describitur circulus. Deinde idem faciendum in Horizonte versus Septentrionem; Quo factò duo isti circuli creta notati indicant *qua stella nunquam*; *qua quandoque*, & *qua perpetuo apparet*.

h XLVIII. *Declinatio Solis sive stelle nihil aliud est*, quam *distantia ejus ab Äquatore numerata in Meridiano*. Ea verò inventur hoc modo: Locus Solis, sive stella applicatur Meridiano, & numerantur gradus Meridiani inter Äquatorem & Locum Solis sive stellam.

i XLIX. *Stelle alicujus situs ad certam horam exploratur* hoc modo: Locus Solis applicatur Meridiano, & index Horarius horæ XII. Hinc Globus vertitur, donec Index datam monstret horam. Postea ex Zenith Circulus Verticalis applicatur loco stellæ, & statim in Horizonte appetat, versus quam cœli partem stella ista confitat.

k L. Polo rectè elevato, & Globo rite constituto, hora notatur in Circulo Horario, & ex Zenith demittitur Circulus Verticalis per locum Solis, vel centrum stellæ; & gradus ab Horizonte usque ad Locum Solis vel stellam numerantur. *Altitudo enim nihil aliud est*, quam *distantia Solis vel Stelle ab Horizonte numerata in Circulo verticali per Solis aut Stellæ corpus & Zenith transeunte*.

l LI. Stellæ, Solis sive alterius Planetæ gradus in signo Zodiaco, in quo certo anni

I 2 tem-

a Quæ loca & Longitudine & Latitudine differunt. b XLII. Globum cœlestem ad situm cœli componere. c XLIII. Ortum & Occafum ostendere Äquinoctialem. d XLIV. Ostendere Ortum Solstitialis Ästivum. e XLV. Ortum monstrare Solstitialis Brumalem. f XLVI. Monstrare Polum Mundi. g XLVII. Ostendere stellas, quæ nobis nunquam occidunt, & quæ nunquam nobis orientur. h XLVIII. Declinationem Solis vel Stellæ invenire. i XLIX. Explorare, in qua mundi plaga, quavis hora, stella confitat. k L. Altitudinem Solis aut stellarum invenire. l LI. Solis aut stellarum altitudinem maximam indagare.

tempore consistunt, creta notatur & applicatur Meridiano; ibique monstratur ejus maxima seu summa Altitudo.

LII. Altitudo Aequinoctialis nihil est aliud, quam arcus Meridiani inter Aequinoctialem & Horizontem interceptus; ista inventitur hoc modo: Globo ad elevationem Poli constituto, in Meridiano numerantur gradus inter Aequatorem & Horizontem intercepti.

LIII. Distantia Solis vel stellae alienius à Zenith investigatur hoc modo: Altitudo stellæ inventæ aufertur à 90. & habetur distantia quæ sita.

LIV. Globo ad elevationem Poli constituto, loco Solis in Eclipticâ notato & Meridiano applicato; ac indice horæ XII. quum stella adjungitur Horizonti ad Orientem, vel Occidentem, seu Meridiano ad Austrum vel Boream, index horam noctis ad diem propositum ostendet.

a LV. Longitudo stellæ est distantia ejus à principio Arietis in Zodiaco numerata secundum seriem signorum; illa investigatur hoc modo: Quadrans Altitudinis admovetur Zenith, ut transeat per medium stellæ usque ad Eclipticam. Deinde numerantur gradus à principio Arietis usque ad locum Quadrante notatum.

b LVI. Latitudo stellæ est distantia ejus ab Eclipticâ. Ea inventur hoc modo: Quadrans Altitudinis applicatur Zenith, & numerantur gradus inter ipsam stellam & Eclipticam.

c LVII. Latitudo inter Ortum & Occasum Solis inventur hoc modo: In Horizontis ora numerantur gradus inter locum Solis applicatum ad Orientem, & Occidentem Horizontis.

d LVIII. Poëtæ veteres & Rei Rusticæ Scriptores tempora Aequinoctiorum, Solstitionum, Arationis, Sationis, Messis & aliarum operarum rusticarum describunt per tres diversos signorum ac stellarum ratione Horizontis, & radiorum Solis Ortus' & Occalus, quos vocant *Cosmicum*, *Acronychum*, & *Heliacum*. *Cosmicus* & *Acronychus* f sumuntur penes Horizontem: *Heliacus* g ad Solem refertur. e *Ortus Cosmicus*, qui & *Matutinus* dicitur, est, quando stel-

la una cum Sole, vel paulo post, supra Horizontem emergit ^b, que tamen propter lumen Solare cerni non potest. f *Occasus Cosmicus* est, quando stella infra Horizontem descendit, estque matutina astri sub Horizontem Occidentalem descensio, Sole ex adverso supra Horizontem i oriente ^k, g *Ortus Acronychus*, qui & *Vespertinus* dicitur, est, quando stella supra Horizontem assurgit, Sole ex adverso infra Horizontem descendente. h *Occasus Acronychus* est, quando stella una cum Sole infra Horizontem i descendit ^m: Occidunt itaque stellæ *Acronychè*, quæ *Cosmice* oriuntur: quæ autem *Acronychè* oriuntur, *Cosmice* occidunt, juxta versiculos:

Cosmice descendit signum, quod *Acronychè* surgit:
Crionychè descendit signum quod *Cosmice* surgit.

i *Heliacus ortus* est, quando stella, quæ ante propter Solis vicinitatem non conspiciebatur, ipso remoto, emergit & n apparere incipit; unde propriè *Ethersus* & *Apparitus* appellatur. k *Occasus Heliacus*, qui verius occultatio posset dici, est, quando stella, quæ ante propter Solis majorem ab ea distantiam conspiciebatur, jam ipso appropinquare, apparere definit. Hinc *ortus* & *occasus Heliacus* cognoscitur ex distantia stellæ à loco Solis sub Zodiaco, quæ tamen pro magnitudine stellarum discrepat, siquidem Majores breviori à Sole intervallo conspici possunt; Minores etiam fatis longâ intercedente occultantur. Unde fit, ut stellæ fixæ primi ordinis in magnitudine non videantur; nisi Sole distante duodecim gradibus. Secundæ magnitudinis XIII. gr. Tertiæ XIV. gr. Quattuor XV. gr. Quintæ XVI. gr. Sextæ XVII. gr. Et Minutissimæ per XVIII. gr. Ex hac diversitate apparentiæ stellarum earum distinctiones in certas magnitudines originem suam traxisse videntur.

j LIX. Quo anni tempore stella hoc nostro seculo oriatur vel occidat *Cosmice* & *Acronychè*, pulchre indicat Globus cœlestis h. m. Globo in suâ elevatione constituto, adjungitur

^a LV. Longitudinem stellæ invenire. b LVI. Invenire Latitudinem stellæ. c LVII. Latitudinem inter Ortum & Occasum invenire. d LVIII. Ortum & Occasum stellarum invenire secundum Poëtas. e *Ortus Cosmicus*. f *Occasus Cosmicus*. g *Ortus Acronychus*. h *Occasus Acronychus*. i *Ortus Heliacus*. k *Occasus Heliacus*. l LIX. Ortum & occasum *Cosmicum* & *Acronychum* invenire.

gitur quævis stella Horizonti ad Orientem, notaturque gradus Eclipticæ in eadem Orientis parte Horizontem stringens. Quando Sol gradum illum Eclipticæ obtinet, oritur stella ista *Cosmica*. Si verò Sol gradum oppositum in parte Occidentis occupat, stella data oritur *Acronychè*.

a LX. *Occasus Cosmicus & Acronychus ex Globo cognoscitur hoc modo:* Stella ducitur ad Horizontis partem occidentem; & deinde considerantur gradus Eclipticæ, qui ab Horizonte tam ad Occidentem, quam ad Orientem interfecantur. Sol, si existit in gradu intersectionis ad Orientem, facit, ut stella ea *Cosmica* occidat: *Acronychè* verò, si existit in intersectionis gradu ad Occidentem.

b LXI. *Ortus & Occasus Heliacus inventiuntur h. m.* Locus Solis cretâ notatur, ad Horizontem devolvitur, circinus ad xv. gradus *Æquatoris* extenditur, atque ex loco Solis altero circini-pede describitur circulus: quo quæcunque stellæ tanguntur, *Heliacè* oriuntur, id est, conspici possunt, dum à radiis Solis relinquentur. Occidat autem stellæ *Heliacè*, quæ vel ob radios Solares interdiu non apparent, vel intra circulum priori modo latent.

c LXII. Investigatur punctum Eclipticæ, cum quo stella oritur vel occidit. Deinde confertur occasus vel ortus species cum puncto Eclipticæ, cum quo stella oritur vel occidit. Hæc conjuncta demum ostendunt locum Solis, ex quo tempus facile patescit. Exemplo rem declarabimus. Virgilius lib. i. Georg. tempus vernum, quo legumina feruntur, expressit his versibus:

*Candidus auratis aperit cum cornibus annum
Taurus: & ad sero cedens Canis occidit astro.*

Id est, quum Hyades in fronte Tauri Romæ *Cosmica* cum Sole in 21. gr. Tauri oriebantur, quod fit ineunte vere, 8. Maji: quo tempore Canis major seu Sirius occidit vesperi *Acronychè*, nempe 9. Maii in 22. gr. Tauri. Sic verius ejusdem Poëtæ eodem libro:

Ante tibi Eos Atlantides abscondantur:

Notat tempus, antequam Plejades, o. Atlantis filiæ, in dorso Tauri occidant *Cosmica*, quod fit cum quarto gr. Tauri, quando Sol in opposito loco est, nempe in quarto gr. Scorpionis. Sic ovidius lib. vi. Fastorum de Calendis Junii:

Tunc oritur magni præpes adunca Jovis.

i. Junii Sol est in 14. gradu geminorum: Sed præpes adunca Jovis, id est, Aquila oriebatur Romæ cum 10. gr. Sagittarii. Describitur igitur ortus *Acronychus*.

d LXIII. *Quo anni tempore hi Ortus & Occasus Poëtici contingant, inveniuntur hoc modo:* Applicatur stella, cuius Ortus aut Occasus Poëticus inquiritur, Horizonti; & gradus Zodiaci, qui unâ Horizontem stringit, notatur; qui in ora Horizontis intima queritur; cui certus dies alicujus mensis responderem deprehenditur; atque is est, qui quærebatur dies.

e LXIV. In plano ducitur circulus pro arbitrio magnus, isque dividitur per duas diametros; quarum altera dirigitur ad Septentrionem, ac refert horam xii. Circulo isto in 4 quadrantes per diametros diviso; ipsi etiam quadrantes dividuntur in 90. gradus; ac quilibet gradus in tot partes minores, quot spatium ejus admittit. Deinde Globus disponitur ad Elevationem loci dati, & Colurus Solstitiorum applicatur Meridiano, atque index hora xii. Hinc Globus convertitur versus occasum; donec index ostendat horam primam post meridiem; five donec xv. gradus *Æquatoris* pertransiant Meridianum. In eo Globi situ notatur gradus Horizontis quem intersecet aut tangat Colurus, & quot gradus Horizontis à Meridiano ad notatum locum interjacent, tot in descripta peripheria utrinque ex lateribus horæ xii. numerantur: in hac distantia signatur hor. i. & xi. Circumvolute iterum Globo, donec alii xv. gradus Meridianum transcant five index monstrat horam ii; idem Colurus indicat distantiam horæ ii. & x. Pari modo reliquarum horarum distantiae ad xv. gradus *Æquatoris* in Horizonte signantur, & transferuntur in planum fabricando Horologio destinatum; donec principium

I 3

Can-

* LX. *Occasum Cosmicum & Acronychum investigare.* b LXI. *Ortum & occasum Heliacum invenire.* c LXII. *Ex cognitâ ortus vel occasus alicujus stellæ specie tempus vel diem invenire.* d LXIII. *Invenire, quo anni tempore ortus, & occasus hi Poëtici contingant,* e LXIV. *Ex Globo describere Sciatericum Horizontale.*

Cancri attingat Horizontem; & diem ad Elevationem datam ostendat longissimum. Hujus Sciaterici index educitur ex centro circuli versus polum parallele cum axe Mundi, ejusque elevatione in altero quadrante; & ex illius indicis extremitate alia linea ad lineam horæ XII. Hic Trigonos ex ære aut aliâ materiâ factus ad perpendicularum eretus, latere suo obliquo dirigitur in Polum; qui parallelus cum axe Mundi lineas horarias obuinbrando indicat horas.

a LXV. Præter circulos suprà explicatos in Globo Cælesti reperiuntur Asterismi. Est autem *Asterismus* p multitudine stellarum fixarum ad certas figuræ similitudinem, cuius imaginem situ suo & ordine referunt, quam Astronomi excogitarunt. Veteres Asterismos fecerunt ex stellis fixis 1022. visibilibus, XLVIII. XII. Asterismi sunt in Zodiaco, & XXXVI. extra eundem. Quæ in Zodiaco sunt astra, animalium imaginibus notantur: unde Zodiaco nomen. Asterismi extra Zodiacum Boreales, sunt XXI, & Australes XV. Omnes illi Asterismi hisce verbis comprehenduntur.

Ad Boreæ partes ter septem sidera fulgent:

Arcti, Draco, Bootes, Gemma, Corona, Genuque
Prolapsus, Lyra, Avis, Cepheus, & Casiopeæ
Auriga, Perseus, Deltoton, & Andromedæ astrum,
Pegasus, & Delphin, Telum, hinc Aquila Anguitenensque.

Signifer inde subest bis sex qui sidera complet.

Sunt Aries, Taurus, Gemini &c.

Post ter quinque tibi signa hac vertuntur ad Austrum.

Cetus, & Eridanus, Lepus & nimbosus Orion,
Sirius & Procyon, Argo navis, Hydraque, Crater,
Corvus, Centaurus, Lupus, Ara, Coriolaque, Piscis.

Sidera bis sex sunt, quæ non protrudit Horizon.

Phœnix cum Musca, Chamæleon atque Columba,
Trigonon, inde volans Piscis, Volucris Paradisi,
Indus, Cauda Nepæ, Pavo, Ardeaque Indica Pica.

b *Hactenus de Globorum usu;* sequuntur jam nonnulla, quæ faciunt ad Tabulas Geographicas explicandas & rectè usurpandas. *Mappa seu Charta Geographica est pictura, quâ situs Terra vel ejus partes in plano artificiosè describuntur.* Estque vel Universalis vel Particularis. c *Universalis,* quæ universum Terrarum Orbem depictum exhibet. In ea observanda est primum *pictura necessaria Geographica,* quæ constat Circulis Geographicis, Locorumque picturis. Circuli hîc sunt iudem, qui habentur in Globo Terrestri. d *I. Äquator,* ejusque *Paralleli,* seu *Äquatores Secundarii,* x. gradibus à se invicem distantes, numero XVI. Extenditur Äquator in lineam rectam per utramque faciem Tabulae; ac dividitur in suas areolas, quæ significant gradus, quorum in una Tabula facie sunt 180, & totidem in altera: in medio facierum partes Äquatoris sunt continuæ. e *2. Meridianus,* & ejusdem *Secundarius* XXXIV. Cingit Meridianus extremam oram utriusque faciei Tabulae; ita ut duo apparet Meridiani, qui duo tamen ita sunt considerandi, tamquam in unum coaliuerint. Si Tabula non est rotunda, sed quadrata, tum Meridiani in rectum extenduntur. f *Meridiani secundarii* in Tabula Geographica sunt lineæ instar semicirculorum, intra primarii Meridiani ambitum, per denos quosque gradus Äquatoris versus utrumque Polum ductæ. g *3. Zodiacus* quoque nonnunquam additur; magis tamen ornatus, quam usus causâ. h *4. Ap-pinguntur Tropici:* & demum i *5. duo Polares.* k *Pictura Hydrographica seu Nau-tica* hîc eadem appetet, quæ in Globo: Rhomborum videlicet & *Pyxidis Nauticae* five *Compassi.* l *Locorum Pictura* quoque eadem est in Mapis, quæ in Globo. Sunt autem loca vel *Majora;* ut Regiones, Insulæ, Maria, Flumina; limites Regionum punctis indicantur, & diversis pinguntur coloribus: Vel

a LXV. Quid Asterismus. b De Tabulis Geographicis. c Mappa Universalis. d *I. Äquator & Paralleli.* e *2. Meridianus.* f *Meridiani secundarii.* g *3. Zodiacus.* h *4. Tropici.* i *5. Polares.* k *Pictura Hydrographica.* l *Locorum pictura.*

Vel *Minora*, ut Montes, *Sylvæ*, *Scopuli*; Urbes nominibus suis & turribus notantur. Præter has a *picturas necessarias* Mappæ quoque habent *non necessarias*, veluti *Avium*, *Navium*, *Animalium* &c. ad oblectamenta oculorum factas; ad argumentum, ejusmodi animalia in iis locis nasci. In nonnullarum Mapparum orâ variarum nationum formæ & habitus conspicuntur. Cæterum in Mappis universalibus eodem artificio, quo in Globo, ostenduntur quinque ^a *Zonæ*, quatuor *Mundi Cardines*, *Magnitudo Terræ*, *Amphisces*, *Heteroscii*, *Afcii*, *Periscii*, *Antæci*, *Percæci*, *Synæci*, *Antipodes*, *Locorum Longitudines* & *Latitudines*, *Distantie*, & *Situs Positionis*: quæ loca citius habent meridiem, & quæ *tardius*: iter nauticum quoque ad has Mappas institui potest. Sunt etiam Mappæ, quæ habent ^c *Climata adscripta*: Ex iis cognoscuntur Parallelæ, & dies Solsticialis: illi, si Clima duplicatur; hic vero, si Clima dimidiatu additæ *xii*. Haec tenus de Mappâ Universalis. Jam sequuntur ^d *Particulares*; eaque sunt vel *Majores*, in quibus majores Orbis partes, ut Europa, Asia, Africa, America depinguntur; vel *Minores*, in quibus certæ Provinciæ delineantur. Habent etiam Mappæ Particulares picturam necessariam, veluti Circulorum, Scalae milliarium & Locorum. *Circuli Majores*, & *Æquator* videlicet, & ^f *Meridianus*, in Tabula Europæ non apparent; quia nullus in Europa locus sub *Æquatore* situs est, neque Meridianus primarius ob eandem causam appingitur. Ita quoque neque *Circuli Minores*, ^g *Tropici* & *Polares*, pinguntur, nisi in illis Tabulis, quarum loca his Circulus subjecta sunt, aut affinia. Loco *Æquatoris* & *Meridiani* pingitur aliquid Analogum ad inveniendas Longitudineis & Latitudineis locorum. Hoc Analogum habet lineas respondentes vel *Æquatori*, vel *Meridiano*. Hæ lineæ ad oras Mapparum pinguntur cum graduum numero. Quæ *Æquatori* respondent, & ejusdem sunt Parallelæ, ductæ sunt transversæ ad Oram Tabulæ ab Ortu in Occasum, & vocantur ^h *Scala Longitudinis*; lineæ adscendentæ & descendentes, & pictæ sunt in orâ Tabulæ à Septentrione quod in iis numerantur gradus Longitudinis. Quæ *Meridiano* respondent, sunt in Meridiem,

& vocantur ⁱ *Scala Latitudinis*. Per hanc cognoscitur loci Latitudo; ut per illam ejus Longitudo, & ^k *Scala milliarium* in nonnullis Mappis pingitur *Simplex*, & continet mensuram milliarium unius generis. In aliis *composita* est, & distinctè habet millaria vel Germanica, Gallica, Italica, vel maxima, mediocria, & minima Germanica. Nomina Regionum atque Urbium facile cognoscuntur. *Pictura Urbium* distinguitur diversis formis; ut pictori in mentem venit, Urbes à vicis, Vicos à castellis & arcibus, Arces à monasteriis, Monasteria à pagis discernere. Solet tamen appendi Tabella cum diversis turribus & ædibus, additâ explicatione quid quæque forma in Mappa significat. Academiæ plerumque indicantur stellulis: *Episcopatus* crucibus; Arces turribus. Demum ^l *Pyxis Nautica* sive *Compassus* in aliquibus Tabulis additur, ut ejus beneficio Tabula ad plagas Mundi componi rectè possit. In plerisque tamen quatuor Mundi cardines ad oram Tabulæ leguntur. Præter has picturas Tabulæ Particulares etiam habent figuræ non necessarias, vide licet navium, fructuum, variorum animalium, & hominum quoque; quibus incolarum studia, mores & terræ istius naturam indicare volunt pictores. Interdum additur Dedicatio cum suis ornamentis. Particularium ^m Mapparum usus ex Universalium ipsiusque Globi usu facilè cognoscitur. 1. In quâ Zona sita fit Regio, ex Elevatione Poli & loci Longitudine discitur. 2. *Amplitudo Regionis* cognoscitur, si gradus Longitudinis & Latitudinis ad oram Mappæ per xv. in millaria convertuntur; & minuta ex lx. judicantur. 3. *Longitudo loci* invenitur, si ex ora superiore ad inferiorem in iisdem gradibus ita ducitur filum, vel Regula, vulgo *Lineale*, ut per loci centrum transeat. 4. *Latitude loci* habetur, si per gradus & minutæ eodem modo ex Oriente in Occasum ducitur filum. 5. Tabula ad *plagas Mundi* rectè disponitur secundum situm Pyxidis Nauticæ vel secundum Lineam Meridianam. 6. Hinc reliqui *cardines Mundi* facile observantur. 7. *Situs loci* invenitur, si Elevatione ejus præcognita, filo per lineam Analogicam transversam quæritur: qui si non appetet adscriptus, *Longitude* etiam ejus ex Tabulis

^a *Picturæ non necessariæ*. ^b *Zonæ*. ^c *Climata*. ^d *Mappæ particulares*. ^e *Æquator*: ^f *Meridianus*. ^g *Tropici Polares*. ^h *Scala Longitudinis*. ⁱ *Scala Latitudinis*. ^k *Scala milliarium*. ^l *Pyxis Nautica*. ^m *Mapparum usus*.

bulis Geographicis petitur, & filis ita duobus in crucem ad Longitudinem & Latitudinem, situs ejus in media intersectione esse judicatur. 8. *Situs Positionis*, vel versus quam plagam Mundi alter locus situs fit, intelligitur, si à nostro loco filum per alterum locum ducimus, & in ora plagam Mundi, ad quam tendit, observamus. 9. *Distantia locorum ex appositis milliarium scalis* invenitur hoc modo: Unus pes circini uni infigitur urbi (sed pedes circini non in turres, nec in nomina urbium; sed in circelli centrum collocandi sunt) alter pes alteri: deinde circinus ad scalam milliarium applicatur; & constat locorum istorum distantia. Si verò spatium inter duo loca ipsa scala est longius, circinus extenditur ad scalae longitudinem, qua servata secundum lineam rectam ex uno loco in alium proceditur, & quoties circini pes promovetur, toties tot numerantur millaria, quot scala illa continentur. Locorum distantia etiam invenitur, si filum ab una urbe ad aliam extenditur hoc modo: Filum inseritur spatiolo rotundo, unicuique urbi appiecto, & extenditur ad aliam; deinde applicatur ad scalam milliarium; quam si excedit filum, toties repetitur extensio illa, donec ad finem fili perveniat. Atque hac jam sufficient: *Plura de his cogniturus legat Auctores*, qui *hanc doctrinam ex professo tradiderunt*, ac *in primis Clarissimi Varenii Geographiam Generalem*, Adriani Metii tractatum de genuino usu utriusque globi, Francisci Junctini commentaria in capit. *Sphera mundi Joannis de Sacro Booco*, Guilielmi Blaeu Inst. de usu Globorum, Sebastiani Theodorici Winshemii *Questiones Sphaericas*: &c.

HEKELII.

c Quomodo autem *Longitudo alicujus rē Geometrīe* invenitur, vid. apud *Bened. Hedraum* in novā & accuratā *Astrolabii Geometrici Structurā* P. I. Membr. II. Probl. 13. p. 31. seq.

d Vid *Hedrae* loc. cit. Part. II. Membr. II. Probl. 7. p. 76.

e Conf. *Hedrae* Part. I. de *Astrolabii Geometrici Structurā* Membr. II. Probl. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. & XXII. p. 36. seq.

f Qui veri dicuntur.

g Qui apparens.

h Et oritur.

i Seu se elevante.

k Dicitur autem *Cosmicus*, receptā appellatione, quasi *Mundanus*, quia extremi Cæli motu Solem & reliquias *Stellas* omnes supra *Horizontem* evenientis, vel ex adverso deprimentis, perficitur. Vel quod ejusmodi *Stellarum ascensiones & descensiones* in aere & rebus nascentibus efficacissimæ sunt.

l Seu occidit.

m Derivatur autem *Acronychus* ab οὐρόν, quod initium, seu terminum denotat, & νῦξ, νυκτὸς, h. e. nox, quasi dicatur *Ortus* & *Occidens*, qui fiunt sub initium Noctis.

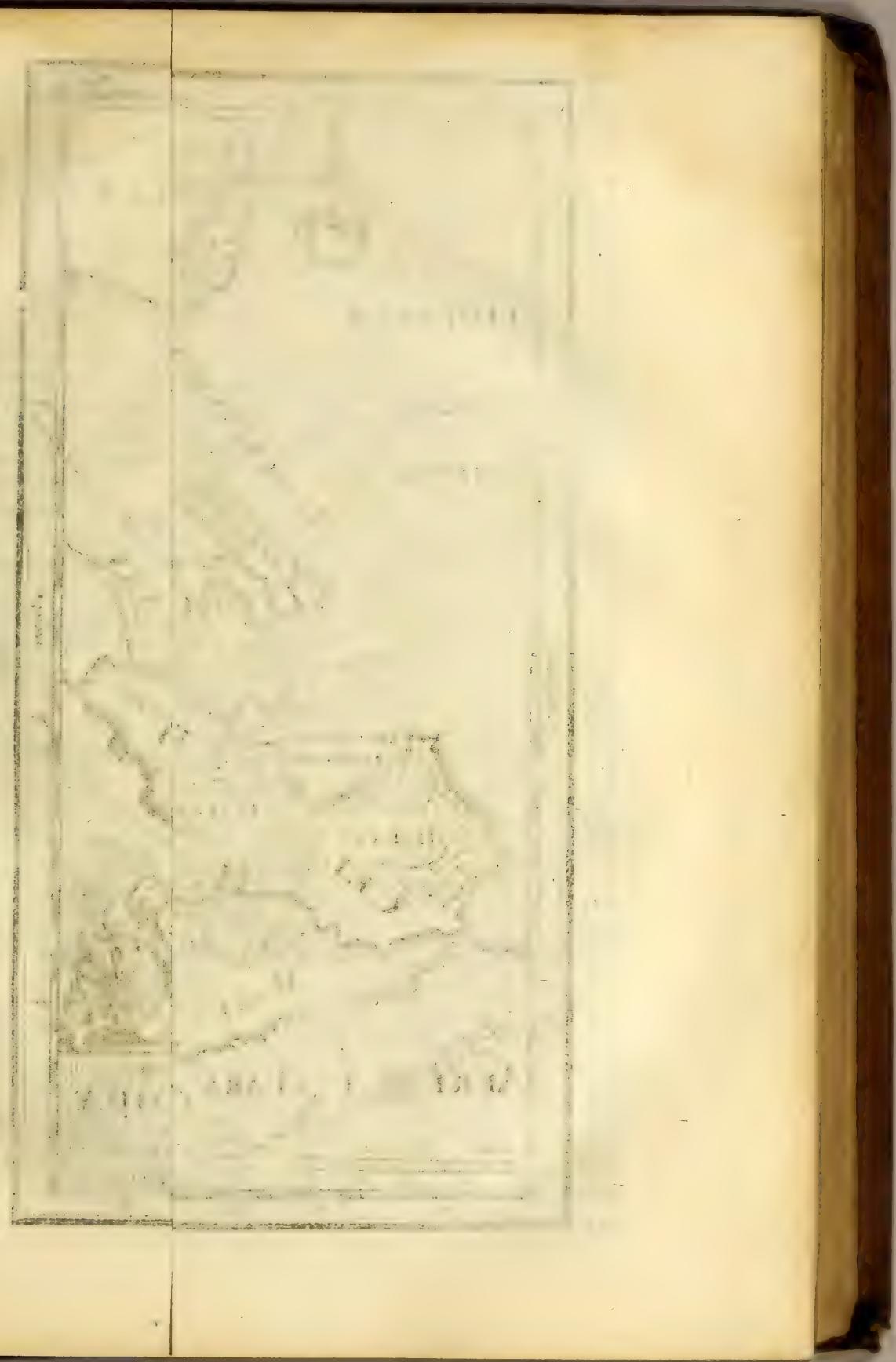
n Noctu iterum.

o s. *Vergilia*, *Pleionis Filiae*.

p Seu *Stellarum in aliquam figuram collectio*.

REISKII.

2 Beneficio Globi Sole lucente cognoscere horam loci, cuius latitudo data est.

LIBER SECUNDUS.

C A P U T I.

Summa Europæ descriptio.

RIMUM ergò de Europâ ^a dicemus, longè terrarum celebratissima, cùm ob armorum virtutem, tūm propter literarum gloriam, quibus omni ævo reliquis Orbis partibus antestitit. *Terminus* habet, ^{Europæ termini} ab Oriente, quâ Asiae jungitur, quos superiori capite diximus, à meridie, mare Internum, fretum Herculeum, & Atlanticum mare: ab Occidente item mare Atlanticum: ab Septemtrionibus mare Hyperboreum, sive Septemtrionale. ^b *Longitude* ejus summa est inter Hispaniæ promontorium Sacrum, ^{Eius Longitudine & Latitudine.} quod vulgò nunc dicitur, *Cabo de S. Vincente*, ad Obii ^{*} fluminis ostium, milliarium Germanicorum circiter 15000: *Latitude* maxima à Tænaro Peloponnesi promontorio ad Scricofinniæ promontorium Rutubas, vulgò nunc *Noortkyn* dictum, mill. 150.

II. Divisa olim fuit in varias genteis *Regionesque*; quarum nomina, etiam nunc clara, sunt ista: *Hispania, Gallia, Germania,*

HEKELLI.

^a JAN. JACOB. BOISSARDUS, *Vesuntinus*, Libr. II. Epigr. ult. p. 399. de quatuor Orbis Partibus hunc in modum canit:

Artium genitrix, Scientiarumque EUROPA, ut fuit, estque, eritque semper, Rerum flamine fulgidio celebris, Et Dente Indo ASIA est, odoribusque. Auro fertilis atque Margaritis Est, & Murice dives AFRA Tellus. Balsamum AMERICI legunt, Piperque Thus & Zinziber, & fragrans Amomum.

Alias EUROPAM in specie descripsérunt CHRIST.

HEIDMANNUS & CRIACUS LENTULUS. Hujus *Descriptio* impressa est *Herbōna Naff.* Ao. huj. Sec. L. in 8. f. Illius autem *Guelferbyti* Ao. ejusd. Sec. 58. in 4. Videndæ quoque sunt *Illustræ & Miscellaneæ Disquisitiones ad EUROPAM pertinentes* ap. ANTON. THYSIUM. in *Memorabilib. celebrior. vett. Rerumpublicar. Cap. XV. p. 4. 18. seq. Lugd. Batav.* Ao. Sec. huj. per se denominati 46. in f. 16. editar.

^b Conf. Petri Apiani *Declaratio & Usus Typi Cosmographici Ratisbonæ litteris Kholianis*, anno non adjecto, in 4. f. primūm impressa, Not. † 4. fac. a.

K

REIS.

(* Europam ad flumen Obium non extendi suprà monuimus. Idcirco in Cluveriana longitudine excedunt non pauca Germanica millaria.)

mania, Vindelia, Rhætia, Italia, Noricum, Pannonia, Illyricum, Epirus, Græcia, Macedonia, Thracia, Mæsia, Dacia, & Sarmatia. In insulis verò Oceani maximis, Britania, Hibernia, Thule: maris interni, Baleares duæ, Sicilia, Sardinia, Corsica, Creta, Eubœa, cum aliis minoribus sine numero. Hodie dividitur in complura regna, atque principatus. Regnorum præcipua sunt, Hispania, Gallia, Anglia, Scotia, Hibernia, Norvegia, Suedia, Dania, Germania, quæ dignitatem *^a Romani obtinet Imperii; dein Polonia, Bohemia, Ungaria, Slavonia, Croatia, Dalmatia, Bosnia, Serbia, Bulgaria, Tartaria minor, sive Precopensis; item Regnum Neapolitanum, & Sicilia. Archiducatus unus est Austriae; magni ducatus tres *^b, Moscavia, Lituania, & Tuscia. Duxatus & principatus innumeri. ⁱ

III. Fi-

REISKI.

ⁱ a Europa quidem continentium magnarum minima, neque primis hominibus habitata, cultissima tamen & longe populissima, sedes doctrinæ humanissimæ diuturna, quin Afiae Africæque olim Græcos inter Romanosque domina: Hujus limites natura constituit certos Mari & Ponto Euxino; ambiguos ab oriente uno, nec Geographis plane cognitos reliquit, qui Tanain, Volgam, Obiumque figunt. Nomen unde suum adsumferit, quisque illud imposuerit ab Herodoto nescitur; à Fullero in sacr. Miscell. Lib. IV. c. 10. ad Græcam originem deducitur, quasi εὐρώπην dixeris; probabilius à Bocharto Geogr. Lib. IV. c. 33. ad Punicam quasi Νῆστος i. e. terra νεκυοπέδωστες ab vultus candore, quo Europæ superant: b Unde foror Cadimi etiam Europa ipso judice dicta fuit, tanquam alba facie virgo. Nomen ergo Asiaticis debetur, neque iis tamen adhuc placet; quoniam Turcis, Arabibus, Abyssinis etiam Europæ

ut plurimum Franci al Phranges autal Phranges vocantur.

Hodierna Europa circiter triginta provincias majores complectitur, in iisque *classe*s c Statuum imperantur quatuor. Prima classis tria subsunt imperia, nempe Romano-Germanicum, Turicum, & Moscoviticum: Secunda classi regna novem; (1) Hispanicum multis accessionibus potens; (2) Gallicum, auctu vario insigne; (3) Lusitanicum sive Portugallicum; (4) Britannicum è tribus unitum regnis, & aliis regionibus valens; (5) Hungaricum Turcis denuo ereptum, terrisque vicinis auctius; (6) Bohemicum & ipsum domo Austriacæ subiectum; (7) Pononicum; (8) Danico-Norwegianum; (9) Suecicum. Tertia classi Resp. publ. insunt liberæ; (1) Veneta regis ornata Titulis; (2) Belgica confoederata, provinciis externis, potentia opibusque major; (3) Genuensis, regno Corsicæ, quod tenet, regium adepta locum; (4) Lucensis; (5) Helvetica tredecim pagos sive Cantones continens; (6) Rhætica

a Europæ termini. b Denominatio. c Status imperantes quatuor.
(*a Non dignitatem, sed saltem titulum; nulla enim ratio est, sive proportio (saltem Geographica) Romanum inter & Germanicum imperium.)

(*b Titulus magni Duxis dudum obfolescit quoties de Czare agitur, ex eo potissimum tempore, quo summa ejusdem potentia innotescere, fama augeri, exercitus & classes in immensum crescere occuperunt. Nunc suffragantibus subditis, amicisque faventibus imperatoris cunctarum Russiarum titulum gerit. Plura de ipsius imperio ad caput XXVIII. libri IV.)

III. *Figuram universæ Europæ Strabo dedit Draconis, cuius caput Hispania, collum Gallia, corpus Germania, aiae dextra lœvaque Italia ac Cimbrica peninsula. Nostro ævo quidam fœminæ sedentis speciem ei tribuerunt, cujus caput Hispania, collum extrema Gallia, quâ Pyrenæis subjetat montibus: pectus ipsa Gallia, brachia Italia ac Britannia, venter Germania, umbilicus Bojohæmia. reliquum corporis sub vestibus latè circa sedem diffusis implent Norvegia, Dania, Suevia, Finnia, Livonia, Lituania, Prussia, Polonia, Hungaria, Slavonia, Croatia, Dalmatia, Græcia, Thracia, Servia, Bulgaria, Transilvania, Valachia, Moldavia, Tartaria Precopenfis, & Moscova. Sed summa Europæ in parteis divisio postquam tradita est, singulas nunc ejus regiones inspiciamus.*

Figura Draconis, & Fœminæ sedentis.

CAP.

tica uno fœdere conjuncta, sed triplici magistratu subiecta; (7) Respubl. Valesiorum una: Quibus addunt alii Genevensem, Ragusinam, & Rempubl. S. Marini parvam, in Urbinate Ducatu sitam. *Quarta classi* subeunt Principatus & Ducatus varii, quos inter eminent; (1) Status Ecclesiasticus five Dominium Rom. Pontificis, multas Italicas terras & Avenionensem Galliæ regionem continens; (2) magnus Tusciæ Ducatus; (3) Sabaudicus; (4) Mutinensis; (5) Parmensis; (6) Mantuanus; (7) Principatus Mirandulæ; (8) Monacensis; (9) Transilvaniæ; (10) Moldaviæ; (11) Wallachiæ; (12) Chami Tartariæ Precopenfis; (13) Status magni Magistri equitum Melitenium: Ut alios Principatus innumeros fere, Ducatus, Marchionatus, Landgraviatus, Comitatus & Baronatus five Dynastias præterea. Confer Archontolog. Cosmic. Gothofred. Bosii in dissertat. de Statu Europæ, Sam. Puffendorf. Introd. in statu Europ. pluresque alios à Bosio Introd. Notit. c. 4. laudatos.

BUNONI S.

a Unde huic Terræ nomen a Europa, aut quis ejus exstiterit auctor, à nemine mortalium compertum scribit Herodotus lib. iv. Sunt tamen, qui nomen istud acceptissimum fabulosè dicunt à nymphâ Oceani & Tethyos filia; vel potius Agenoris Tyriorum regis, quam Jovem, in tauri speciem transformatum, rapuisse fabulantur. d Id

H E K E L I.

c f Phœnicizæ.

d Leg. Ovidii Lib. III. Metamorph. Fab. 1.
K 2 H E K E

a Europa unde dicta, b Celtæ & Celts.

C A P . II.

De Hispania.

I.

Hispaniae
commoda
& doles.

PRIMA TERRARUM EST *Hispania* ^a; ALTRIX SEMPER MARTIARUM GENTIUM REGIO; OMNI MATERIA AFFLUENS, QUÆCUNQUE AUT PRETIO AMBITIOSA EST, AUT USU NECESSARIA. ^b VIRIS & EQUIS ABUNDAT: METALLIS AURI, ARGENTI, ÆRIS, FERRI, PLUMBI ALBI NIGRIS, QUE

HEKELII.

^a HISPANIAE Descriptionem publicari cùravit PAULUS MERULA Amstelodami Ao. huj. Sec. 36. in f. 12. ubi & ead. f. Ao. 56. Nova HISPANIAE & LUSITANIAE Descriptio cum Iconibus Civitatum prodit. Sed MARTINI ZEILERI HISPANIA Ulma est excusa Ao. huj. Sec. 37. (1637.) Monarchiam Hispanicam, cuius five Hispanica Dominationis Arcana Ao. ejusd. Sec. 53. (1653.) Lugd. Batav. in f. 12. sunt impressa, edi jussit THOMAS CAMPANELLA, & quidem Amstelodami Ao. jam denominato in f. 24. Quid autem propriè fit *Origo & Natura Hispanorum Primogenitorum*, docet LUDOVICUS MOLINA Libro singulare Lugduni Ao. huj. Sec. 34. (1634.) cum Additionib. in fol. publ. FRANCISCUM VICTORIAM, ab Oppido Navarrei Regni, Victoriae, sic dictum, Theologiam Scholasticam Parisiis hau-stam primum in HISPANIAM aut intulisse, aut restaurasse, & Salmantica per plureis annos eam docuisse, diesque suos Ao. sup. Sec. 46. (1546.) ibidem clausisse, SERARIUS Commentar. ad Lib. I. *Maccab.* Cap. XIV. p. 718. autor est. Conf. Clarissimi Viri Joannis Gottfr. Olearii, Amici mei veteris, Abbas Patrologicus, ab eodem dono mihi exhibitus, p. 168. Extat & A'vænuus, five Commemoratio omnium Sanctorum HISPANIAE per Dies Anni digesta & concinnata ad Methodum Martyrologij Romani in VI. Tomos divisa & Lugduni Ao. huj. Sec. 51. (1651.) in fol. publicata. BARTHOLOMÆUS CASA, seu de las Casas, ex CAROLI V. qui hunc Virum in Indias Occidentales ad explorandum miserrimum Indorum statum misit, Confessionario Episcopus Chiappensis

factus, de Crudelitate HISPANOR. in AMERICANOS Librum singularem scriptit, qui Francof. ad Mœnum Ao. sup. Sec. 98. (1598.) in 4. t. publici juris factus est. HISPANIAE Flavios descripsit BOTISSARDUS Lib. I. Eleg. XXI.v. 61. feqq. Cæterum CLAUDIO MARNIUS Francofurti ad Mœn. Ao. huj. Sec. 8. (1608.) prodire est nixus in 4. maj. f. HISPANIAE Bibliothecam, in quâ curiosus ac studiosus Lector multa reperire potest, quæ ad Statum Politicum æquæ, atque Ecclesiasticum, immo ad cognoscendos multos eruditos Viros, Philologos imprimis Historicos atque Poëtas, spectant.

(* Haec tenus Hispaniæ accuratam descriptionem, seu sermone continuo, seu delineatione Geographica, comprehensam eruditus Orbis desiderat. Mappas equidem non paucas Provinciarum Ditionis Hispanicæ venales ubique reperias; sed vix unam aut alteram quæ sit veritati consentanea: adeò ut plerasque ab ignarissimis hominibus confectas judicandum sit aut saltem, ab his qui nunquam Hispaniæ limites nequidem procul falutarant. Si quæ sunt a soleribus Viris calamo exaratæ, eæ in Sancti Laurentii monasterio, (vulgo l'Escurial) delitescunt, donec vir Hispanus natus sit qui & patriam diligit, & scientiam Geographicam promovere satagat. De adjumentis ad comparandam qualemque Hispaniæ notitiam, vides Bibliothecam nostram Geographicam.)

^b Vid. C. Jull. Solini Polyhist. c. xxxvi. p. 64. Edition. Olivariano-Isingriniana in fol. Sed Editio Delriano-Plantiniana in 8. facit p. 134. c. xxvi.

que tota fermè scatet: ^a frumenti, maximè verò vitium ac oleæ adeò ferax, ut sicuti ob penuriam aquarum effœta ac sui dissimilis est, linum tamen & spartum alat. Atque de ^{Incommo-}
hac Hispaniæ fertilitate quum omnes ferè prisci Geographi
consentiant, errare mihi videntur, qui Græco vocabulo eam
Σπανίαν, ob raritatem incolarum, ac locorum asperitatem ste-
rilitatemque, dictam suspicantur, quamquam hac nostra ætate
ubertas ejus præ aliis terris prædicari nequeat.

II. Ab Hispano Rege dictam vult Justinus. ego ab urbe ^{unde dicta} Hispali, ceu quondam totius regionis capite, nuncupatam conjecterim. Græci ab initio vocaverunt Iberiam, à flu-
mine ejus celebratissimo Ibero; non ab Iberis Asiæ populis;
quos in Hispaniam pervenisse Varro tradidit. Iisdem Græcis
fuit Hesperia; quod in Occidentem versus ipsis sita fuerit. ^β

III. Ter-

B U N O N I S.

^a Olim metallis adeò dives fuit Hispania, ut Phœnices ex argento, quod navibus onustis supererat, anchofas conflarent, ac Scipiones, Lentuli aliquique Romanorum duces plus quam d.c. millia argenti infecti pondo; xi. millia argenti Osceñsis, x. millia auri; signati verò vim infinitam paucis annis ex illa in Italianam mitterent, id quod Nonnius ex Livio colligit. Nec hodiè metalli desunt: sed iis parcitur, quamdiu India thesauros suos suppeditat. Hispania hodie oleum purissimum ex agro Hispanensi emitit: Vinum generosissimum ex Malagensi. Aurum & argenum ex America & Indiis importatum habet: Plurimum Minii ibidem effoditur; Cerussa optima conficitur: Lana tenuissima, Panni pretiosi, pelles probè mace-
rate. Inde quoque lapides speculari, & variis coloris marmora, exportantur. Cæterum Strabo lib. III. ait, Septemtrionalem ejus plagam ad habitandum incommodam esse; cùm ob asperitatem regionis & cœli inclem-
tiam, tūm quod nulla gentibus cum aliis sint communia. Hodiè ad istam pla-
gam vastæ conspiciuntur soliditudines, rupes,
saltus, loca inculta, aquarum indiga. Porro
venti nocturni adeò sunt insalubres, ut mul-
tis in provinciis habitationes deſtituantur
fenestræ, ac lumen per ædium portas exci-
piatur. ^c Solum aliis quoque in locis plu-

rimis nudum conspicitur & inculsum; idque incolarum socordia; qui natura sua magis in arma, quam in aratra propensi sunt. Per longinquas in utramque Indiam expeditio-
nes & continua bella exhaustur juventus; in una Goa Indiæ Orientalis urbe perhi-
bentur esse xx. millia Lusitanorum. In Mexico iv. millia Hispanorum, & in Cusco vi. millia; hinc agricolarum infrequentia; hinc agri neglecti potius quam steriles cer-
nuntur. Æstus insuper & pauca pluvia ma-
turitatem fructuum impedit: quare Regis agri pluvia defituti, aqua insperguntur flu-
viatili. Omnes enim plerumque Hispani nobilitatem affectantes, respuunt agri labo-
res; nihil igitur mirum, si Hispania priscam
exuit faciem, & sui dissimilis facta est.

^β Hispania Græcis dicta est Hesperia, seu Ultima, ad differentiam Italæ: quæ ipso quoque Græcis appellata est Hesperia. Diodoro Siculo vocatur Celtiberia.

H E K E L I I.

^c Tamen Regio ejus, quæ in Astros vergit, univerſa ferè eximie felix, præfer-
vit quæ extra columnas porrigitur, ubi olim Baetica & Lusitania Confinia, hodiè Andalusia, cum adhuc Granata, Castella nova & Portugallia Partibus.

R E I S K I I.

ⁱ a Hispaniæ aut Spaniæ nomen ad ve-
ro similiores ex lingua Punica origines Bo-

Ejus termini.

Longitudo.

Latitudo.

III. *Terminos* habet ab Ortu ac Meridie Internum mare, Fretum Gaditanum, & Oceanum Atlanticum: ab occasu eundem Oceanum: à Septemtrionibus Oceanum Cantabricum, & Pyrenæa juga, quibus à Galliæ submovetur. *Longitudo* ejus summa à *sacro promontorio*, quod vulgo est *Cabo de S. Vincente*, ad usque *Salsulae fontem*, vulgo *Salsas*, in finibus Galliæ ad mare Internum, milliarium Germanicorum est circa cxc. *Latitudo* à *Celtico promontorio*, quod vulgo *Cabo Finis terræ*, ad usque *promontorium Saturni*, vulgo nunc *Cabo de Palos*, milliarium cl. Oceani internique maris circumfusione penè insula efficitur: Pyrenæis jugis transitum maris arcentibus. *Strabo* corio bubulo expanso eam adsimilat: cuius parteis ad collum pertinentes in adhærentem ei Galliam porriguntur. ⁊

CAP.

chartus revocat Lib. III. Geograph. c. 7. Phœnicibus enim hoc digressis ab multitudine cuniculorum ibi frequentissima regioni nova denominatio adhæsit ḥ̄n̄w Spanja i. e. *cuniculata regio*: Quoniam Hebræis & Pœnis ḥ̄w (Sepan) *cuniculus* est. Hæc tamen animalcula suffoscionibus infesta parum officiunt fertilitati aut felicitati, quam copia vini generosi, olei, salis, frugum & metallorum uberior Hispanæ olim conciliavit, & adhuc conciliat. Sin quæ solo sterilitas inhæreat, hæc partim ab æstu immodico, partim ab hominum paucitate aut negligencia hodierna, partim ab antiquis gentium migrationibus provenisse dicitur. Præsertim illa parte, qua montes Pyrenæos proximos attingit, tanquam communes à natura Galliæ objectos terminos. ^a De quibus ad omnem controversiam præscindendam electis arbitris A. 1660. ita convenit, ut comitatus Karolensis, promontorium Quiersum, præfectura Confluenta, & pars comit. Cerdoniæ una regno Gallico, pars altera versus Hispaniam sita Hispanico subesset: Id quod anno etiam superiori 1659. Tractatibus Pyrenæis aut Fationicis constitui ceptum erat. Fabula vero de Pyrenæis duplex apud quosdam Græculos jaclatur; una de Pyrene, regis filia, deque saltus incendio vel igne

altera, quam Bochartus utramque repudiat.

BUNONI S.

^{γ b} *Pyrenæos Montes* ab igne, quod crebris fulminibus feriantur, vel quod ejus sylvæ per pastores fuerint combustæ, dictos quidam volunt. Dividuntur in montes diversos: ex quibus eminet in Guipulcoja ^c mons S. Adriani, ubi adscensus periculosis. Ipse mons, ubi pervius est, non nisi unum mulum ob angustiam admittit. In antro illo est fons, taberna vinaria, & facellum. Accensis faculis per angustias in verticem montis ascenditur: ex quo Oceanus conspicitur Atlanticus. Necesitas & industria modum invenit, quo montem hunc faceret pervium, & in eo cryptam perforeret, cuius latitudo mediocris; longitudine ad sagittæ jaustum se extendit. Ex Hispania venienti angusta, obscura & deorsum ducens via obvenit. Ad exitum versus Galliam lux affulgere incipit, ibique antrum porta clauditur. Non longè hinc abest d *Rocida Vallis* (*Roncevalles*) celebris ab interitu Rolandi. *Mariana lib. vii. Rer. Hisp. c. ix.* Cæterum quadrata figura Hispaniam esse, tradit *Justinus lib. XLIV. Orosius* verò & *Aethicus* eam faciunt *Trigonam*.

BUNO-

^a Termini statuti. ^b Pyrenæi Montes. ^c Mons S. Adriani. ^d Rocida Vallis.

C A P. III.

Divisio Hispaniae veteris.

I.

Divisa fuit olim Romanis in tres provincias; *Bæticam*, ^{Bætica,} *Lusitaniam*, & *Tarraconensem*. *Bætica* clauditur à Septemtrionibus & Occasu flumine *Ana*; à Meridie *Oceano* & mari Interno, usque ad *Murgim* opidum, vulgò hodiè *Almeria* dictum; ab ortu *Tarraconensi* jungitur Provinciæ; à qua recta linea, ab *Murgi*, ad opidum, quod vulgò dicitur *Ciudad Real*, & *Anam* amnem ducta, discernitur. Dicta *Bætica*, à flumine *Bæti*, medianam secante ^a. Cæteras provincias diviti cultu & quodam fertili ac peculiari niture præcedit. Partem ejus, quæ Bætim Anamque Amneis inter, *Bætura* dicta fuit, *Turduli* versus *Ortum*, *Celtici* versus *Occasum* in *Lusitaniam* usque protensi tenuere. Hodiè universa *Bætica* continet duo Regna Hispaniæ, *Granatam* & *Andalusiam*, partemque *Castiliæ Novæ*, & *Estremaduram*. ^{a i}

In Bætura;
Turduli.
Celtici.II. *Lusita-*

B U N O N I S.

^{a a} A *Turdulis* sive *Turdetanis Bætica* dicta legitur apud Stephanum *Turdetania*. Regio hæc perhibetur esse feracissima, quæ uberrimas messes inter oleas sufficiat. Ob aëris temperiem quidam *Elyfios* campos illic locavere: infestabantur tamen cuniculis. *Plinius* urbes heic numerat ^{cxxxv}, & *Strabo* cc. Lanam hæc dabat optimam. Phœnices olim ibidem repererunt dolia & præsepio ex argento facta, & eo cum implefissent naves, anchoras quoque argenteas extulerunt.

^b *Livius* *Turdulos* vocat omnium Hispanorum maxime imbellies; & *Strabo* hos omnium doctissimos tradit, qui Grammatica & scriptis legibus olim fuerint usi.

H E K E L I I.

^a Hic *Fluvius* in saltu *Tygeni* oritur, & decurrit in *Oceanum Atlanticum*, diciturque hodiè Arabicè *Rio Quadalquivir*, (* *Guadalquivir*, pessimè, nec sine ridiculo pleo-

nasino dicitur *Rio Guadalquivir*, nam *Rio* & *Guadal*, idem significant; ut videre est in multis fluviorum Hispaniæ nominibus, nempè *Guadalentin*, *Guadalmator*, *Guadalmadena* &c. Et hi omnes ab Arabibus sic appellati sunt, à quibus magna pars Hispaniæ quondam oppressa fuerat,) id est, *Fluvius magnus*, qui valdè piscosus est & amoenus, ripis utrinque olivetis, vineis & mirâ horrorum amoenitate florentibus & jucundissimo citiorum odore fragrantibus. Conf. §. I. cap. sequ. huj. Libr.

R E I S K I I.

^{i c} Vetus uno conspectu Hispania sic patebit, si *Bætica* ab interno mari fredoque Herculeo ad ostium *Anæ* fluminis; inde *Lusitaniam* usque ad *Durium* producas: Tum vero cætera *Tarraconensis* erunt *Bætica* *Tarcessis* quondam vel *Tarsis* שׁוֹרָה à *Tarsi* filio *Javani*, sacris in literis memorato, apud Græcos veteres d Iberia ('Ιβηρία)

κατ?

^a *Turdetania*. ^b *Turdulorum* mores. ^c Hispania vetus. ^d Iberia.

Lusitania.

Olyssipo.

Tarraco-
nensis pro-
vincia.
Tarraco.
Celtiberi.
Segobriga.

II. *Lusitania* terminatur à Septemtrione flumine *Durio*, ab Occasu *Oceano*, à Meridie *Ana* fluvio; ab Oriente linea à Civitate Regali ad *Samoram opidum* apud *Durium* flumen ducta, à Terraconensi provincia separatur. Dictam voluerunt antiqui Lusitaniam à *Luso* ac *Lysa*, fabulosis Bacchi comitiibus. Habet *Olyssiponem* opidum ad *Tagi* amnis ostium, quod ab *Ulysse* conditum esse fabulati sunt. Continet hodiè totum fermè *Regnum Portugalliae*, partem *Castiliae Veteris*, partemque *Novae*. ^b

III. Reliquum verò Hispaniae occupat *Tarraconensis provin-
cia*, à *Tarracone* ^b, capite suo, cognominata. In hac populi
fuere, quorum nomina olim clara; ^c *Celtiberi*, dextram *Iberi*
fluvii ripam latè accolentes: quorum caput *Segebriga*, ^d nunc
Segor-

κατ' ἔξοχην dicta, teste Polybio Lib. III. Si Bochartum audias Lib. I. Chanaan. 35. ex voce Punica Syriacaque *גְּרָבָה* i. e. finibus terræ, quos antiqui huc fixerant. Eadem *Turdetania* dicitur à *Turdetanis* incolis, vel quod idem est *Turdulus*. Sed aliter Ita. Vof-
fio videtur, qui *Turdetaniam* à *Turdulorum* regione separat, hosque in *Bætica* & *Lusitania* duplices facit Lib. III. ad Pompon. Melam. *Lusitania* non ab *Luso* Bacchi comite, sed ab amygdalis *μυρύ* Bocharto nomen traxisse placuit, & ipsa suis antiquis finibus multum variata: Vid. Vossius Lib. II. ad Pompon. c. 6. *Tarraconensis* longe amplior à *Tarracone*, urbe maritima, & Punico vocabulo *Ταρκωνία* quasi regiam aut palatum dicas, cui nullum structuræ similis in tota Hispania repertum, uti Ro. Benjamin suo in Itinerario refert. Plura notata dignissima hujus instituti ratio non feret.

BUNONIS.

^a a *Lusitaniam* cum *Gallæcia* & *Asturia* quotannis vicena millia pondo auri penitasse, Plinius tradit. Ibi, quod *Atheneus* lib. VIII. ex Polybio refert, sus c. librarum emebatur quinque drachmis, totidem vitulus, ovis duabus; bos jugo aptus x. drachmis: Sylvælia animalia vulgo donata. ^b *Lusitani*, b stravone teste lib. III. olim *Laconica* utebantur vivendi ratione: bis tantum ungebantur: lapillis carentibus se calefaciebant:

uno cibo vicitabant: nulla utebantur pecunia, sed permutabant merces. *Ægrotos* publice exponebant *Ægyptiorum* more. Navigia habebant ex corio facta. Prædari malebant, quam fecundam colere tellurem. In bellis *Lusitani* erant fortissimi, cujus rei testis est Viriathus.

^c *Celtiberorum* regio olim erat dives, ferroque abundans. Polybius tradit *Tiberium Gracchum* in ea trecentas evertisse urbes, quas Strabo terves interpretatur: Florus enim tantum CLX. agnoscit urbes. *Celtiberi* strenui erant bellatores, quod *Numantini* in primis probarunt; in viciis munditie elegantes, dentes tamen & universum corpus quotidie urinâ fricabant. Noctu in plenilunio Deum suum in platea collocabant, & circa eum choreas agebant. Eorum corpora, qui ceciderant in bello, non cremabant, sed objiciebant volucribus. *De simplicitate* eorum videatur Livii liber XL. in Obsidione Certimæ.

^d Nunc pagus est apud *Iniestam* opidum, quod *Mariana* & *Zurita Segobrigam* esse putant. Vafæus tamen, Clusius & Trapha volunt esse *Segorve* vel *Sogorve* urbem in regno *Valentiae*. Est & *Segobriga* in regno *Castelleæ*, nunc *Sepulveda*, opidum haud obscurum, ad montis *Orospedæ* c radices.

HEKELI.

^b Quæ nunc *Taragona* dicitur.
^c s. *Ortospeda*, uti *Ptolemao* audit.

BUNO-

^a *Lusitania*. ^b *Lusitanorum* mores. ^c *Celtiberia*. *Celtiberorum* mores. ^d *Segobriga*.

Segorbe vulgo dicta; & clara Romanorum eversione *Numantia*, & nunc *Almasan*: regio ipsa *Celtiberia*. hinc *Vascones*; qui maxima pars hodie *Navarræ Regni*, Pyrenæis montibus affixa. Horum caput *Pompelon*, sive *Pompejopolis*, nunc vulgo *Pompelona* (*Pampelune), *Varduli*, hodiè *Guipuscoa*: quorum caput *Flaviobriga*, & nunc *Bilbao*. *Cantabri*; & qui nomen Oceano Cantabrico dedere; nunc *Biscaya*: caput *Juliobrigæ*, & hodie *Val de Viece*. *Astures*; & nunc *Asturias*: quorum caput *Asturica*, nunc *Astorga*, urbs quondam magnifica. *Gallæci* inter Minium & Durium amneis; quorum *Brigantia*, & hodie *Bragança*; pars nunc Portugalliae. *Vaccæi*, & quorum *Pallantia*, vulgo nunc *Palencia*. *Carpetani*, quorum *Toletum*, nunc *Toledo*: & *Complutum*, nunc *Alcala de Henares*. Sub his versus meridiem fuere *Oretani*.

IV. Complectitur tota Tarragonensis provincia regiones hodiè istas; *Murciam*, *Valentiam*, *Cataloniæ*, *Arragoniam*, *Navarram*, *Biscajam*, *Asturiam*, *Gallæciam*, *Legionem*, *Castiliæ Veterem ac Novam* ferè totas. At eadem Hispania

distincta

Numantia,
Celtiberia,
Vascones.

Pompejopolis,
Varduli,
Flaviobriga,
Cantabri,
Juliobrigæ,
Astures.

Asturica,
Gallæci,
Brigantia,
Vaccæi,
Pallantia,
Carpetani,
Tolerum,
Complutum,
Oretani.

Murcia,
Valentia,
Catalonia,
Arragonia,
Navarra,
Biscaya,
Asturia,
Gallacia,
Legio, *Casti*,
lia.

f feræ domitus catena. Capti ex libertatis amore suos interficiebant Cantabri.

g *Juliobrigæ* Plinio ad fontes Iberi fluviï collocatur; ac nonnullis putatur esse *Fuente d'Ivero* opidum, vel non longè inde jacens.

h *Astures* erant agrestes, & feri, qui Romanos concidissent; nisi à Brigantinis suis sent proditi. Equos hic *asturones* appellatos volunt.

i *d* *Brigantia* sive *Brigantium*, urbs ducali titulo hodiè insignis, *Mirandæ* urbi proxima.

j *Vaccæi* bellicosissimi, Romanorum virtutem admirati, se illis dediderunt. Morte multabatur, si quis agricolam læserat.

H E K E L I I .

e Lib. II. Odar. Od. xi. v. i.

f Od. vi. ejusd. Libr. v. 2. *indictus juga ferre*. Tandem ab *Augusti*, Romanorum Imperatoris, exercitu vieti, ut testatur *veius Commentator* in posteriorem locum nostrum *Horatianum* p. 97. col. a. Edition. *Cruquiana*.

L

BUNO

a Numantia. b Flaviobriga. c Juliobrigæ. d Brigantia.

Hispania
Citerior,
Ulterior.

distincta etiam fuit Romanis duabus tantum provinciis; *Citeriore*, & *Ulteriori*; unde saepissimè Hispaniae plurali numero dicuntur hæ terræ. *Citerior Hispania* est eadem, quæ Tarraconensis provincia: *Ulterior Baeticam ac Lusitaniam complectitur*. ^a Dicitæ sunt *Citerior* atque *Ulterior*, respectu Urbis Romæ: sicuti & Galliæ duæ. ^v

BUNONIS.

^v Citerior Hispania Straboni etiam vocatur *Interior*; ac Ulterior illa, eidem *Exterior*.

HEKELII.

^d Illa hac multò spatiösior uberiorque est metallorum, aris imprimis, plumbi, auri & argenii.

CAPUT IV.

De Nobilioribus Hispaniae Fluviosis, & Urbibus olim claris.

I.

Fluvii
Iberus.
Batis.
Anas.
Tagus.

Fluvii majore famâ celebrati sunt; in Terraconensi *Iberus*, ^a vulgò nunc *Ebro* dictus, navigabili commercio dives, in Baetica ^b *Batis*, vulgo nunc *Guadalquivir*: inter Baeticam ac Lusitaniam ^v *Anas*, nunc *Guadiana*: totus ad Melelinam opidum cuniculo se condens, post octavum circiter milliare Germ. renascitur. ^d *Tagus*, vulgo accolis *Tajo*, in Tarra-

BUNONIS.

^a *Iberus* in Cantabris, haud procul opido Juliobriga gemino fonte oriens, per Castellam Veterem, & Arragoniam, Navarram quoque attingens, inter Catalauniam & Valentia regnum delatus, apud Dertosam opidum mari excipitur Meditteraneo; ostia ejus, teste Plinio, à fonte distant 450. milia passuum; *A Varia*, ubi nunc est *Logronium*, per 260. millia passuum navigiorum capax est. Hunc fluvium parallelum esse montibus Pyrenæis ait Strabo. Græci inde universam Hispaniam appellaverunt *Iberiam*, Ibero ab Ortu miscetur a *Sicoris*, & ab Occatu ^b *Bilbilis*, vulgò *Xiloca*, ad quem urbs fuit ejusdem nominis, ortu Martialis Poëtae celebris. Plin. aquam *Bilbilis* ferro indurando imprimis idoneam, indeque nobilitatam esse docet.

^b ^c *Batis* ex Argenteo monte ortus, in Occafum per Biatam, Ubedam, & Iliturgim opida fluit; inde in Aufrum revertens, Cordubā & Hispali irrigatis, Oceano Gaditano ad Fanum Luciferi miscetur. Martialis *Olivifer* appellatur.

^y ^d *Anas* ex agro Laminitano, hodie *Campo de Montiel* ortus, Lusitaniam à Baetica distinguit, & postquam LX. millia passuum confecit, in sinum effunditur Gaditanum. In Terra cuniculos sese condere & post tot millaria erumpere, magis ex vulgi opinione, quam rei veritate creditur: quod afferunt ii, qui curiosè loca ista inquisiverunt. Fluvius hic aquam habet adeò insalubrem, ut ne pisces ejus, exceptis anguillis, probentur.

^d ^e *Tagus* ex monte *Orospeda* oriens gemino fonte, per Toletum, Liboram, Norbam

^a *Sicoris*. ^b *Bilbilis* fl. & op. Martialis Poëtae patria. ^c *Batis*. ^d *Anas*. ^e *Tagus*.

Tarraconensi provincia ortus, Oceanum intrat; medium Lusitaniam secans, auriferis quondam arenis celebratus. Inter Lusitaniam & Tarraconensem provinciam ϵ *Durius*, vulgo *Durius*
Duero α , supra Numantiam in Celtiberis ortus, in eundem effunditur Oceanum. Ultra est in Gallæcia ζ *Minius*, vulgo *Minius*, nunc *Minio* dictus. Sub Pyrenæo autem π *Sicoris*, vulgo *Segre*, θ *Ilerdam* opidum præterlapsus, in Iberum defluit.

II. Urbium totâ Hispaniâ clarissimæ fuere olim; in Bætica $\cdot$ *Astigi*, nunc vulgo *Ecy*; *Hispalis*, nunc *Sivillia* (*Sevilla); & *Corduba*, nunc *Cordova*. In Lusitania π *Augusta E-*
merita, nunc *Merida*. in Terraconensi, λ *Pallantia* & *Nu-*
mantia, ante memoratæ; item *Tarraco*, μ vulgo *Tarragona*,
Scipio-

Ilerda op.
Iberus.

Astigi.
Hispalis.
Corduba.
Augusta E-
merita.
Pallantia.
Tarraco.

bam Cæfaream, Scalabim, & Olyssiponem longo decurrit tractu per 110. leucas, id est, 440. millia passuum, & demum in Oceanum Atlanticum sese exonerat, piscium & ostreorum ferax.

ϵ a *Durius*, fluviorum, qui sunt in Hispania β , maximus, Lusitanæ terminus, in Pelandonibus apud Numantiam excisam ortus, rapidissimo cursu ϵ inter Astures & Vettones, & porrò inter Gallæcos & Lusitanos labitur, ac post 120. leucarum decursum ad Portum urbem in Oceanum defertur.

ζ b *Minius* ex finibus Asturum oriens, Tyden Callaicorum opidum alluit, post 35. leucarum decursum Oceano miscetur. Regio æris, plumbi & minii uberrima, unde fluminis nomen.

η c *Sicoris* sub Pyrenæis montibus nascitur, per Catalauniam decurrit.

θ d *Ilerda*, quæ hodie *Lerida* dicitur, latit Orientale *Sicoris* alluit, paulo inferius Cingæ fluvio confusus, non magno intervallo in Iberum sese exonerat. Rebus C. Cæsar, contra Pompeji legatos Petrejum & Afranium gestis, celebris est. Hodie claret Academia anno Christi 1300. fundata. Infra eam ad confluentem Iberi fuit e *Carthago vetus*, Poenorum colonia ab Hamilcare condita, à Dertosa X. leucis in Corrum distans, Ilerdæ propior. Hodie vicus est apud Villam Franciam.

ι f *Astigi*, nunc *Ecy*, hac etiam tem-

pestate clara est ad Singulum fluvium urbs; una cum *Estapa*, *Obulco*, *Ægabro*, *Lucena*, *Marcia*, *Ursone*, & *Vaena* opidis à Ferdinando rege Mauris erpta anno C. 1239.

κ g *Augusta Emerita*, & *Emerita* simpli- citer, unde vulgo hodie δ *Merida* dicta, ad Anam fluvium in finibus Turdulorum auspiciis Augusti condita, & militibus emeritis ad incolendum ϵ tradita, nunc pene jacet.

λ h *Pallantia*, five *Palantia*, hodiè vulgo *Palentia*, in Vaccæis & regno Legionensi ad Piforacam fluvium sita, olim inter primas Hispaniæ Terraconensiæ urbes habita, nunc longè minor est; Academia ante Salamanticensem clara.

μ i *Tarraco* five *Tarragonia* colonia, à Cneo & Publio Scipionibus ad oram Cata- launiæ maritimam condita, media inter Barcinonem ad Boream & Dertosam ad Meridiem xi. leucis; olim urbs nobilis & ampla exstitit, nec paucioribus ævo Strabo habitata viris, quam ipsa Carthago. Metropolis fuit non tantum Hispaniæ intra Iberum sitæ, sed & partis ejus, quæ extra est, unde & maxima ejus regionis pars no- men habebat Terraconensis. Pauli k Orofii patria est, & multa hodie habet monumen- ta antiqua. Academia ornata est anno Chri- sti 1572. Vina Terraconensiæ olim in pre- tio habita. Ex Terraconenisibus montibus sal mira dulcedine quasi fæccaro temperatus cæditur, qui magni fit à cupediariis. *Sidon.*
epist. ad Orofum.

L 2 BUNO-

α *Durius* fl. b *Minius* fl. c *Sicoris* fl. *Cinga* fl. d *Ilerda*. e *Carthago vetus*. f *Astigi*, vulgo *Ecy*. g *Augusta Emerita*. h *Pallantia*. i *Tarraco* k *Orofii* patria.

Cæsar-Augusta, sive
Asturica.
Carthago
Nova.
Saguntus.

Scipionum opus, maritimorum in his locis olim opulentissima; *Cæsar-Augusta*, sive *Cæsarea Augusta*, vulgo *Saragoça*; hodie etiam omnium Hispaniarum splendidissima; *Asturica* antè dicta. Sed & *Carthago Nova*, vulgo *Cartagena*, clara fuit à conditoribus Pœnis; & *Saguntus*, nunc *Morviedro*, fide atque ærumnis inclytum nomen reliquit. 1

BUNONIS.

y a Saguntum & Saguntus tribus millibus passuum à mari & tot à Valentia distans, anno post diluvium 167. à Zacynthiis, *Iphidoro* teste, conditum, opidum fide & constantia in Romanos nobilissimum est; maluerunt enim Saguntini extrema experiri, se & omnia sua comburere, quām se Hannibali dedere. Hanc urbem quum contra foederis leges expugnasset Hannibal, caufam præbuit bello Punico secundo. Sagunti, quo tempore urbs illa obsessa, puerum recens natum in uterum matris reversum narrant. *Saguntina famæ*, de magna & extrema, in proverbium abiit. *Reliquæ Hispaniaæ urbes clara infra cap. vi. memorantur.*

HEKELLI.

- a Seu Duerus.*
- b Quod in eum multi amnes & rivuli concurrunt.*
- c Ob quem, propterque sui angustiam est parùm navigabilis.*
- d A Villanovano & aliis.*
- e Unde & Romana Colonia olim vocata.*

REISKII.

- 1 De flaviis tum majoribus tum minoribus, eorumque ortu ac nomine congeri*

a Saguntum. b Anas. c Tria Hisp. memorabilia.

CAP. V.

De incolis Hispaniae, ac recentiori ejus divisione.

I.

Tubal non
venit in Hi-
spaniam.

Tubalem, Noachi nepotem, in Hispaniam primùm pervenisse, post aquarum inundationem, in dispersione gentium, affirmant nostri sæculi scriptores ex Josepho: qui tamen Tubalem in Asiæ Iberia inter Ponticum Caspiumque maria

maria statuit. Haud minori errore, in universam Hispaniam pervenisse *Iberos* ex Asia & Persas, tradidit *M. Terentius Varro.*

II. *Celtarum* gentem, ab Aschenaze propagatam, omnem post terrarum inundationem obsedisse *Hispaniam*, *Galliamque*, *Britannicas insulas*, *Germaniam* atque *Illyricum*, tam ex sacrificis quam gentilibus dispicio auctioribus; unde etiam nomen eorum multis Hispaniae locis affixum retulerunt Græci Romanique scriptores: ut *Celticorum*; qui partem Bæticæ ac Lusitanæ, partemque Tarragonensis provinciæ adusque promontorium *Celticum*, quod vulgo nunc est *Cabo finis terræ*, (* Geographis Gallis *Cap de Finistere*) tenuere: item *Celtiberorum*, ad *Iberum* flumen incolentium. *Germanos* cognominat, nescio unde, Plinius *Oretanos*, Tarragonensis provinciæ populos.

Iberi non venierunt ex Afria.

Celtae primi Hispaniae incolæ.

III. Primi exterorum post hominum memoriam ad Celtas in Hispaniam venere *Phœnices*, à *Tyro*, mare Internum huc usque & ad *Gadeis* navigantes; partemque Bæticæ, quæ postea *Turditania* dicta fuit, occupantes; ut ex *Diodoro* atque *Strabone* discimus.

IV. *Græci* postmodum à *Massilia* colonias deduxerunt in-

Phœnices in Hispania.

Græcorum in Hispania Colonia.

REISKI.

I. Tubalem cum Brietio, Ricciolo, multisque scriptoribus hoc retulit auctor, quem ab Hispania Josephus submovet: Bochartus etiam in Asiaticas regiones Pontico proximas rejecit, ex argumentis non levibus, & Askenazen ad Bithyniæ, Phrygiæ ad Pontivinciniam collocavit. Adeo gentium plurarumque nobiliorum origines & migraciones multis tenebris involvuntur. Josephus Lib. VII. Antiq. Japheto hujusque posteris Occidentem ac Septentrionem vindicat, ut illi à Tauri & Amano montibus Afriæ ad Tanain, porro in Europam usque ad Gades pervenerint: a Hinc *uni ex hisjus nepotibus Tarisi* primæ in Hispaniam ductæ *Coloniæ à Bocharto tribuuntur*. Quo enim quemque fors & Deus tulit, hanc terram cum suis occupavit, ut tam maritima, quam mediterranea loca cultoribus replerentur, inquit Josephus Lib. VI. Interim conjecturæ in

obscuro negotio quantum valeant, Ludov. Molina docet de origine ac natura Hispanorum veterum multa commentatus, incerta etiam quandoque fabulis non vacua. b Tantus autem regnum numerus una Hispania pendet à diversis gentium exterarum migrationibus bellicisque occupationibus, quibus quam haec regio lacerata fuerit, docent Vafeus, Mariana, Cluverius, pluresque alii. Primus regna cuncta Hispanica in unum redacta tenuit Philippus II. *tribusque galeis scuto suo impositis* illa repræsentare voleuit, cum duabus aantea reges uterentur. Triplex vero titulus, quo tot regna continuerat, dubitationis non parum nostro tempore habet, ne quidem locum, regno Portugallæ, multisque provinciis avulsis. Interim Hispani adhuc habent, cur regnis & regionibus suo imperio subjectis *nunquam solem occidere dicant, regemque Hispaniarum numero plurali effterant.*

L 3

BUNO

a *Tarsis in Hispania primus*, b *Plura Hispani regna*.

ter Pyrenæum & Iberum, Rhodam & Emporias: quæ opida etiam nunc vocantur vulgo Rosas & Empullias (* Roses & Empurias). Interiora etiam Græcos quosdam incoluisse, indicat corruptum (ut vult Silius Poëta) nomen Graviorum quasi Grajorum: Græcorumque castellum Tyde, vulgo nunc Tuy, in ea parte Tarragonensis, quæ hodiè est Gallæcia.

Carthaginensis in Hispania.
A Romanis subacta.

A Saracenis
& Mauris
occupata.

XIV. Hispania regna.

V. Postea Carthaginenses majorem ejus partem tenuere, ad Internum mare, Amilcare eam occupante.

VI. Secundo bello Punico, superatis atque expulsis Pœnis, tota Romanorum facta est. Sub quorum Imperio, tribus provinciis distincta mansit, usque ad Honorii Imperatoris tempestatem; quum Gothi ac Vandali, Germanica utraque gens, circa annum Christi CCCC. eam invadentes, dictas provincias in tria Regna distribuerent. ^a

VII. Deinde vero Saracenicum Mauris, circa annum Iccxx. inventi, tota Hispaniâ direptâ, complura in ea Regna insti-
tuerunt; Christianis, id est, Gothorum reliquis, in Asturiam ac Legionem, regiones natura locorum munitas, compulsis. Regnorum numerus tandem crevit ad xiv; quorum nomina
hæc recensentur; Legio, Gallæcia, Portugallia, Algarbia,
Andalusia, Granata, Murcia, Valentia, Arragonia, Catalo-
nia, Navarra, Castilia Vetus; Castilia Nova; quod Toleta-
num Regnum; & Baleares Insulæ, vulgo Majorca & Minor-
ca dictæ; quæ unà cum Ebuso insula, vulgo nunc Tviça,
unum

BUNONIS.

^a Vandali primum Gunderico ^a duce Hispanias occuparunt anno Salutis ccccxi. ^b Hös paulò post iis terris ejecit Athaulfus Westgothorum seu Visigothorum rex; ibique regnum constituit, quod duravit usque ad annum Christi Iccxx. Ultimus Gothorum rex ibi fuit Rodericus ^c, homo turpissimus, qui à Mauris per Julianum Comitem evocatis regno & vita exutus fuit. ^d Ita Mauri Visigothorum regno delecto maximam partem Hispanie occuparunt. Pelagius tamen ^e Gothorum reliquias collegit apud Astures, qui rex, à suis salutatus, Legione civitate Mauris erpta, regni sedem ibi fixit.

HEKELI.
^a Medigisili Filio.

^b Conf. Alberti Krantzii Lib. I. Wandalie cap. xxvi. seq. p. 18. Ubi imprimis Valentiam Civitatem, Galliarum Hispaniarumque medium, patientibus Romanis, à Vandals tunc captam esse narrat.

^c In bellis quidem durus, & ad negotia expeditus, sed alijs turpissimus homo, & in moribus vitiosis Antecestorem suum, Witizam, superans longissime.

^d Postquam regnavit annos quatuor.

^e Fidelissimus Legionensis Episcopus. (* Unde hoc Hekelius sumferit tam scio quam qui nesciunt maxime. Erat Pelagius vera Gothorum soboles, vir bellicosus. Vide apud Marianam multa de Pelagio, de cuius episcopatu nulla prorsus mentio, nec quidem per somnium.)

HEKE-

unum Regnum conficiunt. Ex his posteà durabili titulo, ad hoc nostrum sæculum, clara fuere tria; *Castilia, Arragonia & Portugallia.*

VIII. *Legionis* Regnum, vulgo *Leon*, constituere reliquæ Regnum Gothorum, à Mauris, ut dictum, in ea loca compulsæ. At *Ferdinandus I.* Legioni per matrimonium, juncta *Castilia*, uno nomine *Castiliam* appellavit Regnum suum. Huic posteà, devictis ac pulsis Mauris, accesserunt, *Gallæcia, Andalusia, Granata, Murcia, ac Navarra.* *Navarræ* autem Regnum f initum cepit anno 1000XXIX. quum *Enebus, Bigorriæ* (pars est Gallæ Aquitanicæ) *Comes*, transgressus Pyrenæum Mauris ejectis, Regem se constitueret. Post hunc *Henricus IV.* *Castiliæ Rex* armis occupatum *Navarræ Regnum*, suo Imperio adjecit. ^g

IX. *Arragoniæ Rex* primus factus est *Ramirus*, Sanctii Magni, *Navarræ Regis*, filius spurius, anno 1000XVII. Huic deinde titulo annexæ sunt *Catalonia & Valentia.* *Jacobus* autem Rex anno 1000CLII. *Insulas Baleares* suis armis occupatas, *Arragoniæ Regno* fideique Christianæ adjecit. Tandem *Ferdinandus V.* *Caroli V.* avus maternus, *Castellæ & Navarræ Rex*, per matrimonium *Castellæ* junxit Regnum *Arragoniæ.* Hic tandem Mauros, quos *Ferdinandus III.* in ^{Mauricæ} ^{omni Hispania ejeci.} *Granatense Regnum* compulerat, omnemque unâ *Judæorum gentem*, totâ Hispaniâ anno 1000CCCXCII. expulit *.

X. *Portugallæ Regnum* cepit initium ad hunc modum. Quum *Henricus* ^b *Lotharingiæ Comes* res ingentes contra Mauros in Hispaniâ gessisset, præmium virtutis ac laborum *Alfonsus VI.* *Castellæ Rex*, *Tiresiam* filiam notham ei dedit in matrimonium; dotemque apposuit eam Hispaniæ partem, quæ nunc *Portugallia* dicitur. Hujus filius *Alphonsus I.* cum quinque Reges Maurorum uno prælio fudisset, *Rex primus Portugallæ* ^c appellatus est anno 1000CXI; habuitque successores

HEKELI.

^f Quod inter Montes conclusum est, annuum proventum Ducatorum aureorum secundum Job. Henr. Alstedii calculum. circiter centum millium.

^b Dux Lotharingiæ & Limburgi *Comes.*

^g Hoc Regnum, Magino scribente, habet

ⁱ Ab Exercitu.

BUNO-

(* Idcirco *Regis Catholici* titulo, quem & successores ejus proprium sibi fecerunt, cohonestatus est.)

sores continuâ serie, donec ultimo Rege Sebastiano in Africâ cæso*, Regnum ad Regem Castellæ recidit. [¶]

XI. Hac igitur ratione cuncta Hispaniæ Regna ad unum corpus rediere; caputque unum tota Hispania agnoscit: qui nunc est Philippus IV. Hispaniarum potius, quam Castellæ titulo gaudens. At operæ pretium est, tanquam in tabula cognoscere, quo titulo Rex Hispaniarum, quamque terrarum suarum possideat. Triplici igitur titulo tenet quicquid tenet;

Sub Castellæ regno quæ sunt. *Castellæ, Arragoniæ, & Portugalliae.* Sub *Castellæ* regno sunt: *Duæ Castellæ, Legio, Asturia, Gallæcia, Extremadura: Andalusia, Granata, Murcia, Biscaya, Navarra, Mediolanum, Belgica, Burgundia Comitatus, Insulæ Canariæ, America, Insulæ Philippinæ.* Sub regno *Arragoniæ*; ipsa *Arragonia, Catalonia, Valentia, Insulæ Baleares, quæ Majorca & Minorca: Regnum Neapolitanum, Sicilia, Sardinia.*

Quæ sub regno Arragoniæ. Sub regno *Portugalliae*; ipsa *Portugallia, Algarbia, Guinea, Æthiopia, India Orientalis, Brasilia, insulæ Moluccæ.* De cætero, in ipsis Hispaniis Duces numerantur **xxiv.** At id maximè mireris; reperiri heic, quod haud facile alias toto orbe

BUNONIS.

¶ Portugallia ab urbe Porto, & vicino pago Cale, & primum dicta Portucalia: quod nomen innovuit circa annum Christi D. postea vero mutata litera Portugalia appellata. *Voss. lib. I. Idol. 34. Sebastianus Portugallia Rex xxiv. annorum juvenis in Mauritiam trajecit, Mahumedem in regnum reducturus, qui à patruo Abdelmelecho erat pulsus. Sed prælio commisso *Sebastianus* cum omni sua nobilitate perit, *Abdelmelech* victor apoplexia, dum pugnatur, moritur. *Muhamedes* palibus mergitur; atque ita tres Reges uno in prælio interiere. Succedit *Sebastiano* ipsius patruus magnus *Henricus.* Post obitum *Philippus II.* Portugalliam occupavit anno C. 1580. Atque sic tota Hispania ad Monarchiam, quam habuit sub Gothis, redit. Sed *Johannes Dux Brigantinus* nuper anno hujus seculi **xl**, titulum*

Regis Portugalliae & coronam, inscio *Philippo* (V. Hisp. Rege, usurpare cœpit. Ejus filius *Alphonsus* defuncto patre Portugalliae præfuit: sed ob crudelitatem regimine amotus est; regnumque hodie administrat ejus frater *Petrus.* [¶]

HEKELLI.

k Qui olim piscationis gratiâ frequentari solebat, indeque tanta hominum multitudo confluxit, ut in civitatem opulentissimam evaserit.

l Qui ex prægnantibus causis *augustissimum Regis Titulum* adhuc modestè detrectat, & *Regens Portugallia Princeps* salutari faltem desiderat. (* Modestia sane ingens hominis qui postquam fratrem legitimum regem aula & regno ejecit & ad Terceram insulam captivum relegavit; satis habuit titulum fratri, sibi autho ritatem reservare!) **BUNO.**

(* An in Africâ perierit, non satis liquet. Si quibusdam fidem adhibemus, is cæso exercitu, in Europam remeavit, & Hispaniæ aulæ insidiis oppressus est; quo citius Portugalliae Regnum recuperarent Hispani, quod Henrico Sebastiani Patruo defuncto tandem invaserunt.)

be terrarum, scilicet Ducem in Portugallia, nomine Brigantinum, cui tertia pars Regni pareat. Porro Archiepiscopatus in universa Hispania sunt **xii**: Episcopatus **lv.** **v**

BUNONI S.

y *Mediolanensem* tamen *Ducatum Hispanie* Rex legi beneficiaria ab Imperio habet Romano. *Burgundia Comitatum* ejusdem Imperii Romani ipse Hispanus agnoscit regionem. Neque Provinciae Belgicæ per Carolum V. Imperatorem esse desierunt in jure Imperii. (* *Burgundiæ comitatum* fuisse Feudum imperii, adeò incertum est

ex multitudine Scriptorum pro & contra declarantium, ut lis non sit facile dirimenda; multominus ea res pro vera affirmanda. Feudum-ne fuerit, an secus, comitus Burgundiæ, hunc longo jam tempore Galliarum Rex, tanquam supremus illius nemini que obnoxius Dominus incedit. Vide *J. HERUM de Feudis imperii cap. 6. art. 5.*)

C A P. VI.

De Urbibus, Portibus, & Academiis hodiè claris.

I.

URbes in Hispania nunc celebres sunt *Barcino*, vulgo *Barcelona*, *Cataloniae* caput; parvum quondam opidum, nunc celebre Emporium; licet portus commoditate destituantur; eoque naues sœpè in statione tempestatibus pereant. ^a **i**

II. *Cæsar-*

BUNONI S.

a *Catalonia* nomen habet à *Gothis* & *Alanis*, quasi dicas, *Gothalania*; inter Pyrenæos montes, Mare Mediterraneum, Iberum & Cingam fluvios est sita. Forma ejus Triangularis est, à *Salsulæ* fontibus ad Iberum fluvium se extendens. *a* Habet secundum Boterum, unum *Ducatum Cardone*, tres *Marchionatus*; **xii.** *Comitatus*, multas *Baronias*, & *Dominia*. Incolarum **dc.** millia esse perhibentur; inter quos **c.** millia *Gallorum*, aut *Gallicæ originis* sunt, qui agriculturam, pecuariam & artes mechanicas tractant. Non enim est ulla regio Hispaniæ, in qua opificum industria artes solerti & diligentius excoluntur. Civitates & municipia muris cincta habet **lvi**, ex quibus præcipua sunt *b Barcino* ab Hamilcare Carthaginensi, cognomento *Barca*, condita & nominata est. Dicta quoque est

Faventia Colonia, & *Julia Augusta*. Anno Salutis 805. à Ludovico Pio imperatore vicit Mauris, recuperata est; Habet pontem **cccl.** passuum in mare se extendentem, contra vim ventorum naues infestantium exstructum. Habet etiam geminos amnes. *Betullum* vulgo, hodie *Besontem*, ab Oriente; ab Occasu *Rubricatum* sive *Lobrogatum*. Comparatur hæc urbs b magnitudine, non tamen frequentia civium, cum *Neapoli*. *c Tarraco*, sive *Tarragona*, de qua supra cap. **iv.** d *Dertosa* sive *Tortosa* ad Iberum sita, in quo pons navalis, magno artificio exstructus. Duo sunt in hac urbe castella è diametro ædificata, & Academia. e *Girona*, olim *Gerunda*, Ausitanorum caput, colliculo imposita, forma triquetra, fluminibus *Unda*, vulgo *Ontiar* & *Ter*, alluitur: Medio fere itinere jacet inter Ruscinonem ad *Boream* & *Barcinonem* ad Meridiem **xiii.**

M leucis.

a Catalonia. b Barcino seu Barcelona. c Tarraco. d Dertosa. e Girona.

Arragonia
Cæsar-Augusta.

II. *Cæsar-Augusta*, vulgo *Saragoça*^a, *Arragoniæ* caput,
magnificentissima totius Hispaniæ urbs.^b

III. *Pom-*

leucis. a *Lerida* olim *Ilerda*. b *Cardona* ejusdem nominis ducatus caput; ubi tria notanda; *Mons*, cuius terra similis est farnæ, *Fons*, vini rubri colorem ostendens; *Sal*, diversorum colorum, qui contusus, niveus comparet. Cæterum c *Monserrato* sive *Monte Serrato*, editissima rupes, cuius altitudo duorum milliarium, & circumferentia quatuor, est locus celebris. Hic scilicet *Ignatius Lojola* multa prece fletuque fe Deo & B. Virgini devovit: Hinc ad Societatem Jesu fundandam prodiit c anno

clo i xxii.

H E K E L I I.

a Regio ipsa ut plurimum sterilis est, ac magis fructuum, quam frugum abundans & arborum sylvestrium, quam domesticarum. Unde quæstum potius ex Mari faciunt accolæ, quam ex terrâ.

b Dives.

c Et quidem secundum *Eucholceri* calulum.

d Seu *Saragosa*.

R E I S K I I.

1 Sicut regna Hispanica bene multa diversas gentium occupationes & colonias, sic urbes etiam harumque nomina fuos auctores varios, Pœnos nempe, Romanos, Arabes, Gothos, aliosque satis perspicue testantur. Quam vero copiosa heic annotandi materia fese offert? d Urbibus insignioribus Petrus du Val certa monet imponi epitheta, ut unam Hispaniæ emporium, Granadam magnam, Valentiam formosam, Barcelonam divitem, Saragofam saturam, Valadolitum nobilem, Toletum veterem, & Madritum regiam Hispaniæ jaçitent. Huic e Arces regiæ vicinæ adjacent, ex iisque famosissimum *Escuriale*, monasterio religiosis S. Hieronymi destinatio celebre, sed bibliotheca, magno altari, & Pantheo ac sepultura regum celebrius, à Philippo II. sex millionibus impensis intra XXI. annos conditum, ut Ægyptiis, Græcis, Romanisque templis

a *Lerida*. b *Cardona*. c *Monserrato*. d *Urbium* epitheta. e Arces regiæ, f Catalonia. g Portugallia. h Lingua Hispanica. i *Huesca* seu *Osca*. k *Balbastro*.
l *Jaca*.

& fabricis non cedat, sed facile præstet. De Archiepiscopatibus regni & Episcopatibus scriptores antea citatos conferat, cui lubet. f Catalonia rebellis A. 1640. ducem Andegavensem sibi principem adsumpsit: Unde comitatus Ruscinensis (de Roussillon) regio Pyrenæis montibus conclusa, cum Perpiniano Fortalito, clave ad Hispaniam penetrandam paratissima penes regem Galliæ per Pyrenæos articulos mansit. Hanc fecuta g Portugallia Johannem Bragantiae ducem regno admovit, illoque Philippum IV. exiit. Unde bellum exarserat per annos XXVIII. gestum, sed A. 1668. pace publica extinctum. De inquisitione Hispanica Ludov. à Carmo tres libros in fol. Madrid. de Antipathia Gallorum & Hispanorum Carol. Garsias librum in 12. Venet. divulgavit. h Lingua Hispanica latinæ veteris propago dialectos quatuor fovet, (1) Castellanam purissimam, (2) Andalusicam, (3) Portugalicam, (4) Granadensem. Vid. Beaman Geograph. c. IX. sect. 3.

B U N O N I S.

β Arragonia nomen videtur habere à Tarracone civitate, quasi dicas *Tarraconia*, vel à flumine *Arragine*. Termini ejus à Septemtrione & Ortu sunt Navarra, montes Pyrenæi & Catalonia, à Meridie Valentia, ab Occasu Castilia. Cæsar-Augusta Romanorum colonia, prius *Salduba* dicta, sita est inter Barcinonem ad Ortum 44. & Burgos in occasum æstivum 52. leucis, à Valentia 60. à Toledo 64. Pontem habet lapideum, quo Iberus transitur, cum Reginoburgensi conferendum. Anno salutis clo cxviii. victis Mauris, una cum aliis opidis à Christianis recepta est. Hodie magnificentiam urbis augent Academia, arx, & curia publica. Clara in hoc regno loca sunt, i *Huesca*, olim *Osca*, in qua Sertorius Hispanorum Principum filios obfides literis erudiri voluit. Habet Academiam antiquam. k *Balbastro*, Latinis *Balbastrum*, ad Verum amnum agro & oleo dives. l *Jaca* ad

III. *Pompelon*, sive *Pompejopolis*, vulgo *Pompelona*, caput <sup>Navarræ
Pompejopolis
lis.</sup> regni *Navarrei*. ^y

IV. *Valentia*, caput olim Regni, nunc fructuum varietate ^{Valentia.} Hispanicarum amoenissima. ^z

V. *Murcia*, caput Regni: Hortus totius Hispaniæ vocatur. ^{Murcia.} Cartha-

ad Arragonem flumen sub Pyrenæis montibus sita, Navarræ regno vicina. Huic Philippus II. Hisp. Rex Castellum junxit contra Arragonenses, quibus Castiliani admodum infensi sunt, adeo, ut malitiosum hominem proverbio dicant, quasi *Arragonensem*. a *Fraga*, olim *Gallia Flavia* ad Cingam flumen, ubi croci magnus est proventus. b *Venasca*, Galizæ regno contermina, castellum habet, in cuius muris tormentorum loco sunt lapides. c *Calatajut* haud procul ab antiqua *Bilibili*. d *Monjonium* seu *Monçon*, ubi Procerum Arragoniæ habentur conventus.

y *Navarra* regnum à Pyrenæis montibus incipit, & descendit ad Iberum flumen, magna tamen ex parte montibus conclusum. Regnum hoc ante annos cl. Ferdinandus Catholicus pene omne occupavit, quem *Johannes Albrechtus* Navarræ Rex, Ludovico XII. Galliæ Regi opem ferens, à Julio II. Papa proscriptus & excommunicatus esset. Eadem forma adhuc hodie possidet Hispanus, exceptis paucis locis, quæ Galliarum Regi supersunt, & vix sextam regni partem faciunt. e *Pompejopolis* ad Argam flumen, haud longe à Pyrenæis montibus sita, inter Cæsar-Augustam 30. & Bajonam urbem Aquitaniæ 20. leucis; haud dubiè à Cn. Pompejo Magno nomen habet, qui cum Metello res magnas in his oris contra Sertorium gessit. Strabo *Pompeji tropæa* vocat. Alphonsus Rex eam anno Christi 13 cccxxv. una cum Jaca, Virovesca & aliis opidis, Mauris ejectis, recepit. Hodie firma muro & duobus castellis munita. Hic f *Ignatius Loiola* pugnans vulneratus bellum amplius sequi non potuit; vitam igitur amplexus monasticam, ordinem Jesuitarum instituit: Reliqua Navarræ loca non sunt

adeò clara.

δ *Valentia* regnum inter Murciam & Catalonia limites habet ad Orientem mare Mediterraneanum, ad Septentrionem Arragoniam & Catalonia, ad Occasum utramque Castellam, ad Meridiem Murciæ regnum. Longitudo ejus est ix. latitudo xvii. leucarum. Duos habet sinus, Sucronensem & Illicitanum; g Portus quatuor *Vineri*, *Denia*, *Xabia*, & *Alicante*; & fluvios principes quinque, *Migilar*, *Morvedre*, *Gualdaluvar*, *Xucar*, *Segura*. Nomen regni haud dubie sumptum ab urbe *Valentia*, Romanorum olim colonia, quæ tribus milibus passuum à mari submota inter Turiæ ostium & finum Sucronensem à Barcinone 49. leucis in Meridiem, à Toledo 60. in Ortum, tota Cæsaraugusta, à Dianio 10. in Borea sita est, Cœli solique temperie nec felici Campaniæ cedit, unde *Formosa* cognominatur. Illustris est frequenti nobilitate, & Academia; origine *Lodovici Vivis*, & duorum Pontificum *Calixti III.* & *Alexandri VI.* Non longe hinc distat h *lacus Albufera*; & *Porto el grajo*, pagus munitus, ubi pons 150. passuum in mare protensus. Loca præterea clara hic sunt. i *Saguntum* supra memoratum. k *Denia* duos habens portus & speculum in mare prominentem. l *Alicante* vino generoso notissima. m *Guardamar Salis* proventu dives. n *Peniscola* ad mare, in scopulo Pyramidali sita, refugium *Benedicti XII.* Papæ, quem Constantiæ honore Papali esset privatus.

H E K E L I I.

e Conf. *Thome Lanfi Orat. pro Hispaniâ* in Consu'tat. de *Principatu inter Provincias Europeas* p. 267. Edition. tert.

^a *Fraga*. b *Venasca*. c *Calatajut*. d *Monjonium*. e *Pompejopolis*. f *Ignatius Loiola*. g *Valentia* urbs. h *Albufera* lacus. i *Saguntus*. k *Denia*. l *Alicante*. m *Guardamar*. n *Peniscola*.

Carthago nova, vulgo *Cartbagena*, optimus Hispaniæ, ad mare Internum, portus.^e

Granata,

VI. *Granata*, caput regni, splendida atque ampla urbs.^f

VII. *Hispas-*

BUNONI S.

ε a Murcia regnum ad Mare Mediterraneum situm limites habet Granatam, ab Occidente, Castiliam Novam & Valentiam à Septentrione, ab Ortu & Meridie Mare Mediterraneum ad finum Virgitanum & Promontorium *Cabo de Palos*. Nomen habet à civitate *Murcia* f, quæ 9. leucis à Carthagine nova distans anno Salutis cīo cclxv, Mauris pulsis recuperata est ab Hispanis. *Alphonsi Castilia Regis*, Altrononi celeberrimi, à quo Tabulae Alphonsinæ, sepulchro nobilitata. *g b Carthago Nova & Spartaria*, à sparti copia cognominata, ab Asdrubale Carthaginem sive paulo ante bellum Punicum II. in Peninsula exstructa, distat à Murcia urbe X. leucis in Ortu; Valencia xxxiiii. in Meridiem. Habet optimum totius Hispaniæ ad Mare Internum portum cc. triremium capacem. Magna ibi est scombrorum piscatio, qui vicinæ c *insula Scombraria* nomen dederunt; *Scipio* hanc urbem eodem, quo venit die, præter omnium exspectationem cepit: & virginem captivam Allucii, Celtiberorum Principis, eximiae formæ sponsam, intactam ipsi parentibusque restituit; & eo facto animos hostium sibi devinxit. Carthagine vi. leucis distat d *Almacarron* castellum, ubi aluminis uber proventus. *Vera* vel *Bera* urbs, olim e *Virgi*, unde f *Sinus Virgitanus* dictus, inter Carthaginem novam ix. leucis, & promontorium Charidemum v. in confinio regni Murciensis & Granatenis sita.

ζ Granata regnum ab ortu habet Muriaciam, à Septentrione Castiliam Novam, ab Occidente Andalusiam, à Meridie mare Ibericum. Ejus longitudo lx. Latitudo xxv. ambitus cxxx. leucarum esse dicitur. Nomen habet à metropoli g *Granata*, quasi *Garnata*: lingua enim Punica *Gar* significat antrum, & *Nata*, nymphæ nomen est, quæ ibi colebatur, quasi dicas *Antrum Natae*. Alii à *cocco*, cuius ibi copia: Hispani *Cranam* vocant, alii à mali Punici simi-

litudine derivant: hoc enim, ut granis & acinis refertum, sic urbs Granata, cuius insignia malum Punicum, denissimas domos habet, & dehiscentis granati quasi similitudinem, urbs ista sexaginta millia domorum complectebatur. h Hanc quum Mauri una cum regno plures quam septingentos annos tenuissent, Ferdinandus Catholicus anno cīo cccc xcii. inde & ex universa Hispania eos, & cum iisdem cxxiv. millia Judæorum, ejecit. Ut à Christianis Hierosolyma; ita hæc civitas à Mauris desideratur, adeo, ut ob ejus amissionem singulis diebus Veneris vexilla sua abscondant. Hodie urbs illa habet Academiam. Æstate reliquias superat Hispaniæ civitates salubritate aëris & numero fontium, quorum x. millia numerantur. Est quoque in hoc regno ad mare h *Malaga*, totius Hispaniæ armamentarium & propugnaculum contra Africam. Habet duo castella sibi invicem imminentia; ab uno ad alterum transitus est inter duos muros; emporium frequens est. A Malaga versus Ortu ad Mare est i *Almeria* in solo fertili, salubribus aquis, fructibus oleoque abundanti, sita. Hunc locum quum Christiani Mauris eriperent, vas illud è smaragdo, quod Genuenses habent, inde asportatum est. Haud procul à mari & Malaga ad Occasum est *Munda*, quam antiquam illam k *Mundam* esse, sunt qui putant, ad quam Cæsar ultimum prælium contra Pompeji liberos commisit, idque difficillimum. Pompejanorum ad xxx. milia peditum & v. milia equitum cæsa referuntur. Ea vicinarum urbium metropolis dicitur Straboni. Sed Mariana teste, *Munda* illa vetus hodiè *Runda la veja* dicitur, ab Arunda 2. leucis; à *Munda* nova 3. à *Malaga* 20. millibus paſuum in colle apud fluviolum sita.

HEKELI.

f *Ptolemaeo & Plinio MURGIS* dicta.

g In hac optima fiunt vase ex creta, & mira

^a *Murcia*. b *Carthago Nova*. c *Scombraria insula*. d *Almacarron*. e *Virgi*. f *Sinus Virgitanus*. g *Granatae* regnum & Urbs. h *Malaga*. i *Almeria*. k *Munda*.

VII. *Hispalis*, vulgo *Sevilia*, Andalusiae caput, urbs magnificentissima, opulentissimum totius Europae Emporium. *S. Lucas*, navium statio Hispalensium. *Corduba*, urbs admodum ampla, at minus populosa. *Marcenæ* opidi ager lectissimos totius Hispaniae fert Asturcones.

Andalusia.
Hispalis.
S. Lucas.
Corduba.

VIII. *Toletum*, centrum ferè Hispaniae obtinet: omnium maxima ac munitissima *Madritium*, vulgo *Madrid*, & *Madril*, Regiæ sede nobile opidum. Quinto abhinc milliario visitur in Escuriali superbum illud *D. Laurentii Monasterium*, Phi- Escruriale.
lippi II. opus, in memoriam victoriae adversus Gallos*, ad *S. Quin-*

mira Serici quantitas. Regio ipsa autem paucas habet habitationes, easque viles ob montium asperitatem, & ob planitiem parum aquis irriguam.

b Leg. *Lansius* loc. in Not. ad §. IV. Cap. huj. cit. p. 265. seq.

BUNONI S.

a Andalusia quasi *Vandalorum domus Vandalen Huyſ* dicta; aliqui tamen à *Vandalia*, & alii à *Vandalicia* derivant, quod Vandalı à Gothis ejecti huc confugerunt, antequam in Africam trajicerent. Limites habet ab Ortu Granatam, à Septemtrione Castiliam novam, ab Occasu fluvium Guadianam; à Meridie mare Ibericum & fretum Herculeum. Terra frumenti, vini, olei, & omissis generis frugum feracissima est, unde *Granarium*, *Cella* & *Equile Hispaniae* dicitur. *b* *Hispalis* Romanorum olim colonia, hodiè etiam literarum studiis & Academiæ celebris inter Cordubam ad Boream 22. & Gades ad Meridiem 19. leucis, à Granata 36. in Occasum, Ulyssiponem versus 63. à Toleto 72. in Austrum ad Bætim sita est. Anno Salutis clo ecclviii. à Ferdinandino Rege, ejectis Mauris, recepta. De hac urbe Hispanorum est proverbium: *Cui Deus faciet, ei dat domum Hispali*. Item, si cui bene precari volunt, dicunt: *Faxis Deus, ut Hispali vitum habeas & amictum*. *Hispalensis* olim eruditio clara fuit c *Iſi-*

dorus Episcopus: Item nuper d *Benedictus Arias Montanus*, cuius industriae maximam partem debetur Opus Regium Sacra Biblia continens. *S. Lucas* olim dictum est e *Fanum Luciferi*. *f* *Corduba* quoque ad Bætim sita Astigi finitima est 8. leucis distans, gloria & potentia olim celebris. *i* Plinius coloniam *Patriciam* cognominatam scribit. *g* *Senecas* hæc, patrem & filium, & *h* *Lucanum* *Seneca* Philosophi è fratre nepotem, alumnos habuit. Hic quoque vixisse acceperimus i *Avicennam*, k *Averroëm* & l *Rafes*, Medicos ac Philosophos eximios. Urbs hodiè admodum ampla quidem est k, sed non adeò frequens. Hic equile regium est ducentis & pluribus equis educandis sufficiens. Hic quoque inventa est ars præparandi corii, quod inde vulgo dicitur *Corduan*. Sunt ibi præterea m *Nebrissa*, nunc *Lebrixia*, n *Ælii* illius *Antonii* patria, qui duas decades de rebus gestis Ferdinandi Catholici scripsit. o *Offuna* Academia nobilis. *Xeres de la frontera*. Non longè hinc *Rodericus Gothorum* in Hispania rex ultimus à Maturis cœfus est, & imperium ad Saracenos translatum. p *Marcena* in Hispalensi territorio est.

HEKELI.

i Vid. *D. Magni Ausonii*, *Burdigalensis*, *Ordo Nobilium Urbium*, v. 84. seq.

k Et aquis dives, amœnissimisque hortis ornata.

M 3

BUNO-

* Andalusiae regnum. b Hispalis. c *Isidorus Hispalensis*. d *B. Arias Montanus*. e *Fanum Luciferi*. f *Corduba*. g *Seneca*. h *Lucanus*. i *Avicenna*. k *Averroës*.

l *Rafes* m *Nebrissa*. n *Ælius Antonius*. o *Offuna*. p *Marcena*.

(* Monasterium extrectum fuit ex voto, unde aliquis regis vœventis timor quantus fuerit ex magnificientia voti æstimari posse jocabatur,

S. Quintinum in Picardiâ, anno c¹o l¹o LVII. obtenta exstru-
ctum.^a

Burgi.
Valladolid.

IX. Burgi, vulgo *Burgos*, Castellæ veteris caput, opidum
antiquitate & magnitudine celebre. *Valladolid* inter nitidissi-
mas Europæ urbes censetur.^b

X. Com-

BUNONIS.

^b *Castilia Nova* confinem habet Castiliam Veterem à Septemtrione altissimis montibus separata; ab Occasu Portugalliam: à Meridie Estremaduram, Andalusiā & Granatam, ab Oriente Murciam & Valentiam. Salubritate aëris & soli bonitate præstat Castiliæ Veteri. a *Toletum* / Castiliæ novæ metropolis, & olim regum Gothorum sedes. Unde *regnum* istud quoque *Toletanum* appellatur. ^m Urbis hujus majorem partem cingit Tagus fluvius, reliquum muris & 150. turribus munitum est. ⁿ Sita est inter Burgos ad Boream & Cordubam ad Meridiem 50. leucis, inter Valentiam ad Ortum 60. & Olysiponem ad Occasum 83. à Madrito 12. Hic b *Alphonſus Rex* Tabulas suas Astronomicas confecit. Ejus Archiepiscopus primus est Hispaniæ Castiliæque Cancellarius. ^o Hic quoque Academia antiqua floret. Urbs hæc Anno Salutis c¹o LXXXV. ab Alphonſo vi. Mauris pulvis, recuperata est. ^c *Madritum* quidam volunt esse antiquam illam d *Mantuam Carpetanorum*, cuius vestigia reliqua sunt in *Villa Manta* pago apud Madritum. Urbs hæc sita est in clivo ad Septemtrionem, cuius radices alluit e *Xarama* amnis, saxeо ponte pervius. Aër hic maximè salubris est, cuius beneficio Carolus V. Imperator quartana liberatus scribitur. Circumiacens territorium abundat silibus, unde Mennæ poëtæ dicunt igne cincta. Madrito duabus leucis abest hortus regius f *Pardo*. In Monasterium illud S. Laurentii ajunt Regem insumisſe ducenties centena millia coronatoram five viginti miliones.

ⁱ g *Castilia Vetus* limites habet à Septemtrione Asturicam & Biscajam, ab Occasu Lusitaniam, à Meridie Castiliam Novam, ab Ortu Arragoniam & Navarram. ^h *Burgi*

^a Toletum. b Tabulæ Alphonſinæ. c Madritum. d Mantua Carpetanorum: e Xarama fl. f Pardo hortus. g Castilia Vetus. h Burgi. i Relanzon fl. k Valladolid. l Segovia. m Osma. n Alva. o Cocca. p Philippus Austriacus. q Logronno.

regia jacet ad rapidum flumen i *Relanzon* inter Cæsaream Augustam ad ortum 52. leucis, & Legionem ad Occasum 33. ac inter Toletum ad Meridiem 51. Flaviobrigam ad Coream & Cæc. 31. p Ejus Archipræſul olim cum Toletano de primatu contendit. q Urbem hanc à Saracenis captam Alphonſus vii. Arragoniæ Rex in libertatem afferuit anno Salutis c¹o cvi. Non longè à Burgis fons est profluviū alvi sistens. k *Valdoletum*, sive *Valiadoletum*, vulgo *Valladolid*, pulcherrima Hispaniæ urbs ad Pisurgam fluvium sita, à Regibus propter hortorum fontiumque amoenitatem, rerum omnium copiam libenter inhabitata; clara alioquin Academia, civilitate morumque comitate nulli cedit Hispaniæ civitati, licet ab Hispanis vocetur *Villa*. Sunt porrò in hoc regno urbes celebriores l *Segovia*, labroſa diēta; nemo enim ibi conspicitur mendicus; nisi qui per ætatem aut morbum ad opus non est idoneus. m *Osma* ad Durium fl. ubi Academia. n *Alba* sive *Alva*, unde duces Albani nomen habent. o *Cocca* editori loco sita, gentis *Ascale* sedes; alioquin mala mansio dicitur Principum; nam non longè hinc abeit arx, in qua p *Philippus Austriacus* Mauritii frater Lovanio à Duce Albano abductus, inclusus & detentus fuit. q *Logronno* olim *Julsoibriga*, à Carolo V. ob fidem immunitatibus donata.

HEKELI.

^l Græcis Τάντον.
^m Ptolemaeo & Livio CARPITANORUM Urbs est.

ⁿ Per ampla quidem est Civitas, & diversis Conciliis clara; sed situ inæquali, nunc quidem altiore, nunc humiliore.

^o Et tam in spiritualibus, quam in temporalibus

X. Compostellam Gallæciæ caput, aliàs vulgo *S. Jago*, D. ^{Compostel-}
Jacobi Apostoli ossa, ut creditur, ibi sita, claram effece-
runt. *

XI. *Olyssipo*, vulgo Hispanis *Lisbona*, incolis Portugallis *olyssipo*.
Lisboa; Portugallici regni caput, urbs magna, populosa, ne-
gotiationibus celeberrima. *

XII. Por-

poralibus xvii. Terris muro percinctis mo-
deratur.

p Urbs benè ædificata est; tametsi vias
angustas potius habeat. Montibus etiam
circumambitur, quò fit, ut breviorem vi-
deant lucem, quam situs fert, magisque
persentient frigus.

q Continentur autem sub ejus Dioecesi
150. Oppida.

r *Hispania* Protectoris.

B U N O N I S.

x *Gallacia* à *Gallaicis* nomen accepit, à
Septemtrione Oceanum habet Cantabricum;
ab Occasu Oceanum; à Meridie Lusitaniam,
ab Oitu Asturiam & regnum Legionis. Li-
tus hoc frequentes habet sinus. Præcipui
regni istius portus sunt à *Corunna* & *Ferol*.
In extremo versus occasum litore habet
b *Promontorium Celticum*, quod & *Nerium*
& *Artabrum* olim dictum est, hodie vulgo
vocatur *Cabo Finis Terre*. Antiquis scripto-
ribus hic quoque memoratur c *Flavium*
Brigantium, quod aliis hodie est *Betanzos*;
aliis *Compostella*; aliis vero ipsum *Caronium*,
Compostelia Archiepiscopatu & Academiā
quoque claret. Celebris hic est d *Bajana*,
juxta quam in mari insulæ de *Bajana*, five
Deorum Ptolemai. c *Orense* ad Minii ri-
pas opidum nobile, à Suevis olim dictum
Warm See; unde mutata dialecto hodie
dicitur *Orense*. Fontem enim habet calidum,
eius aquæ ovis ebulliendi inservire pos-
sunt.

d f *Portugallia* nonnullis dicta videtur,
quasi portus *Gallacia*, ab opido *Porto*, quod
ad Durium flumen celebrem habet portum.
Sed potius à portu & vicino pago *Cale* no-
men natum *Portucale*, quod circa annum
Christi 10. notum erat. Voss. i. *Idol.* 34.
Unde mutata litera C. factum *Portugallia*.

Limites hujus regni sunt à Septemtrione
Gallæcia, & Minius fluvius; ab Occasu &
Meridie Oceanus Occidentalis; ab Oriente
Castilia, Andalusia & Estremadura. Cir-
cuitus est 10 cccclxxix. milliarium: lon-
gitudo ccc xx. latitudo lx. f

Primaria hujus regni urbs est g *Olyssipo*
& *Olyssippo* & *Ulyssippo*, Straboni *Olyssipon*
ad Tagum haud procul ab ora occidua di-
stans, à Toletu 83. leucis; ab Hispali 63.
in occasum, à Sacro promontorio 30. Por-
tum versus in Boream 50. Septem collibus
imposita, quinque castellis munita est: ex
quibus Castellum s. *Johannis* tot perhibetur
instructum æneis tormentis, quot dies habet
annus. Olim numerarunt ædificia urbana
vicies mille: hoc autem tempore numerus
multo major est. Magnificum & stupenda
struturæ in hac urbe est Templum Misericordiæ.
Horreum item publicum, Basilica
& Xenodochium sunt urbis miracula. Anno
Salutis c10 cxlvii. Mauri hac urbe pulsi.
Unius horæ spatio ab hac urbe abest Belem
coenobium opulentum Dominicanorum.
Monachi in eo admodum laute vivunt. Re-
ges ibidem sepulti sunt. *Lisbona* quinque
milliaribus distans versus austrum *Setubal*,
vulgo s. *Hubes* dictum, ad litus jacet, ubi
ingens copia salis conficitur solisque ardo-
re coquitur.

Sunt præterea in eo regno opida clara
h *Bracara* hodiè *Braga*, inter Minium &
Durium, ea in parte qua hodiè *interamnis*
dicitur, ubi sedes Archiepiscopi, qui de pri-
matu Hispaniæ cum Toletano contendit.
Archiepiscopus iste Ecclesiasticus simul est,
& secularis. i *Ebora*, Academia clara;
item k *Conimbricia* ad Mundam five Mon-
dego fl. sita, Academia celebris est, unde
habemus *Collegium Conimbricense*. *Braganza*
Ducis sedes.

a *Algar-*

a *Corunna* & *Ferol*. b *Promontorium Celticum*. c *Flavium Brigantium*. d *Bajana*. e *Oren-
se*. f *Portugalliae* regnum. g *Olyssipo*, h *Bracara* five *Braga*. i *Ebora*, k *Conimbricia*.

* XII. Portus ad Oceanum celebres sunt in regno Portu-galliae

a Algarbia, olim regnum, nunc Lusitanæ pars est; ab Occasu & Meridie habet Oceanum; ab Ortu Anam fl. à Septentrione Portugalliam. Omnium Hispaniæ provinciarum augustissima est. Portugalliae Rex eam dotis loco accepit à Rege Castiliæ, quum filiam ejus notham Beatricem uxorem duceret. Præcipue urbes sunt, *Tavira* seu *Tavila*, regionis metropolis, *Silva* seu *Silves*, cuius episcopus Algarbiæ præfus est. *Pharus* sive *Faro*, & *Portus Magnus*, vulgo *Villa Nova de Portomanno*. Habet quoque *Sacrum promontorium*, : in quo Cœnobium & *Castellum*.

b Legionis regnum à Meridie & Oriente limites habet Castiliæ Veteris fines; ab Occidente Gallæciam; à Septentrione Asturiam. Ejus metropolis, à qua regio nomen habet, est *Legio*, vulgo *Leon* in finibus Asturum, media ferè inter *Vallisoletum* & *Ovetum*, 22. leucis distans, à Burgis 32. in Occidentem. Hanc urbem inter montes sitam Pelagius primam eripuit Mauris anno Salutis 100 cc xxii. Inde haud procul castellum adversus Barbarorum incursionses exstruxit, unde *Castellæ* Comes dictus. Hinc *Castella* sive *Castilia* regni nomen profectum est. Legio urbs templum habet insigne, ubi Regum sepulchra. Sunt hic præterea urbes insigniores, *Camora* seu *Samora*, olim *Zentica* seu *Sentica* ad ripam Durii, *Asturica*, vulgo *Astorga*; non procul à lacu Senabria quem *Tera* fl. facit; *Palentia* ad Carionem fl. Academia celebris; *Civitas Rodrigo* adversus incursionses Lusitanorum munita; *Medina del Campo*, à tributis & vectigalibus immunis &c.

c *Asturia* regio aspera, montibus sylvisque horrida, habet ab Occasu Gallæciam; à Meridie Castiliam veterem; ab Oriente Biscajam; à Septentrione mare Cantabricum. In eam regionem & vicinam Gallæciam congerunt indigenæ Hispani, quum Mauri omnem fermè occuparent Hispaniam. Est vero Asturia velocissimis equis nobilis, quos *Asturones* vocant. Dividitur in *Astu-riam de Oviedo*, ubi opidum d' *Oviedum* seu

Ovetum, ad Devam fl. à Legione 22. leucis distans, Academiam habet, civitas Regia & Episcoporum bello Saracenico dicta. Et *Asturiam de Santillana*, ubi e *Liana* seu *Lianes*, & *Santanderum*, seu s. *Andero*, quod s. Emederii portus à *Mariana* appellatur.

f *Cantabria* hodie dividitur in *Biscajam* & *Guipuscoam*. g *Biscaya* confines habet Návarram, *Guipuscoam*, mare Cantabricum, & *Asturiam*. Pars illa, quæ ad *Bajonam* pertinet, & Regi Gallæe paret, extendit se usque ad fluvium *Iron*; inde altera pars Hispano subjecta est. Lingua Cantabrica antiqua est, & diversa multum ab Hispana. *Biscayæ* metropolis est, h *Bilbao* sive *Bilvao*, ad *Naufam* fl. quasi dicas *Bellum vadum*. Condita est hæc urbs, teste *Mariana*, anno Christi 1300 cc xcvi. Abest à i *Bermeo* seu *Vermeo*, quæ est antiqua illa *Flaviobriga*, 5. leucis in *Occasum*, à *Burgis* 30. in *Boream*, à litore 2. commode sita est. Per eam merces in reliquam Hispaniam importantur & exportantur. Malorum aureorum tantus hic est proventus, ut 10. mavedis, quæ levissima ex cupro moneta est, tot mala emantur aurea, quibus ferendis unus mulus vix sufficiat. k *Guipuscoa* termini sunt ab Oriente fluvius *Vidofo* sive *Vidorso*, & montes *Pyrenæi*, à Meridie regnum Návaræ, ab Occidente *Biscaya*, à Septentrione mare Cantabricum. Ambitus ejus habetur 36. milliarium. Regio hæc ferri chalybisque ferax est; unde *Vulcani officinam*, Martisque armamentarium natura hic videtur exstruxisse. Fluvius est i *Chalybs*, cuius aquâ ferrum optimè induratur. Gens ipsa rustica & superba est. Metropolis ejus est m *Tolosa* ad confluentes *Araxis* & *Oriæ* sita, est regionis conventus sedes. n *Placentia* magnam habet multitudinem fabrorum ferrariorum. o *Fanum divi Sebastiani*, hodiè *Don Bastia*, (*in Mappis Geographicis St. Sebastian,) portu gaudens amplissimo &c. Porrò in p *Alava* provinciæ metropolis est q *Vittoria*, nobilibus familiis & mercatura clara, antea *Burgus Gasleyz*.

(* In Editione Labbeana sic se habet hic paragra-

a Algarbia. b Legio. c Asturia. d Oviedum op. e Lianes & s. Andero. op. f Cantabria. g Biscaya. h Bilbao. i Flaviobriga, Bermeo. k Guipuscoa. l Chalybs fluvius. m Tolosa. n Placentia. o Fanum S. Sebastiani. p Alava. q Vittoria.

galliae Setubal, Olyslipo ad Tagum, & Porto ad Durium.
In Gallæcia Corunna (Gallis *la Corogne*) & Ribadeo. In
Biscaja Bilbao, & S. Sebastiani. In Andalusia S. Lucas de
Barrameda *clavis Sevillæ*. Gadiz Gibraltar *ad fretum*. In
Granata *ad Internum mare Malaga*. In Murcia *Cartagena*.
In Valentia, *Alicantæ & Valentia*. In Catalonia, *Tortosa ad*
Iberum, Tarragonam, Barcelona Sc.

XIII. Academiæ illustriores sunt, Salamanica & Complutum in Regno Castellæ, Conimbrica in Portugalliæ Regno.

CAP.

paragraphus: *Setubal, Ciudad di Puerto, Corunna, Ribadeo, Vierus, Bilbao, portus ad Oceanum celebres.*) Sic etiam veteres aliae Editiones ante Bunonianam primariam quæ Guelpherbyti prodiit in 4. 1661. Elseviriana ejusdem anni, veterem lectionem sequitur, Bunonianam emendat ut hic habes in textu.

HEKELI.

f Et quidem secundum Boteri sententiam.
s Sive *Ulyxippona*, sic dicta, quod ab *Ulysses* sit condita. Ideoque dicitur *Straboni Lib. III. p. 270. Odysseia*, h. e. *Ulysses Urbs.*

t Vulgo *Cabo San Vincenzo* dictum.

v Non solum, sed & tuta Navium statio est.

BUNONIUS.

a Salamanca vel *Salmantica* (*Polybio *Elmantica*) in Castilia vetere à Vallisoletano 22. leucis in Meridiem Placentiam versus ad Tormis fluvii ripam sita, qui se cum Durio postea miscet. Academia hæc ex Balentia urbe è translatâ est anno Christi cl^o cccxxix. b *Complutum* olim, hodiè *Alcalà de Henares*, ab amne Henares urbis muros alluente appellatur. Sita in Castilia Nova 6. leucis à Madrito, haud longè ab Ortu Tagi. Celebrem hanc Academiam in primis reddiderunt c *Biblia Complutensia* polyglotta, anno Christi cl^o I^o xv. sumtibus Francisci Ximenii Archiepiscopi Toletoni ibidem excusa. d *Conimbrica* Academia fundata est à Johanne III. Rege Portugaliæ anno Christi cl^o cc xii. e Relique Academie, quæ in Hispania sunt, suis memo-

rantur locis. e Cæterum Hispani religioni *Romano-Catholice* sunt additissimi: eaque una ibidem viget ope inquisitionis, quæ primum ad Mauros & Judæos coercendos inventa, in aliarum religionum sectatores, tanquam hæreticos, stringitur. Ab inquisitione damnati induuntur ueste, quam *San-benito* vocant, & raptantur ad supplicium iis ceremoniis, quæ populo terrorem possunt incutere. f *Lingua* per Hispaniam præcipua est Castellana ex corrupto sermone Latino nata. *Lusitana* ex Gallica & Castellana conflata elegans est, & auribus grata. *Valentina* & *Catalaunica* Narbonensi propior; in quam tamen nonnullæ voices Gallicæ irreperunt. Sola Biscaya antiquum sermonem retinuisse putatur. Est verò sermo Hispanorum multis argutiis, brevitate, efficiacia, gravitate, adagiis & amphiboliis refertus; quoniam phrasibus & copia haud abundat. Non minus comtè tamen rusticæ & tenuiores ratiocinantur, quam urbani & nobiles, g *Hispani* perhibentur esse temperamenti melancholici; unde ad quietem & contemplationem videntur nati. Hinc etiam fit, ut eorum consilia tarda, & exsecutio-nes lentæ, processus graves, & molimina firma sint. Rarò cum peregrinis contrahunt amicitiam, quam nec inter se impensis colunt. Ambitiosissimi pariter sunt & suspicacissimi, facilè se contemni putant. Philautiæ virtus laborant, & suo abundant sensu. Magnus est corum in Principem & remp. amor. Hispani mares hebetiori sunt visu, colore terreo & vultu tristi: feminæ tamen magis formosæ, gratiosæ, vivaces, agiles, quam mares; quia humoris abundantia me-

N lanchoz

a Salamanca. b Complutum. c Biblia Complutensia. d Conimbrica. e Hispanorum religio. f Linguae Hispan. g Hispanorum mores.

lancholiam in illis minuit, & aduisionem tenuerat. Habent Hispani laborum atque inedia patientissima corpora. In milita ordinum sunt obseruantissimi; certissimi fistulatores & sclopetarii; hastati haud facile loco moventur. Capillis nigris & praecisis superbiunt. Servatas parsimonia opes & ad temperantiam institutis corporibus saepe negatas, in vestitu consumere amant, & sic ad ostentationem proferre, immensa sui fiducia; sed apud timidos & patientes majore. Nigrum & fuscum in vestitu amant colorem. Pallia gestant oblonga, tam plebejus & veteramentarius gladio accinctus prodit, quam nobilis; nobilitatem videlicet e gente sua sibi imaginantur. *Boterus Mariana. Barclajus in Icone, Exquisitum in Hispania habetur judicium ad compescendos sceleratos, Ferdinandi &*

Isabellæ tempore excogitatum, quod *Hermandad* vocatur. Fugitiui indagantur, & plerumque ex alienis Regnis ad supplicium callide retrahuntur. Ex isto tempore judicium hoc singulari Regum cura in magnam reipubl. utilitatem conservatur.

HEKELII.

x Anno CHR. M. D. XVII. magnifice exstructam.

y Evocatis (& quidem *Andrea Goveani, Lutiani Theologi, operâ & studio*) è *Gallia Doctoribus, Nicolao Gruchio, Philosopho, Georgio & Patricio Buchananis, Scotis,* ut colonia esse videatur *Lutetia & Burdigala.* Et hæc Academia non solum loci naturæ est amoenissima, sed & omni litterarum genere clarissima.

C A P. VII.

De Insulis ad Hispaniam.

I.

Insulae Ba-leares. I Nsularum Hispaniis adjacentium celebriores sunt, *Baleares* duæ, item *Ebusus & Gades.*

Baleares contra Tarragonensia littora sitæ, haud longè inter se distant, & à spatio suo cognominibus acceptis, *Majores, Minoresque* plurali numero, vel etiam singulari *Major, Minorque* appellantur: funda olim bellicosæ, unde & nomen traxisse putantur, quasi ἀπὸ τῆς βάλλειν, id est, à jaculando: Græcis *Gymnæsia* dictæ, ἀπὸ τῆς γυμνέτην, id est, à nuditate, quod incolæ aliquamdiu a nudi vitam egisse dicantur: nunc vulgo *Majorca* & *Minorca.* Piraticâ olim incolæ maximè vivebant: Carthaginensibus iidem contra Romanos stipendiarii, donec Hispaniis debellatis, à Romanis subigerentur. Mauri postea ex Africa occuparunt, cum Hispanias diperierint, regnumque adjecta Ebuso Insula in iis condiderunt: quos tandem Jacobus Arragoniæ Rex ejicit; ut suprà commemoravimus. *

II. *Ebu-*

HEKELII.

a Aestatis nempe tempore,

b Vel *Malorca.*

BUNONIS.

c a Major insula occasum spectat, ejus forma quadrata est, habens c. millia passuum

d Majorca.

II. *Ebusus* inter Majoricam & Hispaniam sita est; frumentis tantum non fœcunda; ad alia largior, & omnium animalium, quæ nocent, adeò expers, ut nec ea quidem, quæ de agrestibus mitia sunt, aut generet, aut si infecta sint, suscitent, hodiè vulgò *Iviça* β dicitur, salis copiâ maxime cœbris. ^{Ebusus;}

III. In capite Bæticæ, ubi extremus antiquis mortalibus noti Orbis

sum in longitudinem, ccc. lxxx. millia in circuitum. Olim duas habuit urbes, a *Palma* ad Occafum; b *Pollentiam* sive *Potentiam* ad Ortum, hodiè vicus est. Præcipua ejus urbs nunc est *Majorica*, decem patens portis. *Minoris* insulæ ambitus habet cl. millia passuum: spectat ortum. Hodie unam habet urbem c *Minoricam* d nomine. e (* Urbs *Minorica* neque extat, neque extitit. Error est quem ex vitiosa mappâ, ignari imitatores, in alias mappas, librosque *Geographicos* invexerunt. Caput insulæ *Minoricæ* vulgò est *Citadella*. Quod adjicit Hekelius de urbe quondam *Mago* dictâ; non de urbe *Minorica* quæ nulla est, sed de emporio cui nomen est *Port-Mahon*; intellige.) Olim cibum puer à matre non accipiebat, nisi quem ipsa monstrante percussisset. Aureos & argenteos nummos ad se importari decreto veterant publico. Mulierum tanto amore tenebantur, ut singulas a prædonibus ternis quaternisque viris redimerent. Mortuorum cadavera contusa & in urnam conjecta lapidibus obruebant. Annis circiter xx. post bellum Punicum tertium d *Metellus* has insulas non sine labore subegit: unde *Balearicus* dictus. Aliquando *Balearici* à cuniculis in tantum conjecti sunt periculum, ut coacti sint Romanorum opem implorare, *Strabo lib. III.* *Plinius lib. IIII. 5. & VIII. 55.*

β e *Ebusus* è regione promontorii, quod in Sucronensi finu *Ferrariam* vocant, sita, ambitu suo c. millia passuum complectitur. Opidum habet ejusdem nominis. Huic vicina est insula f *Colubraria Latinis*, Græcis *Ophiusa*, hodiè *Formentere* dicta; ambitu habens lxx. millia passuum, serpentibus venenatissimis infesta. Quum vicina *Ebusus* seu *Ivica*

præter cuniculos terram & segetem subvertentes omnis venenati animalis sit expers, ejusque terra & pulvis serpentes fugent, quos Colubraria pariat. Utraque *Ebusus* & *Colubraria* g *Pityusæ* dicuntur, à pinuum illic nascentium multitudine. *Plinius lib. IV.* 5. & xxxv. c. ult. *Diodorus V.*

H E K E L I I.

e Hoc enim non tantum *Hispania*, verum etiam *Italia* ex parte sibi providet.

d f. Vulgò *Minorcæ*.

e Quæ *Mago* quondam erat appellata. *Ptolemai* ætate etiam in eâ Urbs *Jana* fuit, quæ nunc vulgò *Citadella* dicitur.

R E I S K I I.

i *Strabo Lib. III. Geograph.* Phœnices pleraque Hispaniæ loca Tartesso & Turditanæ vicina tenuisse, condidisse Gadiram, Malacam, Arderam, (* sive *Abderam*) Carthaginemque novam; quin Gymnesiis Insulis ab se occupatis Balearidum fecisse nomen. h *Baleares* ergo lingua Punica בָּלְעִי הַרָּאָה *Baaleharea* ad verbum significant magistros projectionis i.e. peritos fundæ, aut lapidum projiciendorum incolas: i *Gadira* Syriace *Septum* vel *sepem* denotat, uti *Plinius*, *Solinus*, *Hefychius* explicarunt, k *Ebusus* etiam ex voce Phœnicia תְּבָשֵׁס *Tebuso*, h. e. à siccatis sicubus denominacionem habuisse legitur, Bocharto, quem saepius citavimus, auctore. Insulam Cadiz sive *Calis* urbe ac portu cognomine instruetam, tribus imperii sui clavibus annumerasse, neque hanc minus quam duas reliquias *Philippo* filio *Carolus V.* commendasse fertur.

Gades.

Orbis erat terminus, Insula *Gades* fretum contingit, quod inde Gaditanum perhibetur, à continente angusto spatio, ac veluti lumine ab ciliâ: quam Tyrii à Rubro mari prosecti, *Erythræam*, Poeni, lingua sua, *Gadir*, id est, *Sepem* nominarunt. In hac Geryonem, cuius boves Hercules abduxit, habitasse fabulati sunt. Tyrii condidere in ea ejusdem nominis urbem quæ postmodum evasit opulentissima: nunc etiam Emporium haud ignobile, vulgari vocabulo *Cadiz*, & corrupte *Calis*, dictum. ✓

BUNONI S.

γ a Gades insula non procul ab ostiis Bætis sita est. Eam non multo longiorem centum stadiis; latitudine alicubi unius tantum stadii scribit Strabo. Urbs in Occidentalî insulæ parte fuit ejusdem cum ipsa nominis. Sed *b Balbus Cornelius Gaditanus*, civitate Romana donatus, pro quo Ciceronis exstat oratio, aliam condidit, quam *novam* vocabant. Ex utraque coauerat ea, quæ *c Didyma* vocabatur. Illa Plinio videtur esse *d Augusta Julia Gaditana*. In orientali insulæ parte *e Fanum Herculis* sruatum erat, qua parte insula proximè ad continentem accedit: unius stadii freto disjuncta. Apud hoc templum *f C. Julius Caesar* quæstor in ulteriori Hispania, quum mandato prætoris jure dicundo convenitus circumiret, Gadesque venisset, animadverfa Alexandri M. imagine, ingemuit; & quasi

pertæsus ignaviam suam, quod nihildum à se memorabile actum esset eâ ætate, quâ Alexander orbem terrarum subegisset, missiōnem continuò efflagitavit, ad captandas majorum rerum occasionses in urbe. *g Solin. cap. 26. Strabo lib. III. Mela lib. II. cap. 7. & lib. III. cap. 6. Plinius lib. IV. cap. 22. Sueton. in Jul. Cæs. cap. 8.* Haud longe à litore Portugalliae abest *Barlenga* insula, olim *Londobris* & *Erythrea* dicta, *b* ad quam piratae Barbari excubant, navigiis Christianorum infiditari.

HEKELLI.

*f A Nautis.**g In Insula* verò Meditullio duæ hodiè supersunt vetusti ædificii *Turres*, *Torres de Hercules* incolis dictæ.*h Quæ 50. Milliaria complectitur.*

a Gades. b Cornelius Balbus. c Didyma. d Augusta Julia Gaditana. e Fanum Herculis. f Julius Cæsar.

C A P. VIII.

DE GALLIA.

I.

*Gallia ter-
mini.* **H**ispaniæ proxima est *Gallia*. *a* Hæc ab initio inclusa fuit ab Orienti Rheno amne, *Alpium parte & Vario flumi-

HEKELLI.

a Hanc Regionem omnino amplam atque potentem, præter *MARTINUM CEILE-RUM*, *Geographum egregium*, descriperunt

FRANCISC. HOTTONANNUS atque *PAULUS MERULA*, Viri longè dœctissimi atque celeberrimi, ita tamen, ut *hujus Liber* sub *FRANCO-GALLIE*, Francofurti ante cœlum

Gades.

Orbis erat terminus; Insula **Gades** fretum contingit; quod inde Gaditanum perhibetur. à continente ~~angusto~~ ^{angustissimo} strati-

tum annos, & quod excurrit, in f. 8. illius autem sub *GALLIÆ Nominitus ac Titulis Amstelod. Ao. huj. Sec. 36.* in f. 12. sit impressus. Sed *FRANCIAE Origines* descripsit Jo. ISAACUS PONTANUS, quas Harderwici Ao. ejusd. Sec. 16. in 4. form. publicari jussit. *Annales* autem atque *FRANCORUM Historias*, ab Ann. CHR. nempe 708. usque ad Ao. 900. quām studiosissimē ēdi curavit PETRUS PITHOBVS, Francof. Ao. sup. Sec. 94. in 8. f. Prodiit *FRANCIAE Historia veteris atque sincera Corpus Hanoviæ Ao. huj. Sec. 13.* in quibus sānè omnibus talia sunt reperienda, quæ diligentis atque curiosi cuiuslibet Lectoris animum possunt recreare. Leg. THYSII *Memorabil. celebrior. vett. Rerumpp. Cap. 10. p. 314.* seqq. Extant *Effigies Regum FRANCORUM omnium à PHARAMUNDO ad LUDOVICUM XIII.* Francof. Ao. huj. Sec. 22. in 4. f. impressæ. Majestas Regis moderni LUDOVICI XIV. ex ULRICI OBRCHTI, a Vīri ingeniosissimi, mente hodiē tam latè est diffusa, ut nullis Terrarum Regionumque spatiis distingueatur, quod minùs Factorum Operumque maximorum efficaciam, emolumento, gloriā presentem ubique, ubique spirantem sui sīstat imaginem. Hūjus Regis *Inauguratio à Carolo Hanoque descripta est Parisis Ao. huj. Sec. 56.* in 4. f. & quidem sub *Nova FRANCIAE Orientalis Titulo*, quem Libellum omnibus ac singulis e Studiosis Politice quotidiè commendandum censeo. Aliàs est notandum, quod Successio *GALLIARUM Regum* probe obseretur. Quocirca quum, mortuo Lothario, *GALLI Carolum Calvum* in Regem creasent, ADRIANUS, Pontifex Romanus, ad Hinnum, Episcopum Remensem, scribens, designatum Regem excommunicari jussit, aliumque eligere permisit. Ad quod triplex *GALLIÆ Status* respondit: *Nunquam tale quid à Pontifice Romano ad GALLIÆ Episcopos missum fuisse: REGES enim GALLIÆ NASCI, NON ELIGI SOLERE*, sicut ex FRIDERICI I. Imperatoris Diplomate citat hoc Hippolytus à Collibus in ita dicto Principe Cap. II. p. 7. Edition. pr. Interea est certissimum, quod *GALLI à Fæminarum Imperio omni abhorreant tempore.* Hinc PHILIPPUS VALESIUS EDUARDUS, *ANGLIÆ Regi*, qui Gener erat CAROLI PUL-

CHR., sine prole masculâ defuncti, in Successione prælatus, hisce Sacrae Scripturæ (Matth. np. VI, 28.) se tuebatur verbis: *Conseferate LILIA Agri, non laborant, neque nent.* Hoc dicto lepidè atque festivè innuens, *LILIUM GALLICUM* haud cadere in colum & fusum. Verū EDUARDUS nunquam credidit, quod talis Lex, quæ *Fæminas* in Regno *GALLIÆ* succedere nullo modo patetur, unquam sit condita, sed eam in fraudem Filiarum ab Agnatis commentam confictamque esse, FROSSARDUS Lib. I. *Histor. Cap. IV.* testis est. Excluduntur itaque *Fæmina* in *GALLIA*, si non Lege *Salicâ*, certè antiquissimâ, quæque mores *Genitum* imitatur *confuetudine*. Ea consuetudo in tribus Regum Familia, *Marrowingorum*, videlicet, *Carolinorum & Capetorum*, (tot enim *FRANCORUM Regum Familiae* numerantur) observata fuit ordine & inviolabilitate. Vid. CHRISTIANI FUNCII, *Polyhistoris* clarissimi ac quondam Præceptoris mei fideliissimi, Part. II. *Breviarii Historico-Politici*, seu *Orbis Imperianis*, Cap. III. Erot. VII. p. 297. Edition. supra p. I. laudatæ. De *Origine trium LILIORUM, Insignium* quippe *FRANCIAE Regum*, legenda JOANNIS CHRISTOPHORI RUMETSCHEI, antiquioris Litteraturæ Antiquis insignis, Not. XXII. ad ita curiosè inscriptum *Pacis Caduceum* suum p. 12. In hac *LILA* extant quoque duo Disticha, quæ in illustrium aliquot Germanorum *Carmen* Libro de *inmanissimâ summeque miseranda CHRISTIANORUM Lanienâ*, à CAROLO IX. *GALLIÆ Rege*; eoque erga suos Subditos, repurgatæ Religioni addicatos, prob dolor! prorsus perfido, aliisque impius atque crudelissimis *GALLIÆ Tyrannis*, Lutetiæ Parisorum, Lugduni item, & aliis ejusd. Regni locis luculentissime sceleratissimeque Ao. sup. Sec. 72. d. 24. Augulti patrata, composito, & Vilnae Ao. sequ. in 4. f. publicato, Poëta quidam, qui initialibus saltem Nominiis sui his duabus litteris M. S. se subscripsit, huncce in modum lamentabilem finxit:

LILIA, que tantam fecerunt horrida stragem,
Nomine murato sint aconita mibi.
Aut Epula tristes, aut exitiale napellus
Virus, & inferno nata cicuta cibo.

² In Panegyrico jam laudato REGI ob natum ex Serenissimo DELPHINO Nepotem publico Universitatis Argentoratensis nomine d. 22. Aug. Ao. huj. Sec. 82. non sine summo applausu dicto.

De Persecutione aduersus Hugonottas in GALLIA haetenus suscepit ego ob gravitatem Materiae certè nil audeo scribere, nisi quòd ex Musladini Sadi Rosario Politico addam hanc Historiam, à GEORGIO GENTIO Cap. VII. p. 216. sequ. Latinis verbis sic expressam: *Religiosus quidam virum prateriens divitem, Servum suum manibus pedibusque acriter ligatum, ferocissimè tractantem vidit, (hominis ferociā motus) infis: O Fili! Tibi similem creaturam incomparabilis magnusque illa DEUS tibi mancipio dedit, teque illi superiorem & Dominum fecit. Tu itaque divina Benevolentia grates reddito, tantamque ferociam & immanitatem in hominem ne exerceto, ne quondam in extremo Judicio iste Servus te melior esse apparere, teque pudor habeat.* Ut autem hæc Historia ab Ethnico quodam probè est consignata: sic unicuique Christiano, qui manus suas cruentas in Christianorum sanguinem crudeliter ac injustè, quacunque causâ atque ratione ductus, infert, optimè est notanda. Et non est dubitandum, quin Martyrum vox vel è Buso, vel de Rotâ ac Patibulo, immò ex Quadrirēmibus quoque, quibus sunt damnati miselli hi homunculi, minimè erit absimilis isti, quæ in Nuptiis Parisinis quondam sic sonabat:

GALLIA Mactatrix, Lanius Rex, dira
Macellum
LUTETIA. O nosri temporis opprobrium!

REIS-

(*Regni Galliarum notitiam inquire, non in libris quos laudat Hekelius, quosque, si paucos excipies, in sterquilino potius quam in selectâ Bibliothecâ collegisse videtur; sed in optimis certis quibusdam voluminibus ex innumera pene multitudine diligendis. Quæ ad Res Francicas cum veteres, tum recentiores faciunt indicabit Bibliothèque Historique de la France, par Jaques le Long Prêtre de l'Oratoire. Paris 1719. fol. Sed quia nulli tam diviti esse contigit ut omnes, quos ille recenset, libros comparare; nec fatis diu vivere ut omnes versilare manu possit affida; pauci sunt præ ceteris commendandi. Inter Historicos eminent Hadriani Valeſii Geſta Francorum seu Rerum Francicarum; Paris T. I. 1645. T. II. & T. III. 1658. & ut veterum Chronicorum collectiones, à Pithœo, Duchene, aliisque concinnatas omittam, Histoire de France depuis l'établissement de la Monarchie Françoise dans les Gaules par le P. G. Daniel, S. J. Amstelædami 1720. 6. vol. in 4. Hist. de France par le Sr. de Mezeray. Hujuscus Scriptoris ea anteponenda est Editio quæ Amstelædami anno 1696. 7. vol. prodit. Uterque in Henrico IV. definit: quod ut R. P. Daniel pro parte sua suppleret, septimum volumen, quod etiamnum sub praolo desudat, addidit, in quo Rerum sub Ludovicis Justo & Magno gestarum, macilentum admodum sceleton exhibit. Mezerai Historiam utcumque continuavit ad annum 1715. H. P. de Limiers, duobus in 12. voluminibus Amstelædami 1720. Geographico-Historicam Galliae descriptionem tentarunt permulti. Præcipuas laudes merentur Hadr. Valeſii Notitia Galliarum ordine literarum Digesta, Paris 1675. Nouvelle Description de la France, & par Mr. Piganiol de la Force Paris 1715. & Amsterdam 1719. 6. vol. in 12. Description Historique & Geogra-

Vero itaque longè est verius, quod GLADIUS SAULI CHRISTIANOS interficerit, sed pium, mansuetum ac placidum Os PAULI CHRISTIANOS fecerit. Ex hac Tragediâ quilibet è Prudentibus facilimè intelligere potest, Jesuitas in hoc Regno iterum per verso hocce tempore in magnâ atque potente existimatione vivere; cum tamen constet, eos ex eo olim prorsus relegatos fuisse. Extat enim ingenua & vera Anonymi cujusdam ad Regem Christianissimum Oratio, eaque Lugduni Ao. huj. Sec. 2. in 4. f. edita, in quâ postulatur, ut Jesuite in Regno restituantur GALLIE. De Concordiâ Sacerdoti & Imperii, seu de Libertatibus Ecclesie GALlicanæ, cuius fundamentum Collegium Sorbonicum, Ao. CHR. M. CC. LIII. fundatum, extant singulares Dissertationes PETRI de MARCA, ipsis Parisis Ao. huj. Sec. 41. in 4. f. excusæ. Sed Urbium GALlicarum Consuetudines Francofurti Ao. sup. Sec. 98. prodire jussit DIONYSIUS GOTHOFREDI, Vir multæ lectionis atque limati judicii. Cæterum GALLI putant se esse reliquias pulchriores; cum tamen sint pallidiiores, minime rubeant, quemadmodum JULIUS MANCINUS, Libr. de Decoratione, eoque Venetiis apud Juntas Ao. huj. Sec. 1. in fol. min. impr. Cap. VIII. fol. 15. fac. a. non prorsus inepte judicat.

flumine; à meridie Mari Interno Pyrenæisque jugis; ab Occidente Oceano Gallico; à Septemtrionibus Oceano Britanico. At postquam Gallorum nonnulli Alpes transgressi Italæ ferè dimidium occuparunt, Galliæ nomen huc usque extensum fuit.

II. Omne autem hoc terrarum spatium bifariam fuit divisi-
sum: Primo in *Galliam Cisalpinam*, quæ & *Italica*, eadem
que *Citerior*; & *Transalpinam*, quæ *Ulterior* Gallia hodiè
propriè dicta. Rursus hoc idem terrarum in *tria* populo-
rum genera, ab habitu corporis cognominata, distributum
fuit: In *Togatam*, quæ *Cisalpina*; in *Braccatam*, quæ & *Nar-
bonensis*, Romanorum provincia; & *Comatam*, quæ reliqua
est Galliarum pars. Sed de *Cisalpinâ* post agemus, quum
de Italia erit sermo: nunc de *Transalpina*, illius matrice, pri-
mùm dicendum.

III. Pyrenæis igitur jugis superatis, proxima aperitur ter-
ræ *Gallia*, felix præpinguis glebis & commoda proventi-
bus fructuariis; confita vitibus & oleis quibusdam in locis;
omni ad animantium usum foetu beatissima; rigua & flumi-
num & fontium aquis, & noxio genere animalium minimè
frequens; frumento adeò fertilis, ut melioribus Europæ ter-
ris conferri possit. ⁱ

IV. *Nomen*

REISKI.

^a Limites Galliæ Hispaniæque pacto
publico fixos dedimus supra: Nunc damus
fluvium Bidassonem, cum eoque insulam
Fasianorum quæ pacificationi Pyrenææ aut
Fasianicæ locum & denominationem in
regno Navarreo addidit: Navarra quippe

qua *Galliam* tangit, regno adhuc Gallico
paret. Nec enim *naturales* hujus regni
limites in montibus Pyrenæis, quos vulgo
statuunt, Beccmannus comprobat, sed *civi-
les* tantummodo per bella pætaque publica
definitos. Nomen Galliæ antiquissimum
vix aliud quam ^b *Celtoſcythia* aut *Celtiæ*
ad-

^a Limites Galliæ civiles. ^b *Celtoſcythia*.

Géographique de la France ancienne & moderne: enrichie de plusieurs cartes Géographiques. fol. 1722. sine loci ac Scriptoris nomine. Liber *Lutetiae* impressus, Scriptor *Ludovicus du Four de Longuerue*. In prima operis parte Galliam recentiorem, in fe-
cunda Belgium, Germaniam quatenus Francia Orientalis fuit, & Helvetiam, describit; Galliam ad Pyrenæos montes sub titulo *Marca Hispanica* fol. Paris 1688. doctissime
illustravit Reverendissimus *Petrus de Marca*. Peculiares Provincias varii Scriptores non
sine laude dilucidaverunt. Quos haec tenus laudavi, ii plura & certiora prætabunt
quam Peregrinorum Hesseliana, ac ineptissima Farrago. At, quæſo, quid ad Galliæ
Geographicam delineationem Parisiensis Carnificinæ intempestiva detestatio? quæ re-
gio, quod regnum in Europa Christiano sanguine per inhumanas cædes effuso non
maduit? At potius quid a maleficio garrulo expectandum fuit, qui *Ecclesia Gallicana*,
non propugnaculum sed fundamentum *Collegium Sorbonicum* statuit,

Nomen.

IV. *Nomen* ab initio proprium & peculiare, quod habuerit, haud facilè dispectu est. Tarquinio Prisco Romæ regnante vocabulum tandem *Galliae* naœta est, ab incolis *Gallis*, ut postea ostendetur.

Magnitudo.

V. Longitudo ejus olim à Pyrenæi montis in Oceanum excursu ad Rheni Vahaliske divergia, apud Munimentum Schenckii, vulgo *Schenken-schans*, porrigebatur. Latitudo à Gobæo promontorio, vulgo nunc *le Four*, in Britanniæ extremo ad Varum usque flumen. In hoc terrarum spatio Gallia sita erat, duobus, ut dictum est, distincta nominibus. *Braccata* interno imminet mari; *Comata* ad Oceanum ac Germanos spectat. "

admittet, si quis è Strabone percepit, omnes gentes septentrionales & que in Europa atque in Asie Scythes uno appellatos nomine Lib. XI. Celto-scythas etiam septentrionalium nonnullos Lib. I. puta Europeos in Hispania, Gallia, Britannia, Germaniaque. Hoc multis rationibus Bodino quidem oppositis egit Author noster Lib. I. Germ. Antiq. c. 2. Idem etiam stabilit Boz hornius in singulari Originum Gallicarum libro, quo natio & lingua Gallica ortum ad Scythicum revocatur. Ita vero Trojanæ Græcæque tum æmilia tum Bodini origines parum, Bocharti Phœniciae aliquantulum valebunt: Colonias tamen Pœnorum Græcorumque, imo literas horum in Gallia nemo negabit, quas tot historici confirmant.

BUNONIS.
a Galli dieti videntur à Celtica voce gallen, (quam nunc dicimus Wallen; significatque iter facere) b quam exundans domi

multitudo; patria relicta; exteras petere regiones cœpisset; parte eorum in Italiam, parte in Illyricum, atque inde in Græciam, & Asiam, parte in Germaniam delata. Tunc enim primum à re ipsa invento vocabulo, dicti fuere, cum sibi ipsis, tum proximis Germanis Illyriisque, thi Gallen, sive Galler, & alia dialecto Waller, quod voce æquipollenti vulgo dicimus die Wandler, Latine peregrinatores: quod vocabulum mox Latinis suo ori accommodantes, formavere Galli. Græci postea paulo longius à genuina voce deflectentes, dixerunt Γαλάτας, quæ equidem appellatione perpetuò postmodum signati fuerunt ab ipsis Galli Asiatici; raro Κελτοι, antiquo universæ gentis vocabulo nuncupati: Cluverius Germ. Ant. lib. I. cap. IX.

HEKELII.

b Et derivatur juxta nonnullos ab ἀλαζοῦ, quod vagari denotat.

C A P. IX.

De Gallia Braccata, quæ Narbonensis Provincia.

Gallia Nar-
bonensis li-
mites,
Felicitas.

I.
N Arbonensis Provincia, sive *Gallia Narbonensis*, appellatur pars Galliarum, quæ interno mari alluitur; Braccata antè dicta; amne Varo Alpiumque jugis ab Italia discreta; ab Hispania Pyrenæo monte; à reliqua verò Gallia flumine

flumine Garumna, Gebenna Monte, ac Rhodano amne. Agrorum quondam cultu, virorum morumque dignatione, amplitudine opum, nulli Provinciarum Romani Imperii postfertenda; sed Italia verius quam provincia. Quin nunc etiam agrorum proventu, civitatum opulentia, ædificiorum nitore, reliqua Gallia lætior est. Continet hodiè Linguadocum, Sabauidam, Delfinatum, ac Provinciam, quæ veteris appellationis memoriam servat.

II. Populi in ea quondam clari: in Sabauidia. ^a ^{aa} Allobroges, quorum ^b Geneva & ^c Vienna, ^d Centrones, quorum ^e Geneva, ^f Vienna, ^g Axi-

BUNONI S.

^a a Allobroges sive Allobryges, inter Isaram seu Hisaram fluvium, lacum Lemanum & Rhodanum contenti, rebus gestis clari; quorum legati à conjuratis Catilinæ in partes sollicitati.

^b Geneva infra c. xvi. f. 1: memoratur.

^c b Vienna Romanorum colonia dicta Senatoria, quod ibidem haberent quinque legiones præfidiarias. Ad Rhodanum sita est inter Lugdunum ad Boream 5. leucis, & Valentiam ad Aufstrum 14. à Gratianopolis 15. in Occasum. ^d Cæsar suo tempore ibi constituit granaria & cellaria. ^e Archelaus Herodis M. filius, à Judæorum & Samaritanorum primoribus crudelitatis apud Augustum accusatus, hic in exilium missus est. Hic quoque ^d Arbogastus ^f, quum Valentianum II. ^g per fraudem laqueo necasset, à Theodosio M. superatus, sua manu mortem sibi consivit. Aliquanto infra Viennam ^e Iara fluvius, Alpibus ortus, Rhodano sese miscet. Ad quorum confluentem ad montem Cemenum ^f tropæa ex albo lapide & duo templa posuit ^g. Fabius Maximus Æmilianus: quod ris in locis multa Gallorum millia concidisset: non magnis ipse copiis instructus. Strabo l. 14.

^g g Centrones fuerunt in Alpibus Grajis, quæ Ideonii fuisse regnum Cluverius Ital. Ant. l. 1. c. 12. ostendit.

HEKELI.

^a Vulgo Savoyen.

^b Hanc Burgundici Cancellarii fedem olim fuisse ferunt. Claret Archi-Episcopatu nobis-

^lissimo: Ideoque in spiritualibus primaria est Civitas.

^c f. Ut alii legunt, Arbogastes.

^d A. CHR. ccclxxxii. Idib. Maj. prid. Pentecostes.

^e Pro quibus in plurimis excusis Plini Exemplaribus legitur falsò Acitanones.

REISKI.

ⁱ h Gallia Braccata nomen à braccis habuit i. e. femoralibus, quas illi βράκες dicunt. Diod. Lib. V. Bibl. Idem Agathias Lib. II. & Hesychius in Lexico confirmant. Bochartus ex vocabulo Punico בָּרֶכְתָּא Borec i. e. genu braccas infra genua, & ad crura usque demissas aut pendulas deduxit: Alii è Græco βάρκου nomine. Carol. Fresneus in Gloss. Getis Sarmatisque, sed Gallis maxime braccas in usu fuisse, ac postea vocem ævo medio mansisse annotat: Imo adhuc hodieque nostris Saxonibus brak & brook supereft. i Narbonensis vero Gallia tota in provinciam redacta, Narbonemque colonia Julia, eaque antiquissima deducta legitur A. V. C. DCXXXVI. bienio ante, quam bellum Allobrogicum Q. Fabius consul confecerat. Urbs hodieque Archi-Episcopatu clara, sed Atacis & Garumnae fluminis coniunctione clarior; unde naves minores quinque, quas Bareas nominant, transitum A. 1672. fecerunt. Arausionensis principatus orto bello Belgico A. 1673. ademptus Principi suo iterum per pacem Noviomagensem restituitur: Sed bello ultimo, quod ardet, Germanico moto rursum demitur negaturque A. 1688.

O BUNO-

^a Allobroges. ^b Vienna. ^c Archelai exilium. ^d Arbogasti interitus. ^e Iara fl. ^f Trophæa Æmiliani. ^g Centrones, ^h Gallia unde Braccata, ⁱ Narbonensis.

Tarantasia. ^e Axima, nunc Centron, & ^f Tarantasia, nunc Monsier &
 * Tarantaise. In Delfinatu; Segolauni sive Segovellauni, quo-
 rum ^g Valentia; Vocontii, quorum ^h Dea, nunc Die; Ca-
 turiges, quorum ⁱ Caturigomagus, vulgo Chorges. In Provin-
 cia, Cavares, quorum ^j Avenio, nunc Avignon; ^k Salyes,
 quorum ^l Aqua Sextia, nunc Aux. In Linguadoco ^m Gabali,
 nunc Vellay ⁿ, ^o Ruteni, nunc Rhodes, & Helvii ^p, nunc
 Albigeois; ^q Volcae Tectosages, circa Tolosam; Volcae Areco-
 mici, quorum Nemausus, nunc Nismes. Horum populorum
 clarissi-

BUNONIS.

^s a Axima in Taurinorum finibus apud
 Alpium radices à Taurino 25. à Segusio 8.
 mill. pass. in Boream sita.

^t b Tarantasia est inter Genevam 10, &
 Maurianam 12. leuc. in Austrum, à Civarone
 seu Camberino 10. in Boream, antea Forum
 Claudii, Centronum metropolis fuit in Grajis.
 Ejus Archi-Episcopus Monasterii residet.

^u c Valentia Romanorum colonia ad
 Rhodanum: ab ea 14. leucis abest Vienna
 in Meridiem, Avenio 23. f

^v d Dea Augusta dicta est inter Vapincum
 12. & Valentiam ad Occasum 10. leucis.

^w e Caturigomagus inter Vapincum 12. &
 Eborodunum 16. mill. pass Caturigum quo-
 que Eborodunum, nunc Embrun.

^x f Avenio & Aqua Sextia infra, cap. xv.
 memorantur.

^y g Salyes, Sallyes sive Sallyi dicti, ad
 ipsum mare fuerunt, non procul ostiis
 Rhodani. Hi Massiliensibus vicinis olim
 graves erant, eoque Romanorum arma pri-
 mi trans Alpes sensere. Aqua Sextia, à
 Proconsule Sextio viatore Salyorum huc
 deducta colonia, conditæ, sicque dictæ
 propter aquas calidas.

^z h Gabali finitimi fuerunt Rutenis; eo-
 rumque caput Anderidum, nunc Mandeen
 Geaudan. In Velaunis erat Rovefio, post
 Anicum & Podium: nunc le Puy en Vellay.

^o i Ruteni, ad montem Cemenium inter
 Velaunos ad Ortum & Helvios ad Occa-
 sum. Rhodes Gregorio Turonensi est Ru-
 tana, nobiles fuisse argentifodinas, testatur
 Strabo.

^o j Helvii seu Alba Helviorum inter To-
 losam 14. & Rutenos 12. leucis.

^o k Volcarum Tectosagum caput olim exstitit
 Tolosa, nunc Tolose, Palladia olim dicta;
 vid. inf. cap. xv. f. 4. Istorum quoque fuere
 Narbo, Blittera Septimanorum, Salysula cum
 fontibus & stagno: nunc Salles, Ruscino
 in ora, Sardoum colonia, hodie la Tour
 de Roussillon; & illiberis Melæ vicus, urbis
 & magnarum opum tenue vestigium, postea
 Helena, nunc Elne, ad Illiberin fl.

HEKELII.

^f Vulgo dicitur Valence. Episcopatu &
 Academiâ clara est. Tempa omnia aliqui
 magnifica, bellis civilibus diruta fuere supe-
 riore tempore; sed magnâ ex parte adhuc
 reparata sunt.

BUNO-

^a Axima. ^b Tarantasia. ^c Valentia. ^d Dea. ^e Caturigomagus. ^f Salyes. ^g Ga-
 bali. ^h Ruteni. ⁱ Helvii.

<sup>(* Sic omnes Editi, neu tamen duas urbes esse existimes quarum una Monsiers, alia
 Tarantaise dicta sit. Monsiers, quæ & Centron, olim Tarantasia, unica est urbs re-
 gionis quæ La Tarantaise nuncupatur. Malim igitur Monsiers en Tarantaise.).</sup>

<sup>(*i. Hic aliquid vel amanuensium vel Typographorum incuria excidisse suspicatur Philip-
 pus Labbe, nec sibi persuaderi permittit tantum, qualis Cluverius fuit, Geographum
 èd erroris devenisse ut Gabalos le Vellay interpretaretur. Gabali quorum Gabalicus pa-
 gus, hodie le Gevaudan.)</sup>

<sup>(*2. Helvii non l'Albigeois, ut præsumit Cluverius, sed le Vivaraïs. Alba Helviorum,
 nunc Aps ad Rhodanum; cui splendorem cum Episcopali fede surripuit Viviers urbs
 recentior.)</sup>

clarissimi Allobroges. Urbium opulentissimæ olim ^a *Vasio*, *Vasio.*
 nunc *Vaison*, *Vienna*, *Avenio*, *Nemausus*, *Tolosa*, ^b *Arausio*, ^c *Tolosa.*
 nunc *Orange*; *Arelate* nunc *Arles*; ^d *Blitteræ*, nunc *Be-*
ziers: sed omnes præcedebat, unde nomen ac decus Provin-
ciæ, *Martius Narbo*, vulgò nunc *Narbonne*. In littore autem ^e *Narbo.*
 portu clara *Massilia*, vulgò *Marseille*, urbs antiquissima, à ^f *Massilia.*
 Græcis condita. Eædem etiam nunc totius Provinciæ claris-
 simæ sunt.

BUNONI S.

^a *Vasio* seu *Forum Vocontiorum* in edito
 loco sita urbs; unde *Aeria cognominata*
 est. *Avenio* & *Nemausus* inf. cap. xv. f. iv.
 describuntur. *Avenione* abest 10. leucis,
Arausione 6. à *Carpentoracte* supra 4.

^b *Arausio*, Secundanorum colonia, *Ave-*
nione distat 4. leucis, *Carpentoracti* pro-
 prior. A Gallico regno immunis suo paret

principi. Habet Academiam. Ipsa regio
Venufino comitatu cingitur. Anno hujus
 seculi lx. Galliæ Rex Arausionem urbem
 Principi suo admetit; sed anno lxxv. eandem
 domino suo restituit.

^c *Blitteræ* seu *Bliteræ* & *Bliteræ Septu-*
manorum colonia, olim frequens. Haud
 longe est à Monte Pessulanio. Reliquæ ur-
 bes infra describuntur.

a *Vasio*. b *Arausio*. c *Blitteræ*.

C A P U T X.

De Gallia Comata; ac prima ejus parte Aquitania.

I.

Gallia Comata in tres partes divisa fuit; *Aquitaniam*, *Cel-*
ticam ac *Belgicam*: sed his alios alii posuerunt termi-
 nos. Cæsar *Belgicam* fecit inter Rhenum, Oceanum & Se-
 quanam, Matronamque amnes: *Celticam*, quam eandem pro-
 priè *Galliam*, & incolas ejus *Gallos* appellat ubique *Belli*
Gallici Commentar. primo, inter Matronam Sequanamque,
 Oceanum & Garumnam flumen, Gebennam montem, Rhô-
 danum ac Rhenum flumina; *Aquitaniam* inter Garumnam, *Aquitania.*
 Oceanum & Pyrenæos montes.

II. Postea verò Augustus aliter distinxit; *Belgicam* statuens ^{Belgica.}
 inter Rhenum, Rhodanum, Ararem, Matronam, Sequanam-
 que amneis & Oceanum; *Celticam*, quam & *Lugdunensem* ^{Celtica seu}
 appellavit à capite *Lugduno*, inter Matronam, Sequanam &
Ligerim amneis, & Oceanum; *Aquitaniam*, inter *Ligerim*,

O 2

Geben-

Gebennam & Pyrenæos Montes, & Oceanum.¹

Vascones.

Ausci.
Vafates.
Begerit.
Tarbelli.
Aqua Tar-
bellæ.

Elusaberris.

III. ^a Aquitania vetus sive Cæsariana, Aremorica ante dicta, nunc ^b Vasconia, vulgo Guascogne, vocatur. Vascones quondam ex Hispania ab altero Pyrenæi latere huc transgressos, haud dubium est. Populi heic olim clari; Ausci, nunc regio Armignac (*l'Armagnac); Vafates, nunc regio Albret, opidum ^c Bazas, ^d Bigerriones; nunc Bigorre: ^e Tarbelli, quorum opidum, ^f Aqua Tarbellæ; nunc Acqs. Horum clarissimi fuere ^g Ausci, & caput eorum ^h Elusaberris, nunc Aux *ⁱ, totius veteris Aquitaniae opulentissima.

IV. In

BUNONI S.

^a a Aquitania ab Aquis videtur dicta, quibus fere tota rigatur: ^a vel, ut Plinius lib. 4. c. 19. tradit, ab Aquitanis populis. Olim ^b Aremorica appellata; quia maxima pars populorum ejus Oceanum accolabat, ut Strabo & Plinius referunt. Bretanniam tamen seu Breitagne (* Bretagne) alii faciunt Aremoricam. ap. Eginard. & Jornand. Lib. III. de Felice Episc. Ab iisdem Metallorum perhibetur feracissima. Incolas ejus Hispanis, quam Gallis, facit similiores idem Strabo, illosque lingua & sermone à Celis Belgisque distinguit. Ante adventum Cæfaris bis fuerant à Romanis tentati Aquitani, per C. Valerium & Luc. Manlium; sed bis turpiter reiecti. Sontiatibus vero Cæfaris tempore devictis reliqui facile domiti sunt.

^b b Vasconia, etiam Novempopulana appellata, terminos habet montes Pyrenæos, Garumnam fl. & mare Aquitanicum. Ejus præcipuae urbes sunt Burdegala, & Tolosa, de quibus infra cap. xv.

^c c Bazas est inter Burdigalam 10. & Auscos 18. leuc.

^d d Bigerriones & Bigeritani ad montes Pyrenæos in confinio Hispaniae. Bigorre hodiè Comitatus est. Bigerra seu Begorra urbs est, cuius in concilio Mantisconensi fit mentio.

^e e Tarbelli ad radices montis Pyrenæi. ^f Et Aqua Augusta dictæ, & Aqua Tarbellicæ, ad Aturum fl. à Bajona abest 7. leuc.

Auscos versus, à Burdigala 26. in Austrum. Tabulæ Itinerariæ Aquas has collocant, ubi nunc est Bajone; Robertus Cænalis contendit esse Tarbe: at Scaliger & Cluverius Acqs esse volunt.

^g f Aux olim Ausci & Augusta Ausciorum, postea Auxitana, abest à Tolosa 11. leuc. in Occasum Bajonam versus, & ab Agenno 8. in Austrum. Ejus Archi-Episcopus Scaligero dicitur est.

^h Elusaberris, Elusa & Elusatium urbalia habetur ab Augusta Ausciorum, Eusa, Euse & Elsa.

HEKELII.

^a Ita ut idem esset, ac ad aquas Regio.
^b Eodem sensu.

REISKII.

ⁱ g Gallia Comata nomen à coma, quam Galli aluerunt quamque lixivio aut sapone rutilarunt. Habuit Plin. lib. XXXVIII. c. 12. Omnis Gallia divisa est in tres partes, quarum unam insolunt Belga, alteram Aquitani, tertiam qui Celta ipsorum lingua, nostra Galli appellantur. Ita Cæsar Comment. I. denominationem Galliæ cunctæ aut generalem aut specialem Celticæ imponit, & ab lingua sua Romana vernacula deducit: Ea tamen rectius ad Gallicam linguam à Cluverio heic revocatur. De Vasconia notamus, hic pertinere Aquitanicam, non Hispanicam, partem Cantabriæ veteris, & qua Vascones victi aliò discesserunt. Albitana.

^a Aquitania. ^b Vasconia limites. ^c Bazas. ^d Bigerra urbs Tarbelli. ^e Aqua Tarbellicæ. Tarbe. ^f Aux. ^g Gallia unde Comata.

(*ⁱ. Aliis Eause; quæ & Elsa notitiis.)

IV. In reliqua Aquitania Augusti populi quondam, qui hodiernis provinciarum nominibus originem dedere, ^a Cadurci, ^b Quercy; quorum opidum Devona, ^c nunc ^d Cahors: ^e Petricorii, nunc le Perigort; quorum Vesunna, nunc ^f Périgueux: ^g Arverni, sive ^h Alverni, nunc l'Auvergne; quorum Augusta Nemetum ⁱ, nunc S. Flour: ^j Lemovices, nunc le Limosin, quorum Augustoritum, nunc ^k Limoges: ^l Bituriges, nunc le Berry, ^m quorum Avaricum, nunc Bourges: ⁿ Pictones, nunc le Poictou; quorum ^o Limonum, nunc Poictiers: ^p San-

Cadurci.	Devona.
Petricorii.	Vesunna.
Arverni.	Augusta Nem.
Lemovices.	merum.
Augustoritum.	Lemovices.
Bituriges.	Avaricum.
Pictones.	Pictones.
Limonum.	Limonum.

tana regio Ducatum continuit, cuius Duce-
cem ultimum & regem Navarræ legitimum
exxit regno Ferdinandus Catholicus A. 1512.
Unde controversia cum regibus Galliæ per-
petua extitit. De reliquis terris tacere præ-
stat, quam pauca dicere.

BUNONI S.

^a a Cadurci, Cadorici & Catorici dicuntur.
^b b Cahors est inter Tarnem & Dura-
nium fl. ad flumen Lorb; à Tolosa 16.leuc.
in Boream, Lemovicos versus duplo di-
stantes. Habet Academiam. ^d

^c c Et Petrogori & Petragorici dicti, à Tolosanis Tarne fl. discreti.
^x Perigueux Aimoino & aliis d Petrogori-
tum & Petragorica dicitur, inter Burdegal-
lam 20. & Lemovicos 12. leuc. quot ferme
ab Engolisma. Incolas hujus urbis Petrogo-
rios dictos inscriptio ibidem reperta testatur:
Ferrum hic habetur notæ optimæ. Regio
ipsa gignit magnam glandium & castanea-
rum copiam, unde multi quoque ibidem
sunt porci.

^v e Lemovices & Lemovici quoque dicti.
^z f Limosin urbs e est inter Pictones ad
Septentrionem 20. & Cadurcos ad Meridiem
ad 30. leuc. ab Arvernis 25. in occasum,
Engolismam versus 15. Cæsari & Hirtio
g Lemovicum appellatur. f Augustoritum ta-
men quibusdam videtur esse Angoulesme:
alii Augustoritum faciunt caput Agefianum,
quod putat l'Angoumois.

^o h Bituriges & Biturici nominantur. In Biturigibus nobiles sunt fodinae ferri. g Sunt autem Bituriges alii Cubi, quorum metropoli est Bourges; & alii Bituriges Vibisci, quorum caput Burdegalia.

^p i Avaricum olim erat opidum maxi-
mum & munitissimum, in finibus Biturigum
atque agri fertilissima regione, quod & i-
psum Cæsar magno militum labore tandem
expugnavit, hostesque graviter ultus est.
Bourges etiam infra cap. xv. f. 2. memo-
ratur.

^r k Pictones & Pictravi leguntur.

^g l Limonum alii perperam existimant
esse pagum inter Lemovicos & Pictones,
nunc Limon dictum. At Poictiers infra cap.
xv. f. 3. describitur.

HEKELI.

^e Vulgo Berry.

^d Et Episcopatum.

^e Mercurialis & populosa.

^f Turres præaltas & acuminatas eminus
venientibus ostentat. Muris fossisque non
improbè munita. Edificia habet excelsa,
sed lignea, nec tamen inelegantia, cuius-
modi ferè hinc inde in Saxoniam Inferiore
videas, Cæsariæ ævo una ex magnis & po-
tentibus fuit, quem vid. Lib. vii. & viii.

^g Abundat etiam, præter Frumenti,
Vinique copiam. Pasculis, Pratis, indeque
Gregibus & Velleribus. Unde & VERVE-
CEM Metropolis in Insignibus gestat.

O 3

BUNO-

a Cadurci. b Cahors. c Petricorii. d Petrogoricum. e Lemovices. f Limosin.

g Lemovicum. h Bituriges. i Avaricum. k Pictones. l Limonum.

(*2. Devona & Divona.)

(*3. Nuac quibusdam Clermont, ubi quondam Gergovia; malè St. Flour Cluverio.)

Santones.
Mediola-
num.

*r Santones; nunc la Saintonge: quorum Mediolanum, nunc
Saintes.*

BUNONI S.
*t m Santones etiam leguntur Santoni. Mediolanum Santonum, unde Xaines, seu
Saintes dictum. A Plinio Santones liberi
m Santones.*

C A P. XI.

De Gallia Celtica seu Lugdunensi.

I.

IN Celtica quondam populi, quorum hodieque ex parte no-
mina existant, clari fuere: *a Osismii*^{*1}, nunc ultimus Bri-
tanniae in mare excursus, quorum epidum *b Vorganium*, vul-
go nunc *Guinguand*: *Veneti*, quorum *Vindana*, nunc *Van-*
nnes: *c Nannetes*, quorum *Condivincum*, *d Nantes*: *e Curio-*
solites^{*2}, Britannia inferior: *Redones* Britannia superior,
quorum

Osismii.
Vorganium.
Veneti.
Vindana.
Nannetes.
Condivin-
cum.
Curiosoli-
tes.
Redones.

BUNONI S.

a a Osismiorum tractus ad Oram Britan-
niæ adhuc *Osimer* dicitur.

b b Vorganium aliis putatur esse *Treco-*
nium, vulgo *Triguier*, ad Britanniæ oram
maritimam, inter *Briocum* ad *Ortum 6.*
Ieuc. & *Leonam* ad *Occasum 7.* à *Rhedo-*
nibus *26.* in *Boream*. Indigenæ tamen an-
tiqui *Vorganii* rudera ostendunt in loco,
quem lingua sua vocant *Cosqueouet*.

c Nannetes etiam *Namneta* dicuntur.

d Nantes infra cap. xv. f. i. describitur.

e c Curiosolites fuere inter Armoricas ci-
vitates, & *Venetos* ad *Aufrum*; & *Go-*
bæum promontorium ad *Boream*. *Plinius*
appellat *Carios*. *Velites*, hodie vulgo *Kim-*

per Corantin.

REISKII.

i d Celsica quin à *Celtis* specialius ita di-
ctis appellationem seruit, nemo dubitat:
Cæsar quoque ac *Pausanias* illam ab sermo-
ne *Celtico* derivant. *Bodinus* igitur aberrat,
qui *απὸ τῶν κελτῶν* i. e. defutoriis equis,
Græcisque originibus arcessit *Method. Histor.*
c. 9. *Lugdunensis* ab *Lugduno* dicitur, in-
clyta urbe, per *Munatum* *Plancum* sub
Augusto condita, ubi adhuc emporium
opulentissimum, *Archiepiscopatus* & *Aca-*
demia vident: Ut de urbis hujus præstan-
tia inter Romanos veteres non dicam. Vid.
notit. Imper. cum notis *Pancir.*

BUNO-

a Osismii. b Vorganium. c Curiosolites. d Celtica unde Lugdun.

(*1. Eadem Armoricæ partem incolebant, quam nunc *Legionensis* & *Trecoricensis* Epis-
copatus obtinent; vulgo *Les Evêches*, *de St. Paul de Leon* & *de Treguier.*)

(*2. Ea non sic intelligenda quasi *Curiosolites* soli inferiore Britanniæ, *Redones* vero
superiore incoluerint. Id tantum adfirmare debuit *Cluverius*, *Curiosolites* in infe-
riore, *Redones* vero in superiore Britanniæ habitasse; non fine alii earumdem regio-
num incolis. *Curiosolitum ager*, nunc *Cornouailles*, ex his vocibus *cornu Gallia* no-
men derivatum; *Curiosolitum civitas* nunc *Quimper-Corentin*. *Redonicus pagus vulgo*
le Renois.)

quorum opidum *Condatus*^{*3}, nunc *Redon*: *Andegavi*, qui & *Condate*,
Andecavi, & *Andes*, nunc *l'Anjou*, quorum opidum ξ *Juliomagus*.
magus, nunc *Angiers*^{*4}: *Turones* nunc *la Tourraine*, quo-
rum " *Cæsarodunum*, nunc *Tours*: *Aulerici Diablintæ*^{*5}, quo-
rum opidum *Noviodunum*, nunc *Maine*: *Aulerici Cenomani*^{*6},
quorum opidum Vidunum, nunc *le Mans*: *Unelli*^{*7}, quo-
rum *Crociattonum*, nunc *Quarentain*: σ *Carnutes*, *quorum*
Autricum, nunc *Chartres*: & π *Gennabum*, nunc *Orleans*;
ipsa regio la Beausse: λ *Lexobii*, *quorum Noviomagus*, nunc
Lisieux, in Normandia: μ *Aulerici Eburovices*, *quorum Mediolanum*,
nunc *Evreux*, in Normandia. ν *Parisi*, *quorum Lutetia*, nunc *Paris*: ξ *Senones*, *quorum Agendicum*, nunc
Sens, in Campania: π *Tricassini*^{*8}, *quorum Augustobona*,
nunc *Troyes*, in Campania. σ *Ædui*, *five Hedui*, *quorum*

 τ *Au-*

BUNONI S.
 ξ *Juliomagus* vid. infra cap. xv. f. 2.
 η *Cæsarodunum* infra cap. xv. f. 2. recen-
setur.

θ a *Carnutes*, *Carnuti*, *Carnute* & *Car-*
note leguntur.

ι *Autricum* & *Aurelianum* iterum me-
morantur cap. xv.

κ *Gennabum*, *Genabum* & *Genabus* alius
habetur opidum *Gyen*, β in finibus Aure-
lianensis ad Ligerim, Lucanus lib. i.

Inclita Cæsareis Genabus dissolvitur alis.

λ *Lexobii*, alius dicuntur β *Lexovii* &
Lexubii.

μ c *Aulerici* hi fuere ad *Sequanæ* ripas.

ν De *Parisi*s vid. cap. xv. f. 1.

ξ Apud d *Senonas Decentius*, quum Ma-
gnentium fratrem *Lugduni à Constantino*

Imperatore superatum, se gladio parieti
innixo confodisse accepisset, & ipse laqueo
vitam finivit.

θ e *Agendicum* Marliano & aliis perpe-
ram habetur superioris Campaniæ oppidum,
hodiè *Provins*, alius *Milly*.

π Aliis f *Tricasses*, & *Tricasses* & *Tricassini*.

ρ g *Augustobona*, vulgo *Troyes* varie no-
minantur, *Augustomanæ*, *Treca*, *Urbs Tre-*
cassum, *Augusta Trecarum*.

σ h *Æduorum* nomen illustre est apud
Cæarem. Cicero eos Romanorum vocat
fratres. Primi enim ex Gallis Romanorum
societatem & amicitiam sunt complexi, c

HEKELLI.

a *Paradino* & *Vigenereo* inprimis.

b *Seu Gian.*

c Ideoque *Plinius Fæderatos* cognominat.

BUNO-

a *Carnutes*. b *Lexobii*. c *Aulerici*. d *Senones*. e *Agendicum*. f *Tricassini*.
g *Augustobona*. h *Ædui*.

(*3. *Condatus Redonum*, postea *Redona*, nunc *Rennes*.)

(*4. *Angers*)

(*5. *Aulerici Diablintæ*, *five Diablintes*, hodie vulgo *Le Perche*, *quorum Noviodunum*,
vulgo *Nogent-le-Rotru*.)

(*6. Vulgo *le Maine*).

(*7. *Unelli* *five*, *Venelli*, vulgo *Le Diocese de Coutance*: *Quorum portus Crutiatonum*
Ptolomæo Portus; *Peutingerianæ Tabulæ Crouciaconnam*, hodie *Carenten*.)

(*8. *Tricassini* legebatur; *Populus ille Tricasses*, *Tricasses* & *Tricassini*; unde *Tricassinus pa-*
gus, vulgo *Le territoire de Troyes*.)

Augustodunum.
Vadicasses.
Noviomagus.
Segusiani.
Forum Segudianorum.
Lugdunum.

* Augustodunum, nunc Autun, in Burgundiæ Ducatu: ^vVadicasses^{*} 9, quorum Noviomagus, nunc Nays in dicto Ducatu: ^vSegusiani^{*} 10, nunc Forest, quorum opidum ^x Forum Segusianorum, nunc Feurs; & item in ipsorum agro Lugdunum, nunc Lyon. At horum omnium clarissimi Hedui, urbs eorum totius Celticæ opulentissima Augustodunum, ^vLugdunum nomen Provinciæ dedit.

BUNONIS.

* Augustodunum infra cap. xv. f. 3. describitur.

^v Aliis d a Vadicassi.

^v Et Secusiani; Sebusiani etiam apud Cæfarem leguntur, qui ab aliis à b Segusianis diversi putantur; sed iidem videntur; ac vox altera corrupta.

a Vadicasses. b Segusiani.

(* 9. Vadicassus pagus, vulgo la Galeveffe.)

(* 10 Segusiani: nimis admodum Segusianorum agros coarctat Cluverius; cum præter provinciam quæ Le forez nunc audit, & agros Lugdunensem Le Lionnois & Bellijsensem Le Beaujolais, partemque Bressiae, & Borbonensis agri &c. incesserint.)

^x c Forum Segusianorum à Lugduno abest
8. Ieuc. in occasum, Avernos versus.
^v De Lugduno & Augustoduno memorabilia leguntur cap. xv. f. 4.

HEKELI.
d Ptolemao præsertim, Ovadivisior.

C A P. XII.

De Gallia Belgica: item Fluminibus universæ Galliæ Transalpinæ.

Belgica li-
mites.

B Elgica illa Vetus, quæ tertia pars Galliæ Comatae, ve-
tustissimis scriptoribus clauditur Rheno Rhodanoque am-
nibus,

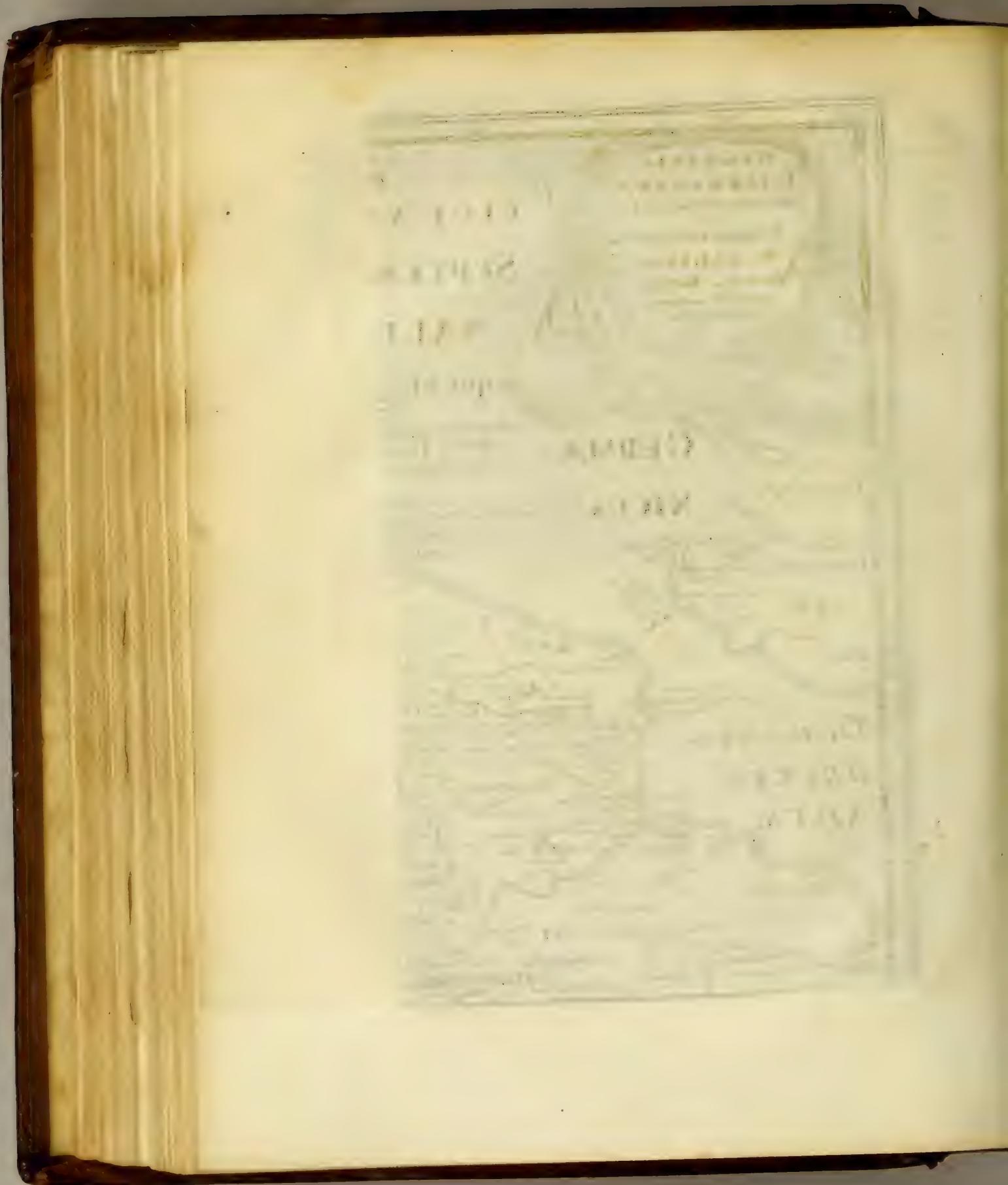
REISKII.

I a Belgica denominationem à Belgis habuit: Belgæ unde suam traxerint, hoc viris doctissimis non adeo liquet. Cluverius multas examinat conjecturas, in singulisque hæsitat; nisi quod Belgicam putat videri dictam à Belgio, uno Bellovacorum regiumcula. Quidni suspicetur quispiam, à Belgo aut Belgio, duce Gallorum tertio, qui Asiam irruperunt, quem Justinus, Diodor. Siculus, Paulaniasque memorant? sed neque sic origo vocis expedita, vel dubitationibus liberata erit. Belgica vetus autem ab hodierno Bel-

gio quam diversa, quamque aliis nunc limitibus Gallia circumscribatur, Geographi plerique docent: Nec Belgica, si Cæsar rem illoque posteriores Romanæ historiæ autores consulas, eandem aut magnitudinem aut faciem exhibebit. Namque in notitia Imperii Rom duas Belgicas notamus: Unam scilicet primam, in eaque Treviros, Mediomatrices, Verodunos, Leucos; alteram secundam, inque illa Remos, Suefones, Catalaunos, pluresque vicinos populos. imo duabus illis tertia & quarta per divisionem ultimam accessisse legitur. Con-

fer a Belgica, unde dicta sit, quotuplex.

nibus, lacu Lemanō, Matronā ac Sequanā fluminibus, Oceanoque Britannico. At Plinius atque Tacitus ab Helvetiis ad Oceanum, omnem interiorem ripam Rheni à Germaniae populis incoli tradunt. Hodiè sanè idem fit: at aliquanto latius quam olim. Itaque Plinius initium Belgicæ à Scaldi flumine facit. ^a

II. Inter Mosam & Flandriam ad Oceanum fuere ^b *Taxandri*; nunc est Zelandia ac Brabantiae inferior pars. Inde ^c *Menapii* reliqua Brabantiae pars, & item Geldriæ ad Rhe- ^{Menapii.} num usque: quorum opidum *Castellum Menapiorum*, in Mo-^d sae ripa, nunc *Kessel*. ^e *Morini*, pars Flandriæ inter Ocea- ^f num & Legiam amne; opidum ^g *Teruanna*, nunc *Terwa- ne*;

fer Cl. Spanhemium Introduct. ad Geogr. nec novam annotationum segetem de singulis regionibus expecta. Historiam fluviorum Galliæ Fournierius Lib. VI. cap. 15. Beccmannus c. 3. explicat, causamque addit ex Mundo Kircheri subterraneo, cur Rhodanus per lacum Lemanum nec aqua sua cœrulea mixta vel mutata profluat: De quibus itemque montibus hunc ipsum consule, si lubet.

BUNONI S.

^a Ab austro quoque Belgicæ limites sunt Sequanorum, Deucorum, Lingonumque fines; Regiones, nunc omni illo terrarum tractu comprehenduntur à Sequanis, Rheanoque amne Elsatia inferior, Lotharingia, Austrasia, Trevericus Episcopatus, Lucelburgiensis, Limburgiensisque Ducatus, Leodicensis Episcopatus, Coloniensisque Episcopatus pars altera, Juliacensis ducatus, Geldræque ducatus dimidia pars. Ab Oceano, Hollandiæ pars austrina, Selania, Brabantia, Flandria, Bononiensis comitatus, Normannia pars tertia. A Sequana Franciæ, quæ vulgo *Isle de France*, major pars, atque Campaniæ ferè dimidium. Intus Picardia, Veromanduus, Artesia, Hanonia, Namurcensis comitatus, ducatusque Bullo-niensis. Erant olim Belgæ, ipso Cæsare teste, omnium Gallorum fortissimi, libertatis supra modum amantes. De eorum moribus Idem Cæsar & Strabo legantur.

^b a *Taxandri* & *Toxandri* dicti sunt Plinio populi, qui nunc Selandi, inque insulis Hollandi australes; & *Taxandria* regio Marcellino, quæ nunc Selania, cum dictis insulis Hollandiæ. ^c a Castra Romanorum in his *Toxandrorum* insulis, post Cæsaris ævum, fuisse videntur.

^d b *Menapii* ab Eburonibus submoventur linea à confluente Getæ, per Roræ confluentem ad Rheni opidum usque *Diest*. Hinc vero Demera & Rupella amnibus, ad confluentem usque Scaldis, ab Atuaticis separabantur, qui circa *Læven*, *Brussel*, *Nivelle* & *Gembloours* opida incoluerunt. Hodie in lœva Mosæ ripa est exiguum opidum cum arce, vulgo *Resset* dictum, quod antiquum esse Menapiorum *Castellum* nomen simul ac situs in ripa indicant.

^e c *Morini* ab ortu attigerunt Menapios; ad meridiem eosdem cum Atrebatis & Atuaticis habuere limites, ab Occasu & Septentrione Oceano cingebantur.

^f d *Tervanna*, *Tarvanna*, & *Tarovanna*, per Carolum V. Imperatorem anno Christi cī Iō XII. d. 20. Junii expugnata & incendio deleta est; de ejus excidio vide si lubet *Thuani* lib. XII. Ejus urbis vestigia hodieque visuntur in Artesia ad Legiam flumen, VII. mill. passuum à Fano Andromari.

H E K E L I I.

^g a Dicitur & eidem *Marcellino Taxandrum*.
P BUNO-

^a *Taxandri*. ^b *Menapii*. ^c *Morini*. ^d *Tervanna*.

Ambiani.
Bellovacii.
Belgium.
Caletes.
Vellocassii.
Atrebates.

ne; & *z portus Gessoriae*, qui antea *Icius*, & postmodum
Bononia, nunc *Boulogne**: *" Ambiani*, quorum opidum *Samarobriga*, nunc *b Amiens*: *" Bellovacii*, quorum regio *Belgium*, nunc *Beauvaisis*; & opidum *Cesaromagus* nunc *Beauvais*: *" Caletes*, *Pais des Caux*; opidum *Julibona*, nunc *Dieppa**: *" Vellocassi*, quorum *Rotomagus*, nunc *Rouen*; *" Atrebates*;

BUNONIS.

z a Portus Icius diversis temporibus di-versa obtinuit nomina: Germanis proximis vocatur vulgo *Bienen*. (*De Icio portu inter eruditos lis ingens & adhuc sub judice. *Icius* portus quibusdam *Calais*, aliis *Etaples*, *Cluverio* & *Sansonio*, *Boulogne*, quibusdam *Mardyk*, nonnullis *Sithiu* non procul ab Audomari fano; aliis *Witsan*; prout quisque audacioribus in re incerta conjecturis indulget.)

" b Ambiani ab ortu conterminos habuerunt *Nervios* & *Veromanduos*. A Meridie *Samarâ* flumine, vulgo *la Somme*, à *Belgio*, *Bellovacorum* regione fuerunt disternati. Ab Occasu Oceanum attigerunt *Cæsarii* tempestate. A *Septemtrionibus* confines habuerunt *Atrebates*. Continent nunc hi fines *Picardiae* partem, in qua opida *Pont à Selane*, *Rue*, *Crotoy*, *Pames*, *Pont de Remy*, *La Cauchie*, *Corbie*, *Bray*, *Encre*, cum parte *Ambianorum* urbis: in dextra *Samaræ* ripa. Continent item *Artefii* *Comitatus portionem*, in qua opida *Pas* & *Bapaume*, & duo *Cœnobia*, *Eavencourt*, atque *Ervauage*. *Amiens* seu *Ambianorum* & *Ambianensium* civitas ab Antonino Pio Imperat. condita, & ab adjacente flumine *Samara* (*quæ pontem (*Brigam*) habet) primum appellata est *c Samarobriga*. Cum *Lutetia* & *Rotomago* trigonum facit.

" d Bellovacii *Belgium* incoluerunt; & *Bellovacorum* sedes appellata fuit *e Belgium*: *Bellovacorum* nomen adhuc manet in opido *Beauvais*, quod medio fere situ est inter *Lutetiam* & *Rotomagum*. Ab hoc denominativum factum *Beauvaisin* seu *Beau-*

voisin: quæ vox agrum dicti opidi designat. Nationum enim per Galliam nomina postea in opidorum, quæ capita nationum fuere, vocabula transferunt: *Ambiani* à *Septemtrione* *Belgio* fuerunt finiti-mi; limes heic fuit *Samara amnis* ad *Oceanum* usque. Ab Oriente brumali *Bellovacii* conterminos habuerunt *Sueffiones* atque *Rhe-mos*. Pro limite inter *Sueffiones* & *Bellovacos* agitur linea ab opido *Bray* ad opidum *Veneuil*; A *Rhemis* disternabat *Eisia* flumen; vulgo *Oise*. Ab Occidente æquinoctiali finitimos habuerunt *Bellovacii* *Caletos* & *Vellocassos*. A *Samara* flumine ad *Caletes* accolueri. Atque hi fuere veri fines *Belgii Cæsariani*. Errant igitur, qui omnem *Bel-gicam*, id est, tertiam totius *Gallia Comata* partem *Belgium* esse volunt; quem hoc vix decimam partem implet; quique ea de causa Flandros, Brabantios, Selanos, Gel-dros, *Belgio-Germanos* appellant.

" f Caletorum regio maritima est, inter *Sequanam* & *Samaram*, vulgo *la Somme* amnes

" g Vellocassi seu *Vellocasses* ad dextram *Sequanæ* ripam inter *Caletos*, *Bellovacos* habuere sedes.

" h Atrebates seu *Atrebati* à meridie conterminos habuerunt *Ambianos*. Ab occasu pertinuerunt usque ad *Oceanum*; à *Septemtrione* ad *Morinos*. A *Morinis* separabantur amne, qui apud *Bononiam* in *Oceanum* evolvitur. Ab hujus fonte linea ad flumen *Legiam* ducta, qua vicus est vulgari vocabulo *Capelle*, v. millibus passuum supra *Tervannum*: hinc ipso *Legia* fl. ad vicum usque le *Venty*. Ab ortu æquinoctiali conterminos habuere *Nervios*; & ab ortu æstivo *Nervio-*

rum

a Portus Icius. b Ambiani. c Samarobriga. d Bellovacii. e Belgium. f Caleti.

g Vellocassi. h Atrebates.

(* *i. Deppam* five *Dieppam*, urbem esse vix trium seculorum ac proinde nihil minus esse quam *Julibonam* veterum, in nostro *Lexico Geographicó Critico* edisseruimus. Cluverii tamen sententiam sequitur Hadrianus Valesius.)

bates; opidum *Nemetacum*, nunc *Arras*: & *Nervii*; opidum *Nervii*,
Bagacum^{*2}, nunc *Bavay*: & item *Cameracum*, nunc *Cam-*
bray. ^a *Eburones*^{*}, ^c *Condruſi*, *Segni*, *Cæræſi*, *Pæmani*; qui
 primi uno nomine appellati fuere à Gallis *Germani*, posteà *Germani*
 vero

rum clientes Centrones, Grundios, Levacos,
 Plemosios ac Gordunos, qui quinque populi
 alio nomine *Sueoni* dicti in Nerviorum
 fuerunt clientela. His finibus nunc inclu-
 ditur tota Artelia: pars item Flandriæ, dext-
 ræ Legiæ amnis ripæ affixa; quâ opida
 visuntur *Ryssel*, *Dovay*, *Armentiere*, *Bassée*
 & *Orchies*: & *Hænoniæ* exigua portio,
 quâ opida, *s. Amand*, *Bouchain*, *Arleux*,
Pecquencourt.

μ a *Nerviis* à Septemtrione contermini
 fuerunt eorum clientes jam dicti & *Aduatici*.
 Ab ortu *Mosa* flumine primum à v. illis
 populis, qui uno nomine anteà *Germani*,
 mox *Tungri* dicti sunt, deinde à Treveris
 separabantur. A Meridie Rhemos attige-
 runt. Terminus inter hos & *Nervios* de-
 scribitur linea à *Mosa* flumine & Monasterio
Dellain ad opidum *Vervin* ducta. Hinc
 alia linea ad fontes *Sabis* amnis, & hinc
 item aliâ ad opidum *Crevecœur* *Scaldi* im-
 positum, à Veromanduis distinguuntur. Ab
 Occasu, ipso *Scalde* ad *Cameracum* usque
 ab *Ambianis*; hinc vero ad *Scarpa* confluen-
 tis ab *Atrebatis* dirimebantur. A *Scarpa*
Scaldisque confluentibus ad opidum usque
Aeth lineâ differinantur *Nervii* à jam
 dictis quinque populis, qui sub eorum fuere
 imperio. Continentur hodiè regiones his
 finibus istæ: *Namurcensis Comitatus* pars
 inter *Mosam* & *Sabin*; in qua Castellum
Namurcense: hinc ea regio, quæ inter
 dictos amneis vulgo vocatur *Basse Bourgogne*,
 id est *Burgundia inferior* c: deinde *Hanoniam*
 d maxima pars: è *Picardia* *Tirassiensis Du-*
catus portio: item *Cameratensis agri* pars,
 in qua opida *Cambray* & *Chasteau en Cam-*
brensis.

v b *Eburones* ab Oriente terminum ha-
 buere *Rhenum*; quo ab *Ubiis* supra Col-
 oniam *Agrippinensem*, à *Sigambris* infra

Coloniam arcebantur. A meridie habuere
Condruſos, *Segnos*, *Cæræſos*, atque *Pæ-*
manos: à quibus separantur linea, ab opido
Bonna ad usque *Mosa* *Murtaque* amnium
 confluentem; & mox ipso *Mosa*, ad
Namurcum usque opidum. Ab Occidente
 contermini fuere *Aduaticis*. (* *Eburones*,
 ppouſus, Leodienſem Dioceſin incole-
 bant ſed veterem; cujus *Tungrorum* opidum,
 dein Trajectum ad *Mosam*, ac de-
 nique *Leodium*, urbs fuit præcipua; quæ-
 que non hodiernâ dioceſi tantum contine-
 batur, ſed & *Brabantia*, *Limburgensis*,
*Lutzenburgensis*que partem non exiguum,
 ac totam *Namurcensem* Dioceſin comple-
 tebatur.)

ξ c *Condruſi*, d *Segni*, e *Cæræſi*, atque
 f *Pæmani* inter *Eburones* & *Treviros* inco-
 luerunt; hos habuere conterminos à Meridie;
Eburones à Septemtrione. Ab Ortū ter-
 minus iis *Rhenus*; ultra quem *Ubii*. Ab
 Oceſu *Mosa*, citra quem *Nervii*. Regiones
 quæ nunc comprehenduntur his finibus sunt:
Coloniensis agri pars: *Juliacensis Ducatus*
 pars exigua, circa opida *Munſtereifel*, *Ge-*
munde, *Monjou*: *Limburgensis Ducatus*
 pars fere dimidia, *Meridionalis*; ubi ipsum
Limburgium; è *Luceburgensi* Ducatu opida
Durbuy, *Marche*, *Rochefort*: è *Leodiacenſi*
 agro, opida *Huy* & *Chinay*, item vicus
Spaa, cum fonte acidulo: *Comitatus Na-*
murcensis dimidia pars, ad dextram *Mosæ*
 ripam; ubi opidum *Dinant*.

HEKELII.

b *Petro Divao* & *Becano*.

c Gens armis dedita, civilis & ingeniosa,
 fed paucos habens mercatores ac artifices,
Gallicā lingua utitur, cæque degeneri.

d *Hanoniam*.

a *Nervii*. b *Eburones*. c *Condruſi*. d *Segni*. e *Cæræſi*. f *Pæmani*.

(*2. *Bagacum* *Itinerarii*; *Baganum* *Ptolemæo*; *Nerviorum* urbs quondam primaria, cui
 posteà gradum præripuit *Cameracum* vulgo *Cambray*.)

Tungri.
Veroman-
dus.

Sueßones.
Silvanectes.

Treviri.

verò à se ipfs Tungri; quorum opidum ^a Atuatuca*, nunc Tongeren (* Gallis Tongres): ^b Veromanus; quorum Augusta Veromanorum, nunc ^c Vermandois, vicus in extima Picardia: ^d Sueßones, quorum Augusta Sueßionum, nunc Soissons: ^e Silvanectes; quorum ^f Augustomagus, nunc Senlis: ^g Rheni, quorum Durocortorum, nunc Reims, in Campaniâ. III. ^h Treviri, quorum ⁱ Augusta Trevirorum, nunc Trier Germaniæ.

BUNONI S.

^a a Atuatuca Eburonum olim castellum, princeps postea fuit Tungrorum urbs. Nomen haud dubie habet ab Atuaticis, qui, gentem hanc vietam ut facilius in obsequio continentur, castellum istud considerant.

(* Atuatica, Adatuaca vulgo Tongres, urbs excisa. Hanc cum Aduaticorum oppido, vulgo Namur, cave ne confundas.)

^b e b Veromanus à Septemtrione conterminos habuere Nervios; limites in his descripti sunt. A Meridie finitimos habuerunt Sueßones. Ab Occasu jungebantur Ambianis juxta lineam ab opido Peronne ad opidum Crevecœur ductam. Regiones nunc hic continentur; totus ager Veromanensis, vulgo Le Vermandois dicitur: & pars Tirass, qua opida Guise & Ripemont. Exigua fuit gens; tantum enim v. millia armatorum ad commune Belgarum adversus Romanos bellum contribuerunt; quum finitimi eorum Sueßones l. millia, totidemque Nervii, præbuerint.

^c c Vermandois vulgo Vermand hodiè vicus est & cenobium, nunc extat v. paulo minus millibus à Fano Quintini.

^d d Sueßones à Septemtrione finitimos habuerunt Veromanus; ab Occasu Bellovacos, ducta ab opido Bray linea, ad opidum Verneuil. A Meridie & Ortu contermini iis fuerunt Rhemi. Præter Augustam Sueßionum hic fuit Noviodunum opidum, nunc Noyon.

^e e Silvanectes ad Esiae fl. ripas collocat Ortelius. Nomen eorum novum est, & post Cæsaris ætatem ortum.

^f f Augustomagus postea in Tomis Conclitorum dicitur Silvanectum. f

^g g Rhemi à Septemtrione finitimos habuerunt Nervios & Sueßones Esiae fl. discre-

tos; ab Occasu Bellovacos, eodem flumine distinatos. A meridie limes iis fuit Matrona; & ab Ortu Mosa fl. ita istorum populorum fines describit Cluverius Germ. antiqu. l. 2.

x h Treviri, Treviri, Triveri, & Triceri g dicti, longè lateque inter Rhenum Mosamque incolentes Mediomaticis fuere juncti à Meridie: pro limite linea à Mosa, & vico Montegney, ad Navæ amnis fontem dicitur. Versus Occasum Mosa flumine à Rhemis separabantur. Juxta Rhemos ab eodem Occidente finitimos quoque habuere Nervios, inter duo opida, Mosa apposita, Masfries & Charlemont. Ab Septemtrioni bus claudebantur finibus Poemanorum, Cærarorum, Segnorum, & Condrusorum. Limes hic statuitur per lineam ab opido Charlemont, ad opidum Rheni Andernach. Ab Oriente Rhenus amnis, ipsius Galliæ terminus, Treviros ab Ubiis Transrhenanâ gente, arcebat Cæsarîs ævo. Trevirorum limitibus nunc continentur regiones istæ: Westrasia pars inferior, inter Navam Mo- sellamque amnes: dein Treviricus episcopatus omnis: item Ducatus Bullionensis: Sedanensis ditio: ager Masfriesi; Luceburgensis Ducatus major pars, in medio sita; item Coloniensis episcopatus opida, Antonacum, Brisich, Zinsich, Koningsfeld.

ψ i Augusta Trevirorum, quia Romanorum colonia ab Augusto deducta, ante Augusti tempora haud dubiè exstitit. De Trebeta quod hic fabulantur, afferre piget. Quodnam verò ante deductam coloniam urbis illa habuerit nomen, incertum est. b

HEKELI.

e Vel ut Ptolemaeus legit, P'wau'don Rhomandii.

f Seu

^a Atuatuca. ^b Vermandus. ^c Vermandois. ^d Sueßones. ^e Silvanectes. ^f Augu-
stomagus. ^g Rhemi. ^h Treviri. ⁱ Augusta Trevirorum,

Germanis, Treves Gallis. ^a Mediomatrices *; quorum *Divo-durum*, nunc *Metz*. ^a Leuci; quorum opida *Tullium & Nasium*, unde *Toul & Nansy*, in Lotharingia. ^b Lingones, quo-ruin *Andomatunum*, nunc *Langres*: ^c Sequani; quorum *Ve-*

^{Mediomatrices.}
^{Leuci.}

^{Lingones.}^{Sequani.}*sontio,*

^f Seu *Simlero* maximum *Silvaneistarum* Oppidum. Idem *Simlerus* dicit, *Ptolemaum* pro eo mendosissime scribere *Rhatomagum*.

^g Et *Tribori*, *Tribopoi* *Ptolemao*.^h De ea vid. inf. Lib. III. cap. IX. §. VI.

A. Zosimo Lib. III. Hist. c. VII. p. 255. Edition. *Cellariane* vocatur Πόλις μεγίστη τῶν ὑπὲρ τὰς Αἰλατεις ἐθνῶν, h.e. *Urbs Transalpinarum Gentium maxima*.

BUNONI S.

^a a Mediomatrici latos quondam fines, inter *Mosa* & *Rhenum*, hinc ad *Sequanos*, illinc ad *Treviros* usque incolentes ab Oriente terminum habuerunt *Rhenum*: ab Occidente *Mosam*; in ejus adversa ripa *Rhemi* & *Lingones*. A Septentrione pro limite est linea à *Mosa* & vico *Montegny*, ad *Nava* amnis fontem ducta; à Meridie, linea à *Mosâ* & opido *S. Michel*, ad *Murta* *Murtaque* confluentem: inde ab Occidente brumali, alia linea ad fontem *Pruschii* amnis: hinc ab Occidente æquinoctiali, montium jugum, quod vulgo dicitur *Auff der Fürst*, ad *Murta* usque fontem, quibus limitibus à *Leucis* separantur. Hinc iterum à Meridie supra dicta linea, à *Murta* fonte ad *Rhenum* & opidum *Burcheim*, à *Sequani* submoventur. Regiones nunc Mediomatricorum finibus comprehenduntur istæ; *Lotharingiae major pars*, *Austrasia*, quæ vulgo est *Westerich*, *Palatinatus Rheni pars eis Rhenum*: *Elfatia inferior*. Præter *Divodurum* in his finibus fuit locus ^b *Decem pagi* dictus, qui nunc est *Lotharingiae* opidum *Dieuze*.

^{a c} *Leuci* finitos habuerunt à Meridie *Sequanos*: ab *Ortu Trebocco*: à Septentrione *Mediomatricos*: ab *Occasu iis* terminus fuit *Mosa* fluvius.

^{b d} *Lingones* circa *Sequanæ*, *Matronæ* & *Mosa* collocantur fontes; in *Burgundiæ* & *Campaniæ* confinibus: ab *Ortu Leucos* habuere finitos, & à Septentrione *Rhe-*

mos. Inter *Rhemos* & *Lingones* ad *Matronam* à scriptoribus mediæ ætatis ponuntur & *Catelauni*, & urbs *Catelaunum* i five *Cavillonum*. Forte hac in parte ^f *Campi Catelaunici* ponendi sunt, in quibus *Attila* Hunnorum Rex ingenti strage victus est virtute *Aetii*, *Theodosio* minore imperante ^k.

^{y g} *Sequanorum* fines fuerunt à Meridie & Oriente primum *Rhodanus* fl. ab *Araris* confluente, & opido *Lugduno*, ad cata-ractas, quæ sunt xviii. circiter millia passuum. infra *Genevam*: dein *Jura* mons, à *Geneva* ad initium *Vosegi* montis, quod dicitur nunc *Pierreport*, in confinio *Hélvetiorum* & *Rauracorum*. Inde ab Oriente æquinoctiali fuit ipse *Vosegus*, ad fontem usque *Elli* fluminis, prope arcem *Morsburg*: hinc porrò limites statuuntur per opidum *Pfirt*, ad *Rheni* usque ripam, qua in adverso vicus & castellum *Idstejn*, conspicuntur. Dein ipse *Rhenus*, ad *Burcheim* usque opidum in aduersa ripa positum. A Septentrionibus terminus statuitur linea parallela ex Oriente in Occidentem, quæ incidit in principium latitudinis gr. 48. à *Burchemio* & *Rheno* ad fontem *Murta* amnis: qui infra opidum *Lotharingiae Nansy* influit in *Mosellam*: hac linea à Mediomatricis separantur. Hinc alia linea, à fonte *Murta* ad fontem *Araris* à *Leucis* submoventur. Hinc ipso *Arare* ad opidum usque *Gray*, à *Lingonibus*; & inde eodem amne, ad opidum usque *Maison*, ab *Heduis* distinguebantur: tandem ad *Rhodani* usque confluentem à *Segusianis*. Hisce *Sequanorum* finibus nunc continentur *Elfatia superior*, & *Burgundia Comitatus*; item *ager Bressensis*.

HEKELII.

^{i f} *Catelaunum*.

^k Sed videmus à recentioribus ferè *Catelaunici* scribi, & eos circa *Tolofam*, inter quos *Fortatulus*, statuere, quod idem ex *Jornande* verisimile est.

P 3

BUNO-

^a *Mediomatrici*. ^b *Decem pagi*. ^c *Leuci*. ^d *Lingones*. ^e *Catelauni*. ^f *Campi*

Catelaunici. ^g *Sequani*.(* *Le pays Messin*.

Rauraci.

Helvetii.

Amma fl.
Urbigeni.

Sontio, nunc *Besançon*, in Burgundiæ Comitatatu. ^d *Rauraci**, nunc *ager Basileensis*; eorum opidum ^e *Augusta Rauracorum*, nunc vicus *Augst*. ^f Hinc *Helvetii*, in quatuor *Pagos* distincti. Pagorum nomina, *Tigurinus*, *Tugenus*, *Ambronicus* & *Urbigenus*. ^g *Tigurinus* nomen habuit ab opido antiquissimo *Tiguro*, sive, quod rectius scribitur, *Turigo*, nunc *Zurich*: ^h *Tugenus*, ab opido *Tugio*, nunc *Zug*: ⁱ *Ambrones*, nomen habuere à flumine, quod accolere, *Amma*, nunc *Emme*: ^j *Urbigeni* dicti sunt ab opido *Urba*, nunc *Orbs*.

Caput

BUNONIS.

^k a *Rauracorum* gens exigua fuit, cum undecima parte *Helvetiorum* comparanda. Quum enim una cum *Helvetiis*, sedibus suis relictis, in bellum essent profecti, horum numerantur tantum *xxiii. millia*: quum *Helvetiorum* essent *cclxiii. millia*. *Rauraci* hi in medio *Helvetiorum* *Sequanorumque* positi, recte nunc dici possunt ii populi, qui *Basileensem* agrum colentes, vulgo dicuntur *die Baseler*. Horum terminus est, à Meridie *Jura* mons, ab *Arole* Rhenique confluentibus ad fontes usque *Birsa* amnis. Hinc ab Occasu b *Vosegus* mons, qui initium hic sumit, vergitur in *Septemtriones* & *Occasum* æstivum, ad fontes usque *Mosella* *Mosaque* amnium. Dimidium lateris *Septemtrionalis* claudebant olim *Sequanorum* confinia, à *Vosego*, quâ *Ellum* flumen erumpit, prope arcem *Morsburg*, per opidum *Furt*, ad *Rheni* usque ripam, quâ in adverso vicus & castellum *Idstein* conspiciuntur. Alterum dimidium cingit ipse *Rhenus* ad confluentem usque *Arole*. A Scriptoribus appellantur *Rauraci*, *Rauriaci*, & *Raurici*. (* *Rauraci* vel *Raurici*, olim *Calonia Raurica* vel *Augusta Rauricorum*, alias *Augusta Rauracum*.)

^e c *Pagus* iste d *Augst* exstat hodie ad *Rheni* ripam, vi. millibus passuum supra *Basileam*; ubi multæ eruntur Romanorum antiquitatum reliquiae. Urbs ipsa Juliani tempore destrœta est.

^g *Helvetii*, ut tradit Cæsar, undique loci natura tuti continentur; una parte quâ Orientem & *Septemtrionem* spectant, flumine *Rheno*: altera parte qua *Occasum* æsti-

vum prospiciunt, monte *Jura* altissimo & flumine *Rhodano*. At e *Jura* mons initium à *Geneva* ducens, versus *Septemtriones* ad fontes *Dubis* fluminis, quod vulgo *Doux* est, pretenditur; ejusdemque fluminis dextram ripam prosecutur, usque ad vicum, cui vulgare vocabulum *Pierreport*: inde in ortum æstivum versus lœvam amnis *Arole*, qui vulgo *die Are*, ripam radit, donec ipse una cum *Arola* *Rheno* jungatur ad opidum *Confluentes*, quod vulgo *Coblenz*.

^f *Tugurini* inclusi fuerunt duabus amnis, *Rheno* & *Limago*, & exigua parte *Jura* montis, ex adverso confluentium *Arole* & *Limagi*.

^g *Tugeni* comprehensi fuerunt *Limago* & *Urfa*, vulgo *Rufis* dicto: & montium jugo, inter horum fluminum fontes sito.

^h *Ambronum* gens valida fuit, Termenos à *Septemtrione* habuerunt *Juram* montem, inter confluentes *Urba* & *Limagi*, à Meridie Alpium jugum, inter duos fontes *Sana* & *Limagi*: ab Occidente, *Sana* & *Arolam*: ab Oriente *Limagum*.ⁱ

^j *i* *Urbigeni* inclusi fuerunt ab Occidente æstivo *Jura* monte; ab opido *Geneva* ad fontes usque *Birsa* amnis, qui ad *Basileam* in *Rhemum* incidit: à meridie, tota *lacus Lemani* dextra ripa: ab Oriente *Sana* & *Arola* fluminibus, ad *Urbæ* usque confluentem.

HEKELI.

^l Eorum quoque mentionem facit *Martianus Capella* Lib. ii. de N. Phil. & Merc. quos ad eundem *Bonav. Vulcanius Scythas* facit, carnes humanas vescentes.

BUNO-

a *Rauraci*. b *Vosegus* mons. c *Augusta Rauracorum*. d *Augst*. e *Jura* mons.
f *Tigurinorum* Fines. g *Tugeni*. h *Ambrones*. i *Urbigeni*.

Caput Helvetiorum fuit ^a Aventicum, nunc Avanches Gallicis, Germanis Wiflisbury. *

IV. Rhenum autem accolentes Germaniae nationum in eadem provincia; ^b Trebocci in Elsatia: quorum ^c Argentoratum, nunc Strasbourg: ^d Nemetes, quorum Noviomagus, Nemetes. nunc Speir (*Gallis Spire): ^e Vangiones; quorum ^f Moguntiacum, nunc Mentz, (*Gallis Mayence) ^g Ubii, quorum ^h Colonia

BUNONI S.

^a a Aventicum Romanorum olim colonia, jam inde Neronis tempestate universæ gentis caput fuit. Cluverius German. Antiq. lib. 2. In Urbigenis quoque erat b Eburodunum, hodie Tverdon ad lacum Neuburgensem; circa quod opidum in agris antiquæ reperiuntur hodie monetæ. Inde ad duarum horarum spatium versus Meridiem absit pagus Ursin vulgo dictus; ubi rudera ex marmore & viæ subterraneæ. In pagi istius agris sepulchra, quæ Guilelmus Fabricius Hildanus ipse scrutatus est, ac in uno ex iis invenit corpus humanum insignis magnitudinis, cuius Cranium commissuris expers fuit. Cadaveribus ipsis apposita fuere scuta & gladii. Observ. Med. Epist. LXIII.

(*Ubi prisca urbs Aventicum sita fuerit illis inter eruditos nō per exorta est. Fuit qui Aventici vestigia non in nupero loco Avanches sed in urbe Antre, Comitatus Burgundicus urbecula se reperisse jacitaret. utrimque scriptis disceptatum.

^b c Trebocci leguntur etiam Tribocci, Triboci, Tribochi. Horum fines antiqui continent nunc Elfaia superioris partem dimidiā, Septemtriones spectantem: item inferioris partem ferè dimidiā illi proximam.

^c d Stratisburgum, quum fortè hic locus Germanis diceretur, An der argen Straffen, à Romanis dictum Argentoratum, quasi argen Straffen vel Straten. Fuit unum ex L. amplius castellis illis, quæ Drusus ad Rheni ripam erexit.

^d Triboccis à Septemtrione continuabantur e Nemetes.

^e f Vangiones Germanis antiquitus dicti die Wangen, quorum fuit Borbetomagus,

Borgetomagus seu Bormitomagus, olim Germanicè Wormitmagen seu Wormitzmagen, & Romanis g Wormitomagum. Postiores Germani, omissa particula magen, dixerunt Wormitz: ex quo postea factum vocabulum Wormacia.

^g Magontiacum, Maguntiacum & Moguntiacum nomen habet à flumine Main, seu Moin, Romanis Manus & Mœnus scribitur; dictumque Maintzig & Montzig: posteriores Germani dixerunt Maintz & Meintz; unde vocabulum h Moguntia & Mogontia. Urbs hæc in antiquissimis Germaniæ Cisrhenanæ censenda est, cujus fundamenta sine dubio ante Christi nativitatem jacta sunt. Drusi m enim tempestate jam exsilit: Florus lib. IV. n.

ⁱ i Ubii, Transrhenana Julii Cæsaris ævengens, eam amnis ripam in Germania coluere, quæ inter Moguntiacum & Coloniam porrigitur. Postea vero, Octavio Augusto principatum Romanorum obtinente, a M. Vipsanio Agrippa Cos. non inviti, sed cipientes in Galliam traducti sunt; quum à Cattis presi seu pulsi auxilium à Romanis, vel etiam, uti in eorum provinciam Galliam transire sibi liceret, petiissent. Finibus continebantur his. Ab Ortu Reno amne contra Cattos, pulsores suos, protegebantur, qui in antiquas eorum sedes immigrarant. A Septemtrionibus linea à Rore Mosaque confluentibus ad Rhenum & opidum Ordingen ducta primum à Menapiis, mox à Gugernis, huc translati, separabantur. Ab Occasu habebant ipsum amnum Roram, à conflente ejus ad opidum usque Nieder Heimbach: quo primum ab iisdem Menapiis & Eburonibus, mox vero à Sunicis, huc translati dirimebantur: à dicto deinde opido, linea ad opidum usque Kerpent, ab iisdem

^a Aventicum. ^b Eburodunum. ^c Trebocci. ^d Stratisburgum. ^e Nemites. ^f Vangiones. ^g Wormacia. ⁱ Ubii.

^{Gugerni seu} *Colonia Agrippinensis*, nunc *Collen*, (Gallis *Cologne*). ^{Gu-}
^{Sicambri.} *gerni* in partibus *Gelriae* & *Cliviæ*, ubi opida *Goch* & *Gel-*
re: quondam, quum trans *Rhenum* incolerent, ^v *Sicambr*
dicti.

^{Batavorum}
^{Lofila.}

^{Vahalis.}

^{Vorcomum.}

^{Mosæ}
^{ostium.}

V. Hinc *Batavi* *Rheni* Insulam incolentes. Occupat hæc partem *Gelriae*, partem *Trajectensis* Provinciæ, partemque *Hollandiæ*. Incipit haud procul *Clivis* opido, apud munimentum *Schenckii*, vulgo *Schencken-schans*: ubi *Rhenus* in duo veluti cornua scinditur. *Sinistrum*, *Vahalis* flumen appellatur: *Mosæ* amni apud *Vorcomum* opidum confusum, uno ejus alveo ad Oceanum defertur, ubi *Mosæ* *ostium* dicitur. *Dextrum* cornu primo latum ad usque *Batavodurum*, quod vulgo est *Wick te Duerstede* ^v, inde modicum nominis sui custo-

iisdem *Eburonibus* & *Condruſis* arcebantur, qui postea, una cum *Cæræſis*, *Segnis* & *Pæmanis* dicti fuere *Tungri*. A Meridie *Abriñca* amne à *Treveris* submoti fuere. Regiones intra hos *Ubiorum* fines nunc cernuntur istæ: *Juliacensis* *Ducatus* pars maxima, dextram *Roræ* ripam contingens: *Coloniensis* episcopatus ferè totus. Caput gentis *Tacitus* appellavit.

^v a *Ubiorum* *opidum*, haud dubie, quia unum id iis initio fuit. Conditum videri potest statim ac *Ubii* *Rhemum* sunt transgressi. In Augusti certè principatu exstructum fuit. Deinde iussu *Julia Agrippina*, Germanici filiæ, *Claudii* uxoris *C. Antistio*, & *M. Suilio* *Coss.* colonia ea dedueta est, missis eò veteranis, quum longo fidei experimen- to *Ubii* meruissent. Hinc ^b *Colonia Agrippinensis* appellari coepit; & *Colonia Agrippina Ubiorum*. Proximus antiquitate memoratur in *Ubii* locus, cui nomen ^c *Ara Ubiorum*. Hinc postea *Bonna* dictus est.

^d *Gugerni* terminabantur ab Oriente, ut antè *Menapii*, *Rheno* flumine. A Meridie iisdem finibus, quibus *Ubii* à Septentrionibus. Ab Occidente *Mosæ* amne; quo à *Menapiis* submovebantur. A Septentrionibus eodem limite, quo ante *Menapii* à *Batavis* dirimebantur. Regiones dictis finibus continentur istæ: *Clivensis* *Ducatus*.

magna pars cis *Rhemum* sita; item *Geldrensis* *Ducatus* portio trans *Mosam*: & ex *Julianensi* *Ducatu* opidum *Brugge*. *Gugerni* societatem *Civilis*, *Batavorum* ducis, accep- perunt adversus Romanos. Opidum *Gele*, in mediis fere *Gugernorum* finibus situm, caput gentis fuit. Hujus opidi nomini si adjungas alterius opidi vocabulum *Goch*, fa- cies *Gochgelren*, & propemodum habebis vocabulum *Latinum integrum*, *Gugerni*, quasi *Gugeli*, liquidis mutatis.

^v e *Sigambrorum* nationi ex Germania sublatæ, & in Galliam trajectæ novum no- men impositum est, quo postea *Gugerni* vocarentur. *Cluver. Germ. Antiq. lib. 2.*

HEKELI.

^m *Augusti Caesaris Privigni.*
ⁿ Et hoc testatur omnino vetustum illud Monumentum lapideum, glandi querñe non dissimile, quod ipsi *Druso*, a quo *Moguntia* ampliata esse dicitur, factum est in colle quodam Urbi vicino, cui nomen est *Ai- chelstein*, ex quo conjecturam facere possu- mus, *Moguntiam* fuisse quondam arcem Belli contra *Germanos*. *Leg. Matth. Dreseri Pars V. Isagoge Hist. de præcipuis Germania Urbib. p. 454. seq.*
^o *Dives Duersteden.*

BUNO-

^a *Ubiorum* *opidum*. ^b *Colonia Agrippina*. ^c *Ara Ubiorum*, seu *Bonna*. ^d *Gu-*
gerni: ^e *Sigambrii*.

custodiens alveum, Trajectumque & Lugdunum transiens opida, propter vicum *Catwyck* in Oceanum olim effundebatur: nunc Ostium hoc arenis obstructum est. Quicquid igitur duobus hisce alveis Oceanoque includitur, *Insula Batavorum* fuit: cuius nomen hodieque in superiore ejus parte servatur, vulgo *de Beiaw* dictum. Prætereà extra Insulam tenuère Batavi, quicquid Vahali ac Mosæ includitur. Partem Insulae circa Trajectum & Wordam incoluere *Caninefates*. De cætero Gallorum omnium fortissimi erant *Belgæ*. Horum bellicosissimi *Helvetii*: clarissimi *Treviri* urbium Belgicarum opulentissima *Augusta Trevirorum*. ♦

VI. Nobiliores Galliæ fluvii sunt *, Oceanum petentes; *x Mosa*, vulgo *die Mase* Germanis, Gallis *la Meuse*, ^{Nobiliores Gallia flu-} vii. *Scaldis*, ^{Mosa.} *Scaldis.*

BUNONIS.

φ Taxandris atque Menapiis jungabantur à Septentrione *Batavi*, extrema Galliarum versus Septentrionem & Orientem obsidentes: qua Oceanus & Rhenus Galliam Belgicam claudunt: gens omnium Germanici nominis cis Rhenum nobilissima atque fortissima. Fuere *Batavi*, quod *Tacitus* libr. de Germ. & Just. lib. IV. tradit, Cattorum progenies; qui *Hass* nunc dicuntur, domestica seditione à iuis popularibus per vim pulsi. Nomen *Batavorum* in Hassia videtur relictum in *Battenberg*, quod hodie opidulum est in monte positum; cui imminet *alius mons excelsior*, in cuius cacumine antiquæ arcis supersunt rudera. p *De Batavis & Batavorum insula vid. q si placet, Claverii Germ. Antiq. lib. 2. c. 30 & seqq.*

χ a *Mosa* annis r, ex *Volego* monte oriens; nunc in Geldria inter opida *Bommel* & *Megen* partem quandam sui duobus alveis, quibus munimentum divi *Andreæ* circumdatur, in *Vahalem* transmittit; suotamen nomini latum servans alveum, usque ad vicum *Bochoven* deferatur. Inde verò divertente in Occasum Solis æstivum alveo, usque ad arcem *Lovestenium*, ubi *Vahali* nunc jungitur, *Novus* appellatur *Mosa*, vulgo *de Nieuwe Mase*. Hinc eodem nomine

Gorichonium præterlabitur opidum, infra quod jam geminum fert nomen; alterum modò dictum, alterum quod accolit *de Merwe* vocatur, à veteri arce ejusdem nominis, cuius vestigia in undis prope *Dordracum* exstant. Hinc dicto gemino nomine *Flaredingam* usque devectus; infra id opidum uno simplici vocabulo, donec Oceano miscetur, *Mosa* vocatur. At alveus iste, à *divi Andreæ* munimento ad *Flaredingam* usque descriptus, non est vetus ille à *Cæsare* & *Facito* memoratus; sed tenuis ille alveus, qui à nova *Mosa*, juxta vicum *Bochoven*, in finistras terras divergens, primum *Hedicks Mase*, *Hedicensis Mosa*, à vico *Hedickhuysen*, quem perfundit; mox *d'oude Mosa*, *Vetus Mosa*, indigitatur. *Mosæ* igitur veteris flumen ab opido *Megen* uno certoque alveo; nullis in *Vahalem* ad divi *Andreæ* munimentum aquis transmissis, devectum, eas terras antiquitus dextra ripa perfudit, quæ nunc opidum *Huesden* suffinent: finistrâ autem, ubi nunc opidum *Geertruydenberg* conspicitur. Juxta vicos *Simonshaven* & *Biert* alveus est, qui tandem in ostium nomenque *Mosæ* definit ad opidum *Geerflet*; qui *vetus* & *verus* est *Mosæ* alveus. f

ψ b *Scaldis* sive *Scaldes*. Ejus alveus ostium-
Q que

a *Mosa*. *Scaldis*.

(* Plurimos Galliæ fluvios non inscite his versiculis complexus est Sidonius Carmine V.
Rhenus, Arar, Rhodanus, *Mosa*, *Matrona*, *Sequana*, *Ledus*,
Clitis, *Elaver*, *Atax*, *Vahalis*.)

Sequana.
Matrona.
Garumna.
Rhodanus.

dis, l'Escaut Gallis, Germanis die Schelde; a Sequana, la Seine, Matronam devehens, vulgo le Marne, & a Liguris, la Loire: b Garumna, la Garonne. Rhodanus, Roden Germanis, Gallis le Rosne, (le Rhône) velocius

que sinistrum Ptolemæo dicitur *Tabuda*.^t In Veromanduis vortus inter Artesiam & Hannoniam, per Flandriam & Brabantiam infra Antverpiam in Oceanum decurrit, Cameraco, Valencenis, Tornaco, Gando-vo & Antverpia urbibus irrigatis.

a Sequana in Burgundionum finibus apud pagum & cœnobium S. sequani, vulgo S. Seyne, haud longè ab opido Nivers oriens, ac per Barrum, Trecas, Nonigentum, Lutetiam, ubi b Matronam excipit; Pontifaram, ubi c Esiam, inde Rotomagum alluens in Oceanum Britannicum inter duo opida, quæ vulgo Honfleur & Hanfleur, delabitus; Portus ejus vulgo appellatur *Havre de grace*.

a d Ligeris & Liger c è Cemmenis montibus five Gebenna in Arvernorum finibus oriens, & inter Heduos & Bituriges verlus Septemtrionem primo fluens; inde in Occasum per Aurelianos, Turones, Andes, & Nannetes, receptis aliquot flaviis, proferat, & in Oceanum Aquitanicum sese magna aquarum mole exonerat.

b e Garumna fl. Aquitaniæ maximus, ex Pyrenæis montibus ad opidum Guadalup oritur, & regionem dividit, primum in Boream, inde in Occasum cursum dirigit, infra Burdigalam urbem periculoſo ostio ad turrim *Cordan* in mare Aquitanicum se mergit. Niſi quum hiberno imbre, aut solutis nivibus intumuit, diu vadofus, & vix navigabilis fertur. At ubi obvius Oceani aestuantis accessibus adductus est, iisdemque retro remeantibus suas illiusque aquas agit, aliquantum plenior, & quanto magis procedit, eo latior fit: ad postremum magni freti similis, nec majora tantum navigia tolerat; verum etiam more pelagi sœuentis exsurgens jactat navigantes atrociter, utique si alio ventus, alio unda præcipitat. Mela lib. III. cap. 2. Habet urbes præciplias Tholosam, Agennum & Burdigalam.

y f Rhodanus Galliæ Naibonensis fluvius,

in Lepontiis ex Alpium jugo, quod vulgo Furca mons dicitur, oritur, & per Sedunos in Occasum fluens, Lemanum lacum ingreditur, eumque ad Genavam egreditur; per Allobroges fluens, donec ad Lugdunum g Ararim ex Vosego monte ortum excipit, in Meridiem conversus Viennam, Valentiam, Avenionem, & Arelatum urbes attingit, Isara, Druentia, alisque minus claris flaviis eodem cursu affumtis. Strabo I. IV. Mela II. c. 1. Plinius III. 4. z Hunc M. Varro tertium Europæ fluvium Istro haud minorem esse scribit. Reliqua flumina inter minora numerantur: ut h Somona fl. nunc Somme, per Picardiam & Ambianos in Oceanum fluit Britannicum, ab ortu in Occasum, Fano Quintini, Hano, Perona, Corba, Ambiano & Abbatis Villa irrigatis. i Druentia five Durance, Duranii five Dordogne, Elaveris, Isaris, Charente, Drac &c. Cæterum montes in Gallia præcipui sunt k Vosegus, seu Vosagus a, cui ingens Silva superfula est Silva Vosega b dicta. Mons ipse Burgundiam hodie à Lotharingia separat; ac porro Lotharingiam ab Elsaſia dirimit verlus Septemtriones procurrentes: Mosam, Mosellam & Saravum evomit fluvios c. 1 Gebenna d mons Arvernos ab Helviis distinguens, in Aquitania exortus ad Rhodanum procurrunt in Ortum & Galliam Narbonensem ab Aquitanica Celticaque in parte separat. Strabo hunc Cemmenum videtur facere, quem à Pyrenæo Lugdunum usque producit e. m Jura mons initium à Geneva urbe ducens, verlus Septemtriones ad fontes Dubis fluminis, quod vulgo Doux est, protenditur, ejusque fluminis dextram ripam prosequitur, usque ad vicum Pierreport: inde in ortum aestivum verlus, lævam amnis Arole, vulgo die Are, ripam radit, donec ipse una cum Arola Rheno jungatur, ad opidum Confluentes, vulgo Coblenz f. n Ardauenна sylva dispersa fuit per fines Trevorum

a Sequana. b Matrona. c Esia. d Ligeris. e Garumna. f Rhodanus. g Araris. h Somona fl. i Druentia. k Vosegus mons & Vosega Silva. l Gebenna mons. m Jura mons. n Ardauenна sylva.

cissimus amnis, inter tres maximos Europæ fluvios computatus, tardissimum *Ararim*, vulgo *la Saone*, in Mare inter *Araris* num secum trahit.

rorum, Tungrorum, Sunicorum, Ubiorum, Gugernorum, & partem Batavorum extra insulam, item per Menapiorum fineis, Morinorum, Bethasiorum, Sueconorum, Nerviorum, Atrebatium. Summa ejus latitudo fuit inter Ortum & Occasum à Mosellæ confluenta ad extremos Atrebatium fines & litus Oceani, millium passuum ccxl. Latitudo maxima inter Meridiem & Septentriones à Mediomaticorum confinio ad Vahalem usque millium passuum cl. Reliquæ ejus hodieque ingentes passim dicto terrarum tractu manent: maxime vero in Westraviâ, in Treverico Leodicensique Episcopatibus, in Ducatu Luceburgensi & cis Mosam. Nomen etiam antiquum in parte obtinet, vocaturque Picardis & Wallonibus vulgo *L'Ardenne*.

HEKELII.

p *Betavos* quoque per E in primâ syllabâ votari in *antiquo Lepide*, discimus ex Notis *Lenoclavii* ad *Dionem*.

q Præter *H. Junii BATAVIAM*.

r In tabulâ *Pentingerianâ Batavus* nominatus.

s *Mosa* etiam Loci nomen videtur apud

Antoninum inter *Antemantunum & Tullum*.

t *Taβoνδα*.

v Et quidem propè *Abbatiam*, ut vocant, *Divi Martini*.

x Græc. *Δίγειρος*.

y Hodie dicitur *Garonne*, *Ptolemao Γάρυνη* & aliis *Garona*.

z Hodie vulgo *Rhosne* nominatur. *Oprianus* in *Alienicis* & *Philostratus* in *Vitis Sophistarum* vocant eum *Eridanum*. Hunc *Rhodanum* septem ositi in nostrum Mare evolvi, scribit *Apollonius* in *Argonauticis*.

a Sive *Vogesus* & *Tacito Vocetus*.

b Et *Vosaca*.

c Est & *Pagus agri Biturici VOSAGUS* dictus.

d It. *Cebenna* & *Cœbennæ* pluraliter.

e Hujus Montis Partem hodiè *Tarara* nomen habere, scribit *Gu. Budæus* Lib. iv. de *Affe*.

f Et hi duo Montes, *Alvernia* Montium nomine venientes, præter herbas medicinales, quas ferunt optimas, pascua undique optima habent, ex quibus greges & armenta numerosa aluntur. Unde *Carnium*, *Butyri*, *Cæsi* optimi & talium ingens copia semper trahitur.

C A P. XIII.

De incolis Galliæ, ac posteriori ejus divisione.

I.

UNAM gentem, *Celtarum* nomine, omnem quondam incoluisse *Hispaniam*, ac *Galliam Germaniamque*, *Illyricum*, & *Britannicas insulas*; supra ad *Hispaniam* dictum est; latiusque infra in *Germaniæ* descriptione dicetur. Cæterum *Gallorum* natio adeo populosa fuit, ut ii, quum domi haud sterile solum tenerent, ob multitudinem tamen hominum, necessum habuerint, in diversas ac longinquas mundi regiones colonias deducere. Nonnulli eorum *Italiæ* dimidiâ ferre partem occuparunt. Ex his quidam ultra profecti, in *A-*

siam usque pervenerunt; nomenque ibi Galatiæ, sive Gallo-græciæ, seu Græcogalliaæ fecerunt. Alii in Britanniam Insulam pervenisse putantur. In Germaniam autem alii invecti, ingentem tractum à Rheno ad Viñulæ usque fonteis obserderunt.

Gallia Narbonensis à Romanis subjugata.

II. In ipsa Gallia vixit universa gens, quot nominibus, tot civitatibus, imperiis ac magistratibus discreta. Primi Romanorum arma sensere *Salyes*; cum de incursionibus eorum Massilia, socia Romanorum civitas, quereretur. Deinde *Allobroges* & *Arverni*; quum adversus eos similes *Heduorum* querelæ opem & auxilium flagitarent. Prima igitur *Narbonensis Gallia* subjugata, in Provinciae formam redacta est; Domitio *Aenobarbo* & *Fabio Max.* tropæa in eâ statuentibus. Reliquæ Galliæ per x. annos domitæ laus ad *Julium Cæsarem* defertur.

Gothorum in Gallia regnum.

III. Paruit hinc tota sub præfectis Romano imperio ad Honori Imperatoris usque tempestatem; quum circa annum Christi cccc. Gothorum, Hispaniam atque Italiam vastantium, pars Narbonensem Provinciam invasit, nomenque regioni de suo imposuit, quod postmodo corrupte Languedoc, quasi *Langue de Goth**, dictum est. Prolatis deinde ad Ligerim usque amnem Imperii finibus regnum constituerunt, cuius caput ac regia *Tolosa* fuit. ¹

IV. Ea-

REISKI.

¹ Diversa ita gentium a migrationibus, quas diversa tempora & fata ferebant, incolæ diversique populi debentur. Nam migrationes aut domesticæ fuerunt, internaque, aut alienæ amplius externaque: Illæ Gallorum propriæ in Italianam, Græciam, Asiam, Germaniam suscepitæ: Hæ vero gentium externalium, quotquot è terris septentrionalibus Germanicisque in Galliam insederunt. Hinc Galli totam superiorem Italianam tenuisse, Roman A. V. C. CCCLXIII. expugnasse, uno salvo Capitolio, Pannoniam, Thraciam, Illyrium, Græciam, ipsam minorē Asiam invasisse tripartitis copiis, Brenno, Cerethrio Belgoque ducibus leguntur. Gallia posthac Romano Cæsarumque impe-

rio subiecta Præfecturam Occidentis secundam continuit, in eaque XVII. provincias, uni præfecto Prætorio commissas. b Postea Visfi Goths Ataulpho rege Gallias A. C. 412. aggressi A. 420. novum Tolose regnum statuunt: Burgundiones cum Vandals, Suevis Alanisque coniuncti A. 413. alterum nempe Burgundicum: Tertium Franci, gens Germanorum nobilissima ex liberis Romanisque imperio subductis populis orta A. 420. idque Francicum, adhuc in Gallia superstes. Adde Britannos in Aremoricam, & Saxones in hujus viciniam quinto seculo ingressos: Sed varias regni Francici partitiones, hujusque terminos prætero. Vid. Conring. Lib. de finibus Imper. German.

HEKE-

a Migrationes gentium distinctæ. b Regnum Gothorum Burgund. Francicum.
(*Vulgo Languedoc; non ut quidam existimant à Gothis, quasi *Land-Goth*, seu regio Gotho-

IV. Eadem tempestate *Burgundiones*, ab ultima Germania (pars Cassubiorum, parsque Brandenburgensium nunc ea loca tenent) cum *Vandalis Suevisque* profecti, alias Galliæ partes occuparunt, regnoque constituto, *Burgundiæ* nomen de suo imposuerunt, cuius caput regiaque sedes *Arelate* ^a. Complectebatur utramque *Burgundiæ*, *Lugdunensem agrum*, *Definatum*, *Sabaudiam* & *Provinciam*.

*Burgundiæ
seu Arela-
tense re-
gnum.*

V. Sub idem ferme tempus, *Franci* Germanica gens, Rhe- no trajecto, proximam Galliæ partem *Tungriam* (nunc est Brabantia, ac Leodiensis Episcopatus) obsederunt, at pulsi mox à Gothis, paulo post redierunt, ultraque in Parisios usque progressi, regioni ac regno inibi condito, *Franciæ* vocabulum de suo imposuerunt, cuius caput ac regia *Lutetia*. Circa eadem tempora *Britanni* ex Britannia Insula, ab Anglis & Saxonibus, quos in opem & auxilium adversus Scottos Pictosque ex Germania vocaverant, pulsi, extrema Galliæ Celticæ obsederunt, & de suo nomine *Britanniam minorem* appellarunt. At *Clodovæus* ^b V. *Franciæ Rex* ^c, *Burgundiæ* Rege *Gundebaldo* armis devicto, Gothicusque ex Gallia ejectis, utrumque regnum suo imperio adjecit.

*Francorum
regnum.*

*Francici re-
gni caput
Lutetia.
Britannia
Gallia.*

Clodovæus

VI. Hic vita excedens, regnum *Franciæ* IV. filiis in qua- tuor parteis seu regna distributum reliquit. Primus ^d erat *Parisorum rex*: cui parebant Parisi, nunc vulgo *Isle de France*, id est, insula Franciæ, Campania, Cenomani, Turennes, Andegavi, Aquitani, Arverni. Secundus ^e *Sueffionum Rex*: cuius regno submissi Veromandui, Neustrii, nunc Normanni; Picardi, Flandri. Tertius ^f *Burgundiæ* sive *Aurelia- ni Rex*: cui cessit totum *Burgundiæ* regnum, antea dictum, cum

*Regni
Franc. divi-
sio.
I. Rex Par-
sorum.*

*II. Sueffio-
num.*

*III. Burgun-
diæ.*

HEKELII.

^a Hodie *Arles*, quæ Urbs ad *Rhodanum* undique septa est paludibus, in quibus homines præferoces aluntur Boves.

^b Corrupte *Clovis*.

^c *Ludovicus Magnus* alioquin dictus.

^d *Childebertus*, f. *Hildebertus*.

^e Qui vocabitur *Clotarius*.

^f *Clodomirus*.

Q 3

BUNO-

Gothorum; sed ex Linguae Teutonicæ Genio, in voce composita genitivi casus nominativum præcedere, & ex necessaria syllabarum inversione *Goth-Land* dici debuit; Nicotius & Rabelasius cum Cluverio dicunt *Langue-Goth*; sed quoniam olim totum Franciæ regnum in Provincias, linguae *Oui* & linguae *Oc* dividebatur, Provinciae Narbonensi primæ, sive Septimaniae aut Gothiæ, quæ una ex linguae *Oc* Provinciis, nomen *Languedockii* remansit. Hinc *Languedoc*, quidam *Occitaniam*, alii Provinciam *Lingua Occitana* vocitant. Vide Had. Vales. Notit. Gall. p. 516.)

^{IV. Austra.} ^{ix.} cum Aurelianensi Ducatu. Quartus ^g Rex Metensis, seu *Austrasia*: quæ complectebatur quicquid inter Mosam ac Rhenum. Mortuis autem fratribus, *Clotarius* solus rerum potius est.

<sup>Altera regni
divisio.</sup>

VII. Hujus itidem quatuor filiis regnum iterum in quatuor dictas parteis divisum est. At defunctis, ut ante, fratribus, *Clotarius II.* totum regnum Franciæ solus obtinuit. Id integrum intactumque successoribus ejus mansit, ad Caroli Magni usque tempestatem, quum *Austrasia* divelleretur. mox *Flandria* etiam sui juris facta est. Imperator dein *Henricus III.* *Burgundia* Regnum Germanorum Imperio adjunxit. Sed id postea in quatuor partes direptum est, *Beroaldus*, *Saxoniæ Dux*, *Sabaudiam* invasit. *Otho*, *Flandriæ Comes*, partem occupavit, quam *Franche Conté*, id est, liberum Comitatum *Burgundia* nuncupavit. *Guigius Comes* eam, quam à filii & socii nomine *Delfinatum* appellavit. *Bozo* postremus in Provincia regnum tenuit, quod *Arelatense* dictum fuit. ^a

VIII. At posteriores Franciæ Reges ^b Provinciam ac *Burgundia*

BUNONIS.

^a Regni Arelatensis postremum regem Cluverius noster tradit fuisse Bosonem; qui tamen fuerat primus. Nam Carolus Calvus mortuo Ludovico II. Imperatore, Italiam cum Cæsarea dignitate & Provinciam Ludovico fratri natu majori, Germanorum Regi, per injuriam eripuit, novumque hoc regnum Arelatense condidit; cuius Regem fecit, Judithæ, uxoris suæ, fratrem Bosonem five Bosonem, ambitione ductus, ut ipse Augustus & Imperator non solum Provinciæ, verum etiam *Burgundia Rex* appellari voluit. Bosonis filius *Ludovicus*, qui, quum Iuliac quoque regnum affectaret, à Berengario captus & excæcatus est. Hujus hæreditatem accepisse videtur *Hugo Berthæ b filius*. Porro Carolo Crasso Imperatore dignitate pulso *Rudolphus minoris Burgundiæ Comes Regem* se appellari jussit; contra quem movit Arnolphus Imperator, cui videtur reconciliatus. Huic Rudolpho succedit filius *Rudolphus*, qui deinde Berengario Regi in Italia substitutus est. ⁱ Mortuo verò Rudolpho Burgundiæ regnum ad Germaniæ Imperium venit: Verum Philippo Pulchro id concessit *Albertus I. Austriacus*,

Imperator jure fiduciario, mansaque ita in ditione Imperii, usque ad Carolum IV. qui regnum hoc Galliæ Regibus concessisse scribitur ab Aventino lib. 4. Annal. Boj.

^b Provincia Comitatus ad Reges Galliæ pervenit; sed non alio, quam fiduciario jure. A Philippo Pulchro eam repetit *Adolphus Nassovius Imperator*; sed eidem concessit *Albertus Austriacus*; verum tanquam Imperii feudum. Carolus vero IV. Imperator Comitatum hunc cum regno Arelatensi Galliæ Regi permisit, quod Sigismundus confirmavit. ^k

HEKELI.

^g Qui nothus erat, & *Theodorizus* nuncupabatur.

^h Sueva.

ⁱ Conf. Jo. Aventini Lib. iv. Annal. Bojor. p. 278. Edit. Cisneriano-Basil. Regia in fol.

^k Provincia, vulgo Provence, ad Alpium pedes inter Rhodanum & Varum jacet, cui à Septentrione *Delphinatus* ponitur. Hujus Solum aptissimum est ad mittendum segetes absque culturâ ulla, & parvo cum labore cultum profert nobiles fructus. *Uvarum, Paffula.*

gundie Ducatum recuperarunt. ^y *Delfinatum* Humbertus ultimus ejus Princeps Regi Galliarum vendidit, ea lege pacta, uti in posterum primogenitus cuiusque Regis filius nomen *Delphini* inde gestaret. *Sabaudia* successoribus Beroaldi etiam nunc manet. ^z *Burgundiæ Comitatus* eodem titulo ac jure ad Hispaniarum Regem pervenit, quo ipsa Flandria. *Avenionensem Comitatum* Joanna Provinciæ Comes Papæ Clementi VI. concessit, manetque etiam nunc sub Romanæ Ecclesiæ ditione.

Passularum & Ficuum tanta heic colligitur copia, ut eis bona *Europe Pars* subveniatur. *Rosmarinum, Myrtus, Juniperus* heic abundantissimè crescunt. *Castaneæ* quoque heic sunt majores, quam ullâ aliâ in Parte *Europe*. *Citria Mala, Mala Cotonea, Mala Granata, Crocum, Oryza, Palma*, quæ *Dactylos* maturos ferunt, copiosissimè istic proveniunt, atque aliquibus in locis *Cannæ Sacchari* plantantur. Vites heic generosissimum ferunt vinum, qui *Basileæ* pro *Corsico* habetur. Hæc *Maginus* Part. II. *Georg. Ptolem.* fol. 66. fac. a.

BUNONI S.

^y *Delfinatus*, cuius caput Vienna est, à regni Galliæ provinciis semper fuerat discre-

tus. *Humbertus* ille provinciam istam Galliæ Regi quidem vendidit; Sed Philippus Valefius Rex translationem illam à Ludovicu IV. Cæfare ratihaberi petiit, & quum id non impetrasset, venditionem istam confirmari curavit à Pontifice Romano. Mansit tamen Delfinatus in jure Imperii, ejusque Principes hoc ipso in clientelam venerunt Cæsarum. Carolo IV. Cæsari Delfinatus nomine homagium præstit in Comitiis Menoribus Carolus Galliæ Regis filius.

^z *Burgundia Comitatum*, prole mascula Comitum extincta, Carolus IV. Cæsar Philippo Audaci Burgundiæ Duci ex jure Imperiali contulit, ipseque Rex Hispaniæ, qui Burgundiam illam hodie tenet, eam pro regione Imperii habet.

C A P. XIV.

De recentiori Galliæ, ejusque in varias Provincias divisione.

I.

HAc igitur ratione *Gallia* arctior, quam olim fuit, facta est; tota prope modum Belgica avulsa. Itaque à Meridie, Occasu ac Septentrione servatis antiquis terminis, ab Ortu clauditur *Sabaudiæ*, *Burgundiæ Comitatu*, *Lotharingia*, ac inferiore *Germania*, quam vulgo nunc *Belgicam & Belgium* vocant. *Longitudo* ejus ab extima *Britannia*, ad usque *Varium* flumen, *Italiæ terminum*, porrigitur milliarium Germanicorum CLXXX. *Latitudo* à *Pyrenæis* jugis in *Bearnia* ad extremam usque *Picardiam* milliarium CXL. ⁱ

Hodiernæ
Gallia fines

II. *Francia* autem dicitur vulgo à *Francis*, Germanica ^{Francia pars} gente,

gente, in eam transgressis. Tota paret uni Regi, in parteis variè divisa. Præcipue tamen regiones sunt, quarum vulgaria vocabula ista sunt: *Bretaigne, Normandie, Picardie, Champagne, la France, Beausse, Berry, Blaisois, le Maine, Touraine, Anjou, Poictou, Saintonge, Perigort, Limosin, Bourbonnois, Bourgogne Duché, Quercy, Guaſcogne, Langue-doc, Provence, Dauphiné.* Accedit haud ita pridem *la Bresse*, pars d'abaudia: *Mets* etiam atque *Toul* Lotharingiae opida Regis Francorum superiori seculo facta sunt. ^a

III. Cæterum *Ducatus* in Gallia sunt xix. *Orleans, Bourgogne, Narbonne, Bretagne, Anjou, Berry, Normandie, Au-*
vergne,

Ducatus
19.

BUNONIS.

^a Francia unum agnoscit Regem primogenitum, nobilem, masculum. Mulieres excluduntur. Servatur ad literam horum verborum sensus, *Lilia neque ferunt, neque nent.* Galliæ Rex cognominatur *Christianissimus*; sicuti Hispaniæ Rex *Catholicus*; & Rex Angliæ audit *Fidei defensor*.

REISKII.

I a Auctor Galiam pro statu temporis, quo scriperat, arctiore fecit, & avulsa Belgicam ab ea fere totam hec prodidit, quæ tamen tot accessionibus, terrisque Italicis, Belgicis, Germanicis, Hispanicisque aucta, terminos produxit longius, iisque Lotharingiam, Burgundia comitatum & Belgii Hispanici, Alsatiaeque partem magnam complectitur. Quid bello adhuc praefante Germanico geratur, quas urbes munitiones & regiones manu violenta Galli aut teaneant aut infestent, noto est notius, & in Palatinatu Rhenano, terrisque finitimiis eheu cognitum perspectumque. Hinc laudes apud Gallos nimiaæ ferruntur, quibus imperium suum caelo & oceano terminandum, Ludovicum XIV. novo Maximi titulo exornandum, Delphinum quinta monarchia b potiturum jaicitant: Sic immodicus ille promissor Auberius in excerptis de prærogativa regis Franciæ Lib. I. & III. Petrus du Val regnum Gallicum ducenta & viinti mil'aria longitudine, totidem latitudine sua excedere scribit, adeo ut urbes provincias; provincias autem regnis integris æquet. Idem

docuit M. Roobe in methodo ad *Geograph.* Duci Maynio dicata, ubi XIV. partes primarias aut Gubernamenta numerat, iisque tum Lotharingiam tum Burgundiam addit. c Ad terminos vero tuendos tribus regem Gallicum indigere clavibus dixit Cardinal Richelius, Perpiñano Hispaniæ, Brisaco Germaniæ, Pignarolo Italiæ. Interim mutatio Ducatum, Comitatum, Dignitatum & Parlamentorum quanta contigerit, Libri de l'Estat de la France plures indicant: Accessit undecimum Parl. A. 1657. Ensisheimense, pro utraque Alsacia Ensisheimii eretur. (* Et illud a Reiskiana ætate mutatum est. Parlamentum enim Ensisheimense sive superius concilium primo Brisacum, ac postea, Colmariam Ludovico Magno sic jubente anno 1698. translatum est.) Lex autem Salica de foeminiis excludendis, & titulus Christianissimi ex seculo V. adhuc viget: Item tria regni Cimelia, quæ sunt ampulla Rhemensis, scutum liliatum, & auri flamma coelitus delapsa, quanquam à cordatioribus in dubium vocantur. (* De Ampulla Rhemensi varii sunt tractatus, quorū præcipui: 1. de sacra Ampulla Rhemensi &c. authore Joanne Jacolo Chifletio Antwerp. 1651. fol. Hanc pro fabula habet. 2. pro sacra Ampulla Rhemensi &c. adversus Chifletium scriptif Tenneurius. Paris. 1652. in 4. Alios indicabit Bibliotheca Hist. Gall. Patris Le Long. p. 554. Scutum liliatum & auri flamma dudum e mortali oculis summota.)

BUNO-

^a Gallia hodierna est amplior. ^b Monarchiæ novæ cupido. ^c Tribus eget clavibus.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. XIV. 129

vergne, Guienne, Tours, Barleduc, Valois, Nemours, Alençon, Reims, Laon, Langres, Bourbon, le Maine ^{a*}. *Pares Franciæ* quondam Carolus Magnus XII. instituit: *quorum sex ciz.* Ecclesiastici, *sex* seculares. Ecclesiasticorum *III.* sunt *Duces*; Archiepiscopus Remensis, vulgo *Reims*; Episcopus Laudensis, vulgo *Laon*; Episcopus Lingonensis, vulgo *Langres*. *Tres Comites*, iidemque Episcopi, Catalaunensis, vulgo *Châlons*; Noviodunensis, vulgo *Noyon*; Bellovacensis, vulgo *Beauvais*. Secularium itidem *tres Duces*: Burgundicus, Normanicus, Aquitanicus, *Guienne* vulgo. *Tres Comites*: Flander, Tolosanus, Campanus. At hodiè duo ex his *XII.* aboliti sunt, Burgundicus ac Flander. ^b

IV. Conventus Juridici (*Parlementa Franci* vocant) sunt ^{Parlementa} *octo* ^{b*}: *Parisienſis*; Rothomagensis, vulgo *Rouan*, in Normandia; Redonensis, vulgo *Rennes*, in Britannia; Divionensis in Burgundia, vulgo *Dijon*; Burdegalensis, in Vasconia, vulgo *Bourdeaux*; Tolosanus in Linguadoco, vulgo *Toulouse*; Gratianopolitanus, in Delfinatu, vulgo *Grenoble*; Aquensis in Provincia; vulgo *Aix*. Hic acceſſerunt nuper duo alii conventus; *Pau* in Bearnia, & *Mets* ^{c*} in Lotharingia. Archi-

B U N O N I S.

^b In bello summa dignitas est Comitis stabuli, *le Conſtable*; hunc excipiunt primum duo, mox quatuor, tandem plures *Mareſchalli*. Juri dicundo praefit *Cancellarius*; hinc Magistri libellorum ſupplicum, *les Maiftres de Requeſtes*; *Magnum Conſilium*, *le grand Conſeil*: *Parlementum*, *la Cour de Parle-*

ment

Rationum Magistri, *les Maiftres des Comptes*: *Curia Adjutorum*, *la Cour des Aydes*. Fisco praefit *Superintendens*; cui adjuncti quatuor *Intendentes* &c. Quidam Ordo S. Michælis effusus & nimis frequens exolesceret; Henricus III. ordinem Spiritus S. excitavit.

R BUNO-

(a* De Ducatis tantummodo provincialibus intellige. Nam multò plures sunt Duciatus, five nobilissima prædia quæ, ut proceribus sibi dilectis gratificetur, hoc summo honoris titulo rex Galliæ exornat. Sunt & Parium dignitates vulgo *Pairies* quas pro libitu in familiarium gratiam erigit; & hæ cum eorumdem posteris extinguntur.)

(b* Non octo sed quatuordecim nempe: *Paris*, *Toulouse*, *Rouen*, *Grenoble*, *Bourdeaux*, *Dijon*, *Aix*, *Rennes*, *Pau*, *Mets*, *Besançon*, *Tournai*, *Perpignan*, & *Colmar*. Tornacense, ut aiunt, Parlamentum *Duacum* translatum est; postquam Ultrajectino fœdere Tornacum urbs Gallici juris esse desit.)

(c* Archiepiscopatus Galliæ cum Episcopis suffraganeis sunt:
PARIS: *Chartres*, *Meaux*, *Orleans*, *Elois*.
LYON: *Autun*, *Langres*, *Chalon*, *Macon*.
ROUEN: *Bayeux*, *Avranches*, *Evreux*, *Sez*, *Lisieux*, *Coutances*.

TOURS:

Arch-Épis-
copatus.
15.

chi-Episcopatus sunt per universam Franciam xv. quibus sub-
jecti Episcopatus CIII. 2

BUNONIS.

y Cæterum, Franciæ regnum Brietius
dispescit in quinque partes; 1. in Orientalem
Franciam; in qua Picardia, Francia, Cam-
pania: 2. In Neustriam seu Franciam occi-
dentalis; in qua Normannia, (Normandie,)
Armorica (Bretagne) Belfia (Beaulse.) 3. In
regnum Burgundie, in quo Ducatus Burgun-
dia, (le Duché) Comitatus Burgundiæ,
(le Comté) & Nivernensis ager (Nivernois.)
4. Regnum Arelatense, in quo Lugdunensis
ager (Lionnois) Sabaudia, (Savoye) Del-

phinatus, (Dauphiné) Provincia, (Proven-
ce.) 5. Aquitania, eaque Orientalis in qua
Bituricensis ager (Berry) Borbonius ager
(Bourbonnois) Lemovicus ager (Limoisn,)
Auvernia (Auvergne,) Cadurenensis ager
(Quercy,) Rutenensis ager (Rovergne) Oxi-
tania, (Languedoc) Occidentalis Aquitania,
in qua Pictaviensis ager, (Pictou) Santo-
nenensis ager, (Xaintonge) Inculismensis ager,
(Augoumois) Petrocoriensis ager, (Perigord)
Aquitania vera, (Guienne:) Vasconia (Ga-
scogne.)

BUNO.

TOURS: Lemans, Angers, Rennes, Nantes, Cornouailles, Vannes, St. Pol de Léon,
Treguier, St. Brieu, St. Malo, Dol.

SENS: Troyes, Auxerre, Nevers,
Sub Archiepiscopo Trevirensi Germanico sunt Episcopatus Gallici Juris Metz, Toul &
Verdun.

RHEIMS: Soissons, Châlons ad Matronam, Laon, Senlis, Beauvais, Amiens, Noyon,
Boulogne.

CAMBRAY: Arras, Tournay, St. Omer, Ipres.

BESANÇON: Bellai.

VIENNE: Géneve, (Genevensem Episcopum nominat Dux Sabaudiæ) Grenoble, Vi-
viers, Valence, Die.

ARLES: Marseille, St. Paul trois châteaux, Toulon, Orange.

BOURGES: Clermont, Limoges, Le Puy, Tulle, St. Flour.

ALBY: Rodès, Castres, Cahors, Vabres, Mandé.

BOURDEAUX: Agen, Angouleme, Saintes, Poitiers, Perigueux, Condom, La Rochelle,
Luçon, Sarlat.

AUCH: Ax five Dax, Lettoue, Cominges, Couserans, Aire, Bazas, Tarbes, Oleron,
Lescar, Bayonne.

NARBONNE: Besiers, Agde, Carcassone, Nismes, Montpellier, Lodève, Uzez, St. Pons
de Tomiers, Alet, Perpignan; olim Elna in Ruscinonia; Alais.

THOULOUSE: Pamiers, Montauban, Mirepoix, Lavaur, Rieux, Lombés, St. Papoul.

AIX: Apt, Riés, Frejus, Gap, Sisteron.

EMBRUN: Digne, Grace, Vence, Glandéve, Senés.

His addas Strasbourg in Alsacia, Bethléem e Palæstina in Galliam deductum Episcopa-
tum, & Keber in nova Francia. Omitto Episcopos quorum dignitas est tantum titu-
laris & qui dicuntur Episcopi in partibus infidelium. Sic erunt Archiepiscopatus XVIII.
Episcopatus CXIII.)

CAP.

C A P. XV.

De Urbibus Galliae celebribus, Academiisque illustribus.

I.

Urbes Galliae celeberrimae sunt, in Parisiis, sive Insula ^{Lutetia,} Franciae, & *Lutetia Parisiorum* vulgo *Paris* ^a; caput ac regia regni; urbs totius Europae, unam si Constantinopolin excipias, magnitudine atque incolentium frequentia, clarissima, dignitate sua maxima aestimanda. In Picardis ^b *Ambianum*,

BUNONIS.

& a *Lutetiam* à luto dictam volunt ^b. Sequana eam in tres partes distinguit. Habet Collegium Sorbonicum, & Parliamentum. In Academia à Carolo M. fundata illustres docuere & floruerere, *Alcuinus*, *Petrus Lombardus* Episcopus Parisiensis; *Magister sententiarum* dictus, *Joannes Gerson* Cancellerius Parisiensis; Theologus, *Gulielmus Budaeus*, *Carolus Molinaeus*, *Andreas Tiraquelius*, *Jacobus Sylvius*, *Gulielmus Postellus*, *Franciscus Vatablus*; *Adrianus Turnebus*, *Dionysius Lambinus*, *Petrus Ramus*; (qui in laniera Parisiensi anno 1572. interiit) *Robertus Stephanus*. (* Eruditorum qui Lutetiae docuerunt vel floruerunt nomina si recensere velim, liber erit non modicus conficiendus.)

¶ Picardie Metropolis ^b *Ambianum* Sonomam fl. ab ambitu aquarum nominatum volunt, quæ tamen urbem magis ineunt, quam permeant. Arcem habet munitissimam. Anno clo 15 xcvii. II. Martii Hispanus stratagema (carro nucum) urbem occupavit. Sed eodem anno 25. Septembri Henricus IV. eam, Hispanis ejectis, recepit.

HEKELII.

^a *CASPARUS DORNAVIUS*, Vir Gracè ac Latinè doctus & valde curiosus, in *Juventutis Princeps suo* p. 23. de hac Urbe splendida, ex Architremo, Poëta Anglo, citat hos Versiculos sequentes:

Lutetia, ubi
— — altera regia Phœbi,
Parrhisiis, *Cyrrhoea Viris*, *Chrysæa Metallis*,
Græca Libris, *Inda Studiis*, *Romana Poëtis*,
Attica Philosophis, *Mundi Rosa*, *Balsamus Orbis*,
Sidonis Ornatu, *sua Mensis*, & *sua Potu*,
Dives Agris, *fæcunda Mero*, *mansueta Colonis*,
Messe ferax, *fortis Domino*, *pia Regibus*,
Aura
Dulcis, amæna Situ. — —

Hujus Urbis *Academia Conditores* fuere duo *Scoti* Monachi, *Joannes Mailrosius* & *Claudius Clemens*, qui, cum Mercatoribus *Britannis* ad littus *GALLÆ* delati, velut institores, novam & *GALLIS* inauditam mercem proclamabant, & quidem CAROLI M. *Germanorum Imperatorum* primi, auspiciis, qui hujus Universitatis Auditoria frequenter visitavit, & Discentium profectus explorare non est designatus. Litterati illi Viri, qui olim *PARISIIS*, *GALLORUM Athenis*, vixerunt, & nonnulli eorum ibidem fortè adhuc vivunt, sunt *Emericus Bigotius*, *Ismaël Bullialdus*, *Claudius Capellanus*, *Joann. Dalleus*, *Carolus Drelincurtius*, *Abrah. Ecchelensis*, *Tanaquillus Faber*, (qui *ANNAM* habet Filiam ad stuporem eruditam, & propterea summo elogio atque honore dignissimam,) *Gilbertus Gaulminus*, uterque *Justellus*, *Parens nempe & Filius*, *Philipp. Labbe*, *Æg. Menagius*, *A. Mefretatus*, *Gabr. Naudens*, *P. Pascaius*, *Dionys. Petavius*,

R 2

^a *Lutetia Paris*. ^b *Ambianum*.

Rothoma-
gus.

Cadomum.
Dieppa.
Renes.
Nantes.

Andega-
vum.

bianum, vulgo *Amiens*, templi interno splendore, ac ornamentis insignis. In Normannis ^y Rothomagus *Rouen*, opulentissimum Galliæ ad Oceanum Britannicum Emporium.

* ^a Cadomum, Caen: *Dieppa*, navium appulsu celeberrimum opidum. In Britannis ^e Renes; & ^z Nantes, satis clarum Emporium. * ^b

II. In Andegavis ^y Andegavum, sive *Juliomagus*, vulgo *Angers*.

Petavius, *Puteani Fratres*, Cl. *Saravii*, Jacob. *Sirmondus*, *Heiriarius* & *Adrianus Valefii*. Heic *Annas Burgius*, Vir doctus atque eloquens, Jurisque peritissimus atque scientiæ Sanctorum instruissimus, d. 21. Dec. Ao. super. Seculi 59. Martyr JESU CHRISTI est factus, cuius Vitam, eamque Witteb. Ao. ejusd. Seculi 73. in f. 8. editam, *Burcardus Matthaeus* satis prolixè descriptis.

^b Ob incredibilem videlicet *Luti copiam*, qua etiamnum hodiè non caret. Alii tamen ab albedine *Murorum*, quam *Δευκοτίαν* Græci, *Lutetiam* vocari existimant.

BUNONI S.

^y a Rothomagus ^c Normannia, quæ à Normannis eam occupantibus nomen habet, metropolis ad Sequanam, pontem habet in illo flumine ex quadrato lapide ^d extritum. ^e Ante portam S. Hilarii notes Antonii Navarræi, qui fuit pater Henrici IV. interitum: ubi, quum contra Hugonottas militaret, reddens urinam, globo trajectus est anno 1563. Quum vero Henricus filius hanc urbem obsideret, murus suâ ipsius ruina hic se dejicit. ^f

^d b Cadomum sive *Cadomus* ad Olinam fl. vulgo *Oline*; vel *Orne*, post Rothomagum, unde 21. leucis in occasum recedit, in Normannia urbs cæteris præstans est. *Britannia* nomen accepit à Britannis ^g cedentibus.

^e c Renes ^g urbs mediterranea est, ad confluentes *Vidana* fluminis, quod vulgo *Villaine* dicitur; urbs dives est, at inconcinnata, & parum culta.

^z d Nantes haud procul Ligeris ostio sita

insignem habet portum & Academiam, Britanniae habetur urbs maxima ^h. Ponte suo celebris est, & probe munita cum castro. In Britannia porro re nautica celebris est *Brest*, urbs haud longe à promontorio *Gobæo* sita, olim *Vindana Portus*.

^y e Andegavum irriguum Meduana fluvi, qui inde in Ligerim se exonerat, Andium metropolis, quæ regio non quidem ampla est, sed omni penu dives. Quare *Carolus IX.* Ducatum hunc pro annonaria attributione (*l'appanage Royal* quam vocant) Henrico III. assignavit, & hic rursus fratri Francisco. In templo urbis cathedrali D. Mauritiis ipse Rex non dedignatur habere titulum Canonici. Habet Academiam à Ludovico Siciliæ rege, Andegavensem duce, anno Christi 1348. institutam, quo fere tempore Heidelbergensis quoque fundata.

HEKELII.

^c Vulgo *Ronan*, seu *Roven*. (* Utrumque malè.)

^d Ingeniosè.

^e Archi-Episcopatu & Parlamento, à Ludovico XII. *Galliarum* Rege, primùm instituto, claret.

^f Numeratur quoque inter præcipua Europa Emporia.

^g Ubi quoque *Parlementum*.

^h Commerciis satis frequens.

ⁱ In choro hujus Templi ostenditur una

ex hydris *Cananeis* coloris rubei ex lapide Jaspidi non absimili, quam *Renatus*, *Sicilia* & *Solymorum* Rex, cuius Sepultura in eodem quoque Templo est, *Hierosolyma* huc asportari curasse perhibetur.

BUNO-

a Rothomagus. b Cadomum. c Renes. d Nantes. e Andegavi.
(* a Neustria in *Superiorem*, cuius caput Rothomagus, & *Inferiorum* cuius sedes primaria Cadomum, dispescitur,)

(* b Omitti non debuerunt *Brest* portus Bellicæ Classi percommodus; *Maclovipolis* vulgo *St. Malo*, cuius incolæ rei nauticæ peritisimi celebrantur.)

Angers. In Turonibus ^a Turonum ^{*c}, vulgo Tours. In Ble-
fensi provincia, ^b Blesense Castrum, vulgo Blois: cuius ager ^{Turonum.}
ob multiplicem amoenitatem hortus Galliae nuncupatur. In
(* Belsia vulgo la) Beausse ^c Chartres, & item ^d Aurelia-
num, vulgo Orleans. In Biturigibus ^e Bourges, antiquitatum Bourges.
reliquis ac Xenodochio clara. In ^f Campania ^g Remi, vulgo Remi.
Rheims, templi artificiosa extrinsecus structura nobilis. ^h Ca-
talauni, vulgo Chalons. ⁱ Tricassium, vulgo Troyes, urbs am-
pla ac populosa.

III. In

BUNO NIS.

^a a Turonum inter Aurelianum ad Ortum
34. & Andegavum ad Occasum 30. mill.
Gail. ad Ligerim, pontem in eo habet la-
pideum. Henricus IV. pro aliendis bomby-
cibus & sericis texendis quatuor has instituit
urbes; *Lutetiam* Paris. *Lugdunum*, *Aure-
lianum*, & *Turonum*. Arx illius loci antiqua
captivum tenuit adolescentem Guifium, qui
tamen custodia hac elapsus est.

^b b *Blesa* seu *Blesense castrum* ad Ligerim
situm est inter Aurelianum ad Ortum 16.
& Turonum ad Occasum 18. leuc. urbs
cultissima & nobilis, ponte juncta. Re-
gibus locus hic ob amoenitatem & fertilitatem
suam in deliciis est; quorum filii quoque hic
educari solent. In arce urbis Henricus Guifius
Dux Lotharingiae factio[n]is caput, è camera
confiliis ad regem Henricum III. iturus à
Satellito regio occisus est, anno 1588. 23.
Decembri idem deinde datum Cardinalis,
Guifii frater, expertus est. Lingua totius Gal-
liae hic habetur purissima, & perfectissima.

^c c *Chartres* celebris urbs, ubi B. Virgi-
nis servatur indusium.

^d d *Aurelianum* urbs pulcherrima ad Li-
gerim inter Parisiis 34. & Bituriges 22. leuc.
diffusa, ⁿ habet Academiam à Philippo Pul-
chro anno 1312. fundatam. Germanorum
natio hic multis gaudet privilegiis ab Henri-
co IV. concessis.

^e e *Bituris*, *Bituriges*, vulgo *Burges*, Bi-
turigum metropolis, inter Aurelianum ad
Boream 22. & Claramontem in Austrum
ad 40. leuc. sita, circa Galliae umbilicum, ha-

bet Academiam ante multos annos à Duce
quodam, qui Biturigibus imperabat, erectam.
^v *Campania* p à campis dicta est.

^g e *Remis* portae adhuc retinent nomina
à Diis Ethnicorum, videlicet, Venere,
Baccho, Marte &c. Hic ex constitutione
Clodovæ regis inaugurarunt reges Franciæ.
^o f *Catalaunum* ad Matronam fl. 10. leu-
cis Remis distat in Eurum. In hac parte
Campi Catalaunici ponendi sunt, in quibus
Attila Hunnorum tyrannus fævus & fraudu-
lentus ingenti prælio, & strage vix ullo se-
culo auditæ, q[ui] vicitus est Aëtii virtute, Theo-
dosio minore imperante.

^p Trecia seu *Trecassium* urbs ampla &
dives est: Sequani alvei in urbem sunt de-
rivati.

HEKELI.

^k Comitatus quippe titulo clara.

^l Agri circum vitibus, segete, arboribus
fructiferis vestiti. Fontes limpidissimi, rivuli
pellucidi & grato murmure obstrepentes.
Vinum commendatissimæ est bonitatis &
salubritatis.

^m Seu *Beaulne*.

ⁿ *Druydes* condidisse eam creduntur initio,
à quibus *Carnutensis Regio*, sylvis opaca,
olim inhabitabatur. Quondam superbiebat
Regni titulo; sed hodie Ducatus insignitur
nomine.

^o *Francorum Rege*.

^p Vulgo *Champaigne*.

^q Circa annum Christi 450.

^a Turonum. ^b Blesense castrum. ^c Chartres. ^d Aurelianum. ^e Remi. ^f Cata-
launum.

(*c E veteri nomine *Turones*, quod fuit populi, unde *Turonum Civitas*, ætas sequior
fecit *Turonum Genit. Oni.*)

Divionum. III. In Burgundia ^a *Divionum*, vulgo *Dijon*, Ducum quoniam sedes.
 Cabilonum. ^b *Cabilonum*, vulgo *Chalon sur Saône*, emporium
 haud spernendum: ^c *Matiscona*, vulgo *Mascon*, satis nitida:
 Matiscona.
 Belna. ^d *Belna*, vulgo *Beaune*^m, Xenodochii magnificentia famosa:
 Augustodunum. ^e *Augustodunum*, *Autun*, antiquitatibus Romanis adeo referata, ut *Roma Gallica* quibusdam vocitata fuerit. In Borbonensi provincia, (vulgo *le Bourbonnois*) ^x *Molinium* *Moulins*.
 Molinium.
 Lemovicum. In *Lemovicibus*, ^f *Lemovicum*, vulgo *Limoges*; emporium opulen-

BUNONIS.

^a *Divionum* seu *Divio* ad *Uscum* seu *Oscharum* & *Sufonem* fluvios à *Dola* abest in *Occasum* 9. leucis. Ibi in *Basilica* augustissima hostia sacra à *Judeo* cultro percussa, sanguine conspersa monstratur. Ibi est nobile monasterium *Carthulianorum*, ibique sunt *Ducum* sepulchra. ^r
^b *Cabilonum* est ad *Ararim*, qui vulgo *Saône*, inter *Matisconam* ad *Meridiem* 13 & *Divionum* in *Bor.* 16. leucis. *Burgundorum* olim regia *s*, duplice muro munita. ^t
^c *Matiscona* in valle lœta & peramœna ad *Ararim*, inter *Lugdunum* ad *Meridiem* 9. & *Cabilonum* ad *Boream* 13. leucis sita. Plurima mala passa est ab *Attila*; ac deinde à *Francis* *Burgundiam* impugnantibus. Postremo restituta est sub *Philippo Augusto* anno 1222.

^v *d* *Belna* inter *Cabilonum* ad *Meridiem* 7. & *Divionem* in *Bor.* 9. leucis. *Nosocomio* & vino celebris.

^v *e* *Augustodunum* urbs antiqua media inter *Lugdunum* & *Senones* 35. leuc. à *Divione* distat 12.

^x *f* *Molinium* *Borboniae Metropolis* est ad *Elaverum* fl. *Castrum* habet peramœnum *Borboniorum* *Ducum*.

^g *g* *Lemovicum* ^x ad *Vigenam* fl. vulgo *la Vienne* (cujus fons haud procul *Tarnac* opidulo oritur) urbs ampla & dives est. *Pictavia* ad *Bor.* 20. leuc. ab ea distat & *Arvernus* 25. in *occasum*. *Castanearum* magnus ibidem est proventus. *Fœminarum* & *Virginum* habitus cum ipsa urbe natus videatur, ejusque sexus iste, quod in hac gente mireris, adeò tenax est, ut si quæ *Parisiis*, aliœ loco huc veniat habitatum,

neque *Lemovicensem* assumat habitum; licet castissimæ sit, habeatur vilis & lasciva. De cætero incolarum celebratur frugalitas, qui cibi potusque perhibentur esse non multi; & lauitiarum osores. Industriæ vero, ingeniosi & cauti, qui sibi suisque egregie sciunt consulere. *Ætatem* vivere dicuntur proiectam ^y. *Belleforetus* tradit, se vidisse familias, in quibus centeni cognatione per nuptias juncti simul vixerint, ut integra collegia potuerint videri. ^z

HELELI.

^r De hâc Urbe sic scribit *Paulus Merula*: *Divonis* Conditor habetur vulgo, mihi potius restaurator, pomeriique productor, *Aurelianus* Imperator. Nomen à *divis*, quibus plurimus ibi fuit cultus, impositum putatur. Hâc Urbe in Burgundiâ nihil pulchrius. *Justitiæ* ibi est Tribunal & Parlementi Sedes. Unde velut ex sinu Patriæ jura petuntur.

^f Et horreum *Romanorum*.

^t Majorem fuisse, rudera testantur.

^v Quod, regium quippe *Palatum* referens à *Nicolao Raulino*, Equite, est fundatum.

^x Vulgo *Limosin* quæ alta, seu superior, vel *bassa*, seu inferior est.

^y *Fœminæ* quidem deformes sunt; sed tamen laudatissimæ *Castitatis*. Nec ea est libertas Juvenibus cum Pueris conversandi, quæ alibi in *Gallia*. Et junguntur sœpè matrimonio, qui nunquam antè sermonem miscuerunt. Lingua loquuntur horridam, & quam vix intelligat è mediâ *Gallia* oriundus.

^z Sed *Limosin Inferior* tres Urbes, *Tullam* fl. *Tuille*, videlicet, *Brivam* & *Uxercam*, i. *Uzarche* in se continet.

BONO-

^a *Divionum*. ^b *Cabilonum*. ^c *Matiscona*. ^d *Belna*. ^e *Augustodunum*. ^f *Molinium*. ^g *Lemovicum*.

opulentum. In Pictonibus ^a *Pictavium*, vulgo *Poictiers*, ^{Pictavium.} magnitudine secundas * quidem à Lutetia fert, at multo minus populosa. In Santonibus ^a *Saintes*; antiquitatibus Romanis maxime ornata; ^b *Rupellæ*, vulgo *la Rochelle*, celeberrimum ad Oceanum Aquitanicum emporium, urbs munitissima; propugnaculum proximis bellis civilibus Protestantum tutissimum.

IV. In Vasconibus ^c *Burdigala*, vulgo *Bourdeaux*, urbs ^{Burdigala.} ampla

B U N O N I S.

^a a *Pictavia* Pictonum metropolis, Clani, qui nunc *le Clain*, fluvio, qui in Vigennam delabitur, fere undique ambitur inter Turonum ad Bor. 20. & Santones in Aufrum 23. leuc. à Biturigibus distat in Occasum supra 30. urbs ampla in qua antiqua supersunt monumenta. Ejus Episcopus olim fuit *Hilarius*, hæreticorum flagellum & malleus, qui contra Arrianos in primis acriter pugnavit. Ad templum *D. Hilarii Canonicon* collegium est, cuius caput ipse rex Galliæ est; olim fuit Abbatia. Sæpius vastata fuit urbs illa à Romanis, Gothis, Vandals, Normannis. Capta ac diruta ab Edoardo III. Rege Angliæ. Hic duobus à *Pictavia* miliaribus Johannem Galliæ Regem acie sueratum cepit & in Angliam abduxit, neque Windsorio è castro dimisit, nisi ingentilystro persoluto. Anno 1562. gravem à Reformatis sustinuit obsidionem.^d

^{a b} *Saintes* est ad Carantonum fluvium inter *Pictaviam* ad Bor. 23. & *Burdigalam* ad Meridiem 20. leuc. inter Engolismam & *Rupellam* in occasum 10. Ibi pons egregius est operis Romani.^e

^{b c} *Rupellæ* c urbs maritima, à Santonibus 10. leuc. in Occasum, à Luxiona urbe Pictonum 6. in Meridiem, *Burdigalam* versus, 22. à *Pictavia* d. Olim urbs fere inexpugnabilis fuit, sed post diuturnam obsidionem à Rege suo Ludovico XIII. capta, mœnibus nudata est anno 1628. quum jam XVI. millia hominum fame essent extincta. Tanta enim pertinacia tolerabant obsidionis calamitates, ut cute, corio & radicibus vescerentur: alii humanorum cadaverum carnes devorarent, mater filiam, & soror

fratris sui digitos deroderet. Ex aqua marina magna fit copia salis prope *Rupellas*, & ad fortalitium *Brouage*; idem quoque fit in Britannia, & prope *Arelate*, ubi salinæ regiae sunt.

^y d *Burdigala* paludi maritimæ, quam Garumna ostium facit, apposita est in ejus Aquitanica parte, quæ vulgo *Guienne* dicitur, à Tolosa in Circum 30. leuc. inter Santonas ad Bor. 21. & Bajonam ad Merid. 26. Duo hodie habet castra, *Ha*, seu castrum. Phari, & *Trompeite*, vulgo *Trompette*; unde Thuano arx *Buccina* & *Trompette* vocatur e. *Ausonii Poëtæ* & consulis Romani f patria; Tumultibus civilibus, ut olim, ita nostra quoque ætate, agitata.

H E K E L I I.

^a Ptolemaeus eam *Augusitorium* nuncupat.

^b Templum Cathedrale, quod *D. Petro* consecratum ibi vides, *Caroli Magni* opus est, cuius statua media in muro ejus ostenditur, & Templum ipsum à ruinis, quibus sub Bellis civilibus deformatum erat, splendidissimâ reparatione jampridem est vindicatum.

^c A junioribus *Latinis* sic vocatæ.

^d *Villanovanus Rochelle* eas nuncupat. Sed Santonum Portus sunt *Ptolemaeo*.

^e Hujus Urbis indagare incunabula omnino est difficile, cum *Strabone*, qui sub *Ostav. Augusto* vixit, antiquior non sit Autor, qui de ea loquatur. De *Incrementis*, quæ successu temporis hæc Urbs fecit, quæque olim fuerit & sit hodiè *Forma Republicæ*, vid. *Jodoci Sinceri BURDIGALA* c. v. p. 47. seq. & xii. p. 131. seq. Edition. *Lugdun.* in 12.

^f Et *Ponti Paullini*, consulis Romani.

BUNO-

a *Pictavia*. b *Saintes*. c *Rupellæ*. d *Burdigala*.

(* Imm. ò nec tertias nec quartas.)

Tolosa.
Narbo.

Mons Pessulanus.
Nemausus.

ampla antiquitatum Romanorum reliquiis conspicua; opulentissimum emporium, Garumna flumine navium appulsum commodante. In Linguadocia est ^a Tolosa, Toulouse, inhabitum multitudine insignis: ^e Martius Narbo, vulgo Narbone, magnifica quondam urbs, nunc munimine maxime clara. ^g Mons Pessulanus, urbs magna ac splendida; vulgo Montpellier. ⁿ Nemausus, vulgo Nismes, antiquitatum Romanorum

BUNONIS.

^a a Tolosa ^g urbs ampla, in octo discreta partes, ad Garumnam est inter Narbonem 24. & Burdigalam 30. leucis. Distat æquali prope intervallo ab Oceano & mari Interno. Ex hujus urbis templo quum olim magnam pecuniarum vim abstulisset Q. Caepio Dux Rom. infortunium in domum suam intulit: ex quo in proverbium abiit de possessione infelici, Aurum Tolosanum. In laniena Tolosana, qua in Reformatos sœvitum est, interiit quoque Johannes Corasius, magnum illud juris lumen anno 1572. Est Tolosæ sub Minoritarum templo specus, in cuius parte cadavera importata non putrefescunt.

^{e b} Narbo ab Hispania tribus duntaxat leucis distans, jacet inter Montem Pessulanum ad ortum 14. & Tolosam ad Occasum 24. leucis, ad Aucacem five Audam fl. Ciceroni est specula & propugnaculum Italæ. Prima omnium in Europa colonia Romanorum creditur, ac propterea Romanis amicissima fuit ^b. Ter colonias accepit, diætæque Julia Paterna. Hodiè propugnaculum est contra Hispaniam.

^{g c} Mons Pessulanus inter Nemausum ad Ortum, & Narbonem ad Occasum 14. leucis, à vicino monte Pelio videtur nomen habere. In Academiâ, quam habet, imprimis floret i studium Medicum; quod Græcis Latinisque literis instru&tissimus Franciscus Rabelæsus hic olim profellus est; postremo tamen, reliquo studio serio, vité solutæ se se mancipavit, auctor libri Garantiae & Pangruelis, quo omnium ordinum homines in scenam produxit; & populo deridendos propinavit ^k. Cives, quum magistratus regios, convocato per sonitus campanæ populo, per seditionem occidissent, multavit Rex potestate pulsandi campanas, atque id jus transtulit ad Academiam.

^h d Nemausus ^l urbs antiquissima, Romanorum colonia, septicollis, velut altera Roma, ad Vistre fluviolum est ab Avenione in Occasum 6. leucis; ubi amphitheatrum & plura antiquæ nobilitatis & magnitudinis visuntur vestigia. Quo ad reip. bonitatem etiam Narboni præstat. Primarii urbis Romanæ viri, & honoribus magnis usi, in eâ degebant ^m. Hadrianus etiam Imperator Basilicam ⁿ Plotina conjugi ibi exstruxerat. Anno 1557. fulminibus taeta, fædeque deformata est. Habet fontem cognominem, veterum testimonii celebratum, ac urbi fatalem. Tertio à Nemauso milliari est e Pons Gardius, à Gardo fluvio subterlabente appellatus. Is incredibili sumtu & labore eductus, triplicique fornicum serie in altum surgens, mundi habetur miraculum. Prima ejus contignatio hominibus & jumentis transsum pœnit, altera videtur aquæductum sustinuisse. Illa Galliæ Narbonensis pars antiquum provincie nomen retinuit. Dividitur in Veram Provinciam & Inferam.

HEKELI.

^g Testosagum etiam dicta.

^h Et quoniam ipse Cæsar ex Martia Légione colonois eò deduxit, factum est, ut ex eo Martia Narbonna sit dicta. Martianus eam vocat Narbonesiam.

ⁱ Jam ut olim Juridicum.

^k Nitet Collegio Medicorum amplissimo, quod ab Urbano V. Pontifice Romano, Anno CHR. M. CLXXXVI. fundatum & copiosissimum est exornatum reditibus. Aliud etiam non minù elegans atque præclarum Collegium Regium ab HENRICO, Gallorum Rege, erectum ibidem cernitur. Quin & tertium Collegium est, Duverger vul. o dictum, quod optimæ spei Adolescentibus studiorum vietusque necessaria in decennium præbet

a Tolosa. b Narbo. c Mons Pessulanus. d Nemausus. e Pons Gardius.

rum reliquiis omnium Gallicarum refertissima. In Provincia ^a *Massilia*, *Marseille*; portus commoditate juxta ac pul-^{Marseille} chritudine clara; opulentissimumque Galliae ad Internum ma-
re emporium. * *Tiremium regiarum statio: cæterum libe-*
*ra est civitas, una cum ^b *Arelate*: utraque in Galliae Regis ^{Arelate}*
clientela.

præbet. Scribit *Petrus Rebuffus* in *Tractatu de Privilegiis Scholarium*, tantam *Rectoris* in hâc *Universitate* esse autoritatem, ut *Studioris* honoris gratiâ egredientem comitari teneantur.

ⁱ Quam à *Nemanuso*, *Herculis Filio*, conditam volunt.

^m Degebatur olim ibi quoque Vir eruditus, *Christianus Pistorius*, *Germanus*, Professor, qui solebat *Germanis* adventantibus adesse, & de visu dignis referre.

ⁿ Quam vulgo *la Maison quarrée* vocant.

B U N O N I S.

^o a *Massilia* ab Ionibus Phocenis, Tarquinii regis tempore, prope Rhodani amnis ostia in remoto situ, veluti in angulo maris condita, quod inter duos faxos montes ingreditur, portumque ovali figura format, castello, quod vulgo *le Chasteau d'if*, arx Iphia, aliter *Taxiana* vocatur, hodie munitione catenisque ferreis clausum. Ipsa urbs olim studiis sapientiae atque armorum, legibus, morum ac disciplinae severitate societate Romanorum, in eaque tuenda singulari fide, potentia denique toto terrarum Orbe existit ceieberima. Quod Græce, Latine & Gallice loqueretur, *Trilinguis* appellata. Remp. eorum *Aristoteles* videtur appellasse Oligarchicam. Apud eos maxima dos erant centum aurei. Nullum aditum in scenam mimis dabat, quorum argumentum majori ex parte stuprorum contineret actus: ne talia spectandi consuetudo, etiam imitandi licentiam sumeret. Omnibus, qui per aliquam religionis simulationem alimenta incertae quærebant, clausas portas habebat, mendacem & fucosam superstitionem submovendam existimans. A condita urbe

gladius erat ibi, quo noxii jugulabantur. In opidum nulli cum telo intrare licebat; præstoque erat, qui id custodiae gratia acceptum exituro redderet. Studiis humanitatis Massilienses vicinam Galliam cultiorem reddiderunt, ipsos Romanos eò pelleixerunt, ut ex Romanis nobilissimi, pro Atheniensi peregrinatione, Massiliensem amplecterentur. Nemo in senatum legebatur, nisi qui liberos haberet, & de civium sanguine tertiam per generationem ortus esset. Illud tamen improbum, quod eadem civitas venenum publicè servabat, ei dandum, qui causas senatus exhibuisset, propter quas cuperet mori. Quæ etiam consuetudo in Ceo insula servata. Romanis semper favit, pro iisque contra hostes acerrimè dimicavit, & fidem singularem eis præstít, temporibus & rebus eorum adversis: neque umquam Imperatores Rom. è Transalpinis provinciis sine ea triumpharunt. In bello civili Pompejo studens, portas Cæsari clausit, in Hispaniam contra duces Pompejanos contendenti. Itaque obfessa, tandem expugnata, atque in triumpho à Cæsare portata est. In hac urbe Euangelium docuit per 30. annos *Lazarus* ille *Bethanienſis*, à Christo è sepulchro excitatus: Item *Salvianus* etiam, *Presbyter Massiliensis*, p Episcoporum Magister. Hodiè est claustrum Regni Francici maritimum, & commodissimum ejus ad mare internum portus; Anno tamen 1596. urbs hæc per fatiosos Hispano penè fuisse prodita.

ⁱ b *Arelate* seu *Arletatum*, hodiè *Arles*, urbs Galliæ Narbonensis olim nobilis, ad Rhodanum ab Avenione 6. leucis in Austrum sita, Romanis mire cara, adeoque ornata, ut Ausonius eam *Gallulanam Romanam* nominarit ^q; Ammianus multarum civitatum

S

a *Massilia*. b *Arelate*.

(* Nec omittenda est urbs *Telomarius* vulgo *Toulon*. Bellicæ Classis in Mediterraneo Mari tutissima statio. Quod de Libertate cum *Massiliæ* tum *Arelatis*, docet Cluverius, dudum fuit immutatum. Utraque urbs non sub clientela sed Dominio Galliæ regis ut cæteræ urbes paret.)

Aqua^x
Sextiæ
Avenio.

clientela. ^x *Aqua* etiam *Sextiæ*, vulgo *Aix*, nitida urbs: item ^y *Avenio*, *Avignon*, Romanæ Ecclesiæ parens. His ad- de ^z *Lugdunum*.

V. Aca-

civitatum decus. *Constantinam* appellari fanxit Constantinus Imperator. In ea tria Concilia celebrata sunt. Regnum *Arelatense* ab eadem nomen habuit. Huic adjacens regio frumenti feracissima est; unde, dum Genuenses & Hispani id avehunt, incolæ non parum ditescunt. ^r

H E K E L I I.

^o Et quoniam *Contraëtus* ibi Græcā lingua scribebantur, inque publicis privatisque rationibus *Gracus* sermo usurpabatur, fit, ut *Hellenismus* etiamnū in *Gallicā* lingua fit frequens.

^p Juxta *Gennadium*.

^q Rationem vide ap. *Jodocum Sicerum* in *Itinerario Gallia* p. 221. seq.

^r Praeferoce quoque *Boves* alunt.

B U N O N I S.

^x a *Aqua Sextia*, vulgo *Aix en Provence*, ejusque metropolis, ad fluvium *Areq.* à C. *Sextio Calvinus*, & aquis calidis, quæ in ista sunt regione, dictæ. *Aquensis* etiam vocatur *civitas*. Parlamento, Archiepiscopatu & Academia nobilis est. *Sextius* is *Salyes* sive *Salujos* Massiliensem hostes ibi vicit. *Senatus* hodie in clerum ipsumque Archiepiscopum, si delinqunt, judicia exercere, & animadvertere solet, de qua re vid. *Thuani lib. 126.* Non longe abest b *Fossa Mariana*, in quam C. Marius bello Cimbrico bonam Rhodani partem derivavit. Ad fossarum istarum vestigia hodiè opidum est, quod incolis dicitur *Fos*.

^a c *Avenio*: ad Rhodanum supra *Arelate* 6. leucis sita celebris est à septem septenariis: vii. palatiis, vii. parochiis sive templis, vii. monasteriis virginum, totidem Canonorum collegiis, & Monachorum conventibus, totidem Xenodochiis, totidem denique portis. Ibi palatum est Pontificium, & Pons xxxii. forniciis conspicuus. Huc per *Clementem V.* Papam sedes Pontificia Româ translata est anno Christi 1306. ibique permanxit per annos 72. donec *Gregorius XI.* eandem Avenione Romanam

transferret, anno 1377. Quum videlicet ipsius nepos, virginum matronarumque impurus sectator, ante palatum Papæ à civibus fuisse suspensus. Mortuo Gregorio, licet Romani sibi elegissent Papam, Avenio tamen suos habuit Antipapas, usque ad Concilium Constantiense v. Meretrices hinc pontifici vestigia pendunt. In Franciscanorum templo visitur monumentum *Laura*, à Francisco Petrarcha amore honesto amatæ, & carminibus celebratæ.

^m d *Lugdunum* vulgo *Lyon*, urbs totius Galliæ Celtice præcipua, ad Araris Rhodanique confluentes, supra Viennam, sub colle sita, à L. *Munatio Plancio* bello Antoniano aut condita aut restaurata. Sicut *Herodes Archelaus* Vienna exsulavit; Ita *Lugdunum* in exilium deportatus est *Herodes Antipas* cum *Herodiade* sua, cujus instinctu perierat *Johannes Baptista*: In ponte lapideo, qui Rhodano instratus est, *Andragotius*, instinctu Maximi tyronni, *Gratianum Valentiniiani* I. filium occidit. Ad hanc urbem *templum* & *ara* D. *Augusto* extructa erat, communi totius Galliæ impensa; ad quam *Caligula* certamina Græcæ Latinæque facundiæ instituit x. Eo ipso die, quo ara ista Augusto dedicata, *Lugduni* natus est *Cladius* Imperator. *Lugduni* quoque multos annos regnavit *Licinius* Augufti Cæsar is in Gallia procurator, callidus & avarus. *Hujus* urbis Episcopus fuit, *Polycarpus* discipulus, *Irenaus*, qui in sextâ persecuzione, iussu Severi imperatoris cum omnibus Christianis, qui *Lugduni* erant x, trucidatus est, quum acerrimos sustinuerit cruciatus. *Julianum Apostolam* quoque cruentâ persecutio ne in Christianos hinc sœvissime tradunt: unde *Ararim* z, quod sanguine occisorum rubuerit, mutato nomine *Saone* vel *Sagone* dictum volunt. Circa annum Christi 1160. inde prodiit *Johannes Waldo*, civis *Lugdunensis*, qui ex sacris literis Pontificiorum dogmata oppugnavit; unde *Waldenses* a, item *Pauperes de Lugduno*, dicti sunt.

H E K E L I I.

^f Cæsus ad hanc Urbem est à *Cajo Mario* numerosus

a *Aqua Sextiæ*. b *Fossa Mariana*. c *Avenio*. d *Lugdunum*.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. XV. 139

V. Academiæ Galliæ illustres sunt ; Lutetiæ Parisiorum, ^{Academiæ}
Cadomi, Andegavis, Aureliani, Biturigibus, Pictavii, Bur-
degalæ, Tolosæ, Montispeſſulani. * i.

numerofus Cimbrorum quoque exercitus.
Ampla est hæc Urbs & conſtat magnificis
aedificiis. Vix inventa eſt in Galliæ, quæ
elegantiâ ipſam ſuperet.

i Metropolis eſt Comitatū Veniſſe, five
Avenionenſis.

v Ab eo tempore, quo Romam Pontifices
reverſi fuere, Sede Legati Apoſtolici, (qui
triennio quovis mutatur, & xii. Helvetio-
rum ſtipatum pediſequo) Archi-Epifcopatu-
& Academia, in quâ Paulus Caſtreñis,
Andreas Alciatus & Eemilius Ferreus olim
docuere, clara fuit.

x Vid. Suetonius in Ejus Vita c. xx.

y Anno CHR. CLXXV.

z Ex Sequanis quā leniſſimè defluentem.

a Qui vulgo per contēmnum quoque hāc
de causâ dicti ſunt Pauperes de Lugduno,
quoniam, cùm Lugduno unā cum WAL-
DO, Præceptore ſuo, ejicerentur, boni-
que ſuis omnibus privarentur, Pauperum
more de viētū ſibi proſpicere ſunt coacti.
Leg. B. Dn. D. Egidii Strauchi de Walden-
ſibus Disquis. Historico-Theolog. §. i. A-
phorism. ii. Cap. i. Sect. Prioris.

R E I S K I I.

i a Lutetia nomen à Parifiſis gente Cel-
tica ſervat, fedes regum Francicorum prifti-
na, urbs regni totius & una Europæarum
maxima in tres divifa partes, nempe Uni-
verſitatem, Civitatem & Villam (Univer-
ſité, Cité, la Ville.) His quarta nempe
Lupara, arx regia eademque primaria,
cultu, nitore poſt incendium A. 1661. or-
natu, amplitudine, ſtructura magnifica in-
ſignior, de qua lufus Poëticī plures extant.
Ædes regias omitti reliquas, itemque cu-
rias, templa, ſtatuaſ Ludovico XIV. dedi-
catas : Urbes alias b Arelatum, & ab ea
regnum Arelatense, noſtro imperio Ger-
manico quondam ſubditum, c Maſſiliam
aliquando liberam, de qua Pet. Hendreichii
libellus proſtat, & acceſſu Lazari famofam
(de quo tamen Villamontius ipſe dubita-
vit) Avenionem Pontifici Rom. ſubditam
& toties ademtam, itemque XIV. Aca-
demias celebriores, quas Roobius enumeravit.
Confer. Theatrum Urbium Joh. Jansonii
volum. II.

a Lutetia Parif. b Arelatum. c Maſſilia;

(* Adde etiam : Duaci, Muſſiponti, Vesuſtione, Rhemis, Cadurci, Nannetibus, &
Perpiniani. Præter has quas Galli vocant Univerſitez, alia ſunt Academiæ five Lit-
teratae Societates quæ aut Lingua Galicam, aut Oratoriam ac Poëticam excolunt,
vel etiam Physicæ ac Mathefeos partes ſedulâ investigatione illuſtrant.)

C A P. XVI.

De Sabaudia, i ac Burgundiæ Comitatu.

I.

P Eractis haſtenus regionibus, quæ regi Franciæ hodiè pa-
rent, reliqua Galliæ pars, quæ veterem Belgicam ferme
totam

R E I S K I I.

i a Sabaudiam Beroaldus, Hugonis Saxon. | avunculi ſui, & regum Burgundiæ occupa-
Ducis filius, confenſu Ottonis III. Imp. | vit : Hanc Comitatibus aliis & Principati-
bus inter posteros auctam Sigismundus Imp.
S 2 A. 1414.

a Sabaudia Comitatus. Poſtea Ducatus.

totam occupat, cum Narbonensis provinciae parte, explicanda est. Tota igitur illa pars, quæ veteri Galliae avulsa est, in quinque ditiones disperita est. Primam obtinet *Dux*, cui cognomentum *Sabaudici* dedit ipsa regio Sabaudia, in qua nihil clarum, præter unam ^a *Genevam*, liberam civitatem, bellis Sabaudicis, & Protestantium religionis professione celebrem. Conventus Juridicus est *Cameraci*, vulgo *Chambery*, quod *Sabaudiæ* metropolis est, *Fanum Divi Johannis* in valle Mauriana, vulgo *S. Jean de Morienne*, egregio monumento celebratur.

Geneva.

Camera.
cum.
Fanum D.
*Johannis.*Comitatus
Burgundiaæ.

II. Secunda ditio est Hispaniarum Regis in Comitatu ^b Burgundiaæ,

A. 1414. Ducatus titulo & vicariatu imperii ornavit. Comitatus Bressiæ tamen A. 1600. cum Pignarolo castrisque aliis Galliae rursus accessit; nisi quod præsens belli exitus expectetur. Geneva, Berna & regio huic subjecta se fœdere Helvetico tuetur. Comitatus Burgundiaæ ab Hispanico ad regnum Gallicum A. 1678. pervenit: Sic Lotharingia quoque ac utraque propemodum Alsatia metropoli hujus Argentorato per vim occupata: Hinc Burgundiam & Lotharingiam Gallicis provinciis accenset Röbius, & distichon Poëtæ Gallici acutum subjicit:

*Una dies Lotharos, Burgundos hebdomas una.
Una domat Batavos luna, quid annus erit?*

De Gallorum Hispanorumque moribus contrariis Barclajus, Huartus & Claramontius differuerunt: *Cominæus Lib. X.* monuit, sic Deo placuisse, ut dissensiones ejusmodi naturales velut stimulum quendam in rebus hominum collocaret.

BUNONIUS.

^a a Geneva ad inferiorem lacus Lemani partem, ubi Rhodanus ex illo egreditur, sita, etiam Cæsar ævo, atque ejus rebus gestis nota. Cui extrellum hoc est opidum *Allobrogum*, & proximum *Helvetiorum* finibus. Ex eo opido pons ad *Helvetios* etiam tum pertinebat; quem ipse, cum eâ gente bellum gesturus, rescindi jussit. Monstrant hodiè in Rhodano locum, in quem

Cæsarem ab Helvetiis in fugam conjectum, ingentem thesaurum injecisse ajunt, ne hostibus præda esset ^a. *Aureliam* quoque hanc urbem postea appellatam tradunt. Hodie urbs munitissima est, in tres secreta partes duæ alluntur Rhodano, tertia insula est, supra quam rupes dicta *la Pierre Neiton*, olim *lapis Neptuni*. Reformatorum in persecutionibus Gallicis perpetuum fuit asylum. Docuit ibidem Calvinus; ac deinde Beza. A Sabado aliquoties tentata est; anno 1583, 1590. & demum stratagema ferè capta 1602.

^b *Burgundia* duplex est, *Inferior* sive *Ducalis*: & *Superior* seu *Imperatoria* vulgo *Ober-Burgund*, *Gallis Franche Conté*. Hanc regionem tenet quidem Hispanus, sed ut imperii feudum. Ab ortu habet Comitatum *Montbelgardensem*, & *Helvetiam*: à Septentrione *Lotharingiam*; ab Occidente *Burgundiam Ducalem*: à Meridie *Territorium Genuensium* & provinciam *Bresse*. Inter flumina provinciæ celebriora sunt *Araris*, vulgo *die Soone*, *Dubis* & *Lupia*.

HEKELI.

^a Traditur in vett. *Chronicis*, *Heliogabali* tempore tantum incendium *Genevæ* exortum, ut nulla ferè domus illius expers fuerit. *Aurelianum* item Imperatorem eam vastatam instaurasse, *Jura* & *Privilegia magna* concessisse, & propter situs opportunitatem *Jus Nundinarum* atque Imperii ei tribuisse. *Aurelianum* quoque suo nomine appellasse; verum, illo mortuo, vetus nomen retinuisse.

BUNO-

^a Geneva. ^b Burgundia.

gundiæ, ubi ^a *Vesontio*, vulgò *Besançon*, urbs eximia, libe- ^{Vesontio.}
raque civitas, in fide prædicti Regis. Tum ^b Dola, *Dole*, ^{Dola.}
conventu Juridico & Academia clara.

III. *Tertia* ditio est imperii Germanorum: sub qua *Alsacia*,
Lotharingia, *Treverensis* ac *Leodiacensis* Episcopatus, *Julia-*
censis Ducatus, & item *Clivensis* Ducatus portio; de quibus
in Germania agetur. *Quarta* ditio est Helvetiorum ac Val-
lesiorum. *Quinta* inferioris Germaniæ, sive, ut vulgò vocant,
Belgarum. De duobus postremis nunc agendum est: ac pri-
mum de Helvetiis.^c

CAP.

BUNONI S.

^d *Vesontio* ^b ad *Dubium fl.* Burgundiæ
Metropolis est, ac olim imperialis civitas,
horreum Burgundia dicta. Academiam ha-
bet nobilem ab Imperatore Ferdinando I.
conditam ^e. Ejus Archi-Episcopus est Im-
perii princeps.

^d *Dola* ad *Dubium* ^d est muris firmissimis
à Carolo V. cincta & septem propugnacu-
lis firmissimis munita, Academiâ à Philippo
II. Hispaniarum rege instituta celebris.

^e ^a *Antiqui Gallia incole* ex hostium cal-
variis bibeant, nec illustrium virorum ca-
pita reddeant, nisi ejusdem ponderis auro
redimerentur. Humanas hostias cædebat
Diis. Mulieres in consilium adhibebant.
Læsis vicinis illicè ad arma concurrebant,
quasi ipsi essent læsi. Mortis supra modum
contemptores, animo magis, quam ratione
pugnabant: Primus eorum impetus erat
plusquam virilis; at secundus minor quam
fœminarum. Levi de causa inter se decer-
tabant. Gravius animadvertebant in eum,
qui peregrinum, quām qui civem cecidisset.
Sapientiæ & religionis magistros habebant
Druidas. *Ista de Gallis tradunt Strabo, Li-*
vius, Cæsar, Plutarchus, Ælianuſ, Mela,
Florus, Stobeus, & Polyauſ. ^b *Hodierni*
Gallia incolæ Franci vocantur; quoniam à
Francis, gente Germanica, sunt orti. Le-
vissimiſ sunt moribus, quod sermone, gestu,
vestitu produnt. Vestitum ferè quotannis
mutant: sed Germani & Angli eorum
more vestiri gestiunt. In bellis primus eo-
rum impetus est acerrimus. Bello parta faci-
le amittebant; Sed eadem hodie constantius

retinent. Regis sui sunt amantissimi, quem
vitæ, fortunis, ac liberis anteferunt. Fran-
cica Nobilitas generosa, vitæ prodiga, ac in-
duella propensa; quæ nec legibus, nec
gladiatorum suppliciis tolli omnino possunt.
Servi in Francia nulli sunt, & quicunque
servus lietus attingit Francicum, liber est.
Magnus honos literis in omni eruditioñis
parte heic habetur. Quanquam Francorum
Rex, proceres plerique, cum maxima parte
populi, Religioni Romano-Catholicæ sunt
addicti; summam tamen & absolutam po-
testatem Pontifici Romano non concedunt;
sed eum Concilio subjiciunt, quum contra
Pontifici Concilia à Pontificis nutu & ar-
bitrio suspendant. Quippe *Santio Pragma-*
tica à Carolo VII. introducta est, qua con-
stitutiones Concilii Constantiensis & Basili-
iensis approbantur. Religio reformata ma-
gna in regno illo ceperat incrementa; erant
enim in Principibus, Nobilitate & reliqua
multitudine haud pauci, qui eam profite-
bantur; sed inde ab annis aliquot, durius
habentur Reformati, ac honorum splendo-
re ad Romano-Catholicos sæpe pelliciuntur
nobiles.

HEKELII.

^b Nunc *Bisontium*.

^c Alii dicunt, hanc Academiam Anno
CHR. M. D. XL. tempore *Julii III. Romani*
Pontificis, & *Caroli V. Romanorum Impe-*
ratoris, esse institutam.

^d Fluv. vulgò *le Doubs*.

^e Et in primis hoc perverso tempore.

C A P . XVII.

De Helvetiis ac Vallesiis.

I.

Helveticum finis.

Quatuor pagi.

HElvetii loci natura undique tuti continentur: unâ ex parte flumine Reno à Germania dividuntur: altera ex parte, monte Jurâ altissimo à Gallia separantur; tertîa parte, lacu Lemano ^a ac flumine Rhodano à Sabaudia disternantur. In quatuor pagos, *Tigurinum*, *Tugenum*, *Ambronicum* & *Urbigenum*, olim fuisse divisos, supra in descriptione Veteris Galliæ dictum est. ^b

II. Gens

BUNONI S.

^a a *Helvetia*. ^b hodie fines habet ab Oriente Comitatum Tirolis: à Septemtrione, Sueviam, lacum Podamicum & Rhenum: ab Occidente Burgundiam & Sabaudiam: à Meridie Italiam. ^b Lacushujus regionis celebriores sunt; *Tigurinus*, *Lucernensis*; & qui ab eodem non ultra primum lapidem abest, *der vier Wald-Stadt-See*; *Rivarius* vulgo *Walensee*; & *Neoburgenfis*.

^c Flumina hîc præcipua sunt *Rhenus*, *Arola*, *Rhodanus*, *Thur*, *Ticinus*.
Præfecti ab Alberto Austriaco Helvetii impositi libertatem eorum multis modis labefactabant. Illi frustra querebantur injrias, rapinas, stupra, & vexationes. Calamitati additum ludibrium, jussique sunt Helvetii pileum perticæ impositum pro gubernatore honorate: quod quum *Wilhelmus Tell Uriensis* neglexisset, à præfecto jussus est pomum ex filio capite sagitta decutere. Hoc rectè facto, quod ingenuè esset fassus *Tellius*, se altera sua sagitta, si in filio errasset, ipsum præfectum fuisse conjecturum, ad carcerem est raptatus; sed miro evasit casu, præfectumque ex insidiis interfecit. Inde tres pagi isti conjurarunt anno 1308. quos dum opprimere parabat Albertus, à Johanne fratri sui filio ad Rheni transitum interfectus est. Deinde *Leopoldus Alberti filius* Helvetiam cum xx. Millibus armatorum ingressus, à ^m ccc. Helvetiis ad pa-

gum Moregartum profligatur anno 1315. Hinc inter tres istos pagos foedus coaluit perpetuum: quum antea tantum esset decennale, dictique voce patria die *Eydgenses*, ^b e. *Sacramenti participes*. Foedus istud a Ludovico Bavarо confirmatum est anno C. 1329. *Lucernenses* ab Austriacis male habiti foedus istud amplexi sunt anno 1332. *Tigurini* pagis sese junxerunt anno 1351. *Glarynenses* à foederatis pagis superati foedus admiserunt anno 1352. *Tugii* pro dominis suis pugnantes devicti sunt anno 1352. *Bernates* cæteris foederatis sese applicuere anno 1353. *Friburgenses* & *Soloduri* foederi adscripti sunt anno 1481. & *Bâsileenses* anno 1501. *Schaffhausenani*, quum Helvetios militibus & pecunia adjuvissent, inter socios sunt relati anno 1501. *Abbatiscellenses*, ab Abbe S. Galli saepè vexati, in foederis societatem accepti sunt anno 1513. Ita foedus hoc palatim crevit.

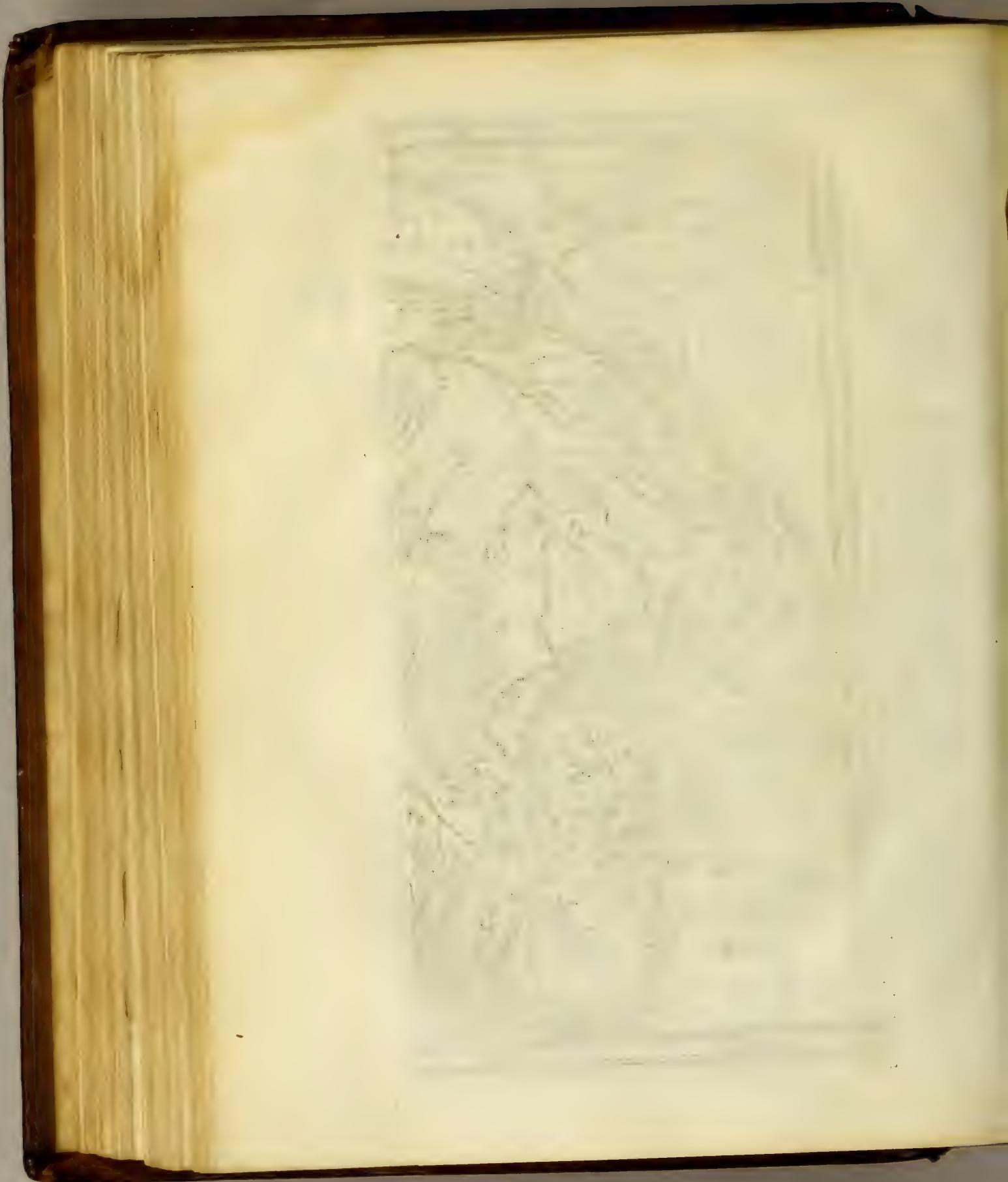
HEKELLI.

^a Quem etiam Genevensem vocant.

^b Hanc Regionem, ejusque Situm, Soli Naturam, Fluvios, Incolarum Mores atque Rempublicam diversi Autores, *Franciscus* nempe *Guillimannus*, *Oswaldus Molitor*, *Heinricus Glareanus*, *Jostas Simlerius* ac *Daniel Heremita*, Belga jampridem delinearunt, quos omneis ac singulos *Lugd. Batavor.* Ao. huj. Sec. 27. operâ ac sumptibus Elzevi-

^a Helvetiæ finis. ^b Lacus. ^c Flumina.

II. Gens quum foret totius Celticæ bellicosissima, reliquos Gallos virtute præcedebant, quod ferè quotidianis præliis cum finitimis Germanis contenderent. Quà fiducia freti totius Galliæ imperium affectarunt. Rem ipsam tentantes C. Julius Cæsar armis in sedes suas rededit, & unâ cum reliqua Galliâ Romano imperio subjicit. Cui paruerunt usque ad Honorii Imperatoris tempora; quum diversis populis, diversas imperii partes diripientibus, Alemanni (inter Rhenum, Mœnum atque Danubium tenuere loca) Helvetiam, in quam jam ante crebras incursiones fecerant, occuparent; Galliæque avulsam, Germaniæ, corpori suo, adjicerent.

III. Inde gens ea *Switzeri*, à vico, forte quondam capite, *Switz* dicta, sub Germanico Imperio tenuere, Ducibus subjecti; donec Leopoldo Duce, in prælio cæso, in libertatem sese, circa annum clo cccc vindicârunt. Foedere post libertatem adeptam inter se sancto; nunc liberè agunt, XIII. pagi, pagis seu civitatibus (incolæ die Oerter, Galli *Cantons*, vocant)

Elzevirianis unâ in lucem prodidisse novimus.

c *Cottias Alpes ac Lombardiam*, seu magis *Mediolanensem* Ducatum, & *Pedemontanam* Regionem.

R E I S K I I.

a Helvetia quondam Galliæ, post hac Germaniæ annumerata, & diu subdita, nunc liberar Rempubl. constituit, simul ac sese Austriaco imperio, & judicum aut præfectorum insolentia A. 1308. per foedus συμμαχιών subduxit: Hinc nova Respubl. progressu temporis orta, è pagis XIII. h. e. urbibus & regionibus constat: Illas Cluverius ordine, quem in Comitiis Aquensisibus tenere solent, recensuit. Nomen vero pagorum ex appellatione vetustissima & ipso Cæsaris ævo adhuc approbant. b Pagus enim pars regionis apud Helvetios fuit in villas, vicos, oppida, & castra five burgos distributa. Vocabunt posteri Gow & ho-dierni adhuc vocant incolæ Zurchgow, Turgow &c. Ita Grillimannus in Helvet. Freherus in Origin. Palatinis, Wurftsius in Chronic. Basil. Meibomius de pagis Saxon.

Pagis vero illis tredecim five ordinibus subsunt in Helvetia; (1) tres *Comitatus*, Aquensis, Turgovienfis, Sarauannenfis. (2) *Provincia*, quas vocant, libera pagis septem antiquioribus subjectæ (*die freyen Aempter.*) (3) *Rhegusia seu vallis Rheni* (*Reinthal*) extra Helvetiam subsunt *quatuor in Italia* *praefectura*, item oppida, castra & regiunculæ in eadem plures, quas Plantinus in Helvet. & Hottingerus enumerant: Porro Vallesfi ab vallibus, quas tenent, commune nomen adepti, quique ipsi cum suo Episcopo Sedunensi liberam Remp. constituent, eterno foedere Pagis Catholico-Romanis atque Bernensibus conjunctam. Religio enim apud Helvetios duplex hodieque viget; (1) *Roman-Catholica in Pagis potissimum septem*. (2) *Reformata Zwinglio et Calvinus* auctoribus per Pagos urbesque alias aut fola, aut alicubi mixta: Ne tamen foederi post tot prælia & bella quicquam decedat. Amplius notetur prope Lachon in Helvetia vicus *Gorissaw*, nulli *Cantoni Pagoque subditus*, quasi liberam repræsentet Rempubl. Sprengerus Jur. publ. Lib. I. c. 2.

BUNO-

a Helvetia Germaniæ subdita, nunc libera Respubl. b Pagi cur dicuntur.

cant) divisi. Civitates sunt hæ; Zurich, Bern^{*1}, Lucern², Vri, Switz, Underwalden, Zug, Glaritz, Basel³, Friburg, Soloturn⁴, Schafhausen⁵, Appenzel. Ex his, Appenzel, Glaritz & Switz, sunt vici: Underwalden & Vri regionum nomina; quarum capita duovici: Hujus Altitorf, illius Stantz. Reliqui oēio Cantones sunt urbes; quarum potentissima est ^b Berna; quippe cuius ditio à Geneva ad Balileam ferè protenditur, millaria Germanica ultra xxx. Sequuntur ^c Tigu-
rum, ^d Basilea, ^e Lucerna, ^f Friburgum, ^g Solodurum, opulentæ civitates.

Berna.
Tigurum.
Balilea.
Lucerna.
Friburgum.
Solodurum.

IV. Ex

BUNONI S.

^b a Berna in modum insulæ flumine Aar undique cingitur, possidet Comitatus aliquot, opida 40. præfecturas Germanicas 31. Gallicas 8. ^d

^y b Tigurum est ad exitum lacus cognominis à Limago fl. in duas securatur partes. Ei parent præfecturæ majores 9. minores 22. opidum Vitodurum, vulgo Winterthur, & Stain ad Rhenum. Habuit ibi Conradum Gesnerum Polyhist.

^d c Basilea Rauracorum olim caput. Academia f ornata est anno 1460. Rhenus interlabens in duas eam partes dividit, maiorem & minorem. Clariorem eam reddidit superiori seculo Erasmus, multos & præclaros ex typographia Frobeniana edens libros. Haud longè ab urbe abest pagus Augst, veteris Augusta Rauracorum rudera; itemque illa montium crates, qui Genevam usque excurrunt & Jura fine Jurassi generatim dicuntur. Haud longe à pago Augst ad eandem Rheni ripam est opidum Rheinfelden.

^e d Lucerna ad lacus cognominis extremitatem, fluvio Rusă interflueniente in maiorem & minorem distincta^g. Ad hanc urbem est mons Pilati, vulgo Fracmont dictus; in cuius vertice stagnum, ex quo, si quis de industria lapillum in id injecerit, ingentes exoriri tempestates tradunt. Sed Gesnerus refert, P. Crendelium multos in lacum istum

a Berna. b Tigurum. c Basilea. d Lucerna. e Friburgum. f Solodurum.

(*1. Gallis Berne.

2. Lucerne.

3. Basle. Littera S. muta est.

4. Soleure.

5. Schaffouse.)

impunè injecisse lapides; sine ullo indicio pluviae aut tempestatis.

^g e Friburgum vulgò Friburg in Uchtland ad Sanam fl.

^y f Solodurum vulgò Soloturn ad Arolam fl. urbs antiqua. In ea Legatus Regis Galliæ dedit. Glariis, Glarona seu Glaritz fere undique montibus cingitur. ^h

HEKELI.

^d Et hæc Civitas situ & cultu, moribus & civilitate, Legibus & Institutis, potentia ac virtute nulli Uri in hoc Helvetiorum tractu cedit. Territorium ipsum fertilissimum est omnium, præterquam vini, quod à vicinis habent.

^e It. Rudolfum Gualtherum, Ludovicum Lavaterum, Casparem Walerum, &c.

^f Cujus primus Magnificus Rector fuit Georgius ab Andlau, summi Templi ibid. Præpositus, à Pio II. P. P.

^g Dignitate & opibus multis par est. Duas enim habet Praefecturas, in quibus Præfetti ibidem loci inhabitant; & alias decem, quas Senatores in Urbe manentes administrant.

^h Paucos habet campos ad seminandum idoneos, & raræ sunt ibi vites; prata tamen compascua habet, & hortos fructibus consitos. Incolæ vescuntur lacte, caseo, butyro & carnisibus. Sed vinum & triticum aliundè recipiunt.

BUNO-

IV. Ex universis Cantonibus *Protestantium* religionis sunt, *Bern*, *Zurich*, *Basel*, ^a *Schafhausen*, *Catholicæ Roman.* *Lucern*, *Friburg*, *Soluturn*, *Zug*, *Vri*, *Underwalden*, *Switz*; utramque religionem profitentur *Glaritz* & *Appenzel*. Conventus totius Helvetiæ fit Aquis Helvetiis, vulgo *Reichsbaden*; Academia est Basileæ celeberrima. Præterea Gymnasia Academias æmulantia, *Tiguri*, *Bernæ*, atque *Lausannæ* in Bernensium agro. Est præterea in Helvetiorum agro confoederatum opidum ^b *S. Galli Fanum*, *li-*
S. Galli.

V A L L E S I I.

Helvetiorum reip. confoederata est resp. ^a *Vallesiorum*, vulgo *die Walliser*, Galliæ etiam hi olim populi Inalpini, Penninarum Alpium à Rhodani fontibus ad lacum Lemanum, vulgo *Genfer-See*, vallem, unde etiam nunc nomen habet, incolentes. In quatuor populos tota vallis divisa fuit. *Viberi* ^{Viberi} ad Rhodani fontes incoluere, circa vicum *Gomers*. ^b *Seduni* ^{Seduni} circa

BUNONI S.

^a g *Schafhausen* urbs est ad Rhenum; infra quam ad tria circiter millia passuum itinere pedestri est Rheni Cataractes, id est, fluminis ex alta rupe præcipitatio, cum ingenti fremitu & stupenda aquarum ad scopolos illisione. ⁱ

^a Lausanna ad lacum Lemanum superiori seculo Academia ornata est à Bernensisibus:

^a *S. Galli Fanum* opidum opulentum est in Turgovia. ^k

A ista Vallesiorum regio, antiquis Scriptoribus dicitur *Vallis Pœnina* seu *Pennina*; à Rhodani fontibus ad Dransæ usque confluente & opidum *Martinach* porrigitur. Dividitur hodiè in *Superiorem*, quæ lingua utitur Germanica, exquirritque à *Furca* monte usque ad amnem *Moriam* sub Seduno. *Larix arbor*, cuius mentionem facit Cæsar, heic frequens est & fœcunda.

^b *Sedunum* est regionis caput, urbs Episcopalis, geminaque arce nobilis ad Rho-

danum. *Episcopus Sedunensis*, à Canonicis & superioris Valefia legatis electus, hujus tractus se nominat Comitem. Reliqua opida sunt, *Syder*, *Raven*, *Wisp*, *Gombs*, & quæ thermis nobilitantur *Leuch* & *Briega*. Inferior *Vallefia* lingua utitur Sabaudica, exquirritque ab amne *Morfo* usque ad *S. Mauritium*; loca heic celebriora sunt *Martinacum*, seu *Martinach*, ubi optimæ notæ excoquuntur ferrum: & *S. Mauriti Fanum*, *S. Mauritz*, ubi porta rupibus undique cincta, qua regio illa his in partibus clauditur. Præter Vallesios Helvetiorum Socii sunt *Rhati* seu *Grisones*; *Abbas S. Galli*, qui in epulo illo publico, cui interfuerunt 1500. convivæ, fœderati nomen accepit anno 1454. *Episcopus Constantiensis*; *Rotenweila* urbs *Suevia*; *Mulhusium* in *Alsatia*; *Bienna*; *Geneva*, quæ tamen cum folis Bernensibus contraxit. Cæterum, cum Helvetiis societatem pacti quoque sunt *Principes* & *Reges*; *Galeatus Sforzia* *Mediolanensem* Dux anno 1466. quod postea nomine *Caroli V.* per Ferdi-

nandum

^a Schafhausen. ^b Lausanna.

versagi.

Nantuates.

circa opidum nunc Episcopale Sedunum, vulgo Germanis Sitten; Gallis Sion. Veragri quorum vicus Octodurus, nunc Martinach. Nantuates, circa Sancti Mauritii fanum. Primus omnes hos subjugavit Ser. Galba, Jul. Cæsar in Gallia Legatus. Nunc Germani incolunt, sub una liberaque republ.

nandum Gonzagam renovatum est; ac iterum sub Philippo II. Deinde cum Helvetiis foedus initit Sigismundus Austriacus anno 1474. quod per Maximilianum I. abruptum; sed denuò renovatum est anno 1511. Inde singuli pagi honorarium munus ducentorum aureorum quotannis accipiunt. Burgundicum foedus cum Austriaco coaluit anno 1543. Sabaudia Dux olim cum tribus tantum pagis fecerat foedus; Sed illud anno 1511. Philibertus cum universis junxit; quod nostra ætate renovatum est. Singulis pagis Sabaudia Dux foederis illius nomine Bernæ, numerat ducentos aureos. Porro Ludovicus XI. Gallia Rex cum iisdem Helvetiis foedus junxit, & singulis pagis quotannis largitus est VII. millia Francorum. Rupit foedus hoc Ludovicus XXI. cum magna suorum clade. Sed Franciscus I. foedus illud restituit anno 1516. singulisque pagis numeravit duo aureorum millia. Inde post quinque annos Lutetiae confirmatum est hoc foedus. Per id Rex tenet mittere Helvetiis bello petitis ducentos Cataphractos, & XII. tormenta bellica: contra isti promiserunt Regi sex millia militum. Henrico II. foedus istud restauranti promiserunt Helyetii, numerata

certa pecunia summa, tót mittere milites; quot expeterentur à Rege. Idem foedus à sequentibus Regibus conservatum est: ac nuper etiam solemniter confirmatum. Virtutis Helveticæ tanta est Gallorum fiducia, ut numquam justum videamus Regis exercitum, qui sit sine militibus Helvetiis; ac ipse Rex legionem præsidiatam corporis sui custodem ex iisdem lectam perpetuo habeat.

HEKELII.

i Ita ut nullius generis naves illic transire possint. Quare omnes naves, quæ ex Acromo & Veneo Lacu secundo Reno descendunt, necesse est Schaphusia exonerari. Et ob hanc causam creditur Urbi nomen impositum, ut vel à seapha SCAPHUSIA, vel etiam à Navis Germanico nomine Schifusia nominaretur; vulgus tamen falso nomen ab Ovo derivans nomini Insignia accommoda finxit. Haec Josias Simlerus Lib. I. de Rep. Helvet. fol. 47. fac. b. Ed. Tigurina de 8. f. Conf. Dresseri Part. V. Ifagog. Histor. de præcipuis Germania Urbib. p. 534. seq.

k Originem suam & incrementa Cœnobio, à Gallo, è Scotia clarissimis nato Parentibus, exstructo debens.

CAPUT XVIII.

De Hodierna Belgica, sive de Inferiore nunc Germania.

I.

Belgicae hodiernæ fines. B Elgicam hodiè appellant eas terras, quæ confusis Galliæ Germaniæque antiquis limitibus, XVII. provincias continent, eandem Inferiorem Germaniam*, & vernaculo vocabulo

(* Non satis accuratè inferioris Germaniæ nomen Belgio adjicitur. Antiquitus enim Germania dextram Rheni ripam limitem habuit; Belgæ autem veteres non Germaniæ sed Galliæ a Julio Cæsare accensi. Nec quemquam movere debent Maximiliani ac Caroli V. supervacanei conatus, qui Belgium sive septendecim provincias, sub titulo circuli Burgundici, Germanico superaddi imperio exoptayerunt. Res enim successa

lo dicunt *Nederland*; Itali, *Hispani* ac *Galli Flandriam*; ab una earum quondam clarissimâ provinciâ. Regio est agrotum cultu, urbium vicorumque multitudine, ac nitore totius Europæ amoenissima, variisque negotiationibus navigationibusque longinquis ditissima. *Terminos* habet, à Septemtrionibus Oceanum Germanicum; ab ortu *Frisiam Orientalem*, *Weſfaliam*, *Colonensem agrum*, *Juliacensem Ducatum*, *Trevirenssem Episcopatum*; à Meridie & Occasu Galliæ Regnum.

II. In eâ parte, quæ *cis Rhenum* in Gallico solo est, populi qui fuerint, jam antè ostensum est. In alterâ parte, quæ *trans Rhenum* in Germaniâ sita est, fuere quondam *Frisii*, à Rheni ostio ad ostium usque Amisiæ amnis, vulgo *die Ems*, in Septemtrionali Hollandia, Frisia Occidentali, Groningensi agro, & parte Trajectensis provinciæ: *Bruæteri* in *Bruxæteri*. Trans-Isalanâ provincia: *Marsaci* circa *Amersfort*, inter Rheum & Isalam amneis. Hos omneis L. Drusus imperitante Augusto Cæsare subegit; Illos, qui in Gallia, Jul. Cæsar perdomuit.

*Germaniæ
inferioris
Belgicæ po.
puli Frisiæ*

III. Man-

BUNONI S.

a Regio hæc paulo humidior est, ideoque pascuis, quam frumentis lætior. Cannabim & linum ferè ubique fert. Equos alit generosos. Serpentibus ferè caret. Raro ibi tonat aut fulgurat. Incolis refertas urbes habet multas & ingentes. Unum Gandavum anno 1380. octoginta millia eduxit.

HEKELI.

a Thome Lansio in Orat. pro *Germaniâ* p. 75. Edition. Tubing. 3. Hortus est *Germany*. *Italiam* enim suâ fertilitate superat.

REISKII.

a Belgica quam diversam pro tempore vario partitionem suscepit, visum ex parte

superius paulo fuit, ubi Belgicam primam & secundam sub imperio Rom. vidimus. Sub eodem Germania prima vel superior, & secunda vel inferior numerabatur; alia tamen, quam quæ nostris eodem nomine nunc venit. Belgium enim regno Francico & Ducatu olim Burgundico tandemque imperio Hispano-Austriaco subiectum XVII. provincias complectitur: Quæ motibus sculi superioris gravioribus divulgæ duplex effecerunt a *Belgium*, unum regium, alterumque confederatum: Illud unum tunc temporis fuit, nempe Hispano regi subditum, decemque provincias complexum, nunc vero terris & regionibus per bella varia erexit duplex erit, aliud nempe b *Hispanicum*, aliudque *Gallicum*: c Hoc vero liberum

T 2

liberum

a *Belgium duplex*, regium & confederatum. b *Hispanicum Gallicumque*.

c *Confederatum est libera Respubl.*

successu caruit & circulus decimus tantum nomine circulus fuit: ut erudite differit Puffendorffius in suo de Statu Imperii Libello. Belgij integri maxima pars ad finistrum Rheni latus tota jacet. Rectius Galli dicunt *Les pays bas*, quod idem est ac Belgicum *Nederland*; five Inferiores provinciæ, ratione habita ad cursum fluviorum quibus Ditiones Burgundici olim Dominii rigabantur.

Belgica ab
advenis di-
repta.

XVII. Pro-
vincias.

Frisia.

Carolus
Audax.

III. Manserunt inde sub Imperio Romano, maximè qui cis-Rhenum, donec id Theodosio imperante, ab advenis gentibus direptum: tunc enim varii Germaniae populi, alii subinde atque alii, huc immigrarunt; quorum cum quidam posteà in Galliam, nonnulli verò in Britanniam insulam commigrauerunt, incolæ in priscam, creatis sibi Regulis, libertatem se se vindicarunt.

IV. Inde temporis progressu in XVII. provincias tota hæc regio divisa fuit, quarum aliæ *Ducum* nomine, aliæ *Comitum*, aliæ etiam *Dominorum* titulo, rectores acceperunt. Sunt autem hæc: IV. *Ducatus*; Brabantia, Limburgium, Luceburgum, Geldria. *Comitatus VII.* Flandria, Artesia, Hannonia, Hollandia, Zelandia, Namurcum, Sutfania. *Marchionatus unus Sacri Imperii*, Antverpia. *Dominia V.* Frisia Occidentalis, Mechlinia, Trajectus, Trans-Isalania, Groningum.

V. *Frisia*, postquam jugum Romani imperii excusserat, annos fermè cccc. sub regibus suis fuit; donec, exstinctis his, dominium ad Carolum Magnum pervenit. post eum à regulis suis, ut cæteræ, regi coepit. At procedente tempore, alia alii provincia per matrimonium rectorum juncta est: donec tandem ad unum dominum pervenerunt. Is primus fuit *Carolus*, Burgundiæ Dux, cognomento *Audax*; ab avo Caroli V. Imperatoris, qui postmodum hæres factus filio *Philippe II.* Hispaniæ Regi reliquit, cui successit filius ejusdem nominis III. deinde *Philippus IV.* hujus filius Carolus hodie imperat.

VI. At quum incolæ jam inde à Carolo V. vim atque injuriam

liberum adhuc & bellicis eluctatum fluctibus septem provincias comprehendit, puta Ducatum Geldriæ dimidium, duos Comitatus Hollandiam & Selandiam, quatuorque Dominia, nempe Ultrajectum, Frisiæ, Trans-Isalaniam & Greeningam. De Dominiis & urbibus Limburgi, Brabantæ, Flandriæ, itemque insulis, regionibus & castellis Africæ, Indiæque multis ad hanc Rempubl. liberam pertinentibus nunc dicere omitto, quod alii copiosissime dicunt. Historici autem ut Belgio nunc Gallico locum concedant, fecerunt Ducatus Lutzenburgicus, tres item Artesiæ, Flandriæ, Hanoniæque

Comitatus, quorum pars magna per pacem Monasterensem, Pyrenæam, Aquensem, & Noviomagensem Galliæ accessit. Urbes singulas cum suis juribus, toparchiis, agris, regalibus, appertinentiis, uti loquuntur, junctas Robbius in Geogr. Method. Weigelius in Specul. Terr. Beumannus in Geograph. enarrant. Ecquis ignorat, hoc ipso, quod hodieque fervet, bello Belgico Montem Hanoniæ, Namurcum, & nuperime Caroli-regium (Charleroy) captum? De confederato Belgio Respubl. Elzevier. Item Boxhornium, Schoockium & Hornium confer.

BUNO-

juriam sibi fieri, privilegiaque, quibus fatis libertati suæ provisum erat, eripi sentirent, vim vi repellere, armisque libertatem avitam defendere decreverunt. Inde diutinum illud annorum **XLVII.** bellum. Pars Hispanorum armis succubuerunt; pars in pristinam libertatem sese vindicarunt. Hinc in duas parteis *Belgica* *, seu *inferior Germania*, divisa est. Provinciæ Hispano Imperio audientes sunt istæ: *Brabantia*, *Limburgium*, *Luceburgium*, ac dimidia pars *Geldriæ*, cis Rhenum ac Vahalem, in veteri Belgica sita, dein, *Flandria*, *Artesia*, *Hannonia*, *Namurcum*, *Marchionatus S. Imperii*, & *Mechlinia*. Reliquæ provinciæ sub una Republica constanter ac fortiter libertatem tuentur. ^β

*Belgica d.
vicio.*

CAP.

BUNONIUS.

^{β a} In Belgica Hispania Gallia Rex multas cepit urbes; quas hodie tenet ^b. Ad *Belgicam fœderatam* hoc tempore pertinent *Hollandia*, *Zelandia*, *Frisia*, *Zutfania*, *Dominium Trajectense*, (five) die *Herligkeit Utrecht*, *Trans-Isalania*, (five) *Over-IJsel*, *Dominium Groeningense*, (five) *Groeninger-Land*. His accedunt pars *Brabantia*, pars *Flandria*, & pars *Geldria*. Cæterum Fœderatae provinciæ initio foedare ab Hispaniæ rege secessionem fecerunt superioris seculi anno 81. (1581) Pax demum inter ipsos & Regem composita est Monasterii in Westphalia anno nostri seculi 48. (1648) quâ Hispaniæ Rex provincias istas plane liberas pronunciavit, in quas nihil juris ipse haberet. Fœderata illa Belgica annis abhinc non ita multis magna cepit incrementa. Exiguam Europæ partem obsidens in utram-

que Indiam colonias emitit frequentes: neque ullus ferè est Orbis angulus, quod Belgæ non penetret, merces & arma ferens. Hæc provinciarum *Primores* publicos celebrant conventus. *Primum* in Consilio suffragium habet *Geldria* & *Zutphanum*: *Secundum* *Hollandia*: *Tertium* *Zelandia*: *Quartum* *Trajectensis* provincia: *Quintum* *Frisia*: *Sextum* *Trans-Isalania*: *Septimum* demum *Groninga* & *Ommelandia*. Quanta Belgicæ hujus sit potentia, vel ex eo colligitur, quod illa bello cum Hispaniæ rege feliciter gesto, cum Brittaniæ Rege signa conferre, bellique maritimi aleam experiri haud detrectet.

HEKELI.

^b Plureisque adhuc capturus esset, si aliter consilia sua ordine, ut ajunt, Mandrabuli, non succederent.

a Belgium Fœderatum.

(* Belgium integrum ab Hispano imperio tandem avulsum est. Artesiam totam, Flandriæ & Hannoniae partem non spernendam, aliquantulumque Lutzenburgici Ducatus segmentum in quo Theodosius Villa, vulgo *Thionville*, Gallia dudum obtinet. Quidquid in Geldria Hispani sub Carolo II. possederunt, Electoris Brandenburgici, ejusdemque Regis Borussiæ, Dominio accessit. Cætera Geldriæ unam ex fœderatis Belgii provinciis constituant. Hæc prætereat partem Brabantiae archicam, ubi Bergæ ad Somam vulgo *Berg-op-Zom*, Breda, Silva Ducis, Gallis Bois-le-Duc, &c. insident. **xviii.** Provinciarum quod reliquum est, nuperrimis fœderibus Imperatori Carolo VI. traditum.)

C A P. XIX.

De præcipuis Inferioris Germaniæ urbibus. 1

I.

Flandria, vulgo Flandria. Gandavum. **F**landria & omnes Christiani Orbis Comitatus superat: ager fertilis, pascuaque lœta. Insulas habet adjacentes *Cadsant*, *Oostburg*, *Bierflet*, Ordinibus foederatis parentes. Urbes præcipuae Flandriæ sunt *gandavum* vulgo *Gent* (Gallis *Gand*); caput

BUNONIS.

& a Flandriæ Comitus concluditur Brabantia, Hannonia, Artesia, Oceano Germanico, estque omnium Comitatum Europæ amplissimus. ^a

b *Gandavum* urbs quarto à mari lapide semota, ad tres fluvios, Scaldim, Lismam & Lævinum, seu Liviam sita, intra muros dicitur habere circuitum 45640. pedum Romanorum. *b*. Quatuor hæc urbes audiunt rebellis; *Parisi*, *Gandavum*, *Leodicum*, *Pictavium*. Sed Carolus V. castello urbi imposito civium animos retinuit. Ut Neapolitanis imposuit castellum S. Elmi, *la Briglia* quod vulgo vocant.

HEKELII.

a Habet enim, præter quatuor principales Maris Portus *xxviii*. Urbes muris per- cinctas, quarum sex magnæ sunt & nobilissimæ, *Gandavum* np. *Bruga*, *Ipra* (& hæc tres sunt principes) *Lilla*, *Tornacum*, & *Duacum*. Porro sunt aliæ quoque *cccvii*. satis nobiles & frequentes, quæ muris non sunt vallatae; & insuper *MCLIV*. *Pagi*, quorum aliqui magni sunt & populo frequentes, præter *Arces*, *Castella* & *Nobilium Aedes*.

b Intra moenia *xx*. parvas Insulas habitatas, à *Fluvii* & *Rivulis* effectas continent, ac insuper *xcviii*. magnos Pontes, præter multos parvos. Et ut Arce munitissima, ac superbis & magnificis ædificiis est ornata: sic & nobilissima atque pulcherrima est.

R E I S K I I .
1 Quam Belgica hodierna nitore urbium,

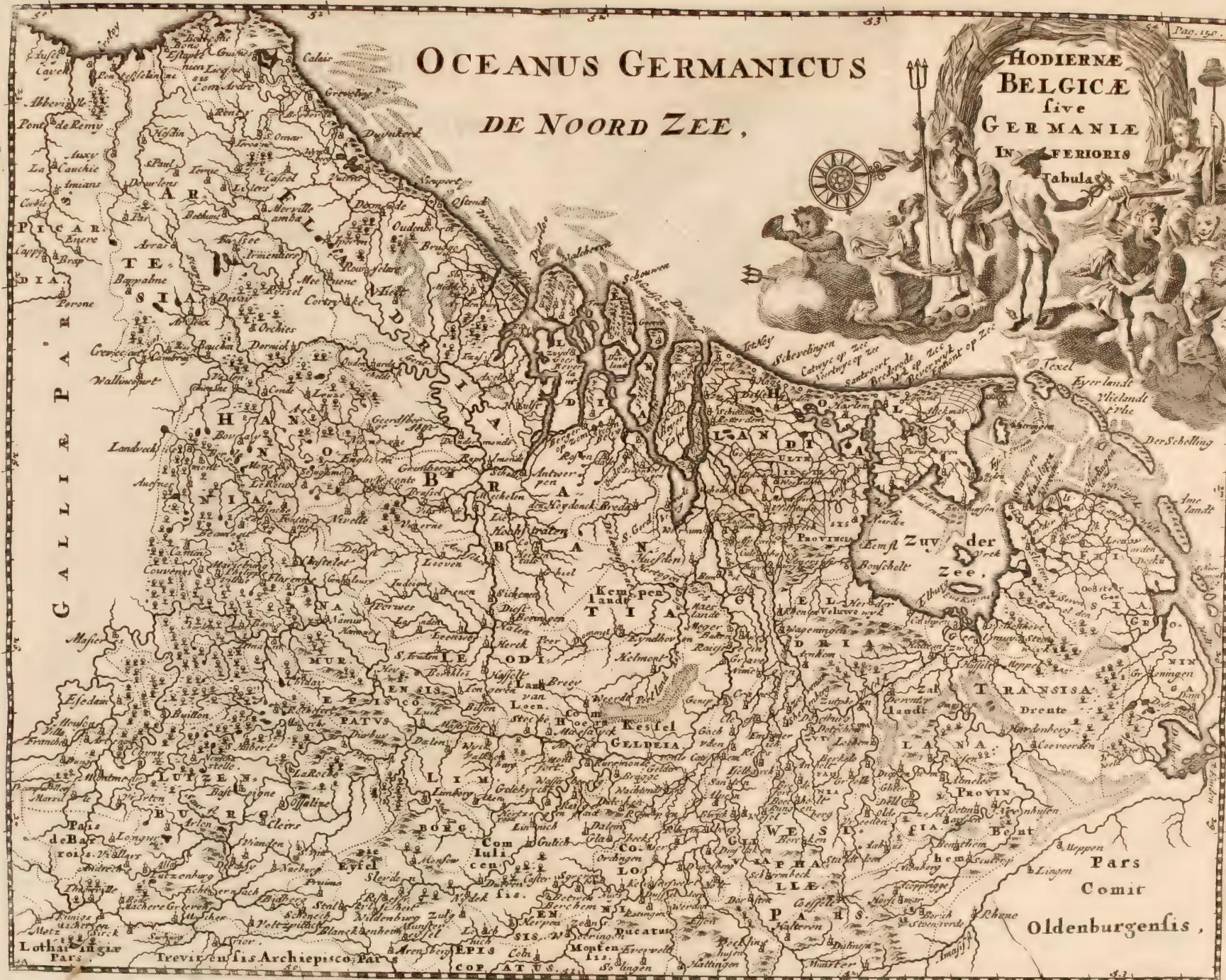
cultu, amplitudine, opulentia & incolarum frequentia caput efferat, hoc invidendis elo- gis Golnizius in Itiner. demonstrat. Belgium quippe orbis annulum, annulique hujus gemmam, nemus nemorisque laurum, pa- radisum & paradisi hujus delicias, cœlum hujsusque coeli solem.

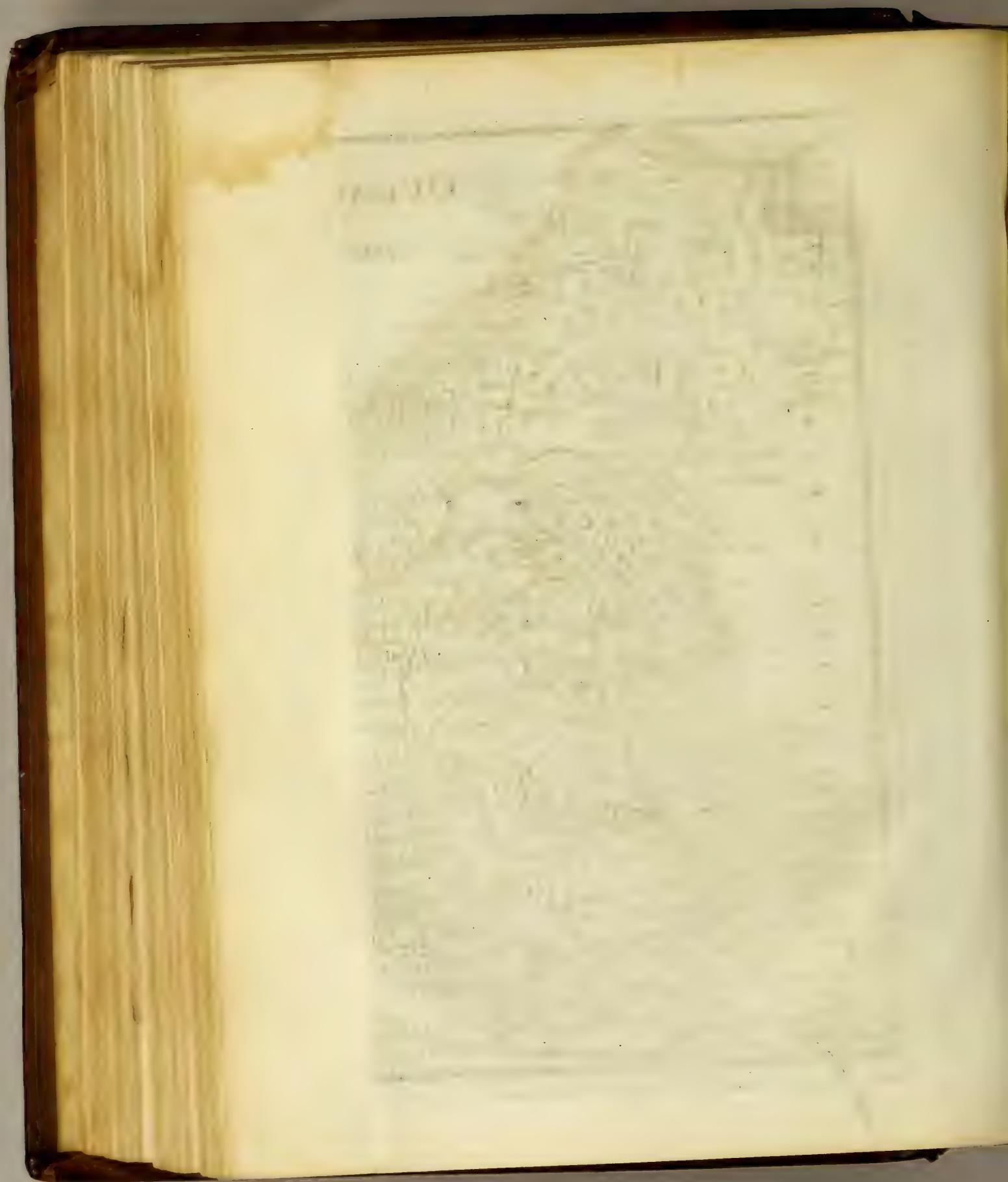
Antwerpiam vulgo dicunt. Hæc si audias, Europæ cultissimam hanc regionem dixeris, in eaque Urbem unam primariam, Mar- chionatu Imperii Rom. Germ. insignem, nunc Belgio Hispanico subjectam, propu- gnaculis, fossis & castro per Ducem Alba- num condito munitissimam, duabus olim incolarum myriadibus & commerciis flo- rentissimam: Huic tamen nostro nunc tempore urbs Belgij confederati una præstat a *Amstelrodum*, non sola ædium ma- gniscentia, divitiis, & commerciis per omnem terram frequentibus, sed multis incolarum æque uti advenarum myriadibus: Ut hanc orbis universi compendium, & inter prima Europæ totius emporia non postremum jure dixeris. Sed neque sic satis pro dignitate ac potentia dices, qua terras alias pervadit aut occupat. Quid de Indica societate mer- catorum duplicit; quid de Collybo, in quem 20500. tonnæ auræ sæpius congeri dicuntur? quid de urbibus dicam cæteris & multis & munitissimis. De bituminoso vel unctuoso cespite, quem e Turfum nominant, & locis, unde hunc eruant, permultis; de pescatione Harengorum, & conditura fre- quentissima, de assidua per totum oceanum navigatione, de Sirenibus & Tritonibus, si qui

a Flandria. *b* *Gandavum*. *c* *Antverpia*. *d* *Amstelodamum*. *e* *Turfus* pluraque memorabilia.

OCEANUS GERMANICUS

DE NOORD ZEE,

caput Provinciæ, inter majores Europæ urbes computata; Caroli V. & Ferdinandi I. incunabulis nobilitata; ^a Brugæ, ^{Brugæ.} vulgo Brugge, (Gallis *Bruges*) primas ob pulchritudinem & amoenitatem sibi vendicant. Sequuntur ^b Tornacum, Gallis ^{Tornacum} Tournay, German. Doornyck, ^c Corracum, Gall. Courtray; ^{Corracum.} Germ. Corthryk; ^d Duacum, Douay; ^e Insulæ, Gall. L'Isle, ^{Duacum.} German. Ryssel, sive ter Issel, ^f Yperæ, Gallis Ypres, Germanis Yperen, ^g Neoportus, Nieupoort, ^h Sluys, ⁱ Duynkerka, (Gallis Dunkerque) piratica superiori bello infamis; ^j Ostenda, trienni Hispanorum obsidione insignita. ^k Grevelinga, nobilissimum in finibus Galliæ munitum.

II. Caput

qui apparent, marinis alii conferantur. Addo unum de urbibus, locis & Dominiis; quæ Belgio confederato quondam subdita, tum Clivensibus, tum Coloniensibus, ea per pacem Noviomagensem suis iterum Ducatis accessisse.

BUNONIIS.

^a Bruga, totius Belgii amoenissima urbs, à ponte nomen habens, sita est tribus leucis ab ora maritima; Philippus I. Maximiliani I. Imperatoris filius, hinc natus est anno 1478. At rursus à rebellibus heic captivus detentus est idem Maximiliani I.

^b Tornacum ad Scaldim fl. urbs olim splendida; at sèpè direpta, multaque perpessa, præcipue in bellis istis quæ gessere Galli, Angli ac Flandri: anno hujus seculi 67. à Galliæ Rege occupata, f.

^c Corracum pugna Gallica olim nobilis, à Galliæ Rege subacta hodie tenetur.

^d Duacum ad Scarpam fl. nobilitavit Academia à Philippo Hispaniarum rege superiori seculo instituta. Galliæ Rex eam nuper anno 67. extorsit Hispano. Direpta miserè & cremata fuit hæc urbs bello, quod Ferdinandus Flandriæ Comes gessit cum Galliæ Rege Philippo II. ejusque filio Ludovico. Deinde iterum lacerata est bellis inter Philippum IV. Regem Galliæ, & Guidonem Dampetram gestis. Hodie pulchrum est opidum, multaque in eo est nobilitas.

^e Guicci anno 1667. à Galliæ Rege expugnatum est.

^f d Yperæ à rivulo præterlabente Ipre dictæ. ^g e Neoportus famam habet à memorabili prælio, quo Mauritius victoria potitus Albertum Austriacum vicit, anno 1600. Locus prælia distat uno lapide ab opido, inter pagos Westende & Wilhelms Kerck, via quæ Ostendam itur. Crux nigri coloris lignea in cladis immemoriam erecta ibi ad sinistram in colle conspicitur.

^h Sluys, dum Ostenda obsidetur à Fœderatis Provinciis, capitur.

ⁱ Duynkerka Hispanorum in Belgica erat navale, sed ab Anglis Gallorum ope anno 1658: expugnata, Galliæ Regi nuper vendita est. (*Hoc cum Anglis mirum in modum dispiuceret, omnia ejus munimina ac fortalitia solo æquata, portusque cumulo tenuis repletus. Sic jubente Ultrajectino fædere.) Inde haud procul abest Mardicum navium statio. (*Mardicum fodere ac novo portu ornare Galli cœperant, sed incepto abstinuerunt pacis gratiâ postquam Angli de suscepso opere graviter conquesti sunt.)

^j f Ostenda obliðio duravit annos tres, menses duos, dies quindecim. Coepit anno; Ostende nobis pacem. Desit anno; Ostendam initia pacis.

^k g Ad Gravelingam Thermus Galliæ Mareschallus, prælio facto, in fugam actus est ab Egmondano Comite anno 1558. Cui tamen pro opera ista Dux Albanus ita gratias retulit, ut eum capite plecteret. Opidum illud Galliæ Rex Anglorum ope expugnavit anno 1658. hodieque tenet. Neque hic præteriri debet Hulsta, Cornelij Janßeni;

a. Bruga. b Tornacum. c Duacum. d Yperæ. e Neoportus. f Ostenda. g Gravelinga.

*ff. Artesia,
Artois.
Atrebatum.
Fanum S.
Audomari.
Tervanna.*

*III. Hanno-
nia, Gallis
Hainaut.
Germ. He-
negow.*

II. Caput *ξ* Artesiae est *Atrebatum* & vulgo Germanis *A-*
trecht; Gallis *Arras* ^k urbs splendida. ^l Clarum hic est *Fa-*
nnum D. Audomari, vulgo *S. Omer*. *Tervanna*, insignis
quondam erat: postea verò à Carolo V. expugnata ac fun-
ditus eversa. Est præterea heic nobilis *Comitatus cognomine*
D. Pauli. ^{*a}

III. Hannoniae ^c caput est *Montes*, vulgo *Mons*, Gallis;
Germ. *Bergen*. Secunda ab ea ^v *Valentianæ*, Gall. *Valen-*
chienes. ^{*b} *φ Cameracum*, German. *Camerick*, Gall. *Cambray*,
cum

Jansenii ^b Patria: à Fœderatis Belgis anno
1654. subacta: ^a *Bierflet* è regione Ysendici
insulæ ejusdem nominis impositum opidum,
olim non ignobile, nunc tantum munici-
pium, patria *Guilhelmi illius Reukelens*,
five *Buckeldi*; quem primùm haleces muria
& sale condivise scribunt: quod hominis
inventum tanti fecit Carolus V. Imperator,
ut, cum anno superioris seculi, 36. *Bier-*
fletum appulisset, cum sorore Maria, Un-
gariæ regina, sepulchrum ejus adierit, ac
ipius manibus pro invento isto gratias e-
gerit.

ξ Artesia Comitatus concluditur ab Ortu
Hannonia; à Septemtrione Flandria; ab
occasu comitatu Bononiensi; à Meridie
ipsa Gallia. ⁱ

^{o b} *Atrebatum munitissimum opidum* ali-
quot obfisionibus & cladibus nostra ætate
memorabile, est ad Scarpam fl. Galliæ Regi-
hodie paret.

HEKELII.

e f. Atrebatum.

d Opulentissima & ornatissima.

e Olim dicta Gesoria.

f Claret Episcopatu, cui, *Arch-Episcopo*
Remensi licet subiecto, subest una Diœcesis
ex quinque Episcopatibus.

g Sed hoc ingratum scelus atro criminis
ominis adhuc damnandum est.

h Apud Romano-Catholicos magni nomi-
nis Theologi, Ecclesiastæ Lovaniensis.

i Frustra clementissimo aere, & producit

omnia, præterquam Vinum, quod Inco-
larum negligentia potius evenit.

BUNONIIS.

^{x c} *Fanum S. Audomari* ad fl. *Aa*, urbs
sitū & arte munitissima. Hinc tertio lapide
paulo infra Læſæ annis fonteis.

^{p d} *Tervanna* conspicuntur rudera, anno
1552. eversæ. Hujus Provinciae opidum
est *e Hesdinum*, ad confluentes *Canche* &
Blangis, à Carolo V. excitatum & egregie
munitum: hodiè tenetur à Gallis.

^o *Hannonia m clauditur finibus Flandriæ:*
Brabantiae, Namurensi Comitatu, Gallia
& Artesia.

^{r f} *Montes Hannonia* opidum haud vetus
est, ita distinctum à Bergis D. Vinnoci,
Wynoxbergen in Flandria.

^{u g} *Valentiarum* ad Scaldim, ubi Roval-
lum recedit, in valle amoena sitarum, Res-
publica olim tam bonis utebatur legibus,
ut Norimbergenses ad ejus exemplum suam
Remp. instituisse scribantur.

^φ *Cameracense* territorium alii ad Arte-
siam referunt; Opidum munitissimum est
cum arce.

HEKELII.

^{k A} quā denominantur Panni illi variis
figuris contexti, qui vulgo dicuntur *Panni*
d' Arazzo.

^l Et totius Regionis Metropolis. Quon-
dam ipsius Flandriæ primaria erat Civitas.

^m Olim Pannonia dicta, & deinde *Saltus*
Carbonarii, atque etiam *Picardia Inferior*.

BUNO.

^a *Bierflet.* ^b *Atrebatum.* ^c *Fanum S. Audomari.* ^d *Tervanna.* ^e *Hesdinum.*
^f *Montes.* ^g *Valentianæ.*

(* a. Gallis *Le COMTE DE St. POL*.

(* b. Sic a veteribus scriptum; a recentioribus *h demta Valenciennes*.

cum agro suo singularem provinciam confidere videtur, quæ dicitur *Cambreſis*.

IV. Caput est, quæ provinciæ nomen dedit, *Namurcum*, ædificiis magis valida quam splendida. *x*

V. Hic Ducatus nihil insigne habet, præter *Luceburgum**, unde nomen Provinciæ; & ipsa urbs tam foeda, quam satis natura loci munita. *†*

VI. Hujus caput est *Limburgum* urbs, minus inter reliquas xvii. provincias clara. *Falcoburgum** ac *Dalem*, duo Comitatus, portiones sunt Limburgiensis Ducatus.

VII. Primaria *Brabantia* urbs est *Antverpia*, Gallis *Anvers*,

BUNONIS.

x Continetur limitibus Hannoniæ, Brabantæ, Leodicensibus, Lucemburgensis & Galliæ, a *Namurcum* five *Namurum*, ad Mosæ ac Sabis, seu Sambræ confluentes, munitum ac dives est *n*. In ditione *Namurensi* lapis effoditur, unde excitatur ignis qui augetur aqua, extinguitur oleo. *Ortelius*.

† *Ducatus Lucenburgicus* habet ab Ortu Episcopatum Trevirensem: à Septentrione Ducatum Limburgicum & diœcesin Leodiensem; ab Occasu Galliam; à Meridie Lotharingiam a b *Luzeburgum* metropolim percurrit Elsa fl. Inde haud longe adest Palatium magnificum à Petro Mansfeldio excitatum, in quo nihil ad delicias deest. Est hic quoque ad Mosellæ ripas c *Theonis villa*, vulgo *Diedenboven*, opidum munitissimum à Gallis anno 1643. expugnatum.

ω *Ducatus* hic ab Ortu habet Ducatum Juliacensem; à Meridie Ducatum *Lucenburgicum*; ab Occasu Episcopatum Leodiensem; à Septentrione Geldriam. d *Limburgum* provinciæ caput ad Wefam fl. præcipiti falso impositum, arte item & manu p validè munitum est: in ejus agro multum ferri ac æris effoditur. *g*

α *Ducatus Brabantia* habet ab Ortu Geldriam & Episcopatum Leodiensem; à Septentrione partem Geldriæ & Hollan-

iv. *Namur*.
cum Gall.
Namur.
German.
Namen.
v. *Lucebur*.
gium. Lu-
zelburg.

vi. *Limbur*.
gium.

diam, ab Occasu Hannoniam & Flandriæ partem.

β f *Antverpiam* Dux Parmensis ponte supra Scaldim fluvium, qui pedibus bis mille quadringentis in latitudinem ibi patet, strueto, obsidione cinxit, ac demum cepit anno 1585. r Nobile hic floruit Typographion Christophori Plantini, ex quo prodiit opus Bibliorum Regium.

HEKELLI.

n Gens armis dedita, civilis & ingeniosa, sed paucos habens Mercatores. *Gallicā* lingua utitur, eaque degeneri.

o *Ptolemaeo* dicitur *Augusta Romanduorum*, quam *Alisontia* Fluvius, vulgo *Elsa*, f. *Alfuz*, interfluit. Heic Consilii supremi Sedes est & Tribunal, à quo provocatur *Melcholiam*. Hodiè est *Helena* illa, de quâ *Gallus* cum *Hispano privatim* & intra velum est digladiatus.

p *Immò profundā valle*.

q Cive gaudet *Remaclo Fuschio*, Medico erudito, qui varios scripti Tractatus, inter illos *illustrium Medicorum Vitas*, itemque *Gilberto Philareto*, qui nomine *Limburgiæ* apud exteris maximè innotuit. Vid. celeberrimi mei *Quenfedii Dialog. de Patriis illustrium Doctrinæ & Scriptis Virorum p. III.*

r Cingitur vallo vastissimo, in quo dispositi Tiliarum ordines & amoenitatem, & opacitatem, déambulantibus præbent.

V

BUNO-

a *Namur*. Germ. *Namen*. b *Luzeburgiam*. c *Theonis villa*. d *Limburgum*.

e *Brabantia*. f *Antverpia*.

* Variè scribitur; a Gallis Latinè scribentibus *Luxenburgum*, Gallice *Luxembourg*; ab aliis *Lutzenburgum* vel etiam *Luzeburgum*.

(a * *FALKENBOURG*.)

viii. Antverpia, Mar-chion.

Bruxellæ. Sylva Ducis. Lovanium.

ix. Mechlinia Domini-nium.

Anvers, Germanis inferioribus *Antwerpen*, superioribus *Ant-torf*, Emporium quondam totius Europæ celeberrimum, nunc etiam urbs totius terrarum Orbis splendidissima *^b: arce sua maximè nobilis. *y Bruxellæ, Brussel*, *^c magnifica urbs, re-storum Belgii Hispanici sedes, *s Sylva Ducis; des Hertogen-bosch* *^d; ac *e Lovanium*, vulgo *Leuven* *^e, insignes urbes: Præterea *z Breda, Sevenbergen, n Bergen op Zoom, b Lier, Herentals, t Diest, Tienen, g Gemblours*, haud ignobilia sunt opida, *x Mechlinia, Mechlen Germanis, Malines Gallis*, quæ unam

BUNONIS.

y a Bruxellis quoque sedes est summi totius Brabantiae senatus: urbs ad Sin fl. posita est. f

z b Sylva ducis: ad fluvios Dommelam & Aadam vulgo Aa sita, à Mosâ fl. distat spatio duorum milliarum, à Ravensteinio quatuor, ab Antverpia duodecim. Opidum est amplum, pulchrum, situ & industria humana adeo munitum, ut inexplgnabile videri possit: Foederatarum tamen Provinciarum armis dominut anno 1629. Tantum linteui hic singulis paratur annis, quantum ducentorum coronatorum millibus vendi possit; ad quod opificii genus aquæ vicinæ secreto naturæ beneficio multum conducunt. Urbs illa natura & arte munitissima à Foederatis Belgis domita & subacta est anno 1629. à quibus hodie tenetur.

e c Lovanium ad Dilam amnem & Wor-tham torrentem situm quatuor mill. Mechlinia distat. Gandavo, aut ipsis Parisis cen-setur amplius, si computantur suburbia. Academia hic instituta est anno 1426. Justo Lipsio quoque celebritatem debet. Hic Johannes Fridericus Saxoniæ Elector aliquam-diu captivus detentus est.

z d Breda ad Merke fl. in ditione est Principis Auroraiae v, munitissima cum arce, à Mauritio singulare stratagemate capitur anno 1589. Ab Hispanorum Duce

Spinola fame & xi. mensium obsidione expugnat anno 1625. sed à Foederatis Provincijs duobus mensibus recuperatur anno 1637. x

y e Bergen op Zoom opidum munitissimum, quoddam quasi Hollandiae & Ze-landiae vinculum, ab Hispanis fructu op-pugnatum.

b f Lira ad Nelam fluvium duobus Ant-verpia, & totidem fere Mechlinia millari-bus distat.

t Diest Baronia ad Demeram fl. Nicolai Clenardi patria est.

*x g Mechlinia in meditullio Brabantiae sita, quatuor milliaribus distat Antverpia, totidem Lovanio, ac totidem Bruxellis. Deinde fluvius medianus secat. Gaudet coeli temperie; unde Philippus I. & Carolus V. hic educati. Opidanæ innatam quandam habent venustatem morum ac urbanitatem; unde appellantur *de Meesters van Polit*. Academia olim floruit; Guicciardinus tradit, aliquando ix. filios diversorum regum, xxiv. Principum, xxix. Comitum eodem tem-pore operam literis hoc in loco y dedisse.*

HEKELI.

*f In Fori extremitate ostenditur locus, ubi Egmontanus & Hornius Comites decollati. Plurima sunt hinc *Ducum & Prinzipum* Palatia magnifica. Fontes per Urbem cre-bri & elegantes. Turris, in quâ armamen-tarium, meretur videri.*

A

a Bruxellæ. b Sylva ducis. c Lovanium. d Breda. e Bergen op Zoom. f Lier.

g Mechlinia.

(*^b Nimia prouersus exaggeratio; satis dixerat Cluverius si Antverpiam inter splendidas Or-bis Civitates collocasset. At tantum abest ut sit totius Orbis splendidissima, ut ad Lutetiam, Londinum, Amstelædamum, Venetas, Genuam aliasque bene multas urbes non accedat.)

(*^c Gallis *Bruxelles*; pronunciant *Bruffelles*.)

(*^d Gallis *Bois le-Duc*, Imperitis *Belduc*.)

(*^e Gallis *Louvain*.)

unam provinciam in XVII. conficit, inter nitidissimas Belgicæ merito numeratur. De cætero, & in Brabantia Ducatus à Arschot: Marchionatus Bergen op Zoom; Comitatus Hoogstraten & Megen; Baronatus Breda, Diest, & Grimbergen.

VIII. § Zelandia in insulas complures dissecta est; quarum nobiliores, Walachria, vulgo Walcheren, Scaldia, vulgo het Landt van Schouwen; & Bevelandia Austrina, vulgo Zuyt-Beverlandt. In Walachria urbs princeps est Middelburgium, celebre Emporium. Secunda est à Vlissingen, (*Gallis Flessingues) proximus in Zelandia ex Gallia ac Britanniæ advenientium navium appulsus. Vera, vulgo ter Veer, Scoticarum mercium

VIII. Zelandia.
Walachria.
Scaldia.
Bevelandia.
Middelburgium.
Vlissinga.

^a A vicino Nemore sic nuncupata.

^v S. Arausonensis.

^x In Arce Navis adhuc custoditur, quā intraverant milites Ordinum, cespibus, comburi heic locorum solitis, obiecti. Videntur quoque in atrio Arcis Hippelaphus, Equus pedes & caudam Cervi habens.

^y Ubi & Armentarium nobile.

BUNONI S.

λ Arschotium ad Demeram fluvium est.
μ Megen opidum munitum ad Mosam est.
ν Grimbega olim fuit celebris. Ad Provinciam hanc pertinet quoque Gemblacum vulgo Gembloers, abbatia, eruditorum olim Seminarium.

ξ Comitatus à Zelandie nomen ex re habet; mari enim undiqueaque alluitur, & insulis constat plurimis, ex quibus octo celebriores sunt; præter insulas memoratas ad Provinciam pertinent, Nord-Bevelandia, Duvelandia, Tola, z

ο b Middelburgium, Gymnasio & ordinario deputatorum Zelandiae Collegio quoque nobilis, elegans ac propè munita urbs, habet stipulam five forum vini, ex Hispania, Gallia aliisque provinciis importati. ^a Tutissima & capacissima ibidem est navium statio. Inde oriundus fuit Petrus à Mittelburgo, insignis Mathematicus, qui eo nomine Romanum vocatus est. Scripsit ille de paschatis celebratione.

π c Vlissinga, duo millia passuum Middelburgo distans, urbs exigua quidem est,

sed arte & natura munita. Opportund' adeo situ est, & tam eximio portu spectanda, ut, quotquot fere ultra citroque comitant naves, hæc perpetuo transeat. Oceani Belgici habetur clavis. Quare Carolus V. inter cætera consilia secretiora Philippo filio hoc etiam reliquit, ut quād diligentissime tueretur hunc locum: quod dum ille per suos arce exstructa violenter conatur efficere, Belgis portam aperuit ad libertatem recuperandam. Tenuit Urbem illam pignoris loco Elisabetha Angliae Regina ab anno 1585. & post illam Jacobus Rex ad annum 1616. quō deducto præsidio Auransia Principi, Domino suo, restituta fuit. Habet Princeps ille ibidem palatum suum.

^p Vera seu Campoveria munita, est in ditione Principis Auransia. b

HEKELII.

z Hec, alias quippe Tolana, vulgo Tolen, dicta, duo habet Oppida satis laudata, Talam & Div. Martini Aggerem. Illa circuit quatuor tantummodò Germanica Millaria, neque, nisi Vicos & Pagos habet. Ista autem quondam erat fertilis & amœna, antequam Anno m. d. xxxii. penitus inundaretur.

a Unde Gallis l'Estappe du vin de France & d'Espagne.

b In hæc Urbe videnda sunt tormenta aliquot, Caroli V. Imperatoris nomine inscripta. Juxta Portam hospitium est amœnissimum, ex quo in Mare & Ziriczeam usque, alterius Insulae Urbem ad aliquot

mercium Emporium. In Scaldia insula est τ Sirickzea, opidum satis nitidum. In Bevelandia, τ Gusa, vulgo ter Goes.

Gusa.
 τ x. Hollan-
dia.

IX. ν Hollandia ob frequentia in varias Mundi parteis commercia totius Belgicæ celeberrima potentissimaque, dividitur in Septemtrionalem & Australem. Septemtrionalis Hollandiae pars meridionalis, crebris lacubus interfusa, Waterlandt incolis vocatur. Princeps dignitate est totius Hollandiae urbs Dordracum, vulgo Dordrecht, & Dort, in ipsis lacuum, quos Mosa Vahalisque efficiunt, undis sita; vini Rhenani frequenti mercatu nobilissimum Emporium. At maxima potentissimaque omnium est τ Amsterodamum, vulgo Amster-
dam,

Dordracum.
Amsteroda-
num.

Leucas remotam, prospectus amoenissimus.
Vid. Jodoci Sinceri Itinerar. Gallia p. 381.

BUNONI S.

σ Zirikzea antiqua multis & insignibus gaudet privilegiis. Portu ejus aliquando arenis obducto, novus apertus est.

τ Gusa ad ostium Scaldis est opidum satis laetum.

ν a Hollandia Comitatus fines habet ab Ortu Trans-Isalaniam & Geldriam: à Septemtrione Frisiā: ab Occasu mare Germanicum, & insulas Zelandicas, à Meridie Brabantiam. ϑ

ϕ b Dordracum urbs pervetusta, Hollandiae olim caput, Mervæ incumbit, quod flumen ex Rheno, Mosa, & Linga urbem præterfluentibus, nascitur. Anno 1521. Vahalis simul & Mosa, exæstuantे in eos Oceano, ex agro inter hanc urbem & Brabantiam interjecto effecerunt immensum illum aquarum gurgitem, absorptis violenter 72. egregiis pagis, & in iis plus centum hominum millibus; qui cum omnibus suis fortunis miserando illo diluvio perierunt; & tum urbs illa à continente fuit avulsa ac instar insulæ defituta: nunc incolarum industria non exiguum agrum undis eruptum moenibus suis rursus coniunxit, propriâ fere harum gentium aite. Est verò pulchra, dives, potens, amplis & elegantibus ædificiis ornata, & celebris Synodo, quam Reformati anno hujus seculi 19. ibidem celebrarunt. Dordraco oriundus fuit Paulus Merula & Janus Rutgersius. f

χ c Amstelodamum nomen sortitum est ab Amstela fluvio, & voce Teutonica Damm, quæ significat aggerem. Fuit olim vicus à piscatoribus inhabitatus; sed à trecentis ab hinc annis in tantam excrevit urbem. Anno 1601. ædes plusquam sexentæ privatorum opibus à fundamentis fuerunt exstructæ. Bursa, die Boerse, Templum australe, die Suder Kirche, & Curia, splendida sunt ædificia, quæ nulli in Europa splendore & magnitudine facilecedant. Suni ibi quoque rigidioris disciplinæ ergaftula das Zuchthausz, in quo mares; & alterum, das Spinhausz, in quo foeminæ labore exercentur g. Tota urbs palis prælongis & crassis superstructa; unde argute quidam, si, inquit, videri posset heic fundus, numquam quisquam amoenorem vidisset sylvam. Civium incredibilis ibi est frequentia: & fere major quotidie advenarum concursus. Non enim unius provinciæ, sed totius Orbis emporium est; de Amstelodamo, quod Sallustius olim de Carthagine, filiere melius puto, quam pauca dicere.

H E K E L I I.

c H. e. Maris Germanici Sinum.

d Et Mosam Amnem. Incolæ hujus Regionis sunt proceri, formosi, civiles, humani, ingeniosi, divites, potentes & bellicæ laudis præ cæteris clari.

e Et Metropolis.

f Ac Guilielmus Lindanus, Episcopus Ruremondensis, & postea Gandavensis Ecclesiæ Doctor, Pontificius & Antagonista Orthodoxorum acerimus.

g Portus

a Hollandia. b Dordracum. c Amsterodamum.

dam, opulentissimum ad Oceanum Germanicum Emporium:
ψ *Lugdunum* Batavorum, vulgo *Leyden*; ömnium Belgica-
 rum, nedum Hollandicarum, amoenitate salubritateque splen-
 didissima: *ω Delphi*, vulgo *Delft*, *Guilielmi Principis Au-*
riaci, Illustrissimi Principis Mauriti parentis, cæde insignita
 civitas: *“ Roterodamum, Rotterdam*, natalibus *Erasmi Rot*-
rodami clara secundum ab Amstelodamo Emporium. *β Haga-*
Comitis,

g Porro *Orphanotrophium* pro utroque
 sexū, *Xenodochium* pro peregrinis morbo
 infectis, *Gerontotropheum* quod verè *Paupe-*
rūm dici potest *Palatium*, *Ædes* pro *deliris*
 utriusque Sexus, *Domus India Orientalis*,
Domus Indiæ Occidentalis, *Domus Organiza-*
ca, &c.

BUNONI S.

ψ *a* *Lugdunum* à Romanis olim putatur
 conditum: fuitque Prætoris Romani per-
 petua sedes. Cœlum habet temperatus,
 quam cæteræ Hollandie partes. Diutur-
 nam superiori seculo Hispanorum forti ac
 constanti animo sustinuit obfidionem; Inde
 Academia, præunte *Guilhelmo Arausino*
 Principe, ornata est. *Lugdunensis* erat per-
 fidus ille impostor & anabaptista, *Joannes*
Buchold, sartor, vulgo *Johann à Leyda* di-
 catus; qui mira quadam malitia & inauditis
 commentis se regem fecit Monasterii, anno
 1534. fed tamen urbe capta atroci supplicio
 demum affectus *ω*. Edidit vero Leida com-
 plures viros eruditione præstantes, *Johan-*
nem Gerbrandum, *Nicolaum Leontium*,
Janum Doušam, &c. *i*

ω b *Delphi* seu *Delfium* ab alveo seu fossa
 & aquæ ductu ex Mosa in urbem perducto
 nomen habet. Fossum enim vulgo appellant
Delf k. Anno 1536. fortuito incendio
 major ipsius pars conflagravit: sed ex ruinis
 surrexit pulchrior. Ciconia tum visæ sunt
 magno conatu anniti, si qua pullos flammis
 possent eripere; & quum ob pondus cor-
 porum nequirent, expansialis sobolem suam
 obtexerunt; Quædam etiam pertinaciter
 pullis adhærentes eodem incendio haustæ
 sunt. Multi enim in domorum culminibus
 avium istarum conspicuntur nidi; quod ad
 illarum passionem urbs loco opportunissimo
 sita est. *Guicciardinus*.

α c *Roterodamum* propinquum Mosæ est
 & ad Roteræ fl. unde nomen desumit, fau-
 ces *l.* Varias olim calamitates expertum in
 amplissimam excrevit urbem; idque eo po-
 tissimum tempore, quo ab Hispanis deser-
 tum fuit. Et superioribus quoque annis
 magna accessio facta est. Heic bona co-
 quirut cerevisia; que istis in terris magnopere
 expertur. Haud procul summo templo
 est statu ænea Erasmo à senatu posita.

β *Roterodamo* tribus leucis distat *Haga*
d non pulcherrimus modo, sed ditissimus
 quoque, & fortassis etiam maximus univer-
 sæ Europæ pagus, *Auranfius Princeps* ibi pul-
 cherrimum habet palatium *m.* Semileuca fere
 ab *Haga* situs est pagus *e Lausduna n.*, ubi
 cœnobium, in quo Margaritæ Comitis
 monumentum cum inscriptione; ex qua
 cognoscitur, Margaritam illam anno ætatis
 suæ *XLII.* ipso die paralceves hora nona
 ante meridiem, anno salutis 1276. peperisse
 infantes vivos promiscui sexus numero tre-
 centos, sexaginta quatuor: qui, quum
 sacramentum baptismi accepissent, cum
 matre expirarunt. Singuli infantes narran-
 tur fuisse pulli duntaxat gallinacei magnitu-
 dine. *o*

HEKELI.

h *Iconia* ejus, ut & *uxoris Elise* vid. ap.
Joannem Meursium Lib. I. *Athen. Batav.*
 Cap. xxv. p. 78. Edition. posterior. ubi
 Historia prolixè est decripta.

i *Hujus splendidissimæ atque amoenissimæ*
Urbis Academiæ Doctores olim fuere *Ja-*
cobus Golius, *Abrahamus Heidanus*, *Daniel*
Heinsius, *Justus Lipsius*, *Claud. Salmasius*,
Jacob. Triglandius, *Marc. Zuer. Boxhornius*,
 atque plures alii, quos ipse *Leidenfis Doctor*
 præfans, *Joannes Meursius*, in *ATHENIS*
BATAVIS utriusque Edition. dignissimè lau-
 davit.

V 3

k Patria

a *Lugdunum*. *b* *Delfium*. *c* *Roterodamum*. *d* *Haga*; *e* *Lausduna*.

Comitis, vulgo *des Graven-Hage*, nobilissimus totius Europæ vicus, multisque urbibus præterendus; Comitum quondam Hollandiæ, nunc Consilii Confoederatarum Provinciarum universalis sedes: hic quippe, quoties de communibus negotiis decernendum est, universæ provinciæ conveniunt. Sunt prætereà nobiles urbes, ^a *Haerlem*, ^b *Goude*, ^c *Geertrudenberg*, ^d *Alckmaer*, ^e *Edam*, ^f *Hoorn*, ^g *Enckhuysen*. In insulis Austra-

^k Patria fuit *Hugonis Grotii*, quem *Heinsius* Pater maximum *Hugonem* appellavit.

^l Quasi dicas *Roter Agger*.

^m Aquis & fossis undique cinctum & munitum.

ⁿ *Joannis Meursii*, Viri celeberrimi, Patria.

^o Vid. *Gotfr. Hegeniti Itinerarium Frisio-Hollandicum* p. 141. Edit. *Lugd. Batav.* Anno M. DC. XXX. in 16. f. ut & *Sinceri Itinerarium Gallie* p. 395.

BUNONI S.

^y a *Harleum* p ad Sparam fl. Amsterdamo tribus distat leucis. Albani ducis crudelitatem experta hæc urbs, incendio etiam deformata; sed pulchrior surrexit, & incolarum numero adeo aucta est, ut superioribus annis hic supra xxv. millia hominum fuerint numerata eorum, qui sexagenariis minores, & pubertatis annos egressi varias artes mechanicas & mercaturam exercebant. Artis Typographicæ inventionem urbi huic adscribit *Hadrianus Junius*. Anno Christi 1403. mulier quædam marina, sive *Siren* dicenda est, à pescatoribus capta Harlemi plures annos vixit. Vestita & assuefacta paulatim esui panis, lactis, & aliorum id genus ciborum; etiam nere & reliquum opus domesticum exequi didicit; crucis insuper signo honorem & reverentiam exhibens, aliosque usurpans ritus, quos à domina docebatur; sed semper muta mansit. *Guicciardinus*.

^z b *Gouda* ad Isalam Leidâ distat quatuor leucis majoribus, opidum lautum & prævalidum est. Hic conceptus & utero gestatus est *Erasmus*.

^e c *Gertrudis mons* q ad Mervam fluvium clupearum piscatione celebre opidum est.

a *Harleum*. b *Gouda*. c *Gertrudis mons*. d *Alemania*. e *Edam*. f *Horna*. g *Enchusa*.

^z d *Alemania* Harlemo quinque leucis distat, egregie munita; unde Hispanus fortiter repulsus est; Lacibus erat circumincta r, qui siccati circumducto valido aggere in arva & pascua sunt conversi. Heic magna casei butyrique paratur copia. *Petrus Forelius Medicus* fuit Alcmarianus.

^y e *Edam* ad Idam seu *Edam* fl. & lacum hodie exhaustum, qui in arva & pascua conversus est: Plurimæ ibidem ædificari solent magnitudine simul & specie commendabiles naves. Lautissimus quoque in territorio circumjecto premitur caseus, idque tam incredibili copia, & cum tanto civium quæstu, ut universum opidulum inde locupletetur.

^z f *Horna* duabus ab *Edamo* leucis ad eundem finum seu lacum Flevi sita à portu tortuoso videtur dicta; opidum peramoenum, dives & fatis amplum, tutum habet portum. Gaudet mercatu anniversario præter hebdomadarios; quibus ibi tanta copia casei butyrique advehitur, ut solus, qui spectaverit, credere possit. In urbe illa natus est *Hadrianus Junius*, professione Medicus, & in omnibus liberalibus scientiis versatissimus, Poëta eximius, & Philosophus celebris.

ⁱ g *Enchusa* abest Hornâ tribus leucis, ad eam maris Australis (vulgò *Zuyder-Zee*) partem, quæ Frisia adspicit: Opidum lautum ac munitissimum, portu prorsus mirabili. Ædificantur ibi quoque naves plurimæ. Habet urbs illa peritissimos naucleros, & industrios valde navales socios.

HEKELI I.

p *Petri Striverii*, d. XII. Jan. Anno M.D. LXXVI. nati, Patria.

q *S. Gertrudi-Berga*.

r Unde

Australibus est ^a *Briel*, haud postremum provinciæ opidum, & itidem ^b *Geerfliet*, Septemtrionali Hollandiæ adjacent Insulæ duæ, ^c *Texel* & ^d *Flielandt*, navium stationibus celebres. De cætero est in Hollandia Comitatus ^e *Egmont*, Baronatus ^f *Brederodiorum*, ^{Texel.} ^{Texel.} ^g *Vianen*.

X *Trajectensis* sive *Ultrajectensis* ^h provincia, nomen accepit ^{x. Trajetensis provincia.}

r Unde & a copiâ *Lacuum URBI* nomen inditum volunt, qs. *Al-Meer*.

s Qui primam in *Medicina Lectionem* & *Orationem pro laude Ejus in Academia Lugdunensi* habuit. Leg. *Meurius* loc. cit. Lib. ii. p. 99. & *Melchior Adamii* in *Germanor. Medicor.* Vitis p. 328.

t D. i. Jul. superioris Seculi A. XIII.

v Denatus a *Middelburgi* d. XVI. Jun. Anno LXXV. ejusdem Seculi, ibidemque sepultus honorificè.

BUNONI S.

^a a *Briela*, in insula *Vorna* jacet, quæ Mosæ fluminis alveum Rhenus Oceano affundit. Opidum hodie valde munatum istud est, quod omnium primo, de improviso & præter omnem Ducis Albani spem, ductu Comitis Marchiæ, calendis ipsis Aprilibus anni 1572. oecuparunt extores Belgæ. Desciverunt paulo post *Flissinga*, *Enchusa*, & alia quædam opida, non sine ingenti rerum & status mutatione. Superioribus annis urbs illa Elisabethæ Angliæ Reginæ ab Ordinibus pignoris loco tradita, & per annos multos præsidii Anglicis infessa; Sub regno Jacobi I. Angliæ Regis redempta & restituta fuit, præsidiumque Anglorum deductum. Nunc Fœderatorum milite custoditur.

^b b *Geerflietum* in eadem, cum *Briela* est insula, opidum mediocre. Ager ejus quam optimus, & cum tritici mire speciosi, tum & aliarum egregiæ bonitatis segetum fertilissimus est. *Briela* duarum leucarum intervallo abuncta est ^c *Goerea*, vulgo *Goeree* insula cum opidum cognomine. Olim commerciis & navigationibus floruit. Nunc portu hinc obstructo, inde infestum habens Oceanum, multum de pristino splendore amissit.

^d d *Texel* seu *Tessalia*, insula copiosa ex omnibus rebus affluens, contra maris impetus partim collibus arenosis, partim aggere comunitur. Ager magnam partem est pascuus, in quo multi oberrant pecudum greges. Amplissimum & pulchrum ibi est municipium nullis clausum mœnibus, quod eodem cum opidis jure & Magistratibus gaudet.

^e e *Flevolandia*, Hollandis het f *Vlielandt*, à *Flevo* nomen fortita est, quam mytuli, vel si mavis musculi illi marini, Belgis *Mosselen* dicti, vel in primis commandant. Cæteræ ad Hollandiam insulæ pertinentes sunt g *Schellingia*, quinque pagis habitata, armento dives; h *Wieringia* ab alga marina dicta putatur, cuius ibi tanta est copia, ut ea aggeres fastos tectos conservent. In sinu, qui mare Australis, (*Zuyder Zee*) sunt i *Urk* & k *Ens*. Ad ostium Mosæ i *Voorna*, m *Goerea*, n *Over Flachee*, in qua opidum o *Smoerdick*.

^g p *Egmonda* Oceano ab occasu propinqua est, & ab Alcmaria sesquileuca, à Bevérlico duabus leucis distat. Pulcher profectò & concinnus admodum pagus, infinem habet arcem.

^o q *Brederodiorum* antiquissima gens cognomen habet à *Brederoda* arce, quæ medio ferè inter *Harleum* & *Bevericum* itinere jacet.

ⁿ r *Viana* posita est ad lœvam Leccæ ripam, & Schoonhoviâ ^s duabus tantum leucis absit.

^f Provincia *Ultrajectina*, et si cum Hollandia conjunctissima, peculiaris tamen & distincta ditio est. Ea præter metropolin *Ultrajectum*, quatuor opida complectitur; *Durostadium*, *Rhenam*, *Amersfordiam*, & *Montfortium*. Cingitur Provincia illa à Septemtrione; Occasu & Meridie pœnè omni ex

a *Briela*. b *Geerflietum*. c *Goerea*. d *Texel*. e *Flevolandia*. f *Vlieland*. g *Schelling*. h *Wiering*. i *Urk* inf. k *Ens* inf. l *Voorna* inf. m *Goerea* inf. n *Over Flachee*.

o *Smoerdick*. p *Egmonda*. q *Brederoda*. r *Viana*.

cepit à capite suo ^a Trajecto, sive Ultrajecto, vulgo Utrecht, vel Utter. Urbs est ampla atque magnifica, Episcoporum quondam Frisiorum sedes. Est & ^c Amersfort, haud spernendum opidum.

^{xii. Geldria.} XI Geldriæ Ducatus ^b in duas hodiè secatur parteis: quarum altera Hispanici ^{*}, altera Confœderati juris est. Hispanicæ

ex parte Hollandiae finibus, ab Ortu terminatur Ducatu Geldriæ.

HEKELI.

^x Patriâ quippe eruditissimi Viri Christo-
phori Longoli, Oratoris clarissimi, Patavi-
sepulti.

^y Potitur agro bono & fertili, qui magis
seminatur, quam Hollandia, quia non adeò
humilis est ac humidus, sicut illa.

BUNONIS.

^a Trajectum situm est ad veterem Rheni
alveum, cuius aquæ in Leccam sunt deri-
vatæ. Illud notatum dignum, eo loco positum
esse hanc urbem; unde unius diei itinere,
pedibus pervenire quæas, ad quodcumque
libuerit è quinquaginta ^z opidis, Ultraje-
ctum circumstantibus. Poteſt quis manè
urbe hac egressus ad quodvis è sex & viginti
opidis etiam lento gradu inambulans acce-
dere, genio inibi indulgere, & vespere domi
rurus ad cœnam adesse. Habet Ultraje-
ctum munitissimam arcem à Carolo V. ex-
structam, quam opidani anno 1577. deje-
cerunt. Est verò ipsa urbs ampla ^a, con-
cinnis & elegantibus ædibus exornata, E-
piscopatu olim nobilis ^b. Ultrajectinus fuit
Hadrianus VI. Pontifex Romanus, ex Ger-
manorum gente postremus. Hic Papa factus
nomen suum in baptismo acceptum ^c mu-
tare noluit. ^d

^{t b} Amersfordia à Trajectu Ema fl. quod
vulgo de Eem, nomen fortita, ab Ordini-
bus nostro seculo egregie muniri cœpit,
variaque opera exterius adjecta. ^c Durosta-
dium, olim Batavodurum, situm est ad
illum Rheni alveum, quem Leccam vulga-
riter appellant. Vetustissimum est opidum,
cujus mentionem facit Corn. Tacitus. A

Normannis ^e olim fuit excisum f. Præfules
Ultrajectini ibi fere sedem habere solebant
ob amoenitatem & commoditatem, quam
vitæ humanæ præstat. ^d Rhena g ad Leccam
posita egregiè munita est: Inde Trajectum
petentibus vasti occurunt campi, & prædi-
vites venæ cespitis usibilis ^h. ^e Montfortium
ad Isalam positum, paucis abhinc annis in-
cendio miserè deformatum est.

^{v f} Geldria à Septentrione habet Frisiam:
ad Occasum est Sinus Australis, vulgo Zuy-
der-Zee, Hollandia & Ultrajectina ditio: à
meridie partim Mosa est, qui eam à Bra-
abantia distinguit; partim Julianum finibus
clauditur: ab ortu Rhenus est, & Cliviæ
Ducatus. ⁱ

HEKELI.

^z Seu, ut alii volunt, sexaginta.

^a Mœnibus valida.

^b Collegisque Canonicorum dives.

^c Ideò, quod ex humili loco & pauper-
rima domo ad tantos honores adscenderit.

^d Fuit & Patria Guilielmi Canteri & Joan-
nis Heurnii, Virorum sat illustrium. Aca-
demiam, qua claret, Joan. Georgius Gra-
vius, Numburgensis, solidissimè eruditio
& summè celebritate suâ clariorem adhuc
reddit.

^e Et Datis penitus.

^f Ex hoc prodit M. Walterus, Gram-
maticus, ut tellis est Cornelius Haemrodius
in Batavia brevi Descript. p. 33. Arcem
satis munitam habet.

^g Et Rhenia.

^h Patria doctissimi Viri, Gerardii Lijstrij,
Scriptoris clarissimi; famosa autem olim
diva Cunera cineribus.

ⁱ Regio campestris est cum paucis Mon-
tibus, sed paſſim Nemoribus multis & uti-
libus

^a Trajectum. ^b Amersfordia. ^c Durostadium seu Batavodurum. ^d Rhena.
^e Montfortium. ^f Geldriæ fines.

(^{*} Hispanicam Geldriam à Rege Borussiæ posideri jam innuimus.)

panicae Geldriae caput est ♀ Ruremunda, sedes Episcopalis & ^{Ruremunda.}
conventus juridicus; dein x Gelder, quæ nomen Ducatui
dedit: post eam ♀ Venloo. Geldria Confœderata in tres divi- ^{Venloo.}
ditur potissimum portiones: quarum Velavia, vulgo de ^{Velavia.} Velu-
we, urbes habet ^a Arenacum, vulgo Arnhem, caput in hac ^{Arenacum.}
parte, ac sedes olim Ducum, nunc conventus Juridicus to-
tius provinciæ. Post hanc sunt & ^a Harderwicum, & ^b El-
burgum. Betavia altera pars, hodiè de Betuwe, veteris Ba- ^{Betavia.}
taviae nomen fert *: in hac sunt Comitatus ^c Buren, & ^d Cu- ^{Buren.}
^e Culeaburg: ^f

libus ornata. Fertilissima est præcipue tri-
tici; pascua habet optima, adeo ut ex
ultimâ Daniâ emacerata armenta huic sagi-
anda mittantur.

BUNONIS.
♀ a Ruremunda ad Ostium Ruræ flumi-
nis, quod ad ipsam urbem aquas suas in
Mosam exonerat; unde nomen id obtinuit.
Ostium enim, sive Os, Teutonibus dicitur
Mond k. Distat urbs hæc à Venlonâ itinere
trium leucarum: estque & civibus frequens,
& opulenta, situ & munitione valida, æ-
dificiis erat concinna, sed anno 1665, in-
cendio misere deformata est. Leucæ unius
intervallo Ruræmunda distat b Kesselia; olim
Castellum Menapiorum, quod nomen & situs
indicant.

x c Geldria est opidum mediocre, satis
tamen munitum.

ψ d Venlonâ ad dextram Mosæ ripam sita
est. Inter Venlonam & Bercam fossa S.
Maria sive Eugeniana duci coepit anno
1626. xxiv. stationibus munita ab Hispanis,
spe Rheni aquas in Mosam deducendi, sed
irrito conatu. In Hispanica ditione præ-
tereau sunt e Stralen arx munitissima, f Wach-
tendonck ad fl. Niers, g Montfort, h Hoor-
ne, i Moers, k Creveld.

w l Arenacum, opidum antiquum, &
elegans dextræ Rheni ripæ impositum, à
fossa Drusiana abest mille passus.

m Harderwicum ad finum Australem,
(Zuyder-Zee) commodum habet portum i.
An. 1503. incendio fere totum vix trium

horarum spatio periiit, quinque aut sex do-
mibus exceptis; sed brevi restauratum est.

β n Elburgam opidum non inelegans ad
eundem jacet finum. In Velavia quoque
sunt o Wagening & p Hattem, m

γ q Buren Comitatus sui juris ditio est,
Geldriæ contermina, neque ejus territorio
includitur. Opidum jacet haud procul Lin-
ga flumine ad torrentem exiguum. n

δ r Culeaburgum lœvæ Leccæ ripæ ap-
positum, Burâ leucæ itinere abest. Opidum
satis elegans est cum arce munitissima. Suo
hodiè regitur Comite.

HEKELI.

k Heic natus est Gerardus Joannes Vossius
Anno M. D. XLIX. qui à Petro Tiarâ, primo
Academie Lugdunensis Rectore, d. V. Maji
Anno prædicti Seculi LXXVIII. inter Acade-
miæ membra inscriptus est Lugdani Batavorum
hoc nomine: Joannes Alopecius, Ru-
remundanus; ut refert Meursius Lib. IX.
Ath. Batav. p. 269. seq. Patria quoque
fuit Eliae Everardi Vorßii d. XXVI. Jul. Anno
M. D. LXV. ibidem nati.

l Olim cum Litterarum Gymnasio, tum
bellicis tumultibus celebrior; hodiè verò
piscium marinorum nundinatione non mo-
dicum faciens quæsum.

m Hæc ad Ijala Fluminis Ripam est con-
dita, & ad hostileis impressiones sustinen-
das utcunq; munita. Illam autem ad Rhe-
num putamus modicum id Oppidum, quod
olim Tacitus Vadum, seu, ut habent aliqui
Libri, Wagdam appellavit.

n Arcem habet munitissimam.

X

BUNO-

a Ruremunda. b Kesselia. c Geldria. d Venloo. e Stralen. f Wachtendonck. g Mont-
fort. h Hoorne. i Moers. k Creveld. l Arenacum. m Harderwyk. n Elburgum.

(* Hæc fuit Batavorum insula a Veteribus passim laudata.)

Noviomagus.
xiv. Zutphania.
Zutphen.

xv. Trans-
Isalania.

Deventer.
Campen.
Swolla.

lenburg, eodemque pertinent duæ munitissimæ urbes, ^a Bom-
mel, & ^b Noviomagus, vulgo Nimmegen, & Nieuwegen.
Tertia pars antiquæ Geldriæ est Comitatus Zutphanensis, quæ
unam in xvii. conficit per se provinciam. Nomen habet à
capite suo ^c Zutphen: sunt prætereà nobilia munimenta, ^d Grol-
le, ^e Bredford, ^f Lochem.

XII. Trans-Isalania ^g nomen habet à situ trans Isalam flumen.
Dividitur in tres parteis: Salandt, Twente & Drente. Tota
provincia celebratur tribus quondam liberis civitatibus, ^h De-
venter, ⁱ Campen, ^j Swolle, nunc etiam eodem nomine glo-
rianti-

BUNONI S.

^a a Bommelia ad finistram Vahali ripam
est, Bura duabus leucis abjuncta; insulæ,
quæ vulgo Bommelwert, caput, opidum
pulchrum & validum.

^b Noviomagus olim Imperii urbs ad
Vahalem sita, unde ad Arnhemum fossa
utriusque civitatis sumtibus est deducta. ^o
Complura monumenta antiqua Romano-
rum, itemque nummi ibidem sunt reperti.
Est locus urbi pœnè contiguus, qui vulgo
den Roomischen Voet, id est, pes Romanus
appellatur.

^c c Zutphaniam Berkela amnis interfluit,
qui extra urbem Isalæ miscentur. Lauta ad-
modum, Teutoburgo sesqui leucæ, Arn-
hemio quatuor, Noviomago sex plus minus
leucarum itinere distat. Mauritius Auransiae
Princeps eam anno 1591. intra quintum
diem in suam rededit potestatem, & adeo
muniit, ut in validissimis Belgicæ Fœdera-
tæ hodie habeatur urbibus.

^d d Grolla ad Slingam fl. posita egregie
munita Hispanis erupta est.

^e e Bredefortia in palustri loco sita est.
^f f Lochem ad Berkela fl. jacet. Ad
hanc Geldriæ partem etiam pertinent ^g Tiel
ad Mosæ Vahalisque confluentes, h Schen-
kenschantz fortalitium munitissimum, à con-
ditore suo Schenkio ita dictum, in insula
Gravenwert, inter Rhenum ejusque alveum,
Vahalim, positum, i Battenbourg. Munitio
S. Andreae sive k Fort S. Andres, auspicis
Andreae Austriaci Cardinalis excitata, cui in
vicina insula Voorn Mauritius Princeps aliam

opposuit arcem, à suo nomine appellatam.
^h h Trans-Isalania p à situ trans Isalam
dicta, fines habet ab Ortu Westphalianum; à
Septemtrione Frisia ⁱ & Groningense Do-
minium: ab Occasu fretum Australe, ^{die}
Zuyder-Zee: à Meridie, Geldriam.

^j j m Daventria ad dextram Isalæ ripam
Swolla 4. leucis abest, ut natura, ita Mauri-
tii Principis consilio munitissima reddita est.
Proditione Wilhelmi Stanlei in Hispanorum
venerat potestatem: anno 1587. sed à Mauri-
tio Principe recuperata est anno 1591.

^k k n Campi ad lævam Isalæ ripam, adeo-
que ad ipsas fauces, sunt positi, quinque
circulariter à Daventria leucis: urbs mole &
momento magna ac concinna s. Mercatura
olim erat florentior; sed hodie ostium flu-
minis limo impeditum onerarias naves non
capit. Campis prægrandi leuca distat.

^l l o Swolla, ad torrentem ignobilem,
qui aquas suas in Vidrum, qui vulgo Vecht,
exonerat, haud procul ab Isala sita, unde
vallum perductum & tria posita sunt castra.
Urbs munitissima est.

HEKELI.

^m o Heic nati sunt Petrus Canisius, Jesui-
tarum Hector, CANIS AUSTRICUS,
quod in Austria plurimum versaretur, alio-
quin dictus, Gerardus Falkenburgius, alius
Falenburgius, Nonni Panopolia interpres
felicissimus, Joannes Bronchorst, ut & mul-
ti alii.

ⁿ p Quæ Incolis Oueriffel dicitur.

^o q Occidentalem.

^r r Heic natus est Everhardus Bronchorst, ^{ICTus}
a Bommel. b Noviomagus. c Zutphen. d Grolla. e Bredefort. f Lochem. g Tiel. h Schenk-
kenschantz. i Battenbourg. k Fort S. Andres. l Trans-Isalania. m Daventria.
n Campi. o Zwolla.

riantibus. Sunt præterea duo insignia munimenta, ^a Steenwyck, & ^b Coeverden; quorum illud satis egregium opidum.

XIII. *Frisia*, quæ Occidentalis cognominatur, vulgo *Westfrieslandt*, caput habet *Leovardium*, *Leeuwarden*, urbem splendidam, ac magnificam, ubi conventus Juridicus totius provinciæ, præfectorumque sedes. Sequuntur *Harlingen*, celebris portus *a Franeker, Sneek.* ^c

^{xiii.} Frisia
Occidenta-
lis.
Dominium
Leovar-
dium.

XIV.

ICTUS & Polyhistor summus, ut referunt Meursius Lib. II. Athen. Batay. p. 145. & Quenstedius in Dialog. de Patriis Virorum illuſtr. p. 126.

^f Pontem habens ligneum ad utramque Fluminis Ripam pertingentem. Patria *Joannis Campensis*, viri doctissimi, qui *Davidicus Psalmis* egregius Paraphrastes, nec non *Hermannii Torrentini*, Grammatici, ut quidam putant. Leg. *Hamrodius* loc. cit. p. 27.

BUNONIIS.

^e *a* *Steenvicum* opidum exiguum, sed, ex quo à Mauritio Principe captum, valide munitum, assidet Blocfile amni, Meppela leucæ spatio diffitum.

^e *b* *Covordia* quinque leucis Swolla distans arem habet munitissimam magni momenti; quam aditum in utramque Frisiæ intercludat. In provincia illa etiam sunt

c Vollenhoven, ad finum Australem, qui vulgo *Zuyder-Zee*, opidum laustum cum aree diruta. *d Geelmuden* ad Vidri ostium arem habet munitissimam; inde haud procul *e Hasselt* ad eundem jacet flumen, opidum opulentum. *f Meppel* sine mœnibus, unde bituminosus cespes in Hollandiam devehitur. *g Assen* cenobium; *h Oetmarsen*, *i Oldenzeel*, *k Almeloo*, *l Ryffen*.

^e *m Frisia* hæc concluditur intra Oceanum, Flevum lacum, Groningen dominiū, & Trans-Isalaniam ^t. Dividitur in *Ostergaam*, *Westergaam*, ^w *Septem Saltus*, *Sevenwolden*. In *Ostergoa* sunt *n Leovardium* & *o Doocum*, Gemmæ Frisiæ patria; ubi assertur manuscriptus Euangeliorum codex, quo usus traditur S. Bonifacius ^x. In *Wester-*

HEKELII.

^t Gentes hujus Regionis sunt frequentes, & ab antiquo bellicofæ, severæ & superbæ, Mercaturam & Navigationem in primis exercit & amant Libertatem, quam ad Mortem usque defendere conantur. Contra Adulteria cane pejus ac angue vitant.

^v Qui *Lovanii* A. CHR. M. D. LV. vivere desit.

^x Urbs non adeò magna; elegantiæ tamē ac vetustatis haud aspernandæ. Jus cūdendi monetam priscis temporibus habuit. Sola hodiè inter omneis *Frisia* Civitates Señatum, seu Confilium rei Navalis, vel, ut vulgo loqui amant, *Collegium Admiraltatis*, apud se retinet, quorum in Provinciâ Hollandia tria: *Amstelodami*, *Herna*, *Roterodami*.

X 2

y Et

^a *Steenwyck*. ^b *Coeverden*. ^c *Vollenhoven*. ^d *Geelmuden*. ^e *Hasselt*. ^f *Meppel*. ^g *Assen*. ^h *Oetmarsen*. ⁱ *Oldenzeel*. ^k *Almeloo*. ^l *Ryffen*. ^m *Frisiae* limites & divisio. ⁿ *Leovardium*. ^o *Doocum*. ^p *Harlingen*. ^q *Sneca*. ^r *Bolswerda*. ^s *Worcum*. ^t *Staverna*. ^v *Hindelopa*. ^w *Ilsta*. ^x *Septem Saltus*. ^y *Kinderus* fl. ^z *Amelandia* inf. a *Sciernicoga* inf.

xiv. Groninga Domini.

Academix Belgicæ.

XIV. *Groninga* urbs est satis ampla ac celebris, quæ nomen provinciæ dedit. *Delfziel*, locus versus Germaniam munitissimus.

XV. Academiæ sunt; *Hispanicæ ditionis*^{*}, *Lovanum* ac *Duacum*. Confœderatarum provinciarum, *Lugdunum Batavorum*, *Franekeram*, ac nuper erecta *Groninga*. ♦

CAP.

y Et post *Leowardiam*, hujus Provinciæ
Metropolin, maxima atque ditissima.

BUNONIS.

a *Groningenæ Dominium* in actis publicis appellatur *Omlandia*. Habet ab Occidente Frisiæ ad Septentrionem vadofa æstuaria *de Wattæ*; & mare; ad Orientem est *Amisa fl.* & *Frisia Orientalis*, itemque b *Dullartus finus*, à fluctuum rabie sic vocatus: ad Meridiem jungitur *Trans-Isalaniæ*.

c *Groninga* ad *Ahæ* & *Hunesi* confluentes est *Rudolphi Agricola* a patria b. *Hunesus fl.* supra urbem vulgo vocatur *Schutendiep*, infra urbem *Reirdip*. d *Omlandia* partes sunt *Hunsingo*, *Fivelingo*, *Westquartier*, *Oldampt*, & *Westerwold*. Hæc pars palidibus multis arcibus & propugnaculis est munita.

e *Delfziel* in *Fivelingonia* per insignis pagus est, pari trium leucarum spatio à *Groninga* simul & *Emda* semotus, ubi & propugnaculum sæpius olim instauratum ac dirutum: hodie tamen illud superest. In eadem *Fivelingonia* est f *Damma*, opidum olim satis laetum, sed à *Cæfarianis* expugnatum moenibus fuit spoliatum.

g *Cæterum* g *Belgica Fœderata* plura alia per terrarum Orbem tenet loca; suntque in *Brabantia* *Sylva Ducis*, 's *Herriogenbosch*, *Berga* ad *Zomam*, *Bergen-op-Zoom*; *Breda*, cum aliquot locis aliis. In *Flandria*, *Slu/a*, & aliæ nonnullæ in eo tractu urbes; *Hulsium* cum universa *Vasiam*. In agro *Leodicensi* *Trajectum* ad *Mosam*, *Maastricht*. In *Colonensi* agro, *Reinberga* & *Orjoy*. In

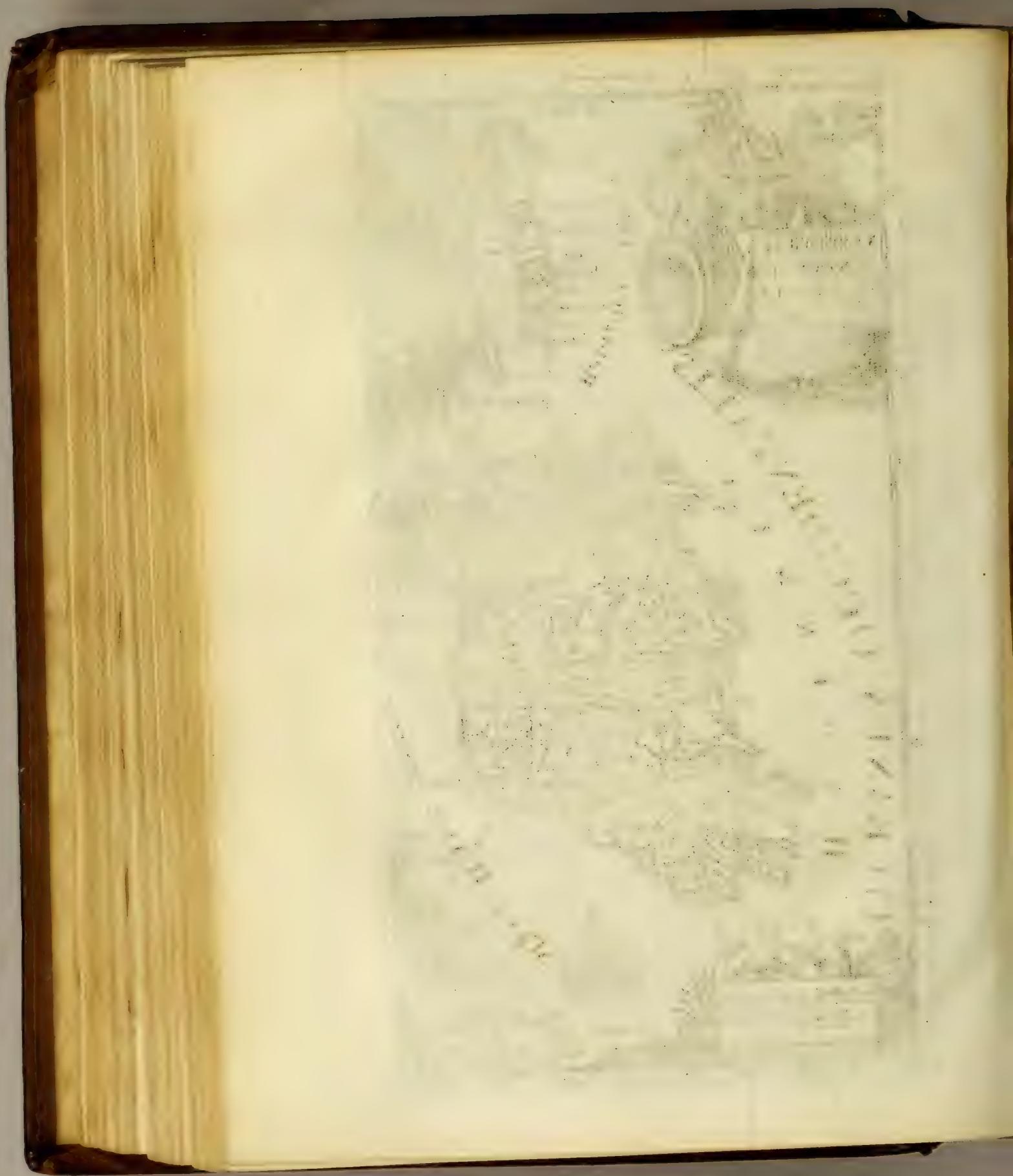
Frisia Orientali Roovort. In *Ducatu Clivenfi*, *Vesalia*, *Wesel*, *Emmerich*, *Gennep* &c. In *Limburgico*, omnia fere tenent loca. In Africa iisdem Belgis parent *Arquin*, & alia loca in *Nigritis*; itemque *Caput viride*, s. *George de Mina*, *Cormantin*, *Tocquerati*, aliaque loca maritima in *Guinea-Aurea*, ex qua Portugallios ejecerunt. In *Insula S. Thomæ*, *Pavoasan*. In *Regno Congo*, *Loanda*, insula & urbs. In *promontorio Bonæ Spei*, *propugnaculum*. In *India*, magnam *Oræ Coromandelis* & *Malabari* partem, multaque munita possident opida. In *Chersoneso Aurea*, habent *Malaccam*. In *insula Ceylano*, munitum opidum, *Columbo* dictum, cum propugnaculo ad *P. de Gallo*. *Moluccas* insulas fere omnes tenent, aliasque in his oris. In *Java insula*, munitissimum tenent opidum *Bataviam*. Ex *Formosa* insula à *Sinenibus* nuper sunt pulsi. *Brasiliam* recuperarunt Portugallii. In *America septentrionali* Belgis extorserunt *Angli Novum Belgicum* cum *Novo Amstelodamo*. Habentur h *Belga* & simpliciores & minime mali; quos si semel in fraudem induxeris, inimicos experieris. *Philoxeni* omnes, omnes amant mundiciem, quæ in cunctis eorum rebus singularis est. Pecuniae avidi, mercaturæ diligenter incumbunt. Desideris fere non possunt, eosque per vim ad laborem adiungit f. Religionis sunt amantissimi, ad quam tamen nolunt compelli g. Principibus suis orantibus omnia concedunt, exigentibus omnia negant, & amore potius quam imperio regi volunt.

HEKE-

a *Groningenæ Dominii limites*. b *Dullartus finus*. c *Groninga*. d *Omlandæ partes*. e *Delfziela*. f *Damma*. g *Fœderatæ ditiones* & *urbes reliquæ*. h *Belgarum mores*.

(* Et hoc immutatum *Lovanum* Austriaci est Dominii, *Duacum* Gallici. Præter Academias *Lugdunensem*, *Franekeranam* ac *Groninganam*, Academia est *Trajecti* ad *Rheum* non incelebris, & *Amstelædami* præter *Latinam*, *Schola Illustris* ab Academias tantum discrepans quod gradus, ad impetrando Doctoratus honores, non conferat; ceterum professorum fama notissimorum dudum floruit.)

HEKELII.

- a* Phileum Ptolemeo vocata.
- a* Et Wesseli Gransforti.
- b* Amcena validè est, & probè munita vallo adversus vim hostilem. Ideoque ab Exercitu Episcopi Monaster. ante aliquot annos frustra est obfessa.
- c* Velut murus aheneus versus Germaniam.
- d* Civiles, aperti.
- e* Laboriosi sunt & diligentes.
- f* Sunt quoque ingenio mirabili pollentes. Unde & multarum rerum fuerunt inventores & instauratores. Bellicosi sunt tam pedestri, quam equestris certamine, ac etiam navalii classe. Artem navigandi optimè cal-

lent. Exercent quoque artificia nobilissima. Nam præter cætera contextores sunt pannorum ex ferico, lanâ & lino diversorum generum, ut sunt *faja*, *tripa*, *gograna*, *bombesini*, sive *fusana*, nec non etiam *tapeta* & alia præstantissima opera, quibus *Triclinia*, *Cœnacula* & *Cubicula Principum* & *Nobilium* ornantur, quæ non tam in universam *Europam* mittuntur, sed in utramque *Indianam* & *Africam*.

g Nam gentes hæ primæ fuerunt ex *Gallicis* & *Germaniis*, quæ *Christianam Fidem* suscepserunt, licet nunc inter eas multæ vi-
geant Hæreses.

C A P. XX.

De Britannicis Insulis.

I.

G Allico littori ac Rheni ostiis adjacent *insulæ* innumeræ, *Britannicæ* in universum appellatæ: quarum duæ magnitudine nobiliores, *Albion* atque *Ibernia* dictæ sunt: at quæ *Albion* antè, ab albis ad littus petris, Latinis hominibus vo- ^{Albionis}
^{Ibernia.}
icitata fuit, propter excellentiam postea *Britannicæ* nomen so- *Britannia*
la obtinuit, cum reliquæ suis sibi nominibus appellarentur.

II. Hæc omnium, quæ Europæ adjacent, quasque Romana notitia complexa est, maxima, nomen *Orbis alterius* mereri amplitudine suâ veteribus visa est: clara Græcis, clara Latinis monumentis. Duo Regna, *Angliam* atque *Scotiam* con-
tinet. I.

III. An-

REISKII.

a a. Britannia Græce *Bερταννία* nomen à Britannis incolis quin sumferit, nemo dubitat: Unde vero hoc incolæ gerant, parum nostro Auctori constitut. Constat id aliis, Anglis maxime nonnullis, qui vel à Britone, rege non admodum certo, vel ex voce & lingua Cambrica *brith* origines illas arcessunt; quasi pictos vel picturatos dixeris, *incertum ob decorum, an quid aliud, vitro corpora infectos*, ita Pomponius Mela loqui-
tur Lib. III. c. 6. i. e. vitro colore. Bo-
chartus ad linguam Punicam, & confecta
eò Pœnorum itinera recurrit, ut dicatur
Bερταννία בְּרֵת בֶּרֶת *anac*, i. e. terra
flanni plumbique, cuius copia hinc exportari
poterat. Huc multas veteranum auctoritates
refert, ipsamque b Cassiteridum Καστιτερίδων
appellationem, quam Græci ἐν τοῦ καστι-
τέου, i. e. à *flanno* derivarant indubie.
Imo hoc revocat eandem ad linguam c Hi-
berniæ nomen, quod veteribus *Juverna*.
X 3 *Bερνία*.

a Britannia unde dicta? *b* Cassiterides. *c* Hibernia.

Cœli solique
natura An-
glia.

Scotia.

Incolarum
mores.

Nomen In-
sulae.
Longitudo
& latitudo.

situs.

III. *Anglia* solo est tam ubere ac fœcundo, ut omnia majori nitidiorique forma prognata benignius quam aliæ terræ alat; cœlo adeo clementi, ut rorem marinum ac laurum magnâ copiâ producat. Id imbribus ac nebulis crassum asperitatem frigorū prohibet. Asperioris cœli solique est *Scotia*, longius in Septemtrionem producta: saxo sterili plurimum ac lacubus horrida, tristisque aspectu (1) α

IV. Gens olim Britannica inculta, inhospita, immanibus moribus fera vel foeda: (2) nunc Angli omnium delicatissimi perhibentur. Nomen genti seu insulæ unde quæsitus, parum constat. Porrigitur insula in longum à Tarvidio seu Orcade promontorio, vulgo nunc *Dunsbyheat*, ad Dubrim portum vulgo *Dover*, milliaria Germanica circiter cl. *Latitudine* maxima patet inter Dubrim ac Bolerium promontorium, vulgo *the Landes end*, mill. Germ. lxx. Ipsa forma triquetra in tres angulos se cuneat. Quorum unus Septemtriones prospicit: nullis contra terris, vasto atque aperto mari: alter *Belgas* ac *Rheni ostia*: tertius *Hispaniam*. Unum latus in Orientem, Germaniæ (intellige veteris, cuius pars Norvegia) obtenditur; alterum in Meridiem, Galliæ, tertium in Occidentem Hiberniæ. Oceano undiquaque alluitur, ab Occasu Hibernico, ab Septemtrionibus Caledonio, ab Ortu Germanico, à Meridie Britannico; ubi fretum Gallicum (3) inter Dubrim & Bononiam. β

CAP.

Bervia IovBervia effertur: Hocque nihil esse aliud quam יבר נאה Iber neah, i.e. ultima habitatio, ultra quam nihil nisi vastum mare in occasu prisci noverant. Sic Gallus ille doctissimus Lib. I. Chan. c. 39. unde duobus Cluverii etymis addetur tertium.

BUNONIS.

α *Anglia* lupos non habet; non tam ex regionis natura, quam nobilium cura &

venationibus; seu potius, quod ajunt, quoniam scelerati capite lupi poenam capitum redimere jussi, insulam ita tandem vacuefactam à noxio isto animali liberarunt α . *Coturnices tamen segetes saepe effodiunt & affigunt. Oves ibidem sunt multa velleris optimi; sed caro earum minus sapida est.*

β a Mulieres in Anglia δ indulgentibus utuntur maritis, & nihilominus habentur castæ.

a Anglorum mores.

(*1) Licet Anglia inferior ubertate soli; multis tamen locis frugum ferax, pecore, volucri, & piscibus dives. Lacus habet per multos piscofos, montes pecori pascendo apprimè utiles, plumbi & aliorum uti vocantur metallorum non prorsus vacuos, plurimis etiam locis Sylvis opertos. (Ed. Lond.)

(*2) Id commune crimen, mi Cluveri, à quo Germani tui veteres, te ipso teste, non immunes; de veteribus Britanniae Incolis Lector Cælarem ac Tacitum consulat. Cependum etiam & Buchananum haud sine fructu legat. (Ed. Lond.)

(*3) Ceu potius Britannicum; Britanni enim imperium Pelagi sibi vindicant. (Ed. Lond.) Sed quo jure ipsi viderint qui Grotii Mare Liberum & Seldeni Mare Clausum legerunt.)

castæ. Viri in bello strenui, pericula ad furorem usque contemnunt: Si tamen alimenta defuntur, nihil illis reperitur mollius. In re nautica prouissimi & expeditiissimi, Tyranni maris vocantur; quos ea de causa valde formidant Turcae. In bellis contra exterros, in Reip. periculo, vexillum explicatur, quod a Standartum vulgo vocantur. Est vero Standartum currus, in quo malus erigitur, in cuius summo apparet crux, quæ ex brachiis suis continet vexillum. (* Olim scilicet, nunc enim vexillo Insignis regis depicto utuntur. (Ed. Lond.) In universa parentum bona succedit filius primogenitus, qui cæteris suis fratribus ex haereditate paterna, quantum libet, tribuit. (* Si alias à patre non cautum sit, ut plerumque fieri solet. (Ed. Lond.) Pupillorum nobilium tutela ad Regem pertinet; sed hic curam istam Aulico committit, qui satis maligne pupillorum bona fæpe administrat. (* Mos iste a tempore Car. I. lege abrogata. (Ed. Lond.) Latrones in viatorum vitam raro deserviunt, spoliis contenti. (* Nulla datur gens maritima à facinorosis e. g. immunis, at nusquam

acerbius plectuntur quam in Britannia. (Ed. Lond.) In servos suos acerbissimi domini audiunt Angli. Parlamenti in Anglia potestas magna est; quippe sine quo Rex fere nihil, quod alicujus est momenti, decernere potest. De cæteris vid. Cambdeni Britannia.

HEKELI.

a Contrà Cœnes habet præstantissimos, & Equos celeres, licet illi parvi sint. Vinum tellus non gignit, sed Cerevisia, quæ ex hordeo coquitur, maximo in usu est, optimè faporis, & homines, quod fortis, facilime inebriat.

b Quæ niveo candore insignique formâ sunt, & decentissimi vestitus honestatem amant.

c Optimi Sagittarii.

d Victus maxima pars in carne consistit. In Prandis ac Cœnis hilarè, nitidè, lepidè atque ampliter vivunt.

e Sunt etiam Pýratæ, quippe qui Canarias Insulas, Capitis viridis, Brasiliam & Americam infestant, atque Hispanorum & Portugallensium Naves ac Scaphas depraedantur.

a Standartum.

C A P. XXI.

Divisio Veteris Britanniæ, item de fluviiis & opidis.

I.

E Am insulæ partem, quæ nunc Scotia est, Caledoniam olim appellatam, cum ex aliis, tum ex Tacito maximè liquet. At tota postmodum divisa in Majorem, & Minorem. Major ea pars, quæ nunc Anglia: Minor, quæ Scotia. I.

Caledonia
Major &
Minor.

II. Ma-

Major Brit-
tannia,

REISKI.

I. a Britannias numero pluratio Romani efferunt, earumque prisca divisio sic valuit, ut Ptolemæo alia major, aliaque minor esset: Major quidem Angliam Scotiamque, minor Hiberniam complexa, manifestissime declarat, quam noster Auctor inde recesserit. Romanis autem sub Sévero Imp. alia fuit superior sive australis & ceterior; aliaque

inferior seu borealis & ulterior (tandem quintuplex, prima nempe, secunda, maxima Cæsariensis, Flaviana & Valeria. b Vetus quippe variat multum divisio: Neque constat unde Scotia, num ab rege dubio Scoto dicatur: Caledoniam è Cambrico vocabulo Kaled. (* Buchananus Lib. v. Nomen Caledoniæ à Lingua prisca Scotorum, quam optime calluit, dicit; Calden enim Scotis

a. Britannia multiplex.

b. Scotia & Caledonia.

Ostidamnii
f. Damnonii.
Durotriges.
Segontiaci.
Bibroci.
Cantii.
Trinobantes.
Cassii.
Zoeni.
Ancalitæ.
Atrebatii.
Dobuni.
Silures.
Ordovices.
Demetae.
Cornavii.
Coritani.
Patisi.
Brigantes.
Meatae.

Britannia
Mior five
Caledonia.
Caledonia
Sylva.
Grampius
mons.

II Majoris populi, quorum nomina apud rerum auctores clara: Ostidamnii ac ^a Damnonii ^a; nunc Cornuwal regio: ^b Durotriges, Devonschire: ^y Belgæ, Somerset: Segontiaci, S. uirsex & Southampton: Bibroci, Surrey: Cantii, quorum regio Cantium, vulgo nunc Kent: Trinobantes, Middelsex, & Hardforschire: Cassii, Cambridge & Essex: Zoeni, Northfolk & Suffolck: Ancalitæ, Oxford, & Buckingam; Atrebatii. Berceria: Dobuni, Gloucester: ^d Silures omnium latissime incolentes, nunc Wallia, vulgo Waelles. Ordovices, Cardigan: Demetæ, Carmathin: Cornavii, Cornawan. Præterea Coritani, Lincolnschire: Parisii, ea pars Yorckschire, quæ Lincolnschire contermina: Brigantes reliquum Yorckschire & Northumberlandt, Meatae, Cumberlandt. Horum omnium clarissimi fuere Silures atque Brigantes: hi numerosissimi, illi pugnacissimi.

III. At in Minoris Britannia, sive Caledonia, olim omnia obscura, ac pleraque veteribus ignota, (1) nihilque ^e Sylva Caledonia ac monte Grampio clarus.

IV. Flu-

Scotis ea arbor est, quæ Latinis *Corylus*, unde & Caledoniæ Sylvæ nomen putat inditum, & Caledoniorum oppidum ad Taum amnum situm, *Dunealden* adhuc vocatur, hoc est *Corylorum tumulus*. (Ed. Lond.) i.e. duritie dictam putant, Bochartusque comprobat; Phœnices etiam suas colonias è Gadibus huc duxisse, idem auctoriter veterum confirmat: Ita Silures i.e. *braccatos*; Camalodunum i.e. *urbem regiam Pœnis* nominatam statuit.

BUNONIS.

^a Inde a Damnonium promontorium nomen habet; quod vulgo Cap. de S. Michael & Cap. de S. Justin. ^c

^b Durotrigum regio aliis habetur Dorsetschire, quorum oppidum Dunium seu Dorestria. ^d

^y Belgarum nomen hodie videtur referre oppidum Welles.

^d Silures five Silyres & Cambdenus statuit

a Damnonium promontorium. b Caledonia Sylva. c Sterlinum. (*1) Tacitus autem in vita Agricolæ multarum civitatum sive gentium in Caledonia meminit, & magnificè de Caledoniorum virtute bellica, Galgaco duce, loquitur. (Ed. Lond.)

in Wallia, ubi nunc Hereford, Radnovia, Brechinia, Monumethia & Glamorgania Comitatus.

^e b Caledonia Sylva olim insignis & vasta agrestes & horridos genuit ursos. Ad eam aliquo modo notitiam suam armis propagasse Romanos, prope triginta annorum spatio, Plinius auctor est. Vestigia hodie dicuntur superesse ad c Sterlinum oppidum; ubi solent comitia celebrari, & dum Scotia suos in regno habebat reges, regii educabantur liberi f. De monte Grampio dicetur cap. xxiv.

HEKELI.

^a Vel, Damnonii.

^b Quod maximè Occidentale.

^c Aut potius The Landes end. Alias vocatur Ocrium. Sed Damnia Plinio felicis Arabia Regio est, aliis vero Flumen Calabria.

^d Et quidem Villanovano & Camdeno:

^e Quo-

IV. *Fluvii Britanniæ celebriores sunt; Tamesis, & vulgo Fluvii Britannia. tannia. Tamesis. Sabrina. Humber.*

Tamess; *Sabrina,* *Savern,* & *Humber*(^{*1}): brevissimo cursu at latissimis ostiis (id æstuaria efficiunt) commodum majoribus navibus accessum præbentes.

V. *Urbes Britanniæ nullas antiquitus incoluerunt; quum autem hominum esset infinita multitudo, creberrimis ædificiis dispersi egerunt; opida, ut autor est Cæsar, vocarunt, quum sylvas impeditas vallo fossaque munivissent, quo incursionis hostium vitandæ causa convenire consueverant.* Postea verò, cum Romani eò legiones suas coloniasque invexerunt, cultius jam paucis quibusdam urbibus habitari cœptum est. In his *Camalodunum* fuit Romanorum *colonia*, nunc *Malden*, *Camalodunum.* opidum maritimum in *Essexia*; & *Londinium*, nunc *Londen*, *Londinium.* copia negotiatorum & conventu jam tum maximè celebre.

e Quorum etiam *Strabo* & *Ptolemaeus* mentionantur.

f Sic *Scoticus* Oceanus à *Val. Flacco* etiam vocatur *Caledonius*, à *Caledoniâ* *Sylvâ* fortè, quæ huic est vicina.

BUNONI S.

ζ Fluminum Britanicorum facile celeberrimus ^a est a *Tamesis* ⁱ; qui in Orientem fluens, Oceano Germanico feso infundit, per sinum, cui in aduersa insulae parte alias oppositus, flumen b *Sabrinam* emittit in Hybernicum mare. Ad *Tameſin* res contra Britanos gessit C. Julius Cæsar. Est hic fluvius in prima parte insulæ, non longe

à e promontorio *Cantio*, Galliæ in obliquum obverso ad fretum Gallicum sive Morinorum; ad quod Cæsar prima in Britanniam expeditione appulisse creditur. Nec *Tamesis*, nec *Umbra*, & aliquot præterea Angliæ flumina, pluviis abunde cadentibus, nivibus liquefactis, augentur. *Giraldus Cambrensis.* k

HEKELII.

g S. *Tems.*

h Et maximus.

i S. *Thameſis Cæſari & Oroſſo*; *Ptolomeo* vero *Jamissa*, *Iduſſoræ*.

k Sed *Tamassis* *India* intra *Gangem*. Urbs est apud *Ptolom.*

a *Tameſis* fl. b *Sabrina* fl. c *Cantium* promont.

(*1) Merito addi possunt *Bodotria* Romanis celebris nunc *Forihad*; idem *Taus* & *Glotta*; (Ed. Lond.)

C A P. XXII.

De Incolis Britanniæ.

I.

D E incolis Britanniæ sic Cæsar in Comment. de Bell. Gall. *Britanniæ* pars interior ab iis incolitur; quos natos in insula ipsi memoriae proditum dicunt: Maritima pars ab iis, qui præda ac belli inferendi causa ex Belgis transferunt, qui omnes

Y

omnes his ferè nominibus civitatum appellantur; quibus orti ex civitatibus eò pervenerunt. Post hunc Tacitus: *Britanniam*, inquit, qui mortales initio coluerint, indigenæ, an advecti, ut inter barbaros, parum compertum: *habitus corporum varii*, atque ex eo argumenta: namque *Caledoniam* habitantium rutilæ comæ, magni artus, *Germanicam* originem asseverant. *Silurum* colorati vultus & torti plerumque crines, & positi contra *Hispaniam*, *Iberos* veteres trajecisse, easque sedes occupasse, fidem faciunt: proximi *Gallis* & similes sunt. Gallos vicinum solum occupasse creditur. Regibus (*i) olim, ut nationibus distincti, regebantur.

*Britannia à
Romanis
rentata &
occupata.*

II. Primus omnium Romanorum *a Jul. Cæsar* cum exercitu Insulam ingressus, quanquam prospera pugna terruerit incolas, ac littore potitus sit, potest videri ostendisse posteris, non tradidisse. At *β Claudius* Imperator trajectis legionibus gentem perdomuit: paulatimque in formam provinciæ proxima pars Britannæ redacta est: donec tota tandem in Romanorum potestatem sub *Domitiano* pervenit. Quanquam non defunt, qui negent, unquam à Romanis perdomitam fuisse Caledoniam, id est, Scotiam: pro argumento afferunt, & murum in limitibus majoris minorisque Britannæ à Romanis,

BUNONIS.

α Cæsar in Britanniam bis cum exercitu trajecit, in deditiōnem insulanos quosdam accepit, tributumque & obfides eis imparavit. Deinde principes Britannorum per legationes se insinuarunt Augusto Cæsari.

β Post Claudii auspiciis magnas res in insula hac gessit Julius Agricola.

γ Hadrianus a murum, ab Oceano Germanico ad Hybernicum, per transversam insulam duxit. *Antoninus Pius* cespiticium murum excitavit.

REISKII.

i Primos è Gallia, Hispania, Germaniaque hoc incolas progressos lingua, mores & habitus aperte significant, traduntque Græci & Romani historici. *b* Cur itaque

Camdenus Britanniam suam sero cognitam fuisse scribat, non intelligo; quam Eratosthenes, Dicearchus, Polybius, Straboque coloniis frequentatam memorant. De Romanis concesserim, quibus cuncta Britannæ loca in dubio relinquebantur, antequam ea Claudius patefaceret. *c* Scotia tamen nunquam domari potuit, et si sparsus tentata: Severo & Constantino Impp. ea non cessit, ne Valentianio III. quidem, cuius numisma Scotiam subactam præ se tulit. Nam Scotti muro diruto suis regibus paruerunt: E quorum stirpe ortus Jacobus VI. Angliam Scotiamque primus junxit & magnam constituit Britanniam: Huic nepos cognominis Jacobus in ea successor factus, ob Angliam divulsam, ad Gallos triennio abhinc exul abiit.

BUNO-

a Muri inter Angliam & Scotiam. *b* Britannia num sero cognita? *c* Scotia Romanis invicta.

(*i) Regulis potius, uti ex Cæsare liquet, qui plures Regulos in Cantio memorat. (Ed. Lond.)

nis, contra Pictorum Scotorumque incursions, exstructum.
Verum hos refellunt Dionis Zosimique historiæ, in rebus
gestis & Severi & Constantini Imperatorum. (* i)

III. Cæterum, imperarunt Romani Britanniæ ad *Theodosii* a
usque tempora: tunc verò cum legiones præsidiaque Roma-
na, ad Galliam defendendam accersita, illam inermem relin-
querent; *Scoti Pictique* ulteriore insulæ partem, quæ nunc
Scotia est, incolentes, ea occasione illecti, citeriorem, id est,
Angliam armis invaserunt: quorum impetum, quum hi susti-
nere nequirent, *Anglos* ex Germaniâ atque *Saxones* in auxi-
lium vocarunt; hi postmodum hospitii fide ac jure violatis,
Britannos domibus agrisque pepulerunt. Pulsorum pars in
Galliae extrellum angulum sedem, ut supra dictum, nomen-
que intulerunt: pars intra montes, (*Wallia* nunc est) ut pote
loca contra hostium violentiam satis munita ac tuta, conce-
dentes, ad hanc usque tempestatem priscam Britannorum gen-
tis linguam conservare creduntur. *

IV. *Scotia* abhinc à *Scotis* denominata suos ordine habuit
Reges: *Angliaque* ab *Anglis* nomine tracto, seorsim suos.
Wallia,

B U N O N I S.

* Post *Septimius Severus*, alium item mu-
rum, ab Occidente in Ortum, extruxit:
quod *Spartianus in Hadriano Pio, & Severo*,
itemque *Aur. Victor in Severo* tradunt. Hic
murus subinde reparatus duravit usque ad
Valentinianum III. Tum enim à Gallione
lapide vestitus insertis tubulis æneis. Hodie
ab indigenis dicitur *Keep-Wall*, murus cu-
stodiæ, & *Pehitz-Val*, Murus *Picticus* b,
Britannice *Mur-Sever*.

* *Saxones* isti c. Britaniam inter se partiti
nominarunt *Saxoniam Transmarinam* usque
ad *Egberti* tempora, qui sub Carolo M. mi-
litarat. Is à *Saxonibus* occiduis Rex con-
stitutus *Cantianos*, *Northumbros* & *Saxones*
Orientales sibi subjecit, & sanxit, ut omnis
illa regio cum viétrix, tum viéta uno no-
mine *Engelland* a *Anglia* appellaretur, ipsi-
que incolæ, Britannico & Saxonico nomine

deleto, vocarentur *Angli*.

ζ a *Buchananus* à *Fergusio I.* ad *Jacobum VI.* numerat CVII. Scotorum Reges;
ex quibus LVII. morte violenta periisse
tradit *Henricus Ranzovius in exempl.* quod
plerumque sit similitudo flatus, successus &
obitus in parent. & fil. Post *Elisabethæ Angliæ* Reginæ obitum *Jacobus VI. Scotiæ Rex* regnum Angliæ quoque obtinuit, Sco-
tiamque suam cum Anglia & Hybernia
conjunxit; quod contigit anno Christi 1603. Ejus filius *Carolus I.* e quum Anno 1649.
f à suis securi esset percussus, *Olivier Crom-
wel Protectoris* nomine dominatus usque ad
annum 1658. Hujus deinde in dominatu
successor *Richardus filius per milites imperio*
exutus, & *Carolus II.* exul immeritus mag-
no populi sui g studio anno 1660. b in re-
gnum reductus haec tenus regit.

Y 2
a Reges Scotiæ.

HEKE:

(* i) *Scoti* quidem, teste *Buchanano*, *Scotia* plerumque pulsi à *Romanis*, *Pictis* &
Britonibus (imperante Maximo) Æbudas tamen retinuerunt. *Romanis* nunquam
subdi fuere, & Patriam recuperarunt *Honorii & Arcadii ævo*, auspicis *Fergusii II.*
Scotorum Regis. (Ed. Lond.)

Wallia
Princ
ceps.

Wallia, vulgo Anglis *Wales*, incolis *Cambray*, suis olim principibus, post Anglorum perfidiam, diu recta fuit. Tandem bello victa horum cessit imperio. Inde mos invectus, ut primogenitus Anglorum Regis filius Princeps *Walliae* nuncupetur. "

HEKELLI.

- a Junioris.
- b A Pittis, s. Pictoribus, Insulæ Britannicae Populis, qui in Historiâ Witekindeâ PEHITI corruptè dicuntur.
- c Viri bellicosissimi.
- d Engelonit.
- e Anno 1600. d. 19. Nov. in *Scotia* natus.
- f D. 30. Januar. Styl. vet. circa horam 2.
- g 3. pomeridianam *Londini*.
- h D. 30. Maii.

BUNONIS.

z Intra Walliam compulsi Britanni fortis.

a Eduardus I. Walliae primus Princeps.

ter se se tutabantur, ipsosque Anglos saepemalitabat; adeò ut *Offa Merciorum Rex* objecto vallo, cuius vestigia supersunt, vulgo *Claud-Offa*, id est *Fossa Offa*, eos à suis prohiberet finibus. Ita illi sub suis mansere Principibus, usque ad *Henricum III. Angliæ Regem*. Tum *Leolino Wallorum Principe* cæso, Wallia subacta & Angliæ attributa est. a Inde *Wallia Princeps* dicitus est *Eduardus I. Henrici III. filius*. Suis tamen usi sunt Walli legibus usque ad *Elisabetham Reginam*, à qua, istis abrogatis, *Anglicæ* illis præscriptæ sunt leges.

CAPUT XXIII.

DE ANGLIA.

I.

Anglia li-
mites, longi-
tudo, & la-
titudo.

CÆterum, *Anglia* a dividitur ab *Scotia* *Tueda* ac *Sulveio* fluminibus (* 1). Occupat in longitudinem à *Waymouth* promontorio prope *Dorcestriam*, ad *Barvicum* opidum in finibus *Scotiæ*, millaria Germanica LXXX. In latitudinem ab opido *S. Davidis* ad opidum *Tarmouth* millaria circiter LX. At

HEKELLI.

a Hoc Regnum, generaliter sub *Historia ANGLICANÆ*, Lugd. Batav. Ao. huj. Sec. 49. in f. 8. exc. Titulo à POLYDORO VIRGILIO sat accuratè descriptum est. Et extat Autor anonymous, qui *Rationem Reipublica ANGLICANÆ* *Hagæ Comitum* Ao. ejusd. Sec. 54. studiosè quoque curavit publicari. *Annales autem Rerum ANGLICARUM* & *HIBERNICARUM*,

regnante ELISABETHA, GUILIELMUS CAMDENUS Leydæ Batav. Ao. huj. Sec. 39. in specie 8. f. prælo jussit subjici. Et nota est NICOLAI HARPSFELDI *Historia Ecclesiastica ANGLICANA*, notique sunt RICARDI SMITHEI *Flores Historie Ecclesiastice ANGLORUM* Gentis, quorum hi Parisiis Ao. huj. Sec. 54. in fol. illa autem *Duaci* Ao. ejusd. Sec. ead. f. est impressa.

BUNO-

(* 1) Et montibus Zevoticis. (Ed. Lond.)

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. II. Cap. XXIII. 173

At si infimam partem, id est, latus meridionale permetiaris,
millaria erunt circiter LXX.

II. Cæterum; *Anglia* divisa fuit medio ævo in duas parteis: <sup>Divisio
Angliae.</sup>
Cambriam ^a; quæ eadem nunc *Wallia*, & (*i) *Loegriam*,
reliquam

BUNONIIS.

a Cambria illa Angliæ pars Occidentalis est, *Sabrina* & *Dee* vel *Devâ* & fluminibus contenta, dividitur in *Venedotiam*, *Provisiam*, & *Debenbariam*, *Venedotia*, eadem *Wallia Septentrionalis*, habet *Merionithiam* ^e, *Arvoniam* seu *Carnarvan*, *Denbigajam* & *Flintiam* ^f. In *Provisia* sunt *Radnoria* & *Montomeria* ^b. In *Debenbartia* vero, quæ *Wallia Meridionalis*, *Glamorgania*, *Mari-*
dunum, *Penbrochia*, *Menevia*, *Ceretica* five *Cartigania*, *Breckinia*, *Herefordiæ*, & *Monumetha*. a *Wallia Borealis* sterilior est, quæ ferè tota montana: quibusdam tamen in locis cespite abrafo & combusto redditur fertilis. Incolæ natura loci sese facile tantur, quod Vallibus multis fracta regio est. Heic montes sœpè adeo vicini sunt, ut ex eorum verticibus pastores colloquantur; nec tamen nisi tota die ab una crepidine ad alteram perveniant. *Australis Wallie* pars fertilissima est; canes ejus, pecoris vilfarumque custodes, laudantur. b Lingua Britannica antiqua in *Wallia* perhibetur esse reliqua; quam tamen Angli delere moluntur.

HEKELII.

b Seu *Occidua*.
c S. Sabrianâ, qui *Sevarne Anglicè* & *Hafren Britanicè* dicitur.

d S. Deâ Yfryduvy Britanicè dicto.
e S. Merviniam.

f MERIONITHIA inter Montium conglomerationes omnium totius *Wallia* terrarum hispida magis est & horribilis. Habet enim Montes altissimos; arctos tamen, & in modum Arcis acutissimos, nec raros quidem, sed creberimos, & tantâ æquilitate consertos, ut in summis eorum verticibus Pastores confabulantes, vel convitantes, si concurrerent forte statuerint, à mane ad vesperum vix convenienter. *ARVONIA* giebâ est satis fertili, & Oppidulis redimita.

In hâc est *Bangor*, Sedes Episcopalis, quæ 96. Parœciis præsedit. *FLINTIA*, s. *FLINTENSIS* Provinciola, ^g *Anglicè FLINTSHIRE*, non quidem est montana, sed collum prominentia aliquantulum surgens, quæ leniter in fertilissimos agros resupinatur, qui (præfertim quâ Mare propiciunt) *Hordeum laudatum* tam benignè profundunt, ut semper nonâ à primo satu hebdomade demerant Agricolæ.

g. S. ut alii, Maginus in primis, legunt;
PÖVISIA.

h In his olim infederunt *Ordovices* Populi.

REISKII.

i c Anglia nomen ab Anglis, gente Saxonum Holstica vel Cimbrica invenit. Britanni enim Romanis aut Consularibus viris aut Præsidibus subiecti, ut incursions Pictorum Scotorumque perpetuas retundarent, excusso, quod ferebant, imperio Anglo-Saxones in auxilium evocarunt. Angli hoc navibus proiecti terras occupant A. 449. Heptarchia regia constituta, donec A. 800, regnum septuplex uno Ecbertus imperio complectebatur. Denique à Normanni suis incursionibus infestata A. 1027. Angliam subjugarunt: Hinc iterum exclusi, potea tamen *Suffexiensis* prælio majores prævalent: Unde magna lingue, juris & regni mutatio subsecuta, hujusque per variis Comitatus (Shires) Ducatusque divisio. e Nuper Anglia novis motibus agitata, cum sibi suæque libertati ac religioni consuleret, *Wilhelnum Arauñonem Principem* è Belgio vocatum, Jacobi regis generum, regem sibi præposuit, belloque Gallicas machinations non maritimo tantum sed terrestri Belgico adhuc frangit cohibetque. De preventu Angliæ, ligno & carbone fossili, lanificio, croco, sicera, thermis, acidulis, emporiis, portibus, Academiis, societate doctorum regia, multisque artium inventis pauca dicere quid juvat?

Y 3.

BUNO-

a Wallia. b Wallorum lingua. c Angli. d Normanni. e Angliæ status hodiernus.
(*i). Antiquitus. (Ed. Lond.)

reliquam Angliæ partem. Fuerunt ad patrum nostrorum memoriam in eâ Ducatus aliquot (* 1): verùm his abolitis, LII. Comitatibus, quos incolæ Schires vocant, tota distincta est. Archiepiscopatus sunt duo: Cantuariensis in urbe Cantuaria; vulgo Canterbury: & Eboracensis in urbe Eboraco, vulgo Yorke: his Episcopi subsunt xxiv.

Urbes, Portus & Academias.
Londinum.

Eboracum.
Bristolium.
Southampton.

III. Urbium Princeps est β Londinum; Londen; caput atque compendium totius regni, Emporiumque inter celeberrima Europæ nequaquam postremum: urbs amplitudine ac duorum templorum immensa magnitudine maximè conspicua. Hanc magnitudine incolarumque frequentia sequitur γ Eboracum (* 2), inde δ Bristolium, vulgo Bristow, Gallicarum mercium nobile Emporium; ut ϵ Southampton Hispanicarum.

De

BUNONI S.

β a Londinii est regia Withal. κ
 γ b Eboracum ι ad fl. Yore, medio fere
situ est inter Londinum & Edenburgum; m;
fertur Constantini M. patria. Mortuus hic
Constantius Imperator istius parens. Ab ea
provincia filius regis secundo genitus nomen
habet. η (* Ducus scilicet. (Ed. Lond.)

δ Bristolium est ad Sabrinæ fl. ostia, à
Londinio 97. mill. in Occasum; inter urbes
tertium sibi locum vendicat. σ

ϵ c Southamptonia urbs maritima, in me-
dio ferè illius lateris, quod Meridiem spectat,
sita è regione insulæ Vectis.

HEKELII.

ι CASPAR DORNAVIUS loc. p. 7. cit.
ex Cambdeni BRITANN. de hâc Urbe
magnâ ac valde potenti allegat hos Versus
elegantissimos:

Urbs per amena Situ, Cœloque Solo beata,
Urbs Pietate potens, numero Cive superba;
Qua nova Doctrinis LUTETIA, Mercibus
ORMUS,
Altera ROMA Viris, CHRYSÆA secun-
da Metallis.

Patria erat Thome Mori, supremi Regni
Britannici Cancellarii, qui Paulo Jovio in
Elogiis testante, licet omnibus Religionis
atque Justitiae numeris longè esset optimus
atque sanctissimus; tamen non, nisi Inno-
centiæ suæ, reus ab HENRICO VIII.
Anglia Rege, A. sup. Sec. 35. securi, proh!
subiectus est. Cæterum hæc Urbs fama
Oldenburgii, Viri modestissimi atque curio-
sissimi, longè clarior haec tenus est facta.

κ Qs. dicas Weisse Hall, s. Aula alba;
quam exstrui atque ædificari jussit Henr.
VIII. In hâc visu sunt in primis digna. I. BL-
BLIO THECA Elisabetha Reginæ, Græcis,
Latinis, Italicis, & Gallicis Libris referta,
inter quos Libellus est Gallicus, propriâ Reginæ
manu in membranâ scriptus, & Hen-
rico VIII. Anglia Regi, Parenti dedicatus.
II. PASSIO CHRISTI in vitreis Tabellis
adumbrata.

 λ Vulgo Yorke.

m EGBERTUS in hâc Urbe egit Ar-
chiepiscopum, & quidem circ. A. CHR.
DCC. L. ac omnium liberalium Artium ar-
marium & sacrarium, nobilissimam nempe
Bibliothecam, in eâ constituit. Vid. Quenstedt,
loc. persæpe cit. p. 89.

n Voca-

a Londinum. b Eboracum. c Southampton.

(* 1.) Lancastria adhuc Ducatus titulo gaudet. Vide Camdenum de Britannia divisione; de hodiernis Angliæ Ducibus vide Smith de Republica Anglorum. Dux olim officii, nunc autem honoris tantum titulus, de quo Seldenum de honoris titulis consulas. (Ed. Lond.)

(* 2.) Cluverii scilicet ævo, & nunc incolarum frequentia Bristolio cedit. (Ed. Lond.)

De reliquo & *Oxonium*, vulgo *Oxford*, & *Cantabrigia*, vulgo *Cambridge*, illustribus Academiis ornatæ, magnificentissimis collegiorum ædificiis celebrantur. Sunt præterea in primis visendæ arces seu domus Regiæ circa Londinium, in lætoribus atque amoenissimis agris dispositæ: quarum nomina *Grinwich*, *Richmont*, *Kingston*, *Nonsuch*, *Hamptoncourt*, *Windsor* (*1), & versus Cantabrigiam *Tebal*. Brevissimus ex Britannia ad continentem trajectus est à *Dubri* ad *Cale-*
tum, vulgo *Calais*, Galliæ opidum, mill. Germ. vi. Reli-
qui portus celebriores sunt; in Orientali insulæ latere *Nieu-*
castell, *Hull*, *Lyn*, *Tarmouth*, *Harwich*, *Colchester*, *Sand-*
wich; in Meridionali latere *Plymouth*; in Occidentali la-
tere,

Oxonium.
Cantabri-
gia.

* Vocabulari enim communiter der Hertzog von Jork.

* *Saxoniæ* dicitur Burghstoun, i. e. Locus illustris. Ad aspectum enim tūm publicis, tūm privatis ædificiis ita pulchra est, ut nomini respondeat.

BUNONIIS.

* a *Oxonium* ad Cherveli & Iffis seu *Uſa* confluentes fl. Londinio in Occasum 50. mill. distat p. *Alvredus* Saxonum Rex dicitur hic Academiam instituisse anno C. 872. habet collegia xvi.

* b *Cantabrigia* Londinio abest in Boream 45. mill. Collegium hic instituit Barsomus Elenensis Episcopus anno Christi 1274. Scholam publicam ante constituerat ibidem Sigebertus *Eaſt-Anglorum* Rex anno C. 637. Hodie xiv. habet collegia. Hinc Britannia viros dedit celebres: præter *Lanfrancum* & *Anihelnum* Cantuarienses Episcopos, Venerabilem *Bedam*, *Alexandrum ab Ales*, *Nicolaum de Lyra*, *Guilielmum Oecam*, *Bartholomeum Anglicum*, *Edoardum Hoito-*
num, *Thomam Morum*, &c.

* c *Arx Hamptoncourt*, est ad Tamesin splendidissima, à *Thoma Wolſeo Cardinali* condita; Palatium plane regium.

* d *Windsoria* ad eundem est fluvium, in quo convenire solent quotannis, in die S.

Georgii, Equites Ordinis Garterii, die Ritter des Hofenbandes.

* e *Hull* quum portas clauderet regi suo Carolo I. ab ipso frustra oppugnata est; & hinc coepit est bellum istud, ipsi regi & regno fatale.

* f *Plymouth* Francisci Draci patria est. Cæterum Anglianæ in *Cambriam* & *Legriam* (* De *Lægriæ* nomine non constat, ut fabulosam Camdenus respuit in divisione Britanniæ, & partitionem istam Galfrido Monumethensi adscribit. (*Ed. Lond.*) dividit, suprà dictum est. *Cambræ* provinciæ eodem loco memoratae sunt. g *Legriæ* vero alia est superior, alia inferior. *Superior* descendit à finibus Scotiæ ad utrumque Angliæ æstuarium *the Washes* in mari Germanico, & *Sabiniæ* fluvium in mari Hybernicō. Ejus provinciæ sunt 1. *Northumbria*, in qua h *Barwick ad Teiffe fl.* & i *Neucaſtel*. 2. *Cumberländia* vel *Cumbria*, in qua k *Carlie*. Inter has duas provincias intercurrit murus suprà dictus, incipit à *Carlile*, & definit apud *Neucaſtel*. 3. l *Dunelmensis Episcopatus*, in quo *Dunelnum*. 4. *Westmorländia*, in qua m *Apelby*, & n *Kandale* Ianificio celebris. 5. o *Lancastria*, in qua *Lancaster*. 6. p *Cestria*, in qua *Chester*, sive q *Westcheſter*. 7. *Salopia*, in qua r *Schrewsbury*. 8. *Eboracum*, in quo *Yorck*.

9.

a *Oxonium*. b *Cantabrigia*. c *Hamptoncourt*. d *Windsoria*. e *Hull*. f *Plymouth*. g *Lægriæ* superioris Provinciæ. h *Barwick*. i *Neucaſtel*. k *Carlie*. l *Dunelnum*. m *Apelby*. n *Kandale*. o *Lancaster*. p *Chester*. q *Westcheſter*. r *Schrewsbury*. (*1.) *Hamptoncourt* & *Windsor*, solum nunc eo nomine dignæ. (*Ed. Lond.*)

Insulæ ad
Angliam.
Mona.
Menavia.
Anglesei.
Ins. Vectis.

tere, Chester: unde naves in Hyberniam navigaturæ solvunt.
IV. Insularum Anglico litori appositarum clariores sunt; ab Occasu Mona, nunc Man, incolis quondam validissima; & Menavia sive Monapia; nunc Anglesei Anglis; Wallis, Mon; à Meridie est, Vectis, nunc Wight.

9. a Lincolnia, ubi Lincolne. 10. b Notinghamia, in quo Nottingham. 11. c Darbia, ubi Darbey. 12. d Staffordia, in qua Stafford. 13. e Leicestria, in qua Leicester. 14. Ruislandia. 15. f Warwickum, ubi Warwick. 16. Wigornia, seu Worcestershire, ubi Worcester. g Inferior Lægria in Oceanum Britannicum procurrit, ejus provinciae sunt 1. Nortofcia. 2. Suffolcia. 3. Essexia, in qua h Malden, olim Camolodunum. 9. 4. Middlesexia, in qua Londinium. 5. Cantium, vulgo i Kent, in qua Cantuaria seu Canterbury, Archiepiscopi sedes, Dovern &c. 6. Surria. 7. Suthsexia. 8. k Southamtonia, in qua Southampton. 9. l Dorcesteria, in qua Dorchester. 10. Devonia, in qua m Exeter & n Plymouth. 11. Cornubia seu Cormwallia, in qua celebris portus o Faulmouth. 12. Somerseus, in quo p Bristol, q Welles & r Bathe, ab aquarum calidarum scaturigine appellata. 13. f Wiltonia, in qua Wilton. 14. Berteria, in qua t Windsor. 15. v Glocestria, in qua Gloucester. 16. Oxonium, in qua Oxford. 17. x Buckinghamia, à fagis, buchen vel boechen; in qua Buckingham. 18. y Hertfordia, in qua Hertford. 19. z Bedfordia, in qua Bedford. 20. aa Northamptonia, ubi Northampton, & castrum bb Forteringhay, ubi de Maria Scotiæ regina Jacobi matre, Caroli I. avia, supplicium sumptum. 21. cc Hundingdonia, ubi Hundingdon.

22. dd Cantabrigia, ubi Cantabrigia. Atque hæc de Lægria.

μ Anglesei, insula Walliæ oræ adjacet apud Bangorium opidum, adeo continentali vicina, ut quandoque recedentibus fluctibus abfuge navigio ad eam perveniatur.

ν Vectis insula est in quam Rex Carolus I. è captivitate elapsus, indeque abreptus, Londonii capite truncatus est: ee Garnesai, itemque ff Jarſai insulæ, quæ Gallico litori prætenduntur, Anglii juris sunt. In hanc & olim damnatæ relegabantur. x

H E K E L I I.

p Urbs est egregia, salubris & amœna.

q Antonino corruptè Cambodunum est. Prolemae Καπονλόδευον, Camulodunum, & Plinius Camalodunum audit. Talbotus hodiè Westchestræ nominari putat; Sicuti Humfredus Lhuydus olim Calceſtre.

r Cambdeno dicitur Cloveſter, Saxonibus Gleauceſter, vulgo Latino CLOVERNIA; Antonino verò Cleuum, f. Glevum. Antiqua sanè Urbs est, ac à Romanis condita, à quâ tertius Anglia Regis Filius DUX GLOCESTRIÆ, seu GLOCESTRENSIS, dicitur.

f Olim Druidum Sedes antiqua.

t Posita est in Oceano Britannico, ac modico intervallo à Continente Britannia distat.

v Quæ Antonino dicitur Cesarea.

x Inter has interjacet SERKE, modica Insula, rupium præcipitiis circumvallata.

BUNO-

a Lincoln. b Nottingham. c Darbey. d Stafford. e Leicester. f Warwick. g Lægriæ inferioris Provinciæ. h Malden. i Kent. Canterbury. k Southampton. l Dorchester. m Exeter. n Plymouth. o Faulmouth. p Bristol. q Welles. r Bathe. f Wilton. t Windsor. u Gloucester. x Buckingham. y Hertford. z Bedford. aa Northampton. bb Forteringhay. cc Hundingthon. dd Cantabrigia. ee Garnesai. ff Jarſai.

C A P. XXIV.

D E S C O T I A.

I.

Scotia longitudo est à Meridie in Septemtriones, id est, à promontorio, quod accolit *The Mule, of Galloway*, qua Hyberniam spectat, ad promontorium *Dunsbyheat*, quod ab Orcadibus Insulis conspicitur, mill. German. lxx. *latitudo* ab Occasu in Ortum, hoc est, à Novantum promontorio, nunc *Ardermouth-head* prope Mulam insulam, ad promontorium Buchananum, vulgo *Buquuhammes*, millaria L. Regio, ut solo, sic incolis bifariam divisa est. Quippe ^a *Grampius* ^{Grampius} *Mons,*

B U N O N I S.

^a *Mons Grampius* c Scotiam dividit in partem Septemtrionalē & Meridionalē. a Septemtrionalis Scotia provinciæ sunt 1. *Strathnavernia*, id est, vallis Naverniæ. In qua aliquot castra versus Orcades. 2. *Caibneia* seu *Caithnes*, in qua promontorium Duneste & Girnego; Item Cathnes & Ackyngill castella ad mare. 3. *Sutherlandia*, in qua *Dornie* & *Clyne* opida maritima. Hic sunt montes candidi marmoris. 4. *Rossia*, in qua Tayn, ad fl. Tayn, Tarbart. 5. *Moravia* vulgo *Muray*, ubi Elgin, Spyne, Nessum &c. 6. *Lòganhabria*, in qua Kyn-tail. 7. *Abrenethaea*, nunc *Strahdee*, in qua Aberdonium, Academia. 8. *Angusia*, in qua Brechin & Dunde. b Meridionalis Scotia provinciæ sunt 1. *Perthia*, in qua Dunchel. 2. *Fifa*, ubi Fasum S. Andreæ, Cuprum & Abrenethium. 3. *Sterlingia*, in qua Sterlingum, ubi comitia d celebrantur, & regii solebant educari liberi, & Doublain. 4. *Cuninchamia*, in qua Yrwen & Ayr. 5. *Cledesalia*, in qua Glasquo, Lanryck & Hamilton. 6. *Gallovidia*, in qua promontorium Galloway. 7. *Laudonia* e, in qua Dunbar & Edenburgum, urbs f inter montes, ut Praga in Bohemia, sita g; in editiori monte est castrum puellarum, in quo priscorum Scotiæ regum & nobilium

filiæ manuariis artibus discendis arctè quoniam asservabantur. 8. *Marcia* seu *Marchia* h, in qua Bervicum maritimum opidum, Howyn, Kelso &c. c Universa Scotia frigidior est, frigus tamen vaporibus, qui ex paludibus, & aestuariis furgunt, infringitur & debilitatur. Nobile fert hordeum, ex quo cerevisia coquitur, paris cum vino acrimoniæ. (* Frumentum etiam cujuscumque generis. (Ed. Lond.) Lupos Scotia habet ferocissimos; qui, nisi à canibus generosis reprimerentur, universam regionem redderent vastam. Cervorum tantam ibidem repetiri tradunt multitudinem, ut in una venatione publica 1000. & 1500. capiantur & jugulentur. Mus major non reperitur in Scotia, ac aliunde importatus moritur. (* In quibusdam insulis Hiberniam spectantibus tantum. (Ed. Lond.) In Sylva Caledonia sunt boves sylvestres candidi, leonum instar jubati k. Isti herbam, quam homo tractavit aut calcavit, non attingunt, nec comedunt l. Dat Scotia ferrum, plumbum, sulphur, argentum m, lazurum, lanam bonæ notæ; itemque electrum sive succinum n. Lacus & fluvius *Nessa* reliquis aquis hic frigore concrecentibus nunquam congelatur. In Lelgovia provincia lacus maximus, vulgo *Lomond* o, sine vento sic plerumque intumescit & agitat, ut auda-

Z cissimos
^a Scotiæ Septemtrionalis provinciæ. b Meridionalis Scotiæ provinciæ. c Soli
Scotici natura.

Mons, nunc *a Gransbain* *b*, ab occasu in ortum tendens mediam secat.

Mores Sco.
torum.

Edenbur-
gum.
Archiepisco-
parus.
Academiae.

II. Qui meridionalem partem habitant, cultiores numerosioresque, lingua propemodum ac moribus utuntur Anglicis. Septentrionales, hominum genus asperum, ferum ac sylvestre (**1*), sermone, habitu, moribusque Hybernicis vivunt *b*.

III. Urbium clarissima est *Edenburgum* vulgo *Edimborw*; regni caput sedesque Regia: *Glasco* & *S. Andreas*, Archiepiscopatus *xiii.* regnorum copatibus sunt insignes, quibus suppositi Episcopatus *xiii.* (**2*). *Academia* illustris est *S. Andreæ*, & *Aberdonium*, vulgo *Aberdon* & *Aberdain*, haud ita nobilis (**3*), at portus celebris. *q* *i*

IV. In-

cissimos terreat pescatores: pisces, qui in eo sunt, carent pinnis *p*: Insulaque ibidem est, pecori pascendo sufficiens, quæ ventis agitata circumfertur. (** Arte super contingenções fabricata*, ut incolæ incursiones latronum vitarent. (*Ed. Lond.*) *Hector Boëthius*.

HEKELII.

a Scotorum lingua.

b S. Granzebain, i. e. Mons incurvus.

c Olim *Pittonum* Scotorumque terminus, isque à *Tacito* in *Vita Agricola* celebratus.

d S. Regni Dizeta.

e Vulgo *Lauden*; montuosa quidem & sine arboribus Regio; tamen singulari humanitatis cultu laudata.

f Et Sedes regia.

g Vulgo *Edenborow*, quod idem planè, ac *Castrum alatum* significat. Ideoque *Ptolemaeo CASTRUM ALATUM* idem, ac *Edenborow*, esse *Camdenus* recte censuit. (** Priscæ Scotorum lingua, oppidum in fronte collis* significat. (*Ed. Lond.*)

h Vulgo *Merch*, h. e. *Anglia* & *Scotia* terminus.

i Quæ *Lucio Floro* dicitur *Saltus Caledonius*.

k Et quidem adeò feroce, ut domari nequeant.

l Contra in *Carietâ* Regione Boves ingentis magnitudinis sunt, quorum caro tenera, suavisque esui est, cæterum pingue nunquam concrescit, sed olei liquidi instar semper fluens.

m Argentum vivum, Cuprum.

n Inter *Craufordia* telsqua *Aurifodina* olim. *Magno* teste, est reperta, è quâ *Aurum* fine ullo labore eruebatur, & forte adhuc simili modo eruitur. Sunt in eodem loco etiam *Gemmæ* quædam, præsertim *Gagates*, quæ in aquis ardet, ac oleo extinguitur. *o* *S. Loumonda*.

p Sunt tamen esui humano suaves.

q Nonnulli tradunt, etiam *Glasguensem* Urbem ob studium esse celebrem.

BUNONIS.

β Septentrionales & Montani Scotti sermone utuntur Hibernorum. Carnibus semicoctis, quod iis plus succi inesse putant, delectantur Scotti pariter ac Angli.

REISKII.

I *a* Scotia portentosæ regum antiquorum suæque gentis origines jactat, quas Buchananus *Lib. I. II.* accuratissime refellit, ac jure

a Reges Scotiæ vetusti.

(**1.*) Ingenio autem ac virtute Bellica valent; & in dies cultiores redduntur. (*Ed. Lond.*)

(**2.*) Episcopatus antea *14*, nunc lege abolentur, & Presbyterio gubernatur Ecclesia

Scotica. (*Ed. Lond.*)

(**3.*) Dantur etiam Academiæ Edinburgi ac Glascuræ haud ignobiles. (*Ed. Lond.*)

IV. Insularum ad Scotiam clarissimæ sunt versus Occasum, ^{Insulae ad}
 y Hebrides xxx. amplius numero (*i): ad Septemtrionem ^{Scotiam.} ^{Hebrides.} ^{Orcades.}
 cades, nunc *Theiles of Orknay*, XL. amplius numero: longius
 dissitæ versus Septemtrionem, VII. *Acmodæ*, nunc *Farre*. ^{Acmodæ.}
 Ultima Britannicarum erat *Thule*, nunc *Yslandt*: de qua po- ^{Thule,}
 steà suo loco.

jure affirmari posse statuit, omnes nationes è
 Galliis, Germania & Hispaniis in hanc Insula
 commigrasse. Hæc sententia quam
 vero congruat, historici, mores, linguae
 voces, ac instituta plurima contestantur.
 Nomen Scotiæ Pictis penitus deletis ex A.
 939. invaluit; a præfca regum familia post
 A. 1280. extincta, Stuartorum progenies
 A. 1370. regnum tenuit, hodieque tenet
 in Maria Jacobi regis exultantis filia, & rege
 Wilhelmo Arauf principe hujus marito.
 Ultimam regum Scotorum familiam docet
 inscriptio castrum munitissimi Sterlingæ publi-
 ca, quam Jacobus VI. aliquandiu ibi com-
 moratus regio facello addidit: *J. R. Nobis hac
 invitta miserunt centum Sex Provari A. 1617.*
 Castrum enim illud durante CVI. regum
 imperio creditur inexpugnabile, quod Mon-
 cius bello exerto Parliamentario expugnavit.
 b Non dicam heic de stupendo adiicio, quod
 ex lapidibus sine calce junctis conditum Scotti
 ostentant; nec de anseribus aut anatibus
 marinis (*Bernacles*) quos alii è conchis, alii
 ex ovis avium depositis generari volunt;
 neque de lithantracibus aut carbone fossilis,
 neque de harengis & immensa horum copia;
 neque de salmonibus frequentissimis; neque
 de insulis e Schetlandicis, vel Hetlandicis,
 quas Orcades vocant; nec de Hebridibus
 aut Hebudis (Scot. Western Iles) quarum
 una Sodora episcopum habet; neque de
 Sullingis d (the Sorling.). (*Ad Angliam
 pertinent. (Ed. Lond.) quæ Cassiterides
 veterum putantur, plus minus 145. stanni,
 plumbi, animalium, præsertim avium &
 graininis feraces.

B U N O N I S.
 y Hebrides in mari Caledonio, etiam
 Hebuse & Aebuse, Bedæ *Mevania* dictæ,
 aliis sunt numero 44. præcipue *Levissa*, *Eufæ*,
Skye, *Mula*, *Ila* & *Jona*.

δ Orcadum, quæ vulgo etiam *Schetland*,
 (*Fallitur Buno; Hetlandiæ enim ab Orcadib
 diversæ & ulterius in Mari Boreali
 jacent. Orcades Buchanano sunt 32, quarum
 maxima Pomona. De cæterarum numero,
 magnitudine, soli cœlique ingenio, confu-
 latur Buchananus Lib. I. (Ed. Lond.) Cap-
 put est *Pomona*, vulgo *Mainland*, in qua
 Kirkwall. Nulla in Orcadibus invenitur
 arbor, neque solum fert triticum; quum
 tamen reliquarum frugum ibi magna sit
 copia. Nec serpentes aut venenata in insu-
 lis istis sunt animalcula r. Incolæ licet sint
 bibacissimi; nullus tamen ex iis visus est
 ebrius, stolidus aut demens f. *Hector Boë-
 thius*. Circa insulas illas Hollandi quotannis
 ingentem halecum copiam pescantur, quæ
 deinde per universam devehuntur Europam.
 Ad insulam *Farre*, vulgo *Faire*, volucres
 passere haud multo majores tanta celeritate
 per mare decurrunt, ut non videantur pedes
 aquis tingere. Id quum vident nautæ, mox
 venturam tempestatem colligunt. *Hoierus*
 in epist.

H E K E L I I.

r Contrà Lepores, Cuniculi, Grues &
 Cygni heic multi sunt. Piscationibus refer-
 tissimæ sunt hæ Insulæ, ex quibus Incolæ
 emolumendum non leve trahunt.

s Medicinam omnem negligunt, quia ut
 plurimū longævam & sanam ob aëris mi-
 ram temperiem ducunt vitam.

R E I S-

a Regum Scoticorum familia. b Memorabilia Scotica. c Schetland. d Sorlings.
 (*i) Hebrides secundum Buchananum nomen novum & præcis Scriptoribus inauditum;
 rectius *Aebude* vocantur, & comprehensis omnibus Insulis occidentalibus in mari
 Deucaledonio sparsis, supra trecentæ numerantur. (Ed. Lond.)

C A P . XXV.

D E H Y B E R N I A .

I.

HAstenus de Albione Britannicarum Insularum maxima; item de minoribus Britannicis insulis: at secunda magnitudine est in Occulum sita *Hybernia*; *Iverna*, & *Jerna* quibusdam appellata: nomine inibi nato: quum incolæ hodieque *Eryn* vocent, Angli verò *Irlandt*. De Natura hujus insulae, incolarumque ingenio, etiam nunc verum manet, quod tot retro seculis Pomponius Mela tradidit: *Adeo luxuriosam herbis, non laetis modo, sed etiam dulcibus, ut se exigua parte diei pecora impleant, & nisi pabulo prohibeantur, diutius pasta dissiliant: Cultores ejus inconditos esse, & omnium virtutum ignaros, magis quam alias gentes* (*1). Hæc Mela; Cæterum, coelo est miti, clementi ac sereno, terra nullum animal venenosum alit, nec patitur. *Longitudo* ejus maxima porrigitur mill. German. LX. *Latitudo* autem mill. Germ. XXX. ^a

II. Qui

REISKII.

¶ a Hybernia pro duobus incolarum generibus, quæ fovet, duplex ipsa traditur: *una sylvestris*, quæ indigenas crudos agrestesque alit; *altera polita*, quæ Anglo-Hibernos advenas complectitur. Huc enim coloniæ Anglorum crebrius ex A. 1172. deductæ, simul ac reges Angli insulam dominuerunt: Hanc enim adhuc regni titulo auctam (qui Paulo III. Papæ A. 1553. debetur) subditis rebellibus Gallicisque prædiis erexit, Wilhelmus rex hodieque tenet, Prorege imposito. Nunc igitur Hibernis Pontificis incolis plerisque aut cæsis, aut alio dimissis abductisque horum reliquæ sylvestra & montanam occupant: Huc enim A. 1641. dudum rejecti post stragem Protestantium ibi editam, sub Jacobo rege

ultimo nimis invaluerunt. Nunc terra ea bello proximo exhausta, castris, portibus, & paucis urbibus coërcetur, nec plane tamen hominum factiosorum vacua. *De lignis Hybernicis*, quæ nec vermem nec cariem admittunt, de animalibus venenatis, quibus tota regio caret, de singularibus naturæ donis, & anseribus ex ligno putri, ad oram maritimam natis (quos *Macrenses* nominant) de antro S. Patricii, hujusque Purgatorio, quod vocant, *Hybernico*, & uribus paucis pauca dicere quid attinebit?

BUNONIS.

¶ Humidior est Hybernia fontibus fere ubique rigua; lini lanæque ferax. Sermone utuntur Hyberni eodem, quo Scotti montani. b Ex quo vero Angli Colonias in Hyber-

a Hybernia duplex. b Hybernorum mores.

(*1) At nunc multo cultiores postquam Anglorum ditioni subditi, ac Anglis & Scotis permitti. (Ed. Lond.)

II. Qui populi primi eam incoluerint, parum constat (*1), ^{Incolae.}
 nisi quod Celtici cum reliquis Britannis fuerint generis.
Brigantes, Cauci, Mænapii, quos in eâ Ptolemæus memorat,
 mirum, ni ex Gallia, Britannia, Germania, huic trajecerint.
 Dividitur hodiè in quatuor potissimum regiones. ^b *Langi-* <sup>Provinciæ
Langinia.</sup>
nia, vulgo *Lenquester*, in Orientem spectans, ut Angliæ pro-
 pior, ita cultior. Haud multum absimilis huic ^c *Mononia*, ^{Mononia.}
 vulgo *Mounster*, qua Galliæ in Meridiem obtenditur. A-
 spriores ^d *Connacia*, *Connacht*, & ^e *Hultonia*, *Quunster*; hæc
 in Septemtrionem, illa in Occasum, vergentes.

III. Comi-

Hyberniam misere, eorum lingua quoque
 cō est delata: unde plerique nobiles utram-
 que callent linguam. Carnibus delectantur
 Hyberni omnes, cibosque capiunt miro
 silentio. Mater filium non nutrit, sed eum
 commitit nutrici aut nutricio, qui pari ob-
 servantia cum parentibus coluntur. Alumno
 ægrotante ex dissitis etiam & longinquis
 insulæ oris accurrit nutricius. Magis se di-
 ligunt, qui nulla tenentur cognatione, quam
 fratres, affines & sanguine juncti. (* Al-
 umni hi nutricii scilicet. (Ed. Lond.) Ve-
 stimentis utuntur versicoloribus: flavum
 tamen colorem plurimi faciunt; unde, quibus
 capilli sunt flavi, comam nutrient, eaque
 superbiunt. Matrimonium mature ineunt,
 & virgines adeo festinantur, ut quandoque
 decimo anno nubant. Præter furandi artem
 fere nullam excolunt Hyberni. Domo mane
 exentes farta seu Deo commandant, op-
 tantque incidere in divitem, quem spoliare
 possint. (* Antiquitus scilicet. (Ed. Lond.)
 Quod tamen de exteris intelligendum; nam
 farta inter suos commissa puniunt. Mor-
 turis adfunt præfice, quæ animam morien-
 tis retineant. Postquam expiravit, tota
 domus ejus ejulatu & planetu repletur. Ex
 defuncti bonis plurimum aufert, qui po-
 tentior est, & patruus nepotes suos paterna
 hæreditate sœpe fraudat ^a. Quatuor iis sunt
 militum genera: primum est *equitum*: Se-
 cundum *militum statiorum*, *Geleglaſi* vulgo
 vocati, qui jurant, se pugnam nunquam
 detrectaturos: Tertium *levis armatura*,

qui nominantur *Karni*: Quartum est *Curfo-*
rum, *Deltinos* appellant. Vox militaris iis
 est *Pharo*, *Pharo*. (* Descriptio hæc Hy-
 bernis prisci convenit, aut saltē iis, qui
 hodie dicuntur montani. (Ed. Lond.)

^b In a *Langinia* five *Langenia* b est Du-
 blinum; habet 10. Comitatus. ^c

^d In *Mononia* seu *Momonia* d, sunt Wa-
 tenfort, Corcagia in lacu sita, & Cashyl
 seu Cashylia Archiepiscopatum, & Lym-
 ericum opidum; habet 7. comitatus ^e. In
Mononia fons est, cujus aquis, si quis
 capillos tingit, statim redduntur cani. *Camb-*
denus.

^f *Connacia* five *Connactia* habet *Letrunu-*
num, *Meynum*; & 6. Comitatus ^f.

^g In *Hultonia* five *Ultonia* est regni me-
 tropolis *Armacana*, cuius Archi-Episcopus
 primas fuit Hyberniæ. Quintam his addunt
 alii partem, *Mediam Hyberniam*, in qua
 sunt *Laberus*, five *Cillair* g, & *Drochæa*.

H E K E L I I.

^a Sunt prætereâ superstitione Gentes,
 inter quas multæ magæ & fatidicæ Mulieres
 reperiuntur, quæ ad omnia mala incanta-
 tiones efficaces habent, ad quas quisque
 pro mali ratione accedit.

^b *S. Lagenia* ab Incolis *Leighnigh* dicta.

^c *Wexford* nempe, *Caterlogh*, *Kilkenny*,
Bublinensem, *Kildariensem*, Comitatum
Regis, Comitatum *Ragine*, *Longford*, *Fernes*
 & *Wicklo*. Alias *Langinia* fertilis est &
 terrâ frugiferâ, coelo mitissimo, nec incle-
 mentibus

Z 3

a Hyberniæ Provinciæ.

(*1.) Scotti prisci qui ejusdem sunt originis, sese dicunt ab Hispania oriundos. (Ed.
 Lond.)

Comitatus
& opida.

III. Comitatus per totum regnum sunt xxxii. Opidula rectius, quam urbes, Hybernos incolere dixeris. Regni caput est *Armagh* (* i): Secunda ab hac *Dublyn*, opidum munificissimum, sedes praefecti, quem huc cum titulo Vice-regis mittit Rex Angliae: sedes item Archiepiscopi, ut & *Armagh*, & *Cassyl*. His subjecti sunt Episcopi xii. *Arglas* celebris est portus; *Academiam* sustinet praedictum Dublinum. ζ Atque haec breviter de Insulis Britannicis, nunc tempus est in Continentem reverti: ac primo loco de Germania.

mentibus Incolarum ingeniosis, quam quidem Ptolemæi tempore *Brigantes*, *Coriundi*, *Menapii*, *Cauci* & *Blani* inhabitarunt.

d Ab Incolis *Movum*, ab *Anglis Mounster* vocata.

e Sunt a: alii *Kerryensis*, f. *Kilkonensis*, *Limiricensis*, *Corcagienensis*, *Trippariensis*, f. *Cracis*, *Waterfordiensis* & *Desmontensis*.

f Quorum nomina sunt *Claria*, *Letrimme*, *Galluveta*, *Roscomin*, *Majo* & *Slige*.

g Seu *Killair*.

BUNONI S.

ζ a Quinam olim Hybernis imperarint, non habemus compertum. Paulò ante tempora Caroli M. Normanni insula illa perhibetur potiti. His per indigenas ejctis successere Ostmanni, qui in quatuor regna

a Hyberni Angliae Regibus obnoxii.

(* i.) Potius Metropolis, quia Primatis sedes: *Dublinum* enim est sedes regia. (Ed. Lond.)

Hybernam sunt partiti. Sed *Rothericus Connacia* Rex totius insulæ imperium consequutus est. Verum *Dermicus* ab illo ejactus Anglorum imploravit auxilium, iisque viam & aditum ad Hybernam occupandam aperuit, per focerum suum *Pembrokiae* Comitem in regnum restitutus. Postea *Henricus II.* in Hybernam transit, in quem Rothericus & ordines ius regni (* Domini potius (Ed. Lond.) contulerunt; ex quo tempore Angliae Reges dicti sunt *Domini Hybernia* usque ad *Henricum VIII.* qui in Hybernorum Comitiis Rex declaratus est, quod *Domini* appellatio seditionis quibusdam displiceret. Inde insula regitur per Protagem, qui antea *Custos* & *Conservator Hybernia* vocabatur.

LIBER TERTIUS.

C A P. I.

*De veteri Germania. *a*

I.

GERMANIAM *b, quæ nunc terrarum cultu, urbiū splendore, ædificiorumque magnificentiā, cum Italia conferri, reliquis vero regionibus præferri posse, terris informem, montibus asperam, cultu asperetique tristem, in universum sylvis horridam, aut paludibus fœdam, utrisque inviam, veteres prodiderunt. In tantum res mutantur!

II. *Nomen Germanorum* unde deductum sit, varium inter autores est certamen. A Gallis ad inventum, & quinque primo Germanorum nationibus, *Eburonibus*, *Condruſis*, *Segnis*, *Cæræſis* & *Pæmanis*, è Germania in Galliam transgressis, inditum, qui posteà uno itidem fuere nomine *Tungri* dicti; ex Cæſaris, Taciti, Dionis, & aliorum scriptorum monumen- tis, clarum fit rimantibus. Id postmodum Gallorum Romanorum-

Germano-
rum nomen.

(*a De veteris Germaniæ populis opus peculiare scripsit noster Cluverius; tribus libris distinctum; tabulis Geographicis ac figuris variis generis æri incisis locupletatum, sub hoc titulo: *Philippi Cluverii Germania Antiqua libri tres*, Lugd. Bat. apud Lud. Elzevir. formâ quam dicunt in fol. anno 1616. prodiit opus ingens five materiam, five formam species. Summa eruditio atque multiplex. Illud tamen non immerit Cluverio objeceris quod fixas plerumque Sedes errabundis fere semper gentibus statuerit. Qui enim scribente Cornelio Tacito Germaniam incolebant non semper iisdem limitibus coerciti ad aliorum Scriptorum ætatem quieverunt. Non solum mutati limites; sed etiam gentes integræ ab antiquis sedibus procul recesserunt. Hodiè nomen unum est gentis ac regionis, modo levis in terminatione vocis, fiat immutatio. Germani, Angli, Batavi, gentes sunt quarum regiones Germania, Anglia, Batavia, nuncupantur, at verò apud Germanos veteres nomina populum, non regionem designant. Exempli gratiâ, cavendum est ne Saxones antiqui in hodierna Saxonia querantur ubi non fuerunt. Sic de ceteris. Si quis priscis Germaniæ incolis sedes proprias assignare suscepit, is meminerit monere in quo sæculo. Minorit etenim intervallo Theatrum alias scenas exhibet, gens bellicosa, venationi, ac prædæ quam agrorum culturæ addicior, facile e regione in regionem migrabat, hoc monendi sunt adolescentes.)

(*b Germaniæ nomen recens non priscum; Germanis veteribus inusitatum, a Romanis, ut videtur, confictum, vero nomine corrupto, & ad Latinam linguam efformato.

BUNQ-

norumque usurpatione in universam gentem Transrhenanam transiit. Ipsa gens suo sibi vocabulo semper appellata fuit *Teutisci*, vulgo die *Teutische*, ab ipsius veri æternique Dei, rerum omnium conditoris, antiquissima pluribusque gentibus usurpatâ appellatione *Theuth*: ab hoc enim illi, & à primo mortalium *Manno*, id est *Adamo*, è terrâ condito, originem se ducere prædicarunt; ut latius infrâ dicetur. ^a

Germaniæ
limites.

III. Ad limites Germaniæ quod attinet, vehementer errant illi, qui latius nunc, quam olim, Germaniam patere, ex *Ptolemæi Geographia* affirmant; maximè ii, qui duplo majorem faciunt. Secus mihi sententia est, qui dimidio minorem censeo. *Elsatiām*, *Lotharingiam*, *Treviros*, *Luceburgenses*, *Brabantios*, *Juliacenses*, dimidiam partem *Geldriæ*, *Hollandiæ*, omnem *Zeelandiam*, ac *Flandriam* hodie accessisse, a-
junt: ego accessisse nego; mansisse assevero. Quippe *Plinius* jam inde Germaniæ limitem ad *Scaldim* fluvium protendit. Idemque simul & *Tacitus* ab usque *Sequanis* omnem Rheni citeriorem ripam Germanos accoluisse tradit. Apud *Cæsarem* ipsi *Rhami*, *Belgica* natio, ultro testati sunt. Belgas plerosque esse ortos à Germanis. Ex Gallia quidem uni *Helvetii*, ex Illyrico veteri *Vindelicia* & *Noricum*, quæ inter Alpes *Danubium*que sitæ sunt regiones; item *Pannoniæ superioris* pars, extra veteris Germaniæ limites nomenque censitæ fuerunt. Verū eis oppono quicquid est terrarum hodiè *Poloniæ* ci-
tra *Vistulam* amnem, qui terminus olim Germaniæ fuit; item *Bojobemum*: quarum regionum sermo apertè genus atque originem incolarum indicat: *Prussios* etiam atque *Livo-nes*, quia Germanicâ lingua utuntur, Germaniæ accessisse illi censem: quum antiquitus *Venedi*, *Sarmatica* gens, incoluerit: ego

BUNONIS.

^a Quinque illi populi Rhenum transgressi, finibus illis, quos occuparunt, Gallos expulerunt, ab iisque vici & pulsis dicti sunt Germani, sumto ab re vocabulo. *Guerra* enim seu *Gerra* ut olim *Celtis*, ita hodiè Gallis significat *bellum*, & Germanis non nullis pugnam aut tumultum. Hinc quoque natum videtur vocabulum *Gewebr*, quod omne genus armorum significat: item *eine Wshre*, id est, gladius ^a. Ex isto igitur vocabulo *Guerra* seu *Gerra* & *Gerraman*

factum est *Gerrieman* seu *Werman*; id est, *bellator*. Multa enim vocabula hodie scribuntur per *W*, quæ olim per *G* scribebantur. Gens vero ista nil nisi arma & bellum spirabat: inditumque iis hoc nomen à Gallis, *Tacito teste*, ob metum.

HEKELI.

^a Andreas *Helvigius* in *Origg. Diction. Germanicar.* p. 297. dicit, *Webre* à ferro, ex quo fit ensis, descendere, aut à *quiri*, quæ *Sabinorum* lingua *haftam* significat.

HEKE-

ego & hos accessisse nuper, nego; mansisse à multis sæculis, ajo. Quippe *Æstios*, qui olim totam Livoniam ac Prussiam, omnemque ferè dextram ripam Vistulæ latè patentem occuparunt; disertissimis verbis Germaniæ adscribit *Tacitus*. Idem auctor, & *Plinius* regiones hodiè, *Norvagiam*, *Suediam* ac *Fennos*, & quidquid terrarum Oceano Septemtrionali, Moscoviaque confiniis ambitur, Germaniæ attribuunt. Quin etiam *Peucini*^b, alio nomine *Bastarnæ*^c dicti, à Vistulæ fontibus olim ad Pontem usque Euxinum & Istri ostia extensi, Germani fuerunt, testibus iisdem Scriptoribus.

IV. *Vetustissimi* igitur Germaniæ termini fuere, ab Occasu *Rhenus* amnis, & Oceanus Germanicus; à Septemtrione *Oceanus Septemtrionalis* sive *Hyperboreus*; ab Ortu *Granvicus* & *Finnicus* sinus, mare *Sueicum*, sive *sinus Codanus*, *Vistula* amnis & à fonte ejus linea ad *Sarmaticos montes duæta*, qui è Septemtrione in Meridiem ad *Danubii* usque ripam protensi, ubi opidum nunc Hungariæ *Vacia*; dein à Meridie

*Vetustissimi
Germaniæ
termini.*

HEKELII.

*b Πευκινοί.
c Βαστάρναι, sive Ἀτμονοί, Atmoni atque
Ζιδόνες Sidones.*

REISKII.

I a Germaniæ vocabulum recens & nuper additum fatetur *Tacitus* in libello de German. situ & moribus cap. 2. additque; ita nationis nomen non gentis evaluisse paulatim, ut omnes primum à victore ob metum, mox à se ipsis invento nomine Germani vocarentur. Ergo vetus aliud idque à Celitis inditum videtur; novum hocce primo gentis, postea nationis integræ fuit, partim ab hostibus, partim ab ipsis auctoribus domi repertum. Nam Gallico & Germanico tum prisco tum hodierno sermoni *Guer* & *Gewerr* bellum aut rixam significat; *Mann* virum authominem; *Unde Germanos recte viros pugnates aut bellicosos dixeris;* à Teutone autem vel Tuiscone rege aut duce *Teutonicos die Teutschen*. Hunc verum æternumque Deum Auctor dum voluit, & agnatum quidem nostris majoribus Patrem, Filium Spiritumque S. Lib. I. Germ. antq. c. 29. rationes attulit infir-

mas, quæ rem tantam minus conficiunt. Nugantur autem historici, quotquot ex Hebraicis, Græcis, aut Romanis originibus nomen & genus Germanicum derivant.

b Limites porrò Germaniæ pro statu temporum quām variarint, dici brevissime vix potest. Alii certe fuerunt *veteres*, aliique sunt *novi* & *adhuc hodierni*: Veteres illi longissime in septemtrionem excurrerant, ut Dania & Suecia comprehenderetur, versus meridiem Danubio concludabantur: Novi ultra Danubium extensi, Rhætiam & Vindeliciam complexi per Alpes tria juga patent, sed mari Balthico arctius circumscribuntur. Nec vetus Germania, in quantum Rom. imperio continebatur, iisdem circumscripta terminis erat; ne tum quidem cum Francis regibus subfasset. Quid quod fines Germaniæ diversos in ipso Germanico imperio deprehendas, nunc productos longius, nunc iterum contractos. Quam hodieque per bellum, quod adhuc incumbit, Gallicum præfixi German. limites mutentur, experientia docet, perque annos id multos docuit.

Aa

REIS-

a Germaniæ nomen novum. b Divisio Germ. duplex.

die ipsum *Danubii flumen*. Postea vero portiones ei ex Gallia ad lœvam Rheni ripam, & ex Sarmatia ad sinum Codanum & dextram Vistulæ ripam accesserunt, ut dictum est.

*Germaniae
longitudo.*

V. *Longitudo* ejus summa fuit à Scritofinniæ promontorio, vulgo *Nortkyn*, quod in Oceanum Septemtrionalem excurrit, ad Danubium usque mil. Germ. cccc. *Latitudo* vero maxima à Rheno nunc juxta Basileam, ad *Amodocam* usque paludem, quæ in confiniis Russiæ, Lituaniæ ac Podoliæ sita est, mill. Germ. cc.

C A P. II.

Divisio Veteris Germaniæ I, ac primam de Vindilis & Ingævonibus.

I.

*Vandalorum
nationes
fuerū Gothi.* **G**enera Germanorum quinque à Plinio traduntur, *Vindili*, *^a *Ingævones*, *^b *Istavones*, *^c *Hermiones*, & *Peucini*, qui & *Bastar-*

REISKII.

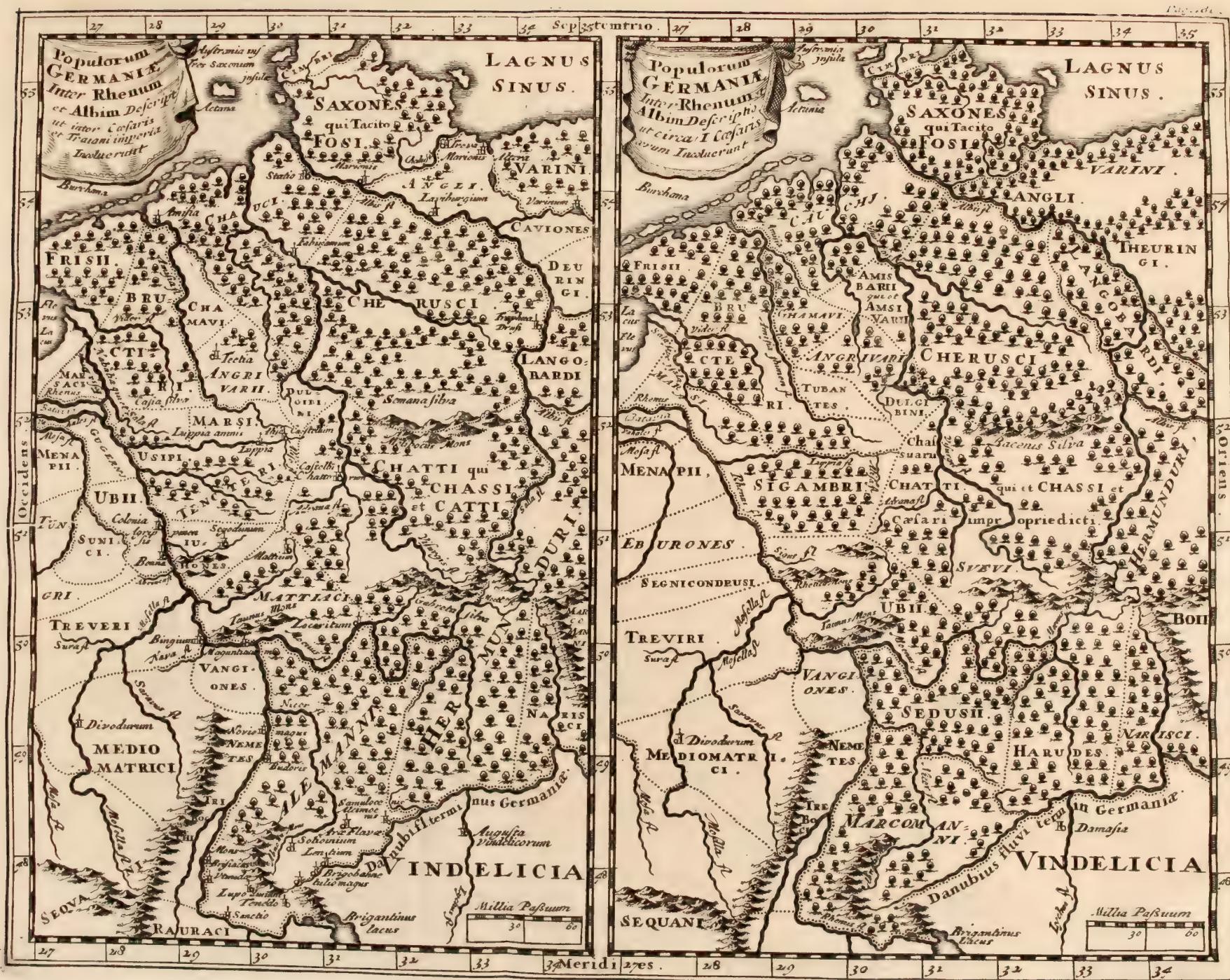
I a Alia fuit divisio veteris Germaniæ pro quinque incolarum generibus, aut gentibus; alia pro statu imperii Rom. ad Rhenum longius extensi: Illa è Plinio Lib. IV. c. 14. petita copiosius apud auctorem exponitur, ut tamen multis gentibus non parum dubii adhuc inhæreat: Hæc vero Germaniam primam sive superiorē, & secundam sive inferiorem continent, utramque in notitia Imper. Rom. fatis expositam. Nostra vero, quam Romani barbaram vocarunt, patriæ libertatis studiosissima, illam divisionem nimium excedit, & longius patet latiusque.

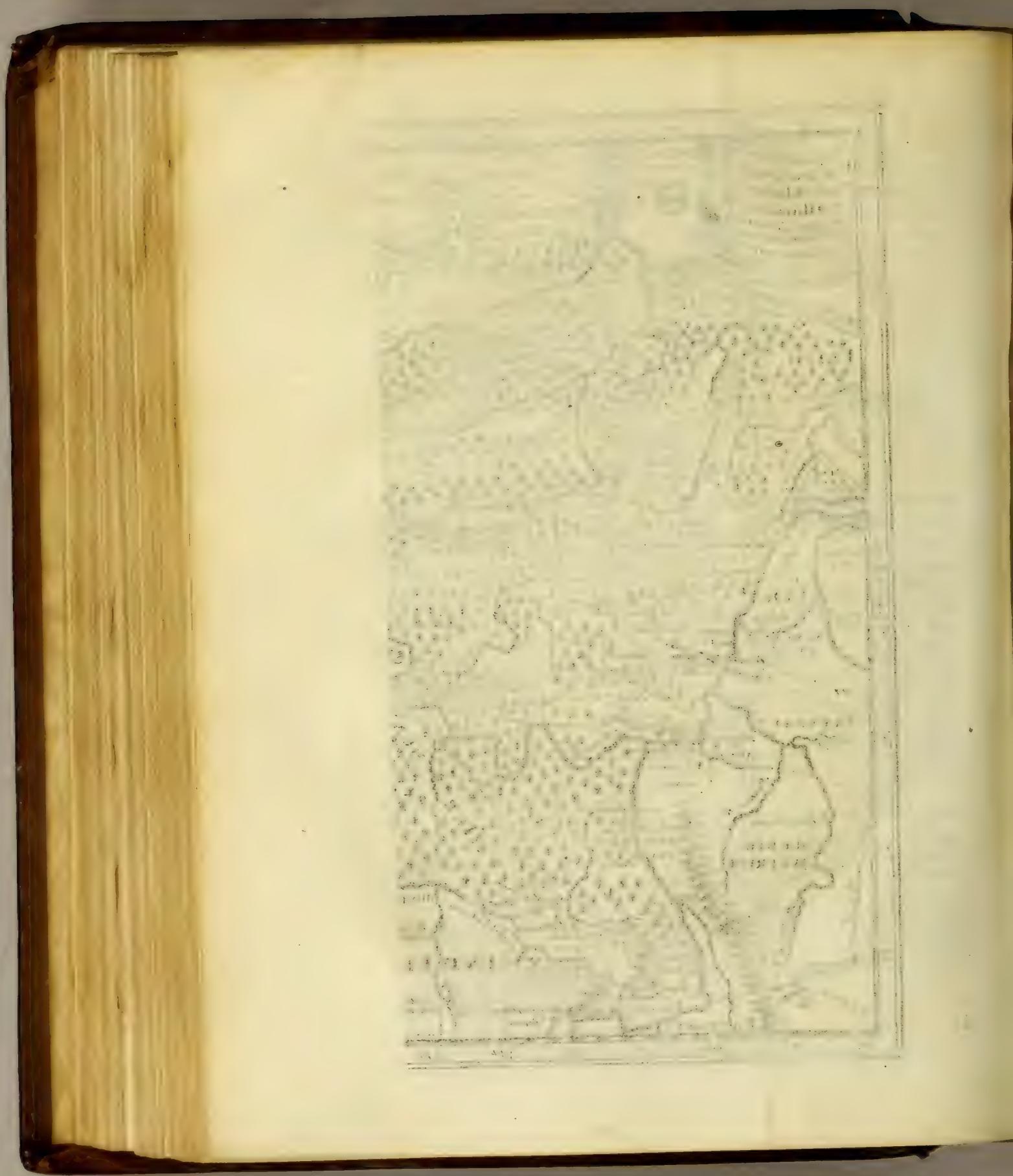
Hinc gentes veteres quas Græci Geographi Romanique commemorant, cum posterioribus & hodiernis populis, horumque sedibus comparare aut conciliare, hoc opus hoc labor est; Unde novi auctores inter se multum dissident, & à nostro Cluverio hujusque sensu alii dudum recesserunt, hodieque recedunt vel ideo, quod inter Græcos Romanosque non plane conveniat. De singulis Germanorum generibus infra explicabitur; De Chaucis copiosissime in antiqua Germ. Lib. III. c. 46. itemque ex Cone ringio & hujus de Helmstadio conjecturis cap. 2. sub finem additur.

HEKE

a Divisio Germ. duplex.

(*^a *Ingevones* ex antiquata voce *Inge* quod latine *pratum* significat, & voce *Wohnen*, id est, habitare nuncupati, id est, *Pratorum habitatores*.)(*^b *Istavones*. De his variæ conjecturæ. Alii ab ostiis nempe Rheni *Istevones*, *Isteones* & *Ostieos* nuncupatos putant, aliis Istewones dicti quos superior Germania die äussersten Woner diceret, id est ultimi & remotissimi habitatores, nempe Rheni & Danubii accolæ. Neutrum placet.)(*^c Quemadmodum *Arminius*, *Hermannus* & *Germanus*, voces sunt variante Dialecto, ex eadem tamen origine deducuntur. Sic & *Hermiones*, & *Germani*. Sic & nomina locorum vel hominum propria *Irminburg*, *Irminfrid*, *Irmingard*, *Irmintrud*, *Irminhulf* & sexcenta alia, quæ in diversis Chronicis per E, vel He, in prima Syllaba scripta reperiuntur. facilis fuit Romanis H, sive aspirationis quæ Germanis peculiaris est quamque vix peregrini assequuntur, in G convertio.)

Bastarnæ. *Vindili*, etiam *Vinili*, & *Vandili*, *Vandali*, *Vandali*, & *Vanduli* Romanis Scriptoribus simul & Græcis dicti sunt. Horum nationes fuere, *Gothones*; qui & *Gotones*, *Guttones*, *Guthones*, ac *Gythones*, *Gothi*, & *Gotthi* auctorisbus dicuntur; nunc Cassubia pars ad Vistulæ infimam partem, quæ propriè *Pomerellia* nunc dicitur: ubi nobis natale solum. *Carini* Pomeraniæ pars, in qua opida *Stolpe*, *Colberg*, *Cor-*
lin, *Camin*, *Lemovii*, ea pars Pomeraniæ, in qua *Stetin*, *Carini.*
Usedom, *Wolgast*, *Gripeswolda*. *Rugii* antiquitus, circa *Re-*
ge flumen Pomeraniæ, & opidum *Regenwolde*, dein in insu-
lam transgressi, qui etiam nunc *Rugia*, vulgo *Rügen* ap-
pellatur. *Varini*^b, in Meckelburgensi Ducatu, circa flumen *Varini*.
& opidum *Warne*. *Angili* sive *Anglii*, reliqua Meckelbur-
gensis agri pars, ad Lubecam usque^c. *Eudoses*, *Suardones*,
Nuithones pars Meckelburgensis agri. Pomeraniæ Marchiæ-
que proxima, *Caviones*, pars Marchiæ, Dannebergensi Comi-
tatui proxima. His contermini *Deuringi*, & *Rappin*. *Lon-*
gobardi, in Marchia media, vulgo nunc *Middelmarch*, inter
Albim & Viadrum amneis. Circa opida *Grabow*, *Bran-*
denborgh, *Berlin*, *Brötzen*. *Semnones*, in portionibus Mar-
chiæ, Misniæ, Lusatiae, Silesiæ, atque Poloniæ, inter Albim
& Wartam amnem in Viadrum defluentem. *Burgundiones*,
in partibus Cassubia ac Poloniæ, inter Gotones ac Semno-
nes^a.

II. ^b *Ingævonus* populi fuere isti: ^c *Chauci*, qui & *Cauchi*, ^{Ingævonus}
^{populi fuere}
& *Chanci*.

HEKELI.

^a *Immo* & *Poloci*, quos *Ruthenorum*
lingua rapaces & spoliatores interpretatur.

^b Plinio VARRINI.

^c Procopius Lib. 4. *Gothor.* & *Camdenus* in
Britannia dicunt, ANGILOS, scilicet *Aγγίλος*
esse Gentem, Britanniam Insulam inhabi-
tantem.

BUNONIS.

^a a *Vandali* fuerunt Germani, quos multi-
cum Venedis pro una habent gente: quum
Venedorum gens Slavica sit, quos Germani-
cice dicimus die *Wenden*; illos vero die
Wandalier.

^b Rhenanus b *Ingævones* dictos putat,

quasi Vigewones, à Wych *sinus* & Wonon,
quasi *Wichwoner*; in *sinu habitantes* d. At
Tacitus ita dictos scribit à Manni filio. O-
mnia vero antiquarum gentium nomina ad
originem velle reducere, furoris potius
quam ingenii esse videtur.

y Exigua regio est, quam Cluverius heic
& in Germania sua Antiqua tribuit *Chaucis*e.
Qui tamen, ut Tacitus scribit, c *Im-*
mensum terrarum spatium non tantum tenent,
sed & implent: *populus inter Germanos no-*
bilissimus; *quiique magnitudinem suam malit*
justitia tueri &c. Divisi fuerunt, Plinio &
Ptolemæo testibus, in *Majores* & *Minores*.
Huic vero collocantur *Chauci Minores* à
Frisiis ad Amisiam amnem, usque ad Vi-

Aa 2 surgim:
^a *Vandali* & *Venedi*. ^b *Ingævones*. ^c *Chaucorum sedes*.

& *Cauci*; inter Amasiæ Albisque ostia utramque accoluerunt Visurgis ripam supra Bremam usque opidum; deinde usque Mindam, qua Chattis. jungebantur. Qui apud Tacitum ^b
Fosi: reliquis auctoribus *Saxones* appellantur: horum tota fuit Holsatia ad Cimbricam usque peninsulam. Postea omnem oram maritimam occuparunt ab Albi ad Rheni usque ostia: unde cum Anglis in Britanniam insulam abierunt. *Cimbri* omnem eam tenuerunt peninsulam, quam nunc antiqui nominis itidem gens incolit Jutæ. *Teutoni* Danicas incoluerunt insulas; quarum maxima vulgo *Zeelandt*, Melæ dicitur *Cadanonia*, nempe à gente Teutonorum, qui variantibus dialectis jam tunc dicebantur *Dani*, *Godani* & *Codani*: unde totum hoc mare etiam dicitur *Cadanus sinus* eidem Melæ ac Plinio, quod Tacito *Mare Sueicum*, quia utrumque Suevi accoluerunt, ut mox ostendam. Regiones trans dictum mare, quæ nunc sub Norvegiæ ac Suediæ Finniæque maximè nominibus veniunt, immensas Germaniæ insulas esse falso crediderunt veteres, quum verius sint peninsulæ. Harum maximam, quæ Norvegiæ Suediæque regna continet, à proxima gente quidam dixerunt *Scandiam* & *Scandinaviam*: alii à freto, quod est inter Danicas insulas, vulgari vocabulo *Belt*, *Baltiam*: quod vocabulum postea corruperunt in *Basiliam*.

Altera

Scandia.

surgim: ac inde *Majores* ad Albim usque flumen. Ad Occidentem igitur Chaucorum terminus fuit Oceanus pars: à Septemtrionibus terminabantur Albi flumine: ad Meridiem à Frisiis incepérunt, & defierunt in Cattis. Ex his terris *Minores Chauci* tenebantur, quæ hodiè Frisia Orientalis, Oldenburgenfis, Delmenhorstiana, Ditholdensis, Hojenfis & pars Mindensis Episcopatus Septemtrionalis. At *Majores Chauci* haud dubie ex modo virium, quibus istis fuerunt majores, ita dicti, possederunt omnem illum terrarum tractum, qui trans Visurgim est ab Oceano & Albi flumine ad Melibœum & Semanam Silvam, quæ Germanis der *Hartz*; quibus locis hodie Ducatus Brunswicensis, Luneburgensis & Bremerfis.

^a a *Saxones* ^g corrupto vocabulo *Fosos*

scribi apud Tacitum, conjectura Cluverius colligit. Verum non exigua illa Fosorum gens Saxonum nomine appellata fuit; sed ad universam illam & magnam Chaucorum gentem nomen Saxonum pertinuit ^b. Transalbinos vero Saxones ejusdem cum Cisalbinis fuisse civitatis, ex simili idiomate, institutis vitæque genere colligitur.

HEKELI.

^d Seu Sinum Maris accolentes.

^e Χαύκοις ^f *Chaycis*, sicuti à Claudiano Lib. I. de Laudib. *Stilicon*. v. 225. Poëticè dicuntur.

^f Malè verò *Scanziam*, *Galgaviam* & *Gangaviam*.

^g *Cherusciis* conterminos.

^h *Altamerus* *FOSOS* *Dietmaros* esse existimat.

ⁱ S. Ta-

a *Fosi* & *Saxones*.

Altera peninsula, vulgo nunc *Finland*, Plinio dicitur *Finin-*^{Finingia.} *gia*. In Scandia populi *Scandii*, sive *Scanii*, vulgo nunc *Sca-*
næn, unde toti peninsulæ nomen. His contermini fuere *Hil-*^{Hilleviones.} *leviones*ⁱ, nunc *Halland*. Ultra utrosque incoluerunt *Sito-*^{Sitones.} *nes*^k, nunc *Norvegii*, vulgo *Norge*, & *Norge*: quorum ter-
 ra jam antiquissimis Græcorum autoribus dicta *Nerigon*. Ul-
 tra hos sunt *Marchiofinni*, vulgo *Marchfennen*. His conti-
 nuantur *Scritofinni*, vulgo *Scritfennen*; extremi versus Sep-
 temtriones apud promontorium, *Rutubæ* Plinio, vulgo nunc
Noortkijn. His proximi sunt versus Orientem *Lappiones*, si-
 ve *Lappii*, vulgo *Lappen*: infra hos versus Meridiem sunt
Suiones, sive *Sueones*, nunc *Suedi*, vulgo *Sweden*. Infra hos
Gutæ sive *Guti*, quorum regio nunc vulgo *Gutlandt*. Hi *Gutz*.
 falso vulgo appellantur *Gothi*, & regio eorum *Gothia*: quum
 hi fuerint iidem & *Gothones* ad Vistulæ ostia: ut supra di-
 cendum. Sed hic jam est antiquus scriptorum error: unde ri-
 diculæ illæ Jornandi fabulæ de Gothorum origine. Finni
 Ptolemæo, Tacito dicuntur *Fenni*, quod nomen hodieque
 servant, variatis dialectis vulgo *Fennen* & *Finnen* dicti.

ⁱ S. Tacito Hellufii, Ptolemaeo Aeluanes & | merus tradit, deque his Saxonem Grammati-
 Ammiano Marcellino Heilli. | cum scripsisse scribit.

^k Quos Ganipotes nonnullis vocari *Altha-*

C A P. III.

De Istævonibus, Hermionibus, atque Bastarnis, item Suevia,
 & veterum Germanorum habitationibus.

I.

Am vero Rheno proximi erant *Istævones*: horum nationes *Istævones*
 fuere *Frisii*, *Bructeri*, *Angrivarri*^{*}, *Chamavi*, *Ansibarii*,
Dulgibini, *Chassuarii*, *Marsi*, *Tubantes*, *Marsaci*, *Sicambri*,
Ubii, & qui in horum postea agros succeſſerunt, *Uſpii*, *Ten-*
teri, *Jubones*, *Mattiaci*; prætereaque antiquissimis temporis.

A a 3

bus

(^{*} *Angrivarri*, *Ansibarii*, & plurimæ aliæ voces que in *Varii* aut *Barii* desinunt ex Te-
 tonico Bauer, id est *Culior* sive *Agricola*, à vocē *Bauen*, latine *Fodere* vel *Arare* deri-
 vatam conjecterunt eruditæ, nec a veroſimili videntur aberrare.)

bus *Marcomanni*, *Harudes* & *Sedusii*: qui tres populi postmodum in Bojohæmo inter Hermiones sedes locarunt. Ex his omnibus *Frisii*, *Marsaci* & *Bructeri* quo situ fuerint, jam ante in xvii. inferioris Germaniae Provinciarum descriptione dictum est. Sed *Bructeri* * postea inter superiorem Luppiæ amnis partem & Agrippinensem Coloniam coluerunt. *Marsi*, antequam *Drusiana* fossa, quæ est in Gelria, inter Arnhemum & Dusburgum, facta est, superiorem Velaviam & Zutphanensis Comitatus partem, quæ opida sunt *Dotechum*, *Grolle* & *Bredefort*, incoluerunt. Fossa autem facta, pars eorum intra Rheni divortia inclusi novum vocabulum *Marsacorum*, sive *Marsattorum*, assumerunt; de quibus suprà: pars autem veteri nomine servato in interiora concesserunt, inter Amisiam & Luppiam amneis, opidumque *Dulmen*. *Angrivarii*, Bructeris proximi, primùm inter Amisiam & Visurgim amneis, qua est opidum *Minden*, coluerunt: *Chamavi*, verò, supra hos inter Amisiam & Loam flumen, quod Amisiæ paullo supra Emdam miscetur. Postea verò utraque gens Bructeris expulsis agros eorum occuparunt: *Chamavi* versus Occidentem; *Angrivarii*-versus Septentriones. Hinc *Dulgibini* tenuerunt inter opidum Paterbornam & Visurgim, qua *Flotow* ei opidum apposuit. In his *Quintilius Varus*, cum tribus legionibus, cæsus ab Arminio Cheruscorum duce, inter opida *Dietmelle* & *Horn*. His proximi versus Meridiem fuere *Chassuarii*, qui & *Chattuarii*, inter Paterbornam & Visurgim, qua ei opidum *Huxter* impositum; pars quondam fuere *Chattorum*. At *Ausibarii* tenuerunt inter Vilurgim & lacum *Dommel*, apud

BUNONI S.

a Fossa illa *Drusiana* viii. millia passuum inter vicum Ifeloort & opidum *Doesburg*, à Druso acta est; ut Classem hac cum exercitu ex superiori Rheni parte in lacum Flevum & Oceanum deduceret, Frisios petiturus & Chaucos. Sunt autem tres Rheni alvei, *Isala*, *Vahalis*, & *medius Rhenus* b.

HEKELII.

a Sive *Brockmerlandii*, ut scribit Cornelius Kempius, s. ut alii volunt, *Boructuarii*.

b *Isalam* autem aquas suas olim non com-

misuisse *Reno*, ex Ortelio multisque Tab. Geograph. est discendum; cum Fontem & Nomen adhuc habeat in Regione Westfalia inter *Scheerenbeek* & *Rantzendorp* Oppida, quæ descendens versus *Dorechemum*, dictum *Duisburgum* alluit, rectaque oceanum petit.

c Quos Ptolemaeus *Camanos*, & *Ausonius* in *Moellâ* v. 434. *Camaves* vocat.

d Quos *Althamerus* *Dulgumnios*, *Δυλγούμνιος*, *Ptolemai* esse existimat.

e Atque *Chassuarii*.

f Quapropter *Althamerus* eos *Thuringos* falso putat.

BUNO-

apud quem opidum *Diepholt*. *Tubantum* varia semper fuit sedes, ad superiorem Amisiæ partem. *Sicambri* Rheni ripam tenuerunt à Colonia Agrippinensi ad Rheni usque di-^{Sicambri.}
vortium; ab Oriente verò usque ad *Chattos*, circa fontes *Lupiæ*, & opidum *Medebach*; postea à Tiberio in Galliam transportati, ubi inter Mosam & Rhenum *Gugerni* dicti: ho-^{Gugerni.}
rum agri portiones deinde tenuerunt in Rheni ripâ *Uspii*, ^{Uspii.}
sive *Uspetes*, & *Tencteri*: hi apud Coloniam, illi ad Rhe-^{Tencteri.}
ni divortia. *Ubii* in Germaniâ Rheni Mœnique dextras ripas ^{Ubii.}
tenuere, ad Coloniam usque, ab Oriente Chattis contermini.
Horum agros Chattorum postea partes, occuparunt *Jubones* & ^{Juhones.}
♂ *Mattiaci*. Horum fuit superior ripa & Nassoviensis Comita-^{Mattiaci.}
tus, cum Wetteravia & Hassiæ parte, qua *Marpurgium* nunc
est, quondam *Mattium* dictum ^b, unde genti nomen; il-
li inferiora tenuere, cum Westerwaldia. *Marcomanni*, an-^{Marcoman-}
tequam cum *Sedusiis* & *Harudibus* in Bojohæmum migrarent,
fines habuere inter Rhenum, Danubium, Cocharum, & Ni-^{Sedusi.}
crum, amneis. *Sedusi* i inter Cocharum, Nicrum, Rhenum ^{Harudes.}
& Mœnum: proximi his fuere *Harudes*, ad lineam à fonte ^{Harudes.}
Mœni ad Danubium usque & opidum Ingolstadium duætam. *Al-*^{Allemanni.}
lemanni Gallorum fuere colluvies, sub Cæsare Augusto, quum
Marobodus Marcomannos, *Sedusiosque* & *Harudes* in Bojo-
hæmum deduceret, in horum fineis inter Danubium, Rhenum
ac Mœnum transgressi; unde nomen.

II. *Hermiones* versus Meridiem ad Danubii usque ripam in-^{Hermiones.}
coluerunt: in his populi fuere isti: *Cherusci*, *Chatti*, *Hermundi*,
Narisci, *Marcomanni*, *Quadi*, *Osi*, *Gothini*, *Lugii*,
Burii, *Marsigni*. & *Cheruscorum* agros nunc tenent Brunswi-
censes, ac Luneburgenses: * *Chattorum* *Hassi* & *Thuringi*.
♂ *Hermunduri*, ab initio inter Salam & Albim & Bojohæmum ^{Hermunduri.}
incolue-

BUNONI S.
♂ In Mattiacis *Curtius Rufus* argenti venas
aperuit,

γ Cherusci non tenuerunt agros Brunswi-
censes & Luneburgenses; verum sedes suas
habuerunt iis in partibus, ubi hodie est
Thuringia & Vogdlandia, ad Albim
usque, Marcomannorum vicini.

δ Hermunduri Taciti ætate ad Danu-
bium ab Egræ fontibus, cis Hercinium sal-
tum, fines suos extenderunt. Eademque
sedes tenuerunt M. Aurelii Imperatoris æta-
te. At Diocletiano imperante Septemtrionem
versus in mediterranea Germaniaæ cesserunt,
ac videntur occupasse Cheruscorum sedes,
qui jam pridem dulce otium amplexi, adeo-

(* *Chatti* & *Hassi*, nomen idem. in recentiori formâ leviori aspiratione pronuncia-
tur prima Syllaba, & it in ss immatatur quod frequentissimum.

Suevi.
 Narisci.
 Arnalausi.
 Marcomanni.
 Sedusii.
 Harudes.
 Quadi.
 Osti.
 Gothini.
 Lugii.
 Burii.
 Marsigni.
 Bastarnæ si-
 ve Peucini.
 Teutæ insu-
 li.

incoluere Voitlandiam, & Misniæ Saxoniaeque superioris partis; deinde quum Harudes cum Marcomannis ac Sedusii in Bojohæmum transgressi, Harudum porrò agros illi occuparunt ad Danubium usque. Hi postea propriè Suevi dicti sunt. Narisci tenuerunt inter Bojohæmi Occidentale latus & Danubium, lineamque à Mœni fontibus ad opidum Ingolstadium ductam, postmodum Arnalausi dicti: *Marcomanni*, *Sedusii* atque *Harudes*, Maroboduo duce, à Rheno in Bojohæmum transgressi sunt: ubi tamen Sedusiorum Harudumque nomina obscurata vel prorsus extincta. *Quadi* antiquitus inter Bojohæmum, Danubium & Marum flumen incoluerunt; postea verò nomen eorum ad Sarmatica usque juga, quæ sunt in Hungaria, inter duo celebria quondam opida, *Erlam* & *Vaciam*, protensum fuit. *Osti* Moraviæ ac Sileliæ parteis coluere, inter opida *Ostram* & *Oswieczium*; quorum hoc Vistulæ, illud Maro impositum. Infra hos fuere *Gothini*, itidem Silesiæ partem inter Mari Vartæque fluminum fonteis colentes. Hinc *Lugii*, magna gens inter Vartam & Vistulam, Poloniæ partem tenuere, ad opidum usque *Vladislaum* Vistulæ appositum. His contermini versus Occidentem *Burii* i, inter Vartam & Viadrum; his *Marsigni* inter Viadrum & Bojohæmum: utrius finitiimi Semnonibus supra dictis.

III. *Bastarnas* quondam à Vistulæ dextrâ ripâ ad ostia usque Istri incoluisse, suprà dictum est. Ipsos quoque ostiorum insulas tenuisse, quarum maxima dicebatur *Peuce*^l, nomen eorum alterum *Peucini* indicat. **I**

IV. *Aestii*,

que spretis armis recte uti nesciebant.

HEKELI.

g Qui Plutarcho in Vitâ *Julii* TENTRIDES & Ptolemaeo TINGRI sunt.

h Nominis enim allusio adè non diffona est.

i Ptolemaeo fortè Sudini.

j Quos Christophorus Pyramius etiam Silenos esse censet.

k Ex mente *Ortelii* Comitatus Mansfeldensis.

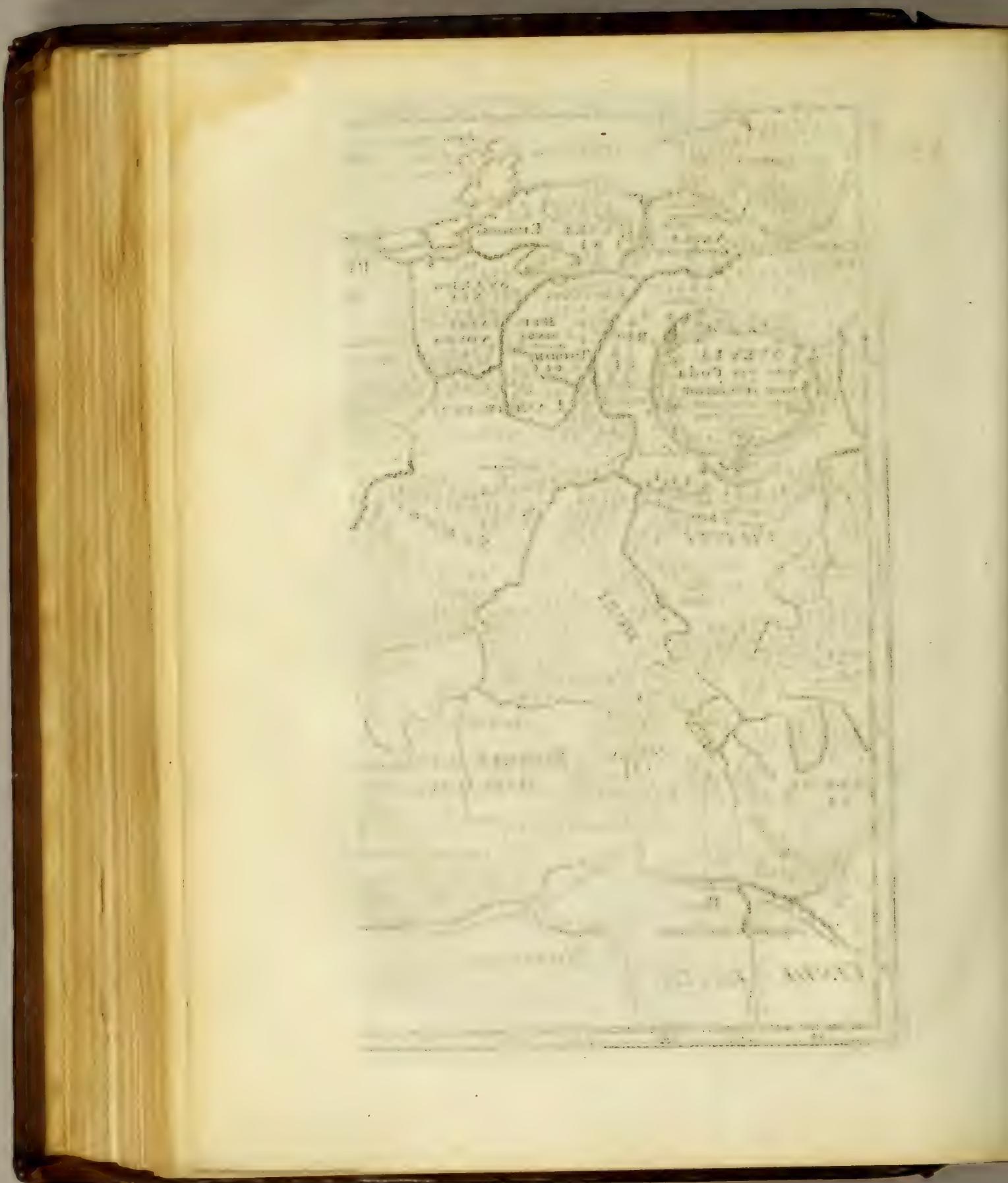
l Quam ob formam triangularem *Eustathius* commendat.

REISKI.

i **a** Ita quoque Germanorum genera è Plinio petita finem capiunt: Unde nomen singula suscepint, non liquet, nisi Tacitum sequareis, & à primo Manno, hujusque tribus pluribus filiis gentes enatas integras & appellatas dixeris: cum Annio Viterbiensi ad commenta ruere inconsultum erit. Confultius videtur b Vandalo vocari, à crebris migrationibus quasi *Wandeler*: *Ingvones* ab internis habitationibus quasi *Ingwohner*: *Ibewones* ab externis & occasui propioribus quasi *Westwohner*: *Herniones* quasi *Herwohner*. *Peucini* à *Peuce* quadam Istri insula. *Bastarnæ* itidem

a Germanorum genera. **b** Vandali.

IV. *Aestii*, quos Livoniam Prussiamque inhabitasse, suprà *aet.*
dixi, cui quique generum ascribendi sint, dubito: quum ab
Rheno quondam in has sedes inter Ingævones Bastarnasque
profecti fuerint. Distinguabantur in *Hirros* atque *Scyros* si-
ve *Sceros*: hi Prussiam, illi Livoniam habuere.

V. Cæterum, *Suevia* antiquissimis temporibus erat, quic-
quid ab Occidente Bojohæmicis montibus, Salâ, Albi, &
Travâ amnibus, sinu Codano, ac mox mari Germanico; a Sep-
temtrionibus mari glaciali; ab Oriente sinu Albo, lacu Albo,
sinu Botnico, mari Codano, & Vistula Maroque; à Meridie
Danubio includebatur. Quod spatium Suevi incoluerunt, in
nationes supra memoratas distincti. Eorum antiquissimi no-
bilissimique *Semnones* fuere, utramque latè accolentes ri-
pam

itidem ad Germanas origines à Strabone
Lib. VII. reducti. Sed neque ab his deri-
vationibus omne dubium absit: Extra du-
bitationem id pono, *Vandalos* tot factis in
Galliam, Hispaniam, Africamque migra-
tionibus non amplius superesse, nisi quod
reges *Suecia* *Daniaque*, *Duces item Pomerani*
ac *Meclenburgici* eosdem in titulis admittant,
tanquam mari olim Balthico vicinos. Van-
dalos & terra & appellatione proximos ut
Vinedos, Venedos & Vindelos rear, testi-
monio veterum & permuto utriusque gen-
tis nomine inducor. Plura, quæ de gene-
ribus Plinianis & populis, horumque sedibus
in promtu sunt, prætermittere cogor. De
a *Chaucis*, utrisque *Cherusciis*, itidem &
Saxonibus *Albinum*, *Conringium*, & utrum-
que *Meibomium* conferat, eui lubet: De
Suevis autem *Cluverium* nostrum *Germaniæ*
antiqu. Lib. III. c. 24. Res b *Cheruscorum*
cum Arminio gestæ, antiqua Taciti de situ
horum, Strabonis & Ptolemaei testimonia
non patiuntur, ut in Misniam, Thuringiam
& Voigdlandiam eos conjicias. De habita-
tionibus Germanorum veteribus, varia per
agros mutatos migratione, communique
per pagos divisione *Conringius*, *Freherus*,
uterque *Meibomius*, nec non ipse *Cluverius*
legatur Lib. I. German. c. 13.

B U N O N I S

^ε ^c *Semnones* m vicini fuerunt *Cherusci*,
ut qui arma potuerunt conjungere cum Che-

ruscis aduersus Marobodum Marcomanno-
rum regem, à quo defecerant. *Semnones*
igitur partem Electoratus Saxonici, Marchiaë
Brandenburgensis, Lusatiae & Silesiae tenuer-
unt. *Cherasci* vero Thuringiam ad Albim
usque & Voigdlandiam incoluerunt, quo-
rum Dux Arminius adversus vicinum Ma-
robodum bellum gessit. De d *Franorum*,
nobilissima Germaniæ gente, nonnihil heic
dicendum videtur. Gallieni, Claudi &
Probi Imperatorum Romanorum temporibus
innotuerunt primum Franci: & ex eo tem-
pore perpetuum cum Romanis gesserunt
bellum, donec omni potirentur Gallia n.
Francos istos Germanos fuisse, certissimum
est. Quod vero à Geographis antiquis no-
men eorum non memoratur, inde colligitur,
ab ipsa gente illud postea asumptum esse,
quum antea aliter fuissent appellati. Fuit au-
tem Francorum natio Rheni accola, gens,
d. Hieronymo teste, non tam lata, quam
valida, inter Alemannos & Saxones collo-
cata: quæ loca incoluerunt Catti, quos
fortes & belicosos his suis sedibus ab aliis
pullos non legimus. Catti igitur sunt, qui
eo nomine voluerunt appellari, dicique
Franci, id est, *liberi*, & *libertatis propu-
gnatores*. Adhuc hodie Germanis in usu est
formula; *Er ist Franck und Frey*.

H E K E L I.

m Quos Ptolemaeus etiam fecit *Italia Po-
pulos*.

B b

n *Socra-*

a *Chauci*. b *Cherusci*. c *Semnones*. d *Franci*.

Hirri.
Scyri.

Suevia.

Semnones

pam *Viadri*, qui amnis antea *Suevus* dictus: unde genti nomen, & à gente postea mari cognomen *Suevico*, vulgo nunc die *Oost-Zee*. Sed posterioribus seculis Suevi propriè habiti sunt, ceu peculiari nomine *Suevorum* pars, *Hermunduri*: quorum nunc etiam posteritas durat in regione, quæ vulgo dicitur *Schwaben*.

Priscorum
Germano-
rum habita-
tiones.

VI. Nullas, inquit Tacitus, Germanorum populis urbeis habitari, satis notum est: ne quidem pati inter se junctas sedes. Colunt discreti ac diversi, ut fons, ut campus, ut nemus placuit. ζ

n Socrates Scholasticus & Sozomen. dicunt, Constantini M. tempore eos in Galliam irrupisse.

BUNONI S.

ζ Priscorum Germanorum mores omnium optime descripsit Corn. Tacitus libr. de Germ. .

HEKELI I.

• Quem *Matthias Berneggerus* Quæstiōni-

bus Miscellaneis verè doctis, iisque Anno Seculi huj decurr. xl. *Freinsheimiana curâ Argentorati* in 8. editis, & G. Casp. Kirchmaier Commentario non inutili Witteb. Anno ejusd. Sec. LXIV. in 8. exc. probè illustrarunt. Leg. & Joan. Barclaii Icon Animalium Cap. v. p. 147. seqq. Edition. Dresd. quæ operâ nostrâ cum Notis *Buchnerianis*. Anno LXXX. in 8. prodiit.

CAPUT IV.

De Vindelicia & Norico. *

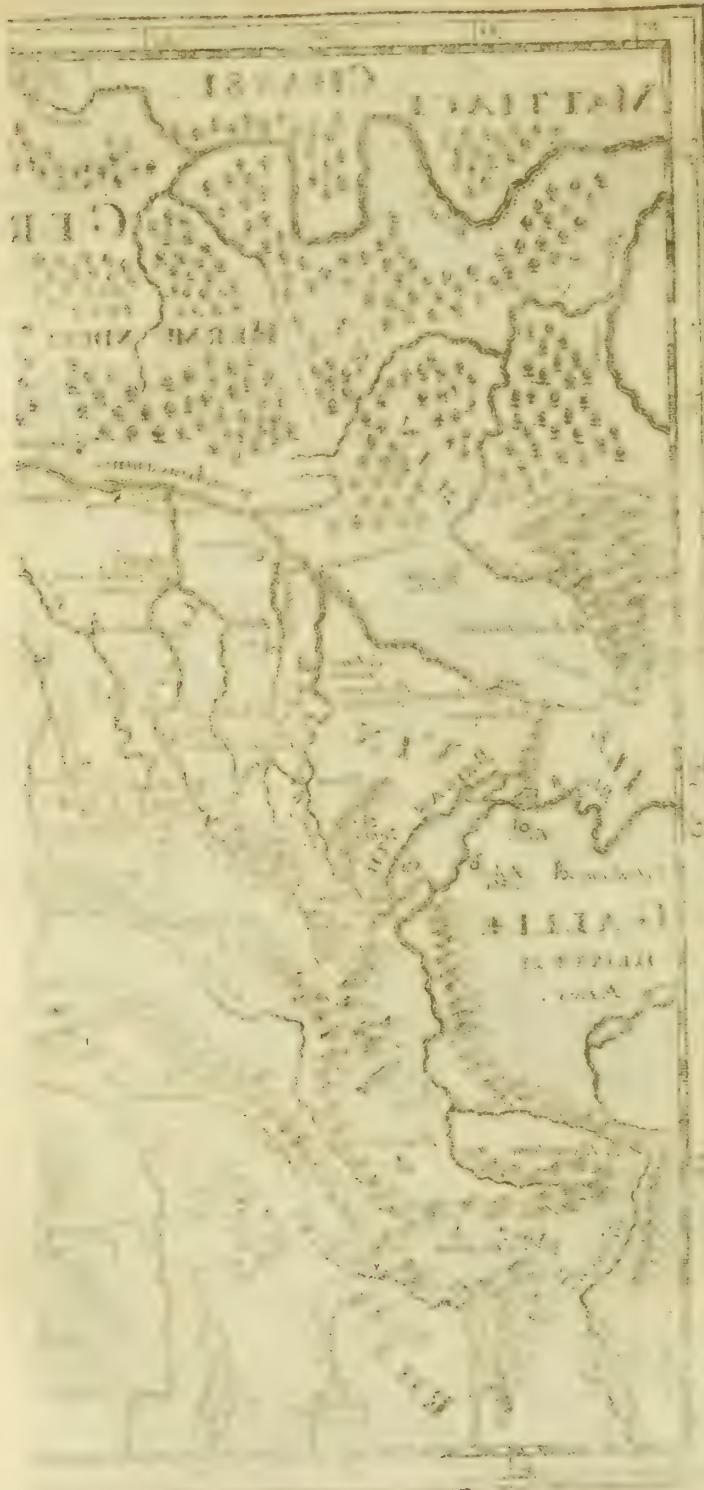
I.

A Ntequam hodierna Germania explicetur, terrarum inter Alpes & Danubium primùm exponenda erit antiquitas; nam hæ jam circa annum Domini ccc. ab Allemannis, Marcomannis ac Quadiis occupari coeperunt, perpetuoque in hunc usque diem ab iisdem nationibus possessæ sunt. Unde etiam parteis factæ Germanici imperii. Inter Rhenum igitur, sive quem Rhenus transit, lacum Brigantinum, & Lichum amnem, Rhætos: inter Lichum & Aenum *Vindelicos*: inter hos & Cethium montem, qui ad Viennam desinit, in Danubii ripa, *Noricos* ponit Ptolemæus; sed falso: ut ex Strabonis Pliniique patet Geographia, simulque situ regionum. Namque

(* Has Provincias peculiari opere descripsit Cluverius quod ad calcem Germaniae antiquæ ejusdem Authoris vulgatum est.

HEKE-

que Rhæti Alpes tantum incoluere, & earum valles, à Septemtrione ad lacum usque Brigantinum. Sub Alpibus ad Danubium usque fuere inter dictum lacum & Ænum flumen *Vindelici*^a. Hinc ad Cethium usque montem *Norici*: quo-
rum hi etiam ipsas Alpeis tenuerunt apud Fori Julii regio-
nem. ^{Rhæti.}

II. Nomen habuerunt à *Norcia*^b, urbe supra Aquilejam si-
ta. Reliqua opida clara fuere ista: *Ovilia*, *Wels* nunc; in Da-
nubii ripa. *Vindoniana*, quod corruptè *Vindobona*, & apud
Ptolemæum corruptius *Juliobona*, vulgò nunc *Wien*; Lau-
riacum, nunc *Lorck*.

III. *Vindelicorum* caput fuit *Damasia*^c, quæ postea colonia
Augusti Cæsaris auspiciis deducta *Augusta Vindelicorum* dicta
est. Cætera loca maximè celebria fuere: *Juvavum*^d, sive
Colonia Jovavia, vulgò nunc *Saltzburg*; Dein *Reginum*, sive
Regina castra^e, vulgo nunc *Regensburg*; nomine à flumine
Regino, vulgo nunc *Regen*, olim tracto. Hinc *Batava castra*^f,
vulgo *Passau*: & prope hoc opidum, apud Danubii Ænique
confluentis, *Bojodurum*; quod nomen accepit à Bojorum
trajectu, qui à Marcomannis è Bojhæmo pulsi in has oras
transmigrarunt, quas etiam nunc eorum posteri tenent, no-
mine nunc vitiato, *Bavari*: superioribus seculis *Bojoarii*, &
Bojuvarii dicti. Reliqua opida fuere; *Abusena*, *Abensperg*:
Guntia,

HEKELLI.

^a Qui *Licatii* seu *Lechrainer* vulgò appellantur.

^b Noreja PLINIO *Taurorum*, qui Populi *Pannonia*. Oppidum est, ubi, ut Strabo Lib. v. Geograph. p. 390. scribit, Aurum purgatur, & Commodæ Ferri secturæ sunt. Heic Cn. *Carbo* inani conatū cum *Cimbris* quoque conflixit.

^c Ab *Antonino*.

^d Arx *Lycitorum*.

^e S. *Juvavia*.

^f S. *Reginoburgum*.

^g S. *Patavium*.

REISKI.

¹ ^a *Vindelia* & *Vindeli* ab *Vinda Ly-*
coque *fluviis*, quos accolebant, nomen quin

fusceperint, nemo dubitat, nisi qui antiquitatum omnium expers: Unde suam du-
cant originem, docet Polybius Lib. II. qui Alpinas gentes à Transalpinis, non genera-
sed loco differre scribit. Ergo *Vindelici* cum *Noricis* ad stirpem *Celticam* revocabuntur,
& varias Bojorum migrationes, sedemque in Germania & Italia toties mutatam facili-
ores aut verosimiliores efficiunt, quas Græci & Romani historici prodiderunt. Ut-
ramque vero regionem Rom. imperio sub-
jeçtam documenta, quæ adhuc extant,
publica, & numi etiam cusi, Notitia item
Imperi vetus & præfectura Illyrici occi-
dentalis, nec non *Velserus* in Commentario
rerum Augustanarum, & *Tschodus* in Al-
pina Rhætia perspicue commonstrant.

Guntia, Guntzperg; Campodunum, Kempten: Abudiacum, Fueffen; Imitca, Munchen. ^a

BUNONIS.

^a Bojorum gens, quam Marobodus Marcomannorum Rex Bojohæmia expulit, testibus auctoribus multis, Gallica fuit: Bojorū igitur, sive Bavari, qui hodiè appellantur, quum Germani sint, quod ex idiomate col-

ligitur; Bojorum istorum nepotes esse non possunt. Bojorii vero videntur dicti, à Bojorum sedibus, quas occuparunt. Sicut hodie Venedi, qui Bohemiam incolunt, Bohemi appellantur, qui tamen à Bojis istis non sunt profecti.

CAP. V.

De flaviis, silvis ac montibus Germaniae. I

I.

Flavi Ger-
mania.

C Elebriores Germaniae fluvii, iidemque navigiorum capaces sunt; Oceanum petentes: ^a Rhenus, secundus claritudine

BUNONIS.

^a a Rhenus ex summis illis Alpium jugis, quibus Gothardi & Adulæ nomen est, oritur, è duabus fontibus, quorum alter *Anterior* vulgo accolis *der vordere Rhyn*, alter *Posterior*, *der hindere Rhyn*, promans a, in sinistro latere, præter multos amneis ad *Confluentis*, vulgo *Coblenz*, etiam recipit b *Mosellam*; Ad monumentum Schenkii in duos primum scinditur alveos, quorum sinistri b *Vahales* vocatur, vulgo *de Wale*, Noviomagum, *Tilajm*, *Bomelium*, *Geldria* opida præterlapsus, perfert nunc nomen istud ad arcem usque *Lorenstein*; juxta hanc fossa à vico *Bochoven*, manibus quondam mortalium egesta, aquas pariter *Mosæ* in *Vahalis* flumen invexit & nomen. In dextra hac ripa à *Loevensteinio* visitur *Gorichonium*. Non heic tamen, sed ad *Geroftium*, olim fuerunt *Mosæ* & *Vahalis* confluentes. Ex dextro ejusdem Rheni alveo, per *Fossum Drusianam*, quæ à vico *Icloort* ad opidum *Doesburg* deducta pars Rheni in *Ialam* flumen derivata est. Ex tertio, medio & antiquo Rheni alveo, *Civilis* novum fecit, in quem Rhenum deduxit, qui nunc *Lecca*, vulgo accolis *die Leche*, vocatur. Ita Rheni aquis alio derivatis, cursusque violentiâ ad-

empta, antiquum ejus ostium arenarum tumulis obstructum est, quod fuit haud procul Leidâ urbe inter maritimis vicos *Catwyck* & *Norriwych*. In dextro suo latere Rhenus c *Nictrum* recipit ad Manhemium: d *Mœnum* ad Moguntiacum: cui se ad Werthemum jungit e *Tabaris*; & f *Lupian* ad Vesaliam inferiorem. ^d

HEKELII.

^a Unde & *Virgilio* Lib. viii. *Aeneid.* v. 727. non inepte *Bicornis Rhenus* dicitur. Et reprehenduntur hoc Epitheto omnes ii, qui plura, quam duo, Ostia illi tribuunt.

^b f. *Kahalis*, G. *Tacito*, & *Waldis Cæsari*.

^c Alioquin tres. *Rheni* Alveos studioe de scripsit *Cluverius* noster singulari Commentario, quem *Lugd. Batav.* Anno MDC.XII in 4. f. vidimus excusum.

^d Per hunc Fluvium nobilissimum à *Francofurto* usque ad *Oceaanum Germanicum*, ubi exonerat, merces innumeræ & vina quotidie feruntur.

REISKI.

ⁱ Juga g montana & montes ipsi sunt hydrophytacia siye subterranea quædam aquarum receptacula; unde fontes securiginem,

^a Rhenus. b Mosella. c Nictus. d Mœnus. e Tabaris. f Lupia. g Montes Germ.

tudine Europæ : qui lacum Brigantinum, vulgo der Boden-
See, transiens, recipit Nicrum, vulgo der Necker; & Mœ-
num, vulgo der Meyn, Luppiamque, vulgo die Lippe. Hinc
p Amisus sive Amisia, vulgo die Ems: Visurgis, die Weser,
superiore sui parte die Werre. Inde Albis nunc vulgo die
Elbe, Salam, vulgo die Sale, unà secum devehit. In finum
Codanum sese effundunt; Chalusus sive Trava, vulgo die
Trave: e Viadrus, antea Suevus, & Plinio Guttalus dictus,
vulgo

nem, ex iisque flumina, fluvii & amnes
fluxum suum inchoant, continuant: Alpes
nimirum Helveticæ, unde Rhenus cum ca-
taracta prope Schaffthusium vehementissima,
nec misfitis cum lacu Bodamico aquis prolabi-
tur: Jugum Hercynium ab Alpibus cœ-
ptum, & per brachia quasi alpina in medio
Germaniæ flexuosis ambagibus procurrentes,
ut Sudetes Silesiæ cum Giganteo monte
(Riesengebirge) Bohemicos, in iisque Piniferum,
Bructerum Harzicosque contineat,
Carpathicos vero tangat. Unde a Sylvam
Hercyniam Romanis Græcisque auctoribus
decantata non miraberis, quod tam longe
lateque cum jugo illo pateat, & Harzicam
quoque nobis proximam comprehendat.
Hinc ergo Danubius rapidissimo cursu, multis
insulis, & multa fluviorum versus orientem
procurrentium coniunctione insignior: Wer-
raha aut Werre à primo apud Thuringos
fonte, post hujus & Fuldaæ confluentes We-
sera vel Wifera, unde Latinæ Græcique
nominiis Visurgis ratio: Albis Elff appella-
tione fluvii communi, duabus phialis seu
Iacubus Sudetum & decursu longo nobilis.
Sed quisnam fluvios exhaustier omnes? b Mons
unus Pinifer duobus sese fastigii effert: altero
quidem faxeo, quod caput bubulum à figura
vocant; alteroque lacubri, ubi fontes &
phialæ quatror fluviorum in uno Hydro-
phylacio latent: Fluvii autem isti quatror
plagas petunt, Mœnus scilicet occidentem,
Egra orientem, Nabus meridiem, Sala
septentrionem, unoque Mens vocabulo con-
cluduntur. Vide Conrad. Celsis Epig. Sin
præsens ea videas, quæ juvenis perlustravi,
permirabere.

BUNONI S.

^b c Amisia f in Rietbergenis Comitatus
& Paderbornensis Episcopatus collinio,
haud longe ab ipsa Paderborna ortus, infra
Embdam Frisiae Orientalis metropolin ad
opidum Groningenis Domini Delfziel mari-
Germanico miscetur. Ad Myndam Bruns-
vicensis Ducatus opidum d Vierra & e Fulda
confluent; ac duo ista flumina inde vulgo
appellantur uno nomine, die Weser, id est,
Aqua seu Flumina. Infra Ducatum Bremen-
sem ad Depslede in Oceanum fluvius iste sese
exonerat.

^y f Albis g in valle montis Gigantei,
vulgo der Riesenbergs; qui est in limitibus
Bohemie & Silesiae h, nascitur; accolæ
vallem vulgo vocant vallem Diaboli, den
Teufelsgrund; ac xvi. milliaribus infra Ham-
burgum vastissimo ostio in mare Germani-
cum se effundit. Albi miscetur g Sala ad
Calbam: ad Werbenam h Havela, i Spreva
k Nissus Silesius, die Neisse in Schlesien, ad
Schurgastum: & l Multavia, die Moldau,
ad Melnicum.

^d m Trava i aliquot milliaribus infra Lu-
becam mare fubit Balticum.

^e n Viadri fontes sunt in Silesiae & Moraviae
confinibus, haud longe ab opidulo Oder;
qui o Bobera ad Crosnam; p Nissus Lusatia
ad Gubenam, atque ad Custrinum q Vartha
fluminibus receptis aliquot, infra Stetinum
in eum aquarum finum, qui vulgo vocatur
das groffe Haff, diffusus, duabus celebriori-
bus faucibus die Schwiane, & die Dievenau;
mari miscetur Balticum. k

HEKELI.

^e A Recentioribus fere omnibus perperam
Cic 3 sic

^a Silva Hercyn. ^b Mons Pinifer. ^c Amisia. ^d Vierra. ^e Fulda. ^f Albis. ^g Sala.
^h Havela. ⁱ Spreva. ^k Nissus Silesius. ^l Multavia. ^m Trava. ⁿ Viadrus.
^o Bobera. ^p Nissus Lusatia. ^q Vartha.

vulgo nunc die Oder: ζ *Vistula* sive *Vistillus*, die *Weixel*. At η *Danubius*, vulgo die *Donaw*, & *Danaw*, omnium Europæ maximus, à dextra ripa ex *Vindelicia Lichum*, vulgo *der Lech*, & *Ænum*, vulgo *der In*, à laeva *Navam*, vulgo *die Nabe*, & *Marum*, die *March*, in Pontum Euxinum defert.

Sylvæ.
Hercinia.

Semana.

Gabreta.
Martiana.
Cæsia.

Montes.

II. *Sylvarum* Romanis monumentis celebratæ sunt; *Hercinia*, totam ferè olim Germaniam occupans; proprie tamen sic circum Bojohæmum appellata, vulgo nunc *der Bohaymer Wald*. *Bacenis*, quæ & *Semana*, vulgo nunc in Brunsicensi *Ducatu der Hartz*, antiquam Herciniæ memoriam servans. *Gabreta*, vulgo *der Dæringer Wald*. *Luna*, inter Moravia, Poloniæ & Hungariæ. *Martiana*, seu fortè rectius *Hartiana* m , nunc *der Schwartz Wald*. *Cæsia*, ad dextram Luppiæ amnis ripam, haud procul *Vesalia*.

III. *Montium* nobilissimum *jugum Hercinium*, Bojohæmum cingens, qui & *Suditi* n montes. Dein *Abnoba*, in *Ducatu Wir-*

sic dictus: *Ptolemaeo* enim *Viadus*, s. *oViados*, |

f Et *Ptolemaeo* *Auxo*, *Amasus*; *Straboni* vero *Aucasia*, *Amasia*.

g A Nonnullis ex *Latinis* *ALBIA* *Barbare* dictus.

h Ex undecim Fontibus simul conflatis; unde & *Germanis* *Elbe*, q.s. *Elve*, s. *Elfe*, à numerò nempe dictus videtur.

i *S. Dravenna*, & quidem *Althamer* & *Kirchheimer*.

k Hic Fluvius à *Nigro* falso vocatur *Suevus*. *Suevus* enim hodie *Spre*, seu *Spree*, vocatur, nec in Mare, sed in *Albium* Fluvium, ut notum, sese exonerat.

BUNONI S.

ζ a *Vistula* haud longe à *Viadri* fontibus in *Teschineni* *Ducatu* ortus, *Cracoviam*, *Warlaviam*, *Thorunium*, aliaque postquam alluit opida, ex dextra sua ripa partem aquarum per alveum vulgo *Nagot* dictum, *Mariæburgo* irrigato, in finum aquas dulcis, das *Frische Haff* invehens, Insulam *Magnam*, *dus grosse Werther*, efficit; altera *Vistulæ* pars ad locum, qui vulgo *das Haupt*, iterum in duos scinditur alveos, quorum

dexter in eundem aquæ dulcis finum influit; sinister vero infra *Danticum* ad *Mundam* castellum mare subit *Balticum*, insulamque *Neringam* magna ex parte ambit.

n b *Danubius* apud Suevos in jugo mediocriter excello nascitur eo tractu, quem *Hegoviæ* appellant: Sexaginta annib[us] auctus, sex ostiis in Pontum Euxinum effunditur.

o *Sylva Ottonis*, der *Odenwald*, ad fines *Palatinatus* inferioris & versus *Franconiam* quoque celebris est. p

HEKELLI.

l *S. Thuringer-Wald*.

m Juxta *Friburgum Brisgovie*.

n *S. ut omnia Exemplaria Latina* habent, *Sudeti*.

o Prope *Heidelbergam*.

p Est & celebris *Sylva* illa non procul à *Mœni Ripâ*, ubi *Francofurtum*, *Aachenburgum* & *Moguntiam* attingit, quam olim & adhuc *Speshart* dictam novimus; nec non illa prope *Heripolim* & *Papebergam*, quæ *Steyger-Wald* vocatur. Notandum autem, quod *Hercynia* cum diversis Montibus ab Autoribus sæpiissimè confundatur.

BUNO-

a *Vistula*. b *Danubius*.

Wirteburgensi circa Danubii Nicrique fonteis. *Taunus*, ex adverso Moguntiaci, vulgo *der Hayrich. Rhætico*, ex adverso Bonnæ, *das Sieben-gebirge. Melibocus* in Brunsvicensi Ducatu, apud Semanam Sylvam, vulgo *der Bloks-berg.*

BUNONI S.
Pinifer Mons, der Fichtelberg, in finibus Palatinaus superioris & Bohemiæ, quatuor effundit flumina, Mœnum, Nabum, Egram & Salam.

C A P. VI.

De Incolis Germaniæ.

I.

DE origine gentis Germanorum, multi hoc nostro sæculo, multa fabulati sunt, nugatique Germani scriptores. Antiquus juxta, & gravis in primis auctor Romanus Tacitus, in libro quem de hac gente conscripsit: *Celebrant (inquit) carminibus antiquis, (quod unum apud illos memoriae & annalium genus est) Tuitonem Deum, terrâ editum, & filium Mannum, originem gentis conditoresque.* Mannus hic erat Adam, *Theut* vero sive *Tuit*, ipse Deus rerum omnium auctor; qui è terra condidit formavitque primum hominem, Germanis *Mann*, Hebræis *Adam*, dictum. ab hujus igitur *Theut* nomine tota gens sibi nomen adscivit, *Theutisci*, sive, variante *Dialecto*, à *Tuit*, *Tuitisci*, vulgo die *Teutische* & *Duyt-*

Origo Germanorum.

R E I S K I I.
a De primo gentis auctore Teutone vel Tuiscone res liquet; Non ita de vero Deo, rerum omnium conditore, Manno que hujus filio Adamo, nec de nomine cunctis Celtarum nationibus communi, quo Teutisci clueant: Hoc enim testimonij veterum Scriptorum vix confirmabitur. b Lingua quidem apud Celtas una, vetus nempe Teutonica, tanquam mater Scaligero dicitur, viguisse dicitur; hujus tamen matricis propagines fuerunt *Francica*, *Saxonica*, *Danicaque*. Teuto etiam sive Teutani & Tanno quin locum inter Deos Galli, Hispani, Ægyptii attribuerint tanquam Dea-

fro commentatio, Huetius in Demonstrat. Euang. propos. iv. cap. 7. ostendit. c *Ascenaz* אַשְׁנָז ridicule in Hebreorum scriptis est Germania, inquit Bochartus Lib. iv. cap. 38. ubi, quod supra declaraverat, denuo evicit. De vetustis Germaniæ nationibus, quas secula posteriora & migrationes mutuae tulerunt, partim explicatum antea fuit, partim paulo inferius explicabitur: De Sclavis maxime, qui nec orientali nec occidentali Sclavia coercebantur, sed amplas colonias & linguam suam in tota Germania disseminarunt. Vid. Helmoldus cum Arnoldi continuatione & celeber. Schurtzfleisch. in Disput.

HEKE-

a Teutonum verus Deus fuerit? b Celtica lingua. c Ascenaz num German.

Duytsche. Unam eandemque linguam antiquissimis temporibus fuisse per universam Hispaniam, Galliam, Britannicas insulas, Germaniam & Illyricum, omnesque has nationes in universum Græcis dictos fuisse Celtas, suprà in descriptione Galliae dictum. Cæsar in Comm. de Bell. Gall. *Gallos*, ait à *Dite patre se prædicasse*: per quem illi haud dubiè intellexere eundem *Tuitonem Germanum*: quando Lucanus illorum Deum *Teutatem* memorat. Eundem vero *Teutatem Mercurium* coluisse Hispanos, auctor est Livius. Ex hoc igitur argumento, simulque ex illo de lingua Celtaica, colligere licet, omnes prædictas quinque nationes uno vocabulo olim dictas fuisse Teutiscos, *die Tentische*. *Askenazem* Noachi pronepotem ab urbe Babylone in dispersione gentium huc deduxisse suos, alibi demonstratum est. Hinc postmodum Hebræis semper gens Germanorum dicta fuit *Askenazim*.

Germano-
rum migra-
tiones.

II. Cæterum, nationes nonnullas jam antiquissimis temporibus à Germaniâ in Gallias commigrasse, Gallos in Germaniam transgressos, tradunt apud Romanos maximè Cæsar & Tacitus. *Helvetii* inter Danubium, Rhenum & Mœnum, Bojohæmumque, loca tenuere: ipsum Bojohæmum *Boji*; unde nomen regioni. Posterioribus seculis, quum Germanorum diversæ nationes, *Gothi*, *Burgundi*, *Rugii*, *Vandali*, *Longobardi*, *Marcomanni*, *Quadi*, alii in Italiam, in Galliam alii & Hispaniam, proficiserentur; contermina olim trans Vistulam gens *Venedi*, sive *Vinidi* a, quæ iidem & *Slavi*, magnam Germaniæ partem occuparunt, ad Albim usque*. Hinc

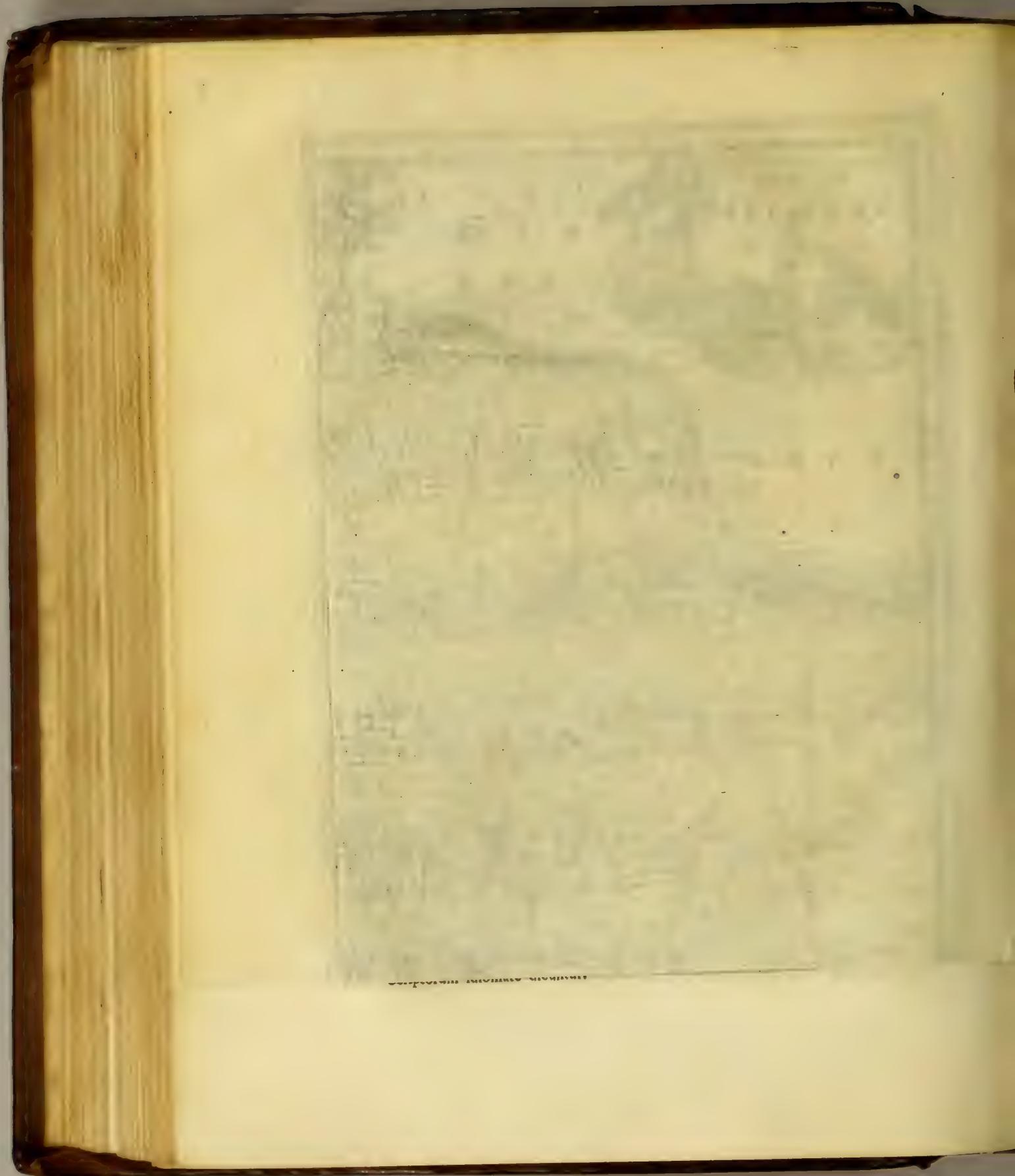
HEKELLI.

a Ptolemaeo *Olævedui*. (* Et quidem ad Visurgium usque. Posterioris nominis quo si *Slavos* cognominarunt, originem inscritè profectò inulti tradiderunt. Nomen à Lingua Slavonica potitum *Laudem* significat, sive *Gloriam*. Hinc sit ut in multis nominibus propriis *Slaws* reperiatur ut in *Ladislaus*, *Wenceslaus*, *Przemislaus* &c. hoc nomine Slavorum gloriabantur quod vastam admotum regionem lucrificissent, quam relictis

solis imbellibus, sine milite ferè deseruerant Wandali duce Radegasto adversus Romanos profecti. Ante regionis Vandalicæ acquisitionem, Venedi, post felicem expeditionem iidem Slavi fuerunt, id est Venedi cum Vandalarum reliquis mixti. Hæc Venedorum in Vandalam migratio circa V. saeculum contigit. Sed postquam in Germaniam septentrionalem inferri coepit Christiana Religio, Slavi cum indocili cervice Christi jugum detrectarent, ac suscepimus saepius excuterent,

(* Venedi in Scriptis mediæ ævi *Vendi*, *Vinidi*, *Venedi*, *Heneri*, *Venetique* pro diverso Scriptorum idiomate dicuntur.

Hinc crebra in Silesia, Lusatia, Misnia, Marchia Brandenburgensi, Meckelburgensi Ducatu, ac Pomerania, Slavonica urbium, castellarum ac vicorum nomina. Gens ipsa adhuc incolit totum Bojohæmum atque Moraviam, Lusatiae item agros magna ex parte.

C A P. VII.

Quota pars Germaniae subjecta fuerit Imperio Romano.

I.

AT operæ pretium fuerit, antequam ad hæc nostra secula pergam, primùm indicasse, quota pars olim Germaniae Romanorum armis debellata fuerit. Primi igitur Germanorum Romanis nomen suum dederunt; armaque noscenda *Cimbri* atque *Teutoni*, ultro Galliam Italiamque petentes: Cimbri & Teutoni. quos C. Marius partim in Gallia, partim in Italia sub ipsis Alpibus vicit. Cæsar post hinc, dum Gallia domita Rhenum transgressus *Germanos* irritavit, perpetuum Romanis bellum cum Germanorum gente concitavit. Reliqua omnia, quounque arma tulerunt, prona illis fuerunt. Germanos ingentibus saepe exercitibus triumphatos magis, quam viatos, ipsi met Romanorum fatentur scriptores. At quota pars horum armis tot secula Germaniam potentibus perdomita fuit? Maximis equidem ipsorum Romanorum cladibus debellati fuerunt populi *Rhenum* inter & *Albim*, Augusti Tiberiique auspiciis: at post hos nihil sub imperio suo retinuerunt, nisi Rheno proximos *Frisios*, *Uspios*, *Teneteros*, *Jubones*, *Mattiacos*, & his conterminos *Alemannos*: qui tamen non origine Gerinani, sed Galli fuerunt, ut suprà dixi. Sed & hī mox circa annum Christi cc. rebellarunt, Galliamque crebris incursionibus vexarunt, quo tempore quoque natum *Francorum* Franci. nomen: quod sibi omnes populi inter Rhenum Albisque incolentes, in unum corpus congressi, novum à libertatis

excuterent, non uno prælio domiti ac subacti a Christianis Principibus sub triplici tatis devenere, ut eorum nomen pro miserimo quovis mancipio sit usurpatum.

tis argumento imposuerunt; protinus & ipsi Galliam crebris incursionibus depopulantes.^a

II. Reliqua ultra Albim Danubiumque Germania intacta semper mansit: quæ & ipsa postmodum Suevis, ut supra dixi, *Gothis, Burgundis, Vandalis & Longobardis*, aliisque nationibus emissis, ultrò Romanorum imperium petiit, totumque propemodum occupavit. *Marcomanni & Quadi*, Danubii accolæ, jam inde à M. Antonini Imperio, Vindeliciam, Noricum & Pannoniam Romanorum provincias, petere cœperunt. Nec ante Martia hæc Germanorum gens quievit, donec toto Romano Imperio per varias provincias occupato, ipsum tandem Imperii nomen decusque in fines suos pertraheret.

BUNONI S.

^{a a} De *Francorum gente* a superiorius ad finem cap. III. ex D. Hieronymo in vita Hilarionis dictum est; quod illa fuerit *inter Saxones & Alemannos, non tam lata, quam valida gens*; adeoque discreta à Saxonibus^b. Ipsi vero Saxones jam antiquissimis temporibus tenuerunt non solum Westphaliam, sed etiam omnem illum terrarum tractum, qui est inter Visurgim, Oceanum, Albim & Melibocum: quæ loca Tacitus attribuit Chaucis: Zosimus vero lib. III. in narratione rerum à Juliano ad Rhenum gessarum tradit, Chaucos partem esse Saxonum, eosque adversus Francos gessisse bellum; quod non solum eo tempore, sed sæpiissime factum legimus, neque Saxones isti hisce suis sedibus pulsi sunt, discreta à Franci gens. Non igitur, quod Cluvérius heic existimat, hisce inter Visurgim & Albim incolentibus, sive Chaucis sive Saxonibus, Francorum nomen impositum est, aut Franci habitu sunt.

HEKELI.

^a Quam H. Junius in *Bataviâ* c. IX. etiam descripsit.

^b Quos *Cattos* à Tacito dici *Cranius* putat.

REISKI.

¹ Cimbri & Teutones extrema Germa-

nia effusæ, sociisque aucti nationibus primo Galliam, deinde Italiam irruperunt A. V. C. DCXLV. profligato consule M. Silano, postea Scauro A. V. C. DCXLVII. Sed C. Marius consul eos A. V. C. DCLII. fudit, fusosque Italia & Gallia ejecit. Sed Germanicus gentes terrasque hic nullas domuit; ne Cæsar quidem Rheni transitu facto. ^c Rhenus ergo Imperii Rom. liberæque Germaniæ limes fuit, tot bellis expeditiōnibus frustra insuntis, & necatis Quintili Vari legionibus. Numismata quidem Domitiani, M. Aurelii, & Alexandri Severi, Imp. aurea Germaniam captam, subactam vel devictam exhibit; ea tamen inscriptio vel synecdochica vel hyperbolica fuit. Germani enim Galliam tandem, Hispaniam, Italianam Romanaque ipsam sub Augustulo ceperunt; nec tamen unquam toto Romano imperio potiti, nisi occidentale unum pro Auctore intelligas. ^d Quam multæ vero gentes amplæ ac validæ uno Francorum nomine (*der Franken oder Freyen*) in fœdus unum coaluerint, quum longo spatio inter Rhenum, Amisam, Visurgim & Albim diffusæ illæ fuerint, scriptores veteres & hodierni præcipue docent.

^a Francorum gens. ^b Cimbrica expeditio. ^c Germania Romanis non subdita.

^d Sed vix.

C A P. VIII.

De variis Germaniae Regnis, ac novissimâ ejus divisione.

I.

CÆterum, liberis olim rebuspubl. Germani, inter Rhenum, Danubium, Vistulam & sinum Codanum, egerunt. Principes tamen plerique suos habuere: quos falso nomine sæpe *Reges* vocant Romani. Ultra sinum Codanum duo fuere jam inde ingentia regna, *Sitonum* in Norvegia, & *Sueonum* in Suedia: quæ etiam nunc durant: nisi quod Norvagiorum Imperium translatum est ad Danos. His postea accesserunt *Czechorum*, in Bojohæmo^a, & *Polonorum* ad Vistulam amnem. At *Saxonum*, *Duringorum*, *Francorum Orientalium*, *Suevorum* ad fontes Danubii, ac *Bojoariorum*, quæ iisdem ferè tempestatibus orta fuerant, circa Caroli M. tempora abolita sunt. Hic, tandem Romanorum Imperio in Germaniam ^b delato, in varias provincias atque Ducatus eam divisit

HEKELLI.

^a Bohemi enim se ipsos Czechos nuncupant.
^b Circ. Ann. CHR. DCCCI.

REISKILL.

^a Dignitas tamen & Ducum officium apud Germanos olim bellum fuit, non perpetuum, nec hereditarium, nec supremo cum imperio conjunctum. Reges ex nobilitate, inquit Tacitus cap. 7. *Duces ex virtute sumunt*; nec regibus infinita aut libera potestas: Et *Duces exemplo potius quam imperio, si promti, si conspicui, si ante aciem agant admiratione presunt*. ^b Itaque Romani non falso reges omnes, sed vero, & quibusdam gentibus recepto, quodque compertum habuerant, vocarunt nomine. Germania autem Cisrenana Romanis subdita Praefatos primum & Praefides, tandemque Duces aut Comites ab Imp. suscepit. Transrenana vero sub Carolinæ stirpis regibus & Imp. demum Duces Comitesque fibi præpositos admisit. ^c Hinc nova Germaniæ

Respubl. & nova hujus in superiorem atque inferiorem divisio secuta: Illa dudum Helvetii, hac vero utrumque Belgum tam Confederatum quam Regium, itemque Lotharingia exciderunt: d Tandem recentior eaque politica per decem circulos, (*Kreise*), quorum unus *Burgundicus* nempe nec jurisdictionem nostri amplius Imperii agnoscat, Comitatu Burgundie ad Gallos etiam traducto. Plures vero Ducatus, Comitatus, Dynastias & urbes liberas, quæ singulis subsunt circulis, nec in hac nostra recensione habentur, illas è Notitia Imp. Romano-Germ. Boeleriana vel Imhofiana vel alia quacunque addito, cui lubet. *Principatus certe Monpelgardenis* nulli subsunt circulo, votum tamen atque sessionem in Comitiis habet. De ortu Electoralis Collegii, numero septenario, auctuque hujus per pacem Monast. Osnabrug. facto; nono itidem Electoratu nuperime controverso admissaque scripta extant publica eaque varia.

^c Cœziger and the BUNO-

^d Germania superior & inferior. ^d In decem Circulos.

^a Duces veteres Germ. ^b Regesque.

divisit; Norvagia, Suedia, Daniaeque parte, trans mare Suevicum, ac ^a Polonia cis Vistulam, jam tum à Germania a-vulsi. (*1)

*Germania
divisio in Su-
periore &
Inferiore.*

II. Hinc *Germania* in *duas* parteis, id est, in *Superiorem* & *Inferiorem*, divisa est. In *Superiore* sunt regiones istae: Helvetia, Alsatia, Suevia, Wirtenbergensis Ducatus, Bavaria, Franconia, sive Francia Orientalis, Palatinatus Rheni, Bojohænum, Moravia ^c, Austria, Stiria, Carinthia, Carniola, Tirolis. In *Inferiore*, præter xvii. provincias, quas vulgari nunc vocabulo vocant *Belgium*, sunt: Leodicensis Episcopatus, Lotharingia, Juliacensis Ducatus, Coloniensis, Treverensis, Moguntiacensis Archiepiscopatus; Clivia, Westfalia, Hassia, Duringia, Saxonia, Misnia, Lusatia, Silezia, Marchia Brandenburgensis, Pomerania, Meckelburgensis Ducatus, Hol-satia. Helvetii, postquam Icccc. prope annis in *Germania*, ac novissime sub *Germanorum Imperio* computati essent, jugo tandem imperii excusso, ccxx. circiter annos libere agunt. ^b

III. Cæ.

BUNONI S.

* Carolus M. non solùm *Bohemos*, verùm etiam cæteros Sclavos ad Vistulam usque, teste Eginhardo, perdonavit, eosque Imperio Francorum adjectit. Polonia verò ab Ottonis M. ætate usque ad Friderici II. tempora, penè semper Imperio Germanico subiecta & tributaria fuit ^d.

^b Quando & qua occasione Helvetii fese vindicarint in libertatem, dictum est capite XVII. lib. IX.

I. ^a Multæ illæ, in quas *Germania* divisa est, provinciæ facilius in memoria hærent; si decem illi Circuli, in quos eas demum distinxit Maximilianus I. rectè observantur: quod ipsum quem ad Imperii Germanici quoque faciant notitiam, quæ terræ singulis contineantur Circulis, hic paucis indicandum putavimus. Ex his, initio numerandi ab Oriente facto, I. est *Austriacus*; quo continentur ^c, Archiducatus b *Austriæ*; Ducatus *Stiriæ*, *Carinthiæ*, *Carniolæ* f, & Comitatus *Tirolis*: Episcopatus *Triden-*

tinus, *Brixiensis*, *Laubacensis*, & *Viennensis*. Hujus circuli Director (*Ausschreibender Fürß*,) est ipse *Imperator*: qui idem *Archidux Austriae*.

II. Hoc ordine c *Circulus est Bavanicus*; ad quem pertinent, Archiepiscopatus *Salisburgensis*; Episcopatus *Ratisbonensis*, *Passavensis*, & *Frisingenensis*, Ducatus utriusque *Bavariæ*, cum *Superioris*, tūm *Inferioris*: *Palatinatus superior*: *Palatinatus Neoburgicus*: *Landgraviatus Leuchtenbergensis*: *Comitatus b Ortenburgicus*: *Ratisbona*. Circuli *Bavarici* Directores (*Ausschreibende Fürsten*,) sunt ipse *Elector Bavarus*, & *Archiepiscopus Salisburgensis*.

III. d *Circulus Francicus*; cuius parteis sunt, *Ducatus Franciæ Orientalis*: *Episcopatus Herbipolensis*, *Bambergensis*, *Aichitebensis*: *Ditio Magistri ordinis Teutonici in Margenthal*: *Burggraviatus Norimbergensis*, quem tenent *Marchiones Brandenburgici*, *Culmbachienenses* & *Anspachenses*: *Comitatus Hennebergensis*, *Hohenloicus*, *Erbacensis*,

^a 1. *Germaniæ* in x. Circulos divisio. ^b *Austriacus*. ^c 2. *Bavaricus*. ^d 3. *Francicus*.

(*1) De iis quæ hoc usque de *Germania* veteri dixerunt Cluverius & Commentatores, Lector Britannicus Atlantem Geographicum Londini singulis mensibus editum consulat, res enim ibi fusius explicantur. (Ed. Lond.).

Erbacensis, Schwartzenbergenfis, Wertheimfis: Baronatus Limburgenfis: Norimberga, Rotenburgum ad Tubarim: Winshemium & Schwinfurtum ^k; Directores sunt *Episcopus Bambergenfis & Marchio Brandenburgicus.*

IV. a Suevicus *Circulus*, quo comprehenduntur Episcopatus Constantiensis, Curienfis, Auguftanus, & multi Abbates in Suevia ^l: Ducatus Wurtenbergenfis: Marchionatus Badenfis: Algoja: Hegovia: Comitatus multi, ex quibus præcipui, Hohenzollerens, Helfensteinfis, Oetingenfis, Montfortenfis, Fürstenbergenfis, Zimberenfis &c. Civitates etiam multæ, Augusta Vindelic, Ulma, Memminga, Reutlinga, Eflinga, Heilbronna, Bibracum, Lindavia, Ravenspurgum, Constantia, Schafhufia, Halla Suevorum, Norlinga, Rotwila, Kauffbyra, Donawerda: Campidonus, Cella, Duncelspiela, Offenburgum, Überlinga; & demum libera Nobilitas Sueviæ Imperio immediatè subiecta. Directores sunt *Episcopus Constantiensis*, & *Dux Würtenbergenfis.*

V. b *Circulus Burgundicus*, ad quem pertinet Belgium, & Burgundiæ Comitatus (*Ober-Burgund*) ^m Director hujus *Circuli* est *Hispanie Rex.*

VI. c *Circulus Rhenanus Superior*, cui subsunt Episcopatus Bafileenfis, Argentifensis, Spirens, & Wormatiens: Abbatia Fuldenfis & Hirschfeldensis ⁿ: Ducatus Lotharingiæ, Sabaudiæ: Palatinatus Sponheimensis & Bipontinus: Landgraviatus Alfatiæ & Hassiæ: Comitatus, Catzelbogenfis, Dietzenfis, Ziegenhaimensis, Niddensis, Waldeccensis, Nassovienfis, Dillenbergensis, Saræpontanus, Widgensteinensis, Falckensteinensis, Ifenburghensis, Leiningensis, Rapoltz-Kirchenfis, Salmenensis, Mörzburgensis, Hanavienfis, Leiningensis, Solmenfis, Budingenfis. Witteravia; Argentoratum, Colmaria, Francofurtum ad Mœnum, Frideberga Wetteravia; Hagenoë, Keifersberga, Landavia, Mulhusa in Alsatia, Selestatum, Spira, Turchheimium, Wetzlarium, Wormatia. Directores sunt *Episcopus Wormatiensis* & *Palatinus Sponheimensis.*

VII. d *Circulus Rhenanus Inferior*, qui & *Electoralis Rhenanus* dicitur, quod cum constituant provinciæ Electorum Mogun-

tini, Colonensis, Treverensis & Palatini: & quæ sunt sub iis ditiones ^o: ut terræ Nassoviorum in Beilstein ^p, & Magistri Ordinis Teutonici in Coblenz: Gelnhusa. Director est *Archiepiscopus Moguntinus Elec-*
tor. ^q

VIII. e *Westphalicus Circulus*, quo habentur Episcopatus Paderbornensis, Monasteriensis, Osnabrugensis, Verdensis, Mindensis, Leodicenfis, Ultrajectinus, Cameracensis: Abbatia Corbeiensis ^r; Ducatus Juliacensis, Clivensis, Montensis ^s, Westphalia; Comitatus Marca, Lippensis, Bentheimensis; Embdanus, Diepholtanus, Hogenfis, Schauenburgensis, Oldenburgensis, Ravenspergenfis, & Frisia Orientalis ^t: Civitates, Colonia Agrippina, Aquisgranum, Tremonia, Herfordia. Directores sunt *Episcopus Monasteriensis*, & *Dux Juliensis.* ^v

IX. f *Circulus Saxonius Inferior*; ad quem referuntur Archi-Episcopatus Magdeburgensis ^x, & qui nuper erat, Bremenfis: Episcopatus, Halberstadenfis, Hildesheimensis, Lubecensis, Suerinenfis & Ratzenburgensis, Ducatus Brunsvicensis, Luneburgensis, Mecklenburgensis, Lauenburgensis, & Holsatia: Comitatus Delmenhorst ^y: Lubeca, Goslaria, Mulhusa & Nordhufa Thuringiæ. Directores sunt *Dux Bremensis*, *Administrator Magdeburgensis*, & *Dux Brunsvicensis*, alternis tamen vicibus.

X. g *Circulus Saxonius Superior* habet Episcopatus, Misnensem, Merseburgensem, Brandenburgensem, Havelbergensem, Naumburgensem. 2. Abbatias, Salfendorfsem, Quedlinburgensem: Ducatum Saxoniam Elect. Pomeraniam ^z, Marchionatum ⁴ Brandenburgensem ⁵: Anhaltinam provinciam: Thuringiam: Comitatus Schwartzenburgensem, Mansfeldensem, Stolbergensem, Barbiensem & Gleichenensem. 6 *Circuli Director est Saxonie Dux, Elector.* ^a ⁷

H E K E L I I.

e Et Hungaria.

d Alii dicunt, Poloniæ, Boleslaø Chobrie regnante, ab Ottone III. qui MIRABILIA MUNDI dictus, à Subjectione & Tributo Imperii Romani esse liberatam & è Ducatu in Regnum constitutam.

e Cùm superior, tûm inferior.

Cc 3

f Croatia

² 4. Suevius. ^b 5. Burgundicus. ^c 6. Rhenanus Superior. ^d 7. Electoralis.

^e 8. Westphalicus. ^f 9. Saxonius inferior, ^g 10. Saxonius superior.

f Croatia & Vandaliae.

g Huc referendi quoque sunt Principatus & Ditiones Dieterichsteinensis, Eggenbergensis, Piccolominensis & Aversbergenensis ut & Comitatus Schönbergenensis, Hardeccensis, & Wolkensteinensis.

h Et Baronatus Lobkowizianus, Eggenbergensis, Ortenburgensis, Staufenfelsenensis, Degenbergenensis, Wolfsteinensis, Maxelreinenensis, Hobenzvaldeccensis, &c. Item ipsa S. R. Imp. Libera Ratisbona.

i Castellanus.

k Et Wissenburgum Nortgaviz.

l Campodunensis in primis, qui olim Vermetanensis & Tretticensis, seu Verticensis est dictus.

m Partim ipsi Ditioni Hispanica, partim Gallica, partim quoque Potentiss. Ordinib. Hollandia subjectum.

n Murbacensis, Luderensis, &c.

o Nec non Ducatus & principali dignitate Comitatus Arenbergenensis.

p Inferioris Isenburghi & Renecii.

q Cui nonnulli adjungunt & Electorem Palatinum.

r Werdenensis, Herwordenensis & Effenensis. Huc referunt quoque quidam Politicorum St. Cornelii Monasterium, (S. Cornelii Munster) Prope Aquisgranum.

s Qui hodiè partim Electorali Brandenburgicæ, partim Neoburgico-Palatinæ Ditioni sub sunt.

t Principatus Nassoviano-Dillenburgensis : Comitatus Sainensis, Rietbergensis, Delmenhorstensis, Brunkhorstensis, Winnenbergensis, Wiedensis & Runkelensis, &c.

v Qui hodiè est Elector Brandenburgicus.

x Nunc in Ducatum mutatus.

y Et Principatus.

z Blankenburgensis & Reinsteinensis. Porro Civitates S. R. Imp. Liberæ atque Hanseaticæ, Brema, Hamburgum.

a X. Circulus Saxonius Superior habet primum Provincias Electorales Saxonicas, in sex Circulos, Electoram, nempe, Thuringicum, Misnicum, Lipsiacum, Metallifero-Montanum & Variscum divisas, in quibus Episcopatus Misnensis, Merseburgensis, & Naumburgensis. Quo referenda Abbatia Quedlinburgensis, cuius Protector Saxo Elector. Deinde Electorales Brandenburgicas, in quibus Marchionatus quadruplex, (die Alte-mittel-Neue und Uker-Mark,) Episcopatus Havelbergensis, Lebusensis & Cami-

nensis : Porro Ducatus Principum Saxonicorum Lineæ Gothana, Alteburgica, Coburgensis, Vinariensis & Isenacensis cum Abbatia Salfendeni, Ducatus Citerioris & Anterioris Pomerana, Principatum Anhaltinum, Comitatus Schwarzburgensis, Mansfeldensem, Stolbergensem, Barbiensem, Hohnsteensem, Gleichenensem & Ruthenicos, ut & Baronatus Schönburgiacos. * Circuli Director est Elector Saxonius; Subordinatus vero Elector Brandenburgicus, Coordinati Duces Saxoniae Lineæ Gothana atque Vinariensis.

* Heic Pluralis omnino rectè est positus. Datur enim (non ratione Dignitatis, sive Eminentia, sed ratione Situs falso) Baronatus SCHOENBURGIACUS & Superior & Inferior, quorum prior Waldenburgensis est Lineæ; posterior autem Wideraviensis, Penicensis, ac utriusque Remmicensis. Oppida, quæ ad superiorem Baronatum pertinent, sunt Waldenburgum, Hartenstein, (ubi Paulus Flemmingius, Olor ille Teutonicus, ortus) Lichtenstein & Læsniz, Joannis Zehendorffii dulcissimum natale Solum. Inferioris autem est Glaucha, omnium Metropolis & Adriani Beieri Patria, immo & beatissimæ MONICÆ meæ Dormitorium, ubi in primis Heraum SCHOENBURGIACORUM, quos Jo. Angel. Werdenhagen Part. I. Tract. General. Rerumpp. Hanseaticar. p. 122. Baronatus SCHOENBURGENSES vocat, DOMUS AVITA, quasi dicta die Schoeneburg, (unde & Baronibus cognomen) est conspicienda. Cui annumeratur Oppidum Peniga & Oppidula Mehraana, Hohnstein & Lunzenau. Cæterum illustris ac incluta Baronum SCHOENBURGIACORUM Proapia adeò est antiqua, ut tempore CAROLI M. quoque in Germania egregie floruerit ac claruerit.

R E I S K I I .

2 Suis Ducibus subjectos.

3 Utramque.

4 Et Electoratum.

5 Ducatus in Thuringia Misniaque Vinarientem, Gothanum, Isenacensem, Altenburgicum, Coburgensem : Principatus Anhaltinus.

6 Blanckenburgicus & Rheinstein.

7 Subordinatus Elector Brandenburgicus : Coordinati Duces Saxoniae Holsteensem & Rhuthenicos tum senioris tum junioris lineæ : Baronatus item Schönburgicus.

BUNO-

III. Cæterum, Othonem III. imperante, (ut vulgaris opinio est) inter Germaniæ Principes conventum atque decretum fuit, ne quis, nisi Germanici nominis Princeps Rom. Imperator crearetur. Atque tum ^a Septemviri constituti, quibus ob eligendi Imperatorem potestatem, Electorum nomen inditum. Horum tres Ecclesiastici, idemque Archiepiscopi, & Archicancellarii S. Imperii. Primus, *Moguntiacus* in Germania: Secundus, *Coloniensis* in Italia: Tertius, *Treverensis* in Galliâ. Quatuor reliqui sunt Seculares. Primus, *Rex Bohemiae*, poccillator: Secundus, *Palatinus Rheni*, dapifer: Tertius, *Saxo*, ensifer: Quartus, *Marchio Brandenburgensis*, cubicularius. ^b

B U N O N I S.

^a Vulgaris illa quidem est opinio, septem Electores ab Ottone III. Imperatore esse constitutos. At Hostiensis, Bellarminus, aliquie hanc Electorum constitutionem adscribunt Gregorio V. Pontifici Romano ^b. Verum antiquorum Scriptorum nemo hujus five ab Ottone III. five à Gregorio V. profectæ constitutionis mentionem facit. Quinimo, Ottone Frisingensi, Abbe Urspengeni, & Sigeberto testibus, etiam post Ottонem illum III. ad tempora usque Friderici II. Imperatores electi sunt ab omnibus, aut certè plurimis regni proceribus: in quorum numero non solum fuerunt Archiepiscopi; verum etiam Episcopi & Abbates: quorum imprimis erat, si existisset, tam sanctam Pontificis sui observare constitutionem. Hinc alii ab ipso Friderico II. Electores constitutos volunt. Post illius sanè tempora eligendi Imperatoris potestas ad potentiores & pauciores venit; Cæteris jus & auctoritatem illam aut negligentibus, aut non satis tueribus: donec consuetudinem illam Imperatoris per paucorum Principum suffragia eligendi Aurea Bulla solenni & salutari lege confirmavit. (*a. Palatinus Rheni cum a Bohemia Proceribus electus, de hac corona cum Imperatore decertando

victus esset, dignitate Electorali amotus est quæ in Bavariae Ducem Collata.)

^b b Palatinus Carolus Ludovicus per pacem Monasteriem anno 1648. initam in provincias suas restitutus, quum Electoralem dignitatem patri suo Friderico antehac ablatam, & Bavariae Duci collatam, nolle dimittere. ipse constitutus est Elector Octavus. (*b. Additus est a Leopoldo Imperatore nonus Elector qui *Imperii Vexillifer*, ab Hanovera urbe, ubi antequam ad Britanniarum Solium evehetur, degebat, *Hanoveranus* Elector, vel a sive *Brunsvicensis*, appellatur, octavus fuit quamdiu Bavarus pro Ludovico magno ac Philippo V. militans, imperii, ut dicunt, Banno, avitis dignitatibus diminutus est. Sed pace inter Imperium & Galliam refarcita, eodemque Bavarо in ditiones suas & jura restituto, novem denique Electores numerantur. Hinc coetus Electorum *Septemviratus*, *Ottoviratus* aut *Novemviratus* a latinè scribentibus variè dictus. Inter Electores sunt Reges IV. nempe Bohemiæ, Poloniæ, Borussiæ, & Britanniæ.)

H E K E L I.

^b Ottonis III. coætaneo: alii Henrico II. & Sylvestro II. Papæ: alii pluribus aliis.

^a Quando Electores instituti. ^b Elector Octavus.

C A P. IX.

*De Imperii Germanici provinciis, citra Rhenum in
Gallico solo sitis.* ¹

I.

Leodicensis
provincia. **L**eodicensis a provincia (*¹), quamvis Belgicis undique cincta, tamen ad S. Imperium spectat, Colonensi Episcopo

BUNONIS.

a² Leodicensis Episcopatus a, olim Tungrensis b, limites habet ab ortu Mosam fl. & Ducatum Limburgensem, a Septemtrione & Occasu Brabantiam; à Meridie Comitatum Namurci c. Fluvii præter Mosam celebriores hic sunt, Urtha, Jeckel, Hey. Continet præter Ducatum Buillionensem, Marchionatum Francimontanum, etiam Comitatus Hasbania, & Leotensem. Anno 1468.

HEKELII.

a Vulgo de Liege.
b Quod Tungri olim cum Eburonibus, Centronibus & Cerefinis, Populis quippe Cafari, cæterisque Scriptoribus veteribus notis, Provinciam hanc olim incoluere.

c Regio ipsa pulchra admodum, fertilissimaque est plurimis gaudens limpidissimis Annibus, iisque piscofissimis, ac præterea Sylvis opacis, Montibusque ac Convallibus, quæ vineta fructusque proferunt, ac ferarum venatione ornatissima sunt. Isthicetiam sunt Minerarum fodinae, præcipue Ferri & Carbonum, quos Lilhantraces vocant. (*².) Marmore & sulphure etiam celebris. (Ed. Lond.)

REISKII.

i Leodicum ab Leo de Francico vocabulo i. e. propria supellectile vicus publicus A. 770. & crebro Caroli M. accessu frequentior apud Eginhardum dicitur: Urbs denique aliquando libera, sed rursus ad obsequium redacta suo nunc Episcopo, nec

Colonensi amplius subest. Cum enim Maximilianus Henricus Archiepisi. Colon. A. 1688. obiisset, Canonica eleccione facta Joh. Ludovicus Baro ab Elderen Leodicensis Episcopus creabatur. Dum interea b Colonensis successio & huic admista Furstenbergiana factio turbas commovebat gravissimas, quin bellum calamitosius à Gallis toti Germaniae illatum: Clemens tamen Dux Bavariae tandem rejecto Wilhel. Eggon Furstenbergio, Bonaque Gallis iterum A. 1689. erupta prævaluit, ætate tum adhuc minor nec annos octodecim natus, ubi dispensatio Rom. Pontif. Innocentii XI. & consensus Collegii Electoralis acceperat. Philippo autem Wilhel. Neoburg c Ducatus Juliacensis & Montium ac toti Neoburg Palat. familiæ A. 1629. mansit; Eadem etiam Palatinatus Electoralis A 1685. cessit, Gallico nunc bello atrociter depopulatus. Tota d Lotharingia excluso Duce Carolo ferme septuagenario, qui tandem A. 1674. Francfurti exul obiit, in Gallicam potestatem A. 1671. venit. e Austrasia olim Westriæ aut Neufrisia opposita regnum ex Clodovæ divisione unum ab Mosa Rhenoque in Allemanniam & Thuringiam productum continuit: Cujus regem quod Carolus Dux Lotharing. sese titulo numisque prosterretur, perpetuum apud Gallos odium incurrit, vid. libellum de Austraf. Germanicum, & affectam Obrechti descriptionem. Augusta f Trevirorum metropolis, urbs Germaniæ antiquissima, Romanorum magistratum & monetæ olim sedes: Huic proxima nec Rom. antiquitati

a Leodicum. b Colonensis successio. c Ducatus Juliacensis. d Lotharingia. e Austrasiæ. f Treviri.
(*¹) Quidam nomen inditum putant, quia Legio Romana ab Ambiorige ibi profligata fuit. (Ed. Lond.)

copo subjecta. Caput ejus est ^b Leodium ^a, urbs ampla & superba, magnificis ædificiis instructa; ob amoenitatem deliciasque varias *paradisus sacerdotum* nuncupata (*1). *Huy*, nitidum cum arce opidum. *Bullion*, sui quondam juris Du-

Gall. Liege,
Super. Germ.
Lutrich. In-
fer. Luyck,

catus; nunc Leodicensi Episcopo subjectus; arcem habet ejus nominis munitissimam. ^r

II. Caput ^s *Ducatus Juliacensis*, quod ei nomen dedit, est ^t *Juliacum*, opidum antiquum atque munitum (*2). In Ju-

liacensi agro sita est urbs ^u *Aquæ Grani* (*3), sive, ut vul-

go

quitatibus inferior a Colonia est Agripp. De-
nique b Moguntiacum ab Mogo sive Mœno
fluvio, nobilissima Drusi colonia, primatu
Ecclesiastico & Archicancellatu per nostram
Germaniam clara. *Tunica vero Christi Jesu*
inconsutilis apud Treviros, tria regum apud
Colonienses corpora, & *turris murium sive*
Myopyrgus Bingæ oppido vicina vel incertas
historias vel fabulas oculent. Vid. Dorschæum
in dissert. *Casaubonum* in Exercit. & Ser-
ravium in comment. *Mogunt.* e *Wormatia*
& d *Spira* urbes antiquæ & regibus olim
Francicis cultæ à Gallis nuper dirutæ adhuc
jacent: e *Philippoburgum* A. 1676. nostra-
tibus captum in Germaniæ potestate rediit,
sed hoc bello patriæ rursus erexit hostibus
paret. f *Alsatia* cum Argentorato contra
fidem in pacis Noviomag. datam obsesto
captorque ab iisdem hostibus tenetur; Prin-
cipatus itidem *Monpelgardenis* & *Comita-
tus Palatini* reliqui *Alsatiae* vicini arctissime
premuntur.

BUNONI S.

^b *Leodicum* (*sæpius *Leodium*) f à Carolo
Burgundo captum, & in ipsa urbe xl. M.
occisi; xii. M. submersi sunt. Ut hujus
culpæ veniam impetraret Carolus iste, D.
Georgii statuam, ex puro auro conflatam,
consecravit ædi D. Lambertus sacræ. Opidani
perhibentur mobiles & ad seditiones proni.
Urbem hanc, præter *Mosam*, quatuor in-

terluunt flumina, *Legia*, *Uta*, *Vesa*, *Am-
bularius*.

^y g *Hojum* ad *Mosam* est: itemque h *Di-
nantium* rupi impositum, quod septies &
decies frustra obsesum anno 1554. armis
Gallicis cessit. (*An 1703. a Duce Marl-
burgico recuperata.) (Ed. Lond.)

^d i *Ducatus Juliacensis* limites habet ab
Ortu Rhenum, à Septentrione *Ducatum Cliviæ*, ab Occidente *Mosam*, à Meridie
Lutzenburgensem & Limburgensem *Ducatus*. Has terras rigant præter *Rhenum* &
Mosam, *Ifela*, *Erfia*, *Rura* & *Werma*.

^e k *Juliacum* ad *Ruram* est g. Opidum
hoc ab Hispanis expugnatum per pacem
Monasterienem *Palatino Neoburgico* resti-
tutum est. Itemque *Marcodurum* seu *Dura*.

ⁱ *Monasterium*, vulgo *Münster Eyfel* ad *Ifelam*.
^z m *Aquæ granum*, est ad *Wermam* fl. An-
no 1609. *Johannes Wilhelmus Juliacensium*
& *Clivensium* *Dux*, stirpis suæ postremus,
obiit: unde inter Electorem Brandenburgi-
cum & *Palatinum Neuburgicum* de Provin-
ciis istis orta certamina. (* Ducatus autem
Clivens Brandenburgico, & *Juliacensis*
Neoburgico ex conventu cessit. Vide At-
lantem Geog. Londini editum.) (Ed. Lond.)

H E K E L I I .

^d A *Justo Lipsio* è *Vitâ Caroli Magni* à
Pithœo editâ in primis sic vocatum.

^e In valle.

Dd

f S.

^a *Colonia*. b *Mogunt.* c *Wormatia*. d *Spira*. e *Philippoburgum*. f *Alsatia*.
g *Hojum*. h *Dinantium*. i *Juliacensis* *Ducatus*. k *Juliacum*. l *Monaste-
rium*. m *Aquisgranum*.

(*1) Tempa 100. numerat. (Ed. Lond.)

(*2) Sunt qui nomen ducunt a Julia Agrippina Coloniae fundatrice. (Ed. Lond.)

(*3) Utrum ab Apolline Granno, an a Serenio Grano, Galliæ Belgicæ præfecto sub
Adriano, non liquet. (Ed. Lond.)

go usurpatur, *Aquisgranum*; Germ. super. *Aach*, inferioribus *Aken*, Gallis *Aix* dicta; saluberrimis calidaru[m] aquarum fontibus clara; *Caroli M.* primi Germanorum Imperatoris aula ac sepulchro insignis. Mos erat olim, Imperatores heic inaugurate sub corona ferrea in templo pendente.

Archiepiscopatus Coloniensis.
Colonia Agrippinensis.

Bonna.

Lotharingia.
Lotharingen.
Divodurum.

III. ^a *Coloniensis Diœcesis* veterum Ubiorum ad utramque Rheni ripam sedes olim fuit. Ipsa urbs *Colonia Agrippinensis*, seu, ut vulgo usurpatur, *Colonia Agrippina*, Ubiorum caput, à ^b *Colonia*, *Agrippinæ* Claudi Imperatoris uxoris auspiciis deducta, nomen cognomento traxit. Urbs nunc est Germanicarum maxima, Emporiumque ad Rhenum celeberrimum. Cæterum, libera est Imperii civitas. *Bonna* antiquum munitumque opidum, Archiepiscopi Colonensis, Electoris Imperii, sedes.

IV. ^c *Lotharingiae Ducatus* à Lothario, Caroli M. nepote, nomen accepit, caput ejus quondam fuit *Divodurum Mediomaticum*.

f S. Leodium.

g Olim vocabatur *Vatuca*, ut & *Julium*, quod *Julius Caesar* huic Oppido nomen dedit.

h Quod antiquis *Nuagerra* fuit.

BUNONIS.

ⁱ a *Archiepiscopatus Colonensis* habet ab Oriente Westphaliæ, à Septemtrione Episcopatum Monasterensem, ab Occasu Ducatum Juliensem & Clivensem, à Meridie Archiepiscopatum Treverensem. Rhenus medium interluit.

^j Ipsa b *Colonia* habet Academiam anno C. 1388. i institutam. Trium SS. Regum, ut vulgo habentur, reliquiae ibidem affervantur. Inter Bonnam & Coloniam in insula *Krampenwerth* fuit propugnaculum. illud vulgo *Pfaffenmütz* dictum. Celebriora hīc porro sunt opida, *Linzum*, *Novesum*, vulgo *Reysz* ad Erpiam, & *Berka*, vulgo *Reinberg*; ad quam non multis abhinc annis Hispani *Mosam*, per alveum à *Venlo* ad *Bergam* usque deductum, cum Rheno conjungere conabantur. Post Gebhardum Truchsesium Archiepiscopum Colonensem ob Religione[m] Evangelicam auctoritate Pontificis Rom. & armis Hispanorum ejectum Ernestus Bavariae Dux Archiepiscopus est constitutus,

anno C. 1583. Et ab isto tempore Bavariae Duces Archiepiscopatum Colonensem tenebant.

^k Lotharius I. Imperator, Caroli M. nepos, tres habens filios, in totidem regna divisit Imperium Francicum. *Ludovico* primogenito tribuit Italiam cum *Cæfaria dignitate*: *Lothario* eam dedit partem, quæ deinde ab hoc, primo ejus Rege, *Lotharii regnum*, seu c *Lotharingia* dicta est, at *Carolus* tertio genitus obtinuit Provinciam & Galliam Narbonensem k. Habet *Lotharingia* ab Ortu Alsatiam, à Septemtrione Archiepiscopatum Treverensem & Ducatum Lutzenburgicum, ab Occasu Galliam, à Meridie Burgundiæ Comitatum. Celebriores ibi sunt fluvii *Mosa*, *Mosella*, *Murtha*, & *Sarrha*.

HEKELII.

^l A Senatu illius loci.

^k *Bucholcerus* in *Indice Chronol.* sub Anno CHR. DCCXLIV. p. 286. Edit. 4. peæuentibus aliis, dicit: *Ludovicum accepisse Germaniam*; *LOTHARIUM V.* cum Imperatori nomine *Italianam*, mediarnque partem *Francia* inter *Scaldin* & *Rhenum*, quæ ab ejus nomine appellata est *LOTHARINGIA*.

BUNO-

^a *Colonensis Archiepiscopatus*. ^b *Colonia*. ^c *Lotharingia* unde dicta.

matricum, vulgo ^a *Metz*, libera Imperii civitas: at nunc Gal-
liæ Rex eam tenet; una cum *Viroduno*, ^b *Verdun*; & *Tul-*
lo, ^c *Toul*, ^d *Nanfium*, vulgo *Nansy*, sedes nunc *Ducum* &
caput provinciæ, egregia munitione urbs.

V. ^e *Austrasia* ^f complectitur Dioeceses Treverensem & Mo-
guntinam; item Ducatum Bipontinum, vulgo *Zweybrücken*,
Comitatusque, *Sarbrücken*, *Leyningen*, *Bitzsch*.

VI. ^g *Treverensis Archiepiscopatus* caput est *Augusta Tre-*
verorum ^h, vulgo ⁱ *Trier*, Gallis *Treves*; urbs antiquitatem
suam præ se ferens (*i). ^j *Confluentes*, *Coblenz*, urbs ad
Rheni

B U N Q N I S.

^k ^a *Metis*, *Metz*, ad Sellam fl. qui ibidem
in Mosellam influit, urbs ampla & muni-
tissima cum arce. ^m

^a *Verdunum* ad Mosam fl. est inter Ar-
duennam silvam & Barrum, urbs amplissima,
& arce amplissima jam communia.

ⁿ *Tullum* urbs ad Mosellam posita, mu-
nita non est ^a. Urbes illas superiori seculo
Imperio eripuit Henricus II, Galliæ Rex.

^v ^b *Nanfium* est ad Murtham fluvium
mœnibus hodie nudatum. ^o *Pontamussum*
habet Academiam. Hunc Ducatum ferè
omnem, ejectis Ducibus, occupavit Rex
Galliarum.

^z *Austrasia*, quæ hodiè vulgo habetur,
concluditur intra Lotharingiam, Treveren-
sem provinciam, Palatinatum Electoralem,
& Alsatiæ, Fluvius rigatur, *Sarrha*, *Lutra*,
Bleissa. Huc etiam pertinent ^c *Lutzelstein*,
^d *Lautereck* & ^e *Birkenfeld*; diversorum
Palatinorum sedes; item ^f *Tabernæ Montane*,
Bergzabern, & *Hornbach*.

^g *Treverensis Archiepiscopatus* habet ab
Ortu Ringojam & partem Hasfiae, à Sep-
tentriione Archiepiscopatum Colonensem ^p,
ab Occidente Ducatum Lutzenburgensem,
à Meridie Ducatum Bipontinum.

^h *Treveris* ad Mosellam sita, jam Au-
gusti Imperatoris ætate floruit: qui vero
à Trebeta Nini filio eam putant conditam,
fabulas amplectuntur, non historias ^r.

Habet Academiam. Hic assecuratur tunica
Salvatoris.

^p ⁱ *Confluentes*, vulgo *Confluentia*, è
regione in altera ripa munitissimum habet
castrum *Ehrenberci*, *Ehrenbrecht-Stein*, seu
Ehrenbreit-Stein, vulgo ^k *Herman-Stein*. Su-
periori bello *Galli* tenebant, qui diurna
obsidione pressi, ægrè tandem illud reddi-
derunt ^l. Archiepiscopatui huic subest *Ey-
falia* pars, ubi opidum ⁱ *Sleida*, Johannis
Sleidani: Historici patria.

H E K E L I I.

^l *Oesterich*, seu *Westreich*.

^m Cujus introitus ægre patet *Exteris*. Clau-
rum heic Tribunal est, ad quod, *Lotharin-
giæ*, ejectis *Ducibus*, in potestatem *Gallorum*
per Ducem Generalissimum *de Fourille* Anno
huj. sec. 70. inopinato redactâ, omnis pro-
vocatio, *Rege sic jubente*, fit. Si contra
eveniret, proditæ violataeque Reipublicæ
crimen esset.

ⁿ Olim Episcopalis Sedes erat. Templum
primarium ad *St. Stephani* benè, amplè,
eleganterque cum multis Sacellis exstructum
est, in quo *St. Bernhardi* tumba visenda.

^o Ducum Sede quondam clarebat maximè.
Alioquin validè amœna Urbs est, & adhuc
in *Veterem* & *Novam* rectè dividitur.

^p Ducatum *Montensem*, & Comitatum
Nassovensem, quos imprimis *Maginus* addit.
^q *S. Triverorum*, sic vocata, quasi sit
Dd 2 ^{propositio} *Metropolis*

^a *Metis*. ^b *Nanfium*. ^c *Lutzelstein*. ^d *Lautereck*. ^e *Birkenfeld*, ^f *Tabernæ*.

^g *Treverensis Archiepisc.* ^h *Treveris*. ⁱ *Confluentia*. ^k *Herman-Stein*. ^l *Sleida*.

(*i.) Olim Trevirorum & Galliæ Belgicæ Metropolis, ac Imperii Cisalpini Sedes. Mar-
cellino Domicilium Principum clarum dicitur. Antiquitate vix Romæ cedit. (Ed.
Lond.)

Rheni Mosellæque confluentes posita, haud exigui est momenti. *Vitellicum, Witlich, Treverensis Archiepiscopi atque Electoris sedes.*

*Moguntini
Arch.
Moguntia.*

*Asciburgium.
Wormatia.
Oppenheim.
Spira.*

VII. *o Moguntini Archiepiscopatus caput est Moguntiacum, sive r Moguntia, Ments, urbs inter præclaras Germaniæ computata (*1). At sedes Archiepiscopi Electorisque trans Rhenum in Germanico solo, v Asciburgii, Ascheburg. Sunt præterea in Austrasia liberæ Imperii urbes; φ Wormatia, vulgo Worms: (*2) x Oppenheim: & ψ Spira, Juridico totius Imperii*

Metropolis inter Germaniam primam & secundam.

r Conf. Matth. Dresseri Pars V. Isagog. Histor. p. 572. Hoc verum est, quod antiquitate suâ cum Veterbio & Gennâ Urbibus Italia omnium antiquioribus, contenderit.

s Panthaleon, magnæ æstimationis atque autoritatis seculo suo Medicus, de Confluentiis, s. de Confluentia, dictus est à Patriâ suâ, sicuti refert mansuetissimus Vir, Quenstedtius, in Dialog. de Patr. Viror. Illustr. p. 147.

t Viri multiplice eruditione, summâ prudentiâ atque eximiâ pietate omnino clari, consummatissimique Historici.

BUNONIS.

e Ad Archiepiscopatum Moguntinum terræ quæ pertinent, sunt ad Rhenum in Wetteravia, Eisfeldia, Hassia, Thuringia, & Franconia.

r a Moguntiacum contra Rheni Moenique confluentes positum, antea vicum, mœnibus firmavit Drusus v Nero, Cæsar Augusti privignus, Tiberii Imperatoris frater, anno ante natum Christum xiv. Hodie Archiepiscopi sede & Academia * floret. Superiori bello urbs hæc sèpe capta ac recepta est. (* A Gallis sub auspiciis Ducum Bavariæ & Lotharingiæ An. 1689. recuperata.) (Ed. Lond.)

v b Asciburgium, vulgo dicitur Aschaffenburg, supra Francofurtum ad Moenum situm, arcem habet splendidam. Ad Rheni Nahæque confluentes est Bingum opidum ^a, infra

quod in medio Rheni turris est, vulgo der Meusethurn dicta. In Moeni ripa est c Hoechstum opidum infausto prælio, quod Christianus Brunsvicensium Dux hic anno seculi nostri 23. commisit, nobile. Moguntinus in media Hassia tenet d Fritzlariam, vulgo Fritzlar, aliaque opidula. Eadem subest Hypothecæ titulo e Eisfeldia, Grubenhagenfis Ducatus portio, in qua f Duderstadium ad Wipperam fl.

φ g Wormatia ad Rhenum, Vangionum olim caput, Comitiis celebris. b

x h Oppenheim ad Rhenum non est urbs libera Imperii; sed est in ditione Palatini Electoris.

ψ i Spira haud procul à Rheno habet aliquot Imperatorum, eorumque conjugum sepulchra in summo templo, quod à Conrado Salico exstructum est. Episcopi Spirensis fedes erat Udenhaim, vulgo vocatur Philipsburg; opidum munitissimum; quod Galli hodie tenent. (* Conventu Ryswicensi Imperio restituta. (Ed. Lond.)

HEKELI.

v Dresserus & alii Claudium Drusum hunc nuncupant.

x A DIETERICO Archiepiscopo Anno M. cccc. lxxxii. fundata.

y Ejus Ager mittit Vinum prestantissimum. z Petrus Bertius Lib. de Urbi. Germanie scribit, quod nulla Urbs sit in Germaniâ, quæ plura & certiora vetustatis Monumenta Moguntiaco habeat.

a Pauli Hoffai, Jesuitæ haud incelebris, Patriæ.

b Heic

z Moguntiacum. b Asciburgium. c Hoechstum. d Fritzlar. e Eisfeldia. f Duderstadium. g Wormatia. h Oppenheim. i Spira.

(*1.) Romanorum Praefecti in Rheno superiori sedes. (Ed. Lond.)

(*2.) A Gallis Anno 1630. igne prope deleta. (Ed. Lond.)

perii conventu clara^c, Cameram Imperiale vulgo vocant.
 (*i) ^a Franckenthal, nitidissimum est à Belgis excultum op-
 dum Electori Palatino subditum.

Francken^b
thal.

VIII. ^a Al-

^b Heic notandum, quod cum LEO IX. Pontifex Romanus, cum HENRICO III. Imp. Anno M. LIII. natalem in hac Civitate celebraret, insignis inter Imperatorem & Pontificem Principatum nonnullorum facta fit tunc temporis permutatio. Vid. Hippolytus à Lapide in PRINCIPE c. II. p. 8.

BUNONI S.
 a Frankenthal opidum munitissimum est. Ingelheim, etiam olim fuit celebris, Caroli M. aliquando sedes.

HEKELI I.

Conventus hic Imperii Juridicus, seu Judicium hocce Imperialis Cameræ, Supremum quippe S. R. IMPERII Tribunal, præcipuumque laudatissimæ & florentissimæ Nationis Germanicae Κεμπλιον, à Div. MAXIMILIANO I. IMP. communicato cum Principibus Electoribus & aliis Proceribus atque Ordinibus IMP. ROM. consilio, deque communione ipsorum consensu, in Comitiis Wormatia Ao. reparatae per CHRISTUM Salvatoris humanæ M. CCCC. XCV. principio institutum & constitutum: & progressu temporis ab Invictiss. IMP. CAROLO V. & FERDINANDO I. Fratribus Germanis, nec non MAXIMILIANO II. maximâ virtute, summoque labore & studio in Imperio habetens non modò conservatum, sed & ad amissum perpolitum, auctum & amplificatum, etiamnum hodiè floret, vigetque: atque ut in posterum quoque, divinâ favente Clementiâ, firmior sit JUDICII hujus constitutio atque duratio, sanctum publicè est, ut sit certa, fixa & rata. Gravissimis autem de causis Constitutione IMPERATORIS & PROCERUM IMPERII cautum est, ut Urbs SPIRA, vel hoc nominé passim apud omnes Populos in toto Terrarum Orbe decantatissima, in posterum constans & perpetua Sedes atque Domicilium, sit sacri supremique hujus Consistorii. Quo in loco

(SPIRÆ videlicet) Judicium Camera perpetuo exerceri, nec in alium locum temerè, nisi Belli & Pestis tempore, transferri debet. Hæc Melchior Weissenberger in Tabb. super Ordinatione JUDICII CAMERÆ IMPERIALIB, iisque Moguntia Ao. sup. Sec. 77. in fol. maj. edit. p. 2. Hujus summi JUDICII JUDEX integerissimus hodiè est Joannes Hugo, Archi-Episcopus Trevirensis & Episcopus Spirensis gloriosissimus. Ejus PRÆSIDES sunt Philippus Franciscus Eberhardus, L. B. de Dalberg & Camerarius Wormatiae, atque Joannes Casimirus, Comes in Leiningen & Daxburg, Heroës supra omnem humanam laudem positi. Inter eminentissimi Judicii hujus ASSESSORES, eosque Eruditione, Scriptis ac Famâ clarissimos, hæcce tempestate clarent, & quidem juxta ordinem Alphabetum locati, Joannes Jacobus Avianus, Sylv. Jacob. Dankelmann, (cujus dextram eruditam ac candidam, quum Ao. huj. Sec. 69. per-antiquæ Academiæ Heidelbergensis RECTOR esset MAGNIFICUS, d. IV. Jul. decenter osculari mihi non erat prohibitum,) Huldricus ab Eybœ, (cujus doctrinam consummatissimam, cum Gisse Ao. huj. Sec. 65. viverem, atque haec tenus beneficentiam singularem, immo & affectum excellenter propensum sat prædicare nescio,) Ericus Mauricius atque Guil. Ignatius Schuzius, quibus omnem prosperitatem ac vitam longævam toto pectore appreco. Illustri ac probè constitutæ Reipublicæ SPIRENSI hodiè à Consiliis est primariis Joann. Heinrichus Gablerus, Vir uti omni Pietati, Candori atque inserviendi Promptitudini deditus, ita & verâ eruditione ac perantiquâ Prudentiâ exornatus, Amicus meus certissimus. In hujus Urbis, Patriæ quippe Jo. Heinr. Ursini, Ecclesiâ Orthodoxâ docuere olim non sine magnâ laude atque efficaciâ Joan. Himmelius, atque Jo. Corr. Schragmullerus, quorum posterior cum A. huj. Sec. 69. m. Junii per aliquot dies Spira viverem, æquè, ac

^a Franckenthal.

(*i) Nunc Wetzlarum translata. Spira enim a Gallis incendio consumpta An. 1689, ex parte tantum reædificata est. (Ed. Lond.)

Alsatia.
Elsalz.
Colmaria.
Seleftadium.
Rufacum.
Tabernæ.
Hagenoa.
Argentoratum.

VIII. ^a Alsatia Austriacæ ditionis regio, in duos Landgraviatus, Superiorum & Inferiorum divisa est. In Superiori opida sunt; ^b Colmaria, ^c Seleftadium, ^d Rufacum, haud ignobilia. Inferior habet; ^e Tabernæ, vulgo Zabern; & ^f Hagenoam. ^g Argentoratum in eodem tractu, vulgo Stratszburg, (Gallis Stras-

ac Clarissimus Jo. Christoph. Rumetschius, Vir solidè ac apprimè doctus atque Magnatibus valdè gratus, magna candidissimi favoris atque propensi affectus documenta mihi dedit. In Gymnasio Senatorio hoc tempore docent laudabiliter Joannes Hofmann, Argentoratensis, & Augustus Schraderus, Halensis Saxo, quorum priorem aurea Poësis; posteriorum autem Græca lingua nobilis optimè commendant. Quæ alias SPIRÆ notatu observatique dignissima sunt, tradit Christophorus Lehmannus in Spirensi Chronico, Francofurti ad Mœnum Ao. huj. Sec. 62. in 4. maj. f. exc.

BUNONIS.

^a a Alsatia ab ortu Ducatum Wurtenbergensem, à Septemtrione Palatinatum Inferiorem, ab Occasu Lotharingiam, à Meridie Helvetiam. Flumina præcipua hinc præter Rhenum, qui median fermè interluit, sunt Ellus & Cynthius; die Hintzig. Superior dicitur, quâ ab Argentorato versus Bafileam ab utraque ripâ & ultra excurrit. Inferior, qua versus Palatinatum patet. ^d (*Alsatiam penitus cognoscere si desideras ea perlege quæ de hac provincia docte & copiose differuerunt Eruditus Abbas de Longuerue & V. C. Piganiol de la Force in sua quisque Galici regni descriptione.)

^b Colmaria ad Ellum est urbs libera Imperii.

^c Seleftadium vulgo Sletstadium est urbs Imperii, haud longe à ripa Elli.

^d Rufacum f est in ditione Episcopi Argentinensis. ^e

^e Taberna Alsatia, olim urbs ampla & Episcopi Argentinensis sedes: sed bello deformata: ^f Molshemium, Episcopi Argentinensis delicium, anno hujus seculi octavo Academia ornatum.

^g Hagenoa urbs est Imperii, inter Matram & Sornam amnes, præfecturæ Imperii titulo gaudens. Ibi olim servabantur gladius,

sceptrum; & orbis Caroli M. cum aliis ornamentis Cæsareis, quæ Episcopus Spirensis inde abstulit ^h.

^h b Argentoratum urbs libera Imperii Ello & Bruscha perluitur. De nomine ejus supra p. 99. dictum est. Academia ornata est anno hujus seculi xxi. cujus fundamenta jam superioris seculi anno xxxviii. Jacobo Sturmio Senatore primario potissimum urgente, erant jacta i. Alsatiae in istis partibus confinis est c Suntgovia, in qua Ferreta vulgo d Pfirt, Comitatus caput: e Befordia eadem Comitatus caput: & f Mulhusia ad ill fl. urbs Imperialis & libera, sub Helvetiorum tutela. In Galliæ Regem per pacem Monasterensem translatus est Landgraviatus utriusque Alsatiae, cum præfectura Provinciali decem civitatum. Imperialium in Alsatia sitarum, videlicet Hagenau, Colmar, Schleßbad, Weisenburg, Landau, Oberhaim, Rosheim, Munster in valle S. Gregorii, Kaisersberg, Turinghaim; itemque Suntgovia; ita tamen, ut Argentoratensis & Bafileenensis. Episcopi cum civitate Argentoratensi, & reliqui per utramque Alsatiam Rom. Imperio immediatè subiecti Ordines, Abbates, Palatini, Comites, Barones, ac totius Inferioris Alsatiae Nobilitas; item prædictæ Civitates Imperiales, in ea libertate & possessione Immediatis erga Imperium Rom. qua haec tenus gavifæ sunt, relinquuntur: & Rex Galliæ juribus contentus maneat, quæ ad Domum Austriacam pertinuerunt. k

HEKELII.

^d Uterque Tractus Urbibus, Oppidis, Pagis & Villis admodum frequens est, omnique ex parte habitatur. Dives quoque est frumento, maximè in planitatibus, ubi quoque sunt optimi fructus, adeò ut fertilitate reliquias Germanie Regiones facile excedat. Montes & colles producunt Vinum optimum, quod multis in locis defertur. Sunt etiam ibi Sylvæ Castanearum & Montes Mineris

^a Alsatia. ^b Argentoratum. ^c Suntgov. ^d Pfirt. ^e Beford. ^f Mulhausen.

Strasbourg) in clarissimis Germaniae civitatibus. Turris, quae est ad Cathedram Ecclesiam, mirifica & magnifica strutura; item armamentario instructissimo, maxime insignis est (*¹).

IX. Est in confiniis Alsatiæ ac Burgundiæ Comitatus *Montbeliard*, German. *Mümpelgard*, Wirtembergensi Duci subiectus, opidum *Montbeliard* tutissimo munito clarum est. *

Mineris refertissimi; præcipue autem *Argenti*, *Aëris* & *Plumbi*. *Alsatiæ Inferiore* HEINRICUS de TURENNE, *Gallorum* quondam Campi-Marschallus princeps, Heros verè astutus, callidus ac prudens, Anno 1674 miserandum in modum vastavit.

e *Martini Buceri*, *Beati Rhenani*, *Pauli Constantini Pþrgonis* & *Jacobi Wimpelingii*, Virorum celeberrimorum, Patria haud incelebris.

f *Rectius Rubeaquum*, s. *Rubeacum*, quod videtur *Ptolemao RUFIANA* esse.

g *Conrado Pellicano* cunas olim præbens.

h Heic natus est *Wolfg. Fabricius Capito*, Argentinensis Ecclesiæ Antistes & trium Facultatum Doctor, Vir ævo suo egregiè doctus & celeber.

i *Privilégia* autem, quæ à FERDINANDO II. Imp. hæc Academia obtinuit, impressa sunt *Moguntia* A.º huj. Sec. 30. in f. 4. Olim claruere in illâ præ cæteris *Jo. Pappus*, *Thomas Wegelinus*, *Jo. Schmidius*, *Jo. Georg. Dörscheus*, *Jo. Conr. Danhauer*, *Georg. Obrecht*, *Jo. Otto Tabor*, *Jo. Ludovicus Havenreuter*, *Matthias Berneggerus*, *Joan. Freinsheimius*, & nuper *Balthas. Schei*.

dius & *Joan. Henr. Boelerus*, quorum dextram candidam æquè, ac *Joannis Schmidii*, *Isaaci Faustii*, *Balthasaris Bebelii* (verè mei) ac *Joan. Rebhanii*, qui cum Gerardò à *Stocken*, *Ulrico Obrechto*, & *Jul. Reichelto* etiamnum excellenter clarent, A.º phuj. 69. mens. Jun. decenter osculari mihi omnino erat licitum.

k Verùm enim verò Ordo nunc prorsus inversus est, præsertim quòd *Regum Christianissimus* utrumque Tractum *Alsatiæ* propriissimum sibi hæcenus vindicavit. Ni *Colmaria GALLO* suo amatio omnino suavi ac amabili Coronam suam auream in manus, ut ajunt, sponte dedisse, & *Argentina* fortè etiam, quæ alijs nullos passa est amplexus, cum vicinis Sororculis suis intacta Virgo mansisset.

BUNONI S.

l Mons Pelgardus videtur nomen habere à montis five horti pulchritudine; duplice castro firmatus est. Porro Duces Wurtenbergenses in Burgundia quoque tenent Clerval & Passavant.

(*¹ Horologio etiam totius forsitan mundi celeberrimo nobilis.) (Ed. Lond.)

(* Nunc Gallis paret. Argentoratensis Episcopus se *Alfacia Landgravium* S. R. Imperii principem &c. profitetur, sed ad Imperii comitia non admittitur.)

C A P. X.

Suevia, Franconia, Palatinatus Rheni. i

I.

Prima trans Rhenum est *Brisigavia* regio, Elsatiæ quondam *Brisigavia*; pars. *Brisigaw*.

R E I S K I I. | castri munitissimi hodieque situm significat, | a *Brisacum* in monte rotundo instar | congruere sibi vetustam *monis* *Brisaci* appella-| a *Brisacum*.

pars. Caput hujus Provinciæ est *a Friburgum* (*1), splendida atque amœna urbs; secunda est *Brisiacum, Breisach* (*2). (Gallis *Brisach*).

II. γ Sue-

pellationem, quæ in Rom. Imp. Antonini Itinerario adhuc extat: Idem toti regioni addidit Brisgowæ nomen, & Gallis deditum Germaniaæ clavem reliquit. Tres enim claves Carol. Richelius Regi suo comparasse dicitur, *Perpinianum Hispaniæ, Pignarolum Italæ, Brisacum Germaniæ, a Friburgum etiam Anno 1678.* expugnatum pro castro Philippoburgo, quod Germanis expugnatoribus relinquebatur, per pacem Noviomagensem cum tribus Pagis proximis accepit Galliæ. b *Suevia* coloniis Suevorum hoc irruptentibus nomen suscepit, hodieque nostro imperio peculiarem addit circulum, cui Ducatu cum Wurtenbergico c Marchionatus etiam Badenses subsunt, tum superior, à sede sua diētus Baden & Hochberg, tum inferior nempe Durlacensis, uterque nunc Gallicis deprædationibus & incendis exhaustus. d *Franconia orientalis*, & ipsa circulum facit Franconicum, in eoque tres Episcopatus Catholicos, & duos Burggraviatus Brandenburgicis Marchionibus subiectos complectitur; superiorem scilicet Burtinum five Colmbacensem, & inferiorem, Ansbachensem, five Onoldsbacensem; Hic Franconiam solum regionem, ille partem Voigtländæ montanam, & monti Pinifero vicinam continet, simul cum Franconica, cui Colmbacum, castrumque huic proximum Blassenburgum subest. e *Palatinatus Rhenus* aut inferior totus quondam cultissimus & florentissimus, nunc vastitate Gallica squallet, ob Heidelbergam dirutam, Mainheimum, & Frankenthalium, urbes munitissimas, eversas, & cæteras regiones, quotquot Electoratu subsunt, direptas miserime aut exustas.

BUNONIS.

¤ f *Friburgum* five *Friburgum*, ad Treis-

¤ *Friburgum*. b *Suevia*. c *Marchionatus Badenses*. d *Franconia*. e *Palatinatus Rheni*. f *Friburgum*. g *Brisiacum*. h *Hochberg*. i *Hettersheim*.

(*1) A Suecis Anno 1632, 1634, & 1638. expugnata, a Gallis An. 1671, & 1677. propter Bavarios a Principe Condæo profligatos Anno 1644. celebris. Imperio pace Ryswicensi An. 1697. restituta.) (Ed. Lond.)

(*1) Fame tantum oppresa obsidentibus Suecis & Gallis Anno 1638, ut milites cadavera sepulta ad famem fedam effodiere. Duce Burgundo, Galli nepote, An. 1703. expugnata.) (Ed. Lond.)

sen fl. loco fœcundo positum, celebratur Academia anno 1463. a fundata b. Anno 1644. Bavariæ Duci exercitu ad dditionem compulsa, inspectantibus Gallo-Vinariensibus, qui illos stupendâ pertinaciâ munitis castris deinde adoriebantur. c

β g *Brisiacum* opidum munitissimum, ubi pons lapideus in Rheno fl. post diuturnam obsidionem & horrendam famem, à Bernardo Vinariensium Duce captum anno 1638. Inde in Gallorum est potestate d. In *Brigavia* nobilis quoque est h *Hochberg*, Marchionis Durlacensis ex Badensium familia sedes, & Marchionatus caput, ubi Marchio Ernestus magnificum exstruxit palatium. Itemque i *Hettersheim* castrum ornatisimum, quod incolit Magnus Prior S. Johannis Hierosolymitani.

HEKELII.

a Seu, ut vult *Albedius* & alii 1460.

b Et quidem ab ALBERTO, Archi-Duce Austriae. Superiori seculo ibi docuit Zafus. A. 1545. heic quoque institutam esse Societatem Equitum (die lobliche Ritterschaft) Dresdern attestatur.

c *Friburgum* autem ex Pago, f. Vico à BERCHTOLDO, Zæringia Duce, Anno CHR. m. cxx. est conditum, quod Distichon hoc indicat:

Anno Milleno, centeno bis quoque deno,
FRIBURG fundavit BERCHTOLDUS
Dux dominator.

Alias splendida ac amœna Urbs est. Joan. Thoma Freigii & Jacobi Milichii Patria, Gallorum Regi hodiè parens.

d Hunc incomparabilem Principem, novumque Germanorum HERCULEM æquè, ac facta ejus Heroica Carmine Teutonicæ, eoque varia-

II. ^a Suevia, vastæ quondam illius gentis exiguae reliquiae, ad supremam Danubii partem constituit. Urbium hujus Ducatus prima est ^b Augusta Vindelicorum, Augspurg, opulentissimum Emporium: urbs splendida in primis & magnifica, munitione tuta, libera Imperii civitas, ^c Ulma, munitissima & ipsa, simulque ditissima Imperii civitas, ædificiorum splendore facile finitimus præstat (1). Reliqua loca nobiliora sunt; ^d Nördlingen, ^e Memmingen,

Suevia.
Schwaben.
Augusta
Vindelicorum.

variarum rerum pleno; optimè descripsit Virorum celeberrimus Joannes Freinsheimus, idque sub Titulo Teutischer Tugend-Spiegel, oder Gesang von den Stammen und Thaten des Alten und Neuen Teutschen Hercules, &c. Argentorati Ao. 1639. in fol. jussit imprimi.

B U N O N I S.

^f a Suevia ab Ortu hodiè Bavariam, à Septentrione Franconiam, ab Occasu Palatinatum Inferiorem & Alsatiam, à Meridie Helvetiam & Comitatum Tirolis. Fluvii in ea sunt, præter Danubium & Nicrum, Lycus der Lech, Ilargus, seu Ilera, Blavus, & Cocheria.

^g b Augusta Vindelicorum est inter Lyci & Werthæ confluentes: Comitiis ibidem celebratis nobilis urbs, & in primis illis, quibus anno 1530. die 25. Junii Principes & Ordines Protestantes Carolo V. Imperatori fidei sua Confessionem obtulerunt, quæ eâ de causâ Augustana dicitur Confessio f. In Augustano Episcopatu est c Dillinga ad Danubium, ubi Episcopus frequenter comoratur, qui Cameram suam ibidem constituit. Academiam habet Jesuiticam. g.

^e d Ulma est ad confluentes Ileræ, Blavi & Danubii b. Urbis territorium continet tres Comitatus. i.

^z e Nordlinga urbs Imperii ad Egræ ripas, memorabilis clade k, quam Fœderati à Cæsariani, duce Ferdinando III. tum Hungariae Rege, accepérunt anno 1634. (* Et etiam clade quam Cæsariani a Suecis & Gallis Condæo Duce Anno 1649. acceptur. (Ed. Lond.)

ⁿ f Memminga urbs Imperii, natura & manu munita in Algoja. (* A Bavarо capta An. 1672, & postea restituta. (Ed. Lond.)

a Suevia. b Augusta. Vind. c Dillinga. d Ulma. e Nordlinga. f Memminga. (* i Ab Electore Bavarо an. 1702. occupata post Hochstetense prælium libertati restituta.)

H E K E L I I.

e Hæc Urbs omni laude atque præconio dignissima, ac famâ immortali Zeilerianâ undique nota Theophilus meo Spizelio, Viro pientissimo ac omnigenâ Eruditione plenissimè instructo, in itâ dicto Templo Honoris referato p. 357. meritò dicitur clarissima atque nobilissima, & est Patria quoque Joannis Freinsheimii, Joann. Jacobi Mulleri, Christophori Pfauzii, Eber Rudolfi Rothii, Carol. Ludov. Stromayeri atque Marci Wollaibii. Ego cum Ao. huj. Sec. 68. m. Aug. hanc Urbem perlustrarem, præter magnum atque modestum Theologum, Eliam Vieillum, inter Patricios nobileis Mæcenates inventi Leonem Roth in Holzschwang, atque Albertum Baldingerum, ex nobilissimo Ordine Senatorio t. t. Seniores excellenter splendidos ac verè prudentes. Cæterum non nullus illustres, nobileis ac claros Viros Uilmenfeis elegantibus Carminibus eff dignatus Jo. Georg. Styryzelius, Philologus ac Poëta celebre, multisque Litteratis amicissimus, in auspicali Elogiorum Virorum insignium Centuriæ, Nordlingæ Ao. huj. Sec. 65. in 4. f. impr.

f In hâc Urbe Ecclesiæ Euangelicæ suspiciofissimo hoc tempore non sine laude præest Joan. Jacob. Mullerus; Gymnasio vero ac instructissimæ Bibliothecæ Senatoriaæ Georg. Fridericus Magnus, Amici mei magni, quos Deus Ecclesiæ & Reipublicæ litterariæ cum utroque Lucâ Sibræckio ac Theophilu Spizelio, Viris præ cæteris ibi claris & exteris quoque Magnatibus ac Phæbis eminentioribus egregiè charis atque acceptis, Evergetis meis maximis, quorum labra candida ac verè eruditæ osculari valde desidero, quâm diutissimè ex gratiâ conservare velit.

Ee

g Al

gen, ^a Lindau, ^b Füessen, ^c Rottweyl, ubi Juridicus Imperii
conventus est.

Wirtember-
gensis Duca-
tus.
Canstat.

III. ^d Wirtembergensis Ducatus, ab arce Wirtembergia cognominatus, pars erat Sueviae; at quum nuper Ducatus factus sit, provincia seorsim censetur. Uices inibi claræ sunt, ^e Canstat, ^f merca-

^g Ab OTTONE Episcopo Ao. M. D. XLIX.
fundatam.

^h Leonhardi Hutteri & Eliae Vieelii, Patroni
mei singularis, quem adhuc salvum & undique celebrem novi, Patria, Legibus
& Ordinibus in quolibet Stato optimè con-
stituta. Templum habet D. Virginis sacrarum,
in cuius ædificatione insumpta leguntur
aureorum novies centena millia.

ⁱ Seu potius Baronatus, sive Dynastias,
& unam in Algojâ.

^k Ac Gundelfingerianâ memoriam.

BUNONI S.

^l a Lindavia urbs imperii in lacus Bod-
mici seu Constantiensis insula; unde non
nulli Venetias Suevia appellant, ponte lapideo
tamen continenti jungitur.

^m b Fueffen est in ditione Episcopi Augu-
stani, cuius frequenti secessu celebratur.

ⁿ c Rotweyla, urbs imperii, est ad fontes
Nicri, Helvetiis foederata: Conventus ille
juridicus à Conrado II. scribitur institutus.
Præterea nobiliores in Suevia urbes sunt,
Campodunum vulgo c Kempten ad fl. Yller,
urbs Imperii libera; ei imminet mons vulgo
Hillemont mœnibus cinctus, dictusque ca-
strum Burshald, civitatis armamentarium.
Eidem adjacet Abbatia ejusdem nominis
cum urbe, in qua omnes monachi sunt
generi nobiles, ex octo familis orti; quod
accuratissime servatur, nulla habita ratione
gratiæ aut pecuniæ. d Überlinga ad lacum
Constantiensem quondam Ducum Sueviae
fedes, urbs Imperii libera. e Constantia
vulgo Cöfnitz ^l, concilio illo anno C. 1414.
habito celebris, quo tres Pontifices, qui
tum erant, sede moti, & Joh. Hussus dam-
natus ^m. f Dunkelspila ⁿ ad Wernitium fl.
dicta à voce Dunkel, i. e. Zea, cuius ibi
magna est copia ^o. g Elwangia Abbatia no-

bilis. h Donawerta ad Danubii & Wernitii
confluentes, olim imperii civitas libera, sed
anno 1606. à Maximiliano Bavariae Duce
subacta libertate sua exedit p. i Papenheim
urbs cum Comitatu ejusdem nominis. k Oetinga
ad Wernitium fl. Comitatus caput.
l Zollern, castrum in monte positum, ad
cujus radices opidum; unde Comitatus
nomen. m Hala Suevorum ad Kocharam fl.
ubi Salinæ. Heic olim duella permissa. q.

^l Wirtenburgensis Ducatus, præprimis
fertilis, habet ab Ortu Palatinatum Neuburgi-
cum ^r, à Septemtrione Franconiam, ab
Occatu Palatinatum Inferiorem & Marchio-
natum Badensem; rigatur Nitro præcipue.

^s ^u Canstat est ad Nicrum, cuius vicinia
multas habet vineas; unde haud longe abest
arx Wirtembergæ.

HEKELII.

^t l Huldrici Zasii Patria.

^u m Leg. Æneas Sylvii Histor. Bohem. c. 36.
p. 72. seqq. Edition. Guelferbyt. in 8. Alias
prolixa de Johanne Husso Historia est edita
Latinè Witib. 1537. in 8 Germanicè verò,
& quidem Nicolao Crombachio interprete,
Haganoa 1548. etiam in 8. f.

^v n S. Zeopolis.

^w o Civitas est S. R. I. libera munita,
Euangelicæ juxtim, ac Romano-Catholicæ
Religioni addicta.

^x p Hanc ortu suo nobilitavit Thomas Hecke-
lius, ICTus & Poëta Lipsiensis hoc seculo
sat clarus.

^y q Civitas est Imperialis libera, quam claram
haec tenus reddidit Jo. Georg. Seyboldus, Vir
de re Grammaticâ atque Juventute optimè
meritissimus, cuius colloquio haud pœni-
tendo sum usus A. CHR. M. DC. LXIX. d.
24. Maj.

^z r A Meridie Suevia Partem.

BUNO-

^a Lindavia. ^b Fueffen. ^c Kempten. ^d Überlinga. ^e Constantia. ^f Dunkelspila.

^g Elwangen. ^h Donawerta i Papenheim. ^k Oetinga. ^l Zollern.

^m Hala Suevorum.

mercatu celebris, ^v Stuttgart, Ducum sedes (*1): ^ξ Rotenbur-

Stuttgart.
Rotenbur-
gium.
Tubinga.

gium: quæque reliquas antestat, ^o Tubinga.

IV. ^π Dux

BUNONI S.

^v Stutgardia provinciæ metropolis, habet
arcem elegantissimam. ^z

^ξ Rotenburgum Nicrus fl. intersecat; unde
una pars urbis vocatur Rotenburg, altera
Ehingb.

^o Tubinga ad Nicrum Academia & Col-
legio Ducali celebris ^v Schorndorfum opidum
munitum habet salinas ^x. Civitates Imperii
liberæ ibidem sunt a Hailbronna ad Nicrum
& à Friderico II. Imperio adscripta: b Reut-
linga ad Echetz fluv. ^z; c Eslinga ad Ni-
crum fl. ^a

HEKELLI.

^f Hodie Aulæ Stutgardina, ubi jam sedet
CAROLUS FRIDERICUS, Dux Würtem-
bergicus, Archi-Marschallus, est Forstnerus.
Sed Consiliarium intimorum princeps est
Dominus à Bulau, Cancellarius vero Curtius,
Viri certè tantâ autoritate, eruditione,
judicio ac qualitate, ut eminentissimam Se-
renissimi Heri sui autoritatem ac gloriam
non solum, sed Jura quoque atque Privilegia
Würtembergica commode ac masculè tueri
possint.

^t Quæ Ducum Wirtenbergensium Sedes,
& Joachimi Mynsingeri Patria. Heic claret
jam Theologorum Suevorum Caput, Christo-
phorus Wolfsinus, Vir summi judicii ac soli-
dissimæ eruditonis, &, ut spero, adhuc
clarebunt ibidem quoque Nicolaus Myhler
ab Ehrenbach, & Magnus Hesenthalerus
meus, à quâ insigni Virorum laudabilium
Trigâ non pauca singularis benevolentia
atque affectus documenta Anno Cbr. 1668.
et 69. omnino mihi data sunt.

^v Hæc Academia fundata est Ao. CHR.
M. CCC. LXXVII. per EBERHARDUM,
Ducem Würtembergicum, ob Barbam,
quam prolixam alebat, Germanis dictum
Rauschenbarth. Inde jam laudata Academia
etiamnum EBERHARDINA vocatur. Ejus
Visitatores perpetui sunt (1.) Cancellarius
Würtembergicus, (2.) Confessorii Ecclesiastici
Würtembergici Director, & (3.) Concionator

aulicus Primarius Stutgardinus. Professores
Theologia olim fuere Jacobus Andreæ, Jacobus
Beurlinus, Josephus Demlerus, Stephanus
Gerlachius, Matthias Hafenreffer,
Jacobus Heerbrand, Job. Heinr. Hiemer,
Andreas Osiander, Jun. Lucas Osiander,
Joann. Ulric. Pregitzer, Par. Balthasar Raith,
Jo. Georg. Sigwart, Theodor. Thummus,
Tobias Wagnerus, à quo omni honore,
paterno planè affectu ac litteris elegantibus,
cùm adhuc in vivis esset, sum dignatus, atque
Christophorus Woelflinus, qui meus quoque
Evergeta haud postremus est, dum in illustre
Tubingenfum Studiosorum Convictorum,
ubi quotidie 200. Alumni, quod prædicandum,
sat largè aluntur Ducales, me hospitem,
quod mente agnoscam semper gratâ, Ao.
huj. Sec. 68. benignè duxit. In Facultate
Juridicâ, præter clarissimum Varenbulerum,
claruere quoque Andreas Bajer, Christophorus
Besoldus, Heinric. Bocerus, Joannes Hal-
bitter, Joann. Harprechtus, Thomas Lansius,
Wolf-Adam Lauterbachius, Cognatus meus
longè desideratissimus, David Magirus atque
David Scheinemann. Medici clari fuere
Sebastianus Blossius, Joannes Fabri, Joann.
Jacob. Haugius atque Joann. Ludovicus
Moeglingus. Inter Philosophos & Philologos
olim ac nuper clarissimi extitere Michaël
Beringer, Theodorus Cellarius, Martinus Cru-
sius, Frider. Harm. Flayderus, Nicod. Fritsch-
linus, Magnus Hesenthalerus, Benedictus
Hopfferus, Jodocus Kolbius, Michaël Moest-
linus, Vitus Mullerus, Jo. Ulr. Pregitzer,
Fil. Zacharias Schaefferus, Joann-Baptista
Weiganmair atque Heinricus Wellingius.
Hodie ibidem docent non sine laude egregiâ
Joann. Adam Osiander, Georg-Henricus
Keller, Joann. Andr. Hochstetter, Georg.
Heinricus Haberlin, Burkardus Bardili, Joann.
Andreas Frommann, Jo. Adam Kurrer,
Jo. Conrad. Brotbeck, Georg. Balthasar
Metzger, Joann. Grafft, Jo. Ludov. Moeg-
ling, Jun. atque Christophorus Caldenbach,
Philomela illa Nicrina maximè canora ac
clara. Illustre Collegium, ubi hodie Jo.
Ulric.

Ee 2

a Hailbronna. b Reutlinga. c Eslinga.

(*1 Ubi Castrum habent munitissimum, splendore conspicuum, & hortis amoenis no-
bilitatum. Balneis etiam saluberrimis gaudet civitas.) (Ed. Lond.)

Franconia
sive Francia
Orientalis.
Francken-
thal.
Herbipolis.
Francofur-
tum.

IV. ^a Dux est, qui & Episcopus, cognomine Herbopolitanus, ab ^b Herbipoli, vulgo Würzburg, capite provinciae, dictus. Urbs est inter primas praeclara (*1). At ^c Francofurtum ad Mænum ^d libera Imperii civitas, celeberrimis totius Europæ, nedum Germaniae nundinis nobilitatur (*2). ^e Bamberg

Ulric. Pregitzer, Nep. Jura ac Politicam dextrè ac perspicue profitetur, fundavit LUDOVICUS Dux, cuius Caput superior Aula Magister, qui plerunque Juris Professorem Primarium habet à consiliis.

^x Ejusque ruinas à Cæsarianis Ao. 1634. d. 23. Nov. in cinerem datas nunc excitatas novimus.

^y In hac Urbe, quæ satis ampla ac clara, non solum Respublica, sed Ministerium quoque Ecclesiasticum, cuius hodiè caput est Jo. Ludov. Munster, atque Gymnasium, utpote cui non sine laude praest Gabriel Loeschenbrandt, ex voto constituta sunt. Eruditæ ac nobiles Familiae, quæ clarent ibi, sunt, praeter LOESCHENBRANDINAM, Bampacherina, Feirabendina, Henschelina, Irnsingerina, Pancugina, Rokenbauchina, Roskampferina, Rühlina, Sommerhardina, Spoelina, Zobelina, atque nonnullæ aliae.

^z Ideò celebris, quod Senatus ibi æquæ, ac Noribergensis Aug. Confessioni primum subscriptis.

^a Rempublicam & Ecclesiam benè constitutam habet. Huic jam praest laudabiliter Jo. Utr. Wildius, Vir egregie doctus & modestus, & valde mihi amicus Michael. Stiefeli Patria.

BUNONI S.

^a Episcopus Herbopolitanus idem Franconiae Dux. Ei quotannis redeunt 300. milia thalerorum. Habet Franconia ab Oriente Bohemiam, à Septentrione Thuringiam, & Hassiam, ab Occasu Palatinatum. Inf-

^a Franconiae limites. ^b Flumina. ^c Herbipolis. ^d Ochsenfurt. ^e Francofurtum. ^f Bamberg.

(*1) Antiquitus Pepolis & Herbipolis nuncupata; Episcopus, qui etiam Imperii Princeps, gladio semper comitatur, cui inscribatur: *Herbipolis sola judicat ense & stola, jurisdictionem tum civilem tum Ecclesiasticam denotans: 15000. milites lustrare potest.*) (Ed. Lond.)

(*2) Nundinis & in primis librorum commercio celebris; Cæsarum electione, munimentis, ædium splendore, balneis & aquis medicatis nobilis, & propter dissensiones inter Protestantes Anglos, Mariæ regnante, ibidem profugos, Ceremoniarum causa memorabilis.) (Ed. Lond.)

HEKELI.

^b Hæc Civitas omnino insignis, maximè inclusa ac excellenter nobilis à Magistratu magnifico & valde prudenti tam bene est constituta, ac Legibus in quolibet Statu ac Ordine firmata, ut ulli S. R. Imp. ac fermè

vix

^c Meridie Bavariam & Sueviam.

^b Fluvii hic præcipui sunt Mænus, Jaxtus, qui ad Wimpinam in Nicrum se exonerat.

Tubaris ad Werthemum: & Sala Francicus,

ad Gemundam Mœno se miscent. Sala

fluvius ille putatur esse, à quo Franci dicti

sunt Salici: Evidem ad Salam locus erat

Seltz dictus, in quo Carolus M. Ludovicus

Pius & Arnolphus commorabantur Regin.

l. 2. Ad eundem Salam est opidum hodiè

munitissimum Königshofen; ex cuius no-

mine colligitur, Regiam ibidem fuisse aulam.

Neque tamen aliter fluvius Sala inde longe

diffidet.

^c Herbipolis ad Mænum Academia ce-

lebris; urbi imminet arx ^d; Marienberg

vulgo; in qua ingentem thesaurum obtinuit

Gustavus Adolphus Suecorum Rex. d Ochsen-

furtum ad Mænum, horreum Episcopi.

^e Francofurtum electione Imperatorum

celebratur.

^f Bamberg亨利二世，以亨利之名得名。

Adjacet ei in vicino monte

arx Altenburg. (* Episcopatus Anno 1106.

a Cæsare Henrico II. constitutus. Primus

est Imperii Episcopus, & Papam solum

agnoscit superiore. Palatio, Templo Ca-

thedrali splendidissimo, ac Jesuitarum Colle-

gio ornatur Civitas.) (Ed. Lond.)

berga Episcopali dignitate celebris urbs, centrum Germaniae ^{Bamberg.}
oblidere videtur. Est in Franconiensi agro Arx ^v *Ansbach*, ^f *Ansbach*,
Marchionatus titulo gaudens.

V. Fran-

vix totius *GERMANIE* Civitatem cedat. Edidit hujus Chronicon *Jo. Fridericus Fausbus*, apud ipsos *Francofurtenses* Ao. huj. Sec. 60. in 12. f. imprefsum. Ante biennium, & quod excurrit, amisit suum *CHRYSTOMUM*, *Philippum Jacobum Spenerum*, Virum omni honore, obseruantia atque veneratione dignissimum, quem DEUS non solum *Dresdensibus* atque *Francofurtensis* suis, sed & toti *Ecclesia Evangelica*, immo & miki quam diutissime superstitem esse ex gratia velit. Nunc unicum saltem Amicum, cumque in Ecclesia Orthodoxâ, cuius Antistes quippe hoc tempore est *Jo. Daniel Arcularius*, Theologus eximius, rite docentem habeo *Francfurti*, *Ioannem*, nempe *Balthasarem Ritterum*, Virum verâ Pietate ac quâvis Virtute præditum. Hæc Urbs *Joannis Richardi*, JCti valde præstantis, non solum natalis, sed & emortualis est locus. Obiere quoque ibidem *Matthias Flavius*, *Jo. Petr. Lorichius* atque *Jo. Otto Tabor*; Viri non è plebe. Equisid dicam? Ipsius *GUNTHERI Schwarzburgici*, Imp. Romanor. gloriofissimi, Offa augustissima, quo universa lætatur Profapia *Schwarzburgica*, molliter *Francofurti* cubant. Hodie vivit in tam illustri ac splendido loco *Jobus Ludolfus*, Lingg. Orienti. Doctor sine pari, cuius affectus propensus ac eruditus colloquia me *Gotha* partim, partim *Dresden* quandam non parum recrearunt.

^e A *Joanne*, Duce *Wurzburgico* Ao. 1403. instaurata.

^d Episcoporum Sedes.

^e Hujus *Episcopatus*, quem *Wenfridus*, vel *Winfridus*, mutato nomine, quod semper bona fecit, *BONIFACIUS* nuncupatus, (Leg. CL. Dn. M. Jo. Gotfr. Olearii, Amici singularis, *Abacus Patrologicus*, dono mihi exhibitus, p. 90.) fundavit, primus Praeful fuit *Burchardus*, Benedictinorum Monachus & Fundatoris Consanguineus. Ao. superiori prid. Cal. Jun. in Episcopum Heribolensem & Ducem Franconiae est electus *Conradus*

Wilhelm à Wernau, Decanus Bambergeris.

BUNONI S.

^v *Onspachium* est ad fluvium ejusdem nominis; habet arcem Principis fedem. *Onolssachienses* seu a *Anspachenses* sunt Marchiones Brandenburgenses; gaudent titulo Burggraviorum Norimbergensium. Ad eos quoque pertinet b *Voigtländia*, inter Thuringiam, Misniam & Bohemiam sita; cuius metropolis est *Curia*, vulgo c *Hoff in Vogland*; Opida nobiliora sunt d *Culmbacum*, *Culmbach*, cum arce *Plassenburg*, & e *Barreuthum*. Cæterum in Franconia quoque est f *Aichstadium*, Episcopi illius sedes: & g *Margenthal* magistri Equitum Ordinis Teutonici. h *Rotenburgum* ad Tubarim urbs Imperii, Cella penaria Franconiae, sita prope eo scribitur esse, quo fuit Hierosolyma i. i *Winsheimium* ad Ailham urbs Imperii. k *Schwinfurtum* urbs Imperii ad Moenum i, in ipso ferme Franconiae centro, *Conradi Celta*, primi apud Germanos Poëtae, patria. In Franconia quoque est *Erbachum* Comitatus caput: *Henneberga*, unde Comitatui nomen: Comitatus *Reineccensis* seu *Loricensis* & *Holacensis* ab *Holacho* castro dictus.

HEKELI.

^f Huc referendum quoque *Byruthum*, *CHRISTIANI ERNESTI*, Marchionis *Brandenburgici*, Herois fortissimi, eminenter incliti ac valde gloriofi, Sedes. Hujus Minister primarius ac summus *Consiliorum* Praes est *Joannes Albertus*, S. R. Imp. Comes de Ronow & Biekerstein, Præfecturæ *Curiensis* Capitaneus splendidissimus. Sed qui in Ecclesiâ tum aulicâ, tum oppidanâ, post *Casparis à Lilien*, Theologi celeberrimi, & *Jo. Matthia* (Joannis Fil.) Stumpffii, Evergetæ mei magni, beatissimum ex hac vitâ discessum, immo in illustri *Christian-Ernestino Collegio* quam fidelissime docent, sunt *Jo. Jacob. Steinhöfer*, *Georg. Frit.* ^{Perr-}

^a *Anspach*. ^b *Voigtländia*. ^c *Hoff*. ^d *Culmbachum*. ^e *Barreuthum*. ^f *Aichstadium*. ^g *Margenthal*. ^h *Rotenburgum*. ⁱ *Winsheimium*. ^k *Schwinfurtum*.

V. Franconiæ quondam pars, nunc, φ Palatinatus Rheni,
caput

Palatinatus
Rheni seu
Inferior.

Pertschius, Joh. Leonh. Schoepff; Jo. Wolfgang Renisch, Jo. Caspar Oertelius, Jo. Eikenfischer, Jo. Georg. Layrizius, atque Joach. Heinr. Hagen, Viri non vulgariter eruditæ, modesti, benefici ac mihi faventissimi. Sed Culmbati, ubi Arx munitissima, eaque ad hunc Marchionatum Inferiorem quoque spectans, Ludovico Liebhardo placide extinto, Ecclesiae jam rite præest Jo. Christopherus Laurus, Amicus meus Academicus, & propterea perpetuè colendus.

g S. Onoldum.

h Rempublicam bene constitutam habet, Religioni Euangelicæ seriò est addicta. Nuper amisit Chrysostomum suum, D. JO. LUDOVICUM HARTMANNUM, immensi laboris, infucatæque Pietatis Theologum & mihi amicissimum. Nunc magnâ cum laude quoque præest Ecclesiæ Sebastianus Kirchmäjerus; Gymnasio v. Fridericus Lipsius, Amici veteres & valde honorandi.

i Ut Virtus ullo minimè eget præconio: sic & Urbi huic splendidæ ac valdè mihi dilectæ ulla laus nequam est necessaria, quoniam jampridem toti Sacro Romano Imperio & omnibus Bonis, Missis in primis elegantioribus ac curiosioribus, se stitit commendabilem. Politia talibus Legibus atque Constitutionibus est fundata, ut neque Pietas, neque Justitia, neque Prudentia, neque Beneficentia, neque Morum Suavitas eas rejicere ac irritas facere nequeant. Ejus Capus oī̄ ἀκλεως emeritum hodiè est Jo. Michaël Febris, S. CÆS. MAJ. Archiater felicissimus, Polyhistor illustris ac exterorum Heroum Litteratorumque, à quibus maximi æstimatur, incredibiliter studiosus, Mæcenas & Amissus meus magnus, cui vitam, quâ dignus, Nestoream candidissimè appreco. Ecclesiæ, quæ purè Euangelica atque Orthodoxa, valdè laudatus Antistes est meus Caspar Heunischius, integer vitae, fidei atque doctrinæ Theologus, Scriptisque pii, limatis ac curiosis celeber. Gymnasium verò curâ Cramerianâ adhuc dextre regitur. Hoc in primis laudi ducitur amplissimæ huic Reipublicæ, quod Ministros Ecclesiæ, Gymnasiique Professores atque Schola Praeceptores ab omnibus Civium oneribus quotidie servet

liberos, quod in paucis aliis S. R. Imp. Rebus publicis, iisque benè ac probè constitutis quoque, rarenter amat fieri. Claret & hæc Urbs ob Academiam Naturæ Curiosorum, quæ Ao. huj. Sec. 62. initium ibi sumpit, felicissimo Jo. Laurentio Baußchio (qui Praeses primus merito constitutus est) Fundatore, & assistentibus primis duobus Adjunctis, modò jam laudato Jo. Mich. Fehris nempe, ac Georg. Balt. Metzgero. Ejus Protector ölim Princeps RAIMUNDUS, S. R. Imp. Comes de Monteculoli, Heros animosus ac Missis faventissimus. Modernus autem est FRANCISCUS ANSHELMUS, Archi-Episcopus & Elector Moguntinus eminentissimus, Princeps summo ac pleno elogio haud indignus. Praeses secundus est magnificus Febris meus, qui ob corporis imbecillitatem fermeque exactam ætatem spendidissimi hujus Praesidii parteis Jo. Georgio Volkamerio, HELIANTHO illi Primo ac Noricorum GALENO præstantissimo, unanimi Adjunctorum, Jo. Danielis Majoris nimirum, Luca Schroekii, Jun. Joannis Sculteti atque Georgii Wolf. Wedeli, Virorum singularis eruditio, autoritatis atque existimationis, suffragio ac consensu, ipsis Idib. m. Decembr. Ao. huj. Sec. 86. solenniter impoluit. Heic, præter Jo. Cuspinianum atque J. L. Baußchium, nati sunt Jo. Guilielmus Barger, Jo. Henr. Engelbart, Jo. Laurentius Fehr, Jo. Volpert Glock, Caspar, Georg. David & Jo. Frider. Heinischii, Georg. Balt. & Jo. Chilian. Metzgeri, Heinr. Salmuthius, Jo. David Schamroth, Christoph. Schmidt, Jo. Martin Uhle, Joan. Weinmann, Georg. Balthasar Wolfart & multi Docti alii. Inclusa hujus Reipublicæ Consules, & quidem, quantum scio, h.t. Seniores, sunt Justus Fridericus Schæner, Vir probè politi judicii, & Jo. Laurentius Pratorius, alias Schoepperus dictus. Consiliarii autem sunt J. Nicolaus Melchior, atque Jo. Henr. Segniz. Claret quoque inter Physicos Ordinarios Elias Schmidius, Vir rarioris ingenii ac summæ medendi felicitatis.

BUNONIS.

φ a Palatinatus Inferior sive Electoralis habet ab Ortu Ducatum Wurtembergensem &

a Palatinatus Inferior.

caput habet Provinciæ ^a Heidelbergam ^b, eandem Electorum ^{Heidelber-}
Palatinorum sedem (*¹). Ad confluentes Rheni Nicrique
Manhemium opidum munitissimum, Provinciæ propugnaculum
est (*²). Est eodem tractu, inter Elsatiam & Palatinatum,
ψ Mar-

& Episcopatum Würzburgensem, à Septem-
trione partem Hassiae & Treverensis provin-
ciæ; ab Occidente Treverensem Archiepi-
scopatum, partem Austrasiam & Lotharingiam;
à Meridie Elsatiam & Marchionatum Ba-
densem. Rigatur Rheno, Nicro, Mœno,
Naha & Lautera fluminibus.

^a a Heidelberg ad Nicrum l'arce & Aca-
demia, anno 1346. fundata, illustris ^m:
Celeberrima, quam habebat Bibliotheca anno
1623. ⁿ Romam delata est. Sunt hic præter-
ea *Franckenthalium*, opidum munitissimum,
^b *Neustadt an der Hart*, quo tractu nascitur
genus vini, quod vulgo *Ganefusser* voca-
tur. ^c *Crucenacum*, Naha interluente in
duo veluti opida distinctum; cujus pars
ad Marchiones Badenses pertinet. ^d *Cæsarea*
Lutra, *Kaysers Lauter*, ad Luteram amnem;
& lacum, in quo Lucius ille anno 1497.
captus, quem manus Friderici II. Impera-
toris anno 1230. huc posuerat; ^e *Bacharacum*
generosissimo vino nobile. ^f *Bretta* *Philippi*
Melancthonis o patria. Inter Rhenum, Mo-
sellam & Naham tractus vulgo vocatur *der*
Hunnesrück; Hic quoque est ^g *Simmera*
Principum sedes; & in confinio ⁱ *Sponhei-
mum* Abbatia, quam celebrem redditit
Trithemius *Abbas*.

HEKELII.

^k Hunc Locum eleganter descripsit *Jo.*
Seobaldus Fabricius, Comes Pal. Cæf. in
Oratione publicâ, quem m. Aug. Ao. huj.
Sec. 58. publicè habuit, cùm *EMANUE-*

^l *LUCIO*, *Bernati Helveticus*, eâ, quâ
pollebat, autoritate ANNULUM, CO-
RONAMQUE LAUREAM donaret. Pro-
diit autem hæc Oratio sub *Actus Panegyrici*
Tit. *Heidelberg* Walterianis Litt. in 4. f.
Ao. non adj. CAROLO Electore veneno,
ut sape solet fieri, ab intimis atque necel-
fariis suis, qui Conscientiam suam, postu-
lante officiis sui ratione, immaculatam
perpetuò servare debuissent, proh! necato,
sedet hodiè *Heidelberg* *PHILIPPUS WIL-
HELMUS*, Comes Palatinus Rheni, Heros
omni laude atque præconio omni tempore
exornandus, atque Invictissimi *Imperatoris*
Rom. ac Potentissimi *Regis Lusitanici* Socer.
Præter Professores, quos in ipso Autore
laudavi, docent ibidem optimè quoque *Jo.*
Wolfg. Textor, *H. Cocceius* atque *Heinricus*
Güntherus Thülemarius; quorum primum
Altdorfii olim Fautorem ac Præceptorem
verè dextrum habui.

^l Regimine Politico.

^m Heic incliti sunt hoc tempore *Ezechiel*
Spanheimus, *Joh. Ludovicus Fabricius*, *Jo.*
Fridericus Miegus, *Georg. Francus*, *Stephanus*
Gerlachius, *Hachenbergius*, & alii. CA-
ROLUS Elector, qui Ao. huj. Sec. 51. d.
xiii. Maj. natus, est summæ gravitatis,
egregiæ mansuetudinis, solidissimæ erudi-
tionis & peracuti judicij Heros.

ⁿ A Leone Allatio.

^o Communis Germaniæ Præceptoris &
Capnionis è Sorore Nepotis.

BUNO-

^a Heidelberg. ^b Neustadt an der Hart. ^c Crucenacum. ^d Cæsarea Lutra.
^e Bacharacum. ^f Bretta. ^g Der Hunnesrück. ^h Simmera. ⁱ Spon-
heimum.

(*¹ Ea urbs quondam a Gallis ut multæ aliae devasta. Propter denegatam Ducissæ
Aurelianensi e Palatina stirpe genitæ avitam hereditatem lis orta est inter Ducem
Maritum quem frater Ludovicus XIV. tuebatur, & Electorem Palatinum defuncti
succesorem; qui cum in bona omnia cognati manum intulisset spretis Ducissæ foro-
ris juribus, & annuentibus Imperatore ipsoque Pontifice plus æquo Austraciis commo-
dis addicto; bellum tandem inter Imperium & Galliam vix sotpum renovatum est,
& anno 1688. Palatinatus a Gallis subactus & male habitus, ferocientis Victoriae,
diuturna depopulationis monumenta etiamnum exhibet.)

(*² A Gallis etiam dirutum.) (Ed. Lond.)

Marchionatus Badensis, ab aquis totius Germaniae celeber-
tus Badensis. *Durlacum.* rimis cognominatus (1). Sedes Marchionis est *Durlacum*,
opidum cum arce (2).

BUNONI S.

ψ *Marchionatus Badensis* totus fere jacet
intra Rheni dextram ripam, *Palatinatum*
inferiorem, *Ducatum Würtemburgensem*
& *Brisgojam*. Nomen habet ab opido a Ba-
den: ubi aquæ calidæ salutares p. *Marchio*
iste est Romano-Catholicus: Sed *Durlacum*
est Confessionis Augustanæ. b *Durlacum*
opidum habet Collegium & *Palatium* mu-
nitissimum. In ejus ditione quoque est

Pfortzheim, munitum opidum, *Joh. Ca-*
pnius, alias *Reuchlini*, patria. Ibi quoque
est Comitatus d *Eberstein*, ab *Eberstein* castro
appellatus.

HEKELI.

p Domus autem *Badensis* hodiè dividitur in
duas Lineas, *Bade-Baden*em nempe & *Bade-*
Durlacenam.

a *Baden*. b *Durlacum*. c *Pfortzheim*. d *Eberstein*.

(1) Vini, frumenti, ac Cannalis fera, Regio per amena & probe culta. (Ed. Lond.)

(2) Potius Palatio per ample & splendidissimo. Civitas *Badensis* alterius *Marchionatus*
Metropolis, plus minus trecenta habet Balnea; unde admodum frequens est. (Ed.
Lond.)

CAPUT XI.

Palatinatus Superior, Bavaria, Salisburgensis Archiepiscopa-
tus, Tirolis Comitatus.

Palatinatus
Superior.

Nortgavia, Nortgauw; qui & *Palatinatus Bavariæ* sive superior
Palatinatus, die *Ober-Pfaltz*.¹

I. • No-

REISKI.

i *Palatinatus* (* Cluver. Germ. antiq. no-
men dicit a vocabulo Celticico, *Palas*, quod
Curiam jurisdictione præditam significat.
Vide plura in Seldeno de Titulis honoris.)
(Ed. Lond.) an *Palansgraviatus* à Comite,
cui olim paruit; *Palatinus* à Palatio, cui
Comes fuit, aut Teutonico vocabulo *Pfaltz*
sive *Pfallens*, quod vetustior tulit dialectus
(sic Frehero in Origin. Palat. & Fresneo in
Glossar. vifum) *superior Palatinatus*; autem
respectu inferioris sive *Rhenani* cum *Elec-*
tatu connexi, sed à *Palatinatus* *Bavariæ*,
cui cis Danubium subest post A. 1646. tan-
quam pars septentrionalis, unde *Nordgaw*
i. e. regio verius septentrionem sita dicitur:
Elector enim *Bavarus* cum *Landgraviatu*
Leichtenbergico & *Comitatu Chamensi* hunc

obtinet: Neoburgicam vero & Solsbacensem
regionem Comites *Palatini* possident. b *No-*
rimberga urbs imperialis libera; castrum
vetus, & in eo insignia Imperii German.
ornamentaque Imperatoria tuerit: c *Egra*
urbs Bohemiæ quidem castro regio & mu-
nimentis pluribus instruēta, nec tamen Im-
perii German. libera extat. *Ducatus d Bavaria*
aut *Bojoariae* trans Danubium & cis Danu-
biūm jacens aut *superior eß*, aut *inferior*:
Sed e *Archiepiscopatus Saltzburgensis* ad par-
tes *Bavariæ* non pertinet, quamquam ad
circulum *Bavaricum* refertur. *Archiepiscopus*
à Gregorio VII. Papa Rom. Legatus sedis
Rom. perpetuus, ac *Primas Germaniæ*
creatus nihil nunc habet, cur *Magdeburgi-*
cum Primatum metuat. Sed Tridentinus ex
Brixienensis Episcopatus *Austriaco* subsunt cir-
culo;

a *Palatinatus* *Bavar.* b *Norimberga.* c *Egra.* d *Bavaria* duplex. e *Archiepisc. Saltzburg.*

I.

* *Norimberga, Nürnberg, in confiniis Franconiae, Sueviae, Norimber-*
ac Bavariae posita, nullius soli esse cupit. Urbs est ma-
gnifica,

culo; itemque Comitatus Tirolensis nunc Imperat. Aug. nulli Archiducum separatae familiae subjectus. Tridentum non cœcumeno, sed Romano, cuius Præses Pontifex erat, concilio diu tracto & toties translato inclinavit. Vid. Histor. Petr. Suavis Pol. & Heideggeri comment.

BUNONI S.

* * *Norimberga, ad utramque Pegnisi, qui urbem interluit, ripam sita, ad Circulum pertinet Francicum. Habet territorium satis amplum & opida aliquot b; in quibus b Altorfium, Academia anno 1575. orna-*

egregiè illustri atque apprimè nobili quatuor Libros C. Erasmus Michael Latus, Academ. Hafniensis quondam Professor meritissimus, quos *Francofurti ad Mœn. Ao. sup. Sec. 74.* in 4. f. excusos vidi. Sed *Joannes Saubertus, Senior, Theologus piissimus, Historiam Bibliothecam NORIBERGENSIS, utpote cui æquè, ac toti venerando Ministerio nunc laudabiliter præst Conradus Feyerlein, Theologus pietate, omni modestiâ atque loquendi suavitate eximiè instructus, Ao. huj. Sec. 43. in 12. exc. optimè descripsit, Eiusque Memorabilia in inclutâ Noricorum Academiâ Ao. ejusd. Sec. 73. simili modo recensuit Jo. Jacob. (Justi Jac. Fil.) Leibnizius, quæ Ao. sequ. cum *Christophori Arnoldi, Viri celeberrimi, Annotationibus necessariis, iisque doctissimis, in 4. f. prodire, quæ ex gratissimo Unglenkiano dono gratus, dum vivam, possideo. E Gente Noribergensi Patriciâ, Equestri atque Nobili clarus fuit Bilibaldus Pirkheimerus, Ao. sup. Sec. I. natus, sed Ao. 31. denatus, Vir augustioris studii ac ipsius Theologiae puræ non leviter gnarus atque peritus, Cæfarisque auguissimi, MAXIMILIANI I. Consiliarius gravissimus. Claruit quoque hic ineunte Seculo ob varia Itinera Orientalia Christovorus Furér ab Haimendorf, inclutæ Reipublicæ Duumvir, ac Georg. Sigism. Fureri, Triumviri quondam ac Proto-Scholarachæ, cùm viveret, gloriofissimi, cuius dextra beneficia æquè, ac illustris Gabrielis Nuzelii munera in me contulit haud ingrata, Avus. Præter Furrianam Nuzelianamque Prosopiam equestrem atque nobilem, (nam Pirkheimeriana jam pridem esse desit) adhuc clarent NORIBERGÆ Behaimiona, Doerreriana, Ebneriana, Geuderiana, Grolandina, Grundheriana, Halleriana, Harsdörfferiana, Imhoffiana, Koleriana, Kressiana, Löffelholziana, Muffeltana, Paumgaertneriana, Pfanzingiana, Pömeriana, Rieteriana, Schlusselhelderiana, Starkiana, Stromeriana, Tezeliana, Tucheriana, Volkameriana atque Welferiana Prosopiae. Nec inclaræ sunt nobiles quoque Familiae Dietherorum, Dilherorum, Feiz-**

F^f
a Norimberga.
b Altorfium.

Amberga.
Neuburg.
Sulzbach.
Leuchtenberg.
Pfreimbt.

gnifica, splendida, potens, ac totius Germaniae superbissima. Caput Nortgaviæ nunc censetur ^a Amberga, ^b Newburg, & ^c Sulzbach Principum Palatinorum sunt sedes. Est circa hæc loca Landgraviatus Leuchtenbergicus, cuius sedes ^d Pfreimbt. Est

rorum, Hardeianorum, Oelhafenorum, aliorumque Familiaæ. Heic nati sunt inter eruditos, modestos atque telebrevis Viros Christophorus & Andreas Arnoldi, Pat. & Fil. Jo. Christoph. Arnschwaiger, Jo. Guilielm. Bajer, Martinus Beer, Georg. Wilhelm Boehmer, Simon Bormeisterus, Jo. Conr. Durnius, Joannes Fabricius, Par. Christianus Frank. Paulus Heigelius, Iust. Jacobus & Jo. Jacobus Leibnizii, Georgius Major, Christophorus Molitor, Andreas Myhldoerfer, Magn. Daniel Omeis, Jo. Philipp. Pfeifferus, Luc. Frider. Reinhart, Georg. Remus, Georg. Paul. Roetenbeccius, uterque Joannes & Adolphus Sauberti, Georg. Tobias Swendenhoerfer, Daniel Swenter, Vitus Theodoricus, Andreas Unglenkius, Evergeta meus magnus, Leonhardus Ursinus, Jo. Christophorus Wagenseilius, unus quoque è Praeceptoribus atque Evergetis meis haud postremus, Tobias Winkler, Daniel ac Joannes Wulferi ac Leonh. Wurfain, immò & Joannes Cochlaeus, Theologus Pontificius, & propterea illuminatissimi MARTINI LUTHERI, & subtilissimi PHILIPPI MELANCHTHONIS, Fideique Orthodoxæ Euangelicæ hostis in omni vitâ acerrimus, dimicans cum his in Comitiis Imperii & Colloquis Wormatia, Augusta Vindelicorum atque Ratisbona odio summo & inexpugnabili.

^b Grafenbergam nempe, Hirzbruccum, Laufam, D. Sebastiani Beirii & D. Joan. Antonii Geigeri, ICTor. clarissimum, Patriam.

^c Hujus Academiæ in primis claræ ac celebris Ortu, Progressum, & cuncta Memorabilia, omniumque Professorum, qui in quatuor, uti vulgo vocant, Facultatibus à primis incunabulis eam illustrem reddiderunt, Vitas, Mortes ac Scripta adornavit sub Glorie Academia Altdorfina Titulo Magnus Daniel Omeis, Amicus meus vetus ac plurimum colendus, qui Liber ante quinquennium Altdorfii typis Meyerianis in 4. f. non malo

omine prodit. Præter jām in Not. præced. laudatos Viros, Joannem nempe Saubertum, Jun. Luc. Frideric. Reinhartum, Jo. Christophor. Wagenseilium, Magnum Danilem Omeis atque Georg. Paul. Roetenbeccium, Fautores meos maximos, docent ibidem feliciter & non sine gloriâ (1) in Facultate THEOLOGICA Joannes (Joann. Fil.) Fabricius; (2) JURIDICA Georgius Reichardus Hammerus, Heinricus Link atque Felix Spizius; (3) MEDICA Mauricius & Joannes Mauricius Hofmanni, Pat. & Fil. & Jacobus Pancratius Bruno; & (4) PHILOSOPHICA Georg. Matthias Koenigius. Academ. h. t. Senior & Bibliothecarius gravissimus, Vir ob multa in me collata beneficia ac Lexici Garthiani Inscriptionem omni pietate, honore atque obseruantia perpetuò à me excipiens, porro Joann. Christophorus Sturmius ac Daniel Guilielmus Mollerus, quos DEUS Ecclesiæ, Patriæ, Academiæ ac Reipublicæ litterariæ, immo & mihi quoque quàm diutissimè incolumes ac salvos esse velit. Hujus Academiæ, post DEUM, hodiè supremus est Patronus Guilielmus Imhof, Heros doctus, mansuetus atque prudens; Pro-Cancellarii autem perpetui munere adhuc laudabiliter fungitur Magnus Fetzerus, Senior, JCTus re ac nomine magnus, & hāc de causâ diversis S. Rom. Imp. Statibus valdè gratus atque acceptus.

BUNONI S.

^b Amberga Palatinatus Neoburgici metropolis est. ^d

^e Neoburgum ad Vils fl.

^f Sulzbach cum castro est ad Rosenbach fl. & a Pfreimbt nomen habet à flumine Pfreimbt.

HEKELI I.

^d Heic in lucem est editus, D. Georgius Koenigius, Theologus cordatissimus & Altdorfiorum Augustinus.

BUNO-

^a Pfreimbt.

Est & ^a Egra, Eger, libera Imperii civitas. ^b Item Comita-
tus ^{Egra.}
^{Eilenbogen.} Ellenbogen, qui ad Bojohæmiam spectat.

II. ^c Bavariae Ducatus dividitur in Superiorum & Inferiorum. Hic ad Ortum, ille ad Occasum spectat. In Superiori sunt urbes claræ ^d Monacum, München, Ducum sedes, omnium Germanicarum pulcherrima. Secunda est ^e Ingolstadium: hanc sequitur ^f Frisinga. In Inferiori ^g Augusta Tiberii ^h, quod nomen illi falso tribuerunt olim fabulosi Grammatici, alias ⁱ Ratisbona, dicta, vulgo Regensburg, comitiis Imperii, quæ heic haberi consueverunt, antiquitatum reliquiis, & pon-

^{Bavaria}
^{Bayern.}

^{Monacum.}

^{Ingolsta-}
^{dium.}

^{Frisinga.}

^{Ratisbona.}

te

B U N O N I S.

^j a Egra olim libera civitas ab acidulis nota.

^k In Comitatu ^b Ellenbogen sunt ^c Thermae nobilissimæ Carolinae, vulgo das Carlsbad.

^l Bavaria fines habet ab Oriente Austriam & Stiriam; à Septentrione Bohemiam; ab Occidente Sueviam & Franconiam; à Meridie Carniolam & Comitatum Tirolis. Fluvii rigatur Danubio, Altmula, Ifara, Vilsa, Oeno, Salza, & Ambra. Quia versus Sueviam & Alpes excurrit, Superior dicitur: qua verò ad Septentrionem & Ortum se versus Danubium extendit, Inferior. ^m

ⁿ d Monacum ^b est ad Isaræ ripas. ⁱ
^x e Ingolstadium ad Danubium fl. opidum munitissimum, Academia etiam anno 1410. m ornatum.

^o f Frisinga nomen dedit Episcopatu Frisingensi; cui olim præfuit Otto Frisingensis, qui tempore Conradi III. & Friderici Barbarosse floruit.

^p g Ratisbona urbs Imperii libera ⁿ; nomen habet à flumine Regen, qui eo in loco in Danubium se effundit; Unde rectius scribitur Reginoburgum.

H E K E L I I.

^e Finibus Bohemicis merito accensetur.

^f Dicitur etiam Bojaria, à Bojaris Populis, vel, ut alii volunt, ab Avaribus è Pannoniâ ejectis, qui huc infederunt.

^g Et hoc multò magis alterā est fertilior, frequentibusque habitationibus ornata.

^b S. Monachium.

ⁱ Fundamenta ejus Ao. CHR. m. cccc. LXII. ab HENRICO, Bavaria Duce, imperante OTTONE I. jacta esse Dresserus de precipuis Germaniæ Urbibus p. 457. autor est. Sed nomen invenisse dicitur à Monacho, cuius caput eo in loco repertum sit, cum terra fuit effossa. (* Potius a Monasterio, è cuius ruderibus prima jacta sunt fundamina, Palatium totius Germaniæ splendissimum jactat. Incolæ opificio Vitri & Serici clari. Collegium Jesuitarum ædificium plane regium est. Civitas hæc ante bellum pro successione Hispanica inter opulentissimas & optime cultas numerabatur. Palatium hortis amoenissimis, Bibliotheca optime referta, & supellecstile lautissima nobilitatur; inter quas imago Christoph. cujusdam Froschamerii, propter 345, homines nefariè manu propria occisos, & 400. alios suafu ejus morti traditos, in primis est spectabilis.) (Ed. Lond.)

^k S. Tiberia.

^l Sive Artobriga. Hæc in ipso Autore merito à me deprædicta Civitas clarissimis Clarissimorum Krannæstorum, Portnerorum ac Praeschiorum, immo & Balduinorum, Donaueorum, quorum Bibliotheca insignis, Ursinorumque nominibus haætenus clarius facta est.

^m Ex Viennensi dicitur orta, sed m. cccc. LXXII. à LUDOVICO & GEORGIO, & tandem ab ERNESTO & ALBERTO, Ducibus Bavariæ, amplificata.

ⁿ Et in Eruditos benefica, immo æquis

Ff 2

ac

^a Egra. ^b Ellenbogen. ^c Thermæ Carolinæ. ^d Monacum. ^e Ingolstadium.

^f Frisinga. ^g Ratisbona.

Passau.
Landshut.
Straubing.
Salisburgen-
sis Archie-
piscopatus.

Tirolis Co-
mitatus.

Enipons.

te prælongo clara (*i). Reliquæ memoratu dignæ sunt * *Patavium*, vulgo *Passaw*, & *Landshut*, *Straubing*.

III. Bavariæ pars est *Salisburgiensis Archiepiscopatus*, cuius caput sedesque Archiepiscoporum *Salisburgium*, *Saltzburg*, urbs satis elegans. *

IV. * *Terioli*, vulgo *Tyrol*, est arx, unde maximus Europæ Comitatus in ipsis Alpibus, in Germania Norici, in Italiam Rhætiæ partem obtinens, nomen habet. Urbes claræ sunt, *Ænipons*, vulgo *Inspruck*, quondam Comitum, nunc Austriæ Archiducum in his oris sedes. * *Tridentum*, Italis *Trento*,

ac laudabilibus Legibus adeò firmata, ut nulli Urbium Imperialium cedat. Theologi, qui in Urbe istâ hodiè clarent, sunt *Erasmus Gruberus*, *Philippus Ericus Widerus*, *Chr. Sigism. Donauerus*, *Georgius Wonna*, *Daniel Zimmermannus*, meusque *Gottlieb Balduin*.

BUNONIS.

* a *Patavium* e ad Danubii OENique confluentes, unde Episcopatus Passaviensis. Celebre imprimis est à pacificatione inter Carolum V. & Protestantes Euangelicos anno 1552. prid. Non. Augusti initâ, qua religionis libertati cautum est. Germanis vocatur *der Passauische Vertrag p.* Verùm haec urbs anno 1662. fortuito incendio fere tota periit.

ξ b *Landshuta* est ad Isaram. q
o c *Straubinga* ad Danubium, Ducum sedibus olim clara.

π d *Saltzburgum* est ad *Salzam* fl. unde ei appellatio r. Habet *Theophrasti Paracelsi* tumulum. Palatum Archiepiscopi magnificum & splendidum est. Arx præcipitus & arte munita ferè inexpugnabilis est.

p e *Comitatus Tirolis* metallorum dives, ut vulgò vocatur, habet ab Occasu Rhætiā, a Septentrione Bavariam; à Meridie Italiā; ab Oriente Carinthiam & partem Italiam; Fluvii præcipui hic sunt *Oenus der Inn*, & *Athesis die Etsch*. *Terioli* arx munita satis, sed opidum est tenue, in amœna valle situm.

o f *Tridentum* est ad ripas Athesis, Episcopatu nobile s. Concilium quod * OEcumenicum haberi volunt, cœptum est A. 1546. & continuatum ad annum usque 1563. Interfuerunt præter legatos Pontificis & Cardinalem Tridentin. Episcopi lxxii. Theologi lxxii. Ibi quoque g *Hala* est factitio sale celebris. Tribus à Tridento milliaribus distat mons magni nominis; vulgò h *der Nansberg* dictus.

HEKELII.

o Vulgo *Bojodorum*, s. *Castra Batavia*.

p Nam cum CAROLUS V. vix ex periculo fese eripuisse, & HENRICUS II. *Gallia Rex*, contra fidem datam Fœderatis Germania Principibus METIN, Imperii Urbem, & alia occupasset; FERDINANDUS REX admirabili curâ Pacem cum Fœderatis Principibus moliebatur. Eâ igitur de causâ *Passavium* eos advocarat, qui partim ipsi, partim per Legatos suos comparuerunt. Tractationis autem Capita fuèrentria: I. De PHILIPPI, *Landgravii Hesorum*, Liberatione. II. De GERMANIA Liberate, & III. De RELIGIONIS turâ Professione, usque ad Litis, seu Controversie dijudicationem.

q Ejus Turris altius, quam Turris Babylonica, è terrâ fese attollit. Vid. *Lansius* in *Orat. pro Germania* p. m. 71.

r Olim vocata est *Juvania*, vel *Juvavia*, qs. *Helsen-Burg*, à Castro scilicet, quod Julius

a *Patavium*. b *Landshuta*. c *Straubinga*. d *Salisburgum*. e *Tirolis Com.*

f *Tridentum*. g *Hala*. h *Nansberg*.

(*i) Oppidum probe munitum, antiquitate clarum, ut & Ponte lapideo 15. arcubus supra Danubium arte summa extructo, & 3. turribus munito. In Prætorio Imaginem Gigantis Turcici a Cive quodam Ratisbonensi in prælio devicti jacent. (Ed. Lond.)

Trento, Germanis *Trient*, Concilio OEcumenico clara. *Bol-*
zanum, mercatus non incelebris. *Brixia etiam*, vulgo *Bri-*
xen, nobilis in hoc tractu Episcopatus est.

Tridentum.
Bolzanum.
Brixia,

Julius Cæsar eo in loco dicitur condidisse, ut Legionum, sive Præsidiorum ejus portus atque refugium esset. Conversa est tandem in Urbem, quæ & ipsa JUVANIÆ nomine appellatur, ut autor est Munsterus & ex eo Dresserus loc. cit. p. 529. seq.

Incolæ hujus Oppidi *Italianam* verfūs habitantes, *Italicā* lingua, *Germaniam* v. verfūs *Germanicā* utuntur. Idem discrimen in

vestitu. Conf. Pauli Heutzneri *Itinerarium Italicum* 573. Nomen à tribus *Torrentibus* inveniente dicitur, qui prope Urbem è vicinis Montium Jugis decurrent. t Indictione Cæsaris & Pape.

BUNONI S.

τ a *Brixia* in finibus *Italiæ* à *Germanis* condita creditur.

a *Brixia*.

C A P. XII.

*Croatia, Vinidorum Marchia, Carniola, Carinthia,
Stiria & Austria. I*

I.

Croatia, Marchia Vinidorum, Carniola, Carinthia, Stiria & Austria superior, quia hodie domui Austriacæ parent,

R E I S K I L.

τ a *Austria* quidem utraque cum provinciis regno quondam Bohemicō subjectis, Ducatu *Stiriae*, *Carniolæ*, *Carinthiæ*, *Venedorum Marchia* & Comit. *Görizieni* ad circulum *Austriacum* referunt: Regnum vero b *Croatia* c *Dalmatia* que ad *Hungariam* spectat, qua potiti *Austriaci Archiduces Croatianam* à *Croatis Slavis*, qui A. 886. infederant, ita dictam adhuc tenent. Romano adhuc Imperio dum regiones illæ suberant, omnes pro statu veteri partim ad *Illyricum*, partim ad *Pannoniam* pertinuerunt. *Austria* primum ab Henrico Aucupe A. 928. *Marchionatus* sive *Marchia orientalis*, postea sub Friderico I. A. 1186. *Ducatus*, denique sub Rudolphi Habsburgici ad Imperium eveniti posteris unus *Archiducatus*, regnis *Bohemico*, *Hungarico*, *Hispanico* & *Belgio* auctus, d *Viennam* A. 1683. ab obsidione *Turcica* vindicatam sedem strenue sibi tue-

tur: e *Stiriam*: vetus denominatio testatur *Marchiam*, sed postea *Ducatum Friderici I.* historia: Hinc certæ *Archiducum* familiæ aliquamdiu sedem *Græcia* præbebat, nunc nullam præbet amplius uno Aug. Cæfare superstite. f *Canifia* ex anno seculi hujus primo *Turcis* subdita, & diuturno Cæsariorum obsidio presla ditionem fecit A. 1690. in easdem, quibus *Zigettum* fecerat conditiones. g *Venetia quoque Marchia* vestito suo nomine adhuc gaudet, eoque tum limitaneam *Germaniæ* regionem, tum *Venedos* aut *Venedos*, priscos incolas significat, à quibus coloniæ *Venetias* deductæ, ad novam urbem ex *Oceani æstuariis* contentam. De incolis harum regionum strumosis, fodiinis, lacubus, animalibus miranda Geographi narrant; itemque Joh. Ludov. Schönsleben in *Carniola* sua, quam A. 1684. edidit, antiqua & nova.

a *Austria*. b *Croatia*. c *Dalmatia*. d *Vienna*. e *Stiria*. f *Canifia*. g *Marchia Vened.*

Ff 3

BUNO-

rent, in Germania hodiè censentur, quum olim Pannoniæ portiones fuerint.

Croatia &
Vinidorum
Marchia.

Carniola.
Krain.

Carinthia.
Kernten.

II. α Croatia, Germ. Krabaten, regni titulo decora, & Vinidorum Marchia, Germ. Windisch Marck; nihil in se habent memoratu dignum. Cæterum incolæ utriusque sunt Slavonici generis. In Vinidorum tamen Matchia sunt etiam Germani.

III. Carniolæ, Krain, caput est opidum Lubiaccum, Lanbach (1), & Lubiana dictum. Krainburg locus est munitissimus. Celeja, Cilly, Comitatus titulo insignitur. α Cæterum incolæ partim sunt Germani, partim Slavi. β

IV. γ Carinthia, Kernten^b, Stiria Ducatui conjunctus, urbes insigniores habet, δ Villach, ϵ Klaghenfurt, Ducum quondam sedem; ζ Volckmärck, η S. Veit, θ Judenburg.

V. Di-

BUNONI S.

α A Carniola versus Meridiem & Ortum se extendit Marchia Vinidorum, ad dextram Savi ripam. Inde porro versus Ortum sequitur Croatia contermina; cuius caput erat α Wihatsbium à Turcis occupatum, nunc ferre b Carolostadium opidum egregiè munitum, cui firmum impositum est præsidium c . Ad Carolostadium exercitus Christianorum à Turcis foede profligatus est anno 1592. In Croatia quoque est Sifecum d . Segeta ad Savum fl. opidum munitum, quod anno 1592. Canonici fortitudine, repressis Turcis, conservatum est.

β e Carniola habet ab Oriente Croatiam & Slavoniam, à Septemtrione Stiriam, ab Occasu Carinthiam, à Meridi Vinidorum Marchiam & partem Italiae. Rigatur Savo, Sontio, & Labacho. Distribuitur in Siccum seu Inferiorem, qua est versus Italiam, d in qua d Goritia ad Sontium, Comitatus titulo gaudens: & Irriguam seu Superiorem, qua versus Carinthiam se extendit, in qua Laubacum. Krainburg est ad Savi Krankerique confluentes.

γ e Carinthia habet ab ortu Stiriam, à Septemtrione Episcopatum Salisburgensem & partem Austriæ, ab Occasu & Meridi Alpes & Forum Julii, vulgo Friaul. Rigatur Drava, Savo, & Lavanda.

δ Villach est ad fl. Villach, habet arcem. ϵ Klaghenfurt haud longe abest ab opido S. Viti. f

ζ Volckmärck est ad Dravum fl. η f Sancti Viti opidum regionis metropolis est ad confluentes Wilitz & Glan g. Olim Carinthia Dux priusquam inauguraretur, ad hoc opidum habitu rusticò indutus adesse cogebatur, pecuniam ex lapide spargere, & Justiriæ administrationem promittere &c. Quo facto Vestem istam rusticam ponebat, & Ducalem in duebat. Qui ritus tamen deinde fuit abrogati.

θ Judenburgum est ad Murum fl. H E K E L I I.

α Heic innumeræ Antiquitates Romane sunt visendæ.

β Montana Regio & Ducatus.

c Conditum autem est à CAROLO, Austria Archi-Duce, A. CHR. M. D. LXXI.

d Et

a Wihatsbium. b Carolostadium. c Carniolæ termini. d Goritia. e Carinthiæ termini. f S. Veit.

(1*) Lazi totis viribus probare conatur Lubiaccum esse Naubortum ubi Jason cum Argonautis appulit; sed doctissimè a Cluverio refutatur. In hac Regione multum prædicatur Lacus Circensis quatuor leucas germanicas longus, & duas latus, cuius aquæ mense Junii annuatim per meatus subterraneos subsidunt, & Mense Sept. magno cum impetu redeunt ad hastæ altitudinem; in hoc temporis interstitio, frumenti & pascui magnam copiam lacus exficcatus edit. (Ed. Lond.)

V. Dividitur ^{Stiria.} *Stiria* in Superiorem, atque Inferiorem. In hac caput totius Stiriae & sedes Archiducum Austriacorum, est ^{Steirmärk.} *Gratia*, *Grätz*, admodum magnifica. Sunt præterea celebres, ^a *Rackelsburg*, ^b *Pettaw*, ^c *Marpurg*, ^d *Kerment*, & ^e *Canisia* duo munitissima erant contra Turcarum irruptiones propugnacula; sed hoc iam superioribus annis Christianis eruptum est. In Superiori Stiria urbs primaria est *Muripons*, *Pruck an der Mure*.

VI. Unicus totius Europæ Archiducatus est ^a *Austria*, in ^{Austria.} Superiorum ac Inferiorum divisa. *Inferior* inter Danubium, Bojohæmiam, & Tejam flumen sita, urbem præcipuam habet *Krembs*. *Superioris*, quæ inter Danubium & Stiriam posita, caput est *Vindoniana*, sive, ut vulgo usurpatur, ^f *Vienna* (*ⁱ), *Wien*

^d Et juxta *Maginum* tota Juris Italici.

^e *Vacorium* Priscis vocatum.

^f Aliâ bñ munita Urbs est, quæ *Clau-*
dia apud *Plinium* dicitur, *Fortunati Crellici*,
Philosophi *Heidelbergensis*, Patia.

^g Ornatum est spatiofo Foro ac perenni
Fonte limpido.

BUNONI S.

ⁱ Stiria termini sunt ad Ortum Hungaria; ad Septentrionem Austria; ad Occenum Carinthia; ad Meridiem Carniola, & Slavoniæ pars ^b. Potissimum rigatur *Stiria*, *Dravo* & *Mura* fluminibus ⁱ.

^x *Gratia* seu *Gratium* Academia claret. Culta civitas, Archiducum aliquando sedes.

^a *Rackelsburg*, arx munitissima, Turcis, qui Canisiam tenent, opposita.

^b *Pettaw* ad Dravum est

^c *Marchburg* ad Dravum, ^m

^d *Kerment* est ad Arrhabonem vulgo *Raab* fl.

^e *Canisia* anno 1600. à Turcis capta est tradente eam Pardysero tribuno; & sequenti mox anno à Christianis frustra obsesta est: ac nuper anno 1664. à nostris iterum frustra oppugnata. Eodem anno *Serinwar*, novum

castrum, Turcis Canisensibus à *Serino* Co-
mite oppositum, à Turcis expugnatum &
destructum est. *Fanum* *S. Gotthardi* ad
Murum fl. Turcarum clades anno 1664.
eo in loco facta nobilitavit.

^g ^a *Austria* ^b finēs habet ab Ortu Hungariam; à Septentrione Moraviam & Bo-
johæmiae partem, ab Occasu Bavariam: à Meridie Stiriam ^c. Rigatur *Danubio* præci-
puè & *Aniso*, qui vulgo *de Ens*, unde
utraque regio, *das Land ob und unter der*
Ens nomen suum habet.

^p ^b *Vienna* ^p Sedes Cæsarea, Episcopatu,
^q & Academia, à Friderico II. anno 1237.

^r fundata nobilis: in quâ superiori seculo
Haselbachius Theologus ^{xxx}. annos legens,
primum caput *Esaiae* nondum absolvit; ut
tradit Cuspinianus ^s. Ipsa Urbs anno 1529.
à Solymanno oppugnata, sed virtute Phi-
lippi Palatini præcipue defensa est. Solymannius quum Carolum V. cum xc m. ar-
matorum adventare audiret, obsidione fo-
luta recessit. ^t

HEKELII.

^b Parva terra est, & omnis fermè mon-
tana, præterquam ad *Ortum*, ubi planities
non

^a *Austria*. ^b *Vienna*.

(*ⁱ) Antiquitate, Romana Colonia, & rebus gestis Rom. in vicinia celebris. antiqui-
tus *Vendus*, *Vindomina*, *Viadobona*, & *Colonia Fabiana* vocabatur; quidam etiam
Ptolemæi *Juliononam* esse putant. Urbs probè munita & admodum frequens; A-
cademiam celebrem, plura Collegia, & ædes Nobilium splendidissimas jactat. Tem-
plum Divi Stephani propter turrem præaltam in primis spectabile. (*Ed. Lond.*)

Viena.
Lincium.

Wien *, urbs magnifica ac splendida, tutissimum in his oris contra Turcarum incursiones munimentum. * Lincium, Lintz, nobile est ad Danubium Emporium (*).

non parvas habet. Quondam dicta Valeria, vulgo die Steirmarck. Incolae rusticani sunt, & strumosi adeo, ut loquela impediantur.

* Trans Dravum loquitur Gens Germanica,

sed cis Dravum Slavonicè.

* Quod hæc Urbs inexpugnabili murorum ambitu sit nobilis, & propterea Christiani Orbis Clavis commode dicitur, probat frustanea Turcarum illa obsecro, quæ numerus facta isto anno, quem verba designant sequentia, eaque Chronosticha Germanica: IM Jahr, als Der TVrck Vor Wien War. Sedet jam Viena ex animi sententiâ Divi. LEOPOLDUS, felicissimus hostium Christiani nominis atque suorum vitor. Monarcha pius, devotus, justus, benignus ac Literatis impensè favens.

* Olim dictum Graicum.

* Nobile etiam est Oppidum Sepianum, quod Maximilianus, Archidux Austriae, vulgo dicitur ibi natum esse.

* Vulgo Österreich, hoc est, Terra Orientalis dicta, quoniam Suevis & Bavaris ad Orientem vergere videretur.

* Est autem solo plana, ventis exposita Aquilonaribus; frumento, vino ac cæteris frugibus læta: fructibus dives, ac aëre quoque salubri gaudet; argento abundat, non item auro. Salem partim proprium, partim importatum habet.

(*) Nundinis, Scopetorum opificio, Jesuitarum Collegio in vicinia, situ, & ædium splendore nobile. Non ita pridem Academiam Lutheranam percelebrem, ubi 3000. Nobiles studiis operam dederunt, jactabat, quam Romano-Catholici delerunt. (Ed. Lond.)

C A P. XIII.

Bojohæmia, Moravia, Silesia, Lusatia, i

I.

Bojohæmia. Bojohæmia regnum, * Germ. Böheimb, montibus ac sylvis,

R E I`S K I I. nibus A. 550. slavicam gentem duce Credo Bohemia diversis olim habitata nationibus suscepit, Principesque indigenas fovi: Tandem a Bohemia.

vis, cœu munitissimo vallo, undique cinctum, ab initio
incoluere

Tandem Caroli M. auspiciis sub jugum redacta, Carolingæ familiæ hancque secutis Imp. Germanicis tributaria ad Fredericum II. manst, nomenque ab illis régium primo *personale*, postea *perpetuum* à Philippo A. 1099. impetravit: Utrum ad Germaniam tum temporis jure pertinuerit, nec in dubium vocabatur, ut post Comitia Wormatiensia. A. 1545. vocari novimus. a Praga domum Zierotiniæ arcii vicinam, superbum palatium nunc continet, echo septies, novies, alicubi quindecies aut amplius iterata nobile: Urbs una tumultu commota domestico vehementissimis Europæ motibus dedit materiam (1) Husiticis A. 1419. cum novæ urbis Confules & Judex per fenestras curiae dejicerentur. (2) Germanicis A. 1618. cum ex arce regia per fenestras Commissarii regii præcipitarentur. Hanc ultimam defenestratiōnē (ita noviter vocant) duæ testantur pyramides, & inscriptio turris ad pontem extructæ ultimam occupationem, belloque fineū additum. b Moravia vetus régnum Marcomannicum continuit, sed regē per Arnulfum Imp. ultimo fugato, Germaniæ tanquam Marchionatus subfuit; pothac Poloniæ, tandem Bohemiæ ex A. 1040. c Lusatia jamdudum à Carolo M. subacta, ab Henrico IV. Imp. A. 1075. Vratislao regi tradita; Electori tandem Saxonicō in feudum cessit; Cotbusio, Peicennaque ad Marchiam Brandenburg A. 1462. translatiſ. d Silesia autem ex A. 1290. per pactum Henrici Vratislao, Principis, & Wenceslai regis Bohemiæ in perpetuum adjungebatur Imp. consensu, neque regibus Polon. Hungar. invitis. Vid. Dubrav. & Bögl. Balban. Histor. Bohem. Conring. de Finibus Imp.

BUNONIIS.

a c Bohemia habet ab Oriente Moraviam & partem Silesiæ: à Septentrione quoque Silesia partem, Lusatiam Superiorem & Misniam: ab Occidente Voiglandiam, & Palatinatum Superiorem; à Meridie Austriae & Bavariæ partem. Rigatur Albi, Muldavia,

Ottawa, Watta, Egra, Mila, Pulsnitz, & Gresora. b Bohemia cum annexis Provinciis, Moravia, Silesia, & Lusatia ab antiquis temporibus est sub Imperio Germanico, primum sub Ducibus; deinde sub Regibus suis; eorumque Reges nomen & dignitatem Regiam Cæsarum Germanorum habuere beneficio, à quibus cum Duces, tūm Reges sæpe sunt impositi.

HEKELI.

a Præter hujus REGNI Topographiam, quæ Francof. in fol. Ao. huj. Sec. 50. cum Descriptione MORAVIÆ atque SILESIÆ est publicata, etiam Martinus Zeilerus atque Matthias Merianus Vol. I. Topogr. BOHEMIAM descripserunt. De BOHEMORUM autem Origine ac Rebus gestis extat Aeneas Silvii, Senensis, elegans Historia, eaque variarum Rerum narrationem complectens, quam diversis in locis, Wolferbysi in primis, Ao. huj. Sec. 20. in 8 editam constat. Hanc SYLVIANAM Historiam sub nomine PII de BOHEMICIS in Bibliothecâ Illustrissimi Capituli Canonorum Majoris Templi PATAVINI (forteari in MS. ipsius Autoris) etiam haberi, Philippus Jacobus Tommasinus in Bibliothecâ Patavina MS. publicâ & privatâ p. 6. col. 2. affirmat. Prodiere quoque ex instructissimâ celeberrimi Viri, Marquarti Freheri, Bibliothecâ diversi Rerum Bohemicarum Scriptores, & quidem Hanovia Ao. huj. Sec. decurr. 2. in fol. Hujus Regni Insignia LEONEM esse ex Nummo apparet, in quem Carmen elegantissimum pepigit Salomon Frenzelius à Fridental, quod est Epigr. XVII. Semit. II. Sylv. I. Poëmat. suor. Witteb. in 8. f. exc. p. 86. Genealogicam & Chronologicam JUDICUM, DUCUM & REGUM BOHEMIÆ Descriptionem excudi curavit Zacharias Theobaldus, Junior, Witteb. Ao. huj. Sec. 12. in 4. f. Sed BOHEMORUM, DUCUM, REGUM atque INTERREGUM Elogia cum Iconibus imprimi curavit Julius Solymannus, S. J. Presbyter, Ao. huj. Sec. 29. typis Sessianis in fol. min. Hodie Rex BOHEMIÆ in celebratione Cu-

Gg

riæ

a Praga hujusque defenestratio. b Moravia. c Lusatia. d Silesia. e Bohemiæ termini, & fluvii.

Boji.

Marcoman.
ni.

Czechi.

incoluere Germanorum quidam: quibus pulsis Boji, Gallica gens, obsederunt, nomenque de suo regioni reliquerunt. Bojos pepulerunt Marcomanni, Germanica gens; hos, circa annum à nato Jesu I^oL. Slavonica gens, quæ etiam nunc tenet, Bojohæmi, die Böhmen, à solo quod occuparunt, Germanis dicti; at Czechi suo sibi patrio vocabulo nuncupantur. Principio adventus à Ducibus populus regebatur; donec circa annum CLXXXVI. p. Vratislaus primus Bojohæmiæ Rex crearetur. Hunc postea continua serie seuti sunt alii Reges, donec Regiâ stirpe prorsus extinctâ, ad Austriacam domum regnum devolutum est. ⁊

II. Re-

riæ Imperiali primum potum, utpote Archi-Pincerna, seu Pocillator, IMPERATORI afferre tenetur, quem tamen sub coronâ regali, nisi liberâ voluntate voluerit, non tenebitur ministrare. Conf. Werdenthalensis Part. I. Tract. General. de Rebuspp. Hanseatic. p. 134. Edition. Lugd. in 16. f. Habuit olim BOHEMIA quoque omnino Viros, quos, Casp. Dornaviò in Principe Juventutis p. 7. testante, utrinque adducere in contentionem Virtutis queat; Bernsteinios nempe, Budowecios, Gersdorffios, Hassensteinios, Hasemburgios, Hodiejovios, Lobkowicjos, Rosembergios, Rupovios, Rziczanos, Slikios, Schwambergos, Slavatas, Sternbergos, Smirzicjos, Waldsteinios, Wartembergos; Wehmsskios. & forte hodiè taleis pluris alios. Statum Ecclesiasticum in BOHEMIA quod concernit, ex Joachimi Camerarii Narratione de Ecclesiis BOHEMIE, quam cum annexis Ludovicus Camerarius publicari jussit Lipsia Ao. huj. Sec. 5. in 8. f. est videre. Et extat Liber elegans de ead. materiâ, qui sub Rationis Disciplina Ordinis Ecclesiastici in BOHEMIA Titulô Ao. ejusd. Sec. 43. ead. f. est editus. Sed Sam. Martinii, Bohemi, Religio Genit. BOHEMIE Euangelica excusa est Witteb. Ao. huj. Sec. 22. in f. 12 Extant & Persecutiones Ecclesiæ BOHEMIE Lugd. Batav. Ao. ejusd. Sec. 47. ut & Consideratio causarum Belli BOHEMO-GERMANICÆ eod. Ao. in 4. f. loco non adj. impr.
b Seu Gifera.

BUNONIS.

p. Bohæmis Vratislaus iste Moguntiae in publico Principum conventu ab Henrico IV. Rex creatus est: neque illum continua serie, quod Cluverius ait, alii Reges sunt sequuti; sed subinde Dukes Remp. administrarunt. Ita ipsum illum Vratislaum primum Bohemorum Regem exceptit interregnum xv. annorum, sub sex Ducibus; & Uladislaum II. iterum sequutum est interregnum xxv. annorum, sub quinque Ducibus; Neque septem illi, qui successere his, Principes Bohæmiae regium nomen habuerunt usque ad Premislauum, qui a Philippo Cæsare Bohemorum Rex tertius creatus est. Dubravius. Est verò Bohæmiae Rex Imperii Princeps, Elector & Pincerna.

y Regnum hoc à Carolo IV. in certos distributum fuit Circulos, quorum plerique ab opidis appellantur: suntque a 1. der Bechiner Kreyz: ubi Wittigenau, Thabor Budeweisz ad Muldaviam, 2. der Muidau Kreyz: ubi Domasín, Bistriz, Stepenouw. 3. der Podberder Kreyz: ubi Beraun, Carlstein, arx inexpugnabilis à Carolo IV. condita; ubi corona & ornamenta regia affervantur. 4. der Prachenſcher Kreyz: ubi Pisek Prachatitz & Crumimaw. 5. der Pilzener Kreyz: ubi Glatow, Taüs, Tachaw, Mies & Pilsen, Hussitico ac nupero bello nobilitata. 6. der Ellenboger Kreyz: ubi Ellenbogen, Thermæ Carolinæ, Carlsbad, celebres. Egra, ubi Wallensteinius anno 1634. interemptus: eadem urbs quoque acidulus nobilis est, & Vallis Joachimica, Joachims-

a Bohæmiae circuli.

II. Regio ipsa est omnium rerum ad usum vitæ humanæ ^{soli naturæ} necessiarum fertilissima; argenti ærisque metallis abundans: quibusdam in locis etiam auri sunt venæ. Urbium clarissima est ^a Praga (*1), regni caput, Regumque sedes, totius Bohæmiæ compendium: urbs sanè magnificentissima, superbis ædificiis frequens, exteris nationibus affluentissima. Secundum locum tenet Pilsen. Reliqua opida nobiliora sunt Kralowibradetz, Germanis Königin-Grätz; Kutnabora, German. Kuttenberg; Limpurck, German. Limburg; ^e Thabor Budiejowice, German. Budweisz; Lanii, German. Laun; Satetz, German. Satz; Litomierzitze, German. Leitmeritz; Chomutow. German.

Pilsen.
Königin-
grätz.
Kuttenberg.
Limburg.
Thabor.
Budweisz.
Laun.
Satz.
Leitmeritz.

chimi-That, metallifodinis & celebris: ubi numini unciales argentei primum cusi sunt: unde ejusdem valoris nummis manet nomen, ut Joachimici, Thaler, Vallenſes, à Valle ista, vulgo dicantur. 7. der Saazer Kreysz: ubi Saza, Commotaw. 8. der Rakoniker Kreysz: ubi Rakonick. 9. der Schlauer Kreysz: ubi Slan. 10. der Leitmeritzer Kreysz: ubi Leitmeritz, hanc longè ab Egræ & Albis confluentibus; vinum ejus est in pretio. Auffig ad Albim, Melnick ad Albis & Mul-daviæ confluentes, in arduo colle positum. Diezin, ubi Pielsniz in Albim se effundit. 11. der Buntzlauer Kreysz: ubi Jung- & Alt-Bunzel: atque hoc ad confluentes Albis & Gieferæ. Numburg ad Albim. In hujus & sequentis Circuli finibus sunt montes Gigantium; das Riesengebirge: in quibus spectrum Ribenzal vulgo dictum, viatoribus saepe obvium. 12. der Kaurzimer Kreysz: ubi Kaurzim, Praga, Brandeis, Böhmisch Broda. 13. der Konig-Grätzer Kreysz: ubi König-Grätz ad confluentes Orlize & Albis, Järomirsz, Trautenaw. 14. der Chrudimer Kreysz: ubi Chrudim, Litomiszl & Hohenmaush. 15. der Czaſzlauer Kreysz: ubi Czaſzlau, ubi Ziskæ sepulchrum. Kuttenberg, altera regni metropolis olim metallifodinis celebris. Kolin & Deutschen Broda. ^d a Praga ad Muldaviam, cui Pons im-

positus 872. cubitos Pragenses longus, quo Parva urbs die Kleine Seite Veteri jungitur. Est enim uiba triplex, Vetus, Nova & Parva, die Alte Stadt, die Neu Stadt, und Kleine Seite, in qua arx Retschin in monte sita, Regum sedes: claret Academja à Carolo IV. Instituta. Hic Hussus & Hieronymus Prægenfis impugnarunt regnum Pontificium: qua de causa à Consilio Constantiensi condemnati, ibique combusti sunt anno C. 1416. Cæterum Praga frequentibus tumultibus, ac illo in primis memorabilis, quo anno 1618. Confiliarii Cæsarii ex fenestris ab Ordinibus regni præcipitati sunt: unde bellum exortum, quod demum post triginta annos, quum haec ipsa urbs à Suecicis jam obsideretur copiis, pacis interventu sedatum est anno 1648. Et anno 1620. ad hanc urbem prælio superatus est Fridericus Palatinus, paulo ante Bohemia Rex creatus.

^e b Thabor Hussitarum belli arx & propugnaculum diu fuit.

HEKELLI.

^c Qui Bestia, & non Homo fuit.

^d Et Doctrinæ Matheſi.

^e In hanc Triurbem pepigit elegans Epigramma M. Salomon Frenzelius, quod est xix. Semit. xi. Sylvul. i. p. 86. seq.

(*1) In Academia, J. Husso Rectore, 40000 Studioſos numerarunt. Huc usque admodum frequens est, & in toto Regno unica: Jesuitarum Collegium superbissimum, Pons lapideus 16 arcubus, Palatium Valenſtenii, arx Cæſarea, Prætorium & forum, sunt viſu digna.) (Ed. Lond.)

Commetaw. man. *Commetaw;* Thermæ Carolinæ, *Karlsbad,* saluberrimis aquis opidum est celebratissimum.

Moravia. III. Sub Bohemiæ regno censentur Moravia, Silesia ac Lusatia. ζ *Moravia* Marchionatus nomen habuit à flumine in Danubium exeunte, quod Plinius *Morum*, Tacitus *Marum* vocat, Gens incolit Slavonica, Germanis mixta. Urbium clarissima est ν *Olmitz*, Slavonicè *Olomuce*; caput regionis, elegans ac dives (*1) δ *Brin* (*2) & ι *Znaim* (*3) inter splendidissimas haud postremæ. *Iglaw* (*4) & ν *Kremſter*, non negligenda opida.

Mähren. IV. *Silesia* ampla ac dives regio, sub Ducatus titulo xvi. Principatus in sece complectitur; quorum nomina sunt; *Breszlaw*, *Glogaw*, *Sagan*, *Schweinitz*, *Lignitz*, *Brieye*, *Neisse*, *Crossen*, *Teschen*, *Oppelen*, *Ratibor*, *Münsterberg*, *Troppe*, *Jaur*, *Olfse* & *Jägerndorf*. Poloniæ regibus subjecta fuit pri-

Olmitz.

mùm universa Silesia: postea circa annum cl^o ecc. in Bohæ-
miæ Regum fidem se contulit, à quorum Imperio etiam nunc
pendet. Urbium princeps est *Vratislavia*^k, Bojohæmis *Wratz-*
law; German. *Breszlaw*^(*1), opulentissimum in his oris
Emporium, splendida sanè urbs^l, ac meritò inter tres pulcher-
rimas Germaniæ (quarum alteræ Monacum & Lipsia) com-
putata. Secunda ab hac est *Glogovia*, cognomine Major,
Glogovia
Groß-Glogaw^(*2). Sequuntur hinc *Sagan*^(*3), *Schwei-*
nitz^(*4), *Neisse*, *Lignitz*^(*5), *Brieye*, *Olaw*, *Oppelen*,
Troppaw, *Teschen*. Eit præterea in his oris inter Bojohæ-
miæ & Silesiam, sui quondam juris Comitatus Glacensis,
Glatz^(*6): cujus titulo, Comitum stirpe extincta, Bojohæ-
miæ Rex nunc gaudet.^a

V. Si-

HEKELLI.

^k Hanc Urbem, quam vera & sincera Pietas,
rara Modestia atque Benignitas, solidissima
Eruditio atque Doctrina, Candor non ubivis
obvius, singularisque illustrum atque nobilis
Senaturum Prudentia & Consilia maxi-
mè commendant, non immerito *Coronam*
Provincia SILESIACÆ & quasi *ipsius SI-*
LESIE SILESIAM vocat *Jo. Andr. Quen-*
stedius in Dial. de *Patriis Viror. illustr.* p.
188. seq. Patria est dulcissima non solum
tūnacol^z ACOLUTHORUM meorum,
sed & *Pauli Ammanni*, *Andr. & Joannis*
Aurifabrorum, *Andrea Calagii*, (cujus
MS^ata quædam Poëtica nondum, ut scio,
impresa, in scriinis meis sancte adhuc servo.)
Christophori Coleri, *Joannis Cratonis* à *Craft-*
heim, *Casparis Cunradi*, *Joannis Fersii*,
Godofredi Fibigii, *Joannis Fleischeri*, *Salom.*
Frenzelli, *Joannis Gebhardi*, *Martini Hannkii*,
Joannis Hennemanni, *Danielis & Zacharia*,

Hermannorum, *Pauli Hofmanni*, *Petri*
Kirstenii, *Joann. Metzleri*, *Ambroſii Moi-*
bani, *Petri Monavii*, *Ioannis Mülleri*, *Ca-*
roli Oſlevii, *Luca Pollionis*, *Phil. Jacobi*
Sachſii, *Georgii Schœbeli* à *Rosenfeld*, *Daniel.*
Sennerti, *Elia Thomæ*, *Petri Vincentii*
atque *Zacharia Ursini*, Virorum Eruditione,
Doctrinâ, Scriptis, Virtute, Autoritate atque
Honore celebrium. Habui olim VRATIS-
LAVIÆ, DEO & FERDINANDO AL-
BERTO, Duce *Brunsvicensium* & *Lune-*
burghensium g. m. feliciter sic disponentibus,
Principem clementem ac benignum *FRIDE-*
RICUM, S. R. Eccl. Cardinalem ac *Haffia*
Landgravium eminentissimum, Principem
longiore vitâ dignissimum, de cuius summa
in me gratiâ atque benignitate à *Christophoro*
(*Samuelis heu!* quondam mei Fratre) *Po-*
mario, clarissimo *Vratislavienſum* Philologo
mihique amicissimo, olim quoque certior
factus.

Gg 3

BUNO.

(*1) Nomen a Vratislao Bohemorum Principe dicit. Commercio Mercatorum peregrino-
rum celebris, urbis Imperialis privilegia vendicat; Academia celebri gaudet. Haud ita
pridem Incolæ plerumque Religionem restauratam professi sunt.) (Ed. Lond.)

(*2) Ubis probe munita, olim suis Principibus, at nunc Cæſari parens, male audit pro-
pter morbum paralyticum & Calculum Incolis infestum, quia nimium Cerevisiæ ama-
ræ & fortis bibunt, & carnis porcinæ edunt.) (Ed. Lond.)

(*3) Urbs ampla, bene culta, at multum bello civili a Suecis & Cæſareis perpeſsa.) (Ed.
Lond.)

(*4) A multitudine porcorum nomen duxit.) (Ed. Lond.)

(*5) Ob proſfigatos Cæſareos An. 1635. a Suecis nobilis.) (Ed. Lond.)

(*6)-Non conſtat utrum ad Bohemiam, an ad Silesiam pertineat. In Templo illorum
maximo Ethnici antiquitus Idolum colebant, cui virgines comam parietibus affixam
devovere, ubi non ita pridem Tabulæ iſtæ votivæ cernebantur. (Ed. Lond.)

BUNONIS.

A Silesia / habet ab Oriente Hungariam ; à Septemtrione Poloniā ; ab Occidente Lusatiam , & Marchiæ Novæ partem ; à Meridie Moraviā & Bohemiā : à Bohæmia , Moravia & Hungaria perpetuis sejungitur Montium jugis : quæ sunt inter Silesiam & Bohemiā , vulgo vocantur das Böhmisches Riesen-oder Schneegebirge : quæ inter Moraviā & Silesiam , appellantur das Gelancke : item das Reissische und Mährische Gebirge : qui verò montes Silesiani ab Hungaria & Polonia separant , dicuntur das Ungarische Gebirge : itemque Jabeluncha ab opidulo , quod in montium faucibus ,^a per quas ex Hungaria in Silesiam itur , situm est . Rigatur Odera , Bobera , Nissa , Katzbach , Queis , Zack , Olavia & Bartisch . Silesia Imperii R. provincia non se contulit ipsa in fidem Regum Bohemiæ ; Verum eam primū debent Reges Bohemiæ beneficio Friderici II. Imperatoris ; ac deinde Rudolphi I. qui provincias illas , Henrico Vratislavensi & Silesiae Duce defuncto , feudi jure tradidit & concessit Bohemiæ Regi : quod etiam in Tabulis suis profitetur Carolus IV. ipse Bohemiæ Rex m. Dividitur Silesia in Superiorē & Inferiorē . Superior versus Poloniā Minorem , Hungariam & Moraviā , excurrit ; b in qua sunt Ducatus 1. Teschinensis , cuius metropolis Teschena ad Elsam . 2. Oppavensis , das Herzogthum Troppen ; ubi Oppavis , quæ & Troppa , ad Moræ & Oppæ confluentes n. 3. Carnoviensis , das Herzogthum Jägerndorff : ubi Carnovia , Jägerndorf , ad Oppam fl. 4. Ratiboriensis ; ubi Ratibor ad Oderam ; Sora ; & Oderberg ad Oderā & Elsæ confluentes . 5. Oppoliensis , das Herzogthum Oppeln : ubi Oppeln ad Oderam . In Inferiori Silesia , quæ à Ducatu Oppavensi & Oppolensi versus Lusatiam & Marchiam se extendit , sunt Ducatus 1. Bregensis , das Herzogthum Brieg : ubi Brega : Brieg , Reichenstein , Silberberg , opida auri argenti que fodiis celebria : & Pitschen , in Poloniæ finibus accepta à Polonis clade anno 1588. nobilitatum . 2. Ducatus sive Episcopatus Nissenensis ; ubi Nissa ad fluvium cognominem Episcopi Wratislavensis sedes : & Groskaw , Principatus titulo gaudens . 3. Ducatus Monsterbergensis , Monsterberg , & Franckenstein . 4. Wratislavensis : das Herzogthum Breslau;

ubi Wratislavia . 5. Olsnensis , das Herzogthum Olße , ubi Olsna & Hundesfeld : quo loco Henricus V. cum Polonis confixit anno 1109. 6. Suidnicensis , das Herzogthum Schweinitz : ubi Suidnizium ad Weifritz : urbs ampla & eleganti structura ædificiorum conspicua p. & Strigovia , Strige , opidum terra sigillata nobile , quæ in vicino S. Georgii monte effoditur . 7. Juravensis , das Herzogthum Jaur : ubi Juravia , Jaur , cum arce , in qua utriusque Ducatus Suidnicensis & Jauravensis Praefectus Regius residet . In aditu Grammatei lemma hoc legitur :

Hic locus odit , amat , punit , conservat , honorat : Nequitiam , pacem , crimina , jura , probos .

Hirschberg ad Zakeli & Boberæ confluentes : suprà quod opidum sunt thermæ Hirschbergenses q. 8. Lignicensis , das Herzogthum Liegnitz : ubi Lignizium ad Kazbach fl. munitum , Ducum sedes r. Nickel Stadt , à quo haud longè abest pagus Wolstadt , ubi anno 1241. Tattari , commissio prælio , tantam Christianorum ediderunt stragem , ut novem grandes faccos implerent auriculis , quum tamen singulicæsis unam tantum præscidissent . Huc quoque pertinet Diœcesis Wolaviensis , ubi Wolavia , inde haud longè abest cœnobium celebre Leibus . 9. Glogoviensis Ducatus , das Herzogthum Glogaw , cuius metropolis Glogovia ad Oderam , quæ ut ab altera Glogovia , quæ est in Superiori Silesia , distinguitur , vulgo Grofz Glogav dicitur , in nupero bello operibus munita . 10. Saganensis , das Herzogthum Sagan : cuius caput est Saganum ad Boberam ; Pribusium , Pribusz , Ducatus titulo olim nobile . Inde haud longe abest pagus Dubrow , ad quem 1636. d. 6. Martii , hora sexta matutina , fudo cœlo , magno cum fragore ex aëre lapsus lapis plus quam διάλυτος vario metallo plenus , friabilis : nisi qua cutis exterior in decimam unicæ partem valido , ut videbatur , igne adusta corpus reliquum cohibebat . Vechnerus in Germ. brev. 11. Crosnensis , Silesiae Ducatus versus Marchiam ultimus , das Herzogthum Croßen , ubi Crofna , Croßen , ad Oderæ & Boberæ confluentes f. Conradus Dux Steinaviensis in Silesia , ad Salisburgensem vocatus Episcopatum , quum cognovisset , Salisburginon esse

a Silesiæ fines . b Silesiæ in 16. Ducatus divisio .

V. Silesiæ ab Solis æstivi occasu contermina est ^{Lusatia,} <sup>Lusatia,
Laufsnitz.</sup> Hexapolitano agro die Sechs-Städte, à senario opidorum numero sic appellata, clara. Nomina eorum sunt, ^v *Bautzen*, ^z *Görlitz*, ^o *Sittaw*, *Kamitz*, ^r *Luben*, ^s *Guben*. Quorum tria priora satis lauta.

esse cerevisiam, sed ibidem bibi vinum; in patriam rediit, inquiens, se malle carere Episcopatu, quām cerevisia Steinavienſi.

H E K E L I I.

^l Non ignobilis quippe Regio, quam olim Visburgii & Quedi incoluere.

^m SILESIAM descripserunt, præter Nicolaum Henelium, Martinus Zeilerus & Matib. Marianus.

ⁿ Patria est Amandi Polani, Calvinistæ celeberrimi, & Basileensem Professoris sat industrii.

^o Et inclyta Urbs.

^p Christophor. Pelargi, Apostatae, & Hieronymi Treutleri, Virorum clarissimorum Patria.

^q Ducatu Juravienſe annumeratur etiam Leoberga, (Germ. Lemberg,) Nicolai & Elia, Fratrum Reußnerorum, & Joannis Langii, Medici excellentissimi, dulcissimum quandam natale Solum.

^r Nomen habet à Ligii, seu, ut alii legunt, Lygiis, qui Tacito Lib. XII. Annal. Populi sunt Germania, quorum appellatione Silesi comprehenduntur, qui schlesier sunt Willichio. Quomodo olim destruēta fit, vid. Dresseri precip. Germania Urb. p. 353; qui p. sequ. addit, quod Anno CHR. M. CCC. LIV. cooptâ Seditione, oppidanus Senatus fit trucidatus, expulso Præfecto Regio. Sed compressus est tandem motus omnis operâ ALBERTI, MARCHIONIS BRANDENBURGICI, totius Ducatus possessione in FRIDERICUM, Lignitii Ducem, translatâ à Rege MATTHIA. Heic præfunt summâ cum laude hodie Ecclesiæ Euangelicae Gottfried Richter & David Schindlerus, Theologii pii, modeſli ac mihi verè amici. Claret heic quoque Dn. Knichenius, Politicus ac Polyhistor insignis.

^s Pertinet ad Ditionem Electoralem Brandenburgicam.

B U N O N I S.

^u ^a Marchionatus Lusatia habet ab Oriente Silesiam; à Septentrione Marchiam: ab Occidente Saxoniam Superiorem & Mis-

C A P.

niam, à Meridie Bohæmiam. Rigatur Spreva & Nisso. ^t Dividitur in Superiorem, quæ in Auſtrum, versus Bohæmiam & Misniam, extenditur: Inferior est altera pars versus Saxoniam & Marchiam,

^v *Baudissina* ad Sprevam Promarchionis Superioris Lusatiae fedes est. (* Incendio pene deleta a Copiis Cæsareis Anno 1634; Olim Imperialis, at nunc Electori Saxoniacæ subdita. (Ed. Lond.)

^z *Gorlitum* est ad Nissum. *

^o *Sittavia* itidem ad Nissum in ipsis Bohæmiae finibus. (* Cerevisiæ celebris. (Ed. Lond.)

^r *Lubena* ad Sprevam Promarchionis Inferioris Lusatiae fedes. (* In Comitiis Provincialibus primum locum obtinet. (Ed. Lond.)

^p *Gubena* ad Nissum, Lusatia anno 1623. à Ferdinandō II. Imperatore Electori Saxoniacæ fuit attributa, ac demum anno 1637. solemnī ritu tradita, & in fidem ejus adacta. (* Bene munita; à Cæsareis An. 1631. capta, a Marchione Hamiltonio postea recuperata. (Ed. Lond.)

H E K E L I I.

^t Hæc Regio frumenti & segetum feracissima est, nec differt ab Agro Sileſio.

^v Et Casparis Peſceri Patria.

^x Nomen inventum à combustionē, ut Germanicè Brandstat appellari possit. Slavis Ischraēliz combustio est. Unde tandem Gorlitz flexu, s. commutatione quādam litterarum factum est: Patria est Bartholom. Sculteti, Mathematici insignis, & Joach. Maiſteri, Poëtæ eximii & celebriſ. (* Probe munita, commercio panni & cerevisiæ celebriſ. (Ed. Lond.) Laudatissimæ Reipublicæ hodie à consiliis est Henr. Petrus Haſberkornius, PETRI, Magni Theologi Gifſensis, Filius. In Ecclesiâ clarent Michaël Fetterus & Christophorus Seifertus; in incluto vero Gymnaſio incluti nominis est Director ejusd. laudabilis, Christianus Functius, Præceptor meus optimus, cum Abrahamo Vechnero Amico singulari.

R E I S-

^a Lusatiae limites & divisio.

C A P. XIV.

*Marchia Brandenburgensis, Pomerania, Meckeloburgium,
Holsatia.* ^{I.}

*Marchia
Brandenbur-
gensis.*

Regio hæc est spatiofa, ingentibus silvis, lacubusque atque paludibus invia, ab opido *Brandenburgio* cognomina-

tata.

REISKII.

^a Marchia vetusto eoque Germanico vocabulo terra vocatur limitanea, aut regio limitibus objecta: *Brandenburgica* vel *Brennoburgica* autem à Castro *Brandenburg*, cui capto Henricus Auceps Imp. *Marchionem novum Sigfridum*, nempe tuendis contra *Sclavos* *Vinedosque* limitibus præposuit. Carolus M. quidem terras illas *Sclavicas* ad *Vistulam* usque sub imperium redegerat suum: Ast rebelles *Sclavi* iterum ab Ottone M. domiti arctius Episcopatu*Brandenburgico* A. 960. constringebantur. Inde *Marchia* multis subjecta dominis, tandem A. 1417. ad *Norimbergenses* *Burggravios* pervenit: Quorum potentia nunc tantum eminet, ut regiones subditæ à *Prussia* usque ad *Rhenum* & *Gliviam* ducenta per millaria procurant. Plura ex observatis *Geographicis* heic præterire cogor; Pluraque ad *Pomeraniam* à *Pomerianis*, gente *Slavica* dictam, & *Polonis* proximam, *Vetus illa Viadro* determinabatur; posterior & hodierna ulterius patet: Tota quondam vel regulis & Principibus suis subjecta, vel *Danis* etiam *Poloniisque*, ut tamen ab Imperio Germ. penderet. Denique *Bogislaus* & *Casimirus*, *Pomeraniæ* Principes, qui diu in clientela *Henrici Leonis*, *Ducis Saxonie* *Bavariaeque*, fuerant, à *Friderico I. Cæsare* Duces *Imperii* A. 1181. creabantur: Horumque posteritas ad A. 1637. viguit, *Bogislaus XVI.* defuncto, & tota b *Pomerania* per successionem hereditariam ad *Electores Brandenburgicos* devoluta: Sed ea per diuturnum bellum *Germanicum* à *Suecis* capta & tandem in partes divisa fuit. *Duo*

^a *Marchia Brandenburg.* ^b *Pomerania.* ^c *Mecklenburgicus Ducatus.* ^d *Lubeca.*
^e *Lauenburgum.* ^f *Ratzeburgum.* ^g *Holsatia.* ^h *Ducatus duplex.*

itaque *Ducatus* adhuc supersunt, nec illi unquam ad septenarium ab auctore proditum pervenerant. Quin bello superiori proximo tota *Pomerania* & *Stetinum* obsidione acerima pressum A. 1676. Electori *Brandenburgico* cum *Stralsundo* & *Gripswaldia* cessit; sed denuo per pacem *Noviomagensem* ad *Suecos* reddit. ^c *Mecklenburgicus Ducatus* à *Mecklenburgo*, civitate *Obotitorum* veteri, & castro firmissimo dictus, olim suos Dominos, eosque non paucos habuit, donec ab *Lothario* Imp. ac hujs nepote *Henrico Leone* ad obsequium redigerentur, erectis duabus Episcopatibus *Mecklenburgensi* aut *Swerinensi*, & *Ratzeburgensi*, *Lubecensi* etiam aut *Altenburgensi* melius restaurato. ^d *Lubeca* enim tum temporis *Henrico Duci* subdita illo auctore jus suum & privilegia multa obtinuit, sed Imp. *Friderico I.* inter urbes Imperiales liberas A. 1188. adscita. Unde nec *Ducatus* adhæret *Mecklenburgico*, quem *Carolus IV. Imp. A. 1349.* constituisse legitur; nec *Stargardia* illi subest, sed *Electoraliter Pomeraniæ*. *Wismaria* vero per pacem *Noviomagensem* *Suecis* denuo paret. ^e *Lauenburgum* ab *Henrico Leone* conditum, ipisque ac hujs posteritati cum *Comitatu Ratzeburgico* subjectum fuit: Unde serenissima *Domus Brunsvigo-Luneburgica* defunctor Duce ultimo *Julio Francisco* *Ducatum Lauenburgicum* A. 1689. occupavit, & adhuc possidet: f *Ratzeburgum* autem oppidum machinis *Danorum* fulminibus nuperime concussum & dirutum jacet, castro tamen adhuc salvo & superfite. ^g *Holsatia* dupliciter accepta vel totum vel partem significat: ^h Illa plures

nata. ^a Dividitur in duas potissimum parteis, Veterem ac No-
vam

Branden-
burgum ^c
in Media
March.

plures regiones uno ambitu comprehendit; Hæc specialiter dicta cæteris regionibus contra-distinguitur. Holsatia tamen tota & ipsa veteri Saxonæ annuimerata, Ducibusque Saxonis subiecta fuit; tandem Comitibus Schaumburgicis horum beneficiariis, & post Friderici I. Imp. tempora Vasallis imperialibus. Denique sub Christiano I. Daniæque rege *Ducatus A. 1477.* *Holsatia facta, ultimoque in regiam & Ducalem divisa, quanta turbas incurrit, Ducis sereniss. Alberti Christiani A. 1689. iterata restitutio docebat.* a *Schleswicensis* primum Marchionatus, ab Henrico Aucupe factus, tanquam limes Daniæque Germaniæque perpetuus, in Ducatum desit, plane ab Holsatia separatum, & beneficio pacis Rotschildensis à nexus feudali Danico liberatum. Stormaria vero & Wagia, quis Cluverius omisit, Holsatiae adhuc subsunt: Non subest amplius b Hamburgum ab sylva aut nemore, quod Saxonæ Ham vocarunt, olim dictum, Archiepiscopatu. & castro Danis Slavisque opposito insigne, sed inter liberas Imperii Germanici urbæ nunc habetur, Rege Danico adhuc protestante: Hinc controversia publica, & oppugnatio crebrior erupit. De urbibus cæteris etiam muniris conferat, cui jubet Caſp. Dankwertz descript. Holsat Mart. Zeylery Topograph. Joh. Mölleris Isagogen ad histor. Chersonesi Cimbric.

BUNONI S.

^a c *Marchionatus Brandenburgicus* a habet ab Oriente Poloniam, & partem Silesiæ, à Septentrione Pomeraniam, & Meckeloburgum; ab Occidente Ducatum Luneburgensem & partem Brunsicensis; à Meridie Archiepiscopatum Magdeburgensem, Saxoniæ Superiorem, & Lusatiam Superiorem & partem Silesiæ. Rigatur Albi, Odera, Spreta, Havela & Wartha. Distribuitur hic Marchionatus in diversas partes: ex quibus sunt d 1. *Marchia Vetus*, quæ concluditur intra Ducatum Luneburgensem & Brunsicensis, Archiepiscopatum Magdeburgensem, & Albitum. In eâ urbes celebriores sunt *Tanger-*

munda ad Tonagre, vulgo *Tanger*, & Albis confluentes; unde opido nomen. *Stendalia* ad Vechtam provinciæ metropolis: Soldquella ad Letzam ^b; *Gardaleben* ad fl. Bielefe ^c, *Bizmarck*; *Osterburg* ad Bisæ & Vechtæ confluentes: *Seehausen* ad Vechtam: *Werbena* cis Albim, ubi Havelam recipit: ad ipsos confluentes celebris est munitio, quæ ab opido Werbena nomen habet, ac vulgo dicitur die *Werber-Schante*. e 2. *Marchia Priagniziana*, vulgo die *Priagnitz*, in qua sunt Havelberga ad Havelam, Episcopatu nobilis: *Wittstockium* clade Saxonis Electoris ann. 1636. à Suecorum copiis illata notum: *Welfenach*: *Zechlin* castrum, Templariorum olim sedes: *Perleberga*, *Pritzwald*, *Kiritz*, *Lentzen* haud procul ab Albi. f 3. *Marchia Media* continetur intra Archiepiscopatum Magdeburgensem: Marchiam veterem, Priagnizianam, Marchiam Uckeranam, Marchiam Novam & Lusatiam Inferiorem. Urbes celebriores hic sunt Brandenburgum, Havelâ interfluente in Vetus & Novum, in *Alt- und Neu-Brandenburg*, distinctum: Ratenvia ad Havelam: *Spandavia*; *Berlinum* & è regione *Colonia* ad Sprevam; *Francofurtum* ad Oderam, Academia anno 1506. d ornatum; *Lubusium* ad Oderam: *Fürstenwald* ad Sprevam: *Selovia* & *Goritz* in agro Sternbergensi, *Brieza fida* f; *Bernau cerevisia* nobilis: *Stolpen*; *Angermunda Nova*, *Oderberga* arx ab Alberto II. Marchione condita. *Suecht* g, *Vierraden* ad Oderam; *Potstain* ad Havelam: *Havela* insula: *Billin* ad Rien fl. *Vallis Joachimica*: ubi Schola Electoralis. Ad Medianum Marchiam etiam referuntur *Comitatus Rupinensis*, ubi Rupinum Novum & Vetus; *Granzoy*, *Wusterhausen*, *Lausatiæ Inferioris* pars: ubi duæ præfecturæ *Storkaw* & *Beszau*. Peizium ad Sprevam munitum: *Corbusz*, *Sommerfeld*, ^g 4. *Marchia Uckerana*, nomen habet à lacu, qui vulgo die *Ucker See*, ex Uckera fl. haud longè à Prenzlau profluit. Continetur *Marchia Uckerana* intra Marchiam medianam, Pomeraniam & Meckeloburgum. Præcipua urbs hic est *Prentzlow*. h 5. *Marchia*

Hh

chia

^a Schleswig. b Hamburgum. c Marchionatus Brand. fines & divisio. d 1. Marchia Vetus. e 2. Marchia Priagniziana. f 3. Marchia Media. g 4. Marchia Uckerana. h 5. Marchia Nova.

Francofur-
 rum.
 Berolinum.
 Cöstrinum.
 Spandavia.

vam Marchiam. Veteris caput est Brandenburg. Novæ Francofurtum ad Oderam, celebris civitas, mercatu' nobilis. (*) Berlinum in medio Provinciæ situm, sedes est Principum (*1) Electorum Brandenburgensium; urbs amoenissima. Cöstrinum, vulgo Köstry, mirando munimento nobile opidum. Alterum munimentum est Spandaw, prope Berlinum k. Cætero Crossen

chia Nova excurrit longo tractu trans Oderam versus Ortum & Septemtrionem, inter Pomeraniam, Polonię & Silesię. Rigatur præter Oderam, Wartha, Notez, Traga. Ex opidis præcipuis sunt Custrinum ad Oderę & Warthę confluentes h: Landsberga ad Wartham, Driesena in Polonię finibus ad confluentes Tragę & Notez, munitum opidum: Schiefelein: Arnswalda, Soldin: Falckenberg in Pomeranię finibus & Bernwald. Refertur hoc Ditio Sternbergica, in qua Sunnenburg ad Wartham Magistri Ordinis Equitum D. Johannis sedes, Drossen Regionis, caput: Reppen: Zielenzig. Patet omnis Marchionatus Brandenburgicus in longitudinem 60 milliaribus, latitudo vero ejus diversa est, ut D. Wolfgangus Jobsten notavit. Et tamen provincia illa, si non omnis, faltem major ejus pars, Carolo IV. Imperatori ab Ottone Bavarо ducantis aureorum millibus vendita est: quam pecuniam omnem idem Otto in arce Wolfstein Isarę imminente, quinque millibus passuum infra Landshutam sita, prodegit; quam Margaretę Pistoris cuiusdam uxoris amoribus vacaret. Aventinus.

HEKELII.

a A Wandaliis Populis olim inhabitatus.

(* Berolinum, Germanis Berlin, ad amnem Spream sita; quinque contiguas civitates complectitur, quarum nomina sic a Germanis exprimuntur: 1. Berlin, 2. Cöln, 3. Friderichswerder, 4. Dorotheenstadt, 5. Fridrichstadt, qdæ unam ex amplissimis pœne totius Germaniæ urbibus simul omnes efficiunt. in hac Reges Borussiæ qui & Electores Brandenburgici audiunt, habitare dudum consueverunt. Berolinum sub Friderico I. Rege Borussiæ, Bonæ litteræ, Artes liberales, & multiplices generis opicia illustrarunt.)

(1*) Palatium habet splendidissimum, supellecile ditissima ornatum; Armamentarium optime refertum; Bibliothecam vix ullis secundam; & Musæum-raris Artis- & Naturæ Monumentis repletum. In aula Principis 2500 Tribuni militum, Centuriones &c. numerantur, cum 8000 Satellitibus; habetur enim totius Germaniæ, Cæsare excepto, Princeps potentissimos, & ad rem bellicam instructissimus. Oppidum est munitionis, plateis amplis & ædibus laudatissimis decoratum, de Cæteris Atlan. Geog. Lond. consulas. (Ed. Lond.)

b Abdia Pretori, Academiæ Francofurtensis egregii Decoris, Patria.

c Cerevisiæ boni saporis clara.

d Ab Electore Joachimo I.

e In hâc Academiâ, ubi olim & nuper præ cæteris claruere Joannes Brunnemann, Jo. Fredericus Rhaetus, Sebastianus Rampeck ac Christianus Ravius, præter clarissimum Bernmannum, hodiè haud inclati sunt Samuel Stryke, immortale J. Ctor. Decus, Joannes Simon, Irenaeus Vebr, Bernhardus Albinus ac Tido Heinr. à Lith.

f Quæ ab aliis Veteri Marchia attribuitur. Martini Chemnitii primum vagitum exceptit.

g Urbani Pierii Patria.

h Patria Casp. Barthii, Germaniæ Luminis, qui Solis, quam Luha, maluit esse æmulus, lucem alius potius impertiens, quam precariam accipiens.

i Et Academiâ.

k Hæc Urbs satis ampla, opulenta atque splendida in primis hac de caufa Exteris se reddit commendabilem, qdæ non solum Respublica, sed & Ecclesia ac Schola optimè ibidem constitutæ sunt, Gymnasio Senatorio, hodiè summa cum laude præst Gottfried Weber, Theologus & Philologus verè præstans ac clarus, Fautor meus certissimus, qui Collegam sibi proximum atque conjunctissimum

sen Ducatus, qui anteà in Silesia censebatur, nunc Marchionibus Brandenburgensibus paret.

Crossen Du-
catus.

II. ³ Pomeraniae Ducatus solo fertilissimo juxta litus maris Codani longo tractu expanditur, in *septem* parteis, quarum quæque Ducatus dignitate censetur, divisus. Nomina Duca-tuum sunt, ^r *Wenden*, ^d *Stetin*, ^e *Gütschkow*, ^f *Wolgast*, ^g *Use-*

Pomeraniae
Ducatus VI.

etissimum habet Samuëlem Rodigast, Philosophum industrium & mihi valde amicum. Olim docuere in Ecclesiâ Evangelicâ Viri longè clarissimi, Georgius Lilius & Elias Sigism. Reinhartus. Cognatus meus desideratissimus. Sed Reformatæ præterat Georg. Conrad. Bergius, Vir clare doctus ac splendidus. Ut autem Vorsilana doctrina ornavit olim Gymnasium Electorale Joachimicum, idque florens Colonia: sic ornat idem similiiter studium ac labor Wilhelminus, qui & in augustissimum atque instruissimum Bibliothecam Electoralem Brandenburgicam, cuius Præfectus incredibiliter curiosus est Christopherus Hendrikus, MUSA decima ac CHARITUM quarta, impenditur. FRIDERICO III. Electori glorioissimo, cuius Patens FRIDERICUS WILHELMUS, nuper d. XXIX. April. Ao. huj. Sec. 88. placidissime quippe denatus, à docta cohorte imperterritus Germanorum ACHILES merito est dictus, à Confiliis intimis ac solidissimi Status sunt Lib. Baro à Grzymkow, Franciscus à Meinders, Jo. Fridericus à Reetz, Dn. à Fuchs atque plares alii, quos consummata in quolibet Studiorum genere Eruditio, rarissima Morum civilium aulicorumque suavitas, ac felicissima Rerum gravissimarum expeditio undique commendant.

quæ est inter Ducatum Mecklenburgensem & Oderam fl. & Posteriorem seu Ulteriore, Hinter-Pommern, quæ ab Odera ad Polonię, Cassubiam & Pomerelliam se extendit. Citerior omnis, item Rugia; & ex ulteriori Stetinum, Gartz, Dain, Golnau, Odera fluvius, & Insula Wollin, Sueciæ regno concessa. Alteram, Ulteriore scilicet, tenet Elector Brandenburgicus.

y e Ducatus Venedorum, das Herzogthum Wenden, est in ulteriori Pomerania; ubi Regenwalda ad litus Maris Baltici; Stolpa, ad fluvium cognominem m, Sclaga.

z d Ducatus Steinenensis totus ferè inter Pœnam & Inam fl. jacet. In eo est Stetinum cis Oderam, Gymnasio etiam nobile; olim Principum, nunc Regentium Suecorum sedes n. Ancklam ad Pœnam: Treptow ad Tollensam; Gartz & Grieffenhagen ad Oderam: Pyritz, Pasewalck, ad Uckeram: Damm trans Oderam. Uckermunda, qua Uckera fl. majori lacui, (das grosse Haff) miscetur.

e e Gutzkow Comitatus est; in quo Grippswaldia Academia ann. 1457. p fundata celebris q: Loyza: Gutzkow; unde Comitatui nomen.

g f Ducatus Wolgaſensis nomen habet ab epido Wladsb.

BUNONIS.

B a Pomerania habet ab Oriente Poloniā, Pomerelliam, & ad oram maritimam, Cassubiam; a Septentrione mare Balticum; ab Occidente Ducatum Mecklenburgensem, à Meridie Marchiam Brandenburgensem. Rigatur Odera, quæ tribus ostiis, Peine, Schwiene & Dievenow in mare defertur Balticum: ac porro Ukeria, Trebela, Rega, Wipera. b Dividitur primūm Pomerania in Anteriorēm seu Citeriorēm, Vor-Pommern; a Pomeraniæ fines. b Divisio. c Wenden Ducatus. d Stettiniensis Ducatus. e Gützkoviensis Comitatus. f Wolcast Ducatus.

HEKELLI

HEKELII.

I Dicitur a. Pomerania qs. maritima , aut
juxta Mare Slavonicā linguā , & vocabatur
PAMORCI à primis suis Incolis , qui ipsi
prius Sidini appellati sunt . Cæterum Terrā
planā , paucisque Montibus prædita , fertilis
est in universum atque adaquatur . Campis
egregiè cultis , Pasuis lœtis , Sylvis ferarum
cujuscunque generis repletis , Lacubus pisco-
fis , Fluvius navigabilibus locupletissima est ;
Animalibus v. domesticis , Frumento , Bu-
Hh 2

Stetinum.

" Usedom, & Rügen, & Bart. Ex his Rügen (*) & Usedom sunt Insulæ. Caput Pomeraniae est Stetinum, urbs haud exigu momenti. Emporiumque celebre (*1) ^l. Sequuntur Stralsund, (*2) Wolgast, (*3) Gripewald; & Wollin, celeberrimum

tyro, Melle, Cerâ, rebusque similibus adeò abundat; ut etiam ea circumiacentibus Terris subministret.

m D. Joannis Himmelii, Theologi egregie clari, Patria.

n Quamvis à Potentissimo Electore Brandenburgico A.O. m. DC. LXXVII. sit expugnatum & occupatum.

o In hâc Academiâ, ubi Barth. Battus, Bartholdus Krakewitz & Joannes Michaëlis summâ cum laude olim docuere, hodiè docent similiter Augustinus Balthasar, Alexander Carve, Matthaeus Clemensius, Fautor meus Academicus, Joannes Colberg. Nicolaus Dassovius, Fredericus Gerdesius, Jacobus Henning, Christianus Lokerviz, Petrus Mascovius, Joachimus Rosenow, Christianus Saalbach & nonnulli alii, qui omnes quippe ac singuli sunt Viri litteratissimi & omni virtute conspicui.

p D. 18. Octob. à Wratislao IX. Pomerorum Duce.

q Heic natus est David (Jacob fil.) Runius, qui laudabiliter Ratisponensis Colloquio interfuit.

BUNONIS.

r a In Usedom insula urbs Wineta fuisse

perhibetur amplissima, ab aquarum æstu absorpta; nunc habet opidum Usedom.

b Rugia Principatus olim habuisse dicitur opibus potentes urbes Arconam & Carentiam. Hodie ibi sunt Putbus & Berghen.

c e Barthenis terra, inter Rekenizam & Trebelliam fl. sita, opida celebriora habet Stralsund, quod ab Insula Strale & freto appellatum, quod anno 1316. à Sueciæ Daniæque Regibus, & multis Germaniæ principibus frustra obfessum est. Ac in primis memoria digna est obficio acerrima, quam anno 1628. fortiter sustinuit. Bardum est ad Bardam fl. Grimma: Tribese: Damgarten, ad Rekenizæ fl. ostium.

d d Wollina insula, vulgo das Wollinische Werder, hodie habet opidulum Wollinum: olim ibi fuit Julinum, ingens & celebre empiorum; à Waldemaro I. Daniæ rege destrunctum, cuius rudera hodiè iis in locis visuntur. Wollinum opidulum Johannem Bugenhagium nascentem primum exceptit s.

H E K E L I I.

l Inter Ministros Suecicos hodiè ibidem claret Georgius Dittericus à Wolf-Rambaldorf, Consiliarius Statûs ac Cancellarius splendidissimus, pii, prudentis, manueti atque

a Usedom: b Rugia: c Barthenis terra: d Wollina ins.

(*) Rugia quondam Regnum quod extra insulam in continenti Dominium non spernendum habuit. inde Rugii inter Wandalos populus non inceleber; & medii ævi Scriptoriibus non semel memoratur.

(*1) Urbs antiqua & optime munita, obfitionem 6. mensium contra Electorem Brandenburgicum An. 1617. fortiter sustinuit, & tandem conditionibus honestis jugo ejus collum submisit, & Conventu Neomageni sub ditionem Suecorum rediit. copias Cæsareas Anno. 1659. obfitionem solvere coegit. Oppidum in primis frequens, & propter ciuitum fortitudinem ad urbanitatem clarum. (Ed. Lond.) Stetinensis ducatus ex pace postremâ Brandenburgico cessit. ita ut Pomerania quæ olim in Sueciam & Brandenburgiam dividebatur, etiamnum eadem divisione sed aliis limitibus nempe Panis amne distribuatur. Panis enim vulgo La Pene utriusque Dominii limes hodiè agnoscitur, hujus amnis accolæ veteribus Circipani dicti.

(*2) Annonæ commercio, Civium virtute bellica, opibus & munimentis nobilis; olim Regibus Suecorum, Danorum, & ro. aliis Principibus obstitit, & Ericum Saxonem bello cepit; at An. 1678. Electori Brandenburgico, post obfitionem sanguinolentam, sepe reddit. (Ed. Lond.) Suecis tandem reddita, a Carolo XII. frustra diu adverfus fœderatos defensa, & ab iis occupata, a Danis denique nuperâ pace restituta est.

(*3) Hodie Gripewald; Academiâ, ut fert Regionis cultus publicus, Lutheranâ illustris.

mum quondam, in his oris emporium; *Stargard*, & *Colberg*,
& *Camin*, *Cöslin*, *Stolpe*, opida nobilia.

III. ^v *Meckelburgiensis Ducatus*, quem vulgus Latinorum
ineptè *Megalopolitanum* (*) appellat, urbes habet claras, ^{Meckelbur-}
^{gienfis Da-}
^{carus.}
becam,

que modesti Politici incomparabile Specimen, atque *Hermannii à Wolf-Rambsdorf*, Consiliarii Electoralis *Saxonici* intimi, Herroisque multæ autoritatis, Mæcenatis mei summi, utpote qui hodiè *Mugella* fedet, Gener exoptatissimus, Patronus meus certissimus. Hanc Urbem verè claram *Crameri*, *Fabriciana* atque *Mitraeliana* doctrina, eaque pura atque sincera, undique clariorem reddidit.

^r Alijs hac Urbs natura curaque munitissima est, quam Patriam agnovit *Petrus Heigius*, Jctus pius & in omni literarum genere excellenter versatus.

^s De quo vid. mellitissimus meus *Quenstedtius* in *Dialog. de Patriis Viror. Illust. p. 199.*

optimo gaudens, ita divitiis floruit ut inter Anseaticas urbes locum primum diu obtinuerit, nec parum Suecos inter & Danos depræliaentes autoritatis habuerit. Episcopum habet sed Lutheranum, qui Episcoporum Jure temporali ac emolumentis fruitur.

HEKELII.

^t Episcopatus hoc translatus est *Julino à Wratislao II. Pomerania Duce ac Principe*, Ao. CHR. M. CLXXXV. Sed omnium primus *Pomerania Episcopus* dictus est *Adelbertus*, qui instituebatur *Julini sub Principe. Wratislao I. & Ratisboro Fratribus* Ao. M. CLI.

^v Hujus Urbs Academiam sub *ROSÆ VARNIACÆ* Titulo studiosè descriptis *Laurentius Bodockus*, quem Librum *Rostochii* Ao. huj. Sec. 48. in fol. excusum constat. Lumina hujus Academiae olim & nuperrimè fuere diversæ doctrinæ atque Professionis Viri, *Joannes videlicet Affelmann*, *Joannes & Lucas Bacmeisteri*, *Michaël Cobabus*, *Joannes Cothmann*, *Jo. Georg. Dorscheus*, *Bernb. Cosmanni*, *Andreas Groschenningius*, *Albertus Hein*, *Jo. Fridericus Koenigius*, *Joh. Seb. Laurembergius*, *Hermannus Lembke*, *Casp. Marchius*, *Casp. Mauritius*, *Jo. Christoph. Otto*, *Joannes Posselius*, *Joannes Quistorpius*, *Heini. Rahne*, *Hermannus Schuckman*, *Gottlob Fridericus Seligmann*, *Michaël Siricius*, *Severin Wolter Slüterus*, quem Virum celeberrimum, adhuc mihi quod gratulor, ingeniosè, eruditè ac modeste opponenti in *Diss. de CHRISTIANISMO & CHRISTIANISMO* *Altendorfi Norior. d. XXIV. Aug. Ao. huj. Sec. 69. Praefide Jo. Conrad. Durrio*, publicè habitâ, habui,

Hh 3

Lauren-

^a *Colberga*. ^b *Caminum*. ^c *Meckelburgiensis Ducatus fines*. ^d *Lubeca*.

(* Male equidem *Megalopolitanum*, rectius *Megalopolitanum* cum *Bunone* dixeris. Nomen id a *Megapoli*, vulgo *Mecklenbourg*, inter *Suerinensem lacum*, & *Wismarium* quæ ex ejus ruinis enata crevit, urbe olim amplissima & florentissima *Herulorum* & *Vandalorum Regia* urbe & emporio. Nomen urbis eandem agnoscit originem quam & urbs *Belgica Meclinia* vulgo *Malines*, nempe verbum *Mecklen*, quod veteribus Teutonibus mercaturam exercere significavit. Nomen hodiernum variè scribitur *Meckelbourg* & *Mecklenbourg*, utrumque sic pronuntiandum quemadmodum Gallus pronunciat; si scriptum esset *Mecklebourg*.

Lubeca.
Rosto-
chium.
Wismaria.

becam, *Lubeck*, *Rostochium*, *Rostock*, *Vismariam*, *Wissmar*. *Lubeca* opulentissima quondam marique potentissima Imperii civitas, nunc etiam Suedicis Moscoviticisque commerciis celeberrimum Emporium. Urbs est ampla, splendida & magnifica.

HOL-

Laurentius Stephani, *Zacharias Sturzius*, *Enochus Svantenius*, *Joannes & Pauli Tar- novii*, *Andreas Tzscherningius*, *Auguſtus Varenius*, *Christian Woldenbergius*, *Fran- ciscus Wolfius*, &, quem primo loco no- minare debuiffem, *Joh. Bernh. Zinzerlingius*. Hodiè ejusdem Academiæ Decus & Colum- na est *Joannes Christopherus Schomer*, Theo- logus clarissimus atque modestissimus, quem Deus Ecclesiæ & Reipublicæ litterariæ quād diutissimè cum cæteris Collegis suis firmum ac validum esse velit.

x Et totius *Hansa Teutonica* Caput.

y *Adami Tribbechovii*, *Wilhelmi Verpor- tenni* & *Christiani Bilefeldii*, Theologorum adhuc celebrum & mansuetorum patria est.

BUNONIS.

o a *Rostochium* haud longè supra Warnæ ostium, Academia à *Johanne & Alberto* primis Ducibus *Mecklenburgensis* pariter & Senatu Rostochiensi anno 1415. condita z, & cerevisia optimi saporis celebre est. Urbs illa anno 1677. incendio misere devasta est. (* A non uno Scriptore *Rhodopolis* dicta; ejusque Academia, inclita Rosarum Academia nominatur.)

π b *Wismaria* portu ad mare Balticum commodissimo nobilis, Sueciæ regno con- cessa, cum munimento Walfisch, Poel & Neuencloster. Verū superiori anno 1675. à Daniæ Rege expugnata est. Mecklen- burgenses terras hodiè in duos distinguntur Ducatus, e *Suerinem* & *Gustrovienem*: (* *Gustrovien* linea dudum defecit.) hic nomen habet à *Gustrovia*, ubi Ducum sedes, ille ab opido, ad lacum cognominem *Swe- rino*, quod & sede Ducum illorum & Epi- scopatu nobile est. Sunt porro in his terris *Damitz* in ea insula, quam Albis & Eldæ confluente efficiunt, natura & arte opidum

munitissimum, *Boitzenburgum* ad *Albim*. *Stargardia*, quæ olim suos habuit Duces. (* & nunc habet, nempe Ducem *Mecklen- burgstrelitz* sic dictum à Castello quod habitat.) *Neo-Brandenburgum* ad lacum Tol- lensem. *Ribnitz* in finibus Pomeraniæ haud longe à Rekenitzæ ostio; *Gadebusch* quinto milliari Lubeca distans: ac porro *Sinchen- burg*, aliquando Principis sedes. d *Doberanum* monasterium vetustissimum, frequentibus Ducum Megapolitanorum sepulchris celebre. (* Nunc dirutum. Solum superest templum, cum villa.) Huc quoque hodie pertinet e *Episcopatus Ratzeburgensis* per pacificatio- nem Monasteriem Ducibus Suerinenibus concessus, Saxoniæ Lauenburgice olim pars. (* Hoc ita non intelligendum quasi Ratzeburgense Dominium Ducum Megapolita- nus possideat. Urbs est sub Electore Brunswic-ensi-Hanoverano; nec aliud quid Megapo- litanus Duci competit, quam jura temporalia que Episcopi fuerant.) f *Ducatus Lauen- burgicus* vulgo *Sachsen-Lauenburg*, conclu- ditur *Holsatia*, *Luneburgensi* & *Mecklen- burgensi* Ducatis. Albi prope medius interluitur. Opida majoris famæ hic sunt, *Lauenburgum* ad *Albim*. Item *Ratzeburgum* modò memoratum b.

HEKELII.

z Docuit nuper in illâ *D. Henricus Müll- erus*, quem Germanorum *Chrysostomum* non immeritò dicimus.

a *Augusti Pfeifferi*, Theologi & Philologi clarissimi, mihiique amicissimi, dulcissimum natale Solum. Ecclesiæ *Lauenburgica* Antistes laudatissimus hoc tempore est *Jo. Fridericus Nicolai*, Vir immortalitate dignus.

b Ubi natus Fautor meus certissimus, *Gottfried Wiesenerus*, Archiater Electoralis Saxonicus haud infelix.

BUNO-

a *Rostochium*. b *Wismaria*. c *Ducatus Suerinensis* & *Gustrovienensis*. d *Dobera- num*. e *Ratzeburgum*. f *Ducatus Lauenburgicus*.

H O L S A T I A.

IV. Dividitur hæc regio in ^a *Holsatiam* propriè dictam, ^{Holsatia.}
 & ^b *Ditmarsum* ac ^c *Sleswicensem* Ducatum. *Ditmarsi*, die
Ditmersen, libera nuper gens, nunc sub Danorum Regum
 imperio vicatim incolunt. Clarissima totius Holsatiæ urbs est
Hamburgum^d, opulentissimum ad Albim flumen Emporium,
 quo ^{Hambur-}
^{gum.}

B U N O N I S.

^a a *Holsatia* continetur intra fines Ducatus Melcklenburgici, & Lauenburgici; atque tipas Albis, Eidoræ & maris Baltici. Rigatur præter dictos fluvios, Störa, Travæ, Alstera & Swentina. Est autem Eitora Germaniæ nostræ in his locis limes. Dividitur Ducatus Holsatiæ in *Holsatiam* propriè dictam, *Ditmariam*, *Stormariam* & *Wagriam*. (* Vulgo *Holstein* dicitur, distribuitur in *Danicum*, qui sub Rege Daniæ, & *Ducalem* qui sub Holsatiæ Ducibus.)

^b b In *Holsatia* propriè dicta sunt *Kiel* ad mare Balticum portu & nundinis, (vulgo *der Umbschlag*) jam ante celebris: Celebrior redditur Academia Serenissimi Principis *Albrechtii Holsatia Ducis* auspicis anno 1665. ibi condita *Rensburgum* ad Eidoram, aquis fere circumfluum: anno 1645. diuturnam sustinuit obsidionem. *Iizebaa*, nuper exusta, sed nunc fere restituta. *Wilster*, *Niemünster*, & *Borsholm* cœnobium Schola

trionalis est, habens ab Ortu mare Balticum: ab Occasu mare Occidentale, vulgo *die West-See*: à Septentrione *Jutiam*, à qua Scotburgico amne dirimitur. Opida hic sunt ad litus maris Occidentalis *Tozninga* ad Eydoram fl. operibus munita, *Husum*, *Tondern* & *Ripen*. Insulæ in hoc mari littori vicinæ, *Norifstrand*, *Fora*, *Sylt*, & *Roem*. In parte vero Orientali sunt opida *Haderschlebe*, *Apenrade*; *Flensburg*, *Slesvicum*, cum arce *Gottorp* ad finum maris Baltici; cuius portum obstruxit *Margarita* Daniae Regina, & *Eckrenforde*. In mari Balticò ad hunc Ducatum pertinet Insula ^e *Alsen*, in qua *Nordburg* & *Sonderburg*, Ducum sedes: itemque Insula *Aroë*, in qua *Hartzköping* & *Nieköping*. ^f *Sleswicensis* Ducatus non est pars Holsatiæ, ut Cluverius putavit; sed peculiaris & discretus ab illa Ducatus, extra territorium Germaniæ Regni Daniæ erat feudum: sed nuper liberi juris factus est. (* Opulentissimum, non Holsatiæ tantum, sed & Inferioris Germaniæ Emporium, ditius futurum, nisi a potentioribus viciniis sub levissimo praetextu interdum emulgeretur). Libertatem suam a suis Dominis pecunia dudum redemit, nomen pristinum fuit *Humaburgum*; urbs initium habuit a duplice Castello, quod Albi impositisse dicitur *Carolis Magnus*, ut ferocientes *Nordalbingios* coegeret. Hamburgi originem & incrementa vulgavit Lambadius, quem consule.

H E K E L I I.

^g Hæc Urbs, quæ circa A. 21. superioris Seculi Civitatibus Imperialibus Liberis est associata, & ab ipsâ Imperiali Camerâ SPI-
 RENSI

^a Holsatiæ fines. ^b Divisio Holsatiæ propriè dictæ. ^c *Ditmarsia*. ^d *Stormaria*.
^e *Wagria*. ^f *Ducatus Sleswicensis* limites. ^g Insulæ *Alsen* & *Aroë*.
^h *Ducatus Slefw.*

quo adverso naves ex variis mundi partibus appellunt. *Kiel*, item *Eckelnförde*, & *Husum* nitida opida, portusque celebres. In mediterraneis sunt *Flensburg*, *Rensburg*, & *Schleswyck*, huic contigua fere arx *Gottorp*, Ducum sedes est.

RENSI in decernendis Processibus pro *Liberi Imperii Statu etiamnum cognoscitur*, caput suum tantum effert præ cæteris:

Quantum lenta solent inter viburna cupressi.

Nam ut ipsa Respublica, quæ satis ampla, opulenta atque valdè potens est, clarissimisque *Langermannianis*, *Ludkenianis*, *Schaffbusinis*, *Schulzianis*, *Uffelmannianis*, *Westermannianis*, aliquis pluribus amabilibus Nominibus claret, Legibus veris, certis, gravibus & propterea ad jubendum egregiè aptis, & ad vetandum idoneis est fundata, laudabilibusque Constitutionibus atque Ordinibus exornata ita & maximè venerandum Ministerium hoc modo est constitutum, ut nihil aliud in Ecclesiâ, quam purum, sincerum atque incorruptum DEI Verbum quotidiè prædictetur, bonaque Disciplina probè ac ritè observetur. Olim & hactenus Doctores hujus Ecclisiæ, præter *Corfinium* & *Mauritium*, clari ac fideles fuere, *Georgius Haccius*, *Joannes Müllerus*, *Philippus Nicolai*, *Antonius Reiferus* atque *Balthasar Schuppius*. Nuperim autem clarebat *David Klug*, Theologus, ipso magno *Calvio* b. m. judice, verè orthodoxus ac omnibus Piis gratissimus, *Evergeta meus maximus*, qui in Filiis suis verè litteratis ac mansuetis, *Christianus* nempe atque *Joanne Jacobo*, perpetuo superstes ac vivus quasi existet. Clarent & hoc tempore in eadem Ecclesiâ *Jo. Heinricus Horbius*, *Jo. Fridericus Mayerus* atque *Joannes Wincklerus*, Theologipii, eruditii, suaves ac cordati, mihiique ob candidam amicitiam Academiam valdè dilecti & chari. Cæterum in hac laudatissimâ quoque Imperiali Urbe partim

quondam clari fuere, partim etiamnum clari sunt ac celebres *Eberhardus Ankelmann*, *Rudolfus Capellus*, *Esdras Edzardi*, *Vincen-tius Fabricius*, *Martinus Fogelius*, *Gerardus Gravius*, *Joachimus jungius*, *Michaïl Kir-stenius*, *Fridericus Lindenbrogius*, *Vincentius Placcius*, (qui tenuitatem meam litteris ac omni favoris atque amoris testimonio jampridem est dignatus,) *Heinricus Siverius*, *Heinricus* atque *Joannes Vagetius*, ut & multi alii. Hunc locum amœnum ac splendidum agnoscunt Solum natale suum *Brandanus*, *Daetrius*, *NESTOR ille Guelperbytanus* omni obseruantia dignus, *Albertus Kranzius*, Historicus ferme sine pari, *Petrus Lambecius*, Originum *HAMBURGENSIMUM* Scriptor haud vulgaris, atque *Joannes Woverius*, Vir diversissimo Scriptorum genere celeber. (* Quare & *Holstenium* & *Lambecium*, geominius Patriæ decus omiserit, dum tot obscuros Viros recenset, vix possum dicere, nisi Augustanæ confessionis sequestro, eo nomine displicerint, quod Catholicam fidem amplexi, in Ecclesiâ finu mortui sint. *Holstenius* *Vaticanæ*, *Lambecius* *Cæfareæ* Bibliothecis præfuerunt.)

d Primus Pro-Cancellarius, isque, dum vivebat, perpetuus, in hâc Academiâ fuit *D. Petrus Musaeus*, *Joannis Frater*, Theologus industrius & subtilis. Sed observavi, Dignitatem Pro-Cancellariatus jam esse ambulatoriam. Docent adhuc ibidem laudabiliter *Christianus Kortholt*, *Matthias Wasmuth*, *Christianus Frank*, *Bernhardus Schulzius*, *Nicolaus Martini*, *Jo. Daniel Major*, *Jo. Nicol. Pechlin*, *Dan. Georg. Morhofius*, *Samuel Reyher*, *Jo. Ludovicus Hanneman* & *Hericus Opilius*, Amicus meus Scholasticus.

C A P U T X V.

Luneburgensis Ducatus, Bremensis Archiepiscopatus, Frisia Orientalis, Westfalia, Clivia & Montanus Ducatus.

I.

* *Ducatus Luneburgensis* cognominatur à capite suo ^a Luneburgio, Luneburg (*¹), urbe lautissima, salis fontibus

Ducatus Luneburgensis limites.

B U N O N I S.

^a a *Ducatus Luneburgensis* habet ab Oriente Ducatum Mecklenburgensem, Marchiae Brandenburgensis & partem Archiepiscopatus Magdeburgensis: à Meridie Ducatum Brunsvicensem, Episcopatum Hildesheimsem, & Ducatum Calenbergensem: ab Occidente Comitatum Hoja, Bremensem & Verdensem Ducatus: à Septentrione Comitatum Pinnebergensem, territorium Lubecense & Hamburgense, & Ducatum Saxonie Lauenburgicæ: Rigatur Albi, Allera, Elmenow, (qui olim *Lynaw*, hodie vulgo *die Aw*) & Jetze.

^b b *Lunenburgum* ad fl. Elmenaw; urbs est egregiè munita; cui & vicinæ regioni incubat mons Calcarius (*der Kalckberg*) aduersus omnem vim hostilem munitissimus. Celebre cœnobium Ordinis Benedictini, quod ibidem erat ad S. Michaëlis, à Sere-nissimo Brunsvicensem ac Luneburgensem Principe Christiano Ludovico in Gymnasium mutatum anno 1660. aperitur. *Mons, Pons, Fons*, sunt tria pulchra seu tres dotes, quibus Deus hanc urbem præ cæteris ornavit. *Mons*, ad cuius radices calx optimæ nota eruitur: *Pons*, sub quo amnis navigiorum capax: & demum *Fontes* salis optimi perennés & copiosi. Luneburgo vicinus est vicus *Bardewick*; olim urbs magna, quod ex ruderibus colligitur, ab *Henrico Leone* expugnata & destruxta anno 1189. *Lunenburgum* tamen ante destructum Bardevicum

floruit. Non igitur ex ruderibus Bardovicensibus urbs illa condita est, sed tantum aucta. ^a

H E K E L I L.

^a De verâ autem hujus Urbis origine vid. Jo. Angelii Werdenhagi Pars III. Rerumpp. Hanseaticar. c. 2. p. 89. seqq.

R E I S K I L.

^c *Lunenburgum* ab veteri vicinoque castro nomen habuit, castrum ab Lünonibus Slavis, quibus coërcendis ut opponeretur, aut Saxones, aut Franci victores Saxonum effecerunt. *Hermannus ergo Billingius*, ex illustri prosapia ortus, & ab Ottone M. Dux Saxonie A. 970. creatus monasterium S. Michaëlis in castro illo vel ipse condidit, vel auctius restauravit. Unde posthac oppidum cognomine *pagis è duobus Heimersdorff & Modesdorff* extitit, tandemque urbs ampla, & tempore Henrici Leonis insigniter adaucta: Testantur id Chronic. MSta omnia, quotquot vidi, & Acta Præposituræ ad S. Johannis ædem Lauenburgicæ vetusta, quæ Archidiaconatum in Modesdorff, Verdensis Episcopatu olim annumeratum desertis verbis exhibent. d *Ducatus autem Luneburgicus* A. 1235. emerit Friderici II. Imp. aufpicio, qui Brunsvicenses & Lauenburgicas terras, Principum Guelorum allodiales sive proprias in feudum recepit, novoque Ottонem Wilhelmi filium Ducis titulo exornavit.

ⁱ i uterque

^a *Ducatus Luneburgensis limites.* b *Lunenburgum.* c *Lunenburgum.* d *Ducatus Luneburg.*

(*¹ Sunt qui nomen ducunt a Luna ibidem adorata, cuius imago in monte calcario stetit usque quo diruta fuit a Suiberto Primo Verdensi Episcopo, qui Monasterium S. Mariæ ibi condidit Anno 780. Ducatus nunc Electori Hanoverico subest. (Ed. Lond.)

tibus maximè clarà. ^a Cella, *Cell* (*1), Ducum fedes est,
^b *Danneberga*, Comitatus titulo decorata (*2).

Archiepis-
copatus Bre-
menis.
Brema.

II. ^c *Bremensis Archiepiscopatus caput*, ^d *Brema*, est Bre-
men,

uterque Meibomius & Sagittarius in scriptis ad hanc rem editis dabunt: Plura etiam de *Archiepiscopatu* & *urbe a Bremensi* nunc inter urbes Imperij liberas connumerata non Adamus solum Brem. Abbasque Stadensis, sed multi ad eandem rem commentarii A-
etaque publica præbebunt: Praesertim ad controversiam cùm Suecis ortam, & Aa-
benhusæ A. 1661. compositam. b *Saxonia* enim vetus duas partes continuit (1). *West-
faliæ*, quæ trans Visurgim ad Rhenum usque amplius producta; (2.) *Ostfaliæ*, quæ cis Visurgim sita, nostras etiam vicinasque regiones continuit. c *Frisia orientalis* in Comitatum sub Friderico III. Imp. A. 1454. in Principatum A. 1650. à Ferdinandio III. proœcta, diuturnas cum Embda urbe controversias trahit ob libertatem, quam illa foedere Belgicorum ordinum nixa sibi vindicat. d *Jeverana Dynastia* aut regio in ditione Principis Anhaltini Servest, per pactum speciale cum Antonio Günthero Comite Oldenburg. adhuc manet, quamquam à Danis, qui Comitatum Oldenburg. jure successionis hereditariæ nunc tenent, aliquando illa fuerat occupata. Vid. Ubbo Emmius in Histor. Fris. nobiliss. Winkelmannus in Notit. Weltfaliæ, itemque Auctor illustriss. Monumentorum Paderborn. e *Comitatus Schaumburgicus* dimidius Biccenburgensi subest comiti; f *Lippicus* suæ Comitum familiae vetustissimæ totus, Schwalburgicus vicinus ex parte solum, g *Pirmontanus* cum castro suo Comiti Waldeccensi uno Luide oppido excepto, quod ad Paderbornensem Episcopum pervenit: Acidulæ ibi claræ ex A. 1340. fontis faci nomine

(der H. Brunn) & concursu hominum frequentissimo; quod ex MSto Henrici de Hervordia Codice liquet. h *Ducatus Clivis* post ultimam A. 1666. transactionem cum Marcano & Ravensburgico Comitatu, Dynastia itidem Ravensteinensi ad Electores Brandenburgicos nunc pertinet; Quibus etiam urbes cæteræ federatae quondam Belgio subiectæ ex A. 1673. subiunt.

BUNONIS.

y i *Cella* ad Alleræ & Fuhsæ confluentes munica arcem habet splendidam. b

^d k *Dannenberga* opidum ad Jetze olim suos habuit Comites; at jam pridem Ducibus Luneburgensibus paruit: arx ejus antiqua, quod circumiacentes regiones latrociniis redderet infestas, olim diruta est. Opida prætereà in eo Ducatu celebriora sunt l *Harburgum* cum castro munitissimo, ad Albim è regione Hamburgi: m *Winsena* ad Luham cum arce: n *Ulzena*, o *Gifhornia* cum arce munita ad Alleræ & Isæ confluentes; *Borchdorp* & *Walsrade*.

e p *Archiepiscopatus Bremensis* & *Episcopatus Verdensis* titulo Ducatum per pacificationem Monasteriem cesserunt regno Sueciæ, verum anno 1616. eodem pulsi sunt. Uterque Luneburgensi Ducatu ad Occasum solstitialera æstivum conterminus est; *Bremen* fere intra Visurgim & Albim ad mare usque Germanicum se extendens rigatur, præter q Visurgim, Essa, Wemma, Zwing & Oesta fluminibus. (* Utraque Ditio Suecis erpta, per Danos Hanoverano Electori tradita.)

ζ r *Brema* urbs tempore belli Smalcaldici, cuius

a *Brema*. b *Saxonia* vetus duplex. c *Frisia orientalis*. d *Jeverana Dynastia*. e *Comitatus Schaumburg*. f *Lippicus*. g *Pirmontanus*. h *Ducat. Clivis*.

i *Cella*. k *Dannenberga*. l *Harburgum*. m *Winsena*. n *Ulzena*.

o *Gifhornia* p *Ducatus Bremensis* limites. q *Flumina*. r *Brema*.

(*1) Oppidum probe munitum, & Palatio Anno 1485. condito decoratum. Ed. Lond. (* Melius Zell scribitur; unius è Luneburgensi familiæ linea quondam fedes, quæ delit. Ultimi Ducis filia Hanoverano Electori eidemque Georgio I. Britanniae Regi nupsit, cui Principem qui nunc Valliæ princeps audit, peperit; ac prædicto Regi titulo Hereditatis hunc Ducatum attulit.)

(*2) Nunc Electori Hanoverano paret. Nomen habet a monte Abietibus confuso. Abies Germanis superioribus *Thanne*, inferioribus *Danne*, mons vero *Berg*.

men, civitas egregia & magnifica, Emporiumque haud ignobile, Visurgi fluvio navium appulsum commodante (*1).
" *Stade*, opidum prope Albim. " *Verden & Bremerforde*, ^{Stade.} *Verden* & *Bremerforde*,
arx cum vico, Archiepiscoporum Bremensium sedes est.

III. *Frisia Orientalis*, *Oost-Friesland*, alio nomine *Comitatus Embdanus* nuncupatur, à capite suo " *Embda*, (*2) *Embden*:

cujus foederis erat socia, instinctu Episcopi sui frustra fuit obsessa. Ad Reformatorum partes postea inducta est. Quæ nuper minus prospere gessit, nota sunt & perulgata. Gymnasio quoque celebris est.

H E K E L I I .

Ubi sedet hodiè *Georgius Wilhelmus*, Dux fortis & magnanimus. Ecclesiæ ibid. præf summa cum laude *Joachimus Hildebrandus*, Vir in Antiquitate Ecclesiasticâ egregiè versatus; sed Scholæ modo simili *Ludolphus Georgius Lundenius*, Amicus meus singularis.

c Superintendens Generalis Suecico-Euangelicus superiori anno constitutus est *Dicemanus*, vir magni & expoliti judicii.

B U N O N I S.

" a *Stada* ad *Zwingam* fl. operibus satis munita, anno superiori fortuito incendio fere tota periit, jam fere restituta. a

b *Bremerforda* arx haud longe ab *Oesta* fl. à *Danis* nuper capta; Sed per pacem *Rotschildensem* Suecis redditæ est. *Tractus ille*, qui inter *Oestam* & *Zwingam* est, appellatur e *das Keydinger Land*; ubi opida *Himmelpoort* & *Nyenhuis* ad *Oestæ* & *Albis* confluentes. Inde *tractus conterminus Terra Hadela* vulgo d *das Hadeler-Land* est in ditione *Ducum Saxonæ Lauenburgicæ*, in qua *Ottendorf*. Ad *Hamburgenses* etiam per-

tinet præfectura cum arce *Ritzenbüttel*. Hinc porro sequitur tractus ad litus maris Germanici & Visurgis ostia pertinens vulgo das e *Land zu Würsten* dictus; ac inde f *das Viehland*. *Boxdehuda* opidum haud vulgariter munitum interluitur *Esta* fl. *Ottersberga* ad *Wemmain* fl. aliquot milliaribus *Brema* distat. g *Ducatus Verdensis* continetur *Luneburgenſi* & *Bremensi* Ducatibus ac Comitatu Hoja: Rigatur *Allera* & *Wemma* fluminibus. Opida hic sunt *Vehrden* ad *Alleram*; unde Episcopatui nomen: & *Rotenburgum* ad *Wemmain*.

h *Frisia Orientalis*, à Comitatu Oldenburgenſi ad mare usque Germanicum porrigitur.

i *Embda* haud longe ab *Amasis* ostio sita est, ad eum maris finum, quem accolæ à fluctuum rabie, den *Dollert* vocant. Præter *Auricum* e hic sunt opida *Norden*; *Leer*; haud longe à *Sœftæ* & *Amasis* confluentibus. *Stickhusen* est arx ad *Sœftam* benè munita. Dominia quoque habet cum opidis *Efens* & *Witmunde*. Ibidem quoque ad mare est tractus vulgo das k *Jever-Land* dictus, in quo opidum *Jever*. Sed est in ditione Comitis Oldenburgenſi.

H E K E L I I .

d Pastor Primarius ad *Div. Cosm.* & *Damiani* hodiè est *samuel Baldovius*, magni
li 2 Parentis

a *Stada*. b *Bremerforda*. c *Keydinger-Land*. d *Hadeler-Land*. e *Würster-Land*. f *Viehland*. g *Ducatus Verdensis*. h *Frisia Orientalis*. i *Embda*.
k *Jever-Land*.

(*1) Sunt qui Oppidum hoc Φαβέανον Ptolemæi esse putant. Immunitatibus primùm ab Henrico V. Cæsare donata An. 1111. propter res prospere gestas bello sacro, uti vocatur. Jactant autem privilegia a Carolo Magno concessa, in cuius rei testimonium statuam Rolandinam in foro positam citant. Rolandus ille Gigas fuisse fertur, & nepos Caroli M. cui operam fortē & fidelem in Saxonibus subigendis præstít. Goldaftus autem Rolandum sive Rulandum nomen appellativum putat, Jurisdictionem in uribus ad Imperii confinia sitis concessam denotans. Brema nunc inter urbes Imperiales, sive liberas, numeratur. (Ed. Lond.)

(*2) Urbs nunc ampla, dives, probe culta, probe munita, commercio & Civium virtute bellica celebris. Uboni Emmio Oculus est Frisiæ Orientalis. (Ed. Lond.)

Auricum.

Westfalia.

den.: urbe haud equidem ampla; at portu celeberrimo. Auricum, Aurick, Comitum sedes est.

IV. à Westfalia satis ampla regio, gregibus quam hominibus alendis benignior est; silvis horrida, ac paludibus crebris foeda, veterem illam Germaniam referre videtur. Episcopatibus & Comitatibus frequentibus distinguitur. Episcopatus sunt; ^a Monasteriensis, ^b Paderbornensis, ^c Mindensis,

^d Osnaburgensis.

Parentis Filius, Theologus pius, solers, candidus ac omnino humilis, mihique amicissimus, cui vitam longevam ac prospicram toto pectori appreco.

^e Sive Aeselingam.

BUNONIS.

à a Westfalia shabet ab Ortu Visurgim, à Septentrione Comitatum Zutphaniæ, Trans-Isalaniam & Dominium Groeningense: ab Occasu Ducatum Clivæ & Montium: à Meridie Hassiam & Waldeccensem & Nassoviensem Comitatus. Fluvii istius provinciæ præcipui sunt Visurgis, Amasis, qui medianam fere secat; Lupia, Rhura, qui paulo infra Duisburgum ad opidum Roerort in Rhenum se effundit; Haja ad Meppen opidum benè munitur in Amafin se exonerans; & Honta infra Bremam in Visurgim illabens. Nomine Ducatus Westfalia & Angria notatur, quicquid ditionum Archiepiscopus Coloniensis in Westfalia obtinuit, quum Henricus Leo proscripteretur. In eo sunt Arnsberga, Stadberga, Winterberg; Hallenberg, Drashagen, Attendorn, Oldendorp, Molheim, Arnruchte; Belich, Kaldehard. Angria est in Comitatu Revensburgensi, prope Herfurtum, olim totius regionis primaria arx, à qua Angria Ducatus nomen hodie mansit.

μ b Monasteriensis Episcopatus longo træctu à Lupia fl. per medium ferè Westfaliam usque ad Comitatus Oldenburgense & Frisiæ Orientalis limites excurrit. Episcopatus hujus caput est c Monasterium ad Aa fl. quod superiori seculo Anabaptistæ auctoribus Johanne Leidenſi factore & Knipperdallingio opprimerunt. Pace inter Imperatorem Roin. & foederatos anno 1648. ibidem composita præcipue nobile. Nuper etiam ab Episcopo uno hæc urbs magnopere afflcta obſidionem

fortiter sustinuit; ac necessitate compulsa Hæreticorum; quos habent, imploravit auxilium: sed tamen demum anno 1661. coacta est Episcopo suo feso submittere, militemque recipere. Iste castellum, ad opidanos in officio retinendos, urbi impofuit: opida hic sunt Dorsten, Telling, Sendenhorst, Borken, Coesfeld, Warendorp, Halteren &c. b

v d Episcopatus Paderbornensis confines habet Ducatum Westfaliae, Comitatum Waldeccensem, Landgravatum Hassiae, Ducatum Brunsvicensem, territorium Lemgoviense & Comitatum Riedbergensem. Ejus caput est e Paderborna: Opida porrò habet Nichus, Drieburg, Brackel & Warburg. Eidem Episcopatu versus Ducatum Brunsvicensem ad Visurgim, haud longè ab opido Hoexter adjacet Corbeja monasterium celebre, quod aliquot seculis velut Seminarium fuit Episcoporum Saxonie; ex quo Angarius, primus Hamburgensis Episcopus, qui per vicinas gentes, Daniam quoque & Sueciam Euangelium propagavit, & successores illius. S. Rembertus, Adelwardus, Hojerus, ad docendas Ecclesias vocati sunt: Windachindus seu Windichinus, qui de gestis Saxonum tres scriptis libros; item de gestis Ottonis I. monachus fuit Corbejenensis. In claris scriptoribus etiam memoratur Siegbertus Corbeienensis. Superioris seculi anno 17. primi quinque Annalium libri Corn. Taciti f Corbeja. à quæstore Pontificio fuere inventi, qui eos ad Leonem X. detulit, ac à vīdāpō loco quingentos accepi aureos. Lipsius. i

ξ g Episcopatus Mindensis continetur Episcopatu Osnabrugensi, Comitatu Hojensi, & Schauenburgico, territorio Lemgoviensis & Comitatu Ravensbergensi. Ejus caput est Minden ad Visurgim opidum bene munitum, omnem hunc Episcopatum hodie tenet

a Westfaliæ Termini & Flumina. b Episcopatus Monasteriensis. c Monasterium. d Episcopatus Paderbornensis. e Paderborna. f Corbeja. g Episcopatus Mindensis.

Osnabrugensis, & Verdensis. Monasterium, Münster, caput totius Westfaliæ, nobilis & magnifica civitas in amoenissimis agris sita, annis superioribus Anabaptistarum lymphatico regno celebris (*1). Secunda à Monasterio Westfallicarum est Sufatum, Soest, nulla re, quam amplitudine sua clara. Deinde Tremonia, Dortmund, Minden (*2), Osenbrugge (*3), Paderborn, cultorum frequentes sunt urbes. Comitatus nobiliores

Monasterium.

Sufatum.

Tremonia.

Minden.

Osnabruca.

Paderborn.

tenet Elector Brandenburgicus titulo Dux-tus. Opida hic porrò sunt Petershagen ad Visurgum; Schulteberg, Lubbeke, Renneberg, Himmelick, & Bargin.

H E K E L I L.

f Nonnullis vera & antiqua Saxonia dicta.

g S. Viseram.

b Ex hac Diocesis, & quidem è Pago Heck prope Horstmariam ortus est Alexander Hegius, Ludi Daventriensis Moderator, Des. Erasmi Roterod. Praceptor, & Davidis Chytrai elogio primus Litterarum amoeniorum instaurator.

i Vivit hodie in Monasterio Corbejense quoque Medicus ac Polyhistor celeberrimus. Christ. Francisci Paullini, qui de CANE Tractatum Singularem eruditio Orbi promisit. (* At, quæso, quænam est dementia hominem celebrare, quod tractatum de Cane promiserit, & interim scripta doctissima quæ edidit, reticere! inter cetera Christiani Francisci Paullini opera habemus theatrum illustrium Virorum Corbeiæ Saxonice. 4. Jenæ, anno 1686. sed quid illud Scriptum vel alia ad enucleandum vel perficiendum

Cluverianum opus? bonus Hekelius ideo unicè calamum videtur sumfisse, ut notorum, ignotorumque hominum supervacanearm seriem popello venditaret; & ut eruditos quam plurimos, saltem nomine, cognovisse crederetur; quod incipitum.)

B U N O N I S.

a a Episcopatus Osnabrugensis metropolis est b Osenbruga, seu Osnabruca in valle amœna ad Hasam fl. sita, præcipue pace anno 1648. ibidem composita nobilis. Opida præterea hic sunt Iburg sedes Episcopi; Melle, Honteburg, Quakenborn, Forstenow.

π De Episcopatu Verdensi hoc ipso capite dictum est.

p Sufatum est in extrema parte Comitatus Marcani, qua Ducatus Westfaliæ & Comitatus Lippiensis coëunt.

o c Tremonia in Comitatu Marcano inter Lupiam & Ruram ferè intermedia Gymnarium habet celebre, cui nuper præfuit Christophorus Scheiblerus.

Li 3:

BUNO.

a Episcopatus Osnabrugensis. b Osenbruga. c Tremonia.

(*1) Urbs Imperialis usque ad An. 1661, quo ab Episcopo Galeno de Bernard homine animo vafro & bellico oppresa fuit. Urbs arte & natura optimè munita; s. Templo collegiata numerat, & Academiam Jesuitarum celebrem jactat. (* Sic Editor Londoniensis.) Episcopus Monasteriensis non fuit Galenus de Bernard; sed Bernardus de Galen, non vafro animo, sed politico, nisi dixeris idem esse vafrum & politicum, quod si quis vir bonus affirmaverit, item non movebo.

(*2) Urbs anseatica, ampla, dives, nitida, & bene munita, a Cæsareis An. 1628; expugnata, & a Duce Brunvicensi An. 1634. olim Episcopalis, at nunc Regi, Borus-forum sub Principatus titulo paret. (Ed. Lond.)

(*3) Urbs antiqua, munita ædibus publicis, cerevisiae, & panni lintei præstantia spe-cabilis, & Conventu inter Cæsarem & Suecum, An. 1648, clasa. Cives partim Pontificii, partim Lutherani, & per vices reguntur a Principe reformato, & Pontificio. Reformati e familia Brunvicensi eliguntur. Ed. Lond. (* Hæc urbs vulgo Osnabrug.)

biliores sunt, ^a Marck, ^b Oldenburg, ^c Delmenhorst, ^d Bentheim, ^e Arnsberg, ^f Lingen, ^g Tecklenburg, ^h Waldeck, &c. Lingen opidum est munitissimum (* i).

V. & Cli-

BUNONIS.

^a a Marca Comitatus concluditur inter Lupiam fl. Episcopatum Monasterensem, & Ducatus Clivæ, Montium & Westfaliæ. Fluvii alluitur & perluitur Lupia, Ruhra & Aura. Opida hie sunt Unna haud longè à Ruhra: Hammona ad Lupias & Dunckeri confluentes. Werdena ad Ruhram Abbatia nobilis est. *Lippia die Lipstadt.*

^b In Comitatu b Oldenburgenſi est opidum Oldenburg ad Hontam fl. k.

^c In Comitatu Delmenhorſt est Delmenhorſt ad fl. Delmen.

^d In Comitatu Benthemenſi caput est Bentheim.

^e In Comitatu Arensbergensi Arensberga haud longè à Ruhra sita.

^f In Comitatu Lingen ad Amasin, olim fuit Comitum Tecklenburgenſium sedes.

^g Cujus caput est Tecklenborg. Haud longe infra Lingen est Meppen opidum munitissimum, quod Palatinus bellum restaurantibus venditum, sed paulo post stratagemate receptum est.

^h Comitatus Waldeccensis continet finibus Hassiae, Episcopatus Colonensis & Paderbornensis. Opida præcipua sunt Waldeck, Corbach, Wildungen acidulis nobile, Mengerhausen & Landau. Hunc Comitatum /ad Westfaliam referri nunquam pro suo jure concedent Hassiae Landgravi: qui alias ad Superiorem Circulum Rhenanum pertinebat. Ad Westfaliam quoque pertinent Comitatus sequentes: ⁱ Comitatus Diepholtz habens ab Oriente Comitatum Hoyensem; & Meridie Ducatum Mindensem, & Episcopatum Osnabrugensem: ab Occidente Episcopatum Monasterensem: à Septemtrione Comitatum Oldenburgenſem atque Delmenhorſten-

sem & partem Ducatus Bremensis. In eo sunt opidula Diepholtz, Leuenforde, Barnsdorf & Carnow: itemque lacus per Westfaliam celebris vulgo Dommel dictus. Paret omnis hic Ducatus Luneburgensem Duci. k Comitatus Hoyensis habet ab Ortu Ducatum Brunsvicensem & Luneburgensem; à Septemtrione Verdensem & Bremensem; ab Occidente Comitatum Diepholtz; & à Meridie Ducatum Mindensem. Dividitur in Comitatum Superiorum & Inferiorum; ejus caput est ^l Nieuburg opidum munitissimum in nupero bello clarum. Sunt hic præterea opidula Hoya, Bokken, Libenau, Bruckhausen, Sick, Steigeberg, Siedenburg & Diepenau. Et hic Comitatus est in ditione Ducum Brunsvicensium & Luneburgensem. m Comitatus Ravensburg, ab arce Ravensburg appellatus, habet opida Engern, Bielefeldiam, Herfordiam & Vlothoviam. n Comitatus Schauenburgenſis, ubi Schauenburg, Stadthagen, & Rintela Academiam nobilis m: qui ferè totus per nuperam pacificationem cessit Hassiae Landgravi. o Comitatus Lippe, ubi Lippia die Lipstadt ad Lupiam supra etiam memorata, diversorum Dominorum. p Lemgovia, ad Pegam fl. Ufelen, Blomberg, Dietmelle, quod Cluverio est q Teutoburgum; aliis tamen putatur esse Duysburg ad Ruram. Eadem illi Comitatu adhæret Comitatus r Pyrmont, ubi opidum Pyrmont, in cuius vicinia sunt acidulæ & Comitatus s Spiegelberg. In Westfalia demum quoque est Comitatus Riedberg; cuius opidum t Riedberg, Westphalum ie est proficitur Job. Lewenclavius.

H E K E L I I.

k Ant. Güntheri Heshusii, Otton. & Lüderi Menkeniorum Patria est omnino clara ac celebris.

l Quem

^a Marca Comitatus. ^b Oldenburgenſis Com. ^c Comitatus Delmenhorſt. ^d Comitatus Benthemenſi. ^e Arensbergensi. ^f Lingen. ^g Tecklenborg. ^h Waldeccensis Comitatus. ⁱ Diepholtz Comitatus. ^k Comitatus Hoya. ^l Nieuburg. ^m Ravensburg Comitatus. ⁿ Schauenburgenſis Comitatus. ^o Lippe Comitatus. ^p Lemgovia. ^q Teutoburgum. ^r Pyrmont. ^s Spiegelberg. ^t Riedberg.

(* i) Cives sunt Calviniani. Oppidum ad Familiam Arausionensem pertinet. Ed. Lond.

(* Pertinuit; at post mortem Guillelmi III. ad Regem Borussiæ devenit. Comitatus Valdecensis non ita dudum in Principatū titulum mutatus est.

V. ^r Clivia, ad utramque Rheni ripam porrecta, à ^s Clivis (* 1) capite totius Ducatus cognominatur: junctaque est Clivæ Clivæ.
 Juliacensi Ducatui. *Colles* sive *Clivi*, in quibus condita, non
 men urbi præbuuisse, vulgo putantur. At clarissima omnium
 est ^t *Vesalia*, *Wesel* (* 2), secunda Emeriacum, ^u *Emmerick*, ^v *Santen* (* 3), antiquitatum Romanarum reliquiis priscum
 originem claritatemque indicat. ^w *Mours* (* rectius *Mœurs*) ^x *Mours*.
 Comitatus titulo insignitum opidum, munimine maximè cla-
 rum est.

VI. ^y *Montensis* Ducatus Cliviensi Ducatui conterminus est,
 vulgo

^l Quem *Conr. Sam. Schurtzfleisch*, accuratissimus seculi hujus Historicus, Amicus
 meus venerandus, Patriam suam agnoscit, & famâ suâ Illustri magis magisque Illu-
 strem reddit.

^m In quâ *Jo. Otto Henckelinus*, Fautor
 meus magnus, claret.

B U N O N I S.

ⁿ a *Ducatus Clivæ* ab una parte conter-
 minam habet Westfaliæ, & Archiepisco-
 patum Colonensem & Monasterensem: ab
 altera Geldriam, Comitatum Murensem &
 Zutphaniæ. Rigatur Rhura, Lupia, Isala,
 Nerla & Rheno, qui hunc Ducatum fere
 medium fecat. (* Dudum proprios duces
 habuit; nunc Borussorum regi subest. ^p

^q b *Clivia* haud procul à castro Scheniano
 jacens Electori Brandenburgico paret.

^r c *Vesalia* haud longè à Rheni ripa benè
 munita à Foederatis Belgis, anno 1629.
 strategemate capta est.

^s d *Emmerick* est ad dextram Rheni ripam.

^t e *Santen* aliquot milliaribus infra *Vesa-*

liam haud longè à sinistra Rheni ripa ja-
 cet.

^u f *Moursia* Comitatus ad Auriacos Prin-
 cipes pervenit, quum anno 1600. *Æmilia*
Comes moriens hæredem instituisset Mauri-
 tiūm Auriacum. Haud procul *Moursia* seu
Marsia opido vicus est, vulgo *Asburg*, in
 cuius agro multæ repertæ antiquitatum Rom-
 Reliquia, indicant hoc esse ^v *Aesciburgum*
Taciti. Sunt præterea in eo Ducatu opida,
^h *Duysburg* haud longè à Rhura & Rheni
 confluentibus: i *Rees* supra *Emmerick* ad
 dextram Rheni ripam. ^k *Burick* è regione
Vesaliæ. ^l *Goch* ad *Neerfam*; ^m *Calcar*, &
ⁿ *Gennep* à Belgis foederatis anno 1644. ca-
 ptum.

^o o *Ducatus Montensis* ferè omnis contine-
 tur finibus Westfaliæ, Cliviæ, Colonensis
 Episcopatus, & Comitatus Marcani. Rigatur
Wippera, *Akera*, *Siegâ* & *Dusellâ*.

H E K E L I I.

^p Alias ipsa Regio bono & salubri aëre
 gaudet, & agro utcunque fertili frumenti,
 pascuis-

a *Cliviæ* Ducatus limites & Flumina. b *Clivia*. c *Vesalia*, d *Emmerick*. e *San-*
 ten. f *Mours*. g *Aesciburgum* *Taciti*. h *Duysburg*. i *Rees*. k *Burick*.

l *Goch*. m *Calcar*. n *Gennep*. o *Ducatus Montensis*.

(* 1) *Colonia Ulpia Trajana*, *Cluv. Palatio antiquo*, *Architectura Gothica*, ædibus
 Nobilium decorata. *Eumenius Rhetor* traditur hic *Artem oratorium* tempore Ju-
 lii Cæsarisse. Unde *Controversia* celebris inter *Lipsum* & *Pighium*, altero
 negante, altero affirmante. *vivario* & *fylva* nobili supra montem, unde prospectus
 totius Germaniæ amoenissimus, insignis. (Ed. Lond.)

(* 2) Totius Ducatus munitissima, & ex Anseaticis una. Regi Boruscoüm nunc paret.
 (Ed. Lond.)

(* 3) *Cluverio*, vetera Castra *Taciti*, ubi Julius Cæsar aliquando habitabat. Legionis
 Thebææ hic internecioni datae fabula etiam celebris. (Ed. Lond.)

vulgò Berg, cuius caput *Düsseldorf (*1), opidum cum arce, Ducum Juliaci, Cliviæ & Bergæ sedes.

pascuisque læto. Tophi Lapides heic ingenti copiâ colliguntur, ex quibus cementum conficitur, unde ingenti lucro eos Brabantis vendunt.

BUNONI S.
a Düsseldorf Dufella fl. perluitur, qui deinde in Rhenum se effundit. Sunt hic

a Düsseldorf. b Sieburg. c Mülheim. d Keyferswerda. e Blanckenburg.
f Sollingen.

(*1) Olim Imperialis, urbs ampla, bene munita, lauta, & Annonæ commercio clara,
(Ed. Lond.)

C A P. XVI.

Hassia, Wetteravia, Buchovia, Thuringia. 1

Hassia.

I.
a Hassia* Landgraviatus, Comitatus in se habet nobiles hos:
b Catze-

BUNONI S.

a a Hassia a, cum terris quibusdam ad eam pertinentibus, fines habet ab Oriente Thuringiam: à Septemtrione Ducatum Brunsvicensem & Westfalam: ab Occidente Episcopatum Moguntinum, Trevirensim, & Palatinatum Electorale: à Meridie Franconiam & Palatinatum *Rigatur Rheno, Fulda, Ederā, Lano & Werra. b Hassia propriè dicta dividitur in Superiorē & Inferiorē. c Superior dicitur, quae Franconiam & Electorum provincias attingit.

HEKELI I.

a Montana quippe Regio.
b Terra ipsa rerum ad humanum usum necessariarum est affluens, tametsi Vinum non ferat, nisi prope Rhenum, & mittit Lanam fat copiose.

REISKII.

1 Hassia olim cum Thuringia unum Land-

graviatum constituit ex A. 1130. quo Lotharius Imp. Ludovicum generum suum Thuringiae Landgravium creavit. Hujus progenies in Ludovico & Henrico Rasponi fratribus deficiens A. 1249. successionem atque divisionem novam intulit. Henricus enim Brabantinus, adhuc infans, è Sophia Ludovici filia natus, Hassiam; Henricus vero illustris, & Misniae Marchio, ex Juditha Rasponis filia ortus, Thuringiam sibi vendicavit, cum eaque Saxonie Palatinatum. Inde bellum, quod exarserat hac divisione componebatur, & confraternitate domi utriusque per mutuam successionem inita. Hassia posthac A. 1557. Comitatu Catzenellenbogeni auctior Ditsfamum Nassovis cessit: Sed A. 1648. per pacem Monastierensem auctus longe maiores habuit. Wetteravia multis Comitatibus distincta Comites Imperii Wetteravicos complectitur, in iisque illusterrimos Comites Ruthenos, dominos de Plavia. Buchovia vel Buchaw à fagis dicta, fylvis

a Hassiae limites & Flumina. b Hassia. c Superior.

(* Hassi populus, nomen idem ac Chatti, facilis fuit mutatio Elementi T in D.)

^e Catzenelnbogen, ^r Dietz, Ziegenhaim & ^s Nidda; caput provinciae est Castellum Cattorum, sive ut vulgo nunc usurpatur, Cassella, Cassel (*₁), lauta sanè civitas cum splendida arce, Landgraviorum sedes. Secunda est ^e Marpurgium (*₂), li-

terarum

sylvis horrida, sed caenobio Fuldeni cultum & famam celeberrimam consecuta. Vid. Prower. In antiquit. Fuldeni Thuringia quondam suis regibus & Francis aliquandiu, posthac Landgraviis Comitibus multis, quorum stemmata defecerunt, nunc Archiepiscopo Moguntino. Electori, & Ducibus Saxonæ, Comitumque & Baronum adhuc superstitum ditioni subdita, frumento, vino & omni ad victimum copia, nec non Academius scholisque pluribus efflorescit. Erfordia ex vetustis iisque Francicis originibus non castello solum Merwiburg, sed molentino ad vada Geræ struxo & molitoris nomine Erphesfurd adhuc viget: Urbs ampla suosque periodos pastra, nunc castrum in monte Petrinô conditum libertatis veteris quasi frenum Archiepiscopos Moguntinus impedit: Historiam Thuringicam Doct. Sagittarius accurata opera; Erfordensem Judentus non eadem exhibuit, in qua plus studii ex MStis editisque codicibus requiras. Gotham hujusque memorabilia idem Sagittarius dedit arcemque novam Friedenstein cum Grimmensteinio commutatam A. 1643. absolutam. Ducatus Coburgicus Sereniss. Ducibus Coburgicis Gothanae familie subest, quondam Altenburgicæ: Nunquam vero, quod sciam, ad Comitatum Hennebergensem pertinuit. Pars tamen hujus Comitatus facta divisione Coburgensi, Ducatu acceperat. De Comitatibus Schwartzburgicis Rudolpho-Politano, Arnstadiensi, & Sondershusano dici pro dignitate breviter non potest. Quis ignorat Rudolphum ex hac familia Cæsarem creatum.

B U N O N I S.

^b In ea est Comitatus a Cattimelibocensis,

die Graffschafft Catzen-Elnbogen, ab arce Katz & opido Elnbogen, nomen habens: in eo ^b Darmstadium in confinio silvæ Ottonis, des Odenwalds ^c, & Comitatus Erbach, ejusque tractus, qui vulgo die Bergstraße dicitur splendida arce & Landgraviorum fede nobilitatum. ^c Rüsselsheim castrum ad Moenum munitissimum, opidum d. S. Gorri, S. Gwer ad Rhenum cum arce validâ Rheinfelsen, inter Vefalam Superiorem & Boppart. ^d Braubach ad Rhenum; ^f Schwalbachia acidulis celebris, aliquot milliaribus Francofurto distans. Dominium g Epstein: h Wisbaden thermis celebre. Moguntia cui ascribitur, vicina est Henrichia terra, vulgo der Heirich.

^y i In Comitatu Diezensi est opidum Dieza ad Lanum; ^k Empsa thermis nobilis. Ringoja tractus, qui paret Archiepiscopo Moguntino.

^s l Nidda ad fluvium cognominem, unde Comitatu nomen manif.

^e In m Principatu ad Lanum est n Marpurgum ad Lanum, arce, Landgraviorum sede, & Academiâ à Philippo Landgravie anno 1526. condita clarum. f

H E K E L I.

^c Reformata Religionis.
^d A Ptolemaeo AMISIA vocatum.
^e Ubi nuper docuit Balthasar Menzerus, Fil.
^f Elenchus Proff. huj. Academie, qui ab Annô CHR. M. D. xxvi. à primâ nempe ejus fundatione, usque ad A. M. D. LXXXIII. ibid. præclarè docuerunt, à Petrō Nigidio, Seniore, metricè est conscriptus, & litteris Egenolstanis publicè lucidatus Ao. 91. ejusd. Sec.

^a Comitatus Cattimelibocensis. ^b Darmstadium. ^c Rüsselsheim. ^d S. Gwer ^e Braubach. ^f Schwalbach. ^g Epstein. ^h Wisbaden. ⁱ Comitatus Diezensis.
^k Empsa. ^l Nidda Comit. ^m Principatus ad Lanum. ⁿ Marpurgum.

(*₁) Urbs optime munita, ampla, Gymnasio decorata, lanæ & annonæ commercio celebris. (Ed. Lond.)

(*₂) Tribunali unde jus toti Regioni dicitur, insignis. Academia hic inter totius Germaniae florentissimas locum habet. Urbs etiam optime munita & lauta, Landgravio Casselleni subest. (Ed. Lond.)

terarum studiis maximè clara. ζ Gieffen (*i) munitissimum totius Provinciæ opidum.

Wetteravia,
die Wette-
zau.

II. Inter Hassiam ac Rhenum fluvium est * Wetteravia, regio, quam maximè nobilitat nobilissimus Comitatus Nassovicus;

Sec. in 8. f. Sic ejusd. Academia SOLENIA Cassellis Ao. huj. Secul. 53. in 4. f. impresa sunt, & quidem Jo. Hartm. Kormanno autore. Nuper claruerunt partim, partim adhuc clarent J. H. à Dauber, Joan. Heinius, Jo. Georg. Crocius, Chr. Frid. Crocius, Otto Henkelius, Jo. Georg. Henkelius, Lyriacus Entulus, Nicol. Berthold. pluresque Viri docti alii.

BUNONI S.

ζ a Gieffia operibus munita & Academia à Ludovico Landgravio fundata & anno 1607. inauguratâ celebris g: b Francoberga ad Ederam, patria nostra, ubi metalli fodinæ: Elfeldia, Butzbacum, Kirchain, Wettera opidulum, unde clarissimi Viri, ipsique Vulteji sunt orti: Homburgum an der Höhe, Principum quoque fides. c Inferior Hassia, Thuringiae, Ducatu Brunsicensi & Episcopatu Paderbornensi contermina, habet d Caffellas ad Fulda, Eschwege, Allendorff ubi Salinae: Spangenberg, Homburg, Rotenburg ad Fulda: Wanfriede, Godesberg, Zierenberg, Dresiam, & munitissimum castrum e Ziegenhainam, unde Comitatus Ziegenhain nomen est. Smalcaldia fœdere Protestantium nobilis ad Hassiam quoque pertinet h. Porro tota f Abbatia Hirschfeldensis cum opido Hirschfeld per pacificationem Monasteriensem cessit Hassiae Landgraviis. In media fere Hassia sunt nonnulla loca, quæ Archiepiscopo Moguntino parent, g Furslar, Amelburg castrum munitum antiquo nomine Amal, unde & Amalfried. &c. Aventin. Neustadt, &c.

η h Wetteravia tractus est in aditu Hassiae Superioris inter Bincum amnem, Rhenum, Hassiam & Archiepiscopatum Colonensem comprehensus, à f. Wetter nomen habens.

Quà ad fines Colonensis Episcopatus & Ducatus Montensis pertingit, appellatur der Wetterwald.

8 Continet Wetteravia multos Comitatus, ex quibus præcipuus i Nassovicus in plures minores divisus: k Dillebergensis, ubi Dilleberga, arx munitissima, Herborna Gymnasio i celebris; l Solmensis, ubi Braunsfels, m Laubacensis, n Lichenfis, o Hungensis, p Weilburgensis, q Witgensteinensis, ubi arx Witgenstein ac opidum Lazze. r Ilsenburgensis & Budingenensis; ubi Budinga & Offenbachum opida. Et demum s Hanoviensis Comitatus, in quo Hanovia ad Bincum munitissima, frustra diu à Lambojo 1636. obfessa, ac demum stratagemate capta, ac vero suo domino restituta est k. Inter Mœnum & Nicrum est Comitatus t Erpacensis, ubi Erpach opidum. Urbes Imperii liberæ in Wetteravia sunt Fridberga, Wetzlaria Pseudo-Friderici olim perfugium: Gelnhusa, & Francofurtum suprà memoratum.

HEKELI.

g Haec tenus amisi non sine magnâ Literaturæ nobilioris jacturâ Petrum Haberkornium & Jo. Nicol. Mislerum, Theologos Orthodoxos, Præceptores meos desideratissimos, porrò Jo. Otton. Taborem, Jac. Le Bleu & Joan. Stranckum, Jctos summos, Jo. Cunr. Distericum, Philologum Illustrem, & Joan. Weissium, Philosophum acutissimum & Affinem meum honorandum. Sed ibidem adhuc clarent, & omni modestiâ atque fidelitate insignes sunt Phil. Ludov. Hannekienus, Kilian. Rudrauf, David Christiani, David Clodius, Ant. Henr. Mollenbeccius, Frid. Nitzschius, Mich. Hegland, Laur. Stranckius, Henr. Phasianus & utriusque Balthas. Mentzeri ex ase Nepos & Filius, quos Deus quâm diutissimè superstites esse velit.

h A

a Gieffia. b Francoberga. c Inferior Hassia. d Caffella. e Ziegenhaina. f Hirschfeld. g Furslar. h Wetteravia. i Comitatus Nassovicus. k Dillebergensis. l Solmensis. m Laubacensis. n Lichenfis. o Hungensis Comit. p Weilburgensis. q Witgensteinensis. r Ilsenburgensis & Budingenensis. s Hanoviensis. t Erpacensis.

(*i) Armamentarium nobilissimum jactat. (Ed. Lond.)

vicus; unde decus illud gentis, Belgicæ Fœderatæ munimen ^{Comitatus} *Nassovicus*.
ac gloria PRINCEPS MAURITIUS originem dicit.

III. Inter Hassiam, Franconiam atque Thuringiam media sita est regio *Buchovia*, cuius caput ^{Buchovia,} *Fulda*, opidum celebre, præstantissima Europæ, nedum Germaniæ, *Abbatia* insitum (* i).

IV. *Thuringiae* Landgraviatus omnium nobilissimus, inter Salam Visurgimque amneis protensus, familiae Saxonicae patet. Caput regionis est *Erfordia*¹, *Erfurt*, ingens urbs, & ^{Erfordia.} quasi

b A Melanchthoni *Vulcania Chalcis* dicitur, q̄s. æris fusio, vel officina æraria, si-
ve fusoria.

i Et doctrinâ Aledianâ atque Paforia-

nâ.
k Hec diversæ tolerantur Religionis homines, & claret inter Reformatos in Primis
Jo. Guilielm. von der Meulen.

BUNONIS.

t a *Buchovia*, quibusdam *Fagonia* dicta, intra Thuringiæ, Franconiæ, Hassiæ & Wetteravie fines conclusa jacet.

x b *Fulda* opidum nomen habet à *Fulda* fl. qui illud interluit. Ibi S. Bonifacii ossa quiescunt m. Habebat Bibliothecam locupletem, & manuscriptis codicibus refertam: qua non erat vetustior in Germania. *Abbas Fuldenfis* est Imperii Princeps, & Abbatum reliquorum per Germaniam & Galliam primas atque Archi-Cancellarius Augustæ.

HEKELII.

l Hanc Urbem, quæ cum *Venetis* circ. Ao. CHR. CCCXXI. creditur esse condita, doctissimus *Werdenhagenius* Part. III. Tract. General. *Rerumpp. Hanseaticar.* c. VII. p. 229. seqq. sat studiosè ac commodè descripsit. ERFURTENSEM autem HISTORIAM edi curavit *Johannes Mauritus Gaudenius*, nomen & Electori *Moguntino* & Academiæ *Gerane* perquam amabile ac gratum, Ao. huj. Sec. 75. in 8. f. ubi non pauca sunt reperienda, quæ præstantissimis quoque Historicis possunt esse utilia. In hujus Urbis

Academiâ inter THEOLOGOS Euangelicos olim fuere incluti *Bartholomaeus Elfner*, *Georg. Grosshain*, uterque *Zacharias Hogenius*, (Pat. np. & Fil.) *Io. Matthias Meyfart*, *Jesaias Silberschlag*, *Nicolaus Stengerus* ac *Nicolaus Zapfius*; inter PHILOSOPHOS & PHILOLOGOS autem *Samuel Boccius*, *Liborius Caplius*, *Iustus Hekelius* & *Christianus Neubaur*. Hodiè ibidem clarent inter THEOLOGOS Romano-Catholicos *Io. Jodocus* atque *Joannes Andr. Hunoldi*, ut & *Henr. Laurentius Pape*; inter ICtos, præter magnum GUNDENIUM, *Io. Herman à Sode*, *Dieter. Wilhelms Matthiæ*, *Io. Heinr. Prückner*, *Io. Heinr. Meyer* atque *Io. Melch. Schmidt*, alias *Weiffmantel*. Inter Medicos *Eccardus Leichner*, Academ. *Sen. Georg-Chrīstoph. Petri ab Hartenselz*, inclutæ Reipublicæ Oppidanæ Quatuor Vir splendidissimus, atque *Iustus Vestij*; & tandem inter PHILOSOPHOS *Wilhelm. Arnold Dieckhausen*, *Hiob Ludolf* atque *Joannes Sauermann*. Sed vox pia, suavis, mansueta atque pura *Breithauptiana*, quam *Speneri* ac *Fritschii* nostri lubentissimè audiunt, Ecclesiam Euangelicam hodiè beat ac recreat. Non procul ab hac Urbe situm est quoque TENSTADIUM, *Bacchoriorum*, *Pertuchiorum* ac *Sauliorum* familiis haud inclarum; attamen *Vulcano*, quod condolendum, sæpiissime obnoxium, ubi Ecclesiam ac Ephoriam fideliter & gloriose regit *Georgius Weißius*, *Leucopetraeus*, Theologus & Philologus Scriptis & Virtute maximè insignis, mihiique amicissimus.

m CAROLI M. Patria est.

Kk 2

BUNO.

a *Buchovia*. b *Fulda*.

(* i) A. S. Bonifacio An. 744. condita, & a multis postea Imperatoribus locupletata.
(Ed. Lond.)

Vinaria.
Gotha.

Jena.
Isenacum.

quasi compendium totius provinciæ; Academia quondam clara (*1): & *Vinaria* (*2), *Weimar*, Principum sedes; urbs est amoenissima. Gotha cum diruta arce *Grimmensteyn*, Augusti Electoris obsidione arcisque eversione clara est (*3). Jena Musarum est domicilium (*4), *Isenacum*, *Eisenach* (*5), Ducum sedes est.

V. Præ-

BUNONIS.

A Thuringia termini longe absunt à ripis Visurgis, neque eò usque protenduntur. Habet autem Thuringia ab Oriente Misniam; à Septemtrione Ducatum Bruns-vicensem; ab Occidente Hassiam, à Meridie Franconiam. Rigatur *Sala*, *Werta*, *Unstrata*, *Ilma*, *Gera*, *Orla*. *b* Erfardia est ad Geram fl. Campana illa magna, cui nomen est *Susannæ*, etiam nota. Extra urbem in colle est arx *S. Cyriaci*, die *Cyriack's Burg*. Urbem illam, dum Cæsar & Imperii Ordines cum Turcis bellum gerunt, Elector Moguntinus ope Gallorum obsedit, & ad ditionem faciendam vi adegit, anno 1664. Hic ex veteri instituto pistores quotannis die D. Marci panes munitos, *Marcessas* vulgo vocant, (qui exiguum orbi vel orbiculorum, ex qualibus catenæ Nobilium conflantur, magnitudinem referunt) in memoriam illius famis, quæ anno 1438. Thuringiam ita pressit, ut pani illiusmodi minutus, cuius quantitas modo descripta, tribus in Thuringia usitatis nummis fuerit emptus. Gotha capta, ipsaque arx, multum licet deprecante Johanne Wilhelmo, solo æquata est anno 1567. *Grumbachius* & *Bruck* Cancellarius vivi in quatuor partes dissecti sunt; & *Johannes Fridericus Dux Neustadium* Austriae abductus, ubi anno 1590. obiit. Sed tamen

ark illa à Serenissimo Principe *Ernesto* restituta est; cujus auspiciis ipsum Gymnasium Gothanum p & bona literæ per Thuringiam florent. *d* Jena ad Salam habet Academiam hodie florentissimam; licet nuper anno 1660. tumultu quodam haud parum fuisse afflita. Anno 1548. solemniter introducta est, quum jam ante decennium à *Joh. Friderici* fuisse instituta: qui verebatur, ne per librum *Interim* purior doctrina Religionis corrumperetur s. *Isenaco*; vicina est arx *Wartburg* v. Clariora porro ibi sunt opida, c *Nordhausen*, & f *Mühlhausen* liberæ civitatis Imperii: g *Orlamunda*, ad *Salæ* & *Orlæ* confluentes: h *Salefeldia* stativis in nupero bello celebris. Porro in Thuringia est Comitatus *Gleichenfis*; ubi antiqua arx *Gleichen*, Comitis illius bigami sedes, & domicilium: opidum hic est *Ortusum*. *Carolus M.* in Thuringia circa Unstrutam fl. & Vargalah videtur natus. *Antiq. Ful. Broweri*. Comitatus k *Stolbergensis*, ubi arx *Stolberg*; at *Ilfelda* cœnobium, cuius Scholam nobilitavit *Michaël Neander* Abbas Coenobii & Rector Scholæ: & Comitatus *Hohnstein*, Bruns-vicensis Ducatus pars est, quem Feudi jure tenent Comites Stolbergenses.

HEKELII.

n Et *Hercyniam Sylvam*.

o *Joan. Philippus*.

p Cui hodiè *Georgius Hessus*, Philologus præstant-

a Thuringiæ limites. *b* Erfordia. *c* Gothana arx. *d* Jena. *e* Nordhausen. *f* Mühlhausen. *g* Orlamunda. *h* Salefeldia. *i* Comitatus Gleichenfis. *k* Stolbergensis.

(*1) Sunt qui Coloniae Agrippinæ Civitatem hanc, propter amplitudinem & ædium splendorem æquiparant. (*Ed. Lond.*)

(*2) Ita ob vini commercium dicta; urbs ampla, nitida, & Ducis Bernardi, propter res feliciter in Bello superiore seculo gestas. Clarissimi natalibus nobilitata. (*Ed. Lond.*)

(*3) Glasti commercio nobilis. Sunt qui nomen a Gothis conditoribus ducunt. (*Ed. Lond.*)

(*4) Urbs amœna, probe munita, & Justi Lipsii educationem jactat. (*Ed. Lond.*)

(*5) Ducatus titulo insignita; Academiæ anno 1555. conditæ & ferri commercio celebri. (*Ed. Lond.*)

V. Prætereà est in hac provincia *Ducatus Coburgiensis*, ^{Coburgiensis}
cujus caput *Coburgium* (*1), urbs cum egregia arce, Du-
cum

præstantissimus & verè mihi amicus, summâ
cum laude ut olim *Wilki*, *Weitzii* atque
Reyheri præfueré, præst.

g Hoc tempore sedet Gothæ DUX FRI-
DERICUS, ERNESTI PII hodiè Primo-
genitus, Princeps ac Heros inclitus ac omni
clementiâ cæterisque Virtutibus omnibus,
quæ Principem exornant, egregiè clarus.
Senator ejus sanctior, isque fidelis, adhuc
est *Ernæsus Ludovicus Avemannus*, vir
antiqui pectoris ac similis prudentiæ. Sed
Præfus Ecclesiasticum est *Adamus Tribbechiorius*,
Theologus pius, modestus ac summè eruditus,
mihique faventissimus. Patria est *roū*
Thomæ Reinesii, quem Orbis
eruditus Statorem suum nuncupat.

r D. 2. Febr. electo primo Magnifico
Rectore, *Joan. Schrötero*, Med. Prof. &
Com. Poët. Cæs.

f In hâc Academiâ post *Georg. Adamum*
Struvium, totius Germania Lumen, splen-
denter hodiè *Frideman Bechmann*, *Jo. Guili-*
Baser, *Valent. Velshem*, *Nicolaus Christophorus*
Lynker, *Jo. Volkmar Bechmann*, *Henr.*
Balth. Roth, *Petrus Müller*, *Jo. Philipp.*
Slevogt, *Rudolf. Wilb. Krausius*, *Georg.*
Wolfg. Wedelius, *Aug. Henr. Faschius*, *Jo.*
Frischmuth, *Erb. Weigelius*, *Casp. Posner*, *Casp.*
Sagittarius, & *Georg. Schubartus*, *Jo. An-*
dreas Schmidius, *mellitissimum meum Pectus*,
atque *Jo. Andreas Danzius*, Viri cuiusvis
Virtutis studiosissimi ac Exteris gratissimi.
In Cathedrâ verò Ecclesiastica PAULLI instar
TARSENSIS, *Hildesheimio* legitimè avoca-
tus, nunc iterum docet graviter ac suaviter
Georgius Goezius, omnigenæ Litterature
Decus haud vulgare. Oppidula ad hanc
Academiam spectantia sunt *APOLDA* &
REMBDA, *Joannis Debelii* Patria, cuius
Ecclesiæ & Dioecesi adhuc laudabiliter præst
Jo. Jacob Freisleben, Compater meus sincerè
colendus & honorandus.

s Ubi *Ioannes Weißus* natus.

v Megalandri LUTHERI Pathmus.

x Ubi hodiè *Christoph. Henricus Loberus*,
Philosophus acutissimus, laudabiliter in
Ecclesia docet.

y Hodiè amplissima *Joannis Ernesti*, Ducis
Saxonæ vere gloriosi, Sedes est.

B-U N-O N I S.

μ a *Coburgium* zjacet in Franconia, &
pertinet ad Comitatum Hennebergensem,
de quo suprà dictum est. At b *Comitatus*
Schwartzburgicus in Thuringia est, nomen
habens ab arce b *Schwartzenburg*: Opida
in eo clariora sunt c *Arnstadt* ad Geram.
d *Franckenhausen*, salinis & clade rusticorum
anno 1525. Munzero duce tumultuantum,
notum: *Sondershausen*, *Rudelsbad*, *Labra*,
Klettenburg, *Leuterberg*.

H E K E L I I.

z Ubi ALBERTUS, Heroici animi ac
summæ autoritatis Princeps, hoc tempore
ex voto sedet.

a Et non in *Thuringiâ*, multò minus
Hennebergici Comitatus Pars est; sed potius
splendidissima Ducum *Saxoniorum* Sedes;
gloriosissimi CASIMIRI in primis, qui
Gymnasium, ubi præter *Wilhelnum Ver-*
portennium, Theologum omnino Christia-
num, orthodoxum ac excellenter benig-
num, etiam *Jo. Aug. Stempelius*, *Israël*
Clauderus & *Joan. Schubartus*, Amici mei
veteres atque singulares, felicissimè hodiè
docent, immortalem æterni DEI gloriam
ibidem fundavit.

b Illustrissimâ Domo avitâ.

c Quæ Arx probè munita ac situ amœ-
nissima est. Notandum autem, quod Co-
mites Schwartzburgici dividantur hodiè in
Lineam *Rudolopolitanam*, *Sondershausenam*
& *Arnstadinam*. Rudolopoli, ameno ad Sa-

Kk 3 lam

a Coburgium. b Comitatus Swartzenburgicus. c Arnstadt. d Franckenhausen.

(*1) Sunt qui Ptolomæi *Melocabium* aut *Melocabum* esse putant. Inter antiquissimas
Germaniæ urbes numeratur; est ampla, Academiâ Anno 1602. stabilitâ gaudet. Ar-
cem habet munitissimam, ubi Lutherus, quia libere contra Magnates quosdam locu-
tus est, incarceratus multas Epistolas exaravit, & Hymnos plures conscripsit qui hac
usque à Lutheranis magni æstimantur, & Cantu quotidie inter Cultum celebrantur.
(Ed. Lond.)

Comitatus
Schwartzen-
burg.

cum sede. Item Comitatus Swartzenburgiensis, cuius caput Arnstadt, haud spernendum opidum.

Iam Oppido, hodiè sedet ALBERTUS ANTONIUS, Heros pius, eruditus, prudens, magnanimus, mansuetus ac beneficus, Musarumque augustiorum Phœbus. Illustrissima ejus Conjux est ÆMILIA JULIANA, Heroina, si Pietatem, Eruditionem, Benignitatem atque Misericordiam in pauperes, cæterasque Virtutes Heroicas spectemus, fine pari. Sed Illustrissimus Filius, Illustrissimorum Parentum vestigia ex affelegens, est LUDOVICUS FRIDERICUS, Heros cum ipsa Minervâ atque Eusebiâ à puero statim ex voto maritus. Heic, præter Nobileis eruditos, Joan. Siegfried à Schönenfeld nempe, Aulæ Magistrum, Nicolaum Ernestum à Günterodt, Comitatus Capitanum, & Chriſtophorum Abrah. à Krakau, Confiliarium Aulicum & Confistoriale, clarent Justus Sæffingius, Theologus religiosus, mansuetus ac excellenter modestus, & Ahasverus Fritschius, solidæ Pietatis, Jurisque æquioris, Jo. Gottfr. Oleario æquissimè judicante, consultissimus. Hic Regimini Politico optimè constituto; ille vero Ecclesiarum Terræ Schwarzburgica

laudabiliter præest. Sed Scholæ Provinciali præest Jo. Mich. Schwimmer, Collega meus honorandus. Oppida in hoc Comitatu præter Rudolfopolin clariora sunt Königs-See, Nicolai Zappii Patria, Ilma, Leutenberga, Francohusa, Salinis & clade Rusticorum Ao. 1525. Munzero Duce, tumultuantum nota, it. Kelbra & Heringia. Sondershusa, ubi in Ecclesiâ olim & hactenus docuerunt magni viri, Salomon np. Glassius, Joannes Eöttigerus, Casp. Löcherus & Balthasar Haberkornius, ibidemque adhuc docet Georg. Frid. Meinhardt. Sedes est CHRISTIANI WILHELMII, Herois incliti & omni quoque præconio digni. Oppida ad hunc Comitatum spectantia sunt Creußen & Klingen. Arnstadii, ubi Jacobus Tenzelius, Theologus gravissimus, hoc tempore clarus & celeber est, sed & ANTONIUS GUNTHERUS, Comes ac Heros omni Virtute, quæ potest Magnates extollere, insignis. Oppida, quæ præter Arnstadium ad hunc Comitatum pertinent, sunt Ebelebium & Keila.

C A P. XVII.

Misnia, Saxonia, Brunsvicensis Ducatus. I

Misnia.
Meyßen.

* *Misniae Marchionatus, Ducum Saxoniæ domicilium, a-*
gro

B U N O N I S.

* a Misnia habet ab Oriente Lusatiam: à Septemtrione Saxoniam Superiorē: ab occidente Thuringiam; à Meridie Bohemiam & Voigtländiam. Rigatur Albi, Sala, Elster, Pleissa, Mulda, & Chemnitz.

R E I S K I I.

I Marchia vel Marchionatus Misnia A. 930. ab Henrico Aucupe Imp. Bohemis oppositus, Brunoni ex Widdeckindia profapia

orto Principi accessit. Hujus posteris Landgraviatus Thuringiæ, tandemque Ducatus cum Electoratu Saxoniæ mansit ex A. 1422. quo Sigismundus Imp. Fridericū Electorem folenniter creavit. Hinc Duces Saxoniæ superioris primo in lineam Ernestinam & Albertinam, denique progressu temporis auctuque in plures propagines adhuc florentissimas facto. De urbibus & terris horum ditioni subditis quid pauca? tum Electoribus, tum Ducalibus? Episcopatibus per Ottонem

* Misniae fines.

Ottонem M. conditis, Misnensi, Mörseburgensi, & Cicensi vel Numburgico, quos & ipsi tanquam postulati Administratores obtinent. Magdeburgicus vero Archiepiscopatus à Ducatu Saxonicu nunc plane divisus Electori Brandenburgico tanquam Ducis suo totus paret.

a Voigtländia Misnia non subest, sed huic finitima nomen ab Advocatis illustribus accepit, quorum posteri adhuc florent: Comites nempe illustris Rutheni, qui A. 1143. Comitatum Osterodanum tenuerunt, quorumque posteri ad Burgraviam Misnicum proiecti: Hic ergo partem ex Advocatorum veter. regione adhuc amplam tenent, per Dynastias aliquot divisam: Partem alteram Elector Saxonie Ducesque: tertiam Marchiones Brandenburgici superiori Burggaviatui Norico annexam. Adeo quibus tota Voigtländia quandam Advocatis & Dominis nomen debuit, iis pars tertia per causas bellicas & transactiones alias relinquitur. b Rutheni enim senioris lineæ Graizam, in eaque duas arces, junioris autem lineæ Rutheni Geram, Sleizam, Lobensteinum & Hirsbergam, sedes singuli suas & Dynastias singulas tenent. Gera patria mea dulcissima præ cunctis aliis cancellaria, Confistorio, gymnasioque adhuc celebri efflorescit, perque divinam gratiam è duplice horrendo quo cor�ta fuit, incendio eluctatur. c Magdeburgicus Archiepiscopatus ex Sagittarii antiquit. abundat; nunc dividitur in tres circulos; Salanum, Alensem & Sylvestrem sive lignarium, Saal-Elb-Holz-Kreyz. d Comitatus Ascanio-Anhaltinus inter antiquissimas familias claret, Marchiam veterem A. 1142. Ducatum Saxonie, nec non Electoratum A. 1180. complexus hinc Principatus in lineas multas divisus hodieque floret, ac pro sedibus Principum distinguitur. e Principatus Schneeburgensis vero nullus unquam extitit, neque cum Misnia Hennebergicus Ducatus, qui ad Franconiam spectat, conjungitur: ut fuspicer, Cluverium de f Dynastis Schönbürgensibus heic cogitasse, cum haec scriberet, quæ tres hodieque supersunt, (1.) Glaugenfis, (2.) Walkenburgenfis, (3.) Hartensteinfis. Comitatus Mansfeldicus nunc nimium acclitus, postquam stirps Comitum antiqua defecerat, & ipse defecit: Quam floren-

tissimus, castris, metallis & omni rerum apparatu olim extiterit, docet Spangenbarius in Chronic.

g Brunsviga ex A. 861. à primo conditum serenissimis Ducibus suis subiecta fuit, horumque privilegiis indulgentissime aucta, ut disquireretur publice, annon ad Urbes liberas imperiales hæc ipsa quoque pertineat. Id vero quam frivolum omne fuerit, ultima docebat, & gloriofissima quidem Sereniss. Princip. expugnat. Sed quid rei notissimæ diu inhærebo? Ad h Comitatum conferor Blankenburgicum & Reisteinensem, olim unum & postea divisum, Carolinis temporibus parem. Qui denique per tempus fortunæ varium divisi, hodieque supersunt: BLANKENBURGICUS Comit. Sereniss. Ducum Brunsvicensium Luncburgensium terris subest, REINSTEINENSIS vicinparet Electori Brandenburg. De quo extant adhuc scripta publica nostræ causæ apologetica.

Omitti autem heic non debuit Brunsvigæ vicinum nostrum i Wolffenbüttelum, castrum ex A. 1046. Egberti-Marchionis auspicio structum, ab Heinrico Leone, Alberto M. Ducibus destrutum ob Dynastas perfidos: Denique à Principibus ipsis restauratum, ut esset pro fede, ab multisque aggeribus, qui toti munimento inserviunt die Dam-Vestung communiter vocatur, ab eoque Heinricopolis plane distinguitur. Nam hujus oppidi, quod Heinricopolin nuncupamus, origines sunt matura adhuc admodum, nec ultra A. 1540. possint produci: Ubi Sereniss. Duci Heinrico Juniori fixum fuerat novum castro adjungere oppidum, quod quia pene successerat, hinc ab successore Heinrici Julio & eoque filio Celsiss. nova hæc appellatio accessit, ut Heinricopolis id est Heinrichstadt publico auspicio nominaretur. Denique novum suburbium quasi, sed paulo remotius accessit, quod communiter ad castra Dei velut primum ita hodieque nominant. Ultimum tandem suburbium Augusto Princ. gloriofiss. rerum potito, & divino quidem hujus auspicio emersit: Idque Augustopolin Germ. Auguststadt: De omnibus ad historiam Wolffenbüttelensem observatis copiosius explicabitur in mea historia Wolffenbüttelensi: De Brunsvicensibus

a. Voigtländia per Dominos divisa: b Pom. Rutheni. c Magdeburgicus. d Com. Ascanius. e Princip. Schneeburg. f Dynastæ Schönbürg. g Brunsviga. h Comitatus Blanckenburg. i Wolffenbüttelum,

Misna.

Lipſia.

gro amoenissimo, argenti venis (*1) ditissima, urbibus splendidissima est regio. Urbium quondam prima erat β Misna (*2) ad Albitum amnem sita, unde Provinciae nomen; at nunc clarissima omnium est γ Lipſia, Leipzig (*3), haud ita magna,

sibus originibus extat D. Sagittarii & M. Krügerii docta disputatio: De urbe ipsa per partes singulas distributa nobiliss. Winkelmannus egit, nec non de aliis ad omnem Statum pertinentibus.

a Hildesheimum ab sylva Hülz, quæ hoc olim pertinuit, nomen consecuta nunc tantis effert sepe munitionibus, ut hostem contra quemcunque sepe munit, suoque præsidio militari ac domestico urbem tueatur. Tot tamque grandia supersunt acta, unde constat, quid olim Episcopos inter atque civitatem controversum fuerit. Videantur recessus & pacis Monasteriens. Osnabruggen. Artic. Interim Episcopatus ille ab Ludovico Imperatore in aulica (Germ. alſe) erectus, & postea huc in urbem translatus, denique comitatuum & Dynastiarum vacantium accessione satis ampla auctus sibi sua jura vicinis etiam indignabit tueretur. Unde Sereniss. Principum Brunsvic. Luneb. familia suo Advocatus jure utitur, ac recessus veteres merito urget.

De numero Episcopatum constare quidem certo satis potest, tot conquisitionibus, quas vocant, tot postulaturis etiam admissis, è quibus omnibus liquet, quam consulto Papæ à scopo sèpius aberrent. Sic uti vero Archi-Episcopatus certo numero haud concludit: Ita Episcopatus etiam debuerat coercuisse. Manet sane fixus Episcopatum numerus pro circulis, quibus ii subfunt, unde iniri facile potest, nisi quod Argentoratenſis ad Gallos transierit.

b Academiæ nostræ seculi XIII. natales nunquam egrediuntur; Idque antiquissima Heidelbergensium ex A. 1360. originatio docet: Aliæ vero longius ab ortu illo primo recedunt, aliae proprius aut longius ab illo absunt; Uti historia peculiaris conductit. Addo Duisburgensem Cliviæ A. 1655. à Friderico Wilhelmo Electore Brandenburgico erectam. De Gymnasiis & scholis celebrioribus aliis numerum certum quis constituet? Confer Mittendorp. de Acad. Herman. Conring. de Antiquitatibus Academicis; & Thom. Lansium de Academis comment.

BUNONIS.

β c Misna seu Misena à Misna rivo appellata, Episcopatu, Burggraviatu, & Schola illustri a celebri, pontem habet ligneum in Albi fluvio, miro artificio fabræfactum. Anno 1505. Monachum quandam Pastorem Misenensem, odio & contemtu sexus fœminei, quotiescumque fœmellam aliquam sacris undis esset abluturus, dicere solitus fuisset, statim à Baptismo in profuentem esse abiciendam; getäuft und ersäuft; sed de ponte Albi quum forte prospiceret, iusto Dei Judicio decadentem submersum fuisset, scribit Georgius Fabricius in Libris Misionicarum rerum.

γ d Ad Lipſiam confluent Pleiſſa, Parda, & Elyſter: Academia antiqua nobilis est: arcem quoque habet ϵ , die Pleiſſenburg. Ad hanc urbem Tillius à Sueco & Saxone prælio superatus

a Hildesheim. b Academiæ. c Misna. d Lipſia.

(*1) Et aliis mineralibus aut fossilibus. vinum etiam & fal generat. (Ed. Lond.)

(*2) Multum ex splendore pristino amisit. (Ed. Lond.)

(*3) A Vandalis, uti fertur, An. 700 condita. urbs ampla & admodum frequens; Tribunali etiam nobilitatur cui Elector ipse tenetur respondere. Bibliotheca Academicæ plurimis MS. ornatur, inter quæ Tzetzeri Commentarium in Homeri Iliada græce conscriptum magni æstimator. Lingua Germanica hic elegantius quam alibi culta. Templo S. Nicolai ornatissimum omnium est quæ Lutherani in Germania possident. Civitas a Cæsareis Anno 1633. expugnata, Conventu Pragenſi An. 1635. restituta. Cæsarii a Sueciis in vicinia ter profligati, videlicet An. 1631, 1640. & 1642. hic etiam Lutherus Anno 1520. contra Eckium magna cum laude disputavit, & postea Cives Confessionem Augustanam amplexi sunt. (Ed. Lond.)

magna, verūm ædificiorum nitorem, incolarum mores, agri circumjecti amoënitatem si spectes, nihil adeò festivum in tota Germania reperiri posse credas; nundinis, quæ hic ter in anno habentur, post Francofurtum ad Mœnum, celeberrima^g. Major

superatus anno 1631. & anno 1642. iterum hic pugnatum est: quo Suecus vicit Cæsarianis fusis Lipsiam cepit. Urbs hæc anno 1021. fuit adhuc pagus. Academia ibi condita est anno 1409. à Friderico Marchione Misnensi^d: quum Praga discessisset Germanorum, quæ ibi fuerit, natio Huffi molimina & conatus improbans. Marchio *Fridericus* illos hospitio exceptit, & animum ad erigendam Academiam statim adiicit f.

HEKELLI.

a Ubi superiori seculo *Georgius Fabricius, Chemnicensis*, summâ cum laude docuit.

b Heic in Ecclesiâ hodiè, ut olim *Stringentius*, eminet *Mattias Zimmermannus*, Vir exteris gratissimus, mihique faventissimus.

c Egregiè munitam ac splendidam.

d Et Duce Saxonie.

e Quæ Luminibus suis, *Jo. Ad. Scherzer* in primis, *Friderico Rappo*, Praeceptoribus meis desideratissimis, *Georg. Tob. Schwendendorfero*, *Mich. Heinrico Hornio* & *Chr. Frid. Frankensteinio*, haëtenuis est privata.

f In hâc, præter *Jacobum Fornium*, magni & accurati judicii, excellentis modestiæ, & propterea summæ autoritatis Virum, atque *Jacobum Thomasium*, seculi nostri *Tullium* & Doctorem meum venerandum, hoc tempore fidelissimè atque felicissimè docent *Georg. Lehmannus*, *Georg. Mœbius*, *Joannes Bened. Carpzovius*, *Valentinus Alberti*, *Joannes Olearius*, (etiam Doctores atque Praeceptores mei omni obseruantæ cultu ætatem prosequendi) *Barth. Leonh. Swendendorferus*, *Aug. Bened. Carpzovius*, *Georgius Heinz*, *Andreas Mylius*, *Gottfr. Welschius*, *Mart. Frid. Friesz*, *Paulus Amman*, *Joan. Bohn*, *Ant. Gunth. Heshusius*, *Otto Menkenius*, *Joach. Fellerus*, *Adam Rechenberg*, *Joan. Cyprianus* & *Christophorus Pfauzius*, Viri consummatæ eruditione, singulari in docendo dexteritate, pergratâ morum suavitate ac famâ præclarâ conspicui, Patroni, Fautores ac Amici mei optimi, quos Deus Ecclesiæ ac cuivis Litteraturæ quam diutissimè su-

perstites esse velit! Hæc celebris Academia diversis *Collegiis*, iisque splendidissimis, *St. Pauli* nempe, ubi Bibliotheca singulari curâ ac studio *FELLERI* mei πολυμαθεσάτου appositè est instructa ac aucta, it. duobus *Principiis*, *St. Petri* & *B. Mariae Virginis* est exornata. Respublica oppidana Pietate, Prudentiâ, Autoritate, Benignitate ac æquis probéque cōpositis Legibus, seu fundamento, nitiuitur. Ex inclutæ ac amplissimæ hujus Républicæ Proceribus, cum Musis invigilarem *Lipsia*, post τὸν πάντα BORNIUM, Patronos ac Mæcenates Consulares habui *Christophorum Pinckerum*, p.m. *Christianum Lorenz ab Adlershelm*, cuius Pinacotheca & Hortus visu digni sunt, & *Paulum Wagnerum*, manufectorum Musarum Portionem haud ignobilem. Habui Evergetam *Adrianum Stegerum*, Aedilem splendidissimum & omnigenâ eruditione variâque scientiâ nobilis, & habeo hodiè Fautorem candidissimum *Fridericum Benedictum Carpzovium*, Virum melioris Litteraturæ excellenter peritum, & propterea *Italis*, *Gallis*, *Anglis*, *Danis* & *Batavis* etiam gratissimum. Docet quoque ibidem in Ecclesiâ summâ cum laude *Augustus Pfeifferus*, Fautor meus singularis, cuius nomen & *Arabs*, & *Turca*, & *Perſa* venerantur.

g Hæc Urbs celeberrima, natale Solum si spectemus, tot Viros summos ac solidè eruditos edidit, quot è MINERVÆ Caballo isto stupendæ magnitudinis adversus Trojanos prodire imperterriti milites. Sunt autem illorum præcipui, iisque juxta *Alphabeti* ordinem positi, sequentes: *Joannes Bohnius*, *Jacobus* atque *Joannes Bornii*, *Godfr. Christianus*, *Jo. Andreas* atque *Paulus Boſſi*, *Jo. Benedictus*, *Augustus Benedictus*, *Sam. Benedictus* atque *Frid. Benedictus Carpzovii*, (Fratres,) *Gaspar Cruciger*, *Sigism. Finkelthufius*, *Chr. Frider. Frankensteinius*, *Martinus Fridericus Friesius*, *Martinus Geierius*, *Andreas Glauch*, *Daniel Griebnerus*, *Tobias Heidenreichius*, *Michael Heyland*, *Heinricus Hoepffnerus*, *Paulus* (Pauli Fil.) *Hornicæus*, *Gottfr. Nicolaus* atque *Thomas Ittingii*,

Novibur-
gum.
Dresda.

jor est ^a Noviburgium, Naumburg, at minus splendida, & ipsa nundinis celebris. ^b Dresden, (*^c) Dresden, urbs est cum arce

Ittigii, (Fratres,) Franciscus Kestius, Simon Loeflerus, Jo. Christoph. Marci, Samuel Mosbachius, Jo. Ulr. & Jo. Fridericus Mayeri, (Pat. & Fil.) Heinr. Meyer, Christoph. Pinker, uterque Pistoris, Modestinus np. & Simon, Tilemannus Andreas Rivinus, Paulus & Paulus Franciscus Romani (Pat. & Fil.) Quirinus Schacherus, Joannes Schilter, Zacharias Schneider, Barthol. Leonh. Schwendendorfer, Adrianus & Thomas Stegeri, Joannes Thilo, Jacobus, Joannes & Christianus Thomafii, Paulus & Christianus Wagneri, (Pat. & Fil.) Jeremiah Weber, Gottfr. Welschius atque Caspar (Caspar. Fil.) Zieglerus. Timotheus Polus, alter ille Martialis, inter LIPSIA M atque JUSTUM LIPSIUM Lib. II. Epigr. XXXII. hanc comparationem lepidam instituit, canendo:

*Non multum distant Urbs LIPSIAM, LIPSIUS Autor;
Moribus ISTA nitet, sed micat ILLE stylo.
HÆC Urbes inter Dea, sed Deus ille Virorum.
Multas HÆC Libras ventilat, ILLE Libros.*

BUNONI S.

^a Naumburgium ^b ad Salam Episcopatu etiam nobilis est: haud longe ab urbe ista est ^b Porta, die Pforte ⁱ, cœnobium, ubi Schola Illustris.

^c Pons iste lapideus est, quod Hispani de Sevilia sua jactitant: *Qui non vedit Sevilia, non vedit mirabilia*: hoc idem de ^c Dresden Germanis licet dicere. ^k

HEKELLI.

^b Hujus Loci verè clari ac nobilis Rempublicam ex voto adornatam hactenus valde illustrem ac celebrem reddiderunt Riemer-

^a Naumburgium. ^b Porta. ^c Dresden.

(*^c) Multissima, & inter Germaniae præcipuas locum obtinet. Elbis amnis quæ civitatem fecat, ponte lapideo 17. arcubus struēto jungitur. Palatum Electoris vix illi Germanorum secundum, & Museum in primis mirabilibus Naturæ & artis refertum haud immerito jactat, cui nullum forsitan in orbe Europæ æquiparandum est. de quo Lector curiosus Itinera D. Brown haud sine fructu consulat. Munimenta quædam a Carolo Magno struēta, in arte huc usque resstant. (Ed. Lond.)

rorum, Voglerorum, Wolfiorum, Mosbachiorum ac Krausorum, Virorum amplissimorum, Nomina, omnibus Bonis ac Piis omni honore & cultu semper excipienda. Alias, præter Joannem Prettenium, hec quoque sunt nati Georgius Francus, Vir mihi favens egregie, atque Jo. Georgius Gravius, eminentioris Litteraturæ Dictatores splendidissimi, quos DEUS Eruditis & Patriæ quam diutissimè superstites esse velit. Atque etiam Casparis Fil. & Sixti Bertramorum, nec-non Joan. Toppieri, Amici mei candidi, dulcissimum natale Solum.

ⁱ Chronicon PORTENSE duobus Libris distinctum operâ & studio Justini Pertuchii, ejusdem Cœnobii Rectoris optimè meriti, prodiit Lipsia Ao. huj. Sec. 12. 4. f.

^k Hec nati sunt Viri illustres atque celeberrimi, Christianus & Wolfgang. Casp. & Klengel, Wolfgang. Casp. Martini, Ad. Sam. Freystein, Melch. Heinrich Schedel, Balthasar Meissnerus, Jo. Fridericus König, Georgius Lilius, Sigism. Rupertus Sulzbergerus, Augustus Buchnerus, &c., qui hodiè Musarum Teutonicarum Apollo à multis jure meritoque dicitur, Joann. Christianus Schuhmannus, Amicus meus certus, fidelis atque constans. Ecclesiæ aulicæ Electorali jam laudabiliter præfet Jo. Andr. Lucius, Theologus doctissimus; Oppidanæ v. Theologus subtilissimus, Sam. Bened. Carpovius, cuius Collegæ ac Σύνεργοι fideles sunt Christianus Lucius, Bernh. Schmidius, Paulus Bosius, Joan. Seebisch & Jo. Heinrich Kuhnus, Viri litteratissimi, suavissimi atque eloquentissimi, mihique faventissimi. Quibus & addendus Georgius Greenius, fideliter in Aulâ docens. Scholam Crucianam dexterim regit Jo. Augustinus Egenfus, Oretes meus candidus. Inter JCTos sunt hodiè excellenter inclati ac clari Isaac Leicker Salom. Zapffius, Adam Christoph. Jacobi, utrique

arce magnificentissima, Ducum Electorum sedes ¹(*1). Ce-
lebrantur hic maximè *pons super Albim*, *Stabulum* equorum,
armamentarium, & quod incolæ vocant, *die Kunst-Kammer*;
ubi notatu digna visuntur plurima. ² Freiberg, (*2), ^a An-
neberg,

^b Freiberga.
Anneberg.

utrique Nicolai Seniores atque Augustus Be-
kerus. Claret quoque ibidem hoc tempo-
re Birnbaumiorum, Wesenerorum ac Morgen-
sterniorum, Medicorum quippe felicium,
Nomina omnino amabilia.

BUNONI S.
¶ ^a Freyberga haud longè à Mulda mo-
numentis Elektorum nobilis, diuturna illa
obsidione, quam anno 1642. fortiter sustinuit,
Suecici exercitus tum debilitavit vires ^m. A
soli bonitate adeo celebris est, ut Misnenses
proverbo dicere soleant: *Wann Leipzig
mein wäre, so wolt ichs zu Freyberg verzeihren.*
¶ ^b Annaberga, olim Schreckenberg, unde
certi generis nummis nomen impositum;
ut dicerentur Schreckenberger. ⁿ

HEKELI I.
1 Modernus Elector est JO. GEORGIIUS
III. Heros fortis, prudens, gravis, magna-
nimus ac planè imperterritus, ideoque nec
Tartaro, nec Scythas, nec ullum hostem
formidans. Ejus Eleitoralis Princeps est
JOANNES GEORGIIUS IV. Princeps cum
Eusebiac cæteris Virtuibus, quæ summos
Heroës ornare possunt, feliciter maritatus.
Hic cum illustri Knochio, Ephoro suo dex-
terimo ac omnino candido, exteris Terras

non sine magno atque ineffabili fructu non
ita pridem, DEO Duce ac Angelis comi-
tibus, perlustravit. In hac Aulâ Electorali
augustâ, post Hauwizium tenet primas hoc
tempore cum laudato Knochio NICOLAUS
GERSDORFIUS, Henriettam Catharinam,
inclitâ gente Frisia ortam, quam nobiliores
Muæ GERMANORUM MELPOME-
NEM non iniquè nuncupant, fidelissimam
habens Conjugem. Nec obscura sunt Sin-
fendorfforum, Miltziorum, Hünekeniorum,
Schoenbergorum, atque Beichblingiorum No-
mina, quæ ego imprimis, dum vivam,
venerabor. Hujus Aulæ Concionator pri-
marius atque Confessionarius est Philipp.
Jacobus Spenerus meus, Theologus, in cuius
corde infucata Pietas, Doctrina pura, sin-
gularis Morum suavitas ac Candor rarus
Templum suum habet optatissimum. Ideo-
que & à suis amabilibus atque benignis
Francofurtensibus, quorum Ecclesiæ Evan-
gelicæ per integros viginti annos gloriofissi-
mè præfuit, non sine magno gemitu, la-
mentatione atque desiderio est dimissus.
Palaeo-Dresda, d. VI. Aug. ante triennium
in cinerem redacta, nunc tota ferme est
reparata, & longè splendidior, ac olim
erat ædificata, exstructa.

^m Cunas præbuit Hieronymo Wellero,
L 1 2 Theologo

a Freyberga. b Annaberga.

(*1) Familia hæc illustrissima ab Harterico Saxonum Rege, ante Christum natum
originem dicit. De hoc autem inter Doctos non constat. Hengistus, Saxo, qui australē
Britanniæ partem subegit, inter Duces Saxoniarum numeratur, cuius effigies optime de-
lineata in Palatio Electorali inter alias in primis visu digna est. Qui Stemmatum ac Pro-
sapiam horum Principum dignoscere velit, Atlantem historicum supra laudatum confu-
lat, ubi nihil non magnificum reperiet. Elector Saxonius Marescallus magnus Im-
perii olim constitutus est, quo nomine præsidio, ubicunque Ordines Imperii conveniunt,
præfet, & durante Interregno ut Vicarius Imperii, nisi regionibus illis quæ Comitem Pa-
latinum vicarium agnoscent, Germaniam regit, & omnes Ordinum conventus, nisi qui
Collegiales vocantur, indicit; at Elector Moguntinus, cuius est hæc provincia, Electro-
rem Saxonum de Conventu indicendo certiore facere tenetur, qui Comitem Pap-
penhemium Vicarium suum mandatum illud Ordinibus exhibere jubet. (Ed. Lond.)

(*2) De mineralibus five fossilibus Friburgensibus, & quomodo ad usum humanum
præparentur, sedulus Lector iter laudatissimi D. Brown, aut Atlantem Geographicum
Londini editum consulat, ubi proventum harum fodinarum omnino mirabilem esse
facile deprehendet. (Ed. Lond.)

Mariæberga.
Weissenfels.
Zwicka.
Zeitz.
Chemnitz.
Torga.
Joachims.
Thal.

neberg, ^b Marienberg, argenti metallis fœcunda opida (*1),
^c Weissenfels, ^a Zwicka (*2), ^d Zeitz (*3), ^e Chemnitz (*4),
^f Torga, ^g Joachims-Thal, haud contemnenda opida, quorum
postremum est feudum regni Bojohæmiæ. Est præterea in
Misnico agro Principatus Snebergenis ^h, ab opido arceque
ⁱ Sne-

Theologo constanti & Heroico, cuius
Scripta Spiritum CHRISTI & D. LUTHE-
RI spirant flagrantissimè, plena Pietatis,
veræ & solidæ consolationis, quæ omnis
generis tentationibus utiliter opponi possunt,
quemadmodum inquit *Luc. Ofiander Epitom.*
Histor. Eccles. Cent. XVI. Lib. III. c. 7.
Patria quoque est *Io. Maukischii & Danielis*
Fesselli. Antistes Ecclesiæ, isque omni laude
dignissimus, h. t. est *Paulus Philippus* (*Pauli*
Fil.) *Röberus*, Evergeta meus maximus,
quem DEUS cum *Andreas Beyero*, Philo-
logo insigni meoque Amico vetere, quām
diutissimè conservare velit.

ⁿ Erasmi Sarcerii, Gregorii Bersmanni,
Michaëlis Barthii atque Joan. Frenzelii di-
lectissima Patria.

BUNONIS.

^f a Mariæberga est in finibus Bohæmiæ.
ⁱ b Weissenfels ad Salam.
^x c Zwicka ad Muldam fl. in limitibus
Misnæ & Voigtlandiæ jacet eo loco, quo
Carolus M. in Venedos movens olim castra
habuit. Ager ejus vocatur *Campus Cygneus*,
das Swanenfeld. Urbem hanc Cygneam &
Cyneum hodie vocant, quod nomen accep-
tis fabulose putant à *Cyno*, Herculis filio.
Claram reddidit illam *Janus Cornarius* g,
Medicus, qui opera *Basilii*, *Epiphanii*, *Hip-*
pocratis, *Platonis*, & plurimos *Galeni* libros
in Latinum transtulit sermonem. ^r

^λ d Zeitzium, ad Elystrum Episcopatu-
olim clarum, qui postea Naumburgum de-
latus est. ^s

^μ e Chemnitz est ad fluvium cognomi-
nem. ^t

^v f Torga ad Albim stativis illis nobilis,
ex quibus *Bannerius*, undique licet multis

a. Mariæberga. b Weissenfels. c Zwicka. d Zeitz. e Chemnitz. f Torga.
g Vallis Joachimica.

(*1) Antiquorum *Leucopœtra*, & Ducatus titulo insignita. (Ed. Lond.)

(*2) Olim Imperialis, at nunc exempta. (Ed. Lond.)

(*3) Ducatus etiam titulo decorata. (Ed. Lond.)

(*4) Olim Imperialis, at nunc exempta; plumbi fodinis clara. (Ed. Lond.)

millibus cinctus, cum exercitu suo incolumis
evasit, anno 1637.

^ξ g *Vallis Joachimica* in descriptione Bo-
hæmiæ, cuius pars est, memorata, cele-
britatem suam debet dicitibus argenti venis,
& *Johanni Mattheso*.

HEKELII.

^ο Hodiè est Sedes *Joannis Adolphi*, glo-
riosissimi Saxonæ Duci, splendida, claret-
que illustri Athenæo & celeberrimis *Joannis*,
& *Joann. Andreae Oleariorum*, nec non
Heidenreichii ac *Schieferdeckeri* Nominibus.

^ρ Heic magnum errorem commisit noster
Cluverius, dum *Principatum Snebergensem*
cum *Arce* existere statuit; cùm faltem fine
Arce est Oppidum, persplendido Senatu,
cujus Consul primus *Christophorus Pirerus*,
JCtus egregius, fuit, & hodiè portio haud
in clara *Jo. Christian. Makius*, Vir variâ
doctrinâ ac arte medendi non leviter imbu-
tus, mihique constantissimè favens, hoc
tempore exornatum. Laudavit hunc locum
patrum, eumque celebrem & amicum,
Christianus Horleman, t. t. *Juvenis* sedulus
& Alumnus *Magdeburgicus*, qui tandem Scho-
læ *THOMANÆ Lipsiensis Σύνεψης*, &
quidem in ordine *Tertius*, & non *Con-Rector*,
sicuti falso in *Chronico Snebergensi Melzeriano*,
quod ego ex amabilissimo *Makiano* dono,
dum vivam, possidebo, p. 723. extat, est
declaratur. Patria est *Pauli Blumbergi*,
Joannis Hoelzeli, *Ambrosii Lobwasseri* atque
Davidis Lichtenhahnii mei. Error quoque
non levis est, quando *Cluverius* hoc Oppidum
Comitatui *HENNEBERGICO*, quem
(à me aliquando cum DEO pro virili de-
scribendum) prorsus siccō, ut dicitur, pede
negligens præterivit, adjungit. *Snebergam*
enim.

Sneberg (* i) cognominatus, cui conjunctus est Comitatus Hennebergensis. Aldenburgium Ducum sedes est. Misniæ snebergæ. Comitatus Henneber- gensis.

BUNONIS.

o Schneberga olim metallis dives.

*π a At Comitatus Hennebergensis in Fran-
conia est; ubi ejus facta mentio.*

^{p b} *Aldenburgium* ad Muldam v. Conradi von Kauffungen scelere, quo Ernestum & Albertum Friderici Electoris filios ex arce illa noctu abduxit anno 1455. etiam notum. In Misnia præterea sunt opida c *Merseburgium* ad Salam Episcopatu nobile: d *Rochlitz* ad Muldam: e *Grimma*: y ad Muldam schola nobilis. f *Lucca* inter Zeitzium & Bornam ad Pleissam: ubi Philippus Nassovius à Friderico Marchione occisus anno C. 1308. Et quoniam Marchio multis damnis ab Imperatoribus erat affectus, in compensationem horum occupavit *Aldenburgium*, *Chemnitium* & *Zwickaviam*, quæ erant urbes Imperii. g *Würzen* ad Muldam collegio nobile: ad eundem fluvium sunt h *Leipzitz*, i *Colditz*, & k *Eilenburgium*. Ad Episcopatum Merseburgensem pertinet l *Lützen*; prælio, quo Gustavus Adolphus Rex Sueciæ cecidit, nobilitatum. m *Mulberga* ad Albim famam habet à clade Johannis Friderici Electoris, qui ad hoc opidum à Carolo V. acie victus & captus est anno 1547. Ad Albim quoque est n *Pirna*; o *Königstein* castrum munitissimum, p *Stolpene* cum arcez; q *Groffenhaina*, r *Bischofsmühla*.

HEKELLI

v Hanc Urbem, quæ non ad *Muldam*,
sed ad *Pleissam*, (unde & antiquè *Pleissen-*
burgum dictum) sita est, & rectius, me
judice, *Alteburgum*, seu *Alienburgum*,
(die *Alte Burg*, *Saxonum* nempe *Ducum*,)
quàm *Aldenburgium*, scribitur, carmine
quidem juvenili, sed fanè felici ac optimè
composito, condecoravit Ao. huj. Sec. 47.
Israël (Josephi Sen. Poëta illius Christiani
celeberrimi, Fil.) *Clauderus*, Fautor meus,
cum viveret, certissimus. *Monaferium*

^a Comitatus Hennebergicus. ^b Aldenburgium. ^c Merseburgium. ^d Rochlitz. ^e Grimma. ^f Lucca. ^g Würtzen. ^h Leisnitz. ⁱ Colditz. ^j Eilenburg. ^k Lützen.

(*) Argenti fodinis celebris. (Ed. Lond.) (* Nomen nivosum montem denotat.)

Voytlandia. cæ etiam ditionis est • *Voytlandia*, cujus caput est opidum *Hoff*, satis nobile.

II. τ Sa-

pestate dextrè ac feliciter regit; *Joannes Müllerus*, Mylavensis Variscus, Amicus meus colendus, jampridem est mutatum, à *Friderico Barbarossa* A. Chr. M. CLXXII. fundatum esse constat. Sed Curia, ubi COLLOQUIUM ita dictum ALTEBURGENSE inter *Wittebergenses*, atque *Jenenses* de Materiâ: *Qualis* nempe sit *Justificatio nostra coram DEO?* *JOANNE GUILLEMUS*, *Saxonie Duce* atque *Patre Patriæ*, mandante, Ao. super. Sec. 68. est habitum, Ao. 62. ejusd. Sec. est exstructa. Heic in lucem sunt producti *Jo. Georg. Brem*, *Jun. Jacobus*, *Josephus Israël* ac *Gabriel Clauderi*, Fratres, *Heinricus & Jacobus Crellei* Fratres, *Jo. Georg. Doeherus*, *Heinricus Freieslebius*, *Joan. Arnold Friderici*, *Jo. Georg. Kaiser*, *Heinr. Opitius*, *Joannes Reinboth*, *Joannes Richter*, *Joannes Schubart* atque nonnulli alii. Qui in hoc Oppido aliâ Scriptis clari adhuc existunt, sunt *Jo. Christfried & Paul. Martinus Sagistarii*, Pat. & Fil. ut & *Jacob Daniel Ernesti*. Viri ut singulari eruditione, ita & variâ virtute probè exornati. Adjacet ALTEBURGO MEUSELWIZIUM, *Viti Ludovici à Seckendorff*, Mæcenatis mei magni, Sedes ac *Samuel. Langii* Patria. Cæterum, Lineâ *Saxo-Ducali Alteburgiâ* per FRIDERIC. WILHELMUM III. deletâ, hic Ducatus ad *Gothanam* Lineam est translatus, cuius Herus jam est FRIDERICUS, Heros omne encomium superans.

x Ac Viris celebribus, *Valentino* in primis *Sittigio*, atque *Friderico Hildebrando*.

y Ubi *Jo. Fridericus Mayerus* concionatur suaviter.

z Atque honestissimâ *Beckerorum* familiâ.
BUNONIIS.

σ a *Voytlandia* Misniae, Bohemiæ, Palatinatus & Thuringiae continetur finibus, diversis subjecta Dominis. Pars ejus Marchionibus Brandenburgensibus paret, quorum sedes b *Culmbach* cum arce *Plasenburg*, *Bareyth*, & *Hoff*, sive *Curia Reicheniana*, ad Salam est. At *Onolspachium*, unde quoque Marchiones Brandenburgici appellantur, est in Franconia, c *Plauen*, *Olsnitz*, cum arce vicina *Voigtberg*, unde regioni nomen, & *Adorf* ad *Elystrum*, sunt in ditione Saxonie

Ducis: a aliaque nonnulla tenet Bohemiæ Rex. In eadem Voytlandia sunt Barones *Plauenfes*, qui *Rensii* dicuntur, die *Herrn Reussen von Plauen*, quorum est *Weida*, *Gera*, *Greitz* b Ibidem quoque est *Pinifer* mons, quatuor fluminum parens, *Mæni*, *Sala*, *Egra* & *Nabi*.

HEKELLI.

a Huc referendum (præter AURBACHIUM, ubi *Joannes Foersterus* natus, nec non *ELSTERBERGAM*, *GEFELLAM*, *LENGEFELDAM*, *MUHLDROFIUM*, illustrem *BODENHAUSENIANAM* Sedem, *MYLAVIAM*, *PAUSAM* atque *THEUMAM*,) dilectum & in me beneficū *REICHENBACHIUM*, Oppidum sanè opulentum, populosum, benignum ac splendida *ADOLFI FRIDERICI* (*Friderici* g. m. Fil.) *METZSCHII*, Promotoris mei optimi, Sedes. Patria est *Germanorum VIRGILII*, *Friderici* np. *Rappolti* mei, ut & *Egidii Wildii*, *Joannis Fidleri* & *Michaëlis Listii*, qui undique Litteratis, cùm adhuc essent superfites, ob Eruditionem haud vulgarem fuisse valde grati. Nati quoque heic sunt inter Doctos *Wolfg. Bekius*, *Joannes Dasdorfius*, *Joannes Heifelius*, *Joannes Hoenigius*, *Paulus Markartus*, *Adam Meyer*, *Paulus Roefelius*, *Paulus Starkius* Sen. atque *Daniel Weymar*, qui Officiis haud spennendis publicis partim quondam præfuerū, partim adhuc præfunt. Alias Respublica candidorum *PLAVIENSIVM Detlefiano* ac *Wildiano*; Ecclesia verò ac Schola *Heislianiana* atque *Bartholomeiano* Nominibus, iisque amplissimis ac valdè amabilibus, adhuc illustrantur. *Wolfg. Franzii* Patria.

b In eadem *Voytlandiâ*, f. *Terrâ Varisco-rum*, sedent quoque Comites ac Domini à *Plaviâ*, Heroës pii, litterati atque magnanimi; *Reusii*, seu *Rutheni* aliquoquin dicti, qui in duas Lineas, *Seniorem* nempe ac *Juniorem*, dividuntur, & illufrissimo *HENRICORUM* nomine, *Berthâ*, *Carinthia* Duce & *Henrici VI. Imp. Rom. Confanguineâ*, *Henricoque Seniori*, *Domino de Weidâ*, feliciter tandem maritatâl, anxiè sic postulante, omnes ac singuli insigniti. Senioris Lineæ *Ruthenorum* Sedes est *Graiza*, Opidum duabus Arcibus clarum ac *Danielis Mülleris*,

a *Voytlandia*. b *Culmbach*. c *Plauen*.

II. & *Saxonie Ducatus ad utramque Albis fluvii ripam est, ^{Saxonia.}*
in varias ditiones disceptus. Urbium clarissima amplissima-
que est ^a *Magdeburgium, Meydeburg* (*1), *Burggraviatus S.* ^{Magdebur-}
Imperii, & Archiepiscopatus (*nunc *Ducatus*) *titulo maxime* ^{gium.}
insignis (*2).

Mülleri, Theologi Lipsiensis, patria. Sed Junioris Lineæ Rutheni sedent *Slaiza, Gera,*
Lobensteinii ac Hirschberga. Ubi notandum,
quod *Slaiza* *Wolfg. Ad. Lauterbach* atque
Christoph. Limmer, JCTi, nati sint; *Gera*
vero, quæ ipsa mea Patria, in lucem sunt
editi *Henricus Conradi*, uterque *Posnerus,*
Joannes & Caspar videlicet, Jo. Fridericus
Kœberus, Gymnasium patrium jam regens
laudabiliter, atque *Joan. Reiskius.* Hanc
per dulcem atque impense charam meam
Patriam, à quâ Oppidulum *LANGENBERGA,*
Joannis Peiskeri, Amici mei constantis atque
candidi, natale Solum, h̄ die XX. *Martii*
Ann. huj. Sec. misere decurrentis 86. à *Vul-*
cane imminisericorde ac prorsus inexorabili,
permittente justissimi DEI Iustitiā, totam
ferme, proh! hunc in modum consumptam
esse constat, ut utraque *Caria, Politica*
nempe atque *Senatoria*, ut & *Ecclesia* atque
Schola publica, auxiliante DEO, steterint
& adhuc stent salvæ ac incolumes. Quod
inopinatum incendium Crena *Wendleriana*
metrica non solum prolixè descriptis, sed
& perpetuò notatum esse voluit sequenti
Chronodisticho:

MariLe, prob! VICena DIES fataLIs et atra
Eft tVa GERÆ! Vrbs heV! Igne fvren-
te rVit.

Quapropter quod olim *Thomas Securius*,
Poëta felicissimus, in Centur. Epigrammat.
Miscell. Decad. IX. Epigr. V. de doctâ GE-
RA cecinit, idem & mihi sic est canendum:

GERA mea fautrix Musæ, mea sola voluptas,
Non possum Tecum vivere, nec sine Te.

B U N O N I S.

^b *a* *Saxonia* alia est *Inferior*, alia *Superior*.
Inferior *Saxonia* continetur finibus Pomeraniæ, Marchiæ Brandenburgensis, & *Saxonie*

III. φ Wit-

Electoralis ab Oriente, Thuringiæ, Hassiæ,
& parte Westfaliæ à Meridie: ab Occasu
itidem concluditur parte Westfaliæ, Frisia
Orientali & parte maris Germanici, à Sep-
temtrione, parte maris Germanici, Ducatu
Slesvicensi & parte maris Baltici. In ea
Saxoniam sunt Archiepiscopatus Magdebur-
gensis ^c, Ducatus Brunsvincensis, Lunebur-
gensis, Bremensis, Verdensis, Meckelbur-
gensis, Lauenburgensis, Holstia; Episco-
patus Halberstadiensis, Hildesheimensis,
Lubecensis, Ratzenburgensis, & Comitatus
Delmenhorst. ^b *Superior Saxonia* habet ab
Oriente Lusatiam; à Septemtrione Mar-
chiam Brandenburgensem, & Magdeburgum:
ab Occidente Thuringiam; à Meridie Mis-
niam. Rigatur *Albi, Sala, Mulda, &c.*

^d *c* *Magdeburgium* Archiepiscopatu, &
calamitate illa, quæ anno 1631. à Tilio
expugnata tota fere interiit, celebris: restau-
rata tamen hodie floret ^d. Est verò Archiep-
iscopatus iste, qui ad Circulum pertinet
Saxonie Inferioris, magna ex parte ad Sa-
lam situs, & Albit. Collimitantur ei Mar-
chiaci Brandenburgenses, Saxones Superiores,
Brunsvinces & Anhaltini. Sunt porro
in hoc Archiepiscopatu opida *Burgum* versus
Marchiam: *Wolmersfeden* Archiepiscopi quo-
que fedes: *Haldenleben* ad *Oram* & *Bive-ram* fl. *Salza*, *Juterbock* & *Calba* ad
Bodam.

H E K F L I I.

^e AUGUSTO, *Saxonia* Duce & Archi-
Episcopatus hujus Administratore, piè pla-
cidè mortuo, in *Ducatum* mutatus.

^d Docet ibidem ad *Div. Jacobi* fideliter
Christian. Scriverius, Theologus excellenter
pius, devotus atque candidus, quem fidelis
Parentis instar semper venerabοr. Clarent
ibidem quoque *Georg. Schonbel à Rosenfeld*,
Philippus Müllerus, *Balthasar Kinderman* &
Henr. Matthias à Brohn.
^e *Joannis Deutschmanni* Patria.

B U N O -

^a *Saxonie* Inferioris fines. ^b *Saxonie* Superioris fines. ^c *Magdeburgium.*

(*1) Olim *MEYDEBERG*, ut probè *Cluverius*, nunc *MAGDEBURG*.)

(*2) Sunt qui *Magdeburgium* *Ptolemæi Velovium* esse dicunt; alii autem à *Druso* aut
filio ejus *Germanico conditam* esse volunt, & *Parthenopolin* nominatam, i. e. *the*
Maiden

Wittenberga. III. ♀ Wittenberga opidum nitidum ac munitum (* i), Ducum

BUNONIS.

♀ a Wittenberga ad Albim Academia etiam celebris est : condita illa est à Friderico III. Electore, introducta 18. Octobris s. Primus Academiarum Rector fuit Martinus Pollicius Mellerstadius Francus, Electoris Medicus, & trium superiorum Facultatum Doctor, qui antea in Rhodo insula, quum Princeps ille vina Cretenia liberius bibisset, & se in balneas contulisset, ingressus eum sua manu eduxerat, ne febri ita correptus moreretur; quod Christophoro Bavarо itineris comiti accidit. Qua de causa Medicus ille Electori præprimis charus erat. Cum B. Luther Wittenbergae docuit Philippus Melanchthon, qui humani ingenii modum excedens, folus fere sine omni exemplo simili in omnibus doctrinis in toto genere humano maximus fuit, p'aneque θεωρεῖν κατηγορεῖ, ein wonder und besonder Mann. Witteberga autem, ubi fulserunt illa duo clarissima lumina, Lutherus & Melanchthon verè fuit, utroque vivente & docente, lux orbis terrarum, communis generis humani schola, & clarior, quod Cicero de Athenis olim scripsit, quam, ut indicari egeat g. In Saxonia Electorali

quoque sunt opida Belzig: Hertzberg: Bitterfeld ad Muldam: Dieben ad Muldam, quod opidum Melanchthon Thebas appellat Saxonicas, nominum cognominationem respiciens. Kemburg: Schmiedeberg inter Albim & Muldam.

HEKELII.

f Anno Chr. 1502.

g Clara adhuc redditur viventibus Abrahamo Calvio, Theologorum Orthodoxorum Promacho, Joan. Andr. Quenstedio, Joanne Deutschmanno, Casp. Zieglero, ICTOR. Primicerio, Wilbelmo Leijero, Wern. Theodoro Martini, Godofredo Straussio, Georg. Mich. Hebero, Mich. Sennerto, Joan. Strauchio, Jeremias Lassio, Andreas Sennerto, Constantino Ziegrā, G. Casp. Kirchmajero, Mich. Strachis, Mich. Walthero, Balthasar Stolbergio, Christiano Rörensee, Conr. Sam. Schurzfleschio, Christiano Donati atque Theodoro Dassovio, Viris de studiosa Juventute præclarissime meritis & adhuc simili modo merentibus, iisque laudatissimis atque celeberrimis. Curiam Wittebergicam etiamnum illustrat præsentia sua Vir omnigena Scientia, præclara Modestia

a Wittenberga.

Maiden's Burgh, quia Venus ibi colebatur sub specie Virginis nudæ, oculis splendentibus, coma flavecente in humeros demissa, & in curru deaurato infidentis, cui jungebantur duo Cigni & duo turtures albi; caput Veneris Myrto redimebatur, faciem ardentem in pectore, Globum in dextra, & aurea poma tria in sinistrâ gerebat; quam imaginam, una cum templo in quo colebatur, Carolus Magnus dirai jussit. Dantur etiam qui urbem hanc conditam aut saltem amplificatam volunt ab Edgitha Imperatrici Othonis Cæsaris uxore, & filiâ Edmundi Anglo-Saxonum Regis, quæ magnis sumptibus Templum Cathedrale ibi struxit more Anglico, cuius statua lapidea ibi asservatur, juxta quam repræsentantur multa aureorum millia quæ Templo huic consecravit. ab Othono item, consentiente summo Pontifice, Archiepiscopus ibi constitutus qui Primas Germaniae, & Pontifici soli subditus erat, dissentientibus autem tribus Electoribus Ecclesiasticis & Archiepiscopo Salzburgensi. Anno 1556 Confessionem Augustanam amplexa est hæc Civitas. An. 1631 longam obsidionem a Cæsareis perpetua est, & cedere nolens nisi salvâ fide Evangelicâ, tandem vi expugnata, Tillio Duce, quando plas minus 36000 Civium fero perierte, Virgines & Matronæ nefariè violatae, vix 400 Cives fuga elapsi, & Civitas incendio deleta: furor autem hostilis Cathedrali percitat, ubi 49 Altaria opere exquisitissimo numerantur. De hoc infando scelere Tillius gloriari solebat, & Cladem hanc sanguinolentam Nuptias Magdeburgenses appellabat. Conventu Westphaliani Archiepiscopatus hic, sub Ducatus titulo, Ditioni Brandenburgicæ annexus est: at splendorem pristinum Civitas nondum recuperavit. (Ed. Lond.)

(* i) Amplum etiam & haud infrequens; Academia inter Lutheranorum celeberrimas numeratur. Oppidum autem Saxoniae Ducatus præcipuum & munitissimum. Ducum Sedes usquequo Principatus in Familiam Misnicam transferebatur. (Ed. Lond.)

cum Saxoniæ quondam sedes, Martini Lutheri Theologica professione maximè clara. ^a *Halla*, vulgò *Hall in Sachsen*, ^{Halla.} elegans urbs, fatis coctione maximè celebris (*¹).

IV. Est in Saxonia, sui juris ^b *Principatus Anhaltinus*, ab arce *Anhalt* ita cognominatus; huic subiunt duo Comitatus, *Ascanien* & ^c *Barbi*, Baronatusque ^d *Bernburg*. ^e *Dessaw*, Principum sedes, urbs est lauta (*²). Hac quidem major est ^f *Servesta*, *Zerbst*, at minus polita.

V. Est in eadem Saxonia clarissimus omnium ^g *Comitatus Mans-*

Modestiâ atque prudentiâ singulari præditus
Georg. Melch Thilo, Fautor meus integer.
 Sed Scholam Oppidanam dexterimè atque
 felicissimè regit *Joan. Pheiskerus*, Vir solidè
 doctus, modestus & in peregrinos beneficus,
 mihius semper amicus.

B U N O N I S.
^a *Halla* Saxonum est ad Salam ^b, arcem
 habet urbi imminentem, *Mauriciburgum*,
 que Archiepiscopi Magdeburgensis nonnun-
 quam sedes est. Salinis quoque illa urbs
 dives est. In eodem Episcopatu Hallensi est
 quoque opidum *Alleben* ad Salam.

^c *b* *Principatus Anhaltinus* Superioris
 Saxoniæ habetur pars, & ferè omnis conti-
 netur finibus territorii Magdeburgensis, Saxo-
 niæ Electoralis & Comitatus Mansfeldensis.

^d *c* *Barbiensis Comitatus* habet opidum
Barby, *Comitum Barbiensium* stirps mascula
 nuper desit.

^e *Bernburg* ad Salam est stativis Gallassis
 & Torstensohnii anno 1644. celebris. ⁱ

^f *d* *Dessavia* ad Albim Mansfeldii clade
 nobilitata.

^a *Halla*. ^b *Anhaltinus Principatus*. ^c *Barbiensis Comit.* ^d *Dessavia*. ^e *Servesta*.

^f *Quedlinburgum*. ^g *Mansfeld*. ^h *Islebia*.

(*¹) Unde per singulas Septimanas Tributum aut vestigal 500 aureorum aut Thalero-
 rum Administratori Magdeburgico pendunt. Hic Lingua Germanica summa puritate
 pronunciatur. Oppidum hoc in primis celebre propter Ptochodochium a D. Franks
 conditum, mirum in modum adauatum & sustentatum, ubi multi aluntur Studiofi,
 opifices &c. fine stipendio fixo, sed tantum Providentiâ Divinâ & benevolorum Elec-
 mosyna undique suppeditato; adeo ut vere dici possit fideles ibi more primitivo fide
 vivere, & Credentes nunquam a Deo Opt. Max. desertos. (*Edit. Lond.*) (* Fran-
 kius Pietistarum institutor, ex hoc loco in alias Europæ regiones sua dogmata disse-
 navit. Hallensem Academiam initio hujus fæculi illustraverunt Viri doctissimi, inter
 quos emicuit Christianus Thomasius.)

(*²) Et munita, Principes Anhaltini inter antiquissimos Germaniæ locum tenent.
 (*Ed. Lond.*)

*Anhaltinus
 Principatus
 Comitatus
 Ascanien
 & Barbi.
 Bernburg.
 Dessaw.*

^g *e* *Servesta* à cerevisia & famam habet;
 Est hic quoque *Cætha*, vulgo *Cohen*. Non
 longè ab isto Principatu fere in finibus agri
 Halberstadiensis, est ^f *Quedlinburgum* ad Bo-
 dam fl. ubi nobile sacrarum virginum Col-
 legium; quod instituit *Henricus Auceps*, cu-
 jus ibi visitur sepulchrum ^m: & porro *Ger-
 ningeroda* itidem nobile virginum Colle-
 gium.

^g *In Comitatu Mansfeldensi* præter *Mans-
 feldiam* castrum & opidum; haud longe à
 Wippero fl. est ^h *Islebia* B. Lutheri patria.
 Mirum est, quod *Agricola*, proverbium il-
 lud, *du bist der treue Eckhard, du warnest
 jederman*, explicans, refert de cohorte Bac-
 chante, vulgus appellat *das wütende Heer*;
 quæ olim quotannis proximo à Bacchanali-
 bus Jovis die Islebam & reliqua Comitatus
 loca transferit, sene quodam agmen ducen-
 te; qui se ipsum nominarat *den treuen Eck-
 hard*. In eo Comitatu sunt etiam opida
Wipra; *Querfurt*; & *Leimbach*.

H E K E L I.

^b Olim Divi AUGUSTI, Ducis *Saxonie*
 & Archi-Episcopatus *Magdeburgensis* Admi-
 nistratoris,

M m

Mansfeld.

Mansfeldicus, ab opido *Mansfeld* denominatus, quatuor alias intra se Comitatus includens (*1).

Brunsvicen-
sis Ducatus.
Brunswick.

VI. *Brunsvicensis Ducatus Caput est*, unde Ducatui nomen,
¶ *Brunsvicum*(*2), libertate imperii fruens; urbs dives ac probe
munita,

nistratoris, Sedes. Hodie paret Electori Brandenburgico. Clarent hanc tempestatem in ista Urbe, quæ satis amœna, atque Salinus dives est, *Fredericus Hendorfius*, *Io. Henr. à Timaus*, *Christoph. Schraderus*, *Gottfridus*, *Io. Christian. & Joan. Gottfried Olearii*, *Andr. Christophor. Schubartus*, *Adam Correjus* & *Joannes Pratorius*, Viri multiplici Fruditione ac omni Virtute insignes & optimi mihi faventes.

i Hodie quoque est Principum Sedes.
k Et *Joannis Durrii* doctrinâ purâ atque sincerâ.

l Clarissimam olim reddebat clarissima Bersianorum ac Wendelinorum Nomina.

m Docet ibi in Scholâ illustri dextre ac feliciter *Sam. Schmidius*, Philologus eximus & verè meus *Pylades*.

BUNONIS.

e a Serenissimorum *Brunsvicensium* & *Luneburgensem* *Ducum Terra* habent ab Ortu Marchiam Brandenburgicam, Archiepiscopatum Magdeburgensem, Principatum Halberstadiensem: a Meridie Mansfeldensem & Stolbergensem Comitatus, Eichsfeldiam, & Hassiam: ab Occasu Abbatiam Corbeiensem, Comitatum Lippensem & Schauenburgensem, partem Episcopatus Osnabrugensis, & Monasteriensis, partem Comitatus Oldenburgici, Mindensem, Bremensem & Verdensem Principatus: à Septemtrionibus Holsatiam, Saxoniam Lauenburgicam & Ducatum Mecklenburgensem. Continent autem terræ illæ Brunsvicenses & Lunebur-

genses præcipue quatuor Principatus, b *Wolferbytanum*, *Calemburgensem*, *Luneburgensem*, & *Grubenhagensem*. De Ducatu Luneburgensi dictum est paulò ante in initio capituli xv. n *Brunsvico-Wolferbytanus Ducatus* re cingitur Ducatu Luneburgensi, Archiepiscopatu Magdeburgensi, Principatu Halberstadiensi, Comitatu Mansfeldensi, Principatu Grubenhagensi, Abbatia Corbeiensi, Ducatu Calemburgensi, & Episcopatu Hildesiensi; quem tamen ipse Ducatus Wolferbytanus magna ex parte ambit. o *Ducatus Brunsvico-Calemburgensis*, fere jacet intra Leinam fl. & tractum illum montosum & filvis obsumit, qui vulgo *der Deister* appellatur; ad quem etiam pertinet Provincia *Göttingensis*; d *Grubenhagensis Principatus* continetur finibus Ducatus Wolferbytenis, & Calemburgensis, Episcopatus Hildesiensis, & Eichsfeldia. Terræ istæ rigantur præcipue *Visurgi*, *Werra*, *Seina*, *Okera* & *Innersta*.

z e *Brunsvicum* o à conditore suo *Brunnoni* Saxonum Duce nomen habens urbs imperii non est, verum in ditione *Ducum Brunsvico-Wolferbytanorum*. In quinque dividitur regiones, ex quibus prima *Urbs vetus*, die *Alte Stadt*; secunda *Urbs Nova* die *Neue Stadt*: tercias *der Hagen*, *quarta der Sack*; quinta die *Alte Wick p.* Arx *Tanqueroada* à *Tanquardo Brunonis germano* fratre primum condita est. Obsidione illa fusiluit, anno 1492. 1550. 1553. 1605. & 1614. Sed anno 1671. à *Ducibus Brunsvicibus* & *Luneburgensis* obessa de-

ditionem

a *Brunsvico-Luneburgensem* terrarum fines. b *Ducatus Brunsvico-Wolferbytani fines*. c *Ducatus Brunsvico-Calemburgicus*. d *Principatus Grubenhagensis*. e *Brunsvicum*.

(*1) Comites Mansfeldenses antiquitatem originis jactant, & illorum plurimi bello clauerunt. In hoc comitatu lapis affatim foditur *Scheiferstein* appellatus, unde magna vis auri & argenti excoquitur. venæ Cupri in his lapidibus pescium, ranarum, glierium, & aliorum animalium formas referunt. (Ed. Lond.)

(*2) Brunsvicum gloriat se primum ex oppidis celebrioribus Confessionem Augustanam accepisse. inter Anseaticas numeratur; Prætorium, Palatium, & Templum magnifica jactat. Cercyrisæ *Mum* vocatae, & coriorum commercio celebris. (Ed. Lond.)

ditionem fecit. *Martinus Chemnitius* ibidem docuit ^q. Porro in hac parte Wolferbytana, præter ipsum ^a *Wolferbytum* ^r, etiam Bibliotheca per Europam instrutissima & magnificentissima nobile, præcipua opida sunt ^b *Helmæstadium* Academiæ anno 1576. à *Julio Brunsvicensium* Duce conditæ, multisque viris Doctis, ac in primis *Tilemanno Heshusio*, *Joh. Casilio*, *Corr. Martini*, *Georg. Calixto* & *Conrado Hornejo*, *Hermannus Conringius* &c. illustre: *Schœnninga* cum arce: *Gandersheimum* ad *Gandam* fl. illustre habens cœnobium virginum. *Holtzmündä* ad *Visurgim*; *Scheppenflede*, *Regia Luttera Königs-Lutter*, ubi Lotharii II. Imperatoris monumentum: *Hessem* arx: item *Lutter am Barenberge*, clade Christiani IV. Daniæ regis anno 1626. nobilitata: *Zellerfeldia* metallis dives. ^c *Comitatus* etiam *Blanckenburgicus* hodiè est in ditione Ducum Brunsrico-Wolferbytensem; qui habet ab Ortu agrum *Quedlinburgensem*, & Principatum Anhaltinum; ab Austro Stolbergensem, Schwarzenburgensem & Hohnsteinensem Comitatus: ab Occasu Principatum Grubenhagensem, Comitatum Wernigerodam: à Septentrione Principatum Halberstadiensem. Rigatur *Boda* Frigida, *Boda* Calida, *Ratisboda* & *Labboda*. In præaltis montium jugis hodie conspicuntur rudera arcium *Blanckenburg*, *Reinstein*, *Heimburch*, *Hartingau*, *Lauenburg*, *Homburg* &c. Tota vero hæc regio montibus & sylvis obsita est. Olim ad Comitatum hunc *Blanckenburgicum* pertinuerunt *Hessem*, *Osterwick*: *Wernigeroda*, *Zillingen*, *Schlanfest*, *Oschersleben*, *Crottorf*, *Elbingeroda*, *Neindorf*, *Langenstein*, *Gersdorf*, & *Quedlinburgum novum*.

^d In principatu *Brunsvico-Calenbergeni*, qui ab arce *Calenberg* ad *Leinam*, tum Principatum sedes, appellatus est, opida præcipua sunt, ^e *Hannovera* ad *Leinam* & urbs munita & splendida, hodie Principis sedes, etiam cerevisia illa, quam *Brihan* vocant, nota ^f; ^g *Hamela* ad *Visurgim* urbs munita, prodigo nota, ex qua 130. liberi magico cantu evocati interisse perhibentur. Anno 1633. à *Georgio Brunsvicensium* & *Luneburgensem* Principe obessa ac demum recuperata est, quum hostiles copias, inde haud procul, ad *Oldendorp* ingenti prælio

viciasset. ^g *Northeim* inter *Leinam* & *Rhumam* fl. ^h *Göttinga* est ad *Leinam* urbs munita; ubi Henricus V. Imperator anno 1119. quintum in Germania habuit ludum militarem, quem *torneamentum vulgo* vocant. Anno 1641. Leopoldi Wilhelmi Austriae obsidionem fortiter tulit ac repressit: Eadem Johannis Caselii Patria est, paedagogio florens. ⁱ *Munda* ad *Fulda* & *Werra* confluentes, fere in finibus ditionis Brunsvicensis anno 1626. à *Tilio* expugnata, & crudeliter habita est. *Lauenstein*, in cuius agro salinæ. ^k *Uslaria* in silva *Sollingeni* &c.

In ^l *Principatu Grubenhageni*, qui ab arce *Grubenhagen* nomen habet, præcipua opida sunt, *Eimbecka*, provincie caput, est urbs probe munita: *Osterroda* habens arcem; aliquando Principum sedes fuit, inde haud longè quatuor oriuntur flumina, *Innerfa*, *Ocker*, *Rhuma*, & *Sæsa*; *Clansthal*, ubi divites argenti fodinæ; *Altenau*: *Mons D. Andreae*: *Lauterberg*: *Elbingeroda* &c. Item *Herrzberga*, Principum sedes, aliaeque arcæ &c. In hujus Principatus confinio & Thuringiæ ferè finibus est cœnobium ^m *Walckenried*, in quo schola illustris, bonis literis & artibus florens. Cæterum omnis ille Principatus Grubenhagenis, una cum hoc cœnobio hodiè est in ditione Ducum Brunsrico-Luneburgensem lineæ *Calenbergenis*.

H E K E L I.

ⁿ *Huj. Lib.*

^o Quondam Veterum *Chaucorum* Sedes.

^p Sedet ibidem hodie *Rudolfus Augustus*, Dux pius, fortis, magnanimus, prudens, benignus & excellenter inclitus. Præfet a. Ducatu *Fridericus* ab *Heimburch*, Heros omni laude atque encomio omnino dignus. Sed ab expeditionibus secretioribus Duci est quotidiè *Martin. Jacob Rydemann*, Fautor meus optimus.

^q Ut & *Jacobus Wellerus*, *Brandanus Datrius*, qui haec tenus Ecclesiæ aulice *Guelferbytana* laudabiliter præfuit, & *Joannes Schindlerus*, utpote in cuius vicem Filius, ejusd. Nominis atque Pietatis jam est furrogatus. Sic clarus est hoc tempore eodem in loco *Joan. Mæringius* Philologus manuetus & insignis mihiique amicissimus.

^r Ubi *Antonius Ulricus*, *Rudolfi Augusti* MM 2. ^s *Fra-*

^a *Wolferbytum*. ^b *Helmæstadium*. ^c *Comitatus Blanckenburgicus*. ^d *Principatus Calenbergenis*. ^e *Hannovera*. ^f *Hamela*. ^g *Northeim*. ^h *Göttinga*. ⁱ *Munda*. ^k *Uslaria*. ^l *Principatus Grubenhagenis*. ^m *Walckenried*.

munita, fortissimâ contra Ducum Brunsvicensium cœbras obſi-
diones defenſione maxime nobilis. Secundum locum obtinet^a
Halberſtadt^b, Halberſtadium^(*1), inde Hildesheim^(*2), Hannover^(*3), Gofſ-
lar^(*4), Helmstadt^(*5), haud ſpernenda opida. Wolfenbüttel

Frater, Dux & Heros ipſius Apollinis atque
Muſarum Charitumque mansuetiorum Genio
eminenter prædictus atque exornatus, glori-
osissimè jam locum tenet, & modò
laudatus Datriui meus, nec non Andreas
Overbeckius, Gottfr. Wilhelm Sacer & Joan.
Reiskius, Philologus præstantissimus & Civis
meus optimus, clarent. Heic ILLUSTRIS ACA-
DEMIA à RUDOLFO AUGUSTO atque
ANTONIO ULRICO, Fratribus germanis,
Ducibus Brunsu. ac Luneburgensis excellen-
ter inclutis ac glorioſis, Ao. ſuperiori eſt inſtitu-
ta, in cuius laudem ſub auspicio Lectione
publicat. 24. d. 28. Jul. ejusd. Anni. Orationem
ſat elegantem ac rerum plenam habuit Christopherus
Zeigner, Henningi mei Wittenii civis,
Orator. & Mathemat. ibid. Prof. Publ. quæ O-
ratio Brunsvigia litteris Zilligerianis in fol. eſt e-
dita.

s Balthasar Cellario, Gerhardo Titio, Gebhardo
Theodoro Meiero, Henrico Habnio, Dan. Clafenio,
Huldrico ab Eyben, Joan. Echelio, utroque Meibomio,
quorum nomen immortale veneror,
Chrifophoro Schradero, Georgio Engelbrechtio,
Melchiori Schmidio, Joanni Barth. Niemetero,
in primis meo.

ⁱ Ubi Sever. Wolter Molanus claret.

^v Heic natus eſt Henricus Buntingius, Chro-
nologus insignis & litterarum divinarum appri-
mè peritus.

BUNONIS.

^y a Halberſtadium Episcopatus cognominis
caput; qui omnis per pæcificationem Monafe-
riensem titulo Principatus Elecotori Brandebur-
gico traditus eſt: opida in eo ſunt Oſterwicum,
quod perfluit Alſa fl. ibi primum conditus fuīt
Episcopatus Halberſtadienſis. Oſcherſleben ad
Bodam fl. Gruningen, Nornburg.

^b b Hildesheim Episcopatus Hildesiensis, qui
Brunsvicensi & Luneburgensi Ducatu con-
tinetur totus, metropolis eſt ad Innerſtam fl.
^y Opida hīc porrò ſunt Peina ad Fusam; Al-
ſfeldia ad Leinam &c.

^t c Gofſaria ad Gofſam urbs Imperii libera: ab
Henrico Aucupe primum fertur condita, quod
tamen alii Ottoni I. adſcribunt. Aliquot Imper-
atorum exiſtit ſedes: ibique lubens hæſit Hen-
ricus IV. In hāc ipſa urbe tum temporis cele-
brata Comitia illa per Fuldensis Abbatis ambi-
tionem redita cruenta. Henricus etiam V. ibi-
dem quam haberet comitia, gladii ipſius acu-
men fulmine tactum eſt. Olim urbs illa me-
tallorum dives fuit.

HEKELI.

^x Ubi Henricus Rixnerus & Henricus Am-
mersbachius Eruditis noti ſunt.

^y In hāc Urbe claret hōc tempore Georgius
Gæzius, Philologus, Poëta & Orator egre-
gius, & in Cathedrā Ecclesiasticā B. Dn. D.
Joannis Hilpertii Successor longè dignissimus.

^a Halberſtadium. b Hildesheim. c Gofſaria.

(*1) Henricus Julius Episcopus Filius Ducis Brunvicensis Confeſſionem Auguſtanam ibi
Anno 1501 introduxit. Urbs ampla, bene culta, ædibus lauta, & Hospitium totius
Europæ ampliſſimum Commis nominatum jaſtat, ubi Imperator Cæſareus Wallerſtein
Diverſorium ſibi, ſatellitibus, ſervis, & amicis, per mēſes aliquot ſatis commodum
habuit. Episcop. ibi à Car. M. fundatus eſt An. 780. (Ed. Lond.)

(*2) Episcop. primus a Ludovico Pio An. 822. conſtitutus; unicum Episcopum Ponti-
ficium in Saxoniâ inferiori habet, ſuffraganeus Elecotori Colonienſi eſt. Incolarum
autem maxima pars Lutherani, quibus libertas Conventu Westphaliensi firmata fuit.
(Ed. Lond.) Plerumque ab Elecotori Colonienſi poſſidetur.

(*3) Urbs lauta, Palatio Electoris ornata, bene munita, & quatuor nundinis quotannis
celebris. (Ed. Lond.)

(*4) Nobile membrum Imperii vocatur, urbs lauta, & immunitatibus præ aliis gaudet.
(Ed. Lond.)

(*5) Inter antiquissimas Saxoniæ urbes numeratur; à Car. Mag. An. 782. fundatâ Aca-
demia decoratur ab An. 1566, ubi Bibliotheca celeberrima permultis MSS, & inter
alia

tel (*1), arce munitissima, Ducum sedes est.

alia Pentatecho Hebraico perantiquo 2 Volum. pergamenteis conscripto, à Rabbiniis
Judaicis magnopere laudato. (*Ed. Lond.*)

(*1) Inter Germaniæ munitissimas locum obtinet, & Bibliothecam Ducum vix ulli in
orbe Christiano secundam jactat. Hanisius enim librarius 124000. Volum. inter quæ
MSS. 2000, & 11550+. Tractatus ab 56398. Authoribus conscriptos numerat. (*Ed.
Lond.*)

C A P. XVIII.

De Archiepiscopatibus & Academiis Germaniæ.

I.

Archiepiscopatus in Germaniæ sunt VII. Moguntinus, Coloniensis, Treverensis, Magdeburgensis, Salisburgiensis, Bremensis & Pragensis. *Episcopatum* (*) in tam vasta regione incer-

Archiepisco-
patus & Epi-
scopatus
Germaniæ,

(*) Episcopatus Germaniæ, qui in imperii comitiis principum jus & dignitatem habent;
sunt XXI.; scilicet:

M. Bamberg,	Bambergenfis.
M. Wurtzburg,	Heripolenfis.
M. Worms,	Wormatiensfis.
M. Aichstadt,	Aichstetenfis.
M. Speyer,	Spirensfis.
M. Strasburg,	Argentoratenfis.
M. Costnitz,	Constantienfis.
M. Augspurg,	Augstanus,
M. Hildesheim,	Hildesheimenfis.
M. Paterborn,	Paderbornenfis.
S. Freyfingen,	Friisingenfis.
S. Regensburg,	Ratisponensis.
S. Passaw,	Passavienfis.
Trident,	Tridentinus.
S. Brixen,	Brixienfis.
Basel,	Basileenfis.
C. Luttich,	Leodiumfis.
C. Osnabruck,	Osnabrugensfis.
C. Munster,	Monasterienfis.
Lubeck,	Lubecensis.
M. Chur,	Curienfis.

Gall. Spire.

Gall. Constance.

Gall. Ausbourg.

Gall. Ratisbone.

Gall. Trente.

Gall. Basle.

Gall. Liège.

Gall. Coire.

Litteræ nominibus præfixæ metropolim indicant M. Moguntiam. S. Salisburgum. C. Coloniæ. Nonnulli sunt præterea Episcopatus qui ab affectis Confessionis Augustanæ usurpati, infelicitate temporum, & pacis gratiâ, in seculares, ut aiunt, Principatus degeneraverunt. Tales sunt Principatus Mindensis, Halberstadiensis, &c. qui non Episcopatus, sed Principatus nomine à Brandenburgico Electore possidentur. Eadem fuit Suerinenfis & Raceburgensis sedjum conditio quæ megapolitanis ducibus cesserunt. Ham-

M m 3 burgenfis,

incertus est numerus. Præcipui sunt: Herbipolitanus, Bambergensis, Argentoratensis, Spirensis, Leodicensis, Monasteriensis, Paderbornensis, Hildesheimensis, Mindensis, Osnabrugensis, Verdensis, Halberstadiensis, Vratislavensis, &c. ^a

Academia
Germania.

II. Academæ illustres sunt; Basileæ, Friburgii in Brisgavia, Argentorati, Heidelbergæ, Tubingæ, Ingolstadtii, Altorfensis, Pragæ, Viennæ, Francofurti ad Oderam, Grieswoldiæ, Rostochii^a, Helmstadii, Wittembergæ, Lipsiæ, Jenæ, Erfordiæ, Marpurgii, Gießæ, Coloniæ, Rintelii. ^b

CAP.

BUNONI S.

^a Archiepiscopatum Bremensem; item Episcopatus Verdensem & Halberstadiensem in Principatus per pacificationem Monasteriensem esse mutatos sibi ante dictum est.

^b Hic accedit Academia Chiloniensis ab Albrechtio Holstatiæ Duce condita, & 5. Octobris anno 1665. introducta.
HEKELLI.
a Regiomonti Boruforum.

BUNO-
burgensis, Bremenensis, Verdensis &c. Sedes per pacem Westphaliensem Suecis sub aliis
titulis concessæ.
Sunt & denique Episcopi qui simpliciter tales, nullum habent in comitiis imperialibus
suffragium.
Sed quia Germaniæ ABBATES X. inter Status Imperii computantur, non inatque prorsus
erit eosdem hic enumerare. Illi a Germanis Gefürstete Aebte audiunt.

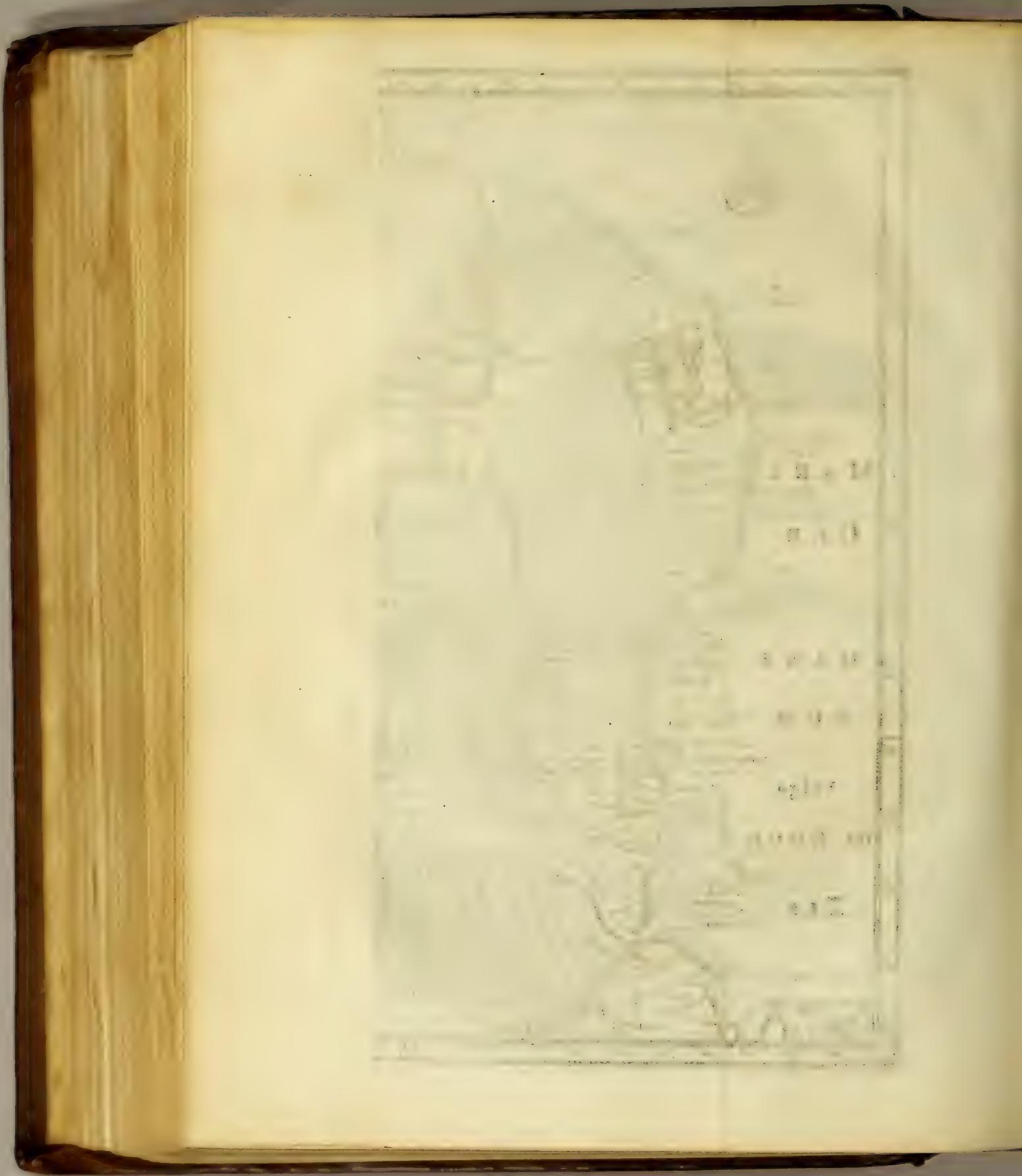
Abbes	{	Fulde.
		Kempten.
Præpositus,	{	Elwangen.
		Murpach.
Abbes,	{	Luders.
		Berchols gaden.
Præpositi,	{	Weissenburg.
		Prum.
Abbes,	{	Stablo.
		Corvey.

ABBATISSÆ XIV. iisdem juribus, queis Status imperii, fruuntur; nempe

Elsen,	Ober-münster.
Buchau,	Nieder-münster.
Quedlinburg,	Burscheid.
Andlau,	Gandersheim.
Lindau,	Roten-münster.
Herforden,	Haggenbach.
Gernrode,	Baind.

Nec omittendi sunt duo summi Equestrium ordinum magistri, scilicet Teutonici, & Jo-
hannitarum. Germanici cleri prelatos five Abbates longum esset recensere. Hi in
duo Scamna Suevicum, & Rhenense, dividuntur. In primo sedent XIV. in altero IX.
Coronidis loco observabimus Argentoratum, Vesunionem, & Cameracum a comitiis im-
perii exclusas, ex quo Dominationi Gallicæ in perpetuum addictæ sunt: idèque
earum Episcopi, Princes imperii quanquam vocantur, inanis est titulus & sine re.
Hæc à Cluverio utiliter tractari non potuerunt, qui ad Ludovici magni tempora non
vixit, sub quo pace Westphaliensi magna in Germanico regimine facta est immutatio.

C A P. XIX.

D A N I A E R E G N U M . I

I.

*"D*ania nomen habet à *Danis*^a, sive *Codanis* populis, qui & *Dania*. Teutoni olim dicti fuere (*ⁱ). Codano sinu, sive mari Sue- vico,

B U N O N I S.

et a *Dania* regnum undique alluitur mari; nisi quod ab Ortu æstivo Sueciam: ab Occasu æstivo Norvegiam, (*) Provinciis scilicet per Suecos bello conquisisit & huc usque retentis: alias enim nec Sueciam nec Norvegiam attingit. Inter Grad. Lat. 54. & 58., & Longit. 26. & 34. sita. (Ed. Lond.) & à Meridie Germaniam attingit; à qua *Eidora* fl. distinminatur. (* A quibusdam mediis & vii Scriptoribus *Dacia* pessime appellatur, at vero *Daniam* inter & *Daciam* tota jacet Germania.)

H E K E L I I.

a Hoc Regnum descripsit *Martinus Zeilerus* sub nomine *Neue Beschreibung der Königreiche Dänemark und Norwegen, &c.* qui Liber prodidit primò *Ulma* Ao. huj. Sec. 48. in 8. f. & deinde *Amstelodami* Ao. ejusd. Sec. 55. in f. 12. DANICAM autem *Historiam*, in primis de *Regibus DANIÆ*, qui Familiam *Oldenburgicam* præcessere, eorumque Rebus gestis, *Joannis Meursius*, præter *Hafniensem* Editionem in 4. f. edi quoque curavit cum Continuatione *Amstelodami* A. huj. Sec. 38. in fol. Extat & *Joannis Svaningii* Chronologia DANICA atque *Olaï Wormii* Monumenta DANICA, *Hafnia* excusa; *hæc* quidem in 4. f. Ao. huj. Sec. 43. illa autem in fol. Ao. ejusd. Sec. 50. Modernus Rex CHRISTIANUS V. omnino Rex justus, prudens, magnanimus & augustus est. Erant & quondam splendidissima DANIÆ Lumenia Tycho Brahe, *Saxo-Grammaticus*, *Nicolaus Hemmingius*, *Petrus Palladius*, *Petrus Severinus* atque *Petrus Winstrupius*, inter GERMANOS *Io. Michaeli Dilberro* apprimè dilectus & finiter amicus. (* *Daniam* veterem non in-

ficeret descripterunt Adamus Bremensis, Albertus Crantzius, aliqui permulti quorum in Bibliotheca nostra Geographica libri fuisse recensentur. nec spenendus est *Rutgeri Hermanida REGNUM DANIAE AC NORVEGIAE &c. Historica & Chorographica descriptio* in 12. Amstelodami 1669.)

R E I S K I I.

b Dania nomen à *Dano vel Deo, vel rege* pri- stino adepta portentos aut incertas origines suas libris etiam ostentat, ut lique ex Petri Dia- cobi rerum Norwegicarum lib. II. c. 29. Wodan vero Goudan & Dan apud antiquissimos dictum Mercurium: Unde Sundani, Codani & cognomines Teutoni à Teuto, Deo itidem Germanico deducti. Danu quidem paulo longius excurrit, & nescio quas origines ille sectatur: Pontanus tamen ab Erico Prorege, sed Svaninius ad ultima Davidis tempora primam dynastiā regum dedisse dicitur per annos 513. Hinc octo aliae seculatae ad ultimam Oldenburgicam familiam succeserunt. Unde Reges legimus perantiquos, qui Angliam, Britanniam, Galliæ partem, Siciliam, Gothiam, Sueciam, Norvegiam suo imperio complexi sunt. Regnum vero *Dania* hodiernum c. aut *Insulis* aut *terris* continentalibus circumcluditur: *Insulae* aut *maris* sunt *Baltici plures*, aut *septentrionales plurime*, *majores* pariter atque *minores*: Majores re- censuit auctor noster, minoribus, quæ tantum non fuerant, omis- sis, *Mona* nempe *Fassiana*, *Steone*, *Thuroe*, &c. *Una* *Hüena*, *Tychonis equitis* domicilio clara, & *Uraniborgo* clarissima, per pacem *Rotschildensem* A. 1658. ad Suecos transiit, *Gothlandia* hodieque illis subest: *Hallandia* vero *Bleckingia*, *Scania*, omnes ampliæ provinciæ, ad eosdem pace ultima perve-

a *Daniæ* fines. b *Dania*. c Aut *insulis*.

(*ⁱ) Gerard Voss. de Idololatriâ, a Wodeno Guodano sive Codano nomen ducit, cuius Wormius calculum adjicit. (Ed. Lond.)

vico, in plures secatur portiones. Partem ejus cis sinum in Germaniae continentis sitam ^b Cimbricam peninsula Romanam vocitatem,

Cimbrica.

pervenerunt. ^a Terris continentibus partes concluduntur potissimum subsequentes: Chersonesus nemp̄ Cimbrica, longo Holstiae, Stormariæ, Ditmarsiae agro spatioque producta. Hinc multæ nascuntur prætentiones in Hamburgum, urbem imperial. & Holstiam omnem reliquam, suis controversiis alicubi expositam; ab Joh. Möller maxime, qui huc operas singulares contulit. Norwegia item tota quibus controversiis adhuc dissideat, quibusque Dani Slesvicensem Ducatum præcipue tentent sæpius atque tentarint, Tonninga docuit, urbs munitionis & totius Ditmarsiae propugnaculum, post pacta vero Rensburgensis eversum atque dirutum. Cæterum plura notata sane digna in hac rem colligi copiosius possent, nisi actum nolimus agere: Plura itidem ad titulos regum Suecorum atque Danorum, in quibus adhuc hodieque Gothis & Vandalis suus datur locus, nec sine singulari ad antiquitates Vandalicas observatione. Vid. Beumannus in Notit. Geogr. c. 5.

BUNONI S.

^b b. Jutia b, sive Jutlandia, quæ & Cimbrica Chersonesus c dicitur, est Daniae Peninsula Occidentalis: ab Occidente & Septemtrione mari terminatur Germanico: ab Ortu freto, quod vulgo appellatur *Mittelfahrt-Sund*, & mari Balticæ Meridie Eidora fl. Longitudo ejus à promontorio Schagen-Holstiam versus est 53. milia. Germ. Latitudo verò non ubique eadem est. Dividitur *Jutia* in partem *Septemtrionalem* & *Australiem*: utramque disternat *Ripa* fl. haud longè Coldinga distans, cui pons impositus est, ubi vētigal pendit Regi, per quem 40000. boum & amplius, & totidem ferè equi, inde quotannis in alias regiones educuntur. In Septemtrionali Nort-Jutland sunt quatuor Episcopatus, in quos omnis illa terra discriminatur: *Ripensis*, *Arhusiensis*, *Viburgensis* & *Aldenburghensis* d. Episcopatus *Ripensis* caput est a *Ripa* ad *Nipsam* fl. haud longè a litora maris Occidentalis. Habet castellum munitum & portum, qui tamen milliare ab opido distat. In mari isto

sunt Insulæ *Fanæ*, f *Mandæ*, & versus Austrum g *Silt*, *Færa*, h *Amræm*, quarum incolæ à cæteris in continentis lingua & moribus discreti sunt. In hac diœcesi sunt arcæ Regia decem, Nobilium centum, Parochiæ rurales 282. i *Coldinga* ad fretum *Mittelfahrt* habet arcem *Arnsburg*, à Christiano III. exstruxta. Inde versus Septemtrionem ad idem fretum est *Friedrichsodda*, nova urbs auctiis Friderici III. condita, anno 1658, à Suecis occupata, & sequenti anno exusta & destruxta. Wela ad fretum *Mittelfahrt*: *Warda*: *Rincopia*: *Halsterbroa*: & *Lemvig*. Episcopatus k *Arhusiensis* caput est *Arhusium* ad litus Orientale: è regione est insula *Samsoe*: In hac diœcesi sunt arcæ quinque, Parochiæ rurales 304. & civitates septem, *Horsfins*, *Randersen*, *Ebeltd*, *Grimslad*, *Oraniby*, & *Mariacker*. Insulæ huc pertinentes sunt *Samsø*, *Grotholm*, *Tons*, *Melsø*, *Ramsøa*, *Endelavia*, *Hiarnøa*, *Kidholmia*, *Jordholmia*: in Horsensi finu *Aroa*, *Gernoa*, & *Worfia*. Haud procul ab Arhusio est arx *Scanderburg*, *Emecloster*. I *Viburgensis* Episcopatus caput est *Viburgium*, ubi Episcopi sedes & tribunal trium virorum jus dicentium. Habet civitates tres, arcæ totidem, & parochias agrarias 218. reliqua opida sunt *Nibe* & *Scheve*. Insulæ hue referuntur *Sallingia*: *Lessøa*: *Fafferland* inter *Thyam* & *Sallingiam*: *Niding* scopolus respiciens extremitatem Hollandiæ prope *Elseborg*: *Haselina* & *Anout*, insulæ naufragii celebres. m *Alburgensis* Episcopatus caput est *Alburgum*, in quo sunt opida sex, Nobilium sedes centum, Parochiæ rurales fere 180. Deinde opidum *Vensyssel*, ubi *Ryaa* fl. qui in *Lymicum* finum, vulgo *Lynford*, labitur. *Vensilia* (*Wensyssel*) à finu *Lymico* ad promontorium *Scagene* extendit ad xiv. millaria, habetque præter *Vensiliæ* opidum *Seby* ad litus, quod Orientem respicit, *Hiorring*: inde versus septemtrionem sequitur *Scage* promontorium. Insulæ hue referuntur *Grysholm*, *Hertzholm*, *Tydsbolm* etc. Ad Occidentem est *Hanherret* tractus, & *Thya* tractus, ubi opidum *Thyfæd*, *Orum* arx & *Westerwyck* cœnobium. Insulæ ad hanc diœcesin pertinent, *Hansholmia*

a Aut terris continentibus. b Jutiæ Limites, & Divisio. c Jutia Septemtrionalis.

d *Ripa*. e *Fanæ*. f *Mandæ*. g *Silt*. h *Amræm*. i *Coldinga*. k *Arhusiensis*

Episcopatus. l *Viburgensis* Episcopatus. m *Alburgensis* Episcopatus.

n *Wensyssel*.

citatam, antè diximus. *Cimbroi* ab initio incoluere: postea *Jutæ*, unde regioni nomen in hunc usque diem, *Jüdlandt*, præter unum opidum *v Flensburg* (1), nihil clarum habens.

II. Alteram partem, trans sinum sitam, veteres insulam putarunt esse, nomine *Scandinaviam*, sive *Scandiam*; at continentem esse, una cum *Suedia*, & *Norvagia*, satis nunc constat: Dividitur in tres partes; *Halland*, & *Scanen*, & *Bleicking*(*2). Urbes

Cimbroi.
Jutæ.

Flensbur-
gum.

Scandia.

Halland.
Scanen.
Bleicking.

haud longè distat: *k Apenrade* est ad intimum maris recessum. *i Tonninga* haud procul ab ostio Eidoræ opidum valde munitum. *m Tondarium* majus & minus ad mare Occidentale. Intra Huysemum & Tondarium interjacent *n Strant-Frisii*, antiqui Frisiorum cultus tenaces; vicos habent *Bresedam*, *Langehorn*, *Borum* &c.

o Hollandia ad Septemtrionem habet Norvegiam: ad Occasum sinum Codanum: ad Meridiem Scaniam: ad Oratum Gothiæ partem. Longitudo ejus à promontorio *Kol* ad *Elseborg* Suecorum est fere milliar. Germanicorum 16. Opida hinc sunt p *Laholm*; q *Halmstede* à Christiano IV. Rego egregiè munitum: r *Valckenborg* ad fluvium cognominem, s *Warburgum*, vulgo *Waerbergen*, munitum opidum cum arce, Sueciæ tum oppositum propugnaculum, t *Consbak* opidum & portus *Consbacensis* ad *Monsferfundam*, *Ulymenes*, *Gosewaer* &c. At hæc provincia cum opidis & castris munitis Suecis tradita est anno 1645.

e v *Scania*, Schonen à Septemtrione Sueciæ & Hallandiæ finitima est, alias mari alluitur, & per Orefundam à Sialandia dirimitur. Longitudo ejus censetur 18. & Latitudo 12. milliarum, à promontorio *Scaniæ*, cui nomen *Valsterboem* ad opidum *Engelholm*, Hallandiæ vicinum, *Scaniæ* primaria urbs est x *Lundia*; y *Coronia* vulgo *Lands-Krone*, opidum maritimum cum arce à Christiano III. exstructa. z *Malmogia*, vulgo *Danis Malmö*, exteris *Elleboge*; opidum cum arce probè munitum, a *Helsingoburgum* vulgo *Elsborg*, ad Orefundæ fretum, cui ex opposito

Nn in

HEKELII.

b *Jutia*.

c *Ptolemao*.

d *S. Alburghensis*.

e *Persico Itinerario* in primis.

f Ecclesiarum Ducatus hujus hodiè Antistes est *Sebastianus Niemannus*, Theologus haud incelebris & apprime humanus.

BUNONIS.

g e *Flensburgum* ad sinum maris Baltici, qui *Flenus* dicitur. Inde occurrit insula f *Alsa*, in qua *Sunderburgum*, *Nordburgum* & *Glucksburgum*. Ducum sedes: *Osterholmum*, *Holla* & *Gamelgarda*. Habet hæc insula 4. millaria in Longitudine & 2. in Latitudine. g *Harderflebia* ad sinum maris Baltici, incendiis deformatum opidum, ubi a x *Hansburg*: h *Huysemum* ad mare Occidentale, cum arce: Insula i *Strant* inde

a *Jutia Australis*. b *Slevicum*. Ducatus *Slevicensis*. c *Gottorp*. d *Eckelnforda*.

e *Flensburgum*. f *Alsa*. g *Harderflebia*. h *Huysemum*. i *Strant*. k *Apenrade*.

l *Tonninga*. m *Tondarium*. n *Strant-Frisii*. o *Hollandiæ* limites. p *Laholm*.

q *Halmstede*. r *Valckenborg*. s *Warbergen*. t *Consbak*. v *Scaniæ* fines.

x *Lundia*. y *Coronia*. z *Malmogia*. a *Elsborg*.

(*1) Dani secundum ab Hafnia locum Oppido huic tribuunt. Portum capace & tutum habet, & arce munitur. Angli, qui una cum Saxonibus Britanniam Australiem subegerunt, a viciniâ hujus urbis originem ducunt. (Ed. Lond.)

(*2) Nunc Suecis parent. (Ed. Lond.)

Ellebogen.
Lands-
kroon.
Elzenborg.
der Sondt.
Londen.

Codanoria
sive Seelan-
dia.

Hafnia.

Elsenore.

Cronenburg.

Rotschildia.

in ea seupotius opidula, litori prætenfa, sunt, *Elleboge, Landskroon, Elzenborg*, freto Danico, quod vulgo dicitur *der Sondt*, appositum. In mediterraneis est *Londen*, Archiepiscopali sede decoratum (*1).

III. Tertia pars regni in insulis dispersa medium situm obsidet. In his *Codanonia*, ab ipsis incolis Codanis, qui alio nomine fuere Teutoni, veteribus sic dicta, nunc *Seelandia*, ut magnitudine, sic fœcunditate alias antestat. In hac totius regni caput *Hafnia* ^b, vulgo incolis *Copenhafen*, & *Copinghafen*, German. *Copenhagen* & *Kopenhagen*, celebre Emporium Regumque sedes (*2). *Elsenore* (*Elsenör*) celebris ad dictum fretum navium appulsi locus est: hic namque vectigal Regibus à transeuntibus navibus penditur. Contigua est splendidissima & munitissima arx ^c *Cronenburg* contra vim ex Oceano vel ipso sinu irruentium exstructa (*3). In mediterraneis est * *Rotschild*, dives quondam urbs, nunc opidum

in Sialandia respondet *Cronenburg* arx regia.

^d a *Bleickingia* Scaniâ, Sueciâ & mari Baltico circumdatur, præcipua opida hîc sunt, *Drelborg, Ujsede, Christianstäd* à Christiano IV. condita; inde non procul abest *Ahusium*, vulgo *Ahuys, Selsborg, Elchholm*; *Rottenbuy* & *Christianopolis* à Christiano IV. contra Calmariam Suecorum munita. Verum & hæ provinciae per pacem Rotschildensem regno Sueciæ adscriptæ sunt anno 1658. Sed hodie à Daniæ Rege Christiano V. armis iterum repetitum, *Crononia* & *Christianstadio* recuperatis.

HEKELI.

g Academiâ, ubi *Samuel Pufendorfius*, Juris Gentium Doctor clarissimus, adhuc laudabiliter docet, clara,

BUNONIS.

^e b *Sialandia* insula Longitudinem habet 16. milliar. German. Latitudinem 14. milliarium.

^a Bleickingiae fines. ^b Sialandia. ^c Hafnia. ^d Amack inf. ^e Cronenburgum. ^f Rotschildia. (*1) Olim Urbs ampla, & 22. Tempa numerabat; at hodie exigui momenti. (Ed. Lond.)

(*2) Urbs optimè munita, Armamentario nobili in usum belli terra marique decorata; portu tutissimo, capacissimo, & munitissimo gaudet; 10. Tempa numerat, quorum Cathedrale S. Mariæ cæteris præcellit. Initium cepit hæc Civitas seculo duodecimo: a pescatoribus primum qui sub Rotschildensis Episcopi tutela pescaturam exercebant, deinde ut portus mercaturæ visus est optimus, vicus opidum factus, temporum successu in regiam civitatem evasit.

(*3) Sinus Codani propugnaculum.

^b c *Hafnia* ad Orientalem insulæ partem sita portum habet commodissimum; arcem, quæ Regum sedes; & Academiam anno 1479. à Christiano I. conditam. Urbi huic subilio ponte jungitur opidum novum *Christianshaven*; quod egresso in insulam *Amagriam*, vulgo *Amack*, aditus patet, quam colonia Hollandorum inhabitat & colit. Ipsa Hafnia quam pro Christiano II. Rege captivo per integrum annum obsidionem tolerasset, anno 1536. Christiano III. deditioñem fecit. Eandem fidem suam in Regem nuper denuo probarunt opidani; dum anno 1638. à Sueciæ Rege oppugnati obsidionem in alterum annum fortiter sustinuerunt.

^d e *Cronenburgum* Sueci per deditioñem ceperunt anno 1658 quod tamen per pacem anno 1660. initam redditum est Daniæ Regi.

^f f *Rotschildia* ad amplissimum maris finum sita, vulgo *Roskildefiourd*.

^g H E K E L I I .
h Hanc Urbem, ubi *Zacharias* quoque *Sturzius*

dum, Regum sepulchris clarum (*1). ^a Frederichsborg, arx ^{Frederichsborg.}
in amoenissimo agro condita, Regum secessibus frequenta-
tur (*2).

IV. Est

zius natus, Olaus Borrichius, Joannes Laffenius
& Petrus Joannes Resenius, Viri mansuetissimi,
singulari eruditione atque illustri famâ suâ
hactenus longè illustriorem reddidere.

B U N O N I S.

^a Frederichsborgum arx regia auctoritate auspiciis Frederici II. Regis coepita, sed munificentia Christiani IV. perfecta est. Opida Sialandiae præterrea sunt Coagium, vulgo b Cœge ad litus Orientale: c Ringstadium, vulgo Ringshede, ubi tribunal, & Veterum Regum, Reginarumque monumenta. Nostro seculo hunc locum instruissima sua Bibliotheca illustraverat Georgius Seefeld regni Senator, verum illa per bellum calamitatem postea direpta est. Ad Septemtrionem est Nicopia: Slagel à quo haud longè abest arx Anderschow: d Corsæra, vulgo Corsör, ad fretum Balticum, quod vulgo der Belt, è regione Fioniæ, opidum cum portu commodo; ubi trajectus in Fioniam, Schæfera, Neßweda, Preßö ad Insulæ latus Meridionale, finu maris cinctum: Kallenburgum in parte insulæ Occidentali, cum arce: Slangendorpum ad sinum Rottschildensem: e Sora, ubi Academia Equestris, à Christiano IV. condita ad lacum aquæ dulcis. Inde tribus circiter milliaribus distat illustris Schola Schoncloster ab Herlefo Trolle, regni olim Senatore & Admirario, fundata; hinc etiam Herleffsholmia appellatur. Ad Sialandiam pertinent insulæ Amagria & Mœna, vulgo Mönenland in mari Baltico, candidis è creta montibus emines; in ea est arx regia Elmeland; & opidum Stega. Huenam insulam vulgo g Ween, intra Helsingoram & Hafniam sitam ad Sialandiam quoque refert Abrahamus Gœlnizius, Secretarius regius; Comp. Georg. l. 11. c. x. Ejus insulæ circuitus est duorum ferè milliarium; Latitudo non supra sesqui milliare; Insulâ illa Uraniburgo Tychonis Brahe erat nobilis.

Cæterum Sialandiae ad Occidentem jacens insula h Fonia, vulgo Fünen i, à pulchritudine videtur nomen habere^c: ab Occasu habet Jutiam à qua per fretum Middelfahr, determinatur. Caput insulæ est opidum Ottonia, vulgo i Ottensee, habens Episcopatum. In templo D. Francisci, Christianus II. sepultus est cum patre Johanne. Porro hic est Neoburgum vulgo k Nyborg cum arce, ubi trajectus in Sialandiam: Prælio quoque Sueci à Danis victi etiam nobilitatum anno 1659. Svenoburgum, vulgo Schwynborg, ex adverso insulæ Tassingæ, ad litus insulæ Orientale: l Cartemunda, ad litus insulæ Septemtrionale; appulso classis Danicæ in expeditione illa adverfus Suecorum copias nuper famam naæta. Woburgum, vulgo m Voburg ad Meridionale insulæ latus: cuius finus aliquot insulis minoribus septus est: Asnesum, vulgo n Assens, unde trajectus in Jutiam Meridionalem. Bousonia, vulgo o Bowens, ad Occasum insulæ versus Jutiam Septemtrionalem: Middelfortum, vulgo p Middefahr, ad fretum, quod inde nomen habet. Arces hic sunt Hinggazel, Hagenschou, & Escheborg. Cæterum insulæ ad Episcopatum Fioniæ referuntur Langelandia, Lalandia, Falstræ, Tassinga, Arria.

q Langelandia à longitudine, quæ septem continent millaria, nomen habet; quum Latitudo vix sit duorum. In Occidentali insulæ latere, est opidum Rudkæping; & ad Orientem arx regia Trænkeræ. r Lalandia, quasi Lageland ab humili solo dicta, habet Longitudinem 8. milliar. Latitudinem 5. Ad Occidentalem insulæ partem in finu maris Baltici habet opidum s Nascoa cum arce munitum, quod anno 1659. Suecorum miles post diuturnam obsidionem cepit. Porro nobile hic est cœnobium Mari-
bous, & opidula Saſcoping, Ælholm & Rooby.
^{Nn 2} Falstræ Longitudo est 4. milliar. & latitudo duorum

^a Frederichsborgum. b Cœge. c Ringstede. d Corsör. e Sora. f Mœna inf.
g Weena inf. h Fünen inf. i Ottensee. k Nyborg. l Cartemunda. m Voburg. n As-
sens. o Bowens. p Middelfahr. q Langelandia. r Lalandia. s Nascoa. t Falstræ.

(*1) Urbs Episcopali sede clara, simulque Danorum urbs regia. Olim 27. Tempa numerabat, sed regiæ urbis dignitatem cum Reges inde Hafniam demigrarint, amisiſt.
(*2) Totius Daniæ Palatium splendidissimum & supellestile ditissima ornatum. (Ed.
Lond.)

Bornholm.
Gothia.

IV. Est præterea in hoc sinu insula ^a Bornholm, hacque multo major ^b Gothia, vulgo Gotland, faxo albo ad extruenda ædificia utilis, utraque Daniæ regno submissa.

duorum: habet opida & arces, Nikoping ad Golbersundam; & Stubbekoping ad Grænsundam. ^a Tassinga, è regione Swenoburgi insula angusta, est unius milliaris longa. ^b Arria, vulgo Arr & Arroe insula oblonga, habet arcem Kopinam. Refertur alias ad Ducatum Slesvicensem.

H E K E L I I.

ⁱ Qs. Feinlandt.

^k Quam illustrissima Bartholinorum, Berin-giorum, Reseniorum, Svaningiorum, Wandalinorum ac Wormiorum nomina illustriorem jampridem reddiderunt, magisque illustrem adhuc reddunt.

B U N O N I S.

^{μ c} Bornholmia insula est ad Sciam per-tinens, à qua 4. circiter milliar. in mari ja-set Balticus, ejus Longitudo est 4. milliar. Latitudo duorum. Opida in ea sunt ^{Nex} ad Ortum, Rattenby ad Occasum. Svancke,

^a Tassinga. ^b Arria. ^c Bornholm ins. ^d Gotlandia. ^e Wisbuy.

H E K E L I I.

^l I. e. bona terra, quam nonnulli Enin-giam Plinii fuisse volunt.

^m S. Vnisi, seu Vifubi. (* Male Buno, pejus Hekelius, sincerum nomen est Wisby.)

C A P. XX.

Norvagia, Finnomarchia, Islandia, Grönlandia, Frieslandia;

N O R V A G I A.

Norvagia.

^a Norvagia, vulgo incolis Norrige, & contractè Norge; Germ: Noortwegen, & Norwegen, (Timæo apud Plinium Neri-gon,

I.

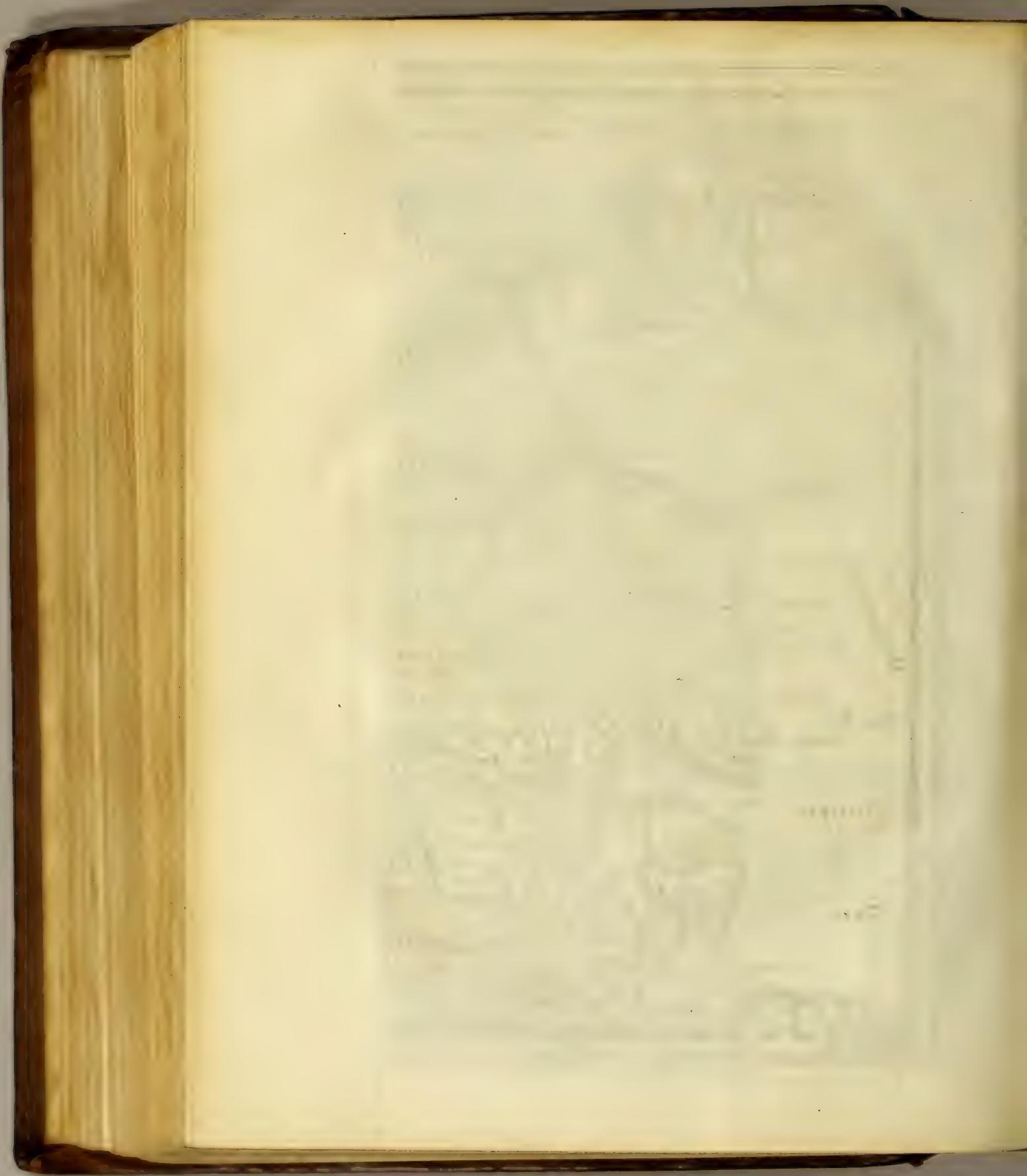
B U N O N I S.
^a a Norwegia habet à Meridie Daniæ provin-cias: ab Occasu & Septemtrione Oceanum.

R E I S K I I.
^{a b} De Norwegia, quæ magnam Scandiæ aut

Scandinaviæ priscæ partem constituit, & hujus denominatione, Auctoris sententiam plures comprobant. Scriptores vero domestici Norum quempiam, ab eoque regnum & nomen etiam ter-ris septemtrionalibus inducunt, neque tamen ex Eddalilandica, neque MStis Codd. rem suam fatis

^a Norwegiæ fines. ^b Norwegia Nova.

gon, qui insulam omnium Septemtrionalium maximam falso credidit) nomen à situ accepit: quippe *Nort German.* est quod Latinis Septemtrio, & *Sevone* monte Orientale ejus latus, Meridionale sinus Codani faucibus & Oceano, Occiduum eodem Oceano clauditur: à Septemtrione & *Finnomarchia* ei obtenditur. Terra ipsa vasta (*), sed maximè aspera, saxeque sterili aut sylvis ingentibus horrida. Antiquissimi *Sitones* incoluisse traduntur. Postmodo potens *Norvagiorum* in Danos etiam & Frisios imperium fuit: ac nunc ipsi Daniæ regibus parent. Urbes in ea sunt, ^a *Nidrosia*,

*Norvegiae
limites.
Sevo mons.*

*Finnomar-
chia.*

*Natura soli.
Incolæ.*

satis planam faciunt, aut certam exhibent. De Noro ipso & huic æquali, aut non multum posteriori Othyno Sturlesonius, Arngrimus, Svaningius, Ericusque Olai quam dissident? Norum enim Urbarii filium communiter produnt, eique duos adjungunt fratres, alterum Ostren, alterumque Danem; illum Suecia, hunc Daniæ potum, ut stirps illa regia Othyno ne imposterrum deleatur. Sed origines illas nec ipse Auctör, nec Jonas Romus, novissimus in Norvegia ethnica scriptor vel prorsus expediunt, vel explanant. Id planius ex Eginhardo, Reginone, Adamoque Bremensi faciunt, a Nordemannianam quoque dictam, quam à Noro primum habuisse nomen volunt. Regna igitur septentrionalia multo ex ævo aut conjuncta, aut socia fuerunt: b Norwegiam vero hodiernam lignaria, metallica & piscaria commercia tantum extollunt; ut iussu regio viri metallicarum rerum gnari è Saxonia nostra & officinis Clausthalenibus accercentur. Sed c Islandia vetus Norwegorum colonia, regno eidem hodieque subest, rem tamen pecuariam solum atque piscariam tractat, nec sylvas nisi Betulacies, Heclamque ignivomum habet. An sit Thule ultima, incertum erit, si Danos Gothosque recentiores audias; si Bochartum, Thule à Phœnicio nomine *Thule* ו i. e. Umbris, pro tripli vetricum sententia aut Scandinaviæ aut Schetlandiæ aut Islandiæ conveniet lib. I. Chanaan c. 40. Grönlandia polo propior ac Islandorum colonia, donec cultior adhuc vigeret, Norvegiae adhæsit matri: Nunc denique post A.Chr. 1406. inculta, navigationi omnium liberæ patet. In:

Feroenses autem insulas, itemque vicinam polo Americam jus fibi Dania hodieque afferuit, tentatis toties navigationibus, & inde hominibus exportatis.

BUNONIUS.

b d Ab Oitu *Sevonen* montem; qui hodie ab incolis 4. distinguitur nominibus, quæ sunt *Fille Fiell*, *Dofre Fiell*, *Ruut Fiell*, *Skars Fiell*. e *Finnomarchia* eft provincia Norvegiae cohaerens, cum tractu maritimo f *Trunsolen*; quibus praefectus Wardhusiensis jus dicit; in illa est opidum *Jetaborg*. Ipsa vero *Norvegia in quinque dividitur prefecturas & arcæ Regiar, quæ sunt, 1. g *Wardhusia* versus Septemtrionem in insula *Warda*. (* Totum Norvegiae Regnum in sex Provincias seu Praefecturas hodierni partiuntur Geographi: Hæ sunt, *Bahusia*, *Aggerhusia*, *Bergensis*, *Stavangriensis*, *Nidrosiana*, cujus caput *Trenthemium* five *Nidrosia*, unde ipsa Provincia *Trentheimensis* quoque dicitur, & tandem praefectura *Wardhusia*. Si vero Norvagiæ Danicam solum consideres, omittenda erit Bahusia quæ pacis foederibus, cum omnibus suis pertinentiis, Suecico Regno acceperit.)

d 2. h *Nidrosia* b ab *Niderofl.* & *Røfa*, templi quod est nomen; vulgo *Druntheim*, sub se plures & amplias habens praefecturas.

HEKELII.

a Ubi olim multos Montes perpetuâ confagatione corruisse, nonnulli affirmare audent.

b Olim *Trondon*, s. *Trondum*, dicta.

Nn 3 BUNO-

a Nordemannia. b Norvegia hodierna. c Islandia. d Sevo mons. e Finnmarchia. f Trunsolen. * Norvegiae praefecturæ. g 1. Wardhusia. h 2. Nidrosia five Druntheim.

(*) Longitudo 1600. passuum, Latitudo 300. in æstate diem continuum per mensæ duos habent. (Ed. Lond.)

Drunthem.

Bergem.

Ansto.

Finnorum
marchia.

drosia, vulgo *Drunthem*, caput regni Regumque quondam sedes, ubi superbissimi olim totius Septemtrionis templi rudera visuntur (*1). *Bergi*, vulgo *Bergen*, celeberrimum in his oris Emporium (*2). Prædicto Timæo pro insula memoratur. Hinc est *Ansto* sive *Opslo*, haud ignobile Emporium.

II. Norvagiæ ab Septemtrionibus continuatur *Finnomarchia*, satis ampla & ipsa regio, duobus diversis imperiis in duas partes distracta. Pars Meridionalis *Daniæ*: Septemtrionalis *Suediæ* regno subjecta est. "

III. A Norvagiæ littore in Occasum versus ad cL. mill. German. navigantibus occurrit in Oceano Hyperboreo insula Britannicarum

BUNONIS.

a 3. a Bergershusia arx, cui subest *Berga*, à mercatu piscis Bergensis dives; portu gaudet eximio, qui navibus Belgarum contra Anglos nuper præsidio fuit. *Strafanger* opidum & insula *Scusenes*. Ad hanc præfecturam quoque pertinet *Sundhornleen*, *Nordhornleen*, *Soghne*, *Sunfjorde*, *Nordfjorde*, *Sundmerleen* &c. *Bergæ* etiam annumerantur opidula *Walders*, *Esterdal*, & *Røemsdal*, in continentis sita.

b 4. b Aggershusia, sub cuius præfectura est *c Alfoa* sedes Episcopalis: indigenis *Opslo*, exteris *Ansto*, huic exultæ Christianus IV. restituit novam urbem *Christianiam*. Ei subsunt *Tonsberga*, *Friedrichstadt*, *Santzburg*, *Schin vel Schon*; ubi ferræ, cupri & argenti fodinæ inventæ satis divites, si adessent artifices & cultores idonei: *Hammaria major & minor*, *Tillemarshia* & *Hedmark*. *5. c Bahusia* arx in rupe excelsa ad Sueciæ fines; in hac præfectura ista est opidum *Masterland* sive *f Marstrand* in scopolosa insula situm; item *Congel* & *Odowal* opida. Ad eandem præfecturam quoque pertinet *Wichia*, vulgo *Wyck*. Verum & *Bahusia* arx per pacem istam Rotschildensem anno 1658. initam, Suecis concessa & tradita est. Ad g Norvagiæ est vortex seu euripus omnium, qui sunt,

celeberrimus & maximus, vulgo *der Maelstrom* dictus; qui scribitur in circuitu decem. habere milliaria. Medium petra obtinet, quam adjacentis terræ incolæ vocant *Mouske*. Vorago ista sex horis absorbet omnia vicina, & quæ appropinquant, aquam, balænas, naves onerarias, & resalias: totidemque horis omnia illa, quæ absorperat, eructat & evomit, magna cum violentia, strepitu, & circumgyratione aquæ. Causam fluxus ac refluxus maris inde nonnulli accersunt; verum vix credibile videtur, tantam aquæ copiam ibi absorberi ac eructari, quanta in tam vasto mari abit ac refluit. Ista memorantur sine certo auctore. Quanquam *Liber Baro ab Herberstein*, rerum *Moscoviticarum commentariis* cap. de navigatione per mare *Glaciale*, hujus quoque Voraginis facit mentionem, traditque illam esse sub faxo ingenti seu promontorio, quod *Sanctum Nasum* nautis appellatur. Verum non visa, sed audita refert. Inter h Normanniam Galliæ & Angliam vorago est, ad quam feruntur naves mira celeritate; sed jam vicinæ gurgiti repelluntur. De Euripo Chalcidio dicetur lib. iv. c. x.

n De Finnomarchia jam dictum est.

BUNO-

a 3. Bergershusia. b 4. Aggershusia. c Alfoa. d Christiania. e Bahusia. f Marstrand. g Vortex ad Norvagiæ, der Maelstrom. h Euripus inter Galliam & Angliam.

(*1) Jurisdicçio hujus Civitatis in 500. mill. passuum protenditur. Urbs, Anno 1522, una cum Cathedrali igne deleta splendorem pristinum nunquam recuperavit; ædes simul ac focos struunt ex piscium ossibus, quia lignum in viciniâ deficit. (Ed. Lond.)

(*2) Commercium piscibus, vulgo *Stockfish*, maximum habet. Arcem item munitissimam. (Ed. Lond.)

rum olim ultima, *Thule* (*¹); vulgo nunc *Iceland*, ab immensis *Icelandicis* frigoribus & perpetua glacie, quibus damnata est, sic dicta; magnitudine sua, *Melitæis* catellis, & monte *Hecla*, perpetuum ignem eructante, maximè clara: De cætero Daniæ regibus subjecta.

IV. Islandiæ ab occasu æstivo proximè objacet *Gronia*, vulgo *Gronia*, *Groenland*: immenso terrarum spatio, incertum, insula an continens terra sit cum Americæ terris; quibus propinquior longe quam Europæ. Imperium in litora hæc tenus cognita sibi vendicarunt Daniæ Reges. Balænarum capturâ regio maxime nobilitatur.

V. A Meridie eidem Islandiæ opposita est insula *Friesland*, & *Frieslandicæ*. ipsa à frigoribus ac perpetua fere hyeme nomen habens, nulla re alia Regibus Angliæ, quibus paret, quam piscium capture utilis. *

B U N O N I S.

^a a *Icelandia* à perpetua glacie nomen habet; alias & *Snelandia* dicitur à nive. Longitudo ejus fertur 144. Latitudo 65. milliar. Germanicorum. Dividitur in Orientalem, Meridionalem, Occidentalem & Septentrionalem. Opida præcipua sunt *Halar*, *Skalholz*, ubi Episcopi & Scholæ, *Besfede*, arx Regia, præfecti Regii sedes ad finum Hafna fuit. Christianus IV. Rex Daniæ Sacrum Codicem in Islandorum linguam transferri curavit, ejusque exemplaria ad Islandos deportari. Græcam linguam inter Islandos à multis annis cognitam fuisse, sunt qui ajunt.

^b *Groenlandia* per fretum Davis ab Estotilandia Americæ separatur. Ibi sunt montes *Spitzbergen* balænarum capture inter nautas cœlebres. Incolas nonnullos ex hac in insula abreptos nuper vidimus Hamburgi. In mari isto est piscis *Nahay* vulgo dictus, dentem habens septem cubitorum, qui pro unicornu sæpe venditur.

^c *Frieslandia* insula ab omnibus ferè memoratur Geographis: Verum, quum nullæ in eam legantur navigationes, aut omnino non est; aut non est tantæ magnitudinis, quanta prædi-

catur esse; aut alia pro ista accipitur & habetur insula. *Gœlnizius* eam Regi Norwegiæ adscribit. In eodem vero mari sunt ^d *Farræ* insulæ, ubi præcipuum opidum est *Farræ*. Item e *Scandinavia* five *Herlandia* Insulæ, quas idem *Gœlnizius* Regi Daniæ & Norwegiæ adscribit.

H E K E L I I.

^e Cœlo rigente.

^d Hæc pro majore sui parte montosa & inculta est; quâ v. Parte plana est, plurimum compascua, ac graminis mirum in modum læta dicitur esse. Nullum fert frumentum, nec ullam fert arborem; præter *Betulam* & *Juniperum*. Hujus incolæ ex exsiccatis & contusis piscibus panem sibi parant, & potus olim illis aquarunt; nunc verò fruges aliundè allatas huic miscere inceperunt.

^e In speluncis autem ac Montium cavernis ut plurimum degunt. Non Montes habent pro Urbibus, ad quorum latera suas mansueltas excavant, atque ut plurimum ex ossibus Piscium domos exstruunt ob lignorum penuriam. Lingua utuntur adhuc plurimi *Cimbricæ*, five veteri *Germanicæ*.

^a Islandia. ^b Groenlandia. ^c Frieslandia inf. ^d Farræ inf. ^e Hetlandiæ inf.

(*¹) De Thule adhuc lis sub Judice; quidam enim Orcades, alii Hethlandicas, alii autem Oram Septentrionalem Scotiæ Thulen esse dicunt, nec immerito; Tacitus enim de Romanorum navigatione in Oram Brittanniæ Septentrionalis loquens ait: *Despecta est & Thule; quam hæc tenus nix & Hyems abdebat*. Doctissimus etiam Camdenus bene notat Hethlandicas Insulas Thylen sel a Nautis appellari, ubi manifestum vestigium Thules habemus. (Ed. Lond.)

C A P. XXI.

Suedia, Botnia, Scrickfinnia, Lappia, Finnia.

S V E D I A.

I.

AT in Continenti rursus Norvagiæ Daniæque regnis jungitur
Suedia.
Eius limites.

H E K E L · I · I.

aHujus REGNI maximè potentis & omnino ampli Descriptionem edi curârunt M. Heinrichus Soterus atque Martinus Zeilerus , quarum PRIOR *Lugd. Batavor.* A. huj. Sec. 33. in f. 16. POSTERIOR autem *Amstelod.* A. ejusd. Sec. 56. in f. 12. prodiit. Prodiit eod. loco , atque eadem forma quoque, immò & eod. ferme tempore, A. np. 59. planè nova ejusdem REGNI Descriptio, quem Librum, quòd lectu jucundus ac utilis est, cuilibet Studii Geographici cultor in non leviter commendandum censeo. Hoc REGNUM æquè, quam GOTHIA & FINLANDIA, gaudet hodiè Rege CAROLLO XI. qui verè est talis Rex, quem Sapientia genuit, Prudentia, obfetricante Felicitate, peperit, Fortitudo lactavit, Pietas erudit, Justitia educavit atque Magnanimitas omnino magnum reddidit ac proflus incomparabilem. Ejus Coniux suavissima est ULRICA ELEONORA, Regio sanguine Danica orta, Regina omni virtute ac gloria maximè ac eminenter conspicua. Hujus REGNI Status Politicus atque Bellicus inclitorum Bondeorum, Braheorum, Gardieorum, Hassferorum, Königsmarkiorum, Rambsdorfforum, Wrangeliorum, cæterorumque Heroum & toga, & sago clarissimorum confilii, iisque innatae Prudentiae, rarèquè Fidelitatis plenissimis, optimè ac felicissimè etiamnùm nititur. Quod autem Statum Ecclesiasticum in hoc REGNO concernit, illustris Claudius Arrhenius, hodiè dictus Oerabielm, al-

ter ille SLEIDANUS atque Suecorum TACITUS, Vir REGI suo gratissimus, MUSIS inferiendi promtissimus ac mihi faventissimus, de eo ante biennium Q. d. XIV. Jul. meam ad tenuitatem *Holmia*, ubi tunc *Regis sui Clemensissimi* iussu vivebat, Rudolphadium eruditè ac lepide sic scripsit: *Rogas etiam, ut participem te reddam eorum, que illustrare queant Statum Regni hujus Ecclesiasticum, cuius generis quidem aliqua dudum sunt edita, inter que JOHANNIS MAGNI, * Gothi, Metropolis, Romæ superiori seculo evulgata: JOANNIS BAZII Inventarium REGNI hujus Historiæ Ecclesiastice: JOHANNES MESSENIUS Chronicorum Episcoporum SUECIAE, nuper recusum in Germaniâ, ** ut Catalogi apud vos editi indicant. Desideratissimi SCHEFFERI mei Chronicon Archi-Episcoporum Sacerdotumque UPSALIENSIMUM. Post quos summa cura à me confecta est Historia SUEONUM GOTHORUMQUE Ecclesiastica, inde à conspicuâ magis in his terris Christianâ Religionis origine, usque in nostra tempora, que quia nunc sub pralo est, pagellam ejus tantum unicum Speciminis loco his inclusam mittere potero. Seorsim etiam scripsoram Historiam Episcoporum SUECIAE, GOTHIÆ ac FINLANDIAE. Editioni etiam paratam habeo SUECIAM SANCTAM, seu veteres eorum Vitas, qui ex SUECIS GOTHISQUE per Romanos Pontifices relati quondam fuere in Sanctorum numerum. Quibus postquam ad-*

didero

*Ejusdem MAGNI Gothorum Sueonumque HISTORIA prodit Wittebergæ A. huj. Sec. 17. in 8. f.

** Et quidem Lipsiæ A. huj. Sec. 85. in form. 12. editore Adamo Rechenberg, MISNENSIUM Muſa decimâ, ex cuius quippe dono verè grato atque accepto Libellum huncce utilem etiam, quod gratulor mihi, possideo.

rum regnum; quod semper *Suiones* sive *Sueones* incoluere. Clauditur

didero Historiam Monasteriorum SUEONIÆ, GOTHIÆ ac FINLANDIÆ, necno quid ulterius expeti queat, quod concernat rem REGNI hujus Ecclesiasticam. Haec enim mellitissimus meus OERNHIELM. Exar & Sacra Chronologia JOANNIS ELLAITERSERI, ab Ortu Mundi usque ad A. huj. Sec. 57. adornata, & Upalia litteris Paulinis eod. Ao. in 8. maj. f. impresa, in qua multa quoque sunt reperienda, quæ non solum ad Statum REGNI SUECICI Ecclesiasticum, sed & ipsam Academiam Upaliensem, cuius Professores ab Ao. M. XCIII. & sic à Concilio UPSALIENSI usque ad jam denominatum Annum. huj. Sec. 57. circa fin m Appendix hujus CHRONOLOGIÆ (Litt. Cc 3. fac. b. sequ.) sunt denominati, spestant. Et veneror ego hunc Librum ideo maximè, quoniam Henning Witte, Vir summae eruditionis & candidissimi pectoris, eum ex Livoniâ in Thuringiam mihi, quod semper mente gratâ agnoscam, in perpetuum favoris pignus jampridem dono misit. Poëta, qui in hoc REGNO, ni fallor, adhuc valde clarent, sunt Joannes Columbus atque Petrus Lagelooft; Joannes autem Bilberg atque Matthias Steuchius insignes sunt Philosophi.

REISKII.

¹ Pars Scandinavie antiquæ magna & ultima restat, Sueonia nempe vel Suionia, nomen à Sueonibus adepta, quos Tacitus lib. de Germ. c. 44. memorat. Illos ab mascula virtute aut viore juvenili dietos inquit Locrénus Antiquit. lib. I. c. 1. Nam hodieque a Suen maseulum juvenemque denotat: Hinc patria Sueonum Sueoad & Suenod κατ' εἰθνίαν Sueude dicitur & Latine adhuc b Suedia, ut optimè Lucceius, Schefferus aliique. Ut vero Atlanticam priscam s. Manheimium C. Plinio multisque veteribus memoratam, Suecia nunc accommodet Olaus Rúolphus, multisque rationibus id agat, quod dubio vix unquam extricabitur; Quanquam duo libri in hanc rem spissi & copiosi Upaliæ prodierunt A. 1680. & anno 1682. ^c Regio tota cupro ferroque dives, æram istud regni subterraneum jure continet; Sed cultui non ubique apta, & nivibus per hie-

mem contesta, quandoque octuplum, aut sexuplum aut plus alicubi reddit. Pars cultissima, (1.) Gothia, cui Danicæ A. 1660. provinciæ nunc adhærent, (2.) Sueonia aut Suedia specialius dicta cum suis regionibus & duabus urbibus primariis. Stockholm ac Upal. Prior à palis, quibus condita & holm i. e. diviso spatio septoque, posterior ab aula regum veteri quasi Up dem Zaal, ubi reges adhuc inaugurationem suscipiunt; (3.) Finnia vel Finlandia A. 1150. subjugata, quasi Finnes-Land, cum Finni Sueorum hostes fuerint, (4.) Lappia quam Schefferus accuratam edidit Latino & Germanico Sermone: Hanc Dani ex parte Russique tenent. (5.) Esthonia, Ingria & Russis ademptæ (* Et nuper reddite, quod & de Livonia integra & Finlandiæ seu Finnæ parte quādam intelligendum) provinciæ: Ut de Livonia tota, Gothia, Ocsaliaque insulis post A. 1645. Germanicisque multi Ducatibus non denuo dicam. Regnum donec cum ceteris quondam septentrionalibus coniunctum fuit, non ita vires exferuit, sed ab reliquis sejunctum post A. 1523. Trolls regnabitibus caput magis extulit: Hinc eorum posteros regia mansit successio in Comitiis Arosiensibus A. 1544. regnumque ita hæreditarium factum. Hæc ad veterem Scandinaviam sufficiant, quæ vagina & officina gentium ab Jorinde dicitur ob crebras hinc emissas colonias: Nunc non amplius tanto colonorum agmine scatet, ob leges forsitan Christianas, quibus polygamia tollitur.

BUNONIS.

^a e Suedia à Septemtrione clauditur mari Pietcariko; ab Oriente Ruffâ b: à Meridie mari Baltico, & Daniæ, quæ nuper erant, provinciis: ab Occidente Norwegiâ. Duo hic sunt maximi sinus Bornicus & Finnicus. Bodnico seu Boddico sinus in duas quasi secatur partes. Præcipuae vasi hujus regni provinciæ sunt Gothice, Norice, sive Suedia proprie dicta, Bodnia, Finlandia, aliæque verius Septemtrionem provinciæ, Carelia, & Esthonia Livoniæ. ^c

HEKELII.

^b S. Finlandiâ, Bothnico Sinu discretâ, & Livoniâ, Mari etiam sejunctâ.

Oo

e Terra

^a Suen. ^b Suedia. ^c In fol. ^d Alicubi. ^e Suediæ limites.

ditur ab Ortu Finnico sinu, Codanoque mari: à Meridie Daniæ confinio ab occasu Sevonis immensi montis jugo à Norvagia submovetur: à Septemtrione est *Botnia*. Pars regni Australis antiquo nomine *Guthia*, vulgò *Gutland* vocatur, reliquis partibus longè celebrior lætiorque. Caput regni universi Regumque sedes est *Stockholm*, urbs posita in stagnis marinis, palis superstructa; unde etiam nomen traxit, natura operibusque munitissima, Emporiumque celeberrimum. Secunda est *Upsalia*, Academiâ Archiepiscopatuque insignis. *Calmar* in confiniis Daniæ, cum arce validissima, urbs est satis magna, portusque celebris: Est item *Nicopen*, munitum opidum Emporiumque clarum.

*Gothia.**Upsalia.**Calmar.**Nicopen.**Botnia.**Tornia.**Scrikfinnia.**Lappia.*

II. *Botniam* sinus Botnicus in duas secat partes, Orientalem & Occidentalem. Nihil in ea notatu dignum, præter emporium *Torniam* ad intimum sinus recessum situm.³

III. Supra *Botniam* *Scrikfinni* sive *Schritfinni* incolunt, una cum *Botnis*, Suediæ regibus subjecti.

IV. Hinc versus Orientem in extimo veteris Germaniæ angulo *Lappia*; vulgò *Lappenland*, & incolæ ejus Germanis *Lappen*, Russis

e Terra Suecia inter Aquilonares est fertilissima *Frugum*, *Mellis*, & *Argento*, *Aere*, *Plumbo*, *Chalybe*, & *Ferro* dives; præcipue autem circa *Salburgam* Argentum purum nullo alio permixtum Metallo effoditur. Animalibus omnis generis, piscibus Fluviorum, Lacum & maritimis mirifice abundant. Est tamen multis in locis aspera, montosa, humida & paludosa. Unde & diversis in locis invia, & rario ibi *Frugum* & proventus *Fructuum*.

BUNONIIS.

g Guthia, a *Gothia* seu *Gothlandia* discri- minatur in *Gothiam Occidentalem*, seu *Westgothiam* *Wester-Gothland*: quæ sola ex Sueciæ provinciis mare attingit Occidentale; habet *Nilæsiam*, *Scaram* seu *Scora* & *Gothenburg*, cum arce propinqua *Elsburg*: & b *Orientalis*, *Ostrogothiam*, *Oster-Gothland*; habet *Lincopiam* & *Vastenam* seu *Vad-Genam*; ubi S. Brigitta fuit culta; & *Gothiam*

Australis, quæ & c *Smalandia* dicitur; ubi *Wexo* & d *Calmaria* munitissima arcem habens & portum. Hoc opidum expugnavit Christianus IV. anno 1611. quod tamen facta pace 1613. Sueciæ Regi redidit.

y e *Norica* provinciæ sunt f *Uplandia*; cuius & totius regni caput est g *Stockholmia* in insula sinus *Melerig* multis & magnificis ædificiis aucta supra pristinam fortrem jam longè evecta est. In ea quoque provinciæ est h *Upsalia d*. Hic portò sunt i *Sudermannia* *Stregnesiam*: k *Westmannia* *Arosiam*: *Nericia* *Orebroam* habens: *War-melandia*, *Gefirria*, *Helsingia*, *Middelpadia*, *Dalecarlia*, provinciæ. E regione Calmariae *Oelandia* insula est, Sudis subjecta; inter quam & continentem ruit *fretum Calmariense*, der *Calmer Sund*.

§ 1 Ad *Botniam* quoque referuntur *Angri-mania* & *Carelia* provincia, ubi *Corelenburg* & *Kexholm*.

HEKE-

a *Gothia* *Occidental*. b *Oriental*. c *Smalandia*. d *Calmaria*. e *Noricæ* pro-vinciæ. f *Uplandia*. g *Stockholmia*. h *Upsalia*. i *Sudermannia*. k *Westmannia*. l *Botnia*.

290

PHILIPPI CLUVERII

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXII. 291

Russis *Loppi*, in duo genera distincti. Occidentales Suediæ regi-
bus parent; Orientales Russico vocabulo *Dickiloppi*, id est, feri
Lappones, magno Moscoviæ Duci subiecti sunt.

V. Infra Lappiam Botniamque versus Meridiem est *Finnia*, ^{Finnia}
inter Botnicum Finnicumque sinum posita: Plinio *Fenningia*, (qui
insulam esse credidit) vulgo nunc *Finland*, dicta: haud parva Sue-
dici Imperii portio, fertilis arvis, pascuisque læta. Urbium cla-
rissimæ sunt; *Abo* episcopal is sedes, ac *Viburgum* in intimo sinus ^{Abo.} ^{Viburgum}
Finnici recessu nobile emporium.

H E K E L I I.

^d Singulari *Joannis Schäfferi* doctrina ac
fama immortali clara.

B U N O N I S.

^e a *Finlandiam* Ericus rex Moscovitis
extorsit: figuram habet trianguli, in cuius
apice sunt *Alandia Insula*, & *Abo* opidum:
in fine sinus Finnici est *Viburgum* e. Cæ-
terum b *Estonia*, provincia Suediæ à Nar-
va se extendit Parnoviam usque, habet
c *Revaliam* in *Harria*, cuius episcopi sedes
est in *Borckholm*. *Dorpatum* in *Oedenpoa* f,

a Finlandia. b Estonia. c Revalia.

Hapsalia Wichiae Episcop iquondam sedes,
translata Arensburgum in Oefiliam. In *Jer-*
via est *Vellinum*: in Allentapia *Narva* est
ad fluvium cognominem; trans quem in
ulteriori ripa ē regione Narvæ Livonicæ
est *Ivanogradum*, sive *Russorum Narva*, à
qua Moscovitici imperii incipiunt fines.

H E K E L I I.

^e Propugnaculum quippe totius Regionis
adversus *Ruthenos* & *Muscos*.

^f Clarissimo *Andrea Virginii* nomine clara.

C A P. XXII.

De Italia *, & variis ejus nominibus.

I.

E xplicatis Veteris Novæque Germaniæ partibus, commodissi-
mus nunc videtur locus, à septemtrionibus versus meridiem
pedem

Italia digni-
tas,

(* Italia cum veterem tum recentiorem auctores pœne innumeri descripserant. Inter
principios feligendi sunt ipse Cluverius qui duobus voluminibus fol. Lugd. Batav. anno
1624. vulgatis, Italiam Antiquam eruditissimo sermone ac tabellis æneis enucleavit; eo
solertius regionem descripsit quodam Geographicis maxime pedibus & oculis lustrasset.
In illo tamen opere a capite ad calcem vitium est emendandum; quod Veterum millia-
re, recentiori milliari penitus æquale crediderit & ex falso posito Veterum mensuras cor-
rigere ausus fuerit. Jam vero semel monuimus milliaria nupera sexaginta in gradu
contineri, in quo Veterum milliaria septuaginta quinque re ipsa contineri demonstratum
est. Ex hoc vitio multi errores in Cluverianum computum irrepserunt. hinc multæ
emendationes non supervacaneæ tantum, sed & falsæ. præterea noster extra modum
conjecturis indulget audacioribus; ceterum facem. materiae suæ lucidissimam admovit.
Leander Alberti è Sancti Dominici familiâ, totius Italæ Lingua Italica descriptionem
scripsit; liber est lectu dignus; multoque Eruditæ genti jucundior futurus, si a menda-

pedem referre , ac transgressis hinc Alpium jugis Italiam introspicere. Quin pingeat , quæ omnium dignitate prima erat , eam posteriore loco dici: quippe terra olim fuit omnium terrarum alumna simul & parens : divina providentia electa , quæ sparsa congregaret imperia , ritusque molliret ; & tot populorum discordes ferasque linguas sermonis commercio contraheret ad colloquia ; & humanitatem homini daret ; breviterque unà cunctarum gentium in toto orbe patria fieret. Jam vero locorum salubritatem , cœli temperiem , aprica collium , opaca nemorum , tantam frugum & vitium olearumque fertilitatem , pecorum fœcunditatem , tam innoxios saltus , tot munifica sylvarum genera , tot lacus , tot amnium fontiumque ubertatem , colonias tam frequenteis , tam assiduam novarum urbium gratiam , tam clarum decus veterum opidorum : virorum denique ingenia , mores ac ritus , linguaque ac manu res gestas si reputes , nihil toto orbe terrarum commemores , quod huic conferri , nedum præferri , queat . i

II. No-

REISKII.

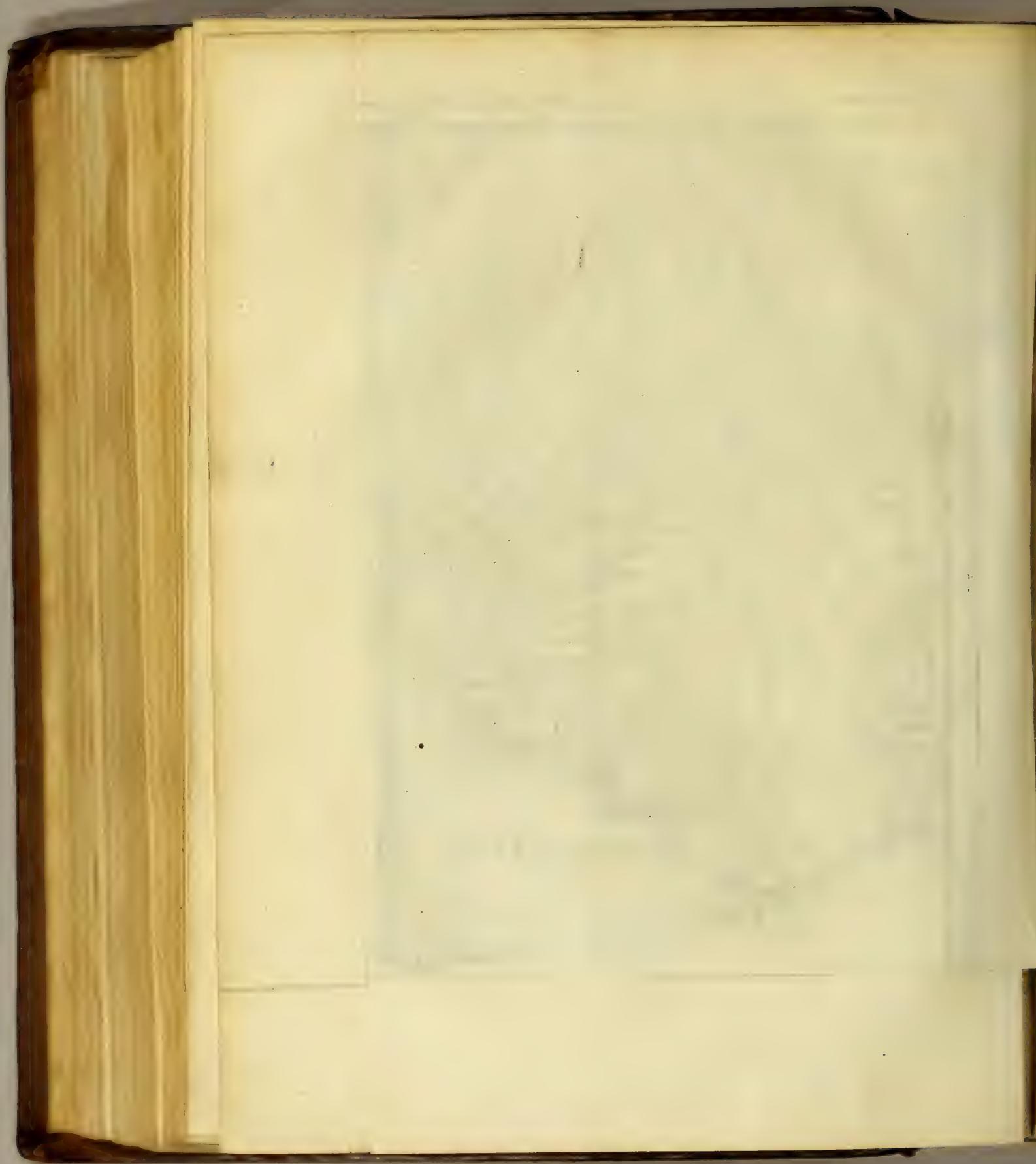
a Italia sive originem sive significacionem cogites , usu æquivoco vel ambiguo non caret. Nec enim inter omnes Veteres tenetur illa derivatio , qua Italianum ἡν τοῦ Ιτάλου , i. e. à taurō Apollodorus dictam voluit lib. 2. nec ex rege murto Italo : Apud Novos item varia extat. Bochartus à Punica vocabulo ΙΤΑΛΙΑ Iturgia , i. e. pice voluit deduci , & Pœnus ad Italianam inferiorum digressis auctoribus. **b** Brutia enim tellus picis multum progenuit , progenitumque aliis communicavit : Hinc eam veterum Italianam fuisse , multis ex locis aperte Bochartus comprobat lib. I. Chanaan cap. 33. Ergo Ita-

lia vel totam regionem pro usu hodierno : vel partem regionis extimam , & freto Siculo vicinam pro usu antiquiori significat. **c** Sic multa solum partinomina debentur , non toti congruant nisi κατὰ συνεδοχὴν : Nec mirum est , adeo de finibus Italiae inter Veteres & Novos ; item de variis divisionibus adeo discordari. Confer Cluverium Ital. Antiq. lib. I. nec enim termini eidem antiquæ ac novæ Italiae convenient , nec eadem pro diverso tempore partitiones , si Geographiam veterem imperii Rom. notitiam consulas , & quatuor præfecturæ Italicae Diœceses.

BUNO-

a Italia non à taurō ; **b** Sed pice. **c** Nec tamen tota.
 ciis Annii Viterbiensis , scriptor alias laude sua non defraudandus abstinuisset. Præter Italiae Tabulas quas Cluverius edidit , Johannes Antonius Maginus recentiorem Italianam sexaginta tribus tabulis expressit , quæ sat rarò in officinis prostant , at nemo Italianum antiquam felicius delineavit quam Clarissimus vir Guillelmus de Lille qui Romanorum vias publicas & Veterum mensuras semper præ oculis habuit : Eandem tibi è regione hujus paginæ exhibendam curavimus. Lippis & tonsoribus nota sunt Andrea Schotti Itinerarium Italiae Amstel. 1655. 12. Italia brevis & accurata descriptio , Ultrajecti 1650. Et Joan. Henr. a Pflaumern Mercurius italicus Hospiti fidus. Lugd. 1628. 12 &c. inter Gallos plura & meliora præstat Maximiliani Missori Iter italicum , Gallicè Voyage d'Italie de Mr. Misson , tribus voluminibus 12. non semel recusum. Utinam rituum Romanorum derisor perpetuus , a putidis fabulis qualis est cultus asino Bononiensi publicè exhibitus abstinuisset , & scurrilatati immodestæ minus indulgens , indignis opus alias non injucundum maculis non contaminasset !

II. Nomen unde sortita sit, variè auctores tradunt. alii quippe à Italia no-
mina. *bobus*, quorum magnitudine pulchritudineque foecunda est, vocitatem Italianam existimant: nam *ιταλης*, veteri sua lingua dixisse Græcos, quos Latini *tauros*: alii verius ab *Italo*, rege Siculorum, qui primum agrum Sabinorum & Latium incoluere, hanc terrarum partem appellatam tradunt *Italianam*: quod posteà nomen in totam terram, inter Alpes & Siculum fretum, transiit. *Hesperia* etiam dicta fuit Græcis, à vespertino sidere Hespero: quia illis in occasum sita erat. *Saturnia*, *Ausonia*, *Oenotria*, *Latium*, quanquam ab antiquissimis Græcis, posteà etiam à Latinis Poëtis pro universa Italia ponantur, partium duntaxat fuere nomina. ^α

III. Cæterū natura imperio Romano prospiciens, mari Superiore Inferoque, & altissimis Alpium jugis, ceu firmissimo vallo, fossaque altissima totam undique cinxit. *Terminos* igitur habet à Italia fine, Septemtrionibus Alpes: ab Ortu Arsiam Histriæ flumen & mare Superum, qui & *Hadriaticus sinus* dicitur: à Meridie mare Inferum five Tuscum: ab Occasu iterum Alpes & Varum amnem. ^β

IV. *Longitudo* ejus summa est ab Alpino fine *Augustæ Prætoriae* Longitude. quæ vulgo nunc *Aosta*, per urbem *Romam Capuamque* meante cursu ad *Rhegium* opidum & *Leucopetram* promontorium, quod vulgo, *Capo de l'Arme*, millium passuum *Iccc.* id est, mill. German. *ccxxv.* *Latitudo* varia est. At subter Alpes millium passuum, *Iclx.* id est, mill. German. *cxl.* medio cursu inter *Anconam* & *ostia Tiberina* Latitudo. *Figura Italiz.* millia passuum *cxxxvi.* id est, mill. German. *xxxiv.* Veteres querno folio eam assimilarunt: at nostri ævi homines rururi humano.

BUNONIUS.

^α A Scriptoribus Italiae aliis præterea appellatur nominibus; diciturque *Argessa* ^a, *Campania*, *Chone* five *Chonia* ^b, *Tyrrhenia*, & *Gracia Magna*.

^β Formio amnis ultra Aquileiam vi. millia passuum ab Ravenna *clxxxix. m.* pass. antiquus auctæ Italiae terminus est, nunc Istræ. *Plin. l. 3. c. 18.*

^γ Cruris humani tibia respicit mare Inferum, & sura Superum; medium sura est in Cumerio promontorio apud Anconam; poples apud Ravennam; genu ad portum Libernum. Inde pars ima femoris sese attol-

lit ad Alpes usque. Pes Siculo Ionioque mari alluitur; duo sinus, *Tarentinus* & *Scylacius*, faciunt *Plantæ* cavitates. *Calcaneus* esse potest *Japygium* promontorium, apud *Hydruntum* opidum, quod vulgo *Oranto*. Pro *calcari* erit mons *Garganus*. Digi pedis erunt apud fretum *Siculum*, circa *Rhegium* & *Leucopetram*.

HEKELI.
^a *Apennina*, *Saleumbrona*, *Vitellia*, aut *Vitalia*.
^b *S. Chaonia*.

C A P. XXIII.

De divisione veteris Italie.*

I.

Divisio
Italiz.

Divisa fuit olim Italia aliter aliis subinde temporibus; prout gentium migrationes finiumque commutations factæ sunt. Nos eam maximè divisionem sequemur, quæ sub primis Romanorum Imperatoribus fuit. Postquam Gallorum inter Oceanum, Rhenum, Alpes, Internum mare & Pyrenæos montes incalentum, ingens multitudo, variæque nationes trans Alpes profectæ, eam Italæ partem obsederunt, quæ inter Alpes & Appenninum ad Æsim usque flumen; prope Anconam portrecta est; GALLIA haec Romanis dicta est ITALICA: item *Gallia Citerior*, & *Cisalpina*; item *Gallia Circumpadana*, & *Togata* à toga Romana, quia vestitum ritusque Romanorum assumerat: quum trans Alpes *Ulterior Gallia* diceretur *Comata*, à coma seu cæsarie, quam incolæ ejus alebant: pars autem Transalpinæ Galliæ à braccis, femorum tegumento, *Braccata*, quæ eadem *Narbonensis provincia*. Sed sub eadem Galliæ Togatæ provincia comprehendebantur etiam alii populi; ut ad mare Inferum, *Ligures*: ad Superum, *Veneti*, *Carni*, *Hiftri*; in Alpibus, *Taurini*, *Salassi*, *Lepontii*, *Euganei*: & qui postea provinciam per se una cum Transalpinis populis, Vindelicis atque Noricis conficiebant, *Rhæti*. Post Galliam Togatam primi sequebantur sub Apennino *Etrusci*, sive *Tusci*: ultra hos ad utrumque Apennini latus *Umbri*: Infra hos *Sabini* ac *Latini*, *Æqui*, *Volsci*, atque *Hernici*: Juxta Umbros ad mare Superum erant *Picentes*; dein *Marrucini*, *Vestini*, *Frentani*, *Peligni*, *Marsi*: ultra hos in mediterraneo *Samnites* & *Hirpini*: infra *Samnites* ad mare Inferum *Campani*: mox *Picentini*. Frentanis Hirpinisque jungabantur *Apuli*, Inde *Calabri* & *Salentini* lævum Italæ cornu insidebant. Sub Apulis erant *Lucani*, ad utrumque mare. Sub his in dextro cornu & extimo Italæ angulo erant *Brutii*.

CAP.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXIII. 295

(* Antiquæ Italæ Generalem divisionem a Philippo Brietio S. J. concinnatam hic ostendit, proderit adolescentibus.

ITALIA pars	Septentrionalis	GALLIA CISALPINA { Transpadana, ubi Mediolanum; Cispadana, ubi Bononia. Liguria, ubi Genua. Venetia, ubi Patavium. Pars Rhætiae, ubi Tridentum.
	TUSCIA in qua duodecim populi ex XII. urbibus dicitur. UMBRIA, ubi Spolegium, Ariminium. SABINIA, ubi Cures, Reate. LATIUM, ubi Roma gentium Domina.	
Meridionalis	SAMNIIUM, ubi Piceni, Samnites, Marsi, Peligni, &c; CAMPANIA, ubi Capua.	
	Apulia { APULIA } Daunia, ubi Spontum. Peucetia, ubi Canusium. MESSAPIA } Calabri, ubi Brundusium. Salentini, ubi Tarentum.	
Magna Græcia	Oenotria { Lucani, ubi Paestum, Sybaris. Brutii, ubi Rhegium, Hippoium.	
	Majores { SICILIA, ubi Syracuse, Messana. CORSICA, ubi Aleria, Mariana. SARDINIA: Calaris.	
INSULÆ AD ITALIAM	Ilva. Pontia Ænaria. Capreæ. Diomedææ: Æolæ. Ægades. Melita.	
	inter Minores præcipuæ.	

C A P U T XXIV.

Ligures, Taurini, Cottii & Ideonni regna, Salassi, Lepontii,
Euganei, Rhæti, Veneti, Carni, Histri.

I.

* Liguria inter Varum & Macram amnes, mareque Ligurum

Ligurum terminum

BUNONI S.

ne, moribus & cultu: foeminas hujus gentis ad operam locatas, si peperissent, statim ad foscionem & sarculum rediisse tradunt auctores.

BUNO;

a Ligures,

Genua.

Nicæa.
Portus Herculis Monæci
Albium Intemelium.
Albium Ingau-

nunum.

Vada Sabatia.

Pollentia.

Alba Pompeja.

Asta. Aquæ

Statiellæ.

Dertona.

Iria.

sticum & Padum fluvium ad Placentiam usque porrecta, caput gentis Ligurum habuit ^b Genuam, vulgo nunc Genova. Reliqua inde opida clara fuere in ora maritima, ^c Nicæa & ^d portus Herculis Monæci à Græcis Massiliensibus condita; inde Ligustica opida ^e Albium Intemelium, & Albium Ingau-nunum, quæ vulgo contractè dicebantur Albintemelium, Albiganum, nunc Vintimilia & Albenga. Hinc & Vada Sabatia, nunc Savona. Intus fuisse ^f Pollentia, Alba Pompeja, ^g A-sta, Aquæ Statiellæ, Dertona, Iria, quæ vulgo nunc dicuntur, Polenza, Alba, Aste, Acqui sive Aich, Tortona, Voghera. ⁱ

II. Li-

BUNONIS.

^a a Genuam posterioris ævi homines dixerunt Januam, quasi à Jano conditam; antiquissimis temporibus fuit præcipuum Ligulicæ oræ opidum & emporium: a Magone Carthaginensi excisam Romani resti-tuerunt.

^y b Nicæa hodie Nizza nomen habere videtur ^æπὸν τοῦ νικῆντος νικῆντος. ^a

^b c Herculis Monæci portus hodiè Monaca dicitur. Heic Mancino Cos. in Hispaniam ituro prodigia accidisse scribit Valerius Max. lib. 1. cap. 6.

^e Albium nomen traxisse videtur ab Al-pibus, qui olim Albii montes dicti.

^z Ad d Vada ista fugiens constituit Antonius Cic. lib. xi. Famil. Epist. 10. & 13.

ⁿ e Pollentia sub Arcadio & Honorio Imperatoribus mutua Romanorum Gothorumque clade nobilitata. Orosius lib. 7. cap. 37. & Cassiodorus in Chron.

^b f Alba hodiè Aste & Asti dicta; urbs est magna, splendida & opulenta.

^t g Dertona olim urbs insignis inter Ge-nuam & Placentiam L. millibus passuum ab utraque distans.

HEKELLI.

^a Concilio OEcumenico I. clara est, ubi ccxxix. Episcopi hæresin Arrii damnarunt, & Occidentalium sententiam de Paschate celebrando die Dominica, quæ incidat in Lunam 15. 16. 17. 18. 19. 20. vel 21. post æquinoctium vernum probarunt. Quo tem-

pore autem id factum vid. Joan. Henr. Alstedii Sect. xxxvi. Thesauri Chronol. p. 340. Edition. 2. (* R̄sum teneatis amici; vel potius Hekelii subsannate incitiam qui Nicæam sive Nissam, cognominis, ut aiunt, Comitatus Castrum primarium, cum Nicæa procul ultra Constantinopolim in Asia mi-nore positâ commisit; & Bithyniam in Galliam Narbonensem invehit: at quod po-tissimum mireris, Londinensis editor tam ab-surdam ignorantiam adeò non adnotavit, ut, ne eam animadvertisse videretur, idem de eadem urbe, ad hujusc libri caput xxxvi. num. vi. rursum affirmet; nempe ubi inter recensendas Pedemontii urbes Cluverius Nicæam nominat, licet non magnam, in-quit, at incolis validam. Ad hæc Editor Londinensis addit: Concilio Oecumenico, uti ante dictum, clara, &c. Lepidum caput! Miros profecto Geographos & illu-strando Cluverio feliciter natos! quam ap-posite, quam utiliter adolescentes erudiuntur, qui talia nocturnâ manu & diurna ver-fant Commentaria!

REISKII.

ⁱ h Alpes heic pro diversis gentium li-mitibus figuntur juga nempe illa Europæa continua; unde montium Pyrenæorum; & omnium reliquorum, nec non fontium flu-minum ac fluviorum origines. Nomen ab albedine habent, si Festum audias, cum Sa-bini quondam alpum pro albo dixerint. Sin Bochartum audias, ex voce Punica ^{אַלְבּוֹן} albon

^a Genua. ^b Nicæa. ^c Herculis Monæci portus. ^d Ad Vada. ^e Pollentia.

^f Aste. ^g Dertona. ^h Alpes unde variae.

II. Liguribus jungebantur Taurini inter Padi lœvam ri-^{Taurini.}
pam, Alpium radices & Orgum fluvium. Caput gentis olim
^a Augusta Taurinorum, nunc vulgo Turino.

III. His finitimi erant Cottii & Ideonni regulorum regna ^{Cottii.}
in Alpibus. Cottiani regni caput fuit ^b Segusio, sive Segu-^{Segusium.}
sium, nunc Susa.

IV. His iterum continuabantur Salassi, in valle quam Du-^{Salassi.}
ria amnis medium secat. Horum caput ^c Augusta Præto-^{Augusta}
ria, nunc vulgo Aosta; inde ^d Eporedia, nunc Inverea & Ivrea. ^{Pratoria.}
^e Eporedia.

V. Salassis contermini erant porro ^f Lepontii, circa lacum ^{Lepontii.}
Verbanum, vulgo nunc Lago Maggiore, flumina, quæ is re-
cipit. Caput fuit Oscela, vulgo nunc ad Tosam amnem
Domo d'Oscela. ^{Oscela.}

VI. Le-

albon i. e. albescendo. Sunt autem vel maritimæ per Liguriā, vel Cottiae, vel Grajæ; vel Rhæticæ, seu Tridentinæ; vel Noricae, vel Carniae, vel postremo Juliæ seu Pannoniae: Iis vicinum est mare superum ab situ boreali dictum, sicut inferum ab australi dicitur. Gentes hinc variae, multæ nimium diffusæ, uti vetera sic sensa diversa novis pariunt auctoribus, ipsi Cluvetrio nostro per antiquam Italiam progrezzo. Quid de urbibus nonnullis, præfertim deficitis aut eversis? Sic a Aquilegia totius Histriæ prima urbs, in sinu maris intimo emporiumque florentissimum, ubi Cæsarum sedes temporaria, synodorum vero crebrior, & Patriarcharum assida: Nunc nihil nisi nomen supereft ab aquilegio, i. e. ab aquarum copia deductum, uti Vossius Observat. ad Pomp. ex Codd. MSltis. & inscriptionibus contendit, non ab aquila, ceu Julianus in Orat. voluit. In locum urbis fata & tempora Venetas reservasse, qui dixerit, non errasse videbitur: Portentosa de Patavinis originibus narratio, nec non de Livianis, quos ibi repertos Itali crediderunt, cineribus atque ossuariis fama, quam parum solidæ veritatis contineat, Morhosius libro singulari egregie docet.

B U N O N I S.

^z b Augusta Taurinorum ad Padum ab

Hannibale expugnata est. Hodie Sabaudiae Ducum Sedes castello munitissima.

^λ c Segusium dictum lingua Celtica Seg-
busen ab amne Sege, qui nunc est Semar, in Duriam influens. Cæterum per Alpes Cottias ut plurimum utebantur via Romani ex Italia in Galliam commeantes: g Cottii regnum patuit inter Ortum & Occasum à Finibus, usque ab Eborodunum opidum: inter Septemtriones ac Meridiem à Grajis Alpibus ad maritimas usque.

^μ e Ab Augusto Cesare hæc urbs condita & dicta est; Prætoria cognominata, quia Pætorianorum colonia eò deducta est. Hodie Germanis dicitur Augst.

^v f Eporedia C. annis ante Christum natum condita. g Salassi conterminos habuere ab occidente Ideonni regnum & Centrones: à Septemtrionibus Veragros: ab Oriente Lepontios: à Meridi Taurinos & Libicos Gallos.

^ξ h Lepontii habuere ab Occasu hyberno Salassos: ab Occasu æstivo Penninam Vallem, quæ hodie Vallesia, Germ. das Walliser Land: à Septemtrionibus Helvetios atque Rhætos: ab Órtu trans Larium lacum Euganeos: à Meridi Orobios Insubres; & Libicos Gallos.

^ο Oscela Germanis hodie dicitur i Thum im Eschenthal; & ipsa Vallis das Eschthal.
Pp BUNO:

^a Aquilegia. ^b Augusta Taur. ^c Segusium. ^d Regni Cottii termini. ^e Augusta, Prætoria. ^f Eporedia. ^g Salassorum termini. ^h Lepontiorum termini.
ⁱ Thum im Eschthal.

Euganei.

Anaunia.
Sarraca.
Vannia.
Clavenna.
Telium.
Sarunetes.
vennones.
Camuni.
Trumplini.

Rhæti.

Tridentum.

Curia.
Feltria.
Belunum.
Verona.

Veneti.

VI. Lepontios sequebantur in Alpibus *Euganei* inter Larium sive Comensem Lacum & Athesim fluvium. Horum opida fuere *Anaunia*, sive *Anonium*, *Sarraca* & *Vannia*, vulgo nunc *Castel Nân*, sive *Nôn*, *Sarca* & *Civida* ad Ollium fluvium, dein *Clavenna*; & item *Telium* in Valle Tellina. Nobilissimi Euganeorum populi fuere *Sarunetes* in valibus Clavennensi & Tellina; *Vennones*; ad ortus Athesis amnis; *Camuni*, nunc *Val Camonica*; ad Ollium fluvium *Trumplini*, sive *Triumphini*, nunc *Val Troppia* ad Melam amnem.

VII. Supra Euganeos fuere *Rhæti*, duce *Rhæto* ex Tuscis, quum hi pellerentur Circumpadana regione à Gallis, orti. Fines habuere à Rheni fontibus, ad fontes usque Draui amnis in Danubium defluentis. Caput eorum *Tridentum*, nunc vulgo *Trento*. reliqua opida clariora; *Curia* vulgo nunc *Chur*, Italis *Coira*, & *Feltria*, *Belunum*, nunc *Feltre*, Belluno. At *Verona* celeberrima omni ævo urbs, ab Euganeis simul & Rhætis condita fuit.

VIII. *Rhætis* ab ortu Solis proximi fuere *Veneti*^d, quos fabulosa

BUNONI S.

a *Anaunium* supra Tridentum est. *Valis* quam *Nosius* fluvius, in Athesim defluens, fecat, cognominatur *Val di Nôn*: at superiori parte *Val del Sôl*, Germ. *das Sultzthal*.

b *Vannia* etiam fuit in Carnis.

c *Clavenna* Germ. *Claven*, Italis *Chiavenna*.

d *Telium* Germ. *Tell*, Italis *Teglio*. Regio illa hodiè maximè nobilitatur vino, quod suavitate reliqua omnia præstare vina dicuntur, *Vallis Tellina*, Germanis dicitur *das Beldlin*.

e *Tridentum* Athesi amni appositum est. b

f *Feltria* in confiniis Carnorum & Venetorum posita etiam nunc Episcopali sede claret.

g *Veronam* Germanicè *Dieterichs Bern*, Athesis amnis ferè medianam nunc fecat; olim alluebat tantum. Nullibi in tota Italia Gallica tot reperiuntur antiquitatum monumenta, quot heic, tam in ipsa urbe, quam

in agro passim, *Catullo Poëtae* venustissimo patria est c. *Æquiparatur* hodiè *Venetis*, Romæ, & Neapolí; illis lacu, isti nobilitate, huic tribus *Castellis*.

h Limites *Venezia* fuerunt ab ortu solis mare Hadriaticum, & *Tilavemptus* amnis: à Septemtrione idem amnis: ab Occasu *Liquentia* fluvius. Hinc linea per Bassanum & Brigantiam ad *Delgæ* fontem ducta, mox ipso *Delga* ad Athesim usque ab Euganeis & Rhætis differminabatur. Inde ipso Athesi usque ad opidum *Hostiliam*; à Meridie ipso Pado à Gallia *Togata* separabatur.

HEKLEII.

b Gaudet *Episcopatu* & celebre est *Concilio* in Templo della Madonna ibi celebrato. Egregium est *Cathedrale* & ad *Div. Petri* Templum, in quo Infans à *Judeis* interfectus videtur.

c Atque etiam *Cotta*, *Fracastorii* & utriusque *Scaligeri*, *Poëtarum* eximiè insignium ac venustorum Patria est.

d Hi,

a *Anaunium*. b *Vannia*. c *Clavenna*. d *Telium*. e *Tridentum*. f *Feltria*.

g *Verona* *Catulli* patria. h *Venetiae* regionis limites.

fabulosa Græcorum antiquitas ex Paphlagonum ad Pontum Euxinum gente, duce *Antenore* à Trojæ excidio huc deduxit. Alii verius Illyricum fecere populum. Euganeorum qui inde in Alpes secesserunt, occuparunt agrum ad mare Hadriaticum, inter Padum amnem & Timavi fonteis. Caput Venetorum ^a *Patavium*, nunc *Padoña*, ab Antenore ^{Patavium.} Trojano conditum, vel auctum. Inde opida celebria, ^b *A-* ^{Atria.} *tria* sive *Adria*, nunc *Adri*, à Tuscis quondam conditum; unde mari seu sinui Adriatico cognomen: tum *Ateste*, nunc ^c *Ateste.* ^d *Este*:

^d Hi, Milites quippe intrepidi, (ut multa Loca alia illustria jam taceam,) *Calamata*, *Carnatam*, *Chifalam*, *Coronam*, *Portum Navarinum*, qui olim *Zonchio*; hodiè verò *Germanis Alt-Navarin* dictus, ut & *Moream* Insulam ante biennium O. d. XXX. Maj. Styl. vet. seu d. IX. Jun. Styl. novi; anno vero superiori M. Augusti ipsum *Morea Regnum*, & in eo in primis *Corinthum* Metropolin, eamque multis antiquis Rebus claram, & postea *Athenas*, omnium Arctium atque Scientiarum Matrem, è *Turcica* tyrannide gloriösè eripuerunt, (*Ac deinde amiserunt) atque ubique contra hosteis ac persecutores *Christiani* nominis masculè se se p̄fiterunt. Ecquid dicam? Ipsam *Can-diam* & *Caneam* à *VENETIS* excellenter animosis, utpote quorum SERENISSIMA RESPUBLICA, *Carolo Patino*, illustrissimo PATAVINORUM illustrium Phœbo, in literis d. XVII. Junii Styl. novi. Ai. huj. Sec. 82. humanissimè ad me datis, merito contestante *Litteratorum eruditissimis venatrix* est continua, per supremum Militiæ navalis Prætorem, *MOROSINIUM*, affidente DEO, feliciter expugnatas esse, *Relationes COLONIENSES Laiina extraordinaria* in fol. Num. LXVII. sub dato d. XIX. huj. M. Augusti Styl. novi è *Tractu Rheni* (si aliter iſis fides est adhibenda) hoc confirmant modo: *Vehementissimè anhelamus ad confirmationem eorum, que nuper ex Italia accepimus de CANDIA & CANEA expugnatis per Generalissimum MOROSINIUM absque ullius viri interneccione, adminiculo domestice rebellionis. Nuncium illud non solum ad nos, sed & ad Belgas, Hamburgenseisque delatum. Si veritati fuerit con-*

sentaneum, inter Christianos omnes multam sibi gratulabitur MOROSINUS, se Regnum CANDIACUM absque sanguinis Christiani profusione recuperasse, quod olim ultra viginti annos obsecsum à Turcis, & ab eodem cum interneccione ultra centies mille Turcarum generosè propugnatum fuit, usque dum 22. Septembbris anno 1669. subjugatur, à quo tempore jubilacuit jugo Turcico. Hæc ex Latinis Colonienium Relationibus. Quapropter meum votum est, ut DEUS noster omnipotens VENETIS iſis fortissimis atque felicissimis gratia atque auxilio suo valido ex gratia porrò adesse velit.

B U N O N I S.

^a *a Patavium*, T. Livii historici Romani patriam, Mela inter opulentissimas Italiam urbes computat: hodie floret Academia ^e. Ad Patavium pertinet Arquadum vicus, ubi Petrarcha ædes & sepulchrum.

^a Nobilem ad *Hadriam*, sive *Adriam* fuisse portum testis est Plinius.

H E K E L I I.

^e A FRIDERICO I. fundata, ubi insigni cum laude quam diutissime docuit *Oblavius Ferrarius*, Orator celeberrimus, in cuius locum *Carolus Patinus Philologorum ac Medicorum illustrissimus, & Antiquitatum nobiliorum Stator incomparabilis, renumerat* meam Ann. M. DC. LXXXII. d. 17. Jun. Styl. nov. præter meritum, quod mente agnoscam perpetuo gratissima, promissis uberioribus additis, erat proiectus. Clarent inter Medicos quoque ibidem *Antonius & Dominicus de Marchettis, Jo: Fortis & Jacob de Pighi.*

Pp 2

BUNO-

^a *Patavium.*

Vincentia.
Altinum.

Tarvisium.
Opitergium.
Concordia.

Carni.

Aquileja.

Forum Julii.
Julium
Carnicum.
Vedinum.

Noreia.

Tergeste.

Este: Vincentia, nunc Vincenza; & ^a Altinum, ex quo, præter nomen & tenuia quædam ruinarum vestigia apud Silim fluvium, nihil nunc reliquum est. Hinc sequebantur Tarvisium, r Opitergium; nunc Treviso & Oderzo: & ^b Concordia, cuius nomen manet.

IX. Reliquam hinc Euganeorum seu Venetorum oram ad Formionem usque amnem, qui nunc Risano est, apud opidum *Capo d'Istria, Carnorum* postea obtinuit populus. Urbs heie, quondam potens atque ingens inter primas Italæ ^c Aquilegia, nunc Aquilea deserta planè. Inde clara opida, ^d Forum Julii, nunc vulgo Cividâ di Friuli; ^e Julium Carnicum, nunc Zuglio, in ruinis inter Tilavemptum fluvium & Alpes: Vedinum, vulgo Germanis nunc Weiden, Italis Udene. Circa Venzonum ^f Noreia fuit Tauriscorum urbs, qui inde postea Norici trans Alpes dicti. Tergeste item, vulgo nunc Trieste, clara olim Histrorum primum urbs, post Romanorum

BUNONIS.

^a ^b ^c Altinum in paludibus situm, & palis superstructum fuisse docet Strabo.

^d ^e Opitergium à Quadi & Marcomannis excisum.

^f ^g Concordia Episcopatus titulo hodie clara, sed aedificiis & cultoribus deserta est. L. Annus Antoninus Verus inter Concordiam & Altinum apoplexia extinctus est. Ad xxv. lapidem à Patavio in mediis stagnis marinis regina nunc Italicarum urbium conspicitur ^d Venetia sive Venetia urbs; insulis compluribus superstructa, subitis incrementis & imperio, quam antiqua origine, clarior. Etenim Theodorici Gothorum Regis & Cassiodori tempestate nulla ibidem fuit opidi forma; sed Cycladum similitudine per æquora longè patentia domicilia, quæ tamen postea, quum Longobardi Alboino duce Venetiam regionem invaderent, in opidi formam congregata fuerunt. Ex tam tenuibus principiis, intra paucorum seculorum spatium, tam potens facta est civitas.

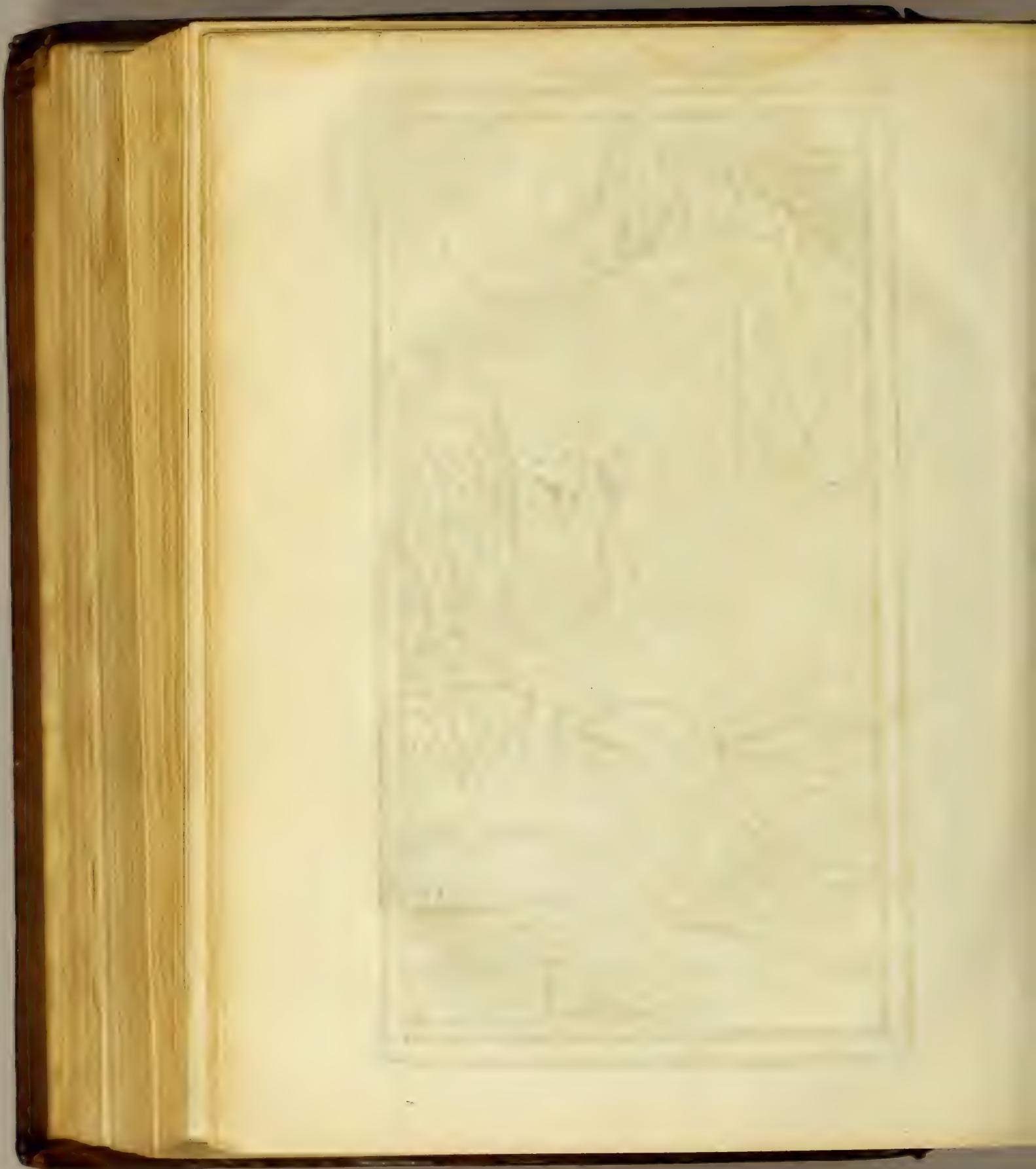
^e ^f Aquilegia ad Natisonis ripam, haud procul à litore maris Adriatici olim fuit

urbs opulenta, quam ditem reddidit situs negotiationibus maximè opportunus. Claustrum & propugnaculum Italæ fuit ab ea parte. Quare eam duo Consulares viri contra Maximus præoccuparunt. Sic postea Constantinus contra Constantium fratre; sic deinde Maximus contra Theodosium Imperatorem eamdem præoccupare studuerunt. Caput fuit totius Venetiæ sub posterioribus Imperatoribus. Eam urbem Hunnorum Avarumque Rex Attila expugnavit ac diruit. Hodie ad exiguae reliquias redacta à paucis habitatur piscatoriis. Ruffinus, qui Josephi Scriptoris Judaici quædam in Latinum convertit sermonem, fuit Aquilejenis.

^g Forum Julii montibus undique cinctum instar Theatri esse docent, qui situm eius pingunt.

^h ⁱ ^j ^k ^l ^m ⁿ ^o ^p ^q ^r ^s ^t ^u ^v ^w ^x ^y ^z ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ ^{jj} ^{kk} ^{ll} ^{mm} ⁿⁿ ^{oo} ^{pp} ^{qq} ^{rr} ^{ss} ^{tt} ^{uu} ^{vv} ^{ww} ^{xx} ^{yy} ^{zz} ^{aa} ^{bb} ^{cc} ^{dd} ^{ee} ^{ff} ^{gg} ^{hh} ⁱⁱ

rum fuit colonia, Carnorum provinciæ attributa. Sed in primis celebratus in hac ora fuit Græcis pariter ac Latinis monumentis *Timavus* amnis, inter Aquilejam & Tergeste, *Timavus fl.* septem capitibus exoriens, uno ostio post mille haud amplius paſſus in mare emissus.

X. Post Carnos igitur est ** Histria*, & populi *Histri*. Regio ceu Peninsula inter Formionem & Arsiam amneis in mare procurrit. Caput gentis fuit *Pola*, à Colchis, Jasonem & Medeam persequentibus, olim condita. Inde celebria opida, *Parentium* & *Ægida*, nunc *Parenzo* & *Cabo d'Istria*: item ** Nesaetium* ad Arsiam fluvium, nunc *Castel Nuovo*.

Histria.

Pola.

Parentium,
Ægida,
Nesaetium.

B U N O N I S.

In Carnis est vicus vulgo *s. Canzan* dictus: apud quem ex montis excelsi radibus magna vis aquarum per complures fontes magno cum strepitu erumpit; moxque cuniculo subterraneo tota conditur ita, uti nusquam amplius appareat, donec post xiv. milliaria apud vicum vulgo *s. Giovanni di Cherso* dictum, iterum cum pluribus ingentibusque erugetur fontibus eā naturā præditis quam Timavi fontibus adscriperunt veteres, *a Timavus lacus* à mari ab-

est III. milliariis, de quo apud *Livium l. 41.*

* *b Histria* termini habentur ab Ortu Arfia amnis Italiæ finis; à Septemtrionibus Alpium juga: ab Occasu à Venetiis Timavo flumine, à Carnis Formione submovebantur. Formionem fluvium Istriae terminum tamen statuit Plinius *l. 3. c. 18.* Isthmus ejus est inter Arsiae fontem & proximam Formionis ripam.

* *Nesaetium*, quod Italiæ finem facit Ptolemæus, fuit ad ostium Arsiae fluminis dextra ripa.

a Timavus lacus. *b Histriæ termini.*

C A P. XXV.

De Gallis Cisalpinis.

I.

Gallicæ gentes trans Padum fuere, *Libici*, *Lævi*, *Insu- libici- bres*,

R E I S K I I.

* Hæc Cisalpina Gallia quamprimum Italiæ accessit, vel *nova Italia*, vel *accessoria* vocabatur, & ab Octavii Aug. Cæsaris ætate regiones octavam, nonam, decimam atque undicimam comprehendebat, Vicerio Praefecto prætorio commissas. Caput inter reliquas Mediolanum extitit, quam *Mēdiolānum Irzāliū* Athanasius Patresque Sardicenses nuncupant, nec ab Rom. episcopo dependentem Salmasius, Blondellus, Petrusque de Marca lib. I. cap. VI. compiro-

bant. Huic toties obfessæ, pro Lombardia coercenda, toties captæ ac funditus everfæ, tam germanici Cæsares incumbunt: Italia æque tota sensim nostro imperio subducitur. Sed res illi mediis fuerunt ævi. Ultimi sunt gentes illæ quarum heic fit mentio, Boji permulitis etiam migrationibus famosi: Horum tria genera Velferus, Golzius, Spanheimius numerarunt; unum *Vindelicos* inter Bavariosque, alterum in Boemia vel Bohemia; Tertiumque in Allemannia, sive Suevia hodierna.

Vercellæ.
Lævi.
Ticinum.
Novaria.
Insubres.
Mediolanum.
Laus Pompeja.
Forum Diuguntorum.
Diuguntiacum.
Orobii.
Comum.
Bergomum.
Forum Licinii.

bres, Orobii, Cenomani. ^a Libicorum caput fuere ^b Vercellæ, nunc Vercelli; ^c Lævorum ^d Ticinum, nunc Pavia: eorundem fuit ^e Novaria, nunc Novara.

II. ^f Insubres omnium Gallicarum in Italia gentium fuere validissimi. Caput eorum ^g Mediolanum, vulgo nunc Italica Milan, German. Meyland. Opida hinc clara; ^h Laus Pompeja, nunc Lodi: Forum Diuguntorum, nunc Crema; Diuguntiacum five Modicia, nunc Monza.

III. ⁱ Orobiorum fuere ^k Comum, ^l Bergomum, Forum Licinii,

BUNONI S.

^u a Libici seu Lebecii & Libecii terminos ab Occasu habuerunt Orgum flumen: à Septemtrionibus Alpium radices: ab Ortu Gunniam fluvium; à Meridie Padum inter Gunniae & Orgi confluentes.

^β In Campis Vercellenium cum Cimbris pugnarunt & cruenta victoria potiti, C. Marius & Q. Catulus.

^γ b Lævi ab Occasu habuerunt Gunniam fluvium: à Meridie Padum: ab Ortu Lambrum fl. à Septemtrionibus lineam super Novariam à Gunia ad Biagraffum oppidum ducendam: Inde minor Ticinus qui in Lambrum confluit: ab hoc confluente alia rursus linea ducenda est ad Adduae Padique confluentes.

^δ c Ticinum à flumine nomen accipit a. Bello Punico secundo vicus tantum fuit, cum inter Hannibalem & P. Cornelium Scipionem Africani patrem apud Ticinum amnem, haud ita procul à Pado, prælium fieret. Ea pugna Scipio vix in hostium venisset potestatem, nisi protectum eum prætextatus filius ab ipsa morte rapuisse. Gothorum duces sedem regiam hinc posuerunt. Superioris seculi anno 25. Franciscus I. Galliæ Rex à Caroli V. Imperatoris copiis ad hanc urbem acie superatus, captus, & in Hispaniam abductus est.

^e Novaria à flumine nomen habet.

^ζ d Insubribus à Meridie finitimi fuere Lævi: à Septemtrionibus Lepontii & Orobii, ab Occasu suprema parte Novariæ fluvi, vulgo la Gogna dicti, à Libicis submovebantur: ab Ortu habuerunt Cenomanos.

^η e Mediolanum ^b jam inde 222. annis

ante Christum natum magna & frequens exstitit urbs: splendorem & dignitatem perpetuo custodivit; licet maximis bellis sæpe petita. Ausonius Poëta eam versibus celebravit. D. Ambrofus Episcopatum urbis olim tenuit, à civili administratione Liguriæ ad munus ecclesiasticum vocatus.

^θ f Laus Pompeja à Bojis Gallis condita, cum primum in Italiam venissent; Fredericus Imperator eam urbem à Mediolanensis destructam in tuto loco restruxit; quod est opidum Lodi tribus milibus passuum à Laude veteri distans.

ⁱ g Orobii ab Occasu habuere Lepontios: à Septemtrione eosdem Lepontios: deinde Euganeos: & à Meridie Insubres.

^x h Comum Lario lacui appositum. Postea Novum Comum dictum, originem dedit Plinio Juniori, qui Bibliothecam illis dedicavit, & pecunias in alimenta ingenuorum puerorum subministravit; ut ipse scribit lib. i. Ep. 8. Paulus Jovius quoque fuit Novocomensis. In agro Comensi, ad Lacus Larii orientale litus, fons est mirandæ naturæ, quem ter in die statis auctibus ac diminutionibus crescere & decrescere, tradit idem Plin. l. 4. epist. ult.

^λ Bergomum olim videtur fuisse Caput gentis.

HEKELLI.

^α In hac Urbe est Academia, quæ à Carolo M. non diu post Parisiensem erecta esse creditur. Is enim Imperator ad conservandam, propagandamque veram doctrinam Christianæ Religionis quosdam Sapientiam profitentes Ticinum misit, ut illam ibi in animos

² Libicorum termini. ^b Lævorum fines. ^c Ticinum. ^d Fines Insubr. ^e Mediolanum. ^f Laus Pomp. ^g Orobiorum fines. ^h Comum.

cini, nunc vulgo *Como*, *Bergamo*, *Berlasina*.

IV. Ultra Infubres Orobiosque incoluere ad Venetiam usque
^a *Cenomani*, quorum caput *Brixia*; nunc *Brescia*, sive *Bres-
 fa*. Prætereà celeberrimæ urbes, ^b *Cremona*, & ^c *Mantua*,
 à Tuscis quondam condita.

V. At cis Padum Gallici populi fuere *Ananes*, *Boji*, *Se-
 nones*. ^d *Ananes* Liguriæ continuabantur circa ^e *Placentiam*
 Romanorum coloniam, vulgo nunc *Placenza*.

VI. Inde sequebantur ^f *Boji*, secundum Infubres maxima
 potentissimaque Gallorum Italicorum gens. Caput eorum ^g *Bononia*
 fuit ^h *Bononia*, nunc vulgo *Bologna*; *Felsina* ante dicta, cum
 caput Hetruscorum esset. Inde opida nobilia, ⁱ *Parma*, ^j *Bri-
 xellum*,

animos hominum infunderet. *Jason* cele-
 berimus ICTorum multos annos in eâ est
 professus. *Baldus* eorum Antesignanus heic
 postremam suam doctrinam effudit, moritur
 denique, & in Conventu Minorum sepelitur.
 Unde *felix Academia* dicitur. Leg. *Francisci
 Schotti* Itinerarium nobiliorum Italizæ Regio-
 num Part. I. p. 131. Seq.

^b Praæclara olim Imperii Sedes.

^c Hujus Vita elegantissimè descripta est à
 celebrissimo Theologo atque Polyhistore,
Theophilo Spizelio, Evergetâ meo magno,
 in ita dictâ *Vet. Academ. JESU CHRISTI*
 p. 129. seqq.

BUNONIIS.

^a Infubribus ab Ortu solis continuabantur
Cenomani inter Padum & Alpium radices ad
 Venetos usque porrecti.

^v ^b *Cremona* à Galis Cenomanis olim
 videtur condita. Sub initium imperii Vespasiani
 ab hujus militibus igni tota absunta est,
 sed confeatum restaurata. Ejus urbis cives,
 quod *Antonii* partes fuissent fecuti, ab
Augusto agro multati sunt.

^c ^c *Mantua* nomen & ortum dedit ^d *Baptista
 Mantuano* monacho. ^e *Virgilius* ad *Mantuam* in pago, qui ^f *Andes* dictus, natus
 est. Quo vero situ locus iste fuerit, incer-
 tum est: quanquam *Mantuanus* nunc eum
 esse contendunt, qui ^g 2. millibus passuum ab
 urbe distitus vulgo nunc dicitur *Petolo*. Ipsa

^a Cenomanorum fines. ^b *Cremona*. ^c *Mantua*. ^d *Baptista*. ^e *Virgilii patria*.
^f *Andes*. ^g *Ananes*. ^h *Placencia*. ⁱ *Vicumnia*. ^k *Boji*. ^l *Bononia*.
^m *Parma*. ⁿ *Brixellum*.

urbs *Mantua* licet in paludibus sita natura
 & arte munificissima sit, nuper tamen A.
 1630, à Cæsarianis militibus intercepta est.
^o ^g *Ananes* sive *Anamani* fuere inter Li-
 gures, Bojos, Cenomanos & Lævos.

^p ^h *Placentia* ad Padum sita nomen fortita
 à *placendo*, pulcherrimum habuit amphitheatreum extra urbem, quod eam oppu-
 gnante *Cæcina* conflagravit. Haud longè
 infra Placentiam fuit i *Vicumnia* seu *Vicumnia*
 emporium sive castellum; ad quod quum
 incondita turba xxxv. millium Hannibali
 occurrit, à paucis Pœnis fusi sunt. Cæ-
 terum apud Placentiam *Trebia* fl. in Padum
 confluens nobilitatus est Romanorum clade,
 quam à Pœnis Hannibale duce acceperunt.
 Tunc enim ipsi, quum se ignibus & oleo
 foüssent, Sempronium Cos. & Romanos suā
 hyeme vicerunt. *Placentia* à Pœnis Amilcare
 duce direpta & incensa est. Placentinus ager
 vellere & pecoribus ditissimus est; unde
Cæsi Parmenses proveniunt.

^p ^k *Boji* conterminos habuerunt *Anamani*,
 Cenomanos, Venetos, Senones &
 Ligures.

^o ^l *Bononia* prima nobilitavit Academia
 Italizæ: in via *Æmilia* post *Mutinam* inter
 Rhenum & Idicem amnes sita est.

^r ^m *Parma* ad fl. cognominem; unde ortus
Cassius Severus, qui Elegias & Epigrammata
 conscripsit.

^u ⁿ *Brixellum* ad Padum est, nobilitatum
 interitu

Brixellum, &c. **x**ellum, **φ** Regium Lepidi, **z** Mutina, **υ** Forum Cornelii, **ω** Faventia, **α** Forum Livii, quæ nunc vulgo Parma, Briscello, Reggio, Modena, Imola, Faenza, Forlì.

VII. Postremi Gallorum in Italia fuere **β** Senones, inter Ravennam & Aesim flumen, quod nunc Jesi, prope Anconam, partem Umbrorum agri incolentes. Caput heic gentis constituere **γ** Senam Gallicam, sive Senogalliam, vulgo Singaglia. Reliqua hujus oræ opida in Umbris dicemus.

interitu *Orbonis* Imperatoris, qui exitum pugnae Bedriacensis hic exspectans, quum cladem suorum accepisset, pugnioni incubuit.

BUNONIS.

Φ a Regium Lepidi, anteà Forum Lepidi, etiam simpliciter Regium dictum, in via Aemilia situm est. **M.** Brutus à Cn. Pompejo interfactus est apud Regium.

χ In eadem via Aemilia b Mutina nobilitata maximè fuit civilibus inter Augustum & Antonium bellis; quum illic Antonius Brutum obsideret: Augustus verò cum Hirio, & Pansa coiff. ea obsidione Brutum liberarent. Inter Mutinam & Bononię est illa c Rheni insula, in qua bello Mutinensi deposito, provinciarumque partitione, Triumviratus inter Augustum, Antonium & Lepidum constitutus est.

ψ d Forum Cornelii in medio Faventiae & Claternae situm est. Hic S. Cassianus natus,

a Regium Lepidi. b Mutina. c Insula Rheni. d Forum Cornelii. e Faventia.

C A P. XXVI.

Etruria & Umbria.

I.

Etruria. Galliae Togatæ jungebatur à meridie **α** Etruria, sub Apennino

BUNONIS.

α Etruria a Vetus seu Circumpadana iisdem finibus inclusa fuit, quibus deinde Gallia Circumpadana. Nempe trans Padum ab Occasu fuit Orgus amnis, à Septemtrionibus

fuere radices Alpium, ad Veronam usque; hinc Athesis ad ostium usque: ab Ortu mare Hadriaticum & cuncta Padi ostia accolebant Tufci Ravennam usque. At b posterior Etruria cingebatur à Septemtrionibus Apennino

a Veteris Etruriæ fines. b Posterioris Etruriæ fines.

lerii, ^a Volaterræ, Vetulonii, Rusellæ, Tarquinii, ⁱ Cære. Ex his hodieque extant, nominaque vulgaria habent ista; Bolse-na, Chiusi, Perugia, Cortona, Arezzo, Civita Castellana, Volterra, Grosseto, Cerveteri. Reliquarum ^x Veji ad xii. lapidem ab urbe Româ fuere, circa opidum nunc Scrofano; ^x Vetulonii fuere, prope litus inter Plombinum & Massam opida; Rusella vulgo nunc dicitur *Bagni di Roselle*, id est, ^r Aqua Rosel-

HEKELI.

^a Situm est in planicie gratiosâ, & inter duodecim *Hetruria* Urbes relatum. Romanis in triginta millium aures auxilio fuit, & Scipioni in *Africam* ituro frumenti modios centum & viginti millia dedit. Vicissitudine suorum Principum multum detrimenti perpessum est, & diutinum *Hetruria* Spectaculum miserabile extitit, quod Cosmus, Dux *Florentia*, ejus administrationem recepit, ab eo enim tempore restituta cœpta est.

BUNONIS.

^b a Volaterræ urbs ab Arno & Pisis ad trifidum circiter lapidem, haud procul dextrâ Cecina ripâ, in valle profunda supra collem excelsum sita est. Huc confluxerunt à Sylla proscriptorum quidam; qui quatuor cohortibus armatorum constitutis, per biennium tolerata oppugnatione, tandem publicam fidem fecuti, loco cesserunt. Hodiè antiquitatum monumenta clara est. Ad mare usque pertinuisse ejus agrum indicio sunt ^b Vada Volaterrana: quibus contiguæ sunt ^c Salina Volaterrana. Ab hac urbe xiv. millia passuum sunt ^d Aquæ Volaterranae; prope quas lacus quidam exigui, sed profundi admodum aquarum seaturigine semper ebullientes; unde odor sulphuris tam pravus exit, ut volucres supervolitantes illicò mortuæ decident. Aquæ, voraginibus veluti subiecto igne perpetuò æstuantibus, ad ix. pedes cum strepitu ingenti & horrendo fragore in altum egeruntur, rursumque in se se recidunt. Fervor tantus est, ut injecta animalia statim decoquantur, ossaque carnibus nudata emergant.

ⁱ c Cære opidum, Pelasgis *Argylla* dictum, iv. millia passuum à mari in faxeo

tumulo situm est. In magna fuit apud Græcos existimatione ob justitiam simul & fortitudinem: quippe abstinuit latrociniis, quanquam potentissima foret: & apud Delphos thesauro confecravit, qui *Argyllanorum* vocatus. Rex Cæretancrum fuit *Mezen-tius*, qui Turno auxilia tulisse fertur. Cæritani Gallos, qui Romanum cuperant, debellarunt & Romanos ad se configentes, æternumque ignem & Vestales Virgines conservarunt. ^f Aquæ Cæretanae opido vicinæ fuere celebres, propter eos, qui valetudinis causa ed commebant: plerique nunc interpretantur *Aquæ Stilianas*, vi. millia passuum ab opido Cære distitas. ^g Cæretanus amnis is fuerit, qui huic opido proximus est, vulgo nunc *Vacina* fiume.

^x h Veji urbs in excelsô & undique abrupto falso sita, cum Romanis grave & diuturnum gerisset bellum, ac decennem sustinuit Romanorum obfitionem. Quum Romani ad Alliam fl. à Gallis fusi fugatiæ essent, multi eorum, trajecto Tiberi, huc incolumes evaserunt: quumque Roma ab iisdem Gallis capta & incensa esset: agitarunt tribuni plebem, ut relictis ruinis, in urbem Vejos migrarent: cui tamen rei obftiit Camillus.

ⁱ i Vetulonii & Vetulonium urbs fuit inter Populonium & Turrim S. Vincentii, III. millibus passuum à mari, circa Lynceum amnem; qui hodie *Cornia* dicitur, & *Cal-danas* paludes.

^j k Haud longè à litore & Prile lacu sunt Aquæ Rosellarum, juxta quas in colle conspiciuntur insignes ruinæ præclari quondam opidi, quod pastoribus nunc & pecudibus habitatum, vulgo *Moscona* dicitur; ruderæ illa sunt antiquæ illius urbis, quæ Ruselle dicitur.

BUNO-

^a Volaterræ. ^b Vada Volaterrana. ^c Salina Volaterranae. ^d Aquæ Volaterranae.

^e Cære. ^f Aquæ Cæretanae. ^g Cæretanus amnis. ^h Veji. ⁱ Vetulonii.

^k Aquæ Rosellarum.

Rosellarum. v *Tarquiniorum vestigia jacent supra Cornetum opidum.*

Il Celebres prætereà urbes in Etruria fuerunt, & in littore; o *Luna* trans Macram fluv. sed Etruscorum tamen opidum, portu nobile, nunc *l'Erici*; inde π *Pisæ*, nunc *Pisa*; π *Portus Liburnus*, sive *Hercules Liburnus*, nunc *Livorno*; o *Populonia*, cuius vestigia extant prope *Plombinum*. τ *Telamon*, nunc *Telamone*; v *Cosa*, nunc *Ansidonia*: φ *Gravisca*, quondam infra Cornetum; x *Centumcellæ*, nunc *Civitâ*

Luna.	
Pisa.	
Portus Li-	
burnus.	
Populonia.	
Telamon.	
Cosa.	
Gravisca.	
Centum-	
cellæ.	

B U N O N I S.

v *Tarquinii L. Tarquinius Priscus* Romam migravit & Rex ibi factus est. A Tarquinio Superbo exsulante persuasi Tarquinientes Romam legatos miserunt, & pro eo senatum populumque deprecati sunt; quin aperta vi redditum Tarquinii confidere conati sunt. *Falisci* & *Tarquinienes*, compluribus suorum habitu sacerdotum subornatis, faces & angues funerale habitu præferentes, aciem Romanam turbarunt. *Frontin.*

¶ Primum Etruriæ opidum ab amne *Marecrâ* fuit.

o a *Luna* opidum cum portu maximo & pulcherrimo, & promontorio. Opidum hoc postea *Portus Ericis* appellatus est. Quum totum hoc litus Ligusticum, adeoque omnis Alpium maritimorum tractus, marmore scateat; præcipua lapicidinae in portu & sinu Lunæ fuerunt: Hinc *Lunense* & *Ligu-sticum marmor* celebratur. Plinius *Lunensem* *caeruleum* prædicat magnitudine, qui ad singula millia pondo prematur: idem Plinius ex Etruriæ *vinis Lunensi* palmam tribuit.

π b *Pisa* seu *Pisæ* urbs ad Arni fl. ostium aliquot seculis ante Trojanum bellum condita est. Mare, quod inter *Populonium* *promontorium* sive *Plombinum* opidum & Lunæ promontorium curvo litore recipit Arnum fl. c *Pisanus* appellatur *finus*. Ad ipsum Arni ostium fuit d *Portus Pisanus*. Tria millia passuum à Pisæ, qua Lucam itur, conspiciuntur e *Aqua calidæ Pisane*.

φ *Livorno* hodie emporium cum portu nobile est. *Liburni* olim navibus citis &

levitate præcipuis insignes memorantur: unde Romani naves levitate & celeritate præstantes *Liburnicas* appellantur.

σ f *Populonia* sive *Populonium* situm fuit in promontorio sublimi, quod præruptum in mare excurrit, in speciem penisulae. Rudera ejus conspiciuntur III. millibus passuum à *Plumbino* opido, quod ex ruinis ejus originem traxit. Ex illo loco *Æthalia*, *Corsica* & *Sardinia* insulæ conspiciuntur. *Navale Populonia* hodie vocatur *Porto Baratto*. g *Promontorium Populonium* extimo suo in mari excursu, quo opidum *Plumbinum* ei impositum est, vocatur nunc *Capo di Campana*.

τ Inter Umbronis ostium & promontorium *Cosanum* est h *Telamon* opidum. In exiguo illo promontorio, quo *portus Telamon* clauditur, circa *Telamonem* vici sunt *Galli Cisalpini* à Cos. *Æmilio Papo*, XL. millia cœsi & X. millia capti cum Rege *Congolitanus*. Polyb. l. 2.

v i *Cosa*, sive *Cossa* urbs paulum à mari recedit. Subjacet ei k *portus Herculis*. Ab urbe illa l *Promontorium dictum* est *Cosanum*: quod etiam *promontorium Argentarium*. Inter Martam & Minionem amnes fuit.

φ *Gravisca* seu *Gravisca* urbs à gravitate soli & aëris appellata, funditus interiit; nec fuit eo loco, ubi hodie est opidum, vulgo *Corneto* dictum.

x m *Centumcellæ* opidum vulgo *Cincella*, & *Civitâ Vecchia*, id est, *civitas vetus* dictum, nobilissimum inter Neapolim & Liburnum

a *Luna* op. cum portu & promontorio. b *Pisæ*. c *Sinus Pisanus*. d *Portus Pisanus*. e *Aqua Pisanæ*. f *Populonia*. g *Promont. Populonium*. h *Telamon* opidum, portus & promontorium. i *Cosa*. k *Portus Herculis*. l *Promont. Cosanum* seu *Argentarium*. m *Centumcellæ*.

Alsum.
Nepete.
Sutrium.
Falerii F.
Fanum Vol-
tumnæ.
Hortanum.
Herbanum.
Saturnia.
&c.

Civitæ Vecchia; & ψ Alsum, nunc Palo.

III. Intus in mediterraneo, ω Nepete, α Sutrium, β Falerii Faliscorum, γ Fanum Voltumnæ, δ Hortanum: quæ vulgo nunc Nepe, Sutri, Civitæ Castellana, Viterbo & Ortì. Inde ϵ Herbanum; quæ postea Urbs vetus, nunc Orvieto. ζ Suana & η Saturnia, Senæ, Florentia, Pistoria, Luca, nomina antiqua retinent.

V M B R I A.

Umbria an-
tiquior.

IV. Tuscis jungebantur ad Tiberim fluv. Umbri. i Sed hi

burnum portum, vulgo Livorno seu Ligorno, habet in litore portum, Ptolemæo dicitur α Portus Trajani.

BUNONIS.

ψ Palo est villa gentis Farnesianæ, quo loco olim fuit Alsum opidum.

ω b Nepete opidum inter Sutrium & Falerios jacet, à Sutrio abest ad iv. millia passuum.

α c Sutrium Roma distat circiter xxv. millia passuum. Camillus, Etruscis vicit, Sutrinis urbem, quam isti occupaverant, restituit. Proverbium est apud Plautum; Quasi Sutrium eant.

β Romani, xxx. circiter millia passuum distantes à Faleriis, urbem appellarent d Falerios, & gentem atque agros Faliscos. Camillus hanc urbem obsidens principum liberos, à ludimagistro proditos, non accepit; sed verberibus proditorem in opidum redigendum pueris illis tradidit. Quo facto opidani permoti Romanis sese dedidere. Sita fuit urbs illa ad viam Flaminiam inter Oriculos & Romam, in arduo monte, adeoque loco natura munito. Ad hanc urbem fuit e Junonis Falisea lucus & fanum.

γ f Fanum Voltumnæ haud longè à Volsinensi lacu in Cimini montis jugo situm, publicis universæ Etruriæ conventibus olim celebratissimum fuit. Fuisse creditur, ubi nunc est Viterbiæ, patria Johannis Annii monachi, qui Berossi, Manethonis, Xeno-

phantis, Fabii Pictoris, M. Catonis; aliorumque Scriptorum fragmenta, flagitiosum in modum confinxit, civibusque Viterbiensis improbè imposuit.

δ g Hortanum apud Tiberis Narisque confluentes Horta dicitur Paulo Diacono.

ϵ h Herbanum ad Clanis Palliaeque confluentes natura loci olim fuit munitionis in prærupto tumulo situm.

ζ i Suana est ad Ariminum fl.

η Haud longe à Suana ruinæ k Saturnia conspicuntur, ad Albinam fl. De Sena, Florentia, Pistoria & Luca infra dicetur hujus lib. cap. 37.

REISKI.

i Hetruria & Umbria aut distinctæ fuerunt provinciæ tum situ tum terminis suis; Aut junctæ unitæque saltæ ab Hadriani temporibus: Utraque autem suburbicaria fuit, uni vel Correctori (quem ætas Constantineana dixerat) vel uni Consulari sub Valentianio iterum commissa, Hetruria Tuscis vel Hetrufcis appellationem debuit, genti pervetustæ ac indigenæ, cui nec lingua nec mores aliis nationibus aequales obtigerint, teste Dionysio Halicarnasseo, Lib. I. qui οὐδενὶ ἔλλας γένει οὔτε ὄμογλακον οὔτε ὄμοδιατον vocat. Tyrrheni postea Pelasgorum genus ex Lembo Imbroque maris Ægæi Thraciaeque vicinis insulis hoc novas per colonias delati, & sacra & instituta extrea secum intulerunt, neque Tyriata-

num
 α Portus Trajani. b Nepete. c Sutrium. d Falerii, & Falisci. e Junonis Falisea lucus. f Fanum Voltumnæ. g Hortanum. h Herbanum. i Suana. k Saturnia.

hi ab initio ad utrumque mare latè incoluerunt, unde fluvius, mediam postea Etruriam secans, Umbro olim, nunc Umbrone. Ab Infero mari eos rejecerunt Etrusci; à Superiore Senones Galli, at his à Romanis deletis, Umbriæ fines fuere in Romano Imperio ab Austro Nar amnis, vulgo Nera, in Tiberim confluens; ab Occasu Tiberis, & trans Apenninum Bedesīs, nunc Ronco, apud Ravennam mare Hadriaticum petens; à Septemtrionibus ipsum hoc *mare*; ab ortu Aesis fluvius, & inde linea ducta ad Naris fontes.

Umbro fl.
Umbria p^g.
steriores
fines.

V. Urbes in ora Hadriatici sinus; ^a Ravenna, ^c Ariminum, ^x Pisaurum, ^b Fanum Fortunæ, ^g Sena Gallica, suprà dicta,

Umbriæ
opida mai-
tima.

num aut Punica, quæ Fullerus voluit, sed Græca, hinc porro in Umbriam traduēta. Inde tamen Thuscia & Hertruria non duplex, sed una exitit: Sin viri docti cum Salmasio duplēm constituant, alteram Italicam sive annonariam, & alteram suburbicariam: a Duæ in una provincia partes erunt, Italicae quidem, præfecturæ tamen urbicariæ annumerata altera. Quicumque autem cum Fallero, Viro doctissimo Tyrrhenos à Tyriis ortos volunt, & in Thusciam delatos, hi ab antiqua historia nimium recedunt. Denique quo plura de urbibus heic offeruntur, eò pauciora nostro congruent scripto.

BUNONI S.

^a b Ravenna, totius Romandiolæ urbs nobilissima, inter Utensem & Bedesīn amnes in paludibus sita fuit urbs trigemina: cujus partes, Civitas vetus; Via Cesarea; & Portus novus sive Classis aquis perflua; indeque salubritas aëris loco conciliata; ut ibi gladiatores ali atque exerceri iussierint Romani. ^b Tota autem lignea constabat ædificiis. Hic classem idem Romani habebant continuè paratam, quæ imminaret Græciæ; sicuti Misenatium classis alterum tutabatur mare: & Galliæ, Hispaniæ, Mauritaniae, Africæ, Ægypto, Sardiniae atque Siciliæ incubabat. Destructa est classis à Luitprando Longobardorum Rege. Cæterum hic est Candianus fluvius vulgo Candiano dictus, in portum Augusti defluens, ad cujus pontem

Odoater Herulorum Rex à Theodorico Gotherum Rege vietus & fugatus est. Cæterum Ravenna sedes Exarchorum fuit: & patria Thoma Ravennatis, cuius exstat liber de vita hominis ultra annos 120. producenda.

^c Ariminum nomen habet ab amne, quo occidentale ejus latus abluitur, qui olim Ariminus appellatus, hodie vulgo Marechia dicitur. Is hodie urbi jungitur marmoreo ponte antiqui operis. Urbs antiqua est, ab Umbris habitata, antequam Galli Senones hæc loca occuparent. Constantii Imperatoris temporibus hic concilium celebratum est prope CCCC. Episcoporum, qui Synodi Nicenæ Symbolum magna cum offensa Imperatoris suis sententiis comprobârunt.

^x Arimino xxii. millia passuum abest d Pisaurum, quod ab Occidente Pisaurus amnis præterfluit, hodie Foglia dictus: unde urbi nomen quæstitum. ^e

^b Ultra Pisaurum ad vii. millia passuum jacet ^c Fanum Fortuna opidum; ejus opidani auctoribus dicuntur Faneſtres.

HEKELI.

^b Celebris est magis antiquitate, quam ædificiorum pulchritudine.

^c Schottus dicit, hanc Urbem ædificis atque plateis esse perelegantem, mercionis divitem, emporiumque Italia celebre, ad cujus nundinas frequens Mercatorum fit concursus ex variis Provinciis certis anni temporibus.

Q 9 3

BUNO-

^a Tuscia duplex, ^b Ravenna cum portu. ^c Ariminum op. & Ariminus fl. ^d Pisaurum op. & Pisaurus fl. ^e Fanum Fortunæ.

Opida medi-
terranea.

cta: nomina vulgaria nunc sunt; *Ravenna*, *Rimino*, *Pésaro*, *Fano*, *Sinigaglia*. Intus ^a *Cæsena*, ^b *Sarsina*, ^c *Urbinum*, ^d *Sentinum*, ^e *Æsis*, ^f *Camerinum*; vulgo nunc *Césena*, *Sarsina*, *Vrbino*, *Sentino*, *Jesi*, *Camerino*. *Cis Apenninum*, ^g *Iguvium*, ^h *Mevania*, ⁱ *Spoletium*, ^j *Tifernum*, ^k *Nuceria Camellaria*, ^l *Afisum*, ^m *Hispellum*, ⁿ *Fulginium*, ^o *Tuder*, ^p *Inter-*

BUNONIS.

^a *Cæsena* apud Sapis & Rubiconem amnes, Arimino propinquior est.

^b *Sarsina* in confinio Galliæ Togatæ, apud lœvam Sapis fluvii ripam, Umbricarum extrema, Plauti patria est.

^c *c Urbinum*, *Metaurense* ab amnis *Metauro*, cui impositum, dictum est. Hodiè vulgo dicitur *Castel Durante*, estque sedes hodie *Ducum Urbinatum*. Quod enim hodie *Urbinum* exstet, non magis *Metaurense* poterat appellari, quam *Pisaurense*, quippe in medio utriusque amnis situm est.

^d Ultra *Camerinum* & *Matilicam*, versus *Urbinum*, in Apennini valle est ^d *Sentinum*. In *Sentinum* agro pugnam illam Romani pugnarunt contra Gallos, Senones, Etruscos, Umbros atque Samnites: in qua *Decius* diis devotus occubuit.

^e *c Æsis* opidum ad *Æsis* fluminis ripam positum est. *Æsinatem* caseum probat Plinius. Supra *Æsim* opidum in Apennini radicibus situm est opidum ^f *Matilica*.

^g *Camerinum* five *Camers* opidum situm est in montibus illis, qui Picenum ab Umbria distinguit. Verum & *Clusium* Etruriæ opidum, antea appellatum fuit *Camers*.

^h *Iguvium* opidum fuit in Apennini radicibus, *Tiferno* proximum. Non eodem fuisse olim situ, quo nunc conspicitur, testantur reliquiae templorum ac theatri haud procul dissitæ.

ⁱ *Mevania* ad *Tinia* Clitumnique confluentes est, infra *Fulginium*. Adventante exercitu *Vespasiani*, exercitus *Vitelli* opidum hoc, ceu arcem belli, occupavit. Fuit sublimibus *bobus* ac *tauris* insignis Mevania. Apud eandem in villa *Agrippinæ* Augustæ

Androgynus olim natus est. Patens circa *Fulginium*, *Mevaniam* & *Clitumnū* amnum campus est; in quo *Umbrorum* fuit exercitus, adversus quem Q. *Fabius Maximus Rullianus III.* & P. *Decius Mus II.* cos. profecti sunt, *Liv. lib. ix.*

^j *k* *Spoletium* firmitudinem suam Hannibali probavit: Is enim à *Trasimeno* lacu veniens opidum oppugnavit; sed magna suorum clade repulsus, ex unius coloniæ viribus collegit, quanta moles esset Romanae urbis. Spoleti ex muliere virum factum esse tradit *Livius l. xxiv.*

^l *Tifernum* primum cis Apenninum à *Tiberi* opidum, ^m *Tiberinum* dictum est, ad discriminem *Tiferni Metaurense*; *Villa Pliniana* vicinum fuit. *Plinium juniores*, pœne adhuc puerum, patronum cooptavit; in quo ille sua pecunia postea templum exstruxit.

ⁿ *Nuceria*, cognomine ^o *Camellaria*, in via *Flaminia*, apud transitum Apennini, haud procul fonte *Tinia* fluminis jacet. Inter *Nuceriam* & *Fulginium* est ^p *Forum Flaminii*, ad quod *Gallus* & *Volusianus*, quum adversus *Æmilianum*, qui in *Mœsia* res novas moliebatur, proficerentur, interfecti sunt. Pons, in quo cœsi, postea pons *sanguinarius* appellatus est.

^q *Afisum* ab *Arno* versus Orientem jacet; *S. Francisci Monachi patria*. (*Non monachi, sed Fratrum Minorum, quos pascunt Eleemosinæ, Patriarcha.)

^r Et ab *Afisio* versus *Spoletium* euntibus *Hispellum*.

^s Haud procul *Hispollo*, versus Meridiem, ad *Tiniam* amnum ^t *Fulginium* est.

^β Et à *Spoletio* versus *Occasum Solis* haud procul *Tiberis* ripa ^o *Tuder*.

BUNO-

^a *Cæsena*. ^b *Sarsina*. ^c *Urbinum*. ^d *Sentinum*. ^e *Æsis* op. & fl. ^f *Matilica*.

^g *Camers* five *Camerinum*. ^h *Iguvium*. ⁱ *Mevania*. ^k *Spoletium*. ^l *Tifernum*. ^m *Tiberinum*. ⁿ *Nuceria*. ^o *Camellaria*. ^p *Forum Flaminii*.

^q *Afisum*. ^r *Hispellum*. ^s *Fulginium*. ^t *Tuder*.

r Interamnum, s Narnia, t Ameria, & citra Narem, z Oriculi: quæ vulgo nunc, Angubio, Bavagna, Spoleti, Città di Castello, Nocera, Assisi, Ispello, Fuligno, Todi, Terani, sive Terni, Narni, Amelia, Otricoli.

BUNONI S.

y Ab Ameria verbus Orientem est a Interamna sive Interamnum opidum, Nare flumine circumfluum. III. millia passuum ab Interamna fuere. b Tres Taberna eo loco, qui vulgo dicitur Ponte Confino: hic Maxentii infidiis periisse videtur. Severus Imperator. Zos. II. Sed tamen alii auctores Tabernas, ubi istud commissum est parricidium, interpretantur illas, quæ sunt in Pomptino Campo.

s c Narnia in aspero, arduo & prærupto monte sita est, cujus præruptam rupem Nar abluit: unde urbi nomen. Hic inter duos præruptos montes Cesar Augustus olim pontem exstruxit, cujus fornices omnium celsissimi extitere; teste Procopio. Ejus pontis rudera etiam nunc persunt. d

e d Ameria municipiem habuit Roscius patrem.

z e Oriculi sive Oriculum Umbricarum verbus Meridiem Romæque proxima urbs est. Oricoli hodiernum II. ferme millia à Tiberis ripa distat: at prope ipsam ripam in lata planitez ingentia conspicuntur multorum magnorumque ædificiorum rudera; unde colligitur hoc fuisse Oriculum antiquum.

HEKELI.

d Hodie Civitas oblonga, ædificiisque satis elegans est; ac rerum copiæ lauta ob Agri vicini fertilitatem, licet aliquando Bellorum Calamitatibus involuta clades ingentes Patrum memoriâ acceperit.

a Interamnum. b Tres Tabernæ. c Narnia. d Ameria. e Oriculum, Oricoli.

C A P. XXVII.

De Sabinis & Latio. I.

I.

*I*ntra Umbros ad mare usque antiquissimis temporibus incoluere Siculi; à quorum Rege Italo, hæc regio primùm dicta

Siculi.
Italia.

REISKI.

i Sabinia ab Sabo rege vel Deo, quem Samium Semonem priisci cognominant, nomen quin deduxerint, nullum erit dubium, si quidem ille Sabus extitit. Ipsa gens Straboni Lib. V. antiquissima censetur, & indigena, cui ortum Picentes atque Samnites, debeant, his vero Lucani, ultimo Lucanis Brutii. Adeò Sabinis primæ per Italiam inferiorem coloniæ affigebantur, si gravissimo Strabonis testimonio standum erit. Interim Pelafgos atque Tyrrhenos advenas Sabinorum sedibus & migrationibus sese socios admicuisse, ne-

mo negabit, uti suspicor, nisi antiquæ historiæ geographicæ ignarus. De Curetibus autem & Latio, primisque hujus incolis quam dissident Graeci Romanique, quotquot veterum extant, scriptores? Ut chaos quoddam confusum hinc oriatur, si omnia paulo accuratius examinare velis. Id unum è sacro codice, multisque hujus locis probabilius datur, ut primos Italiae Latique incolas Χθινούς Chitini Græcè κιθίους vel κιθίων vindicemus. Loca id quatuor confirmant, Bocharto etiam citata Lib. III. Phal. c. 5. Urbes item Chitheis cognomines duas, nec non aperta Julii Africani Eusebii,

Saturnia.
Latium.

Sabini.

Reate.

Cures.

dicta est *Italia*; quæ deinde ab Aborigibus, pulsis inde Siculis, *Saturnia*, vocata est, & mox item *Latium*: unde Aborigibus novum nomen *Latini*. Sed in partem Antiqui Latii postea successerunt ^a *Sabini*, inter Narem & Anienem, quorum hic *Teverone* dicitur. Caput Sabinorum fuit ^b *Reate*, nunc *Rieti*; & ante hanc ^c *Cures*, nunc *il Vecovio de Sabina*, coenobium, cum ingentibus veteris urbis reliquiis, hinc Romani dicti fuere ^d *Quirites*. Reliqua opida celebria sunt: ^e *Nursia*, nunc *Norcia*; ^f *Cutiliae*, cuius ruinæ prope opidum *Civitatem Ducale*; ^g *Amiternum*; cuius vestigia prope *Aquilam*. Inde ^h *Eretum* & ⁱ *Nomentum*, prope Anienem, vulgo

Eusebii, Cedreni & Geographi Nubiensis testimonia. Hinc Chronicum Alexandrinum clarissime: *Kίτιοι*, ἐξ ὦν Παρνασσος καὶ Ααρίου. Adde Latii nomen, quod ab latendo veteres deducunt: Ut vel ita cum Arabico Punicoque חֶתְּמָה Chetema, quod est abscondere, satis congruat. Kircherus in Latio quidem Lib. I. c. I. easdem tuerit origines; In capitibus vero sequentibus Janigenas, Aborigenes, Sicanos, Oenotrius, Pelasgos, Umbros, Latiicolonos veteres admiscet, longamque regum seriem, terminosque regionis antiquæ varios producit. Ex his tamen omnibus liquet, quod in præfat. confitebatur, *dispares Histororum sere omnium opiniones reperiri*. Sed quis heic observata omnia de Romanis originibus depromat? quæ in tertium vel quartum annum Olympiadis sextæ incidentur, Trojano excidio longe posteriores. Ne dicam de urbibus Sabinorum Latique antiquissimis, harum templis, monumentis, villis, prædiis, quæ Remo etiam Romuloque apud Janum Jacobum Boissardum auctoriibus attribuuntur.

BUNONI S.

^a ^a Sabini à Meridie jungebantur Latinis; terminus inter utrosque fuit Anio fl. Ab Occasu illis fuit Tiberis ad Orciculos usque. A Septemtrione habuerunt Umbros Nare amne disternatos. Ab Ortu solis

contermini illis fuerunt Piceni, Vestini, ac inde Meridiem versus Marsi. Non autem fuere *Sabini* Græci generis, sed Opici sive Osci.

^b ^b *Reate* urbs antiqua, nulla alia remagis celebratur, quam asinorum eximio genere. *Reatina* etiam auctoriibus memorantur *paludes*, in quibus ungulæ jumentorum indurantur: quibus propinquus est *Velinus lacus*, in quo lignum dejectum lapideo cortice obducitur.

^c ^c *Curibus* orti sunt *T. Tatius*, & *Numa Pompilius*.

^d Non omnis Sabinorum gens primùm dicta fuit *Quirites*, sed Curium tantum incoleæ.

^e ^d *Nursia* Sabinarum urbium versus Septemtriones & Picenum extrema est: Ex *Polla*, & Sabino patre, Nursinis natus est *Vespasianus* Imperator, in vico Phalacrino, educatusque in prædiis Cosanis. Circa Nursiam ^e *Vespasiorum* fuit *prædium*: ubi complura exstiteré Vespasiorum monumenta. Sueton.

^f ^z Ad *Cutiliam* ^f *lacus* est *Cutiliensis*; umbilicus Italiæ, in quo insula fluitans.

^g ^g *Amiternum* nobilitavit *Crispus Salustius*, qui hic, anno post natum Veronæ Catullum, in lucem editus est.

^h ^h *Eretum* haud procul Tiberis ripâ, in edito colle, *xiii.* passuum millibus Româ distat.

BUNO-

^a Sabinorum termini & origo. ^b Reate, Reatinæ paludes. ^c Cures. ^d Nursia. ^e Vespasiorum prædium. ^f Lacus Cutiliensis. ^g Amiternum Salustii Patria. ^h Eretum.

vulgò nunc Monte Ritondo (*) & Lamentario.

II. Sub Sabinis itaque juxta Tuscos fuere ^a Latini, non totius Italæ solum, sed & orbis universi gens nobilissima. ^{Latii Veteris & Noviennes.}
 a Terra eorum Latiū dicta, arctis initio finibus inclusa, ab Aniene ac Tiberi ad Circēum usque promontorium, quod vulgo nunc est Circelli. At postquam finitimi etiam populi Āqui, Hernici, Volsci, & Ausones sub eodem Latinorum nomine computati sunt, finis novi Latii fuit Liris amnis, vulgò nunc Garigliano.

III. Caput Latii omni ævo fuit ^b Roma, urbs, ab Aborigi- ^{Roma.}
 nibus, qui anteā Oenotri dicebantur, cum ex Græcia in Ita-
 liam advenissent, condita; ab Āeneæ posteris, ut tradunt,
 aucta: urbium sanè Regina, orbisque terrarum caput ac do-
 mina. Reliqua opida, antiquitate & claritudine, præcipua
 fuere, Tibur, ^c nunc Tivoli, (*Trivoli) Præneste, nunc Pi-
 lastrina (*Palestina) Gabii medio inter Præneste & Romam
 itinere ^{Tibur. Præneste. Gabii.}

B U N O N I S.

^d Ad Eretum mille amplius passus versus
 Orientem abest opidum ^e Nomentum.

^f Latini Siculos ex regione illa inter
 Narem & Anienem, quæ postea Sabino-
 rum fuit, primùm ejecerunt, eamque ap-
 pellarunt ^g Latium: quamdiu vero primi
 illi Latini hoc primum inter Narem & A-
 niensem Latium tenuerint, incertum est.
 Inde à Sabinis pulsi Latini regionem trans
 Anienem occuparunt & de suo nomine ap-
 pellarunt Latium. Duplex autem fuit La-
 tium.

^h Antiquum, Vetus seu Priscum, inter
 Anienem, Tiberim & Mare inferum, ad
 Circēum usque promontorium.

ⁱ Et Novum ad Lirim usque se extendens. ^j
^k Romam diu ante bellum Trojanum
 conditam primi omnium tenuerunt Siculi;
 eaque jam ante adventum Euandri Valen-
 tia vocata, post Græco nomine dicta est

P'wys, Roma. Cluverius in Ital. Antiq. I.
 2. cap. 2. De hac ipsa urbe b plura co-
 gnitus legat vel hanc ipsam Cluverii I-
 taliam; vel Fabricii Romam Antiquam.

^l Tibur apud Anienem positum maxi-
 mè nobilitatum est templo Herculis. Hic
 frequentes fuerunt villæ; ut Marlii Vopisci
 villa Tiburtina; villa Hadriani; Zenobia
 possessio.

^m Præneste opidum, in alto monte si-
 tum, naturâ & opere munitum, multos
 habuit cuniculos subterraneos: per quos,
 quum ⁿ C. Marius, à Lucretio Ajella,
 Syllanarum partium viro, obsefus, evadere
 non posset, cum Pontio Telefino, fugæ co-
 mite, stricte utrimque gladio concurrit,
 eumque occidit, ipse saucius à servo im-
 petravit, ut se occideret; Liv. Præneste
 habuit ^o Fortuna Primigenia templum cele-
 bre & in eo sortes.

Rr

HEKE.

^a Nomentum. ^b Latium primum. ^c Latium Vetus & Novum. ^d Roma. ^e Ti-
 bur. ^f Præneste. ^g C. Marii mors. ^h Fortuna Primigenia templum.

(* Editiones Vorstiana & Labbiana Monte Eretondo habent sed male. Cluverius no-
 ster in Italæ Antiquæ libro 2. pag. 667. scripsit: Eretum oppidum sive vicus, quam-
 vis ex supra citatis satis jam clare patet esse id oppidum quod haud procul Tiberis ripâ
 in edito colle vulgò nunc dicitur MONTE RITONDO, tamen &c. Sic & Maginus in
 Mappis Geographicis.)

Tusculum.
Aricia.
Lanuvium.
Albalonga.

Lavinium.
Laurentum.
Ostia.

Antemnæ.
Collatia.
Fidenæ,

itinere quondam; ^a Tusculum, nunc Frascati; ^b Aricia, nunc L. Aricia; ^c Lanuvium, nunc Città Lævina; ^d Alba longa, inter Albanum quondam montem & Lacum; & Albæ mater ^e Lavinium, prope litus, nunc Patricia; inde ^f Laurentum, nunc Paterno: & tandem ^g Ostia ab Ostiis Tiberinis nomen habens. Circa Anienis Tiberisque confluenteis opida ^h Antemnæ, ⁱ Collatia, ^j Fidenæ, in tenuibus incertisque vestigiis ostenduntur.

HEKELIL.

^a Servius ponit Antiquum Latium à Tiberi ad Fundos; ^b Novum inde usque ad Vulturnum Fluvium, qui juxta Cumas in mare labitur, & Natarone hodie Leandro vocatur.

^c Clarissimo Viri incomparabilis, Athanasii Kircheri, nomine hactenus magis clara.

^d Livius. Hoc Oppidum tantæ est antiquitatis, ut de ejus exordio & conditore non consentiant autores, & diversi propter eam diversa tradant.

BUNONIS.

^a ^b Tusculum XII. millibus passuum ab urbe Roma versus Orientem ultra Lanuvium, Ariciamque & Albanum montem fuit supra Frascatum; ubi hodiè ingentes murorum reliquæ superfunt. In Tusculano agro celeberrima fuit villa Ciceroniana, quod ^b Tusculanum Ciceronis dictum, eo situ, ubi nunc est caenobium, quod vulgo Santa Maria di Grotta Ferrata appellatur.

^c ^d Aricia est in viâ Appiâ, mille passus ultra Albanum opidum, XIII. millia passuum Româ distans. In agro ejus fuit ^d Nemus Aricinum, & Lucus Diana Aricina. Nemus itud Dianæ dictum quoque est ^e Nemus & Lucus Egeria, ab Egeriâ nymphâ, quam conjugem Numæ finxerunt.

^f ^g Lanuvium ultra Ariciam & Dianæ nemus apud eandem viam Appiam fuit. M. Aurelius Antoninus Pius Imperator apud hoc opidum in villâ Lanuvinâ natus est. Apud Lanuvium quoque fuit templum & ^g locus Junonis Sospita.

^h ⁱ Alba longa fuit ad Orientalem lacus

Albani ripam, in iis tumulis, qui medii inter montem & locum intercedunt ad xx. fere millia passuum Româ distans. A situ porrectæ in dorso urbis Longa Alba appellata est, ut discerneretur ab altera Alba in Maris, cuius opidani dicebantur Albenenses discriminis ergo, quum Alba longa incolæ Albani dicerentur. A Tullo Hostilio destrueta est Alba ista, & tota interiit sine vestigiis.

^j ^k Lavinium ad Numinii fontem positum fuit, in eo colle, in quo nunc conspicitur fanum S. Petronella, à quo III. millia passuum sunt ad ostium amnis & mare. In Numinio fl. periret ^k Æneas cum hostibus dimicans, cui Afcanius templum hic constituit, quod ^l Dei Indigetis, seu Patris Indigetis appellavit. Fons Numinii & antrum, unde is exit, sacrum erat ^m Anna Perenna.

ⁿ Laurentum haud procul fuit à Tiberi ad mare.

^o ^p Ostia ab Anco Martio condita vulgo creditur, tria ferè millia passuum à litore hodie abest apud flexum amnis, cum ingenib[us] veterum murorum vestigiis.

^q ^r Antemna five Antemna fuit inter Nomentanam, Tiburtinamque vias, apud lœvam Anienis ripam.

^s ^t Collatia in iis collibus seu tumulis fuit, qui inter viam Prænestinam sternuntur & lœvam Anienis ripam; qua pars aquæ Crabra, quæ hodie vulgo La Marana dicitur, Anieni miscetur, ad sextum ferè ab urbe lapidem.

^u ^v Fidene urbs v. millia passuum Roma abfuit; ad Castellum Jubileum ejus visuntur rudera. Accedit apud Fidenes anno Tiberii Imperatoris XII. res admodum miseranda.

Nam

^a Tusculum. ^b Tusculanum Ciceronis. ^c Aricia. ^d Nemus Aricinum. ^e Et Lucus Egeriæ. ^f Lanuvium. ^g Junonis Sospita templum & locus. ^h Alba longa. ⁱ Lanuvium. ^k Æneæ mors. ^l Templum Dei Indigetis. ^m Fons Annae Perennæ. ⁿ Laurentum. ^o Ostia. ^p Antemna. ^q Collatia. ^r Fidene.

ostenduntur. ^a Rutuli pars fuere Latinorum; caput eorum
^b Ardea.

IV. ^v In *Æquis* fuere ^d *Carseoli* five *Carcula*, nunc *Arsuli*,
& *Valeria*, quæ & *Varia*, nunc *Vico Varo*; tum ^e *Subla-*
queum, nunc *Suliaca*; ^f *Algidum*, in *Algido* monte & ne-
more, nunc *Selva d'Algieri*.

V. ^v Hernicorum fuere; ^g *Anagnia*, ⁱ *Alatrium*, ^x *Verulae*,
^h *Ferentinum*, nunc *Anagni*, *Alatri*, *Veroli*, *Ferentino*, di-
cta.

VI. Sub Hernicis ad mare fuerunt ^h *Volsci*, opida eorum
in litore ^v *Antium*, ^z *Circæi*, ^o *Tarracina*, quod anteà *An-*

xur:

Nam amphitheatri *cavea*, populo gladiato-
rum munus spectante, collapsa est; & plus-
quam L. hominum millia occidit.

BUNONI S.

^a ^a Rutuli Lanuviorum, Laurentium, &
Volscorum finibus cludebantur.

^b ^b Ardea v. circiter millia passuum à ma-
ri recedit xx. millia passuum Româ distans;
hodie vicus est. Ardeatum ager palustris
& morbosus esse perhibetur.

^y ^c *Æqui*, qui & *Æquani*, & *Æquicoli*,
& item *Æquiculani* dicti sunt, unde origi-
nem duxerint, incertum est. Incoluerunt
ad utramque Anienis ripam inter Sabinos,
Marsos, Volscos, Hernicos atque Latinos.

^d ^d *Carseoli* opidum ad Anienem fuit media
fere regione inter Vicum ^e *Varum* & *Subla-*
queum. Romani usi sunt hoc opido ad no-
biliores captivos astringendos.

^f ^f *Sublaqueum* nomen habet à tribus la-
cubus, quos *Anio* in Tiberim defert. Eò,
relictis literarum studiis, clam fugiens de-
venit *S. Benedictus*.

^g ^g *Algidum* nobilitarunt *Æqui* clade à
Q. Fabio Vibulano cos. accepta. Item *Lu-*
cius *Virginius* centurio, cuius filiam *Virgini-*
niam *Appius Claudius* corrumpe volebat,
in *Algido* militabat.

^h ^h In Novo Latio ^h *Hernici* inter Latinos,
Æquos, *Marsos* & *Volscos* fuere medii.

ⁱ ⁱ *Anagnia* fuit caput gentis.

^j ^k *Alatrium* xi. circiter millia passuum

Rutuli.
Ardea.

Æqui.
Carcula.
Varia.
Subla-
queum.
Algidum.

Hernici.
Anagnia.
Alatrium.
Verulae.
Ferentinum.
Volscorum
opida.
Antium.
Circæi.
Tarracina si-
ve Anxur.

in Orientem æstivum fuit ab Anagnia.

^x ^l *Verulae* infra Alatrium jacent in Au-
strum versus, ad v. circiter millia passuum.

^λ *Ferentinum* infra illa opida est in via

Latina.

^m ^m *Volscorum* sermo à reliquis Italæ lin-
guis fuit discretus. Ofcè d & Volsè fabu-
lantur, nam latine nesciunt, inquit Fesius.
Ipse gens magna, potens & bellicosa. In-
coluere autem *Volsci* inter Rutulos, Lat-
inos, *Æquos*, Hernicos, Marsos, Samni-
tes, Campanos, Auruncos, Aufones &
mare. At secundo illi Latio antiquo, jam
inde sub regibus Romanis adjecta fuit magna
pars agri *Volsci*: adeoque omne litus ad Tar-
racinam usque urbem.

^v ⁿ *Antium* haud amplius exstat; at no-
men eius reliquum est in promontorio, quod
vulgo *Capo d'Anzo* dicitur. Fuit olim urbs
valida, & totius gentis caput. Piratica ve-
teres Antiates fuere insignes. *C. Manius* in
fugaglio o rostra, devictis Antiatibus, fixit.

^ξ ^p *Circæi* five *Circæum* opidum olim fuit
inclitum: ejus vestigia aliqua etiam nunc
visuntur in monte, vulgo *Città Vecchia* di-
cta.

^o ^q *Tarracina* arx præcipue condita fuit
in scopulo ac præcipiti vertice candidi mon-
tis; in quo nunc quoque ingentes conspi-
ciuntur antiquæ fabricæ reliquæ figuræ qua-
drata. Partem urbis jam olim sub monte in
plano fuisse sitam, ubi hodierna visitur urbs
Terracina, discimus ex Livii lib. iv. In
Rr 2 vertice.

^a Rutulorum fines. ^b Ardea. ^c *Æqui*. ^d *Carseoli*. ^e *Varia*. ^f *Sublaqueum*. ^g *Algidum*. ^h *Hernici*. ⁱ *Anagnia*. ^k *Alatrium*. ^l *Verulae*. ^m *Volscorum* fines.
ⁿ *Antium*. ^o *Rostra* R. ^p *Circæi* five *Circæum* op. ^q *Tarracina*.

Pomptinus
ager & Palu-
des.
Sueſſa Pome-
tia.
Velitræ.
Cora.
Norba.
Privernum.
Setia.
Signia.
Sulmo.
Frusino.
Fabrateria.
Aquinum.
Calinum.

xur : intus statim celeberrimus *Pomptinus ager*, & ^a *Pom-
ptinæ Paludes*, à capite olim Volscorum ^b *Sueſſa Pometia* di-
ctæ, inde ^c *Velitræ*, ^d *Cora*, ^e *Norba*, ^f *Privernum*, ^g *Setia*,
^h *Signia*, ⁱ *Sulmo*, ^j *Frusino*, ^k *Fabrateria*, ^l *Aquinum*, ^m *Ca-
linum*,

vertice isto haud dubie fuit ^a *Jovis Anx-
uris templum*. *Insulam* quondam fuisse Tar-
racinam falsò arbitrati sunt Solinus & Mar-
tianus Capella. ^b Portus Tarracini vesti-
gium in mari hodieque conspicitur. *Cal-
ida* etiam memorantur ^c *aqua Tarracinenses*
salutiferæ; & ^d *fons Neptunius* mortiferus,
ex quo qui imprudentes biberant, vitâ pri-
vabantur. *Vitruvius*. Tota ista planities,
quæ Velitræ; Coræ, Norbæ, Sulmoni,
Setiæ, atque Priverno subjacet; ad Tarra-
cinam usque, quâ Pomptina erat palus,
^e *Campus* sive *ager Pomptinus* appellatus
fuit; in quo *Mutianus*, Plinio teste, urbes
^f *xxiiii.* fuisse prodiit; earum caput fuisse
^g *Pometiam*.

HEKELII.

^d S. Oſcè nonnullis. (* Hekelius voluit
Obſcè quod Scaligero placuit & a posterio-
ribus criticis rejicitur.)

BUNONIS.

^g *Pomptina palus* dicta est, quia in *Pompti-
na* sive *Pomeino* erat agro, à *Sueſſa Pometia*
urbe: etiam ^b *Satura palus* appellata. Has
paludes *Julius Cæsar* siccare destinarat; quod
opus perfecit *Augustus*. *Appius* cos. Rom.
injecto paludibus aggere *viam* stravit, que
ⁱ *Appia* dicta, in eaque opidulum condi-
dit ^k *Forum Appii*, Aëtorum cap. 28. me-
moratum. Propter viam istam Appiam post
Augusti siccationem fossa deducta est, à *Foro
Appii* ad *Feroniæ* usque fanum prope Tar-
racinam; per quam navigantes iter faciebant;
mulis naves trahentibus. Et quum Paludes
istæ restagnarent, denuo siccatae sunt; ac
principiè à *Theodorico Gothorum Rege*. *Caſ-
fiodus*.

^p ^l *Sueſſa Pometia*, ad discrimen *Sueſſa Au-
rante* dicta, sita fuit circa *Velitras* & *Co-
ram*.

^a *Jovis Anxuris templum*. ^b *Portus Tarracinenſis*. ^c *Aq Tarracinenses*. ^d *Fons Neptunius*. ^e *Pomptinus Campus*. ^f *Pometia*. ^g *Pomptina*. ^h *S. Satura palus*. ⁱ *Via Appia*. ^k *Forum Appii*. ^l *Sueſſa Pometia*. ^m *Velitræ*. ⁿ *Cora*. ^o *Norba*. ^p *Privernum*. ^q *Setia*. ^r *Setinum vinum*. ^s *Signia*. ^t *Vinum Signium*. ^v *Sulmo*. ^x *Frusino*. ^y *Fabrateria*.

^o ^m *Velitra* urbs, vulgo etiam *Velitri*, Roma
distat ^{xxiv.} millibus passuum. ^e *Lvius lib. II.*
tradit eam urbem pestilenti adeo exhaustam
fuisse, ut decima tantum incolarum pars
reliqua manserit. *Furio Camillo & C. Mæ-
nio Nepote* cosi quod toties rebellassent,
muri dejeti, justique sunt trans Tiberim
habitate.

^r ⁿ *Cora* versus ortum Solis *Velitris* proxima
est.

^v Ultra *Coram*, versus *Signiam* euntibus,
erat ^o *Norba*. *Plinii ætate* in ruinis jacuit.
Ea ab *Æmilio Lepido* per proditionem
capta, opidani mutuis vulneribus cecide-
runt, aliisque ignem teatris subdidierunt: quod
contigit Cosi. *C. Mario juniorē*, & *Cn. Papirio Carbone tertium*.

^ø A *Piperno* quod hodie appellatur, ad
duo circiter millia passuum, circa *Amase-
num* amnem, qua iurur *Anagniam*, veteris
Priverni ruinæ conspiciuntur.

^z ^q *Setia* in montium jugo, quod juxta
Pomptinos campos ad *Asturam* usque pro-
tenditur, sita est. *Augustus Cæsar* ^r *Setinum*
vinum cunctis prætulit, quod non temere
cruditatibus noxiis ab eo saliva moveatur.
Plin.

^ø ^s *Signia* ultra *Norbam* versus Orientem
est. A *Signis*; quæ illic in castris fixerant
Romani milites, nomen accepit opidum:
nam quum in eo campo milites hybernantes
castra ita communissem, ut nihil ab opido
different, *Tarquinius* coloniam eò deduxit.
Dion. Hal. I. IV. ^t *Vinum Signium alvum*
maxime sistere tradidit *Strabo*

^w ^v *Sulmo* in eodem jugi dorso est, quâ
Velitras itur à *Setia*. ^g
^u ^x *Frusino* antiquum opidum in via *Latina*
^{vii.} millia passuum ab *Hernicorum* opido
Ferentino est.

^ø ^y *Fabraterni* missis Romam legatis fese in
fidem

sinum, & Atina, & Arpinum, & Arx, & Sora: vulgò nunc dicuntur; Belitri, Cora, Norma, Piperno, Sezza, Segni, Sarmonetta, Fraselona, Falvaterra, Aquino, Monte Casino, Atina, Arpino, Arce, Sora. At ⁱ Fregellæ, nunc Ponte Corvo est; & ^x Interamna, l'Isola nunc dicta.

VII. ^a Ausonum fuere ^b Cajeta, ^c Fundi, ^d Formiæ; nunc vulgò dicuntur Gaéta, Fondi, Mola.

CAP.

Ausonum
opida.
Cajeta.
Fundī.
Formiæ.

fidem populi R. dediderunt, ut à Samnitium armis defendenterentur. Liv. lib. 8.

^y ^a Aquinum nunc tenue opidum est; Episcopali tamen dignitate insignie; *Thomae Aquinatis*, Scholastici doctoris, Thomifaturumque conditoris patria.

^b ^b Casinum sive Cassinum in eo fuit monte, qui opido s. Germani imminent, & habet cœnobium S. Benedicti, quod vulgo dicitur Monte Casino. Sub Casino illo fuit.

^c *M. Terentii villa*, Ciceroni in Philippica II. memorata. In Casinate quoque est

^d Scatebra fluvius frigidus, æstate abundantior. Plin.

HEKELLI.

^e Oppidum olim Volsorum erat antiquitate & potentia clarum, cuius in Romana Historiâ est mentio. Nam ab *Anco Martio*, Rege Romanorum, obsidione graviad deditiohem compulsa *Vilitras Dionysius Halicarnassus* scribit.

^f Hanc Urbem nutrimentorum *Augusti* locum extutisse suo tempore, autor est *Suetonius*.

^g *P. Ovidii Nasonis*, Poëtæ ingeniosissimi, Patria est.

BUNONIS.

^h Supra Casinum Aquinumque versus Septentriones circa Melfis fl. fontes apud montem Apenninum in primis Volsorum urbs ⁱ Atina.

^z Ab Atina versus Solis Occulum, inter Melfem & Lirim est ^k Arpinum opidum antiquum. Hic ^g Cicero matre Hélvia, pâtre equestris ordinis, ex regio Volsorum

genere, natus est. *Hieronymus in Eusebii Chron.* Febrenus fl. apud Liris confluentem insulam efficit, quæ hodie vulgò dicitur Il Fiume della Posta, in ea fuit ^h Ciceronis prædium.

ⁱ Inter Arpinum & Aquinum est ⁱ Arx opidum, Ducatus titulo nobile, ad quod fuit ^k Arcanum, Quincti Ciceronis, Marci fratris, prædium.

^j ^l Sora opidum supra Arpinum & Ciceronis villam Fibernique confluentem apud dextram Liris ripam situm est.

^m ⁿ Fregellæ opidum fuisse apud dextram Liris ripam, ubi nunc est Ceperano opidum, probat ipse Auctor in Italiæ Ant. lib. 3. cap. 8.

^x ⁿ Interamna Lirinas cognominata ab Liri amne, ad discrimen Interamna in Umbria: situm enim fuit id opidum ad Lirim amnem. Ex adverso Pontis Curvi in lævam Liris ripam influit amnis; à Casino & S. Eliæ opido delatus; inter quem & Lirim antiquæ urbis vestigia nonnulla hodieque visuntur; quas veteris Interamna Lirinatis reliquias esse, Livij & Strabonis descriptio docet. Quæ verò insula illa fuerit, quam Auтор dicit, Interamnum, in Arpini descriptio ex ipsius Cluverii Italia jam dictum est.

^o A Volscis ad fretum usque Siculum, apud Inferum juxta & Superum mare, tenuere antiquissimis temporibus ^o Ausones gens, Græcorum etiam sententia, totius Italæ antiquissima; à qua illi omne reliquum etiam terrarum spatium à freto ad Alpes appellaverè Ausoniam. Ejus gentis magna pars P Opici & Oscii appellati sunt; atque iterum horum pars, inter Campa-

R r 3 J I 2 6 T H I I niam

^a Aquinum, Thomæ patria. ^b Casinum. ^c Terentii villa. ^d Scatebra fl. ^e Atina. ^f Arpinum. ^g Ciceronis patria. ^h Prædium Ciceronis. ⁱ Arx. ^k Arcanum, prædium. ^l Sora. ^m Fregellæ. ⁿ Interamna Lirinas. ^o Ausones. ^p Opici sive Oscii.

niam Sidicinorum & Volscorum fines māreque, ^a Aurunci dicti sunt.

^μ ^b Cajeta promontorium, opidum & portus est ^b: ^c Sinus Cajetanus olim etiam dicebatur Amyclanus. In medio Cajetæ & Formiarum posita fuit villa Ciceronis, & Cajeta, & ^d Formianum appellata. Hic Cicero ab Antonio immisso percussoribus, Herennio centurione, & Popilio tribuno, quem parricidii reum quondam defenderat, occisus est sexagesimo quarto ætatis anno.

^v Inter Formianos Fundanosque montes erat *Cacubus ager*, & in ipso opidum ^e Fundi: Juxta *Lacus Fundanus*.

^a Aurunci. ^b Cajeta. ^c Cajetanus s. ^d Formianum, Ciceronis villa. ^e Fundi & lacus Fundanus. ^f Formiæ. ^g Portus Formianus.

^ξ ^f Formiae, olim Hormia dictæ, habuerunt & portum Formianum.

H E K E L I I.

^b Arcem illius loci in angulo Promontorii versus Orientem posuit olim Ferdinandus, Arragonum Rex, pulsis ex Regno Neapolitano Gallis. Nostrâ memorâ Carolus V. Imper. & Rex adjectit rupem vicinam, Ponteque sublicio junxit Arci superiori. Atque itâ moles turribus ac propugnaculis adauatas duplicavit, & Promontorio toto simul inclusa Urbi fossâ murisque connexuit.

C A P U T XXVIII.

Picentes, Vestini, Marrucini, Peligni, Marsi, Frentani, Samnites, Hirpini. ⁱ

I.

Ultra Apenninum rursus juxta Sabinos & Umbros, fuere ^a Picentes inter Æsim & Aternum amnes: quorum hic nunc *Pescara* dicitur. Regio eorum vocabatur ^b Picenum, gens à Sabinis fertur orta. Opida in littore; ^v Ancona; Græcorum

Picentes.

Ancona.

BUNONI S.

^a ^a Picentes seu Picentini, fuerunt Sabinorum pars, à quibus progressi novam remp. confiuerunt.

^β ^b Picenum copia & omnis generis frugibus abundans tradunt auctores.

^γ Ab Æsi flumine ad mare Picentium opidum primum est ^c Ancona, ubi Cumrium tronotorium, ab iis Syracusanis condita, qui Dionysii fugerant tyrrannidem. Nomen habet à cubito, qui Græcis est ἄγκυρα. (* In de hodiernum regionis nomen *Marca d'Ancona*, Ital; *la Marche d'Ancone*, Gallis; Latinè *Marchia Anconitana*.

R E I S K I I.

ⁱ ^d Picentum & Picentina regio nomen à Picentibus, ipsi autem à Pico rege vel ave,

quam ille auguria captaturus domi aluit, habuisse dicuntur: Idque duplex fuit, *vel superius*, quod heic describitur, mari Adriatico vicinum; *vel inferius* Campaniam inter Lucaniamque mari Tyrrheno proprius, quod Picentes Romanis victoribus cessuri occupaverant. In Notitia vero imperii Romani distinctius habetur, aliud quidem *urbicarium vel suburbicarium*, nempe provincia, urbis Praefecto & vicario commissa; Aliudque *annonarium*, unde in usum Cæsaris annona rediit. Proxima Piceno Valeria fuit ex Imp. Constantini tempore, alias Marsorum, Æquorum & Pelignorum regio, ad viam Valeriam sita, ipsaque suburbicaria. Samnum autem provinciis praefidalibus in Notitia Imper. accensetur, post Valeriam diminutam modo arctius modo majus.

BUNO-

^a Atria, Picentes. ^b Picenum. ^c Ancona. ^d Picentum duplex.

corum colonia, à Syracusanis condita: ^a *Castrum novum*, nunc *Flaviano*, ^e *Castellum Truentinum*, ad Truentum amnem. *In-*
tus ^f *Auximum*, nunc *Osmo*; ^g *Septempeda*, nunc *S. Severi-*
no; ^h *Tollentinum*, ⁱ *Firmum Picenum*, & ^j *Asculum Pice-*
num, ^k *Interamnum*, ^l *Atria*: quæ nunc, *Tollentino*, *Fer-*
mo, *Ascoli*, *Téramo*, *Atri*.

II. Picentibus continuabantur ^m *Vestini*, quorum opida ⁿ *An-*
gulus & ^o *Pinna*; vulgo nunc *Civitâ di Santi Angelo*, & *Ci-*
vitâ di Penna; ^p *Avia* sive *Avella*, nunc est *Aquila*.

III. Vestinis ad mare contermini erant ^q *Marrucini*, quo-
rum opidum ^r *Teate*, nunc *Tieti* & *Thieti*.

IV. Marrucinis simul & Vestinis finitimi erant ^s *Peligni*,
quorum caput olim ^t *Corfinium*, nunc destructum; dein-
de

<i>Castrum no-</i>	<i>vum.</i>
<i>Castellum.</i>	<i>Auximum.</i>
<i>Septempeda.</i>	<i>Tollenti-</i>
	<i>num.</i>
<i>Firmum.</i>	<i>Asculum.</i>
	<i>Inter-</i>
	<i>amnum.</i>
<i>Vestini.</i>	<i>Angulus.</i>
	<i>Pinna.</i>
	<i>Avia.</i>

<i>Marrucini.</i>
<i>Teate.</i>
<i>Peligni.</i>
<i>Corfinium.</i>

B U N O N I S.

^a Ad ostium Batini amnis dextra ripâ
^b *Castri Novi* visuntur vestigia.
^c Ad Truenti fl. ostium fuit *Truentum*, five
ut alii habent ^d *Truentinum Castrum*. (* *Tru-*
entus amnis nunc *il Tronto* ab accepto rivo
Marice ad ostium usque, Anconitanam Re-
gionem ab Aprutio dirimit. An *Castellum*
Truentinum ad dextram fluvii, aut ad fini-
stram, positum fuerit, ambigitur, ad dextram
nunc est *torre Segura*, ad sinistram *porio*
^e *Ascoli*; id est, *Asculi Piceni navale*.)

^f Ab Ancona xi. fermè millia passuum
abest ^g *Auximum*, apud Miseonem amnem.

^h ^d *Septempeda* ad Potentiae amnis ripam est.

ⁱ Et ^e *Tollentinum* ad Fluforis amnis ri-
pam, nunc *Tollentine*.

^j *Firmum Picenum*, tria millia passuum
à litore diffitum, navale habuit *Castellum*
Firmanorum.

^k ^g *Asculum* cognomine dicitur *Picenum*,
ad discrimen *Asculi Apuli*, apud Truentum
fl. est.

^l ^h *Interamnia* sive *Interamnum* inter
confluentes Turdini ac Viciolæ amnum
positum est; unde ei nomen quæsumus.

^m ⁱ *Atria* sive *Hadria* inter Vomanum
Matrinumque amnes in edito colle sita est.

^v Inter Matrinum & Aternum amnes fuere
^k *Vestini*, qui videntur Sabini sive Samnitici
fuisse generis: nisi ex Illyrico in has oras
venerint.

^l ^g ¹ *Angulus* haud procul lœvâ Salini ripâ,
infra Pinnam, in edito colle positum est.

^o ^m *Pinna* supra *Angulum* inter Matrinum
& Suinum amnes, sed Suino propior est.

ⁿ ² *Avia* haud longè abest à fontibus
Aterni.

^p ^o *Marrucini* angustos admodum inco-
luere fines, inter *Vestinos*, *Pelignos* & *Fren-*
tanos. Eorum genus Cato à Marsis deduc-
etum voluisse videtur.

^q In tam arctis finibus unum tantum re-
fertur opidum ^r *Teate*. In agro Teatino
prodigium accidit anno Neronis supremo;
oliveto universo publicam viam transgresso;
arvisque inde è contrario in locum oliveti
profectis. Plin. l. 2. cap. 83.

^s ^q *Peligni* inter *Vestinos*, *Marrucinos*,
Frentanos, *Samnites*, & *Marsos* incolue-
runt, Aterno & Sagro amnibus, Apennino
monte & Frentanorum finibus inclusi, gens
parva. Ex Illyrico profectos Pelignos tradit
Festus: aliij tamen auctores eos à Sabinis
ortos esse contendunt.

^t ^u ^r *Corfinium* à dextrâ Aterni fl. ripâ III.
millia

^a *Castrum novum*. ^b *Truentum*. ^c *Auximum*. ^d *Septempeda*. ^e *Tollentinum*.

^f *Firmum*. ^g *Asculum Picenum*. ^h *Interamnum*. ⁱ *Atria* sive *Hadria*.

^k *Vestini*. ^l *Angulus*. ^m *Pinna*. ⁿ *Avia*. ^o *Marrucinorum* fines.

^p *Teate*. ^q *Pelignorum* fines. ^r *Corfinium*.

Sulmo.

de ^a Sulmo, nunc Sulmona, & Surmona sive Sermona.Marfi.
Alba Fucen-
tis.V. Pelignis & Vestinis in mediterraneo continuabantur
^a Marfi, quorum ^b Alba Fucensis, ad Fucinum lacum;
quæ hodieque nomen antiquum in ruinis retinet; vulgo ^c Al-
be & Alba dicta, & Marrubium, nunc Morrea.

Marrubium.

Frentani.
Ortona.
Anxanum.
Histonium.
Samnites.
Bovianum.
Æternia.
Sepinum.VI. Rursus in littore ultra Marrucinos & Pelignos incole-
bant ^d Frentani; quorum opida ^e Ortona; ^f Anxanum, ^g Hi-
stonium; nunc Ortona, Lanzano, Guasto d'Amone.VII. Infra Frentanos fuere ^h Samnites, Sabelli etiam dicti,
à Sabinis orti: & à Samnitibus orti ⁱ Hirpini. Illorum re-
gio Samnum; in quo opida, ^j Bovianum, ^k Æternia, ^l Sepi-
num,

millia passuum dissitum fuit, & vii. à Sul-
mone; quo loco antiquæ urbis ruinæ vi-
suntur. Ab Italicis populis opidum hoc Arx
belli, quod ^m italicum & Sociale appellata-
tum, contra Romanos constitutum erat.

HEKELII.

^a Antiqua Urbs, quæ edito in colle jacet
^b 7. Milliaribus à Mari distans, ac loci amœ-
nitate mirè gaudens.

BUNONIIS.

^c a Sulmo opidum Ovidii ^b patria inter
duorum amnum, qui hinc uno alveo in
Aetnum apud Populum opidum defluunt,
confluentes positum est: unde ipsi Ovidio
appellatur Sulmo gelidus, humidus, irriguis
aquis saluber. Hanc urbem in bello civili
deleri jussit Sylla.

^d b Marforum lingua eadem fuit, quæ
Sabinorum; unde colligitur, eos ejusdem
cum his fuisse generis. Sedes suas habuerunt
inter Vestinos, Pelignos, Volscos, Herni-
cos, Æquos & Sabinos.

^e c Alba Fucensis à lacu Fucino sic co-
gnominata fuit. Opidani dicti sunt Albenses.
Alba, quod in interioribus sita, atque
optimè munita esset; saepenumero custodiæ
loco fuit à Romanis data: in quam dederent,
quos asservari vellent. Strabo l. v. Huc
Syphax Numidarum rex, Perseus Macedo-
cum filio Alexandro, & Bituitius Arverno-
rum rex, aliquique in custodiâ missi sunt.

^w d Frentani, Samnitium progenies, ad
Mare Superum à Marrucinis ad Frentonem
amnum porrécti, a tergo conterminos ha-
buerunt Pelignos & Samnites.

^x e Ortona primum opidum est à Marru-
cinis.

^y f Anxanum haud ita procul Sagri lœva
ripa jacet.

^z g Post Sagrum ad xiv. millia passuum
sequitur ^h Histonium.

ⁱ h Samnites incoluere regionem, quæ
est intra fines Daunorum, Apulorum, Hir-
pinorum, Campanorum, Pelignorum &
Frentanorum; ita appellati à Samnio opido,
quod cum cæteris adeo eversum, ut Sam-
nium requiratur in ipso Samnio, nec in-
veniri possit. ^j

^k i Hirpini tenuerunt agros, qui conti-
nentur finibus Apulorum, Lucanorum, Pi-
centinorum, Campanorum & Samnitium.

^l k Bovianum ad Appennini montis radie-
ces & Tiferni fontes est; caput olim Samni-
tium longè ditissimum, ex quo à C. Petilio
Dictatore capto plus prædeæ pæne egestum,
quam ex omni Samnio.

^m l Æternia citra Apenninum est, apud
lævam Vulturni amnis ripam.

ⁿ m Sepinum apud Tamari fontes situm,
Ptolemæo scribitur Sepinum.

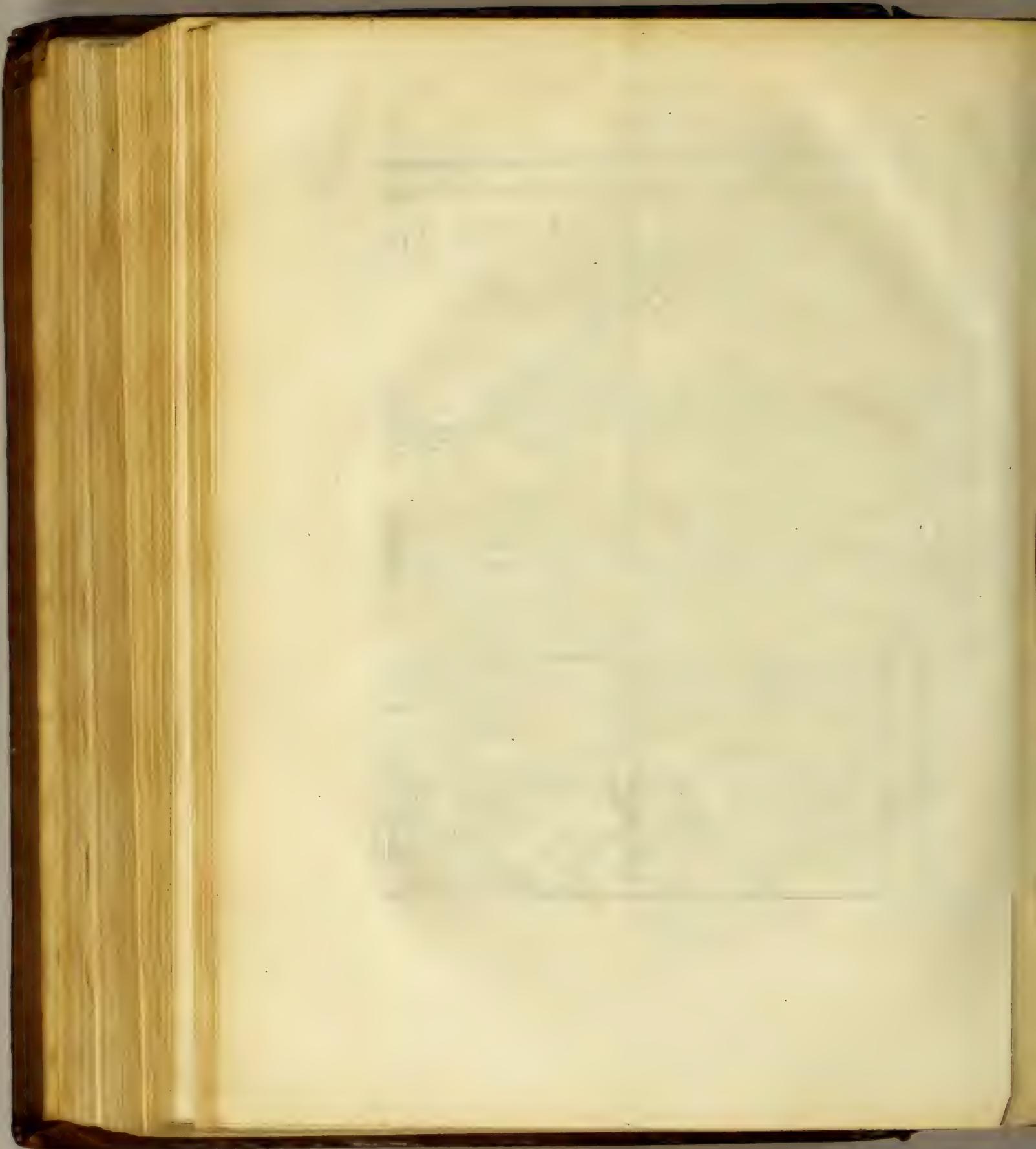
HEKELII.

^o b Omnia Elegiacorum Poëtarum, Dem-
pfero teste, principis.

^p Ca-

^a Sulmo. ^b Marforum fines. ^c Alba Fucensis. ^d Frentonum fines. ^e Ortona.
^f Anxanum. ^g Histonium. ^h Samnium. ⁱ Hirpinorum fines. ^k Bo-
vianum. ^l Æternia. ^m Sepinum.

num, ^a Allifæ, ^b Teleſia; nunc vulgò Bojano, Iſernia, Se-
pino, Alifi, Teleſe. Horum opida, ^c Beneventum, ^d Equus
Tuticus, ^e Abellinum, ^f Compſa; nunc Benivento, Ariano,
Avellino, Conza.

^c Caracenorum, Marratinorum, Vestino-
rum.

^d Unde autem Regioni huic Aprutii ap-
pellatio sit enata, non est facile judicare
propter Autorum diffensiones.

B U N O N I S.

ⁱ ^a Allifæ opidum infra Aſerniam, prope
Vulturni ripam eft.

^b Teleſia haud procul confluentes Vulturni
ni Sabatique fluminum jacet.

^c Beneventum, antè Maleuentum, inter
Sabati Calorisque confluentes situm, Auctor
in descriptione Italæ Antiq. l. 4. c. 7. ad-
scribit Samnitibus. Inter Beneventum &
Calatiam Campaniæ opidum, fuit ^c Cau-
dium opidum; eique contiguae ^d Furcula
Caudina five Saltus Caudini, Romanorum
ignominia celebres. Furca autem five an-
gustia illæ sunt, quas Iselerus amnis apud
opidum S. Agathæ medias fecat, in Vul-
turnum flumen verfus Calatiam contendens.
Hic exercitus Rom. ipsique coſt. T. Veturius
Calvinus & Sp. Poſthumius infidiis Samni-

Allifæ.	Teleſia.
Hirpini.	Beneven- tum.
Equus Tutici- cus.	Abellinum.
Compſa.	

tium circumventi, armis relicis, subjugum
missi sunt feminudi. ^e Ærola opidum poſi-
tum in extremo jugi, quod Caudinas Furcas
à finistra Iseleri ripâ claudit, vetus Cau-
dium eft.

^f Equus Tuticus five Magnus ultra Fri-
centum versus Septemtriones in edito colle-
ſitum eft.

^g Abellinum opidum ad Sabatum fl. eft.
^h Compſa opidum haud procul fontibus
Aufidi fl. jacet. Caeterum ad Caloris fl. dex-
trum ripam eft opidum perantiquum ⁱ Tau-
rasium; circa quod ^k ager Taurasinus, in
quem Ligures Apuani, qui fe Romanis de-
diderant, datâ etiam pecuniâ, unde novas
ædes comparant, ſumptu publico traducti
funt P. Cornelio & M. Bæbio Coſt. ne redi-
tus spes eſſet: quod nullum alium antè finem
fore belli Ligustici putarent Romani. Circa
utramque Caloris ripam latiffimi illi Campi
funt Taurasini, in quibus Romani Pyrrhum,
Epirotarum Regem, acie vietum proſliga-
runt.

^a Allifæ. ^b Beneventum. ^c Caudium. ^d Furcae Caudinæ. ^e Ærola. ^f Equus
Tuticus. ^g Abellinum. ^h Compſa. ⁱ Taurasium. ^k Taurasinus ager,
five Taurasini Campi.

C A P. XXIX.

De Campania & Picentinis, Apulia, Calabria. 1

I.

J Uxta Samnites Hirpinosque ad mare Inferum erat ^a Cam-
pania, vulgo nunc Terra di Lavoro: in qua ſummu[m] Li-
beri

B U N O N I S.

^a ^a Campani, Opica five Osca gens, è
Samnitibus protecti, regionem incoluerunt
ad Mare Inferum, finibus Novi Latii,

Samnitum, Hirpinorum, & Picentinorum
comprehensam. Mirandam Campaniæ fer-
tilitatem, amoenitatemque præ omnibus aliis
Orbis terrarum agris prædicarunt auctores. ^a
Ss HEKE-

^a Campaniæ fines.

Liternum.

Bajæ.

Misenum.

Puteoli.

beri patris cum Cerere certamen. Opida in litore ^b Liternum, Scipionis Africani voluntario exilio clarum; nunc vulgo la Torre di Patria: ^v Bajæ, deliciæ, an corruptæ populi Romanæ: ^s Misenum: nunc Monte Miseno; statio quondam clas- sis Romanæ ad Inferum mare: ^e Puteoli, Puzzuolo, portus

ad

HEKELII.

^a Sic enim scribit Leander: Mirabilis profecto Campania est fertilitas non solum omnium rerum ad humanæ vitæ necessitatem utilium, sed etiam ad voluptatem atque delicias, incredibili quadam abundantia fœcundissimæ. Unde non immerito à Plinio FELIX dicitur.

REISKII.

ⁱ Campania sedes Campaniorum, à Campis locisque campestribus nomen adscivit, Plinio, Eustathio & Scholia Horatii testante; Gens illa Osea sive Opica insederat, & huic admista Samnitum natio A. V. C. 332. Capuam occupasse apud Livium Lib. IV. legitur. ^a Ipsa Campania vero apud antiquos duplex, Una latius nempe dicta, & altera strictius sive angustius: Illa utrumque Latium vetus novumque continuuit & Campania hodie Romana dicitur, vulgo Campagna di Roma Italìs, & ipsa regio quondam suburbicaria: sed Campania strictius dicta felix fuit; & Latio utrique opposita. Picentum ergo inferius de quo hic agitur, ex novis coloniis, quas supra commemoravimus, coaluit. Unum heic addimus de Punico vocabulo פְּכַח piceah i. e. wate vel angure, unde Picum Picentesque Bochartus appellari voluit: Idem Calabriam de Punico קָלָבָה Kalaba i. e. pice Peucetiam ἀπὸ τῶν πεύκων i. e. piceis arboribus denominatam statuit Lib. I. Chan. c. 33.

BUNONIS.

^b ^b Liternum ad ostium Literni fl. situm fuit. Scipio hinc moriens sepulchro suo inscribi jussit: Ingrata patria, ne ossa quidem mea habeas. Prope Liternum fuit ^c Scipionis villa, in qua olim ara & sepulchrum ejus.

^y In litore eo situ, quo olim fuerant

^a Campania duplex. ^b Liternum. ^c Scipionis villa, ara, sepulchrum. ^d Bajæ.

^e Avernus & Lucrinus lacus. ^f Bajanus sinus. ^g Misenum promontorium &

op. portus. ^h Acherusius lacus. ⁱ Cumæ. ^k Sibyll. Cumana. ^l Puteoli.

^m Portus Puteolanus, Puteolanum. ⁿ Ciceronis villa, s. Academia, Cumanum.

^d Bajæ, hodie castellum est quod vulgo vocatur il Castel di Baja. Fontes calidi, qui magno numero hic securiunt, Bajas rediderunt celebres. Bajas continuò sequeruntur ^e Lucrinus & Avernus lacus, ex quibus Avernus hodie exstet; Lucrinus vero interiit cineribus oppletus. Sinus, in quo erant Bajæ, vocabatur sinus ^f Bajanus.

^g Misenum promontorium, hodie dicitur Monte Miseno & Capo Miseno. Portus hic fuit Misenus pulcher & profundus, in quo Augustus Cæsar classem collocavit ad tutelam Inferi maris. Ad hunc portum opidum fuit celebre Misenum, cuius rudera quædam hodie exstant, cum conspicuistheatri reliquiæ, à Saracenis eversum. Inter Misenum promontorium & Cumas est ^h Acherusius lacus, sive Acherusia palus. Inter Acherusium lacum & Liternum ad litus fuerunt ⁱ Cumæ ^b, quarum reliquiæ hoc loco supersunt ^e. Fuit olim opidum munitissimum, & veluti specula maris Hetrusci: ^k Sibylla hinc domicilium suum olim habuit, quæ inde Cumana dicta est.

^e ^l Puteolos Cumanorum fuisse navale docet Strabo: hinc totus ille sinus, qui nunc Neapolitanus cognominatur, dictus fuit Cumæ. Puteolos dictos putant à puteis, quorum ibi magnus numerus: vel ab aquæ calidæ putore. ^m Portus hic fuit totius Inferi maris celeberrimus; maximè annona & mercibus ex Ægypto èo convectis, Pyteolanus dictus. (* Sic olim fuit: nunc vero Neapolis, Liburnus, Genua, aliæque non multæ huic portui primarium locum surripuerunt.) Inter Gaurum montem & Puteolos fuit ⁿ Ciceronis villa, in litore; quod ille Puteolanum appellavit, & postea Academiam; quum aliam villam ad Lucrinum lacum in collibus sitam, Cumanum vocaret.

HEKE-

ad hoc mare totius Italiæ celeberrimus: ^a *Neapolis*, *Parthe-*
nope antè dicta, nunc *Napoli*, litterarum studiis Ciceronis,
 Virgiliique aetate clara ^b *Herculaneum*, vulgo *Torre di Gre-*
co; & ^c *Pompeji*, vulgo *Scafati*, Vesuvii montis incendio no-
 ta opida. Inde ^d *Surrentum*, nunc *Sorrento*. Intus in medi-
 terraneo, unde Campaniæ nomen, ^e *Capua*, à *Tuscis* condi-
 ta; æmula quondam Romæ, atque ob id ipsum perdita, nunc
 ruinæ ejus visuntur duobus amplius millibus passuum à *No-*
va Capua, ^f *Sueffa Aurunca*, nunc *Sessa*; ^g *Venafrum*, nunc
Venafri; ^h *Caslinum*, nunc *Nova Capua* ad *Vulturnum* am-
 nem;

Hercula-
neum.
Opidum
Pompeji.
Surrentum.
Capua,

Sueffa Au-
runca.
Venafrum.
Caslinum.

HEKELLI.

^b *Templorum*, *Turrium*, *Aquæductuum*,
 aliorumque Operum amplissimorum.

^c Supersunt quoque vestigia in alto Montis vertice *Templi Apollinis* longè conspi-
 cui atque celeberrimi, & pañim à *Poëtis*
 decantati.

BUNONIS.

^z ^a *Neapolis* Cumaniæ colonia, quum portum habeat capacissimum; ejus oportunitatem captavit Hannibal. Ab altera parte *Neapolis*; trans *Sebethum* amnem fuit
^b *Palepolis* opidum, in quo *Virgilii Maronis* fuisse monumentum Statius docet. Perie-
 rat autem ^c *Virgilius Tarenti*, contracto ex ardore solis morbo, dum *Metapontum* cuperet videre.

^d Ultra *Maronis* monumentum in eodem litore fuit ^d *Herculanium* opidum.

^e Ultra *Herculanium* paullum à mari remotum fuit opidum ^e *Pompeji*. Ad hoc opidum *Ciceronis villa* erat ^f *Pompejanum*.

^g ^h *Surrentum*, extremum in Campano litore opidum à *Sirenis*, quæ circa hæc loca sedem habuisse feruntur, nomen habere videtur. *Surrentini colles* vini præstantia maxime celebrabantur.

ⁱ ^b *Capua* ex Campaniæ urbibus olim prima fuit. Samnitum quidam in societatem urbis agrorumque recepti festo die gravatos somno epulisque incolas veteres novi coloni occiderunt, urbemque occuparunt. Livius l. 4. Superbiæ Campanorum

haud postremum exemplum refert Val. Max.
 l. 9. c. 1. Quum bello Punico II. ad Han-
 nibalem ^d descivisset *Capua*, & posteà à Romanis acerrima obfidione expugnaretur,
 80. principes senatus interfeci funt; 300.
 nobiles in carcerem conjecti; ac multitu-
 do civium venundata. At propter agri fer-
 tilitatem urbs servata est, ut esset aratorum
 sedes. Demum tamen Romani coloniam
 eò deduxerunt.

^j ⁱ *Sueffa cognomine Aurunca*, ad dis-
 crimen *Sueffa Pompeia* dicta, haud procul à finibus Auruncorum est.

^k Extremum Septentriones versus Cam-
 paniæ opidum fuit *Venafrum*, in dextra
 Vulturni ripa.

^l ^k *Caslinum* in conspectu Capuæ fuit ad *Vulturnum* fl. Caslinenses, quum gravi obfidione ab *Hannibale* premerentur, summa virtute eam sustinuerunt, licet fames adeo invalesceret, donec modius frumenti drachmis ducentis venderetur. *Caslinum* quo fato exstinctum fit, nescitur, *Pons* tamen super *Vulturnum* manxit *Caslinus* di-
 catus: & quum vetus ^l *Capua* ob commo-
 rantium facinora sæpius cremaretur, *Lando* Comes & *Landolus* Episcopus illam apud pontem Caslini, sicut hodie cernitur, con-
 siderunt.

HEKELLI.

^d *Capuam SUPERBIÆ DOMICILIUM*
 ATQ. *LUXURIÆ SEDEM* quotidè ap-
 pellitatem.

Ss 2

BUNO-

^a *Neapolis*. ^b *Palepolis*. ^c *Virgilii monumentum*. ^d *Herculanium*. ^e *Opidum Pompeji*. ^f *Pompejanum Ciceronis*. ^g *Surrentum*. ^h *Capua*, ⁱ *Sueffa Aurunca*. ^j *Caslinum*, ^k *Capua nova*.

Teanum Sid.
Calatia.
Cales.
Atella.
Acerræ.
Nola.
Nuceria.
Picentini.
Minervæ
prom.

Salernum.

Apulia.
Calabria.

Daunia.

Peucetia.
Pœdiciuli.

Messapii.

Calabri.

Salentini.

Apulia pro-
priæ dicta.

Nem: ξ Teanum Sidicinum, nunc Tiano: $\circ$ Calatia, nunc Ca-
jazzo, π Cales, Calvi, $\circ$ Atella, nunc Aversa: $\circ$ Acerræ,
nunc Acerra: τ Nola, nomen retinens: ν Nuceria, nunc No-
cera.

II. Juxta Campanos fuere Picentini, à Surrento, sive Mi-
nervæ promontorio, ad Silarum usque amnem, pars quondam
Picentium, hoc à Romanis à Supero mari traducti, caput
eorum Φ Salernum, vulgo Salerno.

III. Juxta Frentanos, Samnites atque Hirpinos fuere χ Apuli, quorum regio Apulia, longissimo tractu à Frentone flu-
vio, vulgo nunc Fortore, ad fauces usque Hadriatici maris
excurrens. Divisa fuit in tres partes. Daunia dicebatur à
Frentone ad Aufidum amnem, vulgo nunc Lofanto: inde ad
Brundisium, & Tarentum, Peucetia; cujus partem Pœdici-
li incoluere. Hinc reliquum sub peninsulæ forma tenuere
Messapii. Sed ν Messapia post dicta fuit Calabria, & incolæ
Calabri. Calabriæ rursus dimidia pars Tarentino sinui con-
termina, Salentinorum fuit regio. Atque tum Apulia propriè-
dicta

BUNONIS.

ξ Teanum Sidicinum, à populis Sidicini-
nis, qui quondam tenuerunt, ad discriminem
Teani Apuli dictum est. Fuit in via La-
tina ultra Cales, haud procul à Latinorum
finibus.

$\circ$ Calatia à Câlibus versus Ortum opidum
perantiquum est episcopali dignitate
hodie clarum.

π Cales opidum ultra Casilinum &
Stellatem agrum est, episcopali fede no-
bile.

$\circ$ Atella medio itinere fuit inter Ca-
puam & Neapolim.

σ Acerra opidum ad Clanim sive Clani-
num fl. qui & Liternus dicitur, situm est.

τ Ab Atella Neapolim euntibus occur-
rit f Nola urbs; quæ hodie ferè omnis de-
serta, sine mœnibus est.

ν Nuceria ultima Campanarum urbs est,
trans Vesuvium montem in valle, quam
Sarnus amnis inter Vesuvium & Lactarium

montem efficit, sita. Cognominata fuit
Nuceria h Alfaterna: ad discriminem Nuceria
Camellaria, quæ in Umbria est.

Φ Salernum, hodie in littore positum est;
quum olim remotum effet à mari, in mon-
tibus, qui hodiernæ urbi imminent.

χ Ista Italæ pars, quæ Frentone amne,
Hirpinorumque finibus & flumine Brada-
no, marique cincta est, Græcis i Japygia
vocabatur, eaque à Romanis in tria distin-
guebatur nomina, Apuliam, k Calabriam,
& l Salentinos. Sed m Japygia illa iisdem
Græcis in tres divisa fuit partes; scilicet in
Dauniam, Peucetiam & Messapiam. n Apulia univer-
sa continebatur Frentone amne; mari Supero ad Brundisium usque; Isth-
mo inter Brundisium & Tarentum; Sinu
Tarentino ad Bradanum usque amnem; hinc ipso Bradano, Lucanorum Hirpino-
rumque finibus.

$\circ$ Messapiam incolæ diviserunt in Sa-
lentinos & Calabros.

BUNO-

a Teanum Sidicinum. b Calatia. c Cales. d Atella. e Acerræ. f Nola. g Nu-
ceria. h Alfaterna. i Japygia. k Calabria. l Salentini. m Japygia.
 n Apulia fenes. $\circ$ Messapia.

dicta consistebat inter Frentanos & Calabriam. Opida in Apulia fuere clara, " Teanum Apulum; nunc exiguum murorum vestigium dicitur Civitate vulgo: " Gerion, nunc Tragonara; ^b Sipuntum, nunc Siponto; ^c Liceria, nunc Lucera: ^d Eequulanum, nunc Troja; ^e Arpi, cuius ruinæ apud Foggiama opidum, ^f Asculum Apulum, nunc Ascoli; ^g Venusia Horatio Alumno nobilis, nunc Venosa; ^h Acherontia, nunc Acirenza: ⁱ Canusium, nunc Canosa; & clade Romanorum insignis vicus, ^k Cannæ, nunc Canna; ^l Salapia nunc Salpe; ^m Rubi, nunc Ruvo: ⁿ Butunti, nunc Bitonio, ^o Barium, nunc Bari; ^p Egnatia, nunc Terre d'Anazzo.

IV. In Calabria π Brundisium, trajectu in Græciam olim
clara;

BUNONIS.

¶ Decem millia passuum ab ostio Fren-
tonis visuntur rudera ^a Teani, quod Apu-
lum cognomine dictum, ad discriminem Teani
Sidicini.

^a Eodem tractu fuit ^b Gerion opidum.

Sipontum, ad Cerbali fl. ostium, à
Sepiis, qui hīc ejiciuntur, dictum est.

^{y d} *Luceria* infra *Teanum*, versus *Austrum* est, quod nomen saepe mutatum legitur cum *Nuceria*: & hinc dicta est cognomento *Apula*, ad disserim Campaniae *Umbriæ*, & Galliae Cispadanæ *Nuceriarum*. *Luceria* huic, quam à Samnitibus obsideri putabant, opem laturi *Romani*, per infidias ad *Furculas Caudinas* inclusi sunt. Hinc capta à Samnitibus *Luceria*, à *Papyrio Rom. cos.* recuperatur. Pompejus in bello adversus *Cæfarem* sibi hanc urbem belli sedem delegerat.

³ *Ecculanum Cluverius memorat in Hirpinis, idque dicit esse opidum Episcopale Fritento Ital. Ant. l. 4. c. 9. Troja vero, quae hodie dicitur, ad Apennini montis radices est.*

e. s. Arpi ad Cerbalum fl. opidum ab initio *Lampe*; deinde & *Argos Hippium*; mox *Argurippa*, ac tandem *Arpi* appellatum est. A *Foggia* VI. millia passuum versus *Mandredoniam* eius urbis conspiciuntur ruinae.

ξ^h Asculum f cognomento Apulum, ad

discrimen *Asculi Picentii*, dictum est: *Ascoli* quod hodie opidum est, haud procul à sinistra Aufidi ripa jacet. Ad *Asculum* itud *Curius* & *Fabricius* ossi, cum *Pyrrho* feliciter pugnarunt.

Venusia in Hirpinorum finibus est.^b
Circa Venusiam est ^c *Acherontia*.

¹ *Canusium* fuit ad Aufidi ripam. Eò ex Cannensi clade pauci profugerunt; quò & Varro reliquas copias traduxit mœnibus se defensurus xxv. stadia infra *Canusium*.

x m Cannarum rudera visuntur: opidum erat ante pugnam illam memorabilem.

λ n Salapia rudera supersunt inter Salapinam paludem & Aufidum flumen.

A Canusio versus Ortum Brumalem est
Rubi opidum.

¶ Et inde porro P. Butunti.

^r *Poedicularum* : hodie emporium celebre est.

rium & Brundusium servat antiquum nomen in turri speculatrice, vulgo *Torre d'Anazzo*. Porro in Daunia inter Sipontum & montem Garganum, circa urbem Mandroniam erat ^s *Uria* opidum; contra quod Sinus *Urias*, in quem Ceralbus amnis effunditur.

*πτ̄ Brundusium sive Brundisium: à cervini capitis figura ita dictum, quod Mef.
S. 3. f. 17 v. 17 r. f. 17 v. 17 r. f. 17 v.*

^a Teanum Apul. ^b Gerion. ^c Sipontum. ^d Luceria. ^e Aeculanum. ^f Arpi. ^g Lampe. ^h Argos Hippium & Argurippa. ⁱ Asculum Apulum. ^j Venusia. ^k Acherrontia. ^l Canusium. ^m Cannæ. ⁿ Salapia, Salapina palus. ^o Rubi. ^p Butunti. ^q Barium. ^r Poediculi. ^s Uria op. Sinus Urias. ^t Brundisium.

Teanum.
Apulum.
Gerion.
Sipuntum.
Luceria.
Aequulanum.
Arpi.
Alculum
Apul.
Venusia.
Acherontia.
Canusium.
Cannæ.
Salapia.
Rubi.
Buunti.
Barium.
Egnatia.
Brundisium.

Hydruntum.
Castrum
Minervæ.
Callipolis.
Tarentum.
Neritum.
Aletium.
Rudia.

clara; nunc Brindisi: ^a Hydruntum, Otranto; ^b Castrum Minervæ, Castro; ^c Callipolis, Gallipoli, & omnium clarissima ^d Tarentum, Taranto. Intus in peninsula, ^e Neritum, Nardo; ^f Aletium, Lezze: & prope hanç quondam ^g Rudia, Ennio civi nobile opidum.

CAP.

sapinorum lingua Βρεντέσιον fuerit, trādunt; quia portum haberet in multos sinus reductum, ut cornua cervina referre videatur ^k. Ad hoc opidum Cæsar Octavius & M. Antonius castra habuere; sed hic propiora, ut qui Brundusium circumsidebat. Hinc quum Servilius cum 7000. equitum ad Cæsarem transire pararet, eis cum 400. equitibus occurrit Antonius, & adhuc cùbantes opprescit ad Uriam. ^a Portus Brundusini descriptio exstat apud Cæsarem Comment. belli civil. l. i. Ipse Cæsar & Pompejus initio civilis belli etiam circa hunc portum opera instituerunt magnitudine Romæ & ipsorum non indigna.

HEKELII.

^e Hoc Oppidum est dives, titulo Ducatus insignis, & gaudet Episcopatu atque fœcundo agro.

^f L. Floro præente.

^g S. Venustum.

^h Q. Horatii Flacci, Lyricorum Phoenicis, Patria ⁱ Antiqua Urbs, & olim Salentinorum Caput.

^k Eum jampridem aded esse repletum, ut vix per eum triremes adhuc possint percurre.

BUNONIIS.

^p ^b Hydrus, sive Hydruntum opidum portum habet, unde brevissimus transitus erat in Graeciam, ex adverso Apolloniæ opidi, latitudine intercurrentis freti L. milium non amplius. ^l

^s Inde porro in littore sequituro Castrum sive Ars Minerva, ab Idomene Creteni conditum.

^r ^d Callipolis, quasi pulchra urbs dicta, est ad finum Tarentinum.

^v ^c Tarentum urbs ^m à Lacedæmoniorum parthenis, hoc est, spuriis, Phalanthro duce, veteribus Messapiis ejectis, intercep-

^a Portus Brundusinus. ^b Hydrus sive Hydruntum. ^c Castrum Minervæ. ^d Callipolis. ^e Tarentum. ^f Sinus Tarentinus. ^g Archytas Philosophus. ^h Neritum. ⁱ Aletium. ^k Rhudia.

ta est; In ipso ^f sinus Tarentini angulo peninsulæ erat inædificata ⁿ. Portum habebat pulcherimum; arcemque munitissimam, & Gymnasium elegantissimum, & forum, in eoque Colossum Jovis, post Rhodium cæteris magnitudine omnibus superiorem. Romanæ urbe potiti sunt vieto Pyrrho, quem in Italiam Tarentini accaserant. Post, quum in Annibalis potestatem bello Punico II. venisset, à Q. Fabio Max. recepta est; qui Colossum Herculis æreum Lysippi opus, inde Romanum deportatum in Capitolio dedicavit. Luxuria & deliciis eneratum est Tarentum non minus, quam vicina Sybaris; ita ut plures publicas festivitates per annum celebrarent Tarentini, quam reliqui essent dies, cuius luxus merito inter tres Italiae urbes connumeratur, quarum reliquæ duæ Capua & Sybaris. Cæterum Philosophiam amplexi erant Tarentini Pythagoreanam, in eaque cumpromis excelluit & Archytas ^o, qui reip. eorum præfuit.

^Φ ^h Neritum sive Neritum opidum à Tarento ^{XLV.} millia passuum distitum est.

^x ⁱ Aletium Salentinorum opidum ^{VIII.} millia passuum à mari & Lupiis situm est.

^ψ ^k Rhudia vel Rhudia opidum erat inter Tarentum & Uriam.

HEKELII.

^l Alioquin Civitas est veterima, quæ, licet quidem Strabonis ætate fuerit exigua, attamen hodiè satis frequens est. Potitur in primis Cœlo clementissimo. Inde fit, ut ager ejus amoenus, fertilis & hortis probè cultus fit exornatus.

^m Antiquissima nobilissimaque.

ⁿ Hujus Urbis ager fertilis & amoenus est, ac Salem mittit candidissimum, & suavissimum, quod Plinio commendatur.

^o Civis eorum.

C A P. XXX.

De Lucanis, Brutii & Magna Græcia.

I.

Intra Apulos, Hirpinos atque Picentinos ad utrumque mare fuere *Lucani*, & ipsi à Samnitibus orti, duce *Lucio*: Lucani. fines habuere ad *Laum* & *Sybarim* usque amneis; quorum hic in Tarentino sinu nunc vulgo dicitur *Cochile*; ille ad mare Inferum, *Laino*. Opida in littore hæc ^a *Pæstum*, Græcis *Posidonia* appellatum, nunc in ruinis *Pesto*, ^b *Velia*, nunc *Pisciotta*; celebris quondam portus: ^c *Buxentum*, nunc *Policastro*; à Tarentino sinu ^d *Metapontum*, nunc *Torre di mare*; ^e *Heraclea*, antè *Siris* dicta, nunc in vestigio ruinarum,

Pæstum fl.
Posidonia.
Velia.
Buxentum.
Metapontum.
Heraclea.
Siris.

Poli-

BUNONIS.

^a *Pæstum* opidum fuit ad *Salsum flumen*, cuius fontes oriuntur sub monte *Calamatio*, qui vulgo *Cappacio* dicitur; Ad hunc montem *M. Licinius Crassus* fugitivis profugavit. Inde in Petelinos colles concessit *Spartacus*.

^b *Velia* anteà *Helia*, *Elea*, *Hela* & *Hyella* dicta, post ^c *Posidonium* promontorium prima est, xxv. millia pedum *Pæsto* distans; & 111. millia ab *Halete* amne. Ante dictum flumen opidumque due conspiciuntur insulæ ^d *OEnotrides*, *Pontia*, in hac *Flavia Domitilla*, *Flavii Clementis*, *Domitiani patruelis* uxor, propter *Christiam fidem* deportata est, marito ejus antea occiso. *Euseb. Hieron.* *Huic insula vicina* est *Pandataria*; deinde est ^e *Ischia* & *Iscia*. ^f *Sinus Velinus* à *Velia* dictus est.

^g Post Palinurum promontorium & flumen *Meliten* erat *Pyrus* sive ^h *Buxentum* opidum & flumen.

ⁱ A Cœfuenti fl. ostio ad 111. millia passuum fuit clara illa urbs ^j *Metapontum*, ubi hodie specula *Torre di Mare*. Adeo fortunati ab agricultura fuisse perhibentur Metapontii, ut *Delphis* famosissimam illam

^a *Pæstum*. ^b *Velia* f. *Helia*; ^c *Posidonium* prom. ^d *OEnotrides* inf. *Pontia*. ^e *Iscia*, ^f *Sinus Velinus*. ^g *Buxentum* op. & fl. ^h *Metapontum*, ⁱ *Siris* amnis & op. ^j *Heraclea*, ^k *Lucania* duplex.

REISKII.

I Lucania Græce *Aouavia*, Lucanorum regio, qui duce *Luco* aut *Lucio* è Samnitibus huc concesserant: *Dùplex* ^l etiam ipfa ex veterum usu, aut *latius nempe producta* Brutios comprehendit, aut *artius contracta* Brutii opponitur. Nam Olympiade CVI. scivorum in Lucania latronum, que colluvies occupatis quibusdam urbibus, novum Brutiorum nomen recepit: Illos Strabo Lib. VI. *ἀποσέτας* i. e. *desertores*. Lib. XVI. *δροπέτας* i. e. *fugitivos* nominat: Idque nomen ex lingua Sabina, quæ ^m *βρετ-*

Sybaris C.
Thurii, vel
Copiae.
Potentia,
Grumentum.
Brutii.

Policore; ζ Sybaris, posteà Thurii, ac tandem Copiae, urbs dicta, inter Sybarim Crathimque amnes, nunc non exstat. Intus π Potentia, nunc Potenza; δ Grumentum, nunc Clari-monte.

II. Post Lucanos extimum Italiæ, ad fretum usque Siculum, angulum tenuere ι Brutii à Lucanis orti. Opida in litore verfus

β petriav nuncupat picem, Hesychio aucto-re. Pix enim Brutia inter veteres plurimum commendatur à Dioscoride, Plinio, Columella, pluribus. Quo factum est, ut Brutii primo solis denominatio Italiæ impone-retur. De magna Græcia, multisque Pe-lasgorum coloniis eò deducit confer Gol-zium in Numismat. de urbibus à Cluverio non bene distinctis aut expositis Vossium in Observationibus ad Pomponium Melam Lib. III. c. 4.

BUNONI S.

ζ a Sybaris, in hoc Lucanorum litora opibus & potentia urbs illustris a, inter duos amnes Crathin & Sybarim sita fuit; sed quum primùm conderetur, hujus apposita fuit ripæ sinistræ; unde & nomen accepit. Postmodum in tantum crevit, ut ad Crathis quoque dextram ripam pertingeret, ambitum comprehendens vi. amplius millium. b Thurium posteà paulo supra veteris Sybaris situm conditum fuit. Deleta est Sybaris à Crotoniatis, Milone du-ce, tempestate Pythagora. Una illa urbs Sybaris soli fecunditate eo proiecta erat, ut ccc. millia hominum contineret. Sed quum Praetor quidam, nomine Telys opulentissimos urbe ejiceret, bonis eorum pu-blicatis, Crotonem confugerunt, quos Telys sibi dedi postulavit, nisi vellent bellum exspectare. Crotoniatæ igitur, Pythagora Philosopho supplices protegendos suadente, bellum decreverunt. Sybaritis ccc. armatorum millia ducentibus, Crotoniatæ c. mil-libus instruti occurserunt. Fusis Sybaritis, quum nulli parcerent, fugaque comprehen-sos omnes occiderent, major exercitus pars concisa interierit. Urbs post direptionem ad solitudinem redacta est. Captam enim im-

missa flumine Crathi aquis obruerunt. Sed reliqui Sybaritarum iterum ejeci reditus ad-jutores ab Atheniensibus impetrant, inter quos ipse quoque erat Herodotus. Hi scat-rigine haud procul à Sybari inventa, cui nomen Thuria, opidum ibi statuunt, quod de fontis nomine Thurium appellarent. Se-ditione verò orta omnes Sybaritæ prisci dele-ti sunt. Coloniam quum P. Scipione Afri-canu iterum & T. Sempronio Longo coſſ. eo deducerent Romani, urbem mutato nomi-ne c Copias appellarent. d De luxu & mol-litie Sybaritarum quæ auctores prodiderunt, incredibilia ferme videntur. e Myndirides mille coquos, totidem aucipes, totidem pſcatores gulæ artifices Sicyonem adduxit; idem ſæpius queſtus, quod foliis rosæ du-plicatis incubuſſet; & quum vidiflet fodien-tem quendam, altius raſtrum allestantem, laſſum ſe fieri dixit, vetuitque opus in con-ſpectu ſuo facere. Suid. Sybaritica mensa; item Sybarita per plateas; in proverbium abi-rière. b

η f Potentia ad Apennini montis radices haud longè abeft à Casuente fl. fontibus.

g Grumentum haud procul lævâ Siris fl. ripa ſitum erat. Ad hoc opidum T. Sempronius cum Hannone Pæno prospere pugnavit.

ι h Brutii à Lucanis orti, quorum fue-rant paſtores, alteram Italiæ peninsulam incoluere; à Lucanis Lao flumine ad He-truscum mare; & Sybari amne ad ſinum Tarentinum diſterminati c. In hunc Italiæ angulum cum LX. millibus armatorum compulsiſ i Spartacus, quum fugam in Si-ciliam fruſtra tentaſet, tandem eruptione facta, dignam viris mortem obiere. k L. Crassus enim Iſthmum muro & fossa ſep-ferat. l Annibal quoque in extreum hunc agi

a Sybaris fl. & op. b Thurium. c Copiae. d Sybaritarum luxus. e Myndirides.

f Potentia. g Grumentum. h Brutiorum ortus & fines. i Spaſtacus. k L. Crassus, Spartaci viator. l Annibal.

versus Occasum, ^a Cerilli; nunc Cirella; ^b Clampetia, nunc Amantea; ^c Temsa sive Tempsa, cuius situs fuit prope speculam maritimam, cui nomen vulgare Torre Loppa; ^d Terina, nunc Nocera, ^e Lametia, nunc Santa Eufemia; ^f Scyllæum in cervice Scyllæ scopuli, nunc Sciglio; & ultra fretum, ^g Rhegium, nunc Reggio: ab altero mari ^h Locri cognomine Epizephyrii, nunc Ferace, ⁱ Caulonia, nunc Castel Veneri;

Cerilli.
Clampetia.
Temsa.
Terina.
Lametia.
Scyllæum.
Rhegium.
Locri.
Caulonia.

agri Brutii angulum compulsus, nihil jam majus precatus est deos, quam incolumi cedere atque abire ex hostium terra liceat.

H E K E L I I .

^a Crotoni vicina, ut testis est Herodotus Lib. v.

^b De quibus videndus Def. Erasmus Roterd. Chil. II. Cent. II. Adag. LXV. & LXVII. q. 431. Seq. Edition. Colonienf. & ex eo Pauli Manutii Adagia p. 508. col. a. & 510. col. b. Ursellis A^o. 1603. in 8. maj. exc.

^c Horum Regio hodiè vocatur Calabria Inferior, ubi circa Littus D. Euphemia Corallum probatissimum olim inveniebatur, abundeque proveniebat Saccharum in Oppido Adamantio, atque in Convalle quadam à Regione Altomontii Manna colligebatur è frontibus & arborum truncis, quæ noctu rorabat.

B U N O N I S .

^a Cerilli opidum ad Mare Infernum vii. millia passuum à Lao amne situm est.

^b Clampetia in eodem litore XL. millia passuum Cerillis abest.

^c Temsa post X. millia passuum in hoc litore sequitur Clampetiam. Æs Temesaum, & Vinum Temesani agri celebrantur.

^d Terina ad mare sita fuit; unde ^e sinus Terinus appellatur; qui hodie vulgo Golfo di S. Eufemia dicitur.

^g Post Terinam fuit OEnotrorum opidum ^f Lametia, quod & Lameria & Lametus dictum est à fl. Lameto. Ab hoc opido ingens ille sinus, qui nunc Golfo di

S. Eufemia dicitur, antiquitus sinus & Lametus vocabatur.

^h Scyllæum opidum nomen habuit à Scylla, quæ faxum sive scopulus est ad ipsum fretum Siculum.

ⁱ i Rhegium cognomine Julianum dicitur Ptolemaeo: à dehiscenti arguento, quod vi mari & terræ motu ab Italia fuerit avulsa, Sicilia propinqua, appellatum, antiquissimi prodiderunt scriptores. Alii quasi Regiam dictam urbem volunt, propter ejus excellentiam.

^j Post Zephyrium promontorium sequitur celeberrima urbs ^k Locri Epizephyrii, à promontorio cognominata. In illo ipso Zephyrio, promontorio quondam collocata, posteaque in eum locum creditur translata, ubi nunc conspicitur opidum Gierazo. Locris ex Crotone pestilentiam nunquam fuisse; neullo terra motu laboratum, adnotatum esse tradit Plinius I. 2. c. 96. Creditum est, Locrenses omnium primos scriptis legibus usos fuisse, quas ^l Zaleucus compositus d. A ^m Dionysio Juniore, regno pullo & apud Locrenses exsulante, gravissimo dominatu oppressi sunt; quem tamen ipsi posteacerbissime ulti sunt.

^o n Caulonia, quæ anteà Aulonia, inter Sagrum fuit flumen & Cocintum promontorium. Caulonienses hi à Brutis opido suo ejecti in Siciliam sese transtulerunt, ibique urbem priscae patriæ cognominem condiderunt.

H E K E L I I .

^d Vid. Ubbo Emmius Part. II. Rerumpp. Grator. in Specie de Republica Locrensi in Italia p. 295. Edition. Lugd. Bataviniano-Elfæviriæ in 16. f.

T t

BUNO-

^a Cerilli. ^b Clampetia. ^c Temsa. ^d Terina. ^e Sinus Terinæus. ^f Lametia. ^g Lametia. ^h Sinus Lametinus. ⁱ Scyllæum. ^j Rhegium. ^k Locri. ^l Zaleucus. ^m Dionysius Junior. ⁿ Caulonia ^f Aulonia.

Scylacium.
Crotone.
Petelia.
Ruscianum.
Consentia.
Pandosia.

Hipponium.
Vibo Valentia.

teri; ^a Scylacium; nunc Squillaci, ^b Crotone, nunc Crotone: ^c Petelia, nunc Belicastro; ^d Ruscianum, nunc Rossano. Intus caput Brutiorum ^e Consentia, nunc Consenza: & haud procul inde versus Septentrionem, quondam ^f Pandosia, cum Acheronte fluv. quæ duo nomina cum Alexander Epirotarum Rex in Epiro, antequam oraculo monitus, fatalia evitare vellet, heic in eadem incidit atque periiit. Fuit præterea potens quondam civitas ^g Hipponium, Romanis Vibo Valentia dictum, nunc Monte Leone.

III. Atque hactenus populos enarravimus, qui universam Italiam olim incoluerunt, præcipuasque eorum urbes recen-
fuius. Cæterum quum Græci omnem ferè oram maritimam,
Co-

BUNONIS.

^a A Scylacio, Atheniensium, qui Menestheum erant sequuti, colonia, ^b sinus appellatus est ^c Scylacius. Inde sequuntur ^d tria Japygum promontoria, quæ vulgo Capo delle Castelle, Capo Rizzuto & Capo della Nave, ^e Promontorium Lacinium templo Junonis Lacinia clarum fuit.

^f A Junonis Laciniae fano vel vi. millia passuum sequebatur Crotone ^g Croto urbs olim celeberrima, quam Æsarus amnis medium olim interfluxerat, præterfluebat postea procul extra muros. Mœnia urbis xii. millium ambitum continebant ante Pyrrhi in Italiam adventum; post tamen adeo cladibus afflita multis, ut omnis ætatis minus xx. millia civium superessent. Salubritas loci in proverbium abiit: Sanior Crotone. Hinc oriundus ^h Milo, cui robur corporis immensum fraudi tandem fuit. Crotoniatis Zeuxis Heracleotes pictor Venerem illam aliaque insignia opera adornavit. Crotoniata quoque fuit ⁱ Democedes medicus, qui Darium conjugis opera impulit, ut Græcis bellum inferret. ^j Pythagoras Philosophus Crotone diu multumque est versatus, atque Crotonientes luxuria corruptos ad bonam frugem & in viam virtutis revocavit. Ad ostium Æsalis fl. ^k portus erat Crotoniensis.

^a Scylacium. ^b Sinus Scylacius. ^c Japygum promontoria. ^d Lacinium prom.

^e Junonis Laciniae fanum. ^f Crotone. ^g Milo. ^h Democedes. ⁱ Pythagoras.

^k Portus Crotoniensis. ^l Petilia. ^m Ruscianum. ⁿ Consentia. ^o Pandosia. & Acheron fl. ^p Hipponium ^s Hippo & Vibona Valentia.

^q Ithaceia inf.

^ϕ ¹ Petelia sive Petilia opidum, inter Crotonem & Scylacium fuit in edito colle, vi. millia passuum à mari, xxx à promontorio Crimisa. Sub tumulo Petilia ab Annibale aliquot Romanorum millia cæsa tradit Livius l. 27.

^x ^m Ruscianum sive Roscianum medio fermè situ fuit inter Crathim & Traënta amnes.

^ψ ⁿ Consentia olim Brutiorum caput erat. ^w ^o Pandosia & Acheron fluvius ad ipsum fuerunt isthmum in Brutiorum agris. Alexander iste Dodonæo oraculo jussus erat Acherontem Pandosiamque vitare. Quum in Thesprotia iisdem vocabulis ei loca ostensa fuissent; hic in Brutis in eadem incidit, à Brutis cum omni suo exercitu deletus; ipse à Lucano exule veruto transfixus est.

^a ^p Hipponium opidum, anteà Hippo, item Vibon, & Vibo, ac demum Vibona Valentia dictum, non fuit ad mare situm: Agathocles enim Rex Siciliæ ei navale extruxit ad sinum Lametinum. Contra Vibonem sunt parvæ insulæ, quæ vocantur q Ithaceia, Ulyssis Specula.

HEKELII.

^e Et antiquissima.

^f Hodie titulo Marchionatus est exornata: BUNO-

Coloniis suis è Græcia deductis, obſiderent; ipsa hæc terra unà cum Sicilia dicta est ^{Magna Græcia} ^{Magna Græcia.}, duravitque hoc nomen multis ſeculis, donec *inter fretum Siculum* conſtituit ^G *Tarentum*; quæ pars Italici littoris poſtēa propriè eo nomine indigitata eft, testibus Cicerone, Plinio, Ptolemæo & aliis.

B U N O N I S.

^a Frons Italiae, quæ & ^b Magna Græcia & Græcia magna appellantur, per ^c Ausonium mare, atque ^{tres} ejus ſinus inter Salentinum & Zephyrium, vel Leucopetram promontoria agnoscere eft. Ausonium autem mare à Sicilia ad Salentinum usque promontorium extenditur. Sunt itaque eius maris tres iſi finus: ^{Primus} inter promontoria Salentinum & Lacinium ^d Tarentinus.

^e Secundus inter Lacinium & Coſcium promontoria ^f Scylacius. ^g Terterius finus inter Cocinum five (ex Plinio circa hunc terminum variante) Leucopetram, ^f Locrenſis. Scinditur itaque Italæ frons in ^g duo cornua, Leucopetram & Salentinum promontoria. Apenninus itidem in duo; quorum unum eft Leucopetra: alterum autem Lacinium.

^a Frons Italæ. ^b Græcia magna. ^c Ausonii maris tres finus. ^d Tarentinus. ^e Scylacius. ^f Locrenſis. ^g Duo cornua Italæ.

C A P. XXXI.

De Fluviosis Italæ.

I.

Fluviorum princeps Italæ eft *Padus*, vulgo *Pò*, nulli am- ^{Padus fl.} nium claritate inferior, Græcis *Eridanus* dictus; ac Phaëthontis, ut fabulata eft antiquitas, poena illustratus. E gre- mio ^a *Vesuli*, celsissimi inter Alpium juga montis, profluens, triginta amplius flumina, lacusque immensos, *septem ostiis*, quæ

B U N O N I S.

^a In summo *Vesulo* lacus eft, cujus oc- culta origo, qui neque digitum ripas suas excedit; sub eo lacu ſunt tres Padi fontes, qui per ſubterraneos cuniculos ex hoc lacu o- ri creduntur. Ab hoc Vesuli lacu L. cir- citer millia paſſuum in *Cenisu* montis ver- tice etiam lacus eft, ex quo itidem per cuniculos ſubterraneos fluvius ille oriri cre- ditur, qui apud Segufium in Duriam mino- rem influit.

R E I S K I I.

ⁱ Hæc Italæ Hydrographia eft, non

tamen tota, ſed quoad partem lacus & fluvios, tum majores, tum etiam minores, neque ſic omnes, quod præcipui ſufficient, deque mari mediterraneo ſupra expositum fit ^a Tiberis ex Apennino & Aretinorum finibus, nec procul ab Arni fonte naſcitur, auſtusque XLII. riuis & amniibus, per duo in mare Hetruscum oſtia effunditur. Sed portus Oſtiensis ad hæc oſtia quondam maximis impensis conditus, nunc jufſu Rom. Pontificis dirutus plane jacet deletusque, ideo ne Turciſ ad Italianam appetendam aut invadendam inferviat. Vid. Ricciolus in Geog. refor. & Fourner. in Hydrog.

^{T r 2} a Tiberis.

BUNO-

Duria fl.
Sessites fl.
Ticinum fl.
Verbanus la-
cus.
Addua fl.
Larius lacus.
Olius fl.
Sebinus la-
cus.
Mincius fl.
Benacus la-
cus.
Tanarus fl.
Trebia fl.
Rhenus fl.
Padafates.
Athesis fl.

quæ *septem maria* perhibebantur, in mare Adriaticum desert. Fluminum nobiliora sunt ex Alpibus orta; ^b Duria, nunc Dora; Sessites, Sessia; ^c Ticinum, Tessio, lacum Verbanum, nunc Lago Maggiore, transiens, ^d Addua, nunc Adda, Larium lacum, nunc Lago di Come, perfluens: ^e Olius, nunc Oglio, lacum Sebinum, nunc Lago d'Iseo, transiens: ^f Mincius nunc Menzo, lacum Benacum, nunc Lago di Gardæ, transmittens. At à dextra ripa recipit idem Padus ex Apenninis jugis, ^g Tanarum, nunc Tanaro; ^h Trebiam qui nomen servat, Romanorum clade illustrem: & ⁱ Rhenum Bononensem, vulgo Reno.

II. Ex Alpibus item profluit * Athesis, Italis nunc Adese; Ger-

BUNONIIS.

^b a Duriae amnes duo sunt: Minor, qui supra Segusium opidum ex Alpibus Cottii exoitus ^{iii.} millia passuum infra Augustam Taurinorum Pado miscetur, diminutivo vocabulo accolis *La Dorieta* datus. Major Duria supra Augustam Prætoriam ex summis Grajis Alpibus profluens, ipsa Augusta Prætoria & Eporedia ablatis, ^{xvii.} circiter millia passuum infra minorem Duriam eidem Pado redditur.

^y b Ticinus ex summo Alpium jugo, quod *D. Gothardi*, mons cognominatur, ortus, Verbanum lacum transit a. Celebratatem fluvius hic debet pugnæ inter Romanos & Pœnos sub introitum Hannibalis in Italiam circa eum commissæ, ubi P. Cornelius Scipio, Africani pater, ab Hannibale prælio vinctus & vulneratus, in hostium venisset potestate, nisi eum protectum prætextatus filius ab ipsa morte rapuerisset.

^z c Addua b fontem habet in excelsiore Rhæticarum Alpium jugo, quod vulgo *Monte Brailo* c appellatur. Per vallem Tellinam lapsus lacum transit Larium, qui hodie *Comensis* dicitur.

^e d Olius eodem cum Alpium tractu oritur in monte Mortavolo. Per Vallem Camucinam delapsus à *Sebino* five *Serino* lacu excipitur, qui ab opido *Sebo* five *Sevo* nomen habet, quod hodie vulgo *Iseo* dici-

tur: unde lacus cognomen habet. ^d ^e Mincius fl. superiori sui parte, quâ lacum ingreditur, olim idem cum opido *Sarraca* nomen habuisse ex eo colligitur, quod illa pars hodie etiam vocetur *Sarca*. ^e

^y f Tanarus fluviorum istorum maximus est.

^h Ad g Trebiam Hannibal Sempronium Cos. & Romanos suâ hieme vicit.

ⁱ Nullum sagittis aptiorem esse calamum, quam qui in h Rhenus Bononiensis, cui plurima infit medulla, pondusque volucre, tradit Plinius lib. 16. c. 36.

^x i Athesis post Padum totius Italiae maximus est. (* Gallis l'Adige.

H E K E L I I.

a Hic Fluvius aquis perlucidus, & Pis- cium nobilitate, præsertim laudatissimis *Thymallis*, clarus. Ejus arena *Aurum* & *Ar- gentum* præbere dicitur.

b Vel *Addua*.

c Mons *Brailo*.

d Hic Fluvius Pisium bonorum est re fertissimus, in quo præsertim prope *Pala- tiolum* *Castrum* innumeræ pescantur anguilæ, quæ postea saliuntur.

e Profluit aliâs ex Lacu *Benaco* præcipuâ claritate, & ad *Mantuam* decurrens eam insigni Stagno circumfundit, atque hinc eâdem claritate pergens in *Padum* exone ratur.

BUNO-

^a Duria Major & Minor amnis. b Ticinus fl. c Addua fl. d Olius fl. e Min- cius fl. f Tanarus fl. g Trebia fl. h Rhenus Bononiensis fl. i Athesis fl.

German. autem *Etsch.* Reliqua quæ sequuntur, cuncta Apenninus fundit: quorum ^a *Arnus*, vulgo *Arno*, Florentiam ac Pisæ perluit; ^b *Tiberis*, quem urbs Roma, Romæque conditor *Romulus*, totius terrarum Orbis illustrissimum fecerunt, à dextra ripa ^c *Clanis* vulgo *Chiana*; à sinistra ^d *Narem*, vulgo *Nera*, atque ^e *Anienem*, nunc *Teverone*, in Mare Inferum defert.

III. Inter Latium & Campaniam est ^f *Liris*, nunc *Garganico*; in ipsa Campania ^g *Vulturnus*, *Volturno*: inter Picentinos ac Lucanos ^h *Silarus*, *Silaro*. In magna Græcia ⁱ *Sybaris*, nunc *Cochile*, & ^k *Crathis*, *Crathi*: in Apulia ^l *Aufidus*, nunc *Lofanto*, Romanorum sinistra pugna adversus *Annibalem* nobilitatus. Inter Præcutios & Picenum ^m *Aternus*, nunc *Pescara*. In Gallis Senonibus ⁿ *Metaurus*, nunc *Metro*; ^o *Hasdrubalis*, fratris Annibalidis, clade atque interitu insignitus.

BUNONI S.

^a Strabo & Aristoteles tradunt, ^a *Arnum* *Ausaremque*, ubi in unum confluant; alterum alterius violento incursu adeo se invicem attollere, ut, qui utrimque in ripis constanter homines, alter alterum conspicere nequeat.

^b *Tiberis* ex imis Apennini jugis f oritur in *Tuscia*. ^g

^v ^c *Clanis* ex Etruria in Tiberim confluit, per *Clusinam paludem* derivatus.

^z ^d *Nar* è Fiscello monte labens odore sulfureo virtutis est.

^e ^e *Aoio* amnis omnium in Tiberim defluentium celebratissimus in monte Trebanorum ortus, tres lacus, qui subiecto opido Sublaqueo nomen dedere, in Tiberim defert.

^x ^f *Liris* amnis anteā dictus est *Clanis* atque *Glanius*. In eum à dextra ripa influunt *Cosa* & *Trerus*; à sinistra *Fibreus* & *Melfes*.

^g ^g *Vulturnus* sive *Vulturnus* anteā dictus est *Athurnus*. *Domitianus* Imperator quum viam novam inter *Sinuessam* & *Cumas* sterneret; pontem magnifici operis, una cum arcu triumphali, hic struxit in *Vulturno* amne.

^h Falsum est, quod *Silius* l. 8. de ^h *Silaro*

^a *Arnus* fl. ^b *Tiberis* fl. ^c *Clanis* fl. ^d *Nar.* fl. ^e *Anio* fl. ^f *Liris* fl. ^g *Vulturnus* fl. ^h *Silarus* fl. ⁱ *Sybaris* fl. ^k *Crathis* fl. ^l *Aufidus* fl. ^m *Aternus* fl.

C A P. XXXII.

De Montibus Italie.

I.

Alpes.

Alpes Italiam à Gallia, Vindelicia, Norico ac Pannonia submovent. Initium earum à vadi Sabatiis, finis ad Flanaticum sinum, vulgo *Golfo di Carnaro*, & *Colapis*, vulgo *di Kulpe*, fluminis fonteis. Dividuntur in varias parteis atque nomina. A vadi Sabatiis ad Vari amnis fonteis, qua Ligustico mari objacent, *maritimæ* cognominantur: hinc ad Segusium usque, vulgo *Susa*, *Cottæ*: inde ad S. Bernardum minorem, *Graja*: dein ad usque S. Gothardum, *Penninæ*: his continuantur *Rhæticæ*, ad Plavis usque fontem; quarum pars *Tridentinæ* perhibentur, supra Tridentum. His junguntur ad Doblacum usque *Noricæ*, supra Tilavemptum amnem, vulgo *Tajamento*: inde jam *Carnicæ* supra Carnos, usque ad Savi fontes: moxque *Ultimæ*, ad Colapis fonteis usque, *Pannonicæ*, eadem & *Julicæ* dictæ. Sunt tamen qui supra Dalmatiam Alpium nomen protendant, ubi *Dalmaticæ* dici volunt: aliique in Thraciam & Pontum usque. Sed prior finis ad Colapis fontes à plerisque receptus est.

Montes
Apenninus.

II. Cæterum intus in Italia *Apenninus mons* amplissimus Alpibus ad Vada Sabatia annexus, perpetuis jugis lunatoque cursu; ad Siculum fretum *Leucopetramque* promontorium tendens, Italiam quasi medium secat. Prope Suesam, Liris fluminis sinistræ ripæ prætexitur *a Massicus mons*: hinc inter Bajas

BUNONIS.

a *Massicus mons* Savonis fl. dextram ripam prosequitur, generoso vino nobilis *a*. Quomodo hic Romanorum exercitu, quum Pœni sub eorum oculis *Sinueffam Falernumque agrum* exurerent, adversus *Fabium* prope orta esset seditio, Livius scribit l. 22. *b* *Falernus ager* Massico monti conterminus est, & ad *Vulturum* usque flumen protenditur. Ad extremum Massici montis versus mare fuit *c Sinueff illa*, cuius rudera hodieque

conspiciuntur sub marinis undis ad *Montis Draconis* castellum. *d Aquas Sinueffanas* sterilitatem foeminarum, & virorum infaniam abolere prodit Plinius l. 31. c. 2.

HEKELII.

a Unde *Massicus Bacchi humor* & *Massica Bacchi munera* à Virgilio Lib. II. Georg. v. 143. & Lib. III. eorund. v. 526. optimè commendantur.

REIS-

a *Massicus mons*. *b* *Falernus ager*. *c* *Sinueff op.* *d* *Aquaæ Sinueffanæ*.

Bajas & Puteolos est β Gaurus: supra Capuam, est Tifata ^{Gaurus.}
mons, vulgo *monte di Capua*. Ultra Neapolim Nolæ vicinus
est Vesuvius, nunc *monte di Somma*, ignium eruptione ac ^{Vesuvius.}
Plinii interitu clarus. In Apulia est Garganus, in mare Su- ^{Garganus.}
perum ingenti promontorio excurrens, nunc *monte di S. An-*
gelo.

REISKI.

I De Alpibus supra explicatum & ostendit, quæ his Hydrophylacia subsint, quæque subterraneæ cavernæ, primæ fluviorum, annium & fontium origines. Appennino ab iugo mons Paufilypus a Basilio procurrit, inter Neapolim Puteolosque medius, via per imas radices artificiosissime ducta mirabilis: Hanc Strabo speluncam, Seneca cryptam Neopolitanam nominat epist. LVII. Braunius in Theat. urb. Tom. VI. illam exhibuit Tab. singul. Vesuvius Pyrophylacum subterraneum fovet, unde

fumi nonnunquam & cineres cum impetu protruduntur. Vid. Kircher. Mund. Subter. Tom. I.

BUNONIS.

β b Gaurus mons medio itinere inter Puteolos & Lucrinum lacum celso vertice paulum à mari remotus, hodiè vulgo dicitur Monte Barbaro. Ad hunc montem aquam amaram cum odore, tum potu profuere, quam usurpent medicandis oculis; ex Heliодoro tradit Stobaeus.

a Basilio. b Gaurus mons, ejusque aquæ amaræ.

CAP. XXXIII.

De variis Italæ incolis.

I.

T Erram Italiam, à freto Siculo ad Alpes usque porrectam, qui ab initio habuerint mortales, parum in tanta temporum longinquitate compertum est: nec constat, unus post inundationem terrarum ab urbe Babylonica profectus in dispersione gentium populus hanc regionem occupaverit omnem, unumque universæ nomen imposuerit; an aliæ subinde atque aliæ in terras cultoribus vacuas invectæ gentes, suis quæque sedibus vocabula dederint diversa.

Prisci Italæ
Incolæ.

II. Sanè

REISKI.

I De Urio post Babyloniam dispersionem populo hoc ad terras Italicas digresso non equidem distincte constat: De posteris tamen Japheti & Gomeri per colonias Græcorum antiquissimas casu an fortuito hoc delapsis constare liquido videtur: Item de Cittin vel Cittæis, quorum mentio cap. XXVII.

ad vetus Latium fiebat. Unum Suidam audiamus, qui vix ipse incertis adsuit Τάλιφος γαρ εἰδεῖς Ήρακλίεις, ὁ ἵποκληθεὶς Λατίνος μετωρόμενε τες πάλαι Κυτις λεγομένης νῦν Λατίνος: Telepnus enim Herculis filius, cognomento Latinus, eos, qui olim Ketii vocabantur, alio Latinos nomine dixit. De coloniis Græcorum Italicis monumenta contantur

Ausones.

Opici.
Osci.
Siculi.
Umbri.Tusci.
Ligures.
Veneti.Galli.
Tusci.
OEnotrii.

II. Sanè variit atque genere plane diversi in eo memorantur auctioribus populi, quorum antiquissimi sunt isti: ^a *Ausones*, Brutiorum Lucanorumque agrum quondam tenentes; hinc *Opici* sive *Osci*, in Samnio atque Campania; *Siculi* in Sabinis & Latio; *Umbri* ad utrumque mare: ad Inferum, in parte Tusciae inter Tiberim & Umbrorum amneis. Inde ^b *Tusci* ad Alpeis usque; juxta hos ^c *Ligures* in Galliam usque ad Rhodanum extensi. Ultra Tuscos ^d *Veneti*: quos alii à proximo Illyrico, alii ab *Henetis*, Paphlagonica gente, ortos tradiderunt.

III. Tuscós expulerunt inter Alpeis & Apenninum suprà dicti *Galli*: Umbros ab Infero mari removerunt *Tusci*; ^e Græca gens, ex Arcadia *Duce OEnotro* profecti, unde dicti *OEnotrii*, primùm *Ausones* suprà dictis sedibus pepulerunt (*), ulte-

testantur vetera; Itemque de migrationibus gentium Germanicarum, & septentrionalium irruptionibus. Una series harum chronologica luculentius constitui posset digerique; patria item unde prodierint, & nova Respubl. copiosius explicari, nisi brevitas nobis obstatet.

BUNONI S.

^a ^b Tres tantum in omni Italâ fuerunt populi indigenæ: ^b *Umbri*, ^c *Siculi*, & ingens ^d *Ausonum* sive *Opicorum* corpus. Ab his orti sunt *Sabini*; à Sabinis porrò fuerunt *Picentes*, *Frentani*, *Marrucini*, *Peligni*, *Vestini*, *Marsi*, *Æqui*, *Hernici*, & *Samnites*. A *Samnitibus* orti *Hirpini* atque *Lucani*; & ab his *Brutii*. Ab iisdem *Samnitibus* postea orti *Campani*, *Opicos* atque *Auruncos* tota pepulere Campania. Inter hos & *Lucanos* *Picentini* *Picentium* fuere pars; à Romanis à Supero ad Inferum mare traduci.

^b *Tuscorum* stirpem omnes auctores antiqui, uno excepto Dionysio Halicarnassensi, ex Asia à Lydorum gente deducunt.

a Populi Italæ indigenæ. b Umbri. c Siculi. d Ausones. e Ligures. f Veneti.

g OEnotrii.

(*) In præcedenti Editione legebatur; unde dicti *OEnotrii*, primum *Ausones*, supra dictis sedibus &c; quasi Cluverius innueret eos qui *OEnotrii* ab *OEnotro* dicti sunt, prius *Ausones* vocatos fuisse, quod nullatenus dicit. *Ausones* referuntur ad verbum *pepulerunt*: id est *OEnotrii* pepulerunt primum *Ausones* supra dictis sedibus. quare virgulam quæ sensum ambiguum faciebat, amovimus. Sic Editio Vorstiana; sic certe accutiores. virgula in *Edit. Lond.* reperitur; sed male.

^γ Alpini populi fuere ^e *Ligures* a Celtici generis, in varia nomina divisi; *Taurinorum*, *Salassorum*, *Leontiorum* & *Euganeorum*. *Rhati* quoque fuere Alpini, & ipsi in plura cognomenta distincti; Hinc *Carni* Inalpinæ Cœlticæ originis gens.

^d ^f *Veneturum* vero gens ex Asia, *duce Agenore* post excidium Trojæ deducta creditur. Alii tamen, in quibus Herodotus, *Venetos* *Illyrici* generis pronunciarunt.

patria item unde prodierint, & nova Respubl.

^e Græci isti, trajecto finu Jonio, domicilium in Italia statuerunt, deducti ab ^g *OEnotro* Arcade, *Lycaonis* filio. xvii. ætatis autem, quam ad Trojam bellatum est. *Dionys. Hal. l. i.* id est, annis 479. ante bellum Trojanum; & ante Christum natum 1650. *OEnotrorum* regia sedes tum fuit *Pandosia*; & fluvius, cui imposita urbs illa, Græco nomine *Atheron* iis dictus est.

HEKELI.

^a Romanos Populos hosce nunc *Tuscos*, nunc *Hetruscos*; *Gracos* vero *Tyrrhenos* dixisse, *Maginus* saepe laudatus autor est, dicens,

ulterioraque versus Septemtrionem Italiæ, circa Vulturenum Lirimque amneis petere coegerunt; nec ea terrarum parte contenti, mox & *Siculos* etiam sedibus ejecerunt, jam tum mutato nomine *Aborigines* dicti: Sed cum solum, quod tum ^{Aborigines} occupaverant, *Latium* vocaretur, mutato jam iterum vocabulo, *Latinos* inde sese appellarunt. *Sabini* Opicorum fuere ^{Latinis.} *Sabini*, progenies, genueruntque ipsi ex sese *Picentes*, *Vestinos*, *Marsos*, *Pelignos*, *Frentanos* (*), *Marrucinos*, *Samnites*; quorum hi postea *Hirpinos*, *Campanos*, *Lucanos*, atque *Brutios* considerunt.

IV. Interim *Græcorum nationes*, aliæ aliis temporibus in Italia invectæ, urbes in ea passim condiderunt, suisque coloniis, ut suprà dictum est, omnem oram maritimam Superi Inferique maris impleverunt. Hinc *Italia* unà cum *Sicilia*, ut ex Strabone & Trogo liquet, *Magna Græcia* appellata fuit. At cum alii populi aliis ex locis Græcos expellerent, maximè vero *Lucani* eam partem, quam de suo nomine *Lucaniam* dixerunt, oppressis illis, occuparent, & ab his orti *Brutii Brutiam*, paulatim Græcum nomen per Italiam immuni cœpit; donec in ea parte consisteret, quæ tum *Magna Græcia*, nunc *Calabria superior* dicitur.

V. At postquam *Romanorum* crevit potentia, tota tandem Italia horum armis subjugata est; itetique sub Romæ urbis Imperio, regionibus ac populis suprà explicatis distincta, ad *Honorii Imperatoris* usque tempestatem. Ex hinc alii aliquie subinde, ^{Romanis.} ^a *Gothi*, ^b *Vani-*

dicens, *Tusciam* appellatam fuisse vel à *sacrificiis*, quoniam in hac re hæ Gentes præceteris excelluere, vel etiam à *thure*, cuius in *Sacrificiis* singularis atque præcipiuus usus est.

BUNONI S.

^c *Siculi* isti ejecti, peragrata inferiori Italia, ab Opicis porro, five Ausonibus pulsi, *Sicaniam* insulam occuparunt.

^a Italiam primis annis Honorii invaserunt *Radagaisus* & *Alarius* ^b *Gothorum* Principes

magna cum multitudine hominum. Sed *Radagaisus* Fesulanis inclusus montibus cum omnibus suis copiis deletur à *Stilicone*: quod anno C. 405. *Prosper*, & sequenti *Marcellinus* assignat. *Alarius* deinde Romam cepit anno C. 410. Inde in Latium, Campaniam, Apuliam, Lucaniam & Calabriam profectus, ea quoque loca depopulatus est. Quum *Consentiam* expugnatet Alarius, mortuus est: & à militibus in Regem electus *Athaulphus*, qui cum omni Gothorum exercitu in Galliam concessit.

Vv

BUNO-

^a *Gothi*.

(* Sic emendavimus. In præcedenti Editione legitur *Prentanos*, quod & Londinensis bibliopola intactum reliquit; cum *Frentanos* non magis nosset quam *Prentanos* qui nulli sunt, nec fuere.

Vandali.
Heruli.
Hunni.

Exarchatus.

Longobardi.

^a Vandali, ^b Heruli, Germanicæ gentes, ^c Hunni, superatis Alpium jugis, totam invadentes, in varia regna atque imperia distribuerunt. His tandem à ducibus ^d Justiniiani Imp. pulsis, Exarchatus in Italia magistratus constitutus est, cuius sedes Ravenna, Româ tum in ruinis jacente. ^e Ultimi hinc Longobardi, expugnata Ravenna, regnum in Togata Galliâ constituerunt, quod etiam nunc de gentis vocabulo corruptè Lombardia, quasi Longobardia, appellatur. Hos tandem debellavit Pipinus Franciæ Rex, à Pontifice Romano contra eos in Italiam vocatus.

BUNONI S.

^a Interim ^b Vandali & Suevi, vastatis Galliis, Pyrenæos montes transgressi, Hispanias occupârunt. Inde partim à Gothis pulsi, partim à Bonifacio Comite & Præfecto Africæ, cui dissidia erant cum ^c Castino, militiae duce, invitati, trajecto in Africam exercitu, Romanos profligant, captâque Carthagine regnum ibi condunt sub Rege Genserico. Quum verò Valentinianus III. Imperator fraude ^d Anicii Maximi, cuius uxorem stupraverat, interriisset, ipseque Maximus hanc cædem Eudoxia Auguſta, quam in matrimonium pellexerat, per imprudentiam aperuisset, mulier ista vindictæ cupida Gensericum ad ulciscendum scelus occulit excitat; qui Italiam ingressus, Romanam captam diripuit, & Eudoxiam cum filiabus Placidiâ & Galbâ, multisque milibus captivorum in Africam secum abduxit, quod contigit an. C. 455.

^e Odoacer Turcilingorum Rex, cum Scyris & Herulis ^b auxiliaribus, Italiam occupavit anno C. 476. eamque regio nomine tenuit annis circiter 17. Anno verò 489. Theodosius ^c Gothorum Rex, Zenonis hortatu Italiam adiens, Odaacrem tribus præliis superatum Ravennæ obsedit: ac tandem fraudu-

lentâ pactione circumventum interfecit; Herulisque sedes inter Subalpinos concessit, anno C. 493. quo ipso initium habuit Gothorum in Italia regnum, à Theodorico sapientissime constitutum: quod cum Tega à Narsete victo desit anno 554.

^f Attila virtute Aërii in Galliis repressus, reparato exercitu Italiam invasit anno C. 454. Aquilejam ^b captam solo æquavit, multisque opidis vastatis Romam petens, Leonis Epifcopi Romani oratione commotus in patriam abcescit.

^g Alboinus à Narsete excitatus cum ^d Longobardis suis Italianum ingressus, anno C. 568. ab exercitu suo Italiam Rex proclamatur anno C. 571. Regnum istud stetit ad annum usque C. 772: quo Desiderius, Longobardorum Rex ultimus, à Carolo M. captus & in Franciam abductus est. Deletum igitur est hoc regnum non à Pipino, sed Carolo, ab ipso Longobardorum in Italianum ingressu annis 206.

HEKELII.

^b Urbem olim ditissimam atque populosissimam splendidissimamque Imperatorum Sedem.

^a Vandali. ^b Heruli. ^c Gothorum in Italia regnum. ^d Longobardi.

238

PHILIPPI CUVIER

C A P. XXXIV.

De novissima Italæ divisione.

I.

POstquam imperii Romani dignitas atque sedes in Germaniam delata est, Italia varie ab aliis aliquaque divexata, atque in varios titulos atque dominia diserpta est. Hinc novissimæ divisionis regiones nunc sunt: *Histriæ Marchionatus*, *Fori Julii Ducatus*; & haud exigua Italæ portio *Lombardia*, sub qua *Marchia Tarvisiana*, *Ducatus Mantuanus*, *Ducatus Mediolanensis*, *Tirolis Comitatus dimidia pars*, *Grifones in ipsis Alpibus*; & his contermini *Helvetiorum stipendiarii*, *Pedemontium*, *Ducatus Montis-Ferrati*, *Parmensis Ducatus*, *Romania sive Romaniola*, *Marchia Anconitana*, jamque extra Lom-

R E I S K I I.

I Italia quin Carolingis aut Francicis, & posthac Germanicis Imp. Heinricis, Ottonibus, Fridericis, aliquis subiecta fuerit, nullum est dubium: Sed arcanis Rom. Pontificum consiliis ea demum turbata & divisa tot Principes ac Dominos recepit hodieque fovet; ut tamen Imp. Romano-Germanicus jus suum integrum superfit. ^a Interim status per Italiam nunc triplices vident (1.) *Regna*, (2.) *Respublice liberae*, (3.) *Principatus*. Regna illa Regi Hispanico sub sunt potentissima, Neapolitanum, Siciliæ ac Sardiniae, cum Ducatu Mediolanensi, & agro Tusciae ad littus proximo: Respublicas cum Europa sub initium recensuitus, item Principatus, Rom. æque Pontificis Ecclesiasticum, atque Politicos sive seculares: Quos heic loci repeterere supervacuum erit, et si auctor noster in catalogo quosdam omisit, quosdam classi iustæ non inferat, quosdam nec amplius superstites addat, Ducatum utpote Urbinate, Rom. Pontifici subiectum. De singulis infra observabitur, quod loco præsenti vix congruit. Vid. Supplementa lib. II. cap. I. §. 2. tractat. de Principat. Italæ lingua ex Italica translati,

& Thom. Segeti notis illustrati: Respublicæ item Elzevirianæ. (* Mirum est Germanos Italiam sibi esse juris pertinaciter afferere, cum toties a doctissimis Viris scripto confutati sint. Hoc jure nituntur, quod imperium suum *Imperium Romanum* vocare soleant. Sed in occidente tria fuerunt imperia: primum ab Augusto post Julium Cæarem firmatum in Augustulo desit, & id *Romanum* est. Secundum fuit *Gallorum*, quod a Carolo Magno comparatum cum posteris ejus extinctum est. Tertium Germanicum quod à Conrado I. incepit sub Augustissimo Carolo sexto nunc floret. Regnum Italæ ab Imperio Germanico distinctum, non ideo ejus pars factum est, si quandoque ad Imperatorem Germanicum devenit. Hungaria dudum Reges habet qui imperio potiuntur; ideo ne subditam imperio dixeris? Romam cum multis aliis urbibus, ac regionibus, Reges & Imperatores Franci Romano Pontifici donaverunt. Quid hæc munificentia ad Germanos quia tunc temporis Francis Imperatoribus subditi, de comparando imperio occidentalibus minus quam de vindicanda sua libertate cogitabant.)

Lombardiam, *Ager Genuensis*, *Tuscia*, in qua patrimonium *D. Petri*, Tiberis dextræ ripæ adfixum; *Ducatus Spoletanus*, *Ager Romanus*; inde *Regnum Neapolitanum*, inque eo regiones *Aprium*, *Apulia*, *Laborinus ager*, *Basilicata*, *Calabria duæ*, *Ager Baritanus*, & *Ager Hydruntinus*.

Dominia.

II. At eandem Italiam in partes singulis *Dominiis* distinxeris hoc modo.

Hispani ditiones in Italia.

I. *Dominium est Hispaniarum Regis*; sub quo *Regnum Neapolitanum*, & *Ducatus Mediolanensis* (*1), ac quædam *opida* in *Tusciae* litore, *Insulæque Italæ* adjacentes, *Sicilia* & *Sardinia*.

Pontificis R. ditiones.

II. *Pontificis Romani*; sub quo *ager Romanus*, *Patrimonium D. Petri*, *Ducatus Spoletanus*, *Marchia Anconitana*, *Romaniola*, & *urbs in agro Neapolitano Beneventum*. ^β

Venetorum dit.

III. *Venetæ Reipublicæ*; sub qua, *Hiftria*, *Forum Julii*:

δ Mar-

BUNONI S.

^a Ad *Ducatum Mediolanensem* & pertinent, *ager Novariensis*, *Laudensis*, *Cremensis*, *Comensis*, *Ticinenensis*, *Vigevanus*, *Alexandrinus*, *Tortonenensis*, *Bobienensis*; item *Comitatus Angherianus* seu regio circa *Verbanum lacum* b. Illa *Tusciæ opida* sunt, quæ hodiè vulgò appellantur, *Piombino*, *Telamone*, *Orbitella* & *Porto Hercule*.

^β Ditione *Pontificiæ*, quæ vulgo *Stato della Chiesa*, præter itas provincias, adscribuntur, *ager Sabinus*, *ager Orivetanus*, *Ducatus Urbinas*, *ager Bononiensis*; *Ducatus Ferrarensis*; *Com. civitatis Castellana*; *Ceneda in agro Forojuliensi*; *Montaldo in Pedemontio*. In Gallia *Comitatus Avenionensis*, & *Vindascinus*. Supremum *jus Pontifex* sibi tribuit in *regnum Neapolitanum*, *Siciliam*, *Sardiniam* & *Corsicanam*, itemque in *Ducatum Parmensem*, *Roncionionum* & *Placentinum*. Hunc tamen ad *Ducatum Mediolanensem* pertinere *Hispaniæ Rex* contendit. *Ducatum Castrensem* hodie repetit *Parmensis Dux*.

^γ In *Istria* *Austriæ Archiduces multa*

etiam tenent loca: *Maritima* pleraque sunt in ditione *Venetorum*. ^c

HEKELIL.

^a Ambitu suo 3000. Mill. juxta nonnullos *Geographorum* complectentem.

^b In hunc *Ducatum* mittit *Rex Hispanie GUBERNATOREM*, splendidissimo CAPITANEI GENERALIS titulo exornatum, qui continuo in loco permanens tam equitibus, quam pedestribus præfet Militibus. *Maginus* loc. cit. fol. 139. fac. b. & 140. fac. a. dicit, *Regem Hispanie* ex hoc *Ducatu* proventum habere 8000. aureorum; sed administrationem Causarum Civilium & Criminalium pendere à *Mediolanensi* Senatu eoque ex xvi. Doctoribus atque nonnullis Prælatis, Patriitisque *Mediolanensis* constante. Plura vid. infrà Cap. xxxvi. §. II. (* Id quoque mutatum, ut supra observavimus.)

^c Olim *Venetorum Dito*, vel *Regio*, erat totus ille Tractus à *Liquenitâ Amne* & *Sirrus Adriatici* intimo angulo usque ad *Mincium Amnem*

(* *Marchionatus Finalii in Liguriâ*, ab Imperatore *Genuensis* venditus. *Ducatus vero Mediolanensis Imperatori* cum *Regnis Neapolitano* & *Siculo* ultrajectensi instrumento concessa sunt; *Sardinia* *Sabaudiae Duci*, nunc eidem Regi *Sardiniae* accessit pro *Sicilia*, qua ornatus, mox spoliatus fuerat. quodque ad *Hispanos* tam in *Belgio* quam in *Italia* quondam pertinuit, illud Imperatori Germaniæ, iterum Instrumento pacis nuperimè *Vindebonæ* faneitate, penitus derelictum.

Marchia Tarvisiana, & inde Lombardiae pars ad usque Bergomum.

IV. Magni Ducis Tusciae, in Tuscia. ζ

Tusciae dit.

V. Genuensis Reipublicæ; sub qua Liguria intra Apenninum & Ligusticum mare, ac portiuncula Tusciae Liguriæ proxima, cum Insula Corsica. η

Genuensium ditiones.

VI. Ducis Parmensis, in Lombardia Cispadana. δ

Sabaudi ditiones.

VII. Ducis Sabaudiae, sub quo Pedemontium. ε

Helvetiorum.

VIII. Helvetiorum, supra lacum Verbanum & Larium. ι

Rhaetorum.

IV. Rhætorum five Grisonum in Alpibus. λ

Austriaco-

V. Archiducum Austriæ in Comitatu Tirolensi, ubi Tridentum, & in partibus Alpinis Fori Julii ac Histriae.

rūrum.

VI. Ducis Mantuani, in Ducatibus Mantuae ac Montis-Fer- rati.

Mantuani.

XII. Du-

Amnem & Benacum Lacum, quæ ampliores quandam Fines possederat, nimir. ad Adduam usque Fluvium.

BUNONI S.

δ In Marchia Tarvisiana sunt territorium Cadorninum; Episcopatus Bellunensis & Feltrensis, territorium Tarvisianum, & Ducatus Venetus.

ε In Lombardia ad Venetorum ditionem pertinent territoria ista; Paduanum, Veronense, Vicentinum, Brixianum, Cremense, & Bergomens. Possident quoque Veneti agrum Polesinum, Rhodiginum, & nonnullum in Albania: Itemque Cretam & Corcyram insulas.

ζ Magnus Hetrurie Dux habet ditionem Florentinam, Pisianam, Senensem, & Elba insulam cum nonnullis insulis minoribus; ad oram istam jacentibus.

η Ad Genuensium ditionem pertinent septem Dynastiae præcipue; Monachii & Onelia Principatus; Comitatus Marri; Finali Dynastia; Territorium Pontremolianse; Marchionatus Torelia; Cemesque Ovensis.

ι a. In ditione Parmensi sunt Ducatus Parmensis, Placentinus, & Caſrensis; Comitatus Roncilonensis; & Pinnensis Comitatus in regno Neapolitano; itemque ditione Palavincinorum, Principatus Landensis, & Comitatus Roffenensis. (* At Caſrensis dudum

à Pontificibus Romanis, ut eorum stylo utar, incameratus, id est, fisco vendicatus, Pisano feedere Ducis Parmensi restitui, & ut Romæ loquuntur, defincamerari debuit, sic addipulante Ludovico Magno; sed improbatate Sacerdotum ea res Pacto sancta ac solemniter promissa haec tenus effectu caruit.)

ι Sabaudia olim dicta fuit Marchia Italia. Totus ille tractus secundum Boterum uno nomine vocatur Pedemontium; quoniam ad pedem seu radices Alpium extenditur e. In Sabaudi ditione sunt Principatus Pedemontii proprie dicti; Marchionatus Seguinus & Eporedia; Vercellense Dominium; Marchionatus Salutiarum; Comitatus Astensis, & Marchionatus Cevensis; Montferatus Sabaudicus, & Comitatus Nicae cum Comitatu Tende.

κ Helvetiorum sunt quatuor jurisdictiones Helvetica.

λ Grisonum & Vallis Tellina, & Comitatus Clavennensis.

HEKELI.

δ Cujus Duces è Saxonum Ducibus ac stirpe augustâ originem ducunt annos propè quingentos.

ε Ad ipsam Sabaudiam spectat quoque Regio illa in plano situ posita, BRESSE, omni Trifoli genere, Cannabe, Piscibus, Fluminibus ac Stagnis abundans.

Mutinensis.
Urbinatis.
Lucenium.
Mirandula-
rii.

- XII. Ducis *Mutinensis*. μ
XIII. Ducis *Urbinatis*. ν
XIV. Civitatis *Lucensis*, in urbe *Luca*.
XV. Comitis *Mirandulani*. ξ

BUNONI S.

μ Sub *Mutinensi* quoque est *Ducatus Regiensis & Principatus Carpensis, Feniiana & Grafiniana* ditiones; *Corregii & Saxulli dominia & Comitatus Robensis*.

ν In Marca Anconitana.

ξ Mirandulanus quoque tenet *Comitatum Concordia*. (* Præter hos Italæ proceres primarios, multi sunt inferioris ordinis principatus; qui urbeculam vel oppidulum cum Agello continent. Plurimos reperias

in Italia principes qui leporem venando, domum inanes reddituri sint, nisi eum in alienum territorium fugientem sectentur. Hoc præcipue factum est ut Pontificum cognatis, qui omnes principes esse ambiunt, satis esset.) Cæterum omnem *Italiam*, præter Remp. *Venetorum*, & *Helvetiorum Cantones regnumque Neapolitanum* ad jus imperii R. pertinere, ostendit celeberrimus *Conringius L. de Finibus Imperii Germanici*.

CAPUT XXXV.

Histria, Forum Julium, Marchia Tarvisiana, Grisones, Helvetiorum stipendiarii, & Pedemontium. τ

Histria.

I.
Novissima Italæ divisione tradita, singulas partes inspicere haud pigeat. Prima ab Arsia amne est "Histria, German.

BUNONI S.

α *Istria* vel *Histria* a peninsulæ instar sepe extedit, à *Formione* fl. Ital. *Risano*, & Germanis *Alben*, vocatur, & *Tergesto* sive *Trieb*, quod Austriacorum est, inter ejus sinum, qui *Tergestinus*, vulgo *Golfo di Trieste* & sinum *Flanaticum*; qui hodie Ital. *Golfo di Quarnero* sive *Carniero* dicitur; aliisque, ob crebra quæ ibidem contingunt naufragia, *Carnivorus*, *Flanaticus* sinus nomen habet à *Flanone* opido, quod hodie Ital. *Fianone* est.

HEKELLI.
 α *Japidia* olim dicta.

REISKI I.
 τ Petrus du Val β tres Italæ partes maiores constituit, nempe in Lombardia su-

periorem, medianam in *Ducatu Florentino*, *Lucensi Republica* & statu Ecclesiastico, inferiorem in regno *Neapolitano*: Sed ipse Austriaca Italæ dominia, Principatus, & quasdam Respublicas omisit. *Histria* enim atque *Forum Julii* ex parte domui *Austriacæ*, pluraque his vicina dominia subsunt: Pars altera *Venetæ Reipubl.* paret cum ϵ *nova Palma* quæ *Foro Julii* & Italæ & Christianæ fidei propugnaculum in nummis fundamento suppositis jure vocatur, tanquam unicum totius Europæ regulare fortalitium, actuendo maris Adriatici ostio necessarium. *Marchia Tarvisiana* Reipublicæ subjecta, huic sedem atque domicilium præstat, d *Venetias* urbem Europæ Italæque maximam, ex insulis circiter lx . A. 456. natam, nunc templo D. Marci, thefauro publico, armamentario, ædibusque publicis permultis magnifi-

a *Istria*. b Tres Italæ partes. c *Palma nova*. d *Venetia*.

man. *Isterreich* dicta. Opida nunc clariora sunt: ^b *Pola* (*₁), ^{Pola.}
^a *Parentium* (*₂), & ^b *Caput Histriae* vulgo *Capo d'Istria*.

Forum

^a *Parentium*,
Caput Hi-
striae.

magnificentissimam. Ipsa Respubl. inter regias in conclavi Pontificio habetur, ob regnum Dalmatiae, quod adhuc tenet, utut Candiam ereptam Turci teneant. ^a *Patavium* urbis fundamenta in rivo alto posuisse dicitur: Ipsum Patavium civi Livio effertur ac hujus cineribus, quos tamen in dubium Morhoffius vocavit Libello ad Patavinit. Liviam edito. *Respublica Rhaetica* tres uno quidem foedere, non Magistratu tamem uno aut eodem juncta sunt. ^b *Pedemontium* Petro du Val, urbs quasi continua 400. miliiaribus Italicas patet, cultu, frugibus, vino, & omni proventu ditissima, quam Dux Sabaudiæ cum Marchionatu Saluzzarum pluribusque dominiis tenet: Item Rex Cypri titulo: Nunc sedes belli Gallici hæc, extat Pignarola per Gallos iterum vindicata, quam Sabaudi acerrime obfessam, fulminibus machinis quassarunt. Vercella itidem, Duci suo Sabaudico paret; Turinum hujus fede, arce ferme regia & munitissima sece commendat. Linteum vero Christi sepulchrale, quod Turinenses religiosissime ostentant, quam sit dubium incertumque illud nostris in Exercitat. de Imag. Christi publice ostendimus.

BUNONIS.

^b ^c *Pola* urbs maritima antiqua in excelsa monte sita est, olim etiam *Pietas*; *Julia* dicta; habet rudera amphitheatri. ^b Ab Attila olim fuit diruta; quifnam vero illam restaurarit, compertum non habemus. ^c Portu gaudet pulcherrimo, quem insula *Breonia*, vulgo *Brioni*, claudit.

^y ^d *Parentium* vulgo *Parenzo*, in peninsula situm, & egregie munitum, portum habet capacissimum, quem insula S. Nicolai efficit; ubi olim Pharus fuit. Urbs illa à Genuefibus direpta est anno 1354.

^d ^e *Caput Histriae*, urbs olim f *Aegida*, deinde g *Justinopolis*, à *Justino* Imperatore, qui eam restituit, dicta. ^f *P. Pauli Vergerii* patria est; in parvâ Insulâ d extructa, pontibus versatilibus continentis annexatur; Germanis vulgo dicitur ^h *Gafers*. Cæterum i *Albona*, *Matthiae Flacii* patria, ad sinum Flanaticum est. ^k *Civitas Nova*, sive *Civitas Nova*, ad litus est inter *Parenzo* & *Humago*, s. *Omago* opida, in scopulis marinis jacens. Mediterranea vero loca Austriacorum sunt. Habet Itria montem præcelsum, qui vulgo *Major* dicitur, herbis medicatis celebrem. Eademque regio præstantissimo etiam marmore dives est. Præter ista loca ad litus est *Rovinium*, vulgo l *Rovigno*: alii *Aurupina* dicitur, ab antiqua illa urbe, cuius rudera haud procul in monte, qui vulgo *Monti di Auro*, conspiciuntur. *Leander* insulam vocat; ponte lapideo continentis juncta est. Duos habet portus, ad Austrum unum, alterum ad Septentrionem. In agro ejus cæditur marmor Istricum. In mediterraneis Veneti tenent m *Petram Pilosam*, qua in rupe sita Marchionatus caput est. n *Fanum S. Laurentii* ultro se submisit Venetis. o *Montona* olim libera in Venetorum quoque potestate est. Cætera opida quæ hic Venetis parent, non sunt adeo clara p *Austria Archiduces* in Itria sub sua potestate tenent *Pedenam*, Episcopalem urbem; *Pisium*, *Vetus* & Novum, redditibus dives; *Lupolianum*; *Cofsiacum*, *Cominum*; *Dorum*; *Vipeum*; *Fanum S. Angelii*.

HEKELI.

^b Et Sepulchra vetustis litteris inscripta.
^c Hodie Urbs, à *Colchis* quippe in plano Solo condita, dicitur esse Episcopalis.
^d A *Colchis* æquè, ac *Pola*.

BUNO-

a *Patavium*. b *Pedemontium*. c *Pola*. d *Parentium*. e *Caput Histriae* f. f *Aegida*. g *Justinopolis*. h *Gafers*. i *Albona*. k *Civitas Nova*. l *Rovinium*. m *Petra Pilosa*. n *Fanum S. Laurentii*. o *Montona*. p *Opida Istriæ* me-

(*₁) Venetis paret; a *Colchis* olim condita, at nunc exigui momenti. (Ed. Lond.)

(*₂) Venetis etiam subest; at infrequens propter aëris insalubritatem. (Ed. Lond.)

Forum Julium, vulgo Friuli, & Patria di Friuli.

Forum Ju-
lium s. Friu-
li, & Patria
di Friuli.
Vedenum
Tergestum.
Palma.

Goricia.

Marchia
Tarvisiana.

Tarvisium.

II. e Fori Julii caput est ζ Vedinum, nunc Udene (*1); reliqua opida clara sunt: η Cividad di Friuli (*2), θ Tergestum, ι Gradisca, ac nuper à Venetis condita κ Palma, egregium Fori Julii atque Italiæ ab hac parte propugnaculum. Cæterum est in Foro Julio Austriacæ ditionis Palatinatus Goriciensis, cuius caput Goricia (*3), opidum satis nobile.

Marchia Tarvisiana.

III. Cognominatur Marchia hæc ab λ Tarvisio, vulgo Treviso,

BUNONI S.

e Forum Julii, vulgo Friuli & Patria di Friuli, limitibus continetur Marchia Tarvisiana, Norici & Histria, fluminibusque Formione, qui Italæ Risano & Germananis Alben vocatur: & Lquentia, qui vulgo Livenza. e

ζ Vedinum Germanis Weiden, Italis b Udene, urbs ampla & magnifica, cuius ambitus censetur quinque milliarium Italorum, sub potestate Venerorum redacta est anno 1420.

η Cividad di Friuli, olim Forum Julii ad Nativitatem sita provinciae nomen dedit, natura loci munita urbs, à Theodorico primum eversa; deinde à Cagana Pannone: postea restaurata Civitas Austria dicta est.

θ Tergestum vulgo Trieste Episcopatus dignitate claret. Ad mare situm tempore Henrici Danduli à Venetis fuit occupatum. Post tamen Archiducibus Austriae cessit. Anno 1507. iterum à Venetis capitur, sed à Maximiliano receptum, haec tenus Austriae paret. Ager circa Tergestum & Justiniopolin vinum illud fert, quod Germanis vocatur Reinfal.

ι Gradisca regionis propugnaculum est, a Venetis contra irruptiones Turcarum anno

1472. condita.

x f Palma anno C. 1593, in Italæ tutelam condita, & novem propugnaculis munita est, & arce, quæ totam urbem facile tuetur. Totius orbis habetur firmissima. Tormenta in propugnaculis disposita sunt 80. & sepulsa 600. Cæterum in hac regione sunt, g Aquileja Ruffini patria, urbs antiqua ab Attila olim eversa, quam eam triennio obfedisset, & desperasset, nisi per ciconiam pullos suos exportantem fuisset confirmatus; sed à Narfese restaurata; hodie vicus est. Concordia. h Montefalcone. Goritia dives &c.

i Tarvisium Sili amne dividitur, urbs magnifica & munitissima, quæ tamen à Maximiliano I. Imperatore unà cum Verona, Vicentia & Patavio, in bello adversus Venetos, expugnata est f. Tarvisium patria est Benedicti XI. qui matrem splendidè vestitam rejecit, inopem agnovit.

HEKELI.

e Hæc Regio Carnorum Populorum Terra est, olim, Blondo testante, Liburnia appellata. Sed Fori nomen Julii idèò ei dicitur esse inditum, quod Julius Caesar Legiones hæc trans Alpes duxerit.

f Hæc Urbs, Leandro affirmante, in primis

a Vedinum. b Udene. c Cividad di Friuli. d Tergestum. e Gradisca. f Palma. g Aquileja. h Montefalcone. i Tarvisium.

(*1) Olim Episcopalis & Patriarchæ Aquileiensis sedes. (Ed. Lond.)

(*2) Venetis paret. (Ed. Lond.)

(*3) Parva, sed optime munita. (Ed. Lond.)

vise, splendida urbe (*1). At princeps non modò Marchiæ Tarvisianæ, sed totius facile Italiae urbs est ^{venetia.} *Venetia*, in ipso falo, palis superstructa, Emporium toto Orbe terrarum celeberrimum, ac respubl. potentissima, magnificis ædificiis splendens, ac templo *D. Marci* atque *armamentario*, maximè conspicua. ^{Patavium} *Patavium* (*2), urbs spatiofa magis quam populosæ, *Academia* totius Europæ celeberrima maximè gloriatur:

de

mis est affluens rebus ad usum humanum utilibus. Maximè enim abundat *Frumenti*, *Vini*, cæterarumque *Frugum* copiâ & repecuariâ, estque *Vino* ibidem summa nobilitas.

BUNONI S.

Urbs hæc ex 60. amplius insulis conflata est. (*72. Insulæ totidemque Parœchiæ innumeris pontibus junctæ, urbem constituant.) Quum Attila Aquilejam obsideret, eò confluxerunt vicini, circa annum 422. ac post circa annum 456. exules, quorum urbes Hunnus everterat. Crevit deinde, quum Longobardi & Gothi per Italiam sœvirent. Tandem anno C. 1292. ea Reip. forma constituta est, quæ hodie vignet g. *Ganicus Astrologus* pollicetur urbem hanc duraturam annis 1830. ac tum ex insulis futuram continentem. Prudentes sunt Veneti, ac pœne infantes de Rep. differunt, quasi omnem ætatem in Senatu contrivissent. Ad rem nauticam cum primis idonei. Quicunque hic excellit in aliqua arte, dives erit: unde omnis generis hic reperiuntur artifices optimi & experientissimi. Vestium formam sœpe mutant tam viri, quam foeminæ. Serica hic singulare elaborantur artificio. ^a In epularum luxum effunderentur Veneti, nisi leges & censores obstat. Ducis defunctorum Senatores in purpurea ueste comitantur; non in pulla: quoniam Resp. innuit, se plures habere defuncto pares; ac proinde

indignum esse; dolorem suum publice profiteri. Ultionis Veneti sunt cupidissimi, quod vitium Italis ferè familiare est. (* Venetiarum notitiam haurire cupienti legendi sunt *SANSOVINO Venetia descripta in XIV. libri*; *St. DIDIER, La Ville & la République de Venise*; & *AMELOT DE LA HOUSSAYE Hist. du Gouvernement de la République de Venise*.)

^b *Patavium* vulgo *Padoua* ad Medoacum b fl. à Venetiis xxiv. millia passuum jacet i. Monstrantur ibi ossa S. Lucæ k. Prætorium habet magnificum, in quo *Titi Livii cineres* perhibentur repositi. Ab Academia cognomen Doctœ obtinuit. l

HEKELI.

Ædificia omnino sunt magnifica, ac marmoreis Parietibus, Columnis, statuis, Picturisque pulcherrimis undique clara ac splendida; nobilium Familiarum ac Principum Senatorum Palatia divitias, ornamentiisque omnibus affatim instructa.

^b Seu *Meduacum*.

Ejus circuitus constat milliaribus septem, & habet formam qs. orbicularē, triplices Muros, atque Foveas, immesso *Medoaco* Flumine, profundas & navigabiles. Muris cingentibus & Propugnaculis *Veneti* inexpugnabilem reddiderunt.

^k *Longobii*; aliorumque plurium.

^l *Joan. Antonii Magini*, Geographi clarissimi, mellea verè Patria fuit.

XX

BUNO-

a Venetorum mores. b Patavium.

(*1) Venetis paret. (Ed. Lond.)

(*2) Antiquitatem pene fabulosam jaçtat, conditam se fuisse, scilicet An. 439. ante Romam, ab Antenore Aeneæ focio. Ab Hunnis An. 435. deleta; a Narse Imperatorum Orientalium Duce centum An. postea restaurata; multis fortunæ procellis & rerum vicibus agitata: nunc Venetis paret. urbs optime munita, at parum culta. Academia urbis hujus summum decus Car. Mag. A. 775. Conditorem jaçtat. (Ed. Lond.)

Verona.

Vicentia.

Rhæti vulgo
Grisones.

Curia.

Tellina val-

lis.

Clavenna.

Sundrium.

Tiranum.

Peschlavi-

um.

Morbenium.

de cætero munitissima. ξ Verona ampla, splendida, magnifica ac populosa, amphitheatri reliquis nota est (*1). $\circ$ Vicentia Equestris ordinis viris gratissimum domicilium. (*2).

Rhæti, vulgo Grisones.

IV. Grisones, quos Latini vulgato nomine Rhætos, German. die Graupünter, vocant, Rheni, Oeni, Athesis ac Ad-due fontes accolunt. Opida habent tenuia; quorum caput π Curia (*3), German. Chür; Ital. Coira: Meyenfeld, Ilandz. Sub Rhætis est vallis Tellina, & Comitatus Clavennensis; cuius caput $\circ$ Clavenna, German. Claven, Ital. Chiavenna. In valle Tellina sunt $\circ$ Sundrium, τ Tiranum, ν Peschlavi-um, Φ Morbenium.

Helvetiorum
Stipendiarii.V. Grisonibus contermini sunt π Helvetiorum Stipendiarii; quo-

BUNONI S.

ξ a Verona Athesi flumine munitur. Arcem habet benè munitam, duo castella m , & Scaligerorum, qui rerum ibi potiti sunt, monumenta.

$\circ$ b Vicentia, vulgo Vicenza, inter Renonem & Bachilionem amnes jacet: Spinam ex corona Christi Servatoris ibidem affervari tradunt. Ejus ager vini frugumque fecrassimus est.

π c Curia ad Rhenum est; Inde haud procul abest lacus Herodis impetuofissimus. Ibi demque incipit Venusta vallis das Winsgau. Nec longe absunt Therma Piperina, das Pfefferbad.

ρ d Clavenna à Lario lacu 16. millia passuum in Boream; inter Comum & Cu-

riam, ad Maira fl. fita, Germaniae Italiae que Clavis perhibetur.

σ e Sundrium Italis Sondrio juxta Adduam jacet.

τ f Tiranum Italis dicitur Tyran.

ν Peschlavi-um, vulgo Puschlap & Puschlau; Italis Puschlavo ad Adduae fontes est.

Φ g Morbenium, Italis Morbegno, inter Larium lacum & Sundrium opidum interjacet. Ad finem Vallis, quo Addua fl. in lacum Latinum se exonerat, munitum Castrum Fuentes est.

χ Verbenum & Ceresium lacus accolunt.

HEKELII.

m Cotta.

BUNO-

a Verona. b Vicentia. c Curia. d Clavenna. e Sundrium. f Tiranum.

g Morbenium.

(*1) La forêt-Bourgon, Geographus non incelebris qui urbem hanc vidit, haud adeo magnifice de splendore ejus loquitur. commercio pene nullo gaudet. Catulli autem ac Plinii Patria est, de quo merito gloriat, & situm amoenissimum jactat. Venetis paret, & antiquitate celebratur. (Ed. Lond.)

(*2) Inter antiquissimas Europæ urbes numeratur; olim Gallis Senonibus, postea Romanis, Lombardis, & aliis, at nunc Venetis subdita. (Ed. Lond.)

(*3) Olim Imperialis, at nunc exempta. (Ed. Lond.)

quorum opida haud illepida, ^a Lucanum, Locanum & ^a Bellisona.

Pedemontium.

VI. ^a Pedemontii Dominus est Dux Sabaudia. Caput provinciae ac Ducum Sabaudicorum sedes est ^b Augusta Taurinorum (* 1), vulgo Turino: Reliqua opida clara sunt: ^c Vercellæ, ^d Eporedia, ^e Augusta Prætoria, Aſta, Alba, ^f Salutium,

Pedemontium.
tium.
Augusta
Taurino-
rum.
Vercellæ.
Eporedia.
Augusta Præ-
toria.
Aſta.
Alba.
Salutium.

BUNONI S.

^a Lucanum, ad Cereſium lacum Italij Lugano dicitur.

^b Bellisona ad Ticinum ſupra Verbanum lacum eſt, olim Bilitio dicta.

^c Pedemontium nomen habere videtur, quod ad pedes five radices Alpium eſt. Ad mare Inferum, ſi à Varo fl. qui terminus Galliæ eſt, incipias, reperies in Italiæ Pedemontium.

^d Taurinum ſive Turino, ad Duriaſ oſſium eſt, quo in Padum confluſit. Urbs pulcherrima & munitissima, cum arce ſplendida, in qua puteus mirandi operis ⁿ. Habit Academiam: ibique aſſervatur linteum, quo Chriſti defuncti corpus fuit involutum. Sabaudiæ Principes locum hunc habent in deliciis: ibique fere ſemper com- morantur.

^e Vercelle, vulgo Italij Vercelli f. Ver- selli, ad Seſſitem fl. eſt. Sabaudiæ Dux urbem iſtam ex Ducatu Mediolanensi decerpferat, ſed Hispanus eam recepit ^o. Munitissima eſt: arcem habens firmiſſimam. Concilium ibi celebratum eſt, in quo dam- natus Berengarius Andegavenſis.

^f Eporedia p, vulgo Ivrea, ſeu Hu- rea q, ad Duriam. Ejus laudantur caſei Salaffi dicta.

^g Augusta Prætoria, vulgo Italij Aſta, ad eundem Duriam r.

^h Aſta, vulgo Aſti, ad Tanarum eſt. Urbs lauta, dives & frequens eſt: quæ olim xxx. armatorum millia eduxit. Arcem ha- bet S. Chriſtinae, in gratiam Ludovici XIII. fororis, quæ eadem Sabaudi uxor, condi- tam.

ⁱ Alba Pompeja ad eundem Tanarum fl. ^j Salutium, vulgo Saluzzo, Marchiæ Salutienſis caput, ad Alpium radices. Cæ- terum in Principatu Pedemontano nobiliora opida ſunt ^k Pinarolium: vulgo Pignerol, ad Chifonium fl. opidum ita munitum & firmatum, ut provinciæ propugnaculum fit;

^l Cavorium: ^m Carinianum, ⁿ Briquerascum, ex quo Carolus Immanuel Gallos ejecit, hyemali tempore callide uſus; ^o Sa- vilianum: ^p Cuneum à Franciſco I. fruſtra tentatum: ^q Mons Regalis &c. Sabaudiæ etiam aſſcribuntur ^r Seguſium à Frederico Barbaroſſa olim exciſum, poſt verò reſtitu- tum, hodie dives & frequens eſt ad Du-

Xx 2

riam

^a Lucanum. ^b Locanum & Bellisona. ^c Pedemontium. ^d Taurinum. ^e Ver- cellæ. ^f Eporedia. ^g Aſta. ^h Alba. ⁱ Salutium. ^k Pinarolium. ^l Cavor- tium. ^m Carinianum. ⁿ Briquerascum. ^o Savilianum. ^p Cuneum. ^q Mons Regalis. ^r Seguſium.

(* 1) Inter ſplendidiffimas & magnificientiffimas Italij urbes numeratur; ſitu amoeniſimo gaudet. Cives morum ſuavitate celebrantur: Arcem habet munitiſſimam, Palatiū Ducale in primis nobile & ſupellecile lautiſſima decoratum. in poſteros nomen ejus celeberrimum futurum, propter Gallorum cladem, qui cum urbem hanc obſidine cinixerant, fuſi, fugatiſque ſunt, ſub auſpiciis Ducis Sabaudiæ & Principis Eugenii An. 1706. (Ed. Lond.) (* Ea clades Hispanos Mediolano & reliquis poenè Italij di- tionibus expulit, & Sabado dudum regionem ſuam viꝝ poſſidenti, ſecuritatē pri- muſ, ac deinde non tenuerū dominii incrementum attulit.)

Nicæa.
Villa Franca. tium, & Nicæa, licet non magna, at incolis valida. Prope est Nicæensium portus, Villa Franca, triremum Ducis statio.

riam fl. situm: ^a Rhodum; ^b Tenda. Pedemontium plerasque Italiæ partes fertilitate superat. ^c Abundat frumento, vino, frugibus, domesticis ac feris animalibus &c. Fertilitatis argumentum est, quod quum in eo Galli & Hispani xxxii. annis bellum gerissent, nunquam tamen annonæ caritate laboraret. Habet equidem Comitatus Nicæa solum asperum; ita tamen excolitur, ut nulla re indigeat. ^d Subalpini isti Principem suum impense amant & colunt: delicias sectantur, ad militiam tamen & mercaturam aptissimi. (* Has plerasque urbes Galli occupaverant nempe Vercellas, E-porediam, Augustam prætoriam, & Villam Francam anno 1704. Astam anno 1703. Nicæam 1705. quas omnes jam post Taurinensem cladem a Duce recuperatas, Tra-

je&tinum fœdus eidem afferuit.)

H E K E L I I .

^e Cives habet nobilitate maximè claros ac splendidis ædificiis utentes, potiturque Agro perbono atque fertili: Olim Roma-norum erat Colonia & Longobardorum in Italia Sedes.

^f Alioquin Urbs antiqua, honesta, nobilis, rebusque omnibus dives est, uberrimo ac Frumenti, Vini, cæterarumque Frugum maximè fertili Agro fruens. Au-rifodinam olim habuisse ex Eusebio constat.

^g p Straboni, Ptolemao & Tacifa nempe; indoctis verò Hipporegia dicta.

^q Aliis Lamporegium.

^r Salassorum Colonia est & Metropolis Germanicè Augst dicta.

^a Rhodum. ^b Tenda ^c Pedemontii fertilitas. ^d Mores Sabaudorum.

C A P. XXXVI.

Lombardia, & Genuensis ager. ⁱ

I.

Lombardia Transpadana.

Lombardia, **E**A quæ nunc Lombardia propriè dicitur, pars est Italiæ, urbiuum splendore, agrorumque cultu lætissima. Dividi-tur

R E I S K I I .

ⁱ ^a Lombardia nomen Lombardi aut Longobardi gens Germanica indiderunt, qui A. C. 526. per Panniam A. 552. per Italianam irruperunt, Gothisque profligatis A. 572. Alboino rege regnum constituant novum, idque annos 206. stetit, donec Carolus M. A. 773. Desiderium exturbavit, fecitque ut Lombardia primum Francisco, posthac Germanico Imperio subfasset. Denique principatus alios admisit aut Res-publicas: Hinc ^b Mediolanum A. 1395. Vice-Comites, sequenti seculo Duces, horumque familia extincta Carolum V. Imp. suscepit, cumque illo Reges Hispanicos, quibus adhuc paret. ^c Mantua Gonzagas primo Marchiones A. 1431. postea Duces A. 1530. à Carolo V. Imp. creatos habuit. ^d Parma & Placentia Duces Farnesios à Papa Paulo III. A. 1544. impositos recepit. ^e Mutina Marchiones seren. Atestinæ familie antiquissimæ, item Ferrariæ Rhe-giique

^a Lombardia. ^b Mediolanum. ^c Mantua. ^d Parma. ^e Mutina.

tur autem Pado amne in *Cispadanam & Transpadanam*. Trans-
padana rursus dispergitur in Ducatum *Mediolanensem*, *Man-*
tunum, & *Venetorum ditionem*.

Transpada-
na.

II. *Mediolanensis* *Ducatus* caput est ^a *Mediolanum*, unde
Ducatui nomen ac dignitas; urbs magnitudine sua, arcis mu-
nitione, atque incolarum numerositate clarissima; armorum
bellicorum officina totâ Europâ celeberrima (*1). Secunda
à Mediolano est ^b *Cremona*, magnificis ædificiis superba (*2).
Sequuntur ^c *Comum* (*3), ^d *Papia*, ^e *Novaria*; & in Cis-
padana

Ducatus Me-
diolanensis.
Mediola-
num.

Cremona.
Comum.
Papia.
Novaria.

gjue Duces diu protulit ex A. 1190. sed
Papa Clemens VIII. A. 1597. Ferrarien-
sem Urbinateque Ducatus sibi tanquam
feuda afferuit. ^a *Respubl. Genuensis* & ip-
fa regiam dignitatem & regnum Corsicæ
sibi tuerit, regi tamen Hispaniæ quam
Gallo addicior, ob Finalium Hispanis sub-
ditum & Genuensibus vicinum, nec non
propter commercia per Hispanicas provin-
cias liberius tractanda. Amplius extant duo
Lombardiae Liguriæque vicini admodum
Principatus: ^b *Monacensis* nempe unus in
Grimaldorum stirpe, de ^c *Mirandulanus*
in vetusta Picorum familia ob eruditissime
variā perillustri. Confer Principatus Ita-
liae in Elzevier. rebus. item Introduct.
Puffendorf. ad Stat. Europæ hod.

^b ^d *Cremona* à Pado abest 1500. passi-
bus: cuius tamen inundationes experitur ^e.
Arx ejus turrim habet admirandæ altitudi-
nis: unde natum proverbium, *Unus Petrus*
Rome; Unus portus Ancona: & una turris
Cremonæ.

^y ^e *Comum* ad *Larium lacum* est, qui
inde *Comensis*, vulgo *Lago de Como* dici-
tur. Est verò *Comum* ab Anshelmo Pust-
rulo Archiepiscopo Mediolanensi excisum:
quod antistitem, quem ipse obtulerat, re-
cipere noluisse. Fuit tum in edito loco
positum, post eo restauratum, quo nunc
visitur. Castellum habet, quod *Turris Ro-*
tunda dicitur. Ipsa urbs dives deliciis af-
fluit. Incolæ ejus sunt industræ. *Pauli Jo-*
vit Historici patria est.

^d ^f *Papia* olim *Ticinum*, vulgo *Pavia*,
ad *Ticinum* fluvium, qui hodie vulgo *Te-*
sino dicitur, habet *Therotrophium* muro ci-
natum, in quo *Franciscus I. Galliae Rex vi-*
etus in Cæstorianorum venit potestatem,

Xx 3

^a *Picis*

^a *Genua*. ^b *Monaco*. ^c *Mirandula*. ^d *Cremona*. ^e *Comum*. ^f *Papia*.

(*1) Urbs amplissima utpote quæ X. millia passuum in circuitu. 200. templa, 72 mo-
nasteria numerat. templum habet cathedralē cum paucis conferendum; opus 300. an-
norum ac nondum absolutum. Post extintos proprios Duces, res ad Franciscum I.
Gallorum regem adtinebat, nisi Carolus V. Imperator hujus regis æmulus filio suo
Hispaniarum regi Ducatum Mediolanensem decernere maluisset; qui Hispanicæ co-
ronæ annexus Regum Austriacorum ditione fuit, donec Taurinensi clade Hispani cum
fœderatis Gallis Mediolanum deserere cogebantur. Imperatores Germaniæ feudi Im-
perialis titulo hunc sibi obtinuerunt & nuperimè in tractatu Vindebonæ inito, ab His-
panicis ditionibus in perpetuum avellitur.

(*2) Ab Hispanis, Gallisque fœderatis, ut & ceteræ urbes vicinæ, occupata; anno
1702. Stratagema ab Eugenio principe Sabaudo tentata, qui Ducem Villaregium
nihil tale suspicantem ab urbe abripuit, sed, exercefacto Præsidio, dimicatum; cæ-
sisque utrinque fortissimis viris, princeps evasit incolumis prædamque abduxit non
ingloriam.

(*3) Urbs munita & bene culta Innocentii XI. Pontificis Romani, Cæcilii poetæ, Pla-
nni Junioris, aliorumque illustrium patriæ.

Alexandria.
Dertona.

padana Lombardia sub eadem ditione ζ Alexandria ac η Dertona.

Ducatus
Mantuanus.

Mantuanus Ducatus.

III. δ Mantua, quæ nomen Ducati dedit; in palude vel lacu

α Picighitone, quod olim Forum Diuguntorum ad Humatiam fl. in custodia detentus; donec Madritium in Hispaniam abduceretur.

ε β Novaria vulgo Novare & Navara, ad flumen ejus nominis est, quod hodie vulgo La Gogna dicitur, Petri Lombardi & Comestoris patria. Ad Novariam Ludovicus Sforzia captus est anno 1500.

HEKELII.

α Vid. suprà Cap. xxxiv. §. II.

β Faërni, Lampridii, ac Vide, Poëtarum lepidissimorum, Patria est sat clara.

γ Cremona Territorium, in quo non sunt Montes, nec Loca Sylvæstria, est fertilissimum & granis abundat, Vino, Uvis, Poenis, Oleribus Laeticiniis, Melle, Lino, Lanæ, Fæno, Lignis, ac multis aliis, quæ sunt ad esum & usum cunctis hominibus atque animalibus. Vid. Fr. Schotti Pars I. Itinerar. Italia p. 199.

BUNONIIS.

ζ ϵ Alexandria vulgo Alessandria della Paglia ad Tanarum fl. ab Alexandro III. pontifice nomen habet, cum anteà Cærea appellaretur. Condita est anno 1178. contra Fridericum Barbarosam.

η δ Dertona, vulgo Tortona, à Friderico Enobarbo eversa, à Mediolanensibus restaurata, nunquam ad pristinam redit dignitatem. Ad Ducatum istum porro quæ referuntur, nobiliora sunt, δ Caravacum, ad quod Veneti à Francisco Sforzia Mediolanensis exercitus praefecto profligati sunt; ε Bicoca, ubi Galli à Prospero Columna anno 1522. victi sunt. β Angleria Comitatus caput; unde Principes Mediolanenses orti. Joh. Galeatus III. à Wencefao Im-

peratore creatus est Comes Anglieræ, & regionum Verbanæ adjacentium anno 1597. Olim mille passibus aberat à lacu: η Mortaria, ad quam Carolus M. Longobardos magna clade affecit; unde nomen naœ est: quum antea Silva bella vocaretur: i Lauda, vulgo Lodi, ad Adduam fl. sita; à Mediolanensibus 1158. eversa: sed auspicis Friderici I. restituta: k Soncinum à Friderico I. eversum, & restauratum; à Mediolanensibus incensum, & reparatum, Actiolius tyrannus ibi mortuus est. η Ducatus ille Mediolanensis feracissimus est. Ad Mediolanum tanta oryzae copia provenit; ut per universam Italiam & Galliam deportetur. Cremonensis ager vino & fructibus dives est: sicuti Ticinensis lino, & Laudensis pascuis. m Mediolanenses ingenio valent, artibusque mechanicis sunt deditissimi: unde proverbium: Everendum esse Mediolanum, ut universa Italia privedatur. In vestitu splendidi sunt ac lauti; unde plerique, veluti Biantis sectatores, omnia sua secum portant. Minus Zelotypi sunt, minusque vindictæ cupidi, quam reliqui Itali: mulieres operis Phrygi perhibentur peritissimæ.

θ n Mantua vulgo Mantova in medio stagni; quod Mincius facit, non procul inde in Padum influens, sita est d . Quamquam verò natura & arte esset munitissima, à Cæsarianis copiis tamen intercepta & expugnata est anno 1630. ac facta pace Duci suo reddit. η Palarium Ducis adeo magnificum & amplum est, ut quinque Reges possit hospitio excipere, ipso Duce haud excluso. In eo enim 550. numerantur conclavia, pretiosis stragulis & aulæis ornata. Ipsam Mantuam in lacu tres veluti urbes sepiunt, i Thè Palarium magnificum;

α Picighiton. β Novaria. γ Alexandria. δ Dertona. ε Caravacum. η Bicoca.

η Angleria. η Mortaria. i Lauda. k Soncinum. l Mediolanensis Ducatus fertilitas. m Mediolanensium mores. n Mantua.

lacu sita est, urbs amoenissima, sedes & domicilium nobilissimæ Gonzagarum familiæ (* i).

Veneta ditio in Lombardia.

Ditio Veneta.

Brixia.
Bergomum.
Crema.
Peschiera.

Lombar-

sicum; *Borgo di S. Georgio*; & *Porte Fortere*. Hoc Ducatu porro continentur ^a*Castellum Gubernium*, vulgo *Gauvernolo*, ad Mincium fl. ad quod Leo Pontifex Attilæ occurrisse traditur. Habet locus hic Cataractam, cuius vi circumiacens regio inundari potest. ^b*Guardistallum* sive *Gualalla* duobus Conciliis sub Urbano II. & Paschacio II. nobilis. ^c*Sabionetta* cum arce firmissima; ^d*Castilio Stiverorum*, vulgo *Castiglione della Stivére*, urbs permunita cum arce; unde Ludovicus Gonzaga ortus: in Montisferrato Mantuano ^e*Cafale S. Evasi*, vulgo *Cafal S. Vas*, urbs totius Europæ munitissima, cum arce hexagona: ^f*Pons Stura*, ubi arx munita, ad quam Ludovicus Sforzia Mediolanensem Dux à Gallis captus primum deductus est: ^g*Aqua*, vulgo *Acqui*, Georgii Merulæ patria; qui se Statielatem appellat ab antiquo urbis nomine, quo *Aqua Staticolorum* fuit dicta. Thermae hic restant pulcherrimæ. Ipsa vero civitas ciuiis discordiis attrita pæne condidit. ^h*Mantuana regio* abundat frumento, pecoribus & piscibus. Vinum tamen ejus non laudatur; quoniam ferè austерum est. Pannus Mantuanus & tapetes in pretio sunt. ⁱ*Mantuani* ad domandos equos à natura videntur facti; unde illi equites

sunt peritissimi. Habentur tamen ingenii hebetioris ob aëris gravitatem & crassitatem. Ad bonas literas percipiendas minus creduntur idonei, quām ad alia negotia, & familiam curandam.

HEKELII.

^d Urbs est insignis ac perverusta, antiquior scilicet 670, annis quām Roma. Dicitur enim annis 60. ante Bellum Trojanum esse condita.

BUNONIIS.

^e ^k*Brixia*, Italis *Brescia*, Bergamo ad 30. millia passuum distat, ad Garziam amnem validis muris & castello, quod egredi gubernator nunquam audet, munita, opibus florens, Venetæ urbis *Sponsa* appellatur. ^e

^x ^l*Bergomum*, vulgo *Bergamo* inter Mediolanum & Brixiam situm, ambitum cum ^{iv}. suburiis adjacentibus non minorem Mediolano habet, cuius incolæ faceti à moribus & ingenio audiunt.

^m ⁿ*Crema* a Laude Pompeja ^x. millia passuum distans in pulchra & fœcunda jacet planite.

^o ⁿ*Peschiera* ad lacum Benacum est, qui vulgo *Lago de Garda*.

HEKE-

^a *Castellum Gubernium*. ^b *Guardistallum*. ^c *Sabionetta*. ^d *Castilio Stiverorum*.

^e *Cafale*. ^f *Pons Sturae*. ^g *Aqua*. ^h *Mantuanae* regionis fertilitas. ⁱ *Mantuani* mores. ^k *Brixia*. ^l *Bergomum*. ^m *Crema*. ⁿ *Peschiera*.

(* i) Familia Gonzagarum non in nupero Duce sine prole mortuo defecit; quod falsò asserit Bibliopola Londinensis, cum ex eadem supersint etiamnum Dux *de Guastalla*, & Princes *de Sabionetta*, & *Bozzolo* qui eodem quo hic recentur ordine, jus habebant succedendi; sed quia Carolus IV. partes Hispanorum amplexus fuerat, feloniae damnatus ab Imperatore Josepho, diem supremum Paduæ extra patriam obiit; ejus ditiones heredibus non permisæ, sed fisco imperiali addictæ sunt: distractis quibusdam Montisferrati partibus, quæ *Sabaudo* exoptatae, promissæ, & traditæ sunt.

*Lombardia Cispadana.*Lombardia
Cispadana.

V. In *Lombardia Cispadana* sunt Ducatus tres: *Parmensis*, *Mutinensis*, & *Montisferratensis* Ferrariensisque ditionis loca.

*Parmensis Ducatus.*Ducatus Par-
mensis.

VI. *Parmensis Ducatus* caput est *Parma*, urbs egregia, illustrissimæ *Farnesiorum* familie domicilium. Secunda est *Placentia*, illi nulla re, nisi dignitate, inferior.

*Muti-***H E K E L I I.**

¶ T. Livius, aliique magni Autores tradunt, hanc Civitatem *Regum Romanorum* tempore à *Gallis Cenomannis* esse conditam, quam postea *Romani*, *Transpadana Gallia* in potestatem redacta, suæ ditionis item fecerunt. Constat ex eodem *Livio*, fidem Populo Romano constantissime quondam & quidem præcipue difficillimus *Hannibalic Belli* temporibus, præstisſe.

B U N O N I S.

v. a Parma ad fluvium cognominem est, qui inde haud longè in Padum se effundit. (* *Parmensis* & *Placentiae* Ducatus feuda sunt Romanæ sedis; non Imperii quod a multis retro saeculis in eos nullum jus exercuit. Sed ex quo Germani totius Italæ Imperium affectarunt, nullum lapidem non movere ut in praedictas regiones aliquod juris argumentum consequerentur, quod tandem, repugnantibus legitimis dominis, in tractatu Londinenſi, vulgo quadruplici foedere, *Gallia* & *Britannia* Carolo VI. annuerunt. Cur dignitate *Parmæ* cedat *Placentia*, ut vult *Cluverius*, non fatis perspicuum; utraque Ducatus Titulo ornata. Foritan quia secunda nominari solet in Ducum Titulis qui Duces *Parmæ* & *Placentiae* audiunt.

ξ b Placentia, vulgo *Piacenza*, haud longè à *Tribiæ* & *Padi* confluentibus, egregie munita, Academia nobilitatur, & obſidione illa, quam à *Totila* oppugnata, pertulit; qua opidani etiam carnis humani victoriarunt. Ad hunc Ducatum porro pertinent *c Burgus S. Donini*, *Gibelum* à *Gibellinis* olim extirpatum contra *Castrum Guelphum*. *d Burgus Vallis Tarenſis* ad *Taurum* fl. opidum ditionis *Parmensis* firmissimum. *e Rossena* Corregiani quondam Principis, hodie munitissima & *f Florentiola* in via *Aemilia* ad *Lurdam* opidum fatis lautum. *g Parmensis Ducatus* cœlo gaudet saluberrimo; unde indigenæ plerique sunt *uxorios*. Nihil hic, quod ad vitam & delicias pertinet, deest. Caselli *Parmenses* in pretio sunt. *Placentinus* ager præter illa abundat ferro ac ære: habet quoque salinas. Cum *Parmenses*, tum *Placentini* habentur bellicosí *f. h Parmenses* tamen moribus sunt suavioribus; *Placentini* vero sunt austeri & morosi. Utrique sunt solertes & sagaces. Injuriarum ultores acerbissimi, ac præcipue tori nuptialis.

H E K E L I I.*f Et nobiles, litterati, animosí.***BUNO-**

a Parma. b Placentia. c Gibellum, Burgus S. Donini. d Burgus Vallis Tarenſis. e Rossena. f Florentiola. g Ducatus Parmensis felicitas. h Parmensium mores.

Mutinensis Ducatus.

VII. Hujus caput est ^a *Mutina*. Alterum ejus clarum opidum est ^b *Regium Lepidum*.

Mutina.
Regium Le-
pidum.

Ager Genuensis; vulgo Riviera di Genova.

Ager Ge-
nuenfis, vul-
go Riviera di
Genova.
Genua.

VIII. Caput regionis est ^c *Genua*; urbs omnium Italicarum ædificiorum splendore ac magnificentia superbissima, quippe in eo vico, qui novus, vulgo *Strada nuova*, dicitur, nulla est

B U N O N I S.

^a *Mutina* vulgo *Modena* in viâ *Æmilia* inter *Regium Lepidi*: quod vulgo *Reggio*; & *Bononiam*, quod *Italis Bologne*, sita est: non tamen eodem plane loco, quo *Mutina antiqua*, cuius rudera ad *Novam* conspiciuntur. *Antiqua illa* à *Gothis* & *Longobardis* est eversa: *Nova autem*, *Longobardis* oppressis, restituta est. *Libera o-*
līm fuit civitas, quæ magna cum *Bono-*
nensibus gesit bella. ^g

^b *Regium Lepidum* in eadem via est inter *Parmann* & *Modenam*. Et hæc urbs post *Longobardos* ejectos videtur reparata. Cæterum huic *Ducatu* adscribuntur ^c *A-*
quaria, aquis medicatis nobile opidum; ^d *Carpi*, urbs antiqua & hodiè bene mu-
nita, ^e *Castrum Novum*, cognomine *Grani-*
finianum, urbi arx munitissima: ^f *Corre-*
gium, opidum perlatum ac satis munitum, *Spina* *Ducis Mutinensis* dictum: ^g *Saxulum* vulgo *Sassuolo*. *Mutinensis* ager frumento, oryza ac leguminibus abundat: vinumque habet bonum. Sed *Regiansis* ager cœlum habens gravius infelicitas est: sues ta-
men pingues habet: sicut *Corregianus* mul-
ta pecora; & *Carfinianus* fodinas metallicas. ^h *Mutinenses* habentur bellicosi, &
singulare in Principem suum fide, cauti &
solertes. Sed *Rhegiensis* parum cauti judi-
cantur. ⁱ *Ducatus Mirandulanus* caput est
Mirandula olim exigua. Probe munita est,

quum eam Julius III. Pontifex ob sideret.
^k *Concordia Comitatus* in *Mirandulanorum* *Ducum* est ditione. Ejus caput à Sigis-
mundo Imp. constitutum est *Concordia* olim
munita: cuius munitiones à *Galeatio II.*
disjectæ: post tamen urbs reparata indies
lautior evadit ad *Secium fl.* posita. ^l Ip-
sa regio frumenti, oryzæ & vini ferax est:
& magnos pecorum alit greges. ^m *Miran-*
dalani habentur bellicosi, hospitales, libe-
rales, faceti, bonæque indolis.

^p ⁿ *Genua*, vulgo *Genova* ^b ad litus ma-
ris Ligurici, anno C. 935. à Saracenis in-
censa, ac opidani aut occisi, aut abrepti:
sed Venetorum Duci ope reducti sunt, ac
urbs magnificentius reparata. Hodie ambi-
tu suo continere dicitur sex millia passuum,
Portus clauditur mole sexcentorum passuum;
habetque in promontorio *Pharum* elegan-
tissimi operis. Præ cæteris urbis palatis il-
lad eminet, quod est *Auriacum des Do-*
ria, planè regium. Viæ urbis pleræque an-
gustæ sunt, & obscuræ; quoniam ædes ex-
celſæ officiunt lumini.

H E K E L I I.

^g *Mutinensis* Schola, Ao. post nat. CHR.
M. CC. *Alfredus* teste, erecta magnum lumen
atque splendorem ab *Azone* olim accepit,
qui *Bononia* *Mutinam* est vocatus munere
centum *Marcarum Auri*.

^b Antiqua Civitas & amoenissima.

Y y

BUNO-

^a *Mutina*. ^b *Regium Lepidum*. ^c *Aquaria*. ^d *Carpi*. ^e *Castrum Novum*. ^f *Cor-*
regium. ^g *Saxulum*. ^h *Mutinensium* mores. ⁱ *Ducatus Mirandulanus*, Mi-
randula. ^k *Concordia*. ^l *Agri Mirandulanis* fertilitas. ^m *Mirandulano-*
rum mores. ⁿ *Genua*.

est domus, quin digna regem vel potentissimum excipere. Hujusmodi autem plures passim in urbe, maximeque in suburbii invenias, omni deliciarum genere, ut sunt Italorum ingenia, instructissimasⁱ. Cæterum Genuenses in Regis Hispaniarum clientela sunt (*). Secunda à Genua est ^a Savona, lepida sanè ac lauta. Sequuntur, ^b Vintimiglia, ^c Albenga, &

Savona.
Vintimiglia.
Albenga.
Serezzana.

BUNONI S.

^a Savona ad Vada Sabatia cultissima urbs, olim libera: cuius portum obstruxere Genuenses; *Gregorii VII. & Julii II.* patria est.

^b Vintimiglia olim *Albium Intemelium*, ad Rutubam fl. ostium est.

^c Albenga, olim *Albium Inganum* dictum, urbs maritima, & elegans, è cuius regione insula est, vulgo *Isola d'Albengo*, olim *Gallinaria*, à gallinis sylvestribus dicta, quibus etiamnum abundat. Reipublicæ Genuensis loca *maritima* porrò sunt, ^d Naulum, urbs olim opulenta: sed post attrita; forte quod præfulis sui minas contempserat, qui cives reprehendebat, quod ferrum ad Barbaros deferrent. *Portus Delphini* vulgo ^e *Porto Fino*; ^f *Rapalum*, ^g *Portus Veneris*, Genuensium colonia, ab iisdem bello Pisano disjecta. ^h *Spetia*, ⁱ *Lerice*. *Mediterranea* loca; *Tabia*, vulgo *Taggia*, *Gavium*, opidum lautum ac permunitum: *Claverinum*, vulgo *Chiavari*. Genuensibus præterea adscribuntur *Monachium* vulgo *Monaco*, portu gaudens commodissimo: *Onilia*, vulgo *Oneglia*, ad Imperialem fl. in valle feracissima ab Hispanis occupata; sed jam Sabaudo redditia; *Marrum*, vulgo *Marro*; Comitatū caput; *Finarium* vulgo *Final*; *Torelia*, vulgo *Toreglia* non procul à monte Bruno; & *Pontremulum*, vulgo *Pontremoli*, ab Henrico Imp. dirutum, quod Romam eunti transitum denegasset; sed restitutum. In ditione erat Du-

cis Mediolanensis: Ab Hispanis occupata est. *Liguria* olim sterilis credita, quam tam incolarum industria reddit fertilissimam. ^k Celebratur vinum *Tabianum* & *Taggianum*, quod *Apiatum Muscat* dicitur. Omnis tractus inter Genuam & Nervium amoenus est: cultusque tot prædiis magnificis. ^l Habentur Genuenses parum hospitiales, & lucro inhiantes; foris splendidi domi tenaces. Fœminæ splendide vestiuntur: juniores in luxum profuse, vergente ætate, ad pietatem feruntur ^k. Galli perfidiæ eos haud obscurè insimulant: Quare, quum se se obtulissent in tutelam Ludovici XI. Regis Galliæ, ipse eos dæmoni addidit, tanquam tali domino dignos.

HEKELII.

^j Unde non mirum, si nomen GENUÆ SUPERBAE vulgo est adepta.

^k Alioquin multa egregia priscis temporibus effecerunt, semperque mari eos viginasse, insignes victorias obtinuisse constat. Mercatura & negotiationibus maximum sibi nomen compararunt, cum in his reliquias Nationes solertia & diligentia superent, neque ullum omnino adinveniatur Exterorum Emporium, quod ipsi non aderant. (* Hoc olim fuit; sed postquam in Indiam, circum Africam, ultra Bonæ Spei promontorium navigari ceptum est, classes per exteriorem Oceanum easdem merces advexere, quas Genuenses per pontum Euxinum & mare mediterraneum in orientalibus

^a Savona. ^b Vintimiglia. ^c Albenga. ^d Naulum. ^e Porto Fino. ^f Rapalum. ^g Portus Veneris. ^h Spetia. ⁱ Lerice. ^k Agri Genuensis fertilitas.

^l Genuensium mores.

(* Hos ut sibi obstrictos haberent Reges Hispaniarum Austriaci, ingentes pecuniae summas a nobilioribus mutuò sumserunt, pro quarum pignore ipsis feuda in Napolitano Regno fruenda permiserunt, ut sic eos metu amittendorum feudorum in suis partibus retinerent. Ceterum Genuenses, si a Gallis opprimantur, vindices habebunt Hispanos, a quibus si vicissim quid timeant, a Gallis protegentur; nunquam magis secuti quam cum neutri potissimum favent.)

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. III. Cap. XXXVII. 355

& Serezzana, in Tusco solo sita, egregio munimento, ac militum præsidio.

talibus litoribus conquerire totique Europæ
distribuere confueverant. Quamquam immi-
nuta sunt hujus urbis commercia, mer-
caturam tamen non adeo spernendam

exercet. nullum aliud Italiæ emporium pe-
regrinis Anglorum, Batavorum ceterarum-
que gentium navibus magis frequentatur.

C A P. XXXVII.

Tuscia, Romaniola, Marchia Anconitana, Romanus
ager, & Ducatus Spoletanus.

Tuscia vulgo Toscana.¹

Tuscia C.
Toscana.

I.

Tuscia, Magni Ducatus titulo ad sublimem inter Italicas re-
giones dignitatem elata, caput habet ac Ducum sedem
^a Florentiam, vulgo Fiorenza, vel Firenze, urbem, si unam Florentia.
Ant-

B U N O N I S.

^a Florentia arcem habet firmissimam
& propugnacula, quibus opidani in officio
continentur. Eam ad Apennini radices fi-
tam Arnus fl. interluit, ibi epilepsia magis
familiaris est, quam alibi in Italia ^b. Ex
ea civitate orti Clemens VII. Leo X. & XI.
pontifices, Americus Vesputius, Johannes
Bocatius, Marsilius Ficinus, Picus Miran-
dula, Angelus Politianus & Hieron. Savanoro-
la, Accursius &c. Magni istius Duci domi-
num commodi dividitur in ^b Antiquum
& Novum. Ad Antiquum referuntur, præ-
ter Florentiam, Pisa, Arethum, Pistoria,
Pescia, Monte Pulciano, Cortona, Pratum,
Volterra, Fiesole, Colle, Ilborgo, S. Sepol-
cro. In Novo sunt Sena, Montealcino,
Chiuci, Grosseto, Savona, Pienza, in Elba
insula Cosmopolis à Cosmo Duce, qui eam
communivit, dicta &c.

præter Romam nulla extat in Europâ Ci-
vitas, quæ tot Architectos, Pictores & Ana-
glyptes emiserit, quam hæc Civitas, hinc
profecta sunt tot Palatia, tot Templa, Pi-
cturæ, tot Statuæ, quæ summa admiratio-
ne afficiunt. Claret heic Antonius Maglia-
bechius, Cosmi III. Magni Hetruria ducis,
Herois Sapientis, Magnanimi, Benigni at-
que Incomparabilis, Bibliothecarius dexter-
rimus, ac maximè curiosus, Vir excellen-
ter eruditus, Modestus, Manuetus & Na-
tioni nostræ inque ea in primis Arnoldis
Norib. Daumiis, Kirchmajeris, Schrökiis,
Spizeliis ac Schurzleischiis, immò & tenui-
tati meæ egregiè favens.

R E I S K I I.

^c Tuscia familie Mediceorum sereniss.
subjecta Ducatus titulum à Carolo V. Imp.
A. 1530. sed magni elogium à Pontifice
Rom. IV. additum suscepit. Urbes vero
tres præcipuas & liberas quondam respubl.
complectitur, nempe Florentiam, ^d Senam,
Pisasque, amplas admodum, frequentes ni-
tidas.

^a Florentia. ^b Hetruriæ Ducatus Antiquus & Novus, ^c Tusciæ magnus Duc.
^d Sena,

H E K E L I I.

a Aër heic est tenuis & salubris & ma-
ximè acrium ingeniorum fera, & quoniam

Antverpiam excipias, totius Europæ pulcherimam, templorum splendore maximè conspicuam. Libera atque opulenta fuit civitas, antequam Medicæorum familia Principatum occuparet.

Luca.

II. ^b Luca sui juris civitas opulenta ac maximè splendida munitaque: Imperiali libertate gaudet. Haud procul *marmora* magna copiâ cæduntur, totius Italæ nobilissima.

Pisa.

III. ^c Pisa, libera quondam ac potens terra marique civitas, nunc propemodum incolis deserta, Magno Etruriae Ducis paret. ^d Liburno portui, vulgo *Livorno*, tive *Ligorno*, & *Liorno*,

Liburno.

tidasque; sed elegantissimam Ducum sedem, palatio plane regio superbam. Sena & vicina huic regio in fiem à Carolo V. A. 1555. recepta, & in filium Philippum translata, denique A. 1557. ad Ducem rediit, exceptis urbibus, quæ adhuc regno Hispanico subsunt. ^a Luca liberam remp sibi tuetur suis munitionibus & propugnaculis, itemque Principum vicinorum æmulationibus sub senatu & Cefalerio secura & quieta. ^b Status Rom. Pontificis ecclesiasticus comprehendit (1) Ducatum *Ferrariensem*, Mutinensisibus erectum, (2) *agrum Bononiensem*, (3) *Umbriam*, in eaque *Marchiam Anconitanam*, Ducatum *Spoletanum* & *Urbinate*, hunc ultimum ex A. 1624 (4) *Rom. diuionem*, cuius altera pars Florentino Ducatui proprior *Patrimonium D. Petri*, altera versus Neapolini *Campagna di Roma* dicitur, (5) *Ducatum regni Neapolitani Beneventanum*, quem Pontifex feudo ex amplissimo sibi reservavit. De possessionibus Gallicis, quas Pontifex hodieque tenet supra expositum fuit. De artibus & arcans, quibus ad tantum Italæ dominatum, quibusque ad Monarchiam ecclesiasticam aut OEcumenicum Episcopatum Rom. Pontifices adspirarunt, alibi explicatur in bene multis itemque doctis ad hoc argumentum Operibus & opusculis. Confer *Anonymum* de med. ad Stat. Papæum & arcans necessariis, itemque Marc. Anton. de Dominis in Republ. Eccles. De ^c *Castello S. Angeli*, quod Alexander VI. ex mole Imp. Hadriani vetere construxit munitissi-

mum freno civitatis, & Pontificum Rom. refugio, Romaque hodierna breviter edifice non potest.

BUNONIS.

^b ^d Luca ad Ausarem, qui vulgo *Serchio* dicitur, sita, *Xantis Pagni* patria est, (* Ditio hujus oppidi 25. mill. pass. in lat. & 27. in long. protenditur. Dominos saepe mutavit, at nunc libera sub Cæsaris protectione. Regimine Aristocratico fruatur, sub Principe Gonfalonier denominato, qui mensis duos tantum regit, & locum alteri cedit. Senatus ex 240. honesto loco natis constat, quorum 120. per semestrem curam Reipublicæ gerunt. (Ed. Lond.)

^y ^e Pisa ad Arnum olim potentissimæ Reip. caput multa præclare gesit. Sardiniam Saracenis extortis: Carthaginem dormuit, ejusque Regem vinclum abduxit, Majorcæ Régem interfecit: Genuenses saepe vicit, & Pontifices restituit. Ab Ugo-lino tyranno male excepta est. Florentinis quum fuisset prodita, à Carolo VIII. Franciæ Rege libertatem recepit. Sed tamen in Etruriæ Duci venit potestatem. Illustrum habet Academiam ^b, & sedes est Equitum S. Stephani: (* Templum Cathedrale superbissimum habet, januis æneis, Historiæ Redemptionis cælatis, clarum. (Ed. Lond.)

^d ^f Liburnus portus olim fuit Pisanius, quum florerent: sed urbs à Genuensis eversa, pace constituta, ad Pisanos rediit. Inde à Carolo VIII. Galliæ Rege vindicata

^a Luca. ^b Status Ecclesiasticus. ^c Castellum S. Angeli. ^d Luca. ^e Pisa.
^f Livorno seu portus Liburnus.

Liorno, ad antiquam claritatem hoc novum decus accedit, quod recens à Magno Duce in summum splendorem restaurata est. Portus est in celeberrimis Italiæ haud postremus, Magni Ducis secessu ac triremium statione insignis.

IV. *a Plombinum*, *b Telamon*, *c Orbitellum*, & *d Portus Herculis*, Hispani Regis imperio subjecta opida, validis Hispanorum præfidiis custodiuntur.

V. *a Senæ*, vulgo *Siena* (*¹), in medio ferme Tusciæ sita urbs, meritò inter principes Italiæ connumeratur. Libera quondam ac latissimo territorio potens civitas, nunc Etruriæ Ducis dicto audiens est.

VI. Reliqua Tusciæ opida sunt *a Aretium*, *b Cortona*, *c Vola-*

Hispani opida in Etruria maritima. Senæ.

Reliqua Tusciæ opida.

cata paruit Florentinis, ac ita demum in Magni Ducis potestatem venit. Portus prejacet Pharus, jactaque moles, quæ portum claudit. Ipse locus olim coeli gravissimi; nunc, palubibus exsiccatis, gaudet gratissimo. Quinque præcinctus aggeribus, & duplice propugnaculo.

H E K E L I I.

b Juxta Alfedum Ao. CHR. M CCC. XXXIX. institutam; Ao. verò M. CCCC. LXXXVII. sub *Laurentio Medice*, & iterum Ao. M. D. XLIII. sub *Cosmo Medice* restauratam.

B U N O N I S.

a Plombinum seu *Piobenum* Hispani ereptum hodie tenent Galli. (* Nunc vero Rex Hispaniæ possidet; eā tamen lege quam sibi præscripsit ut si Serenissimus, ex secundo matrimonio natus, infans Carolus, Ducum Etruriæ & Parmæ Hæres designatus, ad illam successionem aliquando pervenerit, has urbes eidem statim proprias Rex tribuat. Sic tractatu Vindebonensi sanctum. Hæ. urbes dicuntur *Stato de gli presidii*.

b Telamon portum antiquitus habuit, qui defecit: Novus autem munitus est.

c Orbitellum opidum in lacu cognominé munitissimum, Gallorum clade hoc sculo nobilitatum est.

d Portus Herculis urbs permunita est, cui imminet Mons Philippi: *e Portum Longonis*, vulgo *Porto Longone*, à longitudine ita dictum nupero bello Galli eripuerunt Hispanis.

f Senæ vulgo *Siena*, in colle jacens, urbs *Aenea Silvii* c, *Alexandri VII.* d pontif. & *Catharina Senensis* patria, Academiâ nobilis est. Fanum habet B. Virginis celebre, à qua literas missas jactitant Senenses. Urbi arx imposta pentagona. Lingua Italica nullibi purius colitur, quām in hac urbe; at deo ut rusticī etiam eleganter loquantur. e

g Aretium olim potens, in amoena valle situm, *Guidonis* monachi-patria, qui voces Musicales, *ut, re, mi, fa, sol, la*, invenit; à vini præstantiâ etiam commendatur.

h Cortona monia ab Aretinis everfa sunt.

H E K E L I I.

c Seu Pii II.

d Sive Fabii Chisii.

e Unde non inepte Thomas Edwardus; *Anglus. in Urbi Italicarum Descriptione* v. II. *Illustrat Senas Patriæ facundia lingua.*

Yy 3

BUNO-

a Plombino. *b Telamon.* *c Orbitellum.* *d Portus Herculis.* *e Portus Longo-*

nis. *f Senæ.* *g Aretium.* *h Cortona.*

(1) Gallos Senones Conditores habuit. Templum Cathedrale splendidissimum, marmore exstructum & Architectura celeberrimum ostentat; aream cochlear formam referentem, ubi aqua ex fontibus immisâ pugnae navales representari possunt, etiam jactat; de ædibus ac palatiis splendidissimis etiam gloriatur. Urbs deinceps munitissima. (*Ed. Lond.*)

^a Volaterræ, ^b Pistoria: quarum hæc inter amœnissimas Italæ censetur, ^c Pratum item & Poggium, summarum deliciarum sunt loca.

Massa,

VII. Massa, olim *Herculis fanum*, nunc novum Genuensis familiæ *Ciborum opus*, *Principatus* titulo censetur: opidum festivum ac amœnum.

Patri-

BUNONI S.

^d Volaterra ^e f, Raphaelis Volaterranig patria ^h, ubi sunt salinæ, fodinæ æris, alabastri & lapidis Lazuli. Urbs hæc ⁱ ab Hunnis olim everfa, Othonis I. Imperatoris auspiciis restituta, tandem cessit Florentinis & magno Duci. In agro Volaterrano aquæ tanto strepitu, tantaque violentia ebulliunt, ut ad decimum usque pedem exilant, nec sine sonitu decidant; adeo fervent, ut injectæ carnis ossa nuda statim emergant. Aquæ istæ, si densos emittunt vapores, pluviam prænunciant.

^v ^b Pistoria haud procul à Stella fl. sita, à Desiderio Longobardorum Rege mœni bus cincta, quæ à Florentinis post disjecta sunt. Nunc post varias calamitates videtur respirare. ^k

^g ^c Pratum in numero est quatuor castrorum in Italia munitissimorum, à Frederico II. conditum; B. Virginis cingulum hic ostenditur. ^d Hetrurie solum fœcundissimum est, fert quippe oleum, frumentum, vinum legumina. *Senensis* ager ferax non satis excolitus; unde squalet. Aer purus est, nisi in partibus maritimis, quem istis in locis vix perferunt exteri. Magnus est præ-primis circa Radicofanum, ob crebras moros, ferici proventus. Argentum, ferrum, æs, alumén, & varii generis marmora illa habet regio. *Lucensis* ager abundat oleo, vino, castaneis; verum frumentum non satis feli-citer profert. Universa illorum regio in-colarum industria & prædiis pulcherrimis amœnissima facta est. ^e Florentini perhi-bentur callidissimi & mercaturæ dediti, in quam avide feruntur & ipsi nobiles. Parci sunt & tenaces. In præliis strenui, & ex-

ploratores sagaces. In pugna de præda pa-rum solliciti, de victoria tantum cogitant; quæ res eis sæpe salutis fuit. Ægre condonant injurias, Zelotypiā laborant: Ipsorumque dialeetus cæteris Italæ ob suavitatem anteponitur. ^f Pisani olim fortis & vitæ prodigi; unde magnarum opum habuerunt Remp. quæ discordia civium defecit. Jam plerique literis vacant, & docto perfruuntur otio. ^g Senenses ad rem minus sunt attenti, quæ reliqui Tuscæ: liberales, philoxeni, splen-didi. Libertatem acris propugnarunt non solum viri, sed etiam fœminæ. Servitutem impatientius tulere; donec Magni Ducis liberalitate, dum eis in annona caritate subveniret, permoti se se submiserunt. ^h Lu-censes habentur ingeniosi, solertes, philoxeni, prudentes ac libertatis amantes. Ita se se gerunt, ut vicinus Princeps sine manifesta injuria ipsos invadere non possit. Vulgus nobiles impense colit. Parci domi, magnifici foris.

HEKELLI.

^f Seu Volaterra.^g Viri de Re litteraria benemeriti.^h Et A. Persi Poëtæ.ⁱ Annis quippe 500. ante Romam in su-blimi Monte ædificata.

^k Et quamvis angustis includatur finibus; tamen copia omnium rerum abundat. Illic JESU CHRISTI, DEI FILII, Sanctum illum Vultum miraculisque celebrem vene-rari ex part. I. *Itinerar. Ital. Schotti.* p. 180. est videndum. Fuit & Romanorum Colonia & propterea adhuc singulari gloriatur antiqitate.

BUNO-

^a Volaterra. ^b Pistoria. ^c Pratum. ^d Fertilitas Hetruriæ. ^e Mores Florentino-rum. ^f Pisaniæ mores. ^g Senensiæ mores. ^h Lucensiæ mores.

Patrimonium Petri.

VIII. Etruriæ pars est patrimonium D. Petri, à o Mathilde illustri muliere Ecclesiæ Romanæ legatum: hinc vulgò Lo statio della Chiesa indigitatur. Urbium in eo clarissimæ, π Perusia, o Orvietum, c Aquapendens, Horti, π Viterbum. Opidum in litore vetustissimum, quod quondam Centumcellæ, nunc Civitæ vecchia, id est, Vetus civitas, dicitur, portu egregio ac triremium Pontificiarum statione nobile est (* i). Braccianum ad Sabatinum lacum, illustrissimæ Ursinorum familiæ Ducatus est.

Patrimonium Petri

Perusia.

Orvietum.

Aquapen-

dens.

Horti.

Viterbum.

Centum cel-

la.

Braccianum.

Romaniola vulgo Romagna.

Romaniola
vulgo Ro-
magna.

IX. Romaniolæ fines sunt intra Foliam amnem; montem Apenninum, Panarum flumen & Padi extremum versus Septentriones alveum. Urbium clarissima ac celeberrima est, Bononia

Bononia.

B U N O N I S.

o De Mathildis donatione videatur celeberrimi Conringii liber I. de finibus Imperii c. X.

π a Perusiam quæ vulgò Perugia dicitur ad lacum cognominem sitam nobilitârunt Bartholus, ejusque auditor Baldus JCTū. Urbs illa probe munita est, cum arce. Eam Totila, Gethorum Rex, post obsidionem X. annorum cepit ac evertit: deinde Longobardis, qui eam occuparunt, extorxit Carolus M. A factionibus Gibellinorum & Guelphorum multum est vexata. l

p b Orvietum, Procopio Urbetana, & Urbentum, undique præcipitiis & rupibus circumdatum, unde munitissimum est.

v c Aquapendens, seu Aquula nomen habet ab irruentibus aquis: ejus ager egregie irriguus est.

τ d Viterbum vulgò Viterbo, Annii Viterbiensis, impostoris istius patria. Cæterum, præter ista loca ad hoc patrimonium Petri referuntur Bolsena olim Volsinium, ubi S.

Christinæ servatur corpus: Tuscanella, opidum vetustum ac nobile; de quo multa fabulantur Annius & Leander. Montefiascone urbs vico suo nobilis, &c.

v e Bononia, vulgo Bologna m, Rheno amni opposita, amoenissima, pulcherrima & ditissima habetur: antiquissimâ totius Italiæ gaudet Academiâ n: hinc mater & parens literarum o appellari meruit. Hæc superiori seculo Carolum V. & Clementem VII. amicè congressos suscepit. Aldrovandus Medicus hic docuit. p

H E K E L I I.

l Clarent heic hoc tempore Sacræ An gelorum Ædes & s. Francisci Templum, ubi ejus Corpus religiosè adoratur.

m Primum à Felsino, Hetruscorum Rege, FELSI NA, postea BONONIA, à BO NO illius Successore dicta.

n Auspicis THEODOSII II. Ao. CHR. CCCXLVI. institutâ, & à CAROLO M. cùm esset collapsa, instauratâ.

o Seu

a Perusia. b Orvietum. c Aquapendens. d Viterbum. e Bononia.

(* i) At propter cælum insalubre infrequens; unde Cives aliò sibi domicilium quærunt. (Ed. Lond.)

nonia (*ⁱ); ædificiorum splendore ac magnificientia in primis censenda. Sequuntur Φ *Ravenna* ac χ *Ferraria*. Hæc suum nuper habuit Ducem: at nunc Romanæ Ecclesiæ subjecta. Inde ψ *Ariminum*, ω *Cesena*, π *Faventia*, β *Imola*, egregia atque haud ignobilia opida.

Ravenna.
Ferraria.
Ariminum.
Cesena.
Faventia.
Imola.

Marchia Anconitana,
Ducatus Urbinas.

X. *Urbium in Anconitana regione opulentissima est γ Firmum. At portu celebri notissima δ Ancona. Cætera loca notatu*

$\circ$ Seu ut *Rescriptum THEODOSII* habet, *omnium Scientiarum Fons*.

ρ Docuerunt heic quondam summâ cum laude, *Azo*, *Accursius*, *Bartholus*, *Maginus*, *Salicetus* & alii Viri clarissimi, quibus hodiè annumerandus *Malpighius*, Medicus excellentissimus & omnino felix. Senatus *Bononiensis* fertur quotannis quadraginta Coronatorum millia in suos Professores exponere. Est ibi quoque Bibliotheca instructissima, quæ inter alia *Biblia Ezra* continet.

BUNONI S.

Φ α *Ravenna* q olim inter paludes, quæ nunc exsiccatae sunt, sita, à Gallis sub Ludovico XII. direpta est. (* Multum pristini decoris amisit, quondam in deliciis Honorio Cæsari fuit, & Exarcharum sedes.)

χ b *Ferraria* vulgo *Ferrara* ad Padi ripam in palustri loco sita, habet Academiam r . Arx ejus Clementi VIII. duobus millionibus auri constitut. Olim urbs fuit splendida, sed hodie splendor ejus paulatim remittit. (* Præsertim ex quo Duxum familia deficiente, sedi Romanæ redditæ, aulam nutritre, & a Dominis præsentibus ornari & fovari desit. Hanc Legatus Pontificius regit.)

ψ c *Ariminum*, vulgo nunc *Rimini*, urbs maritima, Concilio, quo Orbis se pæne

Arianum factum ingemuit, nobilis. A Gordio oppugnata, à Vitelliano Jusini præfecto fortiter defensa est. Jacet in planitie, imminentibus ei à meridie collibus.

ω d *Cesena* vino gaudet optimo, urbs admodum frequens est. Arx, quæ ei imminet, à Friderico II. fuit condita.

π e *Faventia* vulgo *Faenza* à Lamone fl. In duas secatur partes. Arx ejus à Friderico II. exstructa est. Hic ex creta parantur vasæ totius Italæ pulcherrima.

β f *Imola* olim *Forum Cornelii* dicta. Huc quoque pertinent *Forum Livii* vulgo $\mathfrak{g}$ *Forli*, h *Sarsina* Plauti patria &c.

γ i *Firmum* seu *Firmum*, Lactantii spatia, vulgo *Fermo* ad litus jacet.

δ k *Ancona* t hodie *Judeorum* receptaculum est: olim in eâ urbe veluti in altera Tyro *Purpura* fuit tincta v . Portus ille x hodie fere obstructus est. (* Idem fermè de Anconæ decremente dici posset, quod de *Ferrariæ* rebus retro sublapsis.)

HEKELI.

q Antiquitate magis, quam ædificiorum pulchritudine celebris.

r A FRIDERICO II. Imperatore in *Bononiensem* contumeliam, ut *Schottus* loc. sæpe cit. p. 206. scribit, institutam, ubi docue-

a *Ravenna*. b *Ferraria*. c *Ariminum*. d *Cesena*. e *Faventia*. f *Imola*. g *Forli*.

h *Sarsina*. i *Firmum*. k *Ancona*.

(*ⁱ) Inter amplissimas, frequentissimas, & nitidissimas Italæ Civitates numeratur. varia rerum vices sæpenumero subiit, & Dominos mutavit. commercio pannorum, scricorum in primis, celebratur. Legati etiam Pontificii sedes. (Ed. Lond.) (* Præter Academias jamdudum eruditio orbi cognitas, *Litterarium institutum* habet; id est eruditorum societatem qui scientias & artes indefesso studio certant promovere. huic conjunctæ, picturæ, sculpturæ & architectonicæ Academiæ.)

tatu digna, ^e Aësis, vulgo Jesi, ^f Macerata. Hinc in Du-
catu Urbinati, ^g Urbinum, ^h Fanum, ⁱ Senogallia, ^k S. Leo,
^l Forum Sempronii.

Romanus ager, vulgo Campagna di Romana.

Romanus
ager, vulgo
Campagna
di Roma.

XI. Princeps agri Romani est Roma; Orbis terræ quondam caput, at nunc ob Pontificis maximi sedem, omnium illustrissima atque celeberrima; de qua præstat tacere, quam pauca dicere (* i).

XII. Reli-

docuerunt Andreas Alciatus & Theodorus Gaza.

^f Lactei Christianorum Tullii.

^t S. Ancon.

^v De ejus Origine consentiunt Autores vetusti ac fide digni, Strabo imprimis, Plinius atque Solinus, Graciam Urbem esse, eamque Syracusios ob Dionysii Siculi tyrannidem profugos condidisse.

^x Quo olim erat celebris.

BUNONIS.

^e Aësis jacet ad Aësim fl. nunc Fiumecino.
^z ^a Macerata gubernatoris sedes est. Erat urbs Comitatus Feltrensis. In Marchia illa præterea sunt ^b Civitas nova, vulgo Città Nuova, nobile & frequens opidum in monte haud procul à mari situm. ^c Fabrianum, ubi chartæ in maxima copia parantur laudatissimæ, lautè ædificatum & dives. Principatus caput est. ^d Lauretum, vulgo Loreto, ubi cubiculum B. Virginis visitur, in quo illi facta annunciatio; translatum creditur ab angelo primùm ex Nazareth in Illyricum, inde Venetias, ac porrò Loretum. Templum hoc ingentibus thesauris refertum est. Opidum egregiè munitum magnificas & splendidas habet ædes.

ⁿ ^e Urbinum vulgo Urbino dicitur; Raphaelis pictoris patria Belisario olim dedita, cum fons urbis exaruitset.

^o ^f Fanum vulgo Fano à Fortunæ fano ita dictum: à Totila eversum; restauratum à Belisario.

ⁱ ^g Senogallia aquæ dulcis penuriâ laborat.
^u ^h Fanum S. Leonis, vulgo S. Leo, est opidum adeo munitum, ut nulla vi expugnari possit: ideo Duces Urbini thesauros suos hic asservabant. Captum tamen est à copiis Leonis Pontificis, & traditum Florentinis. Luitprandus vocat Montem Ferentratum. Inde Comitatus de Montefiore non men accepit.

^l ⁱ Forum Sempronii vulgo Fossumbruno dicitur, ex ruinis Fori Sempronii antiqui, quod V. millibus passuum à Metauri fl. ripa distabat, excitatum. Ad mare est ^k Pisaurum vulgo Pesaro, cuius incolæ per pauci quinquagesimum ætatis annum attingunt; quod fieri existimat partim ex cœli gravitate y, qua æstivis præcipue mensibus premuntur, partim ex immodico usu sicuum, aliorumque fructuum dulcium, quibus ager ite z abundat. Urbs illa putatur nomen accepisse à Pisauro fl. cui adjacet. A Totila diruta est: ac à Belisario restituta. Est satis lauta ac elegans a. At portus ejus adeo obstructus est, ut exiguae naviculas tantum admittat.

HEKELI.

^y Atque inclementiâ.

^z Vinum quoque optimum atque suavissimum ferens.

^a Ac mœnibus firmis percincta, splendissimisque ædibus Regiis ac Arce munitâ exornata.

Zz

BUNO-

num.

^e Urbinum.

^f Fa-

num.

^g Senogallia.

^h S. Leo.

ⁱ Forum Sempronii.

^k Pisaurum.

(* i) Pauca tamen notata digna Lectori exhibemus. Palatia 118. numerat, quæ una cum locis ubi monumenta antiqua steterunt, 310. visu haud indigna viatori præbent. horum rudera octo, & vestigia quinque adhuc restant, decem Collegiis, hor-

tis

Tibur.

Tarracina.
Prænest.Ducatus
Spoletanus.

XII. Reliqua opida agri Romani, alioquin nobilia satis, Romanæ urbis propinquo splendore obscurantur. In his ^μ Tibur, nunc Tivoli, hortus Atestini Cardinalis multiplici amoenitate, ac vario genere deliciarum, clarum per totam Italiam reddit, sed ipsum opidum longe antecunt ^v Tarracina & ^ξ Prænest.

Ducatus Spoletanus.

XIII. In ^o Ducatu Spoletano sunt ^π Spoletum, ^ε Augubium, ^ο Fulginium, ^τ Interamnia, ^v Narnia.

CAP.

B U N O N I S.

^μ ^a Tibur ad Anienem, qui vulgo Tevere-
rone dicitur, jacet: ubi præcepis Anienis
fluvii visitur lapsus. ^b

^v ^b Tarracina sive Terricina, olim Anxur
dicta, in ora maritima ad Ufentis ripas est.

^ξ ^c Prænest ^c, vulgo Pilastrina (*Palestrina*)
dicitur, opidum angustum, nec sat is
munitum, est in ditione Barberinorum ^d.
Reliqua opida clariora hic sunt ^d Frascati
olim Tusculum. Prædia hodie habet magni-
fica: in quibus illud, quod erat Pauli III.
elegantissimum est. ^e Alba agrum habet
fœcundum, vineis & arboribus ad delicias
constitutum. ^f Ostia à Saracenis everfa, à
Leone IV. restituta, adductis ex Corsica
colonis. Arx ei opposita est à Martino V.
ad litoris tutelam, quam Julius II. fecit fir-
miorem. Habet Ostia cœlum grayius.

^o ^g Ducatum Spoletanum, inter Apenni-
num montem & Tiberim situm, tenet
Pontifex Romanus.

^π ^A ^b Spoleto e Ducati nomen est Urbs
illa adeo placuit Theodorico, ut prætorium
in ea ædificaret. A Gothis post eversa, à
Narsete restituta est: Deinde à Friderico
Barbarossa destruxta est; atque iterum à Pe-
rusinis. Hodie tamen lauta est, & probe
munita.

^ρ ⁱ Augubium vel Igubium olim Iguvium
dictum est.

^ο ^k Fulginium hodiè Fuligno vocatur. In
valle amœna, quam Tinna seu Topinus fl.
eluit ac dividit, situm. Anno 1281. à Pe-
rusinis fuit direptum, qui ea de causa à
Martino V. anathematis fulmine petiti. Con-
dimenta Fulginensia in pretio sunt.

^τ ^l Interamnia, hodie Terani vel Terni
dicitur, rupibus altissimis clausa; in valle
jacet lapidosa ad Narem fl. ex quo aqua
deducta urbem ambit.

^v ^m Et Narnia vulgo Narni in colle sita,
cujus radices Nar alluit. In hoc Ducatu
præterea sunt ⁿ Assium in monte positum.

S. Fran-

^a Tibur. ^b Tarracina. ^c Prænest ^f. Pilastrina &c. ^d Frascati. ^e Alba. ^f Ostia.
^g Ducatus Spoletani opida. ^h Spoletum. ⁱ Augubium. ^k Fulginium. ^l In-
teramnia. ^m Narnia. ⁿ Assium.

tis supra modum celebratis 18, & Areis ædibus magnificis circumdati, 300. Tem-
plis, quorum 26. in primis magnifica, gloriatur. Portas 20. Regiones, quas Londi-
nenses Wards dicunt, 14. & pontes ad Tiberim fluvium 5. numerat. Basilica S.
Petri in Vaticano totius Orbis facile pulcherrima habetur, a Constantino Magno pri-
mum sumptibus immensis exstructa, & vetustate pœne excisa, a Pontifice Julio II.
ab ipsis fundamentis renovari coepit, a Pontificibus succedaneis prosecuta, & a Paulo
V. absolta. Circuitus urbis 13. mill. pass. constat, & in moenibus ultra 300. tur-
res haud ita pridem cernebantur, quarum multæ nunc vetustate collapsæ, capta fuit
hæc Civitas a Gallis Senonibus An. ab V. C. 362. ab Alarico Gotha An. Dom. 410.
a Genferio Vandalo An. 455. ab Herulis An. 437. ab Ostrogothis An. 451. ab
iisdem An. 499. & An. 1527. ab exercitu Caroli V. Cæsaris, qui misere urbem va-
stavit. (Ed. Lond.)

S. Francisci patria est. ^a Ameria, vulgo Amelia in colle sita, Roscii Amerini quem Cicero defendit, patria f. ^b Tuder vulgo Todi, in colle posita urbs, superiori seculo civilibus discordiis attrita pœnè jacuit; S. Martini, qui à Constantio III. in exilium fuit pulsus, patria. ^c Nursia vulgo Nercia, antiqua urbs: inter montes sita, frigori obnoxia, patria est Sertorii, matris Vespasiani, & S. Benedicti. ^d Reate vulgo Rieti urbs antiqua in palustri loco posita: & ^e Mons Falconis. Agri Romanæ aër parum salubris est, cùm ob Pomptinas paludes, & solum humidius, tum quia parum colitur; Adde etiam ruderæ, quibus malignus aër continetur. Aquæ verò ejus saluberrimæ sunt, maximè vero Tiberis; quæ infra urbem hauſtæ ad aliquot annos purissimæ ac suavissimæ conservantur, ^f Ager Sabinus olei ac vini fatis feraꝝ est. Uvas habet passerinas dictas, absque acinis, Corinthiacis similes, quibus Romani delectantur. ^g Patrimonium Petri abundat frumento, vino, oleo. Orvietani seu Urbe-Vetani agri aër saluberrimus est: nihil ibi deest ad delicias. ^h Perusinus ager profert frumentum & vinum generofissimum: lacus vero Perusinus ingentem habet copiam piscium. ⁱ Ducatus Spoletanæ ager fertilissimus est. ^k Marchia Anconitana aër in multis locis gravior est: antiquam tamen haec tenus retinet fertilitatem. Carnes hic sunt saporis suavissimi. Linum fert, ex quo telæ Anconitanæ per universam Italiam in pretio sunt. Cera Anconitana cæteris candidior est. ^l In Ducatu Urbino pauci indigenæ ad annum quinquagesimum pervenient.

^m Romania frumenti adeo feraꝝ, ut sæpè geminos aluerit exercitus Hispanorum & Gallorum, sine caritate annonæ. Bononiensis ager adeo fœcundus, ut inde cognomentum fortia, quo vulgo la grassa, id est, pinguis dicitur. ⁿ Ferrariensis ager frumentum & legumina ad vicinos etiam emitit. Lini & cannabis magnam fert copiam. Aër tamen habetur crassior. Iste tamen ager moleſtus

Padi fl. inundationibus obnoxius est. Cæterum ^o Romani agri incola, ^p Viterbienses & ^q Orvietani, seu Urbivetani curiæ Romanæ addicitiimi sunt, ac toti in eo sunt, ut liberos suos in eam promoveant. Romani ad omnem auram fortunæ mobiles, deliciis deditissimi. Roma urbs nomine potius, quam re sancta est. ^r Sabini voluptates fecuntur. ^s Perusini ingeniosi sunt, liberales & fortes. Mulieres hic rotæ sunt in eluēndis & polliendis manibus. ^t Spoletani sunt animosi, & cæteris Italæ fortiores; Odii tenacissimi, quod sæpe ad liberos & nepotes cum hæreditate transit. Multi ex ipsis gloriantur se avorum aut proavorum extitisse ultores. ^v Picentes in exteris sunt humani; superbe velliuntur tam viri, quam foeminæ. Sese invicem impensius colunt, quod per reliquam Italiam minus usitatum est. ^x Urbinate Zelotypia supra cæteros Italos dicuntur laborare: in exteris parum sunt humani. ^y Ravennates & ^z Romaniolæ incola sunt robusti; ad arma tractanda apti, laboribus dediti, industrii, prudentes; sed ad rem suam attenti. ^a Bononienses sunt ingeniosi, ad artes liberales & Mathematicas disciplinas velutinati, philoxeni, & liberales; equitandi peritiae excellentes: Pictores & sculptrices inde orti celeberrimi. ^b Ferrarienses sunt duri, inhumani, crudeles, fôrdidi ac tenaces.

HEKELI.

^b Urbs est antiqua & pervetusta, & licet olim collapsa fuerit; Arcem tamen adhuc munitionissimam habet & cœlo valde temperato gaudet.

^c Vel Prænestis.

^d A Prænesto conditore, Latini filio atque Ulyssis & Circæ nepote, si Stephano credimus, ita appellatum.

^e Longobardorum quondam Sede.

^f Ante Persicum Bellum annis nongentis septuaginta quatuor condita. Unde Salix Amerina Plinio & Amerina retinacula, Virgilio Lib. I. Georg. v. 265. optimè sunt nota.

^a Ameria. f. Amelia. b Tuder, f. Todi. ^c Nursia, f. Norcia. d Reate, f. Rieti. ^e Mons Falconis. f Agri Sabini fertilitas. ^g Fertilitas Patrimonii Petri, & agri Orvietani. h Agri Perusini. i Ducatus Spoletanæ. k Marchiæ Anconitanae fertilitas. l Urbini Ducatus qualitas. m Fertilitas Romaniolæ & agri Bononiensis. n Ferrariensis agri natura. o Mores Romanorum. p Viterbiensem. q Orvietanorum. r Sabini. s Perusinorum. t Spoletanorum. v Picentium. x Urbinatum. y Ravennatum. z Romaniolam incolentium. a Bononiensem. b Ferrariensem.

C A P. XXXVIII.

De Regno Neapolitano. I

I.

Regni Neapolitani fines & magnitudo.

Hinc reliquum Italiæ, quicquid à Fundis opido, & Liris fluvii fontibus, Apennio monte, Truento amne, & utroque mari Infero Superoque includitur, Neapolitanum vocatur *Regnum*, ab urbe Neapoli, Capite suo. Longitudo eius est à Truenti amnis ostio ad Brutium usque promontorium, vulgo *Capo Spartivento*, mill. German. xc. Latitudo ab Athenæo sive Minervæ promontorio, vulgo *Massa*, haud procul Neapoli, ad promontorium *Gargani* montis, vulgo *Monte di S. Angelo*, mill. Germ. xxx.

Tancredus.

II. In regni formam redacta est hæc regio hoc modo. Cum circa annum Christi clo. *Sarraceni* hoc terrarum, unà cum *Sicilia* insula occupassent, *Tancredus* quidam *Normannus*, prognatis duodecim filiis, egestate compulsus, Italiam assumitis liberis petiit, operamque suam contra *Sarracenos* obtulit. Ibi tum re bene gesta, *Sarracenisque Italiæ ac Siciliæ* ejectis, portiones ei & filiis assignantur in utraque terra. Postea *Robertus*, unus ex filiis, *primus Apuliæ & Calabriæ Dux* pronunciatur.

Robertus primus Apuliæ & Calabriæ Dux. Rogerius Rex.

III. Dein hujus filius *a Rogerius* primus terrarum *Neapolis* &

BUNONIS.

¶ Quum *Apuliam & Calabriam* finitimas que provincias *Graci* vexarent & *Saraceni*, Normannorum opera, qui ex Gallia Normannica oriundi, feliciter represi sunt; iisque sedes ab *Henrico Sancto* Cæfare vel *Conrado Saliquo* illic concessæ. *Rogerium* verò Ducem *Rogerii Gibbosii* filium *Anacletus II.* *Innocentio II.* oppositus Papa Regio nomine & diademate ornavit tempore *Lotharii Saxonis Imperatoris* anno 1130. quam tamen dignitatem *Rogerio* postea confirmavit *Innocentius iste*, anno C. 1039. *Hermannus Contractus* ad ann. 1022. *Otto Frisingensis* l. 1. de gestis *Friderici* c. 2. Ba-

nonius ad ann. 1130. n. 52.

REISKI.

i Inferior tota hæc Italia Græcis Impp. subjecta, suos Proconsules, Præfatos, Vicarios & tandem *Exarchos* (*Ἐξάρχος διοικήσεων*) *Diatecson*, in quas divisa fuerat, ex ævo *Justiniani* diu sustinuit. Donec ^a *Gothi* quinto seculo, & *Longobardi* sequente proximo irruperunt. Sed ^b *Normanni* A. 1069: è Galliis huc gravati, Calabria primum & Apulia, post Neapoli Græcos, denique Saracenos Siciliæ exturbarunt, novi & gemini quidem regni auctores. c Familia regum Normannica extincta Impp. ad Germanicos A. 1292. regnum pervenit; inde ad Gallos

^a Gothi, ^b Normanni. ^c Regnum Neapol. feudum Pontif.

& Siciliæ sub uno regno comprehensarum Rex creatur. - Re-
gnum ipsum geminarum Siciliarum nomine appellabatur; nam
quod nunc in Italia Neapolitanum dicitur regnum, tunc Sici-
lia cis pharum seu fretum vocabatur; ipsa autem insula Sici-
lia, trans pharum.

Sicilia du-
plex.

IV. At divisum mox in *duo regna*, duos pariter Reges ac-
cepit: quorum alter in *Italia*, Apuliae sive Neapolis; alter in
insula Siciliæ Rex appellatus est. Dehinc variam utrumque
regnum Dominorum mutationem passum est. & Quippe in
Neapoli-

Divisio
regni.

Gallos Andegavenses; amplius ad Arrago-
nios A. 1282. denique Castilianos A. 1504.
quibus hodieque paret, tanquam Rom.
Pontificis feudum. Huic enim rex Hispaniæ
quotannis equum candidum, ephippio &
phalaris ex holoserico rubro instructum una
cum octo aureorum milibus dependit. Con-
fer. Pandulff. Collenutii Hist. Neapol. item
Guicciardini & Besoldi Histor.

B U N O N I S.

& Rogerio isti primo Apuliæ & Calabria Regi successerat anno 1153. *Guilhelmus cogn.*
Malus, à Papa Hadriano diris devotus, sed
mox in gratiam receptus: & huic anno 1166.
Guilhelmus II. cognomento Bonus. Athujus
filius nothus *Tancredus* utriusque Siciliæ
Rex ex testamento patris creatus, Cœlestini
III. Papæ gratiam demereri non potuit; qui
contra eum *Conflantiam* anum, è cœnobio
exemptam, *Henrico VI. Fridenci I. Imper-*
atoris & Sueviæ Ducis filio, despondit, &
regni hæredem nuncupavit. *Fridericus II. Imperator* *Henrici VI.* filius ex Constantiâ
illâ natus, ductâ in uxorem, *Jole, Johannis de Brenna* Hierosolymitani Regis filiâ, jus
regni illius consequutus est: Unde Reges
Sicilia se postea reges quoque Hierosolymorum
scripsere. Sed quum pontifices Romani im-
placabile in hunc Fridericum ejusque posteros
concepissent odium, *Urbanus IV. Carolum I.*
Andegavensem contra Manfredum è Gallia
evocavit, qui *Manfredo primùm*, deinde
Conradino, Frederici II. nepote, cæso,
regnum occupavit. Ob suorum tyrannidem
tamen Siculorum conspiratione Siciliâ ejectus
est, Gallis ferè omnibus sub vesperam Pascha-
tis trucidatis, anno 1282. *Petrus enim Ar-*
agonia Rex, qui *Manfredi filiam Conflantiam*
in matrimonio habebat, & à Conradino

morituro regnum hæres fuerat pronuncia-
tus, Siculos Gallorum tyrannide oppressos
liberavit; & *Carolum II.* mari viustum cepit:
qui hac lege dimissus est, ut contentus
Neapoli, Calabria, Apulia & Tarenio; Ar-
ragonii *Siciliam & Sardiniam* relinqueret.
Carolus iste in provinciis illis successores
habuit *Robertum*, qui Siciliam recuperare
frustra conatus est; *Joannam I. Carolum*
Dyrrachinum, Ladiam, & Joannam II.
quæ à marito suo Jacobo Borbonio Marchiæ
Comite capta, non multo post illum cepit,
omnibus Gallis trucidatis; adoptavitque
Alphonsum Aragonia Regem; cuius tamen
post biennium pertæsa, regni heredem in-
stituit *Ludovicum Andegavensem*; qui variâ
fortunâ ob regnum Neapolitanum cum Al-
phonso decertavit, ad annum usque 1434.
quo & ipse, & Joanna obiit. *Alphonsus*
deinde *Renatum Gallum* ab aliis in regnum
evocatum ejecit, & successorem per testa-
mentum instituit *Ferdinandum I. spurium*,
contra quem *Johannes Renati filius Lotha-*
ringia Dux evocatus, à Pio II. coronatur;
sed post varia bella regno pellitur; *Carolo*
VIII. Galiz Rege, bellum ipsi movente,
qui regnum Neapolitanum ex Andegaven-
sium successione sibi deberi putabat. Ac
eodem *Carolo* deinde *Ferdinandus II.* eje-
ctus, paulo post, Carolo in Galliam reverfo,
à Neapolitanis recipitur. Demum *Frideri-*
cus, Ferdinandi paterus, à *Ludovico XII.*
Galliæ Rege pariter & *Ferdinando Catholico*
oppugnatus, quum neutri ad resistendum
par esset, Gallo feso dedidit. Victores
quidem regnum illud inter se erant partiti;
sed quum de finibus orta esset contentio,
Galli ab Hispanis toto regno exturbati sunt,
atque ita *Neapolis & Sicilia regna* cum aliis
Hispaniæ suæ regnis copulavit *Ferdinandus*

Neapolitano regno primi *Normanni Galli Reges* fuere; post *Suevi Germani*; mox iterum *Galli Andegavenses*; dein *Arragonenses Hispani*: Jamque tertio *Galli*; iterumque *Arragonenses*: tandem *Castiliani Reges* obtento totius Hispaniae Imperio, in Neapolitano etiam regno in Arragonensium locum successerunt.

Catholicus. a (* Ab illo Reges Hispaniarum Regna Neapolitanum & Siciliæ posse derunt. Sed Neapolitani cum à Philippo V. defecissent, Sicilia Sabaudo concessa est qui postea eam Imperatori cedere coactus est, accepta Sardinia, ne regis titulum quem sumpferat, frustra gereret. Sic Imperator Neapolitanum Regnum cum Sicilia possidet; Sabaudus vero Siciliæ primum rex, postea vero Sardiniae effectus est.)

H E K E L I I .

a Ut Hierosolyma: sic & Neapoleos &

C A P. XXXIX.

De Urbibus regni Neapolitani. i

I.

Neapolis. URbes in Neapolitano regno non æquè cultæ sunt; ac in superiori Italia. Una tamen *Neapolis* a regni caput, sed que

H E K E L I I .

a Hæc Urbs, licet pulchritudine cæteris omnibus hæc tenus longissimè anteiverit; attamen nuper Terræ motu, eoque gravissimo, fortean ex justo DEI judicio, ita est quasflata atque concussa, ut firmissima quoque Tempia ac Palatia talem concussiōnem insolitam ac prorsus fermè ruinam, proh dolor! sint perpesta. Hujus NEAPOLEOS Curia Decisiones non solum *Vincentius de Franchis*, sed & *Thomas Grammaticus* atque *Joannes Aloysius Riccius* hoc Seculo prodire jusserunt in toto, & quidem hic *Venetiis* Ao. 48. ille *Francofurti ad Mœnum* Ao. 1. iste autem *Turini* Ao. 26. *Facobi Sannazarii*, sive à *sанcto Nazario*, assumto nomine *Actii Sinceri Sannazarii*, Patria.

R E I S K I I .

i Regni Neapolitani pro statu hodierno

septem provinciæ numerantur; (1) *Terra di Lavoro*, ubi *Neapolis* urbs Græco quidem nomine, sed Italo splendore castellisque pluribus insignior: Unum ex his præcipuum *S. Elmi* à Carolo V. stratum, quod *Briglia di Napoli* h. e. frenum Neapolitanum vocant, ob rebellionem, in quam propendet civitas, coercendam, Ecquis turbas ab Massanielo, piscatore gregario motas A. 1646. ignorat. (2) *Principado* sive *Ducatus Amalfitanus* genti *Caracciola* subiectus; (3) *Basilicata* Græco adhuc nomine inter Græcos Dominos primum reperto. (4) *Calabria*; (5) *Otranto*; (6) *Abruzzo*; (7) *Puglia Piana*. Quis urbes harum singulas enarrat resque notabiles tum certas, tum ex sacris reliquiis incertas? Harum enim seges copiosissima offertur.

BUNO-

desque Præfecti, quem Hispaniarum Rex *Vice-regis* titulo mittit, nulli clarissimarum urbium, neque ædificiorum magnificentia, neque palatiorum superbia, neque civium opulentia cedit: multitudine verò incolentium, habita amplitudinis suæ ratione, reliquas omnes vincit (*1). Reliquæ urbes celebriores sunt istæ: in *Laborino agro* ^a *Capua* (*2) ^b *Surren-*
tum, ^c *Salernum* (*3), & ^d *Melphis*, vulgo *Amalfi*; in
qua primùm inventus est *Pyxidis* sive *magnetis nautici* u-
sus (*4).

II. In

BUNONI S.

^a ^a *Capua Nova* ^b ad *Vulturnum* amnem, ex veteris *Capuae* ruinis, altero ab illis lapi-
de, exstructa, hodie infrequentius colitur, ob admodum vicinam Neapolim, à Conrado
Friderici II. filio, ac post ab exercitu Ludo-
voci XII. Galliæ Regis direpta est.

^b ^b *Surrentum* vulgo *Sorrento* in extremo Campaniæ litore est urbs antiqua, in monte sita; sed hodie angustior; quod ex vicinis ruderibus colligitur.

^c ^c *Salernum* vulgo *Salerno* mille passibus à mari diffusum Academiam habet in re Medica celebrem. Principatus caput est; unde olim primogenitus Regis Neapolitani nomen ducebat. Corpus S. Matthæi ibidem ostenditur.

^d Ab ^d *Amalfi* ora maritima vulgo *la Cofe d' Amalfi* appellatur; quæ pagis & viciis adeo multis accolitur, ut una videatur urbs. Nautas habet peritos. Pyxidis nauticæ usus inventus traditur circa annum 1300. à Flavio Blendio; aliis appellatur *Flavius Gioja*. S.

Andreas corpus ibidem assertatur. Sunt ibi præterea ^e *Puteoli*, vulgo *Pozzuolo*, urbs multis terræ motibus deformata. Circa eam plurima sunt balnea, & fontes salutares. Portus ejus olim commodissimus pauplatim oblitus. ^f *Massa* recens ædificata, ab ea dicitur vinum *Massanum*, olim *Surrentinum*. ^g *Nola* urbs olim ampla, hodie angusta. ^h *Anversa* seu *Aversa*, veteris Atellæ ruinis inædificata, & *Capuae* ac Neapoli à Roberto Guiscardo Normannorum Duce opposita; unde & dicta quasi *Adversa*. A Carolo I. Rege Neapolitano eversa est. ⁱ *Vicus* exiguum opidum, laatum tamen, & in agro amœno situm: Cognominatur *Eques*. *Aquinum*, B. Thomæ patria, nunc fere collapsum. c

HEKELLI.

^b Totius quippe *Campanie* Urbs olim præstantissima, à *Camporum* latitudine, in quibus sita est, ita dicta.

^c Hoc *Aquinum*, tenue licet Oppidum, tamen

^a Laborinus ager Capua. ^b Surrentum. ^c Salernum. ^d Melphis seu Amalfi.

^e Puteoli. ^f Massa. ^g Nola. ^h Anversa. ⁱ Vicus.

(*1) Hanc urbem situ amœno, templis ac monasteriis ornatissimis, portu tutissimo, armamentario, & arce validissima commendata, plurimi ex professo prædicaverunt, aëre saluberrimo fruietur; nullisque caret deliciarum incitamentis; sed non adeò laudatur incolarum indeoles & olim in proverbium abiit. *Il regno di Napoli è un Paradiso habitato da Diavoli.*

(*2) Capuae veteris supersunt quædam rudera. hic Hannibal exercitum delicis emolliri passus, res Romanorum resarcivit, suasque perdidit.)

(*3) Principatus citerioris urbs conspicua, ad sinum qui inde dicitur *Golfo di Salerno*. Hic floruerunt Principes Salernitani, quorum primus filius fuit Tancredi qui Neapolim subegit. Archiepiscopum habet.)

(*4) Non satis accuratè Cluverius, nec enim constat quis primus fuerit pixidis magneticae repertor. Lis dudum disceptata non caret dubiis. melius dixisset Cluverius *Vulgo Amalfi Flavii patria*; qui primus pixidis sive magnetis usum reperisse a multis perhibetur.

<sup>Laborini
agri opida.</sup>

Calabria.
Consentia.

Hydruntini
agripida.

II. In Calabria, ^e Consentia, Regii Praefecti sedes: ^f Mons Leonis, ^g Regium.

III. Tum in ^h Hydruntino agro: Hydruntum, nunc Otranto, ⁱ Gallipolis, & Aletium, vulgo Lezzo, conventu Juridico nobile opidum (*1), item ^j Tarentum (*2).

IV. In

tamen episcopali dignitate insigne, etiam natale solum est Decii Junii, Juvenalis Poëtarum Satyrorum, Jul. Ces. Scaligero Lib. VI. Poët. c. VI. p. m. 772. judicante, facile Principis.

BUNONIS.

^e Consentia vulgo Consenza, ad Crathis ripas condita, anno 1638. terræ motu perit, & cum eâ Nicastro, Monterano, Castiglione, Paola, & Balliagio, urbes elegantes: (*postea) vero feliciter restaurata.

^f Mons Leonis urbs eo loco in Apennini colle posita est, quo olim erat Vibo Valentia.

^g Regium postquam à Caradino Solimanicae classis praefecto fuit direptum, fere fuit desertum per aliquod tempus. Sed per commodum in Siciliam, qui ibi patet, transiit, indies reparatur. In Calabria opida porrò clariora sunt, ^a Tropea navigantibus pericolosissima, ^b Squillace, est in Borgiarum ditione: ^c S. Severino opidum exiguum, sed munitissimum: ^d Rosetum opidum, cui adjacet castrum in maris scopolio: ^e Rossanum, tribus milliariibus a mari situm: à quo tamen proximus sinus non habet, & appellatur Rossanensis; pars est antiqui Tarentini; Hic arbustulæ ferunt piper: ^f Monsaltus salis copia dives; ^g S. Eufemia quæ propinquo mari nomen dedit, ad cuius litus optimorum corallorum pruentus est.

^a Tropea. ^b Squillace. ^c S. Severino. ^d Rosetum. ^e Rossanum. ^f S. Eufemia. ^g Hydruntinus ager. ^h Hydruntum. ⁱ Gallipolis. ^j Tarentum. ^k Brundisium. ^l Castro. ^m Uxentum. ⁿ Neritum. ^o C. San Maria.

(*1) Urbs totius regni post Neapolim populosissima; & mercaturâ satis celebris.

(*2) Tarentum, dum peculiares reges haberunt Neapolitani, titulum dedit Hæredi designato & quemadmodum in Gallia Delphinatus; in Anglia Wallia, sic Tarentum apud Neapolitanos. Trimolliana familia cum primum succedendi ordinem, extintis proprioribus consanguineis, haberet, à folio quod sibi deberi contendebat, arceri facile potuit; at juribus suis decedere semper renuit. Ideo Principis Tarentini Titulus in ea etiamnum hodie conservatur. non igitur de Tarentino principatu decerat Trimolliana familia, ut inepit dicit Bibliopola Londinensis, sed de toto Regno, ut patet ex ejusdem petitis, protestationibus, aliisque actis quæ in omnibus pacificis Congressibus renovantur, & in Collectione actorum pacis Trajectinæ T. IV. a pag. 108. ad pag. 213. reperiuntur.

^h Hydruntinus ager olim Mesapia, hodie terra d' Otranto dicitur; nomen habet ab ⁱ Hydrunto metropoli, cujus arx faxo d inaequata est. ^j

^k Gallipolis f, hodie Gallipoli, scopolio insidet, qui mari undique cingitur; sed ponte ingentibus faxis fulto jungitur continenti. Castrum habet munitissimum, quod Alphonsus II. Arragonius excitavit, cum urbem illam receperisset à Turcis, qui eam anno 1481. interceperant, ac in opidanos sèvierant crudelissime.

^l Tarentum, hodie Tarento g, civitas exigua est, arcem habens aquis marinis undique cinctam, à Ferdinando Arragonio Rege Neapolitano conditam. Ejus portus ingentibus lapidibus obturatus, exiguis navigis tantum patet. In hâc regione præterea sunt ^m Brundisium vulgo Brindisi. Est portus capacissimus, tribus arcibus munitus. In agro ejus visuntur olearium nemora. ⁿ Castro olim castrum Minerva, frequentatur à mercatoribus olei causa. Anno 1537. pessime accepta est à Turcis. ^o Uxentum, vulgo Ugento, ampla olim urbs, nunc exigua in agro jacet opimo. ^p Neritum hodie Nardo, antiqua urbs, hodie lauta & frequens est: & promontorium Japygium, sive Salentum, quod hodie P. C. San Maria vocatur.

H E K E L I I .

¶ Quo Mari imminet.

c Hæ

IV. In ^a Baritano agro ^b Barium, ^c Monopolis, ^d Tranium. ^e Baritani agri
V. In ^f Apulia, ^g Manfredonia, ^h Luceria, ⁱ Troja, ^j Asculum Apulum.

VI. In

^e Hæc Urbs omnium ferme est veterissima, cœlo clementissimo gaudens. Ideoque Agro ameno, fertili & hortis cultissimis est exornata. Et quanquam Strabonis tempore fuerit exigua; attamen satis ampla hodiè ac frequens est. Heic finis est Maris Adriatici & initium Ionii.

^f S. Galliopolis,

^g Archia Philosophi Patria.

^h Ubi Pompejus, cognomento Magnus, à Jul. Cesare obsidione cinctus est. Pacuvii Poëtae veteris Patria dicitur fuisse. Meminit & hujus Oppidi Horatius Lib. I. Serm. Sat. V. v. ult. & Lib. I. Epist. xvii. v. 52.

BUNONI S.

^a ^b Baritanus ager, olim Peucoria i dicta, continetur flumine Ofanto, & Calva, monte Apennino & parte maris Venetici.

^v ^b Barium nunc Bari urbs Archiepiscopalis, & reliquis in hac provincia præstantior, ad mare est. In ea olim coronabantur Reges utriusque Sicilie; vestes regiae homodieque ibidem affervantur. (* Ibidem D. Nicolai Myrensis Episcopi Reliquæ affer-

^g ^c Monopolis Marchiaonatus titulo ornata; urbs nova ac elegans. Volaterranus existimat eam ex veteris Egnatiæ ruinis esse conditam. Ager ejus olei tam ferax est, ut quotannis supra vicena millia amphorarum reddat.

^e ^d Tranium urbs Episcopalis, nunc Trani, per portum arenâ oppletum abjecta jacet. In hac regione præterea sunt Polignano, olim Polinianum, in rupe positum; lautum ac frequens; ejus ager oleo & amygdalis dives est. Canusium hodie Canosa, in colle situm haud procul à veteris loco, quod fuerat in planities positum. Ruvo, Bitonto, Bartita, olim tantum castrum, unum ex quatuor præcipuis Italizæ; à Friderico II. Imperatore conditum anno 1242. alii tamen id ab eo auctum volunt. Cæterum inter Latum & Silarum amnes, Baritano agro

contermina est pars e Lucaniae hodie Basilicata dicta, in qua Acheronia, Paulo Diacono Agerentia, hodie vulgo Cirenza: Venusia, vulgo Venosa, exiguum opidum ac paene desertum k: Melfi urbs Episcopalis: Lavellum: Rapola: Mons Pelofus: Tricaricum: Potentia: Marsicum vetus: Turcia opidum laustum: Ferrandina, castellum conditum à Ferrandino Calabriae Duce, Alphonsi II. Neapolitani Regis filio: Turris Marina supra ostium Basentii fl. contra piratarum excursiones excitata, hodie deserta est: Arx Imperialis à Friderico Imp. condita, quam egregie munierunt Alphonsus II.

ⁿ ^f Apulia Plana, hodie Apuglia Piana; à latissimis campis, olim Daunia dicta, inter Aufidum & Frentonem, qui hodie Forato, amnes, & partem maris Hadriatici fita.

^g ^g Manfredonia à Manfredo Frederici II. Imp. filio condita, in rupe sinus marini ad Garganum montem, ac magnificè ornata, arcem & portum habet tutum: nostra ætate terræ motibus graviter fuit confusa.

^g ^h Luceria vulgo Lucera & Nocera optimæ lana nobilis est: cognomento Pagana olim dicta; quoniam à Saracenis fuit habitata.

ⁱ ⁱ Troja olim Aquulanum Comitatus titulo gaudet, urbs opulenta. Concilium ibi habitum est sub Urbano II. visique tres soles ipso meridie, anno 1532.

^v ^k Asculum hodie Ascoli ad Carapellæ fl. fontes, est à Rogerio Guiscardi filio, quod moliretur rebellionem, diruta; sed post restaurata, Ducatus titulo gaudet. (* Dicitur Asculum Apulum ne cum alia urbe Asculo quæ Picenorum fuit, confundatur.) Porro celebriora hic sunt ^l Sipontum vulgo Siponto seu Siponti Rudera; ubi hodie templum & rudera magnæ urbis, & fons eximus. A Saracenis urbs illa everfa, opiani occisi, & præda in Africam est abducta.

Aaa

ducta.

^a Baritanus ager. ^b Barium. ^c Monopolis. ^d Tranium. ^e Lucaniæ five Basilicata opida. ^f Apulia plana. ^g Manfredonia. ^h Luceria. ⁱ Troja. ^k Asculum. ^l Sipontum.

^a Aprutio opida.

Regni Neapolitani urbes munizate.

VI. In ^φ Aprutio, ^χ Aquila, ^ψ Beneventum, ^ω Anxanum,
^α Theate, ^β Pinna, ^γ Sulmo, ^δ Asculum Picenum.

VII. Cæterum cum tam varium fuerit, tamque frequens de hoc

ducta. Sunt tamen, qui hunc casum terræ motibus adscribunt. ^a Mons S. Angelis urbs frequens, & natura loci munita, diuturna Saracenorum fedes, ad quam eorum visuntur sepulchra. Ibi specus est cum templo S. Michaelis celeberrima. Cryptam hanc descriptam legas apud Leandrum. ^b Farentinum, seu Farentivolum Blondo, pene collapsum nec frequens opidum; ubi Fredericus II. Imp. obiit, à Manfredo notho suffocatus. Cæterum in Apulia & vicinis regionibus opida multa terræ motibus sæpe graviter concussa sunt; ac præcipue anno 1637.

H E K E L I I .

ⁱ A Peucetio, OEnotri Fratre.

^k Patria est Horatii Flacci Poëtæ, qui ab eâ dictus est Venusius, sive Venusinus.

B U N O N I S .

^Φ ^c Aprutium vulgo Abruzzo l inter Truentum flumen, quod vulgo Tronto dicitur, & Trentonem, qui hodie Fortore, jacens, ad mare pertingit Hadriaticum.

^x Provinciæ caput ^d Aquila est, in mediterraneis sita, ex ruinis Amiterni & Forumii à Longobardis condita, à Frederico II. mœnibus cincta. Ager ejus croci tam ferax est, ut tempore Leandri quotannis redderet 40. millia aureorum. (Terræ motu anno 1703. miserrimè vastata.)

^ψ ^e Beneventum ad Calorem & Sabbatum fl. olim Maleventum dictum, plagosi Orbili patria; ad Pontificis Romani jus pertinet. (* Ex illa sede ad Romanam assimus est Benedictus XIII. Hodierius Pontifex.

^ω ^f Anxanum, hodie vocatur Lanzona m, emporium nundinis suis celebre, ad quas confluunt mercatores Itali, Dalmatæ, Epirotæ & Græci.

^g ^ε Theate, vulgo Chieti, in edito colle 7. millibus passuum à mari situm, à Pino Carol. M. patre olim dirutum, quod diutius stetisset à Longobardis, postea restauratum, & à Normannis selectum in ditionis suæ caput. Hodie ibi sedet utriusque Aprutii Prorex cum conventu juridico Regio.

^β ^h Pinna vulgo Penna urbs antiqua & nobilis, quæ indies splendore suo excidit.

^γ ⁱ Sulmo hodiè Sulmone, n urbs egregie rigua & frequens. o

^δ ^k Asculum Picenum hodie Ascoli ad Truentum fl. est. Clariora opida hic prætereà sunt in Aprutio ulteriori ^l Atria, vulgo Atri arduo & perdifficili jugo imposita: ^m Interamnia seu Teramum & Theramum p: Civitas Caliensis seu Ducalis, in limite Umbriæ; haud procul à Velino fl. Julia Nova à Julio Hadriano Duce condita. ⁿ Taliacotium castrum instar opidi, in Columnarum ditione: ^o Malianum, ad quam Carolus Andegavensis Contradinum Sueviæ Ducem vicit. ^p Civitas S. Angelis; Marchionatus Pinellorum: ^q Cœlanum frequens opidum, pertinet ad nobilem familiam Ciborum Genuenium; ab eo Lacus Fucinus hodiè appellatur. In Aprutio Citeriori porro sunt ^r Ortona portus, ad quem appellant naves ex Epiro venientes ad nundinas Lanceani: ^s Aternum vulgo Pescara ad ostium fluvii cognominis, cultum & dives opidum: ^t Guastum Amonium marchionatus caput: ^v Agnonium in intima valle prope M. Mejollam, opidum cultum est, & hujus tractus Princeps: ^x Populum vulgo Popolo opidum laustum, ubi Aterno fl. pons impositus &c.

H E K E L I I .

^l Et olim dictum Samnum.
^m Lanzano, vel Lanziano.

ⁿ Seu

^a Mons S. Angelis. ^b Farentinum. ^c Aprutium. ^d Aquila. ^e Beneventum. ^f Anxanum. ^g Theate. ^h Pinna. ⁱ Sulmo. ^k Asculum &c. ^l Atria. ^m Interamnia s. Theramum. ⁿ Taliacotium. ^o Malianum. ^p Civitas S. Angelis. ^q Cœlanum. ^r Ortona. ^s Aternum seu Pescara. ^t Guastum Amonium. ^v Agnonium. ^x Populum.

hoc regno inter varios populos certamen, cumque crebris Saracenorum ac Turcarum incursionibus petitum; effectum est, uti crebra ac frequentia munitamenta contra ingruentium hostilitatem passim excitarentur: quorum firmissima nunc sunt Consentia, (vulgò Cosenza) & Cantazari, & Manteæ, Crotone & Tarenti in Calabria; Gallipoli; Hydrunti, ac Brundisii in agro Hydruntino: Monopoli, Barrii, Tranii, Barlettæ, Manfredoniæ in Apulia: Aquilæ in Aprutio. At n Cajetæ munimen-

n Seu Sulmona, ut & nonnullis *Sermona*.
(* Duplex) *Sulmo* apud veteres, nempe
Sulmo Pelignorum, & *Sulmo Volscorum*. Pri-
mus hodiè *Satmona* dicitur, vel etiam, ut
Buonii placet, *Sulmona*; quodam in Peli-
gnis qui pars Samnitum fuerunt, nunc ve-
ro citerioris Aprutii urbs episcopalis ad Sa-
ruim. hæc Ovidii patria fuit. Alia vero que
etiam *Sulmo* dicta est in Latio apud Vol-
scos, ut dictum est, extitit, quam sine
vestigiis interisse dixit Plinius. ibidem *Sar-*
monetum oppidum esse docet Cluverius no-
ster qui non *Sermona* & *Sermoneta* scribit,
ut plerique, sed per A in prima syllaba.
vide si libet *Nat. Antiq.* l. 3. pag. 1022.
quod addit Hekelius Sulmonem à Solymo,
Æneæ comite; Cajetam, a Cajeta Æneæ
nutrice &c. nomen accepisse, intellige non
historicè; sed puta Virgilium mirum fin-
gendi artificem, cum Trojanorum Troadum-
que nomina sibi essent quærenda, ad urbes
Italas respexisse, ut iisdem antiquum decus
assereret, Namque exornando fabulam, si-
bi tot lectorum bénivolentiam conciliaret
quot erant laudatarum urbium cives. Om-
nes etenim civitates quovis pretio illuſtriſſi-
mam mœnibus suis antiquitatem vindicant.
& quod miseris, pleræque a Troja Troja-
nisque suam arcessunt originem, id primò
factum est ut Romanis qui suam inde re-
petebant, vieti populi gratificarentur, ip-
orumque Orbis dominorum démetetentur
favorem: hinc tot Historiarum mendacia;
tot falsæ origines)

o A conditore ejus Solymo, qui Aenea comes creditur fuisse, sic dicta. Unde & Solinum Silio audit Italico. Patria est Ovidii, Poëtæ verè nobilis.

p Ita fortè nuncupatum, quòd inter duas
Amneis sit constitutum.

^a Cantazarum. ^b Mantea. ^c Neapolitani soli natura & fertilitas.

BUNONIS.

s^a Cantazarum in Brutis est ad finum Scylacium, vulgo Golfo de Squillace, urbs satis ampla & elegans.

Manica, vulgo *Amantea*, in Brutia
quoque est ad mare Inferum, haud longe
a Cozenza. Reliqua quæ sequuntur opida
superius memorata sunt.

n. Cajeta q., in agri Romani & regni Neapolitani finibus sita, crassissimam turrim habet, quæ *Mola* (* *Moles* dicitur agger a natura sepe inchoatus, ab arte perfectus. Fluctibus ita oppositus, ut aditum navibus facilem praebat ingressuris; portum vero ingressis securitatem cum ab hostibus, tum a procellis, adferat. talis est *Moles Genuæ*, *Messinæ*, *Cajetæ*, aliisque urbibus maritimis non paucis. *Cajeta* vetus nomen servat *Gajeta*, hæc Turris de qua Buno mentionem injicit, ad viam Appiam sita est.) dicitur: portu & arce celebris est. *A Magno Consalvo* Ferdinandi Catholici auspiciis expugnata est anno 1504. In castello est facellum, ubi foris supra fores *Caroli Borbonii* in Romæ expugnatione succumbentis corporis vestrum visitur; cum istâ inscriptione: *Autio Imperio, Superata Italia, Devilto Gallo, Pontifice Objesso, Roma Capta, Caroli Borbonii Hoc Marmor Cineres Retinet. Regnum Neapolitanum Calori obnoxium est, maxime cis Apenninum: trans montem illum exitus non est adeo vehemens, præterquam in Apulia. Fere ubique irrigatur fontibus ac fluminibus, quæ Apenninus ex*

utroque latere emittit: Ubique vinum fert,
& oleum; Pascua habet lata; equi Neapolitan
i in pretio sunt, qui ad annum 20 ad
laborem sunt idonei, si bene curantur.
Nulla ibi reperiuntur animalia venenata;
præter Tarantulas, quarum moscus musica

Aaa 2 fanatur;
capolitani soli natura & fertilitas

nimentum, ob singularem firmitudinem, situmque loci, *clavis*
totius regni appellatur.

fanatur; & Chersydros, qui serpentes ita
dicti, quod in terra & aquis vivunt. Locustæ tamen agris magnam sèpe inferunt
perniciem. Habet babalos vegetos & grandes;
& omnis generis animalia r. *Campagne* ager fertilissimus est; ubique fere bis in
anno fert flores; *Principatus Citerior* cœlum
habet temperatum: unde plerique ibidem
diu vivunt. *Principatus Ulterior* armentis di-
ves est, & fructibus abundat. *Basilicata* pro-
fert crocum, & magnus ibidem est mellis
& ceræ proventus. *Calabria* præter cætera
bona habet manna, quod ex frondibus, ra-
mis & rupibus colligitur: Præstantius tamen
est, quod ex frondibus colligitur. *Calabria*
Citerior frugum dives est, optimumque emittit oleum. Mori hinc sunt plurimæ; unde
serici conficitur magna copia. *Calabria*
Ulterior habet equos generosos; & mellis in-
gentem fert copiam. *Apulia* æstus exper-
tur vehementissimos: muscas habet adeo
importunas, ut inde natum proverbium:
Qui poenas inferni vult preguastare, ille astem agat in Apulia, hyemem ad Aquilam.
Capitanata solum habet siccus & arenosum,
pabulum tenue est, sed tanta bonitate,
ut exiguum armento sufficiat. Ex
pascuis istis Rex sèpe ducenta & quinqua-
ginta ducatorum millia conficit. Regio il-
la fere tota caret arboribus. *Barensis* ager
temperatissimus est. Sed Tarantula hic plus
nocent: serpentes ibi sunt multi, quos ci-
coniæ conficiunt. *Hydruntinus* ager fulmi-
nibus obnoxius est. Tantam fert olei co-
piam, quæ universæ posset sufficere Italiam.
Chersydri ibi sunt multi, & locustæ, quas
Cavalettas vulgo vocant; earum examina
sæpe agros depascent, nisi *Gavii* (est
genus volucrum) ea dissiparent. Multi ibi-
dem sunt in plebe leprosi; quoniam carne

suilla & sicibus siccis vicitant. In Comitatu
Molissenſi tot sunt feræ, ut ferina caro vi-
lius veneat, quam domestica. *Aprutium*
Citerius cæteris hujus regni partibus frigidius est. Fert frumentum, vinum, oleum
& crocum. Pix ibi ex terra eruitur. Ni-
ves hyeme tantæ deciduat, ut ex monti-
bus devolutæ viatores obruant. *Aprutium*
Ulterius quoque frigidum est; unde Prover-
biū modo memoratum. Ad Aquilam ur-
bem tanta croci provenit abundantia, quæ
universæ Europæ videatur posse sufficere.
^a De regni Neapolitani incolis Itali habent
proverbium hoc: *Regnum Neapolitanum est*
paradisus; sed incola sunt demones s. Nus-
quam fere plures reperiuntur meretrices,
quam Neapol. Mulieres tam splendide ve-
ftiuntur, ut, quænam nobilis, quæve ple-
beja sit, vix dignosci possit. Ad seditiones
Neapolitani sunt proni, adeo, ut anno
hujus seculi 47. à vili pescatore ad rebel-
landum fuerint concitati. Neapolitanorum
lingua inquinatior est; ac magis Calabro-
rum: ridicula Apulorum. *Calabri* sunt a-
stuti, ingenio acri, expediti ad faciendum iter.
Apuli robusti, ingenii sunt obtusioris.
Aprutii incola generosi, candidi, for-
tes, liberales, fideles.

HEKELII.

^q A *Cajetâ*, nutrice *Aenea* sic dicta.

^r Etiam hoc Regnum *Ingeniorum* præ-
stantiæ & *Corporum* robore adeò est felix ac
beatum, ut nulli alteri Regioni cedat.

^f In hoc Regno multi sunt *Viri Principes*,
seu *Regni Proceres*, & præter eos septem
quoque *summa Regni Officia*, *Magnus nps*
Comeſtabilis, *Magnus Iuſtitiarus*, *Magnus*
Admirans, *Magnus Quæſor*, *Magnus Pro-
tonotarius*, &c.

a Neapolitanorum mores.

CAP.

C A P. XL.

*De Episcopatibus Italiae, Academiis, & Urbium
clarissimarum Epithetis.*

I.

*A*rchiepiscopatus in universa Italia sunt triginta: quorum in Neapolitano regno viginti & unus; Neapolitanus; Capuanus, Salernitanus, Melphitanus, Surrentinus, Beneventanus, Theatinus, Acheruntinus, Sipontinus, Manfredoniensis, Canusinus¹, Traniensis, Baritanus, Tarentinus, Maderensis, Brundisinus, Hydruntinus, Rossanensis, Consentinus, Sancto-severinensis & Reginus. In reliqua Italia novem; Senensis, Florentinus, Pisanus, Ravennensis, Genuensis, Taurinensis, Mediolanensis, Venetus, & Gradensis.

II. *Episcopatus*, ut admodum tenues, sic innumeri. Nam quoties opidum aliquod civitatis jure donatur, Episcopus simul eidem contribuitur; ita ut nulla civitas perhiberi possit, quæ Episcopum non habeat, & reciprocè, quæ Episcopum habeat, civitas negari nequeat.

III. Cæterum Patriarchatus, qui Aquilejæ erat, Venetas ^{Patriarchatus.} translatus est.

IV. *Academie illustres* sunt: Patavii, Bononiæ, Pisis, ^{Academie.} Se-nis, Perusiæ. At minus celebres, Augustæ Taurinorum, Fer-rariæ,

R E I S K I I.

¹ Præter Episcopatum, quem sibi Pontifex Rom. vendicat, OEcumenicum & universalem, sex episcopales sedes Cardinalium Rom. ecclesiæ adhuc eminent; (1) Ostiensis, (2) Portuensis, (3) Praenestina, (4) Sabinensis, (5) Tusculana, (6) Albinensis. Quibus reliqui Archiepiscopatus ordine justo succedunt, plures tamen, quam quos ab Autore nostro numeratos videoas, si scriptores Itali, ex iisque Aub. Miræus in Lib. I. de Statu S. Relig. Christ. c. 10. adhibeantur. Amplius duo reipubl. Venetae Patriarchatus, Venetus nempe, in locum Gradensis hodie constitutus, & Aquilejeniss, Utinensi opido nunc addictus. Denique varii sequuntur Episcopatus, quos omnes tamen sùo Miræus numero comprehendit. ^b Academiæ porro Italicae omnium antiquissimæ sunt, omnes tamen seculum tertium decimum ortu suo ac vetustate non longius excedunt: Bononiensis etiam juris Rom. restituto cultu, & Salernitana medicinæ quandam studio florentissima præcelluit. De singulis, si quidem ita lubeat, Mittendorpium, Lansium, & Conringium in Antiq. Academ. conferre poterit, cui visum est.

A a a 3

REIS.

^a Patriarchatus duo. ^b Academiæ.

rariæ, Romæ, Firmi, Neapoli, Salerni, Maceratæ in Marchia Anconitana.

*Urbium clarae
etissimarum
spitheta.*

V. Urbium Italicarum tantus est splendor, nitor, tanta festivitas, & magnificentia, uti haud facile toto terrarum orbe quidquam invenias, quod cum his conferri possit: at eximiæ claritudinis sunt novem: quarum Epitheta, ut in Italia per ora hominum feruntur, hic apponam.

*Roma sancta.
Neapolis nobilis.*

*Venetia opulentæ.
Genua superba.
Mediolanum magnum.*

Florentia pulchra.

Bononia pinguis.

*Ravenna antiqua.
Patavium doctum.*

VI. Roma dicitur *santæ*, vulgo *Roma la Santa*, ob Pontificis maximi sedem. Neapolis *nobilis*; vulgo *Napoli la gentile*, ob frequentiam Principum, Comitum atque equestris ordinis virorum. Venetia *opulentæ*, vulgo *Venetia la ricca*: ob potentiam atque opes immensas. Genua *superba*, vulgo *Genova la superba*; ob superbam ædificiorum magnificentiam. Mediolanum *Magnum*, vulgo *Milano la grande*: ob amplitudinem urbis, civiumque numerositatem. Florentia *pulchra*, vulgo *Fiorenza la bella*; ob ædificiorum splendorem, vicorum munditiem, latitudinem ac directionem. Bononia *pinguis*, vulgo *Bologna la grassa*; ob lascivam agri fertilitatem. Ravenna *antiqua*, vulgo *Ravenna l'antica*: ob ædificiorum totiusque urbis vetustatem. Patavium *doctum*, vulgo *Padova la dotta*, ob celebre literarum studium.

C A P. XLI.

D E S I C C I L I A .

I.

OMnes Interni maris insulas magnitudine juxta ac claritate antestat Sicilia; quondam, si veteribus credimus,

contine-

R E I S K I I.

Bochartus in Chanaan Lib. I. c. 30. à Punicis originibus nomen Siciliæ priscum arcessit: a Idque vel ab voce סִילְיָה sicul, i. e. perfectione, tanquam insula cæteris perfectior majorque dicatur, vel ex voce סִילְוָה segulaia, i. e. botris, quorum fructu, vino uisque foecunda describitur. Si-

gani amplius ex lingua Phœnicia שַׁנְנִים sekenim, i. e. vicini suam appellationem traxisse Virō doctissimo videntur. Id enim tribus ille capitibus egit, ut auctoritate veterum confirmaret Petros in parte non solum Siciliæ occidentali à Lilybæo ad Pelorutum, sed orientali etiam ad Pachynum usque, amplius meridionali vestigia sua & nomina impressisse, urbibus æque ac fredo Siculo hujusque Syrtibus aut vadis duobus pericu-

a Sicilia unde?

continens & Italiæ annexa: post, interfuso Siculi maris freto, avulsa; cœli clementia ac soli ubertate adeo felix, ut borreum Romanorum appellaretur. Nomen *Sicilia* à *Siculis*, Latii quondam in Italia incolis, habuit: antè fuit dicta, *Sicania*, à *Sicano* Rege, qui ante Trojana bella, cum amplissima Iberorum sive Hispanorum manu advectus, insulam de suo nomine *Sicaniam* populumque *Sicanos* appellavit. *Trinacria* item, & *Triquetra*, à triangula forma Græcis atque Latinis dicta est, quippe tribus promontoriis in diversa procurrrens, Græcæ literæ, quæ δέλτα dicitur, imaginem efficit. *Pachynum* vocatur promontorium, vulgo nunc *Capo Pássaro*, quod Græciam spectat; *Lilybeum*, nunc *Capo Boeo*, quod Africam; *Pelorum*, nunc *il Faro*, quod in Italiam vergens freto alluitur. Id angustum & anceps, alterno cursu atrox, sævum, & *Scyllæ Charybdisque* horrendis nominibus inclytum est. *Scylla* est scopulus versus Septemtrionem: *Charybdis* mare vorticosum versus Meridiem, utrumque noxiū appulsi.

*Sicania**Trinacria.
Eius promontoria.**Pachynum.**Lilybeum.
Pelorum.**Scylla.**Charybdis.*

II. Cæterum ipsius insulæ summa *longitudo* est inter Pelorum *Lilybæumque* promontoria, mill. Germ. l. *latitudo* à Pachyno ad Cephalædium opidum mill. German. xxxv.

*Magnitudo
Sicilia.*

III. Urbes olim in hac claræ; in litoribus *Messana*, ci- vium

*Urbes Siciliæ
maritimæ.*

periculosisimis *Scyllæ* ac *Charybdi*. ^a *Scylla* enim Punice *Sepli i. e. exitium*: *Charybdis* quasi *חַרְבָּדָן* *chor-obdan*, i. e. *foramen perditionis*, significet. *Scylla* promontorio *Scyllæo*, quod Itali vocant, adiacet, ingens aquarum ultro citro commen- tium perturbatione: *Charybdis* autem huic opposita est rabiosa maris ebullitio, & vortex quasi turbine agitatus. Cum voraginem istam Siculus *Urinator Pelecula* jussu Friederici regis Siculi perlustrasset, aquas in fundo concitatissimas, Euripos, Scopulos, & Carcharias multos deprehendit. Vid. Kircherus A. M. Luc. Lib. x. part. II. c. i. & Bochartus loco citato, ubi de singulis urbibus multa notata dignissima occurunt.

BUNONI S.

^a Qua de causa urbs dicta fuerit ^b *Messana*, cives vero *Mamertini*, sententiis discrepant autores. Ipsa urbs primam Zancle dicta fuit: deinde à *Messenius*, qui à Lace-

H E K E L. I. I.

^a Dicitur enim hæc Urbs causa fuisse pri- mi Belli Punici.

^b Plura vid. in Not. ad iv. Capit. seq.

BUNO:

^a *Scylla & Charybdis.* ^b *Messana,*

Taurome-
nium.
Catana.
Syracusæ.
Camarina.
Agrigentum.

vium Romanorum, qui Mamertini vocabantur, *Zanclo*, id est, *Falx*, antè dicta, nunc *Messina*, ^b *Tauromenium*, nunc *Taormina*, ^c *Catana* sive *Catina*, nunc *Catanio*; ^d *Syracusæ*, urbs omnium totius insulæ clarissima, nunc *Saragusa*; ^e *Camarina*, nunc *Torre di Camarana*; ^f *Agrigentum*, quod Græcis

BUNONIS.

^b Ad ^a *Tauromenium* e mare eructabat fragmenta navium. à Charybdi haustarum, itaque litus hoc *Copriam*, id est, *sterquilinum* vocabant.

^y ^b *Catana* *Hætna* imminet: agrumque Catanæum non tam corrumpi cineribus *Hætnæ* ferventibus, quos eructat, quām secundum & feracem effici, Strabo auctor est. Radices etiam producere, quibus adeo pingueſcant oves, ut rumpantur: & quadragesimo circiter aut *L.* die sanguis ex auribus iis detrahendus sit. Ejus urbis duo juvenes, *Amphinomus* & *Anapias*, magnam pietatis laudem consequuti sunt, quod ingruente ab *Hætna* repentina urbis incendio, parentes senio graves, in humeros suos elatos, eripuisse periculo scribuntur. Hinc ^c *Piorum Campi*, monti huic finitimi, videntur appellati. Ejus urbis civis fuit *Galeottus Bardaxes*, qui tanto fuisse robore scribitur, ut aſnum lignis onustum manibus à terra sublevaret; & equum absque freno incitatissimè currentem, transversum lignum complexus, coxis cruribusque sisteſet. ^d

^d Urbis ^d *Syracusarum* quinque hæ fuerunt partes, *Acradina*, *Tycha*, *Neapolis*, *Insula*, & *Epipola*. Ambitus ejus fuit stadiorum *clxxx*, id est milium *xxii*. cum dimidio. Varias fortunæ mutationes experta est, à *Dionysis* oppressa, *Agathoclem*, aliosque dominos satis impotentes, tulit. A Romanis bello Punico I. per triennium obfessa, & *Archimedis* arte & ingenio defensa, tandem à *M. Marcello* capta est. Archimedes tum, præter voluntatem & edictum Marcelli, cæſus est. Multi ibidem florere viri celeberrimi, *Hiero*, *Theocritus*, *Philemon*, *Epicarmus*, qui eo maximè celebratur nomine, quod *utilia pueris precepta dedit*. In portu *Syracuso* Atheniensium classis, *Nicia* duce, devicta est. ^e

^e ^f *Camarina* in litore inter duos amnes posita fuit, quorum alter nunc *Frascolari* seu *Frascolani*, alter *Camarana* vulgo vocatur. Juxta eam fuit ^f *Camarina palus*; unde natum proverbium; *Camarinam ne moveas*, quod ex Apollinis oraculo ortum, quo paludem istam, urbi vicinam, siccari vetabat, exhalantem jam incolis perniciem, quem exarescere coepisset. At majus iisdem malum creavit, contra oraculi vocem siccata. Hostes enim per eam ingressi urbem ceperunt. ^f

^g ^b *Agrigentum* s. *Acratas*, ad fl. cognominem, celebritate, & opulentia ingens fuit. Fastum & delicias etiam sepulchrorum magnificentiam declarare, quorum nonnulla *equis*, quædam *aviculis* concinata, *Diodorus Siculus* tradit. Porro ditissimum omnium Agrigentinorum celebrari *Gelliam*, qui compluribus domi sua diversis ad excipiendos hospites exstructis ad portas janitores constitutis: quibus imperatum fuerat, ut, quoscunque vidissent advenas, ad hospitium invitarent. Quod exemplum alii quoque imitati; quibus prisco more humaniter & benigne cum hominibus conversari studium fuerit. Contigit aliquando, ut quingenti equites hibernâ tempestate à *Gela* g illuc diverterent; quos omnes liberaliter suscepit *Gellia*: & confestim singulis chlamydes tunicasque ex arcis depromptas distribuit. Summa igitur civium opulentia effectit, ut tantum Agrigentini luxu diffuerent, usque adeo etiam, ut brevi post licet exitiali obſidione pressi, decreto tamen publico seſcriter, ne quis in excubis pernoctantium plus quā culcitram, peristroma, gaufape laneum, & duo cervicalia haberet. De ipsorum luxu *Empedoclis*, qui ipſe Agrigentinus fuit, hoc fertur dictum; *Agrigentini deliciis quotidie ita se dedunt, ac si crastino die morituri; domos vero ita exſtruunt, quasi eternas* *victuri.*

^a *Tauromenium*. ^b *Catana*. ^c *Piorum Campi*. ^d *Syracusæ*. ^e *Camarina*, ^f *Camarina palus*. ^g *Agrigentum*.

cis, *Acragas*, nunc *Gergenti*; ^a *Selinuntum*, Græcis *Selinus*, ^{Selinuntum.}
 nunc *Torre di Pulici*, vel *Terra de gli Pulci*, ^b *Lilybæum*, ^{Lilybæum.}
 literarum quondam studiis celebre, nunc *Marsalla*; ^c *Drepanum*, ^{Drepanum.}
 nunc *Trapani*; ^d *Panormum* vel *Panormus*, nunc *Pan-*
ermo; ^e *Soluntum*, Græcis *Solus*, nunc *Solante*; ^f *Himera*,
 nunc *Termini*; ^g *Cephalædis* nunc *Cifalù*; ^h *Tyndaris*, sive
Tynda.

victuri. Nobilitavit hanc urbem in primis Phalaridis crudelitas, qui æneo bovi inclusos homines torquere solitus, & primum ei indidit architectum infelicis illius machinæ Perillum Athenensem.

HEKELI.

^a Quod non procul à *Drepano* Promontorio à *Zancleis* conditum scribunt.

^b Fuit quoque *Charonda*, inter Atheniensium Legislatores in primis celebrati, Patria, abi, testante *Cicerone*, fuit *Simulacrum Cereris*, quod à Viro non modò tangi, sed ne afpici quidem fas erat.

^c De hâc Urbe extant plura in Not. ad §. iv. Cap. seq.

^d Conf. *Erafmi* Chiliad. I. Cent. I. *Adag.* LXIV. p. 39. col. b.

^e Quæ Urbs quoque *Sicilia* est, vulgo *Cherza* dicta.

BUNONIS.

^f ^a *Selinus* inter *Hypsam fl.* qui' hodie *Belici*, & *Selinuntem fl.* condita fuit; palmissis abundasse scribitur.

^b *Lilybæum* opidum in promontorio ejusdem nominis, olim fuit munitissimum adeo, ut decennalem sustineret obfidionem. *Diodor.* Portus ostium obstruere fructu olim conati sunt Romani. E regione *Lilybæi* sunt *Ægades Insulae*; ad quas commissio prælia navalium classis *Punicæ* instructissima, à *C. Lutatius Catulo* col. victa, & bello *Punico* I. finis impositus est.

^c ^d *Drepanum* in peninsula situm est, cuius latus insignem cingit portum, maximum etiam navium capacem. A curvato isto litore, in quo exstructum, id nominis à falces sortitum videtur, quod *Amilcar Barca*, Hannibal's pater, communii, & sedem

belli contra Romanos delegit, atque tutatus est diu; donec jussu Carthaginensium pacem cum Lutatio victore componerent. Vicinum ei fuit ^e *Eryx* opidum in ejusdem nominis monte, in quo *templum Veneris & Anchisa sepulchrum*.

^f ^g *Panormus*, ex duabus vocibus πάνως & πάνως compositum; quorum illud omnino, hoc *navium stationem* significat, quasi extium portum dicas, hodie Siciliæ caput est, & Proregis sedes, cui vicina quoque paret Sardinia. ^h

ⁱ ^k *Soluntum* opidum inter *Eleutherum* amnem & *Thermas Himerenses*, in dextro promontori latere fuit, hodie prorisus jacens cernitur. Castellum nunc ibidem est, cum emporio frumentario, vulgo *Solanto* dictum, portum habens capacissimum, ubi thynnorum præclarus est piscatus.

^l ^m *Himera* fluvius & opidum, quod ab *Hannibale* Carthaginensium duce destruētum est. *Fluvius* verò est totius hujus litoris ferme maximus, & solus in media admodum insula. Ab *Aquis* sive *i Thermis Himerenses* natum est vulgare vocabulum *Termini*.

ⁿ ^o *Cephalædis*, sive *Cephalædium i*, op. à Κεφαλὴ, id est, *caput*, nomen habet, quod ad verticem præruptæ rupis, promontorii speciem habentis, olim conditum fuit. Postea tamen à *Rogerio Rege* ad angulum rupis translatum est.

^p ^q *Tyndaris*, olim nobilissima civitas, cuius pars ^r vi maris abrupta est. Ejus disruptionis vorago ingens & horrenda etiam nunc ibidem conspicitur. Ab hac urbe ^s promontorium nomen habet.

HEKELI.

^t Plura legenda Not. oc. ad §. iv. Capit. sequ.

Bbb

^u Hodie

^a *Selinus*. ^b *Lilybæum*. ^c *Ægades* inf. ^d *Drepanum*. ^e *Eryx* mons & op.

^f *Panormus*. ^g *Soluntum*. ^h *Himera* op. & fl. ⁱ *Thermæ Himerenses*.

^k *Cephalædis*. ^l *Tyndaris*.

Myla.

Opida Siciliæ mediterraneæ.

Flumina Siciliae.
Onobala.
Cyamoforum.
Terias.
Anapus.
Elorus.
Cela.
Hypsa.
Belici.
Himeræ.Tyndarium, nunc *Santa Maria di Tindari*; ^o Myla, nunc Milazzo.IV. Intus ^a Centuripe, nunc Centorve; ^b Agyrium, nunc S. Filippo d'Agirone; ^c Assorus, nunc Azaro; ^d Enna, nunc Castro Janna; ^e Leontini, nomen retinet; Neetum, Noto; Motyca, Módica.

V. Fluviorum nobilissimi sunt, Onobala, quin & Taurominus, nunc Cantara: Symæthus, nunc la Jareta, Cyamoforum ab Centuripis, & Chrysam ab Assoro devehens: Terias, nunc Fiume di S. Leonardo: Anapus, hodie Alféo, cum Cyane fonte, nunc la Pisma, apud Syracusas: Elorus nunc Abiso: Cela, nunc Fiume di Terra nuova: Hypsa, & Crimissus, qui nunc vulgo Belici dicuntur: duoque Himeræ, quorum alter, nunc

ⁱ Hodie Cefalu à Leandro dictum.^k Plinio Lib. II. c. 92. p. 26. testante.^l Cujus Strabo etiam mentionem facit Lib. VI. Geogr. p. 416.

BUNONI S.

^o ^a Myla opidum cervicem peninsulæ occupat, quæ nunc vulgo dicitur Capo di Milazzo. Myla vero istæ arx belli ac præcipua sedes fuere Sext. Pompejo adversus Augustum: quo tempore nobilitatæ sunt clade navalی, quam Pompejus ab Augusto ad portum ejus opidi accepit.^π ^b Centuripe ad Ætnæ montis radices sunt. Gellia opulentissimus Agrigentinorum; formâ exili & despecta ad Centuripidos legati munere fungens, quam in concessionem populi progreffus, omnium risu exciperetur, quod formam celebritati nominis minimè parem viderent, respondisse scribitur: *Hoc ne tantopere mirarentur. Siquidem Agrigentini pro more obseruent, uis forma præstantissimos ad incliti nominis civitates mitiant; ad humiles verò, nec magnificiendas, sui similes.* Posterioribus tamen temporibus ejus civitatis prædicatur opulentia, atque in amicitia & societate Romana fuisse scribitur; & Augusto ad debellandum Pompejum multum tulisse adjumenti.^p ^c Agyrium ^m à Centuripis versus Occidentem hybernum, in sublimi colle situm,

celebre reddidit nativitas ipsius Diodori Siculæ Historici; cui ferè uni omnem antiquitatis memoriam & olim debuerunt Siculi.

^o ^d Assorus inter Ennam & Agyrium jacet dextrorum, medio ferè itinere.^r Enna ^{xiiii.} millia passuum ad Meridiem versus distat ab Agyrio, in præcello loco sita, omni aditu circumcisa atque dirupta. Circa quem collem lacus lucique plurimi cum lefftissimis floribus & ^e Pratum, ex quo Proserpina, Cereris filia, à Plutone rapta; & propter ea loca Spelunca, qua Dis pater seu Pluto cum curru exisse, abreptamque ex loco virginem Proserpinam absortasse ferebatur, qui locus quid in mediâ insulâ putabatur situs, ^f Umbilicus Siciliae nominatus est.^v Leontium ⁿ Georgia Sophiæ patria est ^o. Cæterum citra Siciliam ex adverso promontorii Tyndarii sunt ^g Æolia septem insulæ: Eædem Lipariorum & Hephaestides & Vulcanæ dicuntur. Earum nomina sunt Lipara, Therasia, sive Hiera, quia Vulcano sacra nocturnas evomit flamas; Strongyle; Dydyme; Ericusa; Phœnicusa & Euonymos.

HEKELLI.

^m Seu Agyra.ⁿ Hodie Limius.^o Ejus Ager valde fertilis est ac frugifer.

BUNO-

^a Myla. ^b Centuripæ. ^c Agyrium. ^d Assorus. ^e Pratum Proserpinæ. ^f Umbilicus Siciliæ. ^g Insulæ Æoliæ septem.

378

P H I L I P P I C L U V E R I I

nunc *Salsa*, in Libycum pelagus; alter, nunc *Termini*, in Tyrrhenum mare devolvitur, ambo ex iisdem fontibus orti, insulam in duas partes secare falso à veteribus traduntur.

VI. *Montium* clarissimus maximusque est φ *Ætna*, nunc ^{Montes} *Siciliae* *Ætna*. Monte *Gibello* ♀, nocturnis miris incendiis: cuius crater XX. stadia patet. Inde est x *Eryx*, vulgo nunc *Monte di Tra-* ^{Eryx} *pani*.

BUNONI S.

φ a In *Ætna* monte q fuit Templum Vulcani, in eoque periisse scribitur *Emperocles Agrigentinus* r. Plura de hoc monte cogniturus legat Cluverii Siciliam Antiq. l. J. cap. 8. f.

χ b Sub *Eryce* monte *Cyclopis cadaver* inventum est anno C. 1342. Quam rem pluribus describit Cluverius Sicil. Ant. lib. I. c. 2.

HEKELLI.

p Aut *Mongibello*. (* Saraceni qui Siciliam occupaverunt sua lingua montes universos dicunt *Gebal*, quæ vox nihil aliud significat quam *montem*: Hinc *Gebal* tarick unde nostrum *Gibraltar* ad fretum Gaditanum fecimus. Itali neglecta nominis origine

a *Ætna* mons. b *Eryx*.

CAPUT XLII.

De Incolis Siciliae & nova ejus descriptione. I

I.

I Ncolas habuit Sicilia primos *Cyclopas*, & *Læstrygonas*, id ^{Incolæ} *Siciliae* est, *gigantes*, gentes barbaras atque truces, ut historiis ac fabulis

REISKI.

i Thucydides Lib. VI. Scylax, Diodorus Siculus, Strabo, Dionysius, Halicarnass. & Pausanias priscos incolas longo recensent ordine: Bocharto tamen est persuasissimum, præter *Phœnices* & *Græcos* non admisisse Siciliam plures incolas, quam indigenas; adeoque *Cyclopes*, *Læstrygonas*,

Sicanos, Elymos, Siculos, Phocenses, non tam gentes fuisse varias, quam diversas in una gente factiones, quæ proxima ex Italia, ut verosimile videtur, paucis post gentium divisionem seculis huc immigraverint. Illud tribus in Sicilia receptis linguis, *Græca*, *Punica*, & *Sicula*, multisque auctorum veterum testimonii c. 30. statuminat. De Bbb 2

a Gentes & linguæ Siculæ.

fabulis ossa immania in insula reperta fidem faciunt. Dein Iberi ex Hispania, duce Sicano, insulam obsedisse feruntur. Post hos Siculi, ex Sicilia Italiam. Dein Phœnices à Tyro ac Sidone litora ejus occuparunt: hos Græci ejecerunt; cum quibus lingua etiam Græca inventa est.

II. Imperium ab initio penes Reges ac Tyrannos stetit, donec maxima pars insulæ in Carthaginiensium potestatem incideret. His devictis Romani sibi vendicarunt, primaque fuit quam in Provinciæ formam redegerunt. Justiniani Imperatoris tempestate Vandali ex Africa eam occuparunt: quibus à Belisario Justiniani duce pulsis, Saraceni postea invaserunt. Hos tandem ejicit Tancredus Normannus: cuius nepos Rogerius, ut antè memoravimus, primus Apuliæ & Siciliæ Rex creatus est. At postquam hoc regnum in duo capita divisum, Suevi Germani Siciliæ regno potiti sunt, quibus pulsis Galli recuperarunt. Sed trucidatis his ab incolis ad Vesperas, quas vocant, Siculas, ad Arragoniæ; tandemque ad Castiliæ reges devolutum est. *

III. Tota

De urbibus seorsim confer Thom. Fazellam Dec. pr. Hubert. Golzium Thom. 4. Antiquit. de Sicilia, Cl. Mavium Aretium, & Petrum du Val, qui singularum epiteta producit ordine. Caput omnium ^a Messina extat opulentissima ac munitissima, & motibus & 1674. contra regem Hispanicum, belloque concitato Gallico tum famosissima. Cæterum Archiepiscopatus Siciliæ cum octo Episcopatibus & multis Soc. Jesu collegiis Miræus Lib. I. c. 5. recensuit: ^b Ætnam quod attinet, illum subterraneo cum Pyrophylacio camino quasi profundissimo, externoque ambitu, itemque multis admodum incendiis in Mundo subterraneo Kircherus exposuit: Illis adde duo incendia unum A. 1669. alterum 1692. ultraque urbibus vicinis. & Insulæ universæ motu terræ exerto damnosissima. Ideoque Bochartus non improbabitur, qui Ætnam Punice dictum voluit ^{אַתְּנָה אֶתְנוֹ} Attuno, i. e. fornacem aut caminum, aut caliginem ex illo profectam. Huc spectant vicinæ, quas Cluverius omisit, ^c Æolides insulæ, quarum una est maxima, eadem-

que Lipara, cæteræ sunt minores: ^d Vulcaniæ porro novem cum Strongyle omnium famosissima. Denique nec ^e Malta Siciensis præteriri debet, aut Melite (Græce Μελίτη) ab rege Hispano Rhodiis equitibus, aut S. Johannis equestri ordini concessa, munitionibus, portu, civitate, ac Turcicis oppugnationibus celeberrima. Vid. Quint. Hedui, Hubert. Foliettae ac Burch. Niederstetii descriptiones accuratae: Cæteras Italorum Topographias lubens prætero: Ut Bochartus hanc Phœnicium coloniam recte מליטה Melita, i. e. refugium appellari monuerit: ubi Episcopatus & magni ordinis Magister hodieque vigent, quem usitato elogio Principem Maltæ Gozique nominant. Alia vero fuit Africana Μελίτη Melitta olim ab Hannone Poeno condita; cuius mentionem ipse Periplo infrauit. Alia autem Melite aut Melitene, Illyrico vicina, quam plures Geographi antiqui memorant.

BUNONIS.

^a Eandem ferè fortè experta est Sicilia; quam

^a Messina, ^b Ætna, ^c Æolides. ^d Vulcaniæ. ^e Malta.

III. Tota nunc in tres regiones, quas *valles* vocant, divisa est; quarum una ^a *Vallis Demona*, Pelorum promontorium spectat: altera ^b *Vallis Neeti*, Pachynum: tertia ^c *Vallis Mazarae*, Lilybæum.

IV. Urbium clarissima est ^d *Panormus*, caput regni ac Proregis, quem Hispaniarum Rex mittit, sedes: urbs est ampla ac spatiofa; hominum multitudine, ædificiorum superbia, ci-vium opulentia insignis. Secunda est ^e *Messana*, & ipsa magna

Tres Valles;
Demona.

Neeti.

Mazara.

Urbes Siciliae
hodie clarae.
Panormus.

quam regnum Neapolitanum. Nam post *Normannos* hanc quoque insulam per matrimonium cum *Constantia Henricus VI.* Imperator adeptus est. Deinde *Carolus Andegavensis*, Manfredo & Conradino oppres-sis, utrumque regnum Neapolis & Siciliæ invaserit. Gallis verò ad Vesperas trucidatis, Siculi *Petrum Arragonia* Regem repererunt: ejusque successores regnum hocce tenuerunt, donec per matrimonium *Ferdinandi Arragonii* & *Isabellæ Castilianæ* regna illa, & quæ ad ea pertinebant, copulata sunt. (* At nuperrimè ab Hispanica corona Sicilia & Neapolitanæ provinciæ *Carolo Austriaco*, Imperatori hodierno, ejusdemque Posteris vel Heredibus in perpetuum ad-dictæ sunt; ut jam præmonuimus.)

B U N O N I S.

^a *Vallis Demona*, cuius limes est *Himeræ Borealis*, vulgo *Termini*, & *Jarettæ*, olim *Symethus* aut *Terias*, nobiliora opida habet, *Messinam*, *Catanam*, *Cephalœdium*, *Pharum*, *Randatum*, *Maniacum*, *Cenuripen*, *Troynam*, *Capitum*, *Nicosinum*, *Pollitium*, *Taurominum*, *Milazzo*. (* *Melius Vallis Emonia*, Italicè *Valle d'Emona*. Ita ut D' sit articulus, non initialis nominis littera, usus tamen alias prævaluat.)

^b In *Valle Neeti*, que inter *Jarettam* & *Himeram Australem* seu *Gelam*, hodie *Salso*, jacet, sunt *Syracusæ*, *Camarina*, *Augusta*, *Terra Nova*, *Rayalbutum*, *Agyre*, *Aydonum*, *Motyca*, *Calata Theronis*, *Paliconia*, *Licodia*, *Claromons*, *Mazarenum*, *Neetum*, *Motya*, *Leontini*.

^c *Mazara Vallis* qua reliquam obtinet *Sicilia partem*, habet *Marzullam*, *Mazaram*, *Drepanum*, *Panormum*, *Terminos*,

Castellum Gulphanum, *Agrigentum*, *Alcamum*, *Montem Regalem Marinaum*, *Narum*, *Bivonam*, *Corilonem*, *Jatum*, *Entellam*, *Triocala*, *Salemin* &c.

^d *Messanæ* cives cum Panormitanis de dignitate contendunt. ^e *Panormus* a vero portum habet insignem, mole superba & castro munitum; item palatum regium, & hortos amoenos, &c. (* Hodie *Palermo* dicitur) b.

^f *Messina* vulgo *Messina* portu gaudet commodissimo & capacissimo; suburbia pagorum in morem sic producit, ut una platea ad XII. millia passuum porrigitur: unde milites ad subitas Turcarum irruptiones reprimendas evocantur: ad decem armatorum millia ex iis in urbem saepe convolant. ^g Bibliotheca *Messanæ* asseratur *Constantini Lafcaris* ex libris manuscriptis constans. *Jactant Mamertini*, seu *Messinenses* epistolam B. Virginis ad se scriptam d. *Antonellus Mamertinus* pictor primus fuit, qui colores oleo diluere edocuit. In urbis illius agro magna est mororum frequentia; unde multum ibi conficitur ferici.

H E K E L I I.

^a Seu nostra ætate *Palermo*.

^b Sed & h. I, non solum Hispaniarum Pro-Rex, sed & multi Barones atque Nobili. Fuit olim Romanorum Colonia, ob loci amoenitatem atque fertilitatem FELIX cognominata.

^c Patria est *Ibyci*, Poëtæ illius *Lyrici*, cuius interfectores prodiderunt *Grues*, quem admodum ille ipfis prædixerat, & post *Plutarchum*, in *Libell.* np. de *Garrulitate*, qui habetur Tom. II. Oper. Edit. *Aubr.* p. 509. etiam *Ausonius* Poëta hoc *Verfu* indicavit:

Bbb 3

Ibycus

^a *Vallis Demona*. ^b *Neeti*. ^c *Mazara*, ^d *Panormus*. ^e *Messana*.

gna, opulenta ac splendida. Reliquæ urbes illustres sunt:
^a Catana, ^b Syracusæ, ^c Tauromenium, ^d Agrigentum, ^e Neetum,
^f Mazara, ^g Marsalla, ^h Drepanum, ⁱ Termini, ^j Enna: Drepanenses naufica scientia reliquos Siculos præstant.

V. Ar-

Ibycus ut perit vindex fuit altivolans Grus.
 d Hujus Urbis incolas etiam hâc de causa
 Mamertini dicti sunt, quoniam Mamerti-
 nini, Natio Campana eò Colonos misisse
 dicuntur. Unde Vinum Mamertinum, h.e.
 Messinense, pro optimo ac præcipue nobis-
 litatis Vino undique habetur.

BUNONIIS.

^a ^b Catana à Frederico II. eversa, ab
 Arragoniis est restituta, à Carolo V. mœni-
 bus & propugnaculis cincta, Academiam
 habet celebrem ^e. Portus ejus grandibus
 lapidibus est plenus. Ager circa hanc ur-
 bem mire ferax est, quoniam cineribus Ætnæ
 dicitur fecundari; cuius eruptionsibus
 urbs illa sèpe infestatur. Malo isti super-
 stitiosi opponunt remedium S. Agathæ ve-
 lum; quod ibidem asservatur. (* Supersti-
 tiofum usum vocat vir Lutheranus. Aliter
 sentiunt Catanae qui à reliquiis beatæ
 virginis martyris inter liquentes metallicæ
 materiæ torrentes urbem suam servatam
 profitentur.)

^b ^c Syracusa vulgo Syracosa f nunc tota
 intra insulam Ortygiam est compacta, du-
 pici gaudet portu. Porto Maggiore, &
 Picciolo; unicam habet portam ad Isthmum;
 ubi duo sunt excitata propugnacula. Cher-
 fonesius ipsa in mare procurrens insulæ for-
 man efficit; in vertice habet arcem Mania-
 cis dictam, scopulisque undequaque muni-
 tur. Civium numerus indies minuitur. ^g

ⁱ ^c Tauromenium vulgo Taormina in cel-
 so colle possum est opidum.

^x ^d Agrigentum vulgo Gergenti ad fl. Ger-
 genti egregiè munitum & cultum est, qua-
 tuor leucis à mari distans, in colle pos-
 tum; Septemtrionale latus Castello muni-
 tur; ad urbem unicus patet aditus. ^h

^λ ^e Neetum vulgo Neto; unde huic valli
 nomen inditum.

^f ^μ Mazara, unde regioni & Valli huic

nomen, Principum Saracenorum olim fuit
 sedes.

^v ^g Marsalla, olim Lilybeum, hodie ag-
 geribus & propugnaculis firmata est.

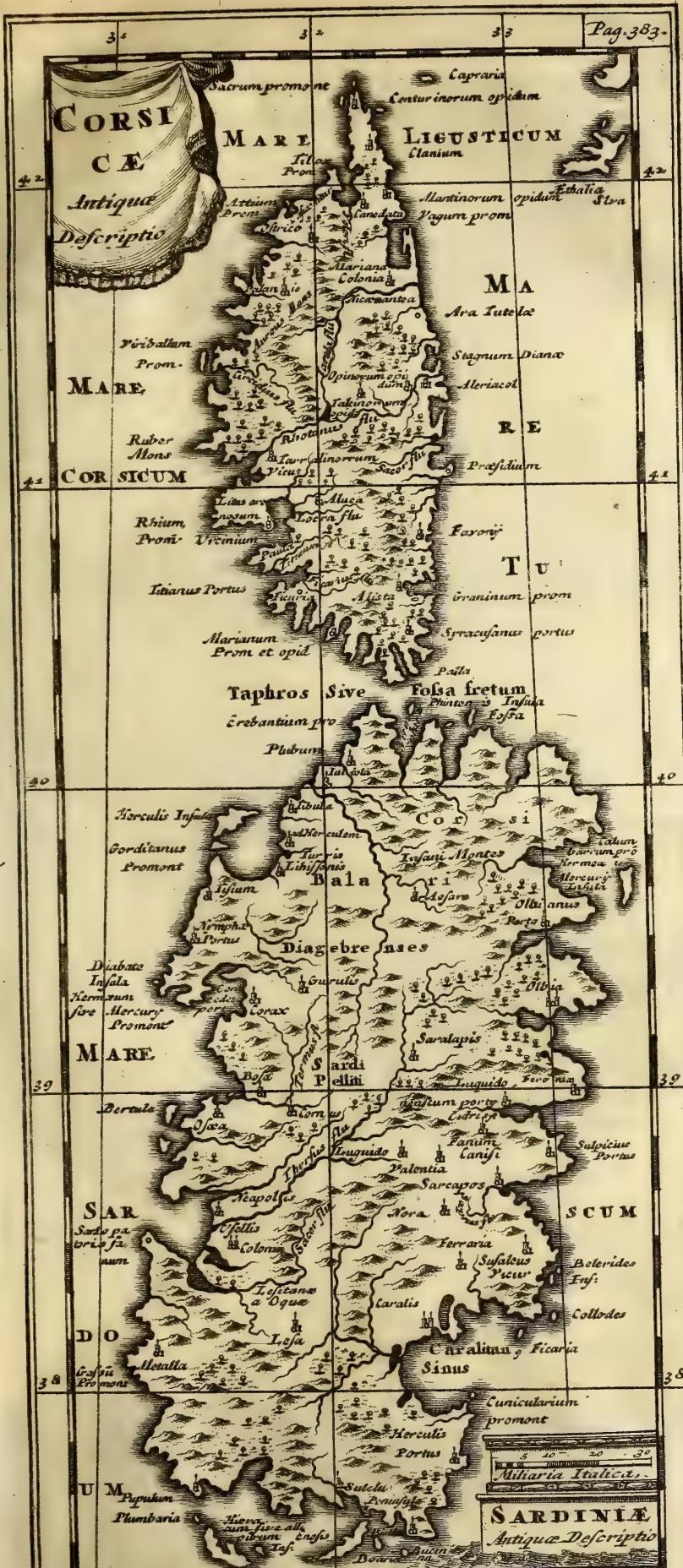
^ξ ^h Drepanum vulgo Trapani vel Trapa-
 no urbs cum portu capacissimo ad radicem
 montis S. Juliani. Urbs hodie munitissima
 est, & peninsula ei adjacens à Carolo V.
 Imp. in insulam & munitissimam Siciliæ ar-
 cem est exstructa.

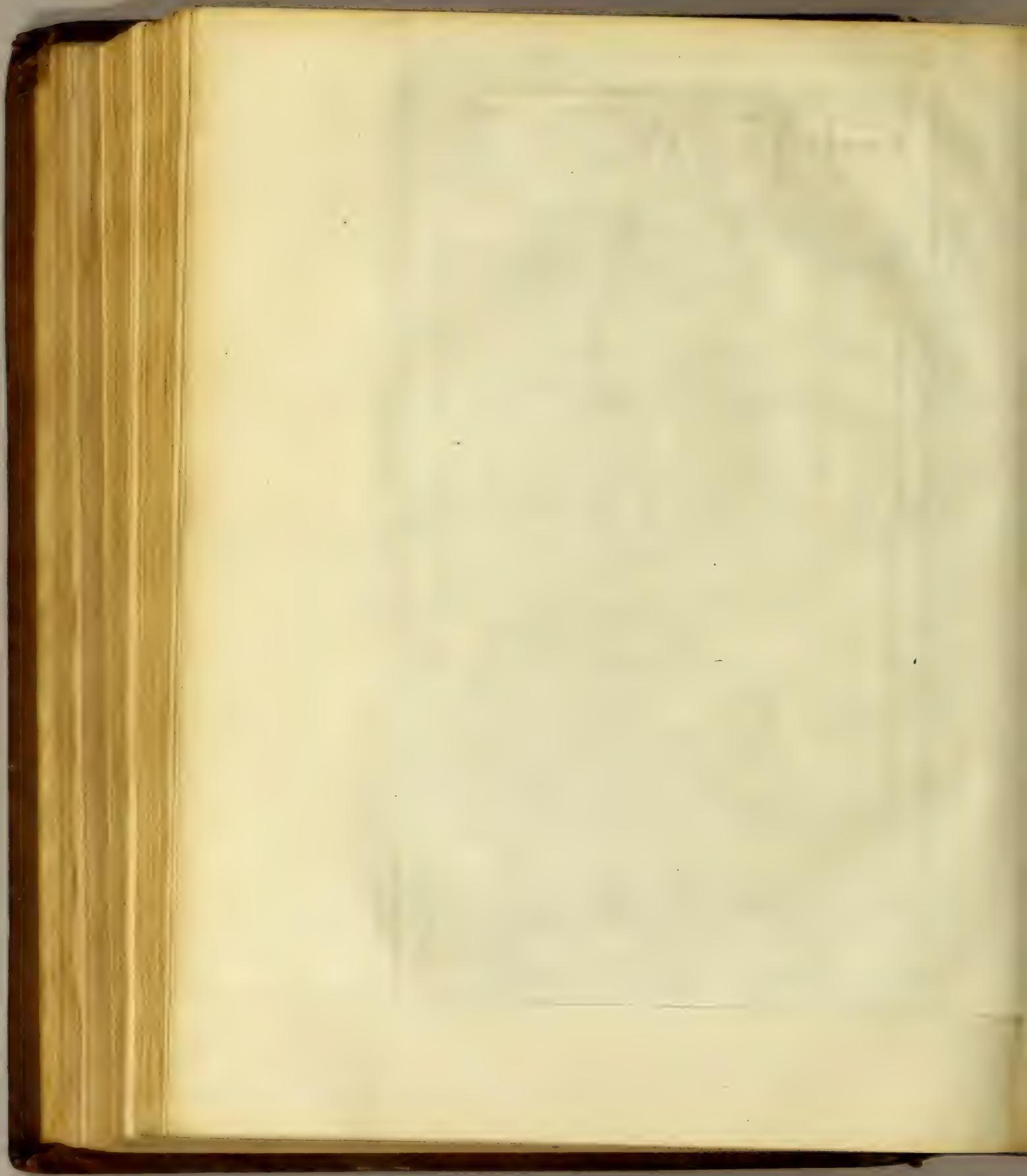
^o ⁱ Termini, olim Himeræ, urbs hodie
 splendida & incolis frequens est.

^τ ^k Enna, etiam Castro Janni vocatur;
 in excelso & undique prærupto monte si-
 ta, totius Siciliæ habetur umbilicus. In ea
 diu hæsit Fridericus II. cujus arx hodie
 exstet. Ab ista haud procul sunt montes ex
 sale nativo. Ut coeli ^l Siculi summa est
 temperies ac salubritas; sic soli insignis ibi
 conspicitur fertilitas: quanquam universa ins-
 ula uno solo perpetuoque faxo constare
 videtur: Hodie tamen in extrema insula
 versus Occidentem parte magna conspicu-
 tur solitudo, multaque nunc deserta & ve-
 pretis dumetisque obsita jacent, quæ si co-
 lerentur, haud minus ingenium suum proba-
 rent cultoribus, quam quæ sunt fertiliſſi-
 ma. Verum incolis universa insula longe
 minus nunc frequentatur, quam olim. Nunc
 enim præter Panormum, Messanam, & Ca-
 tanam, reliqua opida nihil habent celebre;
 plerisque in ruinis jacentibus. Quibusdam
 tamen in locis adeo ferax est ager Sicu-
 lus, ut frumentum sèpe reddat hodie cen-
 tuplex: Multum habet olei & mellis, mag-
 numque vini proventum. ^m Siculi fere
 omnes hodie sunt diferti, faceti, callidi,
 injuriæ impatientissimi, ac irritati haud fa-
 cile placari possunt: id quod Vesperæ Si-
 culæ Gallis funestæ loquuntur. Libertatis
 sunt amantissimi; ab Hispano tamen diffi-
 culter in officio continentur. Anno 74.
 Messanenses rebellarunt, rebusque desperatis
 opem

^a Catana. ^b Syracusæ. ^c Tauromenium. ^d Agrigentum. ^e Neetum. ^f Mazara.

^g Marsalla. ^h Drepanum. ⁱ Termini. ^k Enna. ^l Siculi soli fertilitas &
 natura. ^m Siculorum mores.

V. Archiepiscopatus sunt tres; *Panormitanus*, *Messanensis*, ^{Sicilia Ar-}
& Montiregalensis. Academia publica est *Catanæ*: & alia Pa-
 normi.

opem Gallorum imploraruut: à quibus *Mef-*
sana hodie tenetur. Idem alia quoque
 nonnulla Siciliæ opida Hispanis extorserunt.

H E K E L I I .
 e Ubi docuerunt *Dicaearchus*, *Aristotelis*
 auditor, *Joan. Gaius Cephalædianus*, *Fran-*
cijus Maurolycus & alii.

f *S. Sarazoa*.

g Meminit quoque hujus Urbis *Strabo* Lib.
 VIII. Geogr. p. 693.

h *Empedoclis Philosophi & Phalaridis*, Ty-
 rannorum sævissimi, patria, sicuti sup. in
 Notis ad Litt. z. §. III. Capit. Anteced.
 dictum est.

C A P. XLIII.

De Sardinia & Corsica. i

I.

S E cunda magnitudine maris Interni est *Sardinia*, & fertilis ^{sardinia soli}
 insula, & soli quam coeli melioris, atque ut *secunda*, sic ^{natura.}
 penè ^b pestilens. A *Sardo* Herculis filio nomen sortitam esse ^{Nomina}
 fabu-

B U N O N I S.

a Sardiniam fructuum proventu præ-
 stantem *urbis Romana benignissimam*, unâ
 cum *Sicilia* appellat *nutricem* *Valerius Maxi-
 mus* l. 7. c. 6. Solum enim habet insula
 hæc magna rerum copiâ beatum, frumenti
 verò excellenter feras est; *cum primis circa
 Caralim*.

b Ea insulæ ora, quæ ad Aquilonem &
 Italiæ continentem est converfa, aspera
 est & montosa. Inter montes aër plerum-
 que turbidus & pestilens includitur. In hac
 insula neque serpentes neque lupi gignun-
 tur: sed b Solifuga tantum; animale exiguum,
 simile aranei forma, ita dictum, quod *Solem fugiat*. In metallis argenteis plurimum
 est: nam solum id argenti dives est: occul-
 tum reptat, per imprudentiam supercedentibus
 perniciosum. Venenum ibi non nas-
 citur: nisi circa fontes maxime c *herba Sardonia*, plurimis scriptoribus memorata,
 apio similis; quæ comesta vescentium ner-
 vos contrahit, rictu ora diducit; ut, qui ita
 moriuntar, ridentium facie intereant. Hinc

proverbio *risus Sardonius* dicitur a. Sed
 fontes quoque habet calidos & salubres, qui
 medelas afferunt, aut solidant ossa fracta,
 aut abolent à solifugis infertum venenum,
 aut oculis medentur & coarguendis valent
 furibus, quibus cæcitatem præbent: si sa-
 cramento dato oculos aquæ ejus teterint.

H E K E L I I .

a Apud *Erasm. Chiliad.* III. Cent. V.
 Adag. I. pag. 597. Col. a.

R E I S K I I .

i Fabulas olet, quicquid de ^d *Sardo* &
Corso, filio Herculis Africani, quem Ma-
 ceridem vocant, utroque Græculi prodide-
 runt. *Nihil enim tam est obviuim*, quam
 conditores fingere, unde ignota terrarum no-
 mina deducant, ait Bochartus Lib. I. c.
 31. Ergo primæ Carthaginis coloniæ, quæ
 huc migraverant, Insulam שָׁרְדָה ^c *Sarda*, i. e. Vestigium à figura, simili deno-
 minarunt. Sic Græci veteres eandem ιχ-
 νοῦσαν καὶ ε κανδαλιῶτιν ἡ κανδαλώπη διὰ
 τὴν

a Sardinia. Felicitas soli. b Solifuga. c Herba Sardonia. d Sardus & Corsus. e Sanlinia unde?

Magnitudo.

fabulantur Græci, cum antè Sandaliotis & Ichnusa, à soleæ effigie, ipsis diceretur. *Longitudo* ejus à Calari, ad fre-
tum quod est inter Sardiniam & Corsicam, complectitur mill.
Germ. xlvi. *Latitudo* à Gorditano promontorio, Capo di Monte
Falcone & Capo di Argentera, ad promontorium Columbarium,
juxta Olbiā, mill. German. xxvi.

Urbes, Cara-
lis.
Sulci.
Olbia.

II. Urbium quondam celeberrimæ, ^a *Caralis*, nunc Cagliari,
Italis, & Sardis Cagliari: ^b Sulci, Carthaginensium quondam
colonia, nunc *palma di Sole*: ^c Olbia nomen in vestigiis re-
tinet.

Cultores.

III. Colonos in eandem deduxisse dicuntur *Sardus* Hercu-
lis filius, ex Libya, & *Norax* Mercurii à Tarrezzo Hispaniæ
urbe: & item *Jolaus*, à quo populi *Jolaënses*. Deinde *Ilien-
ses*, & *Locrenses*, *Corsique* in eandem pervenerunt. Postea
Carthaginenses occuparunt. At his primo bello Punico expul-
sis,

τὴν διαισθητα τῷ τοῦ ἀνθρώπου ἵχνει, i. e.
propter similitudinem humani vestigii appell-
arunt, inquit Aristot. de Mirabil. Sic
Rhora, Calaris, Sulchi, Albia & Ogrylla
ad eandem originationem Punicam; Jolaen-
ses etiam & Ilienses, idem populus, Corsi-
nempe *Ιλαί* ab montibus dicti, tan-
quam Silvestres ferosque dixeris, revocan-
tur. ^a Corsica quoque Bocharto illo ipso
auctore *Κέρκυρα* Corsis tanquam filofo Po-
enisi habitatoribus appellationem debuit: Alb-
ica vero Græce *Αλεπία* & *Αλεπία*, duo
unius urbis nomina Phocensibus huc digres-
sis, qui Poenos expulerant. Nam Aleria
primum Calaris Punico quodam vocabulo
apud Diod. Siculum Lib. V. dicta legi-
tur. Sic Insula *κερκύρα* δὲ κύρνος quasi cor-
nuta promontoriis ab angularibus è Punico
Κέρκυρα Kirno i. e. cornu appellari etiam
videtur. De animalibus Insulæ plura me-
morabilia idem Bochartus, de Catechite la-
pide Petrus du Val pluresque Geographi
observant.

BUNONIIS.
^y ^c *Caralis* à Phœnicibus olim condita,
hodie in tres distinguitur civitates, mœni-

bus suis circumdatas. Inde ^d *sinus Caralitanus* & ^e *promontorium Caralitanum* nomen
habent. Ab eo promontorio Africa absit
ducenta millia passuum. Plin. l. 3. c. 7.
(* In Colle sita, portu gaudet optimo,
arce firmissimâ defenditur, commercio va-
let; ampla, frequens; Archiepiscopi, pro-
regis, & Academiæ sedes. (Ed. Lond.)

^d ^f Sulci maritima fuit urbs cum portu,
in meridionali insulæ latere, haud dubiè
sub primum Carthaginensium in hanc insu-
lam adventum condita.

^e ^g Olbia, M. Ciceronis frater *Quintus*,
Sardiniae Proconsul, sedidit. Secundo loco
fuit à Caralibus, ^h *Olbianus portus*. Ptole-
mæo inter Olbiā, & ⁱ *Hermæam* insulam,
sive ^k *Columbarium* promontorium medius
ponitur, ac est ille, qui inter duo promon-
toria, quibus vulgares appellationes *Capo
Camino* & *Capo Cavallo*, primò in sinum,
deinde in lacum inter opida, quibus vulgaria
vocabula, *Castro Desen*, *Siniscola*, *Lode* &
Pefata, protendit. (* Sardinia, duci Sa-
baudie qui Regis Sardiniae nomen gerit,
pro Sicilia quam post Ultrae&tinam pacem
possidebat, nunc paret.)

BUNO-

^a Corsica. ^b Cyrnus. ^c Caralis. ^d Sinus Caralitanus. ^e Promontorium Caralitanum. ^f Sulci. ^g Olbia, h Olbianus portus. ⁱ Hermæa insula. ^k Co-
lumbarium promont.

sis, Romani suo imperio adjecerunt: cui paruit usque dum declinante Romano Imperio *Sarraceni* invaserunt. His ejēctis *Genuenses* ac *Pisani* aliquamdiu de ejus dominio contendērunt, donec Pontifex Romanus utrorumque erexit manibus *Arragoniæ* Regibus assignaret: quo titulo tandem ad *Hispaniarum* Reges pervenit.

IV. Urbium nunc clarissima *Calaris*, caput Insulæ, portu ^{Urbes clariss.} nobilis. Præterea *Oristana* & *Saffaris*.

V. At minor est *Corsica* fœsqui mill. German. ab Sardinia versus Septemtrionem distans: omni ævo malignè culta, quia aspera & multis in locis aditu difficultis. Dicta est primùm *Terapne*: mox *Cyrnus* Græcis, à *Cyrno* Rege, quem Herculis filium volunt. Denique *Corsica* à *Corsa* bubulca, muliere ex Liguria; qua duce Ligurum manus in eam ingressa est: & *Corsi* à duce dicti coloni (*). Longitudo Insulæ est à *Sacro promontorio*, nunc *Punta di Marono*, sive *Capo Corso*, ad promontorium *Granianum*, *Capo di Manza*, mill. German. xxx. Latitudo à promontorio, quod hodie *Capo di Foro*, usque ad *Alteriam*, mill. Germ. xx.

VI. Urbes quondam clarae: *Alteria* & *Mariana*, quarum ^{Urbes} nomina ruinis jacent.

VII. *Tus-*

BUNONIUS.

a *Caralis* *b* jam tum ab initio fuit totius insulæ caput, postquam à Phoenicibus condita, & à Carthaginensibus habitata est. In hac urbe *S. Augustini* ossa fuerant posita, quæ deinde *Paviam* deportata scribuntur. In eadem urbe Carali hodie *Gubernator* insulæ cum magno Comitum & Baronum numero domicilium habere solet. *c*

d *b* *Oristagni*, alias *Arborea*, Marchionatus caput est, portum habens commodissimum: sed urbs ob gravitatem aëris ex paludibus corrupti pœna deserta est.

e Vulgo *c* *Saffari* haud procul à ruinis Turritæ urbis antiquæ: est vero *Saffaris* parum munita. Cæterum *Sardos* ipsos homines patriæ suâ pestilentiores fuisse, quodam loco Cicero significat. Hinc pro vili merce interdum, & nimium per vulgata, dicebatur

vulgo *d* *Sardi venales*: Inde ortum, quod *T. Sempronius Gracchus* altero consulatu è Sardinia domita captivorum tantum numerum adduxit, ut longa venditione res in proverbiū abiret, *Sardi venales*. Hodie Sardi sunt crudeles, ac vino dediti: à Turcis capti fidem facile ejurant; sunt boni venatores, & boni nautæ.

e *Aleria*, Phocensium coloniæ, ruinæ pusillum à mari remotæ conspiciuntur. Bello Punico I. eam in tota insula *primam* ceperunt *Romani* L. Cornelio Scipione.

f *Mariana* quoque ruinæ à mari paullum recedentes *xxi.* circiter millia ab Aleria distant.

HEKELI.

b *S. Calaris.*

c Hæc *Sardinia* primaria Civitas à *Geographis* CCC

a Caralis. *b* Oristana. *c* Saffaria. *d* Sardi venales. *e* Aleria. *f* Marianæ.

(*) Corsi bello strenui, sed otiosi, inculti, in vindictam prompti, & latrocino dediti; unde nomen, *Corsaires*, navibus piraticis inditum. (*Ed. Lond.*)

Cultores.

VII. *Tusci* primi insulæ imperium occuparunt. Post hos *Carthaginenses*; mox *Romani*: dein *Saraceni*; quibus profli-gatis *Genuenses* ac *Pisani*, utris dominium maneret, inter se certarunt, tandem *Genuensis* cessit.

Urbes hodie
claræ.

VIII. *Urbes* in ea nullæ nunc claræ; præcipua tamen loca sunt; ^a *Adiazzo*, ^b *Nebbio*, ^c *Calvi*, ^d *Bonifacio*. *Calvi* est celeberrimus insulæ portus.

phis nonnullis in *quatuor partes* dividitur. *Media*, quæ fortissimo septa est Muro, proprie *Calaris*: *Ea*, quæ Orientem spectat, novum Oppidum, *Ea*, quæ Meridiem & Mediterraneanum Mare respicit, la *Gliapola*, seu *la Marina*: & *Quaria*, quæ ad Occasum vergit, *Stampax* nominatur. Suntque hæ tres Partes Suburbia quædam & Appendices Urbis *Calaritana*, quæ vulgo *Cagler* dicitur.

BUNONI.S.

^a *Ajacium* vulgo *Adiazzo* insulæ caput à quibusdam statuitur, ad mare in ejusdem nominis sinu jacet, opidum frequens est & opulentum, ubi *Genuenses* mercatores ne-gociantur.

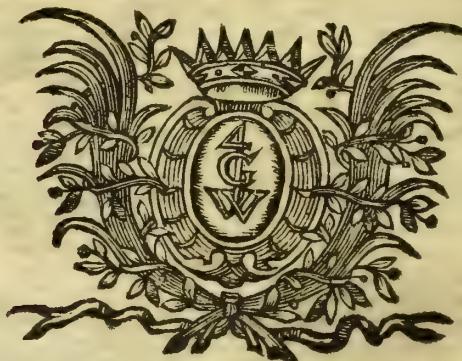
^b *Nebbio* opidum est cum Comitatu. Brietus hic memorat *Nebbi ruinas*, ex quibus excitatum videatur S. Florentii fanum.

^c *Calvium* opidum in mari situm undi-

que inaccessum, nisi ea parte, qua habet coenobium Franciscanorum: arx ejus egre-gie munita est. Opidum hoc à *Sarracenis* & Gallis frustra oppugnatum est.

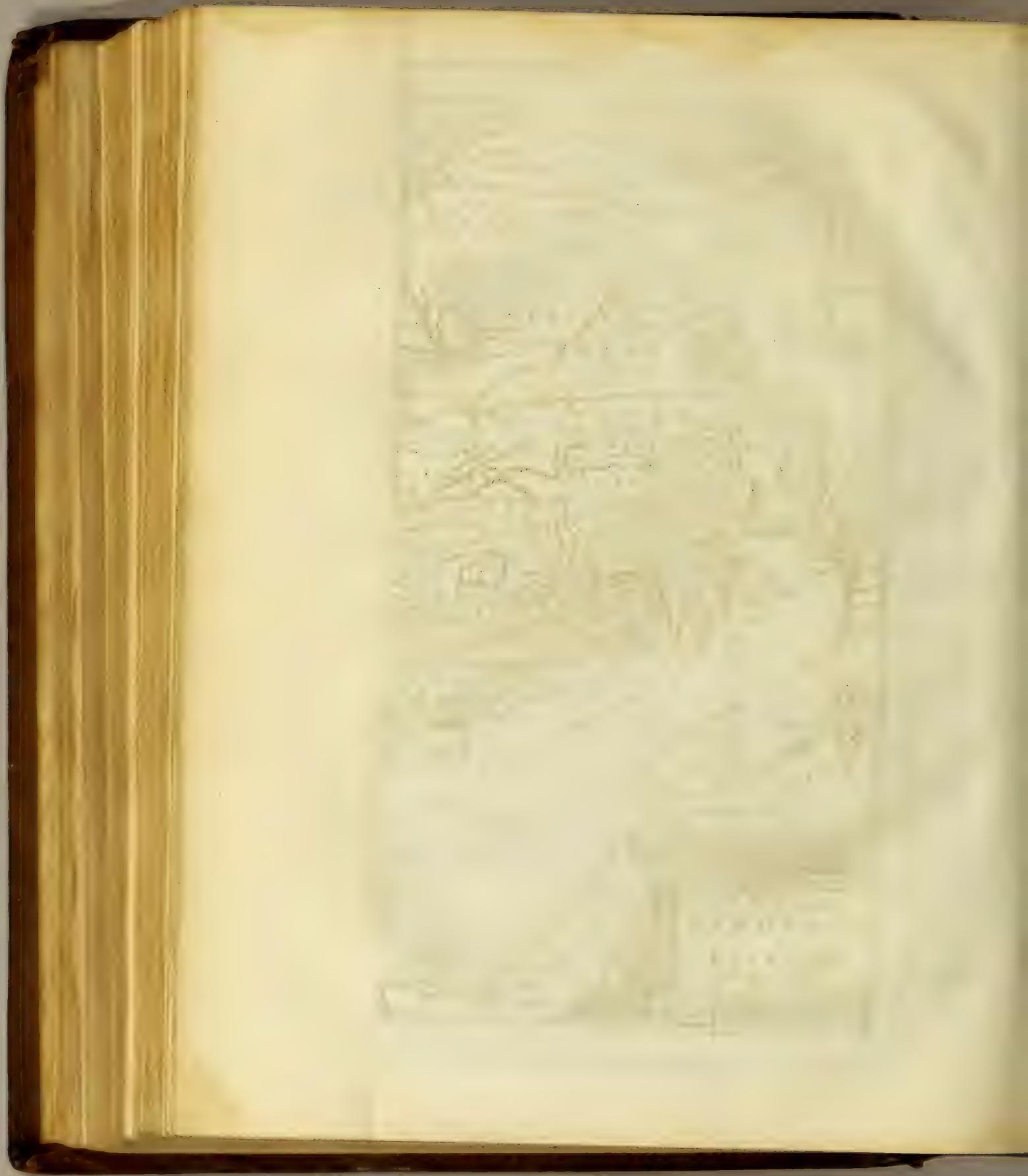
^d *Bonifaci* opidum in Chersoneso situm valde munitum; portum habet tutissimum: captum tamen à *Sarracenis* & Gallis; pace autem inter Henricum II. Galliæ regem; & Philippum Hisp. facta, legitimis Dominis redditum est. In opido ^e *Bastia* summus insulæ *gubernator* domicilium habet, hodie insulæ caput habetur, urbium quæ in hac sunt insula frequentissima est. In duas di-stinguitur civitates, quarum una, in qua castrum & arx munita, *Terra Nova* dicitur, altera *Terra Vecchia*. Cæterum, e in-cole olim fuere montium habitatores, de-diti latrociniis, feri, horridi, & ipfis be-stiis agrestiores; eoque nulli ferè usui Romanis, si quos illi cepissent aut emissent.

^a *Nebbio*. ^b *Calvium*. ^c *Bonifaci* op. ^d *Bastia*. ^e *Incolarum mores*.

LIBER

LIBER QUARTUS.

C A P. I.

D E P A N N O N I A.

I.

Ransgressis ex Italia Julias Alpes, *Pannonia* ^a con-
spicitur, solo fœcunda, viris fortibus, armisque ac
opibus maximè valida quondam regio ^{i.} *Nominis*
origo incerta. *Limits* ab Occasu habuit *Cetium* ^{Limita}
montem; is nunc amplissimis jugis, ab Savi Dravique fonti-
bus

H E K E L I I.

^a Hoc PANNONIÆ Regnum sub HUNGARIÆ ILLUSTRATÆ nomine optimè est descriptum à Georgio Czepke, Comario, qui Liber *Ultrajetti* Ao. huj. Sec. 55. in form. 12. est duplicatus. Extant & Levini Hulsi HUNGARICARUM Decades quatuor cum dimidiâ Antonii Bonfinii recognitæ & auctæ per Joann. Sambucum, & editæ Hanovia Ao. ejusd. Sec. VI. in fol. Nec ignota est *Disquisitio Hispérico-Politica* illa, quam Repianis litteris in 4. form. excusam *Martinus Schoedel*, Posonio *Hungarus*, de REGNO HUNGARIÆ Argentorati Ao. huj. Sec. 29. ipsis Calendar. Octobr. *Mathiá Berneggero*, t. t. Historiar. Prof. Publ. praefidente, habuit. Sed autorem istius Libelli, qui *PANNONIÆ felicibus auspiciis* Div. LEOPOLDI IMP. CÆS. AUG. debellata titulo est insignitus, & fine Anni (quem huj. Sec. 70. fuisse reor) & Loci denominatione in 4. f. evulgatus, *Jo. Albertum Portnerum*, à Theuren, Virum ita eruditum atque literatum, ut castissimis ipsius MINERVÆ oculis jampridem dignissimus sit habitus, esse, cum curiosorum Politicorum cohorte ego serio statuo. Hujus REGNI Rex hodiè est JOSEPHUS *Austriacus*, Div. LEOPOLDI I. Barbarorum Victoris felicissimi, Filius ex asse, alter ille, ætatem si spectamus, *Papyrius*, cui DEUS ter-benignus felix ac prosperum Imperium, *Consiliarios* fideles ac prudenteis,

PART. II.

Vicinos pacificos ac Vitam longævam ex gratiâ velit concedere. Corona Regia HUNGARIÆ Custodes sunt Comites Seczi & Cobary, Heroës omni laude atque honore afficiendi. Præter Janum Pannorum, Joannem Sambucum atque Martinum Schœdelium, HUNGARI clarissimi sunt sequentes, iisque juxta ordinem Alphabeticum sic locati: Joannes nempe Ferdinandus Behamus, Joannes Beyerus, Andreas Dudithius, Matthias Flacius, Georgius Henischius, St. Hieronymus, Joannes Honterus, Joann. Jesenius à Jesen, Nicolaus Istvanffius, Daniel Klefchius, Christophorus Laknerus, Matthias Langius, Georgius Lanius, Georg. Fridericus Magnus, Amicus meus re & nomine magnus, Daniel Guilelm. Mollerus, Fautor meus constans & beneficus, Albertus Molnar, Joannes Nadanius, Franciscus, Comes de NADASD. Alexander Julius Torquatus, Lib. Baro NOWYLLÆ, Petrus de Rewa, Comes TUROCENSIS, St. Martinus Sabiensis, David Spilenberger, Laurentius Toppeltinus, Joannes Troesterus, Stephanus de Werbevez, Matthias Zimmermannus, Fautor meus vetus, atque nonnulli alii. De admirandis hujus REGNI Aquis prodiit Georgii Wernerij Liber Colonia Ao superioris Sec. 95. in fol. & excudi curavit Francof. ad Mœn. in 12. maj. f. laudatus jam Mollerus meus Meditationem ad Amicum de Inſelis quibusdam Hungaricis prodigiosis Ao. huj. Sec. 72.

CCC 2

ex

bus ad Danubium usque variis nominibus pertexitur, primūm *Pleysz*, modo *Hengstberg*, mox *Dembberg*, dein *Herzberg*, *Schneeberg*, & *Kalenberg* dictus, ab Septemtrione, *Danubium* amnem; ab Ortu eundem Danubium & *Aureum* montem, nunc Hungaris *Macheck*; à Meridiē lineam ductam ab *Aureo* monte per confluentes *Timaci*, nunc *Lim*, & *Drini*, nunc *Drina*, ad fontes *Vnae* fluminis. Inde ^a *Caravancas* mons, & Pannonicæ, Carnicæque Alpes ad Savi usque fontes. Complectitur hodie *Carniolam*, *Croatiam*, *Vindorum Marchiam*, *Carinthiam*, *Stiriam*, majorem partem *Austriæ*, dimidium *Hungariæ*, *Sclavoniam*, *Bosniam*, partemque *Serviæ*.

Pannonia
Superior.

Inferior.

II. Divisa fuit in *Superiore* & *Inferiore*. *Superior*, quæ & prima *Consularis*, versus Occidentem est: in qua nunc *Carniola*, *Croatia*, *Vindorum Marchia*, *Carinthia*, *Stiria*, *Austria*que major pars. *Inferior*, quæ & secunda *Consularis*, in Orientem vergens, complectitur *Bosniam*, *Sclavoniam*, & quantum *Hungariæ* *Danubium*, *Dravum*, *Arrabonemque* amnes interjacet. At ea utriusque Pannoniæ pars,

quæ

ex aere unà cum nive in agros delapsis, qui Liber, ab Autore dono quippe jampridem mihi exhibitus, cuilibet Rerum curiosarum scrutatori meritò est commendandus. Interèa que de Regno HUNGARICO fusi sunt dicenda, vid. *Funcii* mei Tom. I. Part. II. Cap. VIII. Orb. Imper. Erot. XXXIV. p. 559. sequ.

R E I S K I I.

I a Pannoniâ num suis incolis Pannoniis, num regioni Pannones indiderint nomen, ex historia neque Græca neque Romana satis aperte haec tenus constat: A Pannone rege admodum incerto, Sambucus appellationem primam voluit arcessere, & origines regni ab anno post Noachicam eluvionem CLV. & à stirpe Semi ultima gentem suam. Sed quicquid illud est ex amore in patriam, ac errore non levi provenit, nullis autem Scriptorum veterum testimoniosis. Id constat ex Appiano, libroque hujus de bellis Illyricis, Pannoniā suis regulis aut ducibus paruisse, antequam C.

Ostavius Cæsar Aug. domuerat regionem; Tiberiusque in præficia formam redigerat: Hujus rei documenta memoratu dignissima numi adhuc ænei & argentei præbent. ^b Post-hac Pannonia vel prima fuit & superior; vel secunda & inferior: Illa præficiam præfiale atque metropolin Vindobonam habuit: Hæc præficiam consularem, & caput Sirmium (vulgo Sirmisch) partemque Saviam sive Ripariensem & Interamniam continuit. ^c Ultimo duabus Pannoniis, quæ sæpius plurali efferuntur numero, accedit Valeria, sive Ripensis, & hæc quidem vel ab urbe Illyrici Valeria, vel in honorem Valeræ Diocletianæ filiæ denominata. Vid. præter Suetonium, Florum, Dionem, Facitumque Notit. Imper. & Spanhemii ad Geogr. Introduct. itemque Schurtzfleischii res Hungaricæ.

BUNONIIS.

^a *Caravancam* montem Ptolemæus supra Formionis statuit ostium; quo situ supra Histriam ac pars est Ocriæ montis.

BUNO-

^a Pannonia. ^b Duplex. ^c Triplex.

quæ inter Dravum Savumque fluvios porrecta, *Valeria*, sive
Pannonia Interamnia & Riparenſis dicta est.

III. Sic igitur hodie *Hungaria* vix tertiam sui partem in
veteri Pannonia habet; cum reliquum trans Danubium in
Jazygibus Dacisque obtineat.

IV. Urbium clarissimæ ^a *Segeſta*, quæ & *Siscia*, nunc *Si-*
ſeck, in Croatia; ^b *Petovio*, vel *Patavium*, *Pettaw*, in Sti-
ria; *Amona*, *Unterlaubach*, Romanorum colonia; ^c *Naupor-*
tum, *Oberlaubach*, in Carniola; ^d *Vindoniana*, quæ & *Vin-*
dobona, nunc *Vienna*, in Austria; ^e *Scarabantia*, nunc *Scar-*
bing; ^f *Sirmium*, nunc *Simach* in Hungaria; ^g *Taurunum*,
vulgo *Belgrad*, & Germanis *Griechsweissenburg*.

Pannonia
Valeria s. In-
teramnia &
Riparenſis.

Urbes.
Segeſta.
Patavium.
Amona.
Nauportum.
Vindoniana.
Scarabantia.
Sirmium.
Taurunum.

BUNONI S.

^a Ad Colapis Savique confluentes est
Segeſta sive *Segeſtica*, cum vicina insula
ejusdem nominis; circa quam urbem non
contennendæ res gestæ, Augusto Imperante.

^b *Siscum*, quod hodie est, Turcæ ceperunt
anno 1493.

^c *Patavium* ad Dravum est, olim Ro-
manorum legionum sedes.

^d *Nauportum* est ad fluvium cognomi-
nem.

^e *Vienna* ad Danubium.

^f *Scarabantia* ruinæ sunt apud Zappri-
num opidum, Lazio teste; quod nova *Sca-*

rabantia dici potest.

^g *Sirmium* fuit ad *Bacantium* flumen,
ubi is in Savum influit, multis rebus à Ro-
manis Imperatoribus gestis clarum. *Probus*
Imperator ^h *Almus* montem apud hoc
opidum, & ⁱ *Aureum* apud Mœsiam, vineis
consevit. Idem tandem scelere & incursu
militum Sirmii in turre ferrata occisus est.
Ante Probum *Decius* Imperator natale solum

id fortitus fuerat. Constantii tempore Con-
cilium hac in urbe coactum fuit a contra

Arrium. ^b

^b ^k *Taurunum*, sive ^l *Alba Græca*, ad
Danubii Savique confluentes, à Solimanno
expugnatum est anno 1520. Quum in alterâ
Danubii ripâ haud longè à Belgrado in
Campo Maronis *Johannes Hunniades Ma-*
hometem II. profigasset anno 1456. Est
verò urbs illa multis turribus & duplice muro
munita. Suburbia habet amplissima, *Turcis*,
Græcis, *Judæis*, *Hungaros* & *Dalmatis*
referita. Cæterum, ad *Sabariam* flumen
^m *Stridon* est, D. Hieronymi patria.

HEKELI.

^a Circ. Ann. CHR. ccclvi.

^b Ubi, referente Alstedio Part. s. Divi-
sione xxxvi. *Thefauri Chronol.* p. 341. *Osius*
Cordubensis verberibus est coactus ab Subfir-
ctionem. *Photinus* in illâ Synodo quoque
convictus & damnatus est.

^a *Segeſta*. ^b *Siscia*. ^c *Patavium*. ^d *Nauportum*. ^e *Vienna*. ^f *Scarabantia*.

^g *Sirmium*. ^h *Almus*. ⁱ *Aureus* m. ^k *Taurunum*. ^l *Alba Græca*.

^m *Stridon* S. Hieronymi patria.

C A P. II.

De Incolis Pannonicarum & de regno Hungariae.

I.

Pannonia
Cultores,

Limites:

Primi, quos veterum monumenta tradunt, incoluere Pannoniā Pannonii, *Celtica gens*; quod Græci & Pœones vocarunt. *Julius Cæsar* primus terram ingressus; post eum item alii: at *Tiberius* tandem perdomuit. Tulerunt inde Imperii Romani jugum; donec post inclinationem ejus Goths invaderent, quos *Hunni* expulerunt; hos *Longobardi*; rursumque hos *Hunni*; tandem circa annum Icccc. sub Arnolfo Imperatore, gens quædam è *Scythia* profecta, oppressis Hunnis, totum quod nunc *Hungariæ* dicitur *regnum*, occupavit, Hunnorumque reliquiis mixta, nomen in eo constituit, quo etiam nunc *Hungari* indigitantur. At termini Hungariæ sunt, à Septemtrionibus *Carpates* mons, quo à Polonia ac Russia separantur: ab Oriente est *Transilvania*, & *Valachia*; à Meridie *Dravus* *fluvius*; ab Occidente *Stiria*, *Austria* atque *Moravia*.

II. Figura

BUNONIS.

α *Pannones* hosce cum *Pœonibus* quidam, Græci potissimum, confundebant olim. Perperam vero, ut *Dion* ostendit: cui constare ea de re ideo facilius poterat, quod ipse regioni huic præfuit.

REISKI.

¶ Pannonia jamdudum incursionibus extraneis infestabatur, α Gallicis atque Germanicis Cimbrorum maxime, qui ex ea Macedonia ipsamque Asiam irruperunt: Ita *Justinus*, *Pausanias*, *Appianus*, *Livius*, commemorant. Gentes in ea potissimas, perdilgens scriptor *Strabo Lib. VII.* recentiuit: Ultimum vero aut regem aut ducem Bationem indigenam appellavit, quem *Tiberius* multis præmiis ornatum, ut cederet facilius, Ravennam transtulit, *Suetonio* etiam teste. Sic Pannonia diu Rom. impe-

α Galli Cimbrique Pannon. b Vandali.
f Hungari seu Ugti.

rium tulit, donec sub Constantino Imp. gentes Germanicæ irruperunt, (1) b *Vandali* post A. quadragesima hinc iterum recessuri, (2) c *Gothi* longius post. A. C. 271. in his regionibus hæfuri, (3) d *Hunni* è *Scythia*, (4) e *Longobardi* sub rege *Audonio* post A. C. 540. (5) *Hunni* à Gothis antea exclusi sed rursum Albomi auctio reversi, (6) f His iterum ejectis *Ungari seu Ugti* ab ultima *Scythia* effusi, quos Agarenos communiter vocant, nomine per octo priora secula ignoto. Hæc'gens *Scythica Hungariæ* nomen imposuit, & toti Germaniæ bella creavit fermè perpetua, donec ab Henrico Aucupe, cæterisque Imp. ad obsequium & tributum annum redigeretur: Id Scriptores Germanici affirmant, Hungarici negant, & pacem pensione annua redemptam ajuat. g *Hungaria* vero hodierna partem Pannoniæ antiquæ minimam complectitur,

Danu-
c Goths. d Hungari. e Longobardi.
g Hungaria triplex.

II. *Figura ejus quadrata est*, cujus latera quatuor mundi cardines spectant. At maxima ejus *longitude*, à Patissi fontibus, vulgò die *Teisse*, ad Muræ, die *Meur*, confluentem, mill. Germ. LX. porrigitur, ac par ferme est *latitude*.

III. Dividitur in *Superiorem*, quæ trans Danubium, Poloniæ ac Transilvaniæ contermina; & *Inferiorem*, quæ cis Danubium, est. *Comitatus* in universa censentur L. At maximum regni partem hodie Turcarum atrox imperium miserè divexat.

IV. *Opida* in ea plurimum diruta, vel quæ existant, admodum tenuia, nisi Moraviæ Poloniæque propius accedunt, vulgò die *Bergstätte*. Clariora tamen sunt in *Superiori Hungaria*, β *Temeswar*; γ *Genadium*, vulgò *Chonad*; δ *Segedinum*;

Danubioque in superiorem & inferiorem, sed judicis & præfecturis in LXXIV. *Comitatus Germ. Hungarische Gespannchaften* dividitur. Sed Comitatus Zepusienium maxima sui parte (*Zirserland*) ad Polonus ex A. 1422. sub Uladislao rege transit. Bellis etiam per duo secula tractis pars regni magna, & urbes hujus munitione pleræque ad Turcos pervenerant: Sed tota nunc Hungaria bello postremo per annos undecim recuperata, & urbes munitissimæ Turcis eruptæ, regi Josepho hujusque patri Augusti Leopoldo iterum subsunt: Unico tamen Belgrado excepto, quod in nostratum aliquandiu manibus fuit, itemque Temeswaria, quam Turci hodieque tenent. Regnum Hungaricum ex electio hæreditarium factum Ordinibus suffragantibus, Josepho Astriaco non solum obtigit, A. 1687. sed manet quoque rumpantur ut ilia Turcis. Ergo numisma affabre factum idque argenteum Leopoldo Aug. Cæsari rectissime dedicabatur utpote Restitutori Hungariæ ob Budam receptam A. M DC LXXXVI. Vid. Bonfinius Petrus de Rhewa & Joh. Ferd. Behann. in Notit. Hungar. itemque Dreschleri Chronicum Saraceno-Turicum nostris cum notis & appendice singulari, unde discetur breviter, quid singulis cum urbibus & præterito quoquo & præsenti bello gestum fuerit.

BUNONI S.

β *Temeswaria* in *Comitatu Temesiensi*

est ad Temeonium fl. unde ei nomen quæsumum, urbs natura & arte munita, arcem habet bene munitam. A Turcis anno 1551. frustra obfessa; ac iterum anno sequenti, quo demum illa certis conditionibus Turcis a tradita est: sed isti contra datam fidem omne præsidium una cum tribuno b trucidarunt.

γ δ *Genadium & Cenadium*, Hungaria *Choniad & Chonad*, Germanis *Gyngisch*, non longè ab eo loco, ubi *Tibiscus Marysum* fl. qui hodie *Moracz* dicitur, excipit, inter *Segedinum* ad Occasum 2. & *Lippam* adortum 8. milliaribus, *Comitatui Conadiensi* nomen dedit. De hoc ipso loco Turcæ ac Transilvani fæpe acriter contenderunt.

δ c *Segedinum* sive *Segedunum* *Jazygium* urbs, ad *Tibisci*, & *Marfi* confluentes, *Genadio* proxima. *Ortelius* urbem hanc cum *Singidonensi*, quæ in Pannonia apud *Sirmium* est, confundit, de qua apud *Aurel. Victor.* olim urbs frequens, postquam in Turcarum venit potestatem *Solimanni* auspiciis, arx ei est imposita; A Christianis urbs illa, anno 1552. intercepta: sed à Turcis denuo recuperata est.

H E K E L I I.

a *A Stephano Losonse*, Prætore istius loci.

b *Stephano Losonse* nempe, quem *Casp. Maurerus* in *Chronic. Hungarico* p. 94. Edit. prior. neutiquam trucidatum esse pronuntiat.

BUNO^z

α *Temeswar.* β *Genadium.* c *Segedinum.*

Hungaria
figura &
magnitudo.

Hungaria
Superior.
Inferior.

Opida Hun-
garie Super-
rioris.

num; ^a Varadinum, vulgo Wardeyen; ^b Solnock; ^c Agria, cum arce Erla; duoque firmissima munimenta, ^d Zatmar & ^e Tockey. At in Montanis, die Bergstätte; ^f Cassovia, Kas-
saw, caput Superioris Hungariæ; ^g Eperies; ^h Leutsch; ⁱ Neusol; ^j Altsol, ^k Kremnitz; ^l Nitria; omniumque amœ-
nissima

BUNONIS.

^a ² Varadinum ad amnem qui hodie Se-
beskeres vulgo dicitur, in finibus Transylva-
niæ situm, illius & Hungariæ habetur clavis,
à Turcis nuper anno 1662. expugnatum est,
ac ab iisdem hodie tenetur.

^g ^b Solnok sive Zolnok, ad Tibisci & Za-
gywæ confluentes, est, Ferdinandi auspiciis
arx firmissima ibi fuit excitata, sed militum
perfidia turpiter deserta, in Turcarum venit
potestatem.

ⁿ ^c Agria vulgo Erlaw Jazygum urbs
supra Solnok Agrio fluv. rigatur, qui deinde
in Tibiscum sepe exonerat; à Turcis anno
1552. frustra obsesta; ac demum à Mahu-
mede anno 1596. oppugnata, à perfidis
præsidiariis prodita in Turcarum venit po-
testatem. Ejus expugnationem secutum est
prælium inter Maximilianum Imperatorem
& Mahomedem, quo Cæsariani viatores
Turcas in fugam conjecterunt; sed quum
nostris ex prædæ cupiditate deseruerint or-
dines, turpiter refugerunt panico quadam
terrore correpti.

^b ^d Zatmaria in finibus Transylvaniæ est
ad Lapum seu Lapeffum fl. anno 1562. à
Turcis frustra fuit oppugnata; ac denuo
hoc nostro seculo anno ab iisdem 1661. fru-
stra tentata.

^e ^e Tockey vino generosiori nobile opidum
ad Tyse sive Tibisei & Bodroch confluentes
est, 6. milliaribus Hungaricis à Zatmaria
distans. Natura ac arte munitum, saepè alias
oppugnatum, ac maxime anno 1605. annua
obsidione à Transylvanis quum esset fatigatum,
præsidiarii fame compulsi ditionem
fecerunt.

^x ^f Cassovia ad Hewath seu Hornath flu-
violum, 4. milliaribus Hung. ab Agria in
Septemtrionem jacet: Urbs elegans & munita:
à rebellibus Heiduccis Botzkayo fuit tradita
anno 1604. Incolitur illa à Germanis, &

Hungaris. Major civium pars Augustanam
proficitur Confessionem.

^g ^g Eperies à Cassovia 3. milliaribus Hung.
distat in Septemtrionem. Urbs frequens est
& munita ad Tarozam fl. sita ^e, anno 1605.
in bello, quod movit Botzkayus, hujus
obsidionem fortiter tulit ac repressit. Haud
procul ab ista urbe duo sunt fontes lethales.

^h ^h Leutsch totidem ferè milliaribus abest
Eperie in Occasum in monte situm. Opi-
dani plerique sunt Germani, & Augustanæ
Confessioni addicti. Senatores quanquam
Hungarorum more vestiantur; gestant tamen
pallia Germanorum.

ⁱ ⁱ Neusol à Leutsch in occasum jacet ad
dextram Granuæ ripam: In vicino colle arcem
habet bene munitam; ipsaque urbs multis
splendidiæ ædificiis est ornata. Sunt ibi fo-
dinæ, ex quibus effoditur cuprum, & argen-
tum vivum. Opidani loquuntur Germanicæ,
Hungaricæ & Venedicæ.

^j ^k Altsol abhinc duobus milliaribus
Germanicis in Meridiem ad sinistram ejusdem
fluminis Granuæ sita, à Germanis,
Hungaricis, & Venedis incolitur, Acidulis
celebratur: Habet fodinas auri, argenti,
cupri & argenti vivi: sed hodie adeo divi-
tes non sunt, quam fuerunt olim, venæ.

^l Inter Neusol & Altsol ^l Kremnitz est
ad Granuam fl. aurifodinis & monetaria
officina nobile, in valle positum, in immin-
ente colle habet arcem. Multi ibidem
inveniuntur muti, furi & strumis labora-
tes: caufam adscribunt æri & aquæ. Est
verò Creminitium inter septem civitates
montanas Hungariæ prima ac præcipua.

^m ^m Nitria ad Nitram fl. haud longè à
Comara abest, arcem habet in rupe positam
splendidam ac bene munitam; A Botzkayo
tamen cum arce hac capta est: ac iterum
anno 1619. à Bethlehemo Gabore: Anno
1663. Turcis turpiter tradita: sed iisdem
sequenti

^a Varadinum. ^b Solnok. ^c Agria. ^d Zatmar. ^e Tockey. ^f Cassovia. ^g Epe-
ries. ^h Leutsch. ⁱ Neusol. ^k Altsol. ^l Kremnitz. ^m Nitria.

nissima, *Tyrna*: & quæ caput regni, post amissam Budam,
e *Posonum*, vulgo *Pressburg*; urbs ad Germanicum modum
satis culta.

V. In inferiori sunt: *Arrabo*, vulgo *Rabe* (plurimis *Raab*)
incolis *Tawarzin*, inde Latine *Javarinum*, *Comara*, vulgo
Komar-

sequenti mox anno virtute præcipua Susæ
erepta.

HEKELII.

e Clarebat ante aliquot paucos annos
Gymnasio celebri ac incluto, eoque Euangelico,
cujus laudatissimus Director erat
D. Samuel Pomarius, Vir ad amissim do-
ctus, & candidis amicissimus.

BUNONIS.

p a *Tyrna* à Posonio versus Septemtrionem
est, in planicie posita, à Germanis pariter
& Hungariorum incolitur, in bellis Turcicis &
Transylvanicis multum perpesta ac sæpe fuit
occupata.

s b *Posonum* ad Danubium est, hodie
regni habetur metropolis, arx ejus in praecello
montis vertice sita est, in qua regia affer-
vantur ornamenta d: urbs illa à plerisque
Hungariæ Inferiori ascribitur. Anno 1515.
major ejus pars incendio perit; ac postea
restaurata, eadem calamitate aliquoties fuit
afflita; anno 1563. 1590. & 1642. Cæterum
infra Alsfölium est opidum c *Schemnitzi* duas
habens arcas, ubi Camera regia, argenti-
fodinae; Officina metallica, & haud procul
thermae Eissenbacenses. Infra Nitram est
d *Neuheusel*, Hungar. *Wymar* dictum, op-
idum munitissimum, anno 1581. ad Nitram
fl. conditum, Anno 1605. à Botzkayo &
Turcis obsecsum & oppugnatum, in quintum
mensem obsidione fortiter tulit: tandem
Humanayo iis traditum conditionibus, ut
inita demum pace Imperatori redderetur:
quod factum anno 1607. Betlehemus Gabor
hoc opidum anno 1621. cepit; ad Cæsarem
tamen rediit. Nuper anno 1663. e id à Turcis
expugnatum, in eorundem hodie manet
potestate. Omnis illa Hungariæ pars, quæ
Imperatori Romano subjecta est, hodie
miserere veratur. Doctoribus enim Euangelicis

Augustanis pariter & Reformatiis undique
ejectis Nobilitas Hungarica arma cepit, pro
libertate sua, ut ajunt, tuenda: hi sunt,
qui *Rebelles Hungariæ* vulgo audiunt. Interea
Hungaria cladibus utrinque datis & acceptis
vaftatur; armisque Imperatoris isti faceſunt
negotium, quæ alibi erant expedienda utilius.

r e *Arrabo* ad fluvii cognominis, qui
vulgo *Rabus*, & Danubii confluentes in loco
paludosо situm. f *Jaurinum* quoque aliis
vocatur. Hoc munitissimum regni propu-
gnaculum f anno 1594. à Comite de Hardec,
nulla necessitate cogente, Turcis traditum
est: sed anno 1598. d. 19. Martii industria
& felicitate Adolphi Comitis per strategema
à Schwartzenburg g recuperatum. Ad Leith
fl. & Danubii confluentes est opidum cum
castello Hungar. & Owar: Germanis *Ungarisch*
Altenburg dictum, paludibus & latis
fossis cinctum, Salomonis Hungariae Regis
olim secessus, & Marcolphi morionis do-
micilium. Anno 1529. à Solimanno fuit
expugnatum: & anno 1605. ab Hungaris
crematum; castello tamen conservato: &
anno 1621. à Buquoyo Cæsar's auspiciis,
Betlemianis pulsis, recuperatum.

v h *Comarinum* castellum nobile est, formæ
triangularis, inter Danubium & Vagum
flavios, in angulo insulæ Schut, Ferdinandi I.
auspiciis conditum; anno 1594. frustra
tentatum: in Christianorum manet potesta-
te. b.

HEKELII.

d Corona imprimis *Hungarica*.

e d. 25. Septembris.

f Et Clavis Domus *Austriaca*.

g Quem postea RUDOLFUS II. Rex
Hungaria ac Romanorum Imperator, hujus
Propugnaculi Prætorem declaravit.

b Ager ejus est planus ac omnino fertilis.

PART. II.

a *Tyrna*. b *Posonum*. c *Schemnitium*. d *Neuheusel*. e *Arrabo*. f *Jaurinum*:
g *Owar* s. *Altenburgum Hungaricum*. h *Comara*.

Ddd

BUNO-

Komarno: Φ *Strigonum*, vulgo *Graan*: χ *Alba regalis*, vulgo *Stuelweissenburg*: ψ *Vesperinum*, *Vesperin*: ω *Quinque Ecclesiæ*, *Fünfkirchen*: & caput quondam, regiaque totius regni α *Buda*, Germanis *Ofen*: cui in adveria ripa objacet *Pestum*. Clara sunt munimenta, β *Dotis*, γ *Pappa*, δ *Palotta*. Archiepiscopatus sunt duo, *Strigonensis*, & ϵ *Colossensis* in opido *Kolotza*.

BUNONI S.

Φ α *Strigonum* cum arce i edita ad Danubium est; quo è regione Granua fl. in Danubium sese exonerat, quinque milliaribus infra Comarinum castellum: à Solimanno expugnatum anno 1543. quo anno *Pestum* & *Walpo* castellum & *Alba regalis* in Solimanni venerunt potestatem. *Strigonum* Christiani difficili oppugnatione recuperarunt anno C. 1595. Sed anno 1605. à Turcis acerrime oppugnatur, & à perfido milite præsidario, qui ducem suum Comitem Dampierum captivum tenebat, cum 70. tormentis bellicis traditur Turcis. k

χ b *Alba regalis* l, urbs magnificis ædificiis splendida, inauguratione, & sepultura regum quondam clara, in palusri planitate ad flumen, quod vulgo *Sarevitze* dicitur, sita est. Anno 1543. in Solimanni venit potestatem: sed Mercurio & Ruswurmio ducibus fuit recuperata anno 1601. ac tum incendio à Turcis excitato misere vafatur. Eodem anno ad hanc ipsam urbem Turcæ bis profligati sunt præcipua Ruswurmii virtute: verum sequenti mox anno intemperantia & perfidia militum in Turcarum potestatem redacta est.

ψ c *Vesperinum* m à fonte perenni n non habens, olim haud mediocre erat opidum: de quo nihil præter nonnullas deformes ædes hodie reliquum est: arcem ejus in prærupto monte sitam ac satis firmam anno 1551. Turcæ ad deditonem faciendo adegerunt; sed omne illius præsidium contra datam fidem trucidarunt. Deinde anno 1566. à Salmeni & Helfensteinio Comitibus invaditur & expugnatur. Anno 1683. à Christianis militibus turpiter deserta in Turcarum reddit potestatem: ex quo tempore eam modo tenent Turcæ, modo Christiani.

ω d *Quinque Ecclesia* haud longe à sinistra Dravi ripa absunt 16. mill. Hung. à Danubii

confluentibus, anno 1543. à Turcis occupatae, quippe quas opidani deseruerant. Nuper anno 1664. à copiis auxiliaribus atque Hungaris ductu Hohenloii & Serinii Comitum opidum istud fuit expugnatum ac direptum: arx verò frustra tentata, ipseque pons Esseccensis, qui est in Dravo flumine, exulsus. A *Quinque Ecclesiis* versus Occasum tribus milliaribus abest nobile & natura arteque munitum opidum e *Sigethum*: quæ vox Pannonica lingua significat *insulam*: quoniam opidum hoc inter duo positum est flumina, & paludibus undique cinctum: estque triplex, arcem habens duplēcē eamque munitissimam. Expugnatum est à Solimanno anno 1566. Nicolao Serinio Comite illud descendente, qui fortiter pugnans cum hoste in ipfa expugnatione nobilem cum vita profudit sanguinem. - *Solimannus* in obfitione ista, antequam expugnaretur arx illa, morbo mortuus est in loco vicino, qui vulgo *Darchpek* vocatur, quo intetina ejus sepulta sunt.

α f *Buda* ad Danubium est infra *Strigonum*, olim regni caput & regia sedes, ac tum egregiè munita, arcem habebat ornatissimam. Ad hanc urbem thermæ sunt calidissimæ; in quibus tamen aliquod piscium genus vivere Busbequius & Isthuanius tradunt o. Anno 1541. à Solimanno capta: sicut & ϵ *Pestum*, & vidua Zebuensis cum filio in Transylvaniam deportata est. Pestum magna vi Turcis ereptum est anno 1604. sed biennio post ab ifsi recuperatum. p

β h *Dotis*, Hungari *Thara* quatuor milliaribus cum dimidio Jaurino abest, in paleo exstratum castrum vetus. Ad hoc prisci reges viridaria sua constituerant (* Germani plerisque Hungariæ urbibus nova nomina imposuerant, adeò ut Hungarus vir, & Germanus eandem urbem diversissimis syllabis exprimant. *Sopron Hungaro*, *Oedenburg*

a *Strigonum*. b *Alba regalis*. c *Vesperinum*. d *Quinque Ecclesia*. e *Sigethum*.
f *Buda*. g *Pestum*. h *Dotis*.

burg est Germano, & sic de multis aliis.

^y *a* *Pappa* à Jaurino versus meridiem 6. milliaribus Hung. sita, egregie munita, arcem habet firmiorem; multa perpessa est à Turcīs; quibus tamen erupta anno 1597. ductu Maximiliani Archiducis Aultriae. Deinde anno 1600. Galli & Wallones, qui in præsidio erant, ob dilatum stipendium, opidum hoc cum arce Turcīs selec- rate vendiderunt: sed cum magna nostrorum ipsiusque Comitis Schwartzenburgii clade demum recuperatur. Qui ex fuga retrahebantur rebelles, variis cruciatibus con- fecti atque maestati sunt.

^z *b* *Palotta* castrum Vesperino duobus milliaribus abest.

^e *c* *Colotza* ad sinistram Danubii ripam, medio ferè loco est inter ipsius Dravique confluentes & Budam, in Turcarum est potestate. ^d *Mohatzium* opidulum nobilitavit Hungarorum clades & Ludovici Regis interitus anno 1526. Opidum istud haud longè abest à Danubii & Dravi confluentibus. ^e Aëris Hungariae impiorum est; quaere exteri hic facile morbum contrahunt Hungaricum; nisi casta sœpe mutent. Sordes, quæ ex indigenarum existunt corporibus, aëris putredinem satis arguunt. Aquæ fere omnes insuaves sunt præter Danubii fluentes *q*. Vinum Pilsense *r* in Comitatu cognomine, ubi Buda jacet, in pretio est. Ferarum tanta in Hungaria est multitudo, ut, nisi ruricolis concessa esset venatio, certam perniciem istæ inferrent agris. Fer-tilitatem soli vel inde colligere licet, quod licet bellis Turcīs ferro flammatum fuisse devastata, intra quinquennium ita tamen respirarit, ut hic nihil descesset; quasi per-petuo fuisset in otio. ^f *Hungari* bellicosi sunt & feroce; sed fluxæ fidei, ut cæte-ris nationibus, sic pertinaciter infensi Germanis, quibuscum numquam convenient. Otiu tam viri, quam fœminæ festantur, laboreisque fugiunt. Intemperantius genio indulgent. Inter nobiles matrimonia con- trahuntur, dum adhuc in cunis vagiunt, quæ postea solvere grande nefas habetur. Multi per Hungariam sunt Judæi, quibus proditoribus & speculatoribus utuntur Ma- humedani.

HEKELII.

ⁱ In colle.

^a *Pappa*. ^b *Palotta*. ^c *Colotza*. ^d *Mohatz*. ^e Hungariae cœli solique natura.
^f Hungarorum mores.

^k Ejus loci *Archibishopus* inter *Hungaria* Magnates cùm *Dignitatis* autoritate, tūm *Divitiarum* amplitudine primatum olim ob- tinebat.

^l Ab *Albanis* conditoribus *Alba* denomina- tata.

^m *Qs. Weisprimum*, quod *Germanis* est *Weiszbrunn*.

ⁿ Atque Albo.

^o Georgius Wernerus Lib. de *admirandis Hungaria Aquis* existimat nullum *Europa* lo- cum esse, qui se *Buda* comparare possit, five *Situs amoenitatem*, five *Soli fœcundi- tatem*, five *aliarum quarumcunque rerum* ad quolibet usus & ad splendorem ac luxum pertinentem spectemus ubertatem atque af- fluentiam. M. Sebastian. Schroeterus Tom. I. totius Terrar. Orb. Historica Description. p. 770. de laudatissimæ hujus Urbis Origine hunc in modum scribit: Nisi autoritate Chronicorum nostrorum, magno consensu Urbem *Budam* à Rege *Buda*, *Attila* fratre, conditam & nominatam esse tradentium, impediret, ego, si qua alia conjectura de ejus nominis ratione facienda esset, ob insignem calida- rum eo in loco celebritatem & copiam, pro eo, quod *Germanis* quandam fuerit *Bada*, unius litteræ inversione *Budam* ab *Hungaris* dictam supicareris. Nam ea secundum *Pannoniorum* loca, antequam huc *Hunni* immigrarent, *Germanos*, seu *Teutonas*, té- nuisse, minimè ambiguum est.

^p *BUDAM*, ubi *Abda Rohaman* Prætor haud inglorius ultimus fuit *Turcicus*, *CAS- SOVIA*, *EPERIE*, *ST. JOBI* atque *NI- COLAI Propugnaculis*, *NEUHEUSELIO*, Hungarum *WYMAR* dicit, *PALOTTA*, *SOL- NOK*, *TOCKET*, *VACCHIA*, ac multis Locis aliis ingeniosè ac probè munitis prius occupatis, nunc expugnatione gravissima, Ao. nempe hujus Sec. 86. *Q. d. 23. Aug.* Styl. nov. seu d. 2. *Septembr.* Styl. vet. circa Horam IV. pomeridianam per *Casarium* militem ac copias *S. R. Imp.* esse cap- tam ac *TURCIS* immanissimis eruptam, elegans testatur *Epigramma* illud, quod si- ne *Autoris* denominatione in *Relatis Nori- bergenibus* legimus sic impressum:

BUDANAM Bavarus *Victor* jam ceperat Ar-

cem,

Post Urbis *Victor* *Dux* Lotharingus erat.

Ddd 2

ILLE

ILLE Caput cepit; Capitis tum Membra
subegit

ALTER. Dic utri Gloria parta minor?
Gloria si BUDÆ fuit Arx; tibi Gloria, Boje!
Gloria si fuit Urbs, Dux Lotharinge! tua.
Cepit uterque locum, Laurus debetur utri-
que,

Divisam Laurum cum JOVE Cæsar habet.

Quod etiam Germanicè aptissimè redditum
erat hoc modo.

*Es legt der Bojen-Held das Ofner Schloß
darnieder,*

*Da der aus Lothringen die Kraft der Stadt
besiegt.*

*Das Haupt nahm jener ab; und der bezwung
die Glieder.*

*Sag! Lieber! Wer dabey den besten Rubm
erkriegt?*

*Iß Ofens Macht sein Schloß? so hat der Bair
gewonnen.*

*Die Stadt? So bleibt die Ehr dem tapfern
Hertzog hold.*

*Soo ist von beeden dann der Ort und Preisz
erronnen;*

*Doch ist der Sieg gertheilt in GOTTF und
Leopold.*

Quod vero includit ac curiosis NORIBER-
GENSIBUS Erfurto est transmissum, id hu-
jus tenoris ac formæ est:

*Sanguine prob! uda Saraceno milite nuda,
Cæsar ovat BUDA: sic Pax redit undique
suda:*

*Quâ venâ, ut ut crudâ,
Triumfante de Mahometigenis JUDA,
non Machabao quidem, sed Austriano
LEOPOLDO*

*Pio, Felici, semper-Augusto,
extortâ tandem HERCULI clavâ,
communi Christianorum gaudio
ipso lœti Nuncii die*

Vto Idū VIIbris Anno M. DC. LXXXVI.
applaudere voluit,
debut

D. G. C. P. A. H.

Ex qua linea ultima verè est concludendum;
Autorem hujus posterioris Carminis sine
omni dubio esse Doctorem Georgium Christo-
phorum Petri ab Hartensels, Virum melioris
Litteraturæ studiosissimum, mibique faven-
tissimum. Indicant enim id Litteræ initia-
les celeberrimi hujus Viri Nominis, cuius
quoque sup. honorifica mentio est facta. An-
num autem, quo omnia hæc felicissime at-
que gloriofissimè sunt facta, Litteræ Nume-
ros notantibus in his verbis: LeopOLDUS
Cæsar VICIt Vaftatas EUDas, CoplIS bo-
larICIS ac aLIIs assententibVS: ego expri-
mere volui. De Catalogo Librorum eorum,
qui in ultima BUDARUM expugnatione in
perantiqua Bibliotheca Regia præter omnem
spem atque opinionem sunt reperti, ad in-
comparabilem Heroa, VITUM LUDOVI-
CUM à SEKENDORF, Mæcenatem in eum
optimum, elegantissimam EPISTOLAM ♂.
d. 26. Jun. A. huj. decurr. 88. in 8. f. Je-
na dedit JULIUS PFLUGK, Eques Saxoniu-
s, camque cujuslibet Eruditæ ac Litterati
oculis dignissimam, quam suprà laudatus
meus Schmidius, Vir politioribus Muſis gra-
tus, non ita pridem (⌚ nempe die 1. Ju-
lii) muneris loco, quod gratulor mihi,
Jena huc Rudolopolin mihi cum Litteris hu-
manitatis plenissimis misit.

q Celebrantur quoque Aquæ calidæ, non
longè ab Arce Comariensi, vulgo Pestenien-
ses dictæ, quæ aduersus diuturnos ac penè
insperatos morbos creduntur efficacissimæ.

r Quod ob aquas calidas & sulphureas
gravem odorem habeat, ac subito inebriet.

s Alijs Hungaria Vina mittit varia pro
locorum diversitate, eaque præstantissima &
saluberrima, quorum nonnulla sunt adeò ge-
neroſa, ut Cretico haud cedant.

C A P. III.

De Sclavonia & Bosnia.

I.

*S*Clavoniae equidem nomine vulgo, confusis Pannoniæ Illyri-
cique limitibus, accipitur quidquid terrarum ab Dravo
amne ad Adriaticum mare protenditur. At propriè Sclavo-
nia dicitur ea regio, quæ Dravum Savumque amnes interja-
cet, ab Occasu Stiria, ab Ortu Danubio clausa. Longitudo
ejus est ab opido Kopranitz ad Dravi confluentem mill. Germ.
L. Latitudo à Dravo ad Savum xix.

Sclavoniae
limites &
magnitudo,

II. Ad inferiorem Savi partem ultra Danubium protensi in-
colunt Rasci populi, German. die Ratzen. At totam hanc
regionem aliquando Pannonii, mox Gothi tenuerunt: novis-
simi Sclavi, sive ii Sclavonii, qui ad hanc nostram ætatem
manent. Hi quondam regnum in ea constituentes, posteà
Hungaris vectigales facti sunt. Nunc major pars Turcico
Imperio paret.

Rasci.
Pannonii.
Gothi.
Sclavia.

III. Opida notiora sunt, ^a Posega, ^b Gradiskia, ^c Zagra- ^d Opida,
bia,

B U N O N I S.

^a a Posega Comitatus caput ad fluvium
Orib jacet, haud longe à Savi sinistra ripa.
^b b Gradiskia a ad Unæ & Savi conflu-
entes hodie à Turcis tenetur.

^c c Zagabria in sinistra Savi ripa est, è
regione insulæ Segesticæ: à Turcis tentata
capi non potuit. Habet Academiam.

H E K E L I I.

^a Alias Gratiana dicta.

R E I S K I I.

^d d Sclavonia nomen regnumque novum
Sclavis debuit aut Sclavinis, genti Venedo-
rum copiosissimæ, quæ à Tanai & Volga
usque ad mare Hadriaticum terras amplis-
simas infedit & regna Bulgariae, Croatiae,
Sclavoniae, Bosniæ multa ex A. C. 540.
nova constituit, Romano Imperio demita
Origo nominis à Sclava, i. e. gloria seu

fama insigni petitur, si Cromerum audias,
qui primam à Procopio Sclavorum men-
tionem factam annotat. Ergo Sclavonia
duplex habebitur, una orientalis per Da-
ciam, Illyrium, Poloniæ, Russiamque
producta; & altera occidentalis, per Bohe-
miam, ipsamque nostram Germaniam pro-
tensa: Illa Regem Ostrivoy ^e primum ad-
misisse fertur, ac Setimirem, hujus nepo-
tem Dalmatiæ posthac Regem, cuius fra-
tres Lechus, atque Russus Bohemiæ, Po-
loniæ, Russiamque subegerint. Sic Bos-
nia ortum Bosniæ debuit vel Pasinakis, quos
Græci nominant scriptores: Hæc Sclavica
gens antiquis sedibus effusa duplicum reli-
quit Bosniæ; unam ^fsuperiore duci sub-
ditam, cuius sedes in urbe Orzega, quam
ex corrupto Germanico vocabulo Herzog
denominaverant; Alteramque ^ginferiorem Il-
lyrico regi subjectam. Vid. Levenclav.
Pandæct. XXV. & Schurtzfleisch. in rebus

Ddd 3

Sclav.

^a Posega, ^b Gradiskia, ^c Zagabria, ^d Sclavonia, ^e Duplex, ^f Ezechus, ^g Bosnia duplex.

Bia, & s Kopranitz, validissimum contra Turcarum incursiones munimentum.

*Bosniæ re-
gnum.
Ejus fines.
Magnitudo.*

*Cultores
Bosniæ.*

Orida.

IV. *e Bosniæ regnum inter Unam, Savum atque Drinum amnes Bebiosque montes situm: nomen accepit à Bosna flumine. Longitudo ejus inter duo flumina Unam & Drinum, porrigitur milliar. German. xl. Latitudo verò inter Bosniæ fonteis ac confluentem mill. German. xv.*

V. Hæc quoque olim *Pannoniæ* pars fuit: Postmodum *Gothi* occuparunt; quibus egressis, *Sclavoni* obsederunt, *Hungaris* deinde principatus titulo stipendiaria facta. At quum *Turca* potiretur, *Præfectus*, quem ille constituerat, regio titulo ac Diademe sumpto, principatum in *regni formam* redigit; quod *Hungari* recuperatum haud diu tenuerunt, quin *Turca* repeteret.

VI. Caput regni erat *z Jaitza*: nunc Metropolis est *n Warbosanin.*

Sclav. Utrumque istud quod exposuimus, regnum, quia cum finitimis duobus A. C. 1080. accessit *Hungarico*, hoc insignia augmenta cepit titulosque plures, quibus *Hungarici* reges adhuc gaudent.

BUNONI S.

d a Kopranitz arcem habet munitissimam. *e b Bosniam* five *Bosnam* *b Savus* à *Sclavonia* differminat; *Una* fluvius à *Croatia*, *Drinus* à *Servia*; & *Bebii* montes ab *Illyrico* sejungunt.

z Jaitza, vulgò *Jaycz* *c* in monte posita arcem habet munitissimam *d*, quo loco *Plena* fl. *Verinam* fl. recipit.

n Varbosania est ad fl. *Miliatzha*, quondam provinciae caput, nunc adeo defecit, ut careat moenibus. *c* In *Sclavonia* aër purus, ac solum mire fertile est; quoniam fluvius undique rigatur; unde inter ipsa bella frumento, & pecore abundat. *d* *Sclavoni*

a Kopranitz. *b Bosniæ fines.* *c Sclavoniæ fertilitas.* *d Sclavoniorum mores.*
e Bosnii soli natura. *f Bosniorum mores.*

hodie moribus suis Turcarum fere similes sunt, omnes bellicosi, id unum orant Deum, ut armati moriantur & in bello. Rerum novarum cupidit ad seditiones sunt faciles. Excursionibus Turcicas vexant regiones. Pax enim non censetur violata, nisi edificantur & adhibeantur tormenta bellica. *e Bosnia* asperior est; pascuis tamen abundant. Pelles & lanam Ragusinis & Venetis abunde suppeditat; habetque argenti ac auri fodinas divites. *f* Ferocias sunt Bosnii, latrocinia sestantes, alii tamen Christianam religionem etiam sub jugo Turcico impense colunt.

HEKELLI.

b S. Bosnam, quam *Orosius Dardaniam* nuncupavit.

c Et Covadza.

d Et inaccessibilem.

C A P. IV.

De Illyrico.

I.

AB Arsia fluvio, Italiæ termino, versus Orientem, ^a *Il-* Illyrici fines. *lyricum* est, Græcis *Illyris*: regio aprica atque amœna, solum fertile, ac vitiferum; nisi quod ubi Pannoniis proximum, asperum ac durum. Terminatur ab *Occlusu* Arsia flumine, ac linea ab Arsiæ fontibus ad Colapis ortus ducta; à *Septemtrione* perpetuis montium jugis, quibus Illyrii à Pannoniis discernuntur, ad fontes usque Unæ, atque inde linea ducta ad Timaci, nunc *Lim*, & Drini confluentes: ab *Oriente* est ipse Timacus, Scodrus mons, & Drilo fluvius, quo à Macedonia submovetur: à *Meridie* Adriacus sinus. *Longitudo* ejus patet ab Arsia ad Drilonem mill. Germ. xc. *Latitudo* maxima est juxta Naronem fluvium à fontibus ejus ad ostium mill. xx. ^{Magnitudo.}

II. *Divisa* fuit olim in duas potissimum partes sive regiones; quarum *una* ab Arsia ad Titium amnem, qui nunc est *Cherca*, ^b *Liburnia* dicitur; inde *altera* ad Drilonem usque

Fines Liburnia & Dalmatia.

fluvium,

B U N O N I S.
^a *Illyricum* sive *Illyris* etiam *Illyrias* & *Illyria* scriptoribus dicitur.
^b *Liburnia* a *Histriæ* contermina est;

H E K E L I I.
^a Quam à *Liberno* quodam *Attico* sic dictam tradit *Stephanus*.

R E I S K I I.
^a *Illyricum* Gr. Ἰλλύριον si Apianum audias, à Celta duce *Illyrico* nomen adepta, genti Celticæ huc digressæ illud imposuit. Sin Rabinos & Iosephum Gorionidem confulas, ex una posteritate Chanaan *Illyrici* Scævi omnes provenient. Utraque tamen haec originatio aut incerta aut fabulosa erit, Bocharto judice: Incertior longe fabulisque propior extat, quam Stephanus, Apollodorus, Eustachius in Dionys. ab *Illyrio* Catmi filio arcessunt. Phœnices equi-

dem aut Cadmeos ora *Illyrici* extrema sese continuisse, Herodotus, Scylax, Athæneus Dionysius testantur. Nomen *Illyrii* tamen Punicum non est, neque in moribus *Illyriorum* aut lingua quidquam reperias, quod Phœnicium ortum præferat, aut Punicas origines redoleat, sic recte inquit Bochartus Lib. I. Chan. c. 23. ^b *Illyricum* autem duplex à Spanheimio *Introduct. Geog.* constituitur, *Unum specialius aut strictius* littoralem Syracæ regionem continuit *exclusa* Macedonia; *Sed altero generalius aut latius dicto* Macedoniam & vicinas provincias septendecim A. C. 337. comprehensas, in *Breviario* suo *Rufus Fetus* commemo- rat: Ut inde *Illyricum* aliud *Oriентale*, aliud *Occidentale* emergere possit. De antiquis urbibus Strabonem. Lib. VII. *Ptolemaeum* Lib. II. Pomponium Melam Lib. II. c. 3. Bochartum etiam quasdam à Poenis conditas & appellatas numerat.

BUNO-

^a *Illyricum.* ^b *Duplex.*

Lissus seu
Alessia op.

Japydum
Opida.
Flanona.
Tarsatica.
Senia.
Lopifica.
Ortopula.

Dalmatiae
Opida,

fluvium, sive Lissum opidum, quod nunc vulgo dicitur **Alessia**, v **Dalmatia**.

III. Liburniae popolorum clarissimi fuerunt ^a Japydes. Opida per oram, ^e Flanona, nunc **Fianona**: ^z Tarsatica, **Tersatz**; ⁿ Senia, **Zegna**; ^o Lopifica, **Lopur**; ⁱ Ortopula, **Stari-gard**; ^x Argyruntum; **Pescha**: ^λ **Ænona**, **Nona**; ^u Jadera **Zara Vechia**; ^v Scordona nomen retinet.

IV. Dalmatiæ populi etiam fuere varii. Opida in litore ^z **Sicum**, nunc **Sebenico**; ^o Tragurium, nunc **Traw**; ^z Salona

BUNONI S.

^y Et **Dalmatia** Macedoniæ.
^δ ^a **Japodes** sive **Japodes**, quorum opidum **Japys** dictum est; Servio teste.

^e ^b **Flanona** sive **Flanova**; opidani sunt **Flanates**. Ab ea nomen habet **sinus Flanaticus** Stephano, **Polanicus** Melæ ab urbe **Pola**, & **Liburnicus** Orofio; hodie ob frequentia naufragia **Carnivorus** dicitur, vulgo **Quarnero** seu **Karnero**. **Flanonæ** ad Meridiem vicina est ^c **Albona**, Flacii ^b patria; olim **Aulona** seu **Alvona**.

^ζ ^d **Tarsatica** sive **Tarsaticum**, inter **Flanona** & **Seniam** ad **Liburniæ** litus est ad **Oeneum** fl.

^η ^e **Senia**, Germanis **Zeng** dicta, ad oram maritimam in **saxo præcipiti** sita, munitionissima est.

^θ ^f **Lopifica** haud procul à **Senia** in eodem jacet litore. Opidani **Lopsi** dicuntur Plinio. ^g **Ortopula** sive **Ortopola** inter **Seniam** & **Vegiam** sita erat, ejus vestigia ad **Tedanium** fl. conspiciuntur.

^x ^h **Argyruntum** ad idem litus, Petro Luccaro **Ragusæo** **Obrovazo** dicitur: at Motio est **Novigrad**.

^λ ⁱ **Ænona** sive **Enona** urbs episcopalis inter **Seniam** & **Jaderam** est ad oram maris.

^u ^k **Jadera** urbs archiepiscopal, præ reliquis clara, aduersus **finissimos** Turcas probè munita est: opidani **Hirtio** dicuntur **Jaderini**.

^u ^l **Scardona** urbs ampla est, è regione **Sicci**. A **Ptolemæo** collocatur è regione **Jaderæ**, forte ex una insula factæ sunt duæ; quarum una vulgo **Scarda** dicitur, altera **Molconfiglio**.

^ξ ^m **Sicum** in finibus Liburniæ est ad mare d; quo Claudio misit Veteranos, teste Plinio.

^o ⁿ **Tragurium** hodie urbs exigua in scopolu e sita, & Buæ insulæ seu **Cicovo** ponte juncta: quam Veneti una cum **Epidauro** & **Chio** anno C. 1169. occuparunt.

^π ^o **Salona**, **Salone** sive **Salo** inter **Tragurium** ad **Occasum** & **Almissam** ad **Ortum**; in inscriptionibus veteribus **Colonia Martia, Julia, Salona** dicitur. Diocletiani ibi fuit **Palatium nobile**. **Niger** ait hanc urbem periisse. Habuit Salona cives pugnaces, cuius rei specimen non fœminæ minùs, quam viri, illustre dederunt bello **Civili Cæsariano**. **Octavium enim obsidentem**, miro astu ac dolo territum fugere compulerunt, nocturnâ irruptione castra ejus aggredi. Eandem Urbem **Afinius Pollio** aliquot annorum intervallo postea cepit, & filium, qui circa id tempus ipsi natus erat, ab ea **Salonium** appellavit. Hic est **Salonius**, qui natus statim rufisse fertur. g

HEKELLI.

^b Synergistæ istius famosissimi.

^c **Villanova** ex **Blondo** colligit, **Scardonam** hodie **Malconsiglio** vocari, & **Jadera** Civitatim imminere.

^d **Adriaticum** sub **Venetorum Imperio**.
^e Insulæ **Tragurii**, cuius marmor comendatur.

^f Gallicè **Salon de Crau**.

^g Qui risus omnino infelicitatis omen Parentibus, quod infans iste perparum ex Servii mente vixerit, dicitur fuisse.

BUNO-

^a **Japodes**. ^b **Flanona**. ^c **Albona**. ^d **Tarsatica**. ^e **Senia**. ^f **Lopifica**, ^g **Ortopula**. ^h **Argy- runtum**. ⁱ **Ænona**. ^k **Jadera**. ^l **Scardona**, in **Sicum**. ⁿ **Tragurium**. ^o **Salona**.

na prope Spalatum; ^a Narona, Narenta; ^b Onæum, Sabioncello; ^c Epidaurus, Ragusa Vechia; ^d Rizinum, Risne; ^e Budua, Budoa, ^f Olchinium, antè Colchinium dictum, nunc Dolcigno; ^g Lissus, Alessia. Intus ^h Scodra, Scutari; ⁱ Dalmatinum sive Delminium, Delmino, unde Delmatiae sive Dalmatiae nomen.

B U N O N I S.

^a Narona ad Naronem fluvium, qui Melæ (*Nara* dicitur, à litorē fermè 20. millia passuum recedit: quondam urbs clara & Dalmatiæ conventus: unde Varrone teste, 89. civitates jura petiere; ac Plinii ætate populi duodecim: sed à Venetis anno C. 987. subacta pristinâ dignitate excidit. Tantum erat opum, ut Venetici sinus domini sibi arrogaret. Sophiano vero *Capo Cumano*.

^b Oneum sive Oeneum inter Eperium & Epidaurum ad Artatum fl. in Penestia regione, hodie Sabionello aut Cideriso.

^c Epidaurus sive Epidaurum urbs Dalmatiæ maritima est: Alia vero urbs fuit Epidaurus ad Argiæ oram in Peloponneso, Esculapii patria. Prope hanc Dalmaticam jam olim à Gothis excisam condita scribitur ^d Ragusa, quæ hodie in litorē illo celebris est.

^e Rizinum, sive Rhison & Rhizinum, ad finum Rhizonicum est, in quem Rhiso fl. labitur. Volaterranus putat esse id opidum,

quod hodie Cataro vocatur; quoniam sinus Rhizonicus hodie le Golphe de Cataro dicitur.

^f Budua, Butua seu Bulva inter Ascrivum & Olchinium ad ejusdem maris oram est: ditionis Venetae iſſis in locis ultima, à Turcis incendio vastata, nunc utcunque reparata.

^g Olchinium, Olcinium sive Ulcinium est in eodem litorē Buduae vicinum.

^h Lissus, Liffus seu Elissus, ad Drilonis fl. ostium, hodie Aleſo vulgo dicitur.

ⁱ Scodra Turcis Scanderia, id est, *Alexandria* dicitur, olim urbs nobilis, ad La-beatis lacum est, qui hodie lago di Scutari.

^j Dalmatinum inter Drinum fl. & Ardiū montem erat, olim magna urbs, quam dum Marcus incendit, gentem quasi capite amputato truncasse Florus auctor est; hodie Denna, Damna, melius Delmino vocatur.

H E K E L I.

^k Pausania & Straboni, quòd sit portuosa, Lymira cognominata.

^a Narona. ^b Onæum. ^c Epidaurus. ^d Ragusa. ^e Rizinum. ^f Budua. ^g Olchinium. ^h Lissus. ⁱ Scodra. ^j Dalmatinum.

C A P. V.

De Incolis Illyrici, & nova ejus descriptione.

I.

Illyriorum gens fera fuit, atrox, & latrociniis piraticâque infamis. Edomita à Romanis ea pars quæ Liburnia dicitur, anno ab urbe condita lxxxv. annis decem ante secundum bellum Punicum; Dalmatia sub Augusto Imperatore. Stetit inde sub urbis Romæ imperio, donec Gothi eam vastarent. Post hos Sclavonii, à Mœoti palude profecti, occuparunt. In quos deinde Hungari imperium habuere: ac

PART. II.

Eee novis-

novissimè *Turcæ* oppressis Hungaris, interiora sibi vendicarunt; *Venetis* in hunc usque diem maritimam oram obtinentibus, exceptis duabus civitatibus, *Scardona* quæ Turcici juris, & *Ragusi*, quæ sui juris. ⁱ

Dalmatia.

Comitatus
Jadera.
Segna.
Nona.
Zara
Sebenicum.
Ragusa.

II. Regio ipsa quæ olim in duas partes, Liburniam ac Dalmatiam divisa, nunc uno nomine *Dalmatia* appellatur, eademque pars Sclavoniae. At quæ quondam ^a Liburnia, ea nunc *Comitatus Jadera*, vulgo *Contado di Zara* nuncupatur. In hoc urbes nunc claræ; ^b *Segna*, ^c *Nona*, ^d *Zara*: hæc haud exigui momenti; nec ultimi splendoris civitas. ^e *Sebenicum* satis amoena urbs, at parum culta, ob vexationes vicinorum Turcarum, qui Scardonam tenent. ^f *Ragusa*, haud magna urbs

BUNONIS.

^a *Liburnia* illa antiqua a hodie in duas dividitur partes, quarum una ^a *Morlacha*; altera ^b *Banadego* vulgo dicitur.

^b In hac sunt ^c *Jadera*, nunc *Zara*,
^d *Nona*.

^d *Zara* Comitatū caput, quem Veneti ab Hungarorum Rege emerunt. Urbs illa hodie Dalmatiæ habetur metropolis; undique mari cincta ponte jungitur continenti; ac arce munitissima defenditur. Ab ista urbe haud procul absit locus dictus *Zara Vecchia*, ubi antiquæ *Jadera* rudera visuntur. *Nona* sive *Aenona* urbs natura ac arte milita, undique mari cingitur, nisi quam sicior æstas est. In illa *Senia* seu *Segna* hodie *Zeng* cum insulis adjacentibus Segnæ ager à Turcis misere vexatur.

^e *Sebenico* seu *Sicum* ad sinum cognomen est: ei imminet mons *S. Johannis* & arx in eo satis firma.

^f ^c *Ragusa* prope Epidaurum à Gothis olim excisa, Turcis *Drobonika* dicitur; emporium frequens est, ex quo Dalmatia bello fatigata *Opidani*, quod Turcarum Imperatori tributum pendat, longe lateque merces exportant ac important. Urbs illa *S. Laurentii* arce munitur; ac si in vicino scopulo Venetorum *Chiroma* arx quoque condederetur, esset invicta ac inexpugnabilis.

HEKELII.

^a Quam hodiè plurimi *Croatiam* esse dicunt.

REISKIL.

ⁱ Illyrici veteres & ipsi suis nationibus distincti, apud Ptolemaeum & Plinium produntur: Inter illas Embiliæ comparent, quibus proximi cum Pœni confederant, teste Stephano, ^j urbem Butuen condiderunt בְּתוּא Betua nomine Phœnicio quasi tutam securamque dixerint: Primos autem incolas יַלְעָן Akelin, i. e. agrestes ex feris moribus appellatos voluit Bochartus, voceque hinc apud Græcos corrupta Enchileos: Ut fluvios, montes, urbesque alias, & vicinas Insulas à Phœnicibus denominatas nunc transeam. ^g Nec itaque Pœni auctore nostro hujs regionis incolæ omittendi fuerant, nec Galli, quos duce Bulgio huc sedem Olympiade 124. fixisse, Polybius, Justinus, Pausanias commemorant. Romani postea victores Illyrico Teutæque hujs reginæ bellum A. V. C. DXXIV. primum conflarunt; Ultimum A. V. C. DLXXXVII. Gentio rego capto, & in triumphum penitus abducto. ^h Illyricum itaque Romanis Impp. & horum praefecto prætorio subjectum, denique Germanis & Sclavis subfuit, regni Dalmatici auctoribus: Postremo Hungaros ex A. 1080: cum Zelimirus regum ultimus mortuus proximus Ladislao Dalmatiam legasset. Vid. Bonfinius Dec. II. Lib. 4. ⁱ Hinc adhuc ho-

^a *Morlacha*. ^b *Banadego*. ^c *Jadera* seu *Zara*. ^d *Nona*. ^e *Ragusa*. ^f *Butue* urbs.

^g Phœnices incolæ Gallique. ^h Illyricum captum. ⁱ Dalmatia Regibus Hungaricis, Venetæ Reipubl. & Turcis subest.

urbs cum arce, sui quidem juris est, at stipendium pendit
Turcæ: Emporium alioquin, ab hoc latere maris Adriatici,
Turcicis mercibus celeberrimum. ^a *Scutari quoque, Turci-*
cum opidum, Emporium est haud ignobile.

hodieque regibus Hungaricis pars Dalmatiæ
ac urbes S. Viti Zengaque subsunt, pars al-
tera cum urbibus maritimis Jadera seu Zara,
proxima Morlachorum regiunctula, Zebenico
Spalato *Veneta Reip.* paret; Item Clissa
mediterranea per pacem A. 1669. cum in-
signi 50. milliarium territorio à Turcis
concessa: *pars teria* Turcico adhuc jugo
subiecta, Venetis aut excursionibus per bel-
lum decennale proximum, aut oppugnatio-
nibus infestatur. ^a Ragusa urbs clara Resp.
libera, ex motu terræ vehementissimo,
quem A. 1667. suscituit, eluctata fese in
clientelam Cæsaris Aug. & regis Hungarici
Josephi, denud A. 1687. dedit ex veteri,
quo regibus Hungaricis tenebatur, titulo,
sed nexu tributi Turcico non minus adhuc
obstringitur. Vide hujus descriptionem ac-
curatissimam in Lib. Status Turcici anonymo.
Lib. I. c. 4.

BUNONIS.

^a ^b *Scutari b.* olim *Scodra*, Venetis eri-
puit Mahumedes Turcicus altero abhinc se-
culo c. *Cæterum e Spalatum*, vulgo *Spa-
latro*, ad idem litus est propè Salonam; Ar-
chiepiscopatu gaudens, quem nuper nobili-
tavit *Marcus Antonius de Dominis*. In Dal-
matia Turcica quoque est ^d *Clissa* arx fir-
missima, Turcarum excursionibus nobilis.
E regione istius litoris est ^e *Pharia* insula,
& ^f *Corcyra nigra*, itemque *Melita* sive
Melitena. ^g *Dalmatia* zërem habet tempe-
ratum ac purum; unde plerique ejus incolæ
longævi sunt: solum habet admodum fer-
tile; oves bis in anno pariunt. Piscibus ora
maritima est referta: & montana loca feris,
oleis, vitibus, segete abundant. Indemel,
cera, plumbum, vellera & oleum exportan-

tur. ^h *Dalmata* plerique sunt proceri, ex-
pediti, bellicosi. Carminibus celebrant eos,
qui contra Turcas fortiter pugnando ceci-
derunt. Plerique profitentur literas, qui
tamen montana incolunt loca, pristinam
barbariem nondum videntur exuisse; in his
viri pariter ac feminæ uno eodemque utun-
tur genere vestitus; neque eo distinguuntur.
ⁱ *Ragusini* lucro inhiantes longe lateque
exercent mercaturam. Erga peregrinos sunt
humani ac faciles. Singulis mensibus eli-
gunt Ducem, quem *Rebtorum* vocant, cui
adsunt 100. Senatores. *S. Laurentii* castro
quotidie novus imponitur gubernator. Sunt
que Ragusini fere omnium Monarcharum
clientes: Turcarum Imperatori tributum
pendunt, singulis annis 20. millia Sultanorum:
aliū tamen 10. aut 15. millia illos sol-
vere tradunt d. In Turcicis ditionibus nul-
la solvunt portoria. A Turcis Ragusini im-
pense diliguntur ob commoda, quæ ab iis
percipiunt.

HEKELI.

^b Vel vulgo *Scutri*.

^c Hæc Civitas **xix.** Milliar. à Mari quip-
pe absens, est in arduo ac præcipiti Saxo
ædificata, & Lacui ad Orientem imminet,
qui centum & triginta Milliar. in ambitu
patet, ac undique Montibus, præterquam
ad Septentrionem, ambitur, à qua Parte
duos in se recipit Amnes. Territorium ve-
rò, quod est inter hunc *Scutari* Lacum, &
Mare, vulgo vocatur *Crama*, i. e. Regio
saxis ac montibus impedita.

^d *Maginus* dicit, *Ragusinos Turca* pendere
tributum singulis annis xiv. millium Aureo-
rum.

^a Ragusa. ^b Scutari. ^c Spalatum. ^d Clissa. ^e Pharia. ^f Corcyra nigra & Meli-
ta insula. ^g Dalmatiæ fertilitas. ^h Dalmatarum mores. ⁱ Ragusinorum mores.

CAPUT VI.

De Græcia, & summa ejus divisione.

I.

Græcia for-
tuna.

Llyrico conjuncta est *Græcia*, antequam Orbis imperio Romani potirentur, terrarum omnium dictis factisque celeberrima. Hinc quippe omnis literarum claritas primum effulsa (*), hinc frequentes coloniae ad illustrandum totum terræ Orbem in diversas regiones exiverunt. Nunc tota à Turcis devastata, in exiguis ruderibus deserta & ipsa barbarie magis barbara jacet. Dicta est terra *Græcia* à Rege *Græco*: eadem ab alio Rege *Hellene*, *Hellas*, & incolæ *Hellenes*. ¶

II. At

REISK I.

I. a Origines Græcorum alias *sacra*, & alias *domestica historia* præbet: Sacra Japhetum Noachi filium, qui primus gentium Græcarum conditor apud Phœnices aut Ægyptios ipsis Græcis innotuit, variato pauplum nomine Ιαπετοῦ aut mutato. Hunc Theologia fabulosa pro Neptuno substituit, veluti Janum pro Jove, Semumque pro Plutone admirerat. Ita Lactantius Eusebiusque non sine Scriptorum recentiorum suffragio. Bochartus etiam in Phaleg Lib. I. c. 1. demonstrat, quā nomina Græcum & Latinum Japheto congruant, si ποτειδῶνα ex voce Phœnicia Πεσίδαν, quæ latum significat; Neptunum ex Hebraico נִפְתָּח Niphâ, i. e. à dilatatione deduxeris. Quoniam gentes singulæ ortum à filiis Japheti & nepotibus sumserint, hoc distinctius explicari à nemine potest, cum historicam monumenta deficiant. Sin domesticam historiam consulamus, ea poëticis figuramentis obruta examinari paulo accuratius debet, veritasque à commentis vanissimis separari. Ergo idonei auctores Diodorus Siculus, Apol-

lodus, Conon, Pausanias, genus omne Græcum ab Hellene Deucalionis filio propagatum in tria fastigia dispescunt, Æolicum puta. Doricum, Ionicum. a Namque Hellen, à quo Ελλῆνες dicti, rex Thessaliæ tres filios procreavit, Æolum, Dorum, & Xuthum. Ab Æolo ortum Æoles nomenque, à Doro Dores, à Xutho Iones duxisse feruntur. Idque gestum, si Petavio credas, in A. Per. Jul. 3385. ante Christum 1529. & tertium ab Ægyptiaca profectione incidit. Vid. Ration. Lib. I. part. I. c. 7. Hellen igitur apud Romanos Græcus, neque hic ab alio rex fuit. Has Græcia vetus & aliquando cultissima origines præbet: Hodie eas plane posthabet, nec tamen ipsa barbarie magis barbara jacet (sic Cluverius noster inquit) Multa enim pristini cultus documenta paucim adhuc superesse videas; multa etiam ex hoc aeo non Christianæ solum religionis, sed doctrinæ usu & consuetudine cum Italibz ornamenta in dies accedere. Vid. Crisius in Turco-Græcia & Christoph. Angdi de statu hod. Græc.

a Origines Græcorum duplices. b Ab Helene, Æolo, Doro, Xutho.
(* Græci ipsi scientias ab Ægyptiis, & Phœnicibus acceperant, quas in Europam diffinaverunt. A Chaldæis Astronomiam, ab Ægyptiis Geometriam, a Phœnicibus artem scribendi, repertas nemo nescit. Phœnices & coloniis & navigationibus ante florarentem Græcorum ætatem dudum innotuerant, ac totam Africam circumnavigaverant, ut in nostra *Geographia Historia* testimonis multis confirmamus.)

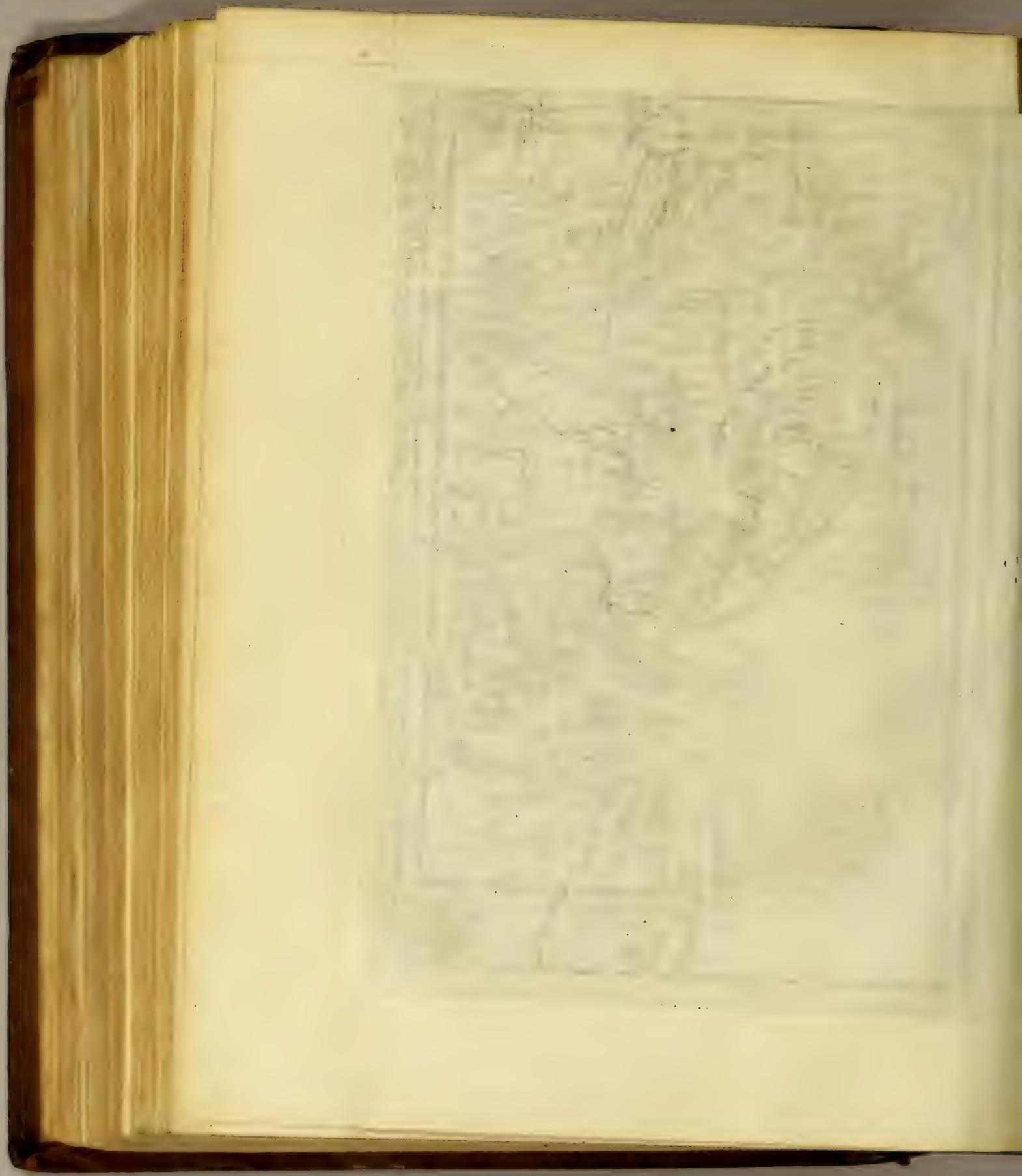
GRÆCIAE
PARS
SEPTENTRIONALIS

Auctore Gulielmo Delisle.

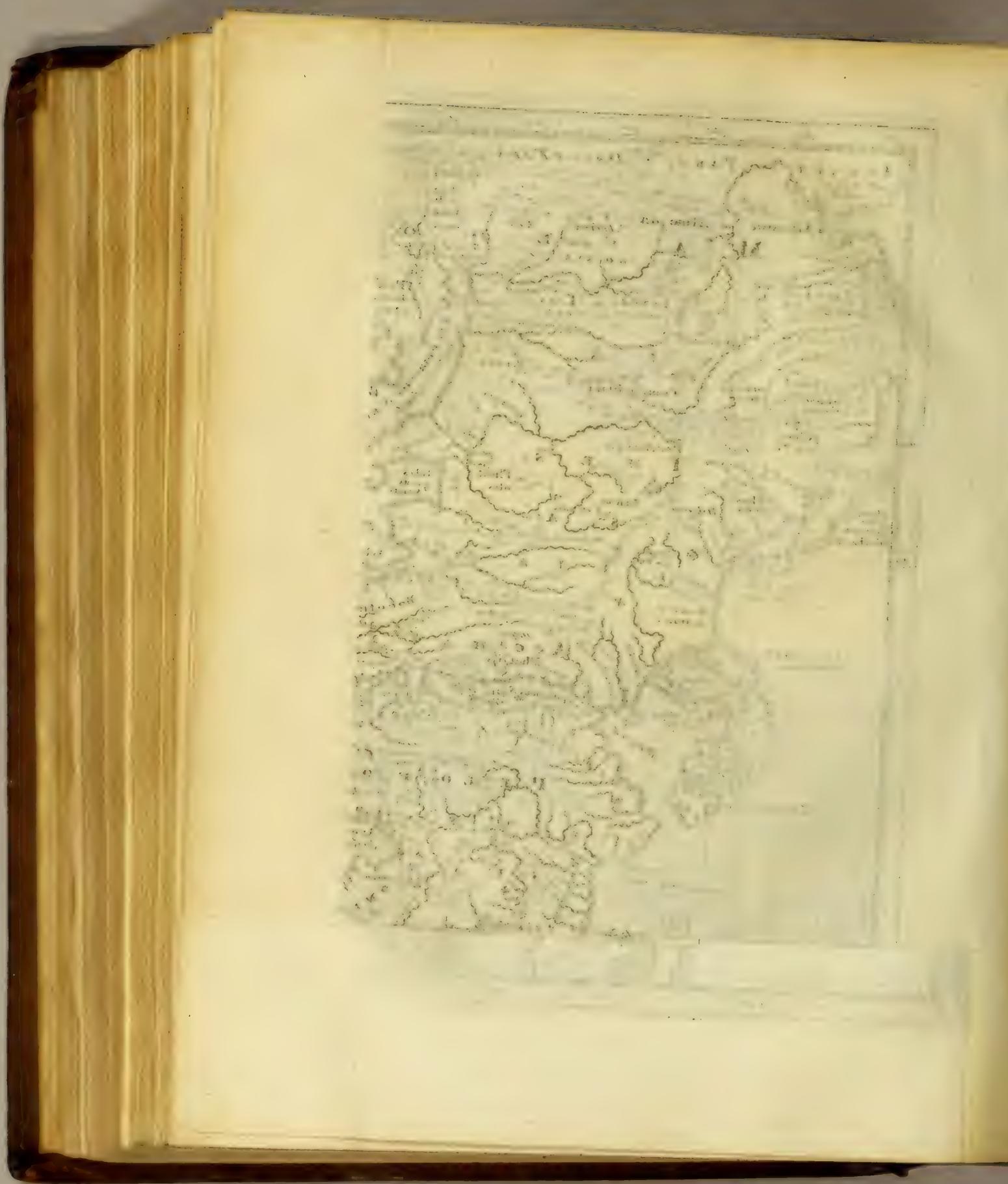
SCALA

Stadii Graeci quatuor 500 gradus respondent
Miliaria Romana quorum 75 gradus respondent
10 20 30 40 50 60 70

II. At nomen Græciæ diversè accipitur. Primum enim Græciæ nomine dictæ fuerunt binæ terræ, quæ postea separatim altera *Theffalia*, altera *Græcia*, sive *Hellas* propriè dicta. Dein Græciæ titulo accessit *Peloponnesus*; mox item *Epirus*, simulque *Macedonia* tota; denique *Creta* insula, & quicquid insularum Græciæ adjacet. Quin etiam in *Italianam* & *Siciliam*, ut suprà dictum est, Græcum nomen usquequam transiit, ubi *Græcia magna*: & item in *Asiam*; ubi *Græcia Asiatica*. Sed de hac in ipsa Asia; nunc Europæ primum terræ explicandæ sunt.

III. Totum igitur hoc, quod sub uno Græciæ nomine computavimus, terminis includitur, ab *Ortu Aegæo* mari: à *Meridie Cretico*: ab *Occasu Jonio*: à *Septemtrione Scardicis* jugis ab Illyriis ac Mœsis separatur, Strymoneque amne à Thracibus. *Longitudo* ejus est à Tænario Peloponnesi promontorio per Isthmum ad Strymonis fontes, mill. German. c. *Latitudo* maxima ab Sunio promontorio per Græciam propriè dictam & Epirum, Acroceranum usque promontorium, milliar. Germ. LXXX.

IV. Partes sive regiones, in quas universa Græcia potissimum dividitur, sunt istæ: *Epirus*, *Peloponnesus*, *Græcia propriè dicta*, *Theffalia*, & *Macedonia*. Quanquam *Acarnaniam* quæ sub Eipo, & *Aetoliam* quæ sub Græcia, nonnulli veterum Geographorum separatim censeant.

V. At Romani universam Græciam in duas provincias divisorunt, *Macedoniam*, sub qua ipsa Macedonia, Epirus & Theffalia; & *Achajam*, sub qua *Græcia* propriè dicta, Peloponnesus, & Insulæ circumjacentes (*).

(* Univerſam Græciam antiquam plurimi scriptores veteres illustrarunt; inter quos eminent *Dicaeonus*, qui De statu Græciæ Poëma Iambis elaboravit. Eandem materiam *Strabo* Libris VI. VII. VIII. IX. & X. *Plinius* toto Libro IV. *Natur. Histor.* attigerunt. Quibus addefis *Ptolemai* Lib. III. capita XIII. XIV. XV. XVI. Plemoorem tamen Græciæ notitiam suppeditabit *Paujanias* in sua aurea Græciæ descriptione quam post *Xylandrum* & *Sylburgium* emendavit Joachimus Kuhnius. Græciam eodem modo pertractare *Cluverius* noster animo destinaverat, quo Italianam Germaniamque jam perfecerat; sed mors cœptis oblitus. Id vero præstiterunt *Palmerius* in suo peculiari de *Græcia antiqua* opere, *Cellarius* in sua *Geographia antiqua* &c. vix est cur laboriosis horumce conatibus adnumerare debeam leviuscum *Johannis Laurenbergii* opus cui titulus: *Græcia antiqua*, quodque Samuel Pufendorff edidit. Optimam totius veteris Græciæ tabulam *Geographicam*, ex qua ceteras emendare possis, oculis tuis subjecimus.

Græciæ no-
men.Græciæ fi-
nes.Et Magnitu-
do.Partes Græ-
cia.Græcia in
Macedo-
niam & A-
chajam
divisa.

C A P. VII.

De Epiro & Peloponneso.

Epiri termini. Populi & opida. **E**pirus, quæ nunc *Canina* ^a dicitur, separatur à Mace-
donibus Celidno amne, & Pindo monte; ab Græcis
Acheloo flumine. Populi clari fuere ^b *Molossi*, quorum opi-
dum

BUNONI S.

^a *Epirum* ^b in tertio Europæ finu pos-
nit Plinius: & addit: *Omnis Gracia fabulo-*
sias, sicut literarum claritas ex hoc primùm
finu effulsa. Incipit autem Epirus à Celidno
flumine; & definit in Acheloo flumine, qui
ab Achaja eam separat: *Ionium mare* ad
Meridiem; *Macedonia* partem & *Pindum*
montem ad Septentriones habens. ^c

^b *Molosorum* regio olim *Molossia* ^d,
nunc ^e *Pandosia* dicitur, ab urbe *Pandosia*.
Apud Molosso ^f, canes sunt *venatici* gene-
rosissimi, qui *Molossi* vocantur. Cæterum f
sunt quoque *Molossi*, *Thessalæ* populi.

HEKELI.

^a Sive *Jannina* recentioribus. (* Male,
ut solet Hekelius. *Jannina* sive *Joannina*
non regionis, sed urbis Turcicæ ditionis in
Albania nomen. Epirus veterum nunc est
pars Albaniæ australis, in qua tres Provin-
cias nempe *la Chimera*, *Larta* & *la Carnia* a Septentrione ad Meridiem procur-
rando reperire est. Nec multo felicius Clu-
verius noster qui Epirum nunc *Caninam* dici
asserit. *La Canina* non toti Epiro, sed
Chaoniæ veterum respondet, & in Acro-
ceranii jugis continetur, tantum abest ut
ad Acheloum fluvium accedat.)

^b Incolis *Arbonar*; *Turcis* v. *Arnantleri*.

^c *Maginus*, *Schroterus* & alii dicunt, E-
PIRUM terminari ab Ortu *Acheloo* Fluv. à
Meridie *Adriatico Mari*; ab Occidente pul-
sari *Mari Jonio* usque ad *Celydnum* Amnem;
à Septentrione verò *Macedoniam* habere.
(* Nullam ante hanc, quam tibi exhibemus,
Græciæ tabulam prodiisse non verum minus
quam miram.

I.

^d A *Molosso*, *Pyrrhi* & *Andromaches* Fi-
lio, sic nominata.

^e Quorum Regnum principem à diluvio
Phæthontem (μετὰ τὸν κατακλυσμὸν Φαέθον-
τα βασιλεύει πρῶτον) tenuisse *Plutarchus*
scribit in *Pyrrho* p. 383. num. B. Tom. I.
Oper.

^f *Atheneo* & *Victorino Grammatico*.

REISKII.

ⁱ Epirus Gr. Ἡπεῖος aut generaliter om-
nen terram continentem, aut specialiter
hanc regionem Romanis ex bello Pyrrhi
primo cognitam significat: Hæc vero
& ipsa duplex habetur: altera vetus, altera
nova; Epirum veterem vocamus Pyrrhis
Æacidisque subditam, & octo gentes præ-
cipuas complexam. ^d Epirus nova quon-
dam Illyris Græciæ dicta, neque trans flu-
vium Acheloum procurrens, posthac Alba-
nia & hæc quidem ab excelsis montibus
appellata, quos Galli veteres huc delatipes
sua lingua nominaverant. Ita Jacobus Pal-
merius Græciæ antiq. Lib. I. c. 14. docet,
additque caput Epidamnum esse, vel Dyrra-
chium, Italis Durazzo.

^e Peloponnesus Pelopidas, quibus & nomen
debuit, reges, è sanguine Pelopis ^f or-
tos perdiu Mycænis tulit, ut duo Græ-
corum genera, Doricum & Æolicum,
quæ huc per colonias concederant, quieto
imperio gauderent. Sin Bochartum
audies, primo singulas ex nepotibus
Japheti & horum uno quidem שְׁרָא
g Elisah huc in hanc terram penetrasse
credideris. Bellum vero quod exarist,
Peloponnesiacum inter cuncta Græciæ re-
gna

^a Epiri fines. ^b Molossi. ^c Pandosia. ^d Epirus nova vetusque. ^e Peloponnesus.
^f A Pele. ^g Ab Elisah.

dum ^y *Dodone*, apud quos *Jovis Dodonæi* templum; oraculo illustre; ^s *Dryopes*; *Chaones*, quorum regio ^e *Chaonia*; *opida*, ^f *Oricum*, ^g *Antigonia*, ⁱ *Panormus*, ^j *Elæus*, ^k *Thesprotii*,

gna & respubl. Athenienses maxime ac Peloponnesios quam atrociter effuberit, quamque componi non potuerit nisi Athenis funditus excisis, Xenophon, Plutarchus, Pausanias aliisque memorant. Hodie Morea ex mororum, quas profert uberrimas, multitudine vocatur, & Turcis, Italis, Græcis, Judæis, etiam habitatur. Quondam vero resp. Veneta ibi rerum potita, imperium hoc bello præsente Turcico vetus denuo sibi vindicavit. ^a Namque A. 1683, classe instructissima & numerosis copiis valens Prevesiam, postea Coronem, profligato Sciraskierō Turcico, amplius utrumque Novericum A. 1685. Modonam & Neapolin di Romania A. 1686. cepit. Tota sic domita Poloponnesus; totque munitissimis subactis urbibus respubl. triumphum A. 1687, solennem egit: Antea quippe jamdudum S. Maura Turcis erupta Insula in ditionem Venetorum venerat. (* Morea rursum à Turcis subacta, reluctantibus frustra Venetis, qui vix in nuperimo bello Corcyram salvam obtinuerunt. Moream descripsit P. Coronelli Reipublicæ Venetæ Geographus & Franciscanorum Ordinis sacerdos. EPIRUS in Barbaram & Græcam olim divisa, nempe cum Græci prium Epri partem incolebant, indigenis aliquot regiones obtinentibus, quæ barbaræ Epri nomen apud Græcos habuerunt. Hæ fuerunt nempe Chaonia, Thesprotia, Cassiopæa, & Almene. Græca Epirus Acarnaniam, Athamaniam & ceteras ad Acheloum usque regiunculas complexa est. Apud Scriptores Ecclesiasticos Epirus in veterem ac novam dividitur. ^b Epirus veteris Provincia etiam Nicopolitana propter Metropoliū quæ Nicopolis, nunc La Prevesa, dicta est. Epirus nova præcipuam urbem habuit Dyrrachium.)

BUNONIIS.

^y ^b *Dodona* urbs à *Dodone* flumine & fonte dicta, ubi ingens silva; & præter templum Jovis, fons Jovis Dodonæi, faces exsiliatas

accendens, & accensas extinguens. ^c *Æs Dodonæum* in proverbium g abiit, pro valde sonoro, & homine importunæ loquacitatis: à pelvi æreâ Dodonæ in columna sublimi, quam flagellum in manu pueri in altera columna huic proxima vento agitatum sèpius percutiebat, siebatque tinnitus importunus. Columbæ quoque nigræ ex arboribus responsa ibidem deditæ consilentiæ scribuntur. Oraculum tamen istud Homer & Hesiodo cognitum, suo ævo defuisse testatur Strabo. ^b

^d ^d *Dryopum* regio hodie *Aldradina* dicitur.

^e ^e *Chaonia* nunc vulgo *Canina* ab urbe primaria, in qua præfectus moratur, inconsueta dicta i *Silva Chaonia* columbis abundabat. ^k

^z *Oricum* in Epiri litore fuit, à Colchis conditum: quod Cæsar præter exspectationem Pompeji occupavit. Inde initium erat Epiri.

ⁿ Prope *Oricum* in mediterraneis fuit ^f *Antigonia*, ab Antigono condita, hodie *Argiro castro* dicta.

^g ^g *Panormus*, nunc *Panormo*; inter Accroceraunia & ostium Acherontis fl. portus est. ^l

^h ^h *Elæus* opidum, hodie *Docna*, à litora remotum, Hecatompedo finitimum est.

ⁱ ⁱ *Thesprotia* five *Thesprotis*; hodie *Vajelitia* dicta, ad oram maritimam est, contra Corcyram insulam.

HEKELII.

^g Teste Erasmo Chil. I. Cent. I. *Adag.* VII. & ex eo *Manusius* in *Adag.* p. 29.

^h Lib. VII. *Geograph.* p. 600.

ⁱ Unde a. hæc Regio dicatur, tradit *Virgilius* Lib. III. Æn. v. 334.

^k Quāram mentionem fecit idem *Virgilius* Ecl. IX. v. 13. Dicit & Glandem *Chao-* *niam* Lib. III. *Eneid.* v. 333. Poitum *Chao-* *nium*; ibid. v. 291. seq.

^l Vid. Strabo Lib. VII. *Geogr.* p. 593.

BUNO-

^a Nunc ab Venetis subacta. ^b *Dodona*. ^c *Æs Dodonæum*. ^d *Dryopes*. ^e *Chao-* *nia*. ^f *Antigonia*. ^g *Panormus*. ^h *Elæus*. ⁱ *Thesprotia*.

sprotii, quorum à *Buthrotum*, *Pyrrhi regia*; *μ Cassiopæi*, quorum *ν Cassiope*; *regio ξ Almene*, opidum *ο Nicopolis*; *π Amphiliachi*, opidum *ρ Argos*, cognomine *Amphilochicum*, *σ Acarnanes*, *regio Acarnania*, opidum *τ Ambracia*, *Æacidarum regia*: unde *Ambracius* sinus, quo nihil in Epiro nobilius: *υ Actium*, *φ Leucas*, *ξ Stratos*.

II. *Pelo-*

BUNONIS.

λ *a Buthrotum* sive *Buthrotus* nunc *Bu-trinto*, ad litus maris est è regione *Corycæ* insulæ, à qua xxi . millia passuum abeit. Hic quod luculentas possessiones Epiroticas haberet *Ciceru*, frequens ibi vivere solebat. *Ex* civili bello Pompejano quoque nota urbs. Ad eandem appulit *Aeneas* Virgilianus. *m*

μ b Cassiopæorum regio *Cassiopæa* intus in mediterraneis est

ν c Cassiope nomen antiquum retinet, in montanis jacens; Alia vero ad mare hodie dicitur *Ioannia*.

ξ d Almene Thesprotiæ vicina ad mare pertingit.

ο e Nicopolis n ad finus *Ambracii*, qui vulgo *Golfo de Larta*, fauces strœcta erat, in litore occidentali: in opposito vero erat *Actium*. Nicopolis hæc ab Augusto Imperatore condita, & ab ipsius victoria, de Antonio & Cleopatra *o partâ*, ita dicta est: Plutarchus in Antonio nomen ei impositum ait à *Nicone Asino*, cui rusticus insidens Augusto ante pugnam obviam venerit. In urbe hac *p Græcam* Bibliorum versionem inventam tradunt, quam *Origenes* in Hexapla sua contulit.

π f Amphilochorum regio *Amphilochia* intus in mediterraneis est.

ρ g Argos Amphilochium inter *Ambraciæ* & *Cassiopen* jacens; etiam nunc *Amphiloca* incolis dicitur.

ο h Acarnanes, mollitie & lascivia olim notati, cum *Ætolis* vicinis assiduas fermè exercebant rixas.

τ i Ambracia ad recessum finus *Ambraciæ* à *Nicopoli* & *Actio* urbibus $25.$ millibus passuum distans, vulgo nunc etiam *Ambracia* *q* dicitur, olim amplia & potens: at

Macedonum & Romanorum bellis deinde labefactata, & everfa. *r*

v k Actium, nunc vulgo *Figalo*, ad *Ambraciæ* sinus fauces in litore orientali est. *Straboni f Actium Acarnanum*, ubi Apollinis templum ab Argonautis conditum. Ad promontorium *Actium* pugna illa navalis inter *Ottavianum* & *Antonium* commissa est: qua Octavianus vicit Romanum deinceps Imperium solus obtinuit, & nomen *Augusti*. Promontorium istud hodie vulgo *Capo Figalo* vocatur.

Φ l Leucas opidum vulgo ad promontorium quod vulgo *C. S. Nicolo*: contra quod *m Leucadia* insula, quæ hodie *Santa Maura* vulgo dicitur; in qua aliud opidum *Leucas*. Isthmo à *Corinthiis* perfozzo insula evasit, quæ erat *Chersonesus*. Sæpe tamen arenarum vi continentis redditum est: sæpe etiam indigenarum opera revulsa. Est vero insula ista continentis adeo vicina, ut eidem videatur junta.

χ n Stratos & *Stratus* hodie *Strato* urbs Epiri maxima, & *Acarnaniæ* caput, cum staret, apud finum *Ambraciæ* fuit inter *Anactorium* & *Halyzeam* ad *Acheloum* fl.

HEKELLI.

m Sicuti appetet ex ipso *Virgilio* Lib. III . *Æn.* v. 292.

n Olim quippe egregia Urbs, & Incolarum multitudine abundans.

o Egypti Regina.

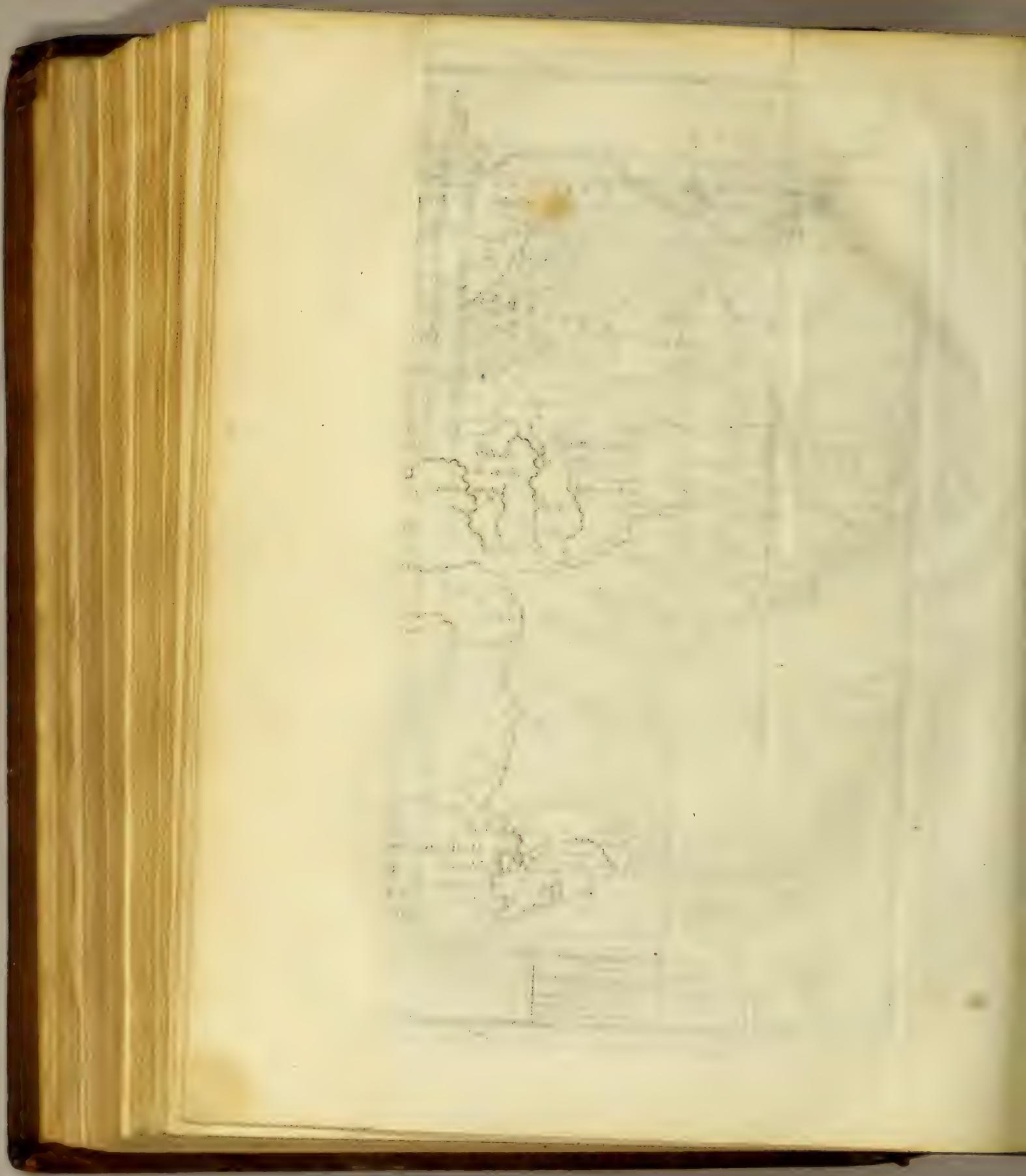
p Quam *Preveza* hodiè mappæ nuncupant.

q Et apud *Ptolemaum Larta*. (* *Lartam* apud Ptolomæum reperiet nemo, nisi per somnium. *Larta* vero, & *Ambracia* veterum, quæ nunc *Ambrakia*, toto unius diei itinere differrunt, ut in nostro Geographicò Dictione.

a Buthrotum. *b Cassiopæi.* *c Cassiope.* *d Almene.* *e Nicopolis.* *f Amphilochia.* *g Argos Amphilochium.* *h Acarnanes.* *i Ambracia.* *k Actium.*

l Leucas. *m Leucadia.* *n Insula Stratos.*

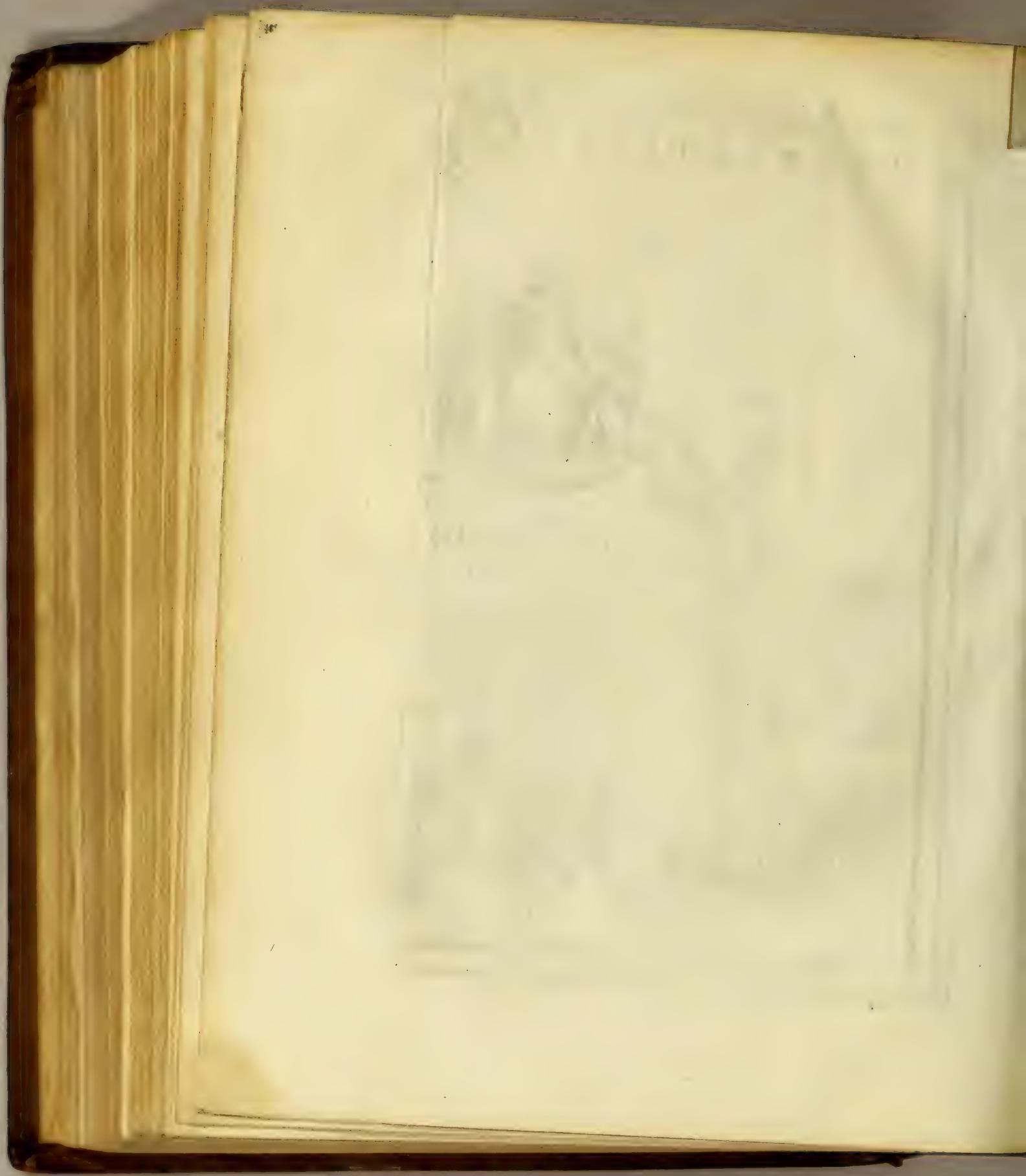

GRÆCIAE PARS MERIDIONALIS.

Littera

MARE Ionium
SICULUM

II. Peloponnesus à [†]Pelope Rege dicta, quæ nunc Morea, <sup>Peloponnesus
fines.</sup> haud ulli terrarum quondam nobilitate postferenda, quasi peninsula inter duo maria Ægæum & Ionum extenditur; ^a ob sinus & promontoria, queis ut fibris litora ejus incisa sunt, simul quod tenui tramite in latus effunditur, platani folio simillima.

III. Partes seu regiones in ipsa Achaja proprie dicta, Elis, Messenia, Arcadia, Laconica, & Argolis sive Argia.

IV. Urbium clarissimæ; in ^a Achaja, ^b Corinthus in ipso ^{Corinthus.} Isthmo,

Dictionario demonstravimus. At quod Heskelium aliquo non sat cautos fecellit, *Sinus Ambraciæ* nunc *Golfo de Larta* nuncupatur.)

^a Prius dicta est Επονια & Παραλια. (* Hoc apud Stephanum Bysantinum legit; sed cæcutiens. nam Stephanus scribit Επονις πόλις ἡ νῦν Αμβρακία, ἡ πρότερον Παραλία. i. e. EPUA urbs qua nunc Ambracia prius verò Paralia. Paralia littoralem significat.)

^b Lib. x. Geogr. p. 17. Tom. II.

B U N O N I S.

¶ Hæc regio à Pelope, Tantali regis Phrygiæ filio, id nominis obtinuisse scribitur: qui victo curuli certamine *OENOMAO*, Elidis Rege, Regno ipsius, & filiæ Hippodamia nuptiis potitus, adeoque, ut videtur, tota hac peninsula, ei nomen de suo nomine impofuit.

^a Peloponnesus ^b undique mari cingitur, excepta illa parte, qua continent adhæret. ^c Isthmum ^d v. aut ^e passum millia patre aquætores testantur. Columna ibidem erat posita ab Ionibus, in cuius parte versus Atticam scriptum erat: τὰ δὲ οὐχὶ Πελοπόννησος, ἀλλ' Ιωνία: Et in altera versus Corinthum; τὰ δέ ἔσιν ἡ Πελοπόννησος, οὐκ Ιωνία. Quinto quovis anno hic celebraabant ludi in honorem Neptuni. Isthmum hunc diversis temporib[us] effodere co[n]ati sunt Demetrius, Julius Caesar, Caligula, Nero: ac denique Herodes Atticus, privatus homo. Murus ductus à Lechæo ad Cenchreas post cæsum ad Thermopylas Leonidas; ac postea ab Atheniensibus. Sex in Peninsula ista numerantur Sinus præcipui. ^f Crissus sive Corinthiacus, hodie *Golfo de*

PART. II.

Lepanto: Saronicus, à portu *Saronico* ad Isthmum ita dictus, qui & *Salaminius* à Salamine insula, hodie *Golfo de Engia*; *Argolicus*, nunc *Golfo de Napoli*; *Laconicus* vulgo Italis *Golfo de Colochina*; *Messeniacus*, nunc vulgo *Golfo de Coron*; & *Cyparissius*, qui vulgo nunc *Golfo de Larcadia*.

^a Ita ^d Achaja ista præter Corinthiam, etiam continet Sicyoniam ^v, ad finum usque Saronicum pertingens.

^b Corinthus vulgo *Corintho*, & *Corranto* ^x, Turcis Gereme, olim *Ephyra* y dicta, sexagenis ab utroque litore stadiis è summa arce, quæ *Acrocorinthus* vocabatur, sita, Peloponnesi claustra continet. Fuit olim Achajæ caput, Græciæ decus; inter duo maria Ionum & Ægæum quasi spectaculo exposita, proximamque ab Athenis & Sparta auctoritatem in Græcia obtinuit, mercimoniis locupletata, maritimis copiis potens, contra Corcyraeos & Athenienses navali prælio contendit; bellum Peloponnesiacum auspicata. *Dionysius* Siciliæ tyranus regno pulsus hic exsulavit, ludumque aperiens pueros literas docuit. Corinthus quoque *scortis* exstitit nobilis: hic quoque *Lais* illa, cui ingens pretium poscenti Demosthenes inquit: *Tanti pénitente non emō*. Hinc quoque natum est proverbium; *Non omnibus licet adire Corinthum* z. Adeo meretricibus favebant Corinthii, ut eas non solùm honore afficerent; sed etiam publicis precibus Venerem orarent, ut meretrices augeret ac fervaret, teste Atheneo A. L. *Mummio* excisa est non satis ob justam causam: Romani enim veriti, ne loci opportunitas eos aliquando ad bellum faciendum adhortaretur, Corinthum incendunt

Fff runt

^a Peloponnesus, ejusque sinus. ^b Isthmus. ^c Sinus Corinthiacus. ^d Achaja.

^e Corinthus.

runt ^a. Ex incendio urbis, quum plurimæ statuæ & simulacula ærea, aurea & argentea confluxissent, *Corinthiacum* as conflatum traditur; quum tamen ^{as} illud *Corinthiacum* jam ante urbem hanc destructam fuerit in pretio: artificio igitur *Corinthiacum* singulari fuerit ita paratum. Eam urbem tamen restituit *Julius Caesar*, uti & *Carthaginem*, colonosque eò milites veteranos misit. Deinceps celebrata est Corinthus: in eaque *Paulus Apostolus* xviii, menses commoratus est: & duas ad Ecclesiæ Corinthiorum scripsit epistolæ, quæ Dei beneficio n *Sacro Codice* haec tenus superfunt. Cæterum urbs illa cum reliqua Græcia hodie sub Turcarum est dominata. Porro in Occasum ad sinum ^a *Crisseum* sive *Corinthiacum* portus & navale Corinthiorum erat ^b *Lechæum*, duobus muris, tanquam brachiis urbi junctum. In hunc portum naves ex Italia & Sicilia commodissimè appellabant, indeque solvebant. ^c *Cenchrea* alter portus erat, vicum sibi conjunctum habens. Is *Ortum* spectabat, & naves ex Asia venientes recipiebat, eodemque dimittebat, in omnem Orientem per ^d *Saronicum* mare. *Paulus Apostolus* hic caput rasit, ex gentis suæ religione. Ibidem erat & ^e *Schœnus*, ubi per Isthmi angustias naves traducimachinis solebant. In eadem Achaja proprie dicta, præter Corinthum, erat nobilis & vetusta urbs ^f *Sicyon*; in qua regni prope modum ab hominum memoria antiquissimi sedes fuisse scribitur. Urbem ipsam ^g *Abrahami* temporibus conditam narrat historia. Tyrannis ferè paruit; at moderatis, neque suis commodis nimium deditis. In iis fuit ^h *Aratus*, quem plerique, ut civium suorum amantissimum predican. Sicyon vero anteā *Metone* ⁱ, & prius etiam *Aegalus* ^j dicta, in colle natura munito xix. aut xx. stadiis à mari condita fuit ^k. Pingendi finis, aliarumque id genus artium studiosi fuere *Sicyonii* & *Corinthii*. Agrum utriusque populi ^h *Nemea* fl. dirimebat. Romanis studuerunt in bello Achaico *Sicyonii*; & inde maximam agræ Corinthi partem obtinuerunt. *Calceis* usos fuisse *delicatioribus*, quam viros graves deceat, notum est ex vulgato proverbio, quo *calcei Sicyonii*, pro

re parum virilis animi indice, usurpantur. Hinc de Lysiae oratione Socrates: si mibi inquit, *Sicyonios attulisses calceos, non uterer, quamvis essent bables, & apri ad pedem, quia non essent viriles.* De Verris crudelitate & improbitate in magistratum *Sicyonium* legatur oratio Cic. *Verrina* vi. n. 44. Postremo quum variis antè affecti cladibus essent *Sicyonii*, ipfam urbem terræ motus ad solitudinem & vastitatem rediget. Eadem, aut certe non dissimilis calamitas ⁱ *Helicen* perdidit, & ^k *Buram* Achaicas urbes, terræ motu aut fluctibus maris absorptas. ^l *Patra* quoque Achajæ urbs maritima non obscura fuit apud Rhium promontorium, post Actiacam victoriam Romanorum colonia. Hic Cicero libertum suum *Tironem* ægrotum reliquerat f. *Patra* quoque nobilitatæ sunt D. *Andrea Apostoli* martyrio. Ultra Patras in eodem litore versus Occidentem fuerunt ^m *Olenus* & ⁿ *Dyme* opida: & hanc ita dictam Strabo existimat, quod ultima sit in hoc Peloponnesi litore occidentali. E regione hujus litoris sita est ^o *Cephalenia insula*. Cæterum potentes fuere Achæi & fœdere conjuncti, quasi in unum corpus coauere, ita ut per viginti annos scriba, & duobus prætoribus communiter, unoque senatu uterentur. Postea unum tantum prætorem habuerunt. Magnas igitur & illustres per Græciam res gessere, multæque civitates societatem cum iis & fœdus junxerunt. Tanta verò Achæorum fuit auctoritas, ut Thebani, post Leuctram pugnam, arbitros eos elegerint controversiarum, quæ inter civitates erant: & Italici quoque homines post seditionem cum Pythagoræis, pleraque jura ab iis acceperint. Achæorum hoc corpus à temporibus Pyrrhi, ejusque in Italiam expeditione, ad Philopœmenem usque viguit. Quo tempore à Romanis callidè, Achæis invitis & frequentibus, id demum solutum est.

HEKELII.

^t *S. Peloponnesius*, olim *Apia* & *Pelasgia* appellata.

^v Ut *Sophianus*.

^x *S. Coranho*, ut *Moletius* tradunt.

^y *S. Ephyre*.

^z *S.*

^a Sinus Corinthiacus sive Crissæus. ^b *Lechæum* navale Corinth. ^c *Cenchrea*, ^d *Saronicus* sinus sive mare. ^e *Schœnus*. ^f *Sicyon*. ^g *Aratus* *Sicyonius*, ^h *Nemea* fl. ⁱ *Helice*, ^k *Bura*. ^l *Patra*. ^m *Olenus*. ⁿ *Dyme*. ^o *Cephalenia* ins.

Isthmo, olim clara opibus, post clade notior; cuius potentiam Romani cum vererentur, funditus everterunt. In ^a Elide & Olympia, certamine Gymnico maxime nobilis; ^b Cyllene, ^{Olympia.} ^{Cyllene.} quod

^c S. ut Strabo Lib. XII. Geogr. p. 201. Tom. II. loquitur: Non omnis hominis est Corinthum navigare.

^d Excrevit enim ope opportunitatis hujus situs in tantam potentiam, ut ne Romana quidem Urbis cederet, eratque fastus illius tantus, ut Incolae P. R. Legatos injuriosius appellare, & sordibus quoque perfundere non dubitarint.

^e Sophiano & Recentiorib. Baslica nominata

^f Et Telchinia.

^g S. Aegiala, & Ionia.

^h Ager ejus metallicis olim officinis & copioso Olearum proventu imprimis erat nobilitata.

ⁱ Hanc Urbem vocat Strabo insignem Lib. VIII. Geogr. p. 706.

BUNONI S.

^j Achajæ in occiduo Peloponnesi litore proxima est ^a Elis, five Elea & Cauconia dicta, inter illam Arcadiam & Messeniam sita. Ejus urbs primaria g idem nomen habebat, eaque ex aliquot pagis coaluerat. ^b Peneus fl. per mediam fluebat urbem, Persarum metu muris cinctam. Postea tamen sine muris ex juramento Ætolorum tuta ^c erat; nemini enim nisi inermi regionem aut urbem illam licebat ingredi. Ad hanc usque ^d Elii ex Sicyone, per mille & CC. stadia Philonides Alexandri curfor novem diei horis contendit: indeque tertiam noctis hora rediit saepius. Patria fuit ^e Phædonis Philosophi Platonis amicissimi. Inde byssus proveniebat Judaicæ præstantior: equis etiam abundabat Elis.

^f ^g Olympia, quæ i & e Pisa dicta, ad Alpheum fluvium, decem millia passuum ab ejus ostio recedebat. Sequimillario ab urbe templum erat Jovis Olympii ^h, pretiosissimis donariis locupletissimum. Quo in numero eminebat Jovis statua aurea, Cypseli munus ⁱ. Ejusdem item Jovis simula-

crum ebarneum, summa arte à Phidia elaboratum. Cujus ea magnitudo erat sedentis, ut surgere, si vitam acciperet, non posset, quamvis altum ac magnificentum tempulum id foret, ni capite perrumpere teatum vellet. Hic quoque erat mira porticus, quæ septies eandem reddebat vocem, eaque de causa ἐπτάφων eam appellabant. Hic celebrati sunt ludi isti quinquennales, ad quos universa Græcia confluerebat per Olympiades. ^m

^e Mela à ^f Cyllene urbe Mercurium Cyllemum appellatum tradit; quem tamen alii à ^g Cyllene Arcadia monte maximo, in quo singitur genitus, ita cognominatum volunt. At urbs Cyllene, hodie Chiarenza dicta, in orâ Peloponnesi occiduâ est apud promontorium Araxum. Elidis urbis erat navale, & commodus portus è Sicilia solventibus. Huc quoque à Plinio ⁿ collocatur Cyllene sinus, & promontorium Chelonates: ^k Aulon item; & ⁱ Leprion opida: & urbs Ipatiosa admodum ^l Cyparissa, cum sinu ^l Cyparissio.

HEKELII.

^g Eaque non procul ab Olympia.

^h Sicuti apparet ex Virgilii Lib. I. Georg.

v. 59.

ⁱ Olim Stephano teste.

^k S. Olympici.

^l Quæ fortè ad ornatum Ludorum potissimum erat posita. Hunc morem enim Romanos imprimis observasse, ex Emundi Frigellii elegantissimo de Statuis Illustr. Romanor. Libr. c. v. discendum est.

^m Hi Ludi autem instituebantur in honorem Jovis ab Hercule, qui Augæ, Elii: Rege, superato, repurgatoque ejus stabulo in Campis Olympia vicinis juxta Alpheum Fluvium sacrum Certamen instituit, quod quinto quoque anno, vel sicuti ex Interpretate Lyceopronis apparet, quinquagesimo Mense celebraretur, idque eo consilio, ut in illo

Fff 2 certamine

^a Elis. ^b Peneus fl. ^c Phædonis patria Elis. ^d Olympia. ^e Pisa. ^f Cyllene.

^g Cyllene sinus & Chelonates prom. ^h Aulon. ⁱ Leprion. ^k Cyparissa.

^l Sinus Cyparissius.

quod Mercurium ibi natum arbitrabantur; insignis; unde
Mercurius Cyllenus. ζ In Messenia, η Messene, θ Pylus, un-
 de Nestor ille Pylius, ι Corone. In * Arcadia, Α Tegea, Stym-
 phalus.

certamine *Gracia* Juventus fese pentathlo,
 sive quinquerio exerceret, *caſtibus* ſcilet,
Curſu, *Saltu*, *Disco* & *Paleſtra*, iisque vel-
 uti meditationibus vero certamini praeſlude-
 ret. Huic certamini quinto die finis impo-
 nebatur, & Victor, qui *Olympionices* voca-
 batur, *Oleaſtro*, vel, uti *Ariſtoteli* placet,
Olea coronabatur. Conf. *Caroli Paschalii*
 Lib. VII. c. v. p. 469. ubi de More *Graco-*
rum in dandis *Coronis* *vīētricibus* multa ſunt
 legenda.

η Lib. iv. H. N. Cap. v. p. 51.

BUNONI S.

ζ In occidentalī Peloponnesi litorē ſequitur
 α *Messenia*, quæ tamen in meridiem quo-
 que magna ſui parte ſe extendit.

η θ *Messene* urbs, regionis caput, eidem
 & populo nomen dedit. Graviflma & diu-
 turna Messeniis interceſſerunt cum Lacedæ-
 moniis vicinis bella: in quibus enituit virtus
 prorsus heroica, & humana major, *Ariſto-*
mēnis Messenii, qui deinde inter heroas cul-
 tus eft. In bellis iſtis mentio quoque fit
 ε *Ithomes*: quod nomen eft montis, ad quem
 urbs ejusdem nominis. Hanc urbem Lace-
 dæmoni anno belli iſtius vigefimo tandem
 in deditiōnem acceperē, ac ſolo æquarunt.
 Post Leuētricam pugnam ab Epaminonda
 & Thebanis roraſtrata eft. Verū Messenii
 cum devicti, aliquoties à Lacedæmoniis
 defeciffent, ab iisdem in ſervitutem redacti
 fuſt, pejusque ſervis habiti. Unde prover-
 biū natum eft: *Messene ſervilior*, in eos,
 qui alieno vivunt arbitrio p. Cæterum ea-
 dem prope Messenes ratio erat, quæ Co-
 rinthi. Utrique enim mons imminebat: illi
 quidem *Ithome*, huic vero *Acrocorinthus*;
 quæ loca ad tenendam Peloponnesum ma-
 xime oportuna erant, ut cornua ad prehen-
 dendum taurum. Itaque Demetrius Phale-
 reus Philippum Demetrii filium non incon-
 cenne monuife tradidit, ut bovem utroque
 cornu prehenderet, ſi eum tenere vellet: has
 nempe urbes duas, & vicinos montes signifi-

cans; taurum vero Peloponnesum.

θ δ *Pylus* hæc Messeniorum erat ſub mon-
 te Ægialeo, à Pylo Triphyliæ cccc. ſtadiis
 diſtans, cæteris, quæ erant, Pylis praeflan-
 tor & antiquior: unde proverbiū q: Eſt
Pylus ante Pylum. *Neleus Nestoris* patetres
 tenuit Pylos, ut Pindari habet Scholiaſtes.
 Hæc Messenia à *Neleo* condita putatur: unde
 & *Neleia* dicitur. *Nestor* autem *Pylius*
 cognominatus vel à *Triphyliaca*; vel à tri-
 bus iſtis, quæ eum ſibi aſcripſerunt. Hanc
 Messeniorum *Pylum* dirutam ante, Athe-
 niennes in bello Peloponnesiaco instaurarunt,
 & tenuerunt annos xv. magno cum ſuæ ci-
 vitatis bono, Lacedæmoniorum incommo-
 do graviflmo. ε *Sphaeriam* etiam, quæ
 & *Sphagia* dicitur, vicinam huic litori inſu-
 lam occuparunt, in eaque trecentos Lace-
 dæmonios obſeffos fame & ferro absum-
 erunt, aut in deditiōnem acceperunt; qua
 clade nobilitata inſula eft. Ita enim compa-
 ratum eft, ut, quæ antè loca obſcura fue-
 runt & ignota, ex aliquo hominum caſu
 & fortunæ momento, fama celebrentur.

ι f *Corone* hodie *Coron*, ſub Thematia
 monte, Thebanorum colonia; ubi Jupiter
 & Apollo omnium morborum Averuncii
 colebantur, in *Messeniæ* orā maritimā eft:
 unde vicinus ſinus nomen traxit; qui idem
 ab universa hāc regione *Messeniacus* dicitur,
 in quem influit *Pamifus* fluvius, qui idem
Pamifus & *Panyſus* aliis ſcribitur; hodie
 vulgo *Pirnaza* r dicitur, eorum maximus,
 qui intra Isthmum ſunt. Sinus iſte hodie
Golfo de Coron vulgo nuncupatur. Porrò in
 eodem *Messeniæ* litorē eft g *Methone* urbs,
 hodie *Modon*, *Mutune* & *Moitune*, clarissi-
 ma nunc & præfecti ſedes. Una earum
 ſeptem urbiū eft, quas Agamemnon per
 legatos Achilli promittet. Menelaus enim
 Spartæ Rex hanc quoque tum poſſidebat
 regionem. Bello Aetiacō Antoniano *Agripa-*
pia, primo navium appulſu, hāc potitus eft
 urbe, & Bocchum Maurifiorum Regem
 Antonii partes ſequutum, hic captum, in-
 terfecit.

α *Messenia*. β *Messene* urbs. c *Ithome* mons & urbs. d *Pylus*. e *Sphaeriam*
 inf. quæ & *Sphagia*. f *Corone* ſinus *Messeniacus*. g *Methone*.

phalus, ^m *Mantinea*, & ⁿ *Megalopolis*: Polybii patria. ^ξ In *Laconi-*

Mantinea.
Megalopo-
lis.

terfecit *s*. In eâdem ora erat ^a *Asine*, unde
^b *Sinus Asinæus*; ^c *Helos* item, & promon-
torium ^d *Acratas*: ^e *Tomaus mons*, qui à
cultro tonsorio *t*, cuius similitudinem habe-
re dicitur, nomen traxisse videtur; ^f *Cory-
phasum* promontorium *v*. Plura præterea
memorantur hîc opida; ^g *Cardamyla*, ^h *Phe-
ra*, ⁱ *Thuria*, ^k *Gerenia*; unde *Nesfor Gere-
nius* Homero & Poëtis, ut à *Pylo Pylius*
dicitur.

BUNONI S.

^x ¹ *Arcadiam* Peloponnesi regionem me-
diterraneam Peloponnesiacæ gentes undique
cingunt. Montosa est, montiumque Ar-
cadiae maximus *Cyllene*, Mercurii incuna-
bulis celebris.

^λ ^m *Tégea* seu *Tegæa*, è novem pagis com-
posita, habitata est fortibus & belligosis vi-
ris: itaque & Lacedæmonios quandoque
armis vicerunt; & in eas, quas in ipsos pa-
raverant, catenas aliquando Lacedæmonios
compegero, & cum vicinis *Pheneatis* eâ-
dem lege, & fortuna bellum diuturnum
composuerunt, quo cum Albanis Romani,
interventu nempe singularis certaminis tri-
geminorum ab ultraque civitate. Hic os
Orestis, gigantis inventa sunt, Solino teste,
Olympiade 58. *Tégeæ* quoque vixit *Ari-
starchus* Poëta Euripidis synchronos; qui
tragœdias scriptis 70. vixitque annos 80. x.
ⁿ *Stymphalus* urbs est ad *Stymphali* montis
radices, *Tégeæ* proxima. In vita Iphicratæ
eius fit mentio *y*. Vetus illa perit, ex
nova Hadrianus Imperator aquas Corin-
thum deduxit: *Stymphalus* mons Herculeo
labore notus est. Est & *Stymphalus lacus*,
qui ex eodem monte profluens, mutato
nomine deinde *Erasinus* dicitur. ^z

^μ ^o *Mantinea*, ex quinque pagis quasi
conflata, Megalopoli proxima, nobilitata est
Epaminonda Thebani alterâ de Lacedæmo-
niis partâ victoriâ, qui gravissimè in pugna
vulneratus æquissimo deinde animo expi-
ravit. Cæterum Mantinenses urbem hanc
in gratiam *Antigoni* Macedonis *Antigoniam*

appellarant: quod nomen longè post sustu-
lit, & pristinum revocavit *Hadrianus* Im-
perator Rom.

^y ^p *Megalopolis* Arcadiæ urbs primaria;
Epaminondæ consilio condita, quo tem-
pore is Lacedæmonios ad Leuctra vicerat.
Muro cincta urbs ab initio non videtur.

^ξ ^q *Laconica* in meridionali Peloponnesi
litore attingit Messeniam; quæ tamen &
orientalem ejus bonam magnamque partem
complexa est; hodie *Zaconia* sive *Sacania*
dicitur *a*. Lacones in rebus agendis lunam
observabant, nec prælium, nisi in plenili-
nio, ex Lycurgi instituto inibant.

HEKELII.

^o *Castaldo* hodie dicitur *Mattagia*, aliis
Moseniga & *Nifin* scribitur quoque frequen-
ter per simplex *f*.

^p Vid. *Erasm.* Chil. *ii*. Cent. *ix*. *Adag.*
xx. p. 488. col. *a*.

^q Ap. *Erasmum* Chil. *ii*. Cent. *viii*. Ad.
xlv. col. *a*. & *Manutium* in *Adag.* p. 704.
col. *a*.

^r Atque *Straboni Amathus*.

^f Incolæ à viciniis dicti sunt *Aposphendo-
neij*, i. e. fundarum telis pulsi. Est & *Me-
thone* Urbs *Thracia* & littoralis *Peloponnesi*.

^t Sutorio.

^v Hoc *Niger Geographus* *Cabo Junchi*
nuncupat. Est & *Coryphasum* parva *Laco-
num Regio*, *Pylo* propinqua.

^x Est etiam *Tegæa* in *Cretâ* à *Talithbiâ*,
Stephano referente, condita.

^y Ab hac Urbe *Minerva* dicta est *Stympha-
lia*, quod Templum in ea habuit.

^z Ab hoc *Lacu Stymphalida Aves* ap-
pellatae sunt, quæ tantæ magnitudinis suis
fe dicuntur, ut Solis radios obumbrarent,
omnemque *Arcadiam* devastarent, donec
ab *Hercule* ænei crepitaculi sonitu pelle-
rentur.

^a Olim dicta est *Hecatompolis*, à num-
rò np. centum Civitatum, quarum omnium
Caput fuit *Lacedemon*; alio nomine *Sparta*,
& ob severam Disciplinam *rigida* appellata.

Fff 3

BUNO-

^a *Asine*. ^b *Sinus Asinæus*. ^c *Helos*, ^d *Acratas*. ^e *Tomaus mons*. ^f *Corypha-
sum* prom. ^g *Cardamyla*. ^h *Pheræ*. ⁱ *Thuria*. ^k *Gerenia*. ^l *Arcadia*.

^m *Tegea*. ⁿ *Stymphalus* urbs, mons, & lacus. ^o *Mantinea*.

^p *Megalopolis*. ^q *Laconica*.

Lacedæmon. *Laconica, o Lacedæmon*, totius Græciae quondam potentissima, eadem & Sparta; *Leuctrum, e Amyclæ*. In *Argia, Argos*, Hippium cognomine, templi Junonis, unde *Juno Argiva*,

BUNONIS.

o a Lacedæmon urbs sine mœnibus ad Eutropon fl. fortitudinis, patientiae & continentiae laude nobilis, as has enim maximè virtutes *Lycurgus* legislator institutis & legibus suis eos formarat *b*. Apud eosdem tamen *furtum* non modo primitum; sed & commandatum fuit. Ad *b Eurotam* fluviuum exercere se Lacones soliti sunt de cursu, & id genus laboribus. In *sinum Laconicum* se effundebat *Eurotas*, ad quem in litore erat *c Gytheum* sive *Gythium*, n vale Laconum & urbs *c*. Eam *I. Quintilius* obliessam oppugnatamque in deditio nem tandem accepit. *Lacedæmoniorum* classem hic subductam incendere parabat *Theomistocles*; quod tamen consilium ejus, ut parum honestum, repudiarunt Athenienses, auctore Aristide. Ab hoc opido ad Cretam insularē certissimus cursus est. Non longè à *Gytheo* *d Tanarum* abest promontorium, longissimè in Meridiem procurrens, in eoque ejusdem nominis *opidum cum templo Neptuni*. Ad hoc promontorium, altissimis specubus & cavernis hians, inferorum aditum statuebant poëtæ: ibique *Orpheum* ad regna Ditis descendisse fingebant, repetitum conjugem suam Eurydīcem. Alterum Laconicæ promontorium *e Maléum, Μαλέια, Μαλέα* Cretæ insulæ obvernum, longissimè in mare procurrit. *Maléam* etiam vocant, & *Maléam* hodie *Capo Malio*. Navigantibus ob ventorum fævitiam, ac maris iras per culosum est hoc mare. *Coryrae* in bello Persico Xerxes classem suam LX. navium ad Tænarum & Pylum continebant dolo malo, eventum belli speculantes, & feliciori parti se venditatur. Ad Græcos autem hanc affrebat excusationem, ventis prohibitos *Maléam* superare non potuisse. *f Sinus inter Maléam & Tænarum Laconicus* appellatur *d*. Ad eundem sinum, eo situ est *g Cythera* insula, hodie *Cerigo*, cum ejus no-

minis *opido* & *poreu*, ut, qui eam teneat, facilime Laconicam infestare inde queat *e*. Itaque *Chilon* olim *Lacedæmonius*, unus è septem Græciæ sapientibus, satius esse civitati Spartanæ dicebat, illam insulam fluentibus obui, quam extare incoluem. Neque qui quam rectius Xerxi suadere poterat *Demaratus*, ipse Laco, quam ut Rex eam insulam occuparet, *Lacedæmonios* territans, eosque à cæteris Græcis aver tens

π b Leuctrum, Leuctrorum Boeotiorum colonia ad Tænarum promontorium est: de hac urbe perpetuo contenderunt *Lacedæmonii & Messenii*: De qua re vid. *Pau-tanias*. *f*

ρ i Amycle eo fuerunt situ, quo hodie *Vordonia* est; vel non longè inde, *xx. stadiis* à Sparta, *Castore* ac *Polluce* *g* celebres: olim *Limne* dictæ.

σ k Argia, hodie *Romania*, inter Arca-diam & mare *Ægæum* *Argolis* quoque dicitur ab

τ l Argo urbe primariâ, per quam *m Inachus* amnis fluit: unde porrò *Argivi* populi appellati sunt. *Argos* hoc cognominatum est *Hippium*, ab equis, qui generosi & multi inde proveniunt. *Pyrrhus* Epri Rex urbem hanc oppugnans, occisus est jactâ veritate cuiusdam manu in caput ejus regula. *Argos* societati corporis Achaici deinde se interfuit; & cum cæteris venit in potestate Romanorum.

HEKELLI.

b Chilonis unius ex illo inclito Sapientium Græcia numero Patria fuit dulcissima.

c Hanc Urbem Hercules & Apollo, depositis è loci similitatibus, communi opera condidisse dicuntur.

d Ptolomeo *Laconicus*, *Castaldo* autem *Golfo de Colochina* appellatur.

e Hæc insula nonnullis, Plinio in primis, quondam vocata est Porphyris, sive, ut placet

*a Lacedæmon. b Eurotas. c Gytheum. d Tænarum prom. & op. e Maleum
prom. f Sinus Laconicus. g Cythera ins. cum op. h Leuctrum. i Amyclæ.
k Argia. l Argia. m Inachus.*

Argiva, vetustate & religione per celebre; ^a *Nemea*, ^b *Mycenæ*, ^c *Nauplia*, ^d *Trezen*, fide societatis Atticæ illustris; ^e *Epidaurus*, Æsculapii templo inclyta.

Nemea.
Mycenæ.
Nauplia.
Trezen.
Epidaurus.

cet *Eusathio*, *Porphyrusa*. *Bordonius* in suo *Insulari Opere* eam & Schoteram vocatam esse scribit.

f Est & *Leuctrum Laconica & Arcadia* urbs, quod probè ob servandum est iis, qui ejusmodi *Loca Synonymica* persæpe solent confundere.

g Quorum Patria dicuntur fuisse.

B U N O N I S.

^a *Nemea* *Nemæa* in *Mediterraneis*, inter *Cleonas*, & *Phliuntum*, interque *Argos* & *Corinthum* sita est. Hic lucus erat, in quo Argivi ludos celebrare soliti, ^b *Nemea* dictos, in honorem *Herculis*, qui leonem ibi immanem occidisse dicitur *b*. Tres igitur in Peloponneso fuerunt totidem certaminum publicorum sedes. ^c *Isthmia* prope *Neptuni* templum, in *Isthmo* celebrata; ^d *Olympia* in *Elide*, ad hanc urbem item cognomen in *Argolica*.

^e *Mycenas* Argo urbi vicinas tenebat *Agamemnon*; sicut *Spartam* frater ejus *Menelaus*. Funditus autem deletæ sunt *Mycenæ*, ut ne vestigium earum super sit. In Myceno agro ^f *Lerna* palus est; in qua Hydram fabulantur fuisse. In eandem fordes & purgamenta urbiū suarum solebant deferre accolæ. Unde pròverbium: *i Lerna malorum*. ^k

^g *Nauplia*, hodie *Neapoli di Romania*, olim Argiæ regionis navale & opidum maximum, nunc regionis caput, & præfecti Turcarum sedes est: ad hunc portum *Aegyptii* olim cum *Danao* appulerunt.

^h *Træzen* in litora Argolico, quod Orientem respicit, è regione Athenarum trans *Saronium* sinum sita, olim *Neptuno* sacra erat; indequæ & *Posidonia* mœcta est. Huic Atheniensis, adventante cum innumerabili multitudine in Græciam Xerxe, conjuges liberosque suos miserunt, ut ipsi tanto animosius dimicarent in hostem, ex mœnibus ligneis, id est, navibus, se se defensuri. *Træzeni* quoque benignè acceptos

^a *Nemæa*. ^b *Nemæa*. ^c *Isthmia*, & ^d *Olympica* certamina. ^e *Mycenæ*. ^f *Lerna* pal. ^g *Nauplia*. ^h *Træzen*. ⁱ *Epidaurus*. ^k *Tiryns*. ^l *Afine*. ^m *Orneæ*. ⁿ *Hysia*. ^o *Hermione*. ^p *Scyllæum* prom.

Athenienses omni humanitate complexi, debitisque officiis ac studiis prosequuti sunt. ^w Inde non longè aberat ⁱ *Epidaurus* in Argiæ litora orientali, apud *Spiræum* promontorium, & finum *Saronicum*, montibus undique aut mari cincta. *Æsculapius* ibi omnis generis morbos sanare creditus est: & tabulae in templo ejus suspensæ indicabant, quo quisque morbo liberatus foret. Romani quam pestilentia laborarent, *Sibyllinorum* librorum auctoritatem fecuti, communem illum Græculæ gentis medicum, misis legatis, sub anguis specie latentem, in Italianum abduxerunt, eique in *Tiberis* insulam ingresso, eodem loco ædem *Æsculapius* statuerunt. Cæterum præter ista, obscurioris famæ in Argia opida erant.

^k *Tiryns*, ^l *Afine*, ^m *Orneæ*, ⁿ *Hysia*, ^o *Hermione*, unde brevis ad inferos descensus esse dicebatur. Huic vicinum erat ^p *Scyllæum* promontorium, à *Scylla* ita dictum, quod in mari à *Minoë* submersa, cui patriam Ni seam prodiderat, ibi ejecta tandem & sepulta foret. Promontorio huic adjacet ^q *Calauria* insula parva, *Neptuni* asylo olim celebris. In illo *Neptuni* templo *Demothenes* Atheniensis interiit. Fuit & *Amphictyonum* quidam hic *conventus* vii. urbiū.

H E K E L I I.

^b Quanquam sunt qui Ludos hos in honorem *Archemori*, *Lycurgi*, *Nemea Regis*, Filiali, quem cum *Hippolyte* nutrix *Argivis Langiam* Fontem ostensura in gramine depositisset, serpens è proximis Virgultis arre pens interfecit, potius institutos velint.

ⁱ Apud *Eratomum Chil.* l. Cent. III. *Adag.* xxvii. p. 92. col. a. atque *Manutium* in *Adag.* p. 130. col. a.

^k Pro Malis plurimis ac simul in unum congeftis, seu accumulatis.

^l *Sophiano*.

^m *Straboni* ac *Pausania*, sed *Stephano* aliisque *Taronia*, *Aphrodisa*, *Apollonia* & *Anthani*.

C A P. VIII.

De Hellade seu Græcia proprie dicta, & Thessalia.

Græcia proprie dicta & limites.

Peloponneso angusto tramite seu Isthmo annectitur regio, quæ Hellas Græcis, Latinis *Græcia proprie dicta*, est. Limites ab *Occasu* habet Acheloum amnem, quo ab Epiro submovetur; à *Septentrione* Othrym & Oetam montes, quibus à Thessalia dirimitur; ab *Ortu* mare Ægeum: à *Meridie* Saronicum Corinthiacumque sinus, & in medio utriusque Isthmum, qua Peloponneso adhaereat.

I.

II. Par-

REISKI I.

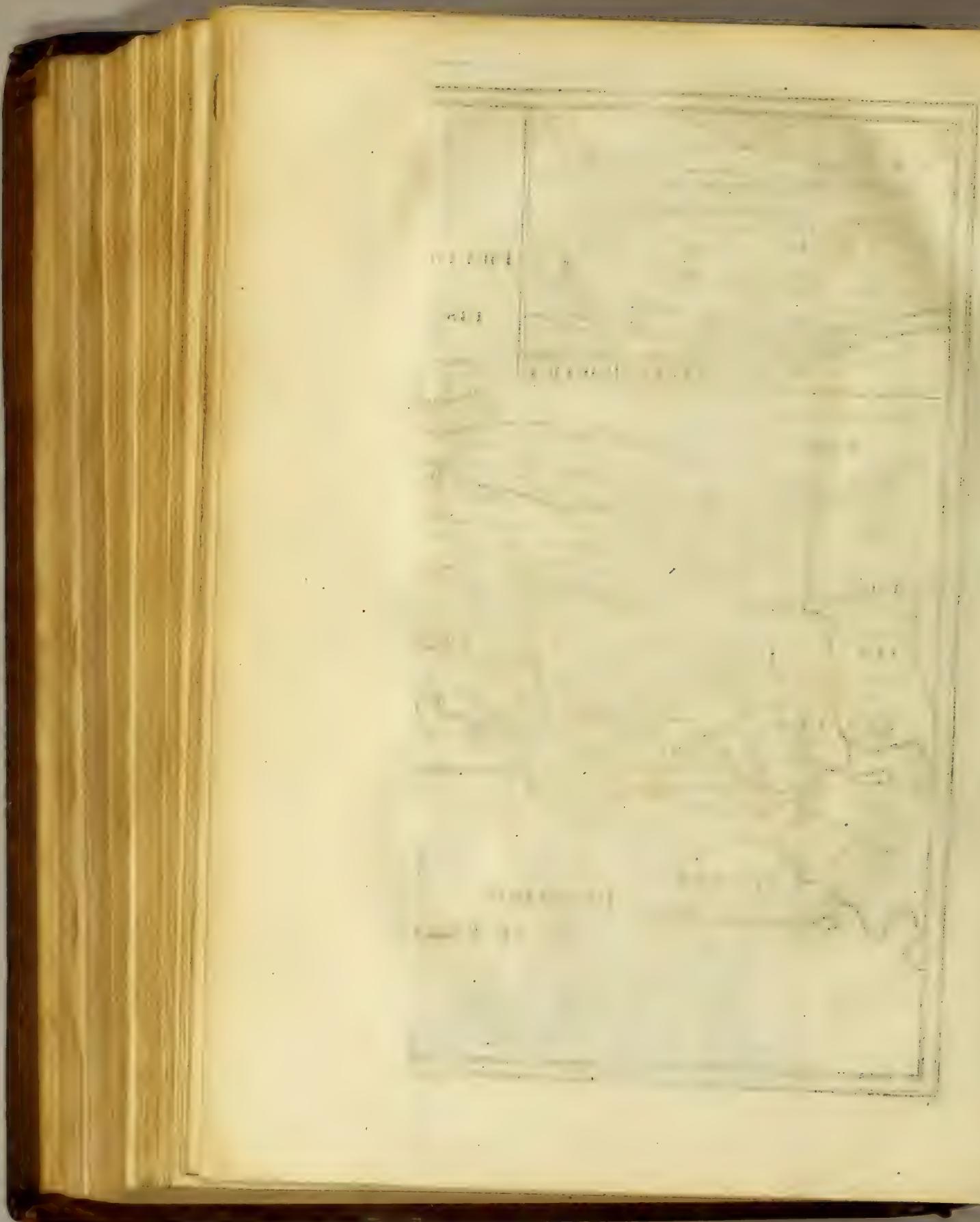
i * Hellas & Græcia, si Græcos veteres Romanosque consulas, aut totam, quounque patuit, regionem significat, aut hujus partes singulas, & unam ex his præcipue: Totam supra vidimus, nunc partem videbimus, quam Romani Græciam proprie dictam, Ptolemæus Achajam, Plinius in Epist. Lib. VIII. meram Græciam nuncuparunt. Hellas ergo ista amplam observationum segetem præbet, instituto tamen nostro minus congruam: Cui enim non Hellas dicta ex communi veterum Scriptorum elogio innoutuit? **b** Achaia porro ex ætate C. Cæsaris Augusti ac Imperatorum succedentium usu & consuetudine latius excurrit, quam arctior ex sensu Ptolemæi Græcia, eaque aut proprie aut specialius dicta: Hæc quippe in Mæcedonia Diœcesi primum occupat locum, & in Notitia Imp. Rom. proconsularem facit provinciam, cui vetus Græcia cum Locris, Phocide, Attica, Bœotia, totaque Peloponneso suberant. Metropolis vero **c** Corinthum habuit, urbem opibus emporioque florentissimam, sed ob motus Achaicos, quos confliverat, per L. Mummius Consulem Rom. A. V. C. 608. captam & ignibus deletam. Sic Turcica Corinthus hodierna Turcis diffugientibus A. 1687. in cineres redacta, cum *Acrocorinthe*, castro proximo & castello ad sinum

Arcadicum structo, quod *Tornesum* nominant, *Salona*que amplissima urbe, in d Venetam ditionem venit. Paulo antea duce Maurusino e Patra, hisque vicina duo castella munitionis (Dardanellas nominant) Moliecrus atque Rumelia, & f *Lepantus* sive Naupactus in potestate eandem Reipublicæ concesserunt: Tandem etiam g *Athenæ* (Setinis nunc dicta) cum agro universo; Unde postea in *Eubœam* insulam sive Nigropontum cuncto impetu irrueratur, licet res ea non ex voto successerit. Urbs alias ea quæ barbariem Græcarum omnium facile prima, 22000. hominibus habitari fertur, 15000. Græcis, 6000. Latinis, 1000. Turcis: Sic Tavernier part. I. cap. 8. Pet. du Val part. II. Geogr. & Sponius in suo Itinerario recensent. Sed quorsum delabimur? **h** *Thessalia* nos ad se se vocat: Hæc Strabone teste Lib. IX. variis quondam nominibus notata, optimum in bellis equitatum aluit: Regem etiam Deucalionem. Græcarum gentium parentem, cuius ætate diluvium totam Græciam oppressit Anno post Israëliticam ex Ægypto migrationem tertio, uti Petavius conjectat. Quod si Notitiam Imp. Rom. priscam consulas, hæc provincia Præsidialis erit, suo Præfidi subjecta, & sinum ad Maliacum, ubi Thermopylæ jacent, producta: caput habuit i *Larissam*, hodieque habet veteri Episcopatu celebrem:

A quo

a Hellas duplex. **b** Achaja duplex. **c** Corinthus. **d** Ab Venetis capta. **e** Patra. **f** Cum Dardanellis Lepantus. **g** Athenæ. **h** Thessalia. **i** Larissa.

II. Partes seu regiones Græciæ sunt; *Ætolia*, *Doris*, *Locris Ozolæa*, *Phocis*, *Megaris*, *Attis* seu *Attica*, *Bœotia*, & *Locris Epicnemidia*.

III. Urbes claræ fuerunt; α *Ætolorum*, β *Chalcis*, γ *Calydon*, δ *Olenus*. In ϵ *Doride*, ζ *Bojum*, *Cytinium*, *Pindus*.

In

Urbes *Ætolia*
lia Doridis.

A quo Heliodorus maluit imprudenter discedere, quam factos Theagenes & Cariliæ amores recantare. Huc ad hanc urbem fuga Turcicus Seraskier recepit, Thebisque (quas Stives nuncupant) numerosius imposuit præsidium, cum Veneti ex Attica subjugata A. 1687. excursions validdissimas iterarent. Sed quid in hanc rem plura tum de partibus quatuor, nempe Thessalia speciatim dicta, Pelasgia, Magnesia Phthiotide, tum de urbibus singulis? Partes illæ à Suida tetrarchiæ, nec iisdem nominibus appellantur.

B U N O N I S.

α *Ætolia* ab Acheloo flumine incipit, & à Locris Ozolis Eveni fl. ostio separatur. Utraque regio maritima est, neque magnis admodum spatis porrecta. α

β *Chalcis* ad Campulum fl. est, inter Calydonem urbem ad Austrum; & Callidromum montem ad Boream ad Coracis montis radices. b

γ *Calydon* *Ætoliae* urbs princeps ad Evenum fl. à cuius ostio septem millia passuum jacet in Boream. Inde d *fretum Calydonium* minus mille passuum latitudine, inter Rhium & Antirrhium promontoria, in ora sinus Corinthiaci intercedit e . Ab urbe ista e *Silva Calydonia*, & *aper* appellatus est, quem *Meleager* d interfecit. e

δ *Olenus* inter Calydonem & Chalcidem ad Evenum fluvium est, ejusdem rudera tantum superesse tradit Strabo f . *Capella Olenia* inter astra à Poëtis locata est, quam Jovi lac præbuuisse fabulantur g . Cæterum *Ætolia* potentia & armorum studio plurimum olim valuerunt, & res bello magnas gesse- runt, non contra Græcos modò, sed & Romanos, socios autè & foederatos. Itaque vici tandem in potestatem eorum venere; & Atheniensium Rhodiorumque precibus pacem impetrârunt. Ferocia tamen eorum

PART. II.

a *Ætolia*. b *Chalcis*. c *Calydon*. d *Fretum Calydonium*. e *Silva Calydonia*. f *Olenus*. g *Doris*. h *Bojum*.

graviter castigata est, principibus in Latomias conjectis. h

ϵ *Doris* à Septemtrionibus Othry continetur monte: à Meridie *Ætolos* & *Locris* habet finitos: & ab Ortu Phocenses. i

ζ *Bojum* vel *Bojon* haud longè à *Cytinio* abest. Reliquæ hujus regionis opida minùs clara sunt. Præter hos in Achaja Dores, alii ejusdem nominis fuere in Thessalia ad Sperchium flumen: item alii in *Afia minori*, quorum Halicarnassus. Cæterum *Dores* naturâ erant loquaces. Unde adagium k : *Doribus Doricè loqui*. Sed & *Dorica musa* proverbium apud Aristoph. in Cleonem dicitur, qui non aliud genus harmoniæ dicerat, præter Doricæ; alludens ad *Δωροφ., munus*; munerum avidum eum significans. l

H E K E L I I.

a Stephanus dicit, hanc Regionem in tertio Sinu Europa esse sitam, & *Epiro*, *Acarania* & *Locris* finitimam, ab *Ætole*, *Martis Filio*; sic dictam.

b Ab hâc Urbe fluere *Acheloum* inter Geographos constat.

c Hanc Urbem cum cæteris *Ætolia* Urribus hodiè in ruinis jacere ex *Magini* Part. *ix. Geogr. Ptolem. fol. 172. fac. b.* discendum est.

d *Oenei* Pater.

e Vid. Ovidius Lib. *iii. Metamorph. Fab. viii. seq.*

f Libr. *viii. Geogr. p. 707.* addens loc. cit. p. 703. quod præter hunc *Olenum Melas*, magnus Amnis labatur.

g Notandum autem, quod hæc *Capella*, alias *Amalthea* dicta, dicatur *Olenia*, non ab *Oleno* *Ætolia*, nec ab *Oleno Bœotia*, ab *Oleno*, *Vulcani* Filio, alias ita denominatâ, sed ab *Oleno*, *Achaje* propria oppido, quod non procul à *Paris* & *Araxo* Promontorio distat. Ibi enim *Jovem* à lacte *Amalthea*

g *Capra*,

g *Capra*,

Locris gem. In ^a *Locris Ozolis*, ^b *Naupactus*, quæ nunc *Lepanto*, Turcarum clade illustrata. In ^c *Phocide*, ^d *Anticyra*, ^e *Cyrrha*, ^f *Pythia*, ^g *Delphi*

Capra, quæ inde dicta *Olenia*, nutritum atque educatum ferunt.

^b *Etolia Populos*, Oppida ac Fluvios denominavit *Plinius Lib. iv. H. N. cap. ii. p. 50.*

ⁱ Appellata autem est hæc Regio *Doris à Doro, Neptuni & Alopis Filio*, ex quæ Regione qui originem traxerunt, quacunque in parte Terrarum confederint, *Dores* appellati sunt. Est & *Doris Urbs Doricæ Regionis.*

^k Apud *Erasm. Chilad. iv. Cent. x. Adag. LXII. p. 835. col. b.*

^l Vid. eundem *Erasmum Chil. ii. Cent. v. Adag. XLV. p. 412. col. b.*

BUNO NIS.

ⁿ ^a *Loci Ozoli vel Ozola Etolis contermini*, circa fauces sinus Corinthiaci incoluerunt; ab ortu finitimos habuerunt Phocenses.

^b ^b *Naupactus vel Naupastum* in orâ sinu Corinthiaci, apud ejus fauces, & *Antirrhium*; à navibus ibi fabricatis five compactis dictum esse Strabo auctor est. Hodie praefecti Turcarum sedes est. Victoria maritima, qua Turcæ superiori seculo loco hoc vietæ, denuo nobilitatum est Naupactum. In eadem regione erat quoque ^c *Amphissa*, magna ac nobilis urbs, utrinque montibus inclusa; ab Amphictyonibus eversa. Habebat arcem, in qua Palladis simulacrum Trojâ delatum fuerat positum. ^m

ⁱ *Locris versus Ortum* contermini fuerunt *Phocenses*, quorum regio ^d *Phocis* Sinum Corinthiacum habens ad Meridiem.

^x ^e *Antiryra* seu *Anticyrrha* ad sinus istius litus inter Crissam & Siphas est, & *Phocica* cognominatur. Est quoque *Anticyra* ad OEtam montem, & sinum Maliacum: utrobique nascitur helleborus. Unde adgium ⁿ in amentes ortum: *Navigat Anticyram*. *Plinius o scribit* helleborum, candidum præsertim, in tam promiscuo fuisse usu, ut plerique studiorum gratiâ ad pervendenda actius, quæ commentabantur, id sibi sumptuaverint: ut *Carnades* responsurus Zenonis libris. *Drusum* quoque constat hoc

medicamento liberatum comitiali morbo in *Anticyra* insula. *Plinio* igitur & *Agellio* *Anticyra* est insula. *Strabo lib. ix. Geogr.* duas communiuat *Anticyras*, & in altera quæ sit post Crissam opidum helleborum nasci: in altera ejusdem nominis, quæ sit ad sinum Maliacum, & OEtam montem, optime temperari: Atque in eam quam plurimis è regionibus adnavigari p sanatis gratiâ. *Pausanias lib. ult. scripsit*, supra *Anticyram* montes esse magnopere petricos, in his copiose provenire helleborum, nigro purgari alvum, albo vomitum cieri, ac superiora corporis purgari.

^λ ^f *Cirra*, *Cyrrha*, five *Cirra* ad Par-nisi montis radices q, Delphorum navale ad Crissæum Corinthiacum sinum est, à Delphis 12 stadia in Austrum distans. Hinc *Apollo Cyrrhus* appellatur.

^μ ^g *Pythia* vel *Pythos* urbs Delphis proxima erat: ubi *Pythia* festa r celebrata, ob *Pythonem* serpentem ab *Apolline* interfec-tum; ex quo *Apollo Pythius* cognominatus est.

^v ^h *Delphi* XII. millia passuum à Crissa, & X. à *Cyrrha*, etiam nunc *Delfo*, non tantum Oraculo & templo isto Apollinis; sed etiam Amphictyonum collegio olim fuerunt insignes. Quamquam Strabonis aetate utrumque exhaustum erat. ^f

HEKE LIII.

^m *Stephanus* dicit, *Amphissam* etiam *Armenia* Regionem esse.

ⁿ Apud *Horatium Lib. ii. Serm. Sat. III. v. 165.* in specie in Stoicum quandam insanum & mentis morbo laborantem; in genere autem, sicuti ex *Erasm. Chil. i. Cent. VIII. Adag. LII. p. 232. col. a.* videre est.

^o Lib. XXV. c. v. p. 457. & ex eo *Gellius Lib. XVII. N. A. c. xv. p. 565. seq.*

p Θεραπεῖς Χάριν.

^q Ubi *Apollo*, qui dictus hinc *Cyrrheus* à *Seneca* in *Hercule Oeteo*, olim religiosissime colebatur.

^r H. e. *Ludi Apollinares*

^s Vid. eundem *Strabon. M. Lib. IV. Geogr.* p. 341.

BUNO-

^a *Locri*. ^b *Naupactus*. ^c *Amphissa*. ^d *Phocis*. ^e *Anticyra* opidum & *Anticyra* insula helleboro nobilis. ^f *Cyrrha*. ^g *Pythia*. ^h *Delphi*.

phi sub monte *¶ Parnasso*, clarissimum quondam in terris oraculo Apollinis opidum. In *Boeotia* *Orchomenum*, *Boeotiorum*; *Thespiae*, *Lebadia* *Charonea* Plutarcho clara, *Platae*,

BUNONIS.

ξ Imminebat Delphis *Parnassus* *t mons biceps*, sedes & dominicium Musarum Poëtis; quorum ingenis ille vel maximè nobilitatus est *v*. Ab eo monte partes quondam avulsa exercitus Gallicum obruisse ferunt, quem ad diripiendum templum Delphicum ducebat *Brennus*. In eadem regione erat *b Helicon* mons, celebritate non inferior Parnasso. Nam & in eo monte domum quasi statuebant Musarum prisci vates: adeoque ab eo ipsas *Heliconiades* vocabant *x*. Prope Delphos quoque ponitur *d fons Castalius* *y*. Ad litus istius sinus etiam erat *Crisa* opidum celebre; unde nomen traxit non modo *Campus*, sed & *Sinus Crissaeus*, qui & *Corinthiacus* dicitur, inter Phocidem & Peloponnesum interiectus. Cæterum *Phocenses*, aliquando in prælium contra Thessalos *z ituri*, mulieres liberosque suos in unum locum congestos comburendos illico mandarunt custodibus; ubi ipse à Thessalos fuerint victi; quod consilium & mandatum ipse quoque approbarunt mulieres. At quam victoriâ potiti essent Phocenses, non adimpletum fuit consilium istud. Ex ea deliberatione natum est proverbium *a*: *Phocensium b desperatio*; de stulto & insano consilio.

o Phocidem ab Ortu attingit Boeotia, *Aonia* prius & *Ogygia* dicta; Atticæ etiam & Thessalæ contermina est.

π Orchomenum *five f Orchomenus* Claronæ urbs vicina, adhuc *Orchomeno* dicitur; olim ibidem erat templum *Charibis*, *h. e. Gratiis* ab Eteocle dicatum, ditissimum, cui Thebani tributa pendebant. Eius solum aliquando à talpis fermè totum eversum est.

g Thespiae *five g Thespiae* infra Heliconem montem ad sinum *Crisseum* fuerunt strætae, Platæis finitimæ & Musis consecratæ, quæ inde etiam *Thespiales* dictæ *c*. Fons ibi erat *d*, in quo Narcissus se visum a-

mavit perdite. *Glycerium* insigne Thesspienium scortum tabulam *h Cupidinis*, multis talentis æstimatam, à Praxitele fibi donaram, civibus suis dono dedit. In agro Thespianæ ad dextram Heliconis, *40. ab urbe stadiis*, loco aspero & sublimi *i Asca* fuit sita, *Hesiodi patria. e*

o Lebadia, *five k Lebadea* Charoneæ finitima, nunc *Badia* dicitur. In ejus agro nullæ reperiuntur talpæ, Plinio teste. Ad eam antrum fuit *Trophonii*. (* Ex hujus urbis nomine factum est hodiernum Græcicæ propriæ nomen quæ *Livadia* dicitur.)

τ m Charonea in finibus Phocidis ad Cephissum *f fl. Plutarchi g patria*, hoc tempore jacens, nomen antiquum retinet. Ad eam urbem Athenienses à Philippo Macedonum Rege superati, magna que clade affecti, magnis opibus exuti sunt. *n Coronæ* huic urbi finitima est, hodie *Corone*, ad quam Agesilaus vicit Thebanos, Athenienses eorumque socios.

v o Platae, *five Platae* apud Citheronem montem, ad Asopum *fl. inter Thespiae & Thebas*, olim urbs celebris *b*. Ad eam *Mardonius*, Perfici exercitus dux, à Græcis *Pausaniam* duce acie victus, cum florentissimis Persarum copiis occubuit *i*.

HEKELI.

t Ideò prius Larnassus dictus, quod Lar-
nax, *Id est*, Arca *Deucalionis*, illuc appu-
listet.

v Hodie Castaldo dicitur Parnaso, & Sophiano *Liacura*.

x Vocabus autem est Helicon ab Helicone, qui ibi cum *Citharone* Fratre singulari certamine pugnasse fertur.

y Etiam Musis facer.

z Erga quos atrox odium & irreconciliabilis simultas, *five*, ut loquitur *Plutar-*
chus, *ζεπονδος πόλεμος* omnino erat.

a Apud Erasmus Chil. iv. Cent. iv.
Ggg 2 Adag.

¶ Parnassus m. b Helicon m. c Castalius fons. d Crissa. e Campus & sinus Crissæus. f Orchomenus. g Thespiae. h Cupidinis tabula. i Asca. k Lebadea. l Trophonii antrum. m Charonea. n Coronæ. o Platææ.

tæ, φ Thebæ cognomine Bœotia, duobus diis alumnis Hercule & Libero maxime celebres, potens quondam civitas; κ Delium, ϕ Aulis portu clara, Agamemnoniae Grajorumque κ in Trojam conjurantium classis statio: ω Leuctra Epaniondæ

Adag. I. p. 741. col. a. & *Manutium* in
Adag. p. 1059.

b S. Phocica.

c Vid. Strabo Lib. IX. Geogr. p. 745.

d In quo Narcissus imaginem sui conspergit, & præ ardentí amore erga se ipsum extabescens vita privatus est & in Florem sui nominis evasit, sicuti finxit Ovidius Lib. III. Metam. Fab. VII.

e Sicuti Strabo loc. cit. testatur.

f Et Orchemenum Fl. arundinis tibialis fertilitate nobil.

g Historiæ Scriptoris disertissimi & morum Præceptoris insignis, qui duo egregia ac eruditissima post se reliquit volumina, de quibus vid. cl. nostrum Quenstedtum in Dialogo de Patriis Viror. illustr. p. 410.

h A latitudine Nemorum sic dicta.

i Eodem nomine est Insula in Mari Lycico, quasi opposita ad Cyrenem.

BUNONIS.

φ α Thebe Bœotia septem portarum, inter Asopum ad Ismenum fluvium olim sitæ, hoc tempore jacent l. Urbs hæc potentia & rerum magnitudine per Græciam olim celeberrima, condita primùm fertur à Cadmo, aut ab Amphione: multos virtute & eruditione præstantissimos viros tulit; Linum & Pindarum Poëtas, Cebetem Socratis familiarem; Epaminondam & Pelopidas Imperatores fortissimos. In hac hirundines non nidificant; sicuti Athenis non videntur cornices, Plinio teste m. Alexander M. sub ipsam expeditionem Asiaticam contra Darium Thebas expugnata delevit; Pindari tamen ædibus parci justit; paternosque conservavit hospites. Philippus enim obses apud eos fuerat educatus. Cæteri partim interfecti, partim venditi sunt. Cæsander xx. annis post eam urbem

instauravit, Alexandri potissimum odio. Quam rem multæ civitates non modo Græcæ, sed & Siciliæ atque Italæ, magno studio adjuverunt n. Legem Thebanorum de infantibus non exponendis, humanitatis & æquitatis plenam, refert Åelianus. Thebarum arx b Cadmea munitionis erat; cuius frequens fit mentio in Historia Græca. Porro apud Thebas c Helicon locus est: d Cithæron saltus, & amnis e Ismenus; fontes f Arethusa, g Dirce, unde Pindarus Horatio o Dircaus vocatur, h Aganippe & i Hippocrene, quos Cadmus in altis equi unguis reperiisse finguntur; iudicem poti inspirationem literarum facere finguntur. Cæterum ab his Thebis p Bœotis diversæ sunt Theba Ægyptia in Thebaide; & Theba Lycania in Italia.

κ k Delium opidum ad oram maritimam fuit q contra Eubœam insulam, Tanagræ finitimum. r

ψ l Aulis opidum cum portu magno contra Chalcidem sita ad Euripum. Hic Græci in Trojanos expeditionem parantes conjurarunt.

w m Leuctra sive Leuctrum opidum inter Thespias & Platæas ad Cithæronis radices in finibus Megaridis situm erat. Fuerunt præterea in Bœotia opida clariora n Tanagre ad Thermodontem amnem. Thebis vicina, hodie Anatoria: hanc urbem Stephanus ait ab Homero Graam vocari, ab Aristotele Oropum. Cur Graæ dicta fuerit, leges in Bœoticis Pausaniæ. At o Oropus in litore Euripi est. p Mycaleffus Delio & Alidi vicina urbs, à voce bovis id nominis fortita, acerbissimâ clade, quâ bello Peloponnesiaco affecta est, nobilitata. Thracæ enim quidam ab Atheniensibus domum remissi, eam matutinis horis, repente & inopinato incurru, captam direptamque. cædibus promiscuis pæne exhauserunt; & præter

a Thebæ Bœotia. b Cadmea arx Theb. c Helicon. d Cithæron. e Ismenus f. Fontes Arethusa. g Dirce. h Aganippe, & i Hippocrene. k Delium.

l Aulis. m Leuctra. n Tanagre. o Oropus. p Mycaleffus.

minondæ Thebani pugna adversus Lacedæmonios victoriaque clara. In 1. *Megaride*, unde regioni nomen 2. *Megara*
& 3. *Eleusis*. In 4. *Attide*, 5. *Marathon* magnarum multarum-
que

*Megaren-
fium.
Atticorum,*

præter alios, maximum puerorum numerum, vix dum ingressorum in ludum literarium, inauditâ saevitiâ trucidarunt. Boeotiae a flumina sunt b *Asopus*, hodie *Asopo* Platæensem & Thebanum agrum dirimens, juncos habebat excelfos & herbis abundabat, quibus sternebantur lecti. *Cephissus* vel c *Cephissus* inundationibus obnoxius albas oves faciens; & d *Melas* eodem lacu profluens, nigras: si Plinio f credimus; quem eundem adi de hujus fluminis & e *Orchomenii* lacus arundinetis. Ad Cephissum flumen v f *Themidis* fuit oraculum x. g *Ismenus* hodie *Ismeno* Thebas præterfluens in Euripum Euboicum properat. Ab hoc *Thebani Ismenii*, & fæmina eorum *Ismenides*, & *Apollo Ismenius* appellatus est. Solinus è Varrone tradit, videri ibi h *puteum pestilentem*, cuius liquor haurientibus mortem afferat. Perdices quoque in Boeotia non esse sui juris; sed in ipso aëre, quasi transire non audeant, metas habere, neque ultra notatos terminos unquam exire; nec in Atticum solum transmeare credi vult. Cæterum i *Bœotii* corporum robore valebant & pugnaces erant: ingenio vero, ob aërem crassiores tardi. Sus *Bœotica*, proverbiale dicterium erat y in hominem agrestem & rudem: item *Bœoticum*: *ingenium* z; & auris *Bœotica*, de homine crassi ingenii a. i. k *Megaris* Helladis five Achajæ exigua regio, Isthmum & sinum Saronicum attingens, Peloponnesum ad Meridiem habet, Atticam ad Ortum, & Boeotiam in Septentriones & Occasum. 2. l *Megara* ad sinus Saronici angulum extreum sita, quum Atheniensem antè fuisset, occupata est à Lacedæmoniis bello Dorico, qua tempestate Co-drus Atheniensibus imperitabat: Ex eo lingua & moribus Doriensum usi sunt Megareses. *Theognis* hanc habuit patriam; & *Euclides* mathematicus; qui capit is pe-

riculo deterrei non potuit, quo minus sub noctem Athenas ad Socratem ventitaret, palla muliebri testus, & facie obvelata; item *Silpo*, qui captâ patria, omnibusque amissis, professus est, se omnia sua secum habere. Ab hac etiam urbe orti sunt *Philosophi Megarici* five *Megarenses* b. Megarenses risui adeo deditos ferunt, ut risus *Megaricus* c in proverbiū abiret; & *Lachryme Megarenses* d de fictis; *Megaren sis ars* e in dolos & astutos proverbio quoque f dicitur. m *Nisæa* seu *Nisæum* Megarensum erat portus, longis moenibus jungebatur Megarae. 3. n *Eleusis* five *Eleusin* Megarae proxima ad eum finum Saronicum est, qui inde quoque *Eleusinus* dicitur: ubi *Cereris* fanum celeberrimum: ipsaque urbs huic Divæ consecrata erat. *Eleusinia Sacra* ad eam urbem, exclusis profanis, secretè siebant; ut in proverbiū abierint. Eadem Athenis quoque magno concursu & celebritate Cereri siebant, in quibus matronæ in curribus per locum sibi mutuo & liberè conviciari solebant; ut inde ortum proverbiū; *De plaustro loqui*; i. e. liberè quoque reprehendere g. 4. o *Attica*, *Attis*, & *Attis*; olim etiam *Attis* & *Attica*; item *Mopsopia*, & *Cecropia* dicta, in Helladis five Achajæ angulo orientali & australi sita; ad *Suniura* usque promontorium porrecta, totius Græciae clarissima regio est; hodie *Ducato di Serines* vocatur. 5. p *Marathon*, hodie *Maratona* seu *Maraon*, inter Athenas & litus orientale sita, X. millia passuum abest Athenis h. Marathoni vicinus est *campus* clade Perfarum & Atheniensium virtute illustris. *Miltiades* enim Atheniensis decemplicem numerum hostium hic profligavit: cuius rei memoriam nocturna etiam spectra interire non sunt passa, si Paufaniæ credimus. At Marathonem jam olim illustrem reddiderat *Thesei de tauro Marathonio* parta *victoria*.

Montes,

Ggg 3

a Flumina. b Asopus. c Cephissus. d Melas. e Orchomenius lacus. f Themidis Oraculum. g Ismenus fl. h Puteus pestilens. i Bœotorum ingenium & mores. k Megaris. l Megara. m Nisæa portus Megarensum. n Eleusis. o Attica. p Marathon.

Locorum. que virtutum testis; & clariores quam ut indicari egeant 6. *Athenæ.* In 7. *Locris Epicnemidiis*, 8. *Cnemides*, unde regio-
ni cognomen, 9. *Opus*, 10. *Thronium*.

IV. Græ-

Montes, lacus & specus in Marathonē mirabiles Paſſias memorat. 6. a Athenarum, quæ nunc *Setines*, celebritatem nemō est, qui quidem extremis, quod dicitur, labris literarum studia attigerit, quin cognitam habeat. Urbs hæc ad Saronici ſinus litus à *Cecrope* i olim condita; ſic de *Minerve* nomine dicta eft: nunc obſcurior eft, arcem habens præmunitam; mœnia urbis ſupersunt, quæ maximam partem vaſta hodie incolitur à Græcis & Turcis. Olim res pace & bello pro ſalute & di-
gnitate Græciæ geffit: Sapientæ, eloquen-
tiae & virtutum ſtudia excolunt, historias condit, omnis eruditioſis mater k. Plu-
rimi inde orti viri toga & fago illaſtres:
Theseus, *Codrus*, *Miltiades*, *Themistocles*,
Ariſtides, *Pericles*, *Alcibiades*, *Conon*, *Thra-
ſylbus*, *Æſchylus*, *Sophocles*, *Euripides*, *A-
riſtophanes*, *Menander*, *Socrates*, *Plato*, *Xe-
nophon*, *Iſocrates*, *Demoflēnes*, *Æſchines*,
Hyperides, *Demades*, *Thucydides*, *Draco*,
Solon. Eò docendi vel diſcendi gratiā in-
finiti ferè ſe contulerunt. Hæc enim urbs
Sapientum domicilium: *Sapientia ptytanēum*:
Schola Gracia: communis omnium hominum
ludus literarius, *Gracia Gracia*: anima, ſol
& oculus *Gracia*, pluribusque aliis elogis
ornata eft. Literæ enim ac facundia &
civilis ordo & disciplinæ veluti templum
Athenas habebant, Justino l teſte m. Erat
in eā b *Areopagus*, quaſi *Martis vicum* di-
cas, in quo gravifimæ & capitales cauſæ
diſceptari ſolebant ab iis judicibus, qui *A-
reopagita* diſti; in quorum numero & *Dio-
nyſius* ponit, cuius mentio fit in *Actis*
Apost. cap. 17. Noctu conſilium hoc fuit
coactum; ne quid menti officeret perſona
reorum. Et Oratores dicere juſti ſunt ἔνεν
προσωπιῶν ναι ταῦτων. In eādem urbe no-
bilissimæ erant doctorum virorum *Schola*,
Academia, & *Lycéum* *Platonis*, *Ariſtotelis*,
Xenocratis, aliaque gymnaſia. Erat & por-
ticus, e *Pœcile* cognomento, quod variis

picturis Polygnoti decorata eſſet. Ab hac
d *Stoa Philosophi* nomen traxere *Stoicorum*. Erant & e *Horti*, in quibus f *Epicurus* cum
ſectatoribus philosophari ſolitus eft n. Arx
urbis g *Ἀκρόπολις*, itemque πόλεις olim ip-
ſis dicta, e præruptis rupibus ſubjectam ubi-
bem, quam "Asu vocabant, & viciniam u-
niverſam, ipſumque mare latè, & Propy-
lea ſplendida & ſumtuosa, proſpectabat.
Ad mare eft collis h *Munychia*, Philonis
armamentarium, multas intus habitaciones
includens, muro cinctus o. i *Phalerus* na-
vale & k *Pireus* portus *triplex*, quem longi
muri XL. ſtadiorum, tamquam duo bra-
chia urbi jungabant. Ante urbem i *Cera-
micus* eft, locus publicæ ſepulture, ubi
eorum oſſa condebandunt, qui in bello pro Pa-
triā occubuerint. In urbe enim per legem
Solonis funerare non licebat: uti nec apud
Romanos. m *Theatrum* quoque eft Athene-
nis à Baccho *Dionysiacum* appellatum: ubi
ad concionem vocari populus, & magi-
ſtratus verba ad eum facere solebat. Per-
ro in *Rhamnus* Atticæ pagus, templum ha-
bebat *Amphiarai*, & *Nemesis*, quæ inde
Rhamnusa dicta eft. Ejus ſtaturam inſignem,
monumentum victoriæ de Persis, hic ſpe-
ſtandam elaboraverat Phidias, artifex ce-
lebellimus. Erant & o *Acharne*, vicus
Atticæ maximus: & p *Decelia* caſtellum,
quod quum Peloponnesi, Agide duce,
communiſſent, maximis cladibus affecerunt
Athenienses. Medio ferè ſpatio inter A-
thenas & *Thebas* ſita eft *Decelia*, loco
campeſtri quatuor milliaribus Germanicis ab
utriſque diſtans. Ceterū Attica ſides p
in proverbio eft, de integrâ & incorruptâ.
Item Attica *Musa* q: & Atticus lepos r,
de elegantiſ. Attici tamen, & praefertim
Athenienses lucri & munerum cupidifimi e-
fuerunt, adeo ut apud Ariſtoph. proverbio
dicatur; Atticus etiam moriens porrigit ma-
num v. 7. q *Locri Epicnemidiis* inter Locricos
montes & Euripi litus incoluerunt. 8. r *Cne-
midies*

a Athenæ. b Areopagus. c Pœcile. d Stoa. e Horti f Epicuri. g Acropolis
arx. h Munychia. i Phalerus. k Piræus Portus. l Ceramicus. m Thea-
trum Dionysiacum. n Rhamnus. o Acharnæ. p Decelia. q Locri
Epicnemidiis. r Cnemides op. & mons.

mides five *Cnemis* in eodem litora nonnullis
hodie *Eretia* dicitur; *Cnemides* seu *Cnemis*
etiam mons seu collis est Straboni & Eustathio,
qui instar tibiæ aut ocreæ in mare
procurrit, unde *Epicnemidii* dicti sunt hi
Locri. 9. ^aOpus ad Sinum *Opunitum*: unde
etiam Locri *Opuntii* dicti. 10. ^bThronium
hoc Locrorum Epicnemidiorum ad Boagrum
fl. est Plinio: ad Sinum Malliacum
Livio. Vaftatum à Xerxe & incendio de-
formatum. 11. ^cElatea & 12. ^dLilæa
Phocidis opida sunt ad Locrorum fines, inter
Asopum & Boagrum flumina.

HEKELI.

^e Nonnullæ cæterarum Editionum legunt
Graciorumque.

^f Et nunc vulgo *Stibes* vocantur. (*Quod
ex veterum Græcorum εἰς τὴν Θύβων corruptum.
Nam præpositionis finalis literam,
nominis proprii initiali elemento conjungen-
tes, Syllabam vix agnoscendam effecerunt.
Eadem ratione vetus *Delos* nunc *Sdille* di-
citur; sic *Constantinopolis* quæ Πολις per
excellentiam, sicut & vetus Roma, nomi-
nabatur, nunc in *Stamboul* à Turcis detur-
pata est, pro εἰς τὴν πόλιν in urbem. S. ini-
tialis a multis recentis Græciae urbium insu-
larumve nominibus si removeatur, facilior
erit veteris nominis investigatio.)

^m Lib. X. H. N. c. xxiv. p. 176. lin.
37. sed.

ⁿ Rempublicam *Thebanorum* descripsit
Ubo Emmius Part. II. rerumpp. *Gracar.*
Tract. v. Edition. *Lugd. Batav. Elzev.* in 16.

^o Lib. iv. *Carm. Od.* 11. v. 25.

^p Quarum *Bœoticarum* np; & Strabo Lib.
I. *Georg.* p. 63. & Lib. IX. p. 789. men-
tionem facit.

^q Stephano.

^r Sed *Delium Straboniloc.* jam cit. p. 734.
Templum est *Apollinis*, quod à *Delo* pro-
fecti condiderunt.

^s Lib. II. c. c. 111. p. 29. lin. 48. seq.

^t Vid. *Strabo* Lib. IX. p. 728. 740. & 773.

^v Cujus prodigium describit etiam *Plinius*
Lib. XXXI. c. II. p. 553. lin. 44. seq.

^x Ideoque *Lucanus Aquas Cephissi* vocat
fatidicas.

^y Et adhuc est ap. *Erasm.* Chiliad. I. Cent.
X. *Adag.* vi. p. 269. col. b. & *Manutium*
p. 404. col. a.

^z Apud eundem *Erasm.* Chil. II. Centur.

III. *Ad.* VII. p. 353. col. b.
^a Conf. id. *Erasmus* Chil. III. Cent. II.
Ad. XLVIII. p. 552. col. b. & *Manutius* p.
8II. col. a.

^b Qui *Euclidi Megarenſi Socratico* succeſ-
serunt. Dicta a. est *Megara* à *Megaro*,
Apollinis Filio, vel ab *Ægeo*, *Pandionis* Filio.
In Agro hujus Civitatis præstantissimi olim
provenerunt *Bulbi*, qui inde dicti *Megarici*.

^c *Erasmus* Chil. I. Cent. V. *Ad. LXX.* p.
154. col. b. & *Manutio* p. 223. col. b. te-
stantibus.

^d Apud eund. *Erasm.* Chil. II. Cent. V.
Adag. XX. p. 408. col. b. & *Manutium* p.
606. col. a.

^e S. *Megaricum Machinamentum*, five
Machina Megarica.

^f Eudem *Erasmus* Chil. II. Cent. III. *Adag.*
LX. p. 369. col. b. atque *Manutio*. p. 550.
col. b.

^g Vid. *Omnino* iterum *Erasmus* Chil. I.
Cent. VII. *Adag.* LXXXII. p. 212. col. b. &
Manutius p. 318. col. a.

^h Hujus Urbis meminit *Q. Curtius* Lib.
IV. c. I. §. 6.

ⁱ Unde & dicta *Cecropia*.

^k Et bonarum Artium, immò Philoso-
phorum & Oratorum mater & Poëtarum
Alumna.

^l Lib. V. cap. VIII. §. 4.9. & c. IX. §. 9.

^m Hujus Rempublicam descripsit *Ubo*
Emmius Part. I. *Rerumpp. Gracor.* p. 7.
seqq.

ⁿ Hic *Epicurus Summum Bonum* in vo-
luptate, non quidem corporis, sicuti *Arißip-*
pus, sed animi, hoc est in absentia omnium
dolorum ponebat; & licet tradatur tuisse
vitæ continentissimæ; tamen nomen illud
voluptatis, in quâ **SUMMUM BONUM** pone-
bat, efficit, ut ab eo homines voluptarii
EPICUREI dicantur.

^o Vid. *Strabo* Lib. IX. p. 720. seq. Fuit
& *Munychia Diana* cognomen, quæ apud
Pygellum non procul ab *Epheſo* colebatur.
Sed *Munychia iorum*, *Palladis Festa* sunt.
Inde *Munychius Portus* extra *Athenas*
dictus.

^p Apud *Erasmus* Chil. I. Cent. VIII.
Adag. XXVI. p. 225. fac. a. ut & *Manutium*
p. 338. col. b.

^q Apud eund. *Erasmus* loc. cit. *Ad.*
LXXX. p. 238. col. b. & *Manut.* p. 360 col. b.

^r Sive *Eloquentia*, eodem *Erasmus* Chil. I.
Cent.

^a Opus, Locri. ^b Thronium. ^c Elatæa. ^d Lilæa.

Varia Thes-
salicæ nomi-
na.

Hellen Myr-
midones.

Opida Thef-
salicæ proprie-
tatis.
Estiotidis.

IV. Græciæ propriè dictæ à Septemtrione jungitur mutatis sæpe nominibus *Aemonia*, Macedoniae quondam pars, at posteà avulsa, moxque iterum juncta. Eadem *Pelasgicum Argos*, *Hellas*, *Thessalia* & *Dryopis*, semper à Regibus cognominata. Ibi genitus Rex nomine *Græcus*, à quo *Græcia*; ibi *Hellen*, à quo *Hellenes*. Hos eosdem Homerus tribus nominibus appellavit, *Myrmidonas*, *Hellenas* & *Achæos*. At ^a Thessaliæ nomen tandem invaluit, in *Thessalos* propriè dictos, *Estiotas*, *Pelasgos*, *Magnesios* ac *Pthiotas* populos divisum.

V. Opida in ^b Thessalia propriè dicta; ^c *Hypata*, ^d *Sosthenes*, ^e *Cypera*. In ^f Estiotide ^g *Gomphi*, ^h *Phæstus*; ⁱ *Tricca*: ^j *Æti-*

Cent. II. *Adag. LVII.* p. 70. col. a. interpræte.

^f *Suaviac consummatâ Eloquentiâ dicitur.*

^g *Δωρεδοκοῦντες.*

^h *Conf. iterum Erasm. Chil. II. Cent. VII. Adag. XLVI. p. 456. col. a. & Manutii Adagia p. 675. col. b.*

BUNONI S.

^a *Thessalia* inter Græciam & Macedoniam interjecta est, quarum hanc ad Septemtrionem: illam ad Meridiem habet: ad Ortum Ægæum mare: ad Occasum Pindum montem. (*Hoc in primis memoriae commendandum quod observat Cluverius, nempe Thessaliæ sæpius nomen mutasse & aliquando Macedoniæ addictam fuisse. Sic facili negotio veterum Scriptorum scripta conciliantur, quorum alii urbem Thessaliæ, alii eandem Macedoniæ assignant. Idem dictum esto de Thracia, quam inter & Macedoniam limites crebris mutationibus admoti vel amoti.)

^b *Thessalia* propriè dicta, etiam *Thessaliotis* appellata, Pindo & Othry montibus, fluvioque Pene inclusa erat,

^c *Hypata*, oppidum hodie *Spates* ^x inter Estiotidis fines, & Pindi montis ponit radices: alii tamen ad Maliacum finum & Oetæ montis radices collocant Thessaliæ celeberrima. *Heic* gravida beneficio ligata octo annis foetum gestavit. *Apul. Metamorph. I. i.* In ea Ætolii suos solebant celebrare conventus. ^y

^a Thessaliæ fines. ^b Hypata. ^c Sosthenes. ^d Estiotis. ^e Gomphi. ^f Trica.

^g *c* *Sosthenes*, hodie, Moletio teste; *Stiamiza* dicitur, oppidum mediterraneum.

^g ^d *Estiotis* Thessaliotidi ad Septemtriones contermina est.

^g ^e *Gomphi* op. hodie *Gonfi* ad Epiri confinia, inde venientibus primò occurrit, *Gonno* finitimum. Haud procul à Gomphis Peneus fl. oritur. Urbs illa in agro fecundo est sita: ibi enim Cæsar multos ex suis vino & ingluvie perdidit.

^g ^f *Phæstus* Gomphis finitima est.

^g ^h ⁱ *Tricca* vel *Trica*, Pindo monti & Dolopibus vicina, hac tempestate urbs prima, & sedes præfecti est, vocaturque *Tricala* ^z. In hac quoque olim fuit Æsculapii templum.

HEKELII.

^x Et quondam qf. Metropolis hujus Regionis.

^y Clarus quoque *Hypatensis Ager* est. Est & *Hypata* Regio prope *Sangarum* Fluvium.

^z Plinius TRICAM per simplex & TRICAM per duplex cc. omnino inter se confundit, quando HANC Lib. IV. His. Nat. c. VIII. p. 53. lin. 9. Oppidum *Thessalia*; ILLAM vero Lib. III. c. IX. p. 43. lin. 47. seq. Oppidum *Apulia* esse dicit, quod à *Trica*, *Penai* Filia, ita appellatum *Dionedes* cum *Apina* tantâ ignominia evertit, ut in Proverbii ludibrium transferit. Quoties enim rem futilē ac nugatoriam ostendere volumus, TRICAS & APINAS adhuc

^a Ætinium, & ^b Philippici campi, iidem & ^c Pharsalici, civilibus Romanorum cladibus nobilitati. In ^d Pelasgia, ^e Py- Pelasgia.
theum, Atrax. In ^f Magnesia, ^g Jolcus, Herminium; Castanea, ^h Melibœa, & ⁱ Methone, Philippi Macedonis Alexandri

adhuc nominamus. Vid. Erasm. Chil. I. Cent. II. Adag. XLIII. p. 65. col. b. ubi videndum, quod Nonius Marcellus, Grammatic. TRICAS ἀπὸ τῶν τρικῶν à Pilis, quibus pulli involvuntur gallinacei, dictas, per impedimenta atque implicaciones sit interpretatus.

BUNONIIS.

^a Ætinum, hodie Atino Tricæ ubi finitimum.

^b Campi Philippici, in quibus acies Romanæ, ducibus hinc Cassio & Bruto; inde Antonio & Octavio, infestis inter se armis concurrerunt, ad Philippos erant; longè diversi à ^c Pharsalicis campis, in quibus Pompejus cum Casare dimicavit. Hi enim in Thessalia ad Pharsalum; illi ad Strymonem in Thraciâ aut Macedonia extrema ponendi. Tamen & illi Philippici dicti sunt, à Thebis Thessalicis, quæ & Philippi.

^d Pharsalus autem, hodie Farsa, inter Apidanum & Enipeum flumina, quorum hic in Peneum decidit, ponitur: opidum olim liberum erat: nunc regionis metropolis est. ^e

^f Pelasgia Phthiotidi versus Septentriōnem contermina; ab Ortu mare Ægæum habet. Ad ^g Atracem urbem incolebant Lapithæ. Pelasgiæ urbs quoque est ^g Scotus seu Scotusa, Larissæ finitima, ubi oraculum Thessaliæ perquam celebre olim erat, nec inferius Dodonæo. Eam urbem violato fædere ex improviso oppreslit, crudeliterque in captos consuluit Alexander Pherorum tyrannus. Reliquias etiam ciuum postea metus Macedonum è patriâ ejecit. Pausaniæ ætate fuit infrequens aere deserta. Apud hanc urbem locus est ^h κύνος κεφαλὴ dictus, id est, Canis capita, ubi Romani Quinctio Flaminio duce Philipp-

PART. II.

^a Ætinum. ^b Campi Philippici, & ^c Pharsalici. ^d Pharsalus. ^e Pelasgia. ^f Atrax. ^g Scotus. ^h Cynos cephalæ. ⁱ Polydamas athleta. ^j Sepias prom. ^k Magnesia. ^l Magnesia. ^m Magnesia prom. ⁿ Jolcus. ^o Melibœa. ^p Methone. ^q Pheræ.

pum Demetrii filium magno prælio, adjuvantibus Ætolis, vicerunt. Scotussensis fuit i Polydamas athleta suæ ætatis robustissimus: qui & leonem inermis confecit, & taurum extremitas pedibus ita pertinaciter renitentem retinuit, ut is vix tandem relictâ in manu ejus ungula effugerit; & concitatis vi summâ quadrigis, correptos currus unâ manu sstit. In Persidem à Dario Notho evocatus, tres viros ex iis, qui more Persico immortales vocati, ex provocatione occidisse dicitur. Tandem, quinque speluncam quandam unâ cum aliis intrasset; & superior terræ pars fatigens ruinam minaretur, ipse, diffugientibus sociis, solus ruinam fulcire manus conatus mole superincumbentis montis oppressus est. Cæterum sinum Pelasgicum & Thermaicum dirimit promontorium ^k Sepias, ad cuius litora Xerxis olim classis naufragium fecit.

^l Magnesia exigua regio inter Pieriam ad Boream, Pelasgiæ ad Austrum, in ora maris Ægæi ad ortum fuisse videtur, ubi ^m Magnesia promontorium.

ⁿ Jolcus, nunc Jason, ad Sinum Pelasgicum est, olim λατρεῖα cognominata, quasi famula; cuius servitutis multæ ab antiquis afferuntur causæ. Ab ea Thessalia dicta est Jolcites: itemque Jason Jolcites inde ad aureum vellus missus. Ludi funebres in urbe ista, instituti sunt ab Acasto.

^o Melibœa ad Ossa montis radices, apud Boeboideum lacum, purpurâ nobilis: hanc etiam Philobœtes, Herculis comes a lumnus illustravit.

^p Sagittam istam jecerat Acher opidanus, suo inscripto nomine, & loco vulneris, quem petebat. Sagittis vero plurimum hanc gentem valuisse doset Solinus. Est quoque alia urbs Peloponnesi ^r Methone in ora Messeniæ. Magnesia quoque adscribitur urbs clara, q Pheræ Alexandri tyranni

fides;

dri Magni patris obsidione, in qua sagittæ ictu oculum amissit, clara; & in Malliaco sinu cæforum etiam Laconum Leonida duce tropæa Thermopylæ. In ^a Phthiotide, ^b Phthia; ^c Thebæ cognomine Thessalicae, ^d Echinus, ^e Larissa, ^f Demetrias, ^g Pagasæ, & sacro nemore nobilia ^h Tempe, locus ad Peneum flumen.

^{Magnesia &}
^{Phthiotiæ.}

sedes; qui Pelopidam aliquando habuit in vinculis. Tyrannus ite ab uxoris fœse Thebes fratribus in cubiculo tandem occisus est, ipsa eos impellente & præludente. Et hinc quoque Jason ille Argonautarum dux, sed qui ante Philippum rerum potitus est in Thessalia, & inter callidos collocatur imperatores.

H E K E L I I.
^a Dictam a. volunt à Pharsalo, Acripsi Filio.

BUNONIS.

^a ^b Phthiotis ad Sinum Maliacum est, nomen à Phthia urbe habens.

^c ^b Phthia Achillis patria apud Sinum Maliacum erat, quem tamen Homerus Larissa propinquæ adscripsisse creditur, quod Phthia parum hospitalis in ipsum extitisset.

^c ^d Thebæ Thessalica seu Phthiotica nunc vulgo Ziton ad Sinum Maliacum sunt. Urbis istius navale erat Pyrasus XX. stadiis ab eo distans. (* Ab his idem sinus hodie Golpo di Ziton vel Zeiton dicitur, qui olim Malacus ab incolis dictus est, ii Straboni sunt Μαλαις. l. 8.

^e ^d Echinus è regione Eubœæ, ad fauces illius Sinus qui hodie vulgo Golfo de Volo dicitur, vocatus olim Malacus. (* Golvo di Volo non est idem ac Malacus quem urbis Ziton aut Zeiton nomen sumisse, jam diximus, sed Sinus alter inter eundem ac promontorium in quo sita erat urbs Demetrias.)

^f ^e Larissa in Thessalia gemina est, una Mediterranea ad Peneum flumen; altera maritima in Phthiotide, Larissa Pensilis

dicta, ad sinum Maliacum, cui Homerus adscripsit Achillem, qui Larissæ ab ea dicitur: *Hodie* vocatur Larizzo.

^g ^f Demetrias urbs maritima est ad Sinum Pagasæum, Pagasis proxima; nunc metropolis est: *A Demetrio* Poliorcete Antigoni filio, præstante post Alexandrum virtute & rebus gestis Rege, dicta est, quum ante Pagasa fuisset. Erat aliquando Macedonum Regum sedes, & navale; ubi *Ætolis* quoque suos habuere conventus. Numerarunt urbem istam inter compedes Græciae. Hodie vulgo *Dimiriada* vocatur.

^h ^g Pagasa five Pagæa ad Pagasæum sinum, (* qui nunc Golfo di Volo,) Phœræorum navale; ubi *Argo* navis exstructa fertur; unde & *Pagasa* appellatur.

^h ^b Tempe amoenissima Thessalicae vallis, multorum literis celebrata est, quinque millia passuum longitudine, & fermè lesquijeri latitudine, ultra visum hominis at tollentibus se dextralævaque leniter convexis jugis. Intus sua luce viridante allabitur. *i* Peneus, viridis calculo, amenus circa ripas gramine, canorus avium concentu. Ibidem quoque ⁱ Cranon erat, ubi cum suis convivis oppressus Scopas, ædificio in ipsis decumbente: Simonides verò conservatus, memoriae artificium observare coepit. Cæterum equitatu excellebant ^j Thessali, coque nomine celebres erant: malè tamen audiebant ob veneficia & noxias herbas. Hinc *Thessala venena herbea, femine pro maleficiis. Thessalicus missus quoque in proverbio est pro lauta & splendida mensa. In Thessalia Deucalionis contigisse diluvium scribunt, stagnante flumine Peneo.*

^a Phthiotis. ^b Phthia. ^c Thebæ Thessalicae. ^d Echinus. ^e Larissa. ^f Demetrias. ^g Pagasæ. ^h Tempe. ⁱ Peneus fl. ^k Cranon. ^l Thessalorum studia & mores.

C A P. IX.

De Macedonia.

I.

Supra Thessaliam atque Epirum, versus Septemtrionem ^{Macedonia.} regiones, quæ diversis populorum nominibus ac regibus ante sejungebantur, posteà uni *Macedoniæ* nomini contributæ, factæ sunt corpus unum. Terra ipsa duobus inclita Regibus, *Philippo patre & Alexandro filio*, per quos terrarum Imperio quondam potita, magna est ac spatiose ad utrumque mare, qua Sol oritur, Ægæum, qua occidit, Jonium extensa. *Æmathia* antè dicta fuit pars ejus ab *Æmathio* Rege; unde in totam terram nomen dimanavit. *Macedoniam à Macedone* Deucalionis materno nepote appellatam vult Solinus: at ego suspicor, à parte ejus *Mygdonia* natum nomen esse *Macedoniæ*, cum exigua sit pronunciationis differentia in *Macedoniam* & *Mygdoniam*.¹

Unde *Æmathia* & *Macedonia* dicta.

II. Li-

REISKII.

^a *Macedonia* multam in Geographicis notitiam parit tum Mathematicam, tum Historicam, tum veterem, tum novam: Sed omnem quis intra paucas lineas coercat?
^b Ab Macedone Osiris cuiusdam & Thuriæ, quæ una inter Deucalionis filias fuit, nomen adhaeruisse ut credatur, Stephanus, Justinus, Plinius, & Solinus facile perficiunt. Cum analogia faveat Grammatica, quæ non feret, ut ab una parte Mygdonia regionem integrum dictam suspicemur. Evidem autori nostro parum interest ex una pronunciationis differentia: Sed plus interesse, totius & partis ratio, veterumque auctoritas docet. Plinio autem Sphalma librarium irrepsisse dixerim, qui centum quinquaginta populos uni huic terræ neque tum satis cultæ adferit: Quos nemo veterum numeravit; Ne quidem ^c Chittim aut ^d Cirrius ^e Kirrius, quos cum Bocharto supra Italizæ adscripsimus. Nec unicus liber Macabæorum

primum, nec *Macetia* vel *Macetia*, quæ *Macedoniam* denotavit; illud conficient. Regnum hic primus tenuit ^d Caranus, ex Argivis Heraclida strenuus, anno circiter post regni Medorum initia sexagesimo; Ultimus Perseus A. V. C. DLXXXVI. perdidit, *Macedonia* in Romanam provinciam mutata, ubi ab regibus XL. per annos 647. regnatum fuerat. Hinc Rom. Imperio invenia Dicecfin amplissimam ex ævo Imp. Justiniani continuit, ut ^e *Macedonia prima Ægeo mari propriæ* (non Ionico, quod Pancirollus in Norritis Imp. cap. 126. voluit) *Thessalonicensis* etiam dicta, hinc secunda procederet; *amplius salutaris ex ultimo Prævalis seu Prævalitana*. Sed Amurathes II. *Macedoniam* totam bello perdomuit, ^f *Thessalonica* Venetis A. 1417. erupta quam Salonicum hodieque nominant, urbem incolis Græcis, Latinis, Turcis advenisque mercatoribus frequentissimam. ^g *Albania* hodierna *Macedoniæ* pars Vallonam, Dyrrachium vel Duraz-

Hh 2

Duraz-

^a *Macedonia*, ^b Ab *Macedone*. ^c *Chittim* hoc non pertinet. ^d *Caranus rex primus*. ^e *Macedonia* victa. ^f *Thessalonica*. ^g *Albania*.

Macedonie
limites.

Opida Tau-
lantiorum.
Epidamnum
s. Dyrra-
chium.

Elymiota-
rum opida.
Oreftis re-
gio.

II. Limites habet ab *Ortu Aegaeum*; à *Meridie Thessalam* & *Epirum*, ab *Occasu Ionum* sive *Adriaticum mare*; ab *Septentrione eosdem*, quos universæ Græciæ statuimus.

III. Centum quinquaginta in hac olim populos fuisse, auctor est Plinius. At quorum nomina ad nos clara pervenerunt, ad *Adriacum mare*, ^a *Taulantii*, quorum opida ^b *Epidamnum* vel *Epidatum*, propter inauspicatum nomen, quia vel in damnum iuris omen id visum est, à Romanis *Dyrachium* appellatum, nunc *Durazzo*; ^c *Apollonia* & ^d *Aulon*. ^e *Elymiotæ*, quorum opida ^f *Elyma* & ^g *Bullis*. ^h *Oreftis regio*

Durazzo, *Prevesam* sive *Nicopolim*, pluresque admodum obscuras urbes; *Crojari* item munitissimam urbem & mediterraneam, *Johan. Castrioni*, *Principis Epirotæ*, posthac *Giorgii* sedem. Hunc obsidem in ætate prima sibi datum in circumcitione Turci Scanderbegum h. e. *Alexandrum Dominum* vocarunt, sed sibi ipsis ominoso nomine, cum clades plurimas ab uno illo & gravissimas quidem accepérunt: Ab illa ^a *Duces de Croy* superstites & inde oriundi nomen suscipiunt. ^b Cæteras urbes attingere non licet.

B U N O N I S.

^{a b} *Taulantii*, quorum regio *Taulantia* a supra *Acrocerauios*, *Illyrico* finitimi, regionem maritimam tenuerunt. Ea *Macedoniæ*, an *Illyrico* sit annumeranda, nondum satis certum esse videtur.

^{c d} *Epidamnum* notissima ad mare in Peninsula condita urbs est. Ex eâ enim in *Italianam* trajicere fermè solebant; *Cicero* hoc ab exilio rediit. ^b

^{y d} *Apollonia* hodie *Pollina* ad *Laum* flumen, à litora ad septem millia passuum remota. *Corinthiorum* & *Corcyraeorum* colonia est, optimis temperata legibus ^c *Sylla* ex bello *Mithridatico* rediens, *Satyrum* hic ea, qua scribitur esse, forma cepisse fertur, & vix inconditam ex eo monstro vocem ac horrendam exprimere potuisse. *Caesar* initio belli civilis, *Pompejo* segnius rem gerente, in potestatem redegit *Apolloniam*, uti & vicina opida. Literum & humanitatis studia, quibus Principum

animi excolendi, ibi viguisse Cæsaris ævo constat. *Ottavius* enim vivo ipso, & expeditionem in *Dacos*, & inde in *Parthos* destinante, præmisus huc, studiis vacavit. *Diligentius* & urbem hanc, & vicinum flumen, & regionem ignem innoxium exhalantem, cum *Nymphæo* & mirifico quadam oraculo, describit Dio.

^{d e} *Aulon*, hodie *Valona* ^d, *Apollonia* vicina & munita urbs est, sedesque præfecti *Turcarum*.

^{e f} *Elymiota* & *Taulantii* versus austrum fuere contermini.

^{g h} *Elyma* ad extremum *Onei* sinus recessum sita, hodie *Canina* ^f dicitur.

^{i h} *Bullis* ei vicina est ad eundem sinum.

^{b i} *Oreftis regio* dicta ab *Oreste*, qui in ea loca confusus scributur ^{b k} *Gyrtone* civitas à *Stephano Theffalæ* adscribitur.

H E K E L I I.

^a Hoc tempore, si *Caſaldo* fides est habenda, *Tamorita* vocata.

^b Quam urbem exilii sui tempore amissimam expertus est atque officiosissimam.

^c *Pineto* vocatur *Sisopolis*.

^d Sive aliis *Velonia* & *Caulonia*.

^e Seu *Elymota*, uptoe quorum Regio, *Caſaldo* teste, hodiè *Placani*, nuncupetur.

^f *A Sophiano*.

^g *Plinius Lib. IV. H. N. c. x. p. 53. lin. 41.*

Coloniam Bullidensem, & *Lib. III. c. XXII. p. 48. lin. 39.* ipsos *Populos Bulliones*, ^f

Buliones vocat.

^h Est & Portus apud *Plinium* *Lib. III. c. v. p. 40. lin. 38.* ejusdem nominis.

BUNO₂

^a *Duces de Croy*. ^b *Taulantii*. ^c *Epidamnum* ^f *Dyrrachium*. ^d *Apollonia*. ^e *Aulon*. ^f *Elymiota*. ^g *Elyma*. ^h *Bullis*. ⁱ *Oreftis regio*. ^k *Gyrtone*.

regio Epiro juncta, opidum *Gyrtone*, ^a Dassaretæ opida ^b *Lychnidos*, ^c *Evia*. Regio ^d Æmathia, seu Æmathia propriæ dicta, opida ^e *Pella*, quam omnium Macedonicarum urbium maxime illustrem effecerunt duo alumni, *Philippus* Græciæ domitor, & *Alexander* etiam Asiæ: ^f Ægea, in qua mos erat ^g *Ægea*, Reges sepelire, ^g *Ædessa*, ^h *Idomenæ*, ⁱ *Scydra*, ^j *Europus*, *Tyrrissa*.

IV. Regio ^k Pieria, Musarum parens domusque, opida ^{Opida Pier.}
^l *Pyd-*

BUNONI S.

^a Dassaretæ, Dassaritæ, Dassaretæ, Dassaritii, & Dassarenes dicti intus in Mediterraneanis sunt.

^b *Lychnidos* five *Lychnidus* hodie *Oerida i.*, ad lacum ^k cognominem est, quem Polybius *l* *Lychnidiam* vocat.

^c Æmathia five *Emathia* hæc mare Ægæum attingit ad Ortum, ejusque Sinum Thermaicum; Mygdoniam habens ad Septentrionem, & Pieriam ad meridiem.

^d *Pella*, olim *Bunomos*, & *Bunoma* dicta, apud intimum sinus Thermaici recessum & Axium flumen sita, hodie *Jeniza m* appellatur; ejus situm describit *Linius lib. xlvi. sub finem*. *Euripidis Poëta* tumulus ibi fuit ⁿ. Hic quoque alebantur serpentes cicures.

^e *Ægea* ab *Ædessa* alia & diversa urbs non est; sed planè eadem. Nam Caranus *Ædesiam* captam ob memoriam munericum *Ægas*, populum *Ægeatas* vocavit, Justin. lib. 7. cap. 1. Et in hac urbe sepeliri reges mos erat; nec alter excellentium virorum bustis apud Macedonas priscos dabatur locus: Solin. c. 14. Ptolemaeus tamen Ægæam ab *Ædessa* distinguit.

^f *Ædessa* Pella vicina erat, Æmathia caput, quam Caranus capras imbre fugientes fecutus cepit, ac ob memoriā *Ægas*, ac opidanos *Ægeadas* nominavit. In hac sepeliebantur Reges Macedonias. Sic enim præceperat *Perdiccas* Carani successor, pollicitus regnum in familia sua mansurum, quamdiu hic Reges conderentur. Feruntque ideo in *Alexandro* defecisse stirpem; quod in hac urbe non fuit sepultus.

^g *Idomenæ*, five *Idomene* opidum inter Doberum, & Atalantam, Europo proximum erat; Gordiniis finitimum.

^h *Scydra* hodie *Siderocapsa*, 40. millia passuum a Thessalonica distat.

ⁱ *Europus*, ad Axium fluvium ponitur Plinio o. Sed in Almoria quoque *Europus* fuit. Cæterum Æmathiæ quoque urbs fuit ^l *Berrhoea*, hodie *Veria* dicta; ad Aliacmonem, & Bermii montis radices posita; ibi seditionem contra D. Paulum Apostolum excitaverunt Judæi.

^m *Pieria* Thessaliæ finitima ad Thermaicum sinum sita est: ⁿ *Aliacmon* flumen eam permeat. Musas à *Pieria* nemore, aut *Pieria* monte dictas ferunt *Pierides p.* In monte isto versatus *Orpheus q.* ac ad eundem discerptus est.

HEKELII.

ⁱ *S. Ochrida*.

^k Ut tradi^t *Sophianus* in suâ *Gracia Tab. l Auxiæ*.

^m Nigro *Zuchria*.

ⁿ Claret maximè Natalibus PHILIPPI, *Macedonum Regis*, & ALEXANDRI. Unde uterque *Peleus* à *Poëtis* passim cognominatur.

^o Nomen habet ab *Europa*, *Macedonis* Filio, & *Orythia*, *Cecropis* Filiæ.

^p Finguntur enim secundum *Nigrum ex Jove & Mnemosyne Musa* dicuntur *Pierides* propter amœnitatem ac solitudinem *Pieris Montis*, quo eæ secretis locis propter studia liberalia delectantur.

^q Musicus atque Poëta insignis iste.

^a Dassaretæ. ^b Lychnidos. ^c Lychnidus lacus. ^d Æmathia. ^e Pella. ^f Ægea.

^g Ædessa. ^h Idomenæ. ⁱ Scydra. ^k Europa. ^l Berrhoea. ^m Pieria.

ⁿ Aliacmon fl.

Mygdonia. ^r Pydna; ^v Phylace, ^φ Dion. ^x Mygdones, regioque Mygdonia; opida ^ψ Antigonia, Physcæ, Carrhabia, ^w Letæ, Terpilus. ^z Paraxis; opida Antigone, ^β Pallene, ^r Cassandria, ^δ Torone. ^s Regio Chalcidica; opida, Augæa, ^ξ Singus, ⁿ Acanthus.

BUNONIS.

^r ^a Pydna antea Ciron dicta, ad finus Thermaici litus, inter ostia Aliacmonis & Lydii fl. posita, Olympiadis à Cassandro obfessæ interitus & magnitudine animi celebrata est. Ad eam à Paulo Æmilio victus Perseus.

^v ^b Phylace inter Pellam & Larissam ponitur. Theocriti interpres tamen tradit eam haud procul abesse ab Othry monte, in eaque regnasse Iphicium ^r.

^φ ^c Dion vel Dium ea videtur esse urbs, in qua Alexandro Macedoni oblata visio hortata est ipsum, ut forti esset animo, & exercitum in Asiam traduceret, suo ductu potitum Imperio Persarum. Sic enim Parmenioni, miranti eur Hierosolymorum Pontifici, in quem hostili animo tum moverat, sece submitteret, ipse commemorat Alexander apud Josephum Antiq. lib. xi. cap. ult. Quandove Dion hoc fuerit invenit, cognoscitur ex Liv. lib. 44. ^f

^χ ^d Mygdonia, inter Axium & Echedorium flumina est. ^t

^ψ ^e Antigonia hodie Cojogna ^v, aliis Antigoca dicitur.

^w ^f Letæ vel Lete, hodie Letta vel Lita, apud Sinum Thermaicum est, Thessaloniae propinqua.

^z ^g Paraxis vel Paraxia inter Thermaicum & Singiticum Sinus est, ipsaque Tonnaicum Sinum continet.

^β ^h Pallene vel Pallena, antea Herodoto teste Phlegra dicta ad Sinum Thermaicum in Isthmo i^o Pallenensi sita ^x. Eam Regionem gigantes habitasse feruntur, gens impia, & dissoluta; quam Hercules extirpavit.

^y ^k Cassandriam, quæ hodie quoque Cassandria dicitur, Cassander instauravit, & de suo nomine appellavit. Ante id tempus enim Potidea y nominata Corinthiorum

erat colonia, bello Peloponnesiaco ab Atheniensibus expugnata, & habitata. Philippus vero Macedo circa id tempus, quo ei Alexander natus, eam expugnaverat. ^z

^δ ⁱ A Torone Sinus, qui eam alluit, non men habet, diciturque ^m Toroneus, & Torenicus. A Pallene ad 60. stadia in Isthmo illo erat ⁿ Olynthus urbs celebris, quam Mardonius bello Persico expugnavit. At Philippos Macedo eam postea expugnavit, non tam armis, quam auro, corruptis pugnatoribus, direptamque evertit, frustra opem Atheniensium implorantem ^a. Urbs hæc patria fuit Callisthenis Philosophi gravis & diserti, imprimisque constantis; quem è forore sua nepotem ad Alexandrum in Asiam miserat Aristoteles. Et officio suo apud Regem non defuit Callisthenes, et si nimio ipsi libertas orationis stetit.

^e ^o Chalcidica regio ^b Paraxiæ finitima est, inter Singiticum & Strymonicum Sinus protensa. ^c

^ζ Singus vel Singa opidum ad Atho montis radices, Sinumque, qui inde p Singiticus appellatur.

ⁿ ^q Acanthus hodie Eristo d ad eundem Sinum Singiticam, & apud montem Atho est, inter Singum op. & Nymphaum promontorium, ibi Xerxes copias suas terrestres in tres partes divisit.

HEKELII.

^r Est & Phylace Urbs Molossidis apud Liuum & Phylate Hermopolitana in Ægypto, quam hodiè Peniuais vocari dicunt Geographi.

^f Est & Dion Crete Insulæ Promontorium & Urbs ibidem, immo & Urbs Epiri, & Oppidum Italia, Pisidia, Thracie & Cœlestria.

^t De qua videndus Plinius Lib. iv. c. x. p. 54. lin. 5.

^v Nisi

^a Pydna. ^b Phylace. ^c Dion vel Dium. ^d Mygdonia. ^e Antigonia. ^f Letæ.

^g Paraxis. ^h Pallene. ⁱ Sinus Pallenensis. ^k Cassandria sive Potidæa. ^l Toroneæ. ^m Sinus Toroneus. ⁿ Olynthus. ^o Chalcidica regio. ^p Singiticus sinus. ^q Acanthus.

thus. ^a Amphaxitis regio, opidum, ^b Theffalonica, Ciceronis ^{Amphaxitis-}
exilio insignis; & ^c Stagira, Aristotelis principis Philosopho-^{dis.}
rum cunis clara. ^d Bifaltæ; opida Euporia, Offa, Callite-
^{Bifaltæ.}
^{Edoniorum,}
^{Orbelorum,}
ræ. ^e Edonii; opida, ^f Amphipolis, Scotusa, Berga. Or-
beli,

^v Niū Pinetus fallat in suo Plinio Gallico.
^x Dicta a. est à Pallenæ, Sibones Filia
& Clethi Uxore, & adscribitur ab aliis Thra-
cia, ab aliis Macedonia.

^y Pausania.

^z Stephano Urbs Thracia est.

^a Sed quando Herodotus in Polymnia di-
cit, Olynthum quoque Sidoniam appellari,
tunc non Urbem Olynthum, sed potius Re-
gionem, in qua Olynthus & aliae Urbes si-
tæ sunt, intelligit.

^b Castaldo dicta Jamboli.

^c Est & Syria Regio, in qua Chalcis
Urbs.

^d Sophiano Erisso.

BUNONIIS.

^e ^a Amphaxitis à Sinu Strymonico ad
Thermaicum usque se extendit, Chal-
cidicam & Paraxiam habens à Meridie, Bi-
faltiam à Septentrione, & Mygdoniam ab
Occidente. (* Amphaxitis regio fuit ad utram-
que Axii fluminis ripam quod nomen desig-
nat.)

^b Theffalonica e anteà Therma dicta,
condita est à Cassandro, ^c Theffalonica Phi-
lippi filia, Alexandri M. foro, quam Cas-
sander sibi matrimonio copulaverat, ita ap-
pellata; hodieque Salonichi g. dicta, magno
numero Christianorum, Judæorum & Tur-
carum incolitur emporiumque ad hunc si-
num est celebre sedesque præfecti ^d. Cicero
per Clodii factiōnem Româ Italique pulsus,
hic VII. menses exsulavit. Strabonis ætate
urbs hæc præ reliquis Macedonia urbibus
hominum multitudine excellebat ⁱ. Paulus
Apostolus, hīc docens, non paucos utrius-
que sexus homines Christo adjunxit: ac
elicet per seditionem Judæorum inde fuerit
exactus, duabus tamen epistolis ecclesiam
illam etiam absens firmare voluit. Post id
tempus Theodosius I. Imperator, occisis per
tumultum aliquot ipsius ministris, promi-
scuae multitudinis, militibus immisiss, cæ-

dem edidit. Ante ducentos annos Amu-
raites urbem hanc k cepit: quum Veneti
eam aliquamdiu tenuissent. Theffalonicens-
es fuere Eustathius qui in Homerum &
Dionysium Alexandrinum commentarios

scripsit: Constantinus Harmenopolus, Demetrius Cydonius, & Theodoreus Gaza l.
Ab antiquo urbis Theffalonicae nomine

c Sinus Thermaicus nomen habet.

ⁿ Stagira prope montem Athon ad Stry-
monicum Sinum erat. Hanc quoque Philippus
Macedo everterat urbem; sed in gratiam
Aristotelis m eam restituit. Hipparchus Phi-
losophus in eadem urbe fuit natus. Stagi-
ritarum lex erat; "Α μὴ πατέον, μὴ λάμ-
βε, qua non depositisti, ne tollas.

^λ ^d Bifaltæ Amphaxitis finitima est ad
Meridiem. Bifaltas trans Nestrum fl. circa
Strymonem fl. incoluisse tradit Livius lib.
45. Euporiam Alexander omnia superans
occupatam vocavit Διὰ τὸ Συτόποιο Steph.

^μ ^e Edonii ad Strymonem fl. incoluerunt.

^ν ^f Amphipolis Atheniensium colonia, ita
dicta scribitur, quod Strymone flumine un-
dique cingatur ^m. Postea à Christians
Christopolis, & à Turcis Emboli vocata est. Cæ-
terum clarissima in his oris urbs erat Philippi,
à Philippo Macedone appellata; quam antea
Crenides, à fontibus ibi securientibus dicta
fuisse. Magnas opes è fodinis auri argen-
tique cives possederunt. De his Philippis ita
Diodorus lib. XVI. in anno Philippo III.
Crenidas deinde se conferens (Philippus) in-
ductus multis, qui eam incoleant urbem ex-
sui appellatione instituit, ut Philippi nominar-
entur. Erant in eo trac̄tu fodinae auri, sed
tenues & non bene exploratae: eas Philippus
magistris operibus ita instruxit, ut annua ei re-
dirent amplius mille talenta: nummum aureum
Philippi nomine eudi instituit. etc. Et Phi-
lippus, his locis regno suo adjectis, nummi
aurei genus conflavit, quod ab ipso Phi-
lippicum dicebant. Rex ite venas hæse
metallicas studiose scrutatus est. Zanchius
tradit

^a Amphaxitis. ^b Theffalonica anteà Therma. ^c Sinus Thermaicus. ^d Bifaltæ.

^e Edonii. ^f Amphipolis.

Sinticorum. beli, opidum *Gariscus*. ξ Sintici; opida, $\circ$ *Heraclea*, *Parecopolis*, *Tristolus*. π Pelagones; opidum $\circ$ *Stobi*. 1. Lyncestarum *Heraclea*, 2. *Jororum*, 3. *Forum*, & 4. *Alorus*, 5. Almopum, *Europus*, 6. *Albanopolis*, 7. *Apsalus*, 8. *Aëtrorum*, *Aëstreum*, 9. *Eordeorum*, 10. *Daulia Dibolia*, 11. *Scampis*.

CAP.

tradit hanc urbem hodie vocari *Grixopolin*, quasi *Chrysopolin*. Ad hanc urbem α *Campi* erant *Philippici*, in quibus *Cassius* & *Brutus* ab *Oetavio* & *Antonio* profligati sunt. *Hos* *Philippos* Stephanus constituit in Macedonia $\circ$; alii urbem hanc ponunt in Thessalia. *Pharsalus* vero Thessaliæ fuit urbs, ad quam *Campi Pharsalici*, in quibus Pompejus à Cæsare vicitur. *Pharsalum* hanc Cluverius facit *Estioridis* urbem; Laurembergii tabula eam collocat in Pelasgia. Ex Strabone & App. cognoscitur, urbem hanc fuisse ad Enipeum fl. qui in Peneum influit. Poëtae tamen utramque pugnam in *Philippicis* & *Pharsalicis* eidem loco tribuunt exaggerandi causa. *Virgil. Georg. lib. 1. circa finem.* $\circ$ *Orbella* ab *Orbelo* Macedoniæ monte appellata est, qui eam à Mœsia distinguit.

HEKELII.

ϵ *Macedonia* quippe *Metropolis*.

f Et inde prius *Halia* dicta.

g *Stephano*.

h Scriptit de eâ utili atque elegantem *Librum Lucius Tarreus*, qui videndus.

i Vid. ejus *Libr. viii. p. 592.*

k Utpote omnium in universâ *Graciâ* hodiè celeberrimam, ingentem atque opulentam.

l Conf. *Quenstedtii Dialogus de Patriis Viror. illuſtr. p. 426.* ubi videndum, quòd *Theſſalonica* Urbs sacris pariter, ac profanis litteris celebrata, εὐερθροσ καὶ πολυάρθρος veteribus nuncupata sit.

m Qui Patriam eam agnovit.

n Prius *Atra*, *Ejon*, *Myrica*, *Crademna*,

Andremus item *Urbs Martis* & *Novemvia*,

s . *Greec. ἐνέα ὁδόι*, appellata.

o *Suidas* in *Thraciâ*.

BUNONIS.

ξ ϵ *Sintica* à Sinticis montibus nomen habet.

$\circ$ d *Heraclea* inde dicta est *Sintica*.

π e *Pelagonia* p incolæ *Pelagones*, etiam *Peones* dicti sunt. q .

p f *Stobi* opidum, hodie *Starachino* vocatur; opidani *Storenenses*. 1. ε *Lyncestarum* regio *Lyncestis* appellatur à fluviò *Lyncesti* vel *Lynceſio*, qui per eam decurrit, & in Erigonem labitur. *Lyncestis* ille fluvius aquam defert acidam, quæ pota instar vini homines facit temulentos. 2. h *Jorum* regio, à *Joro* opido, quod *Aloro* vicinum est, nomen traxit. 3. i *Forum* hodie vocatur *Novigrad*. 4. k Et *Alorus* sive *Olorus*, hodie *Dianoro*. 5. l *Almopes* in Macedonia finibus ad *Scardum* montem collocantur, qua eos ab Illyricis separant. 6. m *Albanopolis* hodie *Albanopoli*, dicitur *Albania metropolis* s: & 7. n *Apsalus*, nunc *Prespa* est. 8. o *Aëtrai* *Almopibus* ad Meridiem ponuntur. 9. p Et *Aëtræis* ad Meridiem collocantur *Eordæi*, qui *Eordai*, *Eordi*, *Heordenses*, & *Eordetes*, leguntur. 10. q *Daulia*, hodie *Eladasagni* dicitur. 11. r *Scampi* in tabulis recentioribus est *Scampi*, at aliis *Ulagrada*, item *Struga* appellatur. Hæc est *Macedonia*, quæ quibusdam etiam *Macetia* dicta est: in sacris *Cethim* appellatur. *Cethim* autem fuit filius *Javan*. Hæc terrarum imperio olim potita quidem erat, Sed *Paulus Aemilius* in ea 62. urbes uno die direptas vendidit.

HEKELII.

p Quam nonnulli *Sicilia* Regionem constituent.

q *Strabo Lib. viii. p. 598.* hanc Regionem

a *Campi Philippici*. b *Orbella*. c *Sintica*. d *Heraclea Sintica*. e *Pelagonia*. f *Stobi*. g *Lyncestæ*. h *Jori*. i *Jorum* op. k *Alorus*. l *Almopes*. m *Albanopolis*. n *Apsalus*. o *Aëtræi*. p *Eordæi*. q *Daulia*. r *Scampis*.

nem *Tripolim* vocat, quoniam saltem tribus
constabat Urbibus.

r Nardo in suo *Livio Italico* novo pror-
fus nomine.

s Est & oppidum *Armenie Majoris*, ubi,
referente *Sophronio Graco*, Div. *Bartholo-*

mæs Apostolus est sepultus.

t Olim subditione *Therei*, Regis *Thracum*,
fuit. Unde *Philomela* ab *Ovidio* dicitur
Daulias, quod in *Daulide Urbe* in *Avem*
sui nominis fuerit conversa.

C A P. X.

De Fluviiis, Montibus ac Insulis Græciae adjacentibus. I

I.

F Luvii universæ Græciæ celebriores sunt isti; in Epiro
& Acheron, cui Pandosia opidum appositum: quæ duo no-
mina

B U N O N I S.

a Acheron ex *b Acherusia* profluit pa-
lude. Plinius *a* eum in Ambracium Sinum
falso deducit. Ex eo & vicinis Pausanias
ait Homerum fabulas suas de Inferis con-
cinnasse; unde est Acheron fl. Inferorum
apud Poëtas. *b*

H E K E L I I.

a Lib. IV. H. N. cap. I. p. 50. lin. 12.
b Dicitur & Acheron Filius Cereris absque
Patre, quem cum in abdito *Creta* spé-
cu peperisset, is autem lucem adspicere
non auderet, ad *Inferos* defluxit, ibique
infernalis Fluvius amarissimus, qui primus
excipit mortuorum Animas, effectus est.
Alii *Titanis & Terra*, s. Cereris Filium fa-
ciunt, ob id à Jove & ad *Inferos* dejectum
ferunt quod sitientibus Titanis limpidas præ-
stifisset aquas. Meminit ejus Virgil. Lib. v.
Æn. v. 99. Lib. vi. v. 207. & 295. Lib.
VII. v. 91. 312. & 569. ut & Lib. XI. v.
23. Horatius Lib. I. Carm. Od. III. v.
36. dicit: Perrupit Acheronta Hercules
labor. Sed Lib. III. Carm. Od. III. v. 16.
legitur Acheronta fugere.

R E I S K I I.

I Græcia non magnos adeo effundit flu-
vios, nec longo cursu, nec receptis pluri-
bus locupletiores: Regio enim arctis ple-
rumque terminis conclusa, mari tum *Æ-*
gæo tum Ionio, multisque alicubi, quos

utrumque creat, finibus coërcetur, ut fluvii
ab monte aut Hydrophylacio suo non ita
longe fluxum continuent, sed citius absor-
beantur. Acheron Turcis Voleton, i. e.
niger dictus, cursu aquoso auctuque cæte-
ros fere præstat, plane alius ab Italico,
Peloponnesiaco, & Bythinio Acheronte. Nec
effert se adeo Græca montium compages,
vel ossatura illa montana, qua Græciam
contineri totam strinque, ac notis quasi
ossium secâ*i* contendimus: Hæc enim
Kircheri de montibus in Mundo subterraneo
part. I. lib. I. c. 8. sententia nunc placet.
c *Acroceraunia* & *promontorium* his cognomi-
nate primum eminent ἀπὸ τοῦ κεραυνοῦ καὶ οὐ-
παντοῦ, i. e. à summitate & fulmine no-
minatur: Hæc tamen ab Asiaticis Acro-
cerauniis quantum distent, nemo non in-
telligit. *d* *Thermopylae* sunt aperturæ mon-
tium vel transitus inter Alpenos Turchinæ
que, montes altissimos, tractu præcipiti ad
OEtam usque montem porrecto: Ita Her-
rod. lib. VII. *e Athos* Cherlonœsum aut
peninsulam refert, sinu Strymone, & Cingo
altero interceptam, ut Isthmus ne quadran-
tem milliaris latitudine sua excedat: Græcis
Ζεύς ὄπος, Latinis etiam *mons sanctus* ob-
cœnobia XXI. numero & ampla Græco-
rum monachorum domicilia, sed aliquot
male munita. Ex omnibus cœnobium s.
Mauri 600. etiam alumnorum patiens ca-
paxque præstat: Cætera non sunt tanti
pretii, & quandoque triginta hominum altri-

III

ces.

a Acheron. *b* Acherusia palus. *c* Acroceraunia. *d* Thermopylæ. *e* Athos.

mina cum *Alexander Rex* ancipiti oraculo monitus fatalia vitare vellet, in Brutis Italæ populis in eadem incidit atque interiit. In Acarnania β *Achelous*. In Peloponneso γ *Peneus*, δ *Alpheus*, ϵ *Panisus*, ζ *Eurotas* & η *Inachus*. In Græcia δ *Cephissus*, in duo Cornua scissus, quorum dextrum ι *Asopus* fluvius, lævum κ *Ismenus* vocatur. In Thessalia λ *Sperchius* & μ *Peneus*. In Macedonia Λ gæum mare petentes, ν *Aliacmon*,

ces. De duobus Eremitarum ordine juncto cohabitantium vicis quasi *Hagia Ena* & *Kerasia*, de regula Sabæ, quam sequuntur, & institutis monasticis non dicam, nec de pluribus quæ mihi Archimandrita sive Abbas ex illo monte Athanasius per Saxoniam nostram transiens, Luneburgi A. 1674. retulit, & Auctor anonymus in libello peculiari A. 1689. edito recenset. De Bibliothecis autem quæ inter Cœnobia hodieque Græca lateant, item de Codd. MStis nihil aut parum invenies, nihil Athanasius ille mihi referebat. Nam Græcia libris vacuefacta, præter Euchologi, aut Menologium MStum, & Homilias PP. aliquot vix promet alias, nisi quos ex Venetorum urbibus exportat aut coëmit.

BUNONI S.

β α *Achelous* ex Pindo monte oriens, in mare Ionium contra Echinades insulas sese exonerat: olim dictus est *Axenus*, deinde *Thestius*, denique *Achelous*; ab incolis *Aernas* vocatur. Strabo ϵ ab ostio ejus initium facit Sinus Corinthiaci.

γ β *Peneus* hic supra Alpheum est: Sed Thessaliæ *Peneus* celebrior est: hodie vocatur *Igliaco*, ad eundem est *Pylus Eliaca*.

δ ϵ *Alpheus* ex Stymphalo monte oriens scribitur: per Arcadiam & Elidem fluit, alluitque Olympiam seu Pisæ; & inde sub terras conditus, in Sicilia prope Syracusas emergere creditur Poëtis. Pisæ his vicinum erat *Olympiæ Jovis templum*, & *Olympicum* hic celebratum scribitur certamen. Ab hac urbe Italicæ δ *Pisa* ad Arnum fl. originem suam referunt.

ϵ *Pamisus*, *Panisus*, & *Panissus* in Messeniacum influit. Hunc maximum eorum,

qui intra Isthmum sunt, fluviorum Strabo δ dicit: & alius etiam obscuri Pamisi mentionem facit.

ξ ϵ *Eurotas* ex Arcadia prope Ascam vicum ortus, defluit per Laconicam, & ipsam Spartam alluit: olim erat confitus oleis, & pretiosa ad eum effodiebantur marmora. Ad hunc fluvium exercere se Lacones soliti sunt decursu, & id genus laboribus.

η f *Inachus* nomen traxisse fertur ab *Inacho*, primo Argivorum Rege; per Argiam fluens *Argos* urbem alluit, & in Sinum Argolicum labitur. In Argia quoque g *Erasinus* fluvius est, qui est Stymphalide palude Arcadiæ oritur, apud quam paludem Stymphalidas volucres ab Hercule sagittis & tympanis expulsas ferunt. Hunc etiam fluvium sub terram aliquamdiu sese abdere, posse in Argolide emergere tradunt.

θ h *Cephissus* vel *Cephisus* albas oves facit; i *Melas* nigras.

j k λ *Asopus* Platæensem & Thebanum agrum dirimebat. Crediderunt fluvii hujus accolæ *Mæandrum* fl. per mare Λ gæum transire in fontem *Asopi*.

μ l λ *Ismenus* etiam Thebas præterfluens in Euripum Euboicum properat: olim m *pes Cadni* dictus.

λ m *Sperchius* in Sinum *Maliacum* e devolvit, deyota Achillis coma & Gallorum, Brenno duce transitu memorabilis. f

μ *Peneus* præter Ossam Olympumque montes decurrens collibus dextra lævaque molliter curvis, nemorosis convallibus. Thesalica facit Tempe: undisque apertior Macedonia & Magnesiam interluens, & *Pamisum* fl. excipiens, in Thermaicum Sinum decidit, cui peculiares tribuuntur laudes.

v n *Aliacmon* seu *Haliacmon* inter Pidnam &

a *Achelous*. b *Peneus*. c *Alpheus*. d *Pisæ*. e *Eurotas*. f *Inachus*. g *Erasinus*. h *Cephissus*. i *Melas*. k *Asopus*. l *Ismenus*. m *Sperchius*. n *Aliacmon*.

^a *Erigon*, ^b *Axius*; *Chabris*, ^c *Strymon*. At in Adriaticum sinum sese exonerantes, ^d *Panyasus*, ^e *Apsus*, ^f *Laus*, ^g *Celydnus*.

III. Montium nobilissimi sunt; in Epiro ^v *Acroceraunii* & ^{Montes.}
^φ *Pindus*. In Peloponneso, ^x *Stymphalus*, ^y *Pholoë*, ^w *Chronicus*, ^z *Taygetus*. In Græcia ^β *Callidromus* Inter Græciam &

& Dium in Thermaicum Sinum influit.
^a *Erigoneus* ex Illyricis montibus oriens per Pæoniam fluens multis fluminibus auctus ab Axio fl. excipitur.

HEKELI.

^c Lib. VIII. Geogr. p. 610.

^d Loc. cit. p. 657.

^e Velocissimo cursu.

^f *Apollodorus* Borum eum cognominat. Sed Sophiano dicitur *Xeras* atque *Agromela*.

BUNONIS.

^g ^b *Axius* ingens Macedoniæ fluvius, in Thermaicum Sinum influit.

^o ^c *Strymon* ex Orbelo, vel etiam Scamio monte manans in Ægæum mare influit; cuius Sinus eo loco Strymonicus appellatur.

^π ^d *Panyasus* inter Dyrrachium & Apsum fl. in mare influit.

^ρ ^e *Apsus*, alias *Thapsus*, inter Panyasum & Apolloniam in mare Ionium decurrit.

^σ ^f *Laus* apud Apolloniam est, & *Æas* & *Anas* & *Anas* & *Alorus* vocatur.

^τ ^g *Celydnus* ultra Amantia juxta Epiri confinia fluit, & Macedoniæ terminus est versus *Austrum*.

^v ^h *Acroceraunii* g montibus secundum Europeæ sinum, id est, Adriaticum terminat Plinius h. Sunt autem montes Epiri altissimi, hodie montes de *Chimara* seu *Chimera* & *Chimariotic* i dicti.

^φ i *Pindus* mons inter Epirum & Thessaliam est, unde à nonnullis tribuitur Thessaliæ. Procurrit autem ab Acroceraunis jugis ad Thermopylas, & ex medio sui brachium emittit, quod facit Parnassum, ac terminatur in *Helicone*. Unde jam planum

fit, quare Poëtæ hæc tria montium nomina confuderint.

^x k *Stymphalus* mons inter Arcadiam & Achajam propriam est, Herculis labore notus, ex quo aut ejus palude Erasinus oritur.

^y l *Pholoë* mons Peloponnesi in Arcadia excelsus, silvösus & nivosus. Est quoque *pholoë* mons Thessaliæ Othry proximus Centaurorum sedes; ubi Hercules Centaurum aggressus est. *Centauria* herba hic provenit optima. k

^w m *Chronicus* prius *Crinos* in *Laconica* est. Quum Saturnus Jovem fugiens, in eo latuisset, nomen mutavit.

^α n *Taygetus* mons non longè à mari exortus, ad montium Arcadicorum radices usque procurrit. Imminebat Spartæ & Amyclis, unde & *Amycleus* dicitur. In summo ejus vertice erat locus *Teleton* dictus, ubi equus soli immolabatur. Abundabat feris, ideoque venationi Spartanorum juvenum erat opportunus. Cotes habebat, quibus post Creticas Plinius l tribuit secundas. Quum terræ motum futurum prævidisset *Anaximander* Physicus, monuit Lacedæmonios, ut tecta & urbem relinquerent, armatique in agro excubarent, nec frustra. Urbs enim eo tempore corruit tota, & ex monte Taygeto extrema quasi puppis avulsa est. m

^β o *Callidromus* Oetæ monti vicinus est & quasi pars ipsius, Thermopylis imminens: per quem Epialtes Xerxis copiarum partem duxit & Græciam Regi prodidit.

HEKELI.

g Quos *Servius* propter altitudinem & jaetus fulminum sic dictos putat.

^b Lib. III. H. N. c. xxiii. p. 48. & Lib. IV. c. I. p. 49. Eorum quoque me-

Iii 2. minit

a *Erigon*. b *Axius*. c *Strymon*. d *Panyasus*. e *Apsus*. f *Laus*. g *Celydnus*.

h *Montes Acroceraunii*. i *Pindus*. k *Stymphalus*. l *Pholoë*. m *Chronicus*.

n *Taygetus*. o *Callidromus*.

& Thessalam, ^a Othrys & ^b Oëta. In Phocide ^c Helicon & ^d Parnassus. In Boëotia ^e Cithæron, fabulis carminibusque celebratissimus. In Attica ^f Hymetto meritissimè tribuitur principatus, quod apprime florulentus, eximio mellis sapore, & externos omnes & suos vincit. In Thesalia ^g Olympus, ^h Pelius

minit Horatius Lib. I. Carm. Od. III. v.
20.

ⁱ S. Cimarioti.

^k Est & Pholoë Famula cuiusdam Tex-
tricis apud Virgil. Lib. V. Aeneid. v. 285.

^l Lib. XXXVI c. XXXI. p. 648. lin. 48.

^m Vid. Plinii Lib. II. c. LXXIX. p. 24.

BUNONIS.

^y ^a Othrys inter Doridem & Thessalam est, Dolopibus conterminus, nivibus diu contextus, Cænei Perrhaebi, & Lapitharum tedes; abundabat lyncibus. Ad radices ejus erant Melienes Xenophonti & Thucydidi memorati. Oeta à Græcia submovet Thessalam, & longo tractu per continentem hanc transversam procurrit ad sinum usque Maliacum, ubi ex utroque latere duorum fluminum in mare se mergentium ostia propinqua videt; Boagrii in Locris, & Sperchii in Phthiotide: quorum ad illud Thronium, ad hoc Heraclea opida. Montem hunc Græciam ita interfecare, ut Apenninus Italiam, auctores tradunt. Ubi ad mare definit Oeta, inter arduas rupes illas efficit angustias, quas πόλας Græci, id est, portas dicunt: itemque ^b Thermopylas, ab aquis calidis, Herculis lavacris, virtute Spartanorum & Regis eorum Leonidæ, Persarumque clade nobilitatas. E regione Thermopylatum inter Eubœam & Thessalam ^c Atalanta, parva insula collocatur.

^d Mons iste Oeta interitu & sepulchro Herculis quoque nobilis est: Ex eo enim Herculem, mortalitate exutam, Deoram consensu in cœlum ascendisse crediderunt Poëtae ⁿ. Locus iste, quo se combussit Hercules, Pyra dictus est; ubi sacrificavit Acilius consul. Monti huic auctoribus annexuntur, Corax, Othrys & Callidromas.

^e ^d Helicon Parnasso vicinus est o, in quo etiam Musarum domum statuebant prisci

poëtae; in eodem Orphei sepulchrum, in quo nidificabant philomelæ. Hic quoque fontes Hippocrene, seu Caballinus; & Aganippe, qui in Musarum luce ortus in Permessum incidit fluvium; & hic in Holmium, quem postea Copais lacus haerit. Ad eum sunt Thespia, Ascra, Nissa.

^z ^e Parnassus mons biceps, sedes & domicilium Musarum, Delphis imminebat; alterum jugum Apollini, alterum Baccho erat sacrum: hoc Nissa; istud Cyrrha dictum. Herodotus tamen ei unum tantum tribuit jugum p. Hodie in eo monte Cœnobium esse ferunt, in quo instructissima manu scriptorum codicum bibliotheca.

ⁿ ^f Citheron Musis etiam sacer erat, ex quo Afopus fl. profluit. Servius illum facit Parnassi partem, eumque dividit in Heliconem Apollini sacrum; & Cytheronem Baccho dicatum. In eo Trieterica celebabantur. Feris erat refertus; qua de causa Occlus Diana nominatur ab Euripide.

^g ^g Hymettus Athenis proximus est, melle q abundans, quod cum Hyblæo certat: unde Hymettia mella r, & mella Attica adeo præcipua ut in proverbium abierint pro suavi eloquentia. Mons iste olim & Cecropius dictus marmore, Jove Hymettio, à quo pluvia petebatur, Apolline προσώπῳ, i.e. providente; & eo taurō, quem Theseus occidit, etiam nobilis fuit.

ⁱ ^h Olympus Ossa & Pelio vicinus exceli-
lenti vertice tantum attollitur, ut summa ejus cœlum accolæ vocent. Ara in cacumine erat, Jovi dicata, cuius altaribus, si qua de exitis fuerant illata, nec difflabantur ventosis spiritibus, nec humentibus pluviosis diluebantur: sed volente anno, ejusmodi fuerant relicta, ejusmodi reperiebantur. Literæ in cinere scriptæ, usque ad alteram anni ceremoniam permanebant. Huc nemo poterat concendere, nisi qui ad movisset na-
ribus

^a Othrys. ^b Thermopylæ. ^c Atalanta inf. ^d Helicon. ^e Parnassus. ^f Cithæ-
ron. ^g Hymettus. ^h Olympus.

* *Pelius* atque *Offa*, Gigantum fabula belloque memorati.
In Macedonia *Athos*, quem Xerxes, Græciæ bellum inferens, perfossum velificavit.

III. *Insulae* Græciæ littori adjacent innumeræ. Harum præter Cretam, quæ separatim dicetur, clarissimæ Ionio in mari *Corcyra*, cum opido ejusdem nominis, nunc *Corfu*, Venetæ

Insulae ad
Græciam.

Corcyra.

ribus spongiam oleo plenam. A splendore appellatus est Olympus, quasi ὁλομπρός, quod totus luceat, aut resplendeat; & divinam sedem ob eximiam altitudinem ei assignabant veteres.

HEKELLI.

* Unde factum est nomen Tragœdiae Seneca, quæ HERCULES OETEUS inscribitur.

e Eique exemplus & altitudine & circuitu.

p Vid. Strabo Lib. VIII. p. 691.

q Et Apibus.

r Ap. Horatium Lib. II. Serm. Sat. II.

V. 15.

BUNONIÆ.

* *a Pelius* five Pelion nuptiali convivio *Thetidis* & *Pelei* celebratur: itemque Centaurorum & Lapitharum certaminibus. A Strabone *f* in campo Pelagico collocatur. Ferunt *Chironem* Centaurum heroum filios, in iisque *Achillem*, in Pelio monte docuisse artes principe loco natis dignas, id est, pacis & belli.

* *b Offam* ab Olympo terræ motu availsum, Tempe fecisse, & Peneum fl. qui multis annibus receptis ibi stagnare solitus fuerat, ad mare expeditiori cursu transmisso ferunt. De his montibus, & Gigantum bello noti sunt Maronis versiculi: *

Ter sunt conati imponere Pelio Offam,
Scilicet atque Offa frondosum involvere Olym-

pum:

Ter pater exstrutus disjecit fulmine montes.

c Athos & supra Singiticum finum est; mammæ formam habere dicitur, acutissimus & altissimus. Qui verticem ejus habitant, tribus horis solem antè videre perhibentur, quād qui sunt in continenti. Um-

Bram solstitialis in Lemnum usque jaculari scribit Plinius *x*. Melæ mons *y* est adeo elatus, ut credatur altius, quād unde imberes cadunt, surgere. Capit opinio fidem, inquit; quia de aris, quas in vertice sustinet, non abluitur cinis: sed quo relinquitur aggere, manet *z*. In summo opidum fuit *d* *Acroathon*, in quo dimidio longior quam in aliis terris ætas habitantium erat. *Stasimachos* architectus Alexandro M. affirmaverat, hunc aptissimum esse montem; qui in humanæ statuæ formam effigiaretur, ita ut sinistrâ manu urbem contineret; dextrâ autem amnem in mare decurrentem funderet. Athon illum hodie *Sacrum Montem* nominari sunt qui scribunt; quod totus habitatetur *vi*: millibus monachorum Christianorum, quos tenere ajunt monasteria *xxiv*, contra piratas benè munita & clausa. Celebriora sunt *Gatopedos*, & *Agias-laura*. Ibidemque etiam conspici *Zonara monumentum*: instructissimas quoque manuscriptorum codicum in cœnobiosis illis esse bibliothecas.

e Corcyra Butyro continentis urbi & Thesprotis opposita est, in hac Phæacas ponit Homerus, & Alcionis hortos. Coloniæ eò deduxerunt Corinthii tempore Numæ. Urbem habebat in Septentrionali liatore ejusdem cum insula nominis. Potentiâ navalی plurimū olim valuit. In eadem erat *Cassiope*, hodie *S. Marie da Cassiopo*, ubi fuit templum Jovis eximium.

HEKELLI.

f Lib. IX. p. 807.

g Lib. I. Georg. v. 281. seqq. hunc in modum extantes.

h Vel *Athon*.

i Lib. IV. c. XII. p. 58. lin. 12.

j Lib. II. c. II. p. 184. lin. 16. seqq.

k Conf. *Solinus Polybi*. c. XXI. p. 43. lin. 17. seqq.

Illi;

BUNO-

a Pelius. b Offa. c Athos. d Acroathon op. e Corcyra.

Cephalenia.
Zazynthus.

netæ ditionis unà cum ^a Cephalenia, & ^b Zazyntho; quarum hæc nunc Zante; illa Cefalonia. Prope Cephaleniam inter non ignobiles est ^c Ithaca, Ulyssis nomine maxime illustris, nunc Isola del Compare.

Eubœa.

Carystus &
Chalcis op.
Scyrus.

IV. In ^d Ægæo mari Eubœa, vulgo nunc Negroponte, Boeotiae avulsa putatur, tam modico interfluente ^e Euripo, ut ponte jungatur. Opida in ea quondam opulentissima, ^f Carystus & ^g Chalcis. Hinc versus Septemtriones est ^h Scyrus, vul-

gò

B U N O N I S.

^a Cephalenia Acarnaniæ opposita; & Samos sive Same ab urbe dicta est. Cephalenia nomen à Cephalo Athenienſi inditum quidam volunt. Cephalenas Ulyssem secutus in expeditionem Trojanam Homerus auctor est: Capras in hac insula sex mensibus non bibere tradit Ælianuſ; & quod ab altera parte fluminis cicadæ fint, ab altera non item. Antoniuſ, Ciceronis in consuлатu collega, damnatus hīc exſulavit, urbemque condere novam cœpit, quam tamen non absoluit.

^b Zazynthus a in Meridiem non longè à Cephalenia est, Cassiope b & Hyria etiam dicta. Hujus incolas armorum ac belli imperitos, dívitiis ac deliciis enervatos Athenæus tradit. In eāque M. T. Ciceronis epitaphium esse, sunt qui scribunt.

^c Ithaca Cephaleniae ad Ortum vicina montem habet Neriton, à quo Ulysses, dux Neritius dicitur. Lepores in hac insula non nasci tradunt.

^d Ægeum mare appellatum volunt alii ab Ægeo Theſei patre d, in eo ſubmerso; alii ab Amazonum regina; alii ab Ægeis Eubœa urbe, hodie Archipelago dicitur. Ægæo mari, Plinius e inquit, nomen de-dit ſcopulus inter Tenedum & Chium verius, quam inſula ^d nomine, ſpecie captae, quæ ita Græcis appellatur, repente in medio mari exſiliens.

^e Euripon vocant rapidum mare, & alternō curfu ſepties die ac ſepties nocte fluctibus invicem verſis, adeò immodecē fluens, ut ventos etiam ac plenis velis navigia fruſtretur. Plin. f Insula e Eubœa tria illuſtria habet promontoria, Cœneum, quo vadit in

Septentrionem; duobus aliis in Meridiem extenditur, quorum Geresus ſpectat Atticam; Capbareus prominent in Hellespontum; ubi poſt IIII excidium Argiva classis gravibus caſib⁹ affecta eſt.

^f Caryſtus marmore nobilis eſt, quod Caryſtium inde appellatur. Habebat Caryſtias aves, quæ flamas impune involabant, Carbaſa etiam, quæ inter ignes valent. Apud hanc urbem, Strabone g teſte, lapis naſcitur, qui plectitur & texitur, adeoque mantilia ex eo conficiuntur, quæ ubi ſordium quid contraxerunt, flammis injecta purgantur; perinde atque maculae lineorum eluuntur aqua.

^g Chalcis, Eubœa metropolis, ad Euripum eſt, ex adverſo Aulidis in Boeotia: Ea plures in multas Europæ regiones miſit colonias. Nati in hac urbe ſcribuntur Ilaus orator, & Lycophron. Aristotleles quoque ibidem mortuus aut morbo, aut veneno. Sunt qui ſcribunt, eum in Euripum ſeſe abjeciffe; quod cauſam tam violenti curſus recursusque non poſſet expedi-re. In eadem quoque inſula urbs vetuſta & potens erat Eretria, quæ proximum à Chalcide locum dignitatis facile tuebatur. Ab ea diſti ſunt Philoſophi quidam Eretrienſes, à Menedemo orti.

^h Scyrus nota eſt Achillis, in gynæceo Lycomedis, Regis hujus inſulae, latitantis atque expeditionem Trojanam detrectantis, fabulâ. Nota etiam Theſei ſe-pulchro.

H E K E L I I.

^a Quam Silius Italicus Dulichium vocavit.

^b Oroſo.

^a Cephalenia. ^b Zazynthus. ^c Ægæum mare. ^d Euripus. ^e Eubœa prom. ^f Caryſtus. ^g Chalcis. ^h Scyrus.

gò Sciro; & ultra x Lemnos, nunc Stalimene; inter hanc & Thra-
cium littus, ♀ Samothrace vulgo Samandrachi w Lesbus, nunc Lemnus.
Metellino, & w Chius, nunc Scio, Asiae attribuuntur. In Les-
bo quondam opidum nobilissimum β Mitylene, unde hodie Samothrace;
insulæ nomen. In Saronico sinu γ Aegina, nunc Engia; Lesbus.
δ & Salamis, nunc Coluri; excidio clasfis Persicæ nota. Chius.
Salamis.

V. Dein

b Orosio.

c Alias Caprarum fertilissima.

d Et Athenarum Regi.

e Lib. iv. c. xi. p. 55. lin. 25. seq.

f Vid. iterum Lib. ii. cap. xcvi. 28.

lin. 24.

g Lib. x. p. 7. Tom. ii. Oper.

B U N O N I S.

χ a Lemnum insulam aliquando foeminae, omnibus qui mareserant, occisis, tenuisse dicuntur. Eam cepit Miltiades. Philestratus ex eadem ortus est. Terra etiam Lemnia celebris est. Hinc Græcis in obfitione Trojæ vinum adiectum tradit Homerus.

ψ b Samothrace, quæ & Samothracia, Perseum Regem Macedonum ultimum, viatum ab Æmilio Paulo, fugientem exceptit. Ea instar asyli patebat supplicibus, præterquam homicidii reis. Paulus Apostolus Troadem profectus recto cursu hic appulit. Huic insula vicina est c Imbrus olim ab Otane Persarum duce capta. Postea à Romanis devicto Philippo Macedonum rege, Atheniensibus est donata. Scyro vicino insula est d Halonefus sive d Halonesus, quam prædonibus eripuit Philippus.

ω e Lesbus h ante Assum promontorium Troadis: Lesbia regula in proverbium abiit i. Lesbiæ etiam cantores celebres habitæ sunt, qui accersiti Lacedemonem, cives tumultuantes suavitate cantus ad concordiam revocabant, quos propterea cæteris cantoriis præferabant: unde proverbium: k Post Lesbium Cantorem; quum quis non primas tenet, sed secundas. Insula hæc fertilitate, vini generositate & puellis formosis nobilis erat.

α f Chius maris Icarii insula Ioniæ adiacet & promontorio Argeno. Maßichen gi-

gnit; vinoque abundat optimo. Chius risus in proverbio est de lascivo luxu l.

β g Mitylenen urbem multis celebrat Cicero oratione de lege agraria, ob situm, ædificiorum pulchritudinem & soli fertilitatem.

γ h Aegina quondam OEnone dicta, Atticam inter & Megaridem, atque hanc Peloponnesi oram sita, nobilissima est virtute & navalí copiâ, quam Persico bello Græciæ declaravit. In pugna enim Salaminia cum Atheniensibus de palma quasi contendere ausa est. Sævo admodum Athenenses decreto sanxerant, ut Aeginetis, quod re nautica excellerent, polices præciderent, ne remosducere possent. Nimis enim imminebat Aegina Piræo.

δ i Salamis medio prope loco inter Athenas & Megaram sita, urbem habebat ejusdem nominis. Adeo brevi intervallo à continentis erat directa, ut Xerxes angustias illas maris ingestâ terrâ complanare & insulam continentis adjungere sit conatus: Eam tanquam regiam sedem olim tenuisse scribitur Telamon, Ajax & Teucri pater. Gravia olim de hac insula gesta sunt bella, itaque vires Atheniensium attritæ, ut lege latâ sancirent poenam capitis ei, qui de insulâ illâ vindicandâ aliquid ferre ad populum esset ausus; Solon igitur, uti ne eam extimescere necesse haberet, & tamen patriæ prodeisset, furere se simulavit: atque ita versibus ipsi insolitis suadere Atheniensibus coepit, ut insulam armis repeterent.

H E K E L I I.

h Olim Antissa, Laïsa ac Pelasgia dicta.

i Conf. Erasm. Chil. t. Cent. v. Adag. xcii. p. 160. col. a. & ex eo Manutius in Adag. p. 233. col. a.

k Ap.

a Lemnus. b Samothrace. c Imbrus. d Halonefus. e Lesbus. f Chius. g Mitylene. h Aegina. i Salamis.

Cyclades in.
sulz.
Andrus.
Delus.
Paros.

V. Dein quæ in medio mari veluti in orbem jacent, ^a Cy-
clades, in quibus notiores ^b Andrus, nunc Andros; ^c Delus,
nunc Sdille, & ^d Paros, Pario marmore nobilis. Et circum
Cyclo-

^e Ap. eund. Erasm. Chil. I. Cent. vi.
Adag. XLIV. p. 176. col. b. & *Manutium* p.
258. col. b.

^f Sicuti iterum testis est Erasm. loc. cit.
Cent. v. *Adag.* LXXI. p. 154. col. b.

BUNONI S.

^g ^a Cyclades dictæ sunt insulæ, quod De-
lum undique cingant instar circuli; aut
quia in orbem jacent.

^g ^b Andrus non longè ab Eubœa di-
stans celebris est. Themistocles quondam ad
Andrios Atheniensium pecuniae cogendæ
causâ legatus, duabus se comitatum Dea-
bus venire dicebat, *Suadâ & Violentiâ*. Illi
contra, duas sibi semper pertinaciter ad-
hærere Deas respondent satis urbanè, *Pau-
pertatem & Impotentiam*.

^g ^c Delus in Aristotelii libr. de meteoris
videtur dicta, quod repente apparuerit e-
nata. Δῆλος idem est quod manifestus n.
Habebat quondam urbem ejusdem nomi-
nis in planicie sitam, & montem *Cyntham*,
fluviumque *Inopum*. Et quod in hac insulâ
Apollo & Diana matre *Latona* crede-
rentur nati, hæc *Cynthia* & ille *Cynthius*
appellati sunt o. Post Corinthi excidium
Delum potissimum transferunt ejus merca-
tores ob portus commoditatem, & templi
immunitatem, quod Apollini sacratum erat.
Sub initium belli Persici, quum Darius
Hystaspis *Datin* & *Artaphernem* adversus
Athenienses misisset, Delumque appulissent;
ac deinde adversus Eretriam navigassent:
statim post illorum digressum Delos tremuit
(ut *Delii ajunt*) ad meam usque ætatem
& primum & postremum commota: Deo
mala ventura hominibus portendente: de
qua in oraculo ita scriptum: & *Delon quam-
vis immota movebo*; ita scribit *Herod. l. vi.*
^p quam deinde commune ærarium Græciae
constituebant. In Delo sepelire mortuum
non licuit. In Rheneam igitur vicinam
insulam desertam eos trajiebant. Canem
quoque esse in Delo non sinebant.

^a Cyclades. ^b Andrus. ^c Delus. ^d Parus. ^e Naxus. ^f Seriphus. ^g Gyarus.
^h Siphnus. ⁱ Syrus. ^k Myconus. ^l Tenus. ^m Telus. ⁿ Ceos. ^o Hele-
ne inf. ^p Julis op.

etiam

^h ^d Parum insulam primò *Paëliam*, postea
Minoïda q vocarunt: quod a *Minoë* subœcta,
ejus legibus uteretur r. Opidum ejus insu-
læ fructra oppugnavit *Miltiades*. *Archilochus*
poëta eam quoque nobilitavit: Itemque
ara cuius latera singula stadium implebant.
Cæterum in XII. Cycladum chorum re-
feruntur etiam sequentes, *Paro* vicina ^e *Naxus*
cum opido ejusdem nominis; ubi mulieres
octavo mense dicuntur parere. Hæc insula
à Xerxe prima defecit, bellumque cum
reliquis civitatibus Græciæ acerrimum ei
intulit. Prope hanc est ^t *Seriphus*, qua
ranis suis claritatem debet, quamvis mutis;
præsertim fi in *Seyrum* deportentur. Unde
proverbium ortum, *rana Seriphia s.* Hanc
in insulam, uti & ^g *Gyaram*, Romani
damnatos relegarunt; quam tamen in nu-
merum Cycladum non recipit *Strabo* s.
^h *Siphnus* auri & argenti metallis dives ex
decimis suis thesaurum *Delphis* sacravit lo-
cuplerissimum. ⁱ *Syrus* patria *Pherecydis* Phi-
losophi & Tragici Poëtæ. ^k *Myconus* five
Mycone v *Delo* vicina est, cumque ea, ut
fabulantur, copulata. Sub hâc insulâ, si
Poëtis credimus, ultimi Centaurorum ja-
cent, ab Hercule imperfecti. ^l *Tenus* splen-
didum habebat Neptuni templum. Fontem
in ea esse prodiwerunt, cuius aqua vino per-
misceri nequeat. ^m *Telus* unguento nobilis.
Supra *Andrum* è regione *Chii* ⁿ *Ceos* est,
qua & *Cia* vocatur, cui vicina ^o *Helene*
insula ejus stipro nota. *Ceos* *Strabonis* ætate
duas tantum habebat urbes, *Julidem & Car-
theum*, quum antea habuisset quatuor.
^p *Julis* patria fuit *Simonidis* poëta Lyrici;
& *Bacchylidis*, qui fuit ejus confobrinus;
Erasistrati medici, & *Aristonis* Peripateticci:
Item *Simonidis*, qui artem memoriae primus
invenit. Apud *Ceos* lex erat, ut LX. annis
majores interficerentur. Idem aliquando ob-
fessi ab Atheniensibus decreto fanciverunt,
ut majores natu interficerentur. Itaque hostes
ipsos eâ crudelitate commotos obfidionem
solvisse ferunt. In Cycladum numero erat

Cycladas, quia dispersæ, ^a Sporades; in quibus clariiores ^x I- Sporades.
 caria, nunc Nicaria, ^b Patmus, Palmoſſa, Joannis Theolo- Icaria.
 gi exilio insignita. Nobiles præterea sunt, ^c Samus, vulgo Samo, Patmus.
^d Cōs, nunc Lango, & ^e Carpathus, Scarpanto; quæ contri- Samus.
 buuntur Asiae. Cos.
^f Carpathus.

C A P.

etiam ^a Leria, cuius incolæ omnes ob improbitatem olim male audiebant. Item ^b Clarus, unde Apollinem Clarium dictum quidam existimant ^x. ^c Ios parva insula, in qua Homerum funeratum scribunt ^y. ^d Melos omnium insularum rotundissima est. In Melios, Lacedæmoniorum colonos, bello Peloponnesiaco inclementer consuluerunt Athenienses, civibus eorum, & omnibus, qui pubertatem attigerant, interfectis; pueris verò ac fœminis divenditis.

H E K E L I I.

^m Quam anteā Asteriam, Chamidiam, Cynethum, Lagiam & Pyripen, quod ignis ibi primum sit repertus, dictam esse novimus.

ⁿ Nam cùm anteā Mari testa esset, Latone locum ad pariendum quærenti repente se ostenderit.

^o Ex quâ opinione nominum illa Insula eorum Deorum sacra putata est, tantumque ei Religionis semper fuit, ut ne Persa quidem, quum Bellum toji Gracia, Diis, hominibusque indixissent, & mille numero Navium classem ad Delum appulissent, quicquam conarentur aut violare, aut attingere.

^p P. m. 175. Edition. ex Interp. Laurentii Valle in fol.

^q Ac Plateam.

^r Hodiè dicitur Pario, quæ est famigerabilis ob Marmor candidissimum & sculpturæ aptissimum, quod in eâ reperitur. Vid. Plin. Lib. xxxvi. c. v. p. 634.

^s Conf. Erasm. Chil. 1. Centur. v. Ad. xxxi. p. 42. col. b. & ex eo Manutius in Adag. Selectior. p. 204. col. a.

^t Lib. x. Geographia p. 79. Tom. ii. Oper.

^u Quam sophianus & Niger hodiè Micolen dictam putant.

^x Quoniaim illic Fanum habuisse dicitur, in quo Responſa, epotâ aquâ, edebantur;

PART. II.

^a Leria. ^b Clarus. ^c Ios. ^d Melos. ^e Sporades. ^f Icaria. ^g Patmus. ^h Amorgus. ⁱ Samus. ^j Carpathus.

breviore tamen vitâ bibentium.

^y Oraculo nempe sic jubente, ut in Materna patriâ sepeliretur, propterea quod Matre certâ, Patre verò incerto natus esset.

B U N O N I S.

^t ^e Sporades ita appellatæ sunt, quod per æquor illud quodammodo sparsæ, disseminatæque videantur.

^x ^f Icaria, five Icarus, supra Patmon ponitur, è regione Sami ^z.

^λ Prope Lerum est ^g Patmus; nomen habere traditur à vestigio pedis. ^h Amorgus etiam Sporadibus adscribitur à Strabone ^a: patria est Simonidis Poëta Jambici: quem ad affectus movendos & lachrymas elicendas plurimum habuisse virium perhibent.

^μ ⁱ Samus contra Ephesum sita est: ubi primum vase fictilia facta sunt. Samii literati per ignominiam dicuntur, id est stigmatis notati. Deficientibus enim civibus coacti sunt Samii servos suos stigmate notatos in civium numerum & ad reip. administrationem recipere. Samo ortus est Chorillus Poëta, qui victoriā Atheniensium contra Xerxem versibus scripsit; pro singulis versibus singulos stateres aureos recipiens.

^v ^k Cōs vel Coos contra Halicarnassum sita, patria est Apellis pictoris & Hippocratis medici; insula ferax & pecoribus abundans. Cōi fuere diserti, & Chii loquaces: unde proverbium: Chius Coum loqui non sinit. ^b

^ξ ^l Carpathus è mari vicino nomen dedit. Ea jacet ^d contra Ægyptum, inter Cretam & Rhodum; à quâ vicinum pelagus Carpathium appellatur. Hic Proteus aliquando regnavit.

H E K E L I I.

^z Unde autem dicta sit, docet Ovid. Lib. viii. Metam. Fab. V. v. ult.

K k

^a Lib.

^a Lib. x. Geogr. p. 83. Tom. II. Oper.
^b Sic Chius ad Coum ap. Erasm. Chil. II.
 Cent. VII. Ad. LXVIII. p. 460. col. a. &
 Manuuum in Adagii p. 682. col. a. de

Comparatione & Pugnâ vehementer iniquali
 dicitur.
^c Quatuor Urbibus insignis.
^d Ducentorum Stadiorum circuitu.

C A P. XI.

De incolis Græciae & nova ejus descriptione.

I.

Incolæ Græcæ.
Græciam omnium Europæ terrarum primam habitatam fuisse, cum multa alia, tum in primis situs argumento est: quippe quæ proxima accedit Asiæ, ubi primum hominem formatum scimus. Inde igitur brevis ac facilis in Græciam trajectus. Suis sibi Regibus, Ducibus ac Magistratibus discreti, populi ac civitates egerunt, donec Philippo Mace- done debellante tota Græcia Macedonico imperio subjecta est. Dein Romani ejus imperio potiti, post hos Goths ac Hunni devastarunt magis, quam coluerunt: novissimi Saraceni ac Turcæ in hunc usque diem tenent. ⁱ

Hinc Græcia, abolitis priscis regionum ac populorum vocabulis, in nova nomina divisa est: quæ olim Peloponnesus erat,

REISKII.

ⁱ Græcia quidem propinquè Asiæ adhæret ut unus Archipelagus intercedat: Nec proxima tamen, ceu nostro Cluverio videtur. Nam Thracia longe propior, unus ut Bosporus interfit, adjungitur. ^a Neque gloria debellatæ totius Græciae ad Philip- pum, sed ad hujus filium Alexandrum à Græcis Scriptoribus transfertur: Quamquam philippus bello inter Resp. sociali moto calidis arcanisque consiliis libertati graviter inhiaverit, vimque non exiguum intenderit. Denique Romani universam Græciam sub primis Imp. suo imperio coërcuerunt. ^b Sed ab Auctore nostro prætereuntur tres Gallorum in Graciæ expeditiones: Una duce Brenno, altera duce Bolgio aut Belgione, tertia duce Brenno & Acichorio, quam saevissimam

Pausanias atque Polybius designant, quatuor extintis regibus. Hos ergo Gallos potius, quam Goths & Hunnos citare Auctōr debuerat, quos nullam in Græcos veteres impressionem fecisse memini: Nec Saraceni novissimi, gens planè à Turcis alia, domuerunt Græciam, neque adhuc tenent; Etsi Muavias & Soleimannus, duo Chalifæ, Thraciam suis classibus obruerint. Sed nova Græcia nos ad se vocat, quam Turci = Rumilium, Græcosque Rumilos vocant, quod hi stolidus Romanorum nomine gaudent. Quam vero ad hanc partem multa, quam insignia observata suppeditunt? Hæc de urbibus terrisque hodiernis à Leunclavio, Tavernero, Petro du Val, Neutschüzo aliisque Hodæpotiorum Scriptoribus peti commodè possunt.

BUNO-

^a Philippus non fuit Græc. domitor. ^b Expeditiones Gallicæ. ^c Rumilia;

erat, nunc ^a Morea dicitur; quæ Græcia propriè, nunc ^b Livadia;

B U N O N I S.

^a In Morea nobiliora opida hodie sunt *Clarentia* ad mare Ionium, olim *Dyme*, *Clarentia Ducatus* hodie caput; cuius in bellis Turcicis frequens fit mentio. Est illa urbs in solo fortili ac amœno posita; eratque, quum Peloponnesus suum haberet Principem, seu *Despotam*, magni nominis & celebritatis. ^b *Padras* seu *Patras*, olim *Patra*; unde vicinus sinus *le Golphe de Lepante* vel de *Patras*. In martyrium ibi subiit *S. Andreas*, hodieque illic colitur. ^c *Coranto*, olim *Corinthus*, urbs hodie ampla est; sed sine muris. Arx ejus antiqua *Acrocorinthus* haec tenus maneat. Incolitus hodie *Coranto* à Turcis, & Christianis: verum hi ab ipsis saepe acerbè affliguntur. In ^d *Belvedere* provincia est *Belvedere*, *Callo scopium* Græcis, olim *Elis*, urbs magna, vicinæ regioni nomen dedit, quæ & ipsa *Belvedere* vocatur. ^e *Navarin*, olim *Pylus Messeniorum*, portum habet commodum, duplice castro munitum, quod Turcarum classis convenire solet, Europæos invasura Christianos. ^f *Modon*, olim *Methone*, munitissima Moreæ urbs, Saniac Moreæ sedes diu fuit; per incuriam præfidiariorum à Turcis capta est; omnesque puberes interfecti. Diligentissime hodie fervatur ab Ottomannis ^g *Coron*, olim *Corone*, hodie bene munita est, quam soli Turcæ incolunt, Christianis & Judeis in suburbia relegatis. ^b *Arcadia*, forte olim *Cyparissa*, portum habet commodum, sed opidum satis elegans, hodiè splendorem amittit. Vicinus sinus ab eo hodie vulgo vocatur *Golfo del Arcadia*. In Provincia ⁱ *Saccania*, quæ etiam *Romania Minor* aut *Romania Morea* hodie, olim *Argia* vocata; est ^k *Napli de Romania*, vulgo *Napoli*, olim *Nauplia*, urbs amœno loco sita, & totius Moreæ civibus frequentissima; quoniam Turcæ Christianos Græcos hic duriter non habent, sicuti alibi. *Argos*, hodiè *Argo*, vicus est ex paucis tuguriolis & casis constans. *Inachus* fl. in su-

perioribus suis partibus hodie dicitur. ^l *Plaviza*; in inferioribus ^m *Cuueri*. In ⁿ *Tzaconia*, olim *Laconia* & *Arcadia*, est ^o *Musithra*, olim *Sparta*, fine mœnibus Eurotæ fl. hic pons est impositus. ^p *Maino*, unde *Mainoita*, olim *Lectrum Laonia*, à quo haud longe abest portus ejusdem nominis, ^q *Coturnicum* quoque portus dictus; quoniam innumeræ coturnices eō soleant convenire. Adjacens regio dives est oleo, vino, frumento. Indigenæ sunt sui juris, qui Turcas insulanos saepe exagitant. ^r *Malvasia* seu *Monembasia*, olim *Epidaurus Limira*, Malvatico vino nobilis, quod inde nomen traxit; quamquam aliis quoque locis proveniat. ^s *Geremen*, olim *Gerenia*, ab Amurathe capta ac eversa, quum Peloponnesum occuparet. ^t *Lundari*, olim *Megalopolis*, hodie vicus est. ^v *Mani*, olim *Mantinea*, hodie vicus.

^b In ^x *Livadia* propriè dicta, in qua olim Phocis, Doris, Locræ, est ^y *Lepante*, Græcis *Inebchii*, olim *Naupactus*, à Bajazethe anno Christi 1499. capta. Sed anno 1571. die 7. Octobris ad vicinas insulas Echinadas maritimâ pugnâ victi sunt Turcæ, duce Johanne de Austria, ²⁵ millia Turcarum capti, ad 14. millia Christianorum, qui ad transtra religati erant, liberati sunt: Tota fere Turcarum classis periit, 200. triremibus aut captis aut depressis. ^z *Salona*, olim *Delphi*, hodie vicus est. In ^a *Stramulipa*, quæ olim *Bœotia*, est ^b *Badia*, olim *Lebadia*, in cuius vicinia ab incolis hodie ostenduntur vestigia *Antri Trophonii*. ^c *Anatoria*, olim *Tanagra*, ubi hodie armentorum greges. ^d *Orchomeno*, olim *Orchomenus* tenuis hodie vicus est. In ^e *Ducatus Atheniensis* est ^f *Setines*, olim *Athena*, urbs hodie ampla cum castello in colle posito, in quo soli Turcæ degunt: reliquæ partes urbis Turcæ pariter & Christiani incolunt. Multa ibi ostenduntur antiquitatis vestigia, Areopagi, Academæ &c. Capta fuit à Mahumede anno Christi ⁸ *Port Lion*, seu ^h *Portus Leonis* ita

K k 2

^a *Clarentia* op. ^b *Padras*. ^c *Coranto*. ^d *Belvedere*. ^e *Navarin*. ^f *Modon*. ^g *Coron*. ^h *Arcadia* op. ⁱ *Saccania* prov. ^k *Napli*. ^l *Plaviza* fl. ^m *Cuueri* fl. ⁿ *Tzaconia* prov. ^o *Musithra*. ^p *Maino*. ^q *Coturnicum* portus. ^r *Malvasia*. ^s *Geremen*. ^t *Lundari*. ^v *Mani*. ^x *Livadia*, prov. ^y *Lepante*. ^z *Salona*. ^a *Stramulipa*. ^b *Badia*. ^c *Anatoria*. ^d *Orchomeno*. ^e *Ducatus Atheniensis*. ^f *Setines*.

^g *Port Lion*, seu ^h *Portus Leonis*.

vadia; quæ Thessalia, nunc ^a Janna, & Epirus, Canina. Macedonia verò in quatuor partes, quæ Thraciæ contermina, ^b Jamboli vocatur; quæ Thessaliæ proxima, ^c Camenolitari; quæ Illyrico sive Dalmatiæ jungitur, ^d Albania, proxima,

ita dictus, à leone marmoreo, qui ad litus jacet. Qui olim portus istius fuerit splendor ac magnificentia, ex ejus ruderibus hodie cognoscitur. ^a Salina, olim Nissa, Marenium portus, hodie navium statio infida. Hic nonnihil salis excoquitur. Haud procul inde abest locus, ^b Megra vulgo nunc dictus, ubi Megara sunt ruderá. ^c Simum e promontorium, hodie vocatur promontorium columnarum, à columnis ibidem extantibus. (* Vide quæ supra de Canina Epiro non respondente diximus.

HEKELII.

^a Vid. Not. Bunonianæ ad §. iv. Cap. VII. Libr. huj.

^b Urbis Eridis meminit quoque Virgil. Lib. vi. Aen. v. 588. dicitque Amnum Eridis Lib. III. Aeneid. v. 692. & Lib. I. Georg. v. 50. Eliadum equarum etiam fit mentio.

^c Via est peregrinantium Hierosolymam à Venetiis.

^d Est & Corone Pars Salaminis, item Urbs Bithynia opp. atque Transylvania, quæ Prov. olim Sarmitegetu'a dicta.

^e Sophiano Cabo delle Colonne appellatum.

BUNONIS.

^y ^c Janna, quæ hodie vocatur, est Thessaliæ antiquæ major pars, à Janna munitissimo opido ita dicta, quod in lacu cognomine positum est. ^d Tricala, quæ Singiaci (sic referente Busbeg. epist. I. Turcæ præfectum vocant, cui Singiacus, i. e. globus aureus in summo hastili equitum turmæ signum præmittitur). sedes est Leunclavio. ^e Armiro, olim Eretria, unde Sinus Pelasgicus hodie dicitur Golfo de Armero. Pisrem seu Pestrem Singiaci sedes Leunclavio; quo illa loco sita sit, incertum illi.

^a Salina. ^b Megra. ^c Janna prov. & urbs. ^d Tricala. ^e Armiro. ^f Camenolitari prov. ^g Cogni. ^h Tyrißa. ⁱ Domonignisa mons. ^k Albania superior.

^l Durazzo. ^m Scutari. ⁿ Vallona. ^o Croja. ^p Albania inferior.

^q Canina. ^r Chimera.

^d Jamboli, olim Macedonia pars orientalis, in qua Cavalla opidum cum portu, ex Macedonia in Thraciam transitus: haud procul ab ista urbe via publica inter montes magno labore multisque sumtibus est parata. Sitrocapta vicinis aurifodinis nobilis est, ex quibus magna auri copia eruitur; olim Sermylis dicta.

^e ^f Camenolitari est antiquæ Thessaliæ ac Macedonia pars aliqua, in qua ^g Cogni, castrum Cogium, ad coercendos latrones olim conditum; hodie fere desertum. ^h Tyrißa, urbs antiqua, hodie vicus est. In eo trætu mons est ⁱ Domonignisa vulgo dictus, cuius pascua laudantur.

^j ^k Albania, Turcis Arnaut, distinguitur in Superiori, quæ Macedonia pars occidentalis; & Inferiori, quæ olim Epirus & exigua pars Helladis. In illa est ^l Durazzo, olim Dyrrachium: ^m Scutari; Turcis Iscodar, olim Seodra; ⁿ Vallona, quandam Aulon, ad finum capacissimum, duobus castellis munitum. In mediterraneis est ^o Croja totius Albaniæ nobilissima; ex qua Scanderbeg fortissime restitit Turcis: Albanopolis hodie deserta, à Turcis vastata. Oerida ad lacum cognominem, ex quo Drilon fl. erumpit, munita, & Saniaci sedes. Vescigard virtute Scanderbegi nobilis, ex qua defatigavit Turcas. Belgrad in historia Scanderbegi saepe memorata. In ^p Albania inferiori, quæ Epirus antiqua & exigua Helladis pars est, ^q Canina castellum munitissimum Aulonenſi Sinui imminens, quem contra piratas tuetur. Acrocerauni montes, qui ei sunt vicini, Montes Diaboli appellantur, itemque montes Chimere, pascuis abundantes, unde pinguisa redeunt armenta. ^r Chimera, olim Elyma, vicinæ regioni nomen dedit, urbs quandam magna; hodie fere deseritur ex quo sub jugo est Turcico. Incolæ ejus regionis Chimeriote neque ho-

die

ma, antiquus ac nobilissimus Principatus, equitum suorum ro-
bore atque virtute nunc maxime clarus; & omnium medio,
ipsum „Macedoniae priscum nomen.

III. Urbium in universa Græcia nunc celeberrima est *Thes-*^{Thessalonica.}
salonica, vulgo *Salonichi*, ingens atque opulenta; emporium
mercatoribus Judæis frequentissimum. Secunda est *Dyrra-*^{Dyrrachium,}
chium Albaniæ, vulgo *Durazzo*, urbs validissima, at minus
culta ob gravitatem cœli. *Croja*, Scanderbegi patria, item ^{Croja,}
est urbs munitissima in mediterraneis Albaniæ. ¶

CAP.

die desinunt libertatem suam montium op-
portunitate propugnare. ^a *Butrinto*, olim
Butrotum, in ruderibus jacet. Sinus ejus
hodie vocatur *Almone*, piscibus abundans.
^b *Larta* ex Ambraciæ ruinis crevit. ^c *Perga* g, olim *Torone* h, sub Venetorum pot-
estate, opidianos habet opulentos. ^d *Bastia* à
nonnullis Albaniæ constitutus limes; quam
vero Ambracina ditio à plerisque illi adscri-
batur, ulterius extendetur. Ad eandem Al-
baniam refertur *Despotatus* seu *parva Gracia*,
in qua e *Peshera*, fere ad ostia Apri seu
Acheloi fl. opidum hodie est tenue; quod
ostium *Acheloi* paulatim obfruitur, ^e *Neocas-*
tro haud procul ab *Eveni* fl. ostio est,
Despotæ quandam sedes; crudelitate &
avaritia Turcarum fere periit. ^f *Alcippo* ad
Sinum cognominem est.

HEKELII.

^f Mercator eam *Ceresi* vocat.

^g Vel *Parga*.

^h Ut &, *Nigro* testante, *Agiomamma*
& *Rampa*, sive *Castel Rampo*, uti *Pinetus*
scribit, dicta.

BUNONIUS.

ⁱ ^j *Macedonia* partes hodie recensentur
quatuor, *Jamboli*, *Camenitari*, *Janna*,
& *Macedonia* proprie dicta. Tres priores
modo sunt explicatae; restat *Macedonia* pro-
priè dicta, in qua i *Salonichi*, olim *Thessalon-
ica*, de qua Auctor noster sectione III.
mox sequente. ^k *Citros* i, olim *Pydnaura* urbs
ampla, quæ *hattenus* videtur antiquum ob-
tinuisse splendorem. ^l *Veria*, olim *Beræa*,
inter

hodie vicus est. ^m *Zucria*, olim *Pella*, nunc
vicus est; antiquitatis monumenta illic e-
ruuntur.

ⁿ *Antiquiores Graci* ob perpetua bella diu
processere armati, ac habitu militari: deinceps palliis sunt usi. Pueri comam nutrie-
bant, eamque sectam alicui Deorum fuo-
rum, ac praecipue fluminum genii conse-
crabant. Ludis, & saltationibus, ac palæ-
stræ dediti certamina celebrabant solemnia.
Indoctus habebatur, qui fidibus nesciret ca-
nere. Ædibus habitabant splendidis & com-
modis. Mulieres Gynæcis continebantur.
Mortuorum corpora plerumque combure-
bant, multis etiam pretiosis in rogum con-
jectis. Sepultura carere gravissima habeba-
tur poena. Bonas literas excolebant & am-
pletebantur. Hinc Græcia fecundissima
doctis urbibus perhibetur à Manilio. Hinc
Horatius k; *Grajis ingenium*, *Grajis dedit*
ore rotundo Musa loqui &c. Cicero Græcos
appellat homines doctissimos. De qua re nul-
lum dubium esse potest ei, cui auctores &
Scriptores Græci non sunt ignoti. Vix tam-
en ulla gens alia majoribus vitiis fuit con-
taminata; pleraque Horatius l exprellit hoc
ce versiculo:

Seditione, dolis, scelere, atque libidine & ira
Iliacos intra muros pectatur, & extra.

De stupris & mulierum raptu multa tradit
Herodotus. Polybius iis objicit fraudes.
Mendaces & adulandi peritissimos eos pro-
clamat Juvenalis. Latini Scriptores fere om-
nes arguunt Græcos levitatis. Vino obrui

Kkk 3

^a *Butrinto*. ^b *Larta*. ^c *Perga*. ^d *Bastia*. ^e *Peshera*. ^f *Neocastro*. ^g *Alcippo*.

^h *Macedonia* proprie dicta. i *Salonichi*. k *Citros*. l *Veria*. m *Zucria*.

ⁿ Antiquorum Græcorum mores.

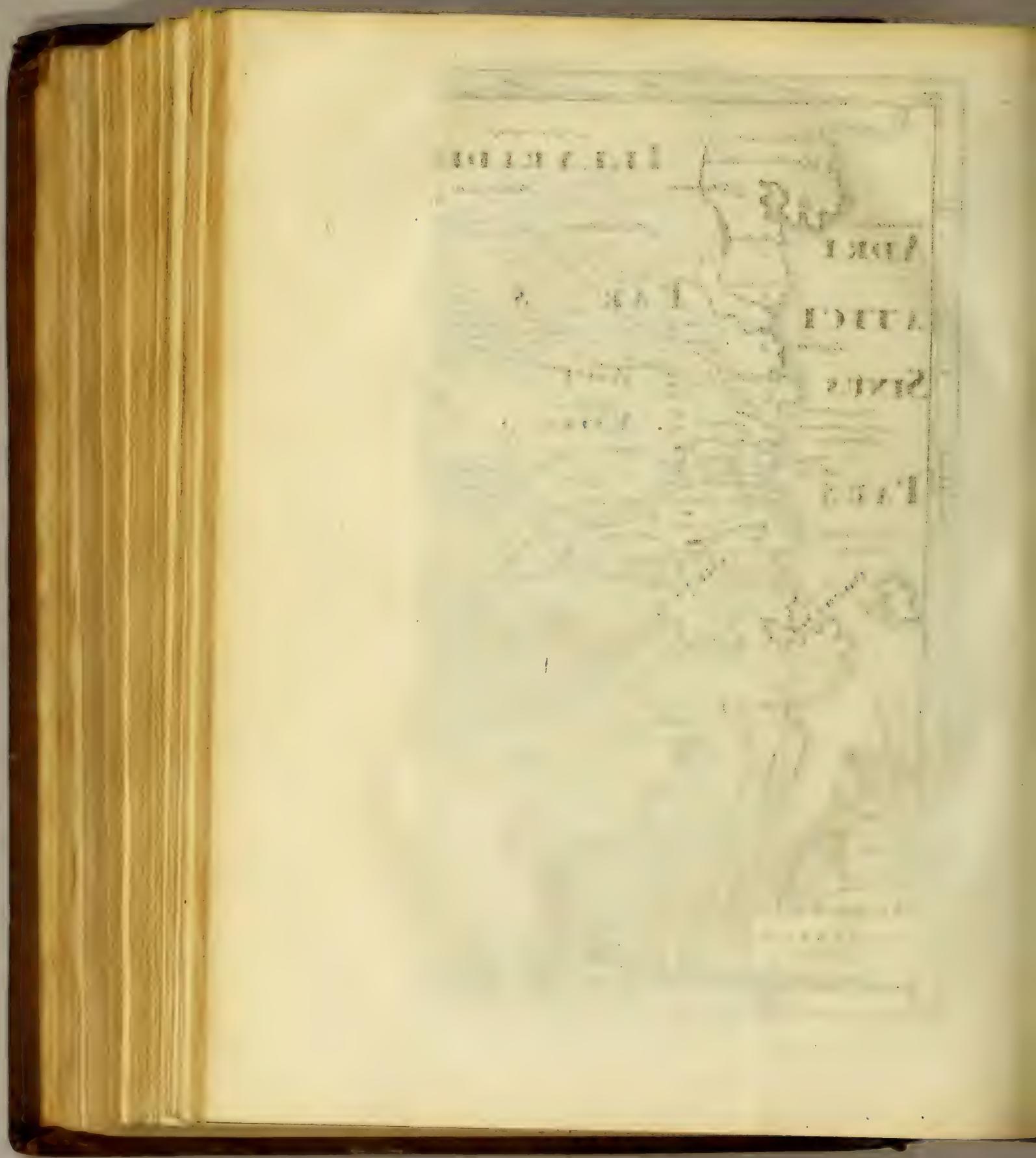
inter vitia illis non fuit positum. ^a Græciae, quæ hodie habetur, latitudo à Varnæ territorio sub gr. 45. usque ad promontorium Tænarum, vulgo *Metapan*, aut *des Cailles*, extenditur ad milliaria Germanica CL. Longitudo à Dulcinio vulgò *Dulcigno*, in Albaniæ limite, usque ad Bosporum Thracicum, est milliarium Germanicorum cxxxv. ^b Græcia illa, olim fœcunda ac fertilis, hodie multis in locis deserta est. Qua de causa ante annos haud adeo multos Turcæ aliquot millia Calabrorum in Albaniam invitarunt; eisque agros ibidem tribuerunt. Multæ hujus solitudinis ac vastitatis afferri possunt causæ. ^c Hodie Græci, dominorum suorum mores plerosque sunt amplexi. Qui sub Turcarum degunt Imperio, dominorum suorum fere similes sunt. Qui sub Venetorum sunt potestate, eorum vivunt more *m.* Universi antiquam istam pergræcandi, & epulandi servant consuetudinem: Zelotypia laborant: splendide vestiuntur ⁿ; Græca lingua vocibus Arabicis, Turcicis, Sclavicis, Latinis ac Italicis est corrupta. *Crusus* in Turcogræcia sua tradit septuaginta & plures in lingua ista hodie observari dialectos; Theſalonicenses tamen cæteris loquuntur purius. Armis Græci ferè destituantur, artes mechanicas & rem exercent nauticam, quibus excellunt Turcæ, si quos ex Græcis animadvertunt opulentiores, eosdem fiētis etiam criminibus accusatos bonis omnibus exunt ^o. Græcis sub Turcarum Imperio præsunt *Saniaci*, vulgo *Sangiac* seu *Sazas*, qui sunt provinciarum præsides. Tributum Græci pendunt quotannis in singula capita; auferuntur ex liberis robustissimi, qui militariis exercitiis instructi sunt *Genefari*, Turcicæ militiae robur. Ab isto liberorum Tributo eximuntur Nauplienses, Rhodii, Constantinopolitani, Bulgari, & Hungari. Græci numero multo superant Turcas, sed imbellies sunt: Albani ad arma paratores sunt. Consilia sua haud bene tegunt: unde illorum sæpe sunt proditæ conspirationes. Mainotæ seu *Tzacones*, qui sunt in Morea feroes & bellicosi, Græcorum profidentur ritus, haec tenus liberti, Turcarum vim fortiter represserunt. Decem armatorum millia in aciem possunt educere milites expeditissimos, & peritissimos sagittarios. Majoribus navibus portus

suos ingredi non permittunt, sed minorum tantum admittunt navigia mercaturæ gratiâ. Hostiles naves, quibus potiuntur, incendunt; piraticæ Turcas vexant & deprædantur insulas. Ecclesiam Romanam Græci habent pro schismatica, Episcopi Romani primatum exscrantes. Spiritum S. à solo Patre procedere credunt. Nullem admittunt purgatorium. Sacramentum Eucharistia sub utraque specie laicos administrant; illudque celebrant in pane fermentato. Unionem extremam & Confirmationem rejiciunt. Sanctorum animas ante diem judicii gratiosa Dei visione frui, aut impiorum in inferno torqueri negant. Sacerdotibus permittunt matrimonium ita; ut ante ordinationem uxores ductas iis licet retinere; nec post ordinationem conceditur uxorem ducere. Matrimonium quartum omnino prohibent, adeo ut Patriarchæ nonnulli Imperatores, quondam ea de causa communione excluderint sacra. Statuarum religiosum cultum rejiciunt; pictas tamen in templis habent suis imagines. Quatuor temporum jejunia observant: *Primum* à Sexagesima ad Pascha; *Secundum* Petri & Pauli, ab octava Pentecostes ad horum Apostolorum festum: *Terium* B. Virginis, ab initio Augusti usque ad Assumptionem. *Quarum* S. Philippi, à festo hujus Apostoli, quod incidit in 14. Novembri ad Natalitiam Christi. Calogeros seu Monachos suos multum venerantur, qui duram agunt vitam, ex labore manus suarum viventes; Ex ipsis solis Patriarchas, Archiepiscopos & Episcopos suos eligunt ^p. Qui cum Turcis contrahunt matrimonium, excommunicantur. De his & aliis hodierorum Græcorum moribus ac ritibus legantur *Crusus*, *Boterus*, *Possevinus* & *Leuncarius*. (* Inter alios itinerum scriptores eligatur *Josephus Pithon de Tournesort*, qui multa non alibi obvia testis oculatus exhibet.

HEKELII.

ⁱ *Sophiano Chitro.*^k Lib. de *Arte Poëtica* v. 323. seq.^l Lib. I. Epist. II. v. 5. seq.
^m Apud utrosque tanta regnat *Barbaries*; ut nulla apud eos Urbs inveniatur, in qua sit Academia. *Nemo* est etiam, qui suos liberos Artes liberales, aut literas edoceri curet.ⁿ Utun-^a Græciae novæ longitudo & latitudo. ^b Soii natura in Græcia. ^c Græcorum recentiorum mores.

¶ Utuntur enim vestibus consuetudini
ipius Principis respondentibus.

o Græci omnes generaliter pauca supelle-
tile, uti *Turca*, contenti sunt, nec supra
plumeos lectos cubant, sed culcitas, five
centones lana, aut panni tonsurâ suffultos
substernere solent.

p Sunt autem Patriarchæ Ecclesiarum

Gracanicarum quatuor, *Constantinopolitanus*
nempe, *Alexandrinus*, *Hierosolymitanus* &
Antiochenus. Sed qualis sit eorum modera-
rio in *Episcopos* & *Presbyteros*, quotque quili-
bet milium aureorum quotannis *Turca*
pendeat, vid. *Maginus* Part. II. Geogr. Pto-
lem. fol. 166. fac. b.

C A P. XII.

De Creta Insula.

I.

AT insularum Græco littori objacentium maxima omnium
est *Creta*, Græcis Latinisque monumentis plurimum ce- ^{Creta}
lebrata. Hæc quippe prima potuit *navibus* & *sagittis*; pri-
ma *Minoe* duce classe pugnavit; (*) *equestris pugnas* prima
docuit lascivas vertigines implicare; prima literis *jura* junxit;
studium item *Musicum* hinc initium cœpit.

II. Nomen deducunt alii à *Crete* *Nympha*, *Hesperidis* fi- ^{Creta nomi-}
lia; alii à *Crete*, rege *Curetum*; quidam primum *Aëriam*,
deinde *Curetim*, & *Μανανόννησον* nonnulli, id est, *beatam in-*
suram à temperie cœli appellatam existimavère. Incolæ Græ-
cis dicuntur *Cretes*, Latinis *Cretenses*.

III. Inter

R E I S K I I.

i a *Creta* nulli Nymphæ, aut Jovis fi-
lio, aut regi apud Historicos obscuro vel
plane incognito, sed ductis in hanc Insula-
lam Phœnicum coloniis nomen cultumque
majorem debuit. Regio enim Palæstinæ u-
na fuit Arabibus קְרִתָה Keritha (sic a-
pud Giggejum legitur) Syris & Phœnicici-
bus כְּרֵתָה Cretah dicta, cuius incolæ
b *Creti* Hebraicè dicuntur, voce in S. Li-

teris frequenti, quam aliquoties LXX.
Impp. Κρῆτες, i. e. Cretenses vertunt. Hinc
regio utraque urbium nominibus nonnullis,
gens autem bellico armorum studio, sagit-
tis potissimum & arcu convenient. Quòd
spectat fabula, quæ Diodoro Lib. V. pla-
cuit, de undecim Curetibus, unoque ho-
rum Saturno, qui navibus appulsi artem
insulæ sagittariam primi introduxerint. Con-
tra vero Stephanus de Gaza Philistæorum
metropoli

a *Creta*. b *Creti*.

(* *Equestris &c.*) Sic Solinus cap. XI. p. 29. Edit. Salmasiana. Sic etiam juxta primas
Cluveriani operis Editiones restituimus. Post hæc verba *initium cepit*, aliquis non
finis inscrita addiderat: *sunt verba Solini* cap. XVI. potuit i. e. *potis fuit*. quod irre-
fit in textum. Nec vidit editor imprudens esse glossam in præcedentes lineas:
nempe, *sunt verba Solini* Cap. XVI. vel potius XI., referendum est ad *Equestris pu-*
gnas, quod cum sequentibus e Solini capite laudato defumum *Potuit id est potis fuit*
expofitio est eorum quæ dixit Cluverius: *prima potuit navibus & sagittis*. nugatoris
glossam admisit editor Londinenis.

Cretæ fines
& Magnitu-
do.

III. Inter Ortum & Occasum porrigitur Insula tractu longissimo, hinc Asia, illinc Africa objacentibus: à Septemtrione Aegæis & suis, id est, Creticis æstibus verberatur; ab Austrō Libycis undis perfunditur & Aegyptiis. Longitudo ejus maxima à Samonio promontorio nunc C. Salomoni, ad promontorium Corycum, nunc Cornico, milliar. Germ. lxx. Latitudo circa medium sui partem maximè patens milliar. Germ. xv.

Urbes Cretæ.

IV. Centum in ea urbium clara fama est. Sunt tamen etiam in antiquis auctoribus, qui non centum urbibus, ut prodiderunt, qui prodige lingua largiti sunt, sed magnis & ambitionis stipatam existiment. Clarissimæ fuerunt, ^a Gortyna, caput insulæ; ^b Cydon, quam Græci matrem urbium appellaverent; ^c Gnossus Minois regia, Therapnæ, Dium, ^d Lyctus, ^e Lycaustus, Phæstus, Manethusa, ^f Dictynna.

V. Mon-

metropoli observat, illi cognomen Minoæ olim additum ab Minoë, qui eò ad sociatis duobus fratribus commearit. ^a Atqui Minoes rex Cretæ primus prædicatur, regnique istius antiqui conditor, quod per multa stetit secula, donec in Principatum defineret. Hinc apud Dionem Duces ultimi seu Principes duo memorantur, & urbes quibus præfuerint, captæ paulo antea quam tota insula in ditionem Romanam venerat. Q. Cæcil. Metello auctrice A. V. C. 685. Hinc Græcis Impp. subiecta furore Saraceno & impetu domata A. V. C. 826. nec simul tamen tota Gracia, uti Cluverius narrat. Rudera ^b Labyrinthi hodierna, ut extant Bellonio ^c veterem lapidicinæ formam retulerunt, ex opere prisco nullum vestigium: Petrus Martyr tamen Lib. II. Legat. Babylon. aliquique auctores jaætatis Cretenium ruderibus insistunt. Quid porro actum sit cum Candia, hodieque agatur, Historicæ & Geographi tradunt. ^d Nam præter majores urbes quatuor minora fere quindecim adhuc extabant oppida, quæ vero à Turcis per bellum ultimum disjecta aut lacera jacent. Resp. vero Veneta æte multo A. 1193. in-

sulam acquisivit, tenuitque tot secula, donec Turcis per ditionem cedere cogeretur: ^e Adhuc tamen Sudam sive Sittam, Carabusam, Sinamque longam arcis & portus munitissimos retinuit.

BUNONI S.

^a ^e Gortyna ^a hodie Gurtina exiguis pagus ^b est ab Ida monte 10. millia passuum distans: & ab orâ litore 12. olim ad Letheum, seu Lethen fl. fuit sita.

^b ^f Cydon, Cydonia & Cydonis in ora septentrionali est, hodie Canæa, urbs valde munita, quam Venetis eripuerunt Turcae anno 1646. ^c

^y ^g Gnossus: Gnosus & Cnossos d' urbs excisa, C. stadiis à Gortyna fuit & à litore xxv. hodie pagus est. Gnossiacum murum memorat Lucanus. Gnosso civitate Strabo oriundus erat, natus tamen Amasæ, civitate Ponti.

^d ^h Lyctus vel Lyttus olim clara urbs, nunc pagus est ad Dictæum montem, xv. millia passuum à litore septentrionali; in quo ⁱ Chersonesus erat Lyctiorum emporium. Nonnullis hodie est Paleocastro.

^e ^a Lyca-

^a Regnum denique Principatus, ^b Labyrinthus. ^c Candia capta. ^d Exceptis Ar- cibus & portubus. ^e Gortyna. ^f Cydon s. Canea. ^g Gnossus. ^h Lyctus. ⁱ Chersonesus.

V. Montes item celebres, ^a *Dictæus*, ^b *Idæus*, ^c *Corycus*, ^d *Montes*,
Cadiscus. ^e *Labyrinthus*, in medio ferme fuit, mirandum
Dædali opus, itinerum ambages, occursusque ac recursus in-
explicabiles continens, lapide polito, ac fornicibus tectum.

VI. ^e *Incolæ* perpetuo *vitiōſſimi* & *piraticā* infames, ini-
^f *Cultores*
^g *Cretz.*
^h *tio*

^a ** Lycaustum* opidum interiisse tradit Strabo.
^b *Diſynna e*, ad Cisamum promontorium est, quod hodie *Capo Spada* appellatur.

H E K E L I I.

^a Sive *Gortys*, vel *Gortyn*.

^b Vel potius *Oppidum*.

^c Meminit ejus & eorum, qui incolunt istam, *Virgilii Ecl. x. v. 59*. *Lib. x. Aeneid. v. 265.* & *Lib. xii. v. 858*. Unde & *Poma Cydonia* passim. Est & *Cydonia Stephano Urbs Ciliciae*.

^d Olim *Geratas* appellata.

^e Cujus & *Pomponius Mela Lib. III. c. VII. p. m. 205.* meminit.

B U N O N I S.

^a ^c Mons *Dictæus*, *Dictinnae* five *Diſta*, inter Idam montem est, & promontorium Samonium: cuius juga ita exancidunt, ut eminus navigantes magis putent nubila. *Solin.*

^b ^d *Ida* mons antè Solis ortum videt Solēm: ibi *Jupiter* nutritus. *Varronis ævo*, *Jovis* visitabatur sepulchrum. *f*

^e *Corycus* mons & promontorium in parte insulæ occidentali est.

^g ^f *Cadiscus* five *Cadisci* mons & promontorium, oppositum est Peloponnesi promontorio Maleæ.

^h Artifex iste opus hoc ad exemplar *Ægyptij* antiquissimi ^g *Labyrinthi* struxerat: & vix centesimam ejus partem, judice Plinio, expresserat. Apud *Gortynam* urbem fuisse scribitur. In eo Minotaurus à Theseo imperfectus est. Vestigia *Labyrinthi* istius monstrantur haud procul à radicibus montis *Psilonitti*. In agro *Caneæ* sunt montes *Spachioti*, vulgo *Sfachie*, olim *Lenci* dicti, in quibus habitant *Sfachiotæ*,

genus hominum ferox, & ad arma param. Eos solent Veneti ad bellum conducere: verum Cretenses sunt & fluxæ fideli. Nostra ætate Turcas à *Sfachiotis* in bello isto, quod hodie ibidem geritur, fuisse adjutos, conqueruntur Veneti.

^h Cæterum hæc insula multis celebrata est fabulis, adventu Europæ, Pasiphaës, & Ariades amoribus. Optimis olim usæ est legibus, quas *Minos* ab ipso Jove acceptas Cretensibus tulisse perhibetur. Græci magnō in pretio eas habebant. Sequenti tamē ævo mores prolapſi sunt; habitique sunt Cretenses perfidi; unde proverbium g: *Cretenſis cum Cretenſi*, i. e. improbus cum improbo, item: cum *Cretenſi cretiza h.* Omnidū autem pugnaces erant, plurimumque valebant navalī apparatu. Hodie vero Cretenses plerique sunt imbellis ac timidi. si *Sfachiotas* modo memoratos exceperis.

ⁱ Post Tyrannidem, qua oppressi aliquando fuerant, latrociniis fefe dederunt. *Cilices* deinde eos invasere. Romani vero universos deleverunt, captis præter cæteras Cretæ urbes, *Cilicum* castellis piraticis, Imperatore Metello, cui cognomen inde *Creticum* impositum est.

H E K E L I I.

^f In hoc quoque Monte *Paris* sententiam tulisse fertur pro *Venere de Pomo aureo* adversus *Palladem & Junonem*. De eo vid. *Strabo Lib. x. p. 60*. *Tom. II. oper. Ab hoc Monte *Ida* quidam Gentilium ignari *Ebraicarum* rerum putant *Judeos* dictos tanquam *Ideos*. Quam sententiam vero meritò rejecit *Petr. Joannes Olivarius* in *Annotationib. ad Pomp. Mela Lib. III. c. VII. p. 205.**

^g Apud *Erasm. Chil. I. Cent. II. Ad xxvi. & xxvii. p. 61. col. b. & Manutium* in *Adag. p. 90. col. b.*

^h Vid. id. *Erasmus loc. cit. p. 62. col. a.*
LII BUNO-

^a *Lycastus*. ^b *Diſynna* f. *Dictamum*. ^c *Dictæus* m. ^d *Ida*. ^e *Corycus*. ^f *Ca-*
discus. ^g *Labyrinthus*.

tio rerum Regibus regebantur, post Ducibus. ^{Q.} *Metellus* insulam edomitam in provinciae formam rededit; mansaque sub Imperio, primum Romano, mox Constantinopolitano, donec cum reliqua Græcia à Saracenis occupata fuit. Recuperatam deinde *Baldinus*, Flandriæ Comes & Imperator Constantinopolitanus, Bonifacio Marchioni Montisferrati dedit; à quo tandem ^ξ *Veneti* grandi pecunia mercati etiam nunc tenent. *Candia* nunc à Metropoli sua indigitatur: habetque urbes claras quatuor, contra Turcarum irruptiones munitissimas; ^o *Candiam*, ^π *Canéam*, ^ρ *Rethymnum* & ^σ *Sitiam*. *Archiepiscopatus* est unus Candiæ; *Episcopatus* octo.

BUNONIS.

^ξ Demum anno 1645. Turca insulam hanc invasit, ab eaque tempestate bellum de illa geritur: Venetis fere solis tantam belli molem sustinentibus.

^o ^a *Candia* in latere Septemtrionali sita, eadem putatur esse urbs, quæ olim *Cytaum*; quamquam *Cytæum* alii hodie *Sittia* sive *Citie* existimatur; alisque *Frascia*. *Candia* hæc urbs ampla & totius insula primaria ac munitissima diuturnam Turcarum sustinuit obsidionem.

^π ^b *Canea*, olim *Cydone* egregie munita à Turcis hodie tenetur, quod modo memoratum. In agro *Caneæ* est, ^c *Suda* arx cum portu commodissimo, in sinu *Amphimalo*, nunc *de la Suda*, multarum navium capace; ultimum Venetæ dominationis in hac insula præsidium.

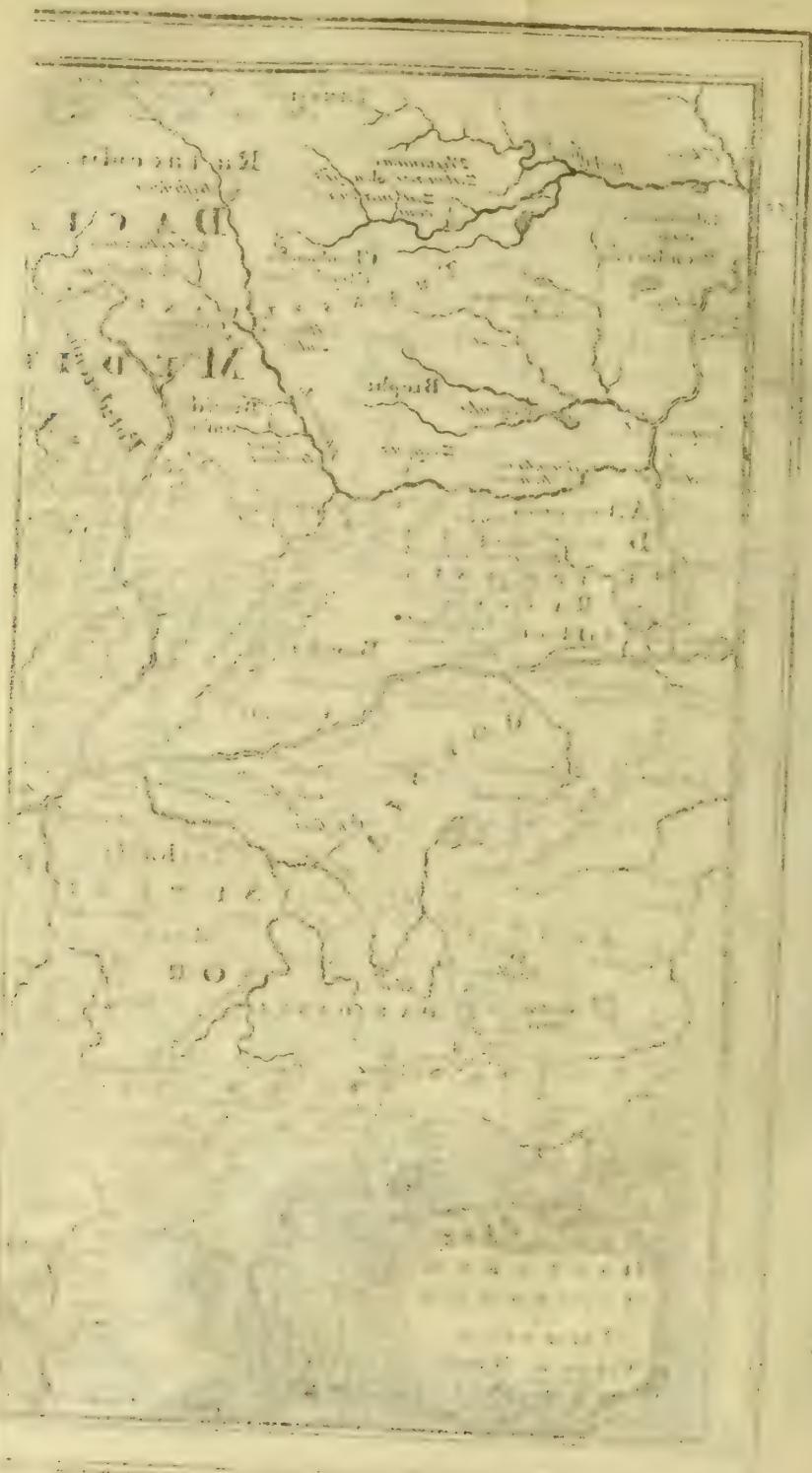
^ρ ^d *Retimo*, olim *Rhytimna* erat in litore Septemtrionali, est ad Platonicæ fl. ostia, urbs dives ac frequens; portum habet satis commodum, ac castrum in rupe positum.

^σ ^e *Sittia*; in quatuor illis urbibus Cretensis minima, sed frequens, amplissimo gaudet portu, qui in præcipuis hujus insulae ponitur. In eodem litore Septemtrionali est; unde insulæ pars Orientalis appellatur: nam secundum quatuor illas urbes,

in quatuor territoria hodie dispescitur Creta, incoliturque tribus hominum generibus, *Nobilibus Venetis*; *Nobilibus Candiotis*, & *Græcis*. Nobiles Veneti sunt à nobilibus Venetis orti; Nobiles Candiotæ à civibus Venetianis. ^f De cætero *vinum* mittit Creta, quod *Malvaticum* vocant; & *saccarum*, quod ab insula hac *Candia* dicunt. *Cupressum* & *Cyparissum* fert copiosam: cæsar etiam cupressi repullulant. Gnofi inventas fruges sibi vindicabant, atdacter cum Atticis hac de re contendentes. Ager Creticus *Silvestrium* copiosus est: *cervo* eget, *lupos*, *vulpes*, aliaque quadrupedum noxia nunquam educat. Serpens nulla, larga visus, mira soli indulgentia. Herba ibi est, quæ *ἄλιμος* dicitur, ea admorsa diurnam famem prohibet. Avem noctuanam non habet, & si invehatur, emoritur. *Phalangium* ibi est aranei genus, quod iustum hominem veneno interficit. Apostolus Paulus Titum Cretæ fecerat Episcopum, eumque Presbyteros in civitatibus singulis constituisse jussit. Anno 1669 Insula hæc, *Canea* & *Candia* urbe primaria expugnatis, in Turcarum pervenit potestatem, *Suda* verò & *Retimo* in Venetorum haec tenuis fuit dominio.

^a *Candia*. ^b *Canéa*. ^c *Suda*. ^d *Retimo*. ^e *Sittia*. ^f *Felicitas* soli,

C A P. XIII.

De Thracia.

I.

POst Strymona amnem Macedoniae proxima est Thracia; inter validissimas Europæ gentes maximè fera & barbara; Regio nec coelo lœta, nec solo; & nisi qua mari propior, infœcunda, frigida, eorumque quæ feruntur malignè admodum patiens ^a.

II. Nomen habere putatur vel à *Thrace* Martis filio ^a; vel, <sup>Thracia No-
men & Li-
mites,</sup> ut aliis videtur, ab *asperitate* soli coelique & gentis feritate, quasi *Tραχεῖα*. *Terminos* habet, à Septentrione *Æmum* montem, quo à Mœsis disterminatur; ab *Oriente* Pontum & *Pro-*
pontidem; à Meridie *Ægæum* mare: ab Occidente *Strymona* amnem. *Longitudine* occupat à Strymonis fontibus ad ^{Magnitude} Panysi ostium & opidum Mesembriam mill. Germ. lxx. *Latitudine* verò ab *Æmo* monte juxta Nicopolim ad ^b *Mastu-*
siam Chersonesi promontorium mill. German. lx. ^c

III. Di-

B U N O N I S.

^a *Lapides* in ea feruntur esse carbonibus similes, qui incensi, & aqua respersi, acris exardescant, flabris restinguantur.

^b *Mastusia* prom. hodie vulgo *Capo Grie-*
go est in ora Thraciae Australi. *Sigæo* prom.
Troadis oppositum, ab Atho monte *clxiii.*
millia passuum in Ortum recedens.

H E K E L I I .

^c Vel à *Thracâ*, *Nympha* incantatrice.

R E I S K I I .

¹ Valeant incertæ origines ac fabulosæ, quia S. in literis ex Japhethi progenie veteriores nunc suppetunt. Namque inter filios Japhetheos unus ponitur Τήρης *Thirus*. Gen. X. v. 2. Elisa sub initium vocali pro Samech ultimo si Græcam literam xi substituas, inde Θράξ *Thrax* proveniet: Sic enim hæc mutua literarum durarum permutatio constituta in Alphabeto à Phœnicibus ad Græcos traducto etiam tenetur. Josephus tamen Gorjonides, & R. Abraham

Zachuth per Samech efferunt תָּרָאשִׁי *Tharsia*, i. e. Thracia. Adde veterum auctoritates, Eusebii nempe, Hieronymi, Epiphanii plurimumque: Sed ex omnibus unum audi Fl. Josephum Lib. I. Antiquit. c. 7. Θείρης δὲ θείρας ἐκάλεσεν, ὁν θρέξιν Ἑλληνες δὲ Θρῆνος αὐτὸς μετωνόμασαν. *Thires* autem *Thiras* eos vocavit, quibus imperaverat: Greci autem ipsois *Thraces* vocarunt. Hinc Bochartus Lib. III. Phaleg. 2. multa hujus nominis vestigia inter Thrases vicinosque populos demonstrat: Ut sunt Athyras portus & sinus & fluvius non procul à Byzantio in propontidem exiens: Tyras urbs Mœsiæ: Teres Græcè apud Thucydiadem Πύρης, qui regnum Odrysarum in Thracia valde amplificaverat. Plura omittam & ad locum Plinii Lib. IV. c. 11. transibo, qui Thraciam in quinquaginta strategias divifam prodidit. Strategia Græce στρατηγία exercitus aut militiæ præfecturam denotat. Ergo pro bellicis præfecturis numerosis equidem gens ferox armorumque stolidissima terræ suæ partitionem attulit.

Divisio
Thracia po-
puli.

III. *Divisam* quondam fuisse in quinquaginta strategias, auctor est Plinius. Is populos in ea recenset, Strymonem amnem accolentes, γ *Denselatas* δ , α *Medos*: ad Nestum amnem, ϵ *Digeros*, ζ *Bessorumque* multa nomina, inter *Eleos*, *Diobesos*, *Carbileos*, *Brytos*, *Sapaeos*, *Hebrum* accolentes, η *Odrysarum* numerosam gentem, *Odomantas*, *Carbiletas*, *Pyrogeros*, *Drugeros*, *Canicos*, *Hypsaltos*, *Benos*, *Carpillos*, *Botiaeos*, *Edones*, *Cicones*, *Bistones*, *Selletas*, *Priantas*, *Dolocas*, *Thynos*, *Celetas*: omnium autem sævissimos Scordiscos memorat Florus *.

BUNONI S.

γ *Denthelati* amnem Strymonem accoluerunt dextro latere,
 δ Et *Medi* *Bysaltas* usque: *Lævo*
 ϵ *Digeri*,
 ζ *Bessorumque* multa nomina ad Nessum fl. Pangæi montis ima ambientem inter populos ibi memoratos.
 η *Odrysarum* gens infundit Hebrum accolentibus. *Carbiletis*, *Pyrogeris*, *Drugeris*, *Canicis*, *Hypsaltis*, *Benis*, *Carpillis*, *Botais*, *Edonis*. Eodem in tractu sunt *Syaleta*,

Briante, *Dolange*, *Thynice*, *Lalete*, *Majores* $\tilde{\text{A}}\text{emo}$; *Minores* *Rhodopæ* subditi, inter quos *Hebrus* amnis. Ita fere hos populos recenser Plinius lib. IV. cap. XI. *Cicones* *Mela* ad *Ismarum* montem & *Hebrum* fl. collocat. De *Bistonibus* lege *Isaacum* *Tzeten*. Hi à Poëtis saepe pro universa Thracum gente usurpantur.

HEKELII.
 δ S. *Denseletas*.

(* Juxta notitias Imperii, vicarius Diœceseos Thracie sibi subditas habuit Provincias VI. nempe *Europam* proprie dictam, *Thraciam* propriam, *Hanimontem*, *Rhodopen*, *Mæsiam* secundam & *Scythiam* trans *Danubium*. Hæc divisio non negligenda quippe quæ Diœceses Ecclesiarum apte indicat.)

C A P. XIV.

De Vrbibus veteris Thracie, Fluiis ac Montibus. I

Opida Thra-
ciae.
Oesyme,
Neapolis,
Abdera.

I.

O Pida clara olim in Thracia fuere à Strymone amne in litore $\tilde{\text{A}}\text{egæo}$, α *Oesyme*, β *Neapolis*, γ *Abdera*, à Diomedis

REISKI.

I Ut in gentibus Thracie numerandis Auctores variant, ita in urbibus, quas Prolemæus plures, alii pauciores nominant. Clara interim fuit Maronea, quam ab Marone Osiidis vel Bacchi comite structam vulerant: Turris itidem quam à Diomede

vocarunt, & opidum in quo stabula equis suis parata dicitur servasse. Eleus Protehai sepulchro, & quod ibi accidisse Pomponius Mela refert, prodigioso arborum marcescentium exemplo decantatissima fuit; Abdera Clazomeniorum Tejorumque colonia quoque Anaxarchum Philosophum, Hecatæum &

medis sorore conditum opidum, unde & nomen habuit, idem & *Clazomene* dictum, fuit in eadem regione opidum ^a *Tinda*, Diomedis equorum stabulis dirum, ^e *Maronea*, inter hanc & Hebrum fluvium ^f *Doriscus locus*, ubi Xerxem Persarum Regem copias suas, quia numero non poterant, spatio diensem ferunt. ^g *Aenus*, ab Aenea profugo condita; paulumque à mari recedens quondam ^g *Cypfella*.

II. In Chersoneso, quam Thraciae cognominant, ^{, Cardia,}
^{* Eleus}

& Nicænetum historicos, pluresque alios illustres viros progeniuit: Ergo ne vervecum patriam cum Juvenale, aut stuporis ream hanc facito. Hæmus vero mons in tantam non potuit abire altitudinem, in quantam à Pomponio pluribusque protrahitur, ut inde duo maria Euxinum & Hadriaticum conspectui simul offerrentur, partim ob immensum, quo disjunguntur, spatium, partim ob montes, qui interjacent, altissimos: Sic Strabo quondam Lib. VII. Nec Geometricæ nec Opticæ rationes, aut humana oculorum acies id permittunt, uti ab Vosio ad Pompon. l. cit. adstritur. De Atho supra diximus: Cineres in hujus aris, quas Ethnici pro more struxerant, & vertice nunquam dissipatos inter Prodigia Pomponius referit: Sed hoc quicquid est, excelsis montibus est commune.

B U N O N I S.

^a ^a *OEsyme* five *OEsyma* & *OEfima* a ad Zisacti fl. ostia quem à Septemtrione premit lacus ^b *Prahas*, cuius meminit Herodotus, vicinas habebat æris fodinas.

^b ^c *Neapolis* ad Symboli montis collocatur radices, urbs maritima, Sinui Pierico fere vicina.

^d ^d *Abdera* inter Nesti & Hebri ostia, à Clazomeniis amplificata *Clazomene* dicta est. *Solinus*. Est *Democriti* illius patria qui nunquam sine risu in publico fuit ^b. Quum CIX annos explevisset, triduum calidorum nitore panum, spiritum jam jam exiturum remoratus est. Abderà quoque oriundus fuit *Protagoras*. *Abderitanos* stupori mentis obnoxios esse scribit Cicero. Ad Abderam, Plinio teste ^c, sunt pascua, in quibus equi

^a *Tinda*,^b *Maronea*,^c *Doriscus*.^d *Aenus*,^e *Cypfella*,^f *Cardia*.

pasti in rabiem vertuntur: quemadmodum apud Potniam asini.

H E K E L I I.

^a Quam *Thucydides* Lib. 4. Urbem *Macedonia* facit.

^b Unde & *Abderita* & Τελσαῖνος dictus. Vid. *Quenstedii Dialog. de Patriis Viror. il-*
lustrium p. 444.

^c Lib. xxv. c. viii. p. 461. lin. 41. me-
minit idem *Plinius* hujus Civitatis Lib. vi.
c. xi. p. 54.

B U N O N I S.

^d ^e *Tinda* *Abderæ* vicina est: Melæ voca-
tur *Turris Diomedis*.

^f ^f *Maronea* est ad Ismari fl. ostia, prius *Ortugurea* dicta, postea *Hipparchia*; item *Cynoßema*; hodie *Marogna* vocatur.

^g ^g *Doriscus* apud Hebrum fl. est.

^h ^h Et *Aenus* five *Aeneum* opidum fere a-
pud Hebri fl. ostia, opidum Thraciæ libe-
rum, ubi Polydori tumulus apud Plin. *Aeneæ*
opus, ut Maro docet; olim Straboni *Poltiobria*, Stephano *Poltumbria*, & Appian. *Syn-
thus*: hodie Græcis *Eno*, Turcis, *Tgnos*, si-
nus vicinus inde hodie vulgo dicitur *Golfo dì
Enos*.

ⁱ ⁱ *Cypfella* five *Cypala* à *Cypelo* *Ixi-
onis* filio condita, *Ortelio* etiam *Justiniana
Nova* vocatur, hodiè *Chipala*, *Chapsilar* &
secundum alios, *Ipala*, appellatur. *Melias*
fluvius eam alluit.

^j ^k *Cardia* *Melanem* finum illustrat, qui
inde & *Cardianus* appellatur; Quod in cor-
dis faciem sita urbs *Cardia* vocata est. Hanc
urbem illustrarunt *Eumenes* & *Hieronymus*,
historiæ conditor, ejus æqualis, qui *Cardia-
ni* ambo. (* *vetus* nomen retinet.)

Lil 3

* ^g *Eleus*

^a *OEsyme*. ^b *Prahas* lacus. ^c *Neapolis*. ^d *Abdera*, ^e *Tinda*, ^f *Maronea*.
^g *Doriscus*, ^h *Aenus*, ⁱ *Cypfella*. ^k *Cardia*, finus *Cardiacus*.

Eleus.
Sestus.

Callipolis.
Lysimachia.
Pactya.
Bisanthe.
Perinthus.

* *Eleus* & *Sestus*, cui objacet ex Asia *Abydus*, utraque Leandri amore nota. Prope regio, in qua Xerxes divisas pelago terras ponte (mirum atque ingens facinus) ausus jungere; & copias ex Asia in Graeciam traduxit: * *Callipolis*, cui opposita in Asiae litore * *Lampsacus*: & in radice Chersonesi sedens * *Lysimachia*.

III. Inde in Propontide * *Pactya*, * *Bisanthe*, * *Perinthus*, mirifico

* a *Eleus* sive *Eleus* apud Mastusiam ponitur frontem. Nigro hodie vocatur *Critea*.

a b *Sestus* sive *Sestos* & *Abydus*, hodie *Sesto* & *Abydo*; inde paullo versus Austrum sunt castella illa, quae hodie *Dardanelli* vocantur, in quibus multa tormenta posita sunt ad excludendas hostiles classes. Nomen habent ad antiquo Dardano, quod in Asiae fuit litora. Ex Christianorum vero navibus, quae praefidario militi centum numeravit aurores, Constantinopolim abire licet: pluribus tamen quam quinque non permittitur una transitus: & quae redeunt, tenentur *Abydo* (ad *Sestum* enim navium statio infida est) per tres dies commorari: ut, si urbe discesserint hospite insalutato, hic detentæ praestos sint, die demum tertia mittuntur, qui videant, num fugitiva sint mancipia, num furtivæ merces. Angustiæ Euripi hic vix mille & quingentos habent passus. *Sestus* Gellio etiam vocatur *Posidonium*. Castaldus ait urbem esse dejectam, locumque appellari a nautis *Malido*, à Turcis *Bogazoskar*, & *Bagazassar*.

u c *Callipolis* hodie *Gallipoli*, Turcis *Gepole*, in colle jacet, ex quo gratissimus aspectus est in Propontidem d. *Soleiman* Orchanis Turcici Regis filius, quem *Callipolin* opidum tam opportunum cepisset. C. 1357. *Johannes* Imperator Constantinopolitanus id adeo sprevit, ut dicteret, *vini amphoram* tantum esse amissam, & *stabulum* quoddam pororum. Sed quid hic fuerit amissum, eventus docuit. Ex *Callipoli* enim Thraciam est depopulatus, Hadrianopolin & Philippopolin cepit Turca, lateque suum extendit imperium. Hodie *Gallipoli* sagittæ parantur, qua ex arte plerique visitant.

HEKELII.

d Nomen habet à Conditore *Caligula*, &

dicitur quasi *Caligula Polis*. Datur & *Galatæ* Urbs *Apulia* ejusdem nominis, sita in extremo Promontoriō longè in Mare procurrenti, sed arctissimō Isthmō, adeò ut in aliquā parte vix curribus fit pervius. Munita est & rupibus septa. A Continenti unicus est aditus, in quō Castellum est munitionis.

BUNONIIS.

v *Lampsacus* e una est ex istis tribus urbibus quas Persarum Rex donavit *Themistocli*, unde sumeret vinum: reliquæ duæ erant *Magnesia*, quæ ei panem præberet: & *Mydas*, ex qua oblonium haberet. f (*nunc vicus est infelix.)

g d *Lysimachia*, aliter *Hexamilium*, orientale Isthmi litus obsidet, ut Cardia occidentale. Hæc à *Lysimacho*, uno ex Alexandri M. ducibus condita, quum Cardia concidisset; hodie *Hexamili* vocatur, nomen ejus tulit. Post an. tamen 22. terræ motu subversa est: instaurata tamen posteà. *Antiochus* hanc sibi afferebat causam belli contra Romanos: instauraverat enim eam ruinis deformatam; adeoque hæreditario jure repetebat.

o A Propontide ad Melanem sinum inter duo maria porrecti muri procurrentem excludabant Chersonesum. Non longe inde aberat e *Pactya* urbs illustris; ultra quam *Novus murus Xenophontis* &

p f *Bisanthe* cognomine Samiorum Melæ ponitur ad Arzi fluminis ostium, ad quem & *Resustum*, sed trans eundem

p g Perinthus urbs olim Thraciæ ad Propontidem maxima, antea *Mygdonia* g, postea *Heraclea* nominata h. Splendidis palatiis instruta scribitur à Vespasiano, & aliis Rom. Imperatoribus.

o Quin

a *Elæus*. b *Sestus*. c *Callipolis*. d *Lysimachia*. e *Pactya*. f *Bisanthe*.
g *Perinthus* quæ & *Heraclea*.

mirifico ^e amphitheatri splendore clara, ^f *Selymbria*, atque in
ipso Bosporus ^g *Byzantium*, antè *Lygus*, postmodum ^h *Nova Byzantium*.
Roma

^e Quin amphitheatum istud ex uno marmore fuisse produnt; quod septem orbis miraculis annumeratum accepimus. Eam urbem Diodorus lib. 16. ita describit: *Perinthus*, inquit, ad mare posita in edito loco peninsulæ longitudinis ferme stadii unius. Aedificia habet frequentia & præalta, ut quemadmodum collis clivus surget, ita domus una alteram superet altitudine. Videturque totius civitatis facies instar theatri. A Philippo Maced. oppugnata.

^f In litore illo inter Bathynium & Athyram fluvios sequitur ⁱ *Selymbria*: Plinio, *Selymbria*, Ptolemæo, *Olybria*, Straboni & Suidæ, antea *Selyn*, cui addita vox *Bria*, quæ lingua Thracie urbem significat. Ejus muri sunt disturbati; rudera tamen, balnea & templa antiquam ostendunt magnificenciam. Adjacet eidem hodie Castrum, quod Turcæ incolunt.

^j ^b *Byzantium* ad Bosporum five *Bosporum* Thracicum ex adverso Chalcedonis fidum, Claustrum Ponticum naturâ & opere fuit permutum. Diu fuit imperii & veræ religionis domicilium, multosque viros tulit; in quibus *Johannes Chrysostomus* haud postremo loco numerandus. In muro septem turres erant à portis Thraciis mare spectantes; in prima earum si quis vocem emitteret, aut lapidem in eam jaceret, ea arte fabricata erat, ut per machinam quandam ad proximam, indeque porrò ad sequentes transiret sonus, neque ante defineret, quam ad ultimam integer esset delatus. *Templum* etiam urbs illa i habet *Sophia* consecratum magnificum fane. Themestius cives ejus beatos prædicavit flumine, aëris temperie, loco terræ, portu maris, templo & moenibus. A Mahomete post quinquaginta quatuor dierum oppugnationem capta est, indeque ingentes calamitates ab illo quasi capite in reliquum Europæ corpus fluenterunt (*Turcis hodie *Stamboul* vox conflata ex his vocibus *is tan polin ut loquantur Græci recentiores*, pro *εἰς τὴν πόλιν*, id est in urbem; & hoc inde natum est quod interrogatis quorsum irent, mos esset dicere *in urbem*; excellenti enim modo, sicut prif-

ca Roma, occidentalis imperii caput, sic & Constantinopolis seu Roma nova, totius orientis domina absolutè URBS vocabantur. Constantinus novam Romam appellandam censuerat; idcirco, Thermas, Amphitheatra & alia id genus aedificia quæ Romam veterem decorabant, in illa nova construicuraverat; ædes sacras non paucas addiderant ejusdem successores; urbemque ampliaverant. Sed hæc omnia dudum perierunt. Vix ad nostra tempora celeberrimum *santa Sophia* templum stetit, & est impietate manum edifica profanatum. Si quis Constantino-poleos accuratiorem notitiam desiderat, is Petri Gylii *Constantinop. Topographiam* Lugd. Bat. 1632. in 16. Ejusdem de Bosphoro ibid. 1632. & Doctissimi *Cangii Constantinopolim Christianam* inter scriptores quibus corpus Historiæ Byzantinæ conflatum est, editam aeat. Illisque addat quæ suppetunt recentiorum quorumdam Itineraria, qualia sunt *Petri de la Valle* Romani, *Gulielmi Grelot*, N. *Thevenot* & *Josephi Pithon de Tournes* Gallorum, aliorumque commentarii; hi enim non perfundori, ut peregrinantur mos est, sed accuratissime quod ipsi testes oculatissimi viderant, descripserent. Si quis tamen existimat *Byzantium* eadem penitus loca quæ nunc Constantinopolis, occupasse, is a veritate maxime aberraret. *Byzantium* vetus eam circiter sedem habuit, ubi nunc Othomanorum Palarium quod vulgo *Serai* Gallis *le Serrail*. Ex omnibus viatoribus nemo non confitetur, vix unam in toto orbe terrarum aliam civitatem dari quæ tam amoenum, tam magnificentum aspectum exhibeat.)

HEKELI.

^e A *Lampsace* puellâ quâdam ejus loci sic dicta.

^f Hæc notandum, quod nonnulli fiant *Geographorum*, qui *Lampsacum illam*, quam *Themistocles à Persarum Rege* per gratiam accepit, *Phocensem* structuram fuisse dicunt, eamque Vino generoso claram, quæ prius *Laomedontis*, deinde *Pithysa* est vocata.

^g Ab

ⁱ *Selymbria*. ^b *Byzantium* five *Constantinopolis*.

Constanti-
nopolis.

Thracia o-
pida ad Pon-
tum.

Roma, & novissime *Constantinopolis* dictum. Urbs omni ævo clarissima, à Constantino Imperatore in sedem Imperii electa: mansitque eadem dignitate, donec Turcarum impia gens ann. c^{lo} ccc^c lⁱⁱ. occupavit, neque tunc decus suum perdidit, cum etiam nunc Imperii Turcici caput colatur, nomine *Stambol*.

IV. De reliquo opida in Ponto. ϕ *Phinopolis*, χ *Halmydeßus*, ψ *Peronticum*, ω *Apollonia* paullum è mari recedens, magna quondam; α *Toza*, β *Anchialus*, ν *Mesembria*, terminus Thraciæ.

V. Intus δ *Byzia* arx Regum Thraciæ, à Terei nefasto criminis, sic opinati veteres, inviso hirundinibus. ϵ *Philippopolis*, anteà *Poneropolis*, dein à situ *Trimontium*; ξ *Trajanopolis*, η *Adrianopolis*, à conditoribus dicta opida. Prætereà ϑ *Olynthus*;

g Ab *Hercule*:

h Procopio est *Paracia* & *Antonino Perintheras*. Hodie *Pera Volaterrano* dicitur.

i Quam *Severus* & ejus Filius *Antoninus Imp.* *Antoniam*, & non pauci Historici *Novam vel Secundam Romanam* dixerunt.

BUNONIS.

ϕ α *Phinopolis* à Phineo conditore nomen habet, hodie nomen retinet *Phinopolis*.

χ b *Halmydeßus*, aliis *Salmydeßus*, unde Sinus quoque nomen habet; ei vicinum est promontorium c *Thinnias*, cum ejusdem nominis opido.

ψ d *Peronticum* *Thinniae* finitimum est. k w *Apollonia* Magna cognominata à Pomo-pœjo haud longe à Perontico in sinu commodissimo sita est, Plinio l *Antium* dicitur, ac aliis *Insula*. Ex ea urbe Lucullus *Apol-linem* in Capitolium detulit; Hodie vocatur *Sisopoli Nigro*: Pinetus tamen ait, nomen hodie retinere.

e *Toza* ad oram maritimam est, haud longe à Sinus Halmydeßi egressu.

β *Anchialus* itidem ad mare eo loco sita est, quo olim erat *Messa*, ut Plinius existimat; Sophiano hodie est *Anchiale*; Mercator *Lenkis*; aliis *Achello*.

y *Mesembria* ad eandem Ponti Euxini oram est m . Reliqua opida porrò in eadem sequuntur Ponti ora.

δ e *Byzia*, nunc *Vice*, in Sithoniâ regio-

ne, quam Orpheus vates nobilitavit, ab Apris 50. millia passuum in Septentrionem jacet: hodie præfecti sedes est.

e f *Philippopolis* etiam *Δουλούπολις* dicta trans *Orbelum* & *Rhodopen* montes est ad *Hebrum* fl. *Philippi Cæsaris* opus; non patris *Alexandri*, ut tradit *Leunclavius*. n

ξ g *Trajanopolis* à *Trajano* Imperatore sic dicta, ad quam *Aristus* fl. ex *Rhodope* ortus in *Hebrum* cadit, hodie nomen retinet; ac inde versus Septentrionem h *Plotinopolis*, à *Trajanus* Imperatoris, ut videtur, conjugè appellata.

i k η *Adrianopolis* ad *Taxi* & *Hebri* confluentes sita, olim & *Ælia*, *Uscudama*, & *Oresta* dicta. Ab *Oreste* nimurum condita, ab *Adriano* Imp. o oraculi voce monito, instaurata, five amplificata, nomina ista obtinuit. Turcæ hanc regni sedem, etiam ante captam *Constantinopolim*, habuerunt. Hodie nomen illud retinet.

g k *Olyntus* à *Mela* & *Xenoph.* Thraciæ ascribitur, ab aliis *Macedoniæ*, in qua jam memorata est hujus libri 4. c. 9. v. 4. *Mela* posuit eam inter *Athon* montem & *Pallenæ* urbem: nunc jacet à *Philippo Macedone* e-vera, locus tamen adhuc *Olynto* nominatur p. De ea inter *Spartanos* & *Athenienses* certatum est.

HEKELII.

k Mercator id nuncupat *Verdiso*.

l Lib.

Phinopolis, b *Halmydeßus* five *Salmydeßus*. c *Thinnias* prom. & op. d *Peronticum*.

Opida Mediterranea. e *Byzia*. f *Philippopolis*. g *Trajanopolis*. h *Plotinopolis*.

i *Adrianopolis*. k *Olyntus*.

thus; vel' clarissima: Heraclea, * Topiris, & ^ Philippi.

VI. Fluvii celebres sunt ^u Nestus seu Nessus; ^v Hebrus, ^g Athyras, ^o Bathynias. In montibus ^w Aemus, ^f Rhodope & ^o Orbelus principatum tenent.

CAP.

^l Lib. iv. H. N. c. xi. p. 54. lin. 47.
^m Strabo Liv. viii. Geogr. p. 584. scribit, hoc oppidum antea Menebriam dictam esse, quam Herodotus vocat Mesambriam, s. Mezambriay.

ⁿ Carolus Stephanus in Dictionario Geogr. Poët. p. m. 919. col. a.
^o L. Caelio Rhodigino Lib. xvii. Antiqu. Lection. c. ii. col. 893. testante.
^p Erat olim sub Atheniensium Imperio.

BUNONI S.

^t ^a Heraclea exstiterunt plures; hanc Plinius q Heracleam ad Ponticum litus collokat secundum Calatin Aufrum versus. Perinthus quoque alio nomine Heraclea nuncupata est.

^x ^b Topiris, seu Toprus & Toparum, hodie Russo, Philippis 38. millia passuum in ortum distat.

^λ De ^c Philippis in Macedonia dictum est hujus lib. 4. c. 9. f. 4. Cæterum in Thracia quoque memorandi veniunt ^d Longi Muri in præsidium Constantinopolis à Septentrione versus meridiem ad Barbaros repromendos deducti; eorum latitudo erat 80. pedum: erantque longi millaria ^e 1x. ut Suidas tradit. Nicephorus vero refert muros illos longos fuisse passus mille quingentos, ac latos viginti pedes; ac fuisse ex silicibus ita exstructos, ut mons potius quam murus videri potuisset. Opus istud ab Evagrio tribuitur Anastasio Imperatori. Muros illos à Barbaris captos recepit Justinianus, eosque turribus muniit, ut testatur Procopius, lib. 4. de ^f Aedif. Justin. Ad Chersonesum quoque fuit ejusmodi moles à Miltiade exstructa, ac à Cardia Paetiam usque deducta: Cuius rei meminere Herodotus in Melpomene & Plinius lib. 4. c. 11. Hic in Propontidis litore urbs condita, à qua muri isti ad Melanum Sinum fuerunt extensi ad Chersonesum excludendum.

^μ Ad ^g Neffum est Nicopolis, ejusque ostium

Thafo insulae oppositum. Ab ostio Strymonis 60. millia passuum in ortum distat, Pangæo ortus ^r. Nessus quibufdam Thraciae terminus est. Eundem leones nunquam transfiant in Ortum: neque Acheloum Aetoliæ versus Occasum. In Xerxis istuc transeuntes camelos impetu facta magnam eorum stragem fecerunt leones isti.

^v ^f Hebrus, antea Rhombus, hodie Marisa dictus, alias superat nobilitate & magnitudine, multaque flumina accipit, Orbelus monente ortus, & longo tractu ⁱ in mare Ægæum devolutus.

^ξ ^g Athyras seu Athyrus, Plinio ^v Pyradas, hodie Aqua dolce, in Propontidem latitur.

^h ^b Bathynias quoque in Propontidem influit. Paterculo ^x est Bathinius, Bathinis Melæ: hodie Bathino. ⁱ Melas Rhodope monte editus, in Sinum cognominem sibi decurrit. Fluvius ille Xerxis copiis sitientibus non sufficit, sed ab iis exhaustus est. In Pontum Euxinum ^k Panyssus labitur, cuius ostio veteres Geographi Moesiam & Thraciam distinxerunt. Nigro hodie vocatur Laniza.

^π ^l Aemus sive Hamus in tantam altitudinem abit, ut Euxinum & Adriam ex summo vertice ostendat. Thraciae versus Septemtrionem terminus est. Pars ejus, ex qua Hebrus & Strymon oriuntur, Scomius dicitur Thucydidi.

^ρ ^m Rhodope ad Pontum Euxinum se extendens medianam ferè fecat Thraciam, variè nominatus ^y. Ex eo Arzus aliisque flumina profluunt. Marti sacer erat cum fluvii illis, quodd is ibidem natus putatur.

^σ ⁿ Orbelus, Lazio teste, Mons Macedoniacæ est, eamque à Mœsia Superiori distinguit. Porro in his regionibus quoque celebris mons ^o Pangæus est, ubi aurifodinæ, quas Cadmus invenisse seuntur. Regio ad Pangæum Medica vocatur: ut maritima, quam Peones habebant, Gracia & Macedonia maritimæ.

^a Heraclea. ^b Topiris. ^c Philippi. ^d Longi Muri. ^e Nessus. ^g Athyras.

^h Bathynias. ⁱ Melas. ^k Panyssus. ^l Aemus sive Hæmus mons.

^m Rhodope. ⁿ Orbelus m. ^o Pangæus mons.

tima, in qua ad litus erant ^a Neapolis, ^b Pastos & ^c Scaptesila, unde uxorem Thucydides aurifodinis locupletem duxerat. Ibi quoque ipse, jam exsul, historiam suam scripsisse fertur sub platano. Trans Bisontidem lacum ^d Ismarus mons est & lacus. Mons ^d Ismarus esse scribitur ad Hebrum fl. & Maroneam urbem; cuius accolae fuerint Cicones. In iisdem locis quoque erat ^e Lyssus amnis.

HEKELII.

^q Qui Lib. xv. c. 30. p. 266. dicit, Heracleam, Ponti oppidum, Lauro in primis abundare.

^r Hic Fluvius uti Diomedis Fabulis infamis, ita Democriti Patriâ, quam præterfluit, cla-

^a Neapolis. ^b Pastos, & ^c Scaptesila, opida. ^d Ismarus m. ^e Lyssus fl.

CAP. XV.

De incolis Thraciæ; & urbibus nunc claris: item de Patriarchis Græcanicæ religionis.

I.

Incolæ
Thraciæ.
Mores Thra-
cum.

INcolarum Thraciæ antiquissima habetur origo. Una gens habitarunt *Thraces*, aliis aliisque discreti & nominibus & moribus, in universum feri, sævi, atroces & cruenti. ^a Suis ante parebant Regibus; posteà Macedonum tributarii facti: rursum

BUNONIS.

^a De Thracum ^a moribus ita referunt auctores. Ad mortem paratisimí sunt. Alii redituras putant animas obeuntium: alii, et si non redeant, non extingui tamen: sed ad beatiora transfire. Alii, emori quidem, sed id melius esse quam vivere. Itaque lugentur apud quosdam pueraria, natique deflentur: funera contra festa sunt, & veluti sacra, cantu lusuque celebrantur. Ne foemini quidem fegni est animus; super mortuorum virorum corpora interfici, simulque sepeliri, votum eximium habent. Vini usus quibusdam ignotus est: epulantibus tamen, ubi super ignes, quos circumcidunt, quædam femina ingestæ sunt, similis ebrietati hilaritas ex nidore contingit. De quibusdam ^b hoc dicitur: alios enim Thraces ebrietati deditos, strenuos fuisse potatores omnino constat: quum ex

que melle vinum miscuerint; ex frumento potionis genus confecerint, quod *bryatum* dixeré. A Pisone olim quidam capti in ipsa captitatem rabiem ostendere: quum catenas morsibus tentarent. Et certè Martis quidam pulli erant, pugnacissimi & impavidi. Eundem, aliasque paucos Deos, quos colebant, humanis hostiis placabant; præsertim in bellum & prælia abituri. Quum tonaret, Deo suo, sagittis in coelum excussis, minitabantur. Idem otium, ut rem pulcherrimam, amplexi magnopere sunt. Rapto vivere decorum in primis; Agriculturæ studere sordidum, & contemptum, barbaro prorsus judicio censebant. *Thracia* incolitur hodie à Græcis, Turcis & Judæis. Turcæ plerique otium seellantur, & militiam: agriculturam permitunt indigenis Græcis Christianis; mercaturam Judæis ac Italos. (*Thracia* hodie *Romania* seu *Romelia*,

^a Thracum mores.

que suo juri redditi, multis præliis à Romanis fusi, tandem à C. Scribonio Curione Procos. perdomiti; Imperioque Romano subjecti sunt. De hinc eadem, qua Græcia ac Macedonia, usq; est Thracia fortuna, donec in Turcarum manus pervenit; quorum Imperio omne decus dignitatemque præstat. quippe heic Turcarum caput ac sedes est *Constantinopolis*, ante memorata, urbium tota Europa omnium maxima ac populosissima; quam *Constantinus* Imperator *Novam Romam* appellavit: unde novum nomen Thraciæ ortum, quo nunc β *Romania* indigitatur.

II. Secundum à γ Constantinopoli locum inter Thracicas urbes obtinet δ *Hadrianopolis*, Turcis *Endrem* dicta, magna quidem atque ingens, at moenibus haud cincta, aedificiisque vilibus exstructa. Tertia ϵ *Philippopolis* satis numerosè incolitur, nec cedit huic *Trajanopolis*. ζ *Sestus* & *Abydus* sibi invicem objectæ, claustra Turcici imperii in his oris perhibentur.

III. Cæterum quia ad hoc loci perventum est, ut Græciæ statum præsentem consideremus, operæ pretium est cognoscere, Græcos jam olim à Romana Ecclesia secessisse, nec Pontificem Romanum ceu caput agnoscere. Religionem quippe peculiarem inter se habent, diversam ab ea, quam Romana Ecclesia

Hadrianopolis.

Philippopolis.

Trajanopolis.

Sestus.

Abydus.

Gracorum

religio.

Romelia, cuius pars est præcipua, dicitur, ut innotescat in notis legetur.)

H E K E L I I .

α Qui plerumque sunt colore fulvô & cæruleo, & in vertice in primis criniti.

β Saltem.

ϵ Conf. *Maginus* Part. II. *Geogr. Ptolem.* fol. 167. fac. b. qui addit, quod & *Thraeces* Alliò in primis delectentur.

B U N O N I S.

β *Romania* etiam *Rumelia* vocatur, quod in ea Roma nova, id est, *Constantinopolis* sita. Longitudo ejus ab urbe *Cavalla* in finibus Macedoniæ, ad castella supra *Constantinopolin*, est milliarium Germ. LX. Latitudo à promontorio *Mastygia*, vulgo *Cabo Grega* in *Chersoneso*, ad *Panyfi* fl. ostia fere eadem est.

γ *Constantinopolis* superiori cap. f. 3. memorata hodie triangularis est: septem colles instar veteris Romæ continent: plateas angustas habet & inaequales, & portum commodissimum. Palatum Imperatoris vocatur

Seraglio & *Seraile*; quod anno C. 1665. incendio perit. In castello, quod vulgo *septem tress* vocatur, thesauri Imperatoris servantur. Extra urbem in altera Portus ora est suburbium *Pera* seu *Galaia*, (utroque enim appellatur nomine) à Genuenibus primum condita; quam Latini incolunt: Anno 1660. incendio fere tota perit. Castella etiam sunt in utroque Bospori litore; in Europæum equites Melitenses bello capti coniiciuntur.

δ *Hadrianopolis* aëre gaudet puro ac sereno, ab Amurathe facta sedes regia, quam ille ex Bithynia eo transtulit; mansitque reliquorum Imperatorum sedes usque ad capitam *Confantinopolin*. (& nunc animi causa Turcici imperatores ibidem per aliquot menses interdum commorantur, si quando eos seu tedium, seu cura valetudinis, seu causæ politicae ab urbe Regia removent.)

ϵ *Philippopolis* moenia conciderunt: hodie vocatur *Philiba*.

ζ *Sestus* & *Abydus* cap. superiori sect. 2. memorata sunt.

clesia profitetur. Nec soli Græci hanc sequuntur, sed complures aliæ nationes, *Bulgari*, *Servi*, *Bosni*, *Sclavoni*, *Illyrii*, *Albani*, *Moldavi*, *Valachi*, *Russi*, *Muscovitæ*, *Tattari*, *Circassi*, *Mengreli*, cunctæque nationes *Ponticæ*, & *Tattarorum* interior pars. Capita jam inde quatuor sibi constituerunt, quos *Patriarcharum* titulo reverentur. Horum, ut diversæ sunt sedes, sic in diversas regiones inspeçtio & regimen. Princeps & caput universæ Ecclesiæ Græcanicæ est *Patriarcha Constantinopolitanus*, à quo dependent, quotquot Græcanicæ religionis Christiani per omnem Europam dispersi degunt: *Alexandrinus*, cuius *Cairo* in Ægypto sedes; qui & Arabiæ Ecclesiæ regit: *Hierosolymitanus*, in Syria supremus agnoscitur: In reliqua Asia *Antiochenus*. I.

REISKI.

^a Origines Thracum ab ævo ultimo, ab uno inter Japhethi filios ita derivavimus, ut satis ad hanc rem dictum fuerit. Illi ergo ex sua gente proprios crearunt reges, donec Philippus Macedo fuso rege præpotentem ejus civitatem Olynthios subegit. Inde Byzantium aggressus, dum oppugnationi acerimæ insilis, ab ea concurrentibus ad arma Græcis recedere cogitur. Sed Alexander filius bellum prosecutus, omnem Thraciam suo, quod moliebatur, imperio adjecit. ^b Post obitum Alexandri Lysimachus inter Duces bellicos unus, sibi Thraciæ regnum nomenque regium usurpavit: Qui cum in bello Asiatico cecidisset, Thracia regno Macedonum ad tempus subiecta, denique Romanis armis post A. V. C. 676. sæpius vexata, sub Vespasiano ad Rom, Imperium accessit, Suetonio Eutropioque ita testantibus. Sub Græcis vero Imp. Diocesin Thracicam sex provincias amplificatam con-

sstituit. ^c Constantinus M. enim Byzantio tanquam *nove Roma*, *Urbi aeterna*, *regia*, *augustissima*, *sacratissima* (tot elogia nummi & inscriptions exhibent) primatum postea Constantinopoli fuæ in Ecclesiasticis & Politicis quandam contulerat. Sed eheu rerum vices! Namque urbs ea ^d Turcis dominantibus Stambol per contractionem barbarum nunc dicitur, urbs amplissima quæ duo milliaria Germanica & dimidium æquat ambitu, ^d Gallipoli suburbio, duabus arcibus marinis, quas Dardanelles nominant, & munimento ad septem turres validissimo firmata, nec non *Seraglio* Turc. *Patishah Serai*, i.e. Imperatoris Palatio illustris. Conf. P. Gillii Coplin. Thom. Smith Notit. Cpolit. Tavernirium part. III. de Imperio Turcico, Pufendorfii Introduc. in Stat. Europ. & Dissert. Bosii Chronicu Dreschl. additam. De statu ecclesiæ Græcæ Christoph. Angeli, Alex. Ross. Ed. Sandes, & Brerewodum de Religionibus &c.

^a Thracia Macedonibus subiecta, ^b Romanis, ^c Turcis, ^d Gallipolis.

C A P. XVI.

De Mœsia. I.

I.

SUPRA Macedoniam ac Thraciam ^a Mœsia est quam Romani Cereris horreum ob fertilitatem soli appellavere, ab *Aureo* & *Scodro* montibus intra *Istrum* & *Æmum* ad *Pontum* usque extensa; in *Superiorem*, quæ nunc Servia est, & *Inferiorem*, quæ Bulgaria, divisa. Terminus in medio utriusque est *Ciabrus* fluvius. In ^b *Superiori* populorum quondam clarissimi ^c *Dardani*, regioque ipsa *Dardania*, Macedoniæ contermina; In ^d *Inferiori* ^e *Triballi* omnium nobilissimi: post hos *Peucestæ* & ^f *Tro-*

Mœsia fi-
nes. divisio.Superior.
Dardani.
Inferior.
Triballi.
Peucestæ.

REISKI.

^a Mœsia, Romanis ac Græcis Auctori-
bus vocatur *Mysia*, ut inde confusio Asia-
ticæ hujus ac Europææ, de qua loquimur,
regionis facilima provenire possit: Fluctuant
quoque Græci, neque certas Illyorum ori-
gines definiunt. Strabo Lib. VII. ab Euro-
pæis coloniam deductum, & ab ea nomen
Asiaticis *Mysia* impositum arbitratur. Sed
ab his potius eo digressis Europæos quis
denominatos existimet, vel ideo quod Af-
riam prius habitatam nemotemere diffiteatur;
deinde quod Mœsos & Thraces non solum
originibus, sed terris etiam multi Auctores
veteres campingant. Unus Ptolemæus Thra-
ciam Mœsiamque distinctis paulo sejungit,
& terram utramque suis limitibus circum-
scribit. Sed de urbibus pauca: Inter quas
claruit quondam *Istropolis* (ita Cluverio vo-
catur) ^e *Istros* pluribus antiquis Auctoriibus,
tanquam *Istro* proxima: Hinc nummi &
inscriptions, si quæ hujus mentionem fac-
iant, manifesto ΙΣΤΡΗΩΝ, h. e. *Istro-*
rum vocabulo utuntur. ^f Calatis Megaren-
sium & Heracleotarum colonia fuit, di-
verso tamen tempore, quod Vossius in No-
tis ad Pompon. Melam explicat. Lib. II.
c. 2.

BUNONIIS.

^a ^a Mœsia etiam *Mysia* dicitur aliis: at

^b Mœsia etiam *Mysia*. ^c Taurunum op. ^d Mons Aureus. ^e Istros. ^f Calatis.

Mysia Afia Minoris pars est.

^b Mœsia Superior incipit, ubi Savus Da-
nubio miscetur. Ibi statim occurrit ^b *Tau-
runum*, postea *Belgradum* dictum, quod
superius in Pannoniæ descriptione l. 3. c. 1.
memoratum est. Non longe inde distat ^c
Mons Aureus, quem *Probus* Imperator mi-
litari opere vineis consevit; ut *Alnum* apud
Sirmium. Vicinum ei erat ^d *Murgum* opidum:
ad quod *Carinus* Imperator cum Dio-
cletiano congressus dum viatos avidè premit,
suorum iactu interiit.

^e *Dardani* admodum sordidi ac agrestes
fuere, quippe qui subter sterquilinia effossas
specus incoluerunt. Musicae tamen ferè
continuè operam dedere, fistulis usi, ac fidibus. *Strabo* a. Ter tantum in vita lava-
bantur; Quum nascerentur; quum matri-
monium inirent; & post mortem. *Aelianus*
Var. l. 4. c. 1. Cum Scordiscis juncti Dar-
dani Macedoniam & Græciam populi sunt,
templum Delphicum etiam aggressi; sed cum
suorum clade fuerunt reiecti. *Lucius Scipio*
auro corruptus initit cum iis foedus; unde bel-
lorum civilium initium fuisse exortum putat
Appianus in Illyricis.

^f *Triballi* b. à Scordiscis olim ad Getas
compulsi sunt c. *Strabo*. Vires tamen illigis
recepisse, colligimus ex bellis cum Philippo
& Alexandro gestis.

M m m ³ ^s Cœ-

Troglodytæ. *Troglodytæ*, jam Scythicæ gentes: infimam quippe inferioris Mœsiæ partem, quæ ad Pontum accedit, ^a *Scythæ* tenuerunt: quorum pars validissima ^b *Getæ* ad utramque Danubii ripam, hinc in Mœsos, illinc in Dacos transeuntes.

II. In Mœsia dextram Danubii ripam frequentibus olim opidis stipatam fuisse, Ptolemæi testatur Geographia; idemque in Mediterraneis haud modicum eorum numerum recenset. At in litore Pontico clara maximè fuere, ^c *Sarpedonia*, ^d *Dionysiopolis*,

Sarpedonia.
Dionysiopolis.
litus.

^e Cæterum Mœsiam Inferiorem Jornandes Scythiam Minorem, Zosimus *Scythiam Thracensem*, Plutarchus *Scythiam Ponticam* appellarunt, & incolas ejus *Celto-Scythes*. *Ephorus* tradit ex ea gente ortum *Anacharsidem*. Uxores & liberos, ac cætera omnia, habebant communia, præter gladium & poculum. Erant candidi ac minime fallaces. A viciniis tamen postea corrupti sunt. *Plinius* ^f *Scythes* holce vocat *Aroteres*; Quoniam præter cæterorum Scytharum consuetudinem terram agrosque colebant.

^g *Getæ* inferius c. 18. f. 5. pluribus memoriuntur. Reliqua in his oris opida non nimis clara sunt; ne flumina quidem ^a *Moschius*; ^b *Timachus*, ^c *Pingus*, ^d *Margis*, ^e *Ciabrus*, omnia Hæmo monte edita. Ciabrum Cluverius terminum inter utramque constituit Mœsiam. At alii ^f *Temevitem* montem & ^g *Jatrum* sive *Jetrum* fluvium terminos inter utramque Mœsiam faciunt.

^h *Mœsia Superioris* memorantur opida *Nessus*, hodie in Servia est *Nyssa* e: *Scupi*, seu *Scuppi*, hodie *Scopia* seu *Uscubus*: *Arribantium*, Lazio est *Wuziterno*: *Dardania*, cuius meminit *Tzettes* in *Lycophron*. Verum hominis Græculi putatur commentum *Tricornium*, Antonio *Turium*, aut *Dorium*; Lazio est *Corasceve*; *Nigro Columbatz*. ⁱ *Viminatum*, *Biminatum* Procopio; forte eadem cum insula ^f *Viminatio*, cuius mentionem fecerunt Paulus Diaconus, & Niceph. Callistus. *Niger* putat hodie *Vidino* esse ad Danubium; Lazio est *Wuziderna*. ⁱ *Rettaria* Mœforum cognominata; Lazio *Ressana*; *Nigro Nicopoli*. ^k *Ulpianum* à Justiniano restauratum, dictumque ^l *Julianava Secunda*.

In *Mœsia Inferiore* opida erant, ^m *Sarpedonia* ad Erginum fl. *Sarpedonium litus* ad hanc urbem Neptuno sacrum fuit: quod adeo concutitur fluctibus, ut in proverbium abiatur de rebus valde turbulentis, ac clamoris & obstreperis. g

HEKELII.

^a Lib. vii. p. 578.

^b A Nicetâ Servii dicti.

^c Vid. Strabo loc. cit. p. 557. seq.

^d Lib. iv. c. xi. p. 54. lin. 41. & Lib. vi. c. xiii. p. 86. lin. 4.

^e Est & *Nessus Thracia Fluvius*, à *Turci Charasou*; à *Gracis v. Mestro* dictus. Hūmo unus ex *Centauris*, *Ixonis* np. atque *Nubis* Filius, *Nessi* quoque nomine est insignitus.

^f *Istria*.

^g Vid. *Erasm. Chil. ii. Cent. ix. Adag. xix.* p. 488. Col. a. & ex eo *Manuius* in *Adag. Select.* p. 724. Col. a.

BUNONIS.

^h ⁿ *Dionysiopolis* ad Ziram fl. sita, antea *Crunnos* dicta, Jovio & Ferrario ^o *Varna* est, *Lazio* Chaliaera. *Varna* clade Uladislai Hungariæ Regis notissima est; quem Julianus Cardinalis Pontificis auctoritate impulit, ut contra quam pactus erat, Amurathi Turcarum Imperatori bellum inferret. Sed profligatis Christianorum copiis, ipse Rex obtruncatus est, ejusque caput in Iudibrium conto suffixum est. Clades illa contigit anno C. 1444.

^l *Timon*

^a Flumina *Moschius*. ^b *Timachus*. ^c *Pingus*. ^d *Margis*. ^e *Ciabrus*. ^f *Temevites*. ^g *Jatrus*. ^h *Viminatum*. ⁱ *Rettaria*. ^k *Ulpianum*. ^l *Justiniana secunda*. ^m *Sarpedonia*. ⁿ *Dionysiopolis*. ^o *Varna*.

lis, Timogetia, Tomi, Ovidii Poëtæ exilio nobiles, Istro-

Timogetia,
Tomi.
Istropolis.
Eleutheræ.
Ister fl. seu
Danubius.

polis & Eleutheræ.
III. *Ister* fluvius omnium Europæ maximus, in Germaniæ jugis *Abnoba* montis ortus, per multas lapsus gentes *Danubii* nomine, immenso aquarum auctu, & unde primum *Illyricum* alluit, ist, id est, ad *Savi* confluentem, *Ister* quondam appellatus *sexaginta* circiter amnibus receptis, medio fermè eorum numero navigabili, in Pontum vastis *six* fluminibus sive ostiis evolvitur. Singula autem ostia tanta sunt, ut prodatur, in quadraginta millia passuum, id est, mill. German. x. longitudinis, vinci mare, dulcemque intelligi haustum. German. vulgo *die Donaw*, Sarmathis ac Scythis *Dunay*.

De

a Timogetia ad idem Ponti Euxini litus ponitur.

a Tomi, Nigro *Constantia*, ac Cœlio *Calcagnino* *Tomesuar*, nomine haud abludente dicitur. *Giosanius* tamen hodie *Kioviam* appellari contendit, ob vicinum lacum *Ovidue-Iezero*, id est, lacus *Ovidii* b. Urbe hanc alluit Naxius fl. quem alii dictum putant *Absarum* & *Ægialum*. *Arrianus* in periplo Euxini tradit hic Medeam discerpsisse fratrem suum; unde urbi nomen natum. *Cis Tomos* est *b Calatis*, seu *Callatis*, *Lazio Kilia*, Nigro *Pandalla*: ultra vero est

Castaldo Stravico i. Porro in hac Inferiori Moesia ad Jatrum fl. est Nicopolis, urbs Christianorum clade nobilitata. *Sigismundus* enim Imperator non tam virtute hostium, quam discordia suorum, à Bajazetha Turca victus, Constantinopolim fugiens vix salutem sibi expedit. Contigit clades illa anno 1396. Annales vero Turcici referunt cladem istam ad annum Heg. 794. qui est annus ætæ Christianæ 1392. adeoque quatuor annis à nostris discrepant Scriptoribus. In eadem Moesia Inferiori sunt *c Dinogetia*, Nigro *Drimago*, *d Oescus* Triballorum ad *Oescum* fluvium: *e Noviodunum*; *f Nova*, *Lazio Novomont*; *g Durostorum*, Lazio hodie *Dora*; *h Odyssus* k seu *Odeffus*, quam Niger putat esse Varnam; Cedreno vocatur *Barna*. Cæterum Solinus Moesiam *Cereris horreum* ob fertilitatem à Romanis appellatam scribit.

Ipsa quingenta hominum millia ex Dacia Augusto imperante per *Ælium Carum*, seu ut aliis placet, *Licinium Crassum* eo traducta aluit.

i Trajanus Imperator Rom. pontem Danubio imposuit, ut expeditior esset in Dacos militia. Metuebat enim, ne Danubio frigoribus conglaciato, Romanis, qui trans flumen essent, bellum inferretur; quod si eveniret, ut posset per eum copias facile traducere. Sed *Adrianus* contra metuens, ne barbari oppressis custodibus pontis, in Moesiam transirent, superiores partes pontis disturbari jussit. Pontis ejus rudera hodie ad *Sendroviam* opidum supereresse, recentiores prodiderunt: ad *Severinum* à plerisque ponuntur. (*Hæc rudera & quidquid ad Danubium pertinet ab *Auitriaca* *Vindebona* ad confluentes ejusdem fluminis & *Jantræ*. Antiquitatum Romanarum vestigia, ripas, pisces, aves &c. graphicè ac doctissimè descriptis Illustrissimus *Ferdinandus Ludovicus Comes Marfilius*, in suo nunquam fatis laudato opere, cui titulus *Danubius Pannonicoco-Mysicus* 6. vol. in fol. forma Atlantica. Ubi *Danubius* apud veteres *Ister* vocari occiperit, nondum fatis compertum est; aliis inferioris, alii superius, nominum discrimen collocantibus.)

HEKELI.

b Lexicographi eam nuncupant *Triton-*
cen.

i Mile-

a Tomi. b Calatis. c Dinogetia. d Oescus. e Noviodunum. f Nova.

g Durostorum. h Odyssus seu *Varna*, *i Pons Trajani*.

*De incolis Mœsiæ, & duobus novissimis in ea regnis,
Servia ac Bulgaria.*

Mœsiæ In-
colæ.

Senderovia.

Vidna.
Bodon.
Novograd.

IV. *Mœsiæ* populos feros, truces Barbarorumque barbaros, à Thracibus genus duxisse, tradunt auctores: cum ipsa Mœsiæ pars aliquando Thraciæ fuerit. *M. Licinius Crassus* perdomitos Imperio Romano subjicit. Deinde in Superiorem Mœsiam Servi, Inferiorem Bulgari, utraque ex Sarmatiâ Asiaticâ advena gens inventi, duo inibi regna de suo nomine, hi Bulgariae, illi Serviæ condiderunt. At novissimi Turcæ in utrumque infusi etiam nunc tenent. ^v 2.

V. Caput regni Serviæ regumque quondam sedes, ^{xi} *Senderovia*, Ungaris *Zendrew*, Turcis *Semender*, ad Istri ripam sita: Prætereà *Vidna*, *Bodon* & *Novograd* nobilia sunt opida; quorum hoc arce munitum inexpugnabili. At Bulgariae regni caput est *Sophia*, urbs magna & populosa.

CAP.

^{xii} *Milefiorum Colonia.*

^k Ammiano circa *Danubium* Urbs est. Item *Pannonia* Urbs est *Antonino*, à *Latio* *Neumarch* dicta. à *Ptolemao Mœsiæ Inferioris* oppidum, ubi *Danubius* in ostia effunditur.

BUNONIS.

^v *Bulgari* à *Volga* fluv. videntur dicti. Niceph. Gregoras nomen eorum à *Bulga* fluv. derivat. Alii tamen contendunt reliquias esse Gepidarum. ^l

^{xi} ^a *Senderovia*, olim *m Singidunum n*, à Turcis 1439. captum, *Fanum S. Andrea* seu *Semendria*, quondam Rasciæ fuit metropolis: Ad *Senderoviam* in *Danubii* ripa *Sigismundus Hungariæ Rex* à Turcis magna clade affectus, vix salvus evasit ultra *Danubium* fugiens, quod contigit anno Christi 1409. *Cuspin*. In *Servia* quoque est ^b *Nonibazaria*, Despotarum quondam sedes: ^c *Orachum*, ad *Drinum* fl. hodie *Saniaci Serviæ* sedes; quae de causa satis culta est, habeturque primaria. Ad Rasciam pertinet ^d *Alba Græca* o, mœnibus hodie carens, castrum habet munitionis, in quo Christiano non licet pernoctare. Secundo *Danubio* descendenti porro obvia sunt ^e *Tricornium*, ^f *Viminacium*,

ac plura non nimis clara opida.

^o *Sophie*, loco parum salubri positæ, refidet Beglerbegus Rumeliæ: hac ex Hungaria in Thraciam itur. Ad eam monstrantur Sardicæ urbis rudera. ^g *Nicopolis* quoque Bulgariae urbs est Christianorum clade nota, ac modo numerata. ^h *Varna* eadem calamitate nobilis: à Cossacci perhibetur exulta. ⁱ Omnis *Servia* ac *Rascia* mire fertilis est, ac præcipue in *Cassovico Campo*, qui indigenis *Cassonupole*, Germanis *Amelsfeld* appellatur, tribuiturque Bulgariae, quam attingit. ^k Ager ad Belgradum omnium totius Europæ perhibetur amoenissimus. *Incola* sunt laboris patientissimi; agriculturam exercent, aut militiam sequuntur; ad quam à Turcis pellici solent: aut alii alicui rei operam impendunt. Turcæ pagos ad publicas vias incolunt. Habuit *Servia* *Despoten*; cui *Bosnia* quoque paruit; eoque occiso Hungari eam sibi fecerunt vestigalem. A Turcis occupata per Beglerbegum fuit administrata, qui sedem suam habuit Belgradi. Promotis vero Imperii Turcici finibus, Beglerbegus Budam translatus; legatum suum, vulgo *Caimacan*, reliquit Belgradi; per quem *Servia* regitur. ^l *Bulgaria* regio aspera est, & montosa, boum ac ovium greges facile

^a *Senderovia*. ^b *Nonibazaria*. ^c *Orachum*. ^d *Alba Græca*, ^e *Tricornium*. ^f *Viminacium*. ^g *Nicopolis*. ^h *Varna*. ⁱ *Serviæ natura*. ^k *Soli ac incolarum mores*. ^l *Bulgariæ natura*.

facile alit. ^a Vicinis suis, qui Serviam incolunt, moribus fere sunt similes *Bulgari*: laete ac pecorum carne victitant; decimum quemque ex iis Turcae ad militiam legunt.

HEKELLI.

¹ *Volaterranus* eos è *Scythia* egressos putat. ^m Antonino teste.

ⁿ Vel *Aurelio Victorii*, qui eam Urbem constituit, *Pannonia, Singidunum*.

^o Vulgo *Griechisch Weissenburg, Nonderalba* alioquin dicta.

REISKI.

² ^b Sic est, Mœsiam multi veterum Auctorum aut Thraciæ innectunt, aut hujus partem faciunt: Ut vel inde Mœsios à Thracibus ortum cepisse, merito suspiceris. Ergo gens utraque primum uno regno, unaque Rep. gaudebat: Donec M. Licinius Crassus Proconsul A. V. C. DCCXXVI, ab Mœsiis, Bastrnisi, Thracibus, Getisque superatis triumphum egerat. Neque tum Mœsia tamen in provinciam redacta, sed sub Imp. Vespasiano fuit, & duplex *superior* nempe *five prima*, & *secunda five inferior*

^a Bulgarorum mores. ^b Mœsia Romanis subdita, duplex facta. ^c Serviis subjecta. ^d Despotis.

CAP. XVII.

Summa universæ Scythiae descriptio.

Item de veteri Scythia Europæa.

I.

Trans Istrum Mœsis contermina est *Scybarum* gens omnium toto orbe valissima, quippe ex Mœsia inferiori in Asiam ad *Tabin* usque promontorium & fretum *Anian*, *Longitude* terrarum milliarum German. cl. amplius occupat. *Latitudine* vero ab Oceano Septemtrionali ad Caucasum montem fontesque Indi fluminis milliaribus German. circiter L.X. Dividitur autem universa *Scythia* in *Europæam & Asiaticam*. De hac posterius in ipsa Asia; nunc *Europæam* prius expediamus. ^{Scythia Magnitudo;}

II.

REISKI.

¹ ^a Scythiam doctrinæ planioris causa tri-

plicem faciemus, *vetusissimam* puta, *medium* & *hodiernam*; *Vetusissima* illa tam longe patuit

^{Nnn} ^a Scythia triplex.

Scythia
Europæa li-
mites.

II. Terminatur *Europæa* ab *Occasu Patiffo* flumine, ab *Sep-*
temtrione linea à *Patissi* fontibus per *Amadocam* paludem (quæ
est in *Lituania*) ad *Borysthenis* fonteis, atque inde alia linea ad
Tanais ortus ducta; ab *Ortu ipso Tanai & Ponto Euxino*: à
Meridie Istro, & ubi is ad *Nicopolim* inflectitur, recta linea
ab *Occasu* in Orientem ad *Pontum* ducta.

III. Totum hoc terrarum variis gentibus ac populis distin-
guitur; quorum clarissimi, præter *Troglodytas* in inferiore
Mœsia commemoratos, *Daci*, quorum regionem nunc tenent,
Moldavi, *Valachi*, *Transsilvani*, & *Hungarorum* pars inter
Patiflum amnem & *Transsilvaniam*; *Getæ*, quos ad utramque
Istri ripam in *Mœsiam* & *Daciam* extendi, ante diximus; nunc
Bulgarorum & *Moldavorum* pars: *Tyragetæ* & *Arpii* inter
Tyram flumen & *Istrum*; nunc inferior *Moldaviæ* pars *Ponto*
objacens: Inter *Tyram* & *Hypanim* amnes *Carpiani*, *Callipides*,
Istrici, *Axiaces* & *Jazyges E-*
neocadæ. *Bastarnæ* seu
Peucini. *Borystheni-*
tz. *Neuri*. *Geloni*.
Thussagetae. *Budini*.
Agathyrsi. *Alani*.
Roxolani.

patuit lateque, ut *Celtoscythiam*, cum ea-
que *Hispanos*, *Gallos*, *Britannos*, *Teuto-*
nones, itemque terras septentrionales una
comprehenderet. Nec tamen dixerim, non
nullis Auctoriibus opinio infedit, *omnem Eu-*
ropam Scotia annumeratam. Neque unus,
qui citatur ex Hippocrate, locus id liqui-
do confirmat. *Media* vero quam dixi *Sey-*
thia Græcis Romanisque Scriptoribus in *Eu-*
ropæam & *Asiaticam* dispeficunt, tractu sa-
ne amplissimo extensa: *Hodierna* haud ar-
ctioribus terminis definita, omnem *Tatariam*
Europæam & *Asiaticam* includit, nomine
solo mutato. ^aHujus nominis Græcas ori-
gines οὐδὲ τοῦ σκύθους, i. e. *corio* deducunt:
Alii rectius ab arte, qua excelluerunt *Scy-*
thæ, sagittaria, & vocabulo Germanico.
Sic Bochartus Phaleus, Lib. III. c. 13. &

Vossius Lib. III. de Idololat. c. 99. ubi *Scythis*
optimos adsignarat sagittarios: *Unde, inquis,*
Scytharum appellatio. *Nam septentrionalibus*
uti & Germanis scheiten (addo etiam *skieten*)
est sagittam arcu emittere. Quid? quod
Boxhornius singulari ad Nicol. Blankardum
scripta epistola eò contendit, ut *Scytha*
Germanice locutos argumentis probabilibus
monstret. Rationes autem solidas Bochartus
urget, in primis *Scytharum* originibus
docendis. ^bOmnium enim parens ipsi *Mag-*
og Ebr. יָהּוּ fuit, unus ex Japheti filiis;
à quo *Magogitæ* vel *Magogæ* etiam dicti
leguntur. Joseph. Lib. I. c. 7. Hinc Aby-
denus ex eoque Syncellus tum *Scythicas* ab
uno illo *Magogo-tum* quoque gentes *Celti-*
cas deduxerunt.

BUNO:

^a Scythæ cur dicti? ^b Horum origo.

maxobii sive *Hamaxobitæ*, ad Gerrhi fluminis fontes in *Tartaria minore*: *Georgi*, *Nomades*, *Basilides* & *Tauroscytha* sive *Scythotauri*, itidem in *Tartaria minori*: *Tauri* sive *Taurici*, qui *Tauricam* sive *Scythicam* *Chersonesum* incoluerunt: In his *Bosporani* utrinque *Bosporum Cimmerium* accolentes: *Jazyges Mæotæ*, juxta *Mæotim* paludem ad *Tanaim* usque protensi, *Arimaspi* & *Eshedones* ac *Tanaïtæ* ipso *Tanaïs* flexu cincti.

<i>Hamaxobii</i>	
<i>Georgi</i>	
<i>Nomades</i>	
<i>Basilides</i>	
<i>Tauroscytha</i>	
<i>Tauri</i>	
<i>Bosporani</i>	
<i>Jazyges</i>	
<i>Mæotæ</i>	
<i>Arimaspi</i>	
<i>Eshedones</i>	
<i>Tanaïtæ</i>	

C A P. XVIII.

Dacia.

I.

Trans Istrum igitur Mœsis contermini fuerunt ^a *Daci*, ^{Dacia fines} Scythica gens, fera, atrox & barbara. Regio ipsa *Dacia* terminatur à *Septentrione Carpathicis jugis* & *Hieraso amne*; ab *Oriente* eodem *Hieraso* & *Istro*; à *Meridie* itidem *Istro*; ab *Occidente* *Patissio*. Complectitur hodie *Hungariae partem*, prædictam *Transsilvaniam*, *Valachiam* & *Moldaviam* ferre totam. ⁱ

II.

BUNONI'S.

^a *Dacos* antiquitus appellatos fuisse *Dacos* putat Strabo ^a; unde frequentia nomina servorum apud *Comicos Dacos* seu potius *Δάονες* nominat Eustathius.

HEKELI.

^a Lib. VII. p. 556.

REISKI.

ⁱ ^b Daciam pro statu diverso ac tempore aut ævo triplicem statuemus, scilicet *vetustam*, *medium*, & *novissimam*: *Vetus* illa suis gavisa regibus ^c ΤΙΣΤΑΡ Pazinac ab Josepho Corjonide vocatur, à Patzinacis aut Patzinaitis, quos Cedrenus Suidasque memorant. A Plinio autem *Daci Romanis* ^d ditti feruntur, alias *Sarmatae Græcis Sauremantæ* Lib. IV. c. 22. A Strabone contra *Daci* Δάονες, qui olim *Davi* Δάονες appellati fuerunt:

^a Unde tot servi apud *Comicos Davorum* nomine notantur, tanquam è *Dacia* oriundi. *Mediam* vocabimus eam, quæ Romanis ex ævo *Augustæ cognita*, & à *Trajano Imp.* sub *Imperium A. C. 103.* redacta, *Dixiesin Dacianam*, in eaque duas provincias tum *Consulares tum Provinciales* fecerat. ^e Hæc ergo Romana fuit periodus, quam sequebatur *Gothica*, *Gepidica*, tandemque *Hungarica*, ob *Gothos*, *Gepidas Hungarosque* qui *Daciam* insederunt. ^d Unde dignoscimus, quantum *Getæ* veteres in *Dacia* commorati & *Gothi* è *Scandinavia* effusi differant. *Loccenius* quidem in *Antiquit. Sueo-Goth.* Lib. I. c. 1. gentes duas fere *synonymas* putat, & contrarias *Pontani* è *Descript. Dan. Cluverijque ex Antiquit. Germ. rationes elidere conatur*: *Loca* tamen *Auctorum* veterum multa obstant & *Viri Clarissimi sententiae adversantur*. ^e Am-

Nnn 2 plures

^a *Daci*. ^b *Dacia triplex*. ^c Romanis subdita. ^d *Getæ Gothicæ* differunt. ^e *Daci* & *Sarmatæ* parum.

Dacia Ri-
pensis.

Alpestris.

Ulpia Traja-
na.

Marisus &c.

II. Divisa fuit olim in *Ripensem*, *Alpestrum* & *Mediterraneam*. ^b *Ripensis* est, quæ hodie dictam Hungariæ partem complectitur, cum parte *Valachia*. In hac *Populi Prendavessi*, *Albocensii*, *Saldensii*, *Tervingii*, *Burrhi*, *Cingesi*, & *Alpestrum* nunc incolunt major pars *Valachorum* & *Moldavi*. Quondam in eâ populi *Piephigi*, *Siginni*, *Sinsti*, *Cotensii*, *Taiphali*, *Cacoënsii*, *Cistoboci*. ^a *Mediterranea*, quæ & *Gepidia*, tota nunc est *Transsilvania*. In hac olim populi *Cacoënsii*, *Buridiensii*, *Biephi*, *Ratacensii*, *Taurisci*.

III. Urbs olim clara fuit ^c *Ulpia Trajana*, ante ^d *Zarmisogethusa* dicta; nunc *Varbeli* eodem situ est in Valachia.

IV. Fluviorum celeberrimi: ^e *Marisus*, Germ. *Marisch*, Hung.

plius illud est; quod moneo, ne à Dacis tanquam gens alia disjungantur Sarmatæ; Neve Saxonum in has terras transitus ævo Carolino & victoriis Francicis adscribatur: Id utrumque nostro Cluverio videtur, cum Historici ex illa ætate aut taceant aut contrariantur. *Novissima* tandem Dacia nobis erit, quæ Transylvaniam, Walachiam & Moldaviam, qui status rerum est præsens, ambitu suo comprehendit.

BUNONIS.

^b ^a *Dacia Ripensis* Tibiscum & Danubium attingit; & in Meridiem vergit: & Daci Danubium accolentes ^b *Daci Danubiani* dicebantur: In illa *Ripensi Dacia*, quæ hodie Hungariæ pars est, præcipua opida sunt *Wardeyn* & *Zaimar*, hodierno bello Ungarico nota. cap. 2. *hujus lib.* 4. memorata.

^y ^c *Alpestris Dacia* inter *Ripensem* & *Mediterraneam* interjecta est.

^d ^d *Mediterranea* in Septentrionem inclinat, eamque Carpathos mons instar theatri jugis suis includit.

^e In *Ripensi Dacia* olim fuere urbes clare ^e *Zurobara*, seu *Zarobara*, nunc *Temeswar*, *Temesia*: ^f *Lizifis*, cuius rudera superfunt, locusque Lazio dicitur *Laorzelos*: ^g *Zeugma*, quam nonnulli ^b putant esse *Clauenburg* ^c; Lazio est *Zazsebes*, quod Germ. *Muhlenbach*: ^h *Tibiscum*, quod Lazio *Titus*: ⁱ *Romulium*, à Romula, Galerii Imperatoris matre ibidem sepulta, appellatum. In *Mediterranea Dacia* fuit;

^j *Zarmisogethusa* ab Auëtore memoria: ^k *Tapæ*: ^m *Æmonia* Nigro est *Severinum*: ⁿ *Succi*, ubi angustiæ & claustra *Succorum*; hodie munimentum *Turkzues*. *Lazio*: ^o *Patruissa*, *Lazio Brasiova*, vulgo *Cronstadt*: ^p *Nentidava*, *Lazio* est *Nossenstadt* Germanis; quæ Hungaros *Bisfricca*, aliis est *Erinstat*, ^q *Alba Julia*, à *Julia Augusta*, M. Aurelii Imperatoris matre sic dicta; antea *Apulum*, & *Colon*. *Apulensis*, hodie, ut *Lazius* putat, eadem quæ Germanis *Weissenburg*, & Hungaros *Gulafürvar* vocatur. In *Alpestris Dacia*, ^r *Frateria*, *Nigro Jurgano*, *Lazio Zazuara*: ^s *Pinum*, *Lazio Wincz*, *Nigro Phiszonæ*: ^t *Paloda* diruta, ubi nunc Campi *Bleichisfeld*: ^v *Utidava*, hodie *Utuarhel* id est *Utidavae* rudera: ^w *Petrodava*, *Petersdorff*: ^x *Scandava*: *Sclesburg*; ac alia opida minus clara.

HEKELI.

^b In primis *Rithaymerus*.

^c Vel *Clejeburg*.

BUNONIS.

^y ^z *Marisus*, qui & *Rhabon* dicitur, Carpatho monte editus, recipit ^a *Sargetiam* amnum; in quo *Decebalus* Dacorum Rex, cui

Træ-

^a *Dacia Ripensis*. ^b *Daci Danubiani*. ^c *Alpestris Dacia*. ^d *Mediterranea*, ^e *Zurobara* seu *Temeswar*. ^f *Lizifis*. ^g *Zeugma*. ^h *Tibiscum*. ⁱ *Romulium*. ^k *Zarmisogethusa*. ^l *Tapæ*. ^m *Æmonia*. ⁿ *Succi*. ^o *Patruissa*. ^p *Nentidava*. ^q *Alba Julia*. ^r *Frateria*. ^s *Pinum*. ^t *Paloda*. ^v *Utidava*. ^w *Petrodava*. ^y *Scandava*. ^z *Marisus*. ^a *Sargetia*.

Hung. Maros. Et ^a Aluta, Germ. die Alt, Hung. Olt.

V. Incolas ante *Getas* fuisse tradit Plinius; *Dacos* posteà à Romanis appellatos. ^b *Getarum* nomen mansit circa utramque Istri ripam, ut ante dictum. Regibus illi suis regebantur, donec Trajanus Imperator Daciam perdomitam in Provinciæ formam rededit. Posteà *Sarmatæ* invecti, dein *Gothi*, moxque *Hunni*. ^c Post hos *Saxones*, Germanica gens, à Carolo Magno devicti, cum leges victoris ferre nequirent aut nollent, in universam Daciam transferunt. Hinc etiamnum frequens, licet corruptus, in iis oris durat Germanicus sermo. Exinde eadem gens, quæ Pannoniæ partes occupaverat, Hungari Saxonibus sese miscuerunt, unde mixta nunc utriusque gentis lingua. Tum vero *divisa* fuit universa Dacia in nova nomina. Ea pars quæ Patissio amni annexa, *Hungarie* titulo accessit. Quæ ante Dacia mediterranea erat, *Transsilvania* appellata: Inter hanc & Istrum *Valachia*: Inter hanc & Hierasum *Moldavia*, cuius titulo etiam adjectum, quicquid inter Hierasum & Tyram amnes interjacet.

Trajanus bellum intulit; thesauros suos defodit; neque tamen vel sic eos occultare sat, aut Romanis subducere potuit. Strabo ^d tradit, Rōmanos hoc flumine usos ad omnia subvehenda, quæ videbantur necessaria ad bellum Getis inferendum. *Maris* hic in *Tibiscum* se effundit. ^e *Tibiscus* vero, qui & *Patissus*, & *Tibesis* appellatur, ex eodem ortus monte, post longum spatium cum Danubio se conjungit.

^f ^g *Aluta* fons *Marisi* vicinus, eodemque monte editus, in eundem properat Istrum.

^h *Getas* à *Dacis* per cataractas fuisse distinctos, apparet ex Strabone ⁱ; & versus Germaniam *Dacos*; ad Ortum *Getas* nominatos. *Zamolxis*, Pythagoræ qui fuerat famulus, in patriam reversus, genti suæ ac proceribus acceptus fuit, quod ostensorum cœlestium prænunciaret eventa. Hinc in regni societatem à Rege assumtus primus sacerdos factus ejus Dei, quem *Getæ* colebant; ac

Aluta fluvii.

Incolz.
Daciz.
Getaz.

Sarmatæ.
Gothi.
Hunni.
Saxones.

deinceps sacerdotes Regibus fuerunt à consiliis. *Strabo* f. Quum sub Orto Rege aduersus Bastarnas non bene pugnavissent, *Getæ* somnum capturi iussi sunt caput ponere, quo loco habuissent pedes, & uxori bus suis servire; donec acceptum eluerent dedecus. *Justinus*. Ab Alexandro Magno bello sunt petiti. Post ejus obitum Dromichares Lysimachum cepit; eique gentis suæ commonstravit egestatem; monuitque ne tales invaderet, sed amicos haberet. *Strabo* g.

* Quæ de Saxonum in Transsilvaniam transitu hic affer Cluverius, illa idoneis Scriptorum destituantur testimoniois.

H E K E L I .

^d Lib. viii. Geogr. p. 557.

^e Loc. cit. p. 556.

^f Lib. viii. p. 545.

^g Loc. cit. p. 552.

REIS:

^a Tibiscus. ^b Aluta flumina.

C A P. XIX.

Transsilvaniæ, Valachiæ & Moldaviæ descriptio.

I.

Transsilva-
nia.

Transsilva-
nia opida.

Cibinium.

Transsilvaniæ Principatus, qui sylvis undique, unde ei nomen Latinum, & montium jugis clauditur, Hungaricè *Erdeli*, Germanicè *Siebenbürgen*, Saxonibus haud dubie à *septem opidorum numero* dictus est. Qua ratione etiam nunc Sarmatis seu Sclavis *Siedmgrodska Ziemia*, hoc est, *Septemcastrensis regio*, indigitatur. Postquam Saxones colonos recepit, cultius habitari cœpit. Namque opida in ea illi condiderunt, quæ in hanc diem clara sunt. ¹

II. *“Cibinium, sive Hermanopolis, vulgo Hermanstadt, caput Pro-*

R E I S K I I.

^a Transylvania regi Hungarico & Woywodæ suo ab regibus imposito diu subiecta provincia, sylvis undique ac montibus Carpathicis circumsepta, nomen suum ex ævo barbaro adsumit, tanquam quæ trans sylvas jaceat: Ita *Septemcastrensis* etiam ex media ætate dicitur, à septem castris sive burgis, urbibusque præcipuis, Germ. *Siebenbürgen*. Urbes enim & amplas & munitas, nec fumentario solum sed salino, pecuario, metallico, & vini proventu etiam felices continent: ^b Incolas vero trium generum alit, *nempe Saxones, Hungaros, Siculosque. Saxones* septem, quas vocant, fedibus divisi (*Sieben Städle*) non à Carolo M. ejecti, nec à Geisa, rege Hungarico huc deportati (quod Isthuansius in Hiſt. Hungar. sentit) nec miro Hamelensium puerorum exitu hue primas colonias duxerunt; Sed Ammianus Marcellinus ævo suo in Dacia Ostfalos, originis Germanicæ gentem tertio jamdudum seculo habitasse memorat. Confer heic Hornii Orbem polit. p. IV. in Transylv. *Hungari* cum Saxonibus conjuncta; *Siculi* ad fines Moldaviæ loca sejuncta incolunt, septem, uti loquuntur, fedibus distincti: ^c Sed mutata Resp. in Principatum A. 1512. desit,

quem ab rege suo Johan. de Sapolia Waywoda, Hungariam bello adortus obtinuit, regno tamen obnoxium futurum: Sed clientela Turcica & tributum, quod quinque imperialium myriadas excessit, annum post hac intervenierat, ^d Zatmaria eo ipso anno pace facta regno rursus Hungarico accessit: ^e Waradinum etiam obfessione diuturna & oppugnatione acerrima A. 1692. captum.

^f Wallachia minor sive *Transalpina*, Græcè *Mauroulachia*, & major sive *Cisalpina*, Græcè *Ungrelachia*, vulgo & *Moldavia*, hæc utraque Principatum Græcis Imp. debet, qui *Δεσπότας*, i. e. *Dominatores* vel *Despotas* imposuerunt suæ clientelæ deditos, sed Cpoli capta ^g Muhamedes II. Turcicus Imp. rejecto Dracole, Despota vel Waywoda *Wallachiam* subegit, novo posthac homine imposito, sibiique tributario. *Moldavia* autem regno Hungarico diutius subiecta, ob rebellionem sui Waywodæ perfidam Turcico adhaesit imperio: Hinc Turci quoque *Bessarabiam* occuparunt, Moldaviæ ademtam.

B U N O N I S.

^a i *Cibinium* sive *Hermanopolis*, ^a ex septem Saxonum urbibus prima est, ad Cibin

^a Transylvania. ^b Incolæ hujus triplices. ^c Principatus. ^d Zatmaria. ^e Waradinum. ^f Wallachia. ^g Moldavia. ^h Nunc Turcis tributaria. ⁱ Cibinium sive Hermanopolis.

Provinciæ est: ^a Alba Julia, Germ. *Weissenburg*, Hung. *Giu-*
lafeierwar, Principis superioribus annis sedes: ^b Claudiopolis,
German. Clausenburg: ^c Bistricia German. *Bistriz*, Hung. *Be-*
sterze: ^d Sciburgium, German. *Schiesburg*, Hung. *Segešwar*:
^e Mediesus, Germ. *Medwisch*, Hung. *Megies*: ^f Stephanopo-
lis, seu *Corona*, Germ. *Croonstadt*, Hung. *Breslaw*. ^g

Alba Julia;
 Claudiopo-
 lis.
 Bistricia.
 Sciburgium;
 Mediesus.
 Corona.

III. Quæ nunc duæ regiones Valachiæ ac Moldaviæ nominibus distinguuntur, superiori ætate uno ^h Valachiæ vocabulo censemabantur. Incolis *Woloska Zemla*, id est, Valachia terra, & gens ipsa *Wolochy*. Dividebatur autem tota Provincia in Majorem, & Minorem: Major postea ⁱ Moldaviæ nomen recepit:

bin rivum, inter paludes & piscinas partim in colle, partim in planicie posita, ædificis & propugnaculis superbens, magnitudine cum Vienna Austriæ comparatur. Hic cæteræ civitates conventus habent. Cives ex usu vini Chiragra plerumque laborant. Inde uno milliari distant fodiæ salinæ in *Wyzag-na*, Germ. *Salzburg*.

gans & valida est *d*; Cives hic purius loquuntur Germanice, quam in reliquis Transsilvaniæ civitatibus; sed ob aëris & aquæ vitium multi hic sunt strumosi, surdi, mutati, & fatui. Inde 4. milliaribus abest opidum ^j *Rodua*, ubi aurifodinæ.

^e ^k *Sciburgium* ad Kochel fl. sita non adeo munita est.

^l ^f *Mediesus* in interioribus partibus Transsilvaniæ est. Templum habet in monte munitione pro more gentis.

^g ^h *Stephanopolis* in postrema Transsilvaniæ parte intra montes amoenissimos sita mœniibus & arcibus editis munita est. Tribus suburbis amplissimis gaudet; quorum unum Bulgari, alterum Hungari, Saxones & Ciculi tertium inhabitant. In Transsilvaniæ finibus quoque est ⁱ *Waradinum*, supra memoratum, quod à Turcis expugnatum est anno 1660. itemque i *Zatmaria* opidum munitionis, quod à perfidis praefidiariis militibus Abaffio Transsilvaniæ Principi venditum est anno 1664. Cæterum multi *Valachi* per universam Transsilvaniam sparsi, ac præcipue montana versus ^k *Valachiam* incolunt; itemque regionem exiguum, ubi *Haczag*, opidum *Haczag*.

^l ^b *Valachia* ista e ad fluvium, qui vulgo Nießter f appellatur, Pontumque Euxinum sepe extendit.

^l ¹ ^l ^m *Major*, qua *Moldavia* à *Moldave* fluv. nomen habet, versus Pontum porrigitur, eique annumeratur *Bassarabia* g regione.

^a Alba Julia. ^b Claudiopolis. ^c Bistricia. ^d Rodua. ^e Sciburgium. ^f Me-
 diesus. ^g Stephanopolis. ^h Waradinum. ⁱ Zatmaria. ^k Valachia.
^l Valachia Major.

pit: «Minori Valachiæ titulus remansit. Quæque suo parebat Principi seu Duci, quem Sarmaticæ gentis vocabulo, *a Waywodam* appellant; Polonis quondam utraque stipendiaria. Nunc partem Hungariæ Rex, partem Turcarum Imperator tenet. Valachiæ caput ac sedes Waiwodæ est *Targowisko*: reliqua loca sunt *Brailaw* & *Dombrowitza*. Moldaviæ caput est ac Waiwodæ sedes *Czukaw*: reliqua opida sunt, *Margosast*, *Tarisko*, *Moncastro*.

Moldavia.

gio in qua *Moncastro* *b* opidum.

x ^a Minor versus Danubium extenditur.

HEKELII.

b Vel *Brasso*.

c Est & Plinio Lib. v. *Hist. Nat.* c. xxiv. p. 74. lin. 12. seq. *Cappadocum*, sive *Cappadocia* Urbs.

d *Hungar*is, *Sambuco* teste, *Bessereze*; *Germanis* verò *Noefn* dicta.

e Aliis *Valagnia*, aliis quoque *Flacia* dicta.

f *Ister*.

g Seu *Bessarabia*.

h Seu *Chermen*.

tributum dat Turcarum Imperatori, qui hodie pro suo arbitrio Valachis Princepem imponit. Cæterum Moldavia fertilis est & valde rigua, vinum fert generosum. Nec desunt auri ac argenti fodinae; verum nemus scrutatur. Equos nobiles inde abducunt Turcæ. Sunt verò Moldavi Valachis humaniores; equites operam in bellis conducti Turcis i. *Valachia* silvestris licet sit, vino tamen & frumento abundant; magnos alit greges ovium & boum; qui per Hungariam & Germaniam venduntur: Iстorum egui habentur vegeti a claboris patientissimi. Sunt autem Valachi pastores, bubulci, subulci k, ac in bello feroce.

HEKELII.

i Vinum etiam *Malvaricum*, quod ex *Critâ* in *Poloni*am & *Germani*am deportatur, per hanc Regionem transit, unde ex hoc *Waiwodâ* magnum vectigal recipit.

k Et ut plurimùm animo instabiles, iracundi, otio indulgentes.

a *Moldavia Minor*. *b* *Moldavorum & Valachorum mores*.

C A P. XX.

Tattaria* minor; ubi Taurica Chersonesus.

*Tattaria
Europæ,*

TAttarorum nomen longe latèque per Asiam & Europam dispersum est; cuius limites postea in Asiâ dicemus; at

I.

(^aSic scribendum, quanquam usus prævaluit ut voces *Tartaria* & *Tartari* frequentius ab omnibus ferè populis usurpentur. Usum emendare conatus est Scriptor nuperimus qui evulgavit *Histoire des Tatars*, id est *Historiam Tartarorum*. quo successu tempus docebit. Animadvertisendum est, e *Tartaria* gentes prope innumeræ in Asiam & Europam ita migrasse, ut non *Tartaria* sola, sed & *Indiarum imperium*, *Perficum*, *Turicum* atque alia regna non pauca à *Tartarorum* poteris nunc regantur.)

nunc de parte agamus, quæ *Tattaria Europæa* sive *Minor* di-
citur.

sive *Minoris*
fines.

II. *Tattaria* igitur *Minor*, sive *Præcopensium* *Tattarorum* regnum, est ea Scythia Europæa pars, quæ fluviis *Borysthene* & *Pſola* ac *Desna* (quæ duo in Borysthenem exeunt) & *Tanai* minori, vulgo *Donetz*, ipsoque *Tanai*, *Mæoti* palude ac *Ponto* cingitur.

III. Quinam antiquitus populi has oras incoluerint, supra demonstratum est. Cæterum omne litus hujus tractus Græcorum coloniis juxta atque monumentis inclytum fuit: maxime vero ^{Incolæ Tari-} *Taurica Chersonesus*, non minus quam ipsa Græcia celebrata. In hac Græcorum urbes claræ, ^{parte} *Panticapæum*, nunc vulgo *Pontico*; ^{parte} *Cimmerium*, in medio Chersonesi; ^{parte} *Taphros*, nunc ^{Panticapæum.} *Cimmerium.* ^{Przekop,}

Tari-
taria mino-
ris.

Panticapæum.
Cimmerium.

REISKI.

^a Nomen & genus *Tataricum* Europæam Scythiam pervasit, ex Asiatica traditum, & illud quidem A. C. 930. circiter in Historia tum *Arabica*, tum *Graeca* Latinaque coepit inclarefcere. Id vero gentile apud Barbaros cognomen fuit uni ex Mogulensis nationi proprium **תַּתָּר** *Tatar*; Denique reliquis eorum gentibus cunctis commune adeo factum, ut per Europam & Asiam latissime nunc pateat. ^b Europæa vero *Tataria* duplex hominum genus continet, ^c *Nagayense*, minori *Tanai* vicinum, alterum *Precopense*, in ^d *Taurica Chersoneso* habitans; Duobus his generibus accedunt *Tatari Czukovienses*, Russiæ propinquæ & *Budziakenses*, Moldaviæ propiores. Tota regio plana, ut plurimum inculta, horrido aëri & ventorū injuriis exposita: Chersonesus cultior 140. German. milliaria suo ambitu, octo urbes, & octo millia *Coy*, i. e. Pagorum continent. Urbes duæ, *Caffa* munitionissima, *Tatariæ clavis*, & *Affaca* Sultan. Turcico subsumt: Isthmus alicubi vix milliare Germanicum æquat. ^e Gentem heic Tauricam quæ sermone, moribus, ore ipso corporisque habitu Germanos referat Busbequiis in Epist. IV. refert. ^f Tota hæc *Tattaria* A. 1400. sui juris facta Chamum sibi proprium creavit, cui sedes frequentior *Baccaſarai* (alias *Boſtan ſerail*) rarior autem *Kri-*

ma placet, rarissima, ubi thesauros recondidit, *Mancup*. Demum vero ab Amurafie III. subacta, & Chamus eliso gutture necatus A. 1584. periit, successore, quem victor imposuit, dato. Conf. Dreschleri Chronicon cum nostris annotationibus p. 92. seqq.

BUNONIS.

^g *Chersonesus* illa *Taurica* b Ponto Eu-
xino undique & Palude Mæotide cincta est, hanc ab illo ſejungit, vel potius utriusque aquas conjungit ^h *Bosporus Cimmerius*. Pe-
ninsula hæc angusto Isthmo continentis adhærens, à Septemtrione in Euxinum Pon-
tum procurrit, ſequè paulatim dilatans, duo efficit promontoria; alterum in Ortum, ubi *Theodosia* urbs; alterum in Occasum. Tum paulatim attenuatur in id promontorium, quod *Arietis Frontem* vocant, quodque in Pontum prominens, Minoris Asiae litoribus obvertitur.

ⁱ *Panticapæum* sive *Panicapæa*, à vi-
cino flumine *Panticape* nomen habens, ad Bospori introitum est opidum longe validif-
sum, olim à Milesiis conditum. ^j

^k *Cimmerium* d opidum Plinius e trans
fretum collocat; à quo *Bosporus* cognomen
habet.

^l *Taphros* vel *Taphroe* in iſthmo Cher-
ſoneſi collocatur. Auspiciis Trajani Impe-
ratoris olim capta est.

○○○ ^m *Theos*

^a *Tatariæ origines*. ^b *Tattaria Europæa* duplex. ^c *Taurica Chersonesus*. ^d *Gens*
ortu German. ^e *Tattaria* sui juris. ^f *Chersonesus Taurica*. ^g *Bosporus Cim-*
merius. ^h *Panticapæum*. ⁱ *Cimmerium* op. ^j *Taphros*.

Theodosia.
Tattaria
divisa.

Tattaria
Præcopensis
& Crimæa.

Przekop, & ^a Theodosia, nunc Kaffa. ^a

IV. Scythæ in universum tenuerunt; at postquam ^c Tattari, ex Asia profecti occuparunt, Tattaria dicta est, Minorque cognominata, ad differentiam Majoris quæ est in ipsa Asia.

V. Divisa est in Præcopensem, & Crimeam. Præcopensis, quæ Sarmatis Przecopska dicitur, est ipsa Chersonesus Taurica, à Przekop^b, id est, fossa, quæ in Isthmo facta est, seu ab opido ejusdem nominis huic apposito, cognominata. Crimea, Krymska incolis, est reliqua pars extra Chersonesum, à Krym opido, quod olim Cremnos, dicta. At quia imperii sedes est in Chersoneso, ⁿ tota Tattaria Minor Præcopensium Tat-

^s ^a Theodosia f olim urbs potens, à Genuenisibus frequentata, à Muhammede II. capta est anno 1475. Genuenisibus quibusdam auro corruptis. Hodie præfecti Turcici seu Beglerbegi sedes est.

^c Tattari g, qui hodie eas incolunt regiones, iisdem fere sunt moribus, quibus olim Scythæ. Nam neque fixas sedes vix habent, pecora & armenta sua cum totis familiis sequuntur, uxores liberosque in plaustris secum ducunt. Et hi cæteris, qui in opidis degunt, longe nobiliores se existimant & præstantiores; quippe quorum virtus fumafis non queat contineri urbibus, & sine quorum custodia isti salvi esse non possint. Videtur igitur Tattari isti non genus, sed nomen tantum mutasse.

HEKELI:

^a S. Capha.

^b Quam Ptolemeus inter quinque illas insigniores Chersoneos, vel Cherrenos in ordine quartam locavit.

^c Stephanus dicit, hanc Urbem esse conditam ab Æta Filio, cui Agathenus, Scytharum Rex, locum istum donaverat, et quece cæterarum verè Metropolin.

^d Olim Cerberion.

^e Lib. vi. c. vi. p. 83. lin. 41.

^f Demostheni dicta Teudesia.

^g Vel Tartari.

BUNONIS.

ⁿ ^b Tattaria admodum fœcunda est &

ferax, etiam extra Tauricum; quanquam non satis diligenter colatur: ut ex agris quinquagesimum saepe redeat granum frumenti; & milii centesimum. Equos Tartaria habet exiguos & frigidos, sed duros & laboris patientissimos: ac boves magnos & pinguis, præcipue ad Boryshenem fluvium, quem ajunt melle fluere, quoniam ex mellifera veniat regione; & lacte ob læta pacua, quæ circa istum sint fluvium. Tauricam illam Chersonesum medianam secant montes ardui & horridi in partem Septentrionalem & Australiem. Est vero Tartarorum gens copiosa, ac frequens, ob plures, quas ducunt, uxores. ^c Memoratur Tartarus, qui quadraginta liberos uno anno ex diversis suscepit uxoribus. Laborem, sitim ac famem facile ferunt Tartari, carne & lacte vescuntur equino, capitibus equinis i præcipue delectantur k. Terram colere indignum putant homine; fixas non habent sedes; armenta sua cum totis familiis sequuntur, latissimos campos inter Boryshenem & Tanaim, pacuis subinde mutatis pervagantes: neque enim diu in eodem permanent loco; ac inimicis suis precantur, ut diu in uno hærent loco, quemadmodum Christiani. In vestitu nullus luxus, sed frides apparent. In præliis fugam simulantes tela sua à tergo petrite mittunt: & exspiraturi calcibus & dentibus pugnant; & tum maxime timendi, quum moriuntur. In bello captos Turcis vendunt, aut sibi servant, præcipue virgines: sunt enim valde libidinosi. Senes ve-

ri,

^a Theodosia. ^b Tattarici soli natura. ^c Tartarorum mores.

Tattarorum regnum appellatur. Ipsa gens fera, atrox ac rapida,

rō juvenum telis conficiendos, decollandos aut lapidibus obruendos, objiciunt; & iis est Juventutis ludus. Plerique Tartari athei sunt, ad corporis voluptates omnia referentes: cæteri Muhammedis sequuntur imposturas. Sponsus aut sponsa si ante matrimonium consummatum moritur, ridiculis ceremoniis effertur. Mortuos suos terra obruunt; quum cæteri Tartari aliam habeant sepeliendi consuetudinem. Urbes verò Tartarorum, ac præcipue Caffam, multi incolunt Christiani, Armenii & Judæi, quibus suis permittitur vivere legibus. Princeps Tartarorum iis nuncupatur, *Kan*, seu *Han* & *Cham*, id est, *Rex*, qui ad cxx. millia, ac sèpe ad cc. millia equitum educere solet. Anno Christi 1584. Tartaria haec in Provinciæ formam redacta est ab Amurathe; & Tattari antehac liberi & indomiti, ex Ottomannorum sociis, istorum facti sunt servi. *Chytr. Sax. lib. xxvi.* Sedes *Chami* Tartarorum in Chersoneso hodie perhibetur esse *Kalla l. Job. Antonius Maginus commentar. novar. Geogr. Tabul.* de his ita scribit. Viets immundissimi ac folidi sunt, (*Tartari*) mappis enim non utuntur, non mantibus, nisi perpauci: bibunt aquam, lac, cerevisiam ex milio coctam, Vinum apud eos ut plurimum non nascitur: advectum sicut cæteri homines, avidissime bibunt, usque ad ebrietatem, quæ apud eos gloria. Laudant acetosum lac, quia stomachum eorum confortat, & medicinæ purgativæ vim habet. Herbis variis, maxime autem iis, quæ juxta Tanaim crescunt, suaviter vescuntur, & inter cæteras magnificiunt herbam, quam *Paltracan* vocant, quæ maxime eos nutrit, vi goremque eis præstat. Quam igitur hæc herba fructum producit, libenter Tartaria sua deserta & solitudines permeant, in quibus nihil pro victu inveniuntur. Nam si alium victum non habent, hæc sola herba iis sufficit, quam frequenter inveniunt, & super currus & equos eam deferunt. *Sigismundus ab Herberstein rerum Moscoviticarum Commentar. tradit sequentia.* Tartari, scribit ille, in hordeis m dividuntur, in quibus Sawolhenis horda & celebritate & multitudine primas tenuit: nam reliquæ hordæ omnes ex ea originem traxisse dicuntur. *Horda* autem illis conuentum, seu multis in dinero n

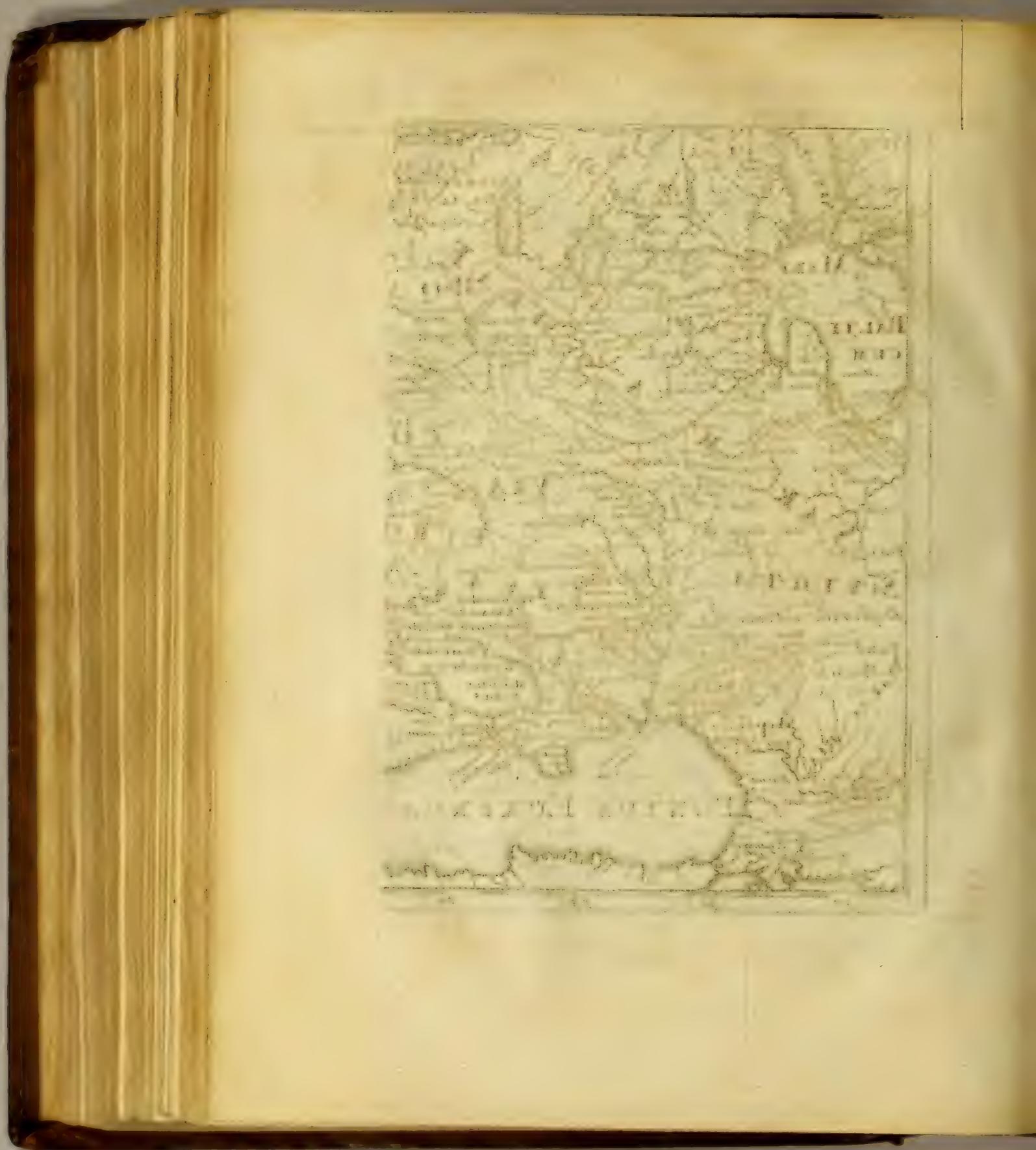
significat. Quamvis autem quælibet horda peculiare nomen habeat, scilicet *Sawolhen-sium*, *Præcopensis*, *Nahaisen-sium*, & aliæ multæ, quæ omnes Mahomedani sunt: Turcas tamen se vocari ægre ferunt, probrique loco ducunt. Sed *Besermani* appellari gaudent, eoque nomine & Turci se appellari volunt. Ut autem varias longe latèque provincias Tartari incolunt; ita etiam moribus, ipsoque vitæ genere non in omnibus conveniunt. Homines statura mediocri, lata facie, obesa oculis intortis & concavis, sola barba horridi, cætera rasi. Insigniores tantum viri crines contortos, eosque nigerimos secundum aures habent, corpore valido, animo audaci: in Venerem, eamque præpostoram, putres, equis aliquique animalibus quoque modo interemptis suaviter vescuntur: demptis porcis, à quibus lege abstinent. Inediæ somnique adeo patientes, ut toto nonnunquam quadruplo ea perferant, laboribus necessariis nihilominus intenti. Rursus aliquid forte ad vorandum nacli, supra modum se ingurgitant, eaque crapulâ priorem inediā quodammodo refarcunt, nihil reliqui facientes: atque ita cibo laboribusque obruti triduo, quadruplove perpetuo dormiunt. Quos sic altum dormientes Lithuaniae & Rutheni, in quorum regionem derepente irruunt; prædasque inde abigunt, insequeuti, omni amoto metu paßim sine excubiis, ordine, cibo, somnoque sepultos opprimunt incertos. Equitantibus porro si famæ sitisque molestia fuerit, quibus infident equi, venas solent incidere, haustoque eorum sanguine famem pellunt, atque iumentis hoc prodeste putant. Et quoniam incertis omnes ferè vagantur sedibus, stellarum, in primis verò poli arctici, quem ipsi sua lingua *Seleznikoll*, hoc est *ferreum claram* vocant, aspectu cursum suum dirigere solent. Læcte equino in primis delectantur, quod eo homines & fortis & pingues fieri credunt. Herbis quam plurimis, præferunt iis, quæ circa Tanaim crescunt, vescuntur, sale paucissimi utuntur. Horum reges, si quando suis commeatum distribuunt, quadraginta hominibus vaccam unam aut equum dare solent: quibus mactatis, intestina præstantiores tantum sumunt, ac inter se dividunt, quæ ad ignem eatenus calefacta, ut

da, non in opidis vel civitatibus, sed campis ac silvis vaga agit.
Unius.

adherentia stercora decui possint abstergi-
que, vorant. Non solum autem digitos
pinguedine unctos, sed etiam cultum li-
gnumve, quo stercus deterium fuerat, fau-
viter lingunt, fuguntque. Capita equorum,
ut apud nos aprorum, in deliciis habentur,
praestantioribusque tantum apponuntur. E-
quis cervice depressa; pulsisque, sed for-
tibus abundant, qui æque inediā labore-
que bene ferre possunt; ramisque & corti-
cibus arborum, herbarumque radicibus, un-
guis è terra excusis, evulsiisque aluntur. His
ita ad laborem assuefactis Tartari commo-
dissime utuntur: ajuntque Mosei, pernicio-
res hos sub Tartaris, quam sub aliis esse.
Hoc genus equorum *Pachmat* vocant. Sel-
las stapedesque ligneas habent, nisi si quas
alias à vicinis Christianis rapuerint, aut eme-
rint. Et ne equorum dorsa alterantur, gra-
mine, seu arborum foliis eas sufficiunt. Flu-
mina transnatant: qui si forte fugientes in-
sequentium hostium vim extinuerint, sella-
lis, vestibus, aliisque impédimentis omni-
bus abjectis, armis tantum retentis, effus-
sime fugiunt. Porò arma illorum sunt ar-
cus & sagitta; framea apud eos rara. Pu-
gnam cum hostibus eminus audacissimè ine-
unt: in qua tamen non diu perseverant; sed
simulata fuga hostibus insequitibus, occa-
sione data, primum in eos à tergo tela tor-
quent: dein conversis derepente equis, in
dissipatos hostium ordines denuo impetum
faciunt. Cum in patentibus campis pugnan-
dum est, hostemque intra telijactum habent,
non structa acie prælium ineunt; sed sinuo-
so agmine in gyrum, quo certior & liberior
hostem jaculandi via pateat, circumferun-
tur. Estque euntium & redeuntium mirus
quidam ordo, in quam quidem rem ducto-
res, quos sequuntur, harum rerum peritos
habent; qui si vel hostium telis itcī succu-
buerint, aut forte metu percussi in ducento
ordine aberraverint, tanta totius exercitus
fit confusio, ut nec amplius in ordinem re-
duci; nec tela in hostem torquere possint.
Hoc genus certaminis ipsi à rei similitudine
Choream appellant. In angustiis autem si forte
decertandum est, nullus hujus stratagematis
est usus, atque ideo fugae se mandant: quo-
niā nec clypeo, nec lancea, nec galea
muniti sunt, ut hostem in stataria pugna fu-
gire possint. In equitando hunc morem

servant, ut contractis in sellam fedeant pe-
dibus, quo facilis in utrumque latus se pos-
sint convertere: &, si quid forte delapsum,
de terraque tollendum fuerit, stapedibus
innixi, nullo negotio tollunt; in quo adeo
exercitati sunt, ut etiam curteibus celeri-
ter equis id efficiant. Hastis impetiti in al-
terum latus ad declinandum ictum adverfa-
ri subito se demittunt: alterā duntaxat ma-
nu pedeque equo adhærente. Dum vicino-
rum provincias infestant, qui que duos aut
tres, pro opibus, equos secum ducit, ut uno
scilicet defatigato, altero ternove uti pos-
sit, lassos interim mana ducunt. Frenae le-
vissima habent, flagellis pro calcibus utun-
tur. Castratos tantum equos habent, quod
tales arbitrantur plus laboris inediæque ferre
posse. Vescimenti isdem tam viri quam
sceninæ utuntur, nec in cultu à viris quic-
quam differunt, nisi quod caput velo linea-
tegant, caligisque itidem lineis nautarum
maritimorum instar utantur. Eorum regi-
næ dum procedunt in publicum, facies sol-
lent obtegere. Reliqua turba, que in cam-
pis passim degit, vestes ex ovium pellibus
confectas habent: quas non mutant, nisi
longo usu prorsus attritæ, laceræque tue-
rint. Uno in loco non diu commorantur,
rati gravem esse infelicitatem, diu in eodem
loco hærere. Unde irati quandoque libe-
ris, grave malum imprecantes solent dicere:
ut eodem in loco perpetuò tanquam Christi-
anis hereas, propriumque factorem baurias.
Quare de patris uno in loco pascuis, cum ar-
mentis, uxoribus & liberis, quos in plausis
secum circumferunt, alio inmigrant. Quam-
vis hi, qui in opidis & urbibus degunt,
aliam vivendi rationem sequantur. Si bello
aliquo graviore implicantur, uxores, liberos,
senesque in loca collocant tutiora. Iustitia
apud illos nulla: nam ut quisquer aliqua
indiquerit, eam ab altero impune rapere po-
test. Si quis apud judicem de vi, illataque
injuria conqueritur, reus non negat; sed ea-
re se carere non potuisse dicit. Tum Judex
hujusmodi proterre solet sententiam: si tu
vicissim re aliqua indiqueris, rape ab aliis.
Sunt qui dicunt, eos non furari: an vero
furentur, aliorum esto judicium: certè ho-
mines rapacissimi sunt, nempe pauperrimi,
ut qui alienis semper inhant, aliorum pe-
cora abigunt, homines spoliant, abducunt
que,

Unius regis Imperio parent, cuius regia est *Przekop.*

que, quos Turcis aliisque quibuscumque avertendunt, aut redimendos concedunt, pueris tantum servatis. Civitates & castra raro oppugnant: villas, pagosque comburunt, adeoque de illatis damnis sibi placent, ut, quo plures provincias defolaverint, hoc se regna sua ampliora redditisse putent. Et cum quietis impatientissimi sint, mutuo se tamen non interimunt; nisi reges inter se dissideant. Si in diffensione aliqua quispiam occidatur, autoreisque sceleris capti fuerint, equis, armis, vestibus tantum ablatis, dimittuntur. Homicida porro, accepto vili equo & arcu, his verbis à judice dimititur: *I, & rem tuam cura.* Auri argenteique apud illos usus extra mercatores fere nullus: rerum tantum permutatione utuntur. Quod siquid pecunias ex rebus venditis vicini corraserint, ea Moscovitæ vestes aliaque vita necessaria emunt. Fines inter se (*de campobribus Tataris loquer*) nullos habent. Erat aliquando à Moseis pinguis Tartaris quidam captus, cui cum Moseus dixisset: *Unde tibi, canis, tanta pinguedo, cum non habeas, quod edas? Cur non habeam, inquit Tatarus, quod edam; cum tam vastam ab Ortu usque ad Occasum terram possideam? ex qua nonne affatim nutriti possum; tibi potius, qui tam parvam orbis portionem tenes, &*

quotidie pro illa contendis; deesse puto quod edas.

H E K E L I I.

b Vel *Brezczop*, vel *Prucuplii Slavonica* Lingua.

i Quæ tantummodo *præstantioribus Viris* apponuntur.

k Vorant & suaviter Carnes aliorum Animalium quoquomodo interemtorum semi-coctas, præterquam *Porcorum*, à quibus, Lege sic postulante, abstinent, qui *Mahometani* sunt. Vescuntur etiam sanguine equino, & per se & cum Misso permixto hauriendo interdum sanguinem è venis incisis Equorum, quibus infident, si equitantes à Fame & Siti molestentur.

l Notandum autem, quod *Martinus Bro-niovius Descriptionem TARTARIÆ Coloniae A. CHR. M. D. XCV.* in fol. editerit, Eorumque Bellum *Martinus Martinius* apposite satis descripsit, qui Liber editus est *Amstelodami cum Figg: æneis A. CHR. M. DC. LV.* in 12.

m Quemadmodum fortè olim *Ebrei* in Tribus.

n Sive *Cætum hominum.*

o Pectore & Scapulis ampli, Naso simi, colore tetri & deformes.

C A P. XXI.

Sarmatia Europaea. I.

I.

Ultimi Europæarum gentium fuere *Sarmatæ^a*, Græcis ^{Sarmatæ} ^{fines.} dicti *Sauromatæ^b*, regionem totius Europæ latissimam in- colen-

R E I S K I I.

^{1.} *s*armatia hodierna toties perlustrata nostram non fugit notitiam, uti vetus illa Romanorum Græcorumque cognitionem effugerat. Nam quantis in tenebris cuncta

Sarmatica latent, si priscos solum Auctores confulas? Romani solos regionis fines, non viscera penetrarunt: Græci nunquam huc ausi excurrere, nedum arma huc sua convertere. Interim haud absurde Plinius Libr.

Ooo 3

VI. c. 7.

^a Sarmatæ ab Medis orti.

colentes, in Scythiam quoque Europæam protensi: quin etiam in Asiam usque ad Hyrcanum mare nomen eorum pertinebat; ubi *Sarmatæ Asiatici* dicebantur.

Sarmatæ.

Sarmatæ
magnitudo.Sarmatæ
partes.Sarmatæ
populi.

Venedi.

II. Sed *Europæe Sarmatiæ limites* fuerunt, ab *Occidente* *Vistula* amnis, *Suevicum* mare, *Finnicus Sinus*, & linea ab hoc Sinu ad *Sinum Granicum* sive lacum *Album* perducta; quibus à *Germania* separatur; à *Septentrione* *Oceanus Sarmaticus*, sive *Mare Concretum*: ab *Ortu* idem limites qui *Euro-*
pæ: à *Meridie Mœotis* palus, *Isthmus Tauricæ Chersonesi*, *Pontus*, *Ister*, & *Hierasus*; dein *Carpatici montes*, ubi in cu-
neum inter *Patissum Istrumque* procedit.

III. *Longitudo* ejus porrigitur ab *Istri* ac *Patissi* confluentibus ad *Obii** ostium mill. German. *I*XL. *Latitudo* vero inter *Rha* fluvium & dictum *Sinum Granicum* *CCCLX*.

IV. Complectitur hodie *Moldaviæ* partem, inter *Tyram*, *Istrum* & *Hierasum* amnes; *Hungaria* partem inter *Patissum* & *Istrum*; *Poloniæ regnum* ultra *Vistulam*, *Borussiam*, *Livoni-
am*, *Lituaniam*, *Russiam Albam*, hoc est, *Magni Ducis Mos-
coviæ imperium*, & *Minoris Tattariæ partem*, quæ *Cremea* dicitur.

V. *Populorum* in universa *Sarmatia Ptolemæus* complura nomina recenset. At ut regio hæc Romanis pariter ac Græcis parum nota, sic illa incerta. Clarissimi tamen ac notissimi, præter eos, quos in *Scythia Europæa* explicuimus, erant *Germanis contermini* a *Venedi*, qui nunc sunt *Livones*, *Borussi* ac

Polo-
VI. c. 7. Dein Tanaim colunt Sarmatae, in-

quit, Medorum, ut ferunt, soboles, & ipsi
in multa genera divisi. Pomponius quoque
Mela Lib. IV. c. 3. *Sarmatae gens habitu ar-*
misque Parthis proxima. Quoniam ergo
Media & Parthia plurimum conveniebant,
Bochartus ideo conjectat, dici *Sarmatos ex*
Chaldæo idiomate שָׁרָמָתָה Sar-Madai
quasi *Medorum reliquias*: Ut ad unum ex
Japheti filiis patentem, ad Madai nempe
Gen. X. v. 2. referantur. Sed hæc εἰδόξως
omnia dicta sunt.

BUNONIS.

a *Venedorum* vestigia videntur esse reliqua
in *Livoniae* opido *Wenden*; itemque in *Curi-*
landiae opido *Windau*. *Sinum* etiam acco-
luere *Codanum*; unde ea in parte appellatus
Sinus Veneticus. In *Pomerania* quoque est
Wenden, & *Vinidorum Marchia*, quæ *Venedi*
olim migrarunt. Magna igitur olim fuit Ve-
nedorum d' natio.

HEKE.

a Et denominati.

(* *Europam ad Obium non pertingere, & flumen illud totum in Asia fluere jam mo-*
nimus, cum de veris *Europæ Asiæque* limitibus disceptabatur. *Fons erroris* ille est quod
Cluverius *Obium* esse *veterum Carrambycem* crediderit, quæ summa est *hallucinatio*. *Ca-*
rambyce Veterum, vix scimus ubi ortum, ubi ostium haberit, at si nomen hodiernum
proferendum est, dicemus hodie *Dwinam* nuncupari quæ se in *mare album* circa sancti
Michaelis Archangeli civitatem, vulgo *Archangel*, exonerat.

Poloni, inter Vistulam, Lituaniā & Podoliā, tum Jazy- ^{Jazyges}
ges inter Istrum & Patissum, quos Ptolomaeus *Metanastas* co-
gnominat, id est, *Vagos*: Plinius *Sarmatas* affirmat: Tabula
itineraria *Sarmatos Vagos*.

H E K E L I R.

a. Ab oculis *Lacertarum*.
b. Vel *Saurommate*.
c. Σαυρός enim *Lacertam* & ὄψα oculum
denotat.

d s. *Vindelicorum*, uti *Straboni* Lib. IV.
Geog. p. 374. seq. & Lib. VII. p. 535. pla-
cet, sive *Vindilorum* *Plinio* Lib. IV. H. N.
c. XIV. p. 61. lin. 29. vel aliis *Vandalorum*

C A P. XXII.

De incolis Sarmatiæ, flaviis ac montibus: item de Hyperboreis.

I.

Ens quidem universa Græcis dicta fuit, habitu, armis, mo- ^{Sarmatizans}
ribus vivendique ratione Scythicæ ac Parthicæ similis; ^{colz.}
ideoque ejusdem originis cum his fuisse conjicere licebit. Ve-
rum, quum sibi ipsis dicti sint *Russacy*, & ad *Riphæos* usque ^{Riphaces}
montes incoluerint, eosdem esse credibile est, quos Mela *Ri-*
phaces appellat, tanquam posteri *Riphati* Noachi abnepotis.
Cæterum de rebus gestis ipsorum, antequam sub Slavorum
nomine nosci coeperunt, parum in veterum monumentis re-
peritur. I.

II. Flumina in Sarmatia, præter ea, quæ in Pontum deflue- ^{Sarmatia}
re ^{fluvii.}

R E I S K I I.

I. Sic conjectura Cluverii fert illud, quod superius paulo nostra locis Auctorum veterum duobus nixa. Nunc Justinum addimus ex Lib. 41. *Sermo Sarmatis inter Scythicum Medumque medius*, ex utroque mixtus^a. Gentes igitur affines fuerint oportet, quia sunt ejusdem originis, cuius Parthi Medique fuerunt, ejusdem patris Madai progenies. Quid igitur cum *Riphate* Noachi abnepote? *Riphaces* Pomponiani, si qui extiterunt, unam è Sarmatis gentem constituant. *Riphæa* vero juga polo Arcticō vicina ab Europæis Sarmatis nimium quantum distant. Flumi- na non tangam, sed ^b juga Carpathica, è

quorum dissolutis per caniculares nivibus, magna que hinc vaporum copia exorta ^c E-
teſia naſcuntur, regionibus quidem nostris, cæteris occidentalibus, sed Græcia ac terris vicinis, quibus illi montes ad Boream jacent, annuæ, quin propriæ. ^d De Hyperboreis Poëtae Græci ac Geographi portentosa sibi somnia formarunt: Quæ dum Plinius ex alieno sensu repetit Lib. VI. c. 12. acute, *ſi credimus*, addit, gentemque hanc fabulosis celebratam miraculis notat. Olaus tamen Rudbeckius in Atlantica sua fabulam recoxit, & Sueoniam vel Suediam suæ hanc applicare studuit.

B U

^a Sarmatica gens ex Madao non Riphate. ^b Carpathica juga. ^c Quorum Eteſiae.
^d Hyperborei.

Chronus.

Turuntus.
Chesinus.
Clylipenus
sinus.
Granvicus
sinus.

Sarmatiae
montes.
Carpates.
Riphæi five
Obii.

Hyperborei.

re diximus, fuere, *Suevicum* mare sive *Codanum* Sinum petentes ^a *Chronus*, vulgo Germanis accolis *Mämmel*, Polonis *Niemien*: ^b *Rubo* in Venedicum Sinum, qui nunc accolis der *Riegischbodem*, prope Rigam sese exonerans; nunc *Duina* Polonis, die *Dune* German. *Turuntus* in Moscovia, nunc *Weli-karzekä*: & *Chesinus*, in Clylipenum sive Granvicum Sinum sese evolvens: nunc Russis accolis *Lowat*, & postquam emensus aliquod spatium, *Wolchow*.

III. Montes sunt, *Carpates*, nunc *Krapak*, Poloniā ab Hungaria submovens: *Riphæi*, qui & *Obii*, à Sinu Albo ad Obii ostium extensi; Russis sive Moschis nunc *Weliki Hameny poyas*, id est, *magnum lapideum cingulum* dicti, quia orbis cingulum eos perhibent.

IV. Sed operæ pretium fuerit hoc loco cognoscere ea, quæ de *Hyperboreis*, fabulosis celebrata miraculis gente, veteres tradiderunt. Hos alii Europæ, alii Asiæ dederunt, plerique utriusque. Fuerunt (si fuisse credimus) supra LX. gradum in litore Septemtrionalis Oceani, ultra Aquilonem (unde & nomen eis à Græcis quæsitus) Riphæosque montes, sub ipso siderum cardine. Regio aprica, felici temperie, omni afflato noxio carens, per se fertilis. Cultores justissimi, & diutiùs quam ulli mortalium, & beatiùs vivebant. Quippe festo sem-

per

BUNONIS.

^a ^a *Chronus* ex Russia Alba ortus per Lituaniam partemque Samogitiæ decurrit, Grodnow aliaque opida rigat; & Vilna fluvio ad Kowinow recepto, inde porro in lacum Curonensem influit, ad cuius ostium Prussiae castrum munitissimum idem cum flumine nomen habet, vocaturque *Memel*. ^a

^b ^b *Rubo* in Russia exoritur, *Polotzkum*, *Dunenburgum* & *Kokenhausen* alleit, priusquam ad Rigam mare subit Balthicum. In Sarmatia hac quoque est ^c *Borysthenes* fluvius vulgo *Nieper*, qui in Russia supra Smolenskum ortus, post longa confecta spatia, in Pontum Euxinum decurrit. Infulas habet, in quibus plebeji ex opidis & pagis Palatinatus Kiovensis & Braslavensis congregati, nomina sua militiae dant gratis, qui se ^d *Cosachi* vocant, in vicinas regiones & Turciam excurrunt, Pontum Euxinum infestantes. Numerus eorum ad quadraginta

millia ex crescit; qui deinde omnes ferè in hiberna abeunt, paucis in custodiā insularum istarum relictis, ne ab hostibus occupentur. Militant hi absque stipendiis, sola præda contenti. Solet tamen Rex Poloniæ iis certam pecunia summam ad arma paranda & reficienda donare. Habet etiam hic fluvius cataractas & præruptos scopulos, per quos aquæ cum ingenti fragore decidunt. Clariores in Sarmatia hac fluvii porrò sunt *Donajecius*, *Varta*, *Notessius*, *Niesler*, *Bugus*, *Prutus*, *Bobus*, *Pripetus*, *Narva*, *Drevantia*, *Berefina*; item *Ocka* & *Vogga* in Moscovia, omnes ferè navigabiles.

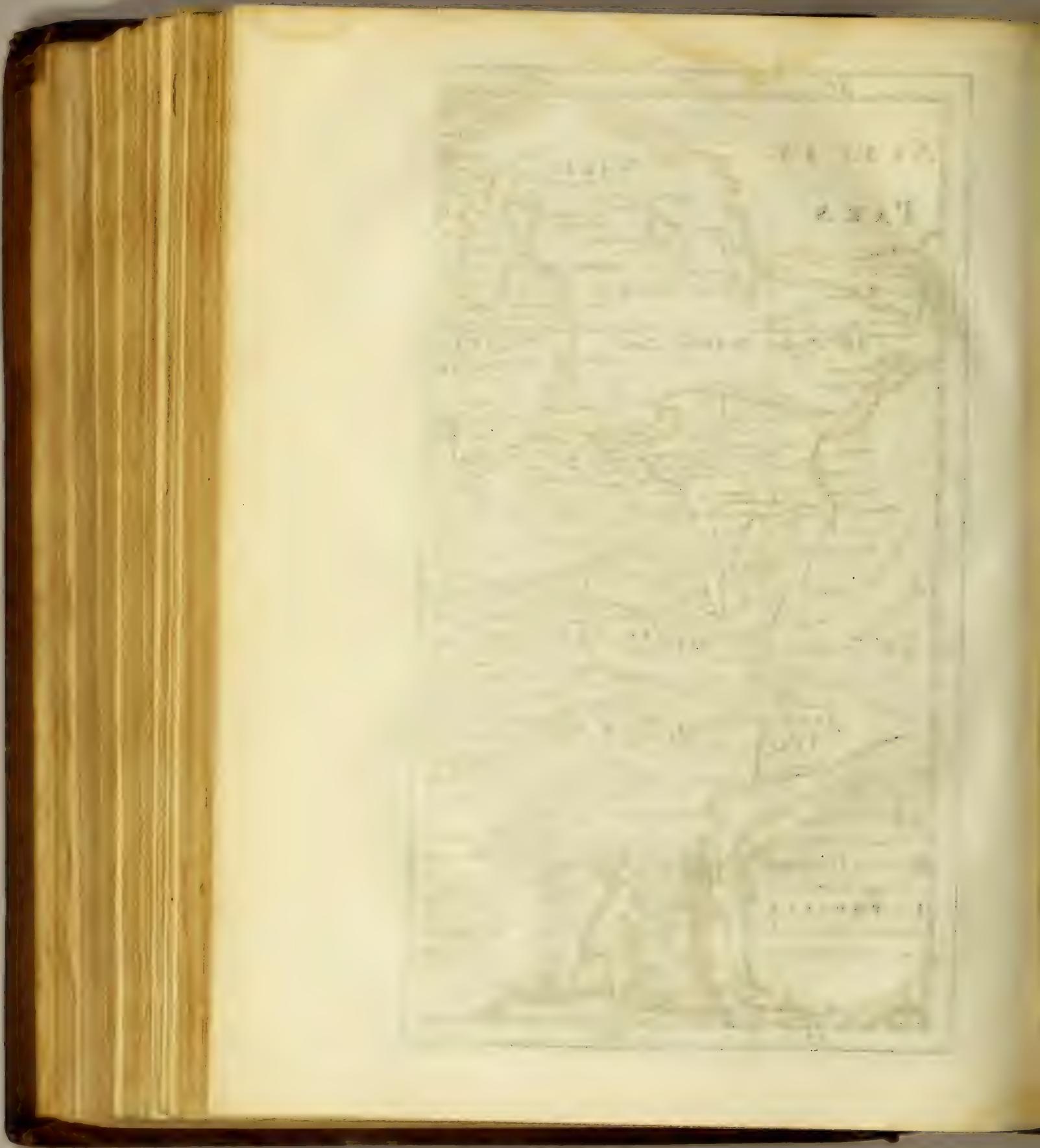
HEKELII.

^a *Stella* & *Rishaymerus* hunc Fluvium *Prussiae* adscribunt, eumque *Pergel* dicunt; tamen his contrarii sunt *Bilibaldus* *Prichhai-merus* atque *Martinus Cromerus* cum nostro *Bunone* consentientes.

BUNONIS.

^a *Chronus Nimeus* sive *Memel* fluvius & opidum. ^b *Rubo*. ^c *Borysthenes*. ^d *Nieper*. ^d *Cosachi*.

per otio læti non bella noverant, non jurgia, non ægritudinem ullam: ad innocentiam omnem æquale votum. Domus iis, nemora lucique, & Deorum cultus viritim gregatimque, in diem arbores victum subministrabant. Mors non nisi satietate vitæ; ubi eos vivendi tædium ceperat, mortem ultrò accersebant, & voluntario interitū castigabant obeundi tarditatem. Epulati delibutique senes luxu, ac fertis redimiti, semetipsos in pelagus ex certa rupe præcipites dabant. Quod genus sepulturæ beatissimum existimabant.

BUNONI S.

^y Ista de Hyperboreis Plinius b tradit, quos ultimos Europæ in Septentrionem habitatores norat, aut famâ acceperat antiquitas e. Nostræ memoriae homines longissime per illum Oceanum navigarunt, & litora plus semel lustrarunt, et si non sive magnis periculis, magnoque labore. Quietamen non istam cœli solique felicitatem, sed aëris inclemantium & horrorem fenserunt.

HEKELLI.

b Lib. IV. H. N. c. xii. p. 60. lin. 16.

seqq. & Lib. vi. c. xiiii. p. 8. lin. 30. ut & c. xvii. p. 87. lin. 47.

c Horum Populorum originationem vid. ap. Strabonem Lib. i. Geogr. p. 110. Meninit & eorum Pindarus Lib. i. Pythior. od. x. Antistr. II. v. 9. seqq. ut & Pausanias Lib. 1. Eliacor. p. 145. lin. 10. seq. Verfio a. Romuli Amasaci per Frid. Sylburgium Francof. 1583. in fol. ed. facit p. 133. lin. 3. seq. atque Plutarchus in Camillo p. 140.

C A P. XXIII.

De Poloniæ regno, Provinciisque ei subjectis.

I.

Polonicum regnum, quod vastum nunc obtinet terrarum spatium, à principio arctis includebatur finibus; quippe cuius summa Longitudo inter Occasum & Ortum à Schwibusen, proximo Silesiæ opido, juxta Crossen ad Leucznam, proximum Russiæ opidum, non excedebat mill. Germ. LXXX. Latitudo verò

Veteris Poloniæ fines.

BUNONI S.

a Regio tota ferè plana & apricæ est, nisi quā ad fines Hungariae accedit, montana & silvestris. Quo longius autem inde recedit; eo lenius declivis est, magisque exulta, & meliore gleba. Nisi quod in mediullio minoris Poloniæ a Calvus mons super-

eminet, in quo Monasterium S. Crucis; ligno, in quo Salvator noster peperdit, celebre Reliqui colles ferè in toto regno sunt potius; quam montes. Silvestris fane fuit superioribus temporibus pleraque omnis Polonia: sed nunc ubique diligenter excollitur.

Ppp: 66 Bucovina D. 10. REIS:

Calvus m. Monasterium S. Crucis.

verò maximè sinuata inter fontem Vistulæ, & opidum Masoviæ Wangrow, mill. LX. Verùm accesserunt postmodò ejus titulo *Lithuania*, *Russia Nigra* sive *Minor*, *Podolia*, *Volinia*, *Podelassa*, *Masovia*, *Perussia*, *Samogitia* & *Livoniae major pars.* I

II. Sarmatæ, ut antè retuli, hæc omnia primò tenuerunt, præter eam Poloniæ partem, quæ in Veteris Germaniæ solo citra Vistulam sita est. Quanquam & Prusiam & Livoniam Germanica gens, ut in Germaniæ descriptione ex Tacito demonstravimus, ab initio incoluit; quæ in hanc diem perpetuò mansit. Solum est in universum frumento fertilissimum; nisi qua silvæ vastiores intercedunt.

III. *Termini* autem totius regni Poloniæ sunt, à Septemtrione mare Sueicum & Sinus Venedicus, lineaque à *Pernavia* Livoniae opido ad Dunæ fontes ducta, qua Sol exoritur, Borysthenes; sive *Dnieper*, à Meridie *Tyras*, sive *Nyester*, & Carpates mons; qua occidit Sol, Silesiæ & Marchiæ Brandenburgicæ Pomeraniæque junguntur.

IV. * *Longitudo* harum finium summa est, inter duo opida *Schwi-*

R E I S K I I.

I. Polonia genti Sclavicæ hue delatæ colonias novas novumque nomen debuit; Coloniae illæ aut priscos exturbarunt Sarmatas, aut missos sibi sociarunt. Nomen ex vocabulo derivatum Sclavonico *Pole* planiciem aut planari regionem significat, ita Sclavis advenis dictam, quotquot duce Lecho, post A.C. 550. huc infederant. Ab hoc *Lechide* orti per annos centum & amplius, post *Cracida*, hinc *Piastai* principatum, & tandem *Eagelionida* regnum multo amplius te-

nuerunt. Hinc plures regni provinciæ, quas accuratius Hartknock de Regno Polon. Lib. I. c. 11. Starovolscum secutus numerat; (1.) *Poloniam majorem*, (2.) *Poloniæ minorem*; (3.) *Lithuaniam*, (4.) *Russiam rubram*, (5.) *Russiam albam*, (6.) *Borussiam regalem*, (7.) *Pomerelliam* sive *Pomeraniam*, *Pomeraniam ulteriore*, (8.) *Masoviam*, (9.) *Samogitiæ*, & *Partes Livoniae nonnullas*: Decimam Petrus du Val addidit, sed in hoc denario duas simul Polonicis Scriptoribus ignotas, Borussia plane omissa.

a Polonia Sclavis advenis dicta. B U.

(* Brietius quantitatem Regni Polonici sic definit *Parall. I. v. c. 1. §. 2.* *Longitudo* sumitur ab oppido *Schwibusin* in limite Silesiæ ad Smolenskum in Russia: quæ extensio ad majorem circulum revocata dat 11 gradus cum minutis 30. ac proinde millaria 690; leucas nostras .45; Germanicas 172 $\frac{1}{2}$; Russicas Werft 910. *Laititudo* excurrevit ab ostiis Tyræ fluvii, vulgo Dniester, ad urbem Memel, versus Livoniam, quæ amplitudo applicita majori circulo dat gradus 10. cum 40. minutis; igitur millaria 640; Leucas nostras 320. Germanicas 160. Russicas werft 869. circiter. Sapientissime dictum C I A C I T E R. Ut accuratus esset leucarum seu milliarum numerus, debuissent facem numeranti præbere astronomicas observationes quæ defunt. Scio lubensque fateor Poloniæ suos non defuisse astronomos sed ipsos in locis observasse unde & quō limites deducuntur, negare tas est. Quæ auxilia si defint æstimanda est locorum distantia ex itinerariis mercatorum aliorumque hominum, qui eam *circiter*, id est lupina cum negligentia metiuntur, ac plerumque mentiuntur.)

*Polonia
finis.*

*Magnitudo
hodierna
Poloniae.*

Schwibusen antè dictum, & Czyrkassî in ripa Borysthenis situm, mill. Germ. c.c. Latitudo inter Pernaviam Livoniæ opidum, & Carpatem montem supra Transsilvaniam mill. cl.

V. Dividitur in regiones ac Provincias suprà dictas; quārum singulas explicare aggredimur.

C A P. X X I V.

Polonia propriè dicta.

I.

Polonia propriè dicta, incolis *Polska*, à vocabulo *Pole*, ^{Polonia nomen.} quod Sclavonica lingua *campum* significat, notationem accedit; quia tota campestris est ac plana. ^I

II. Dividitur in *Majorem*, & *Minorem*. ^{Diviso.} *Majorem* Germaniæ contermina est, ^b *Minor* Moraviæ, Hungariæ ac Russiae.

Minor

B U N O N I S.

a Major Polonia habet à Meridie Silefiam; ab Occasu Marchiam & Pomeraniam; à Septentrionibus partem Prussiæ & Masoviæ; à quibus Vistula distinguitur: ab Ortu Poloniam Minorem. Tota fere hæc terra plana fluviisque irrigua est; nisi quod Cujaviæ nonnulla pars clivosa est, collibusque molliter & ad fertilitatem commodè distincta. Dividitur Polonia Major in octo Palatinatus five Satrapias; Posnaniensem, (cui & Wschovien/territorium adjungitur) Calissiensem, Lanciensem, Brestensem, Juni-Vladislaviensem, (& hæ duæ Satrapias vulgo Cujavia dicuntur) Siradiensem, Ravensem, & terram Vielunensem.

b Minor Polonia tam ratione Longitudinis, quam Latitudinis quinquaginta fere continet millaria: in tres solet dividi Palatinatus five Satrapias, Cracoviensem, Sandomiriensem ^a & Lublinensem, quæ eo ipso ordine, versus Septentrionem & Ortum cessivum jacent. Est vero Polonia Minor contermina à Septentrione Masoviæ atque Podaciæ; ab Occidente Majori Poloniæ; ab Ortu Russiæ, à Meridie Hungariæ & Silesiæ finitima est.

H E K E L I I.

a Vel Sandomiriensem.

R E I S K I I.

i Polonia quidem major amplitudine attestat, sed dignitate in Comitiis aliquæ congressibus, quales sunt Commissiones & tribunalia, cedit: Tunc enim regnum in tres partes dividitur, nempe *Poloniæ minoris, maiorem & Lithuaniae*. Sicut autem provinciæ regni omnes in Palatinatus aut Satrapias, hæc vero in Castellanas iterum dispescuntur, ut Starostæ, i. e. Regimina vel Praefecturæ urbium & vicorum singulis subfint: Ita in utramque Poloniæ hæc congruit diviso. Antiquissima tamen urbium d *Gnezzo* extat, ab Lecho condita, & Ducas diurna sedes, à nido aquilino, quem sub ipso conditù forte repererant, vocata. Hinc insignia regni Polonici coronatam aquilam eamque argenteam ostentant. Proxima huic ^b *Cracovia* Regum sedes, tributari regio supremo clara, & tripartita; unde Tripolin vocant. *Rakowia* vero ob hæresin, quæ diu heic invaluerat, Arianam five Socinianam A. 688. diruta hodieque jacet. f Regnum hoc unum in Europa electuum superest, idque ex Ottonis III.

Imp.

a Majoris Poloniæ fines, & Satrapiae. b Minoris Poloniæ fines & Satrapiae. c Tres regni partes in Comitiis, d Gnezzo. e Cracovia. f Regni Polonici ortus.

Minor supremam nunc fert dignitatem ab urbe *Cracovia* regni capite. At *Major* dicta fuit altera, cum divideretur regnum, quia illic sedem fixit *Lechus* gentis conditor.

POLO NIA MAJOR.

Polonia Major.
Posnania.
Gnesna.
Lencicia.
Petricovia.

III. Majoris caput est *Posnania*, incolis *Posnan*, German. *Posen*, urbs præclara ac supra Polonorum cultum splendidam, emporiumque celeberrimum. Secunda est *Gnesna*, incolis *Gniezno*, German. *Gniezen*, mercatu nobilis, antiquissima Polonicarum, primaque fedes Principum. Reliqua opida sunt, *Calisia*, Ptolemæo memorata, Polonis nunc *Kalisz*. *Lencicia*, *Plotko*, & *Petricovia*, vulgo *Petrikow*; Juridico conventu (tribunal incolæ vocant) maxime celebris.

PO-

Imp. ævo, qui Boleslaum III. regem creasse legitur; non apud historicos tantum Germanos, sed Polonicos ipsos, Cromerum Lib. IV. & Lubienskium ex Epitaphio cathedrali Posnanensem Ecclesiæ inscripto. Poloniā quippe Conradus Salicus vestigalem primus fecerat: Heinricus II. autem Boleslaum jure beneficiario sibi obligarat.

BUNONIS.

y ^a *Posnania* ad Vartam fl. sita districtui nomen dedit, primumque sibi locum inter Satrapias vendicat: Gymnasio publico cnobilis est.

δ ^b *Gnesna* septem inde distat milliaribus; ejus Episcopus Ecclesiæ Polonicae Primas est, & inter Proceres totius regni primus. Interregni tempore ille Proregis habet auctoritatem. *d*. Cætera c Palatinatus *Posnaniensis* opida sunt *Costerium* e, *Ujehovia* f, *Slupeja*, *Pydra*, *Coninum*, *Keina*, *Kazimiria*, *Nacum*, *Curnicum* g. Senatores hujus Satrapiae sunt *Archiepiscopus Gnesnensis*, *Episcopus Posnaniensis*, *Medirecenfis*, *Rogosnensis*, *Stemensis*, *Pramenensis*, *Crivinenensis* & *Santocensis*. (* *Gnesna* olim totius Poloniae metropolis, hodie autem Poloniae minoris. *Templum* cathedralē divitiis refertum jactat; inter alia *Thiarum* nuperi Archiepiscopi 33000 l. sterring, ut apud Anglos numerari solet, æstimant. Portæ *Aeneæ* Corinthiacæ a

Taurica Chersoneso allatae, in primis spectabiles. Incendio multum anno 1613 passa in dies minuitur. Edit. Londinensi.)

e ^d *Calisia* sive *Calissum*, urbs ad Przofnam fl. inter paludes jacet. Collegium ibidem est Jesuiticum splendidum. Palatinate hic multa habet opida minora & obscuræ; *Palatinum* proprium, & *Castellanos*, *Callissensem*, *Gnesensem*, *Landensem*, *Naciensem*, *Bieborensem*, & *Camenensem*.

f ^c *Lencicia* h in paludibus sita, unde Palatinatus nomen habet; dividiturque in tria territoria; *Lenciciense*, *Brezinense*, & *Orlovicense*. Præter *Palatinum* habet quatuor *Castellanos*, *Lenciciensem*, *Brecinensem*, *Invlodensem*, & *Conariensem*.

g ⁱ *Plotko* i sive *Plotsum* Masoviæ opidum est. k

h ^j *Petricovia* in Siradiensi Palatinatu est: septem milliaribus inde distat *Siradia* ad Vartam posita, unde Palatinati nomen est. *b* In quatuor territoria Palatinatus iste dividitur, *Siradiense*, *Schadkoviene*, *Radomscense*, & *Petricoviene*. Habet præter *Palatinum* *Castellanos* quatuor; *Siradiensem*, *Rospirensem*, *Spicimiriensem*; & *Conariensem*. Opida præter illa sunt præcipua *Vidvia*, *Varta*, *Pabianice*, *Lafcum*. Huic Palatinatu adjacet i *Terra Vielunensis*, quæ proprios magistratus habet & *Castellanum*. Dividitur in territoria *Vielunense*, & *Ostreddovien-*

^a *Posnania*. ^b *Gnesna*. ^c Reliqua Palatinatus Posnaniensis opida. ^d *Calisia*, ejusque Palatinatus. ^e *Lencicia*, ejusque Palatinatus. ^f *Plotko*. ^g *Petricovia*. ^h *Siradiensis* episcopatus. ⁱ *Terra Vielunensis*.

POLONIA MINOR.

IV. Princeps Minoris est *Cracovia*, vulgo *Krakow*, caput decusque totius regni ac sedes regia: urbs magna atque ingens, & licet inter incultas, ipsa tamen magnifica admodum & superba. * *Corrodunum* esse Ptolemæi, haud malè conjiciunt

Polonia
Minor.
Cracovia.
Corrodunum.
docti

vienense, ubi oppidum a *Boleslavecia* cum arce munitionis. ^b *Velunia* urbs templum habet Canonicon & aliquot monasteria. Cæterum in Majori Polonia *Palatinatus* porrò sunt, ^c *Ravensem* habens *Palatinum* & *Castellanos* tres, *Ravensem*, *Sochaciowensem*, & *Gostinensem*. Opida præcipua hic sunt, *Rava* cum arce munita, in qua honoratores captivi detentи sunt; *filius naturalis Caroli regis Sueciæ*, bello Livonico captus; item *Baudissus*, *Steffius*, *Tafius*, aliquie in Prusico bello antehac capti: *Lovicium* Archiepiscopi Gnesnensis sedes quinque milliaribus Ravâ distat: *Voboria* Cujavensis episcopi sedes. *Gostinum Demerii Suisii* magni Ducis Moscoviae captivitate nobilitatum. ^d *Cujavia* in duos Palatatus dividitur, *Breſensem* & *Juni-Vladislavensem*; ubi ^e *Goplus lacus*. ^f *Breſensis Palatinatus* unum habet *Palatinum*, & tres *Castellanos* *Breſensem*, *Crusviciensem*, & *Covalensem*: Territoria quatuor, *Breſense*, *Crusvicense*, *Covalense* & *Pradicense*. In Breſensis est ^g *Uladislavia*, Cujavensis episcopi sedes. Idem ^h *Breſe* vallo, muris & fossa cinctum est. *Palatinatus Juni-Vladislavensis* tria territoria complectitur; *Bydgoshense*, *Bobrounicense*, & *Juni-Vladislavense*, quod à *Goplus lacu* & opido ⁱ *Crusvicia* ad *Vistulam* usque & Pomeraniae fines extendit. Præter *Palatinum* ad Consilium Regium mittit tres *Castellanos* *Juni-*

Vladislavensem, *Bydgoshensem*, & *Conariensem*. *Crusvicia* Breſensis Palatinatus oppidum, in Juni-Vladislavensis Satrapiae finibus posita est ad *Goplus lacum*. In lacu isto arx latericia est, in qua olim Rex *Ppielius* à muribus corrosus & absimus legitur. ^k *Bydgoshia* mœnibus cincta est.

HEKELI.

^b Autor, atque fundator.

^c Ac tribus Nundinis.

^d Natus est quoque Legatus *Summi Pontificis* in universitate, qui Reges novellos coronandi summam auctoritatem habeant.

^e S. *Kosciem*.

^f S. *Vuſchou*.

^g Notandum autem, quod *Maginus* & alii *Geographi* hunc ordinem Oppidorum invertunt, & alia quæ *Posnania* propria, *Calisia*, eaque nonnulla, quæ ad *Calisiam* spectant, *Posnania* attribuunt.

^h S. *Lancicia*.

ⁱ S. *Piotsko*.

^k Sede Episcopali clarum.

BUNONIS.

^l *Crocoria Academiâ* l quoque nobilis est. Anno hujus seculi 55. à Suecis occupata; sed postea à Polonis ope Cæsarianorum recuperata est anno 57. ^m *Cracoviensis* a *Pala-*

Ppp 3

^a *Boleslavecia*. ^b *Velunia*. ^c *Palatinatus Ravenensis*. ^d *Cujavia*. ^e *Goplus lacus*. ^f *Breſensis Palatinatus*. ^g *Uladislavia*. ^h *Breſe*. ⁱ *Crusvicia*. ^k *Bydgoshia*. ^l *Cracovia*.

(* Hic videtur Cluverius eorum probare sententiam qui Ptolemæi *Carrodunum* non *Corrodunum*, in recentiore Cracovia querent. Eidem favit sententia in tabulis Geographicis Germaniae veteri affixis; sed in ipso de Germania veteri opere eorum opinioni accedit qui *Carroduno Lemburgum* successisse putant. Hanc vero sententiam ut Ptolemæo ipsi adversantem refellimus, cum Lemburgum procul ultra Vistulam situm sit, Carrodunum vero in Germania, id est citra Vistulam queri debeat. Cluverii inconstititia demonstrat virum doctum, nihil certi de loco ubi Carrodunum fuerit, habuisse. Propius ad verum accedere videntur qui *Carrodunum* hodie Radom interpretantur: illud oppidulum citra Vistulam in Palatinatu Sandomiriano reperitur.

Lublinum.

docti viri. Secunda à Cracovia est * Lublinum, vulgò Lublin, urbs egregia ac lauta, negotiationibus sublevata: quippe mercatus est totius regni nobilissimus. Tertia est [†] Sendomiria, Polonis Sendomierz.

Sendomiria.

V. Cæterum à Lecho primo gentis conditore Principes populum rexerunt ad usque ^μ Boleslaum Chabrium, qui pri-

^a Palatinatus, præter quatuor territoria, Cracoviense, Lenoviense, Biocene & Sandecianum, etiam tres Ducatus in se continet, Osvecimensem, Zatorensem, Sevrinensem, & Comitatum Scepustensem. Opida hujus Palatinatus clariora sunt, ^b Czenstochia percellere habens Cœnobium Eremitarum in Claro monie situm, egregiè munitum: ^c Misłovia ad Vartam: ^d Novopolia ad Pilciam fl. Koniecpolciorum fedes. ^e Lelovia territorii caput: ^f Pilcia Zbaravii Ducis ditio: ^g Severia Ducatus caput, arcem habet muniam in insula stagni, & aliam Lipovicia, famosam carceribus insolentioris Cleri Diocesis Cracoviensis: ^h Slaukovia argenteis fodinis celebris: ⁱ Ilcussia argenti & plumbi fodinisdives: Opatovicia, Cosicia, Prosvicia, Mischorvia, militum sepulchri Christi ditio. Cæterum hic Palatinatus Cracoviensis metallæ & fossilia in regno hoc ferè solus possidet. Effoditur plumbum & argentum apud Ilcussion, Slaukoviam, Severiam, & Novagoram: ^j æs & aurum ad Novotargum, & in montanis circa Sandeciam: Sal metallicus instar ingentium faxorum apud Bochnam & Veliscam; marmor apud Selectiam; nitrum apud Visticiam: Vitriolum apud Beclam: cuprum & carbones apud Tentinum: chalybs apud Podolonesiam: ferri & vitreorum officinæ cum pluribus in locis, tum apud Olšiniam sunt.

^k Lublinum, urbs quidem non est spatiose; attamen benè ornata aedificiis, & Palatinatus Lublinensis caput, cui adjuncta est i Terra Lucoviensis. Tota Polonia Minor unum tantum habet Episcopum Cracoviensem, cui & Lublinensis Episcopatus subiectas est. Duos tantum habet Senatores, Palatinum & Castellanum Lublinensem. Secundum post Lublinum locum tenet ^l Cazimiria ad Vistulam. Reliqua opida clariora

hic sunt, Opolia, Curovia, Crasnia, Lavaratoria, Urzendovia, Lenczna, &c.

HEKELII.

^l A Kazimiro II. Rege circa Ann. CHR. MCCC. LXIV. fundatâ.

^m In hujus Arce Reges Poloniæ non solum coronantur sed & sepeliuntur.

BUNONIIS.

ⁿ Sendomiria in scopulo eminenti ad Vistulam sita, artem habet Regiam; Palatinatus Sendomiriensis metropolis. Dividetur Palatinatus iste in otto territoria, Sendomiriense, Radomiense, Stenicense, Corcinense, Vistienense, Chencinense n, Opocinense o, & Płsnense; habetque Senatores ad Consilium Reip. spectantes numero novem: Palarinum, & Castellanos Sendomiriensem, Vistliciensem, Radomiensem, Zawichostensem, Zarnoviciensem, Malogostensem, Polaneensem, & Cenckoviciensem. Abundat hæc Satrapia metallis auri, argenti, æris, lazurii apud Kielcios: plumbi & argenti apud Chencinatam; ferri & chalybis ad Vonchociam, Boazantium, & Sydloveciam; ac marmor quoque eruitur apud Cunoviam. Quatuor miliaribus à Sendomiria distat ^o Opatovia, urbs insignis. Opida clariora porrò hic sunt Radomia, Jedlinisko, Solecia ad Vistulam, Ilza, Bozontini ad P Calvi mons, (quo in universa Polonia altior non invenitur,) radices. In ipso montis jugo illa Benedictinorum Abbatia est, ligno crucis capite præcedente memorato, celebris: Malogostia, Racovia Photianorum antehac nidus: Sydlovia, Pilsna, &c. (* Sendomiria muris & arce munita, a Tartaris anno 1240 spoliata, a Suecis anno 1655. capta, a Polonis anno sequenti recuperata. In hac provincia Arbores Frugiferæ cunctas totius Polonia sup-rant. + dit. Londin.)

^p Otto III. Rom. Imperator non contulit Boles-

^a Palatinatus Cracoviensis. ^b Czenstochia. ^c Misłovia. ^d Novopolia. ^e Lelovia. ^f Pilcia. ^g Severia. ^h Slaukovia. ⁱ Ilcussia. ^k Lublinum, Palatinatus Lublinensis. ^l Terra Lucoviensis. ^m Cazimiria. ⁿ Sendomiria. ^o Opatovia. ^p Calvus mons.

mus Poloniæ Rex ab Othono III. Roman. Imperatore circa
ann. c10. pronunciatus est.

Boleslaus dignitatem regiam, ut vulgo putatur, sed *Boleslaus* iste regia insignia ipse sibi summis & usurpavit tempore *Conradi II* Imperatoris: verum dignitas illa ei non fuit diuturna; nam paulo post mortuus est *Boleslaus*: ejusque filii à *Conrado II*. in ordinem sunt redacti. Tempore *Henrici IV*. an.
1077 *Boleslaus Audax* Polonorum haec tenus Dux etiam regium nomen & insignia assumit; sed neque hic dignitatem istam diu potuit usurpare. Tandem post *Friderici II*. facta, *Premislao* autore regiam dignitatem fibi vindicare ausa est *Polonia*. Cæterum ^a *Poloniæ* solum, quod supra etiam dictum multarum rerum ferax est, ac præcipue frumenti, cuius ingens copia per *Vistulam* *Dantis* quotannis defertur *p*. Sal ibi effodiatur, & magna vis plumbi *q*. Poloni verò ferores sunt, ad bellum proni, ingenioque valentes, & ad literas idonei, natura sua in difficulti illa lingua diserti, ac ipse quo sequior sexus in conviviis & congressibus eleganter & copiosè dicit. Omnes fere Poloni, etiam inferioris fortis homines, Latine sciunt *r*. Libertatis suæ amantissimi sunt, &

a *Poloniæ* soli natura.

C A P. XXV.

Lithuania, Russia & Podolia.

I.

Lithuania, Polon. *Litwa*, German. *Littawen*, suos habuit ^{Lithuanie} Lantea Principes, magni Ducis titulo illustres, donec *Jagello* anno c10 CCC LXXXVI. in Regem Poloniæ electus magnum Lithuaniae Ducatum Polonio regno adjunxit. ^a Regio est totius regni vallisima, sylvis horrida, paludibus foeda. ^b Lon-

BUNONI S.

^a *Sylvæstris* olim fuit pleraque omnis Lithuania, sed à Sigismundi Senioris temporibus ad hodiernam usque diem Regum studio nunc ubique ferè excolitur. ^a

HEKELI I.

^a Cœlum etiam inclemens habet, Anima-

lia omnis generis parva producens. In hac Regione Feræ quoque, præter eas, quæ in Germaniæ reperiuntur, sunt *Bijontes*, *Uri*, *Ales*, ^f *Onagri*, Equi sylvestres, & aliæ. Cæterum hæc Gens misera est & gravi servitute oppressa maximè in *Villis* & *Pagis*, & Vestitu vili, eisque, uti *Polonis*, sermo est *Slavonicus*. ^{BUNO}

Eius magnitudo. ^b Longitudo ejus maxima inter Polotæ fluv. fontes (qui sunt in confinibus Livoniæ & Moscoviaæ;) & Dassow proximum Ponte opid. milliar. German. CCLX. Latitudo inter Chronum & Borysthenem amnes milliar. LXXX. ⁱ

Novogardia. II. Urbibus, vicos atque ædificiis tota regio planè inculta est. Caput est ^r Vilna, German. Wilde, ampla ac spatiose, Cracoviæ magnitudinem exæquans, at ligneis plurimùm constans ædificiis. Major equidem hac, at incultior, ^s Novogardia, vulgo Nowigrod. Clara item atque magna est ^t Kiovia: vulgo Kijow, ad Borysthenem sita. Dassow, ad Pontum accedens,

Kiovia.

BUNONIS.

^a Longitudinem ejus à confinio Palatinatus Lublinensis, ad Livoniæ terminos Starovolscius, quem hic turius sequimur, statuit nonaginta milliarium Germanicorum; Latitudinem quadraginta & plurimùm milliarium, à finibus Prussiæ ab Occasu, ad Albæ Russiæ terminos versus Ortum. Lituanie etenim fines ad Pontum minimè pertingunt, à quo multis absunt milliaribus. Dividitur in tres Palatinatus, Vilnensem, Trocensem & Brescianensem

^y ^b Vilna à flumine appellata Academiam ^b habet anno 1579 fundatam Anno 1610. incendio ferè tota perierat, sed restauata deinde est elegantiùs. Nuper anno 1655, à Moscovitis erat occupata, sed anno denum 1660. à Polonis recuperatur. ^c Vilnensis Palatinatus primum in magno Lituanie Ducatu locum tenet. Habet Palatinum, qui Vilnæ Praefectus est, & Castellanum. Lituanie Tribunal in ipsa urbe est. ^e Cæterum opida hic quoque sunt ^d Lida, atque ^e Osmiana, territoriorum capita, & Ducis Radzivili ^f Bierze cum arce munitissima. Alter Lituanie ^g Palatinatus est Trocensis, qui Palatinum tantum habet & Castellanum. In Lituania enim non est mos creare minores Castellanos, prout in Polonia fit; ideo quilibet Palatinatus Lituanie ^h duos tantum habet Senatores, Palatinum & Castellanum. Ipsa ⁱ Trocensis urbs quatuor à Vilna milliaribus distat, inter paludes sita. ⁱ Grodna ad Chronum fl. vulgo Memel, posita est. Flumini illi Sizismundus 11. pontem imposuit ligne-

um quidem, sed ita affabre factum, ut similem Polonia non habeat. Tertius ^k Palatinatus hic est Brescianensis, Lublinensi Satrapiae vicinus; præcipue opida habet Cameniam, Cobriniam, Janoviam, Voniham, Rosofiam, Ulodavam, Bialam, ubi Palatum Ducum Radzivillorum pulcherrimum est & Gymnasium publicum. ^l Brescie arcem habet in scopulo inter Bugum & Muchavicum fluvios sitam. ^m Pinscensis regio proprios habet magistratus tam terrestres, quam caffrenses. Silvis & paludibus regio illa obsita, pescium, mellis & ferarum copia celebris est. Habet ⁿ Pinscum opidum; cuius opidani mercaturam exercent, -Græcanice religioni ut plurimum addicti.

^o Novogardia d Russia Albae urbs est. ^p Kiovia in Russia Rubra Palatinatus caput est.

HEKELII.

^b Ut & Arcem magnam, tamen inelegantem & fine arte exstructam.

^c Clarent ibidem Græcorum Templum, & illud; quod S. Stanislao est consecratum.

^d S. Novigrodum.

^e Hanc Urbe dicunt nonnulli Româ esse majorem. Nam complectitur in circuitu suo septem Millaria Germanica; cum Roma saltem sex habeat & dimidium.

REISKII.

ⁱ ^q Lithuania tandem in historiis seculo duodecimo, & gens ipsa obscurior ex latibris sylvosis innotescere coepit, cum primus

Men-

^a Magnitudo Lithuaniae. ^b Vilna. ^c Palatinatus Vilnensis. ^d Lida. ^e Osmiana. ^f Bierze.

^g Trocensis Palatinatus. ^h Troce. ⁱ Grodna. ^k Palatinatus Brescianensis. ^l Brescie.

^m Pinscensis regio. ⁿ Pinscum opidum. ^o Novogardia. ^p Kiovia. ^q Lithuania, Russis subdieta, Principibus suis, Regno Polonico.

dens, veterum est ξ Ordeffus. ^a Kawno, German. Kawen, Mulso, quod vulgo Medium vocant, nobile est opidum.

R U S S I A N I G R A.

III. Provincia hæc inter Poloniæ Minorem, Voliniam, ^{Russæ Ni-}
Lituaniæ, Podoliæ, Moldaviæ, Transsilvaniæ, & Hun-
gariæ sita, Minor dicitur ^g Russia, sive Russia Nigra, Pol.
Czarna Rusz, ad differentiam Majoris sive Albæ, quod est
Musco-

Mendogus, Vir strenuus & pugnax, novo principatu ornatam patriam à Dominatu Russico vindicaret A. 1252. Hunc secuti alii, eosque inter Gediminus, Russia partim & Borussia subacta potentior, adsumpto magni Ducis nomine primus Vilnam A. 1305. codidit. Denique Jagello Hedwigen, unicam Ludovici, regis Hungarici Poloniæ cuncte filiam toro suo sociavit, fidemque Christianam una cum subditis amplexus, regno provincias omnes innexuit. ^a Vilna ergo adhuc ampla, sed ædibus plerisque lichenis inornata, portis nunquam aut raro clausis patula, & seeti bene multis adhuc varia vigerat. ^b Grodno, quæ Stephano regi sedem aliquando præbuit, comitiis solemibus inclarescit. ^c Russæ nigra sive rubra Ucraynam, eademque tres Palatinatus, nempe Braclaviensem, Kioviensem & Czernichoviensem continet. ^d Kiovia bello ultimo capta Russis hodieque paret: Qui pactis A. 1667. inducis illam elapo biennio restituentem promiserant, sed moris continuis injecis adhuc detinent: De Cryptis Kiovienium singularibus mirisque Joh. Herbinius libellum edidit lectu sane dignum. ^e Caminiecka Turcis obfessoribus A. 1672. dedita, clavem regni totius hosti præbuit aut reliquit: Hæc enim firmissimum Podoliæ propugnaculum fuit, ac Russæ rubræ, quam Hartknochius antea citatus hoc extendit.

B U N O N I S.

^f Ordeffus ab Ortelio ad Sagaricum ponitur finum: à Ptolemaeo autem ad Axiacen fl. collocatur.

^g Couna Samogitiæ opidum ad Chroni

feu Nemini ripas est, illam à Moscovitis in nupero bello captam Poloni recuperarunt anno 1661.

^h Russæ ea, quæ Poloniæ subjecta est, extenditur in longum ab orâ Pécucensi ad confinia Livonie, per ducenta plus minus millaria, in latum verò à Poloniæ Minoris aut Lituaniæ, versus Ortum ad vastos Tartarorum campos, aut Moscoviam, per centum viginti. Dividitur in Russiam Albam, quæ ad magnum Ducatum Lituania spectat; & Russiam Rubram, quæ Roxolania propriè dicta ad Poloniæ pertinet. Nam tertia pars, ultra Tanaïm & fontes Borysthenis posita Russia Nigra ab antiquis, à récentioribus autem vulgo obtinuit, Moscoviam appellari, (ita starovolscius in Polonia sua) Quæ igitur i Russia Cluverio dicitur Nigra, eadem Starovolscio Rubra est. Habet Russia hæc à Meridie Ungariæ, Moldaviæ, & Bessarabiam: ab Ortu Scythiam desertam & Moscovia Ducatum: à Septentrione Albam Russiam, Stiro & Pripecio fluminibus disjunctam: ab Occasu verò Minorem Poloniæ, Vistola & Vepro fluiis divisa f. Continet septem Palatinatus, Russia, Podolia, Volhynia, Belza, Braflavia, Kiovie, terramque Chelmensem & Haliciensem. ⁱ Russia Palatinatus habet Senatores Regni Archiepiscopum Leopolensem, Episcopum Pramisiensem, & Kiovensem, Palatinum Russæ, & Castellanos quatuor, Leopolensem, Pramisiensem, Haliciensem & Sanocensem. In totidem quoque territoria dividitur Palatinatus.

H E K E L I I.

^f Unde a. hæc Regio nomen suum accepit, variae sunt opiniones, inter quas ve-

risimilio
Qqq

^a Vilna. ^b Grodno. ^c Russæ nigra. ^d Kiovia. ^e Caminiecka. ^f Ordeffus.

^g Couna. ^h Russæ magnitudo & divisio in Albam, Rubram, & Nigram.

ⁱ Russæ Rubræ fines. ^k Palatinatus Russæ.

Muscoviticum Imperium. Latinè *Russos* & *Ruthenos* vocant incolas, quos à *Roxolanis* originem atque nomen habere putant. Ea pars quæ Carpaticis affixa jugis, incolis *Podgorze*, quasi submontana, indigitatur.

IV. Suos aliquando Russia habuit Duces; postmodum Poloniæ regno adjecta.

Leopolis.

V. Caput Ducatus est *Leopolis* ^a, Pol. *Lwow*, Germ. *Lwenburg* ^b, quod contractè *Lemburg* ^b efferunt; emporium Turcis mercibus celeberrimum. Reliqua opida sunt, *Pryzemyj*, *Halyce*, *Chelm*.

PODOLIA.

*Podolia
genes.*

VI. ^a *Podolia*, Pol. *Podole*, inter Moldaviam, Russiam Nigram,

risimilior est, eam antiquitus *Rossejam* appellatam fusse, quasi *Gentem disseminatam*, seu *dispersam*. *Rosseja* enim *Ruthenorum Lingua disseminationm*, seu *dispersonem* propriissimè denotat. Notum enim est, quod hi Populi totam *Sarmatiam Europeam & Asiaticam Partem* occuparint, atque ab Oceano glaciali ad *Mediterraneum* usque *Mare & Sinum Adriaticum*, nec non à *Ponto Euxino* ad *Balthicum Oceanum* usque Colonias suas extenderint. Omnes itaque illi Populi, qui *Linguâ Slavonica* utuntur, & Ritum, sedemque *CHRISTI Gratorum* more sequuntur, communī vocabulo *Russi*, s. *Rutheni* appellantur.

BUNONIS.

^a *Russi* sub *Vlodomiro Kiovensi* Duce, à quo *Kiovensiū* & totius *Russiæ* Duces orti sunt, cui *Anna*, soror *Basilii* & *Constantini Zimisce Imperatorum*, nupta fuit, *Christi Doctrinam* à *Græcis* receperunt. Quare & hodierna die *Russi Græcae Ecclesiæ ritus tenent*, & Metropoliten ac Episcopos à *Constantinopolitan Patriarcha confirmatos* habent. *Vlodomiri* illius duodecim filii omnium *Russiæ* Ducum stirpes fuerunt: quorum posteri diuturna cum Poloniæ Regibus bella gesserunt. Donec tandem *Russia Meridionalis*, cuius caput est *Leopolis*: sub *Casimiro III.* Rege à Polonis subacta est. *Kiovia* verò tandem à *Casimiro*

III in provinciam est redacta.

^a ^b *Leopolis*, *Russiæ Palatinatus* caput, propugnacula habet satis firma, & doas arces ⁱ. Opida præter id præcipua hujus territorii sunt *Gliniani*, *Zloczovia*, *Zboravia*, *Grodecia*, *Komarna*, & *Zolkvia*. Alterum hujus Palatinatus territorium est ^c *Præmisiense*, ubi urbs *Præmisia*, arcem habens in scopulo sitam. Caftella Nobilium passim hic reperluntur, ob frequentes Tartarorum incursions, munita. Opida verò celebriora sunt *Samboria*, *Jaroslavia* nundinis clara, *Resovia* cum arce. Pagos multos hic inhabitant Germani, à Polonis olim è traducti. Tertium territorium est ^d *Sanocense* *Ungariæ* montibus & *Transylvaniæ* vicinum. Quartum est ^e *Haliciense* *Transylvaniæ* & *Moldaviae* finitimum, *Tyra* fluvio è *Carpathiis* montibus orto ferè medium secatur. Ejus pars Australior trans *Tyram* posita, vulgo *Pocucia* appellatur. Opidum præcipuum est *Halicia*. Pocucia verò caput est *Sniatinum* ad *Prutum* fl. nundinis annuis haud ignobile opidum. Cis *Nestrum* sive *Tyram* est *Podocum* arce munitum.

^a *Podolia* *Russiæ Rubræ* pars territoria habet *Cameneicense*, *Trembuliense*, & *Latiorense*.

HEKELII.

^g *s. Deunpurg.*

^h *Vel Lemberg.*

ⁱ *Claret quoque Archiepiscopatu*, ubi &

^a *Russorum Duces & religio.* ^b *Leopolis.* ^c *Territorium Præmisiense.* ^d *Sanocense*, & ^e *Haliciense.*

Nigram, Volhiniam & Lituaniā sita, vastissimis campis, pecori quam hominibus alendis benignior, pascuis gaudet mirum in modum luxuriantibus; adeò ut boum ingentium immania cornua vix è gramine appareant.

VII. Caput regionis est ^a Kamienijecz, urbs mira ac stupa-
penda ratione ^b in arduo saxo condita; qua re, cùm sèpius à
Tattaris, Turcis ac Valachis peteretur, inexpugnabilis exstitit.
Reliqua loca sunt Chmielnik, Tzudnow, Bratzlaw & Orcza-
kow, quod Tattari occupatum tenent.

CAP.

^c ipse Metropolitanus Russie suam Sedem retinet, & sunt ibidem plurimæ Ecclesiæ tum Romana, tum Gracorum Ritus. Armeni quoque, qui mercaturam exercentes ibidem degunt, Basilicam suæ Religionis, Antistitemque atque Sacerdotes habent.

B U N O N I S.

^d ^e Camenecia l XXX. milliaribus benè longis distat à Leopoli versus Ortum hypernum: habetque duos Episcopos Romano-Catholicum & Armenum. Urbem istam hodie Turcæ tenent. Secundo ab hac urbe lapide est arx Potociorum Panouce dicta à Johanne Potocio, Palatio Braslavieni exstructa, celebris oppugnatione Turciæ, quæ contigit anno 1621. Opida porrò in ^b Podolia præcipua sunt Tremboula, Latiszovia, Husiatinum, Barum, Czartcovia, Janovia, Zincovia, Misazibozia, Jesupolis, Grodecia, Jelovecia, Satanovia, Zuanecia, Tarnopolia, Kitagrodum, Dunaigrodum & alia, singula ferè ob Tartarorum irruptiones munita. Podolia enim continuis ferè Barbarorum incursionibus vexatur, quæ si pace frui posset, certè nec Italiæ aut Hungariæ fôli überatem & dívitias invideret. Senatores hu-

rus Palatinatus sunt tres, Episcopus Camenecensis, Palatinus Podolia, & Castellanus Camenecensis.

^c Chmielnicum ad Braslaviensem pertinet Palatinatum, qui ultra Podoliæ in Tartarorum finibus positus nomen habet à ^d Braslavia ad Bogum fl. sita. Vinnicza hic nobilitatis conventu & judicio nobilis est. Prætereà in hoc Palatinatu opida sunt Morachua, Jarosovia, Zitomiria, Sarogrdum & Felsatum. Senatores hic sunt duo, e Palatinus & Castellanus. In duo distinguitur Palatinatus territoria, Vinnicense & Zitomiriense.

Cæterum Russie Rubræ ascribit Starovolscius quoque ^f Palatinatum Czerniechoviensem, Russie Nigræ partem, quam Moscicis ademptam Uladislaus IV. Poloniæ ad junixerat. Habebat Palatinum & Castellatum. Cæterum Palatinatus Podoliæ, Kiovensis, & Bratzlavienfis terræ hodie vulgo ^g Ukraina nominatur. Hæc provincia hodie in partes scissa; quarum aliæ parent Turcis, aliæ Moscovitis subsunt.

H E K E L I I.

^k Ac divinâ ferè manu.
^l s. Camyeniec.

REIS.

^a Camenecia. ^b Podoliæ opida. ^c Chmielnicum. ^d Braslavienfis. ^e Palatinatus opida. ^f Palatinatus Czerniechoviensis. ^g Ukraine.

C A P. XXVI.

Volhinia, Podelassia, Masovia, Livonia, Samogitia. ¹

V O L H I N I A.

I.

Volhinia.

Volhinia, Pol. *Wolin*, inter Poloniam, Lituaniam & Russiam Nigram porrecta, opida præcipua habet, *Lutzko*, *Wolodimirz*, & *Krzemieniec*. ^a

Podelassia.

Podelassia
sive Pod-
lachia Pala-
tinatus.

II. β Podelassia, Pol. *Podlasze*, inter Lituaniam, Masoviam & Borussiam posita, Lituaniæ quondam pars, singularis po-

stea

R E I S K I I.

i a Alba Russia, quam ex Hartknochio recensemus, Cluverio plane omiffam sex Palatinatibus constat, Novogrodense puta, Meislavense, Vitepcense, Mindense, Poloccense, Czernichoviense. Huc etiam ^b Smolensko pertinet, inter Polonos Russifque ambigua, his tamen adhuc subdita. ^c Masovia vero nomen ab Mafo Mieciſlai Regis pincerna legitur sumiſſe, ſibique Duces præfecife proprios; Germanico quondam nostro Imperio ſubjectos: Quorum familia cum expiraffet, Poloni provinciam occuparunt. Urbs hujus Paſſavia per ſe ambuia & Comitiis Regni habendis frequentiffima, ſed munitionibus parum iuſtructa. Pomerella ſeu Pomerania ulterior & Caſſubia, heſic apud auctorem noſtrum terris Polonicis ex- cluſa utraque ſequenti capiti reservabitur.

B U N O N I S.

a d Volhinia, ſive Volbynia Palatinatus Ki- ovie, occidua, in duo dividitur territoria Cremencenſe & Luceorienſe. Habet Senatores tres, Palatinum, Caſtellanum Volhy- niæ & Epifcopum Luceorienſem, qui ſedem ſuam habet in arce, ut Russorum Epifcopus in urbe ſuam. Alius etiam Russorum Epifco- pus ſedem ſuam habet Wolodimiria. Opida in hoc Palatinatu prætereā ſunt, Rubesovia, So-

talia, Czattoriscum, Olecum, Orilovia, Brodi, Olika, Cremencia territorii ſui caput, arcem in faxo eminentiſſimo oſtentat; Viñio- vicia, Zaſlavia, Conſtantinovia, Baſilea, Dubna, Zbaravia, Oſrogium, Dermanum, urbs Monachi Ruffici S. Basilii; & Miedrec- zum, pleraque imunita loca. ^e

Volhynia conterminus eft ^f Palatinatus Belzenſis, Leopoliſium & Chelmenſium terris vicinus, qui duos habet Senatores, Palatinum & Caſellanum Belzenſem. ^f Belza inter paludes ſita eft. Palatinatus hic in quatuor dividitur territoria, Belzenſe, Buſ- cene, Grodlenſe, & Grabovecenſe.

Inter Volhyniam & Palatinatum Lublinenſem eft ^g Terra Chelmenſis. Urbs ^h Chelma duos habet Epifcopos, Catholicum & Ruſſum; ſed Catholicī cathedra Graſnoſlaviam tranſlata eft. Terra hæc in duo territoria diuīſa duos ha- bet Senatores, Epifcopum & Caſellanum Chelmenſem. Opida præcipua hic ſunt Chelma, Rozana, Vlodavia & Graſnoſlavia ad Veprum fl. quod Maximilianus Archidux Austriae ad Poloniæ regnum evocatus, ab adverſa factione Johanne Zamoſcio Duce vi- etus, in custodiā deductus eft. Qui Zamoſcius in vicinia iſta condidit ⁱ Zamoſciū opidum, quod Academia ornavit.

β Podelassia, ſive Podlachia Palatinatus Mafo-

^a Alba Russia. ^b Smolensko. ^c Masovia. ^d Volhinia. ^e Belzenſis Palatinatus. ^f Belza. ^g Terra Chelmenſis. ^h Chelma. ⁱ Zamoſciū.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. XXVI. 493
fleà provincia facta; Poloniae titulo accessit^a. Loca notiora
sunt, *Bielsko, Tykozyn^b, Auguslow.*

M A S O V I A.

III. ^v *Masovia*, Pol. *Mazowsze*, German. die *Masaw*, in- ^{Masovia}
ter Borussiam, Poloniā & Podelasiā sita, suos habuit an-
tē Duces, quorum stirpe exstincta, Ducatus ann. cl^o I^o xxvi.
Poloniā titulo insertus est. Caput provinciæ est ^s *Varsavia*; ^{Varsavia}
Pol. *Warszaw*, German. *Warschaw* regni comitiis, quæ hic
haberi confuerunt, celebris.

L I V O N I A. 2

IV. *Livonia*, German. incolis *Liefland*, nobilissima atque ^{Livonia.}
am- ^{Eius fines.}

Masoviæ tribuitur à Starovolscio. Habet
duos Senatores, *Palatinum* & *Castellatum*
Podachiæ: In tria distinguitur territoria,
Drogicynense, *Mielnicense*, atque *Bielsense*,
secundum tria opida præcipua.

^y ^a *Masovia* d. Starovolscio, ex quo ple-
raque hæc de Polonia desumpta sunt, dividitur
in quatuor *Palatinatus*. *Plocensem*, *Podla-
chicum*, de quo jam dictum: in eum qui
peculiariter *Masovia* nomen retinet, atque
^b *Terram Dobrinensem*. *Dobrinensis* Terra
inter Cujaviam & Prussiam posita, in tria
dividitur territoria, *Dobrinense*, *Ripinense*,
& *Libnense*. Præter ista tria opida, *Skompe*,
opidum hic est alicujus nominis. Senatores
Terra Dobrinensis sunt *Castellani tres*, *Do-
brinensis*, *Ripinensis*, & *Slonensis*.

^c *Palatinatus Plocensis* inter Vistulam &
Prussiam jacens in quatuor distinguitur terri-
toria, *Plocense*, *Zavorense*, *Mlavense*, &
Stenense. Habet Senatores quinque, *Episco-
pum*, *Palatinum* & *Castellatum* Plocenses:
deinde *Raciazensem* & *Siepercensem Castellanos*.

^d *Masovia* ipsum *Palatinum* habet Gene-
rale, atque *Castellanos septem*, *Cyrnensem*,
Varsoviensem, *Visensem*, *Visogradensem*,
Zacrocimensem, *Ciechanovensem*, & *Liven-
sem*. In duodecim dividitur territoria, *Cyr-
nense*, *Visnease*, *Zembrovense*, *Varsovienne*,
Nurense, *Vissagodiense*, *Zacrocimense*, *Ciecha-
noviene*, *Lomzense*, *Rozanense*, *Macovien-
se*, & *Livense*. Præter hæc territoriorum
capita, nobiliora opida hic sunt *Pultovia*,

Czerniensem ad Vistulam, *Miscum*, *Varca*,
Vengrovia, *Garvolinia* cerevisæ bonitate no-
bilis, *Stanislavovia*, *Brocum*, *Viscovia*, *Se-
roicza*, *Lomza* & demum.

^d ^e *Varsavia* e, Poloniæ centrum, qua-
draginta milliariibus à Posnania & Cracovia
distans. Habet palatum regium à Sigismun-
do III. magnificè exstructum: itemque extra
urbem aliud *Viasdovia* Vistulam prospectans.
In suburbio *Cracovia* dicto verius *Viasdovi-*
am est tropæum victoriæ de Moscis reporta-
tæ, capella nimirum, in qua sepultus *Joh.
Demetrius Suiscius*, Magnus Dux Moscorum,
qui captivus vitam in carcere *Gostinie* finie-
rat, unâ cum duobus fratribus. Nuper anno
1655. *Carolus Gustavus* Suecorum Rex
hanc Polonorum Regum sedem occupârat
operibusque munierat; verūm sequentimox
anno præsidium Suecum à Polonorum
Rege ex ea urbe pulsum est.

H E K E L I.

^a A. C H R. M. D. LXIX.

^b Ubi Thesaurus asservatur Regius.

^c Hæc Regio propter Agri fertilitatem
Frugum omnigenarum est abundans, & Syl-
vis ferigenis Stagnisque piscofis referta. In-
colæ strenui & bellicosi sunt, Ruthenicoque
idiomate Moribusque & Religione utuntur.

^d A *Massao*, hujus Regionis Duce, sic
denominata.

^e Ubi optimum Hydromeli concifitur.

R E I S K I I.

² Livonia primo ex Germanicis mercato-

rum,

Qqq 3

^a Masoviæ divisio, ^b Dobrinensis Terra, ^c Plocensis Palatinatus, ^d Masovia.

Palatinatus, ^e Varsavia.

amplissima regio, ab Septemtrione Finnico Sinu terminatur; ab Oriente Nava amne & *Peybas* lacu, & Magnæ Russiæ Lithuaniaeque latere Occidentali; à Meridie linea ab opido Lithuanæ *Dodina*, in ripa Duinæ fluvii posito, ad *Memmel* Borussiæ opidum perducta; ab Occasu mari Suevico. Longitudo summa inter Navam & *Memmel* mill. xc. Latitudo inter mare & *Dodina* mill. lx. Dividitur in quatuor partes, quarum nomina incolis, *Esten*, *Letten*, *Curland*, & *Semigallen*.

Magnitudo.

Ha-

rum, maximè Bræmensium, navigationibus, posthac bellicis Teutonicorum equitum expeditionibus in notitiam Geographicam pervenit. Unus Ptolemaeus Lib. II. ^a Levonum (Græce Λιβύων) meminit: Ast incolas eos Scandiae assignat insulæ, hanc autem ostio Vistulæ vicinam: Sed de Scandia error duplex loco huic unico insedit. Teneamus hoc priscum de Leonis Vistulæ propinquis testimonium, & cum Livoniæ populis, quantum fieri potest, conciliemus. Denique Ordo Ensignorum Equitum A. 1104. ab Innocentio III. Papa institutus ad convertendam Livoniæ excurrit, eaque subacta Crucigeros five Teutonicos five Equites sociavit, ob bella Russica, quæ tum exarserant, & Polonica gerenda. Denique Sigismundus Augustus, Rex Poloniæ, debellata Livonia totum extinxit ordinem, Magistrumque hujus ultimum Gothard. Kettelfum ^b novo Curlandæ ac Semigallia ducatu, & Vasallum jure beneficiario sibi regnique devinxit. Sed postea Suevi *Livoniæ septentrionalis* totam Russis, omnem similiter transduanam & cisduanam Polonico regno ademptam superiori & hoc nostro seculo nunc tenent: ^c Pars aliqua Livoniæ australis, quæ Lithuania tangit, per pacem Olivensem A. 1660. Poloniæ relicta. (* Hoc quo vivimus sæculo quidquid in Livonia, Estia, Lettia &c. habuerant Sueci, postquam bello amiserunt, victori suo Petro Magno Russiarum imperatori, in perpetuum Neustadiensi fœdere possidendum pacis gratia concederunt: ita ut ex ipsa Finnia seu Finlandia pars avulsa fuerit, quæ Russico imperio accesisset.) Dividitur autem quicquid est Livoniæ in sex territoria, *Leitlandiam*, *Vikeelandiam*, *Eßlandiam*, *Virlandiam*, *Hariam* & *Gervandiam*: De Narva munitissi

ma & insulis Livoniæ adjacentibus, *Oselia*, *Dagedem*, *Mona*, *Wormsea*, ceterisque minoribus non dicam.

BUNONIS.

^d In *Estia* in sex dividitur territoria, *Harriam*, *Garnland*, *Viriam*, *Wirland*, *Allantakiam*, *Odenboam*, *Jerviam* & *Wikiam*. ^e In *Harria* est ^f *Revalia* munita urbs scum arce; quæ anno 1570. à Moscovitis obsessa & oppugnata obsidionem ultra semestre in sequentem usque annum fortiter sustinuit g. In ⁱ *Iria* sunt *Weissenburg*, *Tolsberg* & *Borchholm*. In ^h *Allantakia* sunt *Neuschloß* & *Nerva*, extreum Livoniæ versus Euro-aquilonem propugnaculum, à *Moscis* anno 1558. expugnatum; postea tamen à *Johanne Sueciæ Rege* captum. In ⁱ *Odenpoa* sunt *Wernebec*, *Helmet*, *Ringen* & ^k *Derpatum* b, quod à *Gustavo Adolphi Sueciæ Rege Academia* i ornatum *Moscus* captum tenebat: sed post Suecis, facta pace, illud restituit. In ^l *Jervia* sunt *Weissenstein*, *Lais*, *Overpolen* & *Vellin*. In ^m *Wikia* sunt *Hapsel*, *Leal*, *Lode* & *Parnovia*.

^g In *Letta* habet ^o *Rigam* cum munimento *Dunamunda* ad Dunæ ostium. *Kockenhausen*, *Creitzburg*, *Dunenburg* ad Dunam fl. Item *Wenden* & *Wolmer* ad Treideram fl.

HEKELII.

^f Et amoena.

^g Hæc Urbs insignem habet Portum in Sinu Maris *Baltici* atque Commerciis *Riga* haudquam cedit. *Gaudet* & *Gymnasio* celebri, cuius Rector & Inspector olim laudabilis erat *Heinricus Arningk*; hoc tempore v. præclare legit vestigia ejus *M. Adam Harrold*, Amicus meus singularis. Clarent ibi dem

^a Levoni. ^b Ducatus Curlandiæ. ^c Livoniæ partes. ^d Estia. ^e Harria. ^f Revalia. ^g Viria. ^h Allantakia. ⁱ Odenpoa. ^k Derpatum. ^l Jervia. ^m Wikia. ⁿ Letia. ^o Riga.

Harum prima Suedicæ est ditionis, reliquæ ^a Polono parent:
Insula ^b Osel ad Danum spectat.

V. Princeps urbium est ^c Riga, nobile emporium; nec in- Riga.
ferior commerciis ^d Revalia, vulgo Revel, Esthoniæ caput. Revalia.
Tertia est ^e Dorpatum, vulgo Derpt; Veneda vulgo Wen- Dorpatum.
den, Venedico obversa sinui, Magistri militiae ordinis Teuto- Veneda.
nici sede nobilitata. ^f Curlandia, quæ superioribus annis in Curlandia.
Ducatum unâ cum Semigallia elata, caput Goldingen. Du- Goldingen.
cum autem sedes Mitaw. Mitaw.

S A M O G I T I A.

^g Samogitia

VI. ^a Samogitia Ducatus inter Livoniam & Borusiam situs,
nullo ξ neque opido, neque castello, neque eximio aliquo æ-
dificio insignis, silvis ac nemoribus horridus, solo melle, quod
hic præstantissimum colligitur, notus est.

CAP.

dem in eod. Gymnasio Joann. Rudolff Breh-
mius & Heinricus Julius Woltemate.

^b S. Dorpatum.

ⁱ Ubi D. Andreas Virginius, Theologus,
& D. Heinricus Heinius, Iesus, non ita pri-
dem ex voto docuerunt.

B U N O N I S.

^a Omnis illa ^a Livonia, excepta Esthonia,
ejusque capite Revalia, anno 1561. sub si-
gismundi Augusti, Poloniæ Regis, concessit
potestatem, salvis tamen juribus, immuni-
tatis & privilegiis. At Postea 1601. Car-
rolus Sueciæ Rex Livoniam invasit, ejus-
que bonam partem subegit. Tandem ipsius
filius Gustavus Adolphus anno 1621. Riga
per ditionem captâ, reliquam quoque
domuit Livoniam. ^b Mitoviam quoque
expugnaverat Suecus; sed eam Poloni re-
cuperarunt. Mansere igitur Churlandia Duci-
fua, donec nuper anno 1658. ipse Dux in-
fidis circumventus, cum universâ familiâ
in Suecorum veniret potestatem; omnique
suâ ditione exueretur: restitutus tamen est
hoc ipso anno 1660.

^b ^c Oselia ad Danum quidem spectabat;
sed ea vi pacis 1645. initæ, Suecis tradita
est.

ⁱ ^d Riga modò memorata est: eam nuper
anno 1656. oppugnabat Moscus; sed ab op-
idanis simul & praefidio fortiter repulsus est;
Manet igitur Suecis cum reliqua Livonia,
quâ cedere coactus est Moscovita. Anno
1677. urbs Riga igne ab incendiariis suppo-
rito magnam accepit calamitatem, ejusque
pars melior in cineres redacta ^k.

^x De Revalia.

^A Dorpatum modò dictum est.

^μ Gotthardus Keiler ex ordinis Livonici,
qui Ensigeri appellabantur, Magistro, pri-
mus Churlandia Dux, autoritate & no-
mine Sigismundi Augusti Poloniæ Regis,
creatus est à Ratzevilio Palatino Vilnenfi in
arce Rigenfi anno 1562.

^v ^f Samogitia Palatinatum sive Satrapiam
non habet; sed multis praefecturas: simul-
que ejus Toparcha, vulgo Capitanus locum
in senatu regni cum Episcopo & Castellano
habet.

^ξ Provincie tamen caput est ^g Rosene ad
Dubissam fl. ^h Couna quoque urbs multo
celebris, ad Crononis sive Niemini ripas Sa-
mogitiæ adscribitur à Starovolscio.

H E K E L I I.

^k Quod etiam factum Anno superiori 1684.

REIS-

^a Livonia. ^b Mitovia. ^c Oselia. ^d Riga. ^e Churlandia Dux. ^f Samogi-
tia. ^g Rosene. ^h Couna.

C A P. XXVII.

De Borussia, & Cassubia: item de Episcopatibus & Academiis regni Polonici. I.

I.

Prusia, vulgo *Preussen*, amplissima atque illustrissima regio, fluviiis ac lacubus stagnisque frequenter rigua, frumento maximè ferax, quibusdam dicitur perperam *Borussia*, quasi à Boruscorum antiqua gente, quam Ptolemæus in Moscoviae tractu ponit, hanc huc transiisse suspicantur. Alluitur à *Septrinione* sinu Codano & Chrono flumine; ab *Ortu* clauditur Lituania & Podelassia; à *Meridie* Masovia & Polonia: ab *Ocasu* Cassubia. Porrigitur in longum à Chroni ostio, ad Torunium urbem in ripa Vistulæ, mill. German. XLV. In altum ab opido Podelassiae *Raigrod*, ad Vistulæ ostium, totidem. Divisa hodie est in *Regalem*, quæ immediate Regi paret; &

Magnitudo.

Divisio.

Du-

REISKII.

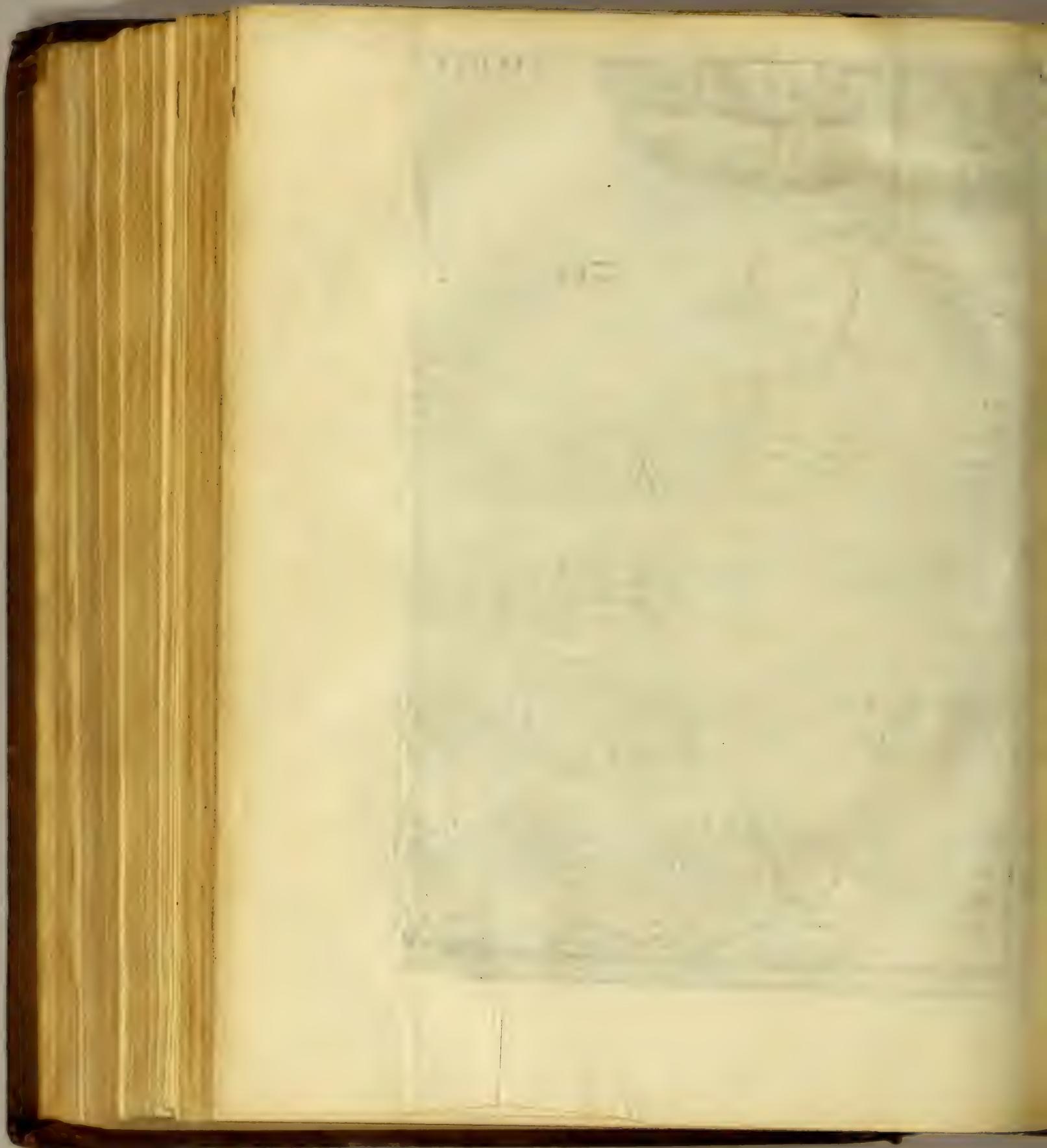
I Recte habet illa Geographorum suspicio, qui Borussiam à gente ^a *Boruscorum* veteri (Græcè τῶν Βορούσσων) & cultam & denominatam sentiunt. Namque à Ptolemæo Lib. III. illa Sarmaticis annumerata post finum locatur Venedicum, nec in ullo alio Moscoviae tractu. Quin dixerim, *Boruscos* irrepisse pro *Borussis* ex vito librariorum communissimo: Ut neque perperam sed recte Borussia dicatur, viris doctissimis approbantibus. **b** Gens autem illa perdiu obscura, & cum finitimis colluctata, Slavis denique sociata, inde crebris Polonorum irruptionibus bellicis post A. 997. vexata, Boleslao tandem Chobrio vitam fese dedidit: Sed perfida Christianis natio victores & fintimos laceravit populos, ut Cunradus Maloviæ dux A. 1226. *Eques aut fratres Teutonicos*, &oque *Crucigeros* evocaret, qui totam Borusciam, itemque Pomerelliam & Samogitiam armato impetu, nec annis sexaginta effluentibus subegerunt. Sed cum Equestris Ordo quandam tyrannidem usur-

paret, Casimirus Poloniæ rex Borusciam bello dominam A. 1469. divisit, ut pars una superior regno Polonico, alteraque inferior equestri Ordini subfasset. Denique Albertus Marchio Brandenburgicus XXXIV. Ordinis Magister habitu equestri deposito ab Rege Sigismundo A. 1525. Dux Borussiæ creari maluit, quam in feudo Polonico extrema omnia experiri. **c** Hinc *Borussia* hodieque duplex, regia nempe atque ducalis: Hanc feudali nexu liberam Fridericus Wilhelmus, Elector Brandenburgicus A. 1658. in Velavensi transactione sibi ac posteris, & supremum Borussiæ imperium acquisivit. **d** *Cassubia* autem & **e** *Craina*, tractus terrarum non exigui regno subsunt Polonico; Itemque **f** *Pomerellia* sive *Pomerania ulterior*, quæ septem constat territoriis, *Slachoviensis* nempe *Tucholiensis*, *Succensis*, *Dorsaviensis*, *Zucoviensis*, *Puscensis* & *Mirachoviensis*: De his vide Hartknoch, I. cit. & Piaecccium in Chron. De Polonicis Episcopatibus Aubert. Miræum Lib. I. c. 47. qui pro Rigeni abolito Leopolensem substituit, & Stan. Lubinski in Ploc. Academias adde Warsovensem, &

Vil-

^a Borisci. ^b Borussia subacta. ^c Borussia duplex. ^d Cassubia. ^e Craina. ^f Pomerellia.

Ducalem, quæ Marchionibus Brandenburgicis in feudum concessa.

II. In

Vilnensem. ^a De succino venisque hujus per Borussiam hinc inde sparsis, item de lit toribus maris Baltici, fluviis, lacubus, fontibus, & puteis succiniferis Phil. Jac. Hart man. *Physicam & Civilem Historiam A. 1677.* edidit.

BUNONI S.

^{a b} Prussiam, ^c Cruciferorum Ordo Teutonicus, Barbaris, qui ea loca tenebant, aut pulsis aut subactis, sub suam redegerat potestatem; ac novis subinde è Germania deductis coloniis, castellis munitis, opidisque quam plurimis constitutis, res suas firmarat; ut florentissima, paulo antè & circa annum C. 1400. esset Ordinis in Prussia potentia & auctoritas. Postea rebus secundis elati, quum Lituaniā Regi Polonia eripere conarentur Cruciferi, & nova subinde bella moverent, tandem ingenti prælio ad Drevanciam fl. in Masovia finibus anno 1410. ab Uladislaō vieti, bonam Prussiæ partem amiserunt. Quo periculo fide subditorum liberati, potesta inter se feralia aluerunt dissidia, & gravissimis exactionibus & tributis subditorum animos alienarunt. Accessio aliquot Commendatorum petulantia tyrannica, qui arcas in urbibus tenebant, & Dantisci senatores aliquot ac cives sub amicitiae specie in arcem invitatos crudeliter trucidarunt; civium & nobilium filias & uxores ad libidinem explendarunt rapiebant; adeoque subditos illos veluti bello captos, pro mancipiis suis habebant. Tantas injurias quum Nobilitas & civitates majores diutiū ferre nollent, Culmæ primum convenientes fœdus & societatem ineunt ad libertatem, fortunas & privilegia tuenda; ac decernunt, de injuriis Magistri Ordinis & Commendatorum apud concilium provinciæ sive fœderatos subditos queri licere. Quum verò fœdus istud veluti inhoneste factum à ^d Friderico III. Imperatore esset pronunciatum, adeoque abrogandum; mulcta quoque Nobilitati & civitatibus gravis imposta, ipsique subditi, amissa libertate & privilegiis, jussi Magistro

Ordinis sine recusatione obedire; juramentum fidelitatis Ordinis Magistro *Ludovico Erlishusso* renunciant, & in *Casimiri Poloniæ* Regis clientelam, fidem & defensionem sese conferunt, anno 1454. Fratres igitur ordinis, plerisque arcibus & opidis amissi, cum Casimiro Rege anno 1466. demum coacti sunt transfigere his conditionibus; ut *Culmensem*ditionem, *Michaloviensem*, *Pomerelliam* universam, unā cum *Elbinga*, *Christburgo*, *Stuma*, *Tolkemith*; arcibus & territoriis, *Neringa* insula ac *Warmiensi* dioceſi, jure semperno Magister & fratres Ordinis cederent Regi: reliquam verò ulteriore Prussiam, cuius *Koningsberga* caput est, velut Poloniæ Regis feudum possiderent, & in perpetua fide ac clientela Poloniæ Regum manerent; idque juramento tum confirmatum est. Aliquot etiam Ordinis Magistri in eas jurabant conditions, easque observabant. Sed *Fridericus Saxonie Dux*, Ordinis Magister, auxiliis ab Imperatore & Germaniæ Principibus promissis fatus, in Poloni verba jurare renuit: & quum bello, quod à Polonis impendebat, se imparem videret, relictâ provinciâ in Germaniam abiit. Post cujus obitum Ordinis Magister electus *Albertus Brandenburgensis* Marchio Poloniæ Regi se submittere recusabat; quod & *Cæsar & Pontifex* id aperè prohibuerent. Belli molem aliquamdiu fortiter sustinebat Albertus hic. At quum tantis Polonorum viribus diutiū resistere non posset, pacem cum Poloniæ Rege Sigismundo iniit, quâ ^e *Albertus Marchio* ex Ordinis Magistro primus *Prussia Dux*, & Poloniæ Regis Vafallus est factus, anno 1525. Prussiamque illam ulteriorem, quæ ex eo tempore *Ducalis* dicta, in feudum perpetuum jure hæreditario accepit. Nuper tamen Rex Poloniæ *Casimirus Brandenburgico Electori Frederico Wilhelmo*, qui Prussiam illam tenet, in Ducatum istum plenam concessit & liberam potestatem, omnibus juribus, quæ Poloniæ Reges in illum habebant, renunciatis.

^a Succinum Borus. ^b Prussia. ^c Cruciferorum ordo. ^d Prussorum desertio ab Ordine. ^e Albertus, Prussiæ Dux primus,

II. In Borussia ^a Regali clarissima urbium, *Gedanum*, quæ & *Dantiscum*, vulgo *Danzighe*, nobilissimum Suevici maris Emporium, totius regni granarium, civitas dives & opulenta; mœnibus, fossa ac vallo munitissima. Secunda ab hac est ^d *Torunium*, vulgo *Thoorn*: celebre quondam emporium, antequam *Gedanum* ad id fætigium perveniret; nunc nundinis maximè clarum. ^e *Elbingium*, vulgo *Elbing*, Anglorum opibus, qui pannis hic negotiantur, in singularem nitorem indies crescit. Reliqua opida notiora sunt, ^f *Mariæburgum*, firmis- simum

Dantiscum.

Torunium.

Elbingium.

Mariæbur-
gum.

BUNONIS.

^a Prussia Regalis in tres distinguitur Satrapias, *Culmensem*, *Mariæburgensem*, & *Varmiensem*. Michalovienſe territorium in Satrapia *Culmensi* est. Satrapia Culmensi opida sunt, *Culma*, *Brodnica*, *Crudentum*, *Padinum*, *Golubia*, *Rogozna*, *Brattianum*, *Covalia*, *Copriūnicza*, *Lybavia* & *Torunia*. In *Mariæburgensi* Satrapia opida sunt, *Mariæburgum*, *Elbinga*, *Stuma*, *Oneovum*, *Stargardia* & *Orneta*. In *Varmiensi*, *Heilsberga*, *Brunsberga*, *Fraunberga*.

^b Dantiscum a ad Vistulæ & Moldaviæ confluentes, Cluverii nostri ^b patria, a Stephano Poloniæ Rege anno 1577. oppugnatum, obsidionem fortiter repressit. Poitea tamen Regibus suis exstitit fidele, cùm in bello Prussico, quod coepit anno 1626. tūm maximè nuper, quo Regi Casimiro, ferè ab omnibus deferto, fidem omnium ipsorumque Polonorum opinione majorem firmioremque præstítit, quæ Regi Regnoque saluti fuit: certissimum documentum, magnas & munitas urbes firmissima regnum esse præsidia. Dantiscum *Gymnasio* etiam floret, virisque nobilitate, prudentia & eruditione ^c in singulis abundat ordinibus, qui, in summo licet dignitatis gradu constituti, miram tamen omnibus ostendunt ac probant comitatem & humanitatem ^d. Ad Vistulæ osium est monumentum firmissimum, vulgo ^e die *Weisselminde* dictum. Dantisco Orum verius vicinum est coenobium, ^d *Oliva* dictum, in quo Pax inter Suecum & Polonum, fœderatosque *Casarem* & *Electorem* Brandenburgicum conciliata anno 1660.

^d ^e *Torunium* probe munitione habet Gymnasium, & pontem in Vistula flumine ^f:

Suecorum miles, quem in nupero bello accepérat urbs, post diuturnam obsidionem difficulter ejectus est à Polonia Rege anno 1658 & anno 1665, à Regis Poloniæ militibus interceptum est.

^g ^f *Elbingum*, ad lacum aquæ dulcis; vulgo *das frische Haff*, situm, primùm florere ceperit, quum Stephanus Poloniæ Rex Dantiscum obsidens negotiations eò transferre studeret: Quod idem molitus est Suecæ Rex Gustavus Adolphus bellum in Prussia gerens. Hodie vero Angli Pannorum *Stapelam*, quam vulgo vocant, habent Dantisci. Cæterum Elbingum quoque *Gymna-* *sio* ornatum est.

^g ^b *Mariæburgum*, ad Nogatum positum, arcem habet munitissimam, quæ olim Magistrorum Ordinis fuit sedes. ^g

HEKELI.

^a Inclito *Heveliano* Nomine hactenus magis inclutum atque clarum redditum.

^b Et *Bartholomei Keckermannii*.

^c Atque Autoritate.

^d Vid. *Maginus* Part. II. Geogr. *Ptolem.* fol. 157. fac. a: ut & *Quenstedti* mei candidè venerandi *Dialogus de Patriis Viror. illuſtr.* p. 256. Olim claruere in hac Urbe laudabili tam in Cathedrâ Ecclesiasticâ, quam *Gymnasticâ* docentes, *Joannes Botfaccus*, *Abraham Calvius*, *Joannes Maukieschius*, & *Egidius Strauchius*. Sed hodiè docent in Ecclesiâ *Conſtantinus Schützius*, *Salomon Mollerius*, *Andreas Barthius*, *Georg-Bauerus*, *Sam. Schelvgivius*, *Michaël Engel*, aliisque Viri Pietate atque Eruditione verè insignes. In *Gymnasio* v. *Joach. Hoppius*, *Jo. Petrus Titius*, *Wolfg. Roßlaſcherus*, *Frid. Butnerus* & *Frid. Chr. Bücherus*.

^e Hujus

^a Prussia Regalis. ^b Dantiscum. ^c Weisselminde. ^d Oliva coenobium. ^e Torunium.

^f Elbingum. ^g Mariæburgum.

simum munimentum; ^a Grudentia, ^b Bromberga, ^c Culmia; Grudentia.
hæc antiquissima & opulentissima quondam urbs: ^d Braunsber-
ga publico Jesuitarum collegio famigeratum opidum.

III. Ducalis & Borussiæ caput ac sedes Ducum est ^e Regius
mons, vulgo German. Koningsberg, Pol. Krolewiec, urbs nobi-
lis,

Bromberga.
Culmia.
Braunsber-
ga.
Regius
mons.
Prussia Du-
calis.

HEKELLI.

^f Hujus URBI nequaquam satis de-
prædicandæ Ecclesiæ Euangelicæ atque
Gymnasio Regio hoc tempore præsunt sum-
mæ cum laude Andreas Kühnus atque Sa-
muel Schelvigius, Theologi subtilissimi ac
multis Magnatibus apprimè grati.

^f Patria est Nicolai Copernici, Mathema-
tici celeberrimi, nati A°. C.H.R. m. cccc.
lxxiii. denati verò ibid. A°. Secul. sequi-
xliii. Claret Urbs ob Colloquium, seu Con-
ventum, inter diversæ Religionis Christianos, sed sine fructu, auctoritate Regiæ Polo-
niæ institutum, cuius Acta Varavia A°.
M. DC. XLVI. curiosè sunt impressa. In
Thorunensem Confessionem extant Animad-
versiones GEORGII CALIXTI A°. CHR.
M. DC. LIV. in f. edit.

^g Aliquoquin Civitas egregiè est nobilis,
quam Maginus Regalis Prussiæ quod ibidem
conficitur, Exteris quoque gratum est.

BUNONIS.

^h a Grudentia ad Vistulam est infra Cul-
miam.

ⁱ b Bromberga cis Vistulam est ad Broam fl.
^j c Culmia, urbs antiqua, apud Vistulam
infra Toronium sita, jure municipali, quod
per universam Prussiam habetur in pretio,
in primis nobilis est.

^k d Braunsberga h ad Passariam fl. est. A
Mariæburgo verò Meridiem est e Stuma,
ad quod pagus f Stumsdorf qui tractatibus
pacis inter Suecos & Polonos inclinavit.

^l e Ducalis Prussia versus Orientem pro-
vinciam habet h Natangiam, finu aquæ
dulcis, Pregelo, Allaque fl. interceptam:
in qua opida Palga, Heilgenbeil, Branden-
burg & Creutzburg. Inde trans Pregelum
versus Septemtrionem sequitur i Sambia
provincia, ad cuius Occiduum & Boream
latera mari Baltico cincta, Zephyro & Bo-
rea vehementiore spirantibus, k Succinum

seu Eletrum copiosè colligitur. Ad Meri-
diem habet Regium montem; jacetque pro-
vincia illa Sambiensis inter duos lacus aquæ
dulcis, quorum alter Regio monti vicinus
vulgo Das frische Haff dicitur; & alter Si-
nus Curländicus, das Curische Haff. Ex hoc
navigia per Demam fl. in Pregelum com-
meant. A Dema fl. versus Ortum ad In-
strum fl. ubi Georgenburg est, extendit ^l
Nadravia provincia: & supra hanc, ^m Sclavonia,
ad utramque Croni in Lithuania ripam,
Tilsa opido Prussiæ ad Ortum æstivum
extremo, & Labia & Ragneta sequi-
tur. Hinc Ortum brumalem & Meridiem
versus, ad Lithuaniae, Podlassie & Mosco-
viæ fines; ⁿ Sudovia & o Galindia provin-
ciæ Prussiam Ducalem terminant; perpetuis
ferè solitudinibus & silvis horridæ, tametis
tenuibus opidis, Olecko, Stradauno, Licca,
Jobansburg, Ortelzburg & Niedeburg sparsim
incoluntur. Introrsum verò ad Allæ ripam
Orientalem est p Bartonia provincia, Na-
tangiæ & Warmiæ finitima, agri & opidis
frequentibus cultissima: & ad Occidenta-
lem Pasariæ ripam q Pomesania, provincia
amplissima, à Wefecâ in Drausum lacum
illabente, ad Vistulam & Ossam usque per-
tinens. Caput ejus est Hollandia; opidaque
celebriora sunt Marienwerder, Pomesanien-
sis Ecclesiæ cathedralis olim sedes; Riesen-
burg, Episcopi olim proprium. Rosenberg,
Salfeld, Morung, Liebmul, Osterrod, Hoen-
stein, & in vicinia r Sossavia Gilgenburg, &
Soldavia.

^p s Regius mons ad Pregelum jacet, aula
Ducali, & Academiâ, quam Albertus pri-
mus Dux Prussiæ instruxit An. 1544. i insignis
k, tribus distinguitur opidis, ex quibus
Academie & templi cathedralis ac Episcopi
Sambiensis domicilium, undique Pregelus
cingit; Læbnicum verò & Veterem Urbem
alluit; cui ad Boream Princeps Palatinum
ampulum & splendidum, cum insigni Biblio-
Rrr 2 theca,

^a Grudentia. ^b Bromberga. ^c Culmia. ^d Braunsberga. ^e Stuma. ^f Stumsdorff. ^g Prussiæ
Ducalis territoria. ^h Natangia. ⁱ Sambia. ^k Succinum. ^l Nadravia. ^m Sclavonia.
ⁿ Sudovia. ^o Galindia. ^p Bartonia. ^q Pomesania. ^r Sossavia. ^s Regius mons.

Memel.
Cassubia.

Conicia.
Slochow.
Burow.
Lauenburg.
Episcopatus
& Academiz Poloni-
ci Regni.

lis, & celebre maritimis mercimoniis emporium. Est præterea versus Septemtrionem ultima, *Memel*, arx munitissima.

IV. ξ *Cassubia* Ducatus, inter Borussiam ac Pomeraniam situs, latior olim erat quam nunc patet. Quippe tota ea Borussiae pars, quæ circa Vistulam *Pomerellia* nunc dicitur, Cassubiae Ducibus antè parebat. At ejus quæ nunc *Cassubia* nuncupatur, caput est *Conicia*, Polon. sive *Cassubiis* incolis *Chonizza*, German. *Konitz*. Reliqua opida sunt *Slochow*, *Burow*, *Lauenburg*.

V. *Archiepiscopatus* in universo regno sunt tres, *Gnaesnensis*, *Leopolitanus* & *Rigensis*. *Episcopatus* XVI. *Academiae* duæ, *Cravociensis* & *Regiomontana*.

thea, (ex qua suum Concilii Tridentini Examen collegit B. Chemnitius) colli impositum adjacet.

ν a *Memmela* ad Croni sive *Memmelæ* fl. & sinus *Curlandici* osia-sita est. Alter hujus Ducatus portus munitus est $\flat$ *Pillavia*, per quem naves in sinum citeriorem; das *frijsche Haff*, ac porrò *Regiomontum*, *Elbingum*, &c. eunt.

ξ *Cassubia* hujus qui agros incolunt, ex lingua Venedorum cognoscuntur esse soboles.

H E K E L I I .
 $\flat$ Olim quoque emporium haud inclebre.

$\flat$ D. 17. Aug.

k Primus Rector fuit *Georgius Sabinus*, Poëta celeberrimus, & *Martini Chemnitii*, redivivi illius *Lutheri Matrelis*. Claruere olim in eâdem *Academiâ* æquè ac Ecclesiâ *Joannes Behmius*, *Jacob Bohlius*, *Bernhardus Derschovius*, *Joan. à Geldern*, *Cælestinus Misentia*, uterque *Georgius* & *Andreas Mylius*, *Parens* & *Filius*, *Joan. Papius*, *Lavinus Pouchenius*, *Huldaricus Schœnbergius*, *Cœcus*, *Fridericus Wagnerus*, *Paulus Weissius*, Virique docti ac litterati alii. Sed haec tenus claruit *Christianus Dreierus*, immo clarus est non solum in *Prussiâ*, sed & in totâ *Germaniâ* *Martinus Kempius*, Vir valde ac egregie doctus, mihiique amicissimus.

a. *Memmela*. b. *Pillavia*.

C A P. XXVIII.

Moscoviæ sive *Russiæ Albae Magnus Ducatus*.

I.

Russia sive
Moscovia.

Ultimæ Europæ regio est α *Russia Alba* sive Major, omnium vastissima; inculta, ac paludibus sylvisque invia.

Eadem

B U N O N I S.

α *Russia* ista *Alba* dicta videtur, partim quod incolæ colorem istum præferant: partim quod nivibus campi cooperiti diutius quam alibi durent, & inspectantibus omnia alba repræsentent, ut etiam in naturam ani-

malium color iste transeat. Siquidem ibi lupi, ursi, lepores, vulpes, aliaque animalia inveniuntur alba, quæ aliis in locis natum solent habere colorem. Cæterum *Russia* ista, quæ trans *Borysthenis* fontes est, *Staroyolscio* *Russia Nigra* appellatur.

β *Mos*.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. IV. Cap. XXVIII. 501

Eadem & *Moscovia* à capite suo. Gens ipsa rufis, perfida, servituti supra modum addicta, vulgato nomine nunc *Moscovita* appellantur.

II. Finitur ipsa regio à *Septemtrione* mari concreto^a; ab *Ortu* iisdem finibus, quibus Europa, hoc est, *Obio* ac *Tanai* amnibus; à *Meridie* *Tanai* minore, vulgo *Donetz*, *Desna* & *Psol*a; ab *Occasu* *Borysthene* & *Narva*, lineaque inter horum fontes ducta. <sup>Fines Rul-
fiz.</sup>

III. *Longitudo* summa inter promontorium *Litarmin*, vulgo ^{Magnitude.} *Cæpo Obii*, & *Psolæ* confluentem, ad opidum *Czerkassy*, implet milliar. German. CCCCLXXX. Latitudo inter *Corelenberg* opidum

BUNONIS.

β Moscorum seu *Moscovitarum* nomen huic Russorum parti ab arce & flumine *Mosqua*, in Occam & Wolgam se exonerante, tribui cœptum est, tertio abhinc seculo, quum *Johannes* quidam Dux, Danielis filius, sedem suam ibi constituisset, cuius posteri suo quodam fato crescentes, vicinos Russorum populos in multis ditiones divisos, & feraliter inter se dissidentes, paulatim connubii, successionibus, vi & fraude sibi adjunctos, longè Moschis nobiliores & potentiores, imperio suo subdiderunt. Unde Moschorum nomen in omnes illis subjectas nationes, quarum nomina in titulo suo annumerare magni *Moscoviæ* Dueces solent, propagatum est. *Chytraeus Chronic.* lib. I. (* Cave ne plus æquo leviorum assensum Cluverio conviciant præbeas. Injuri sunt Scriptores qui numerosissimo populo labem incurrunt universalem. Gens ea *Moscovitica* libertius audit sibi *Russorum* nomen dari, nec aliter se ipsam nominat quam *Russos*. Cum imperii habenas accepit Petrus I. Russiarum omnium imperator, id sibi negotii dari credit ut populum artium, scientiarumque contemptorem, ab ignorantia ac superstitione avita revocaret; idque felicissime promovit. nunc apud Russos militarem, naturalem, mathematicam aliasque scientias coli certum est, quarum Cluverio vivente nequidem nomen Russi cognoverant. De perfidia, ac servili indele quo dictum est, de infima plebis fæce intelligendum, apud Russos non probos tantum, sed & moratissimos homines atque

elegantiae laude florentes novi plurimos.)

HEKELLI.

a Seu glaciali.

*b Conf. Martini Cromeri Lib. I. de Ori-
gine & Rebus Gebris Polonor. c. IX. p. 15.
ut & Petri Petreji de Erlesundâ Pars I. His-
toria Muscovitica p. 3.*

REISKI.

I. *Muscovia* quidem hisce terminis, qui ab Auctore nostro figuntur, ^a Imperium vero *Muscoviticum*, quod supra Europæis annumeravimus, neutiquam iis coërcetur. Hoc enim ortum si respicias, à duobus regnis, Cahanensi & Astrachanensi usque ad Persiam & mare Caspium, fin septemtrionem, ab Lithuania usque ad glaciale Oceanum, & ultra Tartariam Asiaticam excurrit, neque limites ullos hoc ibidem pati: Belgæ referunt. (* Benè monet Reiskius Russici imperii fines male à Cluverio collatos. Sed nostro demum sæculo multum crevit & ultra quam legitur in hac nota, *Moscovia* ut aiunt extenditur. Nam a Baltico mari ad Sinarum imperium, & a glaciali oceano ad maris Caspii littus australiter pertinet; plurimasque provincias Suecis, Tartaris, Persis aliisque eretas, sibi subjecit. Inde fit ut longitudo & latitudo, quas Cluverius designat, fint falsissimæ.) Gens ipsa & regio unde ortum nomenque ceperit, disquiritur. ^b Bocharto credibile fuit in Phaleg Lib. III. c. 13. ab שָׁנָה, i. e. Rhos & Mefich Ezech. c. XXXVIII. v. 2. i. e. Rossis & Moschis, proximis Araxi populis, descendisse Russos & *Moscovitas*, gentes in Europæa Scythia celeberrimas. Istud è

a Imperium Muscoviticum.

b Muscovia origo ultima.

Geo-

opidum in confinio Finlandiae, & Obium flumen, juxta opidum Lepin, mill. CCC. ^y

Russie Du-
catus.

IV. Dividitur in complures Ducatus ac provincias, quæ plerumque à præcipuis urbibus denominantur. Ducatum principis est *Moscovia*, incolis *Moskwa*; cæteri, ^a *Wladimir*, ^b *Mosaysko*,

Geographo Nubiensi & Tzetze comprobatur, qui Scythes Tauricos Pw̄s Rhos vocavit; Roxolanos Plinius & Ptolemæus tanquam ab Rossis Alanisque medios; Moschos Asiaticos item Strabo atque Pomponius. ^a Sin Slavicam historiam sequamur, tum ab *Russo Lechi Czechique fratre* origines deducimus proximas, quia remotas ex antiquis Auctoribus constitutimus. ^b Gens autem diu ethnico squalore feeda, interque Duces suos ab seculo sexto A. C. 550. circiter obscura latuit, donec *Wladimierus Constantinopolis baptizatum* & *Basilii nomen ab Imp. Greco A. 961. suscepit*: Hinc Russi Græcam Ecclesiam hodieque sub Patriarcha proprio sectantur. Quot vero regna, ducatus, & provincias hodierna Moscovia complectatur, Olearius in Itiner. Muscovit. multis capitibus, tituloque Czaris bene longo addito declarat. ^c Moskua vero tantæ non est amplitudinis, quantam Cluverius illi attribuit, post tot excursions bellicas & vastitates Tartaricas non minus quam Polonicae, itemque post tot incendia fortuita eaque gravissima: Urbs enim ipsa ex vicis pluribus pagisque in corpus ligneum confusum coaluit, ac *Londinum una cum suburbio aquat*, Anglis qui adfuerunt, testantibus. Tota Russia vino, vitibus, cervis, & carponibus caret: Feris aliis & piscibus abundant: ^d Incolæ sementem Junio inchoato faciunt, quam continuus solis æstus tam subito maturat, ut post otio hebdomadas ultimumque Julium metant. De cæteris rebus Russicis observatu dignis confer Ægid. Flescher Anglum; de Religione Muscovitica Joh. Fabrum, Alex. Rossum, & B. Gerhardi atque Danhaueri Dispp.

BUNONIS.

^y Ex quo Sueci magno Moscoviae Duci Ingriam & Careliam extorserunt, Russia

ista magnitudinem illam versus Occasum hodie non habet. At versus Ortum Ducis istius imperium Europæ limites transgreditur. (* Ea sunt mutata. *Ducatus Moscoviticus* nomen apud Europæos tantum usurpat, quasi regium nomen denegasset potentissimis principibus qui se Slavonica lingua *Czares* nuncupabant, id est reges. Alium enim titulum non habent in sacris Bibliis, in Russicam linguam conversis David, Solomon, & quotquot vixerunt Reges in sanctis codicibus laudati. *Czar* idem sonat ac rex. Sed ut alibi jam monuimus, Regium tandem Petrus I. depositum ut *Imperiorium* nomen acciperet. Quanquam Moscovia imperii Metropolis remansit, duo tamen ornamenta amisit, nempe Patriarcham, & Aulam. Cum enim plebs in superstitionem prona nimiam Patriarchæ auctoritatem concederet, cuius abusus summae potestati obesset, sedem diu vacantem reliquit Petrus I. defunctoque patriarchæ successorem dare noluit, sibi ipsi summum jus in regimen Ecclesiasticum reservavit, & per Synodos ea fieri jussit quæ quondam soli patriarchæ competebant. Ingrâ autem devicâ cum locum vidisset Petrus ubi pauca admodum ac paupercula Piscatorum erant Taguria, urbem coepit ædificare, quam *Sancti Petri* nomine insignivit, dixitque *Sant Petersburg*. Mirum in modum crevit ea urbs, & intrâ paucos annos Arce, templis, palatiis, armamentis, portu, Academiis &c. decorata, populo frequens, & quod summum est ornamentum, sedes imperatoris, vicinis invidiam ac terrorem peperit.)

^d In *Volodomiriensi* Ducatu ^e *Volodomiria* civitas XXXVI. milliaribus ^f *Moscovia* distat.

^e ^f *Mosaiska* XVIII. milliar. commun. ab eadem jacens *Moscovia* ad *Smolencensem* pertinet Ducatum. ^e

^g Twe-

^a *Moscoviae* origo proxima. ^b *Moscovia Christiana*. ^c *Moskua*. ^d *Russiae* fertilitas.

^e *Volodomiria*. ^f *Mosaiska*.

saysko, ^e Twer, ^f Ruszowa, ^g Nisi Nowogrod^c, id est, inferior Novogardia, ^h Rezan, ⁱ Worotin, ^j Smolensko, ^k Bielska, ^l Pleskow, ^m Weliki Nowogrodⁿ, hoc est, Novogardia magna,

B U N O N I S.

^e Tweriensis Ducatus inter Rufoviensem & Volodomiriensem est ipsa urbs ^a Tweria f à Moscovia versus Occasum Solis æstivum jacet XXX. mill. Germ. g.

ⁿ In Rufovienſi est quoque ^c Taropiecz civitas.

^b ^d Novogrodia Inferioris Ducatus caput est ad Occæ & Volgæ confluentes C. milliar. commun. à Moscovia. b.

ⁱ Resanensis Ducatus inter Occam & Tanaim fluvios jacet, in quæ ^e Resan, ^f Colluga ad Occam fl. ^g Tulla ad Upæ & Tullæ confluentes, ^h Odojum five Odo castrum ad Tullæ & Occæ confluentes, à quo Meridiem versus est locus palustris ⁱ Mseneck LX. milliar. à Moscovia jacens castrum dirutum, quod vicinorum asylum esse solet à Tartaris metuentum. i

H E K E L I L.

^e Seu aliis Nowogorod.

^d Polonicis.

^e Hunc Joannes, prædecessor Basilii Ducis Alexandro, Polonorum Regi per vim eripuit.

^f S. Twrda.

^g Maginus dicit, hanc Urbe Moscoviam longe maiorem atque magnificientiorem esse.

^h Hic Ducatus Volodomiria nequaquam cedat fertilitate.

^j Hujus Ducatus Titulum Magnus Dux assumit. Et hæc Provincia, s. Ducatus, omnibus Moscoviae Provinciis, seu Ducatis, verè est fertilior. Hæc enim, ut adjunt, singula Grana, Fruimenti binas quandoque, pluresve spicas proferant, quarum Culmi tam densè acrebant, ut nec Equi facile transire, nec Coturnices inde evolare possint. Datur & ibi magna Mellis, Piscium atque Aviam copia, nec Fera defunt, Aproeli in primis, Hermelli atque Castores. Fructus Arborum cæteris Moscovia Fructibus longè nobiliores sunt. Gens audacissima atque bellicosissima est.

^k Novegorod.

B U N O N I S.

^x Vorotinenſis Ducatus caput ^k Vorotina XXXIX. milliar. à Moscovia l jacet.

^λ Smolenscenſis Ducatus L. milliaria patens ad Boryfthenem est. In eo præter ^λ Smolenscum urbem sunt oppida illustria m, Drohobus, n Vism, & o Mosaisko. Smolenscum à Moscovia LXXX. abest milliaria m, in editiore loco positum, muro sex cubitos latu, LII. turribus firmum, speculam & propugnaculum in medio urbis habet in monte excelsiore. Urbs hæc à Basilio Moschorum Duce capta est anno 1514. die 30. Julii, quam illa ante centum annos eodem mense, in Vitoldi Lithuanorum Ducis protestatem primum venisset. Sed Sigismundus III. Poloniæ Rex Anno 1611. eam recuperavit. Anno demum 1632. medio Novembri à Moscovitis cœpta est obsideri; eamque fortiter sustinuit obsidionem, donec fequenti anno Uladislaus IV. Polonorum Rex cum exercitu adventans spem liberatioonis ostenderet: ac tum ipsi obseffores Moscovitæ à Polonis obseSSI, in eas redacti sunt angustias, ut liberum discessum supplices peterent, & à clementissimo Rege impetrarent, discesserunt primo Martii 1634. Attamen An. 1654. à Moscovitis oppugnata, & capta est urbs illa & ab iisdem hodie tenetur.

^μ Inter Livoniæ & Lithuaniae confinia est Ducatus p Bielska, cuius civitas Bielska, haud procul à fl. Duna, LX. mill. à Moscovia.

^v Pleskoviensis n Ducatus caput ^q Pleskow, Ruffis vocatur Pskow, ad Pskowam fl. haud longè à lacu est; qui Peipus vulgo dicitur, XXXVI. milliaribus à Novogardia sita, per civium discordiam o in Moscovitæ venit protestatem. Anno Christi 1509. olim urbs libera sola in toto Moscovitæ Imperio, muris cincta, & in tres partes divisa, quarum singulæ suis clauduntur mœnibus.

^ξ Novogrodienſis p Ducatus habet ^r Novogro-

^a Tweria. ^b Ruszowa. ^c Taropiecz. ^d Novogrodia infer. ^e Resan. ^f Colluga. ^g Tulla.

^h Odojum. ⁱ Mseneck. ^k Vorotina. ^l Smolenscum. ^m Drohobus. ⁿ Vism.

^o Mosaisko. ^p Bielska. ^q Pleskow. ^r Novogrodia magna.

Principatus
& Provinciæ.

magna, o Bielejzero, π Jaroslaw, p Swiero. Principatus,
o Rostow ε & Sudal. Provinciæ, Wolsko, v Corella,
φ Wologda, x Ustiug, ♀ Dwina, w Wiatka, z Jughora,
Petzora, r Condora, δ Permen, e Czeremissi Nagorni,
ξ Czeremissi

grodiam magnam, amplissimam olim & potentissimam q totius Russiæ civitatem, XL.
milliaribus à Nerva Livoniæ portu, xxxvi.
à Plescobia, cxx. à Moscovia ad Lowatam
fl. sitam. Emporium olim fuit celebre, ab
Hansæ Teutonicæ mercatoribus frequenta-
tum; sed inde per tyrannidem & injuriam
ipsius Ducis Johannis Magni, qui primus
se totius Russiæ scriptis Monarcham & Johannis
Crudelis fuit avus, ejecti sunt ann.
1494. quum urbem illam per septem annos
bello fatigatam cepisset anno 1477. De
hac ipsa urbe Russiæ proverbium est: *Quis
contra Deum valet, & magnam Novogar-
diam?* Circa initium nostri seculi capta ni-
hilominus est à Suecis haud ita magna ma-
nu.

o a Bielejzero r ad stagnum, s album haud
procul Novogardia est. Ejusdem nominis
arx t in stagno albo condita est; quo belli
tempore thesauros suos reponit Magnus
Moscoviæ Dux. v

π b Jaroslavensis Ducatus ad Volgam
est, ut & ipsa urbs. x

p c Severiensis Ducatus finitimum habet
ab Ortu Verotinensem & Refanensem Du-
catus; à Meridie campestria deserta, à qui-
bus per Sem fl. distinguitur; ab Occasu Li-
thuaniae est conterminus; à qua Boryshe-
nes eum dividit: à Septentrione Smolen-
scensem & Molcoviticum Ducatum attin-
git. Habet civitates d Novogrod, e Sewerski,
f Czernikow, g Potiwo. Hunc Du-
catum Moscoviae Dux, Johannes Magnus
modò memoratus, sub suam redigit potes-
tatem.

HEKELI.

l Tribus verò à Collugâ.

m Polonica.

n Vel Piskonensis.

o Prodictione nempe Sacerdotum.

z Bielejzero. b Jaroslavia. c Severiensis Ducatus. d Novogrod. e Sewerski. f Czernikow.

g Potiwo. h Rostovia. i Sudal. k Corelia. l Wologda. m Ustiuga. n Dwina.

o Wiatka. p Wetkal. q Jughoria. r juhri. s Pietzora. t Condora. v Wirchaturia.

x Permia. y Sibiria. z Tobol. aa Obdora. bb Ceremissi. cc Nagorni.

p s. Novogardensis.

q Nobilissimam, locupletissimam.

r Seu Biolyzezo.

s S. Lacum.

t Inexpugnabilis.

v Vid. §. V. Cap. huj. Hic Ducatus to-
tus benè est palustris, ac sylvosis, unusque
ex Titulis Magni Ducis Moscovite, & à
Moscovia tam abest, quām à Novogardia
Magnâ, centum nempe Mill.

x Hic Ducatus olim assignabatur Secundo-
genitis Ducis Moscovia, sed Joannes Basili-
des, Moscovia Dux, redigit eos in servitum
tem, Reditus eorum & Titulum nunc ha-
bens.

BUNONIS.

o b Rostovia y à Jarisloviâ versus Meridiem
est xxxiv. milliaribus à Moscovia distans.

r i Sudal inde versus Ortum ad Cle-
mam fl. z

v k Corelia hodie in Suecorum ditione est.

φ l Wologda ad Septemtrionem est.

z m Ustiuga ad Jugam fl. est.

ψ n Dwina a est ad Duinam fl. unde no-
men habet.

w b o Wiatka ad Orientem jacet ubi op-
idum p Wetkal.

α q Jughoria habet r Jubri opidum; unde
olim Hungari prodiisse feruntur e.

β s Pietzora inde versus Septemtrionem
ubi ejusdem nominis opidum & flumen est.

y t Condora itidem versus Septemtrionem
ad Turam fl. ubi v Wirchaturia opidum.

δ x Permia à Condora versus Meridiem
est; ubi Permarelick op. At porro in his
partibus Septemtrionalibus remotissimæ Eu-
ropæ provinciæ sunt y Sibiria, cuius caput
z Tobol civitas. aa Obdora ad litus septem-
trionale est.

ε bb Ceremissi regni Casani Tartari appelle-
lantur d: ac cc Nagorni, quod montana in-
colunt: sicut

ξ z Ceremissi

^z Czeremissi Longowi. ^a Mordwa, ^b Kargapole, ^c Megrina.

IV. Urbes in hac regione cunctæ constant ligneis ædificiis, ac luto illitis: amplæ quidem sunt, sed quarum viis sæpe latissimi campi intercedunt. Caput imperii est ^d Moskwa; urbs supra modum atque fidem magna, ut quæ quadraginta unum & quingenta ædificiorum millia complectitur. Arx est in ea magni Ducis, quem incolæ Czar, id est, Imperatorem vocant, Domicilium viginti millium hominum capax; quos præsidii causa Magnus Dux perpetuo alit.

V. Reliquæ urbes sunt totidem ferè, iisdemque nominibus, quot Ducatus ac provinciæ. Quarum ^e Wolodimir caput erat ^{Wolodimir} antè Imperii. ^f Ustjug celeberrimum totius Russiæ in mediterraneis emporiis. Maritima emporia sunt ^g S. Nicolai & ^{s. Nicolai} ^h S. Mi-

BUNONI S.

^z a Ceremissi Longowi à fœnorum struibus dicuntur.

^y b Mordwa ad Meridiem est Resaniæ vicina.

^b c Kargapolia à Moscovia versus Septentrionem jacet.

^c Sicut & d Megrina. Supererat e Clalcz provincia, quæ Casan regnum Tartari in Asia attingit.

^x Urbs illa divisa est in quinque partes, quarum 1. est Kremelena-gorod; id est, aula Imperatoris. 2. Kitay-gorod, id est, urbs media. 3. Tzar gorod, id est, urbs Cæsarea. 4. Skorodom, id est, urbs exterior. 5. Streletza Sloboda, id est, vicus militaris. Arx in ea dupla est, Kytaygorod & Bolzogorod; quas ab una parte Mosqua fl. ab altera Neglina fl. allunt. Ad Sagittæ jactum inde est curia, quæ Opryzna dicitur, id est, separata habitatio, a Johanne Basiide, anno 1564 exstructa, in qua Magnus Dux cum præsidio XX M. satellitum solitus est habitare. Pro his, & exteris ad potandum proclivibus trans Mosquam fl. opidum Nialeuki exstruxit, ubi illis ad nauicam usque potare est concessum.

H E K E L I I.

^y S. Ruschovia

^z Clarebat olim Castro ejusdem nominis, & Civitate ubi Sedes erat Episcopalis. Hactenus verò à continuis Tartarorum in-

cursionibus ita devasta est, ut ejus Vestigia vix videas.

^a Ruthenice Binos significans.

^b Incolæ victum ex Piscibus, Feris & Ferarum pellibus querunt, quibus omnis generis abundant. In maritimis hujuscæ Regionis Locis Ursos albos, & eos pro majori parte in Mari degentes reperiendi dicunt, quorum Pelles in Molcoviam sæpius deferruntur.

^c Inde & Indigenæ. Pelles pro Tributo Principi Moscovia solventes linguâ adhuc utuntur Ungaricâ.

^d Hi Populi in vasibus Sylvis sine ullaæ ædibus habitant, propriam Lingua habentes & sequentes dogma Mahumeticum. Omnes tam Viri quam Fœmina sunt cursu velocissimi, nec non Sagittarii perfectissimi, Arcu nunquam è manibus deposito, quo adeò oblectantur, ut etiam Filii cibum non præbeant, nisi præfixum Scopum sagittâ feriant. Ferinâ Carne & Melle magnâ ex parte viciunt, Pane rarerter vescentes. Pellibus vestiuntur, quas etiam pro Tributo Magno Duci pendunt.

BUNONI S.

^e f Wolodimiria Russiæ caput e erat ante Moscoviam urbem. f

^μ g Ustjug memoratum est hoc ipso capite. g

^v h S. Nicolai opidum ad sinistrum Dui-

Sss

næ

a Ceremissi Longowi. b Mordwa. c Kargapolia. d Megrin. e Clalcz.

f Wolodimiria. g Ustjug. h S. Nicolai op.

Archangeli op. *¶ S. Michaëlis Archangeli opida, à Belgis, Anglis, & Germanici Suevicique maris accolis frequentata. In opidum Biellejzero, quod in lacu conditum, bello ingruente, thesauros Magnus Dux abscondit. Sunt præterea Magni Moscoviae Du-*
cis

næ fl. osium est, quo in mare Album se exonerat.

¶ Ad ejusdem Duinae ripas *a Archangeli* opidum jacet. Reliquæ Moscovitici Imperii civitates illustriores sunt modo memoratae, *Novogardia*, *Plescova*, *Tveria*, *Smolenscum*, & *Vologda* centum à portu S. Nicolai distans milliaribus. *b* Moscovitica telus sub rigido posita cœlo, fert tamen cannabis, lini & mellis magnam copiam. *b*. *Pelles* pretiosæ inde exportantur. *Duina* fl. sicut Nilus agros vicinos inundatione sua fecundat. Equos habet parvos, sed generosos, & falcones optimos. Lupi fere omnes ibidem sunt nigri, ac ea de causa terribiores. ¶ Cæterum Duces aut Comites, qui Dominium utile in bonis feudalibus liberum possident, & ad hæredes eadem transmittant, in Russia ista nulli sunt. Addicit quidem Magnus Dux nonnullis pagos & agros, sed rusticorum operis nihilominus utitur, & quum libet, rursus adimit, adeò ut absolutum in subditos omnium rerum habeat imperium, & instar Numinis à subditis colatur; eique obedientia omnibus in rebus, absque ulla recusatione præstetur. Nam quicquid ille agit, aut molitur, quantumvis sit iniquum, Dei voluntate ac nutu geri existimant. ¶ Nobilis à Duce, aut rusticus à nobili fustigatus insuper gratias agit, quod Dominus servum suum ita emendare dignatus sit. Summum religionis & pietatis studium præ se ferre princeps Moscorum, ipsiusque proceres videntur, dum singulis diebus ordinarias preces suas absolvunt, & templa sua creberrimè adeunt. ¶ Episcopi in universo Moscorum imperio sunt xi. quos *Vladiccas*, id est, Oeconomicos & dispensatores sui lingua nominant: sacerdotes verò seu presbyteros, *Poppos* & *Archipoppos*. Horum *Metropolita*, qui à Constantinopolitano Patriarcha olim confirmabatur (nunc à solo Magno Duce delectus per duos aut tres episcopos consecra-

tur, ac quum libet Principi, removetur) *Moscovie* residet. *Archiepiscopi metropolitæ* subjecti sunt duo, alter *Novogardia* Magnæ, alter *Rostovii* sedet. Reliquorum octo Episcoporum sedes sunt: *Smolenscum*, *Cafenum*, *Tueria*, *Refania*, *Sudalia*, *Vologda*, *Columna*, & *Cortiza*. Eliguntur autem Episcopi ex monachis, veluti sanctioris vitae hominibus, quorum monasteria frequentissima in Moscovitico Imperio sunt; omnia tamen ejusdem vestitus & ordinis, cuius D. Basiliū autorem referunt. ¶ Christianam enim religionem à Græcis Russi primùm acceperunt circa annum C. 980. quum Anna, soror Imperatoris Constantiopolitani, *Vlodomiro* Russorum principi Kyoniae sedem habenti, nupta esset. Episcopi verò suas dioeceses raro aut nunquam ipse inviunt, ne quam suspicionem consipirationis cum subditis præbeant tyranno; sed in monasteriis *иеромонахов* seu præpositos, & in opidis quibusdam laicos, vitam sacerdotum observantes, habent. In scholis legere duntaxat & scribere docentur pueri; nec Academiæ aut collegia in universo existunt Imperio Moscovitico; tum ut hærefon, quas per eruditionem excitari purant, occasiones præcidantur; tum, ne Principe ipso sapientior aut doctior quis videatur. Quem solum omnia, præfertim ad omnium gentium religiones pertinentia, scire, & omnes modos ac difficultates uno verbo posse expedire, subditis persuasum est. Conjugalis amor plerumque frigidus est; quoniam sponsa copia non datur suæ videndæ sponsæ, nisi post nuptias. Quartâ demum uxore defunctâ non licet viduo quintam ducere. Divortia permitunt. Mortuorum testimonium datur vitæ auctæ à sacerdote scriptum, ut divus Petrus, cœli janitor, eo viso, statim *intromittat* sale offerentem i. Moscis versus Meridiem finitimi, & jam perpetui ferè illorum hostes, olim patroni & superiores Domini erant, *Crimei Tatarri*.

a Archangeli op. *b* Moscovitici soli natura. *c* Moscovitarum proceres. *d* Moscovitarum mores. *e* Moscovitarum Episcopi. *f* Moscovitarum Religio.

cis imperio subjectæ Tattarorum quædam nationes Asiaticæ,
de quibus postea in ipsa Asia.

*ri k. De rebus Moscoviticis plura cogniturus
legat comment. Pauli Jovii de legatione Ba-
silii M. & commentarios rerum Moscovitica-
rum Sigismundi ab Herberstein. l.*

H E K E L I I.

e Ac Metropolis.

*f In quam deinde Johannes, Danielis Fi-
lius, Magnus Muscoviae Dux, sedem suam
transfuerit.*

*g Sed ego hoc loco adjiciendum esse ex-
istimo, quod non solum in hac Urbe, sed
& in ipso toto Ducatu Panis usus omnino
rarus & propemodum nullus sit. Ideoque
Incolæ pro cibo utuntur Feris & Pisci-
bus.*

*h Vitæ non producit neque Oleam, Ce-
rasis quoque ac Nucibus, præterquam A-
vellanis, caret. Aliorum generum Fructus*

profert; verum insuaves. Segetes asperri-
mo frigore diuturnæ Hyemis raro matu-
rescunt. Ideoque in Hypocaustis manipu-
los desiccant.

*i Vid. de Gentis huj. Religione, Sacri-
fiis, Nuptiarumque ac Funerum Ritu Liber
singularis Spira Ao. CHR. m. d. LXXXV.
in 4. exc.*

*k De Bello Moscovitico Stephani Regis e-
ditus est Tractatus ab Heinrico Heidenstein
Basil. 1588. in 4. descriptaque Narrationem
Legationis Zbaraviana & Rerum apud Otto-
mannos Ao. CHR. m. d. C. XXI. gestarum
Samuel Kuseewiz Dantisc. Ao. XLV. huj.
Secul. in 12.*

*l Varios Muscovitarum Rerum Scriptores,
eosque Francof. ad Mœn. A. CHR. m. d. C.
in fol. exc.*

LIBER QUINTUS.

C A P. I.

Summa Asiae descriptio.

I.

AXplicatis omnibus Europæ partibus, tempus est *Tanai* trajecto Asiam ingredi. Hæc quippe Europæ connexa, imo innexa, cum & *Scythæ*, *Asiatica* gens, in Europam amplissimo tractu protendantur, & *Sarmatæ*, gens Europæa, ultimos fines in Asiam non minori tractu extendant. *

Asia nobilissimæ materia pars.

Unde dicta.

Fines.

II. Ipsa terra *Asia* ab initio rerum omnium nobilissima; ut quæ prima genus mortalium intra se conspexit & in alias mundi partes emisit. Prima gentium, ritus, sacra, mores, rationemque vivendi alias docuit. Hæc denique est, quæ Deum ipsum humana specie tulit. Dictam Græcorum alii volunt ab *Asia* Nympha, Oceani & Tethyos filia, Japeti conjugæ, alii ab *Asio* Manei Lydi filio.

III. Fines sunt ab Septentrione Oceanus Scythicus; ab Oriente mare Eoum; à Meridie mare Indicum, sive Rubrum; ab Occidente Sinus Arabicus, & Isthmus qui est inter Sinum Arabicum & Mare Internum: atque inde maria Phœnicium & Ægæum, Propontis, Pontus, Mæotis lacus, Tanais amnis & Obium flumen. *

IV. Lon-

H E K E L I I .

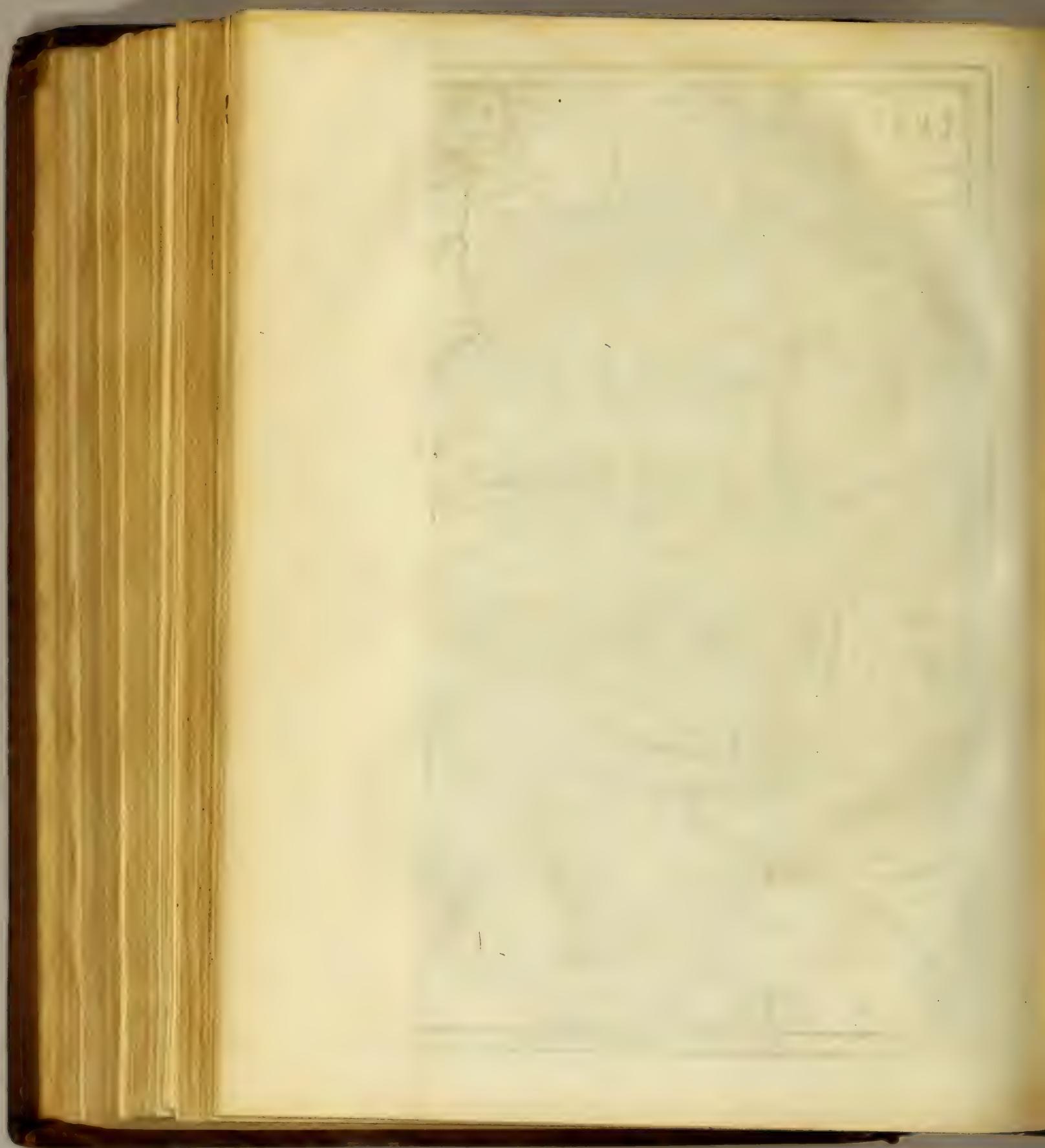
* De hâc TERRÆ Parte, ejusque Provinciis extat præter illi illi ASIÆ Descriptionem, BARTHOLDI NIHUSII *Tractatus Chorographicus*, Ao. huj. Sec. 58. in 8. f. publicæ luci expositus. Extat & JOANNIS BAPTISTÆ GRAMMAYES *ASIA*, sive *ASIATICARUM Gentium Historia* Ao. ejusd. Sec. II. Antwerpia in 4 f prælo subjecta. Sed potiores ASIÆ Fluvios lepide descripsit BOISSARDUS Lib. I. E-

leg. XXI. à v. 169 usque ad. v. 202. Habitatores ac Incolas ASIÆ, quod hæc Regio sit clementissima atque temperatissima, excellenter formosæ & probè coloratos esse, iis, qui pedem saltem è Patriæ limitibus trépidè fixerunt, etiam notissimum esse existimo. Hæc REGIO quomodo à Regibus MACEDONUM sit proprie occupata, docet ex Strabonis LIB. XII GEOGR. Hippolytus à Collibus Cap. II in Princ. p. 7. b Promethei Matre.

(* Quod Obius totus in Asia fluat, nec limes sit inter Asiam & Europam jam ictorem cautum monimus, p. 53. quam consule.)

REIS.

IV. *Longitudo* ejus summa est inter Hellespontum & Malac-^{Magnitudo.}
cam extreum Indiæ emporium mill. Germ. cīo CCC. *La-*
titudo inter fauces Arabici Sinus & Tabin promontorium, quod
est ad fretum *Anian*, mill. cīo CCXX.

V. *Divisa* fuit olim universa in *Majorem* & *Minorem*. Re-
giones quas *Major* complectitur sunt itæ, *Sarmatia Asiatica*,
Scythia Asiatica, *Serica*, *Sinæ*, *Indiæ*, *Insulæ ad Indias*; in
Continenti rufus *Gedrosia*, *Carmania*, *Drangiana*, *Aracho-*
sia, *Sogdiana*, *Paropamisis*, *Bactriana*, *Hyrcania*, *Margia-*
na, *Parthia*, *Persis*, *Susiana*, *Media*, *Albania*, *Iberia*, *Col-*
chis, *Armenia*; *Mesopotamia*, *Affyria*, *Babylonia*, *Arabia*,
Syria, *Palæstina*, *Phœnice*, *Cilicia*, *Cappadocia*, *Galatia*,
Pontus, *Bitynia*, *Pamphylia*, *Lycia*, & *Insula Cyprus*. In
Minori sunt hæ: *Pbrygia*, *Mysia*, *Lydia*, *Caria*, *Æolis*, *Io-*
nia, *Doris*, & *Insula Rhodus*.

VI. At hodie tota Asia in *quinque* potissimum dividitur par-
tes; quarum *I. Tartaria*; *II. China*; *III. Indiæ*, sub qui-
bus insulæ adjacentes; *IV. Persarum* sive *Sophorum* imperium,
sub quo comprehenditur *Armuziæ* peculiare regnum; *V. Tur-*
*cicum Imperium.*²

CAP.

REISKI.

¹ Nomen Asiæ inter veteres Græcos
& Romanos æquivocum significationem
variam, ipsa regio diversas quoque parti-
tiones sustinuit: Omnes producere in præ-
fenti, aut notationem nominis longam con-
ficere supervacuum erit. Valeat Græca ead-
emque fabulosa vocis origo quam Auctor
attruit: Illa propius ad verum accedit, quæ
Bocharto & Spanheimio placet. ^b Nam
quæ cum Asia proprie dicta sive minor
ex sensu veterum *magna peninsula*, *inter Africam Europamque medio loco sita extet*, ve-
ro similius erit, Asiam à Phœnicio ^{γῆ} Ab,
vocabulo deduci, quod medium sonat. Re-
ste Pomponius Mela inquit Lib. I. c. 2.
minorem Asiam Romanis equoribus medianam
excipi: Eustathius ad Dionis. f. post. v. 27
eam cum Europa & Libya collatam *μεσο-*
νηφεῖν ἔχειν διάβοτον, i. e. medium inter
illas habere situm. Itaque nomen ab Asia

Asiæ Divisio
antiqua.
Majoris A-
siæ provin-
cia.
Asiæ mine-
ris provin-
cia.

Nova Asiæ
divisio.

minori transit ad majorem, quæ prima
humani generis ab mundo condito diluvio-
que parens, prima Paradisi ac veræ, quam
Semus constituerat, ecclesiæ sedes, prima
coloniarum omnium, quotquot per orbem
hinc omnem prodierant, origo fuit.

² Mirum dictu est, quam Geographi
recentiores in ^c Asia dividenda, hujusque
partibus dissident: Sunt quibus bimembbris
in *Citeriorem* sive *Septentrionalem* respectu
Caucasi, & *ulteriorem* sive *Australem* divi-
sio: Sunt quibus alia in *continentes terras* &
in *ulas* partitio cum Petro Valleo placuit:
Nostro Auctori sua pro *quinque partibus* ma-
joribus probatur, quæ tamen ipsa obscurior
& imperfecta non omnem Asiam æquat.
^d Itaque pro *Imperiis*, *regnis*, & *principa-*
tibus quam alii partitionem amant, hanc
in præfenti quoque tenebimus. Huc ergo
ex Europæis duo pertinent; (1.) *Turicum* im-
longe latequeparens, (2.) *Muscoviticum* im-

Sss 3 perium,

^a Asia æquivoca. ^b Unde dicta. ^c Asiæ divisio & partes.

^d Imperia, regna & principatus.

perium, per Tartaricas & septentrionales terras Asiaticas, Lucomoriam, Tingoesam, pluresque alias productum. (3.) *Tatarico-Chinense* inter cætera, si Kircherio fides habebitur, vastissimum, (4.) *Indicum* magai Mogulis è Tataria ortum, (5.) *Persicum*. Post regna bene multa occurunt Indica, per continentem ac Insulas extensa. Ut sunt Kunkan Narchsingæ, Mulabarjam, Peguam, Japoniæ Zeitom, Sumatræ, Bantam

&c. regna itidem *Lusitanico Hispanique regum* cum Philipinis itemque amplissima *Dominia Belgio confederata* & hujus Indicæ societati subdita. *Principatus* præ cæteris clarent, (1.) *Georgianorum*, (2.) *Arabum Phylarcharum*, (3.) *Drusorum*, (4.) *Christianorum in monte Libanon*, (5.) *Sidonius*, (6.) *Gentium aliarum sub Turcico Indicoque Imperio libertatem sibi tuerentur: De singulis distinctim explicabitur.*

C A P. II.

Scythia Asiatica & Sarmatia Asiatica; item Serica & Sogdiana.

I.

Scythia Asiatica. A-

Prima igitur Asiæ, post Tanaim, est *Scythia* ipsaque gens Scythæ, quos Persæ *Sacas* appellavere à proxima gente: antiqui *Arimeos* dixerunt. In Europam usque ad Istri ostia extendi, supra demonstravimus; ubi etiam fines eorum explicuimus. ¹

Ejus fines.

I I. At *Scythia Asiatica* fines habet, ab *Occasu* eosdem quos ipsa Asia atque Europa: ab *Septentrione* mare *Scythicum* sive *Concretum* ad *Tabin* usque promontorium; ab *Ortu* mare *Eoum*, & *Auxatios* Casiosque montes, quibus à *Serica* hodie *Catajæ* regno disternatur; & *Ottorocoram* montem, quo à Sinis sive Chinensibus discernitur; à *Meridie* *Emodos* montes, quibus ab *Indiis*; & *Sogdia* *Oxiaque* juga, quibus à *Persarum* submovetur imperio; deinde mare *Caspium*; mox *Caucasum* montem, quo ab *Albania*; & *Coracem*, quo ab *Iberia* & Colchide separatur.

Magnitudo.

Divisa.

I I I. *Longitudo* ejus atque *Latitudo* nobis in Europa dictæ sunt. Complectitur autem hodie totum *Tartariæ Asiaticæ* nomen, si regnum *Catajæ* excipias, quod *Seres* populi olim tenuere; & *Zagatajæ* partem nomine *Ocrage*, quam *Sogdii*. *Divisa* fuit

REISKII.

¹ Verba sub initium recitata non Autostis nostri sed Plinii sunt ex Lib. VI. c. 17. unde *Sacarum nomen* aut *Scythis omnibus commune*, aut uni *Scythicæ nationi proprium* cognoscitur. Hæc præ cæteris æquum ac juti studio inter veteres multum com-

mendatur, nec *Scythia* sepe sola cohiberi, sed in Armeniam suas colonias abduci voluit: Unde Σακασηνα hujus regio dicta. Igitur si fines *Scythicæ* apud Autorem fixos respicias, tum vero *Tartariæ Asiaticæ* trattus non sufficit, sed regiones aliæ iisdem limitibus concludentur.

REISKI.

² *Sacæ* aut latius aut strictius dicti.

fuit in *Sarmatiam Asiaticam, Scythiam intra Imaum montem,*
& Scythiam extra Imaum montem.

S A R M A T I A A S I A T I C A .²

IV. *Sarmatarum Asiaticorum regio includitur fluminibus Tana & Rha, sive Volga, mari Hyrcano, Ponticoque, & montibus Corace Caucaloque.* Nunc Tattari Czerkassi eas terras tenent.³ Populi in ea à veteribus Geographis recensentur innumeri; at clari *Turcæ*, sive *Turci* qui Turicum condiderunt Imperium. Prætereà *Amazonum* muliebre genus, omnium clarissimum.

Sarmatia
Asiatica

Scy-

R E I S K I I.

² a Non soli Czirkassi Tatari, sed Nagajani & Zavolhenses, Imperio Muscovitico subjecti Sarmatiam tenent Asiaticam: *Turci* quondam illis finitiimi ad Turkestanam propius rejiciuntur. Hæc enim regio Scythia adhuc supereft, jugis montibusque Caspiis inclusa, & sedes Turcarum patria. ^b *Turci* autem ex Arabica voce קָרְבָּא i. e. ab relinquendo nomen habent, quasi relictos diceres ab Alexandro scilicet magno. Hic enim apud Elmacinum Arabesque legitur. ^c *Gogum Magogumque*, i. e. *Turcos*, uti volunt, Tatarosque Caspiis jugis & montibus tanquam muro ferreo separasse, ne vicinas provincias ab se se occupatas irruerent: Hæc quippe de Gogo & Magogo communis Aratum, Syrorum & Judæorum sententia fuit. De ^d *Amazonibus* quas Auctor noster veterum narrationes comprobat, hæc libro peculiari scriptor Gallicus Petitus vindicavit, totamque hanc historiam, de qua sæpius dubitatum fuit, perspicue illustravit. [* Bellatrixes etiamnam fœminas in iisdem montibus degere ex recentioribus itinerariis in Dictionario nostro geographicō ad vocem *Amazones* annotavimus.]. De Turcis vero vide Chronicon Dreschlerianum nostris cum notis & additionibus Lib. II. c. 1.

B U N O N I S.

^a e *Turca* a Thogarma orti inter Mœotin paludem & Caspium mare ad Septentrionale Caucasi latus collocantur ab auctoriis. Ipsi vero ex Septentrionibus per Caucasias portas irruperunt, vicinasque secum traxerunt gentes, nempe *Comaros* à Gomer,

Masgetas à Magog, *Tauros* à Thubal, & *Moscos* à Meshec ortos. *Moscos* hi inter Caspium mare & Pontum Euxinum, ubi *Albania*, *Iberia* & *Colchis*, ad Caucasum usque montem incoluerunt; *Armenia*que partem ad Euphratem; ne quis eos cum Sarmatis Europæis hodiernisque Russis sive Muscovitis confundat, Plinius, Mela, & Herodotus unanimi consensu supra Caucasum circa Mœotin paludem & Tanaim amnem ponunt Sarmatarum nationem Turcas. Et huic regioni rectè convenient, quæ Ezech. cap. 38, & 39. proloquutus est b. Quando vero hoc Turcarum coepit imperium, hujus libri cap. 25. dicetur.

^b f *Amazones Sauromata*, gens muliebris & bellicosa, auctoriis decantatissima, juxta Tanaim habitantes, Trojanorum adversus Græcos auxiliatrices, appellationem habent ab a privativa, & μαζῶν mammae papilla, ut vult Eustathius in Dionysium c, quod aduferent dextras infantium mammas, ut ad sagittarum ictus & dimicandum cum hoste expeditiores forent, sicut etiam Justinus lib. 2. d prodit. Ex sedibus istis egressæ ad Thermodeonem fl. in Cappadocia confedere. Ibi regio Amazonum est & mons, ex quo Thermodeon flumen oritur. Ab eisdem Ephesus urbs Asia Minoris, Ionique caput, condita traditur e. Fuere & tales, si credimus Diodoro, ad mare Hyrcanum, & in Libyam: imò hodiè, sicut Hispani tradunt, ad flu men dictum *Rio de las Amazones* apud Americanos sunt, Amazones. Sed & maximam Atlantici maris insulam quandam habitatam ab illis, apud eundem Diodorum invenies.

^γ a *Sasso*

^a Tatari Moscovitici. ^b Turci. ^c Gog & Magog. ^d Amazones. ^e Turcæ. ^f Amazones.

Scythia intra & extra Imaum montem.

Seythia intra
& extra
Imaum
montem.

V. Reliqua Scythia Asiatica in duas dividitur partes, quæ Occasum spectat, *Scythia intra Imaum montem*; quæ Ortum, *Scythia extra Imaum* dicitur. In *Scythia intra Imaum montem* populi inter alios fuere *Sassones*, unde quidam Saxones in Germania ortos nugantur: & *Sacarum gens magna*, nunc *Turkestan* & *Tagalistan*, in confinibus Indiæ. Atque in his populi omnium *Scytha* nobilissimi *Massagetæ*.

Fluvii Scy-
thia.

VI. Fluvii universæ *Scythia* celebres sunt *Obius*, & *Paropamisus*.

BUNONIS.

y ^a *Sassones* isti verius Septentrionem ad Margum ponuntur fluvium. Sunt qui non solum Saxones à *Sassonibus*; verum etiam *Cimbros* à *Cimmeris*, *Mysios* à *Mysiis*, *Turingos* à *Tyragetis*, *Cauchos* à *Cauconibus*, *Frisos* à *Phrygibus*, aliasque populos aliunde deducunt, nuda vocabulorum allusione decepti, omnibus licet antiquis sacrarum juxta ac profanarum historiarum monumentis reclamantibus.

HEKELII.

a *Musulmannos* seipso vocantes.
b Sunt autem propriè *Turci* ex *Chalcondila* mente Homines, agrestiorem vietum rationem sequentes.

c Qs. dicas *altera ex Mammis carentes*.
d Cap. i. §. 3. seq.
e Conf. Plini Lib. V. H. N. c. XXIX. p. 77. qui & Lib. VI c. VII. p. 83. de Farum Connubii agit. Claruit quoque inter *Amazones* & *Menalippe*, item *Hippolyte*, quæ ab Hercule capta & à *Theeo* in uxorem ducta est. Meinit & earum Strabo Lib. XI. Geogr. p. 110. Tom. II. & Lib. XII. p. 189. ut & *Maginus* Part. II. Geogr. Ptolem. fol. 230. fac. a.

BUNONIS.

d ^b ^f *Sace* Sogdianis finitimi sine urbibus per deserta habitarunt. Ab occasu habent Sogdianam; à Septentrione Scythiam intra Imaum; ab Ortu Scythiam extra Imaum; à Meridie Indianam intra Gangem. *g* *Massagetarum* fines ita describuntur ab auctoribus, ut à Septentrionibus Oceano; ab Occasu Obio

& Rhaamnibus; à Meridie Caspio mari, & Oxo fl. fuerint inclusi. Ab his Cyrus Persarum Rex cum exercitu exstinctus est.

e ^d *Obius* flumen antiquioribus *Carambucis*, unde *Carambica*, Hyperboreorum gens insulani. E regione ostii ejus insula illa est *Nova Zembla*, olim *Elixona*, haud minor Siciliæ, teste *Hecataeo*. Ab Obio flumine *Riphæi* montes, & *e* *Obii* seu *Obia juga* appellati sunt. Celticæ promontorium *Lytarmis* ad *Obii* ostium, hodie vulgo nautis dicitur *Capo d'Obi*, id est *promontorium Obium*. ^h [* *Obius* veteribus plane incognitus; *Carambucis* est, ut sapientioribus visum est; nunc *Dwina* quæ ad Michaelis Archangeli fanum (*Archangel*) fluit, quod si quis negat, idem fateatur necesse est ignorari ubi sit *Carambucis* veterum cuive flumini hoc nomen dederint.]

z ^f *Parcopamisus* flumen in *Scythia extra Imaum* montem est. Mons etiam iste, ex quo Indus flumen oritur, *Solino* & *Mela* testibus, *Paropamisus* vocatur.

u ^g *Jaxarten* foli vocant *Bætri*: nam alii Scythæ *Silym* nominant. Hunc eundem esse *Tanain* exercitus Alexandri Magni crediderunt. Verum Dæmodamas dux Seleuci & Antiochi amnum itum transvectus, alium esse, quam *Tanain*, deprehendit. Ultra-Indi fontes in his Sogdianorum finibus Alexander M. ^h *Tertiam* condidit *Alexandriam*, ad contestandos itineris sui terminos. Hic enim locus est, in quo primùm à *Libero* patre, post ab *Hercule*, deinde à *Semiramide*, postremo etiam à *Cyro* aræ sunt constitutæ. *Solinus*. l

^a *Rha*. ^b *Sassones*. ^c *Sacæ*. ^d *Obius* seu *Carambucis* fl. ^e *Obii* montes. ^f *Parcopamisus* fl. & mons. ^g *Jaxartes* fl. ^h *Alexandria Tertia*.

ropamisus, ad quem nunc urbs *Camul*, uterque mare Septentrionale petentes: ^b *Jaxartes*, nunc *Chesel*; & *Rha*, nunc *Volga*, sive *Volha*, & *Edel*, in mare Hyrcanum erumpentes.

VII. Montium maximus atque celeberrimus est *Imaus*; cuius Septemtrionalis pars nunc *Alkai* perhibetur; ubi Tartariæ Imperatorum sepulchra. Inde ad Gangis fluvii fontes Indiæque fines ccccc mill. Germ. longitudine protenditur. ^{Imaus mons} 3

S E R I C A.

VIII. At Tartariæ extremæ ad Eoum mare pars, quæ ^{Serica} Catajæ regnum dicitur, olim fuit ^c *Serica* regio, quam gens clarissima *Seres* incoluerunt. Horum metropolim ^d *Seram* eodem nomine etiam nunc exstare, quidam contendunt. 4

S O G D I A N A.

IX. ^e *Sogdiana* etiam regio, inter ^f *Oxi* dexteram ripam & ^g *Sogdiana* Sog-

BUNONIS.

HEKELI.

^f Vel *Sage* quo *Josephus Magogas*, Veteres vero *Aramaos* vocant.

^g Eorum & in genere *Scytharum* mores descripsit *Plinius* Lib. VII. c. 11. p. 106. lin. 32. seqq. ubi eos in primis nominat *Ἄνθρωποφάγος*, quod humanis corporibus vesci solent.

^h *Maginus* Fluvium *Oby*, ex Lacu *Kytay* emanantem *Tartaria* adscribit.

ⁱ In *Polyk* c. LXV. p. 126. lin. 11. quamvis in specie loc. cit. hujus Montis mentionem neutiquam fecerit; meminit tamen ejus Cap. LI. p. 110. lin. 43.

^k Lib. III. c. vii. p. 223. lin. 41. seqq.

^l Loc. cit. Cap. LXII. p. 122. lin. 41. seqq.

^m *Castaldo & Nigro CATAJA* dicta.

ⁿ Conf. *Polyd*, *Virgil*. Lib. III. de *Rer. Inv.* C. VI. p. 222. Edition. *Zetzneriano-Argent.* in 12.

^e Ab Incolis *Nicapach*: à Persis v. *Cappanach*, & Arabibus *Monarach* dictus.

^p Seu *Oxiâ*.

REISKI.

³ ^h *Imaus* crucis instar ad plagas quatuor procurrit, & Scythiam ita fere fecat medi-

am:

Ttt

^a *Rha* seu *Volga* seu *Edel*. ^b *Serica*. ^c *Sera* urbs. ^d *Sogdiana*. ^e *Oxus* fl.

^f *Alexandria Oxiana*. ^g *Alexandria Ultima*. ^h *Imaus*.

Sogdios montes sita; quæ Persici olim Imperi fuit, nunc Tattariæ pars est, sub nomine *Ocrage*.

am: Hinc hodieque accolis Dalanguos & Naugeurnes dicitur. ^a Caucasus autem 8. Ponto Euxino ad mare Caspium per Colchida & Albaniam procedit, hodieque Coxes ex antiquo nomine vocatur. Hunc Bocharitus ex Armenica dialecto, & duabus quidem vocibus **ԴՈՂ ԽԱ** Gog bojan, i. e. Gogi mūnimentum coaluisse conjicit. Falluntur vero prisci Geographi, si qui tantæ hunc altitudinis faciunt, ut nobis fastigium solariis collubretur radiis. Idque Kircherus in mundo subter. Lib. I. c. 14. & Varenius in Geographia Lib. II. c. 30. refellunt. Unus è fluvii probe notetur ^b Obius vel Obis, qui ex Asiae lacu Kithaisko effluens, per provincias Russicas in Oceanum glacialem Tobole recepto effunditur: De cæteris quæ Auctor tradit, fluvii, sufficiunto.

^c Serica Græce Σηρικὴ ἡπὸ τῶν Σηρῶν,

i. e. à Seribus, qui non tam suo, quam vicinarum Sinensium nomine vulgo cœnfentur, gente quidem Scythica, sed Scytharum omnium mitissima & cultissima, juri, quieti, & naturalium rerum contemplationi dedita. Hæc enim continuam quater mille quingentorum annorum historiam suis annalibus servare conditam, & scriptores Mose antiquiores habuisse legitur: Ut Isaacus Vossius novæ sue Chronologiæ fundatum ex hac Serica supponat, sed ex incerta falsaque infirmius. Hodie etiam Serica sive Cataja cum regnis Chinensibus, Tartarico subest imperio, libertatis pristinae ac felicitatis inicia. ^d Sogdiana, quam Alexander tertia sibi cognomine structa urbe, tanquam expeditionis termino exornarat nunc Tattariæ accessit.

^a Caucasus. ^b Obius. ^c Serica. ^d Sogdiana.

C A P. III.

Summa Tattariæ descriptio.

I.

Tattaria.

TAttarorum igitur nomen hodie tota Asia amplissimum est, in Europam etiam, ut ante Scythicum, extensum, ubi Tattaria Minor suprà memorata. Gens ipsa fera, atrox, cruenta, inconditis moribus, & omnium Barbarorum maximè barbaræ. Regio plurimum inculta, tristis, squalida atque deserta. Nomen accepit à flumine *Tattar*, quod Mongul regionem irrigans in mare Septentrionale effunditur.

Tattar fl.

III. Universæ Longitudo est à Borysthenis ostiis ad *Tabin* usque promontorium mill. Germ. circiter 120. Latitudo ab Obii ostio, ad finem *Bremas* regni in confinibus Indiæ ac Sinarum, mill. 100.

Tattaria magnitudo.

R E I S K I I.

^a Tattaria & gens Tattarica unde nomen

III. Uni-
ortumque suscepit, superius Lib. IV. c. 20.
à nobis expositum fuit, cum Europæam Scythiam

^a Tattaria unde dicta.

III. Universa dividitur in *Asiaticam & Europæam*, quam supra explicuimus. ^a *Asiatica* quinque potissimum partibus distribuitur, quarum nomina hæc; *Tattaria* *deserta*, *Tattaria Zagataja*, *Turkestan* regnum, *Cataini Magni Imperatoris Imperium*, & *Tattaria Vetus*.

thiam lustraremus: Hæc enim Asiatica est illa parens, sobolem isthanc sibi cognominem procreavit; & factis coloniis emitit. Plures equidem hoc genus hominum nationes continuit, omnes pristino Mogulenium nomine conclusos: Harum tamen præcipuas septem Haitho Armenus in Histor. Orient. cap. 16. recensuit, in iisque *Tatarorum* unum, à qua denominatio ad omnes transiit; Ut de fluvio ac regione Tatar huic genti cognomine, itemque de pluribus populis & Hordis nihil addam. Regio enim hæc orbis totius vatisissima sua longitudine ad partem dimidiā graduum nostro in hemisphærio, totoque ambitu Europam, sed latitudine Asiam adæquat Chamis subiecta pluribus, sed uni omnium maximo Sopo, quem nominant: Cuneta quippe novem regnis præcipuis constat, ex iisque quatuor versus austrum jacent, ^a (1.) Usbek

nempe alias Zagatai & Mauronahum, (2.) Thebet vel Thobeth, (3.) Tani olim Tangut, (4.) Ninchi olim Tenduc: Quinque vero reliqua versus Boream sita; (1.) Kalmuchi alias Bûgar, (2.) Chalzag, (3.) Karakihay, (4.) Calmach aut Naymans, (5.) Mongul five Moab, Gog & Magog autem Arabibus, ubi prisca illa Tataria fuit.

B U N O N I S.

^{a b} *Tattaria Asiatica* à Septentrione terminatur mari Scythico, ab Occasu Sinuillo longo, in quem Obius fl. labitur, & lineâ ad Tanaim & Volgæ ostia ducta; à Meridie Caspio mari clauditur, attingitque Persiæ regnum, post Indianam extra Gangem, & tandem Chinæ partem muro illo septam: ad extremum ab Ortu partim Chinam, partim ipsam Americam per fretum Anian à se

^a *Tartariæ provinciæ*. ^b *Tattariæ Asiaticæ limites*.

C A P. IV.

Tattaria *deserta*, *Zagataja* & *Turkestan*.

I.

DEserta *Tattaria* inter Tanaim, Volgam, Jaxartem amnes, Tapyros; Sebyos, Imaumque montes sita, Sarmatiæ Asiaticæ partem, partemque maximam Scythiae intra Imaum montem complectitur, in bordas complures distributa; quarum præcipuæ sunt: *Zavolhensis*, quæ & *Bulgarorum* *Tattarorum* est horda; ^a *Casanensis*, ^b *Nobaicensis*, ^c *Tumensis*, ^d *Schiambacensis*

Tattaria
deserta.

Tattari.

Zavolhensis
Bulgar.
Casanensis
Nobaicensis.

B U . N O N I S.
^a *Casanæ* *Tartariæ Rex* *Mechmedenim* filius Abrahami, & *Nurfulanæ*, *Magnum*

Moscoviæ Ducem, ut aliqui ipsius antecœfores, initio superiore agnoverunt; postea tamen ab eo defecit. Unde varia & diuturna

Astracanensis, & Cossackensis, Astracanensis, quæ quondam peculiare regnum, & Baskirdensis; pleraque ab opidis cognominatae. Harum incolæ cum omnes liberi antè essent, nunc Moscovitarum imperio audientes sunt; exceptis unis Tumenibus, qui magno Chano Cataino parent.

Tumenes.

Zavolhen-

fes.

Astracanen-

sis.

II. & Zavolhenensis horda magna quondam dicebatur, quia ex hac cæteræ ortum duxerant; unde etiam Imperator eorum Uluchan appellabatur, id est, Magnus Dominus, sive Magnus Imperator.

III. Astracanensis regni caput est urbs Astracan sive Citrachan prope ostia Volgæ, salinis atque emporio clara; qua de causa mercatores innumeri ex Moscova, Turcico Imperio, Armeniis & Perside eò confluunt.

IV Sunt

na inter Moscovitas & Casanenses bella exarserunt: donec tandem Joh. Moscovitarum tyrannus urbe Casanâ expugnatâ, toto illo Imperio Casanensi potiretur anno 1551. ut Chyträus habet; at secundum alios 52. aut 53. Ipsa urbs a Casana a ad Casanicum fluvium est, haud longè ab ejus in Volgam confluente. b

b Nohajenses seu Nagaijenses Tattari, inter Volgam, & Saick fluvios ad Caspium Mare incolunt: iidem quoque Astracanenses dicuntur Oleario ab urbe Astracan, cuius loci Lat. ipse deprehendit grad. 46. min. 22. quum tamen ea ab aliis Geographis grad. 48. vulgo scribatur. c

c Tumenes ab his collocantur ad Ortum: quorum urbes Tumen ad Irtische fl. & Je-

rom. d

d Schiambacenses ad Caspium Mare ponit Boterus.

e Cossakenses e Nagaijensibus & Tumenibus traduntur ad Ortum esse.

f Zavolgenes & Zahadienses, itemque Bulgari dicti à Volga versus Ortum habitant. Eorum principes Zainchan, & Bazzis Poloniam, Russiam & Ungariam valserunt anno 1240. item Temir Zar operulit Vitoldo Lithuano & Uladislao Polono contra Crucigeros anno 1410. Sziachmest à Lithuanis contra Præcipitas seu Crimæos Tataros anno 1500. evocatus, demum vietus & captus Caunæ in custodia obiit. Ho-

rum Zavolgenium Tatarorum coloniæ vulgo habentur Turce, qui eadem cum his utuntur lingua, moribus, & bellandi ratione.

g Astracan f à Casano iter unius mensis abesse traditur g. Ea à Johanne Basilié Moscovitarum tyranno expugnata est anno 1554. eisque Tataris, urbs illa Russis eò traductis incolenda tradita. In ejus vicinia sunt fodinæ, ex quibus salis eruuntur fragmenta ad instar Crystalli aut glaciei.

HEKELI.

a Totius Regni Metropolis quippe.

b Hi Tattari Casanenses reliquis omnino sunt cultiores, ingeniosiores, & aliquantò humaniores, utpote qui & agros colant, in domibus inhabitent atque Mercaturam cum viciniis Moscis atque Turcis saepissime exercete.

c Horum Tatarorum Horda, h. e. conventus, f. Heminum cœtus in formam Civitatis coactus, initium suum habuit Ao. CHR. M. CCC. XLIV. estque Septentrionalis cæterarumque Hordarum frigidior, sumnam hodiè Opum & bellicæ Laudis autoritatem obtinens.

d Hanc Hordam solam sub Magni Chami Cashayni obedientiâ nuper adhuc perdurâse, diversi tradunt Geographi.

e S. Cozatzkenses.

f S. Astrachan.

g Inter Casana urbs. b Nagaijenses Tattari c Tumenes. d Schiambacenses. e Cossakenses. f Zavolgenes seu Bulgari. g Astracan.

IV. Sunt prætereà in deserta Tattaria ^a Czycassi inter Tannaim & Volgam, in Asiatica Sarmatia; & versus Oceanum in Scythia intra Imaum, Mecriti ac ^b Samoiedi, quos Latinè diccas semetipso devorantes; aliique eodem tractu, Molgomfai, Baidaique; utriusque Solem, vel rubrum pannum in sublime elatum, venerantes. Cæterum dexteræ Obii ripæ, circa mediam fluminis partem, apposita est urbs magnitudine & incolarum numerositate ingens Grufina, Tattaris & Moscoviticis negotiatoribus frequentissimum emporium.

T A T T A R I Z A G A T A I.

V. Desertæ Tattariæ à Meridie conjuncti sunt Tattari ^c Zagatai, agro, opidis moribusque cæteris cultiores ac nobiliores. Fines eorum à Septentrione ^d Jaxartes flumen, ab Ortu Turkestan regnum; à Meridie Persicum Imperium; ab Occasu mare Hyrcanum. Caput regionis ac sedes regum est ^e Samarcanda, Tamburlane bellicosissimo Tattarorum Imperatore maximè celebris; urbs magna ac lapide exstructa; at parum frequens

^{Tattari Zagatai.}^{Samarcanda.}^{Za-}

^g Inter alias hujus Regni dicitur opulentissima.

B U N O N I S.

^b a Czycassos Olearius ad Caucasum & Caspium mare ponit, eosque Albaniæ partem incolere tradit ^b. Idem sub Moscoviticum redacti sunt Imperium, munita loca Russi tenent. Ad capræ in victimam mactatæ peilem expansam & erectam preces suas fundunt ac epulantur.

ⁱ Samoedia hæc à Samogitiâ, inter Livoniæ & Prussiam sita, de quâ lib. IV. cap. 26. dictum est, longissimè absit. ^b Samoedi verò isti hodiè adeo feri non sunt, ut defunctorum amicorum carnes devorent: quin potius deprehenduntur humani; humanitatem & benignitatem suam probarunt Hollandis, qui ad eorum litus fecerant naufragium, soli sui natalis fuit amantissimi; Religionem a Moscovitis hoc demum seculo impetrarunt, Russorum Magno Duci tributum ferarum, pellibus solent pendere.

^x c Jaxartes, etiam Oxartes olim dictus, hodie Chéfet five Kéfél, ingens ⁱ Sogdiano-

rum fluvius est, qui ab ortu in occasum fluens à Caspio mari excipitur.

^a d Samarcanda etiam Maracanda dicitur ^z ad ripas fluvii Amu posita, Maurinachero-rum metropolis est. Hodie ibi residet unus Cham ex Tattaris Mosolimannis, ostenditurque in Moschea quadam sepulchrum Tazmerlani.

H E K E L I I.

^b Degunt in Campis & super currus vi- tam traducunt, habentes Ritum gentilium, quod Mortuos sepulturæ loco arboribus fo- leant suspendere.

ⁱ Et magnus.

R E I S K - I I.

ⁱ e Tattaria hæc deserta dicitur ινχ ἀπλῶς οὐλλαχ ωτρά τι, i. e. non absolute quidem ex simpliciter, sed secundum quid, ob hanc maxime caufam, quod omni fere agiorum cultu careat. Urbes enim pagosque alicubi non nullos, sed plura per suas Hördas in paucis vagabunda incolarum genera complectitur, Russicoque imperio subest. Urbium duc-

T i t 3

funt

a. Cyrcassi. b. Samoedi. c. Jaxartes, f. Oxartes fluv. d. Samarcanda.

e. Tattaria cur deserta.

Zahaspæ
Bikent.

Zahaspæ ad „Oxi ostia, & Bikent in Mediterraneis clara sunt emporia, quò Indi & Catajæ regni incolæ mercandi causa convenient.

TURKESTAN REGNUM.

Turkestan
regnum.VI. Proximum ab Ortu est ^v Turkestan regnum, veterum Sacarum regio; cujus incolæ satis civiles & culti. Urbium notissimæ, ^ξ Taskent, ^o Cotam, ^π Cascar & Jarkem. ²

C A P.

sunt præcipue Casan & Astracan, ad Volgam sitæ, qui septuaginta sese alveis in mare Caspium exonerat: ^a Cazao ligneis vallis & turribus, arx hujus muro fæxo machinis tormentariis & circumfluo Kasanka fluvio munitur, quotidianis nundinis frequentissima. Sed ^b Astracham major ad fines Europæ Asiæque in Delgoy insula jacet, mœnibus lapideis, & tormentis æneis instructa, & commerciis Armenis, Tataricis, Indis, Persicisque florentissima, sed tota Rusorum post Tataros exturbatos colonia, itemque in suburbio Stulizzagorodæ, ubi milites vivunt.

BUNONIS.

^μ ^c Oxus maximus Sogdianæ fl. per Marianum in Hircanum mare decurrens variis a diversis hodie appellatur nominibus, vide-licet Geichon, Deistanxa, Cappanach, & Abiam. Plinio ^k palus etiam Oxus dicitur, ex qua hic fluvius egredi scribitur *l*. Cæterum Zagatais perpetua ferè bella sunt cum Persis. Tattariæ Sagataianam pars est terra Usbeckorum, quæ, ut Teixera inquit, amplissima provincia licet superioribus seculis Persiæ fuerit subiecta, hodie non tantum ab ea separata est, sed & Persis bellum infert, & nonnullam Persiæ partem decerpit.

^v Turkestan est desertum ^d Lop indigenis Xamo dictum, ubi mira phantasmatu suis creatibus seducunt viatores. Est verò regnum istud inter Zagatajos Tataros & Chinenses. ⁿ

^ξ ^e Taskend ^o ad Sur fl. est.

^o Inter ^f Cotam, quò ex Cataja magna affertur moschi copia, & Taskend Imaus mons interjacet.

^π ^g Cascar & ^h Jarkem ^p, à Taskend versus Occasum sunt haud procul à Jaxarte fl. Mulieribus in Peim civitate, si maritus ab-

sit diebus XX. aliis licere nubere ajunt. Cæterum à Cotam versus Meridiem sunt i Carazani, qui nobiles, etiam hospites, obtruncabant, eam domum maximè felicem putantes, in qua præstantium virorum animalia vagarentur. Hic ^k Caraja urbs est ad lacum Salsum ostreis refertum sita. In Cataja mulieres dentes deaurant, neque puerperæ se domi continere dicuntur; sed viri ^{XLII.} dies in lecto decumbentes, ac si ipsi partum edidissent. Sed à Martino Martinio plura referuntur Tattarorum nomina & regna; nempe ^l Samahania, ^m Tany, Niuchi, ⁿ Niulhan; Cascar verò regnum ad Eoum usque mare, supra Japoniam extendit, ad fretum usque Anian. Postremos autem ad mare istud esse scribit ^o Yunos, qui à loriscis ex piscium pelibus factis ita nominentur. Tattari in ^p Thebet seu Tibet, quæ Chinæ ad Oceanum est, loco monetæ utuntur corallis; Moschi seu musci ingens ibi copia esse perhibetur.

HEKELI.

^k Lib. vi. H. N. c. xvi. p. 87. lin. 11.
^l Quod etiam conjiceret licet ex ejusd. Lib. xxxi. c. vii. p. 559. lin. 28.

^m Seu Zagathajana.

ⁿ Hujus Regni Populi operam navant non solum Negotiationibus, s. Mercaturis, sed & Scientiis Artibus variis.

^o Seu, ut alii scribunt, Tascam. p S. Cjarcim.

^q Conf. Luca Schrokii, Fil. Viri celeberrimi ac omnibus Bonis Charissimi, eruditissime MOSCHI Historie, dono mihi missæ, Cap. xi. p. 50. seqq.

REISKII.

² ^q Zagataja vel rectius Giagathai & Mau-ronachar extat vetus illa Sugdiana Chamo suo

^a Casan. ^b Astracham. ^c Oxus fl. ^d Lop desertum. ^e Taskend. ^f Cotam. ^g Cascar.

^h Jarkem. ⁱ Carazani. ^k Caraja. ^l Samahania. ^m Tany. ⁿ Niulhan.

^o Yopi. ^p Thebet. ^q Zagatai.

suo subdita, cui sedes Samarkanda & Bochara, urbes Timurlenco seu Tamarlanæ ac dominata hujus vaftissimo illustres. ^a Ti-murlencus ille ab initiis obscurissimis ad imperium totius orientis & cunctæ Afiaæ unus emersit A. C. 1404. unusque ad mortem te-nuit, inter filios ac nepotes postea dissipatum.

^b Olud Beque *Turkestanam* invaserat, una cum Partibus regnisque septem, è quibus Arabes illam compositam tradunt. Hæc ve-tus *Turcia*, *Turcarumque patria* fuit, si Arabschajum, Nasvioddinum, Arabesque au-dias, è nostris Gentium, Petrejum, Mul-lerum in Cataja, pluresque alios.

^a Timurlenc. ^b Olud Turkestan.

C A P. V.

Cataini Magni Chani Imperium; item Tattaria Vetus.

I.

Potentissimum inter Tattaros imperium est Magni Chani in re-gnis *Cataja Tangut*, *Tainfu* & in provinciis *Tenduc*, *Camul*, *Ciarciam*, *Carakitay*, id est Nigra Cataja; & ^a *Teber*. Initium ejus est à *Norussis montibus* in confinibus Tattariæ desertæ, exten-diturque ad *Tabin* usque promontorium & fretum *Anian* Lon-gitudine 100 circiter mill. Germ. Occupat Veterem Sericam, majorem partem Scythiae extra Imaum montem, partemque Scy-thiae Imaum. ¹

Magni Chani
di Impe-
rium.

Norussi, seu
Norossi
montes,

R E G N U M C A T A J Ā E.

II. *Serica* est ipsum nunc regnum ^b *Catajæ*, vulgo *Kitay*, in-colis

B U N O N I S.

^a Martinius in Chinæ finibus habet *Tibet* regnum.

^b Per desertum in ^a *Catajam* itur ad præcipu-am Tattariæ provinciam. A Lopo diffare scri-bitur iter unius mensis. Habet Cataja à Meridie montes & muros Chinenses. Incolæ ejus cum Chinensibus & ^b *Suceuir* & ^c *Campion*, quæ civitates in finibus Chinæ sitæ sunt, negotiantur.

gant. Græci veteres in rebus Alexandri M. gestis cum Diod. Siculo Lib. XVII. *Cathao* memorant: Strabo Lib. XV. ab Rege, qui tum temporis erat, *Kubæ* *Cathajo* dictos voluit, orienti extremo. Indieque finibus vicinos: Ptolomæus Lib. VI. c. 15. *Xairus* *Chatos*. Seris proximos Scythas apposuit: Unde Catajam ab Serica divergam intelligimus. ^d Martinius in Atlante Sinico regnum Catajæ in-septentrionalibus Chinæ partibus collocavit, iisque novem alias australes oppositas demonstravit: Golius in Additam. ad Sini-cum Atlant. & Kircherus in China illustrata-vito asensem præbuit, pluresque ut præhe-rent fuum, facile induxit. Sed Arabes Abulfeda, Arabschy, Azizus, Saidus, Alhacentus, nostraratesque, Haitho, Paulus Venetus, Jo-vius.

^a Cataja. ^b Suceuir. ^c Campion. ^d Cataja. ^e Ad Chinam diversæ terre.

ⁱ ^d De *Cataja* inter Geographos non so-lum antiquos sed novos etiam tanta dif-fen-sio intercedit, ut alii hanc Chinæ regioni-bus annumerent, alii à China longius sejun-

colis (ut ferunt) adeo frequens, & agrorum cultu adeo lœta; urbiumque splendore, ædificiorum nitore, atque omni denique divitiarum genere adeo affluens, ut neque Græciæ Veteri, neque Italiæ cedat. Urbium opulentissima est ^y Cambalu, regia sedes & caput totius imperii Magni Chani, quinque mill. Germ. ambitu comprehendens, quam duodecim suburbia, juxta numerum portarum, circumjacent, frequentissimum Indis ac Sinensibus mercatoribus emporium. ^z Caindu urbs velis subtilissimis, quæ ex arboreum corticibus ad usum fœminarum conficiunt, maximè est clara. Quare tota olim Serica nota erat. Unde Plinius ^a: Seres, inquit

Cambalu.

Caindu.

vius Catajam & Chinam regiones natura dis-sitas divelunt & separant. [^{*} Somnolentis admodum oculis Paulum Venetum Reiskius legebat, si ab eo Catajam à Septentrionali-rum imperii Sinarum Provinciis, ubi fuit veteribus Serica, diversam tradi credit. Paulus enim diserte docet, Catajam nihil aliud esse quam Sinæ partem borealem, ubi urbs regia Cambalu. Hæc autem eadem est ac Pekin; ne caliter à Russis aliquis vicinis gentibus nuncupatur.] Andr. Mullerus in Disquisit. Geograph. histor. A. 1671, edita Catajam rubra Tatariz adscribit, regionem priscis ab ortu Mogulibus vicinam: Quæ Chinensibus dicta Kin. h. e. aurea, nomen à genere Tatarico Chatao adsumferit. ^a Cambula nec tantæ magnitudinis aut tanti splendoris esse annotat, nec vero nōtari nomine, sed corrupto quasi Cham Ba-leck, i. e. Domini urbem & Myunibam Tataris vocari. ^b Typographia Orientalium non Tataris, usque regno Tangut, sed Chinensibus recte apud Historicos vindicatur: Ergo ex una regionum istarum cōfūsionis provenit, si quidam Tatariae hanc attribuant. Tenduc regnum Ung Chan tenuit, at Christianus Nestorianæ hæresi addictus, & Persico Frelshan aut ^c Presterchan cognomine vocatus, quasi Principem adoratorum, vocaveris, h. e. Christianorum, quibus adorationem crucis Persæ ita exprobabant. Ita cum Castello & Pacockio nobiliss. Ludolfus in Æthiop. Histor. Lib. II. c. i. Hinc Prester Johan & Germ. Prieſter Johan ad Abyssinos transiit, cum Ung Chan ab Gingiz Chano cæſus anno 1209. periisset. ^d Tattaria vetus nihil insigne præter nomina vetusta & Hordas suis

gentibus divisas credulis Europæis suppeditat: Tataro hodierni eam Nuche aut Niulhan nominant. Mirum vero est, non solum inter Judaicos Rabinos, sed Christianos etiam exitisse, qui contendenterint, in hanc regionem Tataricam tribus decem Iraeliticas à Salmano: Asyrio rege deportatas, ubi adhuc lateant.

BUNONIS.

^y e Cambalu b urbs ad Pulesangam fl. est; eamque ambitu suo 28. milliaria c continere alii tradunt. Serici tanta ibidem perhibetur negotiatio, ut nullus prætereat dies, quo non mille currus serio onerati eò vehantur. d [*] inter scriptores qui de Sinensi imperio feliciter scripserunt eminet Patris Martini Atlas Sini-cus. Si mores, ac confuctudines Sinensium, Leges, Religionem, & rem publicam cupis perdiscere, Patris le Conte de rebus Sinensi-um Commentarios consulere. Cambalu Gallis ceterisque Europæis est Pekin Gentis regia Borealis, ut Nankin est ejusdem regia australis: cave ne credas Cambalu esse in Tattaria extra murum.]

^e f Caindu e urbi Cambalu vicina est; in-colarum in Caindu & ^g Camul prædicatur hospitalitas. Hospitem quum accepit pater-familias, rus concedit, uxorem & filias cum hospite relinquens, ut eum recte curent. Quam confuetudinem cum Magnus Cham abrogasset, & postea ingens pestilentia eos infestaret, credebat illi se à diis iratis ob morem istum abrogatum puniri, rogabantque Chamum, ut eandem reduceret con-fuetudinem excipiendi hospites; quo dii

p'a-

^a Cambula. ^b Typographia Sinensium. ^c Prester Chan. ^d Tattaria vetus.

^e Cambalu. ^f Caindu. ^g Camul.

quit, lanificio nobiles, perfusam aqua depectentes frondium canitatem.

II. In regno Tangut artem typographicam ante clo. annos in- Tangut.
ventam fuisse, nonnulli contendunt.

III. Tenduc provincia, magni ac potentis Regis Presbyteri Tenduc,
(quod nomen postea Abissinorum Regi in Africa per errorem
datum fuit) quondam regnum fuit.

IV. Tainfu regnum amplum atque cultum vitibusque fertile,
artificibus ac negotiatoribus refertum, armorum bellicorum no-
bilissima inter Tattaros officina. Quin Serico ferro jam inde
Plinius palmam tribuit.

T A T T A R I A V E T U S.

V. Postrema universæ Tattariæ pars est Vetus Tattaria, inter Tattaria
Paropamisum amnem & Sericam sive Catajæ regnum, ad usque
Septen-

placentur. Ceterum supra Catajam Athai
sive Alchai mons est, ubi Tattarorum Re-
gum sepulchrum.

^a In Tangut telæ invenitur genus, quod
cum in ignem conjicitur, purgatur. Ad ^b Su-
ceuir Rhabararum in copia colligi volunt:
Ibidem quoque est ^c Campion emporium
celeberrimum. [* Apud Tattaros quorum
est regnum Tangut, Typographicam artem
inventam fuisse aut etiam in ufo extitisse non
est verisimile. Scimus & fatemur apud Si-
nenses genus quoddam Typographiæ jam-
dudum celebrari; quod tamen multum à
Typographia nostra absit; nam afferes ita
incident, ut paginam repræsentent. Sic to-
tum librum insculpunt, & caracteres quibus
imprimendo uni libello usi sunt, alii libello
utiles esse nequeunt. Sed apud Sinas id fieri,
non apud Tangutenses comperimus. Facile
fuit Cluverio rem confundere qui Catajam
& Cambalu in Tartaria ubi non sunt de-
scrit.]

^d Rex iste in ^e Tenduc Uncanus dicebatur;
eratque Christianus, sed Nestorianæ hæresi
addictus, Ecclesiasticam pariter & seculari-
jurisdictionem in suos exercens. Is Presby-
ter Johannes vulgo appellabatur, quasi pre-
ciosus Cham. ^f Ejus potestas quam nimis au-
gesceret, ipseque sibi à subditis metueret suis,
ac eos variis servitutum generibus premeret,

defecerunt hi ab ipso, & elegerunt sibi Can-
chium sive Cinebim quandam, qui fuerat fa-
ber ferrarius, ducem. Hic Uncanum regno
& vita exiit. Posteri tamen ejus adhuc sub
Magni Chami Imperio rerum potiuuntur.
Eorum fedem alii collocant in Argon. In
finibus ejus regni ponitur Sindacui castrum,
in quo Uncanus præsidium posuerat contra
irruptiones Tattarorum.

H E K E L I I.

^a Lib. vi. c. xvii. p. 87. lin. 41. seq.
^b Olim, sicuti nonnullis placet, ^c sedem
Sericæ dicta.

^c Italica fortè.

^d Defertur quoque ex Indiâ, Chinâ & aliis
regionibus maxima variarum Mercium, La-
pidum in primis pretiosorum, Unionum, Aro-
matum & Opum omnis generis copia.

^e Vel Caino.

^f Plura de eo habet passim. Jobus Ludol-
phus, omnigenæ Eruditionis ac variæ Scien-
tiæ Vir, in Historiâ Ethiopicâ nuper in fol.
impressâ. Scriptit quoque de Rebus Abys-
sinorum Nicolaus Godingus, qui Liber exc.
est Lugd. Anno M. DC. XV. in 8. Sed A-
damii Conzenii ABYSSINI Regis Historia
impres. est Colonie Agripp. Anno M. DC.
XXXVIII. in 8. Maj.

^a Tangut. ^b Suceuir. ^c Campion. ^d Tenduc.

BUNO-

V V V

Septentrionalem Oceanum & fretum *Anian* extensa. Dicitur vetus Tattaria, quia hinc primò nomen Tattarorum, ut supra demonstravimus, exortum est. ^a Regiones heic & hordæ complures, quarum nomina vix nota aut certa; At *Ung* & *Mongul* regiones ^b *Gog* & ^c *Magog* esse, viri docti docent.

*Ung, Mon-
gul, Gog,
Magog.*

BUNONIS.

^a Quum pastores potissimum sint Tattari, pascuorum gratia sedes suas sèpius mutant, & ceteratum degere coguntur. Unde etiam

Hamaxobii veteribus dicti, quod in curribus viverent, quibus hinc inde vehebantur.

^b At ipse Cluverius Germ. I. I. p. 44. & seqq. *Gog* & *Magog* ad Mare Caspium habitare multis contendit.

C A P. VI.

De Sinarum regione sive China.

I.

*Sina C.
China.*

Limites.

Magnitudo.

Attariæ, qua ortum Solis prospicit, annexum est Chinæ regnum, cœli temperie, fertilitate soli, amplitudine, opibus ac potentia haud cuiquam alii cedens. Gens ipsa (si credimus) ingenio omnes alias superans. Sinas esse Ptolomæi, cum situs, tum ipsum vocabulum maximè convincit. Quippe quod Hispanis *China*, id Italisch *Cina*, & Germanis *Tschina* scribitur: ubi exiguum in pronunciatione deprehendas differentiam inter *China* & *Sina*. At ignorantia Hispanicæ pronunciationis; quæ est in Ch. Græcæ literæ & pronunciatio in vocabulo isto apud alias nationes invaluit. Limites habet ab Occasu *Damasi* montes, quibus ab India & Tattaria separatur; ab Septentrionibus *Ottorocoram*, & murum CCCC. mill. Germ. inter hujus crepidines contra Tattarorum irruptiones exstructum: ab Ortu Oceanum Sinensem sive *Eoum*; à Meridie eundem Oceanum, & regnum *Siam*. Longitudo summa est à Tattarorum finibus; qua mare *Eoum* tangunt, usque ad regnum *Siam*, mill. Germ. 150. Latitudo inter Damasia juga & Oceanum milliar. ccc.

II. Divi-

REISKII.

^a China 中国 nomen ab imperatoria eaque prisca familia ortum ad exterios per-

venit: Græcos itidem Ptolemæi ætate qui

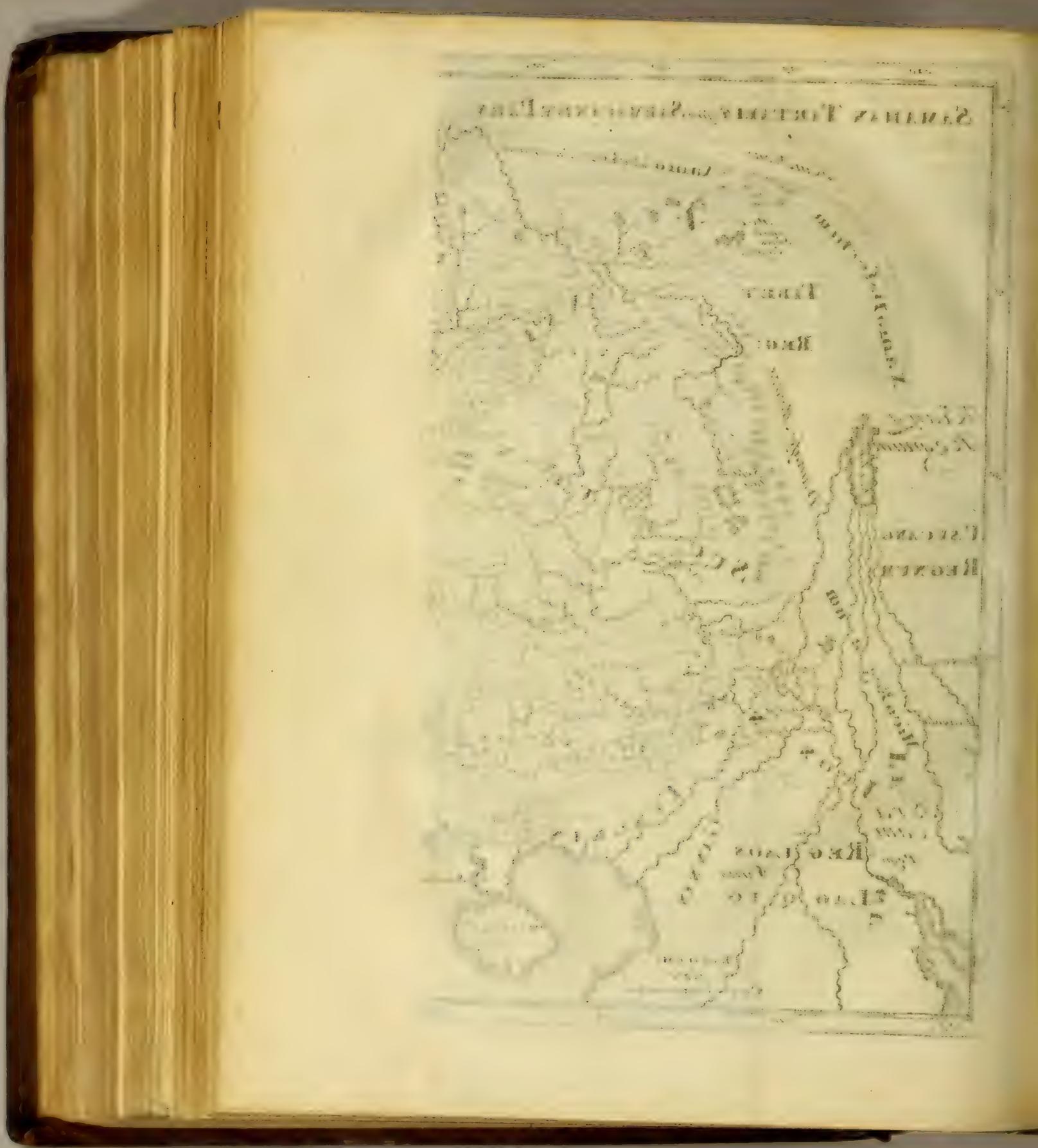
Sericam Siniis Σίναις vicinam recte collocat, & postremæ Indiæ annumerat. Tum enim Seres indi & Sinæ versus Orientem ultimi noscebantur: Mirum vero est, cur Isa. Vos-

sus.

^a China,

SAMAHAN TARTARIE, sive SARMACANDÆ PARS

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. VI. 523

II. Dividitur totum regnum in complures provincias, quas illi præfecturas vocant: quarum maritimæ sunt, *Cantan, Foquiem, Chiqueam, Nanquii, Xantum, Paquin*; mediterranea, *Xiamssi, Canssi, Sancii, Suchnam, Huanum, Juana, Fuquam, Suinam, Quicheu, Quiancii, * Cochinchina, Quancii.*

sus in Observat. ad Pompon. Lib. I. c. 2. Sinas veteres in *Siam*, aut *Siamense regnum*, idque Indicum ex infirmis rationibus mutet. Diversa enim pronunciatio inter gentes varias, adhuc recepta nihil efficit; Unde *China Europæis*, *Arabisbus Sina*, & *Tschina Turcis* dicitur; Tattaris *Mangun*; ipfis Chinensisbus *Chungoa* & *Chunguo*. Regio hæc triginta circiter gradus in longitudinem à Promontorio Ningpo ad Damafios montes; In latitudinem à gradu octavo decimo ad secundum & quadragesimum procurrit; tota provinciis & urbibus cultissima. Regna in vasto illo imperio Tattarico-Chinensi numerantur quindecim & cum iis. Provinciæ totidem cædemque duplices, Boreales nempe ac Australes, sive maritimæ illæ sint, sive mediterraneæ: Sex equidem Boreales *Honan, Kems, Xans, Xantum, Peking, Suchnen*, Australes vero novem, videlicet *Hakung alias Quamtung, Quams vel Kians, Kianquam, Nanking, Chakiang, Fohlem, Quangiang, Quangsi, Quecheu, Junnam*. Adde amplius *Leautung*, regionem Tattariæ Niuchæ proximam, & *Coream* sive *Chaolien* Sinis quoque subditam: Unde Petrus Du Val sextam decimam addit. In quibus provinciis urbes præcipuae ac florentissimæ 150. minoris vel oppida 1222. vici extant innumeri: b Ex Urbibus duæ sunt Regiæ, una Borealis *Pequing*, alteraque Australis *Nan-* quing. China ergo quasi urbs continua muro circumdatur stupendo ad 300. milliaria Germanica producto, 40. cubitos alto, sed 15. lato: Ut murum seu vallum potius Romanum in Brittannia Scotis oppositum, & Hexanitum murum in Isthmo Corinthio ad quinque millaria excitatum, valde supereret. Tattari tamen facta irruptione muroque penetrato A. 1649. tot regna sub imperium regerunt, per octennium fævisimè græsatæ. Ecquis miranda Chinensium opera & naturæ

dona singula enaret? De re literaria Chinensium & arte typographica Spitzelius Commentar. Kircherus volumine grandi Chinam illustratam, Mart. Martinius atlantem Sinicum notis ac. Golii ornatum, Andr. Mullerus libro singulari Sinicas observationes de rebus historicis, Geographicis & Christianis monumento præsertim Sinico, cui cum Jesuitis plurimū attribuit; Inventum etiam is ipse Brandenburgense, vel linguae Sinicæ facilius legendæ ac intelligendæ clavem edidit: d De scutellis Chinensisbus sive porcellanis Martinius explodit fabulam communissimam, qua ex ovorum tellis corrasisque conchylis marinis confici dicuntur, cum ex argilla figlina, terraque diaphena & arenosa confici soleant. e Libros Chinenses eosque in rebus Astronomicis, Geographicis, & Physicis conscriptos, chartæque Serice impressos bibliotheca Augusta, qua heic est, nonnullos continet. f Missiones Jesuitarum, sive sacras expeditiones ab Anno 1581 ad A. 1669. Nic. Trigautius, Prosp. Intorrecta, sed ultimas Ad. Schallius, Mandorinus Chinensium factus edidit. Sed Joh. Hurolanianus S. J. Historiam Chinæ à duabus Tattariæ subjugatae Anno 1688. Paris.

H E K E L I I.

a S. Hoaum.

B U N O N I S.

ag P. Martinus Martinius sequentes enumerat Chinæ provincias: ex quibus maritima sunt, i Corea Martinio, cuius tabulam exhibemus, peninsula (at aliæ tabulæ recentiores Coream faciunt insulam) ejus urbes inmemorantur; Kincki, Hienking, Pinggan, Kiangyuen, Kinaxane, Chungoing, Ciuenlo: 2. k Leautung, cuius caput Leaoyang, item Tuxune, Quangning, Ningyve; 3. l Xantung, in qua Ninghai, Cinan, Tiencin, Cingcheu; 4. m Nanking; cuius metropolis

V v v 2

III. Nan:

a Provinciæ hujus duplices. b Urbes regiæ. c Monum. Sinicum. d Porcellanæ.

e Libri Sinici. f Missiones Jesuiticæ. g Provinciæ in China ex relatione

h P. Martinii. i Corea. k Leautung. l Xantung. m Nanking.

(*b Cochinchina proprium habet regem, dudum à Sinico imperio immunem.)

III. Urbes per universum regnum esse tradunt celebres **ccxl.**
fossis murisque probe munitas, præter opida & pagos quo-
rum infinitus numerus. Amplitudo autem urbium ex eo con-
jicitur, quod *Cantan*, una ex minoribus, tria amplius milliaria
Germanica circuitu amplecti dicatur. **a**

Regia
Pequin,
Xantum,
Nanquin.

IV. De regiâ est varia auctorum traditio; alii quippe, *Pequin*
eam vocant, alii **s** *Xantum* quam eandem putant esse. *Quinsai*. In
Tattariæ finibus versus Septentriones sitam esse, omnes con-
sentient. Ante erat regia **z** *Nanquin*, magna urbs, in medio regni
ver-

Nanking; item Hoaigan, Yancheu, in ea
est Tai lacus. **5.** **a** *Chekiang*, in qua urbes
Hangcheu, Xaoking, Kiucheu & Wencheu.
6. **b** *Fokien*, cuius caput Fochen; & cæteræ
urbes Kinghoa, Kiennien, Tingcheu, & Chan-
gheu: ejus litora opposita est ins. Quæmoy:
7. **c** *Quantung*, in qua caput Quancheu,
cujus portui opposita est ins. Macao; urbes
præterea in hac provincia sunt, Coacheu,
Chacking & Nanhüng: **8.** **d** *Tungking*, in
qua urbes Lieucheu, Liucheu, & Suikien.
Mediterranea vero provinciæ memorantur,
1. **e** *Junnam*, cuius caput Junnan urbs, ac præ-
ter hanc Mengting, Juenkiang & Quangsi,
2. **f** *Suchuen*, in qua Chingty: **3.** **g** *Xenfi*, in qua
præcipuae urbes Sigan, Hanchung, & Hing-
gan. **4.** **h** *Xangsi*, cuius caput Taiyven, ac
porrò Tueacheu, Kiang, Taitung: **5.** **i** *Pe-
king*, cuius caput & regia memoratur urbs
ejusdem nominis, porrò celebriores hic sunt
urbes Xuntien, Paoting, Quanping, **6.** **k** *Honan*, in qua Caifung. **7.** **l** *Huquang*: in
qua nobiliores Siyang, Kingchen, Fung,
Chingcheu: **8.** **m** *Queichew*, cuius urbes insi-
gniores Queiyang; Sintien; Chiniyen: **9.**
n *Quansi*, cuius Quelin: **10.** **o** *Kiangsi*: in
qua Chancheu, Kienchang, Quangsin.
[Monendum est lector Elementum X non
proferendum esse eodem modo ac in *Alexan-
dro*, *examine* &c. Lusitanis qui suo more
nomina descriperunt X pronunciat ut *Ch.*
Gallis, *Sch.* Germanis, & *Sh* Anglis. Idcir-
co pro *Xansî*, *Xenfi*, &c Galli scribunt
rectius *Chansî*, *Chenfi*. &c.]

β Stupendam illam urbium in China

a *Chekiang*, **b** *Fokien*. **c** *Quantung*. **d** *Tungking*. **e** *Junnam*. **f** *Suchuen*. **g** *Xenfi*.
h *Xangsi*. **i** *Peking*. **k** *Honan*. **l** *Huquang*. **m** *Queicheu*. **n** *Quansi*. **o** *Kiangsi*.

p *Peking*. **q** *Xantung*. **r** *Nanking*. **s** *Quinzai*. **t** *Fluvii in China*.

v *Croceus fl.* **x** *Hoai fl.* **y** *Singan fl.* **z** *Cientang fl.*
aa *Cheuxan fl.* **bb** *Juen fl.* **cc** *Can fl.* **dd** *Ta fl.*

magnitudinem idem quoque refert P. Mar-
tinus.

y Imperatorum Chinensium regia **b** P.
Martinus memoratur **P** *Peking* in provincia.
Septentrionali ejusdem nominis.

Δ **q** *Xantung* provinciæ nomen est.

ε **r** *Nanking* urbs est in provincia Nan-
king. **c**

ζ Marcus Polus Venetus urbem hanc
s *Quinzai*, id est, civitatem Cœli, in regno
Ainan collocat. Rex qui in ea sedem habuit
mundi Dominus & cœli filius à suis dictus est.
Verum ejus urbis recentiores nullam faciunt
mentionem, five bello sive alia calamitate
interierit.

δ Fluvii per Chinam nobiliores memo-
rantur **v** *Croceus* à colore luteo ita dictus,
ex Sosing lacu oritur: inde versus Septem-
trionem tendens Chinæ limites egreditur,
facto que flexu redit, at demum in Oceanum
Chinensem sese exonerat. *Kiang* fluvius *maris*
dictus in Chinensis Imperii limitibus.
Occidentalibus ortus, fluens medium ferè
transit Chinam, eamque ab Occidente in Or-
tum dividit in Septentrionalem & Australiem.
ultra milliata Germanicum perhibetur latus:
idem mare Chinense demum subit, ejusque
ostio objacet insula Cungming. Reliqui fluvii
sunt **x** *Hoai*; **y** *Singan*, **z** *Cientang*, cuius
ostio adjacet insula **aa** *Cheuxan*, **bb** *Juen* &
cc *Can fl.* qui cum *Kiang* sese conjungunt: Item
dd *Ta fl.* ad *Quancheu* mare subit. Ceterum
Chinensium lingua carere dicitur litera ca-
ninæ R.

Utuntur Chinenses literarum loco chara-
cteribus,

versus Oceanum posita. At de urbe *Quinsay* (sive ea Tattarorum Magni Chani, sive Sinarum Regis regia, utrumque enim traditur) meritò prudentissimi cuiusque fidem excedunt ea, quæ M. Polus Venetus tradidit: continere scilicet eam circuitu mill. Ital. circiter centum, id est, German. communia viginti quinque, & pontium in ea lapideorum duodecim millia, quorum quidam tantæ altitudinis, ut majores naves erecto malo subtermeare queant: lacum item intra moenia ambitu mill. Germ. circiter septem continere; in quo duæ insulæ singulas regias superbissimo opere sustinentes. Per universam autem urbem præsidium triginta millium militum. Veruntamen urbem hanc post Marci Poli tempora bello dirutam, vel alia gravi calamitate destructam esse, quidam putant.

V. Insulæ ab ortu Sinarum regno objacent innumeræ; at duæ insigniores ^a Corea, incolis *Caoli*, Longitudine ccxxx milliar. ^{Corea.} Germ. Latitudine L. & multo nobilior ^b Japan, Longitudine ^{Japan.} mil-

steribus, & imaginibus variis, figuræ in ligna & laminas incident; sicut nos utimur arte Chalcographica d Curris excogitarent, quos velis ventisque, ut navigia per mare, per loca plana dirigere norunt. Liberos suos in patrio exercent sermone, &, quum legere & scribere possunt, docentes eos scire res olim apud se gestas, leges etiam municipales; & moralia fabularum atque adagiorum. ^e

H E K E L I.

^b Magno memoratur Paquin.

^c Magno dicta Manquin.

^d Quam ab ipsis Chinensibus diu ante nos inventam tradunt. Edidit elegantissimum & omnibus numeris absolutum de Re Literaria SINENSIO COMMENTARIUM Theophilus Spizelius, Vir pius, laboriosus, literatus atque candori deditus, Amicus meus certus, qui liber *Lugduni*, quippe *Batav.* Anno Chr. M. DC. LX. Hackianis literis in 12. fi impressus, omnino est dignus, ut à quo-libet Philologia cultore indefessis teratur quotidie manibus.

^e Quod ad Religionem hujus Gentis attinet, credunt omnes Res creatas, omniaque Inferna atque horum gubernationem pendere à Supernis atque Cælo quod maxi-

mum omnium Deorum credunt, idque primo Alphabetti Charactere exprimunt, *Solem*, *Lunam* & *Stellas* adorant, immò & *Cacodamonem*, ne mala eis, ut ipsi dicunt, afferat. Sumtuosissima habent tam in *Urribus*, quam in *Agris Templis*, daturque apud eos duplex Genus *Sacerdotum*: alterum albis est indutum vestibus, raso capite & in commune vivit, ut nostri *Monachi*; alterum atris est vestitum, promisso crine, & seorsim habitat; sicuti nostri *Presbyteri*. Neutrū Uxorem dicit; horum tamen vita-fatis impudica & obscena; Conf. *Marci Hennigii de Regno CHINÆ Liber, Auguſta Vindel.* Anno M. D. XC. in 8. exc.

B. U N O. N. I. S.

^g ^a Corea P. Martinio non insula, sed peninsula est.

^b ^b Japan insula fœcunda f est, frugum, metallorumque g dives; ^b Rex cuius Imperio cæteri subsunt reguli, ad bellum educere potest aliquot centena millia virorum. Lusitani Christianam fidem passim per hanc insulam felici successu docuerant; sed ea anno 1579. ac iterum hac nostra ætate, exufis & occisis Christianis hic oppressa & ferè deleta est. Qui ex Occidente ibidem negotia curant;

mer-

V v v 3

^a Corea. ^b Japan Ins.

milliar. cl. Latitudine lxx. uterque in complures ditiones, quas Reguli verius quam Reges obtinent, distributa. Hujus tamen potentior Rex est Miaci, urbis totius insulæ principis. ²

mercatores, Christianum nomen solent abnegare. Tanto odio Japonenses persequuntur Christianos, ut ne quidem in exteris Christianum ferant nomen; unde exigua, & ferè nulla appareat spes, qua ratione doctrina illa salutaris hic resurgere queat. *Inserar.* Nobilis à Mandelso p. 238. & seqq. Hodie tamen mitiora afferunt; Christianam videlicet fidem denuo ibidem admitti. Postellus per universam hanc insulam statuas Idolorum maximè tricipites, aliasque mulieris puerum in ulnis gestantis imagines adhuc suo ævo extitisse testatur, vestigia hæc videntur esse Religionis Christianæ, antiquis temporibus hic florentis: quæ tamen astu Satanæ postea corrupta & perversa fuit. *i* Porro Chinensium litorí Orientali objacet insula ^a Formosa sub ipso Cancri Tropico: in qua Hollandi nonnulla loca munita tenebant; & cum incolis, ipsis quoque Chinensibus huc venientibus, mercaturam faciebant. Erant in ea insula non pauci ad Christianam fidem conversi. Sed Hollandi nuper anno 1662. à Chinensibus Selandia castro per ditionem captâ, ex hac insula ejecti sunt, & ab his in captivos imbellemque turbam crudelissime est fævitum. Chinensium litorí Australi opposita alia insula ^b Hainan dicta, multis urbibus & incolis exulta. [^c Japan; five Japonia multis conflat insulis, quarum præcipua Nippon dicuntur. De ipsa autem an insula sit vel peninsula apud eruditos ambigitur. Suum de hac materia dubium in aurea Epistola doctissime, ut solet omnia, proposuit Guillelmus de l' Isle; quam confule. Vulgata est inter Itinera quæ sub titulo *Voyages du Nord Amstelodami prodierunt.*] ^d

HEKELI.

^f Ac nobilis.^g Auri in primis.^h Veteribus Chryse, sed Marco Polo Ziangri dicta.ⁱ Incolæ colore sunt potius olivastro, quam

albo; ingenio a. ac memoria mirabili pollentes, gloriæ cupidi & laborum tolerantisimi.

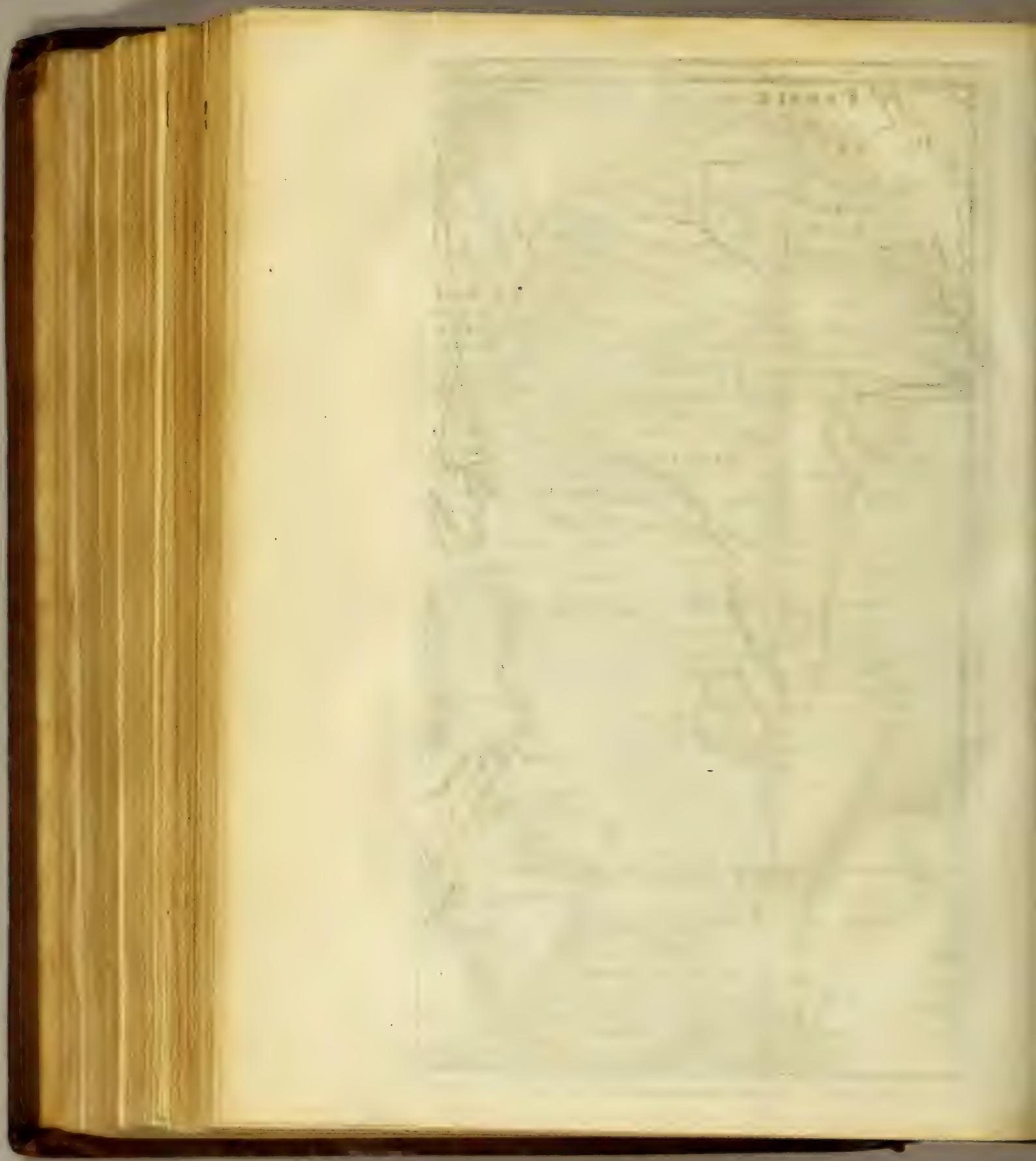
REISKI.

² Insulam Formosam, quæ Chinensibus Packanda dicitur; minores aliae attingunt: ^d Fayeung maxime, in qua Batavi Anno 1632. fortalicium struxerunt, Seelandiam dictum, mox altero, quod Provinciam vocarunt, addito: Unde Hispanos postea suo castello Kelango exturbarunt, & Formosam denique subjugarunt: Verum à Piratis Chinensibus, & horum duce Couenga iterum Anno 1661. ejecti; jacturam Chinensem commerciorum, Indorum, & Japonensem maximam fecerunt. Ipso Insula populosâ, suisque pagis & dominis divisa 30. gradus latitud. septent. verius Boream jacet. Ab ea distat paululum obscura insula ^e Sanichaon, ubi Franc. Xaverius, Indorum Apostolus, vitam finiit, successu facto.

^f Japonia incertum est, an extet Insula, num continenti adhaereat, Arn. Montano & Caronio teste: Ipsa 35 gradus elevata XVI. Provincias pluresque Insulas complectitur, quarum tres maximæ sunt: *Nivos*, *Ximoo* & *Xicco*, suis regulis aut principibus subjectæ: Qui tamen singuli ^g Dairo: rerum sacrarum & civilium supremo arbitrio subsunt. Hujus autem sedes Meaco est, urbs regia Yedo vel Jedo Anno 1657. incendio exusta: Domos enim solum ligneas amant, nec urbes muris aut portis muniunt, sed plateas noctu magnis januis occludunt. Conf. Bern. Varenii Descript. Japoniæ Arn. Montanum in Lib. Germ. de legat. ad Cæsarem Japon. itemque Missiones quas vocant, Apostolicas aut Papæas ex A. 1590. ad A. 1614. quo ferociter in Christianos fævitum fuit, & A. 1626. quo Jesuitæ cum Portugallica & Hispanica natione regnis omnibus exclusi, solique Batavi ad commercia libera sunt admissi.

a Formosa Ins. b Hainan. c Packanda. d Fayeung. e Sanichaon. f Japonia. g Dair.

C A P. VII.

De India Veteri.

I.

SInarum regno conjuncta est ab Occasu Meridieque *India*, ^{India.}
Terra omnium nobilissima, auri argentique adeò fœcunda,
 uti solem ejus aureum argenteumque esse veteres crediderint.
 Nomen accepit ab *Indo* nobilissimo flumine. Clauditur ab Oc- ^{Ejus limites.}
 casu *Indo*; à Septentrione *Emodis* montibus; ab Ortu itidem
 montibus *Damasis* & *Meandro*; à Meridie suum mare, quod
Indicum appellatur, magnis sinubus recipit; in quod, ceu duo
 cornua, longissimo excursu sese emittit. *Longitudo* ejus sum-
 ma est ab Indi fontibus usque ad extremum aureæ Chersonesi
 promontorium mill. Germ. circiter Ioc. *Latitudo* maxima à
Damasis jugis in finibus Sinarum ac Tattarorum, ad Simyllam
 promontorium, nunc *C. Comori*, mill. CCCCL. ¶

II. Divisa

R E I S K I I.

Ia *India* nomen ab *Indo* fluvio nacta, cunctis gentibus, quas Orientales & Occidentales terræ nutriunt, commune fecit: Hinc Chinenses & Arabes *Indostan* hodieque nominant, suo sermone aut idiomate quo regionem adiecto *Stan* significant, veluti Turkestan, Gusistan &c. *India* vetus amplissimis patebat versus Boream Ortumque terminis. Ad Tauri juga nempe ac Eoum oceanum, hodierna longe arctioribus coeretur: Utraque tamen duplex, altera nemipe *Occidentalis* intra *Gangem* ἡ ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικὴ, altera *Orientalis* extra *Gangem* ἡ ἐκτὸς Γάγγου Ἰνδικὴ, quam Graci Romanique nec non adhuc Arabes partiuntur. De gentibus, mirandis naturæ operibus urbibus que Indicis quanta scriptorum veterum portenta, etiam falsa, Strabone judice Lib. II. qui de urbium numero 5000. acute censuit. κατ' ὑπερβολὴν, i. e. eo per excessum excrevisse. De Nationibus quantum variatur? omnes eas ad *Jotchanem* ē Noachi nepotibus unum, primum quasi parentem Josephus,

Eusebius Eusthatiusque referunt: Has autem origines Bochartus in dubium trahit Lib. II. cap. 15. infirmis tamen ratiunculis usus. b *Indus* & *Ganges* ex jugis altissimis Thebeth, lacu quondam hydrophilacio nasci discuntur: Ut hic per rupes altissimas horrendo cum strepitu, ille ad radices montium prorumpat, & quinque alveis in mare *Indicum* devolvatur. *Ganges* vero in sanctitate maxima & singulari peccatorum expiatione apud Indos ethnicos adhuc habetur, tanquam paradiſi flavius. Vid. Kirch. China illuſtr. part. II. c. 2. Abr. Rogerii Histor. Brachman, part. II. c. 18. Notitia reliquorum quos Indiæ progenerant fluviorum nostris Europæis obscura & peregrina obtinet. *Veteres autem India scriptores multa falsa prodiderunt*, inquit Strabo lib. II. Conf. etiam itinera Thevenotii, quibus res Indostanenses novorum Mogulum aliorumque populorum exposuit, Souchu de Rennefort Histor. Indiæ Orientalis Paris. A. 1688. edita.

B U N O.

a *India*, b *Duplex*, *Indus* & *Ganges*,

Divisio
Indiæ.Indi Brach-
manes.

Gangaridæ.

Nysa urbs.

II. Divisa fuit olim Gange flumine in duas partes; quarum una versus Occasum ^a India intra Gangem, altera versus Ortu ^b India extra Gangem, appellabatur.

III. Tradunt veteres Geographi, fuisse in India populorum novem millia; quorum clarissimi ^c Brachmanes, Indorum Philosophi, Græcis Gymnosophiste; & ^d Gangaridæ, quorum regem potentissimum Alexander Magnus invadere non ausus est.

IV. Urbium fuisse quinque millia, iidem auctores prodiderunt, præcipua capacitate; quarum omnium clarissima ^e Nysa, in qua genitum Liberum patrem Indi arbitrabantur.

V. Flu-

BUNONIS.

^a ^a India intra seu cis Gangem ab Occasu habet Paropamidas, Arachosiam & Gedrosiam; à Septentrione Caucisos montes, quos appellabant Macedones; ab ortu Gangem flumen, ac alteram trans Gangem Indiam; à Meridie Oceanum Indicum. ^a

^b ^b India extra sive trans Gangem ab occasu habet alteram Indiam, & Gangem flumen ad Septentrionem Scythiam: ab Ortu Sinarum regionem; à Meridie Indicum mare. In hac inter duos finus Gangeticum & Magnum est ^c Chersonesus Aurea, quæ hodie à civitate Malacca dicitur.

^y ^d Brachmanes, sive Brachmani, olim fuere Philosophi, hodie Bramani dicuntur, de quibus Itinerar. Nob. à Mandelio p. 114. & seqq. de ipsis Solinus c. 65. Philosophos habent Indi Gymnosophistas, qui ab exortu foliis ad Occasum contentis oculis orbem carentissimi syderis contuentur, in globo igneo rimantes secreta quædam, arenisque ferventibus perpetuum ^b diem alternis pedibus inserviant. Et Plinius l. 6. c. 19. Gentes celebratæ illic, & prope in religionem versæ sapientiæ deditæ, voluntaria semper morte vitam, accenso rogo, finiunt: ut sunt de illo exempla ^e apud Plutarchum in vita Alexandri. Mortem scilicet prudentiores illi non exspectabant; sed ingerendo semet ignibus læti & cum gloria arcessebant. Alii in solitudine & sub terræ cavernis mortem exspectabant: qui mos hodieque servatur in Japonia. ^d (* Brachmanum sive Bramenarum origo ab Ægyptiis deducenda, summa est inter Indorum hodiernam

ac priscam Ægyptiacam superstitionem concordia. Rem fusius in nostra de Moribus ac Religione Bramenarum dissertatione exposuius, quam consule si vacat. Brachmanes hodie sunt gens in gente, ut & Judæi qui inter se populum efficiunt, verum inter alias gentes ita permixti, ut nec regem, nec regnum, ne quidem urbem sibi propria habeant. Sub Mogole aliquæ Regibus Mac humetanis, vel etiam apud Christianas Europæorum colonias commerciigratæ & propter placidos mores, & mercaturæ peritiam facile tolerantur.

HEKELII.

^a Et juxta nonnullos Chaberim.^b S. perpetem, sicuti Olivariniana legit Editio.^c Colani & Indi cuiusdam ex comitatu Casarisi.^d Alias de Gentibus INDIÆ, & in specie de BRACHMANIBUS extat elegans Liber Græcus Palladii, qui ex Bibliotheca Regiæ Londinensi, curâ Edoardi Bisfæi, Londini ap. T. Roycroft Anno hujus Secul. Lxxix. in 4. reg. cum Versione Latina est impressus.

BUNONIS.

^e ^e Gangarida bello olim clari erant: ad Gangem fl. urbs & regnum Bengala, illorum sedes erat olim Gange, seu ^f Ganges urbs ulterioris Indiæ, Gangi fl. imposita. Sunt qui existimant Gangem urbem esse eandem, quæ hodie Bengala: verum hæc à Gange fl. longè distat.

^s ^g Nysa e urbs cis Gangem ad Indum fl. non longè ab Arachosia à Baccho fertur condita,

^a Limites Indiæ. ^b Intra Gangem & extra Gangem. ^c Chersonesus aurea.
^d Brachmanes. ^e Gangaridæ. ^f Ganges. ^g Nysa urbs.

V. Fluviorum nobilissimi sunt *Indus* & *Ganges*; ^a *Indus*, ^{sol.} *Indus*, quem accolæ quondam *Sandum*, nunc diversis nominibus diversi appellant populi, *Hynd*, *Duil*, *Inder* & *Caercede*, in Paropamiso monte effusus, unde viginti recipit amnes; sed clarissimos & *Hydaspes* & *Hypasin*, qui Alexandri iter terminavit. Nusquam lator quinquaginta stadia, aut altior xv. passus, septem ostiis in mare Indicum evolvitur. ^b *Ganges* gemmifer & auri foecundus, ex Scythicis exoritur montibus, cuius latitudo minima duo mill. Germ. maxima quinque, ubi vadofissimus mensuram centum pedum devorat.

VI. In-

condita. Est quoque Indiae mons *Nysa*, cuius mentionem facit *Aeneid*. v. i.

^c *Indus* fl Plinio teste. l. 6. c. 20. olim ab incolis *Sandus* fuit appellatus: *Sinthum* Ptolomæus inter septem Indi ostia numerat. Verisimile igitur est, ostium illud omnium maximum pro toto fluvio Ptolomæo fuisse usurpatum. Hodie ab Indis aliquæ gentibus vulgo *Indu* vocatur. Hunc vero fluvium prius *Mausolum* dictum, postea ab *Indo* quadam Juvene egregio, qui in eum se præcipitaverit, nominatum fuisse fabulator auctor libelli de fluminibus, quem nonnulli adscribunt Plutarcho. [* Hunc fluvium *Indum*, qui & *Mausolum*, non in India, sed in *Caria*, querendum esse, & sic Plutarchum scriptorem libri de fluminibus graviter errasse demonstravimus in nostro Diæt. Geogr. ad vocem *Calbis*. adi *Plin.* l. v. c. 28. *Livium* l. 38.] Alexander M. tradente Plinio l. 6. c. 17. nullo die minus stadia sexcenta navigavit in *Indo* fl. nec tamen potuit ante menses quinque enavigare, adjectis paucis diebus. Idem Rasbutos à Cambajenibus distinguit, atque per medianam Cambajam decurrit. Incolis ejus regionis, teste Odoardo Barbofa, & *Cercetes* & *Inder* hodie appellatur. Candidi coloris esse prohibetur *Indus*, & gelidior, quam cæteri, qui ibi sunt, fluvii. *Curtius*, *Arrianus*.

^d *Paropamisus*, etiam *Caucasus* dictus, non Ponticus seu Indicus. De Indi fonte ita Plinius lib. 6. c. 20. In iugo *Caucasi* montis, quod vocatur *Paropamisus*, adversus *Solis* ortum effusus. Eadem quoque tradit Arrianus.

^e *Hydaspes* fl. *Indum* flumen ad *Nysam* urbem ingreditur. ^f

Fluvius iste ^g *Hypasis* vocatur Ptolomæo, Plinio, Curtio & Arriano: at Straboni, Dionysio Afro, Martiano Capellæ, Solino & aliis est *Hyparis*. Plinius l. IV. c. 12. hanc controversiam suo tempore inter scriptores fuisse tradit, vehementerque errasse, qui Hypasin in parte Asiae prodiderint. In India autem supra flumen Hypasin solstitii die medio nullam jaci umbram autores referunt. Plinius l. 2. c. 37. Fluvius ille cum Hydaspe fese unit; unde à quibusdam pro eodem habetur flumine. *Herodotus* lib. 4. tradit *Hyparin* fluvium quinque dierum viâ ex ile profluere ac dulcem. Deinde post aliorum dierum iter perquam amarum. *Athen.* l. 2. c. 43.

^h *Ganges* vulgo *Ganga* ex *Emodis* montibus ortus, omnium toto orbe fluminum perhibetur maximus, quique decem & novem fluminibus magna ex parte navigabilibus receptis, alicubi lacus verius, quam fluvius videtur. Eum ⁱ in sacris litérīs appellari *Pishon* seu *Pison* existimat Hieronymus, Josephus & Eusebius. De illo Ovidius:

Dum tepidus *Ganges*, frigidus *Ister* erit.

HEKELII.

Cujus nominis decem Stephanus enumerat.

Alii non in *Indum*, sed in *Mare labi* tradunt.

^j De *Paradiso* quippe profluentem.

^a *Indus* fluv. ^b *Hydaspes* fluv. ^c *Hypasis* fluv. ^d *Ganges* fluv.

Gens Indo-
sum.

VI. ^a Indorum gens ^u vetustissima nunquam à natali solo recessit. Quare nemini fas sit mirari vel hominum vel urbium copiam. Indiam *Liber* pater (quem illi apud se natum arbitrati) primus cum exercitu ingressus est , primusque omnium Indis subactis triumphavit. Dehinc *Persæ* proxima inter Indum & Gangem armis occupata tenuerunt , donec *Alexander* Dario superato , Porum Indorum Regem debellavit. Post hunc in pace , suis quique Regibus obedientes , egerunt; donec diu ignoti , tandem Portugalensibus superiori seculo rursum cogniti fuerunt. Longinquitas regionis occasionem præbuit fabulis , ut ex veteribus graves etiam scriptores , ^z hominum varias monstrosasque species crediderint.

CAP.

BUNONIS.

^a Sinus , in quem devolvitur , *Gangeticus* appellatur; hodie vulgo ^b Golfo di Bengala. ⁱ Gangi magnitudine secundum Indum , tertium Istrum , quartum Nilum consensu tradi scribit Diodorus lib. XVII. Latitudinem ei stadiorum XXXII. tribuit; profunditatem tantam , ut omnia per Indiam flumina supereat.

^u ^a Primos Indiae incolas ex posteris fuisse *Jokani* , qui Heberi fuit filius , colligitur tum alii argumentis , tum quod ab ilius filio *Ophiro* aurifera regio in sacris celebris appellata est *Ophir*.

^b Mirum dictu , quam multi ex antiquis res Indiae prescripferint , & quam pauci , dolente & execrante *Strabone* , vera. ^b Ex quibus alii una cum fabulis suis toti perierunt , alii si non toti , ex magna tamen parte. Extant *Herodotus* , *Agatharchidis excarpta* , *Ctesias* aliqua sui parte apud *Photium* , *Dionysius Periogetes* , *Strabo* , *Ptolemaeus* , *Arrianus* , *Diodorus Siculus* , *Aethicus* , *Martianus Heracleotes* , *Plinius* , *Mela* , *Solinus* , *Philostyratus* , *Orsius* , *Q. Curtius* , *Apulejus* , & hi omnes vetetes. Recentiores sunt *Joh. Goropius* , *Becanus* , *Petrus Maffeus* , *Oforus* , *Joh. Metellus* , *Joh. Barrius* , *Ludovicus Vartmannus* , *Maximilianus Transylvanus* , *Cosmas Indopleutes* , *Joh. Macer* , *I. C. Castagnedo Hispanus* , *Abrahamus Ortelius* , *Petrus Jarrius* , *Franciscus Sachinus* , *Adamus Olearius* in itin. *Mandelslovi* , aliisque

navigationum Indicarum scriptores ; qui recentiores scriptores certiora præ antiquis attulerunt.

^z *Megaþhenes* scribit , per diversos Indiæ montes esse nationes capitibus caninis , armatis unguibus , amictas vestitu tergorum . quibus nulla sit vox humana , sed tantum latratus sonent. ^c Gangis fontis accolas nullio indigere cibo , eosque odore pomorum vestrum vivere , longiusque pergentes eadem illa fecum gerere , ut olfactu alantur : quod si tertiorem forte spiritum traxerint , eos examinari. Porro tradunt in eadem India esse homines qui unum tantum habeant oculum. Quosdam etiam adeo auritos esse , ut aures ad pedes defluant , atque in alteram earum cubent , quarum duritie arbores convallant. Alios singulis uti pedibus , & adeo latis quidem , ut ubi se defendere à calore velint , supini jacentes iis toti inumbrentur. Apud Ctesiam legitur , foeminas quasdam in India semel tantum parere , ac natos statim cancellere. Esse gentem , quæ in juventute cana sit , nigrescat in senectute , ultra ævi nostri terminos perennantem. Esse quoque perhibent mulieres , quæ quinquennes concipiunt , nec ultra octavum annum vitam protractant. Esse , qui cervicibus careant , & in humeris habeant oculos. Hæc & similiæ ab antiquissimis istis scriptoribus tradita sunt ; quæ tamen falsa & conficta esse hodie constat. Ipse Plinius quoque , id quod mirere , miras & monstro-

^a Indorum origo ^b Scriptores rerum Indicarum. ^c Monstrosæ hominum formæ ab antiquis traditæ.

HEKELI.

fas hominum, qui Africæ partes incolant,
figuras & describit, lib. vi. c. 30. Quod
verò idem ille Megasthenes apud Plinium
lib. 8. c. 14. scribit a serpentes in tantam
magnitudinem adolescere, ut solidos etiam
deglutiant cervos, l id ab aliis auctoribus tum
antiquis, tum recentioribus confirmatur.

b Et quidem *Castaldo*.
i Hoc flumen, ut *Nilum*, rigare vicina
omnia, nonnulli tradunt *Geographi*.
k Gentes np. sine *Naribus* atque sine
Linguis.
l *Taurosque*.

a Serpentes Indiæ ingentes.

C A P. VIII.

Summa Indiæ novæ descriptio. I

I.

C Um superioribus seculis ob feritatem intercedentium po- India novæ
pulorum terra adiri India nequiret, tam longinqui verò
maris navigatio nondum experta esset, diu Europæis incogni-
ta mansit, cum non nisi ex veterum scriptis nosceretur. At
primus *Guasco Gama* Portugallensis An. cI 5 cccc xcvi. ab
Hispaniis profectus, superato Bonæ Spei promontorio atque
univerfa Africa circumnavigata, Indiæ oram maritimam per-
lustravit. Post hunc idem ab aliis feliciter tentatum; missique
alii aliique subinde à Regibus Portugalliæ, qui oram mariti-
mam vi occupatam, arcibus ac propugnaculis munirent. De-
prehensum tunc est, varia nationum genera Indias incolere,
Hebræos, Persas, Scythes, Arabas, ipsosque Indos, quo-
rum exigua quædam pars post D. Thomæ, ut ferunt, institu-
tionem in fide Christiana permanerunt.* Hanc navigationem
diu Portugallenses & Hispani, constituto in Indiis ab Portu-
galliæ

REISKII.

i Quoniam Johannes II. Portugalliæ, ac
Ferdinandus Hispaniæ reges Anno 1494. in
divisione novi orbis per Pontificem Rom.
facta convenerant, a ut ultra Meridianum
Lisbonensem XXVI. gradibus enavigatis,

occasum versus Hispaniæ omnia; reliqua
vero ad ortum Lusitanis loca cederent: b
Post hæc Emanuel régis Portugalliæ auspi-
cio *Vasco Gama* Lusitanus Lisbona iter du-
biūm ingressus, VII. Idus Jul. Anno 1497.
Africa tota & Promontorio bonæ spei ul-
timō

Xxx 2

a Orbis divisio à Pontif. Rom. facta. b Navigatio Indica prima.

[* Sed Nestorii erroribus addictissimi. Illos Indiarum Patriarcha Alexius Meneſez ad
veritatem Catholicam plurimis laboribus adduxerat, at Lusitanorum rebus in India pau-
latim decrescitibus urbes quas peninsula intra Gangem munierant, à Batavis expugnatæ,
Lusitani fere undique expulsi, & Ecclesia quam Meneſez pepererat, ad pristinos errores
facile retrogressa.]

galliæ Hispaniæque Regibus Prorege , soli obtinuerunt ; donec superioribus annis Hollandis & Anglis etiam frequentata est. Isdem finibus , quibus olim , India nunc etiam circumscribitur. Nam & citra Indum amnem populi quidam , ut olim , nunc etiam Indi dicuntur. ^a

*India nova
finis.*

Divisio.

II. ^b Dividitur etiam nunc , ut olim , Gange fluvio in duas partes : quarum una *Indostan* , quæ olim India intra Gangem , altera *Mangi* , India extra Gangem . Regna universim contine re tradunt **XLVII.** quorum quædam nimium modica & artis admodum finibus constricta. At novissimi tamen Geographorum in novem potissimum partes sive regiones universam Indianam diviserunt ; quarum nomina sunt : *Cambaja* , *Narsin-*

ga ,

timo superato **XIII.** Cal. Jul. anno sequente proximo Calecutum appulit , primusque Indicis commerciis & navigationibus Europæis viam aperuit commonistratam. ^c Hinc duplex India proveniebat , *una Orientalis* , de qua loquimur , & proprie dicta , ortum versus regi Portugallico , & altera *Occidentalis* , *ākōqas* aut impropiè dicta , nempe America regi Hispanico relicta. Termini nostræ Indiæ non adeo certi à Geographis figuntur ; ne poslunt quidem ob principatus variabiles & regna ob vicinorum potentiam mutare solita. Ex Itinerariis tamen recentissimis ab Occidente Persiam , à Septentrione Tatariam , ab ortu regnum Many , ab Meridie regnum Decan : partes , quæ pro statu regum & dominiorum variant , nullas definiemus , nisi quas Cluverius definit , ordine non satis congruo aut recto.

BUNONI S.

^{a b} Id tanquam singulare quid Diodorus Siculus observat , quod , cum India multis variisque gestibus incolatur , nulla tamen peregrinam habeat originem , sed omnes indigenæ putentur , nec unquam vel ab externis acceptisse , vel in aliam nationem emisisse colonias , perbibeatur. Exterorum tamen colonias ne ipsis quidem diffitebantur Indi in suis historiis de Bacchi & Herculis adventu. Et quid Alexandri M. coloniis per Indiam notius ? Nostrò & superiori seculo Magnus Mogor (* Mogol) ex Tattaria ; & prater

nationes exteræ ab Auctore memoratas , in gens multitudo Lufitanorum , Belgarum , Anglorumque ex Europa in Indiam penetravit , magna ejus parte occupata. Vasco de Gamma auspiciis Emmanuelis Portugalliae Regis , per mare illud viam in Indiam aperuit. Deinde Batavi & Angli lucri spe allecti , ingenti animo , & Batavi majore successu , quam Angli , eò naves suas miserunt.

Impiger extre mos currit mercator ad Indos.

^{b c} Quippe regio auri & argenti , tum gemmarum , serici & aromatum feracissima , immane quantum inhantes mortales , nullâ longi & difficilis itineris ratione habitâ , ad sé , jam antiquissimis quoque seculis , pellexit. Hæc videlicet Indica mercatura primo Phœnicum fuit & Egyptiorum : ab his ad Romanos pervenit : donec eam ad se transferrant Veneti , quibus Lufitani , Batavi & Angli successerunt. Quum Belgæ privati , sparsis viribus , adeoque minus commode eò & navigarent , anno 1595. Ordinum auctoritate , in societatem , certis legibus , & privilegiis redacti , tanta ceterant incrementa , ut Lufitanis universæ amittendæ Indiæ terroram injicerent. Lufitanorum expugnarunt arcæ , regna Barbarorum armis aut fœderibus in partes traduxerunt , & Indiam Belgicam multis firmissimis coloniis contra omnem vim firmarunt , capite Imperii sui in Insula Java &

^a India duplex. ^b Coloniæ gentium in Indiam traductæ. ^c Indiæ felicitas.
^d In Indiam navigationes.

ga, Malabar, Orixa, Bengala, Pegu, Sian, Camboja & Septentrionalis pars, quæ ferme tertia universæ.

& urbe Batavia constituto, unde in reliqua

est imperiuin.

y. India omnis ratione situs commodè dividitur in tres partes. *Septentrionalem*, quæ alii dicitur *Indostan*; *Occidentalem*, quæ *India Minor*: & *Orientalem*; quæ *India Major*. *Septentrionalem* Indiam omnem tenet *Magnus Mogor* seu *Mogol*; & ad Indum flumen provincias *Cabal*, *Gusarattam*, quæ & *Cambaja*; In India Occidentali *Orixa*, cuius Rex *Mogoris* tributarius est: & in India Orientali regnum *Bengale*. In

a Alia Indiarum divisio.

C A P. IX.

Cambaja, Narsinga, Malabar, Orixa.

I.

Cambajæ regnum in dextro Indiæ cornu ad Indi ostia si-
tum, Longitudine occupat milliar. German. circiter c l x. Cambajæ
Latitudine ferè totidem. ^{magnitudo.}

II. Urbium prima est, quæ regno nomen dedit, ^a *Cam-*
baja, omnium Indicarum cultu atque magnitudine præstan-
tissima ^{Urbs Cam-}
^{baja.}

BUNONIS.

a. Regnum istud ab Europæis *Cambaja* dictum est, quod erat *Gusaratta*: a suis olim habebat Reges, antequam à Mogole subigeretur. In vulgaris tabulis Geographiæ ponitur *Gusaratta* cis Indum flumen: sed rectius in Blaviana, quæ Mogolis describitur Imperium, trans Indum flumen intra Indiæ terminum.

b. Cambaja urbs in Insula, quam Indus fl. & maris vada efficiunt, jacet paulum à litore remota; totius Orientis delicatissima, emporium celebre est; cuius tamen major pars à Benjanis & Rasbutis b gentilibus constat; ex quibus hi aut militiae aut latrocinia festantur; c ifsi vero artes exercent manuarias; aut mercaturam faciunt, aut administrant divitum & magnatum rem familiarem: a militia vero & cæde hominum

pariter & animalium abhorrent Benjani; neque comedunt carnes animalium. Præter Deum boni & rerum omnium conditorem, adorant etiam & colunt diabolum, ne scilicet noeat. d Antiquum Indorum hodieque servant morem, quo vidua cum mari-
ti defuncti corpore viva exuritur; cuius rei spectator fuit ipse Mandelso; per universam Indiam hujus factæ quam multi inveniuntur.

H E K E L I I.

a. S. Provincia *Guzarat*.

b. S. *Resbutis*.

c. Traducunt enim in Montibus vitam libera-
ram, nec ullam vim atque hostilitatem
timunt.

d. Ipse Rex *Cambaja* olim Idola sola co-
luit, donec *Maurorum* fidem recepit.

R E I S K F I.

i. d. Guzaratta Persis, Arabibus, Indisque illa-

X x x 3

c. Benjani & Rasbuti, d. Guzaratta.

a. Cambajæ seu Gusarattæ regnum. b. Cambaja urbs. c. Benjani & Rasbuti. d. Guzaratta.

Campanel.
Goa,

Dio.
Damaon.

Beder.
Decan.

tissima; qua de causa *Cairum* Indiæ vocitata. Regia sedes est ^a *Campanel*, in edito loco septenis mœnibus cincta. ^b *Goa* in Insula Indi posita, emporii celebritate, agrorum ubertate, incolarum multitudine atque ædificiorum magnificientia insignis urbs, ob munitionis firmitudinem locique situm arx claustra regni vocitata. In eadem Insula ^c *Dio* arx, atque in continentia alia ^d *Damaon*, Hispanorum præsidiis custodiuntur. Celebres quoque sunt ^e *Beder* & ^f *Decan* urbes; quarum hæc regno quon-

illa Provincia vocatur, quam Portugalli huc navibus appulsi ab urbe præcipua Cambaja dixerant. Tres enim urbes commerciis florentissimas complectitur, *Amanabadam*, suo regi olim atque conditori proprio subjectam: *Cambajam* muro cinctam faxeo, quæ duo milliaria excedit ambitu; *Suratam* denique priscam Lusitanicæ Anglicæque mercaturæ, sed novam Gallicæ nunc sedem. ^g Regnum hoc magno Mogoli subditum duas habet urbes regias *Agram* Arce magnifica superbam, quam ille Imp. Dello deferto A. 1566. subiit & *Lahorem* sive *Pangah*, quam æstu compulsus nimio petit. Portugalli vero unicam sibi eamque castris duobus munitissimam urbem ^h *Diu* adhuc tenent, Turcica Indicaque classibus An. 1539. & An. 1546. maxime propulsatis. Idem Mogol provinciam mari Arabico vicinam, ⁱ *Candahar*, quam Persæ ceperant, facta pace sibi restitutam retinet: Regna vero ^j *Narsinge* aut *Bisnagar*, ^k *Golconde* itidem & *Orixa*; nec non ^l *Decan*, sive *Cuncang*, sibi nexus tributario devincta. Unde factum est, ut Dynasta quidam sive Princeps Indicus ab rege Golconde ad Mogolem defecerit, uti Thevenotius Lib. II. refert. Rex Narsingæ regem regum & mille uxoribus maritum sese titulo profitetur; & Princeps quosdam fert vicinos, quos ^m *Nackos* nominant, *Madurensem*, *Tamuram*, & *Gingirensem*. ⁿ *Malabar*, regnum *Calecut*, *Cochin*, urbesque plures continet; *Goam* quoque Proregis Portugallici & Patriarchæ, quem Ecclesia ibi Christiana fovet, *Iudici* sedem, cui tres Episcopi *Cochinensis*, *Meliaporensis*, & *Macaensis* subfunt. ⁱ *Coromandel* regi Narsingæ quondam subdita, nunc Colgondensi, qui urbem *S. Thome*, *Coloniam Portugallicam* à

Gallis Anno 1673. captam Anno 1674. Gallico ejecto præsidio Belgis auxiliantibus cepit. Conf. Joh. Bapt. Tavernierii Relationes Indicas, & Spanhemii Introduct. in Geograph. de S. Thomæ ad Indiam accessu.

BUNONIS.

^y ^k *Campanael* in præcipuis hujus regni urbibus erat, ^e & Regis sedes; qui à Rasbutis & Mogore pressus Lusitanis tributarius factus. Sed hoc *Cambaja* regnum hodie sub *Magni Mogoris* imperio est; ejusque sedes non est *Campanael*, sed, ^l *Agra* ad Gemini fluvium.

^d Quæ in eadem cum Dio Castello Indi insula jacet ^m *Goga*, seu *Goja*: non est altera illa & nobilis urbs ⁿ *Goa* in regno Decan; quam Auctor heic à magnificientia describit; quæ *Goa* illustris ab ista Indi insula longe distat in insula *Goa*. Hæc ab Alfonso Alburker anno 1508. occupata est. Ex eo à Lusitanis incolitur, magnifice ornata. Hic Vicarius est Regis & Archiepiscopus. ^f Jesuitæ quoque ibidem sua habent collegia. Eò ex Arabia, Turcia, Persia, Armenia, India, China, Philippinis, & Europa omnis generis merces importantur, & exportantur. ^g

^e ^o *Dio* ^h castellum in illa insula à Lusitanis munitum est.

^z ^p *Damaon*, non longè à Surattajacens, non solum sub Lusitanis est; sed & ^q *Bassia*, & ^r *Caul* omnisque ferè in hac parte ora maritima, à Rege in Decan aliquando frustra obsesta. Cætera interius Rex à Decan habet. [^{*Lege Daman.}]

^u ^s *Beder* ⁱ in mediterraneis est in *Balagatta*, seu *Balaguata*. ^k

^l ^t *Decan* Regem habet, cui interiora à ^{Damaon}

^a Mogolis regia duplex. ^b Dio seu Diu. ^c Candahar. ^d Regna Narsingæ. ^e Golcondæ. ^f Decan. ^g Nacki Principes liberi. ^h Malabar. ⁱ Coromandel. ^k Campanael. ^l Agra. ^m Goga. ⁿ Goa. ^o Dio seu Diu. ^p Damaon. ^q Bassia. ^r Caul. ^s Beder. ^t Decan.

quondam nomen dederat. At citra Indum in Provincia *Guzarat*, quæ pars est regni Cambajæ, præcipua urbs est *Arda-* *Ardavat*, Indi ripæ apposita.

III. * *Narsingam*, in dextro itidem cornu sitam, duobus lateribus, Occidentali ac Orientali, mare abluit. Longitudo ejus à confinibus Cambajæ & Orixæ, ad promontorium *Comori*, milliar. occupat German. circiter cl. Latitudo summa inter duo maria mill. xc. Regiæ sunt duæ: *Narsinga*; unde regno nomen, & *Bisnagar*, *Onor*, & *Paleacate* & *Mangalor*, Lusitanæ sunt ditionis. * *Coromandel*, & *Meliapor*, ab Indis

Chri-

Bisnagar.
Onor.
Paleacate.
Mangalor.
Coromandel.
Meliapor.

Damaen ad Goam usque patent, tenentibus opidum, à Mahumedianis & gentilibus habitatus, ut ferè hæc terra omnis: p neque hic S. Thomæ ostenditur sepulchrum; sed in opido vicino o. *S. Thomas* ad litus condito, quod à solis Christianis Portugallenibus & Armeniis incolitur. Inde versus Austrum in eodem litora est emporium celeberrimum p. *Negopata*. Urbem hanc magnam & maritimam Belgæ expugnarunt, ejus Lusitanis. In eo litora Belgæ maximè mercaturam faciunt.

H E K E L I I.

e Septemplici muro percincta.

f Totius Orientalis India.

g Quapropter & Clavis universæ India apud politissime dicitur.

h Et Dium.

i S. Bider.

k Hanc urbem totius Regni præcipuum esse, *Maginus* tradit.

l Ab hac urbe sex Milliaribus abest Mone-Muro ac præfidiis munitus, in quo Adamas Gemma eruitur. Incolaæ hujus Urbis sericis amiciuntur vestibus, vel interulâ ex serico elegantiore.

m Seu *Visapora*.

n Seu *Coromandel*.

o Hic Rex alit quoque continuo XL: millia *Nairorum*, qui sunt nobiles Milites, ac præterea XX. millia Equorum, quos partim ex *Persia*, partim ex *Arabiâ* recipit, & c. Elephantes. Sed cum ad Bellum proficiatur, multo majorem *Equitum* & *Elephantum*.

a *Visapor*. b *Ardavat*. c *Amadabath*. d *Bombam*. e *Narsinga*. f *Bisnagar*. g *Paleacate*.

h *Geldria*. i *Danisburgum*. k *Onor*. l *Mangalor*. m *Coromandel*. n *Meliapor*.

o S. Thomæ opidum. p *Negopata*.

Christianis habitantur: Quarum hæc D. Thomæ sepulchro clara.

IV. o Malabar regio in extremitate dicti cornu sita, in longum LXXX. in latum LXV. milliar. German. regna continet, ab singulis urbibus denominata: ^x Cananor, ^y Calicut, ^z Coulete, ^t Cranganor, ^v Cochin, ^f Coulam & Travancor. Hi orum Calicut cætera præstat; cuius ^x Rex Samory ^x incolis, id est, sum-

Cananor.
Calicut.
Coulete.
Cranganor.
Cochin.
Coulam.
Travancor.

tum copiam cum innumeris Pediibus ducit. Referunt enim Scriptores, ejus Exercitum quandoque XXX. Milliarium spatium occupare.

p Olim fuit Urbs amplissima, in quâ præter alia Aedificia ccccxxx. circiter Mequitas variarum Nationum numerabantur.

BUNONI S.

o a Malabara regio in altero hujus Indiæ jacet latere, quod respicit Occasum, exten-diturque à Capite Comarino q usque ad Caput Daram, X milliaribus infra Goam. Incolæ ejus ferociæ & barbari sunt, incenduntque nudi, genitalibus tamen concti, piraticam exercent ipsi idololatræ ac gentiles. Regio illa r feri piper optimæ & primæ notæ; huic secundum fertur id, quod nascitur in Sumatra, & Java insulis. Malabar regnum habetur antiquissimum, uni Regi olim subiectum; ex quibus postremus fuit Saruma Parymal, qui circa annum Christi 900. à Mahumedianis seductus regno se ultra abdicavit, & Mechan concessit, ibique sanctitatis opinione vitam finiit. Is quum liberos non haberet, regnum suum fidissimis ministrorum distribuit. Scalig. l. 5. de Emend. Temp. Linschoten cap. 12. Ind. Or.

^x b Cananor castellum munitum firmo præsidio tenebatur Lusitanorum: sed à Belgis ejecti sunt anno 1663. urbem tamen vicinam incolunt Malabarri. s

^y c Calicut t in eodem jacet litore urbi Cananor vicina; olim fuit illustris, sed hodie à pristino splendore multum defecit. u Hujus Regis potentia fracta est à Portugalis.

^g d Coulete à Calicut versus Austrum jacet, à Belgis expugnata anno 1663.

^r Cætera loca ad idem litus sunt: ex quibus cum primis nobile emporium est, ^e Cranganor, Lusitanis creptum est à Belgis Anno 1663.

^v f Cochin siue Couchin, y quæ una ex celeberrimi Indiæ emporiis est, z à Belgis expugnata est & Lusitani ejecti sunt anno 1663.

^g g Coulam quoque Belgæ extorserunt Lusitanis anno 1663.

^h h Rex, qui ex Brachmanis creditur ortus, gerit quoque sacerdotium: a cibum non coedit, nisi qui idolo suo, seu ipsi diabolo, quem sub horribili specie colit, prius fuerit oblatus. Virgines sponsæ à Sacerdotibus ad id mercede conductis vitiantur, antequam in sponsi thalamum deducantur; nec ipsius Regis sponsa hic excipitur: quapropter, ut regii sanguinis certiores esse possint, Regi patri non succedit filius, sed ipsius ex sorore nepos.

HEKELI I.

ⁱ S. Comorin.

r Cæteris Indiæ Regionibus magis culta ac frequens est ære saluberrimo, sed frigidusculo gaudens. Potitur quoque Agro admodum feraci, qui Hordeo Oryza ac variis fructibus; inprimis verò Gingibere, Cardamomo, Cinnamo, Cassia ac palmis abundat.

s Alias Cananor f. Canonor etiam pulchritudine præstantis est ac Mercaturæ admodum opportuna, ob ejus Portum nempe, qui navium non minus capax est, quam tutus.

t Calecut.

u Nam Mercatorum Aedes pluris non extinentur, quam XX. Aureis; reliquorum v. Incolarum ad summum binis Aureis emanantur.

x S.

^a Malabara. b Cananor. c Calicut. d Coulete. e Cranganor. f Cochin, seu Cotzin. g Coulam. h Rex.

summus Imperator ac Deus in terris vocatur. ipsa urbs *Calicut* ampla est, at humiliter exstructa. In hac provincia Lusitani & tria habent munimenta.

V. ^a *Orixæ* regnum, in Sinu Gangetico inter Narsingæ & *Orixæ* Bengalæ regna protensum caput habet *Orixam* urbem. At re-^{Ramana} gia ^a est *Ramana*.

^x S. *Zamorinus*.

^y Sive *Cotzin*.

^z Ipsa enim urbs tutissimum quoque Portum multosque habet incolas, quorum permulti *Mauri* sunt Mercatores.

^a Et est qs. summus universæ hujus Provincie Pontifex, cui quam plures alii vicini Reguli Tributa pendunt.

Ipse Rex in *Orixæ* Magni Mogolis tributariorius est. ^{c e} Ramana tamen emporium ob ebur & gemmas est celebre. Regio ista falsis & lapidum pretiosorum, in primis vero adamantis mercaturâ nobilis est. Cæterum Dani ad oram illam maritimam castellum tenebant f *Cranganor*, quod Belgis traditum est.

BUNONI S.

^a Lusitanis igitur præter Goam urbem in ora ista maritima fere nihil fuit reliquum; nisi forte *Onor*. Cæterum ad litora *Malabarica* & ad Cambajam serpentes in aquæ superficie feruntur: hoc nautis signum est, si forte ex aliis non possunt colligere, an regionibus illis propinquui sint. ^b

^{a b} *Orixæ* regnum à *Nagundo* fluvio & *Mafulipatanâ* urbe versus Septentrionem usque ad *Guengam* sive *Gangam* fl. porrigitur. Nomen habet ab *Orixæ* vel *Orissa*, emporio celebri, ubi Christiani habent templo D. Thomæ confecratum. Princeps in hoc regno emporium est ^c *Mafulipatan.*

^a Et regia sedes ^d *Golkonda* seu *Culconde*.

^a Lusitan. ^b *Orixæ*. ^c *Mafulipatan.* ^d *Goelconde*. ^e *Ramana*. ^f *Cranganor*.

C A P. X.

Bengala, Pegu, Siam, Camboja, India Septentrionalis.

I.

^{*B} Engalæ regnum ab urbe *Bengala* dictum, ad Gangis alio-^{Bengala re-} rumque amnium ostia, in longum CLX. in latum mill.

BUNONI S.

^{a a} *Bengala* regnum ^a hodie sub Magni

Mogoris imperio est, omnium rerum copia affluens: Ejus incolæ ^b vitiis corruptissimi Yyy ac

^a *Bengala* regnum.

mill. German. obtinet. Ipsa urbs ^b Bengala magna; celeberrimo emporio insignis, in insula fluvii Cosmin sita est. ⁱ

PEGU.

ac sceleribus cooperti sunt; quæ tamen universa Gangis lavacro ablui posse superstitione putant; lavacri tamen in fluvio illo potestas nemini permittitur, nisi qui eo nomine Regi dederunt pecuniam, five tributum.

Ex Paradiso eum oriri credunt; undtantam vim eidem adscribunt. ^c

^b Urbs ^a Bengala una ex præstantissimis Indiæ est; ubi omnes reperiuntur delicæ, quas cæteræ optimæ possident Europæ civitates. Hinc exportantur merces pretiosæ, Scricum, Xylinum, Zibetum, Saccharum, Oryza, Canna de Bengala, vulgo Canna Hispanica dictæ &c. Ab urbe ista ^b Sinus iste appellatur Golfo di Bengala, qui alias sinus Gangeticus. Huc quoque pertinent duo emporia, ^c Chatigam, & ^d Satagam: quorum illud ^e Telogrammum Ptolemaeo: hoc ^f Cosamba. In regno hoc quoque est ^g Gouro urbs illustris ad Gangis fl. ripas posita, pulcherrimis & sumtuosissimis ornata Palatiis, à variis gentibus inhabitatur. Regis in urbe ista palatium perhibitetur magius esse, quam Evora in Lusitania, aureis & argenteis figuris ex gentilium potius quam Mahomedanorum confuetudine ornatum. Rex autem adeo potens, ut per totam Indiam proverbio dici soleat: Rex Cambaja est unum, Rex Narsinga duo; Rex Bengala tria. Cæterum in regione ista nascentur animal magnum ^h Rhinoceros, unicum in naribus habens cornu reflexum, alioqui elephanti, cuius tamen hostis est, non dissimile. Ejus sanguis & cornu in pretio sunt; quoniam contra venenum valere existimantur. [* De hac urbe inter itineraria mira est discrepantia; plurimi enim eam existere negant: totam regionem percurrisse, nullamque urbem dari quæ Bengala dicatur, vel in eo situ sit, in quo hæc urbs a Geographis delineatur, aiunt. Sunt tamen inter Batavos qui se vidisse Bengalam urbem, in ea commoratos vixisse, emisse, afferant. in utramque partem testimonia collegimus

in Dict. nostro Geogr. quæ hic longum ei-set recensere.]

HEKELII.

^a Per multas urbes tum littorales, tum maritimæ in se continens, & propterea omnino ampliæ.

^b Ut plurimum Mahometani.

^c Incolæ isti plerique albi, nobiles, humani, acuti ingenii atque intelligentes sunt; sed aliquantum deceptores, in Commerciis ac Mercaturâ plurimum valentes. Nudi non incedunt, veluti fit in reliquâ Indiâ, sed Tunicâ albâ satis ampliâ sunt amicti usque ad terram protensa, & alias adhuc vestes sericas superinduunt, caputque more Turcarum tegunt.

REISKII.

ⁱ Bengala regem sibi proprium tuerit, modo sui juris, modo magni Mogolistratarium, & immenso per continentem quæ oriens patet spatio potienteum. Urbs Ougli sede commerciorum Anglicorum & Belgicorum, five Stapula, quam vocant, mercatoria-nunc claret. ^k Regnum Pegu A. 1560. septem provinciis subactis potentissimum A. 1600 peste, fame ac Siamesi bello ad ultimum redigebatur excidium. Hinc adhuc vicinis Ava & ^l Siam regibus hodieque subest. Regnum Siamese artibus Mechanicis & quibusdam liberalibus cultum, monarchico suo Imperio, regnis etiam subactis minoribus, effloruit. Rex autem irruptione crebriori Tatarica pressus, Chamo denique Chineñi se se beneficiarium aut Vasallum, quem nominant, submisit: ipse quidem ethnicus ramen Christianis tria templa publica concessit: præter Siam urbem, cuius agrum semestri quoquo tempore confusa Menanis eluvio manet, tria emporia nunc præstant. Vid. Chaumontii Equitis Legatio in Aulam Siamesem, & Domini de Choisu Itinerarii Siam diarium. De vicinis terrarum tractibus amplissimis ^m Couchinchina,

^a Bengala. ^b Sinus Gangeticus. ^c Golfo di Bengala. ^d Chatigam. ^e Satagam.

^f Telogrammum. ^g Cosamba. ^h Gouros. ⁱ Bengala.

^k Pegu. ^l Siam. ^m Couchinchina.

P E G U.

II. v Regia hujus regni est ^sPegu urbs in insula posita, totius Indiæ clarissima, mœnibus munita, ædificiis elegantissimis ornata. Subjecta autem sunt Regi Pegu & alia regna, quorum ^eAva versus Septentrimonem, gemmis, equis & ele- <sup>Pegu R. &c
urbs</sup>
^{Ava.}phantis abundat.

S I A M.

^ana, ^bCambodia & ^bAva nec undique per-
lustratis, regno itidem ^cTunquino, & re-
gia hujus Checho Jac. Schouten in Descript.
Siam. & Tavernir part. III. & Plancus c.
17. videantur. ^dChersonesus aurea sive ^eMa-
laccæ, reges ex A. 1420. aut Mahumeda-
nos aut ethnacos tulit, donec Lusitanis sub-
ditæ Christianam Ecclesiam suscepit, quæ
adhuc sub Batavorum dominio viget. ^fRe-
gna vero Cambojæ, Couchinchinæ, ^gSchampoæ, Quedæ omnia religionem eth-
nicam sectantur. Vid. Hug. Linschotanii
Descript Ind. & Theod. de Boy Navi-
gat. Belgicas.

BUNONI S.

^y^h Pegu regnum Bengalæ ad Ortum con-
terminum à civitate *Tauay* olim *Tacola* us-
que ad promontorium *Nigræ* porrigitur,
inter montes, quos Brachmanes, & Jan-
gomini inhabitant, & mare. *Leftorum* olim
apud Ptolemaeum fuit regio. Regnum hoc
amplissimum Indiam ad *Gangem* usque com-
pletebatur; sed anno Christi 600. innume-
ris calamitatibus, fame, peste, & bello ita
fuit desolatum, ut per milliaria multa, nil
nisi continua hominum cadavera iter facien-
tibus cum horrore occurserent. Postea ta-
men restauratum est. d

ⁱ Pegu, quondam *Triglypton*, ad flu-
men est ejusdem nominis. Rex e ibi palati-
um habet superbissime exstructum, ipse
auro, argento, & gemmis ferè ditissimus;
in quo sculpta & depicta cernere licet om-
nia præclarè gesta Regum Orientalium,
cum variis animalibus terrestribus, avibus,
arboribus ad vivum depictis. Lusitani hic
maximè mercaturam faciunt, gemmas,

muscum aliasque merces pretiosas inde ex-
portantes. ^kDegum Pegunorum *Varella*,
(ita templo sua vocant) adeo alta est, ut
ex ea ad modum Pyramidum Ægyptiarum
tota regio cerni possit. Regio ista elephan-
torum magnum fert numerum, qui ^fcapti
fame potissimum cicurantur. Ipsi Peguani
g idola boni Dei, & mali, colunt, præter
paucos à Lusitanis ad Christianam fidem
conversos. ^hIn eodem regno quoque est
ⁱMartaban seu Martavaon urbs nobilis: ubi
plurima conficiuntur vasa porcellana, li-
cet non sint tam perfecta, quam Chinæ-
sium.

^s ^m ⁿ Ava olim Arisabia regni *Ava* caput
est. Regnum aliis vocatur *Avachan* ab arce
inexpugnabili. Sed *Ava* magna exercetur
mercatura gemmarum, & musci, quem ed
deferunt in ejusdem animalis corio ex mon-
tibus, quorum nomen *Jangoma*. Ei confi-
nis est *Verma* regio cum ejusdem nominis
urbe.

H E K E L I I.

^d Optimus habet Portus, ex quibus præ-
cipuus est *Martabane*, in quo onerantur cir-
citer 40. Naves *Oryza*, quæ in Insulam
Sumatram comportatur. Ager enim hujus
Regni pinguis est ac fertilis, & Rei frumen-
tariae optimè accommodus.

^e Nonnullis Rex *Brema*, ^fS. *Barma* di-
ctus.

^f In altissimis quibusdam montibus.

^g Mediocris quippe staturæ & ad crassi-
tatem valde accedentes Homines.

^h Cæterum sunt agiles quoque viribus-
que prædicti; tamen ad bellum proflus in-
epit.

Y y 2

BUNO.

^a Cambodia. ^bAva. ^cTunquin. ^dChersonesus. ^eMalacca. ^fCamboja.

^gSchampoæ. ^hPegu R. *Left.* ⁱPegu olim Triglypton. ^kDegum.

^lMartaban. ^mAva.

SIAM.

Siam re-
gnum &
urbs.
Malacca.

III. ζ Siam potentissimum regnum, cuius Longitudo ccc.
lat. c L X. conficit mill. urbes insigniores habet π Siam regiam,
admodum amplam, & π Malaccam in Chersoneso aurea sitam;
emporium aromatibus nobilissimum; quatuor mill. Germ. am-
plicti dicitur.

CAM

BUNONIS.

ζ Regnum α Siam, aliis Sernanum i re-
gnum dictum, Pegu regno ad Meridiem
conterminum, nomen accepit à metropoli
Siam; & hæc ab alluente fluvio b Siam,
qui alias Menan dicitur, appellationem ha-
bet. Regionem illam fluvius iste Menan,
sicuti Nilus Ægyptum, stato anni tempore
irrigat & foecundat. k Rex in Siam potens
magnarumque perhibetur opum, Rege in
Pegu non inferior; cui tamen aliquando
fuit subjectus: sed armis in libertatem fese
vindicavit. l [* Nomen Siam, cum Regni,
tum urbis Regiae Siamesibus ipsis incogni-
tum. Regni genuinum nomen est Méuang-
Tâi, urbis Si yó-thi-yà; aliquando etiam ab
incolis nominatur Crung-thé-papra-mahà-
nacou.]

n Ipsa urbs c Siam, aliquando Regis se-
des, Lusitanis antehac frequentabatur ne-
gotiatoribus; verum primas in mercatura
jam hic loci tenent Hollandi. Regia sedes
hodie est d India urbs, seu Odia, in qua
turrium, templorumque tecta & fastigia
auro refalgent. Tantarum virium civitas
est, ut aliquando L. millia militum reprimeret.
Hic ingens est copia serici, auri,
aliarumque pretiosarum mercium, quæ eò
à Chinensisibus aliisque mercatoribus impor-
tantur. m Cæterum hæc ipsa regio multos
fert elephantes nobiles ac interdum candi-
dos, qui in magno habentur pretio: Ha-
rum bestiarum ipse Rex duo millia dicitur
alere, quæ ad bellum fint doctæ & instru-
ctæ.

θ e Mallaca n seu Malays peninsula regno
Siam per Isthmum juncta ad Æquatorem
ferè se extendit. Urbi Malacca, a qua ter-
ra ista appellationem fortita, o ad litus Oc-

cidentale è regione Sumatræ sita, à Portu-
galibus duce Albukerke anno 1511. in-
tercepta est, egregie munita habet castellum,
Episcopum, collegium Jesuitarum, aliaque
cœnobia. Sed anno 1641. Belgæ hanc ur-
bem expugnarunt. Ferè in medio litoris,
quod Occidens respicit, jacet Queda: ac
inde ulterius ad isthnum Tanacerin; ubi
idem viget mos, quo viduæ relictae cum
maritis suis defunctis cremantur vivæ. In
Orientali litora est Patane urbs, veterum
Perimula; unde Sinus ille dicitur Perimuli-
cus; uti alter Sinus Sarabacus, hodie Golfo
di Savolas. Ihor ad litus Australe ponitur:
Urbes istæ regiae sunt, ac singulæ suis sub-
jectæ Regibus: eademque nobilia emporia,
quaæ Lusitanis, Anglis, Hollandis, Arme-
nias, Turcisque celebrantur negotiatoribus:
Ad promontorium Australe haud longè ab
Ihor civitate Lusitani tenent Sincapuram ur-
bem. Lingua, qua in Chersoneso hac Mac-
laccensi utuntur Indi, planè singularis est,
& à cæteris discreta, miraque suavitatis,
quare ab exteris illa amat & excolitur.
Cæterum Indi per hanc regionem virgines
sponsas peregrinis & hospitibus vitiandas of-
ferunt, quam consuetudinem in Pegu quo-
que & Aracam suisse legimus. [* Malac-
cam Regno Siamesi non satis accurate ad-
scribit Cluverius; cuius regni limites in finu
Patanensi ita constituendi sunt, ut Patane
ipsa & Queda in peninsulæ littore opposto
sitæ sint, ipsæ duorum populorum Regiæ;
Malacca autem procul ad meridiem remota
multo minus ad Siamesem pertinet. Hanc
Batavorum Indica societas Lusitanis eripuit,
qua nunc fruitur, vicinam habet urbem Ihor
Regni cognominis Caput.]

HEKE-

a Siam Regnum. b Siam seu Menan fl. c Siam urbs. d India urbs.
 e Malacca s. Malays.

CAMBOJA.

IV. Hujus regni caput est *Camboja*; at sedes regia *Diam*, ^{Camboja,}
quæ quibusdam ^{Diam.} *Odia*.

INDIA SEPTENTRIONALIS.

V. Borealem Indiæ partem, quam tertiam universæ diximus, ^{India Se-}
quondam in varia regna divisam, nunc Tattari ex Tattaria huc ^{ptentriona-}
transgressi obsident. Hi *Mogores* dicuntur, & eorum rex ^{lis.}
Magnus Mogor; cuius regia ^a *Delly*, in confinibus Cambajæ
&

HEKELII.

^b S. *Sornas*, sive *Sorno*.

^c Ideo Ager, qui alias planus, amoenus
ac montibus percinctus, omnino est herbidi-
sus ac valde pinguis & fertilis.

^d Incolæ deliciis, luxui & crapulæ pluri-
mum vacant, delectantur Musicâ, vestibus
se exornant sumtuosissimis, Nobilitatem
sanguinis profitentur, mechanicas Artes non
excent, sed Mancipia plurima ad ipsas Ar-
tes tractandas alunt; Agriculturæ tamen
valde sunt studiosi. Scholas habent publi-
cas, ubi *Leges* & *Religionem* lingua vulgari
docent; sed Scientias & aliam doctiorem
linguam & ab illa valde differentem ab aliis
discunt. Idola colunt innumera, & præci-
puè quatuor Elementa. Unde post mor-
tem unusquisque *Sepultura* genus eligit juxta
Elementum illud, quod adoravit quotidiè.
Nam qui *Terram* adorarunt, sub humo sepe-
liuntur: qui *ignem*, comburuntur: qui
Aquam submerguntur; quique vero coluere
aërem, suspenduntur, ut ab Avibus devo-
rentur. Hæc *Maginus* loc. cit. fol. 260.
fac. b.

^e Hæc Urbs ad instar *Venesiarum* dicitur
ædificata, in qua & scaphis de loco ad lo-
cum potest deambulari, quarum circiter du-
centa millia dicunt reperiri.

^f Sive *Malaca*.

^g Cui & nomen *Gaza* est.

BUNONI S.

^h ⁱ *Camboyna* sive *Cambodia* regnum
cæteris regnis opibus paulo inferius, regno
Siam ad Austrum conterminum est. Ejus

Y y 3

^j a *Camboyna* s. *Cambodia*. b *Cambodia* urbs. c *Liam*. d *Langor*. e *Delly*.

Rex cum vicino rege in Siam, cuius ali-
quando fuit tributarius, saepe bellum gerit.
Incolæ illius sunt idololatræ & gentiles; sic-
uti & Malaccenses Indi. Urbem ^b *Cambodiam* ingens alluit fluvius, qui eodem mo-
do, quo *Nilus* & *Menan*, regionem cir-
cumiacentem certis anni temporibus irrigat.
A multis nationibus, mercaturam hic fa-
cientibus, celebratur Cambodia. Lusitani
ibidem templa & œnobia possident. Eo
confluent mercatores ex Malacca, Coro-
mandelia, Japonia & China. Præcipue
merces, quæ inde exportantur, sunt pel-
les, *Oryza*, *Lacca*, *Benzoinum* & gem-
mæ.

^k *Odia* urbs etiam *India* dicitur, Regis in
Siam sedes. ^l *Liam* seu *Liam* urbs memo-
ratur in hoc regno, item ^m *Langor* ad ma-
ris litus.

ⁿ Tattari numero milite sedibus suis
egressi has Indiæ partes sibi subjecerunt. Rex
eorum *Magnus Mogor*, seu *Mogol* longè la-
téque per Indiam imperans, à Tamurlanis
stirpe p se ortum gloriatur, omnium Regum,
quotquot sunt in Orbe, habetur ditissimus,
cujus thesauro contineri ajunt, si ad nostram
rationem numerum conferimus, 150000000
Imperialium, id est, anderthalbtausend Mil-
lionen Reichsthaler. Regi huic non tantum
paret India illa Septentrionalis; verum e-
tiam *Gufaratta*, vulgo *Cambaja* dicta, o-
lim peculiare regnum, ad quod pertinebant
urbes *Amadabah*, *Suratta*, *Cambaja*, *Bet-
tan*, & *Bijantagra*: itemque *Orixa*, cuius Rex
Mogoris tributarius est: & *Bengala* regnum.
^o A ^p *Delly* urbe provincia appellatio-
nem

& Narsingæ regnorum Sub hoc Rege urbes claræ; *Mandao*,
Sanga, , *Moltan*, & *Citor* & *Aracane*, singulorum regno-
runt capita. ²

C A P.

nem nocta est, quæ una Mogori ad bellum mittere solet CL. millia armatorum. Regia verò sedes hodiè non est urbs *Delly*, sed ^a *Agra* ulterius versus Septentrionem ad fluviū, qui^b *Gemini* vulgo appellatur, posita urbs; incolis adeo frequens, ut ducenta millia virorum ad militiam Regis jussu producere queat. Est tamen & alia Mogoris regia ^c *Lahor*, inde magis versus Septentrionem ad ^d *Rave* flumen sita. Eò Rex nimirum solis ardorem fugiens concedere solet.

^{v e} *Moltan* dicitur habere mulieres bellatrices.

^{g f} *Citor* vel *Chitor* olim metropolis erat regni *Sanga*.

^o *Aracham* vel ^g *Arachan* arcem dicitur habere inexpugnabilem, quam Rex Barmae aliquando frustra obsedit & oppugnat exercitu trecentorum milium armatorum, & quadraginta milibus elephontorum. Cæterum in Gangis insula ponitur ^h *Polimbothea*, olim magna urbs, quæ portas habuit ferreas: ibi studium Philosophiae florente tradunt. Item ⁱ *Ava* f. 2. memorata; emporium magnum versus Septentrionem ponitur, quod præter mercaturam gemmarum & musci, juvenum lasciviam notum.

H E K E L I I .

^p Vid. Liber iste, qui *Abenheur der natürlichen und künstlichen Sachen in Sina und Europa* ab A. P. F. B. est inscriptus, & Francof. ad Mœn. A. 1656. in 4. f. exc. Cap. 1. p. 5.

R E I S K I I .

^z Imperium magni Mogulis Indicum non septentrionali una India coercetur, sed

^a *Agra*. ^b *Gemini*. ^c *Lahor*. ^f *Rave* fl. ^e *Moltan*. ^f *Citor*. ^g *Aracham*.

^h *Polimbothea*. ⁱ *Ava*. ^k Imperium Mogulis Indicum. ^l Unde ortum fuerit.
^m Hujus religiones. ⁿ Rajæ principes liberi. ^o Indorum conversio.

in *Australiem longius ipsamque Persiam per quadraginta regna propemodum excurrit*: Hoc enim Monarchicum extat, suoque dominatu regiones proprias, & alienas nexus tributario continet, ut reliquæ Imperii vel *Gingichanici* vel *Timurani Tatarica* huc videantur repositæ. Nam *Babur* Princeps è *Zagataja* Tataria ortus, & regno *Mawraharenium* exutus A. 1515. in Persiam exul ivit, & Regis qui tum *Shah Tamas* erat, regnique Persici posthac armis adiutus, ^l Indicum hocce imperium primus Ann. 1526. condidit formavitque: Hunc posteri longo seculi ordine, illorumque unus *Chorum cognomine Schaschiha* Ann. 1650. rerum in Monarchia Indica potitus legitur, eaque amplissima usus. ^m Religio heic *Mahomedana* & *Jingizonanica* quidem prævalet: Turcis pariter invisa ac Persis. *Ethnica* tamen & *Christiana* in quibusdam provinciis ac urbibus fertur. Cætera de statu Mogulis magnifico, incredibili hujus thesauro, & urbibus regiis Petrus du Val & Jo. Twest part. II. Navig. Belgic. & Thevenotius suppeditant. Confer etiam quæ superius ad cap. IX. annotata dedimus. Unum superest, quod mireris, heic tamen regulos five ⁿ *Principes sui juris ac liberos superesse*, quos *Rajas* & *Rænas* nominant, è stirpe vetus regia prognatos, & vicinis provinciis, quas irruunt explicantque, graves ac molestissimos. Cæterum de prima Indiæ ad fidem Christianamo conversione, item de accessu D. Thomæ Apostoli ad hasce terras: obitu ejus & sepulchro ambiguo vel incerto vid. Spanhem. introd. Geograph. & Hottingeri Histor. Eccles. sec. I. [Mogoliū Historiam perelegantem scriptis pater Catrou.

C A P. XI.

Insulae in Indico mari.

I.

Insularum in Indico mari tantus est numerus, ut haut facile Insulae in mari Indico
iniri queat: quare præstantiores solum dicendæ. Princeps
est atque omnium toto Oriente nobilissima ^a *Sumatra*, in com- Sumatra.
plura

B U N O N I S.

^a ^b *Sumatra*, in Longitudine habens CLXX. millaria, & in Latitudine LXII. quæ antiquorum *Taprobana* falso quibusdam putatur ^c, in X. regna distinguitur; ex quibus hæc tria: *Achem*, *Jamby*, & *Palimba* præcipua sunt, regnorumque capita egregiè munita. Cum Rege in *Achem* Hollandi in fœdere sunt. Ager milium & oryzam fert; melle ^d, zingibere, benzoïno, camphora, agarico, cassia abundat; *Piperis vulgaris* & oblongi uberrimus hic proventus, qui quotannis magnâ copiâ *Catajam* exportatur. Elephantes nusquam majores, aut ad bellum magis apti reperiuntur. ^e In eadem insula mons quoque est, qui ignem evomitt; veluti *Vesuvius* & *Aethna*.

H E K E L I.

^a Aliis v. aurea *Cheronesus* ista, & propteræa Antiquis ceu *Paninsula* est credita.

^b *Cerá*.

^c Cæterum hæc Insula inclemens habet Coelum, ob magnam *Vaporum* nempe copiam, quæ ex frequentibus Fluminibus ac Paludibus exhalat, atque etiam ob densissima Nemora.

R E I S K I I.

^d Nunc ^b Archipelagus S. Lazari, & in eo insulæ omnes aperiuntur, quotquot intra finum Bengalensem & Philippinas jacent, omni aromatum proventu copiaque divites: Ex his primæ sunt insulæ *Cos Sindana* (*Insula Sond.*) quæ nomen à fredo vicino accipiunt; nempe ^e *Sumatra*, ^f *Borneo* & ^g *Sumatra*.

^a *Sumatra*. ^b Archipelagus S. Lazari. ^c *Sumatra*. ^d *Borneo*. ^e *Java*. ^f *Java*.
^g *Major*. ^h *Batavia*. ⁱ *Celebes* & ^j *Banda*. ^k *Gikolo*. ^l *Moluccæ*. ^m *Amboina*.
ⁿ *Ceilon*.

Java. Sumatra magnitudine & potentia præstat, suisque regibus subest, nec ulli Europææ nationi locum atque domicilium hactenus concessit. Reges illi *Campora*, *Jambi*, *Menancab* & *Palambana* fedem sibi vindicant: Sed Rex Achimenium inter illos eminet, ab Achima dictus, emporio Europæis nostris, Turcis, Chinensibus, Indis frequentissimo. *Borneo* 200. millaria sue ambitu complexa, regnum unum in urbe cognomine sibi fovet, alterum *Bendera* & tertium *Habasia*, adamantina-fodina celebre. ^f *Java major* gradu septimo trans æquatorem sita, Regulis ad urbes littorales *Japara Tuban*, *Jotan Pananvan*, *Panaracan* & *Palankuan* confidentibus paret, omniumque supremo Cæsari suo sive *Matarano*, & quo proximus Rex Bantami loco & potentia exstat. ^g *Batavia* tamen ab horum oppugnatione ac impetu feso Anno 1629. & Anno 1652. itemque A. 1678. fortiter vindicavit, tanquam præcipuum societatis Orientalis Indicæ munimentum, præsidiumque firmissimum. ^h *Celebes* & *Gikolo* suis regibus subjectæ; ⁱ tres *Moluccæ* suis Regulis *Ternada* scilicet *Tidor* & *Pachian*, in quibus tamen Batavi sua dominia sibi tuentur, Heic *Maruca Biate*, i. e. aves Dei vel *Paradisata* sunt, quas falso-apodes, & nutritri ære solo credunt. ^k *Amboina* caryophyllorum feracissima & ^l *Banda* cum quinque insulis minoribus, ubi nucum Muscatarum copia permagna: Quæ omnes Societati Orientali, de qua diximus, Indicæ sub sunt, controversiæ cum Anglis nuper cessit, Portugallis omnibus exturbatis, & ^m *Ceilon* etiam huic Societati

mu-

Borneo.
Java major.
Bantam.

plura regna divisa; Secunda est ^b Borneo, Tertia ^y Java Major, incognitæ magnitudinis; quam Jul. Cæsar Scaliger omnium rerum facili ubereque proventu compendium Orbis appellavit. In hac celeberrimum emporium ^a Bantam.

II. Dein

munitionibus, quas illi tenuerant occupatis. Insulæ huic regna undecim, & horum omnium caput Candi, cum rege præcipuo summoque attribuunt. Somnia vero sunt de ^a Paradiso terrestri, quem huc collocant, & monte Pico d' Adam, quem vestigiis Adami primi hominis falso impressis conspicuum credunt. ^b Philippinae majores numero quinquaginta, minorum vero undecim millia putantur: Ex his aliae suam libertatem, aliae regnum sibi proprium uti Paragoya & Mandanæ tuentur, aliae regno Hispanico sub sunt, & castris munitissimis coercentur: Cebia & Maran Magellano primum cognitæ, sed cæteræ adhuc ignotæ.

BUNONIS.

^b ^c Borneo insula, sicut & Sumatra, cui ad Ortum posita est, sub Äquatore jacet inter Cambogiam Indiae & Celebes; Hispaniam magnitudine adæquans, vel etiam superans, cuius ambitus fertur bis mille & ducentorum milliarum. Ptolemæo esse videtur Insula Fortuna d. Totius Insulæ caput & regia sedes est Borneo urbs, quam aquæ pluribus locis, veluti Venetias, interfluent e. Præter hanc nobiliores urbes sunt Marudo, Sadonk, seu Sedang, Sambas, Landa, Sucadavo, & Bandarmassin celebres portus ob piperis negotiationem. Succadona fluv. adamantes habet. Est verò hæc insula rebus omnibus ad vitam viëtumque necessariis instructa. Hic thus, mastix, camphora, agaricum, aurique puri inveniuntur fodinæ divites f. Belgæ mercandi libertatem, præcipue piperis, per hanc insulam ferme habebant foli: verùm quum nuper ipsi Regi noillent concedere, ut piper, muneric loco, ad Regem in Macassar mitteret, privilegio illo excederunt

^y ^d Java Major à Sumatra insula, versus Meridiem per fretum, quod vulgo Stret-

to de Sunda, separatur. Longitudo Javæ habetur CL. milliarum; Latitudo ejus incerta est, neque haec tenus compertum habetur, utrum insula sit, an peninsula Australibus terris adhærens. Omnis generis aromata fert ^e Java, tantamque piperis copiam, quantam Germania uivarum g. Duo in ea hodie nobis nota sunt regna, ^f Mataram & ^g Bantam. Sed rex in Mataram majorum habetur opum; tertius qui erat in ^h Jacatra ab Rege in Bantam oppressus, regnoque exutus est, quum anno 1619, hic conderetur i Batavia Belgarum Colonia, quo ipsa urbs Jacatra à Belgis capta est. Inde post decennium Rex in Mataram bis obsedit & oppugnat Bataviam, sed frustra. Præsidium sexcentorum armatorum hic perpetuo alitur. Præfectus ibi nomine Belgarum residens cæteris quoque castellis munitis per Indiam imperat, qui singulis tribus annis mutatur, alio in ejus locum substituto. Jus per præfidem & scabinos administratur. Camera Rationum, à qua reliquæ per Indiam omnes dependent, hic suprema est. ⁱ * Insula Java veteribus Jabadiu, id est hordei insula, Diu est insula.]

^j Bantam regia sedes XII. mill. à Batavia jacens commodo gaudet portu. Eò confluent negotiatores ex Malaccâ, Gularatta, Malabarâ, Bengala, Pegu, China, Japan, Portugallia, Anglia, Hollandia. Intra urbis pomæria domicilium figere non permittit nisi indigenis. Regi in Bantam administrant mulieres, ex eisque constituitur ejus cohors præatoria. Cæterum ipsi Javanenses habentur ^k fallaces & malæ fidei; in Religione superstitiones sequuntur Bentanorum, aut imposturas tenent Mahumedi. ^l Java Minor inde ad Ortum posita, à metropoli etiam Cambada five Cambava dicitur.

HEKELI.

^d Bone.

^l In

^a Paradisus. ^b Philippinæ. ^c Borneo inf. & urbs. ^d Java Major. ^e Reges Javæ. ^f In Mataram. ^g Bantam. ^h Jacatra. ⁱ Batavia Belgarum colonia. ^k Java minor.

II. Dein insulæ ^a Celebes, ^c Gilolo, ⁿ Ceiram; quas Sindas ^{celebes.}
esse putant Ptolemæi: & inter has sparsæ ^b Moluccæ; parvæ, ^{Gilolo.}
ac felici aromatum productu nobiles; Bachian, Tidor, ^c Ter- ^{Ceiram.}
^{Sindas ins.} nate, ^{Molucca.}

^e In hac civitate XXV. circiter millia
Ædium jampridem computata sunt. Rex,
qui istic residet, Mahumetanus est, cum
quo nulli loqui licet, nisi mediante Inter-
prete. Incolæ colore albicante sunt, acer-
rimo ingenio, &c, licet Idola colant, probitate
prædicti.

^f Præter Equos pufillos, non fert peco-
ra, nec Asinos, aut Boves.

^g Mittit quoque Aurum & optimum Æs,
ut & Smaragdos totius orbis elegantiores.
Sericum ex sylvis sponte id gignentibus co-
piose colligitur. Cæteroquin Insula hæc
ventis adeò est exposita ac pervia, ut
nunquam ullo totius anni tractu vacet à
flatibus tam diurnis, quam nocturnis.

^h Superbi, inhumani, proditoris, men-
daces.

BUNONI S.

ⁱ ^a Celebes à Borneo versus ortum itidem
sub Äquatore est. Ejus incolæ ⁱ incedunt
nudi, genitalibus tamen conctectis. Carnes
antehac solebant devorare humanas; quare
ex Moluccis damnati ^k eò deportabantur,
ut ab his maectarentur. Verum jam huma-
niores facti feritatem istam dicuntur exuis-
se. Inter Celebes & Borneo insulas interjacet
Macassar ^l inf. ab emporio denominata,
quod ob caryophyllorum mercaturam à
Lusitanis, Anglis & Hollandis frequenta-
tur. Anno 1669. insula hæc à Belgis fœ-
deratis subacta est ^m.

^z Gilolo ⁿ inde porro versus ortum sub
Äquatore jacens, quoniam aromatibus ca-
ret, non adeò frequentatur ab exteris na-
tionibus, neque vehementissimum hujus
loci æstum facile perferunt Europæi ^o.

^p ^b Ceiram, Ceram, seu Zoram à Gilolo
versus Austrum ponitur.

^o Quinque illæ, quarum nomina hic
leguntur ex ^c Moluccis præcipue celebra-
ntur. Sunt autem parvæ, maximaque vix
sex mill. passuum ambitum habet. A Lu-
sitanis anno 1515. primùm sunt repertæ, ac

de his ipsis inter Castilianos & Portuga-
lenses ex Orbis per Pontificem Rom. fa-
ctâ divisione, orta est contentio. Ager
spongiosus est, ac imbræ absorbet; fertque
nuces myristicas, mastichen, lignum aloës,
fandalum, cinnamomum, Zingiber, piper
& caryophylla, sine omni terra cultura.
In his insulis reperitur avis Manucodiata,
qua nobis Paradiſs-vogel dicitur, elegan-
tissimarum pennarum & alarum p. Farinam
de nonnullis colligunt arboribus, ex qua
conficiunt panem. Incolæ negotiantur sine
omni pecunia mercium permutatione. Ado-
rant Solem & Lunam plerique, præter pau-
cos, qui Mahomedis imposturas sequuntur.
Duo sunt in his insulis Reges, quorū
unus in Ternate insula residet; alter in ^d Ti-
dore.

ⁱ In Tidore insula Belgæ castellum ha-
bent; itemque aliud Lufitani.

^x ^e Ternate ex his insulis præcipua est,
in qua mons interdum flamas eructans.
Belgæ duo hic exstruxerunt fortalitia, quo-
rum nomina Malata & Malucco. In Por-
tugallensium potestate est urbs Gammalam-
ma.

HEKELI I.

^j Qui albo sunt colore.

^k Justu & Mandato regio.

^l Macace, vel Macazar, seu Macasar.

^m Habet in sui medio Montes altissimos,
ex quibus Fluvii navigabiles oriuntur. In
ista quoque Aurum ac Margarita inve-
niuntur.

ⁿ Alias Batochina denominata.

^o Hæc insula una est ex ipsis, quas vulgo
nominant Del Mora, cuius magnitudinem
veluti dimidiæ Italiae esse Geographi scri-
bunt. Cœlum istic inclemens est & Aër
calidus. Incolæ bene proportionati sunt,
barbari ac crudeles, carnem humanam ad-
huc vorantes.

^p Hanc Avem è Cœlo descendere super-
flitiose credunt. Istic quoque Arundines

^a Celebes inf. ^b Ceiram inf. ^c Molucca inf. ^d Tidor. ^e Ternate.

Philippinæ.
Barussæ.
Lutzon.
Manillianæ.
Mindanao.
Calamianæ.
Guinea nov.

nate, ^a Motir, ^b Machian. Jamque Sinarum regno adproximantes ^v Philippinæ, quas Barussas Ptolomæi interpretantur. Harum maxima ^c Lutzon; in qua Hispani urbem condiderunt ^d Manilliam. Secunda est ^e Min'aro. Tertia ^f Calamiane. Dein reliquæ Minores inter has dissipatae. Hinc vero versus Orientem sunt aliæ complures, in universum Hispanis *Islas de las Velas* dictæ. Hinc rursus Meridiem versus c. l. distans mill. Germ. est nova Guinea; quæ an sit in insula, an verò pars continentis terræ Australis, nondum satis compertum habemus. At in Sinu Gangetico Narsingæ regno adverſa ^g Ceylon, novem regnis distincta, antiquis *Taprobana* dicta.

C A P.

in magnam molem adeò excrescent, ut doliorum vicem suppleant.

BUNONIIS.

^a Motis q etiam appellatur Timor, in qua fortalitium *Naffaro* r.

^b In ^c Machian Belgæ tenent castellum Mauriti.

^v ^c Philippinæ f auspicis Philippi Hispaniarum Regis detectæ & occupatae sunt anno 1564, appellantur euam *Manilla* ab urbe *Manillia* t.

^d Luzzoia v Insula cæteris præstantior est.

^e ^e *Manillia* x præsedit Gubernator nomine Regis Hisp. itemque Episcopus.

^f In ^f *Mindanao* sunt aliquot urbes.

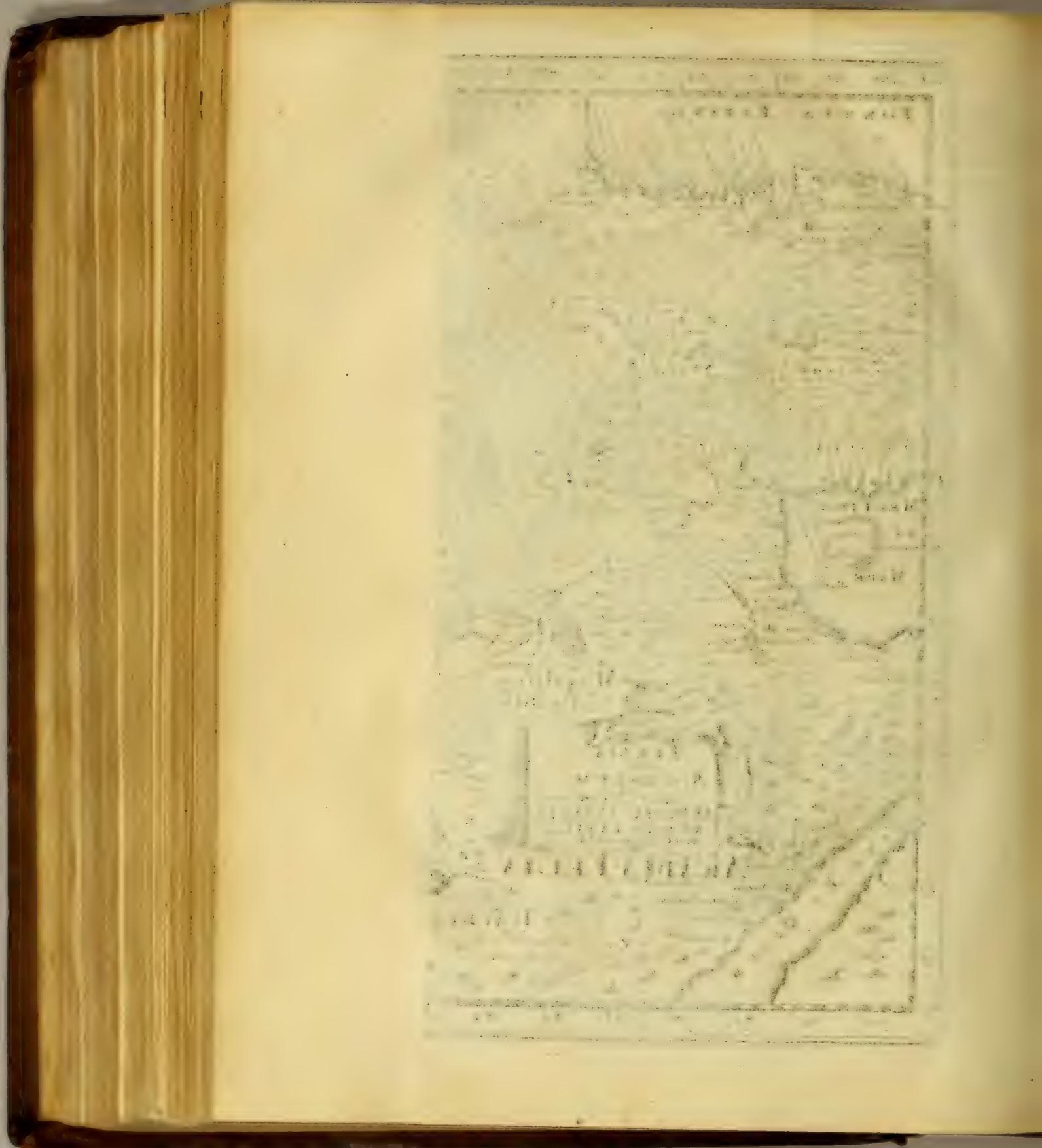
^g ^g Calamianæ, aliis Paragoya dicitur. Ex his insulis maximam partem tenent Hispani, eoque veniunt ex *Hispania Nova*, & *Mexicano regno* cum Insulanis & Chinensibus mercimonia tractantes. Merces potissimum hæc sunt oryza, saccharum, leguminæ, mel, ficus, auri ferrique metallæ. In primo in insulam ingressu Hispani singula pondo auri mercati sunt^o quarternis pondi argenti. Maxima insulanorum pars ad Christianam fidem Hispanorum opera converſa dicitur.

^a ^h *Ceilon* vel *Zelon* ob felicem omnium rerum proventum Paradisi pars incolis creditur. Ostenditur hæc *Pico* mons altissimus; in quo Adamum primum hominem sepul-

tum tradunt; magnorumque hominum ibidem monstrantur vestigia. Insula hæc fert arbores perpetuæ floribus aut fructibus onustas, ut sunt mala *Astrya*-incredibilis suavitatis, mala medica, citria optima, aurantia, limones aliique fructus nobilissimi. Fert auri argenteique metallæ & lapides pretiosos: item aromata, Cardamomum, Caryophillum, piper & alias; magnamque copiam cinnamomi. Producit quoque omne genus ferarum, elephantosque nobilissimos. Incolæ plerique incedunt nudi, genitalibus tamen contectis, magiæ dediti, & superstitionibus gentilium. Lusitani eò Christianam fidem primùm intulerunt. Hi urbem i *Colombo* munierunt. Regia sedes in hac insula *Ceilon* est ⁱ *Candi*; unde Rex Candi vulgo vocatur. *Is Belgæ* invitarat adverſus Portugallos ejicendos. Castellum igitur exstruxerunt in eo loco, qui vulgo i *Punto de Galle* dicitur. Inde ^m *Negumbo* magnam & munitam urbem Portugallis extorserunt; quam Anno 1643. amissam, sequenti statim anno recuperarunt. Anno 1651. ab isdem expugnatum est ⁿ *Calutre* castellum munitum: atque Anno 1656. *Colombo* quoque ejicerunt Portugallos. xx. milliaribus Columbus distat ^o *Manara* insula, in qua Margaritarum dives captura; eam etiam Belgæ ademerunt Portugallis anno 1658. Ferunt Hollandos hodie, ejectis inde de Portugallensibus, omnem tenere insulam. [^{*} insula *Geilan* in quatuor regimina

^a Motis seu Timor. ^b Machian. ^c Philippinæ inf. ^d S. Luzzonia. ^e Manillia. ^f Mindanao. ^g Calamianæ seu Paragoya. ^h Ceilon inf. i Colombo urbs. ^k Candi. ^l Punto de Gaile. ^m Negumbo. ⁿ Calutre. ^o Manara.

nā dividī potest. Præcipua littora & , quod pretiosissimum est, loca ubi cinnamomum crescit, Batavi obtinent. interiorem insulæ partem habet Rex Candi-*uva*. provinciam incolunt silvestres homines ab aliorum commercio summioti, & liberi. quos *Bedas* vel *Vedas* vocant, in boreali parte *Malabarica* gens pauperissima & contempta stationem habitat non invidendam, & eo tutiorem quo vitæ adjumentis magis indiget. an olim insula sub *Taprobanes* nominè nota fuerit, vix hodie ambigitur. Vide tamen, si lubet, dissertationem qui vir Clariſſ. Cafſinius, rerum Astronomicarum & Geographicalium peritissimus, *Taprobanem*, nōn *Ceilanum*, sed *Maldivas* esse insulas contendit, non sine verisimilibus argumentis.] Præter has insulas in istis partibus Orientibus celebriſt est ^a *Amboina* cum adjacentibus insulis *caryophyllorum* ferax ^b *Castellum* ibi est ^b *Victoria* dictum. ^c *Banda* in qua Belgariū castellum *Nassovia* cum insulis VI. circumiacentibus, quam Belgæ armis expugnatam tenent; undē niues afferuntur

^a *Amboina Insula*. ^b *Victoria*. ^c *Banda* inf. ^d *Timor* inf. ^e *Maldaviæ* inf.
^f *I. de las Velas* seu. ^g *I. de Ladrones*.

HEKELII.

^q *S. Moti.*^r Insula hæc ob *Sandalum flavum* & *album* inprimis claret.^s Utpote quæ ex *Mercatoris* sententiâ *Ptolemaea* illæ sunt *Barussa*.^t Has *Anthropophagos* olim inhabitasse conſtat.^v *Luzzoë* f. *Luzzen*.^x Ab *Hispanis* ædificatæ.

C A P. XII.

De Persarum Imperio.

I.

Persarum regnum antiquitus occupabat quicquid præter terras in Asia reliquum est; quin etiam Indiæ partem & Ægyptum, quæ antiquitus in Asia censebatur. Longitudine ab Helleſponto ultra Indi ostia mill. Germ. Iocc. Latitudine, à Ponto ad Sinus Arabici fauces. Io. quo spatio multæ regiones atque regna recensentur; de quibus ordine erit agendum. At primo loco eam partem narrabimus, quæ nunc *Persarum* sive *Sophorum* Imperium dicitur. Hoc clauditur à Septentrione Hyrcano sive Caspio mari, & Oxo flumine, Caucasoque monte; ab Oriente Indo; à Meridie mari ac Sinu Perfico; ab Occasu Euphrate amne & Tigri, qui in illum immergitur, Niphaticis jugis, & Araxe fluvio, qui in Hyrcanum mare evolvitur.

Persarum regnum. Ejus magnitudo.

Persarum Fines & magnitudo.

Zzz 2 Len-

*Longitudo ejus est ab Araxis ostio ad Indi ostia mill. CCCCLX.
Latitudo ab Oxo ad mare Persicum CCLXX.*

Persicæ Re-
giones.

II. Regiones hic olim, *Gedrosia, Carmania, Drangiana, Arachosia, Paropamisis, Bactriana, Margiana, Hyrcania, Aria, Parthia, Persis, Susiana, Assyria, Media.*

REISKII.

I. *Persia* unde nomen, & unde *gens Persica* olim adsumserit ortum Græci quidem veteres disquirunt, sed plerique ad fabulas è disquisitione sua proruunt. Hinc *Texeira* conqueritur, se nominis Persici originem assequi non potuisse, cum facile antiqua ex historia potuisset. Cyrus enim Persis equestrim disciplinam adeo inculcavit, ut equitatu illi valerent maxime, ac lege cavit publica ne quis suorum, quos equo instruxerat, Φαντὶ πεζὸν πορεύενος, ἐάν τε πολλὴν ἐὰν τ' ὀδίγην ὁδὸν δέν διελθεῖν, adpareret pedes incendit, sive multum sive parum via conficiendum esset, Xenophon lib. I. Cyropaed. Ex hoc novo instituto denique factum est, ut regio פְּרָסָן Persa i. e. equites dicuntur. Nam Hebraice Arabicque פְּרָסָן equum, סִירָן equirem notat. Hinc ante

Cyri tempora nullus scriptor, neque Moses, neque Propheta Persarum meminit; sed in libris Chronicorum, Ezechiele, Daniele, Esdra & ceteris frequens horum fit mentio. Hebræa quippe nomina כּוֹלֵב וְכּוֹלֵב Chut & Elam ex uero veteri magnam Persidis partem incluserunt, teste Jolepho lib. I. Antiqu. qui Ἐλυμον καὶ Ἐλυμαῖον Περσῶν ἀρχηγέτας Elym & Elymaeos Persarum generis autores commemorat: Amplius Chutam is ipse regionem in Perside ac fluvium cognominem locavit. Strabo etiam lib. XV. Susiæ conjungit ε'Ἐλυμαῖον ε'Ἐλυμαῖον, i. e. Elymaticam aut Elymatitem: Hinc Elam & Madai h. e. Elymaeos & Medos frequentius in sacro codice connecti locis pluribus Bochartus lib. II. c. 2. comprobat. Sic ergo ultima nominis & gentis origo sibi perspicua constabit.

a. Persia unde dicta. b Chut Elamque. c Elymatica.

CAP. XIII.

Gedrosia, Carmania, Drangiana, Arachosia, Paropamisis, Bactriana, Margiana, Hyrcania, Aria, Parthia.

I.

GEDROSIÆ.

Gedrosia
Populi, re-
giones, fl. &
urbes.

" **G**edrosiæ, quæ nunc Khesinur & ^b Guzaratæ, populi furentur Arbitæ, Parsiræ, Musarnæi, Rhamnæ; Regiones Par-

BUNONIS.

" ^a Gedrosia a terminatur ab Occasu Carmaniæ altera: à Septentrione Drangia-

na & Arachosia: ab Ortu India cis Ganges; à Meridie Oceano ^b Indico c. β ^b Guzaratæ, quæ hodie dicitur regio, trans-

a Gedrosia. b Guzaratæ.

Paradene, Parisene. Flumen nobile ^y Arbis sive Arabis. Urbes inclytæ ^z Parsis, caput regionis, ^e Arbis & ^f Cuni.

C A R M A N I A.

II. ^a Carmaniae veteris nunc regiones sunt Kirman, Goadel ^{Carmaniae populi.}
 & Ormuz regnum. Populi in ea quondam Isatichæ, Zuthi,
 Gadanopydres, Cameloboscæ, Sozota, dicti, Agdenites, Rhudianæ, Ares, Charadrae, Pasargadæ & Armozæi. Regiones,
 Modomastice, Parepaphitis, Cabadina, Chantonice. Flumen
 Samydaces. ^b Mons Semiramidis. Urbes ^c Carmaniae, Samyda-
 ce, Alexandria, ^d Armuza.

D R A N G I A N A.

III. ^a Drangiana, ^b nunc Sigeftan, ^c populi Darandæ, &
 Batrii, ^{Drangianæ populi & urbes.}

trans Indum jacet flumen, qui Gedrosiæ
 versus Ortum terminus est.

^y ^a Arbis fl. Nigro hodie dicitur Berberio; verum Oleario aliisque Ilmene. Ad
 ostium Arbis ^b Portus collocatur Mulierum.

^d ^c Parsis Parfirarum habet caput, ad
 Arbin fl. ponitur: itemque

^e ^d Arbis Arbitarum.

^f ^e Cuni interius ponuntur.

^g ^f Carmania duplex erat, Deserta: quæ
 habet ab Occulo Persidem: à Septentrione Parthiam: ab Ortu Drangianam ^d: à Meridie alteram Carmaniam ^e. Terminatur
 Carmania altera ^f à Septentrione Carmania
 deserta; ab Ortu Gedrosia; ab Occulo Per-
 side & Sinu Persico; à Meridie Indico ma-
 ri. Hæ duæ nationes ferè nihil memoratu-
 dignum habent. Cyrus primus Persarum
 Monarcha Darium Medium, ex Babyloniorum
 Regibus ultimum, prælio victum &
 ditione captum huic provinciæ Carmaniae
 præfecit.

^g ^g Mons Semiramidis ad Persici Sinus
 ostium est.

^h ^h Carmana Carmaniae caput, corrupto
 nomine hodie videtur dici Carwans.

^z ⁱ Ab Armuza, regni Ormuz nomen
 haud dubiè reliquum est.

^k ^j Drangiana ab Occasu clauditur Car-
 mania defertæ; à Septentrione Ariæ; ab
 Ortu Arachosiæ; à Meridie Gedrosiæ.

H E K E L I I.

^a Hodie Circan:

^b S. Pelago.

^c Est a. hæc Regio ut plurimum deser-
 ta, arenis profundissimis involuta, aquis
 inops; licet æstate imbræ habeat, & Solis
 ardoribus obnoxia. Unde sterilis est; ta-
 men nonnulla fert Aromata, Nardum im-
 primis & Myrrham.

^d Seu Ariam.

^e Dicitur a. Deserta, quoniam in eâ
 nulla sunt oppida, sed tantummodò Pagi
 aliquot dispersi, ob Solis malignitatem &
 Aëris intemperiem, estque plana tota
 ac æstuosa. Hodie à nonnullis dicitur
 Dulcinda.

^f Ab aliis Major vocata.

^g Nigro, v. Segeftam.

^h Mercatori.

Zzz 3.

B U N O

^a Arbis fl. ^b Portus mulierum. ^c Parsis. ^d Arbis. ^e Cuni. ^f Carmania.

^g Mons Semiramidis. ^h Carmana. ⁱ Armuza. ^k Drangiana.

Batrii, Regio Tatacene. Urbes inclytæ, ^a Ariaspe, ^b Proph-thasia.

ARACHOSIA.

Arachosia
populi &
urbes.

IV. ^c Arachosia, nunc Candahor, populi Margyetæ, qui ante Arimaspi, postea Euergetæ dicti, Sydri, Ropluta, Eortæ. Urbes ^d Arachotus, ^e Alexandria.

PAROPAMISI S.

Paropamisi-
dis populi
& urbes.

V. ^f Paropamisidis quæ nunc Sablestan, populi Bolite, Aristophili, Ambantæ, Parietæ, Parsi. Urbes claræ, ^g Carura, quæ & Ortospana, Naulibis.

BACTRIANA.

Bactriana
populi &
urbes.

VI. ^h Bactriana nunc ⁱ Corasan dicitur; Populi olim, Salatare,

BUNONI S.

^a Ariaspe in Occasum sita erat ad Ariam; Quibusdam videtur esse Gobinan.

^b Prophthasia inter Alexandriam Aricæ ad Occasum, 190. & Arachosiam ad Oratum 200. mill passuum posita est, teste Plinio i: Verum secundum Strabonem k multo major est distans ab Alexandria.

^c Arachosia terminatur ab Occasu Dranganâ, à Septentrione finibus Paropamisidis: ab Ortu Indiæ cis Gangem; à Meridie Gedrosiâ.

^d Arachotus non solum fuit urbs in Arachosia; verum etiam lacus l & fluvii nomen. Plinio m Arachosiorum appellatur Opidum; Solitio ⁿ Arachosia, eadem Cophes est à Seiniramide condita.

^e Alexandria hæc o ad Arachotum ponitur fluvium p.

^f Paropamisis ab Occasu habet Ariam, à Septentrione Bactrinam, ab Ortu Indiam cis Gangem, à Meridie Arachosiam. Nomen habet à ^f Paropamiso monte, qui huic regioni imminet.

^g Carura, quæ & Ortospanum Plinio,

inter Arachosiorum utbem 250. & Indum flumen 337. mill. pass. distabat.

^h Bactriana q olim mille viribus clara; regnum Zorostris sapientissimi, & doctissimi, clauditur ab Occasu Margianâ; à Septentrione & Ortu Sogdiana; à Meriae Arriâ & Paropamise.

ⁱ Corasan r hodie ampla regio est: quæ angustis Bactrianæ terminis non continetur. Cæterum Bactrianam terram, quod tradit Q. Curtius, / magna ex parte steriles arenæ tenent, squalidaque siccitate regio est; quum verò venti à Pontico mari spirant, quicquid fabuli in campis jacet, converrunt. Quod ubi cumulatum est, magnorum collium procul species est, omniaque pristini itine*ri* vestigia intreunt. Itaque qui transiunt campos, navigantium modo noctu sidera observant, ad quorum cursum iter dirigunt, & propemodum clarior est noctis umbra, quam lux; ergo interdu invia est regio, quia nec vestigium, quod sequuntur, inveniunt; & nitor siderum caligine absconditur. Cæterum si quos ille ventus, qui à mari exoritur, deprehendit, arena obruit.

H E K E-

^a Ariaspe. ^b Prophthasia. ^c Arachosia. ^d Arachotus seu Cophes. ^e Paropamisis.

^f Paropamisus m. ^g Carura seu Ortospanum. ^h Bactriana regio.

tara, Zariaspa, Chomati, Comi, Acinace, Tambyzi, & Thocarorum magna gens; Maricai, Scordi, Varni, Savadii, Oristi, Amarispis. Urbes duæ regiae; φ Baetra & Ebusmi. Clariæ item κ Maracanda, ψ Charracharta.

M A R G I A N A.

VII. Populi κ Margianæ, quæ nunc Elsabas, Derbicæ, Margianæ
Massagetæ è Scythia huc transgressi, Parni, Dæ, Tapurni. populi
Urbium clarissima α Antiochia Margiana, ante Alexandria
dicta, post verò Seleucia.

H Y R C A N I A.

VIII. Populi β Hyrcanæ, (unde proximum mare Hyrcanum dicitur) Maxera, Astabeni, Chrindi. Regio Arsitis. Caput regionis γ Hyrcana; inde Amarusa.

A R I A.

H E K E L I I.

- ι Lib. VI. H. N. c. XVII. p. 88. lin. 33.
- κ Lib. XI. p. 126. Tom. II. Oper.
- λ Quem Ammianus Marcellinus ARA CHOTOSCREENE vocat.
- μ Lib. VI. Hist. Nat. c. XVII. p. 88. lin. 33.
- ν In Polyb. Cap. LXVII. fol. 122. lin. 8.
- ο Ab Alexandro M. viciis Paropamisadi- bus, condita.
- ρ Meiniuit ejus Curtius Lib. VII. cap. III. §. 23. & Lib. IX. c. X. §. 7.
- σ Hodie Batter à Ramusio dicta.
- τ S. Charassan.
- φ Lib. VII. c. IV. §. 27. seqq.

B U N O N I S.

Φ α Baetra, seu Bactrum regionis caput, hodie Bagdahan aut Budasan, sub Paropamiso monte sita sunt. β Bætrus amnis præterit mœnia, is urbi & regioni dedit nomen; hodie Buchian, alius Bocchara, ex Tauro monte effluit, Bactrianaque regionem irrigat, ipsa Baetra alluit, & demum Oxus fl. miscetur ν.

χ ζ Maracanda Sogdianorum urbs & regio est.

ψ δ Charracharta apud Oxum fl. est à Baetris versus occasum sita, hodie vulgo Chiartachar. De cætero, Bactriani homines senio aut morbo confectos canibus ad hoc nutritis, devorando objiciebant. Eorumque moribus sponsas cum servis & advenis impune misceri tradit Plinius.

ω ε Margiana terminatur ab Occasu Hyrcania; à Septentrione Scythia; à Meridie Ariâ; ab Ortu Bactriana.

α f. Antiochia illa quibusdam hodie est Indion urbs. Est γ Margiana, Solino κ cœli ac soli commodis inclyta regio. Vites ibi esse Strabo γ prodidit, quarum stipitem duorum vix hominum ulnæ complectantur.

β h. Hyrcania terminos habet à Septentrione mare Hyrcanum five Caspium; ab Occasu Medianum; à Meridie Parthiam; ab Ortu Margianam. In Hyrcania multos gigni Pantheras & tigridas auctores tradunt. Est illa summæ fertilitatis, maximè vini & frumenti.

γ Ab urbe i. Hyrcania regioni nomen est, quæ putatur hodie esse Caffan.

H E K E L I I.

t. S. Caftaldo Jeselbas.

ν Batræ.

- η Baetra, b Baetrus fl. c Maracanda, d Charracharta, e Margiana, f Antiochia,
- g Margiana, h Hyrcania, i Hyrcania urbs.

A R I A.

*Aris populi
& urbes.* IX. ^a Ariæ, nunc Diargument, populi, Nisæi, Astaveni, Musdorani, Casirotæ, Obares, Elymandri, Borgi. Urbes Aria, ^b Alexandria, Bitaxa.

P A R T H I A.

*Parthia reg.
& urb.* X. ^a Parthiæ, nunc Arac, regiones sunt, Comisene, Parthiene, Paratauticene, Tabiene, cuius gens Sobide. Caput regni ac regia ^b Hecatompulus à centum portis dicta. ^c

C A P.

^v Bactrianum Imperium æquè ac Parthicum, Scythes condidisse, Justinus Lib. II. c. III. §. 6. autor est.

^x In Polyh. c. LXI. fol. 122. lin. 8.

^y Lib. II. Geogr. p. 129. Conf. Plinii Lib. VI. c. XVI. p. 86. seq.

B U N O N I S.
^a ^b Aria optimi vini, quod tres ferebat ætates, ferax, à Septentrione contermina est Margianæ & Bactriæ; ab Occasu Parthiæ & Carmanæ Desertæ; à Meridie Drangianæ ab Ortu Paropamisi; quibus locis hodie est Chorasan, ^c Heri.

^e Aria ea putatur, quæ hodie Heri dicitur. ^d

^g ^b Alexandria Macedonis auctiæ condita ad ^c Arium ponitur fluviū, inter Hecatompylon & Bactra; Sunt qui Burgian hodie dici volunt.

ⁿ ^d Parthia, hodie Erak seu Arac, ab Occasu habet Medos, à Septentrione Hyrcaniam: ab Ortu Ariam: à Meridie Carmaniam defertam.

^b ^e Hecatompulus à centum portis nomen fortita, sicut & Thebæ Ægypti urbs. Eodem putatur fuisse loco, quo hodie Isphahan, Regum in Persia nunc sedes. ^a Parthi temulentiae notantur, unde proverbium: ^b Parthi quo plus biberint, eo plus friuent: In Venerem olim adeo proclives, ut sororibus matribus que miscerentur, Tertulliano teste. Furta apud illos impunita erant: mentiri

tamen putabant turpissimum. Ab infantia pileis & tiaris utebantur, unde capita illis fragilia, Parthos, postquam, Alexandro defuncto, defecissent, ac proprium regnum condidissent, tradit Plinius, e duodeviginti regna suo imperio fuisse complexos. Omnia Orientalium populorum isti maximè Romanorum Imperium, quam potentissimum floreret, retuderunt.

H E K E L I I.

^z Hæc Urbs Metropolis hodiè Regionis est, cuius ambitus XIII. Miliaria amplectitur. Et in hac quidem Urbe tanta est Rosarum optimi odoris copia, ut Persæ Urbem ROSARUM patriâ lingua ^f hanc nuncupent.

^a Meminit hujus Urbis Curtius Lib. VI. c. II. §. 15.

^b Apud Erasmus Chiliad. IV. Cent. X. Adag. XXI. p. 843. col. b.

^c Lib. VI. H N. c. XXV. p. 94. lin. 5.

R E I S K I I.

ⁱ ^t Carmania duplex, una *deserta*, & altera non modo arborum; sed vitium quoque ferax, quarum uas bicubitalis grandibus ac densis avinis nasci, Strabo & Plinius testantur. Hinc Carmania ^{כַּרְמָנָה} ^{Carman} ex Arabicō atque Syriaco ^{כַּרְמָא} ^{Carma}, quod item significat. Huc & Sabrecham Chusi filium primò digressum conjicit ex urbe Samydace ac fluvio cognomine Bocharatus. Ita gentes alias ab hujus posteris ortas col-

^a Aria regio & urbs. ^b Alexandria. ^c Aries fl. ^d Parthia. ^e Hecatompulus.
^f Carmania. ^g Sabtecha.

tas colligit: ^a Bactriana vero regem Zoroastrum exterminant, & post Trojana tempora hujus nominis magum superfluisse, docent non ipse solum Phal. Lib. IV. c. 1. sed etiam Ursinus libro peculiari, atque Huetius Lib. I. propos. IV. c. 5. Nam Crescas regem cum Nino ad arma & prælia progressum Oxyartem nuncupat. ^b Deinde Zoroaster nomine suo Sur שְׁרוֹאָסֶת five Astronomum notat, ex Arabico. ^c Sur, i. e. contem-

plari, & Persico סְנַר Ster, i. e. fiella. Denique Amia & ^d Ariania Bocharto non provincia singularis, sed Media est hujusque pars aliqua ex veterum testimoniis Lib. III. c. 14. quasi נְהָרָה i. e. montana. ^e Parthiam & Persiam ejusdem nominis Schickardus in Tharich. p. 102. cum eoque inter veteres Solinus & Plinius fecerunt: Nam literæ Samech atque Tau inter se invicem sunt permutabiles.

^a Bactrian. ^b Zoroaster. ^c Astronomus magusque. ^d Ariania. ^e Parthia.

C A P. XIV.

Persis, Susiana, Assyria, Media.

I.

P E R S I S.

POpuli ^a Persidis, (quæ nunc Farſi,) Mesabatæ, Rapſi, ^b Perſidis populi & Hipopphagi, Suzæi, Megores, Stabæi. Regiones Parata-^c urbes. cene, Misdia, Mardiene, Toacene. Urbium clarissimæ, ^d Per- fēpolis, caput quondam imperii Persici, omnium elegantissima; ^e Axima, ^f Marasium, ^g Toace. ^h

S U

B U N O N I S.

^a Persis terminatur à Septentrione Me-
dia: ab Occasu Susianæ: ab Ortu Carma-
niis duabus: à Meridie Sinu Persico. Ora
Persidis inter Ostia Oroatisis fl. & fines Car-
maniae extenditur stadiis 4300. Strabone ^a
auctore.

^b Persopolis in lib. Maccab. Elymais
dicta; eo creditur fuisse situ, quo hodie
urbs ^c Schiras five Siras: circa quam multa
magnarum aliquando ædium superfunt ru-
dera. Ad ^d Araxem fl. qui Oleario hodie
^e Bendemir, urbe illa fuisse putatur: quam
tamen alii ad ^f Rhogomanem fluvium collo-
cant. Alexander Makedo à Thaide meretri-

ce persuasus eam per temulentiam ipse ac-
cedit ac delevit. [^g Hujus urbis ruinas
descripserunt Chardinus & Cornelius Le
Brun in suis Itinérariis, ita tamen ut inter il-
los aliquando non satis conveniat.

^g Fuit &c alia ^h Axima in Salafis, quæ
vulgò hodie Ema.

^h Marrhasium olim urbs clara, at Per-
sepoli finitima: hodie Marazu vulgò voca-
tur.

ⁱ i Toace urbs regioni nomen dedit, quæ
inter dextræ Rhogomanis fl. ripas, & lito-
ra Sinus Persici extenditur. In eadem Per-
side quoque fuit ^k Pasagarda, ^b Pasagarda
seu potius Paragada, a Cyro condita urbs
nobilis,

^a Persis. ^b Persopolis. ^c Schiras. ^d Araxes fl. ^e Bendemir. ^f Rhogomanes fl.
^g Axima. ^h Marrhasium. ⁱ Toace. ^k Pasagarda.

S V S I A N A.

Susianæ
populi,
humana &
urbes.

II. Σ Susiana, quæ nunc ^a Elaran, gentes Elymæi, quorum regio Elymæa vel Elymais; Cossæi. Regiones Melitene, Cabamene, Characene, Cissia, Chalæpitæ, & campus Dera sive Derius, omnium fertilissimus. Fluvii nobiles, Mosæus, ^b Oraores & ^c Eulæus tam limpidis aquis, ut nullas alias reges bibere

VO-

nobilis, magorumque castellum, ubi Cyri Regis sepultura, & ^d Monumentum Solino & Strabone ^e testibus. Videtur eo fuisse loco, quo hodie arcis Chilminar seu ^b Tzilminar, rudera vidit & scrutatus est Mandelso, ac alii. Frequentes istæ columnæ ex polito marmore factæ uno loco positæ, monumenti illius forte reliquæ sunt. Pasagarda autem dicta urbs illa, quasi dicas Persarum castra; quod in bello Cyri contra Astyagem, ibi Persarum castra fuissent, in cuius victoriæ memoriam hæc urbs à Cyro condita. Cæterum Persæ olim deliciis adeo operam dedisse feruntur, ut mensa Persica, & delicia Persica venerint in proverbium ^e. Solem ^f coleant, per quem solemne illis erat jurare. Ex Persarum Regibus Cosroës, sapientiæ eruditæ amans, Platonem & Aristotelem in Persicam linguam transferri curavit.

REISKII.

I Mirum dictu est, quam parum veteres in distinguendis Persiæ regionibus, & urbibus digerendis convenient. Quare nemini mirum videbitur, novos Autores provinciis ad statum præsentem & civitatibus comparandis plane distrahi. Persia & Persis ex usu veterum aut *nomen totius*, aut *unica pars* erit: Hanc Arabes. Persicique Geographi Pars aut *Parfistan* nominant. ^c Pasargadas urbem gentemque cognominem facta methathesi 𐎡-𐎢-𐎤 i. e. Persicum exercitum interpretatur: Susianam & Susam ab illis 𐎡-𐎢-𐎤 Susanin dictam: Elymæa ibidem ab Elamo Noachique posteris: ^d Persepolin, quæ nunc Chiliminira dicitur, (*Cornelio le Brun Chilminar, Chardino TCHELMINAR.) Cyro sepulto Vofius in Not. ad Pompon. vindicavit Lib.

III. c. 8. ^e Assyria tam late patuit, ut Syriam ex usu atque sensu veterum contineret; At hæc terra proprie, aut specialius dicta terminis arctis includitur, Adiabene aliis vocata ex Chaldaico Ḥ̄Β̄Ν i. e. ab Iupo, aut fluvio potius, quem Diava prisci nominant. ^f Tres interim confliktus Alexandri cum Dario Codomanno Curtius, Arrianus, Plutarchus & Diod. Siculus memorarunt. Primus ad Granicum Phrygiæ amnem, secundus ad Issum Cilicæ urbem, tertius ad Arbelam sive Gaugamelam contigisse legitur. Primas Mediae origines ex Madao, uno inter Noachi posteris. supra, deduximus. ^g Ecbatanam Bochartus ex manibus arcis diversicoloribus, & Arabico Ḥ̄Β̄Ν agbasha aut diversis coloribus arcessit: Observations egregias idem de aliis provinciis & urbibus; de portis Caspiis & montibus Bechmannus in Notit. Geograph. c. 7. suppediat.

BUNONIS

Σ ^h Susiana habet à Septentrione Assyriam; ab Occidente Babyloniam: ab Oriente Persidem; à Meridie Persicum Sinum.

ⁱ Hodie Chusistan seu Cusistan vulgo appellatur.

^b i Oroates inter Susianam & Persidem interjacens, utriusque habetur limes; Curtius tamen flumen, qui Susianam à Perside determinat, ^g vocat ^k Pasitigrim. Susam urbem sitam fuisse ad flumen Ulei, discimus ex Sacris S. Dan. 8. quod congruit cum

^l ^l Eulaeo: At Choaspes amnem admodum delicatam Persarum Regibus aquam vehere tradunt Herodotus, Strabo, Plinius, Solinus. Salmasius in Solini cap. 37. eundem flumen ^m Choaspes veteribus, recentioribus Eulaeu vocari tradit.

HE-

^a Monumentum Cyri. ^b Tzilminar. ^c Pasargadas. ^d Persepolin. ^e Assyria. ^f Alexandri cum Dario prælia. ^g Ecbatana. ^h Susiana. ⁱ Oroates. ^k Pasitigris. ^l Eulaeus ^m in Choaspes fl.

voluerint. Urbes claræ, ^a *Susa & Tariana.*

III. ^a *Affryæ*; nunc ^b *Cusistan*, regiones notiores fuere, *Arrapachitis*, *Sitacene*, *Adiabene*, *Appollonatis*, *Calacene*, *Arbelitis*. Populi *Goramæi* & *Cambatae*. Fluvii in Tigrim defluentes. ^c *Lycus*, *Caprus*, & *Gorgus*. Urbes insigniores, *Ninus*, quæ ^d *Ninive* in Sacris literis quondam clarissima, à *Nino* condita; ^e *Ctesiphon*, Parthorum regia, & ^f *Arbela*, quondam vicus, ubi Darium vicit Alexander Magnus.

Affryæ
regiones,
populi,
fluvii, &
urbes.

MEDIA.

HEKELII.

^a Lib. XV. p. 481.

^b *Pasagardia*.

^c In Polyb. c. LXIX. p. 141. lin. ult.

^d Loc. jam cit. p. 482.

^e Hi Populi dicunt, eum esse reliquis formosiorum, qui sit albus, & nasum aduncum habeat, quemadmodum scribit *Julius Mancinus* lib. de *Decoratione*, *Veneris* ap. *Juntas A. M. DCL* in fol. min. impr. c. VIII. p. 15. fac. a.

^f Quem *Mithram* vocabant.

^g Lib. V. c. III. §. I.

BUNONIUS.

^a *Susa* urbs à Dario Histaspis filio condita est. In ea templo fuit Diana Susiana: referente Solino ^b. Sita fuit à Persepoli 272. mill. pass. Adeo mollis & delicata fuisse scribitur, ut Persarum Reges propter amoenissimam coeli plagam, ibi hyberna haberent sua. In Susiana adeo fertile solum esse tradit Strabo, ut & hordeum & triticum in planicie centuplum ferat, nonnunquam etiam ducentuplum.

^a ^b *Affrya* ab *Affur* Semi filio dicta, clauditur à Septentrione Armenia Majore: ab Occasu Mesopotamia & Tigi flumine; à Meridie Susiana; ab Ortu Mediâ.

^c *Affrya* hodie dicitur Arziri à capite suo, quod est *Arzirum*, ubi residet Beglerbegus: vocatur quoque *Adrinza*, *Azamia* & *Mosul*. ^{[*} Aliquot centenis milliarium absit, ut Arzirum vel potius *Erzerom*, quod ad fontes Euphratis situm est, eadem sit civitas quæ *Mosul* dicitur, & ad lævam Tigridis ripam conspicitur. Prima in Armenia, altera in Mesopotamia longo dirimuntur in-

tervallo. ad Arzirum usque nunquam prolatata est *Affrya*.]

^v *Lyci* nomen pluribus fluvii impositum legitur. Est quippe ^c *Lycus* fl. in Sicilia: itemque in Paphlagonia, in Phrygia, in Cappadocia & in Scythia Europæa. Hic verò *Lycus* fl. in Armenia exoritur, ac inter fluvium, cui *Bomado* nomen & *Arbela* decurrit.

^d *Ninive* urbs secundam Sacras Scripturas ab *Affur* condita est, at profani auctores ejus urbis initium adscribunt *Nino*: hodie *Mosul* vulgo dicitur, ad Tigris fl. tipas jacens: ejusque ambitus constabat stadiis 490, teste Diodoro Siculo.

^e ^f *Ctesiphon* pagus fuit Affryæ amplissimus, in Tigris altera ripâ, è regione Seleuciae urbis, à Parthis in odium istius urbis, à qua 3. mill. pass. aberat, exstratus.

^g ^h *Arbela* fuit ex Mesopotamia venienti trans Tigrim Orientem versus. Verum prælium istud inter Darium & Alexandrum non factum est ad *Arbela*; sed ad ⁱ *Gaugamela*. Nominat verò Curtius ^k *Arbela*, tanquam locum celebriorem; neque longè Gaugamelis distantem. Affryæ fure ^h *Tatianus*, cuius oratio Græca contra gentes extat, cum *Commentationibus* Gefneri: item i *Abelfædas Cosmographus*, Ptolemæo qui putatur major, à Postello ex Oriente Venetias allatus. ^l * Melius *Abulfeda*. Hic apprime convenit proverbium, nempe *Omnis comparatio claudicat*. Ptolomæus Mari- ni, aliquorunque antecessorum laboribus adjutus, Astronomiam & Geographiam mirum in modum illustravit. *Abulfeda* Ptole-

Aaaa 2

mæi

^a *Susa*. ^b *Affrya*. ^c *Lycus* fl. ^d *Ninive*. ^e *Ctesiphon*. ^f *Arbela*. ^g *Gaugamela*.
^h *Tatianus*. ⁱ *Abelfædas Cosmog.*

M E D I A.

Mediæ populi, urbes, re Caspii, à quibus mare proximum Caspium vocatur, quod & Hyrcanum ab Hyrcanis; & Caspiæ portæ ab illis; Cadusii, Geli, Dribyces, Avarici, Mardi, Carduchi, Gondieni postea dicti; Marunde, Margasi, Sagartii, Tapuri, Sidices, Vadassi.

Regiones, Atropatia, Choromiterne, Sagrianica, Ragiana, Daritis, Zapavortene, Syromedia. Urbium notissimæ, Ecbatana,

mæi vestigiis insistens, maximam famam operibus suis nactus eit. Hujusdem opera quæ ad Geographiam spectant, Arabice & Latine publici juris fecit eruditissimus Johannes Gravius; nempe i. CHORASMIA & MAVARALNAHRA hoc est Regionum extra flumen Oxum DESCRIPTIO. 2. Peninsula ARABIA DESCRIPTIO. 3. MARIS PERSICI, & MARIS ALKOLSUM id est Maris Rubri DESCRIPTIO. inter Geographia veteris scriptores Gracos, minoris Oxon. 1712. a Clar. Joh. Hudson, Tomo III. exhibentur.

p. a Media finitur ad Septentrionem Caspium & Hyrcano mari: ad Occasum Armeniæ Majore & Assyriæ: ad Orientum Hyrcania & Parthia: ad Meridiem Perside.

o Hodie Media vulgo dicitur Servan, seu b Schirwan.

t. c Caspiae portæ, quod Solinus c. 60 tradit, panduntur itinere manufacto longo octo millibus passuum. Nam latitudo vix est plausio, permeabilis &c. l Portas istas quoque describit Plinius l. 6. c. 11. m &c. c. 14. ponuntur haud procul à Caspio mari, Mediæ à Parthia separantes: ab Ecbatanis mill. pass. Portas istas Caspias ad Derbent; quod hodie ibi item opidum est, fuisse putat Olearius, qui inde ipsum opidum à Derbent, Alexandriam illam esse judicat, de quâ Curtius l. 7 cap. 3. sub finem. [* Plures fuisse Caspias portas in nostro Dict. Geogr. demonstravimus: hinc error multorum, qui ad Caspias seu Caucasias transtulerunt, quod de veris Caspiis inter Mediæ & Par-

thiam portis dictum fuerat. Derbent est urbs Alexandria Magno multum recentior.]

v. o Ecbatana à Seleuco, teste Plinio n exstructa sunt; sed Dejoces ejus urbis conditor habetur Herodoto o. Heic æstivarunt Persarum Reges: sicut hiemarunt Susis; in Persepoliis per autumnum morati sunt: sicut Babylone reliqua parte anni: Atheneus. Fuit urbs illa Mediæ metropolis, quinque millianibus Germanicis à mari Caspio jacens: postea f Tabris, ac corrupte Tauris nonnullis dicta videtur. Eadem aliquando Regum Persarum, qui Sogdi appellantur, fuerat sedes; quam inde pulsi translulerunt. Casminum & Sulthansam, quæ olim Tigranocerta. Heic excellentissimi sunt omnium rerum artifices; unde Scleimannus quum eam cepisset urbem, istorum bonam partem traduxit Constantinopolin. Palatium ibidem erat à Rege. Aslambero ad similitudinem antiquæ aulæ Cyri exstructum. Disciplinæ Mathematicæ hic florere dicuntur. [* Ecbatana non potest esse Tauris vel Tabris, sed Amadan seu Hamadan, ut rete Guillelmus de Lisle indicavit. Tabris autem est Gabris Ptolemæi.

HEKELII.

b. Cap. LVIII. p. 141. lin. 10.

i. Lib. XV. p. 488. Tom. II. Oper.

k. Lib. IV. c. IX. §. 9.

l. Vid. Petri Olivarii in hunc Solini loc. Scholia doctissima.

m. P. 85. qui multo errore eas sic dictas tradit.

n. Loc.

Mediæ fines, b Schirwan, c Caspiæ portæ. d Derbent op. e Ecbatana. f Tabris, sep Tauris.

tana, ^a Arsacia, ^x Cyropolis, ^y Europa. Fluvii celebres,
^w Cambyses, ^a Cyrus, ^b Mardus, qui & Amardus; ^v Strato,
Corindas. Montes, ^d Coronus, ^e Jasonius, ^f Orontes, ⁿ Za-
grus, ^b Choatras.

C A P.

ⁿ Loc. jam cit. lin. 25. Meminit & co-
randem Lib. V. c. XIX. p. 73. lin. 6. &
Lib. XXXI. c. II. p. 554. lin. 4.
^o Lib. I. p. 21. Edition ex interpr. Laur.
Valla in fol.

BUNONIS.

^a Arsacia hodie Casbin seu Caswin in
Parthia ponitur Oleario Ibidem Lokmani-
ni, qui fabularum Arabicarum habetur au-
tor, ostendit sepulchrum.

^x Cyropolis hodie putatur Sammachi,
Sammachi, sive Schamachia, quam duorum
dierum itinere à Caspio mari dissitam de-
prehendit Olearius; at Cyropolis à mari ito
non tam longè abfuisse traditur. Cæterum
Cyropolis illa à Cyro Syriæ urbe longe est
dissita, quam tamen nonnulli pro eadem
habent. Hujus in Syria urbis Episcopus fuit
Theodoretus, cuius exstat Historia Ecclesias-
tica.

^y Europa ea putatur urbs quæ in lib.
Tobiæ p appellatur Rhages, vulgo hodie di-
citur Caffan. Memoratur tamen in Syriae
quoque urbibus Europa ad Euphratem sita,
quæ & ^d Amphipolis & Thapsacum Plinio q
teste dicta est.

^w De ^e Cambys & Cyro flaviis tradit Me-
la r, eos ex radicibus Coraxici montis vici-
nis fontibus editos, in diversa abire, per-
que Iberos & Hyrcanos diu & multum di-
stantibus alveis defluere; post non longè à
mari eodem lacu acceptos, in Hyrcanum

sinum uno ore, pervenire.

^a Cyrus fl. hodie Cur vel Kur pluribus
annibus aliis receptis, cum ^g Araxe con-
junctus, mare subit Caspium.

^b Mardus fl. per Mardorum gentem f
fluens à Caspio mari recipitur, haud longè
à Cyropoli, eumque hodie Seri appellari
volunt. Sed Dionysius Afer tradit hunc
Mardum fluvium per Apyros devolvi.

^v i Strato fluvius inde paulò ad Ortum
ponitur, ita quem fese exonerat ^k Corin-
dæs.

^d Coronus mons, Tauri habetur pars;
inter Medianum ad Occafum & Parthiam ad
Ortum jacens.

^e Jasonius Tauri etiam pars, est mons
ingens ad lævam portarum Caspiarum si-
tus.

^f n Orontes Ecbatanis imminet.

^g Zagrus Medianum separat ab Assyria ho-
die Adilbegian dictus, Niphati monti finiti-
mus.

^h Choatras seu Coatra inter Medianum &
Assyriam est.

HEKELI.

^p Cap. IV. 21. v. 9. & 15. vi. 7. &c.

^q Lib. V. c. XXIV. p. 74. lin. 24.

^r Lib. III. c. V. p. 219. lin. 15. seqq.

^s Quam Curtius Lib. V. c. VI. §. 17.
bellicosissimam & multum à ceteris Persicub;
in vita abhorrentem pronunciat:

^a Arsacia, seu Caswin. ^b Cyropolis seu Schamachia. ^c Europa seu Rhages. ^d Amphipolis, seu Thapsacum. ^e Cambyses fl. ^f Cyrus fl. ^g Araxes fl. ^h Mardus fl. seu Amardus fl. ⁱ Strato fl. ^k Corindas fl. ^l Coronus m. ^m Jasonius m.

ⁿ Orontes m. ^o Choatras m.

C A P. XV.

De varia imperii Asiatici mutatione, nova Sophorum (*) regni descriptione; item de regno Ormutz.¹

I.

Afia varia
imperia.

INITIO rerum penes *a Assyrios Afiae*, id est, terrarum quæ nunc *Club Turca & Sopha*, imperium stetit. Postea ad ³ *Medos* devolutum,

B U N O N I S.

a Penes *Assyrios Afiae* imperium fuit per mille trecentos annos, à *Nino* usque ad *Sardanapali* interitum.

b Quod per *Arbacem* a ad *Medos* translatum est, anno mundi 3077. b.

H E K E L I I.

a Seu *Arbactum*.

b Conf. *Iustini Lib. I. Histor. c. III. §. 2.* seqq.

R E I S K I I.

i Primum in Asia quod emersit, *a* imperium fuisse *Assyrium* vel *Assyrio-Babylonicum*, non è sacris solum sed extraneis quoque historiis constat: Hujus vero duæ periodi fuerunt, *b* prior *uniti*, posterior *divisi*: Illa cum Belo *Ninoque* principium & finem cum *Sardanapalo* habuit: Hæc cum *Arbace Medorum*, ac *Belo* five *Phul-Bello* *Assyriorum* rege orta *c* tres *Dynastias* continuit, nempe *Medam*, *Assyriacam* & postremo *Babyloniam*, omnem sub *Cyro* denique finitam. Tum ergo *Persia* suis terminis conclusa, reges aut nullos, aut obscuros aliquando sustinuit. In Persicis tamen

Emirkowandi annalibus vetustæ regum familiæ numerantur quatuor; ^d Prima *Pisda-dorum*, secunda *Cajamiorum* ex iisque ultimus *Darius Codomannus*; tertia vero *Afghanitarum* & quarta *Chostrachorum*, five *Susannidarum*. Sub secunda ergo vel *Cajamia* sirpe imperium Persicum ab *Alexandro Magno* eversum concidit: illoque maturius defuncto duces bellici potestatem regiam usurparunt, in Media *Pithon*, in *Persia Philotas*, aliisque in cæteris: Omnes ne *Photius* quidem ex *Aviano Cod. 82.* proferre potuit. Denique domesticis regum *Syro-Macedonum* bellis urgentibus *A. V. C. 504.* *A. M. 3734.* ante Christum 250. *Arfaces* *Graece Αρφάνης*, *Perfice* *Aškhi* à dominatu *Syriaco* defecivit, regnumque invasit *Parthicum*, & posteris *Askanidarum* aut *Arsacidarum* epitheton reliquit. Ultimo horum *Arduwan* five *Artabano* superato cæsoque *e Artaxerxes*, *Perfice* *Ardschir* *Babekan* *A. C. 225.* regnum restauravit. *Persicum*, itaque ad *Jelzdegiirdem* viguit. Donec ab rege *Perfico* interfecto ad ^f *Chalifas* *Saracenicos* *A. C. 651.* ab hisce ad ^g *Bojitas* *A. C. 932.* *Turcosque* reges, quorum præcipiuus *Ortogrolbekus* erat, ab illis ad ^d *Tata-*

a Imperium *Assyrio-Chald.* *b* Aliud unitum, aliud divisum. *c* Tres hujus Dynastiæ. *d* Familiae Regum Persarum quatuor. *e* Artaxerxes. *f* Chalifæ. *g* Bojitæ.

[* *Sophi* apud plerosque Europæos creditur esse titulus Regum Persæ; Gallis *le Sophi de Perse*; *Sophi* est genus hominum qui se apud Mahumetanos Religiose vitæ consecravit, unus ex Imperatoribus Persæ cum hunc titulum superstitione affectasset, ad illius exemplum successores se ippos *Sophi* nomine adpellarunt, succensuri si ab aliis designarentur. Titulus summæ auctoritatis est apud Persas *SCHACH.*]

volutum, ab his ad *Persas* per Cyrum translatum. Dein *Macedones*, Alexandro Darium debellante, occuparunt. Mox, cum pars Romanorum imperio cederet, *y Parthi*, viliis anteā atque ignava gens, potentissimum in Asia regnum condiderunt; magnis exinde cladibus Romanos afficientes, donec ipsi à Turcis & Saracenis afficti fuerunt, regnumque eorum divexatum. Tandem Persarum nomen atque virtus in *Sophis* iterum emersit, *Ismaele* Rege potentiam Imperii sui maximè stabiliente.

R E.

^a Tataros sub Hulacu Chan. A. 1259. amplius ad Jingizkan & Timurlenk; Denique ad Sofos Perficos pervenit. Nam *Ismael* ^b *Sofi*, avo Soheicho & patre Scheich Hadar al Suphi ortus, cum ad Hosin Alin, è Chalifis prioribus quintum, profapiam reduceret, ex Ali sectariis five Alisequis collecto exercitu, & Wanda Mirza regulo prostrato *Aderbijanam* Persicæ provinciam. A. C. 1500 sibi subjecit, Schah five regis titule sumpto: postea *Chorofanen* & *Candaharam* Scheibego & Arguno regibus peremptis domuit, vindex imperii Persici futurus. Plura si voles ex Elmacino & Abolfarajo peti possunt, item Tarich seu Chron. Persico Schickardi, ac nostris ad Chronicam Dresciliere additionibus.

BUNONIS.

y Parthi ^c *Arface* duce à Syriæ Regibus defecerunt, ut Justinus tradit, C. Attilio Regulo II. & L. Manlio Longo II. Consulibus, id est, anno mundi 3700. novum que Parthorum regnum condiderunt: Sed ^d *Artaxerxes* Perfa cùm Parthos tribus prælia superasset, imperfecto Rege eorum Artabano, Persarum in Oriente restauravit imperium anno C. 226.

^d Hujus *Ismaëlis* origo aliquanto altius repetenda est. ^e *Hales* seu *Aaly* Mahometis impostoris fuit & gener & patruelis, eidemque successit, & novæ sectæ autor exstitit, quum traditam superstitionem partim augeret, partimque mutaret. Verùm dogmata ista non emergerunt, quod ^f *Omaris*, alterius Mahometis sectatoris & interpretis

doctrina melior & potior existimaretur: donec circa annum C. 1350. regulus quidam, nomine *Sophus* seu *Sophy*, ad Halym originem referens, illius doctrinam post longum tempus revocare ausus est. Hanc sanctam sanctitatis opinione commendavit ejus filius ^g *Guines*, à Tamerlane in honore habitus. Isidem artibus *Guinis* filius, ⁱ *Sicai-dares* *Harduellis* à patria dictus, sibi ac sectæ suæ auctoritatem conciliavit; quem *Assumbejus Usumcassanes* adoptavit generum. Ad hunc Sicaidarem, qui Halis disciplinam spargebat, quum ingens hominum multitudine indies confluueret, à Persarum Rege Rustano iste oppressus est cum plerisque ieiunctionis capitibus. Sed ^h *Ismaël Sophus* Sicaidaris filius adhuc puer elapsus, ut adolevit, patris vestigia secutus, novam illam sanctam evulgavit, eamque facundiâ, & temeritate commendavit, adeoque ad summam pervenit potentiam. Victo denique & occiso Rege, Persarum Imperium à Turcis ad indigenas post longa spatia retulit circa annum 1499. quod in hodiernum usque diem ejus posteri tenent; bellumque cum Ottomannis exercent fere continuum. *Ismaël* iste instituit *Kislabileros*, id est *rubra capita*: insignie est rubra tiara, ex qua 12. fasces dependent. Successit huic filius *Scha Thamas*, huic *Aidar* anno 1575. huic *Ismaël*: huic *Scha Muhammed Codabenda*, anno 1577. sub quo regia fides in urbem Casbin; & tandem Hispahan translata. Anno 1585. successit *Emir Hempiza*: huic *Scha Abas*; cum quo *Rudolphus* II. Imperator Rom. Anno 1600. fœdus contra Turcas pepigit: huic anno 1629. succedit *Scha Seyhi*:

^a Tati. ^b Sofi. ^c Arfaces. ^d Artaxerxes. ^e Hales seu Aaly. ^f Omar. ^g Sophus. ^h Guines. ⁱ Sicaidares. ^k Ismaël Sophus.

REGNUM PERSARVM.

Persarum
seu Sopho-
rum re-
gnum.

II. Nunc & Persarum sive Sophorum universum Imperium in
re-

Sephi : & huic Scha Abas puer XIII. an-
norum anno 1641. Bizarus in Histor. Pers.

BUNONIS.

^a Persarum quod hodie est, regnum in Itinerario Olearii, cuius etiam Tabulam nonnullis partibus tamen locupletatam, adhibemus, his circumscribitur limitibus, ut habeat ab Occasu Euphratem; à Septentrio- ne Oxum fluv. & mare Caspium, extenditurque Persarum Imperium inter montes Armeniæ & Caspii maris litora quā occasum respiciunt, usque ad Tartaros Dagestanos & Derbent, quod postremum in his oris Persarum opidum est, ab Orsu terminatur Oxo fl. continetque extreman ad orientem sollem Persiæ provinciam Candahor, cuius finibus ab India separatur. Urbs Candahor à Persarum Rege Schah Abas obsessa & deditione Indis ejectis, recepta est anno 1649. à Meridie pertingit ad Sinum usque Persicum. Præcipuae hujus regni provincias Oleario enumerantur: Erak, Fars, Schirwan, Kilan, Adirbeitzan, Thabristan, vel Masanderan, Iran vel Karabach, Chorasan, Sabulstan, Sitzestan, Kirman, Chufistan, Tzifirk, Diarbek. Ex his ^b Erak & regio est; quæ olim Parthia dicta: Sed terra quoque, in qua Babylon hodie Bagdad sita, nonnullis appellatur Erakain: ^c Fars olim Persis d appellata; ^d Schirwan olim fuit Media Atropatia, adeoque Media pars septentrionalis valde montosa, ac nemoribus frequens. ^e Kilan olim Hyrcania e dicta, ad mare Caspium jacens montibus ferè undique circumsepta est, per quos quatuor tantum patent aditus. ^f Adirbeitzan olim Media Major, ibi Ardebil, Tabris alias Tauris urbs,

olii Ecbatana, superius memorata f. ^g Mafandaran Hyrcaniæ pars est orientalis, in qua ^h Ferabat antea Tahona, opidum amœnum: hoc Abas Persarum Rex auxit & ornavit, quod æstatem ageret. ⁱ Iran seu Karabach inter Cyrum & Araxem fl. extensa; continet Armeniæ Georgiæque partem. ^k Chorasan regioni Mafanderan ad Ortum contermina provincia, olim Bastriana, hodie in alias minores dividit regiones; ex quibus præcipua est ^l Heri, cuius caput ^m Herat urbs; at longe nobilior & major ⁿ Mesched, ducentis turribus superbiens. Haud longè ab hac urbe est ^o Nisabur op. in cuius vicinia mons, in quo repertur thylites. Schikhardus existimat in hanc regionem decem tribus Israëlitarum à Salmanassare deportatas esse. ^p Sablutan olim fuit Paropamisis; ^q Sitzestanalis Sigestan, Sagestan & Siston vocata, antiqua Drangiana est. ^r Kirman ampla regio inter Farſi & Sigestan jacens, olim erat Carmania. ^s Chusistan olim Susiana & Elam dicta; in qua olim urbs clara ^t Susa. Mefopotamiam volunt appellari ^v Tzifirk, quæ tamen provincia hodie vulgo vocatur ^x Diarbek, inter Euphratem & Tigrim interiacens. Duæ in eâ sunt urbes celebres, ^y Mosul olim Ninive dicta, & ^z Bagdad, quæ vulgo habetur Babylonia: at Bagdad, quæ hodie est, eo situ non est, quo olim Babylonia, quæ ad Euphratem erat posita; quum Bagdad ad Tigrem fl. jaceat haud longè ab utriusque confluentibus.

HEKELI.

^c Vel Arach.

^d A Perseo qui in Asiam ex Graciâ est transvectus.

^e Et

^a Persici Imperii fines. ^b Erak seu Parthia. ^c Fars seu Persis. ^d Schirwan seu Media Atrop. ^e Kilan seu Hyrcania. ^f Adirbeitzan, seu Media Major. ^g Mafandaran.

^h Ferabat. ⁱ Iran. ^k Chorasan seu Bastriana. ^l Heri. ^m Herat. ⁿ Mesched. ^o Ni-

sabur. ^p Sablutan. ^q Sitzestan seu Drangiana. ^r Kirman seu Carmania.

^s Chusistan seu Susiana, quæ & Elam. ^t Susa. ^v Tzifirk.

^x Diarbek. ^y Mosul seu Nînive. ^z Bagdad seu

Babylonia, urbes Persiae.

regiones divisum est, quorum nomina, *Sarc*, *Cusistan*, *Ela-*
ran, *Fars*, *Irac*, *Elsabar*, *Diargament*, *Corasan*, *Sablestan*,
Candahar, *Sigefstan*, *Chesimur*, *Kirman*, *Goadel*; quibus acce-
dunt *Ormutz* peculiare regnum, & *Guzarate* provincia, quam
Indorum in Cambajæ regno diximus.

III. Urbium clarissimæ sunt in regione ^e *Sarc*, ^f *Tauris* re-
gia, iv. mill. Germ. circuitu complectens: ^g *Cafwin* altera regia.
Reliquæ sunt *Tamai*, *Turcoman*, ^h *Derbent*, ⁱ *Erex*, ^j *Zeken*,
^k *Merenku*, ^l *Servan* & ^m *Ardovil*, Sophorum origine inclyta.
In *Farſi* regione ⁿ *Siras* regia, urbs pulchra ac splendida, inter
majores Orientis computata, v. mill. Germ. ambitu continens.
In *Arac* & *Cassan* urbs opulenta, & *Hagistan* sive *Hispan*, ob
magnitudinem dimidia Orbis pars Persis dicta. In *Corasan*, ^r
Iſtigias regia, urbs magna atque amoena. In ^v *Candahar* ipsa
urbs

<i>Tauris.</i>
<i>Cafwin.</i>
<i>Tamai.</i>
<i>Turcoman.</i>
<i>Derbent.</i>
<i>Erex.</i>
<i>Zeken.</i>
<i>Merenku.</i>
<i>Servan.</i>
<i>Ardovil.</i>
<i>Siras.</i>
<i>Cassan.</i>
<i>Hispan.</i>
<i>Iſtigias.</i>
<i>Candahar.</i>

^e Et à Barbaris *Girgiam* vel *Cortam*.
^f Non autem *Terva*, ut *Jovio* placet,
neque *Tigranoama*, ut *Nigro* videtur dicta.

BUNONIS.

^g a *Guzarate* non in Persæ, sed Mogo-
ris Imperio esse, supra dictum est.

^h *Sare* vel *Sarch* Mercatori eadem habe-
tur, quæ olim Assyria. [* Regio ubi *Tabris*
dicitur *Tabriſtan*. Hanc urbem jam dixi-
mus esse eandem quæ *Gabris* Ptolemæo.

ⁱ b *Tauris* in Media majore, vulgo ho-
die *Adurbizan* jacent, dicta est ad f. 4. cap.
præc. In eadem Media quoque est ^c *Ardebil*
seu *Ardovil*, patria ^d *Schich Sefi*, Persicæ
fectæ conditoris; ibidem ille ac alii Reges
jacent sepulti.

^e *Cafmin*, Oleario *Cafwin* in Parthia,
hodie Regum sedes esse desit.

^f *Derbent* in Persici imperii finibus ad
mare Caspium in Schirwan posita, jam me-
morata est.

^g *Erex* seu *Aras* in eâdem fuit Schir-
wan; hodie non exstat; ejus locus ostenditur
ad fluvium, qui vulgo *Arisbar* sive *Aras*
vocatur.

^h *Senkan* in Erak seu Parthia est: at
Semkan in Chorasan.

ⁱ *Maranku* est in Kilan.

^j *Servan* seu *Schirwan* ea Mediæ pars est,
quæ olim *Airopatia* dicta est, in qua ^m
Schamachia urbs.

^k *Ardebil* Mediæ urbs jam memorata
est.

^l *Siras* seu *Schiras* eo situ est, quo
olim Persepolis. [* quibusdam *Tzieras*].

^m *Cassan*, seu ^o *Kaschan* celebre empo-
rium est; inveniuntur ad hanc urbem *Taran-
tula*.

^p *Hispan* seu *Ispahan* urbem, regiam
sedem Rex Persarum Abas constituit & ex-
ornavit; & hodie ibidem Regum aula est.

^q *Iſtigias* antea *Cariſpa*, emporum ha-
betur celebre, verū regia sedes hodie non est.

^r *Candahar* provincia Indiæ, adeoque
Mogoris imperio subjecta est. Hinc Persarum
Reges potissimum bello solent contendere cum Mogore de hac provincia *Canda-
har*; sicut cum *Turcis* de *Bagdad* & *Irwan*:

itemque cum Tartaris *Usbeccensibus* de
Chorasan. Sed *Candahar* a Persarum Rege
Schach Abas obsesta, & ditione recepta
est anno 1649.

Bbbb

Φ Ipsa

^a Urbs Persicæ. ^b Tauris. ^c Ardebil. ^d Schich Sefi. ^e Cafmin. ^f Derbent.

^g Erex seu Aras. ^h Senkan, & i Semkan. ^k Maranku. ^l Servan.

^m Schamachia. ⁿ Siras. ^o ad Kaschan Tarantulæ.

^p Ispahan. ^q Iſtigias. ^r Candahar.

urbs ^a Candahar, emporium Indis & Catainis mercatoribus celeberrimum. In Kirman, ipsa urbs ^x Kirman, caput regionis.

ARMUSIAE vulgo ORMUS.

IV. Cæterum veteris Carmaniæ nunc pars est regnum ^f Ormuz admodum potens; quod Plinio *Armuzia* regio dicitur; populi *Armozei*. Ptolemæus refert hoc situ civitatem *Armuza*, & Strabo *Armozum*, quo nomine hodie censeri potest *Ormuz* in insula ejusdem nominis. Rex ^w Saracenus est; olim Persarum, nunc Hispaniarum Regis, qui arcem illic obtinet munitissimam, stipendiarius. Sed hujus regni pars altera est in proximo Arabiæ litore. Caput regni est *Armuza*, vulgo *Ormuz*, urbs satis elegans, emporiumque gemmis, unionibus atque aromatibus, quæ India, Persis & Arabia mittunt, celeberrimum. ^t

C A P.

^φ Ipsa urbs ^a *Candahar* egregiè munita est.

^x In ^b *Kirman* provincia Olearius urbem *Kirman* memorat nullam; sed inter cæteras ^c *Gamron* seu *Kamron*; ^d *Bandar*, &c. urbium adducit nomina. [* *Kirman* provincia est *Caramania Veterum*.]

^ψ Lusitani insulam hanc ^g duce *Alfonso Albukerk* occuparunt anno 1508. eamque castello munitissimo exstructo sub sua retinuerunt potestate, usque ad annum Christi 1622. quo ab Anglis castellum expugnatum, & Perlarum Regi ab his traditum est.

^w *Schach Mahomed* Arabum Regis filius in insula illa ^e *Ormuz* urbem, sedem regni, condidisse fertur seculo X. à nato C. Quum Lusitani occuparent insulam, regno isti præerat Rex *Seyfadin*, cui urbs illius insulæ permittebatur; sed eo defuncto Lusitani & urbe adeoque universa insula potiti sunt, demum tamen & ipsi, quod modo dictum, ab Anglis castello & insula ejecti sunt ^h.

H E K E L I I.

^g Ad Fretum *Sinus Persici* quippe jacentem.

^b Alias notandum, quod in Urbe *Ormuz* quotannis termè fit mira *Annonæ caritas*, & *Aquarum potu suavium*, quoniam ipsa Insula valde est sterilis, & propterea Triticum nequaquam potest mittere.

R E I S K I I.

^f De Persia hodierna hujusque provinciis permulta hic congeri possent, ex recentioribus *Thevenotii* & *Chardini* Gallicorum Equitum Itinerariis, sive ad Geographicas observationes, sive ad opera naturalia; sive ad statum civilem & literarium ea pertineant: Sed paucissima delibabo de ligni sylvarumque inopia, sed magna salis copia; Tribus vini generibus: ^g De *Ipahane* vel *Saphon* (ita Persici dicitur) amplissima urbe, sed muris terreis instructa, ideoque noctes & dies patulis; de certo errantium *Seytharum generi*, quod summam potestatem *fæminino sexu* (hoc Achinenibus etiam in ufer est) deferre soleat: ^h Unde ortam isti Amazonum fabellam conjiciunt, de *Ormuz* regno, clave sinus Persici, & hujus ultima occupatione. Adderem de lingua Persica, nisi superius id additum fuissest, ostensum-

que

^a *Candahar*. ^b *Kirman*. ^c *Gamron*. ^d *Bandar*. ^e *Ormutz*. ^f *Persica observata*.

^g *Ipahan*. ^h *Amazones adhuc superstites*.

que quam ea sermonem ad Germanicum nostrum accedat proximè. [* Respublica Persarum dum hæc scribimus in summo discrimine versatur. Hinc Russorum imperator provincias ad mare Caspium præcipuas subegit : illinc Turcæ urbes Tabris, Aman-dan, aliasque regni florentissimas civitates expugnaverunt. Tartarorum exercitus orientales provincias vastavere, ipsumque Re-

gem Persiæ folio dejectum in arctissima custodia detinent. Vix unus ex Regis filiis cum paucis fidelibus subditis intra montes vitam suam atque libertatem tueretur. alternis victores & vici spem omnes dubiam fovent. Cautius est ergo de hodiernis Persiæ limitibus silere, quam pro certis eos vendicare qui cras iidem non erunt.]

C A P. XVI.

De reliquis Veteris Asiae regionibus, quas nunc Turcarum Imperator obtinet, & speciatim de Albania, Iberia, Colchide & Armenia.

I.

QUOD reliquum est Asiæ, Turcicum Imperium totum obtinet. Regiones hic olim fuere, *Albania, Iberia, Colchis, Armenia, Cappadocia, Galatia, Pontus, & Bithynia, Asia Minor* sive proprie dicta, *Lycia, Pamphilia, Cilicia, Syria, Mesopotamia, Babylonica, & Arabia*. In insulis celebriores *Cypruss & Rhodus, Lesbos, Chios & Cos.*¹

II. a Al-

REISKI.

1 Turcicum Europæ Asiæque Imperium cur afferamus ex Lib. IV. constat, constatque hoc ipso ex loco. ex amplissimis provinciis & regnis, quæ Turci omnia occuparunt. ^a Origines gentis & nominis ex parte supra vidimus ad cap. II. §. 4. nunc videbimus quas ipsi ab Japheto Noachi filio sibi adsumant. Hunc enim Kessæus Arabs patrem Turcicæ gentis auctoremque facit : sed ab historia vera longius aberrat. Gens autem tota per suas familias divisa, nec nomine quidem Græcis Romanisque antiquis cognita suos regulos & principes tantum sequebatur, donec per militiam cui studebat, mercenariam regna Saraceno, Ægyptio, & tandem Asiatico arreperet. ^b Sic ergo una Turcorum Oguziorum familia sub ^c Ortho-

grale, Solimanni Shah, principis Mahannea filio, caput extulit, inque jugis Armeniæ confusu Aladdini, Sultani Asiatici, 400 tentoria locavit. Defuncto patre, cum stirps Selghicidarum Sultanorum deficeret, filius Orthogralis d Othman sive Ottoman minori Asiæ inhiavit, & capta Sebastia, fusoque Græcorum exercitu, Prusiam, urbem munitissimam expugnavit, Pontoque ac Bithynia subactis ibi sedem novo imperio montravit, A. 1320. primus Turcorum in Asia Sultanus. Ergo e Urhan Beg sive Orchanes in regno patrio successor factus sedem Prusie fixit A. 1326. templo Muhamedano, Schola & Xenodochio erectis. Domita minori Asia castrum Græciæ Jennam sive Jameniu-cum & Callipolin duce f Solimanno filio subegit A. 1356. g Morad denique hujus frater

Bbbb 2

^a Gentis Turcicæ origines. ^b Fortuna successus. ^c Orthograles. d Othman. e Otchan. f Solemann. g Morad.

Albania.

II. ^a *Albania* nunc ^b *Georgiae* pars Orientalis, inter Iberiam & mare Caspium sita, ab *Albano* flumine nomen habere videtur. Fluviorum nobilissimus est ^c *Cyrus*, Caspium mare aluentis. Urbes insigniores *Chabala* sive *Cabalaca*, *Albana* & *Geta*.

IBERIA.

Iberia.

III. ^d *Iberia* nunc pars *Georgiae Occidentalis*, inter Albaniam & Colchidem sita, gentis *Iberorum* ^e clarissimum solum, urbes celebres habuit *Artanissam* & *Armacticam*, sive *Harmastin*.

COL-

ter sive *Amurathes*, cum patri successerat, remoniis eadem cum Græca est. Suum tamen habent Metropolitam, cui XVIII. parent Episcopi, quique in Monasterio S. Catharinæ in monte Sinai habitat. Georgianos sibi suoque Imperio subjecit hoc nostro seculo Perfarum Rex.

^f *Cyrus* fluvius hodiè vulgo *Kur*, ab ^g *Araxe*, qui hodie *Aras*, receptus, in mare devolvitur Caspium, Regio, quam alluit antequam mare subit, hodie vocatur ^h *Mokan*. Præter illas urbes ad Albaniam hanc alii referunt ⁱ *Schamachiam* & ^k *Derbend*, quæ olim i *Alexandria*, ad portas jacens ^l *Caucasias*, quas alii *Caspias* vocant. *Olearius* duas illas urbes Mediæ attribuit. Cæterum in Georgianorum finibus quoque memoratur ^m *Tiflis* urbs. ⁿ *Bascapan* Georgianorum principis perhibetur esse sedes. Porro in Georgiæ finibus *Haitonus* provinciam collocat ^o *Hansem*, in circuitu trium dierum iter continentem, densissimis tenebris circumseptam, ab incolis habitatam, qui tamen ex iis locis nunquam valeant egredi.

^d ^o *Iberia* undique montibus septa clauditur à *Septentrione* Sarmatiâ Asiaticâ; ab *Occlusu* Iberiâ; à *Meridie* Armenia.

^a ^b *Albania* a terminatur à *Septentrione* Sarmatiâ Asiaticâ, ab *Occlusu* Iberiâ; ab *Ortu* Caspio mari, à *Meridie* Armenia.

^c ^b *Georgiani*, quorum regio hodiè vulgo ^e *Gurtzistan* vocatur, incolunt terras inter mare Caspium, Sarmatiam, Mengreliam, Armeniam Majorem, & Medium. Putant vulgo nomen à ^s *Georio*, quem patronum agnoscunt, & cujus imaginem in vexillis gerunt, fortitos; sed quoniam Georgianorum in his partibus à *Mela* ^b quoque & *Plinio* ^c fit mentio, ea opinio deprehenditur falsa. Religio eorum in fundamentis & ce-

^m A colore Populorum, qui albo crine nascuntur, sic dicta.

^b Lib.

^a *Albania*. ^b *Georgiani*. ^c *Gurtzistan*. ^d *Cyrus* seu *Kur* fl. ^e *Araxes* seu *Aras* fl. ^f *Mokan*. ^g *Schamachia*. ^h *Derbend*. ⁱ *Alexandria*. ^k *Portæ Caucasias*. ^l *Tiflis*. ⁿ *Bascapan*. ^o *Hansem*. ^p *Iberia*.

C O L C H I S.

IV. In ^a Colchide, quæ nunc Mengrelia dicitur, inter Iberiam & Pontum Euxinum sita, populi fuere Ealæ & Mantali, unde regioni nunc nomen. Fluvii celebres, ^b Phasis, ^c Cygneus. Montes ^d Caucasus & Corax. Urbium clarissimæ ^e Phasis & ^f Dioscurias, quæ postea Sebastopolis.

A R.

^b Lib. II. c. i. p. 1890. lin. 10. seq.
^c Lib. IV. c. XII. p. 59. lin. 32. ut &
 Solino in Polyb. c. XXV. p. 49. lin. 50.
 seq.
^d Seu Iberia.

piscopo Trapezuntino fuit, postea metropolis regionis facta. Antiquissimis auctoribus celebris est propter navigationem Jasonis aureumque vellus; Antiquis istis extrema navigationis meta. Quapropter Phasin usque navigat, proverbio apud Græcos dicitur g.

^a ^k Colchis aureo vellere e clara, habet à Septentrione Sarmatiam Asiaticam; ab Occidente Pontum Euxinum: à Meridie Armeniam, ab Ortu Iberiam^f.
^b Phasis fl. hodiè Fasso dictus, ex Mochicis vel Caucasus montibus oritur, sæpe stagnans tardissimo curfu in Pontum influit Euxinum. Juxta eum ^c Tragelaphus animal duntaxat nasci fertur, ad eundem fl. etiam ^d Phasis est insula parva, ex qua Pavo primum, teste Isidoro, exportatus est, qui propterea Phasianus nominatus est.
^e Ad ^e Cygneum fl. qui Ptolemæo est Cyaneus, ex montibus Coraxicis in Phasin influens, erat & Cygnus op.

^f Caucasus, hodie vulgo Cucas & Co-

chias, est mons Asiae notissimus, inter ma-

re Caspium & Euxinum pontum altissimus, perpetuis nivibus rigens; in quo ^g Prometheus vinctum, aquilæ jecur rostro depa-

sciente, fabulantur. Tanta ejus montis fer-

tur altitude, ut ad tertiam noctis partem

vertices illius adhuc radiis solis illustren-

tur.

^h Ad ^h Coracem montem fluvius est Ca-

rax, & populi Caraxi, quorum urbs Dio-

scurias.

ⁱ i Phasis urbs, hodie Fasso & Phazzeth.

ad Phasidis fl. ostia, inter Absarum, quæ

& Abysyrtus, extremam Cappadociæ urbem,

& Dioscuriadem polita, olim sub Archie-

a. Colchis. b Phasis fl. c Tragelaphus. d Phasis inf. e Cygneus fl. f Caucasus mons.

g. Prometheus. h Corax m. & fl. i Phasis urbs. k Dioscurias.

l. Mithridates. m D. Bartholomæus.

H E K E L I.

^e Jason deportato.

^f Hanc Regionem venenorum feracissi-
 mam esse ex multis constat Geographis.
 Quæ res videtur locum fecisse fabulæ,
 Bbbb/3ell/1 1577 quam

ARMENIA MAJOR.

Armenia
Majoris
fines.

Euphratis &
Tigris
fontes.
Gordyæus
m.
Pariedrus m.

V. ^a Armenia universa dividitur Euphrate amne in Majorem & Minorem: Major est, quæ nunc in tres partes divisa Turcomannia, Popul & Curdi appellatur: à Septentrione Moschicis montibus separatur à Colchide & Iberia, Cyroque amne ab Albania; ab Oriente Caspium mare habet & Caspium montem; à Meridie, montem Taurum, quo à Mesopotamia, & Niphatem, quo ab Assyria discernitur; ab Occidente Euphrate amne à Minori Armenia disternatur. Medium dividit Antitaurus mons. Fontes heic amnium toto Oriente nobilissimum. ^b Euphratis ac ^c Tigris; montes ^d Gordyæus & ^e Pariedrus. Regiones sunt Cotacene, Bocche, Tosarene, Totene, Colthene, Soducene, Syracene, Sacasene, Basiliſſene, Hobordene, Arsea, Acilisene, Aſtaunites, Sophene, Anzitene, Thospites, Corinea, Gordiene & Cortæa. Populi Mardi, Gordyæi. Urbium notissimæ, Armauria, ^f Artaxata, ^g Thospia, & Artemita, & ^h Tigranocerta.

quam de Medea beneficiis comminiscuntur Poëta.

^g Vid. Erasmi Chil. II. Cent. IV. Adag. XLIX. p. 393. Col. a.

^h Amphio & Telchio.

ⁱ Lib. VI. c. V. p. 83. lin. 25. seq.

BUNONIS.

^u ^a Armenia Major, ab Ortu habens etiam Medium, nomen habere dicitur ab Armeno, seu Armenia Japonis comite.

^v ^b De his fluminibus eorumque fontibus agitur hujus lib. cap. XXIII.

^o In ^b Gordyæo monte ^k arcum, in qua Noah servatus, resedisse tradunt. Ad annum Christi 640. ejus ibidem exsisterunt reliquiae, quas Elmacino Arabe teste, Heraclius Imperator suis oculis lustravit, quum Persas in Armenia vicisset. Et Omar, qui Caliphatum adeptus est, anno Christi 643. reliquias has de monte translatas, pro tabulato templi à sece exstructi adhibuit, quod tradit Benjamin Tudelenſis. Hodie vulgo nigel-

lum montis apicem, inveteratâ nive vestitum, pro putrefcente arcæ ligno habent.

^π Ex ^c Pariedro monte præalto Euphrates & Araxes oriuntur.

^e ^d Artaxata seu Artaxia urbs munita olim ad Araxim auctoribus ponitur; eo fuit situ, quo hodie Exechia sive Eschia urbs.

^σ ^e Thospia ad Thospitem lacum & Tigrudem erat fl.

^f ^τ Artemidita, seu Artemitta, in tabula recentiori est Armening intra ingentem lacum jacens, cuius incolæ omnes perhibentur esse Christiani.

^v ^g Tigranocerta, Tigranopolis & Tigranopetra ad Nicephorium fl. apud montem Massum olim sita, à Tigrane Rege appellata, & à Lucullo capta, Jovio ea putatur, quæ hodie dicitur Sulthania, quam Sultan Mahomed Chodabende ex ruderibus Tigranocertæ condidisse perhibetur. Romani Armeniam Mithridati, post cæsas copias apud Gabyram civitatem, ademptam ad se translulerunt.

^a Armenia Major. ^b Gordyæus m. ^c Pariedrus m. ^d Artaxata. ^e Thospia. ^f Artemidita. ^g Tigranocerta.

ARMENIA MINOR.

VI. Armenia Minor, quæ nunc *Pegian* & *Bozoch*, clauditur ab *Ortu Euphrate* amne, à *Meridie Amone* monte, ab *Ocasu* & *Septentrione* monte *Scordisco*. Mediam itidem secat *Antitaurus*. Regiones in ea, *Orbalissine*, *Ætulane*, *Ærethica*, *Horsene*, *Orbisene*. Item præfecturæ, ^{Armenia Minoris termini.} *Cataonia*, *Morimene*, *Laviana*, *Aravene*, Fluvius inclitus ^{Regiones:} *Melas*, qui *Euphrati* jungitur. Urbium principes, *Satala*, ^a *Nicopolis*, ^a *Melitene*, ^b *Comana*.

C A P.

tulerunt. Vi^ctus est ibidem à Pompejo prælio nocturno, direptis castris, & quadriginta millibus cæsis. Cæterum sunt Armeni mercatores & negotiatores egregii, mercaturam facientes per multas terras, in Poloniam Prussiamque merces suas adveniunt. Plus ipsis quam alicui ulti Christianæ nationi indulgetur; quoniam habent privilegium peculiare manu Mahomedis scriptum, in Armenia educati, multisque beneficiis affecti.

^f *Cataonia* ^l supra *Ciliciam* est, confinis Cappadociæ, saltuosa regio, ejus partem juxta Cappadociam incoluere ^b *Leuco-Syri* ^m.

^x ^c *Melas* fl. ex *Argæo* monte apud urbem *Cæsaream* in Cappadocia ortus, longoque tractu per Armeniam Minorem decurrens, demum cum *Euphrate* conjungitur. Idem nomen multis fluminibus aliis tribuitur.

^d *Satala* urbs utroque numero legitur, à Nicopoli in Cæsiā versus *Trapezuntēm* jacet.

^e ^e *Nicopolis* ⁿ à Pompejo, Dione teste, condita, inter *Satala* & *Arabisum* ad Austrum jacens, hodie *Gianich*, aliisque *Chiorme* esse creditur.

^g ^f *Melitene* seu *Melita* Armeniæ Minoris caput, à Samofatis 90. mill. pass. in Septentrionem ad *Euphratem* sita, hodie *Malatia* dicitur.

^g ^g *Comana* in confinio Cappadociæ, Ciliciæ & Armenia quod jaceret, *Comana*

Cappadocia, ad differentiam *Comana Ponitæ* appellata est.

HEKELII.

^k *A Gordyo*, *Triptolemi* Filio, sic dicitur.

^l Et *Catonia*.

^m Communiter alias dicuntur *Incolæ Cataones*.

ⁿ Cujus Cives *Nicopolite* dicti.

REISKII.

ⁱ ^h *Albania* huic Asiaticæ nomen vetus Ptolemæo cognitum vel ab urbe *Albano* vel fluvio cognominé adhæsit: *Georgia* recentius à Georgis, quos Pomp. *Mela* & Plinius commemorant: *Mela* præsertim Lib. I. c. i. & Lib. II. c. i. *Vagi Nomades pecorum pabula sequuntur*: ⁱ *Colunt Georgi exercentes agros*. Inducor itaque, ut ex vocabulo Greco γεωργοι, i. e. agricultos dictos conjiciam. Hodie vero Georgia sive Gorgistan regiones quatuor, nempe, *Mengrelia*, *Gurgistanam*, *Zuiriam*, & *Cirdasiām*, gentesque in illis varias complectitur: quarum aliae suis *Principibus*, aliae autem *Sosa Persico Sultanique Turcio*, aliae cum duabus urbibus *Tiflis* & *Gori* subsunt. Tanta ibi barbaries, & tanta Christianæ Religionis ignorantia ingravescit, ut *Princeps Tiflensis* ultimus Muhametismum suscepit. *Mengrelia* sive *Abassia* quoque in tres minores provincias dividitur, nempe *Imeretem*, *Dadianam*, & *Gurielem*, quibus singulis sui

^a *Cataonia*. ^b *Leuco-Syri*. ^c *Melas* fl. ^d *Satala*. ^e *Nicopolis*. ^f *Melitene*. ^g *Comana*. ^h *Albania*. ⁱ *Georgia*.

sui præsunt Principes, horumque unus urbem Juri cum Sultano Turcico divisam posidet: omnes hec incolæ tum religionis & rerum omnium ignorantia laborant, ^a Colchis vetus longe cultior fuit כְּסַלְכִּילָה sive Chasluchorum ex Ægypto soboles, lingua, sacris & statu Politico Ægyptiis affines Bochart. Lib. IV. c. 31. De Caucajo, quem noctu colluhari volunt, fabula priscis novisque Auctoriibus nota fuit. ^b Armenia Turcomanniam aut secundam imperio Turcico Asiae partem vel majorem provinciam præbet. Hæc Syris primum infessa & Arabicis coloniis nomen ab regione חַרְמִינִי habet tanquam חַרְמִינִי Har Mini sive montana Myriadis appelles: ^c Nam Græci Minin vocant Μυριάδα. Vetus illa regio suis domi natis regibus subiecta imperio Romano denique accessit, & Diœcesi Ponticæ

annumerata in primam atque secundam dividitur: Hodierna partim Sofo Persico, partim Sultanico subest: Huic duæ urbes præcipue, ^d Tocxat sive Tocatum sede Archiepiscopi, templis Christianis duodecim & vino generoso, quod ibi nascitur, clara: Altera ^e Erzeron ad fines condita, imperique Turcici clavis, Sofo autem Persico parent Eriyan sive Irvan A. 1637. à Schan Sofo Turcis 22000. qui deditonem abnuerant, necatis: ^f Nackifian urbs universi orbis antiquissima ex communi orientalium opinione: ^g Zulfa, à qua suburbium Ispahanæ proximum & cognomine huic ortum est. De religione hujusque per Armeniam statu vid. Clem. Galanus in libro singulari, Alex. Ross. de religionib. & Disputatio B. Gerhardi publica.

^a Colchis. ^b Armenia. ^c Unde dicatur. ^d Tocxat. ^e Erzeron. ^f Nackifan. ^g Zulfa.

C A P. XVII.

Cappadocia, Galatia, Pontus & Bithynia.

I.

Natolia.

CÆterum sinus ille terrarum, qui est inter Ponticum & Cyprium maria, Natolia nunc dicitur, ab una provinciarum ^a Anadole. Hic olim regiones, Cappadocia, Galatia, Pa-phlagonia, Pontus & Bithynia, Asia Minor, Lycia, Pamphylia & Cilicia. ⁱ

C A P.

BUNONIS.

^a Anadole seu Natolia, nomen habet à situ, & ita Turcis vocatur, quod in ortum vergit.

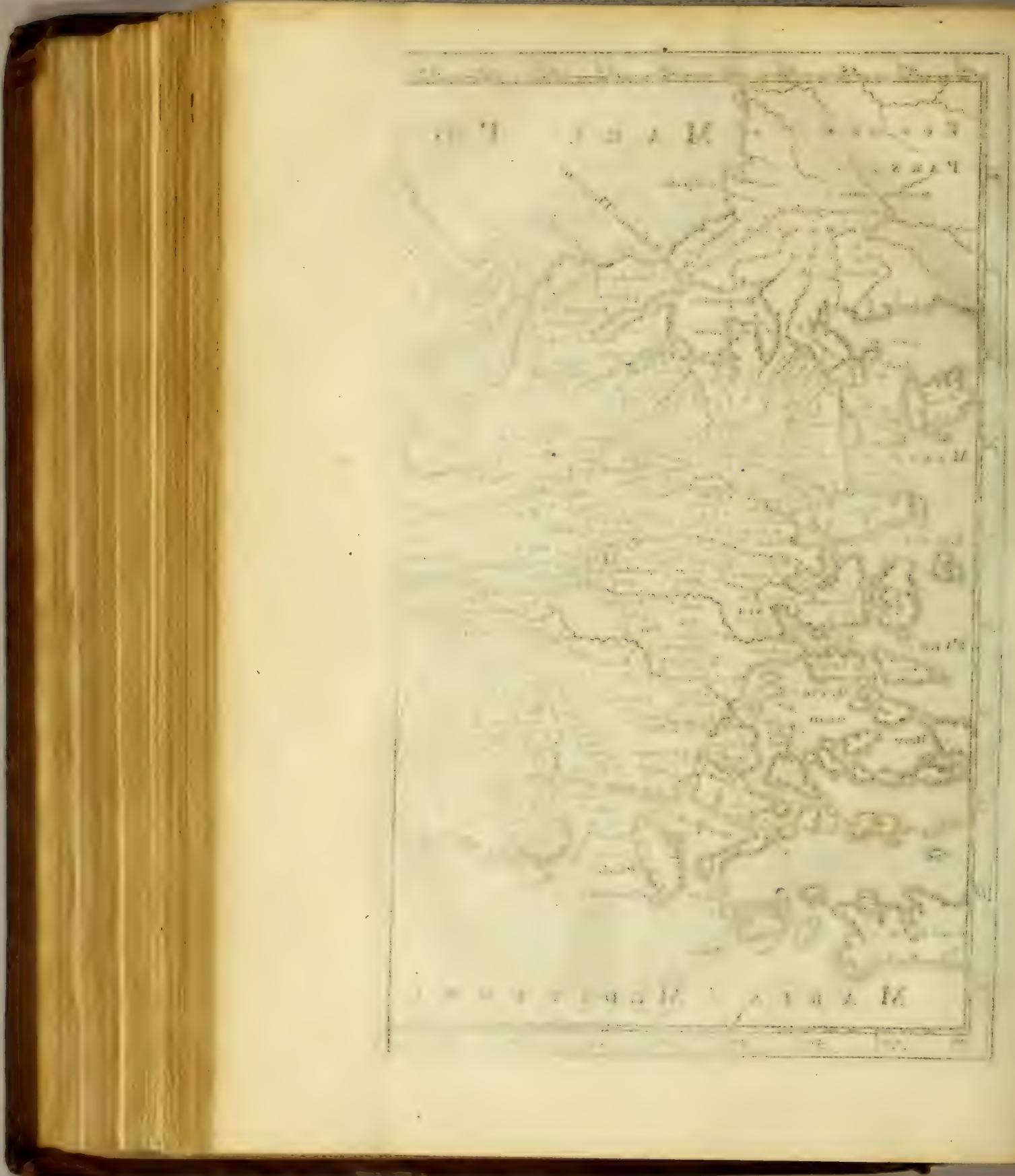
R E I S K I I.

ⁱ ^a Prima imperii Turcici Asiatici provincia hæc est, nempe Natolia, Græce Ναττολία ex ævo medio per aphæresin dicta, quasi ἀνατολία ἐκ τῆς ἀνατολῆς, i. e. ab ortu, quem versus Græcia ac mari objacet

mediterraneo; Ut prorsus congruat usitato Italorum vocabulo Levante, i. e. oriens, quo terras Asiaticas & mari vicinas insulas significant. Natolia enim ex usu apud Græcos recepto veteri atque hodierno Turcico aut totam minorem Asiam, aut hujus partem unamque provinciam notat. ^b Cappadocia ergo primas colonias Thogarmæ, filio Gomeri ultimo, ex Japheteis nepotibus uni: Sed Cappadociæ suas Cilicia debebit, si rationes Bocharti ab equis, mulis, afinis &

^a Natolia. ^b Cappadocia.

CAPPADOCIA.

II. ^g Cappadocia, quæ nunc quatuor complectitur regiones, ^{Cappadociae fines.}
Genech, Suvas, Anadole, & Amasiam, ab *Ortu* habet Armenia Minorem, à Meridie Ciliciam, ab Occasu Pamphyliam & Galatiam, à Septemtrione Pontum Euxinum. Fluvii nobiles, *Iris* & *Thermelon*. Regiones: *Lycaonia, Themiscyrene, Zelitica, Carmanene, Gargarausene, Gargauritis, Antiochene, Tyanis*, ^h Gens *Heniochorum* magna, ac multis nominibus distincta. Urbes claræ, *Comana Pontica cognomine, Neocæsarea, Sebastia, Diocæsarea, Maza;* quæ

&
 Iris fl.
 Thermelon fl.
 Regiones.
 Heniochorum gens.
 Urbs.

& mancipiis petitæ accuratius expendantur. ^a *Galatia & Gallo-Gracia* quin ad Gallos huc expeditione bellica progreffos originem reducat, nullum est dubium: illa sub Theodosio Imp. in primam atque secundam divisa legitur. ^b *An Pontus* ab voce Phœnicia נָבָטָן *Bosno*, i. e. *nucibus & avelianis*, quas procreavit, optimis derivetur, hoc fortasse quidquam dubii habet: ^c Itemque an *Bithynia* ex vocabulo Punico בִּתְיָנָה tanquam regio interior appellationem suscepit: Hæc utraque Bocharti opinio est, quam multis observationibus illustrat. Plures provinciæ nos ad se se avocant: Hæc quippe septem tabulis Geographicis mutato inferuntur nomini, sed numero, quem Græci adhibent, invariato. Confer Statum Imp. Ottomannici præsentem à Domino Ricart editum.

BUNONIS.

^d *Cappadocia* a ab amne appellationem nacta est ^e.

^f *Iris* magnus fluvius, ex Argæo monte ortus; per Amasiam urbem in Pontum Cappadocium influit, hodie vulgo *l'Irio*, & intus *Caalmach* nominatur.

^g *Thermelon* seu *Thermodoon* inter Themiscyram ad Occasum, & Polemonium ad Ortum in Euxinum mare labitur ^h. Est quoque ejusdem nominis fluvius in Scythia Europæ; itemque in Thracia aliis.

ⁱ *Heniochorum* gens ultra Pysiten flumen, qui est in ora Trapezuntia; ponuntur, & ad Coracem extenduntur montem.

^j *Comana*, ad differentiam Comanæ alterius in Armenia & finibus Cappadociae, Pontica cognominata; ad Irim fl. posita, vulgo *Com*, incolis *Tabachzan* appellatur.

^k *i* *Neo-Cæsarea* ad Lycum erat flumen, qui Neo-Cæsaream præterlapsum in Irim influit: nonnullis putatur esse ea urbs, quæ hodie *Iocato* dicitur: Verum ad Lycum est opidum *Niesara*, quod antiquum nomen ex parte videtur referre; *Georgii Neo Cæsariensis* patria est, qui ob doctrinæ excellitiam τρισμένης cognominatus.

^l ^m *Sebastia*, quæ & *Sebaste*, vulgo *Sauflia* ad Argæum montem posita.

ⁿ *Dio-Cæsarea*, hodie *Tisaria*, urbs Cappadociae mediterranea est.

^o *Cæsarea*, prius *Maza* & *Mazatha* dicta, Cappadocibus urbium mater habita; nunc *Tisaria* & *Gaijar*, ad Melam fl. & Argæi montis radices jacens, Episcopum olim habuit *Basilium Magnum*. *Cæsariensis* quoque fuit ^p *Pausanias*, cuius extant libri decem descriptionis Græcæ Antiquæ & florentis, quibus situm urbium ac locorum, & antiquitates Græcanicas, & quicquid penè memorabile habuit Græcia, magno Philologicæ & historiæ studiosorum bono complexus fuit. Verum, quod in

CCCC decla-

^a Galatia. ^b Pontus. ^c Bithynia. ^d Cappadocia. ^e Iris fl. ^f Thermelon fl. ^g Heniochi.

^h Comana Pontica. ⁱ Neo-Cæsarea. ^j Sebastia. ^k Dio-Cæsarea. ^l m Cæsarea. ^o Cæsarea. ^p Mazacha, n Pausanias patria.

GALATIA.

Galatia
seu Gallo-
Græcia
termini.

III. *Galatia*, cujus nunc partes *Roni* & *Chiancare*, dicta est hæc regio à *Gallis*, ex Italia post incensam Romam huc transgressis; eadem *Gallo-Græcia* & *Græco-Gallia*, quia Gallis Græca gens mixta incoluit. Antea *Plymæ* tenuere & *Paphlagonæ*. *Paphlagoniæ* nomen manst in parte *Galatiæ*. Includitur autem *Galatia*

declamando, Cappadocum more, corripiendas syllabas produceret, producendas corriperet, coquo propterea comparabatur, cibos bonos male condienti d.

^a ^b *Iconium*, hodie *Cogni*, seu *Gogni*, Lycaoniæ caput est; ejusdem regionis opida sunt ^b *Derbe* & *Lystra*, quorum mentio fit in Actis Apost. c. 14. Magnam multitudinem cum Judeorum, tum gentilium Iconii ad Christianam fidem perduxit Paulus Apostolus, & *Lystris* claudum sanavit.

^c ^d *Laranda*, Lycaoniæ quoque urbs Tauromonti vicina, nomen antiquum hodie retinet.

^e ^f *Tyana*, adhuc *Tiana* seu *Tiagna*, urbs inter Sasiens & Faustinopolin posita, patria est *Apollonii Tyanae* Philosophi, qui discendi causa plurimas regiones peragravit: ejus vitam Philostratus lib. 8. descripsit.

^g ^h *Trapezus*, Sinopensium colonia, Europæis *Trabsonda*, & *Trebisonda*, est urbs Cappadociæ præcipua ac maritima, ad mare Ponticum sita, quo loco ora maritima in Boream versus Colchos incipit flecti: monte non parvo cingitur urbs illa & Satrapæ Turcarum sedes est, in quorum potestatem venit sub Mahumede II. Hic enim Constantinopoli captâ *Trapezuntinum* quoque imperium subegit, & *Davidem*, ex Comnenorum familia postremum Constantinopolin traduxit, eumque cum universa familia interfecit, anno C. 1460. *Bzorius* vero calamitatem illam ad annum 1461. refert. Fuerat aliquando sedes Imperii Trapezantis, ex distractu Constantinopolitano, nati.

^o ^f *Amasia* ad *Irim* fl. est hodie Satrapæ Turcarum sedes f. Hanc suam patriam Strabo multis descripti g. Præterea Cappadociæ opidum clarum est ^e *Nazianzum*, Cæsareæ finitimum, aqua in Occasum reddit, patria D. *Gregorii Nazianzeni*, qui ob eximiam rerum Theologicarum notitiam, *Theologus cognominatus* est b. *Nissa*, *Nysa* seu ^h *Nysa*; hodie *Nis*, in Armeniæ & Cappadociæ confinio est, D. *Gregorii Nysensis*, qui D. Basili frater fuit, patria i. Cæterum Cappadociam Strabo k in duas Satrapias à Persis divisam tradit, eam quippe, quæ *Magna* dicitur & *Cappadocia ad Taurum*, & alteram, quæ *Pontica* vocatur & *Pontus*: quam Arias Montanus ex Onkelo docet esse Hebræorum *Caphthorim*. Porro Cappadocia à veteribus tribuitur *Amazonibus*, quarum Regina fuit *Penthesilea*. Ipsa-hæc regio equorum altrix est, hinc Dionysio Afro Cappadoces sunt δυναμες πτωσιν των γυναικων Rerum. Strabo testatur Cappadoces sacerdotalem dignitatem habuisse proximam dignitatem regiæ: mendaces prohibent à scriptoribus & fraudulentibus; sicuti quoque *Cilices* & *Cretenses*; unde tandem proverbium natum: τρία οὐκτηνά κάκια l. De eorum ingenio, & natura hoc quoque mirum, quod, quum liberi essent, libertatem à Romanis sint deprecati, afferentes; se malle vivere sub Regibus, quam diutius ferre libertatem.

HEKELI.

^a *Jacobo Castaldo* hodiè *Almasia*; aliis vero *Leucosyria* appellata.

^b Cæte-

^a *Iconium*. ^b *Derbe* seu *Lystra*. ^c *Laranda*. ^d *Tyana*. ^e *Trapezus*. ^f *Armasia*.
^g *Nazianzum*. ^h *Nysa* seu *Amazonum* regio.

Galatia à Septemtrione Pontico mari, ab Ortu Cappadocia, à Meridie Pamphylia, ab Occasu Asia Minori & Ponto Bithyniaeque. Regiones versus Septemtrionem Paphlagonia, in qua ^π Heneti populi, unde Veneti in Italia: versus Meridiem, Isauria; ubi urbs Isauria; & Pisidiæ pars: Cujus altera pars in Pamphylia memorabitur. Populi Chalybes, Træmi, Proserliniæ, Byceni, Orondici: & Gallorum nationes, Tectosagæ, quorum caput ^τ Ancyra urbs; Tolistobogii, Voturi & Ambiani. Urbes inclytæ, ^υ Teuthrania, ^Φ Sinope, Mithridatis & cunis & sepulchro nobilitata, ^χ Amisus Therma, ^ψ Pessinūs, quæ Dindymene & Cybele antè dicta. Montes sunt, ^ω Olgasis, ^α Dindymus, & qui Celænorum tumulus.

Heneti.
Isauria.
Pisidia.
Populi.
Galatia.
Ancyra.
Teuthrania.
Sinope.
Amisus.
Therma.
Pessinūs.
Olgasis.
Dindymus.

PON-

^β Cæterum hæc Regio Frugibus omnibus ac vino abundat atque Argento, Ære, Ferro, Alumine, Christallo, Jaspide, Onichite lapide, & Alabastro ignobili dives, alitque Equos innumeros. Sunt autem, qui dicunt, Regionem ipsam asperam esse, & rerum ad viëtum necessariarum maximè indigentem, & Gentes olim fuisse malis moribus affectas.

^c Meminit hujus Fluvii Curtius Lib. VI. c. V. §. 24. & Justinus Lib. II. c. IV. §. 2.

^d Vid. Quenstedtius loc. persæpe cit. pag. 457. seq.

^e Qui Belerbejus vocatur & Amasia, & Cappadocia.

^f L X. millium Ducatorum vel (magis Latine) Aureorum proventus ejus censetur.

^g Lib. XII. Geograph. p. 205. Tom. II.

^h Vid. ex Sixti Senensis Lib. IV. Biblioth. Dialogus de Patriis Viror. illuſtr. Quenstedtii mei p. 459. seq.

ⁱ Conf. Quenstedtius loc. cit. p. 461.

^k Loc. jam cit. p. 160. seq.

^l Leg. Erasmi Chil. III. Cent. VI. Adag. LXXXII. p. 626. col. a.

B U N O N I S.
^π ^a Heneti Paphlagoniæ oram maritimam incoluere. ^{[*} Rectius dixisset Cluverius Henetos a Venetis Italæ incolis prognatos. Veneti enim origine Galli in Aremorica pri-

mum habitarunt, ubi urbs Vannes priscum nomen servat; cum Senonibus aliisque Gallis in Galliam Cisalpinam progressi, cum iisdem Gallis ex Italia in Asiam colonias deduxerunt; nomenque patrium servavere quemadmodum Tectosagæ.

^β ^b Isauria Pisidiæ finitima est.

^c ^e Isaura urbs, Ammiano teste, ^a Claudiopolis, [&] in lib. Concil. Isauropolis dicta est.

^τ ^e Ancyra, hodie Anguri & Angara, urbs Galatiæ primaria est, edito loco sita; Concilio Ancyrano clara: Præfecti regii hotie sedes est.

^υ ^f Teuthrania apud Carambin promontorium est ad ortum: Moletio Tripoli; ac aliis Tribicelli hodiè indigitatur.

^Φ ^g Sinope Diogenis Cynici ^m patria, olim Mithridatis regia, ad litus maris jacet Pontici.

^χ ^h Amisus in Chalybum regione urbs est primaria.

^ψ ⁱ Pessinunte colebatur Cybele, cuius simulacrum ibidem habebant augustum: unde ista appellatur Pessinunti ^{*}. Paphlagoniæ urbs quoque est ^k Amastris ad Pontum sita, quam nonnulli etiam dictam volunt Sesamum.

^ω ^l Olgasis, Ptolemæo Olyssa, mons est, aditu difficili, cuius partem Strabo ⁿ appellat Sandaracurgium, ob assiduam metallorum effusionem concavam. Parthenius fluvius ex illo oritur monte.

^α ^m Dindymus vel Dindyma, mons Deum matri

CCCC 2

^a Heneti. ^b Isauria. ^c Isaura. ^d Claudiopolis, seu Isauropolis. ^e Aancyra. ^f Thuthrania.

^g Sinope. ^h Amisus. ⁱ Pessinūs. ^k Amastris. ^l Olgasis ^m. ⁿ Dindymus ^m.

PONTVS ET BITHYNIA.

Ponti &
Bithynia
fines.

Orminius
in Ejus
Fluvii.
Regiones,
Populi &
Urbes.

IV. Quæ antè duæ erant regiones, *Pontus* ad Ortum Solis, *Bithynia* ad Occasum; postea sub una provincia censæ sunt. Terminatur provincia à *Septentrione* mari Pontico, ab *Ortu Galatia*, à *Meridie Asia Minoris*, ab *Occasu Propontide*. Mons clarus est β *Orminius*; Flumina, γ *Parthenius*, δ *Hippias*, ϵ *Sangarius*, ζ *Ascanius*. Regiones, *Bogdomanis*, *Timonitis*. Populi, *Chalcedonii*; η *Mariandyni*; Caucones, *Zygiani*. Urbes insignes, ν *Chalcedon*, quæ nunc *Scutari*, Constantinopoli adversa; ι *Nicomedia*, κ *Apamea*, λ *Heraclea*, μ *Ni-*

matri sacer ἔπει τῶν διδύμων, id est, gemellis, (gemina enim illic exstabant ubera, seu juga) nomen invenit. *Cybele*, illa Deum mater, ab eo *Dindymene* dicta est. Ex eodem monte α *Sangarius* oritur fluvius. Cæterum β *Halys* fl. Cappadociam à Paphlagonia ferè distinguit, in Euxinum mare haud longe ab Amiso se exonerans.

H E K E L · I.

η Unde & Ovidio de Ponto dictus *Sinopeus*.
 $\ast$ Heic *Gordius Nodus* ab *Alexandro* rescipli esse creditur.

η Lib. XII. Geog. p. 205. Tom. II.
B U N O N I S.

β ϵ *Orminius* seu *Horminius* o mons hodie Turcis appellatur. *Armendag* p.

γ δ *Parthenium* fluvium, qui hodie *Parzeni*, aliis *Dolap*, *Olgasis* edit mons, eumque in Pontum Euxinum inter *Tium* & *Amastris* urbes mittit. Est quoque *Parthenius* fl. in Arcadia; ac item aliis in Samo ins. à quo illa *Parthenia* dicta est.

δ ϵ *Hippias*, aliis *Hippius* fl. ex *Ormino* seu *Hormino* monte oriens, inter *Sangarium* & *Lycum* fl. in eundem exit Pontum.

ϵ f *Sangarius*, hodie *Sangari* seu *Sacari*, ex *Dyndimis* montibus ad *Sangiam* vicum profluens, per *Bithyniam* inter *Calpam* ad *Occasum*, & *Hippiam* ad *Ortum* in *Pontum* decurrit. g *Gallus* fluvius in eundem influit.

a *Sangarius* fl. b *Hylas* fl. c *Orminius* mons. d *Parthenius* fl. e *Hippias*. f *Sangarius*.
 g *Gallus* fl. h *Ascanius* fl. i *Mariandini*. k *Chalcedon*. l *Nicomedia*.
 m *Apamea* seu *Myrlea*. n *Heraclea*.

ζ h *Ascanius* fl. per *Ascaniam* paludem in sinum labitur *Astacenum*.

η i *Mariandyni* oram *Euxini* maris ad *Heracleam* accoluerunt. In horum regione *Hercules* Cerberum canem tricipitem virus evomenterem, quo terræ illæ infectæ, occidisse Poëtis fertur. *Mariandynos* ferunt lugubria solitos concinere, unde *Mariandynus tibicen*, da Poëta minus compto, in proverbio est.

θ k *Chalcedon* antiqua urbs, 148. annis post Romanam condita: *Synodus Oecumenica quarta* q. A. 451. illuc habita, eam urbem nobilitavit r. [$\ast$ Errat Cluverius. *Calchedon* non est hodie *Scutari*, sed viculus 800. circiter domibus conflans, cui nomen est *Cadiaci* id est *judicis* *vicus*, idque apud Turcas. Græci enim nomen vetus usurpant. Sic monet Josephus Python de Tournefort testis omni exceptione major.]

l l *Nicomedia* vulgo *Comidia*, & Turcis *Nicor*, ad *Propontidem* sita, & *Constantini Magni Baptismo* celebrata, hodie ferme deserta jacet.

μ m *Apamea* vulgo *Apami*, ad *Propontidem* jacens; prius *Myrlea* dicta, quo nomine hodienum à Turcis appellatur.

λ n *Heraclea Mariandynorum* urbs, ab *Hercule*, *Mela* teste, condita, in maris *Euxini* liture posita, eo putatur fuisse loco, quo hodie *Penderachi* t.

p a *Ni-*

^a Nicæa, ^b Prusias quæ nunc Bursia, & ^c Libyssa Annibal is interitu ac sepulchro nota.

^a Nicæa, ad Ascaniam paludem sita, Strabone teste, Antigonia etiam dicta est, hodie Ichnic, Nichor, Nicæa, nominis celebritatem habet à Concilio Oecumenico primo, quod contra Arrium anno 325. ibidem habitum est cogente Constantino M. v Phision comicus, Socratis æqualis, immoderato risu illic repente expirasse traditur. [* Benè. Hic verè habita sunt duo concilia generalia, nempe I. & II. Nicææ, quod, inter Oecumenica, VII. fuit anno 781. Neutrūm in Nicæa Pedemontana, ut somniavit vigil Hekelius. Vide suprà notam a p. 296. Nicæa Bithyniæ nunc Iznit, ut Grelot in Itinerario suo docet.]

^b Prusias seu Prusa ad Olympi montis radices est, à Prusa rege condita, qui filium habuit dentium vice continui ossis soliditate armatum; Regum in Bithynia sedes. Hic Asclepiades medicus floruit, qui senex scalis lapsus interiit. Prusiae natus Dion, ob eloquentiam Chrysostomus cognominatus, cuius inter cæteras exstat oratio de illo à Græcis numquam capto. Erat &

alia in Bithynia urbs Prusias ad Ascanii fluminis ostium: itemque alia mediterranea ad Hippiam fl.

^c Libyssa in mediterraneis est à dextro Ascanii latere paullum remota.

H E K E L I I.

^a Ptolemaeo.

^b Ab Appiano in Lib. de Bellis Mithridaticis videtur vocari scorobas. Plinio Lib. V. c. XXXII. p. 81. lin. 12. appellatur Hippius, forte quod Hippius Fluvius originem inde habeat:

^c Episcoporum 630. sub Martiano Imp. contra Eutichen & Dioscorum atque ad destruendam Synodum Ephesinam II.

^d Vid. Alfedii Thesaurus Chronologie Tit. XXXVI. p. 345.

^e Lib. I. c. XIX. p. 173. lin. 24.

^f Datur & Heraclea in Cappiis, cuius mentionem facit Solinus in Polybiſ. c. LXI. p. 122.

^g Leg. Abr. Bucholceri Index Chronolog. p. 193. seq.

a Nicæa. b Prusias. c Libyssa.

C A P. XVIII.

Asia Minor sive propriè dicta.

I.

Asia propriè dicta, quæ & Minor, (nunc tres ejus partes, Chiutalem, Sarcum & Germian) terminatur ab Septemtrione Bithynia ac Ponto; ab Ortu Galatia Pamphyliaque & Lycia; à Meridie eadem Lycia & Rhodiensi mari; ab Occasu Ægæo pelago & Hellesponto. Regiones, in quas dividitur, sunt hæ; Phrygia, Myſia, Lydia, & Caria: quas Græcæ gentes in litore Ægæo incoluerunt, Æolis, Ionia & Doris. ⁱ

Asia pro-
priæ seu
Minoris
termini &
regiones.

PHRYGIA

R E I S K I I.
ⁱⁱ Phrygia primas à Gomero Japheti fit
lio coloniæ & origines arcessit, cujus par-
tem aliquam prisci Auctores καλανεμουσ
CCCC 3
a. Phrygia.

PHRYGIA MAJOR.

**Phrygiae
Majoris
Populi.**

Fluvii.
Uribes.

II. ^a Phrygia duplex est; altera β Major, altera Minor, quæ & Troas. Majoris Phrygiæ populi, Olympeni, Mocadelii, Cydisses, Gipetini, Moxiani. Montium celeberrimus est Cadmus, quo à Lycia discernitur. Fluvii nobiles, Mæander & Marsias. Urbes insignes ϵ Synnada, & ζ Apamia, Cibotus, cognomine, antè Celænæ dicta.

PHR.

viv faciunt, id est, *adustam*, eo quod cinericia nigraque quasi per adustionem fuerit. Nam ἘΠΙΣΤΕΣ ex Hebr. ἘΠΙΣΤΕΣ, i. e. *consumendo* vel *exurendo*: Φρυγια etiam Græcum vocabulum ἐπὶ τοῦ Φρυγεῖν, i. e. à torrendo dicitur. Itaque Græci falluntur, qui à Brygibus Macedonum gente hanc nationem vetustissimum ortam voluerunt. De Diis Phrygicis & Deabus, saltationibus, cantilenis, lingua & priscis, quae adhuc ab illa supersunt, vocabulis observationes egregias Bochartus in illo dedit Epistola, qua disquiritur, an Αέρας in Italia unquam fuerit? Hoc enim negat Vir docissimus, qui rebus Trojanis & Italicis lucem singularem attulit. • *Trojam ex situ veterem hujusque rudera Bellonius in acclivi collis parte, ambitu murorum vix per horas quatuor emetiendo, mœnibus ipsis è saxo nigro duroque sed spongioso in quadrangulum exciso, & turrium & durarum arcium, & sepulchrorum marmoreis reliquis observavit Lib. II. c. 6.* Phrygia ævo Impedio medio duplex erat *Pacatiana* & *Salutaris*, quam Notitiae Imp. Romani Græce pariter ac Latinæ suppeditant. • *Mysia Cariaque sibi eadem quas Lydia origines vindicarunt, teste Herodoto Lib. I. τὸν γὰρ Λύδων καὶ Μυσῶν λέγουσιν εἶναι Καρὸς ἀδελφούς.* Lydum enim Mysum que Caris fratres esse dicunt. Sicut ergo Lydiæ denominationem coloniasque primas ΤΙΓΡΙΣ τις unus Noachidum nepotum intulit; ita ex hac matre vicinis idem regionibus. Nam Hebr. פְּנִים Punicè פְּנִים flexuosum sc. Maeandrum significat. Caria autem ἐπὶ τοῦ καὶ δις, i. e. ab ova ovumque copia vocatur: Ita Hesychius καὶ περιβόλετον γένος

καρπίνον. Ut vel ideo ad Hebreum & Punicum **Car**, i. e. agnum reduci comode queat. Conf. Opusculum Jac. Usserii de Asia proconsulari seu Lydiana, ubi de hisce regionibus accurate agitur.

BUNONIS.

PHRYGIA. Curtio pluribus villis, quām
urbibus frequens, nomen sortita fertur à
Phrygia, sive **Brygio** Macedonum opido.
Sunt enim auctores, inquit Plinius *a*, qui
ex Europa transiisse dicunt **Myssos**, **Phrygas**,
& **Thynos**: unde mox terris data fuerint
nomina **Mysia**, **Phrygia**, **Bithynia**. Deduc-
itur tamen alius appellatio Phrygiæ à **Phry-**
gio fluvio, qui etiam **Hylius** dictus, eamque
à Caria separat.

Major Phrygia hodie vulgo dicitur
Germania.

y e Maander seu Meandros fl. ultia modum flexuosus, vulgo Madre, ex arce Celænarum summa ortus tam obliquè fertur, ut in se ipsum videatur recurrere, 600. faciens flexiones, unde Gyri Maandri b in proverbium abierte: inter Heracleam & Milesium Mare subit Myrtoum.

^δ ^ε Marsyas fl. haud longè à Maeandro profluens, à quo juxta Apamiam, quam circumfluit, recipitur: Nomen habere Poëtæ fabulantur à Marsya tibicine, quem ob arrogantiā excoriatio traditur Apollo. Est & aliis in Syria fluvius Marsyas dictus, qui in Euphratem ad Samosata delabatur.

Synnada et utroque numero usurpatum,
olim erat urbs marmore clara; unde *Synnada*
dicum appellatum: hodie in ruinis jacet d.
Spamia ad Marfyam fl. ubi is Mae-
dro

^a Troja; ^b Mysia, Caria, Lydia; ^c Phrygia and Cappadocia.

*Lydia. c Phrygia unde dicta. d Major Ph
f Marfyas fl. g Synnada. h Avaris.*

PHRYGIA MINOR SIVE TROAS.

III. Quæ antè *Troas* erat, à Phrygibus occupata, "Phrygia Minor" dicta fuit; in eo amnis nobilissimus ^b Scamandrus. Urbium notissima, Grajorumque monumentis celebratissima, Ilium sive *Troja*, Græcorum decenni obsidione excidioque inclyta. Inde Novum *Ilium*, triginta stadiis ab veteri distans: item "Alexandri *Troas*, quæ & *Alexandria*.

Phrygia
Minor seu
Troas.
Troja.
Ilium no-
vum.
Alexandria
seu Troas
Alexandriæ

MYSIA MATOR.

IV. *Mysia* similiter in *Majorem* ac *Minorem* dividitur. In *Majori* inter *Minorem* & *Phrygiam Majorem* sita populi fuere, *Olymperi*, *Trimenothuritæ* & *Myso-Macedones*. Montes nobiles, *Olympus* & *Cimon*. Fluvius ^a *Rhyndacus*. Urbium notissimæ,

Mysia *Mæ-*
joris
Populi.
Montes.
Fluvii.
Urbes.

dro miscetur, à Seleuco Rege condita est: Marfyæ tibicinis illius infelicitis perhibetur esse patria. Cæterum in eadem Phrygia quoque erat ^a *Gordium* opidum, olim Midæ regia, ubi nodus Gordius ab Alexandre Mense solutus. ^b *Sangario* fl. urbs illa interluitur.

^c Phrygia Minor hodie vulgo appellatur *Sarcum*.

^d Scamandrus, *Xanthus*, *Simois*, famâ majora sunt flumina, quam naturâ. Ortus Scamandrus ex Ida monte ad promontorium Sigéum in Ægeum mare labitur. Scamander hic ab exercitu Xerxis perhibetur epotus: sicut & *Melas* & *Lissus*. Inter Simoentem fl. & Scamandrum ^e *Campus* interjacet *Scamandrius*.

^f *Troja* apud Idam montem, & oram maritimam fuit sita, cuius ruinæ hodie ostenduntur. ^g *Cimon* & tantum *Scamandrus* solum. Trojanorum luxus reprehenditur in conviviis; adeo ut porcus *Trojanus* in proverbio sit apud Macrobi. ^h *Eques* *Trojanus* quoque ⁱ in proverbium abiit.

^k *Alexandria* inter Sigeum & Lectum est promontoria. Cæterum Phryges servili

ingenio feruntur, qui solis verberibus in officio contineantur; à quibus proverbium *Phryx verberatus melior*: item *serò sapiunt Phryges*. Attamen Phrygiam nobilitarunt viri ingenio clari & excellentes. *Æsopus* Phryx tuisse traditur. Phryges etiam sunt *Simplicius* Philosophus Aristotelicæ disciplinæ interpres omnium optimus; & *Epictetus*, cuius præceptum, quod Philosophiae summam continet: *ἄνερον καὶ ἀπέχον: Συβίαιος καὶ αὐθίαιος*. Eiusdem in Philosophos dictum fuit, quod sint *μέχρι τοῦ λέγειν: οὐεν τοῦ πράττειν*, dictus *tenuis*, factis procul. Cæterum non longè ab illo ^h *Sigēum* fuit *opidum*; ad *promontorium* ejusdem nominis: Hic Græcorum fuit statio navium, adverfus Trojanos bellantium. Hic *Achillis* sepulchrum est; hodie Turcis vocatur *Janizari*.

^λ i *Cimon* mons aliis etiam vocatur *Cimaeus*. Ad ^k *Rhyndacum* angues tam immenses nasci trādit *Mela* h, qui aves præter volantes absorbeant.

HEKELLI.

^a Lib. V. *Hist. Nat.* p. XXXII. l. 47.

^b Et

^a *Gordium*. ^b *Sangarius* fl. ^c Phrygia Minor ^d Scamandrus fl. ^e *Campus Scamandrius*. ^f *Troja*. ^g *Alexandria*. ^h *Sigēum* promont & op. ⁱ *Cimon*. ^k *Rhyndacus* fl.

simæ, μ Antandros, ν Adramittium, ξ Pergamus, Trajanopolis, Alyd.i.

MYSIA MINOR.

V. In Minorī Mysia, quam Hellespontus & Propontis per-
 fundunt, amnes sunt celebres, ^o Aēsepus, ^x Granicus; ^y Si-
 mois. Mons ^z Ida, Paridis, & Oenones amoribus notus. Ur-
 bes insigniores, ^r Cyzicus, ^v Parium, ^φ Lampsacus, ^κ Abydus,
 & ^ψ Dardanum.

LY-

^a Et ipsi Meāndri ap. Erasm. Chiliad. IV.
 Cent. X. Adag. LVII. p. 847. col. b.

^b Et synada, Ptolemæo.

^c Primum dicta est synæa. Incolis Do-
 cimæ & Docimite, referente Stephano, di-
 citur.

^d Lib. III. Saturnal. c. XIII. p. 341.
 Edition. Lugduniano Gryphienſis. Vid. Erasmi
 Chil. IV. Cent. X. Adag. LXX. p. 1489.
 col. b.

^e Ap. eund. loc. cit.

^f Conf. Chil. I. ejusd. Erasmi Cent.
 VIII. Adag. XXXVI. p. 227. col. a.

^g Lib. I. c. XIX. p. 172. lin. 37. seq.

BUNONIS.

^h ^a Antandros ab Andri insulæ populis
 condita traditur, ad maris litus jacet.

^v ^b Adramittium in ejusdem maris litore
 ponitur.

^ξ ^c Pergamus i ad Caycum fl. Attalia
 quondam regia, Galeni k patria est. In Per-
 gamo instruissimam fuisse Bibliothecam,
 quæ ducentis librorum millibus constaret,
 Galenus meminit. Ibidemque charta Per-
 gamena invento à loco nomen restituit. I.

^o ^d Aēsepus ex Ida m. profluens in Pro-
 pontidem decurrit apud urbem Cyzicum.

^τ ^e Granicus m ex Ida monte ortus, per
 Adrasteos campos præcipiti cursu velvitur,
 & inter Parium & Lampsacum in Pro-
 pontidem influit. Hic in Adraſtis campis ne-
 que longè à Cyzico inter Alexandrum M.
 & Persas pugnatum est.

^f ⁱ Simois ex Ida monte profiliens, acum
 apud Sigéum efficit. Ad Simoēntis ripas
 Anchisen cum Venere concubuisse, unde
 Aeneam natum, in poëtarum fabulis est.

^σ ^g Ita Paridis judicio celebris, cuius
 cacumen vocatur. ^h Gargarus, multorum
 fluviorum genitor: inde sinus Troadis i Idæus
 appellatur. In Creta quoque Insula ejusdem
 nominis mons est.

^τ ^k Cyzicus ad Propontidem & Aēsepi fl
 ostium, in insula pene continentि juncta ja-
 cet, urbs antiqua.

^υ ^l Parium inter Cyzicum ad Septemtrio-
 nem, & Lampsacum ad Meridiem ad Pro-
 pontidem positum, hodieque vocatur Pa-
 rion n.

^φ ^m Lampsacus ad Hellespontum & Gra-
 nici fluminis ostium, inter Parium & Aby-
 dum, è regione Callipolis in Thracia grbis.
 Xerxes Persarum Rex Lampsacum urbem
 Themistocli exuli dedit, unde vinum sume-
 ret: sicuti Magnesiam eidem donarat, quæ
 panem illi præberet, & Myunem, ex qua
 haberet obsonium. Erant Lampsaceni ma-
 xime sedati & quieti; atque præter cæteros
 ad summum Græcorum otium potius,
 quam ad ullam vim aut tumultum accom-
 modati. Cic. in Verr.

^χ ⁿ Abydus, hodie Avido, contra Se-
 stum Thraciae urbem jacens, incolas olim
 habuit sycophantas & effeminatos: unde
 proverbium o: Ne temere Abydum.

^ψ ^o Dardanum eo fuit situ, quo hodie
 arx p Dardanello, cui in Thraciae litore
 obiacet

^a Antandros. ^b Adramittium. ^c Pergamus. ^d Aēsepus fl. ^e Granicus fl. ^f Simois fl.

^g Ida. ^h Gargarus. ⁱ Idæus sinus. ^k Cyzicus. ^l Parium. ^m Lampsacus.

ⁿ Abydus. ^o Dardanum. ^p Dardanello.

L T D I A.

VI. Lydiæ pars altera dicitur Mæonia. Flumina in utraque ^{Lydiæ} flumina. Caicus, "Hermus, qui β Pætolum auriferis arenis famigera- tum (unde χρυσόπηρας dictus) recepit, & γ Caiſtrus, qui Lydiam à Caria dispeicit. Montes clari δ Sipylus, ε Tmolus, ζ Mesogys, " Mimas. Urbium nobilissimæ ι Thyatira, ' Sardes, " Phi- ladelphia. ^{Montes} Vibes.

C A

objacet castellum aliud ejusdem nominis. De his dictum est superius lib. IV. cap. XIV. ad s. 2. Venetorum classis Turcarum copias maritimas, classemque instructissimam, ad haec ipsa castella invasit & profigavit, ingenti victoriā potita anno 1656.

ω α Caicus hodie Girmasi, inter Eleam decurrit & Pitanen illam, quæ Arceſlam, nihil affirmantis Academiæ clarissimum an-

tistitem, tulisse dicitur

ω β Hermus hodie vulgo vocatur Sarabat, ex Phrygia majore fluens inter Phocæam & Smyrnam in finum decurrit Smyrnæum, Melæ teste p.

β c Pætolus ex Tmolo monte oritur, Sardesque aluit. Pætolos & Tagos sibi polliceri dicitur is, qui sibi ingentes divitias promittit.

γ d Cayſtrus ex Majore Phrygia ortus in- ter Ephesum & Colophonem mare subit.

δ e Sipylus hodie Cusimas dicitur. Opidum quoque fuit Sipylum seu Sipylas in Ly- dia, terræ motu absorptum, quod & Tan- salum dictum fuit.

ε f Tmolus, nunc Tomalize dictus, in Trallensi & Sardenſi agro vitibus consitus erat, crocum etiam copiosè producebat.

ζ g Mesogys inter Hermum & Cayſtrum ponitur fluvios.

η h Mimas mons & promontorium, ho- die Capo Stillari, Colophonii urbi vicinus est.

ι i Thyatira, nunc Tire seu Tiria; in sep- tem Ecclesiarum numero memoratur Apoc. 2.

κ k Sardes apud Tmolum montem posita urbs olim Crœsi erat regia; quod Jones Atheniensium auxilio Sardes expugnassent,

Persarumque pfæſidia interfecſſent, bellum intulit Atheniensibus primū Darius Rex, ac deinde Xerxes paternam cladem in cam- pis Marathonis acceptam vindicaturus. Eadem urbs produxit Polyxum, cujus extant lib. VIII. strategematum q: & Enapium, qui vitas Philosophorum & Sophistarum aliquot conſcripsit. Sardibus quæ erat Eccleſia memoratur. Apoc. 3.

* l Philadelphia, adhuc Filadelfia appellatur, ad Tmoli montis radices posita, ter- rae motibus aliquoties concussa fuit. Ethu- juſs Ecclesiæ fit mentio Apoc. 3. A Lydia dictus est Lapis Lydius: ipſique Lydi molles & voluptatibus feruntur dediti. Cæte- rum Curtio lib. 4. cap. 11. m Halys fl. ter- minat Lydiam, quo loco Lydiū Imperium intelligas oportet. Herodotus quippe lib. 1. tradit imperium Medicum & Lydium Ha- ly fluv. fuisse diſterminata. Halys autem fluv. Plinio teste lib. 6. c. 2. à radicibus Tauri per Cataoniam Cappadociamque decur- rens. Opida Gangæ, Carissa, inde Amisum liberum, à Sinope CXXX mill. pass. Ejusdem- que nominis sinus tanti recessus, ut Asians peninsula faciat CC. M. paſſuum haud am- plius per continentem ad Iſſicum Cilicias ſinum. Secundum Herodotum lib. 1. Imperium Me- dicum & Lydorum diſterminat Halys fl. qui ex Armeno monte profluens primū Cilicas, debinc Matienos; qui ſunt ad dextram, ε Phrygas, qui ſunt ad levam: tum Boream verſus ten- dens Syros, Cappadoces & Paphlagones interſuit, Cappadoces à dextra, Paphlagones à finiſtra perfringens. Itaque Halys fl. cuncta fere ſupe- riora Afiae, à mari, quod Cypro objectum est, ad Euxinum uſque Pontum diſimit.

Dddd H E K E

a Caicus fl. b Hermus fl. c Pætolus fl. d Cayſtrus fl. e Sipylus fl. f Tmolus m. g Meſo- gys m. h Mimas m. i Thyatira. k Sardes. l Philadelphia, m Halys fl.

CARIA.

*Caria flumina.
Montes.
Urbes.*

VII. In λ *Caria* flumina, μ *Mæander*, in Phrygia Majori ortum, & ab hoc receptum, ν *Lycus*. Montes ξ *Phœnix*, $\circ$ *Mycale* & π *Latmus*. Urbes claræ φ *Tripolis*, σ *Laodicea*, τ *Antiochia*, ϑ *Ma-*

HEKELII.

$\dot{\imath}$ Et *Pergamum*.

$\dot{k}$ Et *Apollodori*.

$\dot{l}$ Vid. *Gvid. Pancirolli Nova Reperta. Tit. XIII. pag. 591. Edition. Amberg. in octav.*

$\dot{m}$ Quem aliqui à *Graco Theſſali* Filio dictum putant.

$\dot{n}$ Ex hac Civitate fuit *Neoptolemus*, cognomento *Glossographus*: Vir memoratu dignissimus.

$\dot{o}$ Apud *Eraſmum Chil. I. Cent. VII. Adag. XCIII. p. 218. col. b.*

$\dot{p}$ *Solino in Polybiſt. c. LIII. p. 114. lin. 30. seq.*

$\dot{q}$ *Lugduni ap. Joan. Tornesium Isaaci Casauboni curā Iuſti Vulteji Versione adjecta, 1589. in 12. editi.*

BUNONIS.

λ α *Caria* ad Septentrionem habet Jo-niam, ad Ortum *Lyciam*: ad Occasum mare *Myrtoum*; ad Meridiem *Rhodium* mare r .

μ β *Meandrus* fl. ex arce Celænarum summa ortus, mediâ urbe decurrens, per Cares primum, deinde per Jones, ac demum in sinum maris editur, qui inter *Prienem* & *Miletum* est. *Liv. I. 8. dec. 4.* hodie *Madre* nominatur, adeò oblique dicitur fluere, ut in se ipsum videatur recurrere & velfexcentas facere flexiones; unde *Gyri Meandri* s in proverbium abiēre; *Meander* hinc, Nonio teste, significat picturæ genus, labyrinthorum in morem flexuofis ambagibus implexum, ad oras chlamydum.

ν $\circ$ *Lycus* fl. Laodicéam postquam alluit, cum Mæandro confluit. Ad horum confluentes fuit ϑ *Colosse*, hodie *Chonead*, ad quam S. Pauli missa epistola. *Colosse* fuisse

urbem Phrygiæ in Asia Minore tradit *Strabo* t ; eam *Laodicea* & *Hieropoli* vicinam fuisse docent *Chrysostomus* & *Theophylactus*. *Herodotus* eam appellat *magnam urbem*, Lib. vii. Similiter *Xenophon lib. I. de expedit. Cyri. Plinius lib. v. Hist. nat. p. 32.* opidum vocat celeberrimum. *Panlus Orosius l. VII. cap. 7.* commemorat, *Colosse*, *Laodiceam*, & *Hieropolin*, urbes vicinas terræ motu concidisse. A *Strabone Colosse* in Phrygia ponuntur.

ξ $\circ$ *Phœnix* mons ad oram pertingit maritimam, que Rhodo insulæ objacet.

$\circ$ ℓ *Mycale* mons & promontorium, è regione Sami est. Erat tamen & *Mycale* Cypriorum urbs, ad quam Cimon Atheniensis Phœnices navali prælio superavit.

π ε ϑ *Latmus* apud Mæandri fluminis ostia est, Endimionis à Luna adamati amoribus nobilis.

ϑ h *Tripolis* apud *Caystrum* ponitur fl v .

σ i *Laodicéa* hodie vulgo *Laodichia*, Ecclesia memoratur Apoc. 3. *Laodicea* i Tim. 6. vers. ult. vocatur metropolis *Phrygia Pacatiane*, quod epitheton apud ætatis præcæ scriptores non legitur: sed apud illos, qui Romani Imperii jam inclinantis provincias descripserunt. *Claromontanum* codicem mentionem non facere loci, unde scripta hæc sit epistola, ait *Bera* in notis N. T. Cæterum *Laodiceæ* vicina fuit k *Hierapolis*, quæ Majori Phrygiæ adscribitur, ubi *Epaphras*, de quo Colos. 4. docuit. *Philippus Apostolus* ibidem trucidatus, & cum filiabus sepultus est. *Euseb. I.*

τ $!$ Multæ exstiterunt *Antiochia*; at hæc à *Laodicea* versus Septentrionem collocatur.

HEKELII.
 r Dicta autem *Caria* à *Carâ* Rege, qu pri-mus

a *Caria* termini. b *Mæandrus* fl. c *Lycus* fl. d *Colosse*. e *Phœnix* m. f *Mycale* m. g *Latmus* m. h *Tripolis*. i *Laodicéa*. k *Hierapolis*. l *Antiochiæ*.

^v Magnesia, ^φ Priene, ^χ Alabanda, ^ψ Stratonice, & in litore
^ω Miletus, dives quondam atque potens mari Græcorum civi-
tas, ^α Myndusque.

A E O L I S.

VIII. In ^β Aæolide urbes inclytæ, ^γ Cuma, ^δ Phocæa, ^ε Elea: ^{Æolidis} urbes.
I O-

mus AUGURIA AVIUM dici-
tur invenisse.

^f Ab Erasm. Chil. IV. Cent. X. Adag.
LVIII. p. 847. col. b. atque Manutium in
Adag. selectiorib. p. 1205. col. b.

^g Lib. XII. Geogr. p. 230. Tom. II.

^v Meminit hujus Curtius Lib. IV. c. I.
§. 27.

B U N O N I S.

^v ^a Magnesia, hodie vulgo Mangresia, ad Maeandrum fl. est. Themistocles exul hic domicilium sibi constituerat: Eam enim urbem Xerxes illi donarāt, qua ei panem praberet; ibidemque mortuus est. Hic Antiochus Rex à Scipione vinctus est, qui inde Asaticus cognominatus.

^φ ^b Priene Biantis patria, hodie Palatio, Heracleæ proxima est, inter quam & Miletum Maeandrus fl. in mare excurrit.

^χ ^c Alabanda, hodie Alabanda sive Ecalabanda, urbs mediterranea est, olim fortunatissima, unde in proverbio ^x urbem notat fortunatum: Juvenalis Poëta eam inter urbes barbaricis deliciis & luxu perditas recentet. Nomen fortita est ab Alabando conditore. Caris, qui gentem condidit, filio, quem Deum etiam habuere, & religiosus, quam alium quemvis Deorum, veneranti sunt. Appollonius ille Alabandensis dicendi magister, & summus doctor, ut eum Cicero appellat, qui quam mercede docebat, non patiebatur tamen eos, quos oratores evadere non posse judicaret, operam apud se perdere, dimittebatque unumquemque que ad quamcunque artem aptus ipsi videbatur, atque ad eam impellere talem & hortari solebat.

^ψ ^d Stratonice olim urbs mediterranea hodie in ruinis jacet.

^w ^e Miletus, hodie vulgo Melasso, haud longè à Maeandri ostiis jacens, etiam Anatolia, ab Anatolia, quodam Cœli & Terræ filio, dicta est. ^f Cadmus Milesius (alius à Cadmo Phœnice, qui literas in Græciam in-
tulit) orationis profæ primus autor, scripsit historiam Milefiorum. Est Miletus patria Thaleïs Astrologi, qui inter septem sapientes Græciae cenfetur; itemque Timothei Musici, & Anaximandri Physici y. Mile-
tum nobilitavit pretiosissima lana, & stra-
gula Milefia erant in pretio. Cives ejus
urbis adeo luxu & deliciis fluebant, ut Ar-
istides Philosopheris libros de illorum luxuria
componeret.

^z ^g Myndus, hodie Mentes, sedes præ-
fecti, urbs maritima est. Cæterum Cares, militia olim clari, viles tamen habiti sunt;
quod mercede militarent, ac in prima acie
locati, primos hostium impetus sustinentes,
vitam mortemque juxta extimarent.

^β ^h Aæolis seu Æolia ad mare Ægæum
inter Troadem ad Septentrionem, & Joniam ad Meridiem porrigitur: ex quo ab
Aæolis incoli coepit Æolia facta est, quæ
antè erat Myisia. Prima urbs in ea à Myri-
no condita i Myrina vocata est.

^y ⁱ Cuma, seu Cyane altera fuit à Pelo-
pe inter Myrinam & Phocæam ad oram
maritimam exstructa. Cumani habiti sunt
insulsi & stupidi.

^δ ^j Phocæa, hodie Foja Vecchia, apud
ostia Thermi fl. inter Cumam & Smyrnam
posita, Massiliæ in Gallia mater est; ipsa
Atheniensium colonia.

^ε ^m Elea Pergamenorum Portus, apud
Caiçi fl. ostia, inter Myrinam & Pitanem
jacet, Patria Zenonis, qui dialecten inven-
nit, & patientissimus existit in preferendis
apud Nearchum tyrannum cruciatibus.

D d d 2

H E.

^a Magnesia. ^b Priene. ^c Alabanda. ^d Stratonice. ^e Miletus. ^f Cadmus. ^g Myndus.
^h Aæolis. ⁱ Myrina. ^k Cuma seu Cyane. ^l Phocæa. ^m Elea.

IONIA.

Ionia.
Smyrna.
Clazomenæ.
nx.
Teos.
Lebedus.
Colophon.
Clari.

IX. In Ζ Ionia, urbes, ^a Smyrna, ^b Clazomenæ, ^c Teos, ^d Lebedus, ^e Colophon, non tam ^f Clari Apollinis oraculo, quam

Homeri

HEKELII.

^x Apud Erasm. Chiliad. II. Cent. I. Adag. xcix. p. 326. col. b.

^y Vid. Celeberrimi mei Quenstedii Dialog. de Patriis illustrib. p. 475. seq.

BUNONIS.

Ζ ^a Ionia, Turcis Quiscon, inter Aeolidem, Cariam & mare Aegeum extenditur. Peuceri & aliorum sententia cum regioni, tum incolis id nominis tributum est à Javan ^z. Iones se jaectarunt & appellantur Athenenses; quum se etiam αὐτόχθονες affererent, & cæteros Græcos λ' τοῖχος: & ob hanc causam Attica videtur etiam Ionia dicta.

^a ^b Smyrna ^c in ipsa Ioniæ peninsula jacens antiquum retinuit nomen, Turcis Ifmir appellata, urbs maritima, à Theseo aut Tantalo condita, prius Naulochos, ac deinde à smyrne Amazone ^b id nominis sortita est, Philostrato omnium urbium, quæ sub sole sunt, pulcherrima est; hodieque regionis caput & fatrapæ sedes, mercaturâ celebris. Smyrnæus habetur ^c Homerius Poëta ^c, cuius sepulchrum ibidem hodie ostenditur. Septem sunt urbes, quæ de Homeri stirpe certant;

Smyrna, Rhodus, Colophon, Salamis, Chius, Argos, Athene.

Smyrnæus quoque fuit, ^d Cointus, qui Paralipomena Homeri lib. XIV. scripsit suavissimo orationis genere: itemque ^e Nicetes; præclarus Sophista, quem Hadrianus Imperator tanti fecit, ut eum toti Aegypto præficeret. Smyrnæ Episcopus fuit ^f S. Polycarpus, Johannis Euangelistæ Discipulus & martyr, cuius fidem & patientiam ipse Filius Dei probat, Apoc. 2. d. Cæterum Smyrnæ licet deliciis & luxu essent dediti, fortiter tamen, ubi ferebat casus, sese gerabant: unde mores Smyrnæi proverbio dice-

bantur de iis, qui ita delicis essent dediti; ut, quæ viros deceant fortes, non omittent. ^g Smyrna & Sinus Smyrneus nomen & appellationem habet.

^h ⁱ Clazomenæ seu Clazomena urbs Ioniæ maritima inter Smyrnam & Erythras, ubi illa in peninsula faciem abit, super angustias posita est, hinc Clazomena, illinc Teos: quæ quoniam terga jungunt confinio adnexæ, muris diversis, frontibus diversa maria prospectant. Clazomenius fuit ⁱ Anaxagoras Philosophus, Physicæ cultor adeo assiduus, ut rei tum privatæ, tum publicæ omnem curam abjiceret. Nivem nigram esse probatrus hoc argumento usus est: Nix aqua est; aqua autem nigra est: ergo & nix nigra est.

^j ^k Teos, cuius situs jam indicatus est, ^l Anacreonis Poëtæ patria, cuius tota poësis amatoria & suavis fuit. Teja etiam ^m Erinna poëtria fuit Dionis Syracusani temporibus, quæ Doricâ lingua scripsit elegans poëma, ad Homerij excellentiam accedens.

ⁿ ^o Lebedus seu Lebedos urbs maritima inter Teon & Colophonem erat, ibi quotannis ludi celebrabantur in honorem Bacchi.

^p ^q Colophon in ora maritima est. Ubì Calchas vates diem obiit supremum. ^r Alcui rei Colophonem addere, in proverbio est, pro summam & ultimam manu rei imponere; aut adhibere id, sine quo negotium confici nequit. Proverbium inde natum est, quod Colophonii equestri militia adeo excellebant, ut nullum ferè præsum fine Colophonii equitatus ope atque auxilio confici posset. ^e

^s ^t Clarum Eustathius Colophonis facit navale; qui locus fuerit Colophoni vicinus Strabo enim ^f Apollinis Clari lucum ante Colopona ponit; & Mela hoc Apollinis Clari.

^a Ionia. ^b Smyrna. ^c Homerius. ^d Cointus. ^e Nicetes. ^f S. Polycarpus. ^g Sinus Smyrnæus. ^h Clazomenæ. ⁱ Anaxagoras. ^k Teos. ^l Anacreon. ^m Erinna. ⁿ Lebedus. ^o Colophon. ^p Clarum.

Homeri natalibus nobilis; & Ephesus omnium clarissima: cuius decus templum Dianæ, Amazonum opus, adeo magnificentum, uti Xerxes cum omnia Asiatica templa igni daret, huic uni percferit: quod postea Herostatus, ut nomen memoria sceleris extenderet, incendio destruxit. Id postmodum ad augustiorem cultum Ephesii reformarunt.

D O R I S.

X. In ξ Doride urbes fuere, ὁ Halicarnassus & π Cnidus. ²

Doridū
urbes.

Clarii fanum cum Colophone conjungit. Germanicus, quod Tacitus ^g tradit, Colopone appulit, ut Clarii Apollinis oraculo uteretur. Fuit ergo hoc Fanum ad ipsam urbem Coloponam. [*Quod addit Cluvierius de Colophone Homeri natalibus celebri, valde dubium est, urbes permultas de patria Homeri decertas ne nemo est qui nesciat. Menagius scitè rem duobus versiculis complexus est.

Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamin, Pylas, Argos, Athenæ,

Siderci certant vatis de patria Homeri.]

v a Ephesus urbs maritima inter Caystrum & Maeandrum fluvios posita, à Colophene haud longè remota, vulgo nunc Efeso dicitur, & Turcis Figena, à pristino splendore longissimè hodie abesse perhibetur b. Istud b Diana Templum à tota Asia annis quadrigenitis exstructum est, cuius operis ornamenta plurim librorum instar obtinebant. In eodem templo inter cætera fuit c Hecatæ statua, in cuius contemplatione æditius admonuit oculis parcere; tanta fuit marmoris radiatio Plin. i. Eadem die templum istud conflagravit, quā Alexander M. Pelleatus est. Ephesi fuerunt d Heraclitus Philosophus, & e Hipponax Poëta, f Artemidorus item Philosophus, cuius exstant libri 5. de somniis, & somniorum interpretatione. Lex Ephesiorum fuit, quæ jubebat recordari quotidie alicujus Veterum, qui honeste vixisset k. Cæterum Ecclesia, quæ Ephesi erat à S. Paulo quidem fundata fuit, s. s.

Johannes tamen Euangelista eidem præfuit usque ad tempora Trajani, ad annum Christi 101, quo placidè exspiravit; quum antea sub Domitiano ferventi oleo Romæ fuisse immersus, & in Patmon insulam relegatus, sub Nerva ad Ecclesiam rediisset.

ξ b Doris ad extremam hujus litoris oram sita est.

c i Halicarnassus ad Ceramicum sinum posita, quondam regia fuit Regum Cariæ, k Herodotus, Historiarum patris, natale solum, qui tandem per coloniam cum aliis Thurium in Italiam traducetus est: & Dionysius, Alexandri filius, Historiæ Romanæ auctor, Halicarnassensis est: itemque alius Dionysius Junior dictus, qui sub Hadriano floruit, ac emisit Historiæ Musicæ lib. 36.

π l Cnidus, in extrema ferè peninsulae parte, qua in mare procurrit, eo fuisse putatur situ, quo hodie urbs Standia est: alii tamen ad ipsum promontorium, quod hodie vulgo Capo Crio appellatur, Cnidum ponunt. Ovidius Cnidon piscoam vocat. Hic erat Veneris statua, Praxitelis opus magni pretii; quo loco & ipsa Venus colebatur. Cnidus fuit m. Ctesias, qui in prælio, quo Cyrus ab Artaxerxe fratre vietus est, à Peris captus Artaxerxem vulneratum sanavit; postea totis annis 17. apud Regem versatus, medicinam in Peria exercuit, & res Assyrias & Pericas 23. libris complexus est. Ex prioribus sex Assyriarum rerum se bausisse ea, quæ de Assyriis scripsit, profiteretur Diodorus Siculus lib. 2. A multis tamen variatis

a Ephesus. b Diana Templum. c Hecatæ statua. d Heraclitus. e Hipponax. f Artemidorus. g Johannes. h Doris. i Halicarnassus. k Herodotus & Dionysius Halicarnassensis, l Cnidus. m. Ctesias.

nitatis arguitur hic Ctesias. Inter Cnidum & Halicarnassum in eodem litore erat ^a Ceramus urbs, quæ proxima sinui nomen dedit, ut diceretur ^b Ceramicus.

HEKELII.

^a Alias est una de amoenissimis, fertilissimis & sapientibus Terris, sed propter peccata & præcipue libidines, tempore Cyri Majoris horribiliter, & hodie longè horribilius sub Turci o Imperio captivata & vastata. Hæc Michael Neander Part. II. Orb. Terra. f. 158. fac. a.

^a Sophiano Smirne.

^b Quæ Ephesum occupavit.

^c Ingenii ille cœlestis Vates.

^d Vid. Quenstedt. loc. cit. p. 480. seq.

^e Leg. Erasmi Chiliad. 11. Cent. III. Adag. XLV. p. 362. col. b.

^f Lib. XIV. p. 340.

^g Lib. II. Annal. c. LIV.

^h Hæc Civitas, potè totius citerioris Asia Emporium celeberrimum, loco cavo olim habitata, diluvium pastæ est, quo cum plurimi extinti essent; Lyssimachus Civitatem in eum locum, ubi nunc est, transfudit, & ab Uxor's nomine Arsionem vocavit. Eo mortuo pristinum nomen receptum est.

ⁱ Lib. XXXVI. c. V. p. 636. lin. 10 seq.

^k Ephesia a. Litteræ erant Notula quædam & Voces magicae, quibus utentes in omni negotio victores evadebant. Unde natum

proverbium: E P H E S I A E L I T T E R A E: quod de iis dicitur, qui mira felicitate, tanquam divina Virgulæ, quicquid optant, assequuntur. Conf. Fra'mi Cliniad. 11. Cent. VIII. Adag. XLIX. p. 475. col. a.

REISKII.

² ^c Æolis, Ionia & Doris quin Græcas colonias vel ipso nomine præ se ferant, nemio dubitat, quisquis originum Græcarum non est inscius aut expers. Nam Æolis, Pelasgi antea dicti aut Æolenses duce Penthesileo prius Thracia penetrata in Asiam trajecerunt, inferioris Myriæ potiti. Hæc prima fuit Æolica nempe migratio Græcis Auctioribus descripta: Sed altera longe celebrior, nempe Ionica, centum & triginta post excidium Trojæ annis contigit. Iones enim Codro rege defuncto Atticam Athenasque deserturi, Neleo Antrodoque ducibus, & in societatem Dorisibus acmissis, Asiam hujusque oram maritimam infederunt: Hinc d Ionia e Dori d plex regio; sed Iones primas & ultimas origines ad Jananem, filium Japheti, quem sacra historia præbet, proximas foras ad Jonem Xuthi filium, quem Græcia superius explicata præbuit. ^f Heic de septem Ecclesiis Apocalypticis & urbibus, in quibus esse floruerunt, loquendi materia datur: Sed heic juvabit Notitiam septem Ecclesiarum Asia citari, quam Thomas Smith, Anglus doctissimus ipse A. 1671. àvrōz̄t̄ns & accuratisimus spectator edidit.

^a Ceramus. ^b Sinus Ceramicus. ^c Æolis. ^d Ionia. ^e Doris. ^f Ecclesiæ Apocalypticæ.

C A P. XIX.

Lycia, Pamphylia & Cilicia. *

I.

* **L**ycia, quæ nunc *Aidinelli*, terminatur ab Occasu & Septen- ^{Lycia fines} trione Asia Minore, ab Ortu Pamphylia, à Meridie mari suo, quod Lycium est. Montium celebratissimus ^b Chimæra, ^{Chimæra mons.} nocturnis æstibus fumum exhalans: unde fabula triformis monstri in vulgum data est, quod Chimæram animal putaverunt. Hinc Ovidius,

*Quoque Chimæra jugo mediis in partibus hircum,
Pectus & ora leo, caudam serpentis habebat.*

In cacumine quippe *Leones* habitabant; in medio, ubi paucis abundat, *capræ*; in radicibus *Dracones*. Fluvii celebres, ^r *Xan-*

B U N O N I S.

a ^a *Lycia* à Lyco Pandionis filio cognomata secundum Auctorem nostrum & alios hodie dicitur *Aidinelli*: Verum in novis tabulis & ab aliis Geographis *Lycia* appellatur hodie *Menteseli*, quod nomen Auctor *Pamphyliæ* adscribit.

b ^b *Chimæra*, mons à Bellerophonte habitabilis redditus traditur; unde illum interfecisse monstrum istud triforme, fabulati sunt Poëtæ. *Ignem* illius aquâ accendi, terra vero aut foeno extingui, tradit Plinius a ^c ex Ctesia Cnidio. Horatius b *meretricem* appellat *Chimæram*, satis appositè sanè; & *Fulgentius* *Chimæræ* fabulam ad amorem interpretatur: qui quum venit, feraliter & sicut leo invadit, nec quiescit, nisi patrata libidine, quod *capra* significat libidinosum animal; in fine autem serpentis, sive draconis instar, poenitentiae morsum relinquit.

H E K E L I I.

a Lib. II. c. CVI. p. 30. lin. 39.
b Lib. I. *Carmin.* Od. XXVII. v. 24.

R E I S K I I.

i Tres ultimas regiones ex iisdem, & quibus Asiaticæ vicinæ, coloniis emeritis ad cultum & frequentiam majorem, nullus dubito. c *Lycia* ἐν τοῦ λόκου à fluvio cognomine ac vicino; d *Pamphylia* ἐν τοῦ παμφύλων nomen Græcis auctòribus inventit, quasi hanc regionem vario incolarum genere habitatam dixeris. Lycia enim contigua primo Ciliciæ, Pomponio Stephano que testibus, nec littoralis aut mari proxima fuit; Pamphylia prorsus mediterranea littoralem tractum tenuit. Post hac Lycia duas in partes exteriorem, puta maritimam, & interiorem divisa, provincia primum præsidialis, postea consularis ævo Imp. ultimo fuit: Pamphylia vero ultimus. Dicces eos Asiaticæ terminus Pisidiā, Iauriam & Lycaoniam comprehendit. e *Cilicia* duplex erat, prima vel campensis, & secunda vel aspera Græce τραχεῖα: Bochartus igitur ab asperitate lapidosa dietam conjicit, & Punico quidem vocabulo ρῆπ chalek, i. e. ab lapide: Hinc Græcis ξέλιξ, postremo κιλιξ Romanis Cilicia. vid. Lib. I. c. 5.

a *Lycia*. b *Chimæra*. c *Lycia*. d *Pamphylia*. e *Cilicia*.

γ Xanthus. δ Limyrus. Urbes; ϵ Patara, ζ Andriace, η Telmessus.

Xanthus.
Limyrus.
Patara.
Andriace.
Telmessus.

PAMPHYLIA.

Pamphyliæ
finæs.

Carbalia.
Pisidæ pars.
Pindæ seu
Solymi.
Taurus m.

II. δ Pamphyliæ, quæ nunc i Menteseli, clauditur ab Septentrione Galatia, ab Oriente Cilicia & Cappadocia, à Meridie suo mari, quod Pamphylium, ab Occidente Lycia ac Phrygia Majori. Regiones in ea sunt Carbalia & $\times$ Pisidæ pars, cuius alteram partem in Galatia memoravimus. Pisidæ antea $\wedge$ Solymi dicti fuere. Montium nobilissimus est Taurus, qui totius Orbis maximus, à Pamphylio mari juxta Chelidonias insulas exoriens, per varias innumeræsque gentes, aliis aliisque nominibus ab Occaū in Ortum ad Scythiae, usque & Indiarum fines extremos extenditur, pari longitudine fere, qua ipsa Asia, dividitque Asiam universam in duas partes, quarum altera, quæ Septentrionem spectat, Asia dicitur intra Taurum, altera quæ Meridiem, Asia extra Taurum. Porro urbes in Pamphyliæ insignes

c. 5. De Chimera monte ignivomo ac hujus nomine idem singularia observata suggeret.

BUNONI S.

γ α Xanthus Cadmo monte ortus Xanthum urbem interluit, & in Mare Lycium devolvitur.

δ β Limyrus per Limyram urbem, XX. stadiis à litore remotam, fluit, subitque mare Lycium inter Andriacen & Aperras urbes.

ϵ ζ Patara, hodieque antiquum nomen retinet, olim etiam Arisnoë dicta, ad litus jacens habuit delubrum & Oraculum Apollinis, Delphico simile e.

ζ δ Andriace in eodem jacet litore Patara vicina.

η ϵ Telmessus seu Telmisos ultra Xanthum flumen est in finibus Lyciae; sinus iste f hinc dicitur Telmessus. Cæterum Lycius fuit γ Proclus Philosophus, cuius hym-

ni Græci aliquot, & Commentaria in aliquot Platonis Dialogos etiamnum superfluit.

θ η Pamphyliæ, Plinio d teste, etiam Mopsofia dicta est.

ϵ Aliis una cum Cilicia hodie appellatur Caramania.

$\times$ i Pisidia ista est Pamphyliæ pars Septentrionalis, hodie Turcis Versacili dicta à Versaco primaria urbe, & sede præfecti, quæ Antiochia Pisidia erat veteribus.

λ k Solymos appellatos fuisse Pisidas docet Stephanus e , à Solymo Jovis filio.

REISKII.

c Sunt qui hanc Urbem vel à Pataro, Apollinis ex Lycia Xanthi Filia, Filio, vel ab alio Pataro, Lapeonis Filio, dictam volunt. Meminit ejus Strabo Lib. XIV. Geograph. p. 348.

d Lib. V. c. XXVII. p. 75. lin. 23.

e Ex Plinio loc. jam cit. lin. 16. seq.

B U-

a Xanthus fl. & op. b Limyrus fl. seu Limyra urbs. c Patara. d Andriace. e Telmessus. f Sinus Telmessus. g Proclus Philosoph. h Pamphyliæ seu Mopsofia.

i Pisidia. k Solymi seu Pisidæ.

signes sunt ^a Side, ^b Seleucia Pisidiæ, ^c Antiochia, ^d Termessus & ^e Perga.

Side.	
Seleucia	
Pisidiæ	
Antiochia	
Termessus	
Perga.	

C I L I C I A.

III. ^f Cilicia quæ nunc Caramania f, longissimo tractu inter Taurum & Cilicium mare porrecta, fluvios celebres habet, ^{Ciliciz fluv. & Vibes.}
^g Calycadnum, Lamum, ^h Cydnum, ⁱ Sarum & Pyramum.

Ur-

B U N O N I S.

^a Side vel Syda urbs est maritima in Ciliciæ confinio sita.

^b Seleucia Pisidiæ hodie vulgo Celestria dicta, à Pergâ versus Septentrionem jacet.

^c Antiochia Pisidiæ non longè à Seleucia ponitur.

^d Termessus g inter Pergam & Antiochiam ponitur.

^e Perga seu Perge, hodie Pirgi inter Cestrum & Cataractem fl. 60 stadiis à litorie remota, nunc pene jacet. Diana templum hic erat, unde illa Pergæ cognominata est. In Actis Apostolorum hujus fit mentio urbis: itemque ^f Attalia, quæ ab Attalo rege condita, vulgo Satalia dicitur. ^g Phaselis à Mopso Argivorum Rege in Pamphyliæ & Lyciæ finibus in monte condita, piratarum exstitit sedes: hinc Phaselus navigii genus, quo Phaselitæ piratae utebantur. Solebant Phaselitæ ob inopiam Diis piscibus salitis sacrificare; unde Sacrificium Phaselitarum de munere sordido & tenui sumptu proverbio h dicitur. Clara itidem Pamphyliæ urbs erat ^h Aspendus seu Aspendum, in edito colle ad Eurymedontem fl. ab Argivis condita, quam possedere finitimi. Aspendus citharista omnia intus canebat: i. e. solâ sinistrâ digitis chordas carpebat; atque levi modulatione cantilenam peragebat, ut vox ad ipsum citharistam duntaxat; aut proximè assitentem perveniret: quod est intus canere; quum vulgares cithareci canentes dextrâ plectrum tenerent, quod foris canere appellerant, & sinistrâ chordas carperent, & agerent utraque manu: unde Græcis pro-

verbium natum: omnia intus caner. ; in eos, qui furtorum essent occultatores, & qui privati commodi impendio essent studiofi, ac fere, quicquid rerum agerent, id omne ad domesticam referrent utilitatem. Asconius Pedian. Cic. in Verr. & Rull. i. i. Eurymedon fluvius ex Tauro ortus nobilitatus est pugna navalی, qua ad ejus ostia Cimon Athenienium dux Xerxem ex Græcia fugientem persecutus, Phœnicias & Persas vicit.

ⁱ Cilicia terminatur ab Occasu Pamphyliæ; à Septentrione Cappadociæ & Minorre Armeniæ; ab Ortu Amano monte k, à Meridie mari Iffico & Cilicio.

^g Calycadnum hodie Saleo; item Fiume del ferro Seleuciam Ciliciæ interluit, interque l Sarpedonem & Zephyrium promontoria in mare exit. Est autem Sarpedon hoc in loco Ciliciæ finis l.

^h Cydnum ex Tauro monte, seu secundum alios ex alveo Choaspis ortus medium perfuit Tarsum, juxta Gymnasium juniorum. Aqua ejus est rapidissima & frigida, quapropter hominibus & bestiis auxiliatur, quæ nervos crassiores habent; Strabo m. Et Cydnum podagræ mederi, cruribus eo meritis Virruvius doçet; sed aqua ejus infesta fuit Alexandro, quod madens & toto corpore incensus in gelidissimum amnem insiliret n.

ⁱ Sarus inter Cydnum fl. & Pompejopolin mare subit.

^o Pyramum ex Tauro monte ortum apud Mallum op. mare excipit.

H E K E L I I.

^f Vel Carmania.
^{Eeee} ^g Vel

^a Syda seu Side. ^b Seleucia Pisidiæ. ^c Antiochia Pisidiæ. ^d Termessus. ^e Perga seu Perge. ^f Attalia. ^g Phaselis. ^h Aspendus. ⁱ Eurymedon fl. ^k Ciliciæ fines.

^l Sarpedon prom. ^m Cydnum fl. ⁿ Sarus fl. ^o Pyramus fl.

Soloë.
Maius.
Iffus.
Sinus Ifficus.
Tarsus.

Urbes claræ sunt in litore, ^a Selenus, ^b Pompejopolis, antè Soloë Silicci dicta, ^c Mallus & ^d Iffus, quæ sinu cui adjacet, nomen Iffici dedit: intus ^e Tarsus, D. Pauli Apostoli natalibus clara.

C A P.

^g Vel Termifus.

^h Apud Erasmum Chil. II. Cent. VII. Adag. XXXIII. pag. 455. col. a. non incommode.

ⁱ Conf. Erasmus loc. cit. Cent. I. Adag. XXX. p. 305. col. a.

^k Et Portis Ciliciis; ubi à Syriâ est discreta.

^l Est & Calycadnus Fluvius Ifauria & Fons in Calabriâ.

^m Lib. XIV. Geogr. p. 392.

ⁿ Sunt porro hec cisteinae sub terrâ reconditæ plerisque in locis in faxo, quæ Aqua pluvia implentur ad Incolarum uim.

BUNONIS.

^x ^a Selenus, urbs maritima est, haud longè à Calydni exitu.

^b Pompejopolis inter Lamum fl. & Tarsum, olim a Rhodiis, Argi, isque, post Piratis, Pompejo assignante, possessa, excisa & in vicum redacta hodie Palejoli vulgo vocatur; urbe illa Soli seu ^c Soloë scribitur à Solone, quum à Crœso esset dimisus, condita & appellata. Laëtius ^d tradit paucos Atheniensium tum ibi collocatos, sensim patriæ lingue inter barbaros oblitos, ceperisse colunæ. Alii ab aliis barbaris affirmant Atticam lingua ibi depravatam; indeque natum Solocismum. Cæterum urbs illa erat Chrysippi patria ^e. Juxta eandem in parvo tumulo fuit Arati Poëtæ monumentum; in quod jacta saxa dissiliabant; id quo Mela q̄ tradit. Neque longè hinc erat ^f Corycos opidum, portu saloque cinctum, angusto tergere continent annexum: & suprà ^g Specus Coricius eximiū; & ultra alias, Typhonium appellant; quem aliquando Cubile Typhonis fuisse tradunt: quo demissa confessum exanimantur.

^w ^f Mallus, adhuc Mallo ad Pyrami fl. ostia est.

^a Selenus fl. ^b Pompejopolis. ^c Soloë. ^d Corycos op. ^e Specus Corycius & Typhoneus. ^f Mallus. ^g Iffus. ^h Nicopolis. ⁱ Tarsus. ^k Hermogenes. ^l Athenodorus. ^m Anchiala.

^a ^g Iffus olim ingensurbs, Strabonis attente opidulum erat cum statione ^r; hodie Turcis Ajazza dicitur. Posita est urbs illa inter Syriam & Ciliciam, ad quam Alexander M. Darium vicit: eodem in loco Cicero poscea castra habuit. Stephanus existimat Iffum à victoria Alexandri postea ^h Nicopolin appellatam; at Ptolemæus Nicopolin diuersam ab Iffo facit urbem.

^b ⁱ Tarsus, Ciliciæ caput, ad Cydnum fl. sita, quam condidisse perhibetur Perseus Jovis & Danaës filius; vel certè ex Æthiopia protectus, Sandan quidam nomine, vir opulentus & nobilis. Solinus ^j urbium matrem vocat ^k: Scholiæ doctrinæ studio existunt illa celebrius. Tarvensis fuit ^l Hermogenes Sophista, qui vix dum natus annos octodecim ætatem scriptit Rhetoricam: at senex profrus oblitus est literas. Tarsus patria quoque fuit ^l Athenodori Philosophi disertus. Tarlo proxima erat ^m Anchiala, eodem quo Tarsus die & anno à Sardanapalo traditur condita; ubi, referente Strabone, ejusdem Sardanapali erat monumentum. Cæterum Cilices in agendo habiti sunt mendaces; unde natum proverbium ⁿ, Cilices non facile verum dicunt; in illos, qui lucrī magis cupidi sunt, quām veri.

HEKELII.

^o Lib. I. de Vit. Philosopher. p. 41. Edition: Gryphiano-Lugd.

^p Vid. Quenstedius loc. cit. p. 498.

^q Lib. I. c. XIII. p. 167. lin. 6. seq.

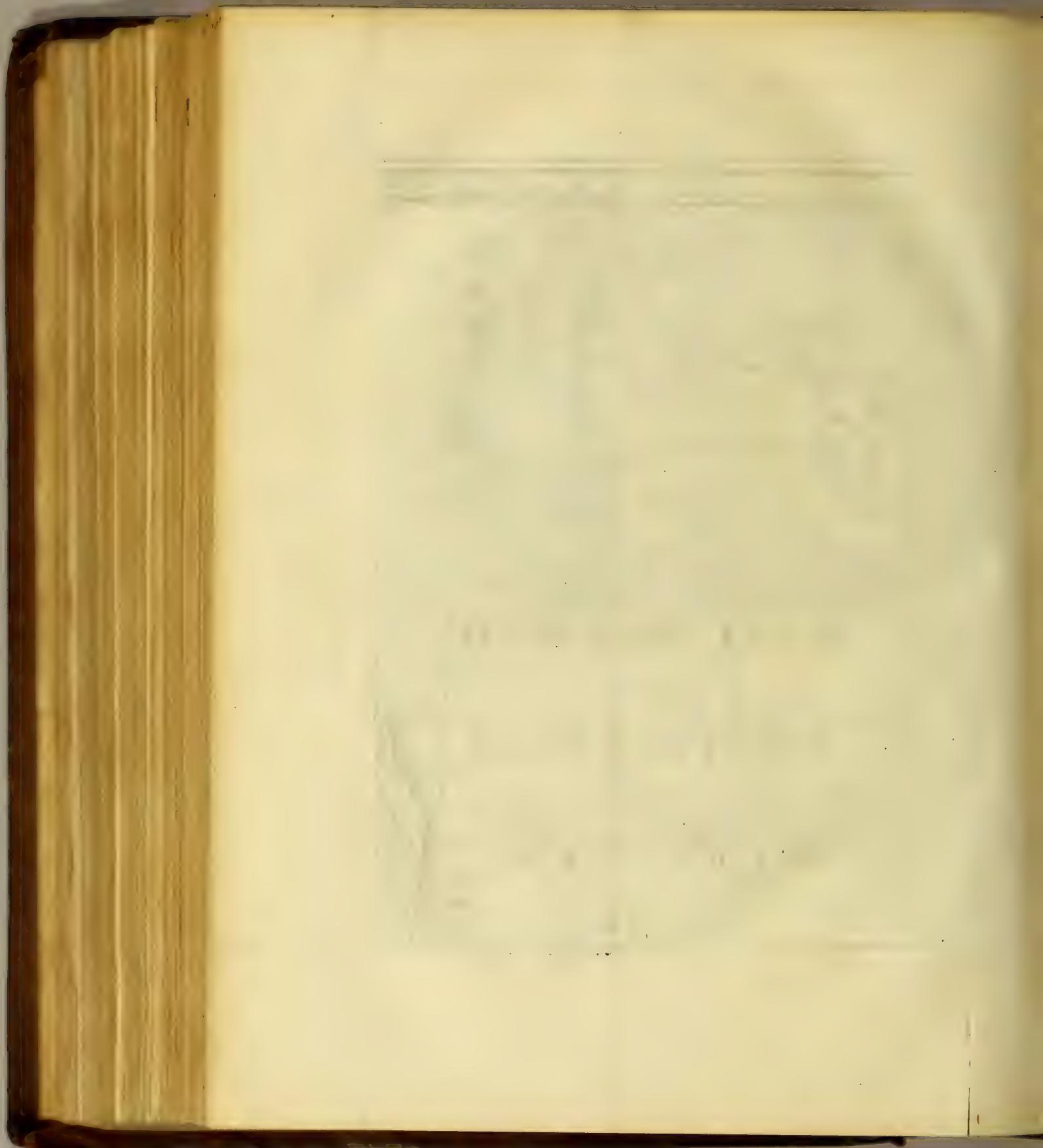
^r Sicuti videre est ex lib. Ejus XIV. p. 397.

^s In Polyhistore c. II. p. 109. lin. 2.

^t Euthalius, Diaconus in Vita S. Pauli τῆς Κιλικίας ὀφελημού, hoc est, Cilicia Oculum nuncupat.

^v Ap. Erasmum Chiliad. III. Cent. I. Adag. XXVI. p. 528. col. b.

C A P. XX.

Summa Syriæ descriptio: item Palæstinae, sub qua Idumæa & Judæa.

S T R I A.

I.

Cilicia ab Ortu jungitur a Syria, quondam terrarum maxi- ^{Syria antiqua.}
ma & pluribus distincta nominibus. Namque & Assyria,
& Mesopotamia, & Babylonia, & Phœnice, & Palæstina par-
tes ejus fuerunt. Olim ac diu potens; sed cum eam regno Se-
miramis tenuit, longè potentissima. At postmodo Assyria, ^{Syria fines.}
Mesopotamia & Babylonia avulsis, Syriæ fines fuere à Septen-
trione Amanus mons, quo à Cappadocia & Armenia separatur;
ab Ortu Euphrates amnis, quo discernitur à Mesopotamia; us-
que ad Thapsacum opidum, atque inde Arabia deserta; à Me-
ridie Arabia Petræa; ab Occasu ejusdem Arabia Petræa parte
&

B U N O N I S.

a Syria Hebreis a Aram dicitur ab *A-*
ram filio Semi: atque hinc *Syri* Josepho &
Straboni b sunt *Aramei* c. In Tabula Olea-
tii Syria vocatur *Schamre*. Forte ita dicta
est à Damasco urbe, quæ Turcis, Leun-
clavio teste, hodie vocatur *Scham*: Urbs
illa, tradente Minadojo, vulgo & sciem
nominatur, quin Syriam ipsum quoque
Turcæ vocant *Sciam*: at secundum Postel-
lum Syria Turcis appellatur *Suristan* & Ita-
lis *Soria*. [*Palæstinam egregiè illustravit
vir eruditissimus Hadrianus Relandus, &
paucis lectoribus desideranda reliquit. Libri
titulus est: *Hadriani Relandi Palæstina &c.*
Trajecti Bat. 1714. in 4. Accuratam Palæ-
stinæ mappam Geographicam nullam novi-
mus quæ veritati consentanea dici possit.
desunt enim observationes astronomicæ qui-
bus inniti deberent positiones plurimæ. Præ-
terea qui illuc peregrinantur, pietati magis
student quam scientiæ; iter suum ad loca
Christi pedibus calcata dirigunt; traditionem

ducem sequuntur; inde fit ut e multis iti-
nerariis unicum tantum habeamus; vix ad
dextram vel ad sinistram deflectere finit via-
rum latronibus obfessarum periculum; deni-
que distantias ex æstimatione levissima com-
putant. Qui varias Palæstinæ mappas San-
sonis, Calmeti, Bonfrerii, Relandi &c.
consperxerit, is facile animadvertet mirum
quantum discrepent.]

H E K E L I I.

a D. Hieronymo testante.
b Lib. XVI. circ. fin. p. 576.
c Arima vel Arimi.

R E I S K I I.

i Hæc tertia Imperii Turcarum Asiatici
provincia, sed major prioribus succedit,
nempe b Syria Græce Συρία, Hebraicè סְרִירָה
Suria, & metropoli Tyro, quam Hebræi
תַּרְסָה Sur nominant, una tantum litera mu-
tata: In facris סְרִירָה c Aram dicitur à patre
gentis hujus ultimo, Aramo Semi filio,
Eeee 2 eademque

a Syriæ diversæ appellations. b Syria. c Aram quadruplex.

Magnitudo. & mari Syriaco, sive Phœnicio, Amanoque monte, quo à Cilicia submovetur. *Longitudo* inter ³ Sirbonis paludem & Taurum montem, qua eum perrumpit Euphrates, mill. CXL. *Latitudo* inter mare & Arabiam desertam mill. L. Dividitur in *Palæstinam*, *Phœnicen*, *Antiochenen*, *Comagenen* & *Cælen*.

Divisio.

Palæstina
finis.

PALÆSTINA.

II. *Palæstina* clauditur à Septentrione Phœnico, ab *Ortu Cœlesyria*, à Meridie Arabia Petræa, ab *Occasu ejusdem Arabiæ parte* & mari Syriaco. Dicta fuit quondam *Terra Canaan*, à ^r Chanaan filio *Cham*, qui eam obtinuit. ³ Posteaquam verò *Israëlita* eam, pulsis antiquis cultoribus, ex divino mandato obsederunt, *Judea* nuncupari coepit. Romanis Græcisque Scriptoribus dicta est *Palæstina*, à magna olim gente *Palæstinorum*, quos sacræ literæ *Philistim* vocant. ⁴ Dividitur iisdem Scriptoribus in *Idumæam*, *Judeam*, *Samariam* & *Galilæam*.

ID V-

eademque quadruplex; nempe *Aram Damæek*, i. e. *Damascena*; *Aramzoba*, i. e. *cava* sive *Cœlesyria*, *Aram Naharaim*, i. e. *Mesopotamia* & denique pars hujus *Aram Padan*, i. e. *jugara*, Jacobi perfugium. Divisiones alias nunc lubens prætero: Arabibus hodieque vocatur **שְׁמָךְ** Schamach quasi *regio ad sinistram* suæ nimirum Arabiæ jacens: Unde corruptius Turci pronunciant. R. Maimonides in Hile. Truma cap. 1. sect. 9. hos Syriæ terminos constituit;

^a à terra nempe *Israëlis* versus *Mesopotamiam*, & *Aram Zoba*, & totum tractum *Euphratis* usque ad *Babylonem*, ubi *Damascus*, *Achleb*, *Charan*, *Mambegh* & similia, usque ad *Sinahar* & *Zohar*, que sunt *Syrorum*: Nec alios ab Arabibus Geographis statutos reperi. Syria vero & *Affyia* plurimum distant, neque hæc illius pars aut *Babylonia* fuit, ne quidem illo tempore, quo Semiramis tenebat.

BUNONIS.
³ *Sirbonis palus* seu *barashrum* est in *Æ-*

gypti & Palæstinæ finibus, ad oram maritimam inter Casium & Pelusium: hodie variis appellatur nominibus: *Stagnone*, *Golfo di Tineæ*, *Golfo di Damæa*, *Camer Eburneum*: olim major fuit quam hodie existit.

^y ^b *Palæstina* divisa olim fuit, & habita septem populis Chanaan: *Amorrheis*, *Chananais*, *Gergesais*, *Hethitis*, *Hevæis*, *Jebusais*, & *Pheræsis*.

³ Iffis pulsis duodecim tribus Israël eam armis occuparunt jussu & ope divina. Iisque partim trans Jordanem fluvium, partim cis eum sedes assignatae sunt. Trans Jordanem, *Ruben*, *Gad*, & *Manasse*, cis Jordanem, *Juda*, *Benjamin*, *Simeon*, *Ephraim*, *Dan*, *Aser*, *Iissachar*, *Zabulon*, & *Naphthalim*.

⁴ Post defectionem X. tribuum à domo Davidis, duo in hac gente exfiltrunt regna, *Juda* & *Israëlis*, quorum illud sedem Regiam habebat *Hierosolyma*; hoc verò *Samariam* potissimum. Magnitudinem illius gentis vel inde aestimare licet, quod jam tempore Davidis Regis Israël habuit octingenta millia virorum fortium, qui educes.

^a Syriæ termini. ^b Palæstina.

IDVM AE A.

III. Idumæa, quæ in sacris litteris est ^a Edom inter Arabiam ^{Idumæa.}
Petræam, Judæam, ^b & Mare Internum porrectæ, urbs ingens
fuit & munita admodum ^c Gaza, (sic Persæ ærarium vocant) ^{Gaza.}
cui inde nomen, quod Cambyses, cum armis Ægyptum pete-
ret, hoc belli & opes & pecuniam intulerat. Expugnatam, Ale-
xander vastavit.

JU-

rent gladium: & in Juda quingenta millia
pugnatorum.

^d Ab ^e Edom sive Esavo Isaaci filio ter-
ram hanc appellatam nemo ignorat, cui sa-
cræ literæ non ignotæ. Edom autem di-
stus est vel ab ^f edilio rubri coloris, quo
esuriens fratri Jacobo jus primogenitorum
vendidit, vel quod ^g eo colore in lucem editus
est. Josephus duplicum facit Idumæam,
Superiorem & Inferiorem. ^b Superiorem elegit
tribus Juda, quæ in longum extenditur,
usque ad Hieropolyma, latitudine verò us-
que ad lacum Asphaltiten constituta est.
Et in hac parte fuerunt ^h Gaza & ⁱ Ascalon.
^c Inferior Idumæa cessit tribui Simeonis; &
hæc est circa Ægyptum, & Arabiæ mon-
tem. Occupantibus verò meliorem & po-
tiorem Idumææ partem Israëlitæ arctiores
illa postmodum retinuit terminos. Est ve-
rò Idumæa altis asperisque cincta monti-
bus, vastas etiam solitudines includens.
Gens ipsa ferox, & ad arma prompta,
Israëlitæ, ^j Mose duce, ex Ægypto venienti-
bus, & transitum per eorum ditionem pe-
tentibus, non modo negavit; sed etiam ar-
mata occurrit. Poetae ^k Saul & David hanc
contumeliam ulti Idumæos subegerunt; qui
tamen Joram temporibus desciverunt. At
^l Johannes Hyrcanus ita eos domuit, ut
ritus Judaicos & circumcisionem admittent:
ac deinceps Judæis annumerati sunt.
Demum sub excidium Hierosolymitanum
quatuor ducibus XX. millia in urbem ve-
nerunt, & miserandas ediderunt inibi stra-
ges.

^m Iustum terræ hujus tractum, qui ad ma-

re Internum est, incoluere Philistini, seu
Palæstini.

^g ^d Gaza etiam ⁿ Gazera dicta, incolas
habuit filios ^o Enakim: expugnata tamen
fuit à Calebo. Samson ejus urbis fores in
montem vicinum Hebron versus deportavit:
& hec captus domum evertit. Claverius
hic sequutus est Mela errorem qui ^d tradit
Clara opido hoc nomen impositum fuisse à
Persis; quod Cambyses Rex ærarium bellum
cum ibi constitueret. Hoc nomine enim
opidum istud Hebræis appellatum longe an-
te Cambysem natum. Gen. x. 9. Jof. xv.
47. lib. Jud. i. 19. &c.

ⁱ Alexander M. expugnata Tyro, hanc
quoque, multo tamen labore, cepit urbem
^f. In loco vicino ^p nova deinde exstructa est
Gaza, quam Alexander, Aristobuli filius,
cepit & evertit, sed iterum emersit è cine-
ribus. Augustus enim, Herode mortuo,
Gazam, Gadara & Hippo urbes Syriæ
contribuit. Gaza Constantini M. tempori-
bus à sorore Imperatoris dicta est ^q Constan-
tia. Hodie urbs magna esse traditur, Hie-
rosolymis duplo major. Habuit ^r Gaza na-
vale Majuma, unde ^s Majuma spectaculum
ortum. Cæterum in Heidmanni Palæstina
Idumææ sequentia adscribuntur loca; In tri-
bu Dan ^t Modin, Maccabæorum patria,
quorum monumentum ibi fuit illustre.
^u Betsemes Juda non longe à mari, in cuius
agrum Arcam Domini juvencæ duæ ultrò-
deduxerunt. ^v Themnas in cuius regione
Samson leonem discerpit. ^w Sorec torrens,
ad quem habitat Delila, à Samfone ama-
ta, quæ blanditiis explicata est roboris il-
lus

Eeee 3

^a Idumæa. ^b Superior. ^c Inferior. ^d Gaza. ^e Enakim. ^f Gazæ navale.

^g Majuma. ^h Modin. ⁱ Betsemes. ^k Themnas. ^l Sorec fl.

J U D A E A.

Judea.
Hierosolyma.

IV. Idumæam sequitur * *Judea*, cuius caput λ *Hierosolyma* lon-

Ius causam. Propinquus ei torrenti erat rivulus α *Nehel-eschol*, i. e. *torrens & vallis botri*; ad quem exploratores Mosis botrum miræ magnitudinis abscederunt. In Tribu Simeon Iðumææ attribuuntur β *Gerara*, ad torrentem *Besor*, ubi Isaac natus, hinc tridui itinere abeſt mons *Moria*, in quo Isaac erat immolandus. Ad eundem torrentem *Besor* fuit ϵ *Bersabee*. Huic urbi, quæ cum fluvio *Ægypti Sihor*, & deferto arenoso versus Austrum terminat Israëlitarum regionem, vicinum erat *desertum Bersabee*, quo fugit *Agar* ancilla Saræ, & δ *Fons* ei monstratus ab Angelo; in eandem solitudinem fugit *Elias* minas Jezabelis declinans, ubi etiam ϵ *Juniperus Elia*. *Desertum arenosum* locus periculofus iter facientibus in *Ægyptum* cum propter aquarum inopiam, tum vero cumulos, & quasi montes arenaum, quibus viatores non raro opprimuntur: qui tanquam in mari navigantes ad fiderum fulgorem cursus dirigere coguntur, quod iter non solum patriarchæ olim emensi sunt, sed ipse Christus cum virgine matre & Josepho. ϵ *Judæum* hic quendam olim arenâ, ob aquæ defectum, esse baptizatum, refert *Nicephorus*. Ad ostium torrentis seu fluvii *Ægypti*, qui ϵ *Sikor* dictus, est β *Rhinocorura* op quod à multilatis habitatorum naribus ita appellatum est. Etenim Rex quidam *Ægypti* *Aetisanus* nasi mutilatione maleficia coercens, naribus truncatos eò translult ut ob oris deformitatem redire domum non audenter. Inde versus Septentrionem erat ι *Raphia* opidum, ad quod Ptolemæus IV. Antiochum Magnum cevit. Ibidem ostenditur *cellula* κ σ . *Hieronymi*. Hinc porrò in eodem litore fuit λ *Anthedon*. De cætero Idumæos in mediterraneis sibi sedes delegisse, Philistinos ad mare, judicat *Heidmannus*: *Adrichomius* m *Palestina*

propriè dicta seu terræ *Philistiorum* fines à *Cesareâ Palestina* ad *Gazam* usque & torrentem *Ægypti* extendit, atque *Enakim* seu *gigantes* inter eos fuſſe robustissimos Ferocem illam gentem *David* subegit fibique fecit vespigalem. Urbes præcipuæ in hac *Philistiorum* regione recensentur quinque: n *Geth*, *Gaza*, *Azotus*, *Accaron* & *Ascalon*. *Gaza* jam memorata est. *Geth*, *Hierosolyma* versus Occasum proficiscentibus non longè à litore in monte posita occurrit, patria *Geliathis*, à *Joppe* quatuor leucis diſtans: ac hodie non exſtat o *Accaron*, quæ & *Acron* sive *Acharon* dicta g , inter *Ascalon* erat & *Geth*, hodie deſtructa jacet. Idolum *Raalsibul* ibidem colebatur, ad quod de valetudine sua consultum mittebat Rex in Israël *Ahaba*, seu *Oenozias*. Reliquæ duæ urbes *Azotus* & *Ascalon*, in mox frequenti memorantur ſectione, quâ describitur *Judea*.

π Clauditur ρ *Judea* ad Septentrionem *Samariâ*; ad Occasum Mari Interno; ad *Ortum* Mari Mortuo; ad *Moridicm* montibus *Seir*. Appellationem terra illa conſecuta est à tribu *Juda* h .

H E K E L I I.

d Lib. I. c. XI. p. 165. lin. 6. seq.

e Vid. *Curtius* Lib. IV. c. IV. §. 12.

f Leg. *Curtius* loc. cit. c. VI. §. 23.

g Quamque *Postellus Ptolemai* *Tanquerey*,

h c. *Gannetorum Portum* effe rule.

b Dicitur *Cananza* atque promissionis Terra paſſim in S. S.

B U N O N I S.

λ η *Hierosolyma*, olim *Solyma* & *Salem* dicta, poſſeaſt à Rege *Melchisedeco*. Sed tum temporis *Moria* mons, in quo poſtea templum exſtructum fuit, nondum erat urbis

a *Nehel-eschol*. b *Gerara*. c *Bersabee* & op. *desertum*. d *Agar Fons*. e *Juniperus Eliæ*. f *Julieus arenâ baptizatus*. g *Sihor* fl. h *Rhinocorura*. i *Raphia*.

k S. *Hieronymi* *cellula*. l *Anthedon*. m *Palæstina* proprie dicta.

n *Geth*. o *Accaron*. p *Judeæ* fines. q *Hierosolyma* seu *Solyma*.

longe clarissima urbium Orientis, non Judææ modo. *Titus*
Vespasianus captam totam diruit. *Ælia Capitolina* postea di-
 cta,

bis illius pars. At Jebusæ urbem in monte Sion, loci natura munitam, & de suo nomine appellatam, possederunt usque ad regnum Davidis, qui eam cepit vocavitque ^a Civitatem David. Monti Sioni subjecta quædam urbis pars dicta est *Filia Sion*: videtur tum temporis quoque extitisse. ^b *Templum* in monte *Moria*, in quo *Isaac* fuerat immolandus, à Salomone exstructum est magnificissimum ⁱ; ^c quod à *Nabuchodonosore* Babyloniorum Rege excisum & inflammatum est. Instauratum quidem post 70. annorum exsilium à Judæis permisum Regum Persarum: verùm à pristino multum abfuit splendore. Hoc templum invicit & veneratus est *Alexander M.* Prophanavit *Antiochus*; at repurgarunt *Maccabaii*. Expugnatum postea est à *Cn. Pompejo*, & spoliatum à *Craffo*. Sed *Herodes M.* templum hoc, ut populi gratiam sibi pararet, demolitus est, & multo splendidius è fundamento excitavit ad pristinam altitudinem. Inclusum erat templum triplici ambitu. Quorum extimum ^c alienigenis ingredi fas erat. In eo, qui ab illo proximus erat & muro discretus, ^d *Judæi* utriusque sexus adorabant. In eodem erat ^e porticus *Salomonis*, in qua Servator frequenter docuit. Tertiū ^f ambitum, qui templo erat contiguus, Sacerdotes tenebant. In media prope ejus parte, ex adverso templi Altare erat, in quo suffitum facere solebant Sacerdotes. Ad utrumque Altaris hujus latus hinc *Can-delabrum* erat aureum: inde mensa item aurea, cum panibus propositionis. Ad hoc Altare *Zacharias* sacerdos, quum munere suo fungeretur, vidi angelum Domini ad dexteram altaris, qui ei nunciavit nativitatem filii. Intimum templi recessum *Sancta Sanctorum* dicebant, ibi servabatur *Arca fæderis*, unde responsa Deus reddebat. In

arca illa repositæ erant *Tabula duo lapideæ*, quibus legem ipse Deus inscriperat; *Vasculum Manna* & *Aaronis virga*. Hæc Arca in templo post exsilium Babylonicum exstrœto, non fuit. In primo ambitu five Atrio gentium erat & Porta Speciosa dicta, Orienti obversa, ad quam claudum fannerunt *Petrus* & *Johannes*; altitudinem habens 30. cubitorum; & tota ære Corinthio inducta. Porta, quæ ex adverso huic in Atrium Judæorum ducebat, alta erat 50. cubitos. Quæ verò in Atrium Sacerdotum, 70. Ipsius verò templi porta cubitorum erat 90. Et aulæa pretiosissima spatium portarum æquabant. Quod in altissima hac ipsius templi porta suspensum erat auleum, in duas partes scissum est, à summo ad imum, quum *Servator noster* in cruce exspiraret. Templum hoc tam magnificum à *Tito Vespasiani* filio expugnatum, cum universa urbe incendio perit. Ad ejus templi latus Septentionale erat arx munitissima ^h *Antonia* dicta, antea turris *Barim*, à Macabæis munita. Arx ista per pontem ingenitem Templo jungebatur. Erat & i *Crypta* quædam subterranea ex arce in templum ducta, per quam occultè milites in illud poterant evadere. Hæc conjicitur esse illa ^k *Turris Stratonis*, ad quam *Antigonus* à fratris satellitibus occisus est. Ad Australē templi latus palatia erant sumptuissima; ^l *Salomonis*, & *filie Pharaonis*, *Tribunal*, & ^m *Domus Libani*. Atque hæc loca maximè illustria fuerunt in monte Moria. Templum verò istud lætissima ⁿ vallis *Cedron* dicta circumdedit; in quam *Jacobus Apostolus* de summo turrium fastigio præceps datus est. Moriae vicinus est in Meridiem ^o Sion mons, in quo præter *Artem P.* & *Sepulchrum Davidis*, *Annas* & *Caiphas* Pontifices sua scribuntur habuisse domicilia. In eodem mon-

te

^a Civitas David. ^b Moria mons in quo Templum. ^c Atrium gentium. ^d Atrium Judæorum. ^e Porticus Salomonis. ^f Atrium Sacerdotum. ^g Porta Speciosa.

^h Antonia arx seu Barim Turris. ⁱ Crypta; ^k Turris Stratonis.

^l Palatium Salomonis & Tribunal.

^m Domus Libani.

ⁿ Cedron vallis.

^o Sion mons.

^p Arx Davidis,

ejusque sepulchrum.

cta, cum ab *Ælio Adriano*, mutata non nihil loci regione, restitueretur. Nunc Turcis incolis *Gutz* est. Reliquæ Judæorum urbes celebres fuere in litore ^u *Ascalon*, magna, & non minor ^v *Azotus*;

Ascalon.
Azotus.

te duo excitavit *Palatia Herodes*, ^a *Cesaris*, & *Agrippa*, in monte illo fuisse perhibetur *Cenaculum*, in quo *Christus Pascha* comedit: & *Spiritus S.* Discipulis datus. Quamquam alii in civitate inferiori ad *Portam Vallis* illum collocant locum. *Tabernaculum*, in quo *Area sœderis*, in eo quoque fuit monte, antequam templum *Salomonis* esset exstructum. In muro Orientali montis *Sion* ponitur & ^b *Turris Siloah*, cui subjecta *Piscina Siloah*, in quâ cæcus Christi iussu oculos abluiens visum recipit. Tertius ^c *mons Aca* in inferiori & occidentali erat urbis parte. In eaque multæ arces & palatia. Ad Occidentalem templi partem erat ^d *arx Macabaeorum*, *Theatrum* & *Gymnatum*, & *Berenices regia*, ac *Helena*, & ^e *arx Antiochi Epiphanis*, *Amphitheatrum*, & *Forum rerum venalium*. In Septentrionali civitatis parte, quæ *Filia Sion* appellata est, *Forum* erat *magnum* in conspectu *Antonia* & *Pratorii Rom.* quod cum *Antonia* coniungebat ^f *Xystus*: in quem à *Pilato* *Servatorem* producetum volunt, quum Judæis exhiberetur spinis coronatus, cum elogio: *Ecce homo!* Ex quo loco *Agrippa Rex Judæo* initio belli Judaici ab insana belli adversus Romanos cupiditate gravi oratione deterret. In eadem parte fuit, ^h *Piscina Probatika* seu *Bezetha*, in qua pecudes immolandæ lavabantur. *Eius aquæ* ab *Angelo* commotæ morbos sanabant. *Hic Christus claudum refutavit*. Sequitur i *Bezetha* mons, & in eo ^k *Civitas nova*, quæ erat Septentrionalis Hierosolymæ pars, ab Ortu in Occasum reliquæ urbi prætexta. *Triplex murus* eam urbis partem includebat. Inter primum & secundum murum erat ^l *Palatium Herodis*. In eadem parte urbis habitabant artifices, mercatores, opifices, operarii, & reliquum vulgus. In isto Herodis palatio erat *carcer*,

ex quo per Angelum Domini liberatus ^m *Petrus*. In muro isto erant tres turres insignes, ⁿ *Phaselus*, *Mariamne*, & *Hippicus*. In Occidentali urbis angulo, ubi in Septentrionem flectunt moenia, erat excelsa turris *Psephina*, ex qua cœlo sereno Arabia, & mare & extrema Judaici territorii conspicerentur. E regione hujus turris extra moenia erat ^o *mons Calvaria* sive *Golgatha*: cui vicinus hortus in quo sepulchrum Christi. Ad orientale urbis latus extra moenia est ^p *mons Oliveti*, inter quem & urbem ^q *Vallis Josaphat* interjacet. Eam vallem ^q *torrentis Cedron* interluit.

^u ^r *Ascalon* o, *Semiramidis* patria, fuerat urbs Philistæorum ad ipsum maris portum, 720. stadiis Hierosolymis distans, nobilis olim ac potens. *Samson* huic irripuit, & 30. viris manu sua interfecit, vestes detraxit, eisque dedit, qui ænigma solverant. Venit tandem hæc urbs in Judæorum protestatem.

^v Quatuor ab illa urbe leucis distat ^s *Azotus* sive *Ajdod* opidum, in quo ^t *Idolum Dagon*, piscis habens caput p. *Judas Macabeus* posteaquam *Bacchidis* copias fudisset, & fugientes *Azotum* usque persequutus esset, hostium multitudine circumventus hec occubuit; cuius frater Jonathan urbem hanc direptam incendit q. *Spiritus Domini* huc transfluit *Philipum*, quem *Eunuchum* docuisset salutis viam.

HEKELII.

i Atque pulcherrimum.

k Ideoque & Hierosolyma Eusebio Lib. IX. Preparat. Euangelica qs. Hieron. Salomonis, h. e. *Ædes Salomonis* dicitur.

l Solinus in Polybiſt. c. XLVII. p. 101. lin. 24. seq.

m Lib.

^a *Cesaris* & *Agrippæ Palatia*. ^b *Siloah* turris & *piscina*. ^c *Aca* mons. ^d *Arx Macabæorum*. ^e *Berenices regia*. ^f *Arx Antiochi*. ^g *Xystus*. ^h *Piscina Probatika*.

ⁱ *Bezetha* mons. ^j *Civitas Nova*. ^l *Palatium Herodis*. ^m *Phaselus*, *Mariamne* & *Hippicus* & *Psephina* turres. ⁿ *Calvariae* mons seu *Golgatha*.

^o *Oliveti* mons. ^p *Josaphat* *Vallis*. ^q *Cedron* *torrentis*.

^r *Ascalon*. ^s *Azotus* seu *Ajdod*. ^t *Dagon* *Idol*.

zotus; item ^a Jamnia, & ^b Joppe, Phoenicum urbs antiquis-
sima, quam ^m Mela ⁿ ac Plinius ^o antiquiore terrarum inun-
datione prædicant. Hic Andromedam belluae marinæ exposi-
tam fuisse fabulati sunt. Intus ^p Emmaus, vicus antè, & ^q Lyd-
da, & ^r Hierichus, quæ Jericho in sacris literis: & prope Hie-
rosolyma ^s Bethlehem, vel nobilissima in toto orbe terrarum,
^t IESU CHRISTI humani generis Servatoris natalibus. At
pars Judææ Peræa dicta fuit, hoc est, Ulterior; quia ^u Περαί τοῦ
Ιορδάνου, id est, trans Jordanem, sita. In ea ^v Macherus, secun-
da quondam arx Judææ ab Hierosolymis.

JORDANIS FLUVIUS.

V. Sed de Jordane hoc loco retulisse conveniat. ^{Jordanis} ^w
igitur amnis, qui Hebræis ^x Jarden, oritur, ut auctor est D.
Hieronymus, ex duobus fontibus haud procul à se dissitis,
quorum

^m Lib. I. c. XI. p. 165. lin. 10.ⁿ Lib. V. c. XIII. p. 72. lin. 8. seq.^o A Conditore Ascalo, Hymenei Filio, ita
nuncupata.^p Conf. Judic. XVI. 23. & I. Maccab.
X. 82.^q Vid. I. Maccab. loc. cit. v. 84.huc Æneam paralyticum verbō sanavit Pe-
trus Apostolus.^r e Hierichus urbs olim magna & permu-
nita; eademque miræ amoenitatis & uberta-
tis agrum habebat. Rosas generofissimas
possidebat & palmeta; unde & Palmarum
urbs dicta est. Balsanum quoque incredibi-
lis fragrantia propè solus ager Hierichunti-
nus gignebat. Josua eam urbem sine ullis
machinis expugnavit. Quum Judæa in
quinque Toparchias à Gabino distribuere-
tur, Hiericho una earum fuit. Christus
Zaccheum huc publicanum suscepit, & Bar-
timæo caco visum restituit: Aliis item duo-
bus; quum hinc discederet.^t Bethlehem in finibus Juda & Benjamin
erat.^v Macherus v haud longè aberat à Maris.
Mortui parte Septentrionali. Alexander
Rex id castellum primo ædificavit: Herodes
M. amplificavit, & exornavit. In eadem
arcæ Johannes Baptista aliquandiu in vincu-
lis habitus, demum capite multatus est; eo-
dem in loco sepultus scribitur; uti & Eliz-
aus, atque Abdias Prophetæ x.

HEKELI.

^w Apulchritudine vel decore nomen habens.
Ffff^f Hodie

a Jamnia. b Joppe. c Emmaus seu Nicopolis. d Lydda. e Hierichus.

quorum alteri *Jor* nomen est; alteri *Dan* (*); conjuncti nomen amni faciunt *Jordan*, sive *Jordanis*. Ipse amoenus, & quatenus locorum situs patitur, ambitiosus; accolisque se præbens, veluti invitus *Asphaltiten* lacum dirum natura, petit, à quo postremo ebitur, aquasque laudatas perdit, pestilentibus mistas. At à fontibus CCCLXXXIV. circiter stadia prolapsus, ubi prima vallium fuit occasio, in lacum se fundit *Samochoniten*; inde in multo majorem, quem Latini *Genesaram*, Græci *Genesaritin* & *Tiberiadem*, ab opidis appositis dixerunt. Sacrorum librorum scriptores eadem ratione stagnum *Genezareth* & mare *Tiberiadis* vel *Galilææ* vocant. Inde Samariam Judæamque perfundens, tandem *Asphaltite* lacu retinetur.

Lacus Ge-
nefera, seu
Mare Ga-
lilee.

*Asphalti-
tes lacus,
seu Mare
mortuum.*

ASPHALTITES LACUS.

VI. *Asphaltites*, nihil præter bitumen gignit; unde & nomen ἀπὸ τῆς ἀσφάλτου. Neque pisces, neque suetas aquis volucres patitur, sapore corrupto & gravitate odoris pestifer. Item propter magnitudinem & aquæ immobilitatem, *Mortuum Mare* dicitur. Nam neque ventis impellitur, resistente turbinibus bitumine, quo aqua omnis stagnatur; neque navigationis patientis est, quoniam omnia vitæ carentia in profundum merguntur; nec materiam ullam sustinet, nisi quæ alumine illinatur.

At

f Hodie Sappho à Barbaris appellatur.
t. Vid. *Luca* xxiv. 13.

v Et *Macherus*.

x Castellum hoc incolentes dicuntur Ma-
chærítæ.
y Vel *Asphaltus*.

BUNO-

[* Veterem opinionem non satis firmam sequitur Cluverius; quam Etymologiarum auctores finxerunt, ut duarum syllabarum rationem qualemcunque redherent. alii dixerunt nomen derivari ex יָהוּ id est Rivas, & יַד Dan quod oppidi ad fontem fluminis sit nomen est; sed nihil est quod hasce Etymologias stabiliat. 1º falsum est Jordanem duobus amnibus confluentibus formari, & Rivas esse aliquem qui Dan appelletur. Jordanis unica scaturigo quæ possit conspiciri est in Libano; hinc rivas fluit, in cuius ripa urbs stetit *Dan* nomine, quatuor circiter Gallicis milliaribus id est Leucis supra Cæsaream Philippi; juxta quam *Jordanis* dici incipit, fons alter *Jordanis*; & is præcipuus, quamquam minus conspicuus, est lacus *Phiala*, quatuor circiter Leucis a Cæsarea Philippi austrum versus. Is Lacus per latentes & subterraneos meatus satis aquarium in Jordanem invehit, ut circa Cæsaream repente flumen sit qui haec tenus Rivas fuerat. Vide Joseph. de Bello Jūd. l. 1. c. 16. & l. 3. c. 18. Vide si lubet hanc materiam fusius elucidatam in nostro Dīct. Geogr..

At nullum corpus animalium recipit: Tauri camelique fluitant,
periti imperitique nandi perinde attolluntur.²

R E I S K I I.

^a Universus terrarum orbis ex Judæo-
rum sensu partes complectitur duas (1)
חַזָּה שְׂרָאֵל i. e. *terram Israëlis* (2) **חַזָּה עַלְמָן** i. e. *extra terram*; extraneas nem-
pe regiones, quotquot sunt: b Idemque
orbis duos comprehendit populos, unum
אֲוֹכוֹת שְׂרָאֵל i. e. *Israëlitas*, alterum **עַלְמָן** i. e. *nationes mundi*: Quales in una
terra Chanaänæ cumerabantur undecim,
pro numero filiorum, quos Chanaän pro-
crearat. Sed ex illis præcipue septem,
unaque harum potentissima Philistæa, quæ
toti Palæstinæ apud exteros nomen addidit.
De Judæa vero quousque patuit, hujusque
terminis, divisione, partibus, urbibus, flu-
viis & montibus, auctores extraneos cum
sacra Scriptura tabulas item nostras quæcun-
que habentur, cum Judaïcis & Talmudicis
conciliare hoc opus, hic labor est non exi-
guus. Sed plura Lightfothus, Bonfrerius,
Bochartus, Spanhemius errata notant:
[* Quibus adde laudatum Hadrianum Re-
landum qui prope omnium loco esse possit.]
Plura notari amplius possunt de metropoli
præsertim ac templo magnifico, nec non

hujus excidio, de quo nummi Romani ad-
huc superfites contestantur. Mirum est,
Talmudicos Judææ septem attribuisse maria
c (1) *Mare Magnum*, i. e. mediterraneum,
(2) *Tiberiadis*, (3) *Sodomiticum*, (4) *Samo-
chonitis*, (5) *Mare Dacholita*, i. e. Areno-
sum in lacu Sirbonis, (6) *Mare Apamia*, i.
e. Regiunculae Syriacæ, ubi scaturigo five
Jordanis phiala, quam Fl. Josephus lacum
nominat (7) *Mare de Schaliith*, de quo do-
cti conjiciunt, idem esse, quod mare Je-
zor apud Jerem. c. 49. v. 32. dicitur. Vid.
Lightf. Chorogr. Animadvers. ubi fluv.
Jordanis non duos fontes^d, quæ commu-
nis opinio est, sed *unicam Paneada* multis
rationibus vindicavit cap. 67. Huic adde
minores fluvios Cison, Jarmoch, Pigah,
Arnon, Jabok, itemque flumen Sabbati-
cum, quem nominant, notatu dignissimum.
Plura nunc omitto Itineraria, tum Rabbini-
ca R. Benjamin Tutelenfis, & R. Anony-
mi de Cippis sepulchrisque Patrum veterum
ac Prophetarum, tum Christiana eaque aut
recentia, quæ Radzivil Princeps illustriss.
Christoph. Furerus, Neitschiz & Trein-
lov ediderunt, aut vetera Monachorum
aliorumque hominum plura.

a Terrarum orbis duplex. b Et populus. c Maria septem. d Jordanis fontes.

C A P. XXI.

Samaria, Galilæa, Phœnice, & Libanus.

S A M A R I A .

I.

JUDÆÆ jungitur ^a Samaria, aliquanto latius juxta litus exten-
sa; quippe, & Joppe, & Azotus, & Ascalon, Samariæ opi-
da,

B U N O N I S.

^a Samaria inter Judæam & Galilæam
interiacet a.

R E I S K I I.

^b Samaria primas origines nomenque
suum non ab Samaræis Zamari, unius inter
Ffff z filios

a Samaria. b Samaria.

Neapolis.
Gamala.
Apollonia.

da, ab auctoribus usurpantur. Caput regionis est ^b Samaria, quæ & Sebaste, ^v Neapolis, & ^d Gamala, atque in litore ^e Apollonia.

G A

filios Chananeos posteris traxit, nec ab Hebraico verbo שְׁמָרֵן Schamar: quasi שְׁמָרֵן i. e. custodes vel observatores dixeris (quæ fententia Elmacini Arabis fuit in Histor. Sacrae p. 118.) sed ab Samero, qui montem arcemque Ambro Israëlitico regi vendidit, ut nova urbs nempe Samaria superstrueretur. Sed Sichemitæ hodierni hunc nominis auctorem suum refugint, ac sese filios Israëlis Samreos, populum Sanctum, puros legis Mosaicas observatores in utraque profittentur Epistola, quam nobilissimus Ludoltus sibi rescriptam cum notis edidit: Amplius omnes è filiis Josephi justi, è tribubus Ephraim & Manasse ortos sese volunt; libros solum Mosaicos & librum Josue ab suis recipi legique; festa item vetera sibi superesse; codicem legis MStum ab ipso Abifa, Pinhasi filio; sepulchra etiam Prophetarum, virorumque sanctorum aliquot: Denique sub finem breve hoc religionis symbolum annexunt: *Fides mea in te Domine, & in Moysè, filio Amram, servo tuo, & in lege sancta, & in monte Garizim, domo Dei, & in die ultionis & retributionis.* Judæi hodierni eos בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. i. e. ^a Cuthaos nominant propter Assyriacas à Salmanassare hue missas colonias: Chus enim Chazestan fuit fine Susiana, Bocharto auctore, ut tamen simul è Babele, Amida & Musul deportatos incolas Elmacinus recte scriperit. Una hodieque apud illos ^b Sichem claret, Samaria vero in ruinis jacet: Illa montibus cincta & convallibus amoenis, Cuthæorum sedem præcipuam habet. Plura tum Geographica tum historica ex Hottingeri Exercit. Anti-Morinianis, collectaneis Cellarii ad Histor. Samarit. Notis ad Epistolam Samarit. & Hotting. Thesauro Philol. peti possunt.

B U N O N I S:

^b. A monte Garizim, & urbe Sichem non longè aberat mons Samaron, in quo Samaria ab Amri Israëlitarum Rege condita, Regum illorum sedes fuit. Expugnata demum

est ab Assyriorum Rege Salmanassere & Rex Osea cum universo populo captivus abductus. In regiones illas submisit Salmanassar gentem Pericam, Chutaos à flumine Chus ita dictos, Judæis invisos. Ipsa verò urbs Samaria hodie in ruinis jacet. Prope eam sunt montes Bethel & Dan, in quibus volunt duos aureos vitulos ab Hieroboamo positos. ^c Sichem vero postea appellata Neapolis; unde Justinus Martyr ortus. Neapolis illa tum temporis, ut Scaliger ad num. Euseb. 2157. docet, metropolis Samariae fuit. Postremo deductis eò coloniis, Vespasiani aut Domitiani auspiciis Flavia Cesarea appellata est.

^y ^d Neapolis & Mabortha, quæ demum fuit, antiquissimis temporibus erat ^e Sichem, ubi Dinæ Jacobi filiæ stuprum illatum ab Abimelecho; postea destructum excitavit Hieroboam, Servatoris ævo vocata est Sichem.

^f ^g Gamala in monte sita erat camelii figuram referente, cujus capiti arx, gibbo reliqua urbs inhærebatur. Expugnata est ab Alexandro Judæorum Rege; ac deinde quoque à Vespafiano. Ab ea urbe circumiacens regio dicta est Gamalitica. Ponitur vero urbs illa trans Jordanem ab Orientali Maris Galilææ latere paullum remota.

^e ^h Apollonia ad maris Interni litus à Joppe versus Septentrionem jacet. [* Triginta saitem urbes, quibus commune esset Apollonia nomen, in nostro Dict. Geog. recentiuimus. Veteres enim urbium denominationem ab æde falso numini consecrata aliquando sumebant. Sic & nos in Gallia urbes, oppida vicosque perplures sanctorum nominibus designamus, quorum sub invocatione loci templum dedicatum est. quemadmodum Sangermanum, Sandionysium &c. dicimus, sic apud veteres Apollonias, Hercleæ, &c. non paucæ extiterunt propter eadem Apollini, Herculi vel cuidam alii numini sacrum. Hoc juvenes moneri supervacaneum non videbitur.]

H.E.

^a: Cuthæi. ^b: Sichem. ^c: Sichem seu Neapolis. ^d: Neapolis. ^e: Sichem seu Sichar. ^f: Gamala. ^g: Apollonia.

G A L I L A E A.

II. Ultima Palæstinæ est ^z*Galilæa*, cujus caput in litora ^a*Turris Stratonis*, eadem postea *Cæsarea Stratonis*, sive *Cæsarea Palæstinae*, ab Herode Rege de novo condita. Intus ad Lacum *Genesaram*, seu mare *Galileæ*, ^b*Capernaum*, ^c*Julias*, ^d*Bethsaida*, ^e*Tiberias*, ^f*Tarichea*, inter lacum & mare *Phoenicum* ^g*Nazareth*,

^a*Galilæa*.
^b*Turris*
^c*Stratonis*,
seu *Cæsarea*

^d*Capernaum*,
^e*Julias*,
^f*Bethsaida*,
^g*Tarichea*,
^h*Nazareth*

HEKELII.

^a Ejus Descriptionem vid. ap. *Flavium Josephum* Lib. III. de Bello Judaico c. II. p. 704. Edition. Frobeniano-Bafil.

BUNONIS.

^z ^a*Galilæa* terminos habet Ptolemaidem, Carmelum montem ad *Occatum*: Samariam & Scythopolim, usque ad fluenta Jordani, ad *Meridiam*: ad *Ortum Hippensem* & *Gadarim*, & *Gulanitidem*, regnumque Agrippæ; ad *Septentriones* denique *Tyrum* & *Tyriorum* fines:

^w ^b*Cæsarea* illa incredibili magnificencia ab Herode aucta est. *Herodes Agrippa Rex* ab Angelo percussus huc expiravit ^b. *Cornelius Cenurius* à Petro huc edocitus est æternæ salutis viam ^c. Hic *Philippus* & quatuor ejus filiæ propheticō spiritu dotatae vixerunt ^d: & *Agabus* vincula D. Paulo prædixit ^e. Hic D. *Paulus* in vinculis egit biennium, & coram *Felice*, *Festogue* & *Agrippa* causam suam egit ^f. Hinc Romam ad Neronem missus est ^g. *Cæsarea* hæc ad formam proconsularem postea erecta est à Justiniano Imperatore. *Novell.* 103.

^h ^c*Capernaum* ^b ad mare *Galileum*; *Decapoleos* urbs primaria, opibus & splendore præ cæteris illustris, ad dextram sita erat in litora secundo, Jordane descendenterbus, ubi is lacui se miscet. Hæc civem habuit *Servatorem*: qui Nazareth relicta, quam educatione suâ illustraverat, in urbem hanc migravit ⁱ. Hic plurima edidit miracula, & didrachma solvit per Petrum, mulierem 12. annos fluxu sanguinis laborantem, etiam centurionis servum huc sanavit. Ut verò

Capernaum dextrum litus obsidebat, ita *Chorazin* tenebat lœvum. Quæ urbes, quod ipse Servator iis prædixerat, hodie in ruinis jacent. [*Græci codices Novi Testamenti habent *Kαπερναῦμ*, Vulgata vero, quam Ecclesia Catholica sequitur, habet *Capernæum*; qui usus apud Catholicos scriptores prævaluit.]

^j ^d*Julias* ad litus maris *Galilææ* Orientale est.

^k ^e*Bethsaida* in angulo istius maris Septentrionalis erat, urbs Decapoleos insignis, ad viam sita, quæ è Syria in *Ægyptum* dicit. Est hæc urbs *Petri*, *Andréæ* & *Philippi* Apostolorum patria. Cæco cuidam *Christus* hic visum reddidit. Regio illa *Genesaret* sive ^f*Genesareth* appellatur; unde & mare vicinum appellationem habet.

^l ^g*Tiberias* metropolis & terminus *Decapoleos* regionis, urbiusque ejus maxima nomen ab Imp. *Rom.* *Tiberio* traxit; & ab ipsa vicinum ^h mare *Tiberiadis*. *Servator nosler* in ea regione quinque panibus & duobus pisibus quinque millia hominum saturavit ⁱ.

^m ⁱ*Tarichea* ad Orientale maris *Galilææ* litus posita, olim fuit urbs munitissima, & ^a Vespasiano tamen expugnata.

ⁿ ^k*Nazareth* in montis erat vertice. Hic dômicum suum habuit B. *Virgo Maria*, & ab Angelo didicit, se fore *Messiæ* matrem. Ibidemque educatus est *Christus*, ac deinde occult in eorum *Synagoga*; et si eo eventu, ut impi cives eum præcipitare conarentur de abrupto montis. Cæterum in *Galilæa Inferiori* est mons *Hermon*, quem *Sidonii* vocant *Sivium*, & *Amorrhæi Senir*.

In-
Ffff 3.

^a Galilææ termini. ^b Cæsarea. ^c Capernaum. ^d Julias. ^e Bethsaida. ^f Genesareth.
regio. ^g Tiberias. ^h Tiberiadis mare. ⁱ Tarichea. ^k Nazareth.

Cana Mi-
nor.

zareth, Christi redemptoris nostri domicilium : & *ξ Cana Galilææ*, sive *Minor*. At notandum hoc loco, unam equidem hanc esse Græcis Romanisque scriptoribus Galilæam : in sacris autem literis *duas* censeri ; quarum altera jam explicata, *Inferior* est cognomine ; altera vero Phœnices pars est, *Galilæa Superior* dicta, seu *Galilæa Gentium*.²

PHOE-

Inferior ^a *Galilea Australis* est ; ut *Superior* ^b *Septentrionalis*.

Cæterum ^c *Palæstina* in *duodecim Tribus* gentis Israëliticæ ita fuit divisa, ut per Jordanem distinguerentur in *Orientales duas cum dimidia*, & *Occidentales novem, cum dimidia*. *Orientales trans Jordanem erant, à Tribus Ruben ad Mare Mortuum in parte Australi ; et Tribus Gad inde versus Septentrionem huic habitat contigua ; & inde porro versus Septentrionem ^f *dimidia Tribus Manasse*. Cis Jordanem reliquæ inco- juerunt Tribus ; ac sunt *Occidentales*. Versus Septentrionem, extremæ hujus Terræ regiones, ad ripas Jordanis, ubi is primum scaturit, ad mare usque *Galilæa* possedit, ^g *Tribus Neptahilim* : huic inde versus Australrum ad litora maris *Galilææ* contigua erat ^h *Zabulon Tribus*; cui iterum versus Meridiem contermina fuit ⁱ *Tribus Iaschar*; quam sequuta *Dimidia* ^k *Tribus Manasse*; indeque ^l *Ephraim Tribus*; ac porrò ^m *Tribus Benjamin* ad partem Maris Mortui pertingens ; cui confinis erat ⁿ *Juda tribus*; inter Mare Mortuum, & Tribum Simeon incolens. Tenebat enim ^o *Simeon Tribus Palæstinæ* partes Australes inter Judam & Philistæos. At ^p *Dan Tribus* versus Septentrionem Simeoni contigua erat, inter eandem, partem Judæ, Benjamin & Philistæos interjacentes. At ^q *Tribus Aser* Superioris *Galilææ* partem inter Tribum Neptahilim & Phœnices incoluit, quos ex munitis urbibus maritimis ejicere non valuit. Pleniorum Palæstinæ cognitionem qui desiderat, audeat *Adrichomium*, *Buntingium*, aut *Heidmannum* ⁿ; qui ejus Terræ plenam perfectamque nobis dederunt descriptionem.*

ξ ^r *Cana* hæc haud longè à Nazareth

versus Septentrionem, ad latus montis *Carmel* sita alumnos habuit *Simonem Cananitem* Apostolum, & *Nathanaëlem*. Hic aquam in vinum mutavit *Servator* ^s, & postea absens regii cujusdam filium, qui in urbe Capernaum animam agebat, verbo sanavit ^t.

HEKELII;

^b Act. XII. 23.

^c Act. X. 25. seq.

^d Act. XXI. 8. 9.

^e Loc. cit. v. 10. seqq.

^f Act. XXIV. XXV. & XXVI.

^g Act. XVII. V. 1.

^h Quod *Agrum Pœnitentia*, vel *Villam Consolationis*, aut *Propitiationem Pœnitentis* denotat.

ⁱ Unde & sua Civitas dicitur Matth. XI. 1.

^k Propriet Domum frugum, vel cibarium, aut Domum venatorum, vel insidianum designans.

^l Joh. II. 1. seqq.

^m Luc. I. 31. seqq.

ⁿ Adamnanum S. Arcurphum, Francise Alcharorum: Arandam, Dubliulum, Stephanum Mantagazam, Medinam, Jod. Megezium, Joan. Pascham, Guil. de Rubriquis, Joannem Soarium, Joan. Georgium Tbianum, & Ludovicum Tschudisium.

^o Joan. II. 7. seqq.

^p Joh. IV. 47. seqq.

REISKII.

² ^s *Galilæa* Hebraice *גָּלִיל*, convolvendo, quasi *κατακυλέσθω*, i. e. trastu suo convolutam dixeris, duplex apud Talmudicos habetur *עַלְיָה וְתַהֲתָה* i. e. una

^a *Galilæa Inferior* & ^b *Superior*. ^c *Palæstinæ* in XII. Tribus divisio. ^d *Ruben*.

^e *Gad*. ^f *Manasse dimidia*. ^g *Nephtahilim*. ^h *Zabulon*. ⁱ *Iaschar*. ^k *Dimidia* ^{dia} *Manasse*. ^l *Ephraim*. ^m *Benjamin*. ⁿ *Juda*. ^o *Simeon*. ^p *Dan*.

^q *Aser*. ^r *Cana Galilææ*. ^s *Galilæa duplex*.

PHOENICE.

III. Phœnices autè erat, quidquid terrarum inter ^a Eleuthe- Phœnices
rum flumen, & Pelusium opidum Ægypti mari Interno obja-
cet. At postea Phœnices termini confignati sunt duo amnes,
à Meridie Cherseus, à Septentrione Eleutherus. Hæc igitur
sacris scriptoribus in duas dividitur partes; ^b Galilæam Supe- Galilæa su-
riorem sive Gentium, quæ est inter Chersei fluminis ostia & perior.
Antilibanum montem; & ^c Syrophœnicen inter Antilibanum & Syrophœ-
Libanum. Urbes in universa Phœnice claræ in litore ^d Ptole- nice.
maïs, Ptolemaïs.

una superior, quam Josephus τὴν ἄνω vocat, alteraque inferior, quam Græce τὴν κάτω nominat: Illa Septentrioni propior ad Syros & Phœnices, hæc Austro vicinior ad Peræam & transjordanicam patet: Illa cum addito genium, quas tangit; hæc simpliciter & absolute in sacris extraneisque scriptoribus κατ' ἔξοχην Galilæa dicitur, & CHRISTO JESU nomen Galilæi à Nazareth opido, quin Christianis omnibus Galilæorum scomma inter gentiles addidit. Utraque Tetrarchiam aliquandiu sub Herodibus; post hac Præsidiale, ultimo Consularem provinciam continuit. ^e Nam Palæstina sub Impp. Romanis triplex in Diœcesi Orientis fuit: Prima nempe Consularis, cuius caput Cæsarea post Hierosolymæ ruinas; secunda Præsidialis, & tertia æque Præsidialis, quam Salutarem alio dixerunt nomine. Plura ex Lightfooto de moribus & dialecto pete; Si labet, adde nostram de Lingua vernacula JESU CHRISTI Dissert. Libro de imaginibus CHRISTI subjunctionem.

BUNONIUS.

^a b Eleutherus fl. in Ituræa, Libano monte editus, Galilæam gentium perluis inter Tyrum & Sareptam in Mare abiit Mediterraneanum. Testudinum magnam vim in hunc fluvium certo anni tempore ascendere è mari Phœnicio Plinius q auctor est. Eundem fluvium ^c Sabbathium illum nonnulli volunt, quod per sex tantum dies fluat; at

septimo, id est, singulis Sabbathis deficiat ac fluere cesset. Plin. l. 31. c. 2. Isidorus l. 13. c. 13. Josephus de Bello Jud. l. 7. c. 24. Eum visum venit Vespasianus. Adriachomius existimat esse amnum illum, qui in Cantico Salomonis Fons hortorum appellatur.

^d Galilæa Gentium sive Superior erat extra Eleutherum, intra eundem fluvium & leptaël, five tribum Zabulon.

^e In Syrophœnicia erat ^f Campus Libani, in quo D. Georgius fertur occiso Dracone filiam Regis virginem liberavisse. Per eam regionem fl. ^g Adonis decurrit.

^g Ptolemaïs ab Ægyptio quondam Rege nomen adepta, hodieque Atcon nominatur, quondam Claudi Caesaris colonia; assig- nata quidem in distributione terræ fuerat tribui Afer: Verùm quod urbs munitissima foret, & cives bellicosí, ab Israélitis occupari non potuit. ^h Jonathan, Judæ frater à Tryphone in hanc civitatem invitatus dolo capitir, ibidemque occiditur. Postea variis hæc urbs fortuna usq; modo Christianis pa- ruit, modo Saracenis; à quibus penitus ex- cisa, attamen restaurata est. Duobus ab urbe stadiis præterlabitur fluviolus ⁱ Beleus, seu Belus; cui propè erat ^k sepulchrum Memnonis; ibidemque vallis viream emittens arenam: quam quum exhauerint multæ na- ves pariter accedentes, locus idem rursus impletur. Mons qui ^l Scala Tyriorum dicie- tur, ad Septentrionem centum stadiis est ab urbe;

^a Palæstina triplex. ^b Eleutherus. ^c Sabbathius fl. ^d Galilæa Gentium. ^e Campus Libani. ^f Adonis fl. ^g Ptolemaïs. ^h Jonathan occisus. ⁱ Beleus fl. ^k Memnonis sepulchrum. ^l Scala Tyriorum mons.

Tyus.

Zor.

Sarepta.
Sidon.Berytus seu
Felix Julia.
Byblus.
Botrys.
Aradus.

maës, antè Ace dicta, sacris literis Acon: ^a Tyrus quondam insula, postea verò Alexandri oppugnantis operibus continens facta; Zor dicitur in sacris Scriptis; & nunc Sur incolis: olim portu clara, urbibus genitis in Africa Lepti, Utica, & illa Romani imperii æmula Carthaginem, etiam Gadibus extra orbem conditis. Postea verò omnis ejus nobilitas conchylio atque purpura constitit. Sequitur ^b Sarepta, Eliæ Prophetæ hospitio nota. Dein diu opulenta ^c Sidon; antequam à Persis caperetur, maritimorum maxima; artifex vitri; Thebarumque Bœotiarum pârens. ^d Berytus; quæ & Felix Julia, nunc etiam clara Baruto; ^e Byblus, ^f Botrys & ^g Aradus. Inter hanc

urbe; neque longè amplius ^a mons Saron, vineis præstans. Josephus, Plinius. [* Ptolemaïdis Accon vetustissimum fuisse nomen nescivit Buno; Accon enim diu ante vocata est quam à Ptolemaeo alter diceretur. Nunc vero adpellatur Acre, Gallis st. Jean d'Acre. Ordo Johannitarum, qui nunc Melitensis, post amissam Hierosolymam, in hac urbe aliquandiu stetit, postea in insula Rhodo, & tandem in insula Melita fedem fixit. Ferre in ruinis jacet civitatis amplissimæ cader ver potius quam civitas.]

^t ^b Tyrus urbs durissimæ rupi imposita, undique fluctibus marinis alluebatur, unde munitissima, & opulentissimum erat emporium. Hiram Rex Tyri erat, qui Salomonem in exstruendo templo adjuvit. Expugnata hæc urbs fuit primum à Nabuchodonosore Chaldeorum Rege, ac deinde ab Alexandro M. r. Tyria purpura in pretio erat. Ipsi Tyri re navali præstantes, armorum peritâ excellebant, adeoque tribus Asfer nec hos potuit expellere habitatores. Paxium Apololum inde Hierosolymam abeuntem fideles Tyri cum uxoribus & liberis prosequuti sunt ad litus usque; ac postea mirâ constantiâ Christianam defenderunt fidem; donec à Saracenis demum capta est urbs, qui eam hodie tenent. Tyrus s/patria fuit Porphyrii Philosophi, item Maximi Philosophi Platonicî, & Ulpiani JCTi. XXX. stadiis à Tyro aberat Tyrus Antiqua, Oratum versus, ^a Palotyrus & etiam appellata. Inter utramque erumpunt fontes, quorum

maximus ^d Aquarium viventium dicitur putes.

^v Sarepta, Hebræis Sarphat, inter Tyrum & Sidonem interjecta erat. Magnam olim atque splendidam fuisse urbem, ex ruinarij reliquijs colligitur. Vino generoso etiam fuit nobilis Sarepta.

^φ ^c Sidon à Tyro ducentis abest stadiis; urbs ^v pervetusta; quæ à Sidone primogenito Chanaan originem & appellationem habet, ipsi Tyro plerisque rebus similis ^x. [* Nunc Seyde inter urbes dignitatem obtinet. Beritus nunc Beroost.

^z ^f Berytus supra Sidonem ad idem est mare; adeoque inter Byblum ad Septentriōnem & Sidonem ad Meridiem.

^w ^g Byblus hodie Gibelerto in eodem litorie inter Berytum & Tripolin est y.

^w ^h Botrys vel Botrus, hodie Vadro, aliis Botrun, item Elpatron, aut Beteron, inter Tripolin & Byblum ponitur.

^α ⁱ Aradus XII. mill. pass. à Tripoli versus Septentriōnem est, hodie vulgo Laraca: in tabulis itin. Ortoſia. At secundum Ptolemaēum Aradus minuta insula ante ostium Eleutheri fl. Strabo tamen eam XX. stadiis abesse à terra dicit. Est autem Aradus saxum ^z à mari circumfūsum, inquit ille ^a, VII. ferè stadiorum ambitum habens, habitationibus plenum: tanta hominum multitudine ad hoc usque tempus, ut domus inhabitent multis fastigis ^b aptas ^c. A Sidoniis exilibus creditur condita.

H E.

^a Circa mons. ^b Tyrus. ^c Paleotyrus seu Tyrus antiqua. ^d Aquarium viventium fons. ^e Baruto. ^f Berytus. ^g Byblus. ^h Botrys. ⁱ Aradus ins.

hanc & Botrym ^b *Tripolis*, quam Tyrii, Sidonii & Aradii conditores obtinuerunt: dicta ex numero trium opidum, singulis inter se stadiis distantium. Intus ^a *Antaradus*, ^d *Palæobyblus*, ^e *Marathus*. Mons nobilis ^f *Libanus*, à tergo Sidonis orsus M. D. stad. in Colesyriam usque porrigitur. Huic par jacente valle, mons adversus ^g *Antilibanus* obtenditur, quondam muro conjunctus. In ea parte Phœnices, quæ *Galilea Gentium* vocatur, mons est celebris ^h *Carmelus*, & opidum in eo

Tripolis.
Antaradus.
Palæoby-
bius.
Marathus.
Libanus
Mons.

Mons Car-
melus.

HEKELLI.

^b q. Lib. IX. c. X. p. 154. lin. 42. seq.
Vid. Q. Curtii Lib. IV. c. IV. §. 12. seqq.

^c Quam Curtius loc. cit. c. II. §. 2. & claritate, & magnitudine ante omnes Urbes Syria Phœnicesque memorabilem vocat.

^d Testante denuo Curtio loc. cit. §. 4.

^e In Termino *Juda*.

^f Hæc forte ducta, Tribui *Aser* obvenit.

^g Meminit ejus Curtius Lib. IV. c. I. §. 15.

^h Seu *Petra quædam*.

ⁱ Lib. XVI. Geogr. p. 525. Tom. II.

Oper.

^j Seu tabulatis.

^k Alii scribunt *Aratus*, uti ex Versu isto Avieni est videre, qui ita sonat: *Lata de hinc Aratos Phœnicum præjacet oram*.

BUNONIS.

^b ^a *Tripolis*, ut Strabo ait, à re ipsa accepit nomen, quod condita à tribus urbibus Tyro, Sidone, & Arado. At *Pomponius* & *Diodorus* cum Auctore nostro ita dicunt urbem tradunt, quod tria eo loco fuerint opida distincta. Hic circiter ^b *Macras* campus fuit, in quo mortuus visus est Serpens jugeri longitudine, crassitudine tanta, ut equites ex utraque parte existentes alter alterum videre nequiret, rictu eo, qui hominem equo insidentem reciperet, exuviarumque squamam quamlibet clypeo majorem. Strabo.

^c ^c *Antaradus* nonnullis hodie *Tortosa* urbs maritima est: Si vero urbs mediterranea est, alia illa fuerit à Tortosa.

^d ^d *Palæobyblus* à *Berytho* VII. & à *Byblo*

XII. mill. pass. absuit, in Tab. itin. legitur *Balbybos*.

^e ^e *Marathus* à *Tripoli* versus Septentrionem est.

^f ^f *Libanus* mons Phœnicie celeberrimus, Cedris aliquique arboribus olim decorus, herbis salutaribus ac fragrantissimis sparsum; marmoribus candidissimis suffultus, multas accolit conciliat utilitates. Hinc lapides & ligna ad structuram templi aliorumque operum petita. Victimæ etiam in templo immolandæ magna ex parte in vallibus *Libani* saginabantur. Thuriis etiam optimi magnam olim gignebat copiam; unde & pro thure *Libanus* usurpatur. Oriuntur ex illo flumina, *Jordan*, *Chrysorrhoas*, *Eleutherus*, *Lycus*, *Adonis*. Montis illius hodiernam faciem, incolarumque conditionem pluribus describit, qui ipse hæc loca vidi & scrutatus est *D. Rauwolf*.

^g *Libano* obtenditur ^a *Antilibanus*, quondam muro illi conjunctus. Inter hos montes concludit Strabo Cœlesyriam, & spatium ejus indicat. Duo, inquit, sunt montes, qui Syriam cavam includunt, aequalibus fore inter se spatiis distiti, *Libanus* & *Antilibanus*, paulo supra mare incipientes: *Libanus* prope *Tripolim* & *Dei* faciem; *Antilibanus* prope mare *Sidonium*, desinunt autem ad *Arabis* montes, qui sunt ultra *Damascum*, & eos, qui ibi *Trachonitæ* dicuntur, in aliis quosdam montes, qui glebosos & fructiferos habent colles. In medio concavitatem planam relinquent, cuius latitudo ad mare est stadiorum 200. longitudo à mari in mediterranea dupla. In hos montes ^b *Orontes* fl. labitur.

^h ⁱ *Carmelus* mons nobilis, in quo *Elias* Prog.

^a *Tripolis*. ^b *Macras* campus. ^c *Antaradus*. ^d *Palæobyblus*. ^e *Marathus*. ^f *Libanus* mons. ^g *Antilibanus*. ^h *Orontes* fl. ⁱ *Carmelus* mons.

Ecbatana.

eo eodem nomine, quondam ^a Ecbatana dictum. Cæterum ipsa gens Phœnicum solers hominum genus, & ad bellum pacisque munia eximum. Literas & literarum operas, aliasque etiam artes, maria navibus adire, classe configere, imperitare gentibus, regnum præliumque commenti. ³

C A P.

Propheta Baalis cultores miraculo vicit, & ad torrentem Cison mactavit. Est tamen in tribu Suda quoque Carmelus mons, ubi habbitavit *Nabal*.

^a In Carmelo opidum fuit ejusdem nominis, quondam ^a Ecbatana dictum ^d. Atque hæc forte Ecbatana illa est, ad quam obilit Cambyses Rex, qui Ecbatanam Mediæ prius intellecterat, ab Oraculo monitus, fore, ut moreretur ad Ecbatanam. Herod. l. 3. Cæterum in eadem Syrophœnicia erat ^b Cana Major, Syrophœnissæ illius patriæ, cuius filiam à dæmonio obfessam liberavit Servator.

H E K E L I I .

^d Vid. Plinii Lib. V. H. N. c. XIX. p. 73. lin. 5. seq.

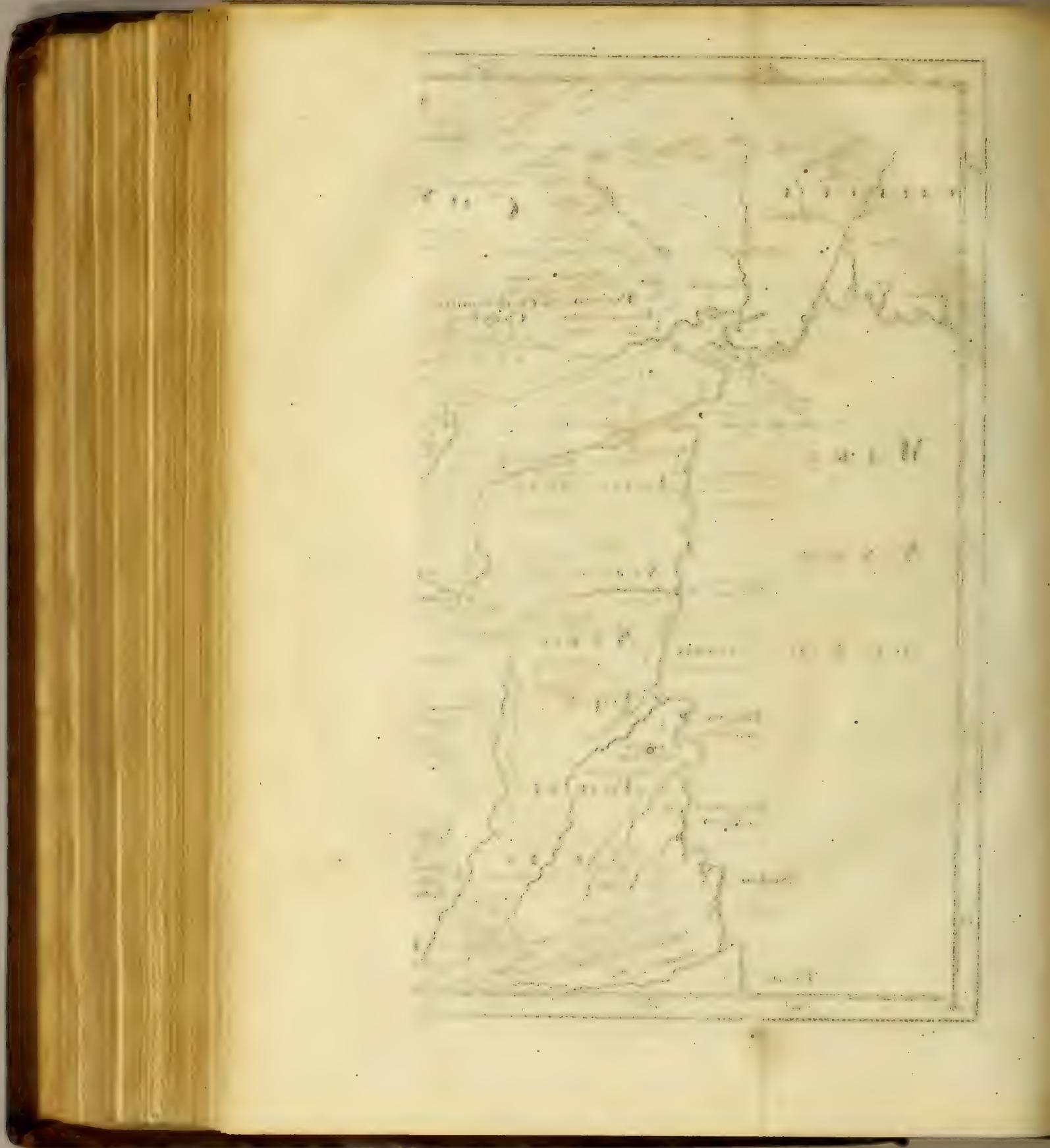
R E I S K I I .

³ ^c Ultimæ Phœnicum origines quin ad Chanaänem pertineant, vix dubitatur, ad quem proximæ pertingant, hoc dubitatum inter doctos video. Bochartus tamen illam aut sustulit aut communivit dubitationem, ac

luculentius Lib. I. Chan. cap. 1. ostendit, Phœnices ortum & nomen suum *ab Anako defumisse*, dicique voluisse duobus Hebraicis vocabulis **דָנָק** 'אַנְקָה Bene Anak, i. e. filios Anaki, seu gentem ex hujus posteris oriundam. Nec Viro doctissimo rationes defunt, tum ab analogia Grammatica, tum ab antiquitatibus Punicis, in quibus multa veterum Anakæorum vestigia monstrantur. ^d Duplex autem Phœnicia fuit; una *mari-tima* seu *exterior*, ad mare Syriacum sita, & altera *mediterranea* sive *interior*, Damasco ac Libano vicina, sacrisque scriptoribus Aram-Dammesek dicta: Illam Notitia Imp. Romani primam Phœniciam & Consularem, hanc vero secundam & Præsidalem provinciam facit. ^e Syro-Phœnicia vero quin secundæ aut intenoris pars tuerit, nullus dubito, neque ab hac illam arbitror se jungendam, licet Lightfoot aliter videatur. Interim Bochartus colonias Phœnicum per mare mediterraneum, & in omnibus huic vicinis regionibus, ac insulis remotoribus dispersas explicat, multisque gentium originis, si quidem non ubique certas, tamen probabiles, ingeniosas & doctissimas docet.

^a Ecbatana. ^b Cana Major. ^c Phœnices unde orti. ^d Phœnicia duplex.
^e Syro-Phœnicia.

C A P. XXII.

Antiochene, Comagene & Cœlesyria. 1

ANTIOCHENE.

I.

* **A**ntiochene, quæ sequitur Phœnicen, caput est ipsa ^{et} *An-*
tiochia, cognomento *Epidaphnes*, urbs celeberrima, Sy-
riam regentium sedes. Inde non minori fama ^{et} *Apamia*, ^{et} *Lao-*
dicea, & ^{et} *Seleucia cognomine Pieria*: unde ipsa regio *Tetra-*
polis Scelens.
Terrapolis
seu Antio-
chene.
Epidaphnes,
Antiochia.
Theopolis
seu *Seleucis*.

BUNONIS.

*α a Antiochene five Seleucia inter Syro-
phoeniciam, Coele Syria, Comagenam &
Internum Mare interjacet.*

B Antiochia, cognomento etiam *Magna dicta*, ab ostiis Orontis fl. remota est, qui urbem illam interluit, Hebraeis *Reblath* a vel *Rebla*: Turcis hodie vocatur *Antachio*. Secundum Suidam appellationem facta est ab *Antiocho*. Hic sedem fixit *Apostolus Petrus*, ac fideles Antiocheni primum dicti sunt *Christiani*. Synodus a ibidem habita *Paulum Samosatenum* damnavit b. Constatbat Antiochia ex quatuor contiguis urbibus, quarum quaelibet suo muro cingebatur. *Daphnes* lucus omnium amoenissimus in ejus erat suburbio, cuius nullam arborem excindere vel distrahere licebat. l. i. & 2. C. de cupr. ex luc. *Daph.* non exist. Eam urbem hostili incendio exustam Justinianus restituit, vocavitque *Theopolin*, *Templa Antiochenia* contrarium ab aliis olim habebant situm; altaria enim non spectabant Orientem, sed Occidentem: *Socrates*. Erat & hic *Paradisus* sive *hortus amœnus* ad *Libanum*.

y c Apamia ad eundem Orontem fl. à Seleuco Rege condita, ac de fororis nomine dicta, hodie vulgo vocatur Damant.

& d Laodicea in litore maris fuit, ab O-

^a Antiochene seu Seleucia. ^b Antiochia seu Theopolis. ^c Apamia. ^d Laodicea.
^e Hierapolis. ^f Selancia. ^g Antiochene. ^h Comagene.

Selencis.
Tetrapolis
seu Antio-
chene.
Epidaphnes.
Antiochia.
Theopolis
seu Seleucis.

rontis ostio paullum remota. Ejus urbis Episcopus fuit *Apollinaris*, qui plerosque libros Biblicos Græco carmine Heroico redidit e. *Deinde* Seleucia, etiam *Cochē* dicta, handi-
ca se sita, Orientis aegaeo-

H E K E L I I .
a I. Juxta *Alstedium* Ann. CHR. CCLIX.
b Et Patronos *Novatiani Schismatis*; II.
& III. verò circ. Ann. CHR. CCLIX.
c Est & *Laodicea* non solum urbs *Syrie*,
sed & celebris in *Asia Urbs*, *Lyco Flumini*
imposita.

REISKI.

I^f *Antiochene* nomen ab Antiochia, haec ab Antiocho, Seleuci Nicanoris patre habuit. Seleucus Nicanor enim regno Syria-
co & sexaginta provinciis potitus, sex An-
tiochias, totidemque Seleucias exstruxit; Il-
las memoriae patris, has vero matris perpe-
tuæ dicatas. Haec autem Antiochia, monte
Silphio vicina, A. M. 3704. condita, ex
vico pertenui tantam ad amplitudinem sub
Antiochis, Seleuci successoribus, pervenit,
ut sedis regiae ac metropoleos in oriente
locum præcipuum teneret. ^g *Comagene*
nomen à Commago vico & amne cogno-
mine
Ggg 2

polis dicta fuit, à quatuor urbium dictarum numero; eadem & Seleucis. Mons est ξ Casius, unde regio Casiotis; & alias Pieria, regioque eodem nomine. Fluvii celebres, Belus, Lycus & Adonis.

C O M A G E N E.

Comagene.
Samosata.

II. Ultima Syriæ est, Comagene, Caput quondam regni, postea provinciæ Romanæ, Samosata, Luciano alumno maxime nota.

C O E L E S T R I A.

Cœlesyria.

III. Cœlesyria à tergo dictarum Syriæ regionum, à Judæa Peræa ad Euphratēm usque protenditur, alterius Syriæ pars, οὐλη Συρία Græcis dicta, id est, * Cava Syria. Partes ejus insigniores

mine suscepit, Antiochena longe inferior. Cœlesyria Libano & Antilibano concluſa, valles complectitur 25000. stadiorum latas, & duplo longiores: Hinc Arabes Geographi Ἀγάου cum Nubiente nominant, i. e. cava, Græco nomini convenienter. Fabulas autem olet, quicquid de Adamo heic condito, & terrestri Paradiso ad Damascum proxime translato Petrus du Val & plures Geographi memorarunt. Cæterum Notitia Imp. Romani Syriam primam & secundam ex ordine provinciarum constituto: Alii ex agro urbium Cyreniam, Damaseenam, Zebnam, sed Euphratēm à fluvio denominant traduntque. ^a Huc sane pertinet Principatus Christianorum Syriacus in monte Libano, qui sui juris equidem non est nec absolutus, sed Sultano Turcico vernalis, Patriarchæ itidem ac Episcoporum arbitrio constitutus: Attamen sua jurisdictio ne ac libertate quadam fruitur, neque Bassis Turcicis ad obsequium tenetur.

B U N O N I S.

ξ Suprà Seleuciam ^d est mons ^b Casius seu Cassius, cuius excelsa altitudo quarta vigilia Orientem per tenebras solem aspicit

Ambitus ad cacumen 19. mill. passuum est: altitudo per directum 4. Plinius ^e. ^f Pieria, ad finum pertingit Issicum; habetque ^d Alexandriolam urbem, quæ hodie vulgo Alexandretta. vocatur. Ejus nominis urbes XVII. numerant Eustathius & Stephanus.

^b Comagene, inter Ciliciam, Cappadociam, Euphratēm, Cœlesyriam ac Seleucidem extenditur ^f. [*] Eadem est quæ Euphratensis provincia & Euphratesia dicta est, ita tamen ut paulo amplior Euphratesia fuerit quam vetus Comagene.

^{i. f} Samosata urbs ad Euphratēm est Luciani Athei, & Pauli Samosateni hæretici patria. In eadem Comagena quoque erat Germanicia, Nestorii hæretici patria, ad Amani montis radices posita.

^g Illa Syriæ pars haud dubiè dicta est ^h Cava, quod Libani & Antilibani aliorumque montium occupet valles: ad quem modum fauces montium in Græcia sunt ^g pud Livium nomine Cale.

H E K E L I I.

^d Quam D. Paulus Apololus peragras vit.

^e Lib.

^a Principatus Christi, Libanon. ^b Casius mons. ^c Pieria. ^d Alexandriola. ^e Comagene. ^f Samosata. ^g Germanicia. ^h Cava & Cœlesyria.

signiores sunt, *Decapolis*, *Tetrarchia* & *Palmyrene*. *Deca-*^{Decapolis}
polis regio à decem urbium numero dicta fuit. In his fuere, ^a
Damascus caput, ^b *Opoton*, ^c *Philadelphia*, ^d *Raphana*, ^e *Scy-*
thopolis deductis *Scythis*, antea *Nysa* vocitata, à Liberi sepul-
ta ibi nutrice, ^f *Gadara*, ^g *Hippos*, ^h *Dios*, ⁱ *Pella*, ^j *Gera-*
sa,

^e Lib. V. Hist. Nat. cap. XXII. pag.
 73. lin. 32. seqq.

^f Hujus Regionis Incolæ *Comageni* sunt
 dicti, homines *Haruspicia* peritiā p̄e cæ-
 ris nobilitati. Conf. Juvenal. Satyr. VI. l.
 548. seqq.

BUNONIS.

^a *Damascus* g. quadraginta milliaribus
 Hierosolymis distans, olim universæ Syriae
 caput erat, cuius moenia alluit ^b *Abana*
 fluvius, ac interluit *Pharpar* sive ^c *Chry-*
sorras, qui ad mare non pervenit, in
 plura loca derivatus. *Damascus* verò ap-
 pellationem habere à *Damasco Eliezer*, A-
 brahami famulo, vult Hieronymus. At Jo-
 sephus eam conditam affirmat ab *Hus* Semi
 nepote. In ejus urbis vicinia Sauli impii
 conatus adversum fideles divinitus repressi
 sunt, factusque ex persecutore Apostolus.
 Hic primi nostri parentes creati, si Burchar-
 do Monacho-fides habenda. In campo Da-
 masci à *Caino Abel* imperfectus est, adeoque
 à *sacco sanguinis* denominata urbs, secun-
 dum traditionem Hebraeorum apud *Hieron.*
^{iv} c. 27. *Ezech.* Quo loco Propheta *vinum*
 apud Damascenos generosissimum provenire
 innuit, & *lanam* coloris optimi, sicuti no-
 strâ etiam ætate variorum colorum serici,
 gossypini & byssini panni, qui nostris ap-
 pellarunt. *Damasceni*, ad nos afferuntur. Et
 habet Syria non modo *oves lanæ* præstan-
 tissimæ; sed & peculiare earundem genus,
 quarum caudæ cubiti habent latitudinem.
Aristor. l. 8. *Histor. Animal.* c. 28. *Plin.* l.
 8. c. 48.

^d *Opoton* ad Chrysorhoam seu *Pharpar*
 fl. erat.
^e *Philadelphia* *Animana* & *Astarte* prius
 dicta, Hebræis *Rabath* seu *Rabba*, olim
 urbs magna ac potens erat Ammonitarum

ad torrentem *Jabor*, unde & *urbs aquarum*
 in *Sacris* appellatur ^b. Hanc olim tenuerunt
 Gigantes, quos ejecere Ammonitæ,
 id est, posteri Loth. Tenuit eam urbem
 postea *Ogus Rex* Basan. Davidis auspiciis
 eandem obfedit Joab, in eaque oppugnanda
 periit *Urias* improbè periculis objectus;
 Expugnatam tandem excidit David *Ptole-*
maeus *Philadelphus* urbem hanc multo post
 tempore cum regione vicina sibi subjecit; &
 ab ejus nomine dicta est *Philadelphia*.

^f *Raphana* ferè in Arabiam recedit.
^g *Scythopolis* erat *Bethsan* urbs, quæ ad
 Jordanem fuit, ubi is Mare Tiberiadis
 egreitus est.

^h *Gadara* monti imposita, paullo lon-
 giùs à Mari Galilææ remota erat, inex-
 pugnabilis propè habita. *Alexander Jannaeus*
Judæorum Rex eam decem mensibus obse-
 sam demum cepit & destruxit. *Pompejus M.*
 aliquanto post, in gratiam Demetrii liberti
 sui, cuius hæc patria erat, illam instauravit.
Gadarenæ fuere, *Philodemus Epicureus*, *Me-*
leager & *Menippus*, qui solitus seria jocose
 exponere: & *Theodorus Rhetor*.

ⁱ *Hippos*.
^j ^k *Dios*, Plinio l. 5. c. 18. vocatur *Hip-*
podion, ad idem erat litus, *Hippene* quoque
 dicta, & ejus incolæ *Hippeni*. Et hanc ex-
 cisam Pompejus restituit.

^l ¹ *Pella* à *Gadara* erat versus *Ortum*, à
 Seleuco Syriae Rege condita, & de Macedo-
 nica urbe, *Philippi* & *Alexandri* patria
 ita appellata, incolas Macedonas habuit
 plurimos. Alexander Judæorum Rex eam
 postea excidit, quam Pompejus restituit, &
 Judæis ademptam Syris contribuit. Chris-
 tiani ingruente obsidione Hierosolymorum,
 divinitus admoniti, hac concesserunt ibique
 servati sunt.

^m ⁿ *Gerasa* Mari Galilææ propinqua in
 mon.

^a *Damascus*. ^b *Abana* fl. ^c *Chrysorhoas*, seu *Pharpar* fl. ^d *Opoton*.

^e *Philadelphia*. ^f *Raphana*. ^g *Scythopolis*. ^h *Gadara*, ⁱ *Hippos*.

^k *Dios*. ^l *Pella*. ^m *Gerasa*.

Tetrarchia.

sa, φ Canatha. Supra Decapolitanam regionem sunt Tetrarchiae numero xvii. regionum in slar singulæ, & in regna descriptæ. Insigniores sunt, *z Trachonitis, & Paneas*, in qua Jordanis fontes, & urbs *ψ Cæsarea*, cognomine *Paneæ seu Philippi*. Libanum montem ab Oriente tangit *Palmyrene*; cuius caput *ω Palmyra*, urbs nobilis situ, vasto undique ambitu arenis includit agros: ac velut terris exempta à rerum natura, privata forte inter duo Imperia summa, Romanorum Parthorumque, & prima in discordia semper utrimque cura.

Zeugma.

*IV. In reliqua verò Cœlesyria urbes insigniores sunt, *a Zeugma**

monte posita fuit, optimè munita; expugnata tamen ab *Alexandro Iudæorū Regē*, quod *Theodorī* tyranni opes in ea forent depositæ. *a Gergesai* id olim tenuerunt opidum, qui ab *Gergeso*, filiorum *Chanaan* quinto, ortum suum traxisse perhibentur. Bello *Judaico* & à *Judæis* & *Romanis* graviter attrita est hæc urbs. Ad eam quum *Servator* hominem dæmoniis liberâsset, illa porcorum gregem in mare dederunt præcipitem *k*.

φ b Canatha à *Philadelphia* in *Ortum* jacet.

χ c Trachonitis etiam appellatur *Terra Gigantum*, & pertingit usque ad Jordanis fontes: in ea erat *d Gessur* urbs regia, quò fugit *Abalon* post commissam cædem in *Ammone fratre*, ibidemque triennium delituit.

ψ e Cæsarea Philippi antiquissimis temporibus *Lais* vel *Laisa*, vel etiam *Læsem* appellata est. Deinde à sexcentis viris *Danicæ* tribus expugnata, excisa, & restaurata, *Dan* vocata est. Postea quum in Romanorum venisset potestatem, *Paneas* fuit dicta, à fonte, qui eam alluit, & *Ituræ* ac *Trachonitis* metropolis habita. A *Philippo*, Herodis M. filio ornata & aucta, *Cæsarea Philippi* est nominata; aliquanto post & *Neroniana* dicta. Hodie vero ab aliquot sculis appellatur *Velenas*. Ad hanc urbem quum versaretur *Servator*, ex discipulis quæsivit, quemnam homines se dicant esse; ubi *Petrus* omnium nomine præcla-

ram edidit confessionem.

w f Palmyra ab *Adriano Imperatore* restaurata aliquando *Adrianopolis* dicta est. *Palmyrenorum* regina aliquamdiu erat *g Zenobia*, quæ Græci & Ægyptii sermonis peritissima, ac Latini haud ignara, multa scripsit, ac in iis Historiarum epitomen; ipsa filios suos eruditivit, orationes elegantissimas habuit, & galeata recitavit. Demum ab *Aureliano Imperat.* capta, ac in triumpho ducta est; ipsaque *Palmyra* difficillima obficiione ab *Aureliano* expugnata.

u h Zeugma ad *Euphratēm* erat, pons fluminis isti *l impositus*, cujus hodie extant reliquæ. Contra *Zeugma* in altera *Euphratis* ripa *Apamia* urbs erat munitissima, satraparum sedes, ubi solvebantur tributa.

HEKELII.

g Quam Julianus in Epistolis Jovis Urbe & *totius Orientis Oculum* vocavit.

*h Si originationem *Grecoanicam* aspicimus, Fratris, vel Fraternitatis amorem designat.*

*i Ad hujus Urbis Ecclesiam per *Johannem Euangelistam* etiam Deus scribi jussit, sicuti appetat *Apocal.* III. 7. seqq.*

*k Conf. *Matt.* VIII. 28. *Marc.* V. 2. seqq. & *Luc.* VIII. 27. seqq.*

*l Ab *Alexandro M.* qui cum Exercitu hoc Flumen transfixit.*

B U-

a Gergesai. b Canatha. c Trachonitis. d Gessur. e Cæsarea Philippi, olim Lais & Dan. it. Paneas & Velenas. f Palmyra.

g Zenobia. h Zeugma.

ma ad Euphratem, ^b *Bambyce*, quæ & *Hierapolis*, Syris verò ^a *Magog*, nunc *Alepo*. ^c *Chalcis*, cognominata ad Bejum, unde regio *Chalcidene* fertilissima Syriæ, & *Cyrrhestica* & *Cyrrhus*: ^d *Beroë* & ^e *Chalybon*, unde regio *Chalybonitis*, ^f *Laodicea* ad *Libanum* cognominata, & ^g *Thapsacus*, in Euphratis ripa.

<i>Bambyce</i>	seu
<i>Hierapolis</i>	
<i>Chalcis</i>	
<i>Cyrrhus</i>	
<i>Beroë</i>	
<i>Chalybon</i>	
<i>Laodicea</i>	
<i>Thapsacus</i>	

BUNONI S.

^b De *Alepo* diversæ inveniuntur sententiae; alii enim Hierapolin esse docent: alii *Beroën*, quæ inter Antiochiam & Hierapolin interjacer, esse contendunt, quæ sententia Cœdreni & Zonaræ testimonio nititur; alii *Chalyboniem* esse putant, vocabuli similitudine inducti, in quibus Postellus, & Rauwolfius sunt. Si vero *Alepo* tantum trium dierum itinere ab Antiochia recedit in *Ortum*, quod tradit Bellonius; *Hieropolis* situs, quippe quæ 154. mill. passuum, si Itinerariis fides, ab Antiochia in *Ortum* jacet, cum illius distantiâ minimè conveniet. [*] Secundæ sententiae, illi scilicet quæ *Alepo* vetus nomen *Beroën* assignat, eo libentius accedimus, quo firmiori nititur fundamento, quod hic discutere longum esset.]

^c *Chalcis* hodie *Chinserim*, 84. milia passuum in *Ortum* aberat Antiochiâ; ejus in historiâ Herodis aliquoties meminit

^a *Chalcis*. ^b *Cyrrhus*. ^c *Beroë*. ^d *Chalybon*. ^e *Alepo*. ^f *Laodicea* ad *Libanum*.
^g *Thapsacus*.

Josephus m. Iamblichî Philosophi & patria est.

^d ^b *Cyrrhus* hodie *Carin* vocatur, ac aliis Quars.

^e ^c *Beroë* inter Antiochiam & Hierapolin sita erat.

^f ^d *Chalybon* tridui itinere ab Antiochia distans Postello & Rauwolfio ea est urbs; quæ hodie ^e *Alepo* vocatur, urbs primaria & Satrapæ Turcici sedes, urbs ampla, fossis & moenibus munitissima.

^g ^f *Laodicea* hæc quod ad *Libanum* montem sita, inde cognomen adepta est.

^h ^g *Thapsacus* seu *Thapsacum* ad Syriæ & Arabiæ ponitur fines.

H E K E L I I.

^m Hanc urbem à Monico Arabe conditam esse nonnulli scribunt.

ⁿ Platonici, qui Porphyrio præceptore est usus.

C A P. XXIII.

Mesopotamia & Babyloniam.

I.

Inter Euphratem & Tigrim regio à situ dicta est *Mesopotamia*; quasi μέση τῶν ποταμῶν, id est, media inter amnes: pars quondam Assyriorum regni. Nunc *Aliduli* & *Diarbeck* partes ejus. Clauditur ab *Occasu* & *Meridie* Euphrate, ab *Ortu Tigri*, à *Septentrione* eodem Tigri & Niphaticis jugis. *Longitudo*

<i>Mesopotamia</i>	
fines	&
magnitudo	

do ejus est inter a Niphaten montem, qua Comagenæ jungitur, & Seleuciam Parthorum, cognominatam ad Tigrim, mill.

C L X V . *Latitudo summa inter dictos amnes milliar. LXX. Regiones in ea sunt, Anthemusia, Chalcitis, Gauzanitis, Acabene,*

Inginge & Ancobarites. Urbes præclaræ b Edeffa, quæ quoniam Antiochia, & Nisibis, ipsa etiam Antiochia ante dicta,

& Nicephorium, e Labbana, f Seleucia ad confluentem Tigris & Euphratis, jam ante dicta, g Carræ, Crassi clade nobiles.

Montes sunt i Masius & Singaras. Fluvii. Fluvii in Euphratem defluentes h Chaboras & i Saocoras.

Regiones.

Urbes.

Montes
Masius &
Singaras.
Fluvii.

Tigrit.

Arethusa
lacus.

Thospites
lacus.

II. Sed de Tigri & Euphrate, nobilissimis Orientis amnibus, hoc loco dixisse, aptissimum fuerit. Oritur Tigris, qui nunc accolis *Tigil*, in Armenia Majore, fonte conspicuo in planicie; qua tardior fluit, *Diglito*, unde concitatur, à celeritate *Tigris* (ita appellant Medi *sagittam*) incipit vocari, transvectus lacum *Arethusam*, occidente Tauro monte, specu mergitur, subterque lapis à latere altero ejus erumpit. Alterum deinde transit lacum, qui *Thospites* appellatur, rursusque in cuniculos mersus,

BUNONI S.

a Niphates mons a pars Tauri est, inter Armeniam Majorem & Mesopotamiam interiacens, hodie appellatur *Curdo b*.

b Edeffa inter Masium montem & Euphratem sita 12. millia passuum à Samosatis recedit, Borcharto nunc dicitur *Rasen*, Hebraicè *Rages*; eaque habetur urbs, quam incoluit *Gabel* Tobiae debitor. *Caracalla* Imperator in Parthos movens quem Edeffâ Carras iter faceret, & equo, ventris purgandi causâ, descendisset, ab Opilio Macrino, praefecto prætorii, occisus est. Dio l. 77. Herod. l. 4. Spart. in Caracalla.

c Nisibis, inter Masium montem & Tigrim posita, olim & *Antiochia Mygdonia* dicta est.

d Nicephorium inter Euphratem & Chaboram fluvios interjacet.

e Labbana urbs à Nisibi versus Austrum, haud longè à Tigri sita erat.

f Seleuciahæc Plinio cognominatur Parthorum, alias etiam *Magna* appellata, contra Ctesiphontem prope Babylonem sita fuit;

Euphrates ipsam perluit, & profluenti mox infunditur Tigris.

g Carræ, Charra seu Carræ, urbs Chaboræ fluviolo Edeffa & Euphrati propinquæ, ut Stephano videtur, sic dicta est à Carræ fluui Syriæ; Hebræis appellatur *Haran* & *Charan*: unde divino mandato parens Abraham egressus Sichem concessit. *Crassus* à Parthis hic auro potatus est.

Miserando funere *Crassus*
Assyrias Latio maculavit sanguine Carras
Lucanus c.

h Masius mons Niphati vicinus, Nisibi urbi imminet.

i Singaras hodie Sima, aliis Atalio vocatus, ad Tigrim ponitur fluvium.

k Chaboras ex Masio monte profluens; hodie vulgo vocatus *Chabu*, ac infra Chaboram urbem, quam alluit, inter Nicephorium ad Occasum, & Aphphadanam ad Ortum in Euphratem labitur.

l Saocoras fl. nonnullis hodie vocatur Hormitz; aliis vero Ser.

HEKE

a Niphates. b Edeffa. c Nisibis seu Antiochia. d Nicephorium. e Labbana. f Seleucia Parthorum. g Carræ seu Haran. h Masius m. i Singaras m. k Chaboras fl. l Saocoras fl.

sus, post xxv. M. p. redditur. Dein receptis aliis ex Armenia Assyriaque fluminibus, Assyriam Mesopotamiamque disternat; citraque Seleuciam divisus in duos alveos, altero *Seleuciam*, altero *Ctesiphontem*, petens insulam efficit haud modicam. Ubi remeavere aquæ, *Pasitigris* appellatur, moxque in lacus Chaldaicos se fundit, inde vasto alveo profusus binis ostiis infertur Mari Persico. ^{Pasitigris.}

III. At Euphrates, qui *Frat* nunc accolis, in Majori itidem Armenia exorsus, initio *Pyxirates* nominatur: ubi Taurum & Pyxirates occurrentem irrumpit, *Omira*, & mox, ubi perfregit, *Euphrates* dicitur. Inde lœva Mesopotamiam, dextera Syriam, Arabiam, Babyloniamque radens, in plures alveos dispescitur; quorum uno Seleuciam, & Tigrim petit; altero, qui *Regius* dicitur Babylonem permeans, in paludes Chaldaicas distrahit, transvectusque, quondam suo ore in mare evolvebatur: postea verò ab accolis agros rigantibus præclusus, non nisi per Tigrim delatus. Increscit autem & ipse Nili modo, statis diebus, ac Mesopotamiam inundat. ^{Euphrates & Omira.}

B A-

HEKELII.

a A Nivibus ita appellantur.

b Quidam Majoris Armenia Fluvium esse putant, qui ex eodem Monte defluens in Tyberim defertur. Alii etiam Scythia Fluvium faciunt.

c Lib. I. v. 104. seq.

BUNONIUS.

^u Tigris & Euphratis fl. fontes 1500. stadiis inter se distare ajunt Solinus c. 40. & Eustath. ad Dionys. Raderus. [* Differencia nominum *Diglito* & *Tigris* non sumitur a eurus magis vel minus rapido, ut Cluverio post Plinium visum est; sed a linguarum varietate Orientalibus populis *Diglath* dictus est; Joseph. Lib. I. Antiq. c. 2. unde *Diglito* Plinii. Vide Huetium de situ Parad. Terrestris c. 14. *Tigris*, *Diglath*, *Diglito*, *Degil*, *Degela* & nomen hodiernum *Daghele*, æque derivantur a nomine: *Chiddekel*, quo Moïses *Tigridem* designavit.]

REISKII.

^x ^a Mesopotamia Græcè Μεσοποταμία re-

gio inter Tigrim Euphratemque media; Latine *interamna* potius quam *medamna* cum Prisciano dicitur: in sacris literis plane ad sensum eundem ^{אַרְם נָהָרִים} Aram Naharajim, i. e. Syria fluviorum aut flaviis conclusa: Eadem quoque ^{פְּדָן אַרְם} Paddan Aram, i. e. culta Mesopotamiæ pars & sativo agro felicior. Duas enim hæc terra partes complectit: *Unam* fertilem ab Armeniæ montibus ad amnum Chaborem qua patet, *alteramque* sterilem aut incultam à Chabore ad Babylonem. ^b Urbs hodieque claret *Edeffa*, sed mutato in *Oufram* nomine: ubi adhuc veterem Abgarorum sedem regiam, atrio suisque conclavibus conspicuum ostendunt. Turci Mosqueam Abrahamo sacram, ibique vivarium e fontibus huic proximis collectum, in eoque pisces sanctos jactitant. ^c Arabibus urbs illa Roha dicitur & suo Christianorum veterum templo tanquam miraculo effertur. Vid. Exercit de Imagine C H R I S T I Abgarena. Bochartus autem fallitur in sua Rafen & Rages, quæ cum Edeffa haud congruunt; quia hæc in Mediæ montanis jacuit. Cœte-
H h h

^x ^a Mesopotamia duplex. ^b Edeffa. ^c Roha.

BABYLONIA nunc CALDAR.

Babyloniz,
nunc Cal-
dar, fines.

Chaldaea.
Mardocca.
Achanitis.
Mesene.
Babylon.

IV. Assyriæ Mesopotamiæque pars erat v *Babylonia*: postea verò in singularem provinciam descripta. Cláuditur à Septentrione Euphrate, ab *Ortu Tigri*, à *Meridie Persico Mari* & montibus Arabiæ Desertæ, ab *Oscasu iisdem jugis* & Euphrate amne. Regionum illustrissima est ξ Chaldæa, deinde Mardocæa & Achanitis; quæ autem Tigri & Euphrate tanquam insula includitur, Mesene appellatur. Urbium clarissima *Babylon*, Chal-

ræ adhuc urbes sunt *Merdin*, *Carasera*, *Nesbin*, quæ Nisibus vetus nunc pagum exiguum refert. Historia Tigridis Euphratisque geographica si defideretur, illam ex arundinibus, conjunctione, cataractis, observatisque aliis Belemnatus dabit cap. III. §. 16.

BUNONIS.

v Babylonia appellationem consequuta est ab ipsa urbe Babylone. Hebræis terra ista vocatur *Sennaar*, seu *Sinear*. At Josephus terram *Sennaar* partem facit Babyloniam: Sicut aliam Babyloniam partem confluunt Chaldaæam Ptolemaeus & Strabo.

ξ b Chaldæa illa Babyloniam pars est, quæ in Meridiem extenditur, Arabiamque attingit, & Sinum Persicum: in qua Urchoa. Tres Babylonis memorantur conditores, *Nimrodus* Gen. 10. 10. quod initium regni ejus fuerit Babylon; quæ eadem à confusione linguarum nominatur cap. 11. *Semiramis* Babylonem condidisse scribitur ab Herodoto l. 1. Diodoro l. 2. Strabone l. 16. Mela l. 1. Justin. l. 1. Solino. d *Nabuchodonosor* gloriatur, se magnam illam Babylonem ædificasse, Dan. c. 4. sed à *Nimrodo* urbs illa fuit fundata; à *Semiramide* aucta & amplificata, munisque cincta; & à *Nabuchodonosore* restaurata. Arcem ejus à *Belo* conditam refert Ammian. 23. Turrim illam immenam à gigantibus ædificatam refert Eusebius. Babylonis urbis mentionem faciunt, eamque describunt præter *Mogen* Gen. 10. & 11. *Herodotus lib. 1.* *Berojus* apud Josephum l. Ant. 10. & Eusebium, Diodo-

rus *Sicul. l. 2.* *Strabo l. 16.* *Dionysius Perieg.* *Eustathius.* *Josephus contra Apion. lib. 1.* & *Antiq. Jud. l. 1.* *Plinius lib. 6. c. 26.* *Philostratus Apollon. l. 1.* *Justinus l.* *Orosius l. 2.* *Tzetzes Chiliad. 9.* *Zonaras tom 1.* *Cedrenus* & *Pererius ad XI. Genel.* copiose de illa agit urbe. *Pulchritudinem ejus laudat Curtius l. 5. c. 1.* *D. Hieron. ad Jes. cap. 14.* describit templa marmorea, aureas statuas, plateas lapidibus auroque refulgentes, & multa alia, quæ pœne fidem excedere videntur. Pluribus urbis magnificentiam depingit *Philostratus Apollon. l.* Eam in circuitu plus quam duodecim milliaria Germanica complexam fuisse discimus ex Strabone; unde Aristoteli *provincia* appellata est; quippe quæ tantæ fuit amplitudinis, ut, quum tertium jam diem esset capta, pars ejus id tamen non sentiret. Sed ab eximio illo splendore suo adeo dejecta est, ut, quo loco illa priscis illis temporibus fuerit, vix hodie appareat. *Rauwolfius*, secundo Euphrate fluvio iter faciens dicit, à comitibus suis & Arabibus arenarum cumulos in solitudine quadam ad Euphratem sibi monstratos, qui Babylonem eo fuisse loco affirmant, eaque ingentis istius urbis esse rudera. Tanta verò memoratur loci sterilitas, ut Arabes nulla illic figant tentoria; id quod *Iesaias Propheta c. 13.* prædixerat. Hodie ad Tigrim est c *Bagdad* urbs, quæ vulgo habetur *Babylon*. Verum *Bagdad* illa ad Tigrim jacet: & Babylon fuit ad Euphratem; quæ loca sunt multum inter se diversa. Credunt Persæ ex Babylone destructa exstitisse Bagdad, quo loco frequen-tes

a. Babylonia. b Chaldæa. c Bagdad.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. V. Cap. XXIV. 611

Chaldaeorum quondam caput, à Semiramide in sedem regni
Assyrii condita, nunc in exiguis ruinis existincta jacet. Secun-
da ab hac est ^a Urchoa, quæ Ur Chaldaeorum in sacri scriptis.
Dein ^b Borsippa ad paludes: & ^c Teredon nobilissimus inter
Tigris ostia vicus. ^d

tes tum fuerint horti, id quod ex nomine
Bag, quod hortum significat, colligunt;
ac loci amoenitate homines inductos, ut
novam ibidem exstruerent urbem. *Olea-*
rius.

^e *a* Urchoa sive Ur Abrahami patria in
Chaldaea erat.
^f *b* Borsippa est Borsita Ptolemæo. Urbs
hac, e inquit Strabo, Diana & Apollini
sacra, in ea maximum linificium est, &
maxima vespertilionum multitudo, qui longè
majores sunt, quam in ceteris locis: capiun-
tur ad cibum, & sale condiuntur.

^g *c* Teredon, hodie Balsara urbs clara est,
& Satrapæ sedes.

H E K E L I I.

d In Polybiis. *e* LXX. p. 142.
f Lib. XVI. Geogr. p. 501. Tom. II.
Oper.

R E I S K I I.

² *d* Babylonia Gr. Βαβυλωνία την Βαβυλώνος à Babylone: Hæc autem ex Hebreo nomine בָּבֶל Babel per syncopen pro-
fusione: Quæ sub conditu hujus urbis tur-
risque contigit, vel per inspirationem no-
vorum idiomatum à Deo factam, vel per

a Urchoa. *b* Borsippa. *c* Teredon. *d* Babylonia. *e* Linguarum confusio.
f Babylon duplex. *g* Paradisus ubi situs fuerit?

C A P. XXIV.

Arabia.

I.

Ultima Asiae proximaque Africæ est *Arabia*, terrarum nul-
li postferenda, amplitudine spatiostissima. Quippe ultra
Hhhh ² *Arabia*, pro-

proprios etiam fines, & Euphratem in Mesopotamiam ad Amanum usque ad Niphatem montes, multas Arabum gentes Tigranes magnus deduxit. Hinc Plinio *magna Mesopotamiae pars Arabia* dicitur. Quin & alia haud exigua Arabum pars fuit in Africa sub Ægypto, totum illud Sinus Arabici latus cingentes; de quibus postea in ipsa Africa.

Arabie
fines.

Magnitudo.

Divisio.

II. At propriæ Arabiæ fines fuere ab *Ortu* montium juga, quibus à *Babylonia* discernitur, & mare Persicum; à *Meridie* mare Rubrum, ab *Occasu* Arabicus Sinus & Isthmus, qui est inter hunc sinum & mare Ægyptiacum, à *Septentrione* clauditur *Palaestina*, *Cælesyriaque* & *Euphrate*. *Longitudo* ejus summa est à mari Ægyptio ad fauces usque Persici Sinus & *Corrodamum* promont. mill. German. ccccl. *Latitudo* maxima inter geminas, hinc Persici, illinc Arabici, sinuum fauces cccxl. minima circa medium peninsulæ partem milliar. clxxx. Dividitur in *Petræam*, *Desertam*, atque *Felicem*.

P E T R A E A.

Petræa fines.

III. β *Petræa* clauditur ab *Occasu*, intimo Sinu Rubri maris

B U N O N I S.

α De Arabibus in genere ita Plinius l. 6. c. 28. *Arabes mitrati degunt, aut intensa crine: barba abraditur; præterquam in superiori labro. Aliis et hac intona; mirumque dictu, ex innumeris populis pars aqua in commerciis aut latrociniis degit: in universum gentes ditissima; ut apud quas maxima opes Romanorum Parthorumque subsistant, vendentibus, que è mari aut silvis capiunt, nihilque invicem redimentibus.* Non enim aliena emunt α Arabes, vendunt sua, quod etiam Solinus a tradit.

β b *Petræa Arabia* majorem sui partem sterilis est, torrida sole, siccitosa & arenosa; ita ut ventus subito exortus magnos montes & acervos arenarum convehat, & arenis obruat quicquid corripit, infesta præterea latronibus & prædonibus, adeo ut mercatores etiam, hisi turmatim, illam terram non transeant. In ea Arabiæ parte

Populus Iraëliticus per 40. annos exsulavit: & Joseph cum Maria virgine & puero Iesu per hanc Arabiam in Ægyptum profecti sunt. Ejusdem Arabiæ Rex erat *Arata*, de quo Josephus.

H E K E L I I.

a In Polyb. Cap. XLVI. p. 100. lin. 13:

R. E I S. K I I.

i a Arabiæ nomen ab Arabibus, Arabes à nigore, ac Syriaco quidem vocabulo invenisse, Viri doctissimi volunt, Arabs enim שָׂרֵב Arabi, שָׂרֵב Erebus, שָׂרֵב corvus, ejusdem sunt originis: Arabes Homero etiam ἐρεβεοὶ dicti tanquam ἐρεβεοὶ, h. e. nigri; sic apud Stephanum & auctorem Etymologici magni legitur: Omnes enim *flatura despiciibili parva, colore inter nigrum fulvumque medio communicer notantur* Plin. Hinc קְדֻרִים Kedurim, i.e. Kedureni à nigore in facris literis

a Arabes. b Arabia Petræa. c Arabia.

ris & Ægypto; à Septentrione Palæstina & Coelesyria; ab Ortu Arabia Deserta; à Meridie montium perpetuis jugis, quibus à Felice separatur. Dicta *Petraea*, à ^{Petra}^{urbs.} capite suo, urbe celeberrima, & *Nabathæorum* gente incolente. Reliquæ urbes insignes sunt, ^{Medava.} & *Bosra*. Mons est nobilis ^{Bosra.} *Casius*, ^{Casius m.} cum delubro *Jovis Casii*, & haud procul *Pompeji Magni* ^{Pompeji M.} tumulus.

Medava.
Bosra.
Casius m.
Pompeji M.
tumulus.

DE-

literis dicuntur. Primam vero genti originem Bochartus duplicum vindicavit; Unam ab Iostane Semi filio, quod Arabiæ felicis incolas; Alteram à Chuso Chami filio quoad Saracenos cæterosque Arabes. ^a *Saraceni* enim nec ab Sara, nec ab Hagare hujus famula, sed verbo Arábico حش hu-jusque participio appellantur, quasi latrocinantes aut rapinæ deditos vocari. Hinc *Nomades* Græce Νομάδες ἀπὸ τῶν νομῶν i. e. *pascuū campesribus*, in quæ dispersi: *Seniūs* itidem ἀπὸ τῶν σκηνῶν, i. e. *tentoriis*; in quibus vivunt: Sin hunc ortum ipsi refugiant, tum ab situ orientali hæc denominatione desumi potest, quam Pocockius desumit. De Saba Arabice al Jeman, ^b Sabæorum gentibus, regno vetusto, & quandoque gynæocratiko Bochartus optimè commentatur, & reginam ex eo Arabicam deducit, quæ Salomonem regem convenisse legitur. Fecisset hinc procul ex Arabibus fabulosa *Pygmaorum* natio, quam auctores alii terræ huic adserunt. De singularibus naturæ donis, desertis horridis & Israëlitarum difficillimo per illa itinere, item religiosis Turcarum ad Meccam Medinamque peregrinationibus non dicam, sed citabo unum Dreschleri Chronicon Saracenicum & nostra huic addita supplementum. ^c *Phylarchæ* Arabum aut Principes adhuc supersunt, iisque non Bassis, Sed Sultano subditi & veftigales: Qui plures equidem in Arabia recensentur, unus tamen inter omnes eminet princeps. *Norengue*, minoris in Arabia felici provinciæ, qui Mascateam urbem, quam illa perdiu tenuerat, nationi Portugallicæ ademit: Cæteros lubens omitto.

^d *Petra* hæc hodie *Arach*, olim etiam *Petra Deserti* dicta, non longe distabat ab eo maris mortui-litore, quod Ortum respicit. Fuit olim ars munita & urbs Moabitum vetustissima, in monte posita: Græcis dicta est *Petræ*; Hebreis *Sela*, & quondam *Arce*, *Arcen* aut *Aracen*: postea *Recem* & *Reeme*. Arabiæ Reges in ea aulam & palatum habebant, itaque Arabia illa nomen inde traxit. Israëlitæ urbem istam expugnauit, capto etiam Rege *Recom*: Num. 31. *Amasias* quoque Rex Judæ eandem cepit. *Aretæ* Arabum Rex hic sedem habens à Scapro oppugnatus est. Postea *Baldinus* Hierosolymorum Rex Christianus eam urbem auxit & ornavit. Ex ea *Ruth*, Hieronymo judice, fuit oriunda.

^d *e* *Nabathæ*-ita, dicti à *Nabajosh* filio Ismaëlis natu-maxino, qui cum undecim fratribus omnem terram ab Euphrate ad mare Rubrum usque positam tenuerunt. *Nabathæam* nominantes provinciam. *Josephus Ant.* l. 1. c. 21. *Nabathæorum* regio inops frugum, & plena pecorum fuisse scribitur. Ipsa gens, secundum Strabonem, fuit continens, rei conservandæ & parandæ intenta. Mortuos verò irreverenter tractarunt Nabathæi, eosque, ac iplos Reges quoque, in sterquilinijs defoderunt. Urbs illorū nominatur ^f *Nabatha*.

^e *g* *Medava* seu *Medaba* hodie *Medavon* & *Medbach* in finibus Moabitum est.

^g *h* *Bosra*, hodie *Bosra* & *Bussereh*, Philippi Imperatoris patria; ex eō *Philipopolis*, Zonara teste, dicta est.

ⁱ *i* *Casius* mons ad Ægypti fines est, haud longè ab *Ostracina* urbe maritima; ibidem que

Hhhh 3

^a Saraceni. ^b Regina Sabæ. ^c Phylarchæ Arabum. ^d Petra urbs. ^e Nabathæi. ^f Nabatha urbs. ^g Medava seu Medaba. ^h Bosra. ⁱ Casius mons.

DE SERTA.

Arabia De-
sertæ fines.Nomades.
Scenitæ.

IV. *Deserta Arabia*, quæ nunc *Arden*, clauditur ab *Oc-*
dente Petræa & Cœlesyria, a *Septentrione Euphrate*, ab *Ortu*
montibus, quibus à *Babylonia* submovetur; à *Meridie* itidem
montibus, quibus à *Felice* disternatur. *Plana* equidem
maxima ex parte; at *sterilis*, ideoque *deserta*. *Populi illu-*
sotriores ^b *Nomades* & ^c *Scenitæ*; hi ultra *Euphratem* in *Me-*
sopotamiam potensi, iidemque in *Felicem*.

Arabia
Felix.Betius fl.
Lat fl.

V. *Felix*, quæ nunc *Al-Yaman*. * *Ipsa Peninsula Arabia*,
inter duo maria, *Rubrum Persicumque*, *procurrens*, *reliquis*
partibus major est, multoque *lætior ac ditior*; *cinnami ac*
thuris, *aliorumque odorum maximè feras*; unde *inlytum ei*
Beatae cognomen. *Fluvii nobiliores duo*; * *Betius*, *Arabi-*
cum, ^a *Lar Persicum*, *sinus petentes*. *Populorum hic no-*
mina

que ^a *Casiotis regio*. Cæterum *Casiota* vafri
& versuti habitu sunt; unde proverbium
^b natum: *Casioticus c nodus*, apud Suidam.
^b ^c *Nomades* certas sedes non habent; sed
cum pecoribus suis alia subinde querunt
pascua: ita nostra ætate istos vivere testa-
tur *Rauwolfus*: ac Regis sui amantissimos
esse, qui admodum sollicitè, ubinam ipso-
rum degat Rex, quoniam & ille haud diu uno
in loco subsistat, ex iter facientibus soleant
querere.

^d ^e *Scenitæ* à scenis dicti, quod sub ten-
toriis habitant, dominibus carentes. *Ipsa*
autem tentoria cilicia sunt; itaque nunc
pant velamenta è caprarum pilis texta. Præ-
terea carnis suillis prorsus abstinent. Sanè
hoc animalis genus, eò invectum, moritur
illico. Solinus c. 46. In hac ipsa Arabia

Deserta ponuntur *Ophiophagi d*, à facto
ita dicti. *Mela*.

^x ^d *Betius fl.* ex *Zamete monte*, qui &
Zames, *hodieque Zimas*, *vocatur*, *ortus*,
in *Mare Rubrum* devolvitur, *appellatur*
vulgò Allique aquada.

^a ^e *Lar fl.* *hodie vulgò Om* dictus, in-
ter *Sacra Solis extrema* & *Capsiram ur-*
bem fluit.

HEKELII.

^b Quod ap. *Erasmus Chil.* II. Cent. V.
Adagium XXXIV. facit.

^c *S. Casioticus*.

^d Eodem *Solino* loc. cit. pag. 100. lin.
17. & *Mela* Lib. III. c. IX. p. 225. lin.
31. seq.

B U

^a *Casiotis regio*. ^b *Nomades*. ^c *Scenitæ*. ^d *Betius fl.* ^e *Lar fl.*
[* *Al-Yaman*; vel *Al-Yemen*, vel etiam sublato articulo *Al*, *Emphatico*, *re-*
men. Sic legi debet non *Ayaman*, vel *Ayman*, ut habent Edd. pene omnes. *Yemen*
non toti Arabiæ Felici respondet, unicam tantum ejusdem partem complectitur; sed
præcipuam, cuius universæ regioni a multis nomina est inditum.]

mina innumera, at clarissima *u Saracenorum*, non modò Africam, sed Europam etiam vastantium: *v Minorum & x Sabæorum*, qui soli thus mittunt. Urbes insigniores, ad Arabicum sinum *Badeo regia*, *Pudnopolis*, *o Muza*, *x Ocelis*: ad Rubrum Mare *Arabia & e Cana*: ad Mare Persicum *Gerra*. Intus *Ostama*, *Maraba*, *Sabe*, *Manambis Regia*, *c Sapphar*; *Sabatha & Omanum*.

Saraceni.
Minæ.
Sabæi.
Badeo.
Pudnopolis.
Muza.
Ocelis.
Arabia.
Cana.
Gerra &c.

C A P.

B U N O N I S.

u Saraceni prius dicti sunt *Agareni*; ab Agar Abrahami serva: & postea *Ismælites*. Demum Mahumede auctore voluerunt *Saraceni* appellari, vel à *Sara* uxore Abrahæ; vel à *Saraca* regione, quam Stephanus partem facit Arabiæ.

v b Minæ Atramitis & *Sabæis* fuerunt proximi, apud oram maris Rubri incolentes: eorum urbs nobilissima fuit *c Carna* seu *Carne*. Strabo lib. 16.

x d Sabæi eam tenuerunt Arabiæ partem, quæ sinu Persico obvertitur; *Mela* eorumque metropolis est *e Saba*, quam nonnulli *Zibit* esse putant ad sinum Arabicum. Ex ea Arabiæ parte Hierosolymam venit *Regina*, Salomonis sapientiam exploratura. Quidam tamen *Sabam* hanc in Africæ parte, ipsaque Æthiopiâ ponunt.

o f Muza portus & emporium est, quod appellere solebant navigantes ex Ægypto in Indiam. Hodie vocatur *Mocha*, ad quam corallitorum rubrorum magna capitucopia. [* Sed nunc præcipue frequentatur ob fabarum quarundam in arbustculis nascentium mercaturam. Hæ torrentur, ac tritæ & in tenuissimum pulverem comminutæ in aqua ferventi ebulliunt, sic præparatur liquor qui ab Europæis *Cauve*, *Koffi*, aut *Caffé* vocatur, estque maximi-

usus præsertim apud Batavos, qui ad vilissimam usque plebem huic potui ita sunt assuefacti, ut plerique vix eo carere possint.]

x g Ocelis Rhamusio hodie est *Capo de Celi*. *p h Cana*, eodem Rhamusio teste, hodie vocatur *Cancakan*.

g i Sapparenos equos commendat *Venetius*. Ceterùm in interioribus Arabiæ partibus etiam ponuntur *k Pygmæi*, minutum genus, & quod pro satis frugibus contragrues dimicando defecit. Sunt multa volucrum, multa serpentum genera. De serpentibus memorandi maxime, quos parvos admodum, & veneni præsentis, certo anni tempore ex limo concretarum paludum emergere, in magno examine volantes in Ægyptum tendere, atque in ipso introitu finium ab avibus, quas *Ibidas* appellant, adverso agmine excipi, pugnaque confici traditum est. *l Phœnicem* quoque avem unicam in Arabia existere tradunt *Plinius*, *Solinus*, *Mela*. Hodie vero regna ad Arabiam pertinentia sunt ad mare Indicum *m Tartach*, *n Herith*, & reliquis opulentius *Aden*, cuius caput *Aden* ad *Argyram* montem, qui *Ptolemaeo Cabubara*; emporium Indis, Æthiopibus & Persis frequens. Regno *o Aden* adjacet provincia *p Zibith*, per quam in Arabiam Petram iteratur.

a Saraceni. b Minæ. c Carna urbs. d Sabæi. e Saba urbs. f Muza. g Ocelis.

h Cana. i Sappara. k Pygmæi. l Phœnix. m Tartach. n Herith.

o Aden. p Zibith.

C A P. XXV.

De Turcico Imperio, urbibusque sub eo claris.

I.

Turcarum
imp.

Osmans.

HÆ igitur sunt regiones Asiæ, quæ, cum antea sub *Affyriorum*, *Persarum*, *Macedonum*, *Romanorum*, ac suorum quæque Regum Imperiis omnium nobilissimæ censerentur, *Turcarum* adventu prorsus devastatæ, barbarieque potrema foedatæ sunt. Solent quippe Turcæ capta aliqua urbe, fabricas omnes eminentiores demoliri, moeniaque diruere. Horum autem Imperium cœpit sub annum Christi clo ccc, *Osmane* (quem alii *Ottomannum* à vocant) primo conditore, tenuis conditionis homine Tattaro, Magni Chami milite; à quo descendentes Osmanidæ regnârunt continua serie annos CCCIX. ad usque Murathem IV. qui nunc Imperio potitur. Prima sedes Imperii fuit in Asia in Bithyniæ urbe *Prusa*: hinc in Europam *Adrianopolim* Thraciæ translata; denique *Constantiopolim*, ubi etiam nunc consistit. ^a _x

II. Cæ-

B U N O N I S.

^a *Osmanus* rex factus est anno Christi 1297. ^b inde ad Murathis seu Amurathis IV. initium, quod incidit in annum seculi hujus vicesimum tertium, intercedunt anni 335. At à primo illo Osmani initio ad annum usque 1678. quem nunc agimus imperium illud jam stetit an. 311.

H E K E L I I.

^a Vel *Othmanem*.
^b Leg. *Alstedii Thesaurus Chronol.* Tit. XXIV. p. 226.

R E I S K I I.

^c Gens Turcarum Scythica, fera, inculta, horrida, urbium, artificiorum & scientiarum excidio nata, Græcorumque vitis quam sua virtute felicior, Europam, Asiam, Africamque uno nunc dominio

coërcet: Tres nempe integras Imperii Romani veteres Diœceses, primam Illyrici, alteram Orientis, Africaque tertiam, ut unam Italiam Diœcesin Christianis Principibus reliquerit. ^b Primos natales eosque obscurissimos, ab his denique ulteriores ad dominatum Asiaticum progreslus in Cap. XVI. reperies. Unde Othman, homo Turcicus, non Tatarus, nec Chami Tatarici miles, sed paternæ militiae ductor & ^c Sultanus Asiaticus dignoscitur. Ab illo nunc XXI. Imp. præst Soliman, Princeps ferme quinquagenarius & diuturno carcere detentus; fratrisque Muhamedis IV. depositi, damnatus ad eandem custodiæ successor. Periodus vero Imperii hujus millenaria quadriennio ab hinc effluxit, quæ num fatalem mutationem sit allatura, dies annique postea docebunt. Tota Muhamedis Pseudo-prophetæ Arabis eaque luculenta historia ē Chro-

^a Turcarum natio. ^b Imperium Turcicum. ^c Soliman Sultan hodiernus.

II. Cæterum urbes in tam vasto Imperio perpaucæ sunt in *Urbes*.
 Asia, memoratu dignæ. Omnia tamen princeps est *Dama-* *Damascus*
sus Syriæ, magna, dives, splendida atque amœna: omni
 fructuum genere abundans; emporium celeberrimum, præ-
 stantissimis artificibus refertum; officina armorum bellicorum
 totius Imperii nobilissima. Sequuntur alia Syriæ emporia cla-
 ra atque celebria; *Alepum*, vulgo *Alepo*, non inferior *Da-*
masco urbs; magna & frequens. In littore *Alexandriola*, vul-
 go *Alexandretta*; *Berytus*, vulgo *Baruto*, *Tripolis* Syriæ,
 vulgo *Tripoli di Soria*, & *Joppe*, vulgo *Jaffa*. Ad Pontum
 in Cappadocia *Trapezus*, vulgo *Trabezonda*, Imperii Trape-
 zuntini quondam caput. In Arabia vero Felice & *Medina*
Talnabi, id est, urbs Prophetæ; quia Mahumetis Pseudo-Pro-
 phetæ delubrum atque sepulchrum in ea visuntur. *Mecca*, ejus-
 dem Mahometis natalibus maximè nota, *Zidem*, *Zibit* & *Aden*,
 omnium pulcherrima & munitissima, ad fauces sinus Arabici sita.

Alepum.
Alexandriola.
Berytus.
Tripolis.
Joppe.

Trapezus:
Medina.
Talnabi.

Mecca.
Zidem.
Zibit.
Aden.

Chronico Dreschleri Saracenicō; Urbium vero Turcicarum, quæ adhuc eminent, ordo & numerus ē Tavernirio ac Valleo, multisque anonymis Scriptoribus; itemque notitia sepulchri Pseudoprophetici, & corporis non amplius superstis, & tumbæ, quam fingunt, pensilis hinc peti potest.

BUNONIS.

¶ Quum *Mahomedes* Pseudopropheta Mecca doctrinam suam, invito magistratu & civibus plerisque, divulgaret, fugere & urbem deferere coactus Jatsribam, quod opidum decem dierum itinere à Mecca distat, se contulit: ubi à civibus exceptus, sedem imperii ibidem collocavit; unde & *Medina Talnabi*; i. e. urbs Prophetæ & *Medina* absolutè dicta est. *Mecca* fuit impostor iste natus & educatus, ibidemque quod jam dictum, dogmata sua decem annos clam primum sparsit: at *Medina* quod confugerat, totidem annis docuit & imperavit, princeps simul politicus & Ecclesiasticus. A fuga ista Mahomedis, quæ Mahomedanis c. *Hegira* appellatur, inciduntque in noctem illam, quæ sequuta est 15. Julii, anni æræ Christianæ 622. annos Mahomedani numerant; & communis eorum est æra. Supputant verò isti annis Lunaribus, qui undecim ferè diebus breviores sunt So-

laribus. Impostoris istius tumulus ostenditur Medinæ, non verò *Mecca*; nec arca ista, quod vulgo fertur, in aëre sublimis pendet; sed humi conspicitur, taperibus fragrantibus instrata, cui impositus est pileus Arabicus sive Turcicus. Quam turpissimè autem decipiuntur Mahomedani, qui credunt sarcophago isto impurum Pseudoprophetæ corpus condi; quum antistites ejus, magnō licet pretio proposito, devoto alicui Mahomedis cultori, qui isto corpore viso paratus fuerat sibi oculos eruere, nihil ausi fuerint desideranti objicere. Qua de re vid. Vartomanni Itinerar. Cap. 13. c. *Aden* suum habebat principem, qui fraude Soleymanni Beglerbeji Cairensis circumventus, urbe occupatâ, occisus est. [* Recte emendat Buno. Veritatem historicam invertit Cluverius lapſu memorie, Mahomedes non *Medina*, sed *Mecca* natus, *Medina* mortuus est, non *Mecca*, & in eodem sepultus cubiculo ubi animam efflaverat. Sic *Prideaux* in vita Mahomedis, quam consulat, qui hujus impostoris historiam a fabulis Romanensibus libératam expetit.]

HEKELI.

c. Vid. quæ de *Mecca* & *Medina* religioso cultu extant in Notis Georgij Gentii ad *Musladini Sadi* Cap. II. *Rosar. Politici* p. 305.

c. *Hegira* Mahomedanorum.

C A P. XXVI.

Cyprus & Rhodus.

C T P R V S.

I.

Cypris. Insulæ in Ægæo Mari Asiæ objacent complures, quarum nobiliores Lesbum, Chium, Samum & Côn in Europa memoravimus. At in Asiatico Mari sunt *Cyprus & Rhodus*. *Cyprus*, in Ißico sinu inter Ciliciam & Syriam, in quatuor majoribus Interni Maris computata est, *novem regnum*, ut referunt veteres auctores ^a, quondam sedes; cœli clementia solique fertilitate beatissima: unde *Macaria* antè dicta fuit. ^a *Cyprus* autem dicitur ab æris copia, quod hic primum inventum creditur. Incolæ, viri pariter ac foeminæ, in libidinem lasciviamque omni ævo mirè proni; unde olim *Veneri* insula consecrata fuit. ^b *Longitudo* est inter duo promontoria, *Dinarenum*, vulgo *Capo S. Andrea*, & *Acamanta*, vulgo *Capo S. Epifanio*, milliar. *XL*. *Latitudo* maxima *xv*.

Macaria.

II. Di-

BUNONI S.

^a Veteres ^a *Ærosam* quoque appellârunt, ob ænis copiam. *Festus b.* Cæterum in Cypro ærariis fornacibus, ubi Chalcites lapis ingestus pluribus diebus crematur, bestiolæ in medio igne nascuntur pennatae, paucis muscis grandibus majores, quæper ignem saliunt atque ambulant; emoritur hoc genus, quem ab igne remotum est. *Aristot. Histor. Animal. Plin.* Perhibent insulam hanc adeo olim fuisse tumulorum impatiensem, ut cadavera terræ interdiu mandata, continuò nocte proxima rejecerit.

^b ^c Straboni ^c *Cyprus* in circuitu complectitur 342. stadia, ^d quæ faciunt millaria 107. Abest vero à Ciliciâ uno tantum millario, & uno quadrante. Hierosolymis verò distat milliaribus 40.

HEKELII.
a *Plinius* in primis libro quinto *Historiarum Naturalium* cap. XXXI. pag. 79. lin. 6. seq.

b Lib. I. de *Verbor. vet. Signif.* col. 1131. lin. 23. seq. *Hanc insulam æque, ac Robandum & Cretam*, Commentarius illustrissimus illustravit *Joannes Meursius*, incomparabile Batavorum Decus, quos *Amstelod. litteris Wolfgangi Anno CHR. M. DC. LXXV.* in 4. f. impressos esse constat:

c Lib. XVI. *Geogr.* p. 406. Tom. II. *Oper. d* 3420. & non 342. uti in ultimâ *Bononianâ* exstat. [* Dum Bunonem emendat Hekelius, ipse emendatione dignus est. Strabo (non in libro XVI. quem laudat, sed XIV. pag. 682. Edit. Calaub.) habet 3420. stadia quæ conficiunt 427. Mill. pass. cum 500.

^a *Ærosa.* ^b Bestiolæ in igne generatæ. ^c Magnitudo Cypri.

II. Divisa fuit quadripartito: in ^a Salaminam, ^b Paphiam,
^c Amathusiam & ^d Lapithiam. Mons in ea nobilis ^e Olympus.
 Fluvii ^f Lycus & ^g Pedieus. Urbium clarissimæ ^h Paphos &
ⁱ Salamis.

Lycus fl.
 Pedieus fl.
 Paphos.
 Salamis.

III. Insula, antequam Romani occuparent, regibus regebatur, quorum ultimus *Ptolemaeus*, accepta fama, de Romanorum in insulam expeditione, veneno fata præcepit. Cæterum *Porc. Cato* Cyprias opes Romam invexit: quæ res latius ærarium populi Romani, quam ullus triumphus, implevit. post divisum Imperium Romanum sub *Græcis* fuit *Imperatoribus*. Anno clo CLXXXI. *Richardus Angliæ Rex*, cum copias Hierosolyma contra Saracenos ducens, tempestate ad insulam dejiceretur, insulanis vero non admitterent, vi & armis eam occu-

Cypri Regæ
 ac Domini.

500. pass. addit si sinus intrentur. Timo-
 sthenes Cypri circuitum 429. M. pass. cum
 500. pass. prodidit. Isidorus 375. is sinuum
 rationem non habet, & sinus non ingreditur.]

BUNONIS.

^a Salamina appellationem habens ab urbe Salamine, obvertitur Orienti
^b Paphia à Papho urbe ita dicta, respicit Occidum.

^c Amathus urbs maritima, hodie Lym-
 missa dicta, nomen dedit Amathusia re-
 gioni, quæ est pars insulæ Meridionalis.

^d Lapithus urbs ad Septentrio-
 nale litus posita, appellationem dedit regioni Lapi-
 thia, quæ objacet Septentrioni.

^e Olympus mons in finibus Amathusiae
 est; ac alius ejusdem nominis mons est
 mammilla similis ad Palamur urbem.

^f Lycus fl. ex Olympo ortus, per Amathusiam regionem decurrit, & apud Curium oppidum mare subit Australē.

^g Pedieus seu Pedanus hodie Pedeo ex eodem Olympo monte profluens, Salamina rigat; ac inter Pedalium promontorium & urbem Salamina Syriacum Mare petit.

^h Paphos urbs f. eversa in litore Occiden-
 tali olim sita fuit: ubi Venus colebat-
 tur; unde illa Paphia cognominatur. [*Paphos olim duplex, vetus & nova, non in eodem solo, inter utramque septem mil-
 liarium erat intervallum. Nova Paphos no-
 men vetus retinet & est Baffa, vel Basso, oppidum cum portu.]

ⁱ Salamis urbs maritima ad litus Ori-
 entale, à Teucro fratre Ajacis Telamoni, Achillis pâtruele, exsule olim condita, postea Constantia appellata est. Epiphanius Cypri Episcopus fuit Libri contra 80. hæ-
 refes auctor. Hic cum Chrysostomo Con-
 stantinopolitano Episcopo simulantes exer-
 cens, quim Constantinopoli discederet, ad illum ait: Spero te non moriturum Episco-
 pum; ad quæ Chrysostomus regeffit; Spera-
 te non redditurum vivum in civitatem tuam:
 Utrumque evenit Epiphanius enim in iti-
 nere obiit: & Chrysostomus in exsilium
 pulsus variis æruminis affectus exspiravit.
 Sozomenus.

HEKELI.

Urbs, quæ & Selamis Ptolemæo, &
 Corona Veteribus dicta, hodiè Famagusta,
 ut Niger autumat, dicitur.

Frequenti Terra motu.

Illi 2 B U.

^a Salamina regio. ^b Paphia. ^c Amathusia. ^d Lapithia. ^e Olympus mons. ^f Ly-
 cus fl. ^g Pedieus fl. ^h Paphos. ⁱ Salamis. ^k Epiphanius simulatus cum
 Chrysostomo.

occupavit, & cuidam *Gallo Guidoni* dedit in regnum. Huic reges succeserunt continua serie, usque dum in *Genuensium* ditionem pervenit. Inde *Veneti* eam rexerunt ab anno clo CCCCLXXIII. ad clo lo LXX. quo anno *Turca Selymus Christianis* eripuit. Caput regni est ^a *Nicosia*. Secunda ab hac *Famagusta*, vulgo ^b *Famagosta*. Tertia ^c *Ceraunia*, vulgo *Cerinis*. ^d

Nicosia.
Famagusta.
Ceraunia.

Rhodi
magnitudo
& Urbes.

IV. Minor est amplitudine, at par claritate ^e *Rhodus* insula, pluribus nominibus antè vocitata, re nautica maximè nobilis. Complectitur ambitu mill. Germ. xxx. Urbes in èa fuere cla.

B U N O N I S.

^f ^a *Nicosia* in Mediterraneis sita, antè quam à Turcis vastaretur, civitas erat illustris, nobilitate insignis. [* Nomen vetus servat.]

^g ^b *Famagusta* g optimè munita, apud eum locum sita, quo olim exstisit Salamis, magnarum opum fuit civitas, quæ terra marique Turcarum impetum sèpè repressit. Dedere se tandem ^h coacta, contra datam fidem Turcarum crudelitate miserrimè afficta est, nec ab isto tempore ad pristinam dignitatem refurgere potuit.

ⁱ ^c *Ceraunia* in litore mari septentri- nali, haud longè sita est à Lapitho.

^d *Rhodus*, opulenta olim insula, Doridis ac Lyciae litoribus objacens, mira gaudet aëris & cœli clementia; adeo ut, Solino i teste, cœlum ibidem nunquam ita nubilum sit, quo in eo Sol non sit, quare Romani diutiis hic morari solebant. Olim *Ophiusa*, *Telchinis*, *Aethrea*, *Corymbia*, *Atabyria*, aliisque nominibus fuit appellata. Pindarus eam *Veneris filiam* & *Sponsam Solis* appellavit.

H E K E L I I.

^j *Turribus & Propugnaculis.*

^k Anno CHR. M. D. LXX. cum tota

Cypr. Insula in truculentissimi Regni *Turci*: potestatem devenit.

^l In *Polybi.* c. XXI. p. 42.

R E I S K I I.

^m ^e Cyprus Gr. Κύπρος, antiqua Pœnorum colonia, & Trojani belli temporibus antiquior, tum regi Phœnicio Cinyre subiecta Diod. Siculus Lib. II. Hujus filia Cyprus insulæ huic nomen addidisse fertur. Quidni additum illud credamus ἀπὸ Φοινέων ἐκεῖ ἔνθετο κύπρου, i. e. à cyprisore, qui mulius ibidem nascitur, inquit Stephanus, & cum illo Euflathius? Quidni à Punico כֶּפֶר Copher? illo sane adhuc Hebrew plantam alioqui raram, sed eximiam, & Cypris copiosam significant. Hæc tota insula magno frumenti, olei, vini optimi, metalli, frugum pomorumque omnium proventu felix, nullatenus urbium magnificentia inter veteres æque ac nostros homines commendatur. Ab regibus, quos tulit aut regulis & tyrannis olim per oppida dominantibus Romano cessit Imperio A. V. C. 698. ⁿ Tum vero *Salamis* ad litus orientale fuit metropolis, post hæc sub Impp. Græcis & Conflantia, denique nova ^o *Justinianopolis* Græco-Imperio erupta, Saracenico adhæsit A. C. 657. sed iterum Christiano, Saracenis quinque millibus necatis.

a *Nicosia.* b *Famagusta.* c *Ceraunia.* d *Rhodus* ins. e *Cyprus* Pœnorum colonia.

f *Salamis.* g *Constantia.* h *Justinianopolis.*

claræ, ^a Lindus, ^b Camirus & Jalyssus, quæ postea
Rhodus.

V. Ante omnia autem in admiratione fuit Solis Colossus ^{solis Cos}
Rhodi, LXX. cubitorum altitudinis. Hoc simulacrum post
LVI. annum terræ motu prostratum, sed jacens quoque mi-
raculo fuit. Pauci pollicem ejus amplectebantur. Majores
erant digiti, quam pleræque statuæ. Vasti specus hiabant de
fractis membris. Duodecim annis tradunt effectum ccc. ta-
lentis, quæ contulerant ex apparatu Regis Demetrii, reli-
cto moræ tædio. Fuerunt alii minores hoc in eadem urbe
Colossi, centum numero, sed ubicunque singuli fuissent,
nobilitaturi locum. Majorem postea Sultanus Ægypti Rex,
postquam Rhodum occupaverat, nongentis camelis ære im-
posito, Alexandriam transportari curavit. De cætero ipsa
insula regibus primum regebatur: postea in Romanorum,
una cum Asia, incidit potestatem. Diviso Imperio sub Græ-
cis fuit. Dein Saraceni occupârunt anno lcxv. qui Co-
lossum.

catis per Richardum Angliæ regem, qui
postea illam Guidoni Lufiniano, Exregi
Hierosolymitano vendidit A. 1192. Hujus
stirps regia ubi cum Jacobo ultimo defece-
rat, regnum Veneta Respubl. jure hære-
ditario A. 1476. exclusis Genuensibus oc-
cupavit: Sed factò impetu Selimus Vene-
tis extorsit 1571. ^a Famagusta per menses
quatuor obsessa 140000. iæribus tormenta-
ris concusa, tandem dedita. Non pro-
cul à Baffo specu illud ostenditur, è quo
dubia aut fabulosa septem Dormientium
historia erupit.

B U N O N I S.

^a ^b Lindus, hodieque Lindo, insigne
olim habebat templam Palladis Lindiæ,
indeque oriundus fuit Cleobulus ^k, qui in
septem Sapientum numero habitus est *l*.

^b ^c Camirus, hodie Ferachio dicta, à
Camiro Herculis filio ^m condita putatur &
appellata.

^d Rhodus urbs scholæ & eloquentiæ
studio olim erat celeberrima; quatuor enim
olim erant scholæ præ cæteris nobiles;
Atheniensis, Alexandrina, Tharsensis &

Messeniensis; quibus annumerabatur Rhodia.
Rhodium se appellavit *Apollonius*, & Argo-
nautica scripsit. *Aristippus Philosophus* quam
naufragio esset ejectus ad Rhodiensem li-
tus, atque inibi schemata Geometrica de-
prehendisset, exclamasse legitur ad comites;
Bene speremus; hominum enim vestigia video.
Rhodi *Diagoras* quem tres filios athletes
eodem die in certamine omnes viciisse, &
coronari vidisset, præ gaudio, inspectante
populo, exspiravit. *Hic Rhodus, hic salta*
proverbio *n* dicitur in eos, qui factò potius
ostendere, quam verbis sua jactare debe-
bant. Quod petutum *ex fabula*. Quidam
enim quum domum rediisset, inter alia,
quæ gloriabantur, jaçtabat Rhodi se saltum
saltasque, quem nemo aliis ibi potuisse saltare;
testesque habere se affirmabat. Tum
ex adstantibus unus, Heus tu, inquit, si
verum hoc est, haud tibi opus testibus:
En Rhodus en Saltus!

H E K E L I I.

^k Evagora Filius.

^l Inde & dictus *Lindius*. Robore & pul-
chritudine corporis eximius dicitur fuisse.

lxxiiii 3

^m Quem

^a Famagusta, ^b Lindus, ^c Camirus, ^d Rhodus urbs.

lossum abstulerunt. Recuperatam ann. cl^o cccxiii. Equites Joannitæ tenuerunt usque ad ann. cl^o lxxii. quo Solimannus II. Turcarum Imp. occupavit. Pulsis tunc Melita concessa est. ²

^m Quem ex Iole Eurysi Regis Filia susceperebat.

ⁿ Apud Erasmus Chiliad. III. Cent. III. Adag. XXIX. p. 573. col. a.

R E I S K I I.

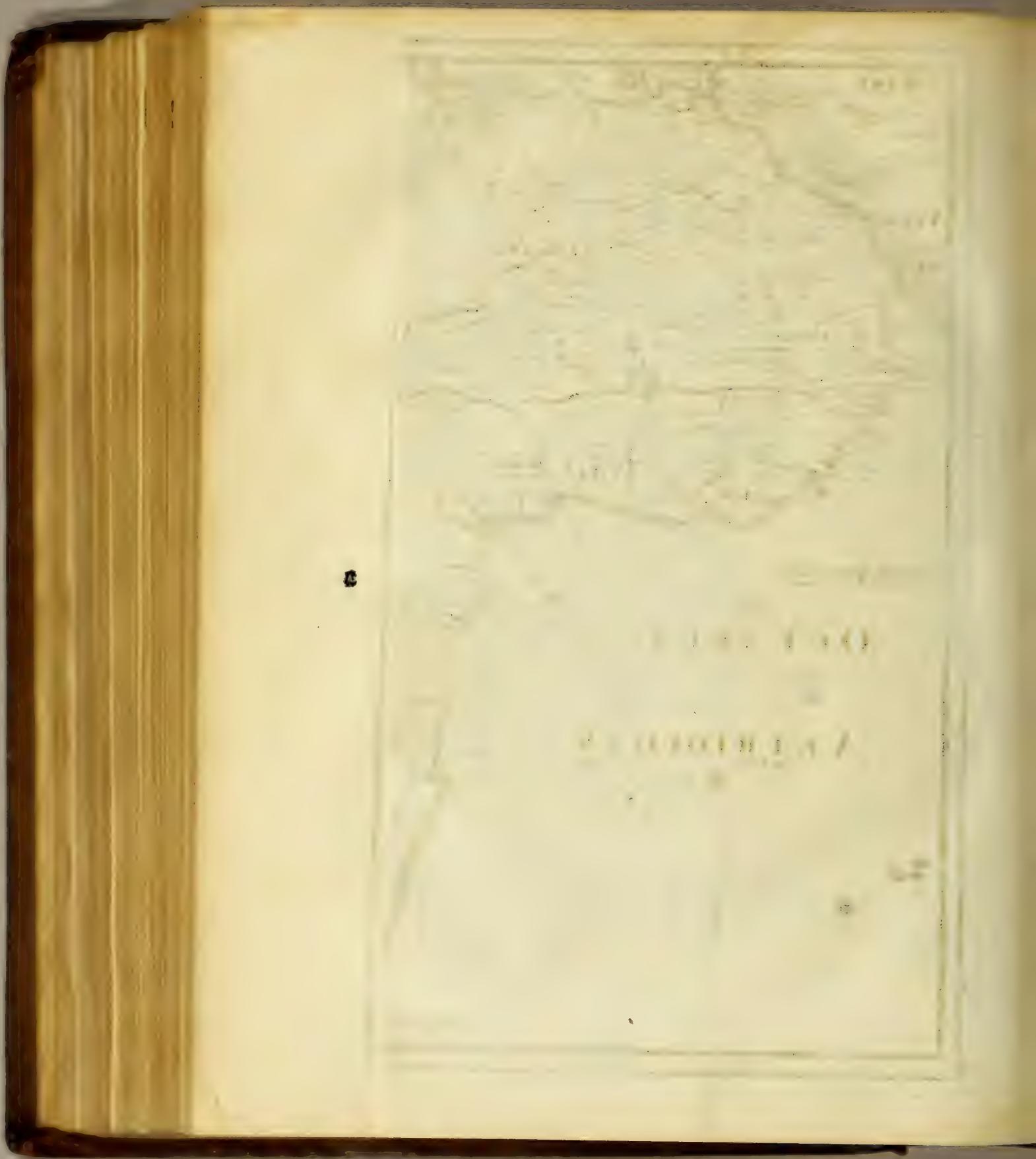
² ^a Rhodus ἀπὸ τῶν πόδων, i. e. ab *rofis*, quarum hic magna copia succrevit; primum sūb mari latuisse ex illoque postea emersisse dicitur. Vetus hujus incolas Diod. Siculus Lib. V. facit *Heliadas.*, & quidem ævo Cecropis Mosi æqualis: Unde Bochartus conficit, ^b Rhodanum vel Rhodanæos Mosaicos ab Rhodiis plane alios fuisse Lib. III. c. 6. Utut sit, Eusebius tamen in Chronico refert, Joramii regis Iraëlitici ætate Rhodios maris Imperium tenuisse. Hinc leges *Rhodie* in rebus nau-

ticis ad Græcos Romanosque; Rhodii vero ad Remp. liberam pervenerunt, non insulis tantum, sed terris quoque Asiaticis portati. Lycia tamen Cariaque Rhodiis, qui se se insolentiores paulo gesserant, primum A. V. C. 604. ademta; Rhodus denique ipsa sub Romanum Imperium redacta fuit: postea sub Saracenicum A. C. 666, duce Muavia, qui statuam Colosi æneam terram motu antea collapsam Judæo vendidit Emiseno: Inde ad Eosites S. Johannis Baptista A. 138. pervenit, denique ad Turcos A. 1565. semifestri facta oppugnatione. Urbs unica hic claret, muro triplici, quinque castellis, turribus excelsis quatuordecim & multis propugnaculis munita. Vid. P P. Sornelli & Parisot Richus Insulæ cum adjacentibus. Venet. An. 688.

^a Rhodus. ^b Rhodanim.

LIBER

LIBER SEXTUS.

C A P I L

Summa Africæ descriptio.

1

ASiae exiguo Isthmo annexitur maxima Orbis terrarum Africa <sup>ma-
gnitudo;</sup>, tria millia & triginta circiter mill. German. ambitu complectens. Isthmi intercapedo est mill. xxv. Pleraque Africæ inculta, & auri arenis sterilibus obducta, aut ob situm coeli terrarumque deserta sunt, aut infestantur multo ac malefico genere animalium; in universum vasta est magis quam frequens. Quædam tamen partes eximiè fertiles. Græcis *Libya* dicitur ^b à *Libya* Espaniæ.

HEKELI.

* Qui cognitionem hujus TERRÆ partis feliciter sibi est acquisitus, is legat non solum JOANNIS LEONIS Descriptionem AFRICÆ, Antwerp. Ao. huj. Sec. LVI. in 8. f. publicatam, sed ipsam quoque OLIV. DAPPERI AFRICAM, quam Amstelodami Ao. ejusd. Sec. LXXI. in fol. impressam habemus. Ut autem ingeniosus Boissardus ASIÆ ac cæterarum TERRÆ Partium atque Regnorum Fluvios ingeniosè descripsit: sic & modo simili descripsit AFRICÆ Fluvios, & quidem loc. cit. à v. 203. usque ad fin. [*Multi Africam descripsierunt. JOANNES LEO scriptit IX. Libros Arabice; ipse in linguam Etruscā vertit, & Johannes Florianus in Latinam. Prodierunt Antverpiæ 1556. (male ergo Hekelius qui 1656. scribit.) & Tiguri 1559. Gallice conversi Lugduni 1556 fol. aliis scriptis que Africam illustrant adjunctis. MARMOLIUS Africam quoque descripsit XI. Libris. Multus est in historia sui temporis. Hispanice prodit Vol. I. Granatae fol. 1573; Vol. II. Malaga 1599. Gallice

vertit Nicolaus Perrot d'Ablancourt Lutet. 1667. III. Vol. in 4. DAPPERUS undique collectis Africæ descriptionibus unam amplissimam conflavit Belgicè; ipsam memorat Hekelius. Gallicè redditæ Amstelædami 1686. Vulgata est fol. quā si careas & habueris DE LA CROIX Relation universelle de l'Afrique ancienne & moderne. Lyon 1688. IV. Volum. in 12. vix erit quod desideres; adeo vestigia eadem pre-
munt; & alter alium exscriptissime verbo te-
nus, utrumque intuēti facile videbitur.
JOHAN. BAPT. GRAMMAYE Africam Lib. X. descripsit in 4. Tornaci 1622. qui
partes Africæ illustraverè pene sunt innu-
meri. De mappis autem Geographicis, in
Africa delineanda paliam ceteris præripuit
GUILLEMUS DE L'ISLE ann. 1722.
& classissimos errores quibus reliqua sca-
tent, sagaciter emendavit. Africam per
partes, id est tribus mappis idem vulgavit
ann. 1707. & 1708. inēunte.]

b *Africa* dicitur ideò *Libya*, quod inde
Lis *Ventus* flare soleat, seu quod pluvia
indigear, ob nimiam sp. siccitatem, *ārō*

phi filii Jovis & filia: *Africanam* autem ab *Afro*, *Libys* *Herculis* filio, dictam volunt. *Maria* eam cingunt, qua *Sol* oritur *Rubrum*, qua *medius* dies *Æthiopicum*, qua *occidit* *Sol* *Atlanticum*; ab *Septentrionibus Internum*, *Africum* seu *Libycum* dictum, qua eam alluit. *Longitudo* summa computatur ab *Herculis* freto ad promontorium *Bonæ Spei* mill. 10^{cc} . *Latitudo* inter duo promontoria, *Hesperium*, vulgo *C. Verde*, & *Aromata*, quod est juxta fauces *Arabici* sinus, vulgo nunc *Guarda fuy*, milliar. 10^{L} . Terra ipsa, nisi qua *Interno Mari* accedit, obscurè veteribus nota. Ultra autem *Nili* fontes ac montes *Lunæ* prorsus incognita.

Africæ regiōnes.

II. Regiones atque gentes, in quas divisa fuit quondam, sunt, *Ægyptus*, *Cyrenaica*, *Africa Minor*, seu propriè dicta, *Troglodytæ*, *Garamantes*, *Numidia*, *Mauritania*, *Gætulia*, *Libya interior*, *Arabia Troglodytica*, & *Æthiopia*.²

C A P.

τοῦ λεπίσειν καὶ θεῖν. Est etiam hoc nomine Hispanie Urbs circa Calagurim & Fluvius in Mauritania.

& Ex Caffopea.

R E I S K I I.

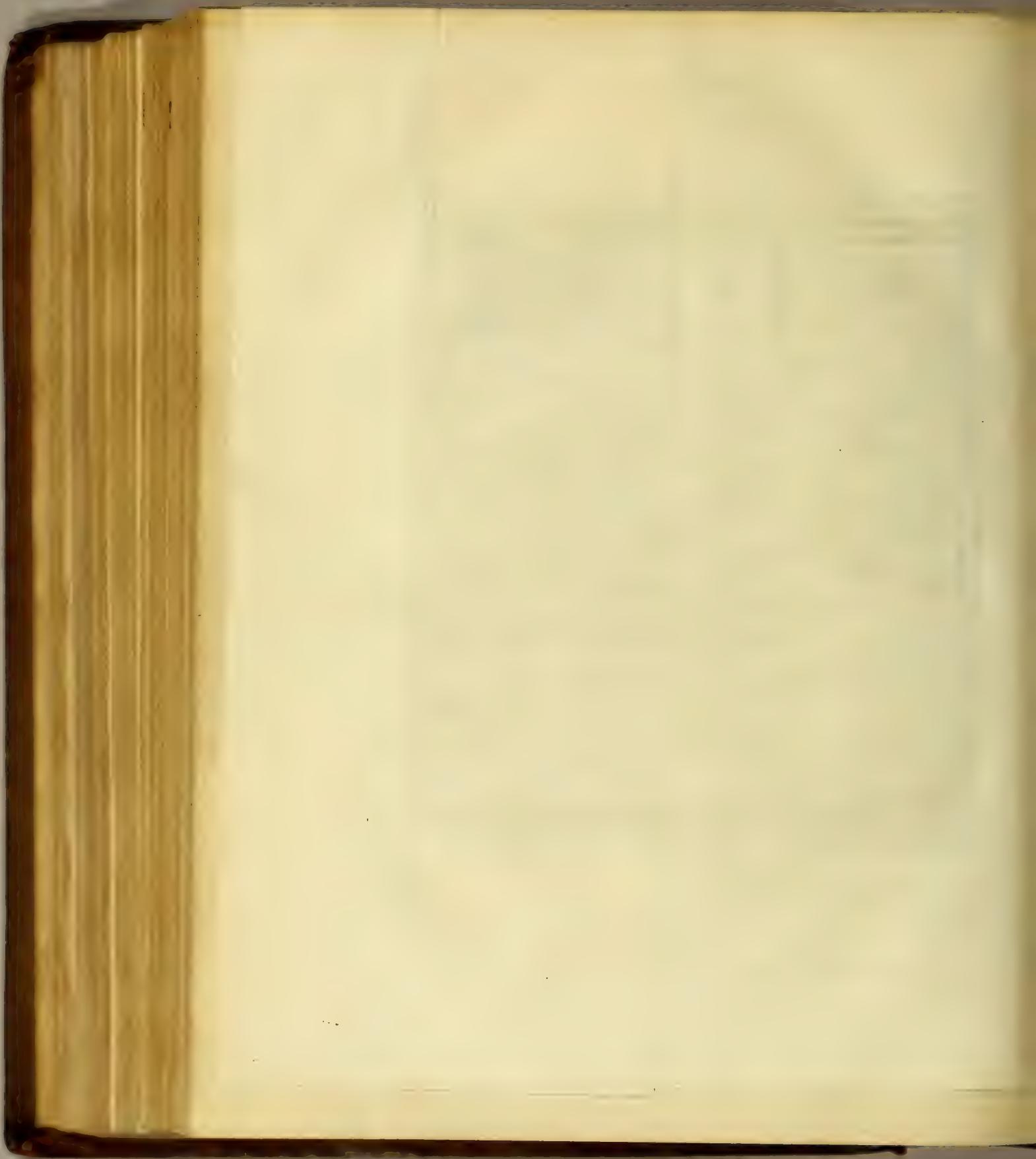
1 ^a *Africa* est nomen æquivocum, idque aut *totius*, quam aggredimur *(Peninsulæ)*, aut *partis* in ea cujusdam: Illud Africam *latius* dictam; hoc vero *strictius* *Numidiam* & *Triopolitanam*, *strictissime* Provinciam cum *Carthagine* *Proconsularem* significat: Sic *Vossius* ad *Pomponium Lib. I. c. 3.* & *Spanhemius* *Introduct. Geograph. obser-* *vant. Omnis autem derivatio Latina, Græca & Hebraica, quæ *Leoni* *Africano* viro placuit, nunc abeo: una tenebitur à *Pœnis* ab insigni *fertilitate*, qua *veteres* comendant *Africam*, hujusque *Symbolum* spicigeram *tœmellam* faciunt. *Spica* enim *Syriacè* פְּרַח *Peruch*, *Arabicè* فَرْج *Po-* *rich* aut *Feric* vocatur. Hinc *Pœnis* אַפְרִיר אַפְרִיר Africa per prothesin & mutationem prorsus analogicam, cuius exempla Bochartus *Lib. I. Chan. c. 25.* attulit. ^b *Chamo* autem in prima orbis divisione præter *Ægyptum* & universam *Africanam*, quin*

magnæ *Syriæ* *Arabiæque* pars, item *Babylonia*, *Susiana*, & *Affyria* obtigerit, nullum est dubium. Ab *sacris* quippe *Africa* Chami terra; sed ab extraneis *Scriptoribus* vocatur *Chemia* *Gr. Χημία* vel *Chamia*, de qua posthac amplius dicetur.

2 ^c *Geographi* recentiores totam *Africanam*, quoisque patet, ejusque longitudinem à Promontorio viridi ad Capo *Guadafui LXXX. gradibus*, & 2000. ferè millariibus; latitudinem à Capo *Buono* ad caput *Bonæ Spei* gradibus ferme LXX. & 1800. millariibus emetiuntur. Partes vero illi quatuor majores *Petrus Valleus* attribuit; (1) *Regna Subfuscorum* aut *Leucathopum*, quos *Plinius Lib. V. c. 8.* vocat. (2) *Nigrarum*. (3) *Æthiopica*. (4) *Insulana* five *Insularum* adjacentium. Sed paulo distinctius ordine supra constituto progrediā, & Imperia numerabo: (1) *Turicum*, quod ab *Ægypto* per oram maritimam procurrit; (2) *Abassinum*, ex regni pluribus & interiori *Æthiopia* constitutum; (3) *Fessanum* & *Maroccense*, cum Regnis aliis minoribus coniunctum. ^d *Regna* quidem *Africana* multis exposta mutationibus adhuc tamen extant; (1) *Biledulgerid tria*, (2) *Bar-*

^a *Africa* tripliciter sumpta. ^b *Chemia*. ^c *Africæ long. & lat.* ^d *Status Africæ politicus.*

(2) *Barbarica* quinque, (3) *Nigritarum* *XLI*. aut plura, ne quidem satis cognita, (4) *Bugenſia* *IX.* exteriori *Aethiopiæ* adscripta, (5) *Monomotapa* quatuor, (6) *Zanzibar* quinque, (7) *Aden* & *Adel* cum minoribus nonnullis, (8) *Regna Insulana* vel suis, vel Christianis regibus & Rebus publ. subjecta. *Principatus* etiam *Principes-*

que, quos Scheichios vocant, in Numidia supersunt; (1) *Corvano*. (2) *Habes*. (3) *Emo*. (4) *Segelmisse*: Hos alii Regulorum statutus, Principesque Regulos vocant, pluresque numerant, quorum potestas uno vico aut opido continetur. *Respubl. vero in servitate Africana liberas fructu requisiveris*, incolarum moribus genioque contrarias.

C A P. II.

Æ G Y P T U S.

I.

Prima Africæ Asiæque proxima est *Ægyptus*, quam veteres Geographi in Asiæ regionibus computarunt. At posteriores, Arabico-sinu, ut antè dictum, inter Asiam Africamque termino constituto, Africæ eam contribuerunt. Nomen traxit ab *Ægypto* Danai fratre; ante *Aeria* dicta. Terminatur à *Septentrione* suo mari, id est, *Ægyptico*, ab *Ortu Arabiae* Petræa & dicto sinu; à *Meridie Aethiopia*, ab *Occasu Cyrenaica*. *Longa* est à Pelusiaco Nili ostio ad Catabathmum opidum mill. cl. *Lata* à Nili Ostiis, ad opidum Metacompsum Nilo appositum, nunc *Conza*, milliar. C. I.

Ægypti
Limites &
magnitudo.

II. Divisa fuit generatim in *Superiorem*, quæ in Meridiem vergit, & *Inferiorem*, quæ Mari Interno alluitur. *Superiorem* ruris Nilus dividebat in *Libycam*, qua Occidentem, & *Arabicam*, qua Orientem spectat. Hinc populi *Arabægyptii*, il-

Ægyptus
Superior
& Inferior.

Arabægyptii.

linc

R E I S K I I.

a Nomen *Ægypti* vel ad Græcas, vel ad Copticas, vel ad *Ægyptiacas* revocatur origines: *Graeca* aut fabulosum Danai fratrem Bolique filium ex Appollodoro; aut Sethosin regem, cui nomen *Ægypti* fuerit, ex Manethone tamen *Ægyptio* proponunt; Sed utrumque hoc etymon chronologæ ac historiæ repugnat: *Coptica urbem* Copton ac Thebaidos metropolinam vetustam; *Ægyptiaca* regem primum & antiquissimum Chibth obtendunt, unde

adhuc *Chibet* *Ægyptiis* sua vocatur regio, *Aethiopibus Gobzo*. Duplex hoc etymon Viris bene doctis placuit; sed Kircher ex rationibus infirmis valde displicet in Prodromo Copto ac Obel. Pamphil. In S. literis terra *Chami* & *Muzraim* מִצְרַיִם duali numero vocatur ad duas *Ægypti* partes indicandas, quarum una superior alteraque inferior: Arabibus نَهْر مَرْسَى *Mersa*, Plutarcho aliisque Auctoribus externis χέρια ή χειρία. *Chamia*. b Nunc partes quatuor *Ægypto* incolæ attribuunt (1) *sahid*. i. e. supe-

K k k

a *Ægyptus*. b Hujus partes.

Libyægyptii. linc *Libyægyptii*, dicti. Inferioris pars est *"Mareotis*, sive *Marmarica*, ultima versus occidentem Cyrenaicæ contermina. Speciatim vero universa *Ægyptus* in complures præfecturas descripta erat, quas Græco vocabulo *Nomos* vocârunt.

III. *Ægyptus* super cæteram antiquitatis gloriam, viginti millia urbium sibi, Amase regnante, habitata quondam prætulit; postea quoque sub Romano Imperio multis, etiamsi ignobilibus, frequens.

Alexandria. IV. Clarissima omnium fuit *v Alexandria*, caput *Ægypti* to-

superiorem (2) *Erif*, i. e. inferiorem.
(3) *Demeon*, i. e. medium. (4) *Bechica*,
i. e. maritimam vel mari rubro proximam.
a Urbes præcipuae sunt *Alcairum*, una totius *Ægypti* maxima & Bassæ Turcici sedes, sexaginta millibus Mofshearum, arce regia, septem incolarum myriadibus, commerciis & monumentis Veterum clarissima. Ubi Nilo propius ad milliare sextum b *Pyramides* seu *mols* immensa *saxæ* supersunt, aliæ majores septendecim, & minores aliae, omnes figuris hieroglyphicis, & suis gradibus externis pariter atque internis instructæ: c *Cryptæ* item subterraneæ, vivo ex alabastro excise, multis concamerationibus distinctæ, in quibus humana cadavera deprehenduntur reposita, quas d *Mumiæ* vocant. Vid. Princ. Radzivil. Epist. III. f. 161. Petri à Valle Itiner. p. 372. Kircheri T. III. Obelisc. Pamphil. Synt. 13. c. 4. Amplius superstitionis aliquod *resurrectionis exemplum*, & cadavera humana paulatim è tumulis emergentia, five manum, five pedem, five aliam partem, exsertam monstraverint: e *Labyrinthum* etiam portentosissimum humani impendii opus Plin. quod ter mille domos continuit Voss. in Notis Pompon. Lib. I. c. 9. Ut plura de monumentis & rudera omittam; Christiana maximè in templis, Ecclesiis & Patriarcharum sedibus. Præterea famosos in *Ægypto* i *Clibanos*, quibus pulli gallinacei excluduntur Radzivil. f. 169. Urbes omitto alias *Sabin* quæ *Thebas* *Ægyptias* referre creditur, *Alexandriam*, Da-

miatam & *Sues*, præcipuas tamen & commerciis felicissimas.

BUNONI S.

a & *Marmaricam*, hodie *Barcha* dictam, olim *Libyarcha* & *Barcæ* incoluerunt. Eam alii constituant partem Cyrenaicæ, ibique ponunt ad mare *Aniptyrgum*, nunc *Luco*, & portum *Batrachum*, nunc *Trabuco*. Marmaidas a solitos serpentes incantare tradit *Solinus*. b Cæterum illa *Ægypti* pars, quæ à Syene ad *Cairum* usque est, erat veterum b *Thebais*, nunc *Sahid* dicta, in qua Thebæ.

b i *Ægyptus* d publicum Orbis horreum appellata e.

y k *Alexandria* in *Ægyptii* maris litore, quod Pharo insulæ objacet, prope osium Nili, *Canopium* appellatum, & *Mareotim* paludem, Alexandri M. auspiciis, qui ibidem deinceps sepultus f, condita est g: eamque delinearat *Democritus Mathematicus* tanto artificio, ut non fuerit in tota Africa æqualis, aut similis in structura planarum & palatiorum. Antiquissimis temporibus h fuit No appellata: & postinomum, quod Philippus Alexandri pater *Olympiadis* alvum obsignatam annulo, cuius sculptura leonem præferret, per quietem vidisset, aliquamdiu *Leontopolis* appellata est. Suppl. Curt. l. i. c. 1. Hodie majori ex parte in ruderibus destrœta jacens, Turcis appellatur *Scanderia*, ac Italens *Alessandria* i. Cleopatra Regina urbem cum objacente insula.

Pha-

a *Alcair.* b *Pyramides.* c *Cryptæ.* d *Mumiæ.* e *Labyrinthus.* f *Clibani.* g *Marmarica.* h *Thebais.* i *Ægyptus.* k *Alexandria.*

totiusque Africæ, post deletam Carthaginem prima; ab *Alexandro Magno* condita; postea in tantam aucta multitudinem atque frequentiam, ut uni tantum Romæ cederet. Secunda ab hac <sup>Diospolis,
seu Thebz.
Egyptia.</sup>

Diospolis, sive ^a *Thebae* cognomine *Ægyptiæ*; quas *centum portas* habuisse ferunt; sive, ut alii ajunt, *centum aulas*, totidem olim principum domos; solitasque singulas, ubi negotium exegerat, ducenos armatos milites effundere. Deinde

Pharao copulavit *k*. Fuit ibi templum ^{Se-}
rapidis adeo sumptuosè exterritum, ut, Marcellino teste, post urbis Romæ Capitolum, nihil Orbis terrarum viderit ambitius. Idem quoque Augustinus, Stephanus, Strabo tradunt. Curtius refert, nullo fere die Alexandriæ Solem serenum non videri, propter aërem perpetuo ibi tranquillum. Scholà verò ac Doctoribus erat urbs longè celeberrima; eamque Ptolemæus ^a *Philadelphia* Bibliothecā, quæ septingenta millia voluminum continebat, magnis sumptibus ornavit *l*. Alexandrini fuerunt, *Clemens* cognomento *Alexandrinus*, Stromatum auctor; *Athanafius*, *Origenes*, *Ambrofius* Diaconus, qui Origenes studia & labores suis aluit sumptibus; *Cyrillus*, *Didymus Cecus*, quo præceptore usus est Hieronymus; *Philo Judæus*; *Apion Grammaticus* Judæorum adversarius; *Appianus*, qui bella Romana Græcè descripsit, *Didymus Grammaticus*, qui Ciceronis ætate vixit, & tria millia & quingenta volumina conscripsisse à Suida proditur; *Achilles Statius*: *Theon*, qui in Almagestum Claudi Ptolemæi scriptis commentarios. Cæterum *Ægyptii* quoque fuerunt, *Claudius ille Ptolemaeus*, qui non solum Almagestum modò dictum, verum etiam Geographiæ libros 8. edidit *m*; *Maccarius* monachus, cuius exstant Homiliæ; *Nonnus Panopolitanus*; *Paphnutius Episcopus*, qui licet ipse cœlebs, conjugium tamen, ipsorumque sacerdotum, honorabile & cætitatem pronunciavit *n*.

^a Urbs ^b *Thebae* hodie *Theves*, *Hecatompyla*, regioni nomen dedit, quæ *Thebais* dicitur, undique fere montibus cincta; unde Hieronymi ætate o eremitarum exsilit mansio. Sed ipsa jam Ciceronis ætate prostrata jacuit *p*.

H E K E L I I.

^a Quorum & *Plinius* Lib. V. c. VI. p. 68. lin. 34. est memor.

^b Sredit enim *Pomponius Mela* Lib. III. c. IX. p. 225. quod in *Arabia Serpentes* quidam admodum parvi sint initio, & venni præsentis; tamen certo anni tempore ex limo concretarum Paludium sic emergant, ut in magno Examine volantes in *Ægyptum* tendant, atque in ipso introitu Finium ab Avibus quas *Ibidas* appellant, adverso agmine excipientur, pugnaque confiantur.

^c Ab *Alexandro Macedone* in Ditionem suam redactam.

^d Olim *Ætia*, *Potamia*, *Ogygia*, *Melambolis*, *Hephastia*, *Myara*, & propter habitantes illuc *Æthiopes*, etiam *Æthiopia* dicta.

^e *Trogus* enim *Ægypti* solum ita fœcundum afferit, ut nulla Terra in usu hominum sit alimentorum feracior.

^f Ante nat. CHRISTUM Anno vigesimo supra trecentesimum intra spatum septendecim dierum cum sex millibus Mucorum passibus, ut *Stephanus* testatur.

^g Vid. *Justinus* Lib. XI. c. XI. §. 13.

^h *Hebrais Hieronymo* teste.

ⁱ Alii vocant *Alexanteriam*, *Alexandram*, *Alexandronam*, *Augustam*, *Juliam*, *Claudiam* & *Domitianam*.

^k Eam *Antiochus*, *Ptolemaeo* ad *Pelusium* navalı pugnâ victo, obsedit, eandemque à Romanis submersam publicis expensis instauravit Cæsar, quam demùm à Persis captam esse novimus.

^l Sed hic tantus Thesaurus cum incomparabili totius Orbis detimento, in illâ *Julii Cæsaris* fugâ & mox victoriâ, totus igne perit.

Kkk 2

^m Pri-

^a Bibliotheca Alexandrina. ^b Thebae *Ægyptiæ* seu *Diospolis*.

Memphis.
Pyramides.

Syene.
Sais.
Lubastis.
Elephantis.
Tentyris.
Arsinoë.
Abydus.

de ^e Memphis, regia quondam : juxta quam ^f Pyramides, regum sepulchra. Turres sunt fastigiatæ, ultra celsitudinem omnem, quæ fieri manu possit : itaque mensuram umbrarum egressæ, nullas habent umbras, regum pecuniæ otiosa ac stulta ostentatio. Reliquæ urbes sunt ; ^g Syene, ^h Sais, ⁱ Lubastis, ^j Elephantis, ^k Tentyris, ^l Arsinoë & ^m Abydus, Memnonis olim regia; postea Osiris fano inclyta : & Arabiæ conter--

^m Primus apud Grecos Cœli rationem diligentius explicans: ideoque Princeps doctrina Mathematica dictus. Vid. Nic. Reu[n]eri Icones pag. 2.

ⁿ Conf. Quenstedii Dialog. Patriar. V. ILL. p. 627. seqq.

^o Qui Thebeſsim quoque suo tempore nominatam scribit.

^p Dicitur & Diopolis & Busiris, à Conditore Busiride, Ægyptiorum Rege.

BUNONIS.

^s ^a Memphis q hodie Meser r, ad verticem Deltae posita, nunc ^b Cairus, Alcair sive Cairo putatur. At ipsa Cairus urbs, si itineraris fides, quinques major est Lutetiam, habetque templorum viginti duo milia; & arcem tam spatiösam, quæ magnitudine Lipsiae par habetur. In circuitu quindecim milliaria Germanica f containere dicitur t. Omnia ibi rerum habetur copia, at ligna satis magno emuntur pretio. Caii hodie residet Sarapa nomine Imperatoris Turcarum: itemque Patriarcha Copiarum; & Patriarcha Gracorum ac Abramum; qui licet officia Græcè recitent, Græcam tamen linguam vix satis intelligunt v. E regione Memphis in altera fluvii ripa, Chaldæi quidem, permisso Regum Ægyptiorum, arcem ^c Babylonem extruxerunt.

^z Plinius x tradit in unam ^d Pyramidem extruendam mille octingenta talenta erogata esse in raphanos, allium, & rapas, vires cibos; quibus pasti fuerint operari.

ⁿ ^e Syene, hodie Aſna dicta, sub Tropicō Cancerī ad Nilum fl. in extremis Ægypti finibus sita; Romani Imperii olim exstitit terminus, sicuti hodie Turcici Im-

perii limes est.

^g ^f Sais, hodie Sabid, intra regionem est, quæ Delta vocatur y.

ⁱ Ad eandem regionem fuit ^g Lubastis & apud Nilum fl. hodiè Pibeseth, & secundum alios Aziorb a.

^u ^v Elephantis intra Nilum est insula Nili i Elephantina b.

^λ ^k Tentyris ad Nilum fuit: ad hunc locum nullos adnatare Crocodilos ferunt.

^μ ^l Arsinoë ad Nilum erat Labyrintho vicina c. Erat tamen & alia Arsinoë ad sinus Arabici angulum.

^v ^m Abydus haud longè abest à Ptolemai, de, hodiè Abusich dicta.

HEKELII:

^q Ebrias Neophet & Migdol.

^r Vel Messer.

^f S. ut alii scribunt, centum & quinqua- ginta Stadiorum.

^t Condita est ab Ogdo Rege & à nomine Filiæ ejus ita appellata.

^v Memphis Templum Serapidis olim habuisse, Strabo Lib. xvii. Geogr. p. 613: Tom. II. autor est.

^x Lib. XXXVI. H. N. Cap. XII. pag. 640. lin. 38. seq.

^y Urbs est ista juxta unum ex Nili Fluminis ostiis, quod ab ipsa Saiticum dicitur. Incolæ vocantur Saita, Minervam colentes studiosissime.

^z Vel Bubaste.

^a In hac Urbe olim quotannis Conventus agebatur in honorem Diana, colebaturque Ipsi omnino studiosè.

^b Ubi Æthiopice naves convenient. Est enim Finis navigationis Ægyptiæ.

^c Hæc Urbs prius dicta est Crocodilorum Civitatis.

a: Memphis. b: Cairus. c: Babylon. d: Pyramides. e: Syene. f: Sais. g: Lubastis. h: Elephantis. i: Elephantina ins. k: Tentyris. l: Arsinoë. m: Abydus.

termina, claritatis magnæ ^z *Heliopolis*, i. e. Solis urbs. In Marmarica vicus fuit *Apis*, nobilis religione Ægypti locus. Fuit & *Labyrinthus*, nullo addito ligno exædificatus, domos mille & regias duodecim perpetuo parietis ambitu amplexus, marmore exstructus & tectus, unum in se descensum habens,

Civitas, quoniam *Crocodilus* mirum in modum ibidem colebatur, sacerque erat apud eos in Lacu quodam seorsim nutritus & facerdotibus mansuetus, *Suchi* nomine veniens. Leg. *Strabo* loc. sup. ad Not. V. §. huj. cit. p. 621.

B U N O N I S.

^g ^a *Heliopolis* d, in sacris *On*, nunc *Bethemes*, Arabibus *Bahalbeh*, ab Israëlitis traditur condita, quum essent in Ægypto e. Hic *Mithres* Rex primus obeliscos erexit, ac Soli consecravit. Ibidem erat *templum Solis*, in quo recipiebantur responsa ad literas non apertas. Heliopolis facerdotum olim fuerat habitatio, hominumque Astronomiae & Philosophiae deditorum mansio, ubi Plato discendi causa aliquandiu commoratus est. Cæterum quæ regio Ægypti inter Cairum & Rosettum & Damiatam interjacet, ^b *Delta* vocatur, à Græcorum litera, cuius formam refert. [*Delta five Ægyptus inferior, sic vocatur ob similitudinem cum littera Δ superiorum angulum occupat Cairo, quæ civitas Memphi successit, Inferiores duos Rosette & Damiette. Postremam plerique interpretantur *Pelusium*; pauci melius *Thamiaenum*. Delta veterum non eosdem fines, alveosque habuit quos hodiernum. Nilus multa immutavit exundando, vias novas sibi fecit, veteres arenarum & luti congerie impediens; olim septem ostia in mare internum effundebatur, nunc triginta saltus cum tumet, aliis anni temporibus plerique alvei arescant.] Fuit ibidem ^c *Thanis* Ægyptiorum regia, ubi Moses coram Pharaone oracula edidisse legitur. In ea regione urbes hodiè celebres memorantur, ^d *Micale* magnitudine vix Cairo cedens; ^e *Phuona*, Ptolemæo Nicii, Rosetti f, quæ olim *Schedia*, aut ^f *Canopus* g. [*Rosette parum distat a veteri.

Heliopolis.
Apis.
Labyrinthus.

Canopo, sed distat.] Veneti consulem ibi habent, quem vulgo *Baylo* vocant. ^g *Ziza* etiam memoratur, ad quam certo die manus, brachia & crura hominum ex terra prominere dicuntur. ^h *Matarea* ostenditur ea ipsa arbor quæ sefe ad desiderium B. Virginis aptavit ac demisit. ⁱ *Niloscopii*, hodiè *Elmichias*, præcognoscabant Ægyptii Nili augmentum & decrementum. Ad hanc urbem duo sunt templa, in quibus *S. Johannis Baptista* conservantur reliquiæ, aureâ capsâ inclusæ: quæ singulis annis inspestante magna hominum multitudine, hoc edere dicuntur miraculum. Quum reliquiæ illæ influmen conjiciuntur, aqua ipsa contrario cursu ascensit, modo in unum, modo in alterum templum. Ea de causa dies ille tam Mahomedanis quam Christianis solennis est. In *Pharo* insula erat turris ingens, ^k *Pharus* dicta; ex quâ nocturni lucebant ignes navigantibus. Edificavit eam turrim *Sostratus*. *Gnidius* ex albo lapide supra quatuor cancos vitreos, tempore Ptol. Philadelphi Regis, magna cum admiratione spectantium. Hinc similes turres, quæ navigantibus lumen præbent, dicuntur *Phari*.

H E K E L L I.

^d *Quasi Solis Civitas.*
^e *Dicta* & *Diospolis*, Jovis Civitas, it. *Theba* Ægyptia; Homero v. Εὐαρδοπούλαι, quod centum Portas, sc. ut alii volunt, centum Aulas, totidem olim Principum, domos, habuisse ferunt. Conf. *Quensted*. loc. cit. p. 652. seq.

^f *Vel Rosetta.*

^g *Vel Canopicum* elegans est oppidum; nullis tamen moenibus cinctum & ad littus positum circa magnum quoddam Nili ostium, Mauritanis *Raschit* vocatum.

^h *S. candido Marmore.*

K k k 3.

B'U-

^a *Heliopolis*. ^b *Delta* regio. ^c *Thanis*. ^d *Micale*. ^e *Phuona*. ^f *Canopus* seu *Rosettum*. ^g *Ziza*. ^h *Matarea*. ⁱ *Niloscopium*. ^k *Pharus* turris.

bens, intus penè innumerabiles vias, multis ambagibus huc & illuc remeantibus.

C A P. III.

De incolis Ægypti ac Nilo flumine; item de Libya exteriore.

I.

Ipsi Ægyptii, hominum vetustissimos se prædicantes, cum Scythis de gentis antiquitate olim contenderunt. Antiquissimos esse post Syros, vel ipsa sacra Scriptura attestatur. Disciplinarum complurium inventores rerumque divinarum ac siderum peritissimi dicti sunt. Quare ad eos *Dædalus*, *Melampus*, *Pythagoras*, *Homerus* & alii complures eruditionis causa profecti. Sub regibus esse jam inde ab initio rerum consueverunt, modò suis, modò *Æthiopibus*; dein *Persis* ac *Macedonibus*; moxque iterum suis, donec *Romani*, Augusto debellante, in provinciam redegerunt Ægyptum. Post hoc *Saraceni* eam occupârunt: quibus successit *Sultanorum* inclytum nomen, ex Circassis Tattarorum gente ortum. postremi *Turcæ* an. clo Ixxvii. invaserunt, qui etiam nunc tenent. ^a ⁱ

II. Sed

BUNONIS.

^a *Selimus* Turcarum Imperator Mameluchorum in Ægypto regnum delevit anno Christi 1517. quum stetisset per annos fere trecentos *Annal. Turc.*

HEKELI.

^a Vid. *Justin. Lib. II. c. I. §. 5.* seqq.

REISKII.

ⁱ ^a Ægyptii nugas serabant, quotquot hominum sese vetustissimos prædicarunt, aut cum Manethone, Sacerdote suo vanissimo, regum centurias Abrahamo antiquiores aliquot numerarunt. Ne quidem illi à Syris erant vetustate proximi, quod

Auctor existimat; sed Arabes Chaldæi & Babylonii antecedunt. Primas tamen Ægypti colonias à *Chamo* & *Misraimo* hujus filio, & horum posteritate Berosus atque Sanchoniathon arcessunt, easque sacris scripturis congruas. *Menes* cum primus in regum ordine aut Chamus ipse, aut unus inter Chami posteros fuit: Ab hujus excessu ^b Dynastiæ plures aut Nomarchiæ in regno unico exortæ duodecim Nomarchas ex æquali Nomorum numero pepererunt. Sed rege sub Amisi ad Sabtaconem Æthiopem, duosque hujus successores; ab his ad Nomarchas denuo, & ultimum Psamméniten potestas regia pervenit. Postea sub Cambysè ad *Perfæ* anno ante Christum

505.

^a Ægyptiorum antiquitas. ^b Dynastia multiplex.

II. Sed de Nilo ^b hoc loco pauca quædam retulisse haud abs Nilus s. re

505. denique ad *Alexandrum M.* anno ante Christum 328. ab ipso demortuo ad *Ptolemaos*; ab horum ultimo *Dionysio ad Romanos A. V. C. 720.* ab *Romanō ad Saracenicū Aegyptus Imperium A. C. 642.* sub *Chalifa Omare* adjungitur; *Amirisque Chalifis per A. 337.* paruit; posthac *Phatemidis* per annos 208. tandem *Jobidis regibus ex A. C. 1179.* horumque antepenulti-
mo *Salohoddino* (communiter *Saladino*) qui è *Tataris Circassii* coëmta mancipia selegit milites, *Mamelucorum nomine*. Hi denique A. C. 250. *Mohaddano*, ultimo *Jobida* misere cæs. *Elodдинum* sui gregis hominem extollunt, & longa regum suc-
cessione gaudent ad A. 1517. quo *Selimus ultimum Tumain Bai Farsassum* suspendio necavit. Hinc *Aegyptus* hodieque *Turci- eo Imperio* subest, in *Sangiacutis* & octode-
cim *Califatuum* aut præfectutarum centu-
rias divisa. Vid. *Mariami Canon Chronicus* regum *Aegypt.* & *Chronicon Sarace- nicum Dreschleri* cum additionibus nostris.

HEKELLI.

^b De hoc Fluvio scribit *Heliодorus Emesenus*, Scriptor verè elegans (Eleganti hoc elogio Autorem hunc dignatus est Polyhi- storum clarissimus, *Georg. Matthias Koenigius*, Evergeta meus singularis, in elegan- tissima *Bibliotheca suâ* vet. & novâ p. 387. col. a. Lib. II. *Aethiopiam* p. 109.) seq. Edition. *Commelin*. hoc modo: Καὶ διελθόντος ὡς τὰς μὲν ἀρχὰς ἐκ τῶν ἔκρων τῆς Αἰθιοπίας, ἐσχά- των τὲ τῆς Λιβύης ἀνέλαυνθάνει, καθ' ὃ μέρος τὸ κάτιμα τὸ ἀνατολικὸν ἀπολήγον, ἀρ- χὴν τῇ μεσημβρίᾳ δίδωσιν ἐγγέται τὲ κατὰ τὴν θερινὴν ἡραν, ὡς τινες νενεμίναι πρὸς τῶν ἐπηρίων ἀντικενὸν πνεόντων ἀνακοπτόμενος. ἀλλὰ ἀυτῶν δὴ τοτὲ τῶν ἀνέμων κατὰ τοτὲ τὴν θερινὴν, ἀπὸ τῶν ἀρχτῶν ἐπὶ τὴν μεσημ- βρίαν πᾶν γέφος ἐλαυνόντων τε καὶ ὠδούντων ζόνην συνάζεται, καθ' ἣν τῆς περόσω φορᾶς ανακόπτεται, διὰ ὑπερβολὴν τῷ περὶ τὰ μέρη πνεύματος πάσης τῆς περόσερν καὶ κατὰ μικρὸν ἀθροίθετος καὶ παχυνθεῖσης νοτίδος ἐξαγρι- ζομένης καὶ τοτὲ λάθρων ἕτερον ἐργημένην, οὐργάται ὁ Νεῖλος, καὶ τοταρδὸς εἶναι ὡς ἀνέ- ξεται, ἀλλὰ κατεξανίσταται τῆς ὄχθης, καὶ διλασσόστας τὴν Αἴγυπτον, τῇ παρόδῳ γεωρ- γεῖ τὰς ἀράζας. Διὸ πιεῖν τε ἐστὶ γλυκύτα-

τος, ἦτε ἢ ὅμβρων θεατίων χορηγόμενος, καὶ θύειν προσυνέστατο, ὥκη ἔτι μὲν θερμὸς ὡς ὅθεν ἔρχεται, ἔτι δὲ χλιαρὸς ὡς ἐκεῖθεν ἀρέδ- μενος. Διὸ ἡ αἰσιαν καὶ μόνος ποταμὸν ἀν- γεῖς ὡς ἀναδίδωτι. Πάντως ἂν, ὡς τὸ εἶκός, ἀναδέσ, εἰ κατός τινες ἐβελίθησαν, ὡς πυνθάνομαι τῶν παρὰ Εὐλησιν εὐδοκίμων, χίονος πηγομένης τὸ πλέρωμα ἐλάμβανε. Quæ verba *Stanislaus Warszewiczki*, *Po- lonus*, feliciter sic est interpretatus: In supremis Aethiopiae; ultimis autem Libyæ partibus (NILUS) oritur, qua parte orientale clima desinens, initium meridici prabet: crescit verò astivum tempore, non (ut quidam putarunt) Etesiarum aduerso flatu rejectus, sed ius ipsi ventis circa solstitium astivum à Septentrionalibus partibus versus meridiem, omnes nubes pellentibus ac trudentibus, donec in Zonā, quā torretur ardore Solis, colligantur, in quā illorum motu retunditur propriez incredibilem circumstantis astivū ve- menitiam, toto, qui antea fuerat pauplūm congregatus & condensatus, humore liquecen- te, & indè copiosis imbris cadentibus, su- perbitque NILUS, nec se fluvium esse pa- turit, sed effunditur extra ripas, & eluvione, tanquam Mari quodam Aegyptum operiens, adventu suo fuscundat agros. Quare ad bi- bendam dulcissimas prabet aquas, & qua illi ex cœlestibus imbris suppeditant: & est tactu placidus ac lenis, non amplius calidus, sicut ubi incipit: verumtamen adhuc tepidus, ut in ejusmodi locis ortus. Quam ob causam solus ex Fluvii vapores non exhalat, Omnino enim consentaneum esset, si exhalaret, cum ex nive liquefactâ, quod quidam Doctri apud Græcos voluerunt, incrementum capere. Quando verò Herodianus Lib. IV. Histor. Cap. IX. p. 201. Edition. Bæcleriana NILI Fauces sanguine (aliquando) infectas fuisse scribit, tunc utitur verbo Φουκιθῆναι, quod idem est, ac purpurascere. Τοῦτος (inquiens) ἵγενετο φόνος ὡς φειδροῖς ἀματος διὰ τὴν πεδία, τὸς τε ἐκβολές τῷ Νεῖλῷ με- γίστης ἔσται, τὸν τε περὶ τὸν πόλιν αἰγιαλὸν πάντα φουκιθῆναι, h. e. Angelo Politiano interprete, tanta est facta cedes, ut rivis cruxis per planitiem recurrentibus, cum fauces ipsæ NILI ingentes, tum littus omne circa Urbem purpurasceret.

re fuerit. Terra ipsa Ægyptus expers imbrum mirè tamen fertilis, & hominum aliorumque perfœcunda generatrix. Nilus id efficit, amnum in Internum Mare permeantium maximus. Hic in Africæ desertis *montibus Lunæ** ortus, haud statim Nilus est, & primùm ingentem Lacum *Nilidem*, qui nunc *Zaire* & *Zembre* dicitur, cxx. mill. German. permeans, cum diu simplex sœvusque receptis dextera magnis aquis descendit, *Astapus* cognominatus, quod Æthiopum lingua significat aquam è tenebris profluentem, circa *Meroë*, Insularum, quas innumeratas latéque patentes spargit, clarissimam, lœvo alveo *Astabores* dictus est, hoc est, ramus aquæ venientis è tenebris; dextero verò *Astusapes*, quod latentis significationem adjicit, nec ante, quam ubi rursum coit, Nilus dictus est. Inde partim asper, partim navigia patiens; mox præcipiti cursu progressus, inter occursantes scopulos non fluere immenso fragore creditur, sed ruere. Postea lenis, & fractis aquis domataque violentia, & spatio fessus; tandem ad Δέλτα opidum*² per omnem Ægyptum vagus & dispersus, ³ septem ingentibus ostiis

Lunc mon-
tes.

Astapus.

Meroë.

Astabores.

Astusapes.

Delta op.
Nili septem
ostia.

BUNONI S.

¶ Nili ostia nominantur *Melæ*, *Canopicum*, *Bolbiticum*, *Sebenniticum*, *Mendesum*, *Pathmiticum*, *Tanicum*, *Pelusiacum* c. Ceterum Nili exundationes existere à pluviosis & imbribus, qui in partibus Australibus decidunt illo tempore ferè continui &

copiosi, hodiè exploratum est. *Vid. Geogr. General. Varenii lib. I. c. 16. prop. 20. d.* Sed præter Nilum statu anni tempore quoque exundant alii fluvii; *Niger* Africæ fl. *Zairus*, *Congi* fl. *Argenteus* fl. *Brasiliae*. *Ganges* *Indus*: Fluvii, qui ex lacu *Chiamay* profluunt, & in sinum Bengalensem sefe exo-

[* 1. Relictis quæ concessit Hekelius, fatendum est ignotam veteribus omnibus Nili fuisse originem. Nugas prætermisissent innumeratas, si de rebus incomptis sententiam suam proferre, vel potius inanes conjecturas effluti timuerint. Montes Lunæ, quos fabulatori in locis sibi maximè incognitis finixerant, Ptolemæus in suas Tabulas invexit. Vir summæ in Geographia auctoritatis, deceptus prior, multos in errorem seduxit, donec eruditæ Sacerdotes ad Habessiniam profecti, veram Nili scaturiginem didicere & docuere. Sed quod paucis erit credibile, error ita invaluerat, ut in novissimis mappis falsissimus Nili cursus reperiatur; in iis dico, quas P. Coronelli Franciscanus, Abbas du *Tralage* sub *Tilemontii* nomine delitescens, & *Sansones*, Viri alias de Geographia bene meriti, emiserunt. Nili fontes & cursus per Æthiopiam exhibit Cl. *Ludolphus* in sua *Habessiniae* Tabula, à Cataractis ad Cairum continet Tabella itineribus *Pauli Lucas* inserita, idem Nili, a Cairo usque ad mare, varia fluenta quibus Delta in multas insulas dividitur, primus, ut ita dicam, oculis subjecit in alia Tabula, quam postremis suis itineribus adjunxit. Cluverius veterum sententiam de Nilo non veram profert. *Lacus Zaire* & *Mambre* pura somnia; & si hæc quæ numerat CXX. Mill. German. è Nili cursu substraxeris, totus saltem manebit integer, ut revera est.]

[* 2. Cum nullus veterum, quod sciā, oppidum Nilo adhuc unico alveo effluenti impo-
suerit, crederem Cluverium sic scripsisse: *Tandem ad Della oppidū* (id est statim) *per*
omnem Ægyptum &c. nisi reclamarent omnes Editiones. Quo testimonio, qua autoritate,
Delta oppidum fulciatur viderint eruditæ]

ostii in mare Ægyptium se evomit. Bis in anno, certis diebus auctu magno per totam spatiatus Ægyptum, fœcundus innat at terris. Causas hujus incrementi varias prodidere; sed maximè probabiles duas: *Etesiarum* eo tempore ex adverso flantium repercussum, ultiro in ora acto mari: aut *imbras* Æthiopiæ æstivos, iisdem Etesiis nubila illò ferentibus ex reliquo Orbe. *Idem amnis unus omnium nullas exspirat auras.*

III. Cæterùm à tergo Ægypti versus Meridiem, juxta finistram Nili ripam, *Libya* est exterior ad Æthiopiam extensa, ^{Libya ex-}
nunc est *Elfocat* desertum & *Gaoga*.² ^{terior.}

C A P.

nerant; Item *Macon* fl. *Cambojæ*: *Eu-*
phraes: *Nimidia* fl. *Sus* dictus: & alii
nonnulli. Est quoque in Ægypto lacus
a *Meris*, viginis millia passuum in circuitu
patens, altior, quam ad navigandum ma-
gnis onustisque navibus satis est, qui olim
fuit campus. Cæterùm Ægyptii multò
aliter à cæteris agebant olim. Mortuos simo
obliti plangebant, nec cremare aut fodere
fas putabant. Verùm arte medicatos intra
penetralia collocabant. Lutum inter manus,
farinam calcibus subigebant e. Fo-
rum ac negotia foeminae; viri pensa ac
domos curabant: onera illæ humeris, hi
capitibus accipiebant. Colebant effigies
multorum animalium, adeò ut quædam
eorum per imprudentiam interemisse, ca-
pitale esset. Morbo extincta animalia se-
pelire & lugere solenne iis erat. b *Apis*,
bos niger, certis maculis insignis, & cauda
linguaque dissimilis aliorum, omnium Æ-
gyptiorum numen erat. *Mela* f. Cæterùm
male audiunt Ægypti veteres, qui perhi-
bentur fuisse vani, imbelles, ad rem ge-
rendam inepti, crudeles, quæstus cupidissi-
mi, mobiles, invidi, furiosi, & dementes.
Strabo l. 17. *Polyb.* l. 15. *Plin.* in *Panegyr.*
Plato l. 4. de Rep. *Philo* in *Flaccum* & lib.
de Agricultura. *Trebell.* *Pollio* in 30. *Tyr.*
Vopiscus in *Saturnino*. *Cæsar* veritus est
Ægyptum provinciam facere, ne quando
violentiorem præsidem nacta, novarum
rerum materia esset. *Sueton.* Augustus
eosdem semper habuit novarum rerum su-
spectos. *Dio* lib. 51. *Tacit.* Hist. lib. 1.

H E K E L I I.
c Ipsis Ægyptiis vocabatur *Noym*, aliis
Oceanus *Ætus*, s. *Aquila*, ut & *Dyris* at-
que *Chrysorrhoas*.

d *Admiranda* Nili alijs edi curavit *Mar-*
cus Fredericus Wendelinus *Francof.* Ao. CHR:
M. DC. XXIII. in 8. Extat & elegans
Ænigma de NILI, quando np. vox ita
scribitur *NEΙΔΟΣ*, proprietate ap. *Nicol.*
Reusnerum in *Ænigmatib.* *Var.* *Aut.* pag.
301. ubi *Paulus Eberus* prædicti *Ænigmati*
Autor est factus.

e Inde fit, ut ejusmodi corpora sic ser-
vata etiamnum inveniantur, quæ vulgo
vocabus *Mumia*. Ex priscâ *Ægyptiorum*
Religione plura *Christianos*, in primis *Ro-*
mano-Catholicos mutuâsse notum est. *Vid.*
Magini pars II. *Geogr.* *Ptolem.* fol. 207.
fac. a.

f *Lib.* I. c. IX. p. 162. lin. 31. seqq. *So-*
lini Polyhistoris Cap. XLV. p. 93. lin. 16.
seqq. & in id *Petri Olivarii*, *Valentini*,
SCHOLIA. ead. p. ut & *Strabonis* Lib.
XVII. *Geogr.* pag. 613. Tom. II. ac *Plinii*
Lib. VIII. H. N. cap. XLVI. p. 146.

R E I S K I I.

g Nilus fonte suo, incremento, exun-
datione, catarractis & ostiis stupendus
fluvius, non procul ab regno Abyssino *Go-*
jam in terra: *Sicut & fabigio montis Den-*
gle duobus aut quinque fontibus erumpit:
Hinc curlu flexuoso per lacum *Darae* *Bedi-*
que transiens, in duos scinditur alveos;
quorum unus *Nigritarum* regna, sed alter
Ægy-
L III

a Mœris lacus. b Apis Ægyptiorum numen: c Nili fontes, aratio & inundatio.

Ægyptum subit. Auctus & incrementum Nili, & anniversaria hujus exundatio ab hybernis imbribus proficitur. Nam regiones quotquot Zonæ torridæ sub sunt, per hyemem multis urgentur pluviis: Unde immensa vis aquarum alveo contineri nequit, sed per *Ægyptum planissimam*, fossasque multo artificio deductas excurrit. Hinc *Niloscoptia* & *Nilometria* repererunt *Ægyptii*, quibus eluvionem Augusto mente futuram prænoscere ac judicare possint. Nec tamen *Ægyptus* expers imbrum est,

sed inferior æque ac superior menses hibernos quandoque pluvios habet. De inferiori Proclus id dudum annotaverat Lib. I. in Tim. Plat. de inferiori veteres negarunt pluvias, quin Vossius in eorum gratiam ad Lib. II. Pompon. c. 9. Vid. Histor. *Æthiop.* Ludolfi Lib. I. c. 8. Isaaci Vossii Comment. de Nilo & hujus increm. [* Nilus & Niger diversa sunt flumina, quemadmodum Danubius & Albis in Germania, neuter ad alterum fluit, neuter ab altero. Diversi fontes, alvei, cursus, diversa tandem omnia.]

C A P. IV.

Cyrenaica, Africa Minor, Libya deserta, Troglodytæ & Garamantes.

I.

Cyrenaica
regio.
Barchana.
Pentapolita-
na.

Agypto annexa est ^a *Cyrenaica regio*, ^b Ammonis oraculo maxime clara, nunc *Barchanæ* provinciæ dimidia pars Orientalis, eadem *Pentapolitana* dicta à quinque insignium urbium numero, quæ ^c Berenice, ^d Arsinoë, ^e Ptolemais, ^f Apollonia,

BUNONIS.

^a *Cyrene* sive ^a *Cyrenaica regio* habet ab Occasu Syrtim majorem, ac Africam propriam; à Septentrione Libycum mare; ab Ortu Marmatico; à Meridie deserta Libyæ interioris.

^b ^b *Ammonis* a Oraculo in Marmarica constituant alii ^b. Fuit in deserto & urbs *Ammon*, & templum *Ammonii Jovis* ^c; itemque ^c *Solis fons*, qui mane tepidus, medio die frigidus, sub vesperam incalcebat, & sub mediam noctem calidissimus manabat aquis ^d. Eo usque penetrarunt *Bacchus*, *Hercules* & *Alexander M.* Locus ille hodiè vulgo *Concorron* dicitur ^e.

^y ^d *Berenice*, hodiè *Bernich*, ad Syrtim majorem posita, à Berenice Regina ^f appellationem habet.

^d ^e *Arsinoë*, quæ & *Taukeira* ^g, hodiè

Trochara, in eodem jacet litore, inter Berenicen & Ptolemaiden.

^e ^f *Ptolemais* ^b, antea *Barce* dicta, à Ptolemeo nomen sortita, hodie *Talmetia* vulgo dicitur, ad idem litus posita.

^g ^g *Apollonia maritima* urbs à Ptolemaide versus Ortum jacens, hodie *Bonandrea* dicitur.

HEKELII.

^a Id est, *JOVIS* in specie *Arietis* lingua *Ægyptia* sic dicitur.

^b De hoc *Oraculo* vid. *Curtii* Lib. IV. c. VII. ubi & *ejus schema* in *Batavorum* Editionib. *ari*; in aliis verò *ligno* incisum extat.

^c Non ab *Ammons* Pastore quodam *Ara-
bie*, sed à *Baccho Libero Patre*, quandam juxta *Mythologorum* sententiam extiratum.

^d Hunc

^a *Cyrenaicæ fines*. ^b *Ammonis* urbs & *Oraculum*. ^c *Solis fons*. ^d *Berenice*. ^e *Aris-
noë*. ^f *Ptolemais*. ^g *Apollonia*.

lonia, & ipsa ^a *Cyrene*, unde regioni nomen, Græci hanc condiderunt, ex *Thera* insula Ægæi Maris profecti. Ipsi Cyrenenses privata forte inter Ægyptios ac Pœnos diu egerunt; dein cum *Carthaginensibus* de agrorum finibus magnum ac diuturnum bellum gesserunt. Mox Carthagine deleta, & ipsi cum reliqua Africa Romano Imperio cesserunt: Posthinc solum eorum *Sultanis*, tandem *Turcis*.ⁱ

AFRI-

^d Hunc Fontem dicitur JUPITER in formam *Arietis Baccho* aperuisse, cùm ab eo in *Arabia Deseris* vehementer sifiente anxiè imploraretur. Terram enim pedibus concutiens limpidum Fontem ei ostendit.

^e Unde autem *Ammonius* propriè derivetur, vid. ap. *Caspar. Peucerum* in doctissimo de *Principiis Divinationum Generibus*; in *specie de ORACULIS* commentario fol. 137. fac. b. Edition. *Servestana* in 8. maj. Meminit quoque *Templi* istius *JOVIS AMONII Justinus Lib. I. Histor. c. IX. §. 3.*

^f Et *Ptolemei Lagi*, Regis Ægypti, Conjugae.

^g *Marcellino.*

^h Quam *Olivarius* novo nomine *Ptolemaea* nominavit.

BUNONIS.

ⁱ ^a *Cyrene*, hodiè *Corene* & *Cirene*, XII. mill. pass. à litore remota est, urbs Cyrenaicæ primaria, ac quondam Carthaginis æmula, de cuius origine multa dicuntur apud *Pindarum*. E Cyrene tuere *Arisippus* Socratus Philosophus, & *Areta* ejus filia, quæ patri in gubernatione Scholæ successit; & *Arisippi* filius, qui matri succcessit, μητροδιδακτος, quod *Strabo* tradit, cognominatus *Hegesias*, ob incredibilem eloquentiæ vim πεισθεντας dictus. *Synesius* quoque è Pentapoli ortus Cyrenæ fuit Episcopus, primum Philosophus, ac deinde Christianus. Hic laserpitium herba nasceretur; unde Cyrenæ appellantur *laserpitifera*. Cyrenæ ad coenam vocati non solum veniebant ipsi; sed & alios secum adducebant. Inter Cyrenas & Ægyptum fuit oppidum ^b *Portus Menelai* dictum, in quo *Agestalus* Spartanorum Rex mortuus est. *Nep.* in *e-jus vita*.

HEKELI.

ⁱ Plurimi Philologorum putant, hanc Urbem à *Batto Tereo* esse conditam, & à *Cyrene*, *Penei Amnis* filiâ, quam *Apollo*, amore ejus raptus, in eam *Libya* partem transtulit, ita denominatam.

REISKI.

ⁱ ^c *Cyrenaica* nomen à *Cyrene* urbe, hæc à *Cyre* hujus regionis fonte reperit, ἀπὸ Κυρῆς πηγῆς ἐγχωρίας inquit Stephanus. Huic enim montique cognomini urbs adjacebat proxima. Sed hæc ipsa regio sensum admittit aequivocum, & angustius dicta *Pentapolin*; paulo latius totam à *Ptolemæo* & *Cluverio* descriptam *provinciam*; latissimè sumta *Marmaricam* & *Libyam* exteriorem significat. Inde factum est, ut veteres novique Geographi ^d templum *Jovis Hammonis* & *Oraculum Cyrenaicæ* adscriberent, quæd *Marmarica* & hujus parti, regioni *Ammoniaca* *Plutarchus* & *Plinius* attribuunt. ^e *Africa minor* *Phoenicum* colonia, & *Didonis* aut *Elise* auspicio ad regnum florentissimum perducta, Carthaginem continebat Romæ urbis æmulam. Urbs illa Carthada post *Trojanum* excidium Anno 316. ante Christum 869. condita Punicæ Kartha Hadha, id est urbs nova. Carthago denique dicta tribus constabat partibus, *Cothone*, id est Insula portuque, *Byrsa*, id est arce regia, & *Megara* sive *Magalia* urbe. De bellis tribus Punicis, ultimoque seu tertio, quod in excidium Carthaginis desinebat, cum Christoph. Hendreich in Carthagine aut Carthaginem Republ. Græci atque Romani Historici videantur. *Libya* Græcè Λιβύα, Hebraicè לְוָב Lub & Libyes לְוִיְּבָס Lubim à terra sticulosa vel arida, sive, ut *Lucani* verbis

^a *Cyrene*. ^b *Portus Menelai*. ^c *Cyrenaica*. ^d *Jovis Hammonis* templum. ^e *Africa minor*.

AFRICA MINOR.

Africæ Minoris fines.

Tunetanum
regnum.
Cinyphus
fluv.
Triton fl.
Catada fl.
Bagradas fl.
Tusca
Nasamones.
Psylli.

II. Sequitur *Africa Minor* sive propriè dicta. Terminatur à *Septentrione* Africo pelago; ab *Ortu* sinu magnæ Syrtis, à *Meridie* montium perpetuis jugis; quibus à *Libyæ* desertis & *Gætulis* discernitur: ab *Occasu* *Tusca* amne. Continet hodie *Tunetanum regnum*. Fluvii in ea clari, ^a *Cinyphus*, ^b *Triton*, *Tritonidem* paludem trahens: *Catada*, ad Carthaginem se devolvens, & ^c *Bagradas* omnium maximus ad Uticam, ac à *Tusca* terminus Africæ Minoris.

III. Populorum varia nomina. Clarissimi ^d *Nasamones*; extra Africam propriam etiam Cyrenaicæ & Marmaricæ contermini; quos antea *Mesamontes* Græci appelliaverunt, ab argumento loci, medias inter arenas sitos; & ab his sublati ^e *Psylli*,

verbis Lib. I. heic utar, propter calidâs ^f *Libye* sientis arenas. Hæc vero ex notitiis Episcopatum duplex succurrit, una superior sive Pentapolitana; & altera inferior sive Marmarica Josepho Ἐγρολιθῶν καὶ ἔνδησεως, id est aridâ, & aquæ expers. ^g *Troglodytæ* Gr. Τρωγλοδύται εἰς τῶν Τρώγιων καὶ δύσσθι, quod cavernas & antra subeant: Hebraicè סְכִינָה *Succyim* Suchæ ex voce סְכִינָה *Socha*, id est spelunca.

BUNONIS.

^h ⁱ *Cinyphus* seu *Cinyps* fl. hodiè *Magra*; è colle Gratiarum fluens inter *Leptim magnam*, & *Barathiam* in Syrtim excurrit, perfunditque Macæos, seu Macas, qui & *Syrides* appellantur. Adhunc fluvium sunt hirci tantæ magnitudinis, quantæ non alibi. *Plin.*

^j ^k ^l *Triton* apud *Tacapen* urbem, unde hodiè *Rio di Caps* nominatur, mare subit. In illius fluminis insula *Phila* Minervam primum virginali habitu apparuisse fabulantur.

^m ⁿ ^o *Bagradas* fl. hodiè vulgo *Megrada*, *Mograda*, ac secundum alios *Magordech* dictus, ex Audo monte ortus inter Uticam.

& Carthaginem mare subit. Ad hunc fl. ^p *Regulus* ingentem serpentem catapultam interfecit, ejusque exuvias 120. pedibus longas Romanam misit. *Gellius o.*

^q ^r ^s *Tusca* hodiè vulgo *Guadilbarbar* vocatur, ad Hipponem urbem in mare excurrit.

^t ^u ^v ^w *Nasamones* gens Sýrtica, navigiorum spoliis quæstuosa. Quippe obsident littora, & æstu destituta navigia notis sibi vadis occupant. *Curt.*

^x ^y ^z ^{aa} *Psylli* Nasamonibus fuere finitimi, quum Auster eis omnia aquarum receptacula arefecisset, publico consilio adversus ventum istum fecerunt expeditionem, jure belli res repetitum: verùm Auster spirans, arenis universos obruit; quibus extinctis Nasamones eorum terram obtinuerunt. *Herod.* *Gell.* *Plinius* tamen eos à Nasamonicis deletos esse tradit: *Ælianu*s prodit, tam familiares Psyllis fuisse Cerasfas, ut morsus eorum sentirent nunquam, ac mederentur percussis. Idem jus illos obtinuisse in omnia serpentum genera tradit *Plutarchus in Catone*. Quum enim hic per Libyæ deserta iter faceret; & in summo periculo ob crebros serpentum iétus milites videret;

^{aa} *Psyl.*

^a Libya. ^b Troglodytæ. ^c Cinyphus fluv. ^d Triton fl. ^e Bagradas fluv. ^f Tusca. ^g Nasamones. ^h Psylli.

h., quorum corpori ingenitum fuit virus exitialis serpentibus, ut cujus odore vel fugarent vel sopirent eas ^k: & supra Carthaginem *Libyphœnices*, iidem & *Pœni*, è Phœnicio Tyro profecti, Duce *Elisa* sive *Didone*, quæ Carthaginem condidit. Urbium celeberrimæ, ^g *Leptis Magna*, quæ & *Neapolis*, ^o *Abrotonum*, ^h *Taphræ*, ⁱ *Capsa*, ^e *Thysdrus*, ^f *Thapsus*, ^v *Leptis Parva*, ^φ *Rhuspina*, ^x *Adrumetum*, ^ψ *Clupea*, ^w *Tunes*, ^u *Uthina*, & ^s *Carthago*, Romæ æmula, terrarum cupida, opu-

Pœni:

Leptis M.
Abrotonum
Taphræ
Capsa
Thysdrus
Thapsus
Leptis P.
Rhuspina
Adrumet
Clupea
Tunes
Uthina
Carthago

à Psyllis auxilium petiit, qui suis incantamentis ita fascinârunt serpentes, ut nulli deinceps nocere possent. Ex illorum familia quidam, *Hexagon* nomine, Romæ indolium serpentibus reseratum conjectus, experimenti causâ, circum-mulcentibus linguis miraculum præbuit. Signum ejus familiæ erat verno tempore odoris virus, & sudor, quo non solum medicamen præfens afferebant, verum etiam saliva. Liberos Psylli sævissimis solebant objicere serpentibus ad uxorum pudicitiam experiendam, adulterino enim sanguine prognatos non fugiebant serpentes. *Aelianus*, *Plinius*, *Silius*, *Cicero*, *Gellius*.

HEKELI.

^k Vid. *Plinii* Lib. VII. c. II. p. 107. lin. 6.
^l Unde & *Pallas Tritonia* dicta.

^m *Atilius*.

ⁿ Et ballistis.

^o Lib. VI. N. A. c. III. p. 210.

BUNONIS.

^g ^a *Leptis Magna*, hodie *Lebida* & *Lepeðe*, paullum à litore distabat, ubi hodie conspiciuntur urbis rudera.

^o ^b *Abrotonum* ea videtur esse urbs, quæ ad idem litus jacens, Leptique vicina, hodie vulgo appellatur *Bnara*. Ortelius tamen urbem hanc in mediterraneis ponit ^p.

^π ^c *Taphræ*, *Taphra* & *Taphrura*, hodie *Afacus*, ad Syrtim Minorem jacet ^q.

^p ^d *Capsa* in mediterraneis posita ab Hercule traditum condita, munitissima licet, à Mariotamen intercepta ac deleta est. *Salus*.

^e ^e *Thysdrus* ^f, *Tisdrus*, *Tisdrum* seu *Tusdrum* in mediterraneis quoque fuit.

^r ^f *Thapsus* urbs maritima, inter Adrumetum & Ruspas jacuit.

^v ^g *Leptis Parva*, & ipsa in litore haud longè ab Adrumeto posita, ea putatur esse urbs, quæ hodie *Africa* appellatur ^t.

^φ ^h *Rhuspina* quoque maritima urbs ab Adrumeto ad Ortum ponitur.

^x ⁱ *Adrumetum* ^v ad idem mare jacens, hodie vulgo vocatur *Mahometa* ^x.

^ψ ^y *Clupea* seu *Clypea* ^y, hodie *Quipia* urbs maritima, ad ^l *Hermaea* seu Mercurii jacens promontorium, à Siculis condita est. *Scorpiones* ibi non vivunt.

^w ^m *Tunes* seu *Tunis* aliquando Regia sedes, XII. mill. pass. à Carthagine remota, hodie ambitum habet quinque milliarium. Haud longè ab eo loco Römani à Carthaginisibus, *Xanippo* Lacedæmonio adjuvante, vieti sunt, ac *M. Attilius Regulus* captus in hostium venit potestatem. Ab urbe hac *Tunetanum* regnum appellationem habet. Ibi in coëuntibus utrinque litoribus gultæ specie ⁿ *Golettam* extruxit Carolus V. anno C. 1535 ^z, quæ à Turcis anno 1574 capta ac destruēta est ^a.

^u ^o *Uthina* in mediterraneis ad Bagradam ponitur fluvium.

^β ^p *Carthago* habuit speciem duplicitis opidi, quasi aliud alterum amplectetur: cuius interior pars *Byrsa* dicebatur, exterior *Magalia*. Nepos *in vita illiustr.* A Scipione deleta Julii Cæsaris auspiciis postea restaurata est. Ejus Episcopus CXXV. sub fe habebat Episcopos alios. Hodiè ad exiguum

LIII 3.

^a *Leptis magna*. ^b *Abrotonum*. ^c *Taphræ*. ^d *Capsa*. ^e *Thysdrus*. ^f *Thapsus*.

^g *Leptis Parva*. ^h *Rhuspina*. ⁱ *Adrumetum*. ^k *Clupea*. ^l *Hermaea* seu *Mercurii* promont. ^m *Tunis*. ⁿ *Goletta*. ^o *Uthina*. ^p *Carthago*.

Utica,

lentissima quondam totius Africæ, antequam Romani tribus bellis devictam deleverunt: ^r Utica Catonis, qui inde Uticensis, morte nobilis.

Libyæ deserta, Troglodytæ & Garamantes.

Libya de-
serta.
Troglodytæ.
Ater m.
Garaman-
tes.
Garama.
Debris.

IV. Ab Africæ Minoris tergo versus Austrum *Libyæ Deserta* fuerunt; ultraque ^s *Troglodytæ*, nunc *Berdoa* desertum. Hos tegit ab Austro ^t *Ater mons*, & trans eum ^z *Garamantes* populi clari, nunc *Borno* regnum. Caput gentis fuit ^u *Garama*, quam hodieque eodem nomine existare tradunt. ^v *Debris* inclyta affuso fonte, cuius aquæ ex cœlesti quidem vertigine mutant qualitatem, at controversa siderum disciplina; quippe qui friget calore, calet frigore; à medio scilicet die ad noctem medium aquis ferventibus, totidemque horis ad medium diem rigentibus. Cæterum & *Troglodytas* & *Garamantas* olim Romanorum arma superaverunt.

C A P.

guum vicum redacta urbs illa, ab hortulanis ferè solis habitatur ^b. Carthaginenses fuere *Tertullianus* & *Cyprianus*.

^y ^a Utica haud longè ab eo fuit loco, quo Bagradas fluvius mare subit, hodie nonnullis putatur esse *Porto Farina*; at aliis *Biserta* ^c. Cæterum ^b Syrtes sunt sinus maris vadosi & vorticosi, litoribus Africæ vicini, à cùm trahit, quoniam arenas congerunt, appellati.

^d ^e *Troglodyte* à subeundis cavernis, in quibus degunt, nomen acceperunt ^f. *Arist.* Olim venationibus dediti, tanta fuisse memorantur celeritate, ut ipsas feras cursu potuerint assequi. Vescebantur serpentibus, & mortuos efferebant læti ^g. Multa myrra apud illos esse traditur; Serpentes ibidem inveniri ajunt 20. cubitorum. In *Troglodytis* aliis ponitur *Solis* fons supra memoratus ^h.

ⁱ ^d *Ater mons* ^j in longum extenditur, ac uno latere ferè attingit Minorem Syrtim.

^k ^e *Garamantes* à *Garamante* Apollinis filio, seu potius à *Garamo* fluvio, ad quem incoluerunt, appellati sunt; apud hos nulla

erant matrimonia; sed mulieres habebant communnes. Dipades serpentes maximi ibidem reperiuntur.

^y ^f *Garama* ^h ad Garamam fluvium est. ^g ^g *Debris* quoque Garamantum urbs est; ubi fons interdui frigens, noctu fervens, *Plinio* & *Solino* i testibus.

H E K E L I I.

^p Meminit ejus *Strabo Lib. XVII. Geogr.* p. 660. Tom. II. Oper.

^q *Olivarius* eam *Fachs* vocat.

^r *Phœnices*.

^s ^z *Tisdræ* ap. *A. Hirtium*.

^t Alii illam *Neapolim* dici existimant. *Conf. Strabo loc. ad Not. d. §. huj. cit.*

^v ^s *Adrumetum* *Mario Nigro Siffa*, *Alfonso* verò *Adriano Toulb* denominata.

^x *Procopius* eam vocat *Adramyticum*, aditique suo tempore *Justinianam* esse denominatam.

^y *A Clypei* figurâ sic dicta.

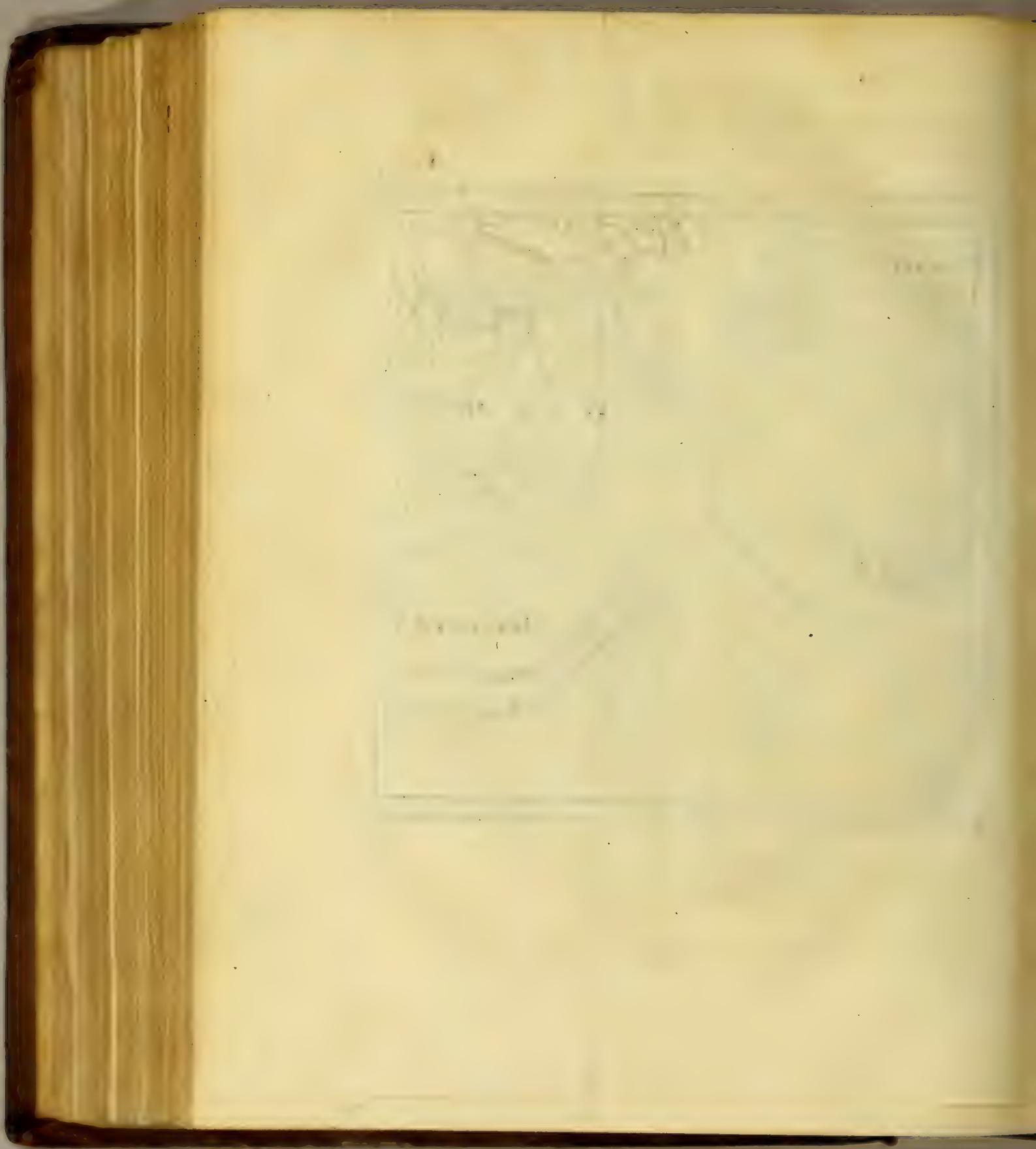
^z Quo eam expugnavit, *Barbarossa* eripuit & Regi suo restituit.

^a Hodie etiam dicitur *Tunes* & *Tunisi*.

^b *Car-*

^a Utica. ^b Syrtes. ^c Troglodytæ. ^d Ater mons. ^e Garamantes. ^f Garama. ^g Debris.

b *Carthaginensium* Rempublicam descripsit *Ubbi Emmius* Part. II. *Rerumpp. Gracor.* pag. 3. seqq.

c Fuit olim totius *Africa* Caput, in quā *Cato Uticensis*, viato jam *Sципione*, necem fibi concivisse dicitur.

d De quibus *Aristoteles*, *Plinius* & *Hieronimus* contra *Jovianum* sunt videndi.

e Conf. *Solini Polyhist.* Cap. *XLIV.* p. 89.

& Cap. *LXX.* p. 143. lin. 31. seqq. ut & *Pomp. Metu* Lib. I. Cap. *VIII.* p. 160. lin.

3. seqq.

f Np. ad *Not. B.* §. 1. Cap. huj.

g A naturā *Plinio* Lib. V. H. N. c. V. testante, sic dictus, quoniam adusto, aut Solis recessu accenso est similis.

h Opidum quippe clarissimum.

i Cap. *XLII.* p. 83.

C A P. V.

Numidia & Mauritania.

NUMIDI A.

I.

A *Tusca* amne usque ad *a Ampsagam* fluvium litori Africo prætenditur *Numidia*, *Masinissa Regis* nomine maximè clara, nunc *Tremisenum regnum* eodem porrigitur situ. Gens ipsa *Numidae*, ante *Nomades* à *Græcis* appellati, à permutandis pabulis, mapalia sua plaustris circumferentes; ut nunc Tat tarorum fert mos. Fluviorum celeberrimus est *b Rubricatus*. Urbes quam plurimæ nobilesque; sed *c Cirtha* eminens; Sitianorum, postquam Romani tenuere, colonia dicta: quoniam *Jubæ* & *Syphacis* domus, cum foret opulentissima. Dein se-

Numidia
*Tremis-
num re-
gnum.*

Rubricatus
fluv.
Cirtha.

BUNONI S.
a *Ampsaga* a fl. hodie vulgo *Suf Ge mar*, Numidiā à Mauritania Cæsariensi determinans, in Numidicum finum decurrit.

b *Rubricatus* inter Hipponeum Regum & Tabracham mare subit. Plinio *b* videtur esse *Armua*; Orofio ac Diacono *Arda lio* *c*: hodiè *Ladog*, *Jadog*, & *Gyadilbar* à diversis appellatur.

y *c* *Cirtha* ac *Cirta* *d* nonnullis postea *Constantina* putatur dicta: at *Cirtha* haud longè aberat à mari, ad quam Jugurtha Atheralem vicit, ac in opidum profugientem obdedit. *Sallust*. A *Cirtha* 30. millia

passuum versus *Sitiphim* fuit *d Milevum* seu

Milevis, anno Christi 402. concilium habi

tum, quod inde dictum *Milevitatum*, cui

præfuit *S. Augustinus*. In eo damnati sunt

errores *Pelagii* & *Cœlestii* *e*.

HEKELLI.

a A quo *Ampsa* Castellum ap. *Pomp. Melam* Lib. I. c. VI. p. 157.

b Lib. V. c. III. p. 66. lin. 40.

c Seu *Ardalio*.

d *S. Cirra*.

e Vid. *Jo. Henr. Alstedii Thesaurus Chro nologicæ* Tit. *XXXVI.* p. 344. Edition. 2.

B U

a *Ampsga* fluv., *b* *Rubricatus*, *Armua* seu *Ardalio*, *c* *Cirtha*, *e* *Milevum* seu *Milevis*.

Cullu.
Ruscicada.
Bulla.
Tacatua.
Hippo.
Sicca.
Tabracha.

sequuntur ^a Cullu, ^c Ruscicada, ^e Bulla regia, ⁱ Tacatua, ^b Hippo regius, ⁱ Sicca, ^x Tabracha: hanc quoque regionem debelatam in provinciae formam redegerunt Romani. ⁱ

MAURITANIA.

Mauritanie.
Marusii.

Mauritanie.
fines.

II. Ultima ad Occasum est *Mauritania*, in qua præcipua gens Maurorum, unde nomen regioni. Hos Græci *Maurusios* dixerunt. Terminantur à *Meridie* Atlante Minori, quo submoventur à *Gætulis*: qui & ipsi postea, oppressis & extinctis Maurusiis, Mauritaniæ majorem partem occupârunt: ab *Occasu*

est

BUNONI S.

^a ^a Cullu seu *Collops magnus*, hodiè *Collo* & *Alcol*, urbs maritima est apud Ampsagæ ostia sita, purpurâ olim celebris.

^e ^b Ruscicada hodiè *Stora f.*, ad idem mare est haud longè à Cullu.

^c ^c Bulla Regia Siccae Veneriæ vicina ad Rubricatum ponitur fluvium ^g: hodiè fertur dici *Antra*.

ⁱ ^d Tacatua inter Cullu & Hippone Regium haud longè à Collope parvo in litore sita, hodiè *Suchaida* vocari scribitur.

^b ^e Hippo cognomine *Regius*, ad mare inter Aphrodisium & Tabracham jacens, hodiè *Bona h* vocatur. De hac urbe ita Silius: *antiquis dilectius Regibus Hippo*. Hipponeñi Episcopatu magnâ curâ, fide ac diligentia quum præfuerit *Augustinus* annos XL. diem obiit supremum anno ætatis LXXVI. cuius extant operum *Sacrorum* tomî decem ⁱ. At ^f Hippo *Diarrhytos* inter Tabracham & Uticam ad idem erat mare in Africa Minore k.

ⁱ Duæ fuerunt ^g Sicce, altera Syphacis quondam regia, ad duarum Mauritaniarum fines; & altera Sicca cognomento *Veneria*, cuius Ptolemaeus in descriptione Africæ Minoris meminit. In bello Jugurth. ejusdem mentionem quoque facit *Sallustius*. Hæc *Arnobii* Rhetoris, qui Laetantii fuit præceptor, patria ad Rubricatum fl. erat l. Ipius *Arnobii* ac *Laetantii* quoque extant libri VII. valde eruditæ, contra gentes scripti.

^x ^h Tabracha, seu *Tabracam*, urbs ma-

ritima *Ortelio*, Tuscæ ostio ponitur vicina. In Numidia quoque fuit i *Zama*, nunc *Zamora*, arx regni, quam *Livius* quinque dierum itinere à Carthagine abesse ait. Ad hanc *Hannibal*, posteaquam ex Italiâ in Africam venerat, à Scipione vîctus est. *Zamam Metellus* in bello cum *Jugurtha* frustra oppugnavit. *Sallust. k* *Adrumeto* abest millia passuum trecenta, id est, milliar. Germ. 75. Quod iter *Hannibal*, à Scipione vîctus & fugatus, biduo & duabus noctibus confecit. *Nepos in Hannib.*

HEKELIA.

^f *Castaldo*; *Olivario V. Alzora & Efora Marmolio*.

^g *Ptolemeo dicta Bullaria*.

^h *Mercatore teste*.

ⁱ Erat enim Vir sanctitate, labore, studio atque doctrinâ ad miraculum maximus, totiusque *Occidentis* Lumen excellenter clarum.

^k *Strabo Lib. xvii. pag. 655. has Hippo-nes ambas vocat Regias.*

^l *Conf. candidissimi mei Quenstedti Dia-log. de Patriis Viror. illutr. p. 680. seqq.*

^m *Silio Italico Sabatra & aliis Tabatra.*

REISKII.

ⁱ ¹ Numidia Græcis ab originibus ad Romanam transit civitatem, litera mutata gemina. Græcis enim *Noquædæs* ex *tau* vox *tau*, id est,

^a Cullu seu *Collops*. ^b Ruscicada. ^c Bulla Regia. ^d Tacatua. ^e Hippo Regius. ^f Hippo *Diarrhytos*. ^g Sicca. ^h Tabracha. ⁱ Zama. ^k *Adrumetum*. ^l Numidia.

est Oceanus Atlanticus; à Septentrione fretum Herculis & Mare Internum: ab Ortu primo Mulucham habuit flumen, quod Mauros à Numidis discernebat; at quum ea Numidiæ pars, quæ est inter Ampsagam & Mulucham, Mauritaniæ adjicetur, finis huic constitutus est Ampsaga. Continet hodiè tria regna: *Darense, Fezense & Maurocitanum.* Dividebatur autem olim Malva flumine in *Cæsariensem*, quæ Numidiam contingit, & *Tingitanam*, quæ Oceano perfunditur. Regna fuere ad C. Cæsarem usque Imperatorem, qui in duas divisit provincias.^a

*Mulucha fl.**Mauritania
Cæsariensis.*

CÆSARIENSIS.

III. ^c *Cæsariensis* Provincia, quam nunc totam *Dara* regnum obsidet, antea *Bocchi* regnum appellata fuit. Partem tamen inter Malvam & Mulucham ^d *Massæsylorum* gens tenuit. ^e *Ca-*

*Cæsariensis.**Malva.
Massæsylii.*

id est, in pacuis vagi homines; Latinis autem Numidiæ dicuntur. Ita Plinius Lib. V. c. 3. *Numidæ vero Nomades à permittandis pabulis, mapalia sua, b. e. domus plaustris circumferentes.* ^a Duplex vero Numidia fuit ab Romanis in provinciam redacta; una *mediterranea*, quam Biledulgerid hodierni vocant, & altera *externa seu littorea*, quam novam alio viatores nomine dixerunt. Contigit hoc capto Jugurtha, & bello feliciter composito; è quo C. Marius A. V. C. 647. triumphum egit. ^b *Mauritania Græce Μαυριτανία ἐκ τῶν Μαυριτανῶν*, i. e. ab *Mauritanis*, hi vero ab Mauritis, & denique Mauris nomen Punicum aut Hebraicum suscepserunt: Idque vel ab situ versus occidentem ultimo, tanquam כָּהוּרִין *Mahurin*, i. e. *postremi*, elisa litera gutturali, vel à nigredine נַעֲמָרָנָה *Maurin* ab obscuro & vacuo loco; prius Pocharatum, posterius Beccmannum habuit auctorem. De *Mauritania*, tribus regibus, Jubæ, Bocco, & Bochudo, uni tandem Jubæ per Augusti gratiam subiecta, Vosfius ad Pompon. Lib. I. c. 5. Unde ^c *triplex* sub Cajo & Claudio Imp. *Tingita-*

na, Cæsariensis, & Sitifensis sive *Bisacen-*
sis, quam nummi Romani & inscriptions
exhibitent.

BUNONIIS.

^d *Sitipha*, *Sitifis* seu *Siriphis* colonia in *Mauritanis* finibus, hodiè fere extincta est.

^e *Mauritania Cæsariensis* ab Occasu habet *Tingitanam*; à Septentrione Mare Internum ad Ampsagam usque fluvium; ab Ortu Africam Propriam, à Meridie Libycos montes & Gætuliam n. [^{fDarense sive *Dara* Regnum hodie nullum. Fessanum & Algeriense Regnum immediate sunt contigua.]}

^g *Malva* fl. hodie *Muluya*, *Tingitanam* à *Cæsariensi* distinguitur p.

^g *Massæsylorum* gens bellis extenuata, ac demum extincta est. *Plin. q.*

HEKELII.

ⁿ *Dieta a. est Mauritania ἡπτὰ τοῦ μαυροῦ*, quod inter cætera obscurredum, vel *nigrum*, M m m deno-

^a Numidia duplex. ^b Mauritania. ^c Triplex. ^d Sitipha. ^e Mauritania Cæsariensis fines.

^f Malva. fl. ^g Massæsylii.

Julia Cæsarea.
Cartenna.
Saldæ.
Opidum novum.
Rufazus.
Ruscurium.
Rusconia.
Tipasa.
Tubusuptus.
Tucca.

Caput provinciæ ^a Julia o Cæsarea, aliquando ignobilis, cum ^b Jol esset; postea quia Jubæ regia, illuistris facta. Reliqua opida sunt ^c Cartenna, ^d Saldæ, ^e Opidum novum, ^f Rufazus, ^g Ruscurium, ^h Rusconia, ⁱ Tipasa, ^j Tubusuptus & ^k Tucca, impositum mari ac flumini Ampstagæ.

TINGITANA.

Mauritania
Tingitana.
Tingi.
Bogudiana.
Julia Constantia.
Zelis.
Volubilis.
Lixus.

IV. ^a Tingitana provincia, quam nunc duo regna Fez & Marocco occupant ab urbe Tingi, quæ nunc vulgo Tanger, cognomen accepit, ante Bogudiana dicta à Rege Bogud. Opida in ea, ^b Tingi modo dictum, caput provinciæ, ab Antæo conditum; ^c Julia Constantia, ^d Zelis, ^e Volubilis & Lixus, vel fabu-

denotat, quoniam Colonos nigros habeat. Simias, Dracones, Struthiones atque Elephantes gigni.

^f o S. Colonia.

^p Castaldus hunc Fluvium vocat Mululo.
^q Lib. V. c. II. p. 66. Lin. 14.

BUNONIIS.

^o ^a Jol à Juba Rege traditur condita, ac postea alterum nomen à Cæsare habuit ^r. Nonnulli eam hodie Algiers vocari volunt.

^π ^b Cartenna ad Cartenni fluv. ostium: hodie ea putatur esse urbs, quæ vulgo Mofagan vocatur.

^p ^c Saldæ urbs maritima, inter Julianam Cæsaream & Cullu-sita, hodie vulgo Engia appellatur ^s.

^σ ^d Opidum Novum in mediterraneis est, hodie Mezuna putatur ^t.

^τ ^e Rufazus in litore inter Ruscurium & Saldas posita est.

^v ^f Ruscurium, Ptolemæo Rhuscocra, inter Rusconiam & Rufazum est.

^φ ^g Rusconia, Ruscinona & Ruslonium, urbs maritima est.

^χ ^h Tipasa ^v à Julia Cæsarea ad Ortum est.

^ψ ⁱ Tubusuptus Saldis proxima fuit.

^w ^k Tucca apud Ampstagæ ponitur ostia.

^z ^l Mauritania Tingitana ab Occasu ha-

bet mare Atlanticum; à Septentrione fretum Herculeum & Ibericum usque ad Malvæ fluminis ostia; ab Ortu Mauritaniam Cæstrensem, à Meridie Gætuliam & Lybiam Inferiorem.

^β ^m Tingis ad fretum Herculeum à Cananitis, quos Josua ejecit, putatur condita ^z.

^y ⁿ Julia Campestris in mediterraneis ponitur, hodie Banituede dicta.

^δ ^o Zelis seu Zilia ^y, hodie Arzila ^z, inter Tingi & Lixum sita est ^a.

^ε ^p Volubilis, nunc Fessa seu Feza, regia intus est.

^ζ ^q Lixus in litore maris Atlantici posita CXII. mill. pass. ab Herculis absuit freto. Hodie arx est cum portu, vulgo Larach, & secundum alias Arays dicta ^b. Fluvius quoque olim Lixus appellatus, qui hodie Lasso ac aliis F. di Larach.

HEKELI.

^r Vid. Strab. Lib. XVII. p. 654.

^f Mercator eam Tadelim vocat.

^t Ptolemao dicitur Oppinum; Nigro autem Rhabath.

^v Hodie Tenese & Mercatori Taves.

^x Castaldo hodiè dicitur Tanger, & Mercatori Tangia. Strabo loc. sup. ad Not. d. §. III.

^a Julia Cæsarea. ^b Cartenna. ^c Saldæ. ^d Opidum novum. ^e Rufazus. ^f Ruscurium. ^g Rusconia. ^h Tipasa. ⁱ Tubusuptus. ^k Tucca. ^l Mauritaniæ Tingitanæ fines. ^m Tingis. ⁿ Julia Campestris. ^o Zilia. ^p Volubilis. ^q Lixus op. & fluv.

fabulosissimè ab antiquis narrata. Quippe *Regia Antæi*, certamenque cum Hercule, & ^a *Hesperidum horti.*

Antæi regia.
Hesperidum
horti.

§. III. Cap. huj. cit. scribit, eam Barbaris Tingam ab Artemidoro Lingam, & ab Eratostheni Lixum nominari. Ptolemaeus a. & Plinius ex Tingo & Lixo duas faciunt.

y Sive Xilia.

z Seu novo vocabulo Arzita.

a A Castaldo dicitur Alger.

b Olim erat Romanorum Colonia, à Claudio Caſare in hunc locum ducta.

BUNONI S.

n ^a *Hesperidum hortos* alii in Cyrenaica,

a Hesperidum horti. b Atlas minor. c Abyla. d Herculis columnna. e Calpe.

haud longè à Barce urbe ponunt c. Cæterum in hac ipsa Mauritania est b *Atlas Minor mons*; c *Abyla* d *Herculis Columna*, ac è regione altera e *Calpe*; quæ tamen verius rupes sunt, seu montes.

HEKELI I.

e Hos Hortos aurea Mala, quæ summā cūjusdam Draconis pervigilis curâ aslerventur, quotidiè ferre, haud illepida Poëtarum est traditio.

C A P. VI.

Getuli, Atlas mons, Libya Interior & Ethiopia.

GÆTULI.

I.

A Tergo Mauritaniarum Africæque Minoris ^a *Getulorum* Gætuli, gens, & ipsa quoque Romanorum armis debellata, longe latéque incoluit; quippe quæ hodie occupat quicquid terrarum à Lempta opido ad Oceanum usque, spatio mill. Germanicorum cccl. protenditur. Hoc spatio nunc est Biledulgerid, Lempta. Biledulgerid. provinciæ major pars: ubi Targa regnum, & quatuor deserta, Targa. Lempta, Zuenziga, Zanhaga, Hair.

II. Getulos à Meridie claudit mons *Atlas*, totius Africæ ^{Atlas mons.} fabulosissimus. E mediis hunc arenis in cœlum usque attoniti prodiderunt celebrati auctores, asperum, squalentem, qua

BUNONI S.

^a *Getulia* a inter utramque Mauritiam, Africam Minorem & Oceanum Occidentalem posita est, Gætuli, sicut & Libya incolæ, primi habentur, qui in Africa confederunt. At Gætuli olim carne vescabantur crudæ, manebantque quibuscum-

que locis eos nox oppressisset, bestiarum more ferè viventes. Jugurtha tamen eos ad bellum instruxit, ac adversus Marium produxit.

HEKELI II.

^a *Garamantibus* quippe finitima.

M m m m z

B U:

a Gætulia.

qua vergat ad litora Oceani, cui cognomen imposuit: eundem opacum nemorosumque, & scatibus fontium riguum, quā spectat Africam, fructibus omnium generum sponte ita subnascentibus, ut nunquam satietas voluptatibus desit. Incolarum neminem interdiu cerni: silere omnia haud alio quam solitudinum horrore. Eundemque noctibus micare crebris ignibus, Ægipanum Satyrorumque lasciviam impleri, tibiarum ac fistulæ cantu, tympanorumque & cymbalorum sonitu strepere. I.

LIBYAN INTERIOR.

Libya inter-
ior.

III. Ultra Atlantem ^a Libya est Interior ad ^b Nigrum usque flumen, vastarum solitudinum, nunc desertum *Sarra* dicta.

ÆTHIO-

BUNONIS.

^b a Libya hæc Interior dicta est, quoniam intus & in mediterraneis est; ad discrimen alterius Libyæ, quæ mare Lybicum, Ægyptumque attingens, Exterior vocatur.

^y In Medra Nigritarum regione est ^b Niger lacus, ex quo ipse fluvius ^c Niger ^b procurrent, aliquo spatio confecto, lacum, qui ^d Borno vocatur, efficit, inde *Cano* regnum petens, ^e Guarda lacum, qui ibidem est, transit; ac demum ad *Tombutu*, in plures, quibus in mare devolvitur, alveos dividit; ex illis iste ad *Senegam* decurrens, *Rio de Senega* vocatur; ac alter, qui versus *Gualaram* fluit, *Rio S. Ivan*. Niger igitur fluvius spatium DCCL. milliaria conficit Germanica ante, quam mare subeat, Sicuti Nilus, ita quoque iste certis annis temporibus exundat, vicinosque fœcundat agros ^c.

HEKELPI.

^b S. Nigris.

^c Niger autem dictus est propter nigri pulveris solitudines, eminentibus interdum velut exustis cautibus.

REISKII.

¹ f Getuliam Græce Γετουλίαν regionem Libyæ proximam Strabo vocat, & huic paulo latius extensa partem attribuit: Utraque tamen suis terminis coërcetur. Getuli autem & Libyes primi Africæ cultores ab Sallustio describuntur; ex libris quidem Punicis, qui ad regem Hiempalem pertinuisse dicebantur: *Caterum fides ejus rei penes Autorem erit*, ipse inquit Salustius. Nam Ægyptii Getulis antiquitate ac cultu Africæ primo antecedunt. ^g Atlas ab littore Africano & occidentali Oceano versus Orientem ad loca Ægypto confinia procurrens, Atlanti regi Mauritanico nomen debuit; nocturnos autem ignes, *streptus*, cantusque ^h Satyris, ^b e. *demonibus*, qui Satyrorum hircorumque species mentiantur. Sin Atlas Japeti extet idem, qui Enochus, uti apud Eusebium ex Eupolemo annotatur Lib. IX. Præpar. Euang. Tum vero *Idris* Arabum (quem nominant illi Henochem) & *Dyris* Pœnorum Atlas valde convenient, sed tempore nimium distabant. De Libya utraque superius actum fuit, neque hec amplius agetur.

REIS.

a. Libya interior. b Niger lacus. c Niger fl. d Borno lacus. f Getulia. g Atlas. h Satyri.

ÆTHIOPIA.

IV. Jam verò quicquid ultra Nigrum flumen est & Ægyptum, versus utrumque mare Atlanticum Rubrumque, *Æthiopes* tenuerunt; gens omnium Africæ terræ amplissima extra Africam à vetustissimis Geographorum posita. Ab *Æthiope* Vulcani filio cognominati; vel ut alii, ab *nigro vultus corporis* colore; *aitoψ* quippe significat nigrum. ^{Æthiopia.}

TROGLODYTICA.

V. Divisa fuit *Æthiopia* in varia *Æthiopum* genera; quorum Ptolemæus innumera tradit nomina. At clarissimi omnium fuere à *Nigritæ*; à *Nigro* flumine dicti, & *Nubiorum* gens ^{Nigritæ.} ^{Nubli.} magna,

REISKI

^a *Æthiopia* ortum & nomen ab *Æthiopibus*, *Æthiopes* à nullo eoque fabuloso Vulcani filio, sed ab atro colore, habet, Græce Αἰθίωπα ἐν τοῦ αἰθίοπος; Αἴθιοψ ἐν τοῦ αἰθεοψι; και ὁπδε ὁς κεκαυμένος τῷ ὄψιν, id est, *vultu aut facie adusus* dicitur. ^b *Æthiopicus* quidem nigror ab æstu solis aut uestione non provenit, sed à *corpo* quo-dam mucoso & reticulari, quod inter cutem & cuticulam collocatum translucet; sic habet inventa nuper celeberrimi Pechlini opinio in Tractat. de habitu & colore *Æthiop.* c. 7. Characteres tamen *Æthiopum* externos in vultu atro aut subnigro, simis naribus, labris tumentibus, capillatio criso ac lanuginoso, cutis mollitie ac splendore pingui vel argenteo constitutimus. Hinc *Abyssinis* hodie nomen priscum arridet a-deo, ut se ipsos Itioperian, i. e. *Æthiopes*, suum solum Manghesta Itioperia-i. e. regnum *Æthiopiæ* appellant. Ultimas gentes hujus ^c origines ab *Ludo*, *Misraimi* filio, proximas Bochartus ab *Ægyptiis* vicinis & *Arabibus* dedit, multisque rationibus confirmat. *Æthiopes* eosdem nec alios adhuc superesse, quam *quos* divina historia

^d *Ludim*, i. e. *Ludeos* nuncupet: Porro *Æthiopiam* ipse duplē fatetur, Africanam five occidentalem, & Asiaticam five orientalem. ^e *Nubia* inter Nigritas *Abyssinias* pro 400. millaria patet, regnumque suo regi subditum complectitur Arab. ^f *Alnubia*, de quo Commentarius Geographicus Auctoris Nubiensis nomine habetur. *Troglodytica* paulo superius exposita unam ex nobilis. Ludolfi Historia *Æthiop.* Lib. I. c. 14. observationem suppeditat de barbaris *Æthiopibus* quos *Cafros nominant*, feris, nudis, agiophagis & pamphagis, quin Dei, regis, legis & vocis expertibus: ^g Hos *Troglo-dytis* à Plinio descriptis simillimos nemo, uti supspicor, negabit.

BUNOIS.

^g *Nigrite*, à Ptolemæo in Interiori collocantur Libya. Regio illorum à Sarra versus Meridiem jacens à Meroë insula usque ad mare Atlanticum & promontorium viride porrigitur, quo loco Nigér fl. in mare decurrit, continens longitudinem DCCC. milliarium Germ. habetque, quod infra dicitur, XIX. Regna.

M m m 3

B. U.

^a *Æthiopia*. ^b Color *Æthiopicus* unde. ^c Origo duplex. ^d *Æthiopia duplex*.
^e *Nubia*. ^f *Troglodytica*. ^g *Niger* fl.

*Aethiopia.
sub Egypto.
Cinnamo-
mifera
regio.
Troglody-
tica.*

magna, unde hodieque vastissima regio dicitur *Nubia*. Ea autem *Aethiopiae* pars, quæ Nilo utrimque adjacet, *Aethiopia* dicitur sub *Egypto*; atque in ea ad Nili paludes seu lacus *Cin- namomifera regio*. At totum sinus Arabici lœvum latus Ar- bes tenuere *Troglodytæ*, unde regio ipsa *Troglodytica*.

BUNONIS.

s. 2 Troglodytas Arabum esse partem at- que consanguineos, ex Josepho patet, qui tradit Abrahami filios ex Cetura *Troglodyticam* occupasse. Raderus censet eos hodie appellari *Abissinos*, & regnum *Barnagas* appellare indigenas. [* *BARNAGAS* apud imperitos sumitur pro nomine regionis seu Regni quod imperio Habessinorum sub- jacet. Sed quod rideas, nomen Officii vel dignitatis pro nomine regionis acceperunt. Barnagas non regnum est sed titulus præ- fetti maritimii, seu prætoris qui provin- ciam maritimam moderatur.] *Troglodytæ* verò ita dictos docet Aristoteles à *subeun- dis cavernis*, in quibus degant. Defunctos illi suos ita sepelunt. Mortuis pedibus cer- vicem alligant virgis paliurinis. Deinde cadaver in editiori loco positum, lapidibus ridentes obruant, impositoque supra saxo rum acervum cornu abeunt. Bella gerunt pabuli gratia; invalidis, ob senium armen- ta sequi, guttur bovis cauda adstringunt, ac ita eos interimunt. Qui mortem differt, licet nolentem eodem modo, admonitum tamen antea, interficiunt: Idque habetur

beneficii loco. Morbo correptos incurabili simili afficiunt morte. Maximum arbitran- tur malorum, ab eo vitam diligi, qui nequeat aliquid agere dignum vitâ. Nullus ibi ha- bendi amor: à divitiis paupertate se abdi- carunt voluntaria. Tantum lapide uno gloriantur, quem *Hexecontalithon* vocant, tam diversis notis sparsum, ut sexaginta gemmarum colores in parvo ejus orbiculo deprehendantur. Ignari sermonis stridunt potius quam loquuntur. Carnibus vivunt serpentum. Tanta verò perniciitate pollent, ut feras, quas agitant, ipsi cursibus perse- quuntur. *Plin. d. Solinus. e. Herod.* Ari- stoteles lib. 8. Hist. Animal. cap. 12. *Pyg- mæos* facit *Troglodytas*, eosque ad palu- des, ex quibus Nilus profluit, collocat, quo loco cum gruibus illi pugnant, equos habentes pusillos.

HEKELIJ.

d Lib. VII. Histor. Nat. c. II. p. 108. lin. 40. seq.

e In Polyb. c. XLIV. p. 89. lin. 16. seqq. & c. LXX. p. 143. lin. 31. seqq. ut & Pom- ponius Mela Lib. I. c. VIII. p. 160. lin. 3. seq.

a *Troglodytæ*.

C A P. VII.

De incolis universæ Africæ, novaque ejus descriptione; ac primum de Egypto.

I.

*Egypti in-
cola varii.*

*Q*uinam mortales *Egyptum* antiquitus incoluerint, ante di- cillum est. Reliqua Africæ versus Occasum mari adjacen- tia tenuerunt populi commemorati. Advenæ autem primi fue- re *Phœnicum coloni*, aliique ex Asia atque *Egypto* profecti.

Poftea

Postea paruit *Romanis*; mox *Græcis Imperatoribus* totum hoc terrarum spatium. Deinde *Vandalis*, *Saracenis*, *Arabibus*. Nunc partem tenet *Turca*, partem *Serifus*, quem vocant; partem Reges alii, partem denique *Hispaniarum Rex*. At *Æthiopes* à suo solo neque recesserunt, neque in id alios colonos receperunt; id longinquitas effecit regionis, immensæque intercedentium desertorum vastitates. Sed enarratæ Africæ antiquitate, res postulat, ut *novam* etiam ejus descriptionem subjiciamus. Dividitur nunc universa in septem potissimum partes five regiones, quarum nomina sunt hæc: *Ægyptus*, *Barbaria*, *Biledulgerid*, *Sarra* desertum, *Nigritæ*, *Æthiopia Interior*, sive Superior, quod Abissinorum Imperium, & *Æthiopia Exterior* sive Inferior.

*Egypti
nova
Divisio.*

ÆGY

R E I S K I I.

^a Quæ hominum coloniæ primæ in *Ægyptum*, & hinc porro in Africanas reliquas terras insederint, paulo superius expositum fuit. Non alia nimirum quam è *Chami posteris ac stirpe*, quotquot ex *Arabis vicina*, & *Asia remotiori* reliqua immigrarunt. Portentosa enim antiquitas & Chronologia *Ægyptia*, qua sacram historiam evertit Manethon, cum suo Auctore concidit jacetque. Posthac novæ succederunt ^b Pœnorum coloniæ, *Didonis auspicio*, quæ agrum ab Hyarba, regulo Marusio, mercata urbem condidit, regni Carthaginensis materiam: Sic ora maritima sensim novos incolas admisit fovitque: [* Carthaginem diu ante Didonem natam extitisse in nostro Dict. Geogr. differuimus: Týrios non duxit, sed adiit. Phœnices in *Africam* transmigraverunt iisdem temporibus, cum Josue è terra promissionis Chananæos ejecit.] ^c Romani postea regnum Numidicum prætextu foederis & amicitiae cum Mafinissa cultæ; sed Carthagine funditus excisa belloque tertio Punico confecto, terras A. V. C. 605. occuparunt. Interim Græci & Macedones sub Alexandro, postea Ptolemæi per annos 294. *Ægyptum*; Romani ex A. V. C. 725. tres provincias tenuerunt, nempe *Africam*, *Numidiā* & *Mauritaniam*, Diœcesi *Africana* sub Imp. constituta. Deni-

que Gensericus collecto 80000. ^d *Vandalorum* & *Alaunorum* exercitu A. C. 430. subegit *Africanam*; ^e Saraceni A. 641. *Ægyptum*, sed A. 661. *Africanam* & *Mauritaniam* domuerunt, Chalifa proprio ibi creato: Posthac Sultani ex *Mamluchorum* progenie, Sherifi & reguli multi: donec ^f Turci *Ægypto capta*, sensim *Africanam* subegerunt maritimam, exceptis urbibus, quas adhuc *Hispani*, *Portugalli* & *Angli* paucissimas tenent. *Ægyptum* hodiernam suis antiquitatibus ornatam supra vidimus, urbesque hujus florentissimas. Addimus adhuc de ^g *Alcahira* per Mudazum Lidianillam, primum è Fatimitis Chalifam condita A. C. 968. urbe dupli nova & veteri, nec non suburbio Bulaco, 200000. domibus, & 18000. majoribus plateis frequentior. ^h *Mataræa* ibi adhuc supereft, fonsque in ea vivus ac ædicula, quam *Latini* Monachi frequentant, & Mosquea Turcica, sed nullus in eo balsami frutex. ⁱ *Alexandria* nec *Pharum* *Ptolemæi* *Philadelphia* fabricam, nec hujus insulam adhuc ostentat, sed duos portus commodissimos, & Græci Patriarchæ sedem. ^k *Bibliotheca*, quæ hec fuit, *Philadelphia*, C. Julii Cæsaris ævo; *Serapica* per Cleopatram collecta Imp. Theodosii ætate; sed ultima *Orisfliana* per milites Saracenicos A. 642. diffusa in balneis conflagravit.

B U.

^a Coloniæ Africanæ. ^b Phœnicum. ^c Romanorum. ^d Vandalorum. ^e Saracen.

^f Turci. ^g Alcahira. ^h Mataræa. ⁱ Alexandria. ^k Bibliothecæ tres.

ÆGYPTVS.

*Ægyptus.
Cairum seu
Alcair.*

II. *Ægypti* (quam α Turca obtinet) caput nunc est β *Cairum*, vulgo *Alcair*, Chaldæis *Alchabyr*, urbs magnitudine stupenda, Emporium celeberrimum; Circassiorum *Ægypti* Sultanorum quondam regia. Prope est *Materæ*, hortus balsami fruticibus consitus, quod uni terræ Judææ quondam concessum, hodie nisi in hoc loco, nusquam colitur. Ultra Nilum *Pyramides* visuntur stupendæ altitudinis, ut ante memoravimus. γ Secunda claritate à Cairo est *Alexandria*, splendida quondam atque opulentissima civitas, nunc crebris bellis destruta atque concisa, celeberrimum Christianis mercatoribus præbet emporium. Nobile exinde est cum arce opidum *Raschitt*, quod Europæi *Rosettam* vocant. δ *Damiata*, olim *Pelusium*, Ptolemaei Geographi incunabulis insigne eit.

BUNONIS.

α Turcarum Rex Selymus α *Ægyptum* occupavit anno Christi 1516 b .

β α *Cairum*, olim *Babylonia* *Ægypti*, totius Africæ urbs habetur maxima. Tanta ibi perhibetur esse hominum multitudo, ut omnes ferè linguae ac scripturæ ibi restringantur c .

γ b *Alexandria* Turcarum Imperator perpetuo habet triremes instructas, quæ & urbem & mare tutantur.

δ Portum ad c *Damiatam* catenâ ferreâ præclusum ac munitum Harlemensis navis, quæ in Christianorum erat classe, disruptâ catenâ illa, aperuit, Anno C. 1219. [* *Da-*

miam non *Pelusium*, sed *Thamiatim* esse supra monuimus.]

HEKELII.

a Pater Solymanni.

b Vid. *Abrah. Bucholci Index Chronolog.* p. 467. Antecepit *Ægyptum* CAMBYSSES, *Persepolis* Rex & Cyri II. Filius, Anno ante CHR. nat. DXXV. Sed Anno post nat. CHR. XXIX. capta est ab AUGUSTO, qui in *Romanam Provinciam* EAM rededit, *Romanisque tributariam* fecit, eique Cornelium Gallum primum præfecit.

c Selynum Anno CHR. M. D. XVII. *Cairum* expugnasse, auctor est *Gabriel Bucelinus* in *Nucleo Histor.* Litt. Q. 4. fac. b.

α *Cairum*. b *Alexandria*. c *Damiata*.

CAP. VIII.

Barbaria.

I.

Ægypto continuatur nobilissima totius Africæ regio α *Barbaria*; in sex partes divisa; quarum una est Provincia *Bar-*

BUNONIS. α Ingens illa Africæ pars ab Europæis appellatur α *Barbaria*; forte quod eam in-

colunt homines moribus & linguis ferè Barbari. Ab *Ortu* habet Tripolitanam, à *Septentrione* Mare Internum; ab *Occlusu* Mare

α *Barbariae* limites & magnitudo.

Barcana; quinque reliquæ sunt regna, *Tunetanum*, *Tremisenum*, *Fessanum*, *Maurocanum* & *Darense*.¹

BARCANA REGIO.

II. Inter Ægyptum & Tunetanum regnum litori prætenditur Barcana regio, à Barce antiqua urbe cognominata, soli asperitate pariter ac siccitate sterilis. <sup>Barcana
regio.
Barce prom.
& urbs.</sup> ²

REGNUM TUNETANUM.

III. <sup>Tunetanum
Regnum.</sup> *y* Tunetanum regnum veterem Africam Minorem ferme totam

Mare Atlanticum; à Meridie Gætuliam, Atlantem montem. Libyam Interiorem & Æthiopiam sub Ægypto. Ejus longitudo est DCLXX. miliarium, ac latitudo CLXXX. Alii tamen eam Africæ partem tantum vocant Barbariam, quæ ad regnum Tunetanum pertinet.

BUNONIS

^β Barce mons & promontorium ad Ptolemaidem est; ipsaque urbs Ptolemais, Plinio ^a teste, prius dicta est Barce; unde Barci. Ad Barcen Ptolemæus ^a Hesperidum hortos ponit.

^y ^b Tunetanum regnum in quatuor dividitur provincias: *Constantinam*, *Tunetanam*, *Triopolitanam* & *Cebensem*. *Constantina* à *Constantia* urbe appellationem habet; sicut *Tunetana*, à *Tuneto*. *Tripolitanam*, nunc *Gareldare*, nomen habere traditur à tribus civitatibus, *Taphris* nunc *Vaces*; *Oca*, & *Lepti magna*, quam nonnulli hodie *Tripolin* putant, ac alii *Lebidam*. *Cebensis* regio quondam erat Carthaginem; sed ad Interiorem pertinet Libyam.

H E K E L I I .

^a Lib. V. c. V. p. 67. lin. 42. seq.

REISKII.

ⁱ ^c *Barbaria*, Græce *Βαρβαρία*, nomen æquivocum aut generaliter ex usu veterum atque recentium scriptorum significat *χώραν ἐπεργάσσον* ή *ἐπινυφόν* και *ἄργον*, i. e. quamcumque terram vel peregrini sermonis

vel horridam incultamque. Hæc sunt verba Eustathii ad Dionys. Perieg. aut *specialiter* regionem Arabico vel Æthiopico sinu conclusam; aut *specialissime* provincias barbarico, quem vocant, sinui propinquas. Ita prisci Geographi Arrianus, Dionysius, Ptolemæus & Strabo, ita novi nomen illud accipiunt. Hinc etiam in Talmude בְּרַכְרָא' ^{בְּרַכְרָה} ^{Barbarei Barbaria}; five ad Chaldaicam, five ad Arabicam originem referatur. Duo igitur huc pertinebunt Imperia: (1) *Turicum in regnis*, *Tunetano*, *Algierensi*, *Tripolitanu* & *Tremiseno*, (2) *Fesso-Maroccense* *Tastileatis* subditum, (3) *Principatus montani* *Susaon*, *Cuco* & *Labes*, qui Scheichis Principibusque liberis parent. Ut de urbibus regi *Hispanico*, *Portugallo* & *Anglico* subjectis taceam; Has vero servari Reipubl. Christianæ totius interest.

² ^d *Barca* vel *Barcana* vetusto nomine, feroque Barcæorum populo adhuc gaudet, inculta propemodum & latrociniis infesta regio. Nomen habuit à *Barca* Gr. Βέρη, præsca & in mediterraneis sita urbe, quam Ptolemæus Lib. IV. & Scylax in Periplo ad centum stadia procul ab mari submovent. ^e Ptolemais autem urbs recentior & à Ptolemaeo condita, litorique marino proxima fuit. Urbs una hodieque heic clara, nempe ^f *Caracuna*, Scheichio principique sedem præbet: Numidian quoque ac Libyam hodiernam Scheichis subjectam Pet. Valleus retulit.

Nnnn

B U-

^a Hesperidum horti. ^b Tunetanum regnum. ^c Barbaria. ^d Barca Barcana. ^e Ptolemais. ^f Caracuna.

Tunetum.

Tripolis
Barbariz.

Bona.

Constantina.

Tremis-
num re-
gnum.

totam occupat. Caput est ^a Tunetum, ^b sive Tunisa, vulgo Tunis; insignis, vetus ac satis ampla urbs, quæ ex Carthaginis ruinis crevit; emporium Venetis & Genuensis, aliisque mercatoribus celebre. Secunda est Tripolis nova, quæ Tripolis Barbaræ dicitur, ad differentiam ^c Tripolis Syriæ: emporium ab Europæis mercatoribus celeberrimum. Bona etiam, quæ olim Hippo, D. Augustini Episcopatu nota, nunc emporium haud postremum. Intus verò est ^d Constantina Romanorum antiquitatum reliquiis conspicua.

REGNUM TREMISENUM.

IV. Caput regni ^e Tremiseni est Tremisen, amplissima quondam

BUNONIS.

^d ^a Tunetum, olim Tunes, à Barbarossa Archipirata, qui ad stipendia Turcica attractus fuerat, interceptum, & sub Turcarum potestatem est subactum, ejecto Muleasse Rege, qui ad Carolum V. confugit; quod contigit anno C. 1534. At sequenti statim anno ^b à Carolo Muleasses hic in regnum reductus est; qui tamen a filio suo regno pulsus, oculis etiam per summum scelus erutis, Augustam ad Comitia confugit anno Ch. 1549. Joh. Aufriacus Tunetum recipit anno 1574. Goletumque munit: Sed Turca, ejectis Hispanis Goletum Tunetumque statim recuperat. [^{*}Tunetanum Regnum moribus & legibus propriis utitur.]

^e ^b Tripolis, hæc Turcis adempta est anno C. 1551. Verum Sinam Bassa eandem proditione eodem anno recepit. [^{*}Tripolis non est pars Tunetani regni, sed peculiaris res publica, quæ Imperatorem Turcarum pro patrono protegente, non pro domino imperante, agnoscit.]

^c Constantina, quondam regia civitas, primogenito Regis Tunetani olim dabatur; at nunc in Turcarum est potestate.

ⁿ ^d Tremisenum seu Telefinum regnum nomen habet à Tremisena urbe quondam ampla, nunc penè collapsa, quæ Nigro Tinassa, Mai-mol, Timici. Pleraque tabu-

Iæ urbem illam in mediterraneis collocant. Ptolemæus quoque Tinaffam à litora remotiorē facit. Sed Emmanuel de Airanda refert, Tremisenam urbem ad litus esse positam in regni Tremiseni finibus. Eo usque sepe extendit Turcarum Imperatoris dominium. In hoc regno Hispani tenent Ma-zaqibir & Oran, quam Petrus Navarrus anno 1509. expugnavit.

HEKELII.
^b Eucelino teste.

REISKII.
³ ^e Tunetum pro vetusta Carthagine multi habent Geographi: sed quantum falluntur, Arabs Nubiens docuit Chim. III. part. 2. quum à Tunetano portu stagnoque longissimo ibi effosso Carthaginem tria milia & semi abesse ait. Regnum illud A. 1236. Ibrahim condidit; Buffates A. 1430. in tria divisum, tribus filiis reliquit: Ultimus omnium Muleasses à Turcis ejectus, captumque à Chairadino Bassa, quem Barbarosam vulgo nominant, Tunetum: restitutus per Carolum V. Imp. regno & urbi suæ, & postea lacessitus iterum hosti occubuit. Regnum ^f Tremisenum ex A. 1210. ad A. 1514. viguit, Habdallo rege ultimo cæso, & urbe in ditionem Turcicam redacta. Hinc ^g Algeria sibi regem.

^a Tunetum. ^b Tripolis. ^c Constantina. ^d Tremisen. ^e Tunetum. ^f Tremisenum. ^g Algeria.

INTRODUCT. GEOGRAPH. Lib. VI. Cap. VIII. 651

dam, bellis gravissimis postea tenuata. In litore est ^{Algier.} Algier, emporium satis nobile, ac piratica infame, Christianis mancipiis refertiissimum; urbs ipsa mœnibus, arcibus ac tormentis bellicis adeo munita, ut inexpugnabilis credatur.

R E G N U M F E S S A N U M.

V. Ad ipsum fretum Herculis Hispaniae objacet ^{Fessanum regnum,} cujus caput ^{Fez.} Fez, urbs totius Barbariae princeps, ingen, opulenta, frequens, splendida ac magnificis superbisque ædi-

gem constituit Selimum. Sed idem Barbarossa A. 1515. urbe capta eum necatum sustulit: Sic regna Barbarica Tunetanum, Buggiene, Tripolitanum, Tremisenum & Algerense Turcico cesserunt Imperio. Quibus omnibus Bassa præfet Turcicus non absoleta potestate, sed limitata, & singulas ad urbes harumque regimen restricta. ^a Urbes vero quinque sunt Archipiraticæ, Salea, Tetuan, Algeria, Tunetum atque Tripolis.

B U N O N I S.

^b b Algier, etiam Geiser dicta, inter duo promontoria, vulgo Capo Caxines & Capo Montafusio jacens. Ferdinandus Catholicus castello in Pinno insula seu rupe posito, eam coegerit sibi tributum dare. Sed à Barbarossa anno 1515. liberata est. Paulus Jovius contendit hanc urbem olim fuisse regiam sedem Juba regis, appellatamque Cesaream Julianam. Verum Joh. Leo ipse Afer in descriptione Africæ tradit, eam antea appellatam fuisse Meganam, neque antiquam esse urbem. Hodie omnium urbium, quæ in isto sunt Africæ litora, opulentissima & potentissima est. Eo loco videtur sita, quo olim Saldæ Anno 1541. Carolus V. Imperator expeditionem in Africam suscipiens, ad prom. quod hodie vulgo Cabo de Tene à vicino opido Tenes appellatur, naufragio facto, infelici evenitu, perpetuis tempestibus actus, in Hispaniam redit. Ad idem litus est opidum ^c Gigiari, quod Galli interceperant anno 1664. sed à Barbaris eodem anno ejeci sunt. [* Algeriam regionem Graphicè descriptit

Clarif. Dnus. Langier de Tassi. mores, vires, historiamque gentis docet. Populus Turcis, Mauris, ac Christianis Apostatis, qui omnium hominum sunt nequissimi, conflatus est. Regem habet quem milites Reipublicæ præficiunt. Tunetum, Tripolis, & Algeria sunt tres Respublicæ prorsus diversæ. Algeriensis Regno Tremisenum accessit.]

^d d Fessanum regnum inter Mare Internum, Mulviam fl. Oceanum Atlanticum & Marocense regnum interjacens à metropoli ac fluvio cognomine nomen habet. Provinciae hoc pertinent septem. 1. Temesana c; in qua Azamor, quondam Thymaterium; Anaffa nunc jacens; Ributo & in mediterraneis Tagia d. 2. Asga e; in qua Laracha seu Larissæ f; ab Hispanis occupata. Ad mare Atlanticum & fluvium Salam est opidum munitum Salæ, à Romanis olim conditum. Sala fluvius, qui hodie dicitur, Thuano Buragragus appellatur. Portum Salæ habet commodissimum; qui tamen arenis paulatim obstruitur. Piraticam opidani non minus exercent, quam Algirienses. Ubi castrum, in quo magnifica Regum Fessæ sepulta, & Tepheletum Serifforum bellis clarum g. 3. Erripa; in qua Arcila quondam ingens, nunc exigua, Alcazera ubi Sebastian Portugallia Rex Fessanum Regem restitutorus, acie vietus periiit anno C. 1578. h. [* Fessanum regnum proprios Reges habere desit. Maroco imperatori subest.]

H E K E L I I.

^e S. Semesna.
Nnnn 2

^d Et

^a Urbes Archipiraticæ. b Algier. c Gigiari. d Fessanum regnum ejusque provinciæ septem. e Salæ.

Tanger.
Ceuta.
Arzilla.

ædificiis miranda. * Tanger, ^ Septa seu Ceuta, & Arzilla, amplæ ad fretum urbes, Hispæcæ sunt ditionis.

REGNUM MAUROCANUM.

VI. " Maurocani regni * caput est ^ Maurocum, vulgo Ma-

Mauroca-
num re-
gnum.
Maurocum.

d Et hæc Regio olim semper fuit totius Africa Caput, in quâ olim numerabantur Oppida plus minus xl.; Castella verò ccc. quibus incolebant omnis generis homines. Sed ob Bella, quæ ibi magnopere sœvient, Civitates omnes & Oppida deleta sunt, & tota Provincia depopulata. Sed tandem iterum reviviscere coepit postremis his temporibus, ut Regem Fessæ adhuc parum timeat.

e S. Azgara.

f Cesar Escabir, hoc est, Palatum Regium.

g Incolæ sunt Arabes, & in primis divites, circa vestitum curiosi & bello præstantes.

h Uti autem heic opida sunt rarissima: sic contra Pagi sunt frequentissimi. Cæteroquin Incolæ sunt maximè validi; inculti tamen & rudes, plusque satis potationibus dediti.

BUNONIS.

* Tanger sive Tingis, quam urbem Portugalli tradiderunt Anglis anno 1663. [* Qui eam ut onus procerunt, ut Barbaris denuo pareat. Arzillam Hispani non possident, sed Mauri.]

λ Ceuta sive Septa, opidum contra Barbaros bene munitum Hispanæ regi paret. Ei vicina est ad ortum * Tituan urbs maritima Fezensi Regi parens. Hæc regni Fezensis in isto træctu urbs prima, sex millia passuum à litore sita est. Fluminis osfium, quod olim portus fuit, ab Hispanis inutilis factus, navibus immerfis. 4. Elebata, in qua Tagassa ad mare. 5. Gareum, ubi Terzota, 6. Territorium Fessa, in quo Fessa. 7. Sangha, in qua Sophroium ab Subum fl. b Fessai, omnium urbiæ Africæ k habetur potentissima; ac Saracenis aula dicitur Occidental. Est in urbe illa Academia, in qua docentur artes in lingua Ara-

bica. Magna ibidem est multitudo Alchimistarum; qui solent in summo templo convenire, & opiniones suas conferre ac disputare. Habent artis istius multa opuscula, inter quæ eminet multis allegoriis refertum opus Geberi, qui centum annis post Mahumedem vixisse, & ipse Græcus fidem abjurasse traditur. Ex illis verò alii querunt tinturam, ac alii multiplicationem metallorum. Sæpè autem solent cedere monetam adulterinam; unde tam multi inveniuntur Fessæ manu truncati. Job. Leo Africanus.

μ Marocci seu Maurocanum regnum Barbariæ hujus pars ultima est, inter regnum Fessanum, Mare Atlanticum & Atlantem montem jacens, appellationem habet à regia Mauroco l.

v Maurocum seu Maroccum ad Tensistum fl. situm nonnulli Bochin faciunt. Restaurata est hæc urbs a Seriffo, multisque palatiis aucta. Ibi quoque florent studia Grammaticæ, Poëticæ, Astrologiæ & Legum istius gentis. Eò studiorum gratia confluunt ex universa Barbaria. Hic sedem habet Seriphus, qui se se Imperatorem Marocci appellat. Regni hujus provinciæ numerantur Ducala, Hascora, Tedele, Hea, Susa, Sabara, Guzola, & territorium Maxonense. In Susa est Meffia ad mare & promontorium Nonium: In Ducala est Cantinum promontorium. Cæterum anno hujus seculi nostri XII. Marocci Rex a mago quodam victus regnoque pulsus est.

HEKELI.

i Quam Ptolemaus & Peucer putant Volebitum tuisse.

k Ac totius Barbaria pulcherrima habetur.

l Regio hæc in universum abundat Frugibus, ut & Oleo, Melle, Saccharo, Cerâ & Lanâ caprinâ, ex quâ optimi texuntur panni

a Titulan. b Fessa. c Maurocanum regnum.

[* Maurocanum regnum cum Fessano conjunctum ingens imperium simul conficiunt, cuius duæ urbes Regiae Maroc & Fez, in neutra tamen habitat imperator, sed in civitate Miquenez. Præcipui oræ portus tam qui ad Fretum Gaditanum quam qui ad Oceanum, Hispæcæ dominationi subfuerunt; Melillam, ceterasque urbes, præter Ceutam & Septam, Hispani deseruerunt, tenent Barbari.]

roc, amplissima ac celeberrima olim, inter maximas universi orbis memorata: at postea Arabibus divexata, nunc malignè colitur. Secunda est Taradante.

DARENSE REGNUM.

VII. Intus Maurocano, Fessano ac Tremiseno regnis confine est regnum Darense amplissimum, olim Cæsariensis Man- Darense
regnum.
ritania dictum. Caput est ^a Dara, unde regioni nomen, te- Dara.
nuibus, ut totum regnum, atque egenis incolis habitata. Me- Melilla.
lilla ad Mare Internum conspicua urbs Hispano paret. 4

panni fericis haud dissimiles. Paratur porrò heic ingens Pelium caprarum copia, quæ in multis partibus Europe distracthantur ac à nomine Loci, ubi parantur, vulgo Marocchini dicuntur.

BUNONI S.
^b Dara ad fluvium cognominem est: Bochus Rex Gætuliam quoque tenens, hic imperavit.

R E I S K I I.
4^b Imperium Marocco-Fessanum Taffileta, Princeps è Scheichiis Numidicis unus condidit. Regno quidem Marocciano Chalifæ Ommiades ex A. C. 809. Posthac Zeneti, Almohadæ, Merini & Scheriphii præfuerunt; Ultimus horum Muhammed item Mulahidam, urbibus Fezo Maroccoque captis occubuit, & Taffileta regnorum quatuor thesaurique regii potius, Numidi-

cos Principatus Bugensem, Bouzemæum & Sueensem ditioni suæ addidit, pluresque Scheichios aut exturbavit, aut nexus clientelæ arctissimo sibi devinxit, novus Africæ maritimæ Imp. Hinc magnum Scherifum de domo Muhamedica sese jaicitavit: titulo Imperatorem Barbaria Maroccique, regem Fessa, Suzi & ^c Taffileta Dominum in Tora & Sagaon &c. Huic Maley equidem Ismael frater successerat, sed turbato per Geilanos Scheichiosque Imperio usus. Vide Historiam Taffiletae ex Anglica in German. versam, & A. 1672. editam. Urbes Imperii hujus singulas qui nosse volet, illas è Geograph. Vallii desumito. Regi autem Hispanico adhuc ^d Oranum, quod Mauri A. 1678. frustra oppugnaverant, & ^e Ceuta, five Septa; Anglico ^f Tingis five Tanger; Gallico Bastion de France vicus, & Genuensi Reipubl. Tabarca minor insula subest.

^a Dara. ^b Imperium Maroccense. ^c Taffileta Imp. ^d Oranum. ^e Ceuta. ^f Tanger.

C A P. IX.

Biledulgerit, Sarra desertum, Nigrita, Abissini.

I.

A Tergo dictarum regionum est Biledulgerit, * regio longissimo tractu ab Ægypti confinibus ad Oceanum Atlanticum Biledulgerit.

Nnnn 3

por-

[* De regionis quæ Biledulgerit dicitur, vera amplitudine non satis consentiunt Geographi, quidam regiunculam esse putant quæ sit tantum pars meridionalis Regni Tunetensis, cætera Barbaræ adscribunt. Alii Barbaræ æqualem circiter faciunt, ac veluti fasciam toti Africæ quantum habet latitudinis ab Oceano ad Nubiam usque prætendunt, priorem amplectimur sententiam.]

orrecta. Nomen ei à dactylorum proventu inditum. Deserta in ea sunt, ^a Lempta, ^b Hair, ^c Zuenziga, ^d Zanhaga a singulis opidis cognominibus appellata. Regna ^e Targa, ^f Berdoa & ^g Gaoga, itidem ab opidis dicta.

SARRA desertum.

Sarra de-
sertum.

II. Continuatur huic regioni versus Meridiem ⁱ Sarra desertum, cujus longitudo à regno Gaoga ad regnum Gnalata extenditur. ^j

N I-

BUNONIS.

^a Lempta incolæ latrones sunt ^a,
^b Hair sub Tropico Cancri jacet.

^c Zuenziga isti versus Septentrimonem finitima regio in medio arenarum lacum habet.

^d Zanhaga ^b maris Atlantici litus attingit, ac in eo à Badagor usque ad promontorium, quod vulgo appellatur C. Blanco, porrigitur. Ejus incole os nunquam detegunt, nisi cibi sumendi gratia. Ad Zanhagam pertinet ^e Tegazza regio, in qua sal candidus ex terræ cavernis erutus, Tombutum per camelos deportatur. Mercatores Fessani per deserta ista Tombutum proficiscentes aquam secum in utribus ferunt; sœpè enim in quinquaginta & plurimum miliarium itinere nulli reperiuntur fontes, quibus uti queant iter facientes. In tabulis notantur Azahad & Araoan putei.

^e Targa, regnum inter Zuenziganam, Hair & Lemptam interjacet; ipsa urbs Targa, sub Tropico Cancri ferè posita, ad lacum sita est. Regnum hoc aëre gaudet temperato, & paucis lœtis ^c.

^f Berdoa regnum inter Lemptam & Gaogam sub Cancri Tropico est.

^g Gaoga à Berdoa versus Ortum ac Nilum se extendit; regnum fatis amplum est, incolas habens omnino rudes, qui nudi incedunt.

^h Sarra, significat desertum; est enim regio illa fatis deserta ac parum culta, continentque maximam partem Libyæ interioris, à Numidia versus Austrum jacens, inter

Biledulgerit, Nigrum fluv. Borno & Gualata.

HEKELLI.

ⁱ Ideoque hoc Desertum, utpote valde aridum, iis Mercatoribus est periculosissimum, qui à Constantina ad Nigritarum Terras iter suscipiunt.

^b S. Zanaga.

^c Idcirco istic aqua copiose fatis inventur.

REISKI.

ⁱ Biledulgerit & Zara æque late patet, atque Barbaria maritima, quin ultra Numidiam, priscosque hujus terminos excurrit; tribus aliquando regnis, nunc Principatibus vel Scheichiatibus distincta. Nam provincia hec extat: (1) Sugensis, in eaque urbs mediterranea Taranta, Littorea Bartguefa, Portugallis subdita, & Massa, ubi templum, quod Jonæ Prophetæ in littus illud ejecto, ac è piscis taucibus restituto sacrum Arabes volunt. (2) Teffetana inculta, & urbe cognomine frequens, sed sterilis; (3) Dara urbis quinque, oppidis & pagis cultior. (4) Segelmesse urbem cognominem vicosque paucos complectitur, tota beftiis nocentissimis & veneficiis infesta: (5) Tegoraima & Biledulgerit specialiter dicta, urbis quinque, ac ruderibus templi Jovis Harmonis clatior. Zara five Sara regio desertis, feris, arenisque horrida, & Scheichiatibus subjecta: Ibi eremos quinque Zenhagam, Zuenziganam, Tergam, Lemptam & Bardean numerant.

B U-

^a Lempta. ^b Hair. ^c Zuenziga. ^d Zanhaga. ^e Tegazza. ^f Targa. ^g Berdoa.
^h Gaoga. ⁱ Sarra. ^k Biledulgerit & Zara.

N I G R I T A E.

III. Inde Nigritarum ampla est regio, ad utramque Nigri ^{Nigritarum} amnis ripam: ^a longitudo ejus porrigitur à Nilo & Meroë Insula, usque ad Nigri ostia & Oceanum. Regna in ea sunt hæc, ^{Regna,} ab urbibus denominata: ^a Gualata, ^b Hoden, ^c Genakoa, ^d Senega, ^e Tombutu, ^f Melli, Bitonin, ^g Guinea, Temian, ^h Dauma,

BUNONIS.

^a Gualata regnum in partibus Africæ occidentalibus est, regio auri ditissima; terminos habet Azzaneghos, qui sub pellibus vivunt d.

^b Hoden à Gualata versus Meridiem est. ^c Genakoa à promontorio Blanco ad Senegam fl. extenditur. Tractus verò iste ad mare vulgo nautis vocatur ^d Costa de Anderotte; ubi Castellum ^e Arguin, & in medio regionis ^f Canuja.

^g Quæ Nigri fluv. continetur ostii regia, ^g Senega e appellatur; ibi ^h Promontorium Viride; nunc Capo Verde. Color maris, quod est inter hoc promontorium & Hesperides seu Insulas Salis, viridis appetat, qui tamen ipsius non est; sed herbæ cujusdam exiguum foliorum, similis nasturtio aquatico. Belgæ vocant Klein Petersfilie, Lusitani Sargasso. Hujus herbæ folia implicata, sibi adeo densè, & continuo tractu incumbunt Oceano hujus loci, ut ipsa aqua ægrè conspicatur, & nautæ eminus Oceanum hunc cernentes putent Insulam & terras virides esse; neque penetrare possunt per herbæ hujus tricas, nisi mediocri saltu vento adjuventur. Baccas herba fert parvas non absimiles nostris ribes, sed insipidas & inanes intus. Ex Oceani fundo herbas istas exsurgere non est verisimile: quoniam magna ibidem est maris profunditas. Varen. Geogr. Gen. P. Abs. l. 1. c. 13. prop. 16. Sed Niger fl. herbas illas secum devolvere videtur.

^v In i Tombutu seu Tombuto Rex inter potentissimos habetur, qui tria millia equitum: & complures pedites quotidie habet circa se expeditos, eique ali Reges parent f.

^z ^k Melli metropolis sexies mille g dicitur habere domos ac familias. Incolæ utuntur cochleis monetæ loco.

^o ^l Guinea præcipuum Nigritarum regnum est, incolis Ginni dictum, auro, oryza, pecoribus, elephantibus ac simiis abundans. Monetæ loco incolæ utuntur auro non signato. Sub dio aut in casis degunt, nullas habentes urbes. Promontorium ejus five mons, ad mare ^m Sierra Leona, id est, rupes Leonis, vocatur; unde fremitus ac veluti tonitrua audiuntur. Portugallenses ibi castellum ⁿ Minam exstruxerunt. In maris litore aurea reperitur arena, unde tractus iste Belgis dicitur goud-kufse, id est Aureum Litus, ad quod Capo Corso; ipsaque Guinea Aurea. Sunt verò incolæ luxuriosi. Furtum in peregrinos commissum capitali punitur poena. In corporibus eorum immensæ longitudinis nascentur vermes, quos apprehensiones per cutim extrahunt. Ceterum in illo Africæ litore regna, Regumque Sedes memorantur, Fetu, Sabou, Fantain, Accara, Ardra. [^{*} Nigritarum Regio & Guinea contiguae sunt, sed non miscendæ. Guinea non regnum est, imo permulta regna complectitur, præsertim in ora meridionali, quæ ab Occidente in Orientem procurrit. Illic ferme tot regna sunt quot vici. Guinea duplex est, scilicet Guinea proprie dicta, & Congo five Guinea inferior.]

^p ^o Dauma regnum Guineæ versus Septentrionem conterminum est.

H E K E L I I.

^d Incolæ nigerrimi sunt, exterorum amantissimi; tamen miserrimam vitam durantes.

^a Gualata. ^b Hoden. ^c Genakoa. ^d Costa de Anderotte. ^e Arguin. ^f Canuja.

^g Senega. ^h Promontorium Viride. ⁱ Tombutu. ^k Melli. ^l Guinea.

^m Sierra Leona. ⁿ Mina seu opidum. ^o Dauma.

ma, ^a Cano, ^b Cassena, ^c Benin, ^v Zanfara, ^f Guangara, ^x Borno, ^d Nubia, ^m Biafara, ⁿ Medra.

Aethio-

centes. Nam nulla apud eos est administratio, neque ulli nobiles, aut judices.

e Seu Sanaga vel Canaga.

f Hæc Urbs Regia omnes domus habet ex creta & stramine compactas; præter unum Templum elegantissimum, & Regium Palatum, quæ ex lapidibus & ex calce constant.

g Maginus dicit fol. 194. fac. a. plus sex millia.

BUNONIS.

p ^a Cano regnum huic iterum ad Septentrionem adjacet: in eo est ^b lacus Guarda. Rex hic tributum pendit Regi in Tombutu. A Cano versus Oecasum est ^c Agades regio cum urbe cognomine; in qua magna colilitur mannæ copia. Et hæc regio tributaria est Regi in Tombutu.

σ ^d Cassena à Cano versus Ortum jacet.

*τ ^e Benin, Guineæ ad Ortum objacens, à Meridie habet mare, cuius litus hic vulgo Belgis appellatur *Kuſt van Benin*. Rex illius à subditis adoratur ac pro Deo coli dicitur, sed magis civili cultu.*

υ ^f Zanfara desertum & regnum à Benin versus Septentrionem est.

Φ ^g Guangara ad Septentrionem objacet regno Zanfaræ, ad urbem Guangaram magna invenitur auri copia. Regi ejus quotidie apparent DC. millia sagittariorum, & 500. equites.

*χ ^h Borno regnum id esse videtur, quod olim incoluerunt *Garamantes*, unde opidi & fluvii nomen, qui hodieque *Garama* vocatur, reliquum esse censemur: Garamantum Regem olim ducenti canes ab exilio reduxerunt præliati adversus resistentes, *Solin. c. 25*. Regnum illud hodie longitudinem habere traditur CC. Mill. Germ. ⁱ Lacus Borno, & ^k Chelonides paludes in eo sunt.*

ψ ^l Nubia ad Nilum usque per 225. mil liaria German. extenditur. Ejus incolæ ^h quondam fuerunt Christiani: hodiè vero i.ad-

orant Solem, Lunam, Stellas, ipsamque Terram, quippe quæ fruges proferat ^k.

ω ^m Biafara regno Benin objacet ad Orsum: sicut

α ⁿ Medra inde ulterius Biafara, in quo Niger lacus.

HEKELII.

b Nuba dicti.

i Ab Ebrais & Mahometanis seducti.

k Cæterum vitam ducunt miserrimam, Agriculturam inprimis exercentes.

REISKII.

*2 ⁿ Nigrita, Ptolemæo *Nigræ*, Stephano *Nigræ*, à Nigri aut Nigritæ fluvio nomen, origines à Chuso Chami filio quin trahant, nec Nubiensis, nec Leo Africanus Geographi dubitarunt. Hi vero sicut in variis gentes, sic in regna scinduntur varia, & crebris exposita mutationibus. Regna ex omnibus tria nunc eminent: (1) ^o Tombuto.*

*(2) ^p Borno. (3) ^q Gaoga: Quibus pleraque aut beneficio, aut tributo, aut nexu alio devincta. ^r Nubia tota unico regi subiecta, in castris perpetuis aut tentoriis versanti: Urbes heic duæ omnibus præstant, *Nubia* nimirum & *Dencala*: Tempa vero 150. supersunt in iisque christianæ fidei documenta, Jesu, Mariae Sanctorumque Virorum imagines: nunc vero ibi religio Muhamedana & inter Barbaros ethnica viget.*

*s Guinea, cui littus aureum Belgæ attribuunt (*Gold-küſte*) suis aut regulis, aut Christianis Magistratibus per colonias subiect. Belgæ *Castellum S. Georgii* aut ^t de la Mine (ab mineris auri proximis ita dictum) ex A. 1637. tuentur, Portugallis, qui seculo superiori tenuerant, ademtum; Idem quoque duo munimenta ^v *Nassoviense* ac *S. Andreae* ab suis ibi structa possident; Amplius ^x *Arguin* castellum minoremque insulam ^y *Gorée* suis propugnaculis firmatum; quam Angli A. 1663. expugnarunt, à Belgis denuo*

a Cano. b Guarda lacus. c Agades regio. d Cassena. e Benin. f Zanfara. g Guangara. h Borno. i Borno lacus. k Chelonides paludes. l Nubia. m Biafara. n Nigritæ.

o Tombuto. p Borno. q Gaoga. r Nubia. s Guinea. t del Mina.

v Nassov. S. Andreæ. x Arguin. y Gorée.

Aethiopia Interior, quæ est Abissinorum.

IV. *Interiori* & *Aethiopiae* imperat *Abissinorum Rex*, qui Presbyter sive *Pretiosus Joannes*, vulgo *Prete Gianni*, vocatur, magno, recepto tamen errore; cum is quondam in *Asiæ*, ut relatum est, regno *Tenduc* regnaverit. *Abasenos* populos recenset Stephanus in Arabia; unde verisimile est, eos in Africam trajecto sinu Arabico commigrasse. Aut sanè in ipsa Africa fuerunt ad sinistrum Arabici sinus latus, ubi Arabiam Troglodyticam suprà memoravimus. Hæc quippe nunc sub *Abissinorum Imperio* est. Alii tamen ab Arabico vocabulo *Elhabaschi* (sic enim Mauri Principem *Abissinorum* appellant) vulgo factum opinantur *Abassi*, ac deinde *Abasseni*: quod denique commutatione vocalium in *Abissinorum* nomen evasit. Clauditur regnum ab Ortu Arabico sinu & regionibus *Ajana* ac *Zangebara*, à Meridie *Monomotapa*; ab Occasu *Congo* & *Medar* regnis; à Septentrione *Nubia* & *Ægypto*. Longum est ab *Ægypto* ad *Monomotapa* usque mill. lxxx. Latum inter fauces Arabici sinus & Nigrum fluvium mill. cccc.

V. Dividitur in complura regna sive provincias: quorum nomina sunt, *v Dafila*, *v Barnagasso*, *e Dangali*, *z Do-*

denuo captam. *a Benin* cum urbe cognomine Regi ethnico subest; *b Feru* suo Regi subdita colonias recepit Danicas, & cum iis munimentum aliquod. Vid. Mulleri Descript. Afric. Feti. Regiones Oceano Atlantico vicinas *Zanhagam*, *Gualatam*, & *Gouboam* prætero, addoque tractum *Mellensem*, Belgis die *Grönkūße*.

BUNONIS.

b & *c Aethiopia duplex est, Superior seu Inferior quæ *Abissinorum* est, & Inferior seu Exterior, quæ à Superiori per montes Lunæ ex parte distinguitur. *d Bello* regnum ad dextras Nili ripas est, ad quod ab aliis referuntur *Dafila* & *Ganfila*.*

y e Dafila, & *f Ganfila*.

g Barnagasso *l* regnum sinu Arabico & Nilo *m* clauditur; in cuius primaria urbe

h Barva Ptolemæi *i Coloa*, Regis degit vicarius *n*, qui Dafilam & Gamfilam urbes & regiones ad Nilum, *Meroën* quoque sive *Guequerren* inf. tenet: & tributum *Abissinorum* Imperatori non solùm pendit, sed etiam præfecto Turcico, qui in urbe *k Suaquen*, ad sinum Arabicum residet o. [** Vide* quæ supra ad caput hujus Libri VI. art. V. not. *e* animadvertisimus. Idem dicendum de Ambiam Cativa, vox corrupta pro *Dembea Cantiva*, sic Habessini vocant præfectum provinciæ quæ Dembea dicitur. Vide, si lubet, quæ ad vocem *Ambiam* adnotata sunt in nostro Dict. Geogr.]

e l Dangali regnum, ad sinum Arabicum pertinens, tenent *Mahomedani*, infenissimi *Abissinorum* hostes *p*.

HEKELII.

i S. Barnagassum ac *Barnagnes*.

o o o o

m Quod

a Benin. b Feru. c Aethiopia Superior & Inferior. d Bello. e Dafila. f Ganfila.

g Barnagasso. h Barva urbs. i Coloa. k Suaquen. l Dangali.

*Ethiopia
Interior,
quæ est A-
bissinorum,*

*Ethiopix
termini &
magnitudo.*

*Divisio in
varia regna,*

z Dobas, u Trigemahon, b Ambiancantiva, v Vangue, * Bagamidri, a Beleguanze, w Angote, x Balli, y Fatigar, o Olabi, z Baru, p Gemen, s Fungi, r Tirut, t Esabela, f Malemba. Urbes in universo Imperio paucæ sunt: vicis plurimum habitatatur, dominibus ex creta & stramine constructis. Rex ipse (qui albo esse colore fertur) sub tentoriis degit, quorum sex millia eum sequuntur. *Amara arx est munitissima, in monte x Amara condita;*

Amara m.

*m Quod Ægypto est vicinum.**n BARNAGASSUS nuncupatus.**o Regio hæc non solum Villis & Pagis frequens, sed & Fluvii & Aquis copiosa. Unde & fertilissima.**p Ideoque cùm ipsis quotidie ferme solent belligerare.*

BUNONIS.

*z Huic vicinum est a Dobas regnum; in quo nemini licet uxorem ducere, nisi qui XII. Christianos occiderit q.**n b Trigemahon r qui possidet, Abissinorum Regi tribatum pendit, sub ejusdem regime quoque est c Tigray regnum inter sinistras Nili ripas & Nigrum lacum; in quo Cassuma regia Reginæ Austri ponitur; Ptolemaeo Auxima. Alii tamen Reginam illam ex Meroë insula venisse ajunt.**o d Ambiancantiva ad idem Nili latus est, Tigray regno versus Septentrionem objacens.**v e Vangue regnum verò Tigray regno ad Austrum conterminum est.**w f Bagamidri ad alterum Nili latus è regione Ambiancantivæ ponitur, argenti fondis dives.**x g Beleguanze, Bagamidri regno versus Ortum obtenditur.**u h Angote ad Tagazam fluv. qui Ptolemaeo Astaboras, jacet. Ejus incolæ spatio 24. horarum semel tantum saturantur, idque noctu s, loco pecuniae utuntur globulis ex ferro & sale fossili t.**v i Balli regnum inde versus Ortum est.**y k Fatigar à regno Angote versus Ortum jacens lacum habet, qui ambitu suo**z. millaria continet German v.**o l Olabi verò regno Fatigar ad Occasum ponitur.**n m Baru regnum Fatigar habet ad Septentrionem.**p n Gemen ultra Æquatorem, ad paludis Nili Orientalis latus, quod Ortum respicit, extenditur.**o o Fungi regnum inter utrumque Nili lacum est. Huic regno finitimi sunt p Casates Christianorum hostes. Huc etiam à nonnullis collocantur q Amazones.**r r Tirut sub montibus Lunæ est, sicut & v s Gafabela.**Φ t Malemba quoque montibus Lunæ adjacet, at versus Occasum.**z v Amara mons x sub Æquatore est. Regna & provincia præterea in hac Æthiopia memorantur: Ambian, y Xoa, z Damut, ubi magna effoditur auri copia: aa Zet, bb Bagamero, cc Gojame, dd Nova Quara. Cæterum sunt. ee Abissini ratione Religionis ff Jacobite: neque Concilii Chalcedonensis, quod Jacobi Syri Eutychiani hæresin damnavit, in Liturgiis suis mentionem faciunt: quum tamen Niceni Constantinopolitanique meminerint. Patriarcham habent proprium, quem sua lingua Abunam, id est, patrem vocant y. A monachis Abissinis Ordinis S. Antonii Hierosolymis residentibus eligitur, & à Patriarcha Alexandrino confirmatur. Si septimus in Conciliis generalibus assignatur locus. Utrumque verò Testamentum sic conjungunt Abissini, ut nonnullos ritus Judæorum retineant unà cum ritibus Christianorum. i. Octavo die circumcidunt tam-femel-**a Dobas. b Trigemahon. c Tigray. d Ambiancantiva. e Vangue. f Bagamidri. g Beleguanze. h Angote. i Balli. k Fatigar. l Olabi. m Baru. n Gemen. o Fungi.**p Casates q Amazones. r Tirut. s Gafabela. t Malemba. v Amara m.**x Ambian. y Xoa. z Damut. aa Zet. bb Bagamero. cc Gojame.**dd Nova Quara. ee Abissini. ff Jacobite.*

dita; in qua regis filii sub validissimo præsidio educantur, do-
nec patre defuncto heres producatur. 3

CAP. X.

femellas quam mares. 2. Diem Saturni celebrant & diem Dominicum. 3. Carnibus animalium, quæ in V. T. habentur pro im-
mundis, abstinent. 4. In Eucharistia uten-
tur pane azymo, semel tamen in anno, id
est, die Jovis ante festum paschatis. Cæ-
teris diebus adhibent panem fermentatum.
5. Communicant sub utrâque specie flantes,
ad minimum singulis hebdomadis semel,
tam Clerici, quam Laici: ac non nisi in tem-
plo. 6. Eucharistia infantibus etiam datur
statim post baptismum; baptizantur autem
mares die 40. femellæ die octogesimo, ni-
si periculum mortis interveniat. 7. Unam
duntaxat in Christo admittunt naturam &
voluntatem; sed absque permissione divine
& humanæ substantiæ. 8. Animas homi-
num per traducem propagari statuunt. 9. In-
fantes ante baptismum mortuos salvari cre-
dunt. 10. Commisso peccato statim ad sa-
cerdotem eunt, & Sacramentum Eucha-
ristia accipiunt; licet id singulis diebus si fa-
ciendum. 11. Pictas imagines in Templis
habent, non sculptas. 12. Tria tantum
recipient Concilia generalia priora, rejecto
Chalcedonensi, quod Dioscorum damna-
vit. 13. Non elevant Eucharistiam, sed
tengunt: nec post communionem servant.
14. Obstinateos peccatores excommunicare
nemini licet, nisi fôli Patriarchæ: in solos
verò homicidas stringitur anarhema. 15. Sa-
cerdotes & Inferiores Clerici, adeoque
ipsi monachi, ex suis vivunt laboribus: nul-
læ ipsis dantur decimæ; nec conceditur
mendicare. 16. Episcopatus confert solus
Rex. 17. Nullam habent Confirmationem,
neque Unctionem extremam. 18. Episcopos
& sacerdotibus uxores ducere licet: Verum
ad secunda vota transire illis non permitti-
tur sine dispensatione Patriarchæ. 19. Die-
bus Veneris & Sabbathi non abstant car-
nibus, quadragesima excepta. 20. Singulis
annis die Epiphaniorum rebaptizantur. Za-
ga Zabo die Relig. Æthiop. ap. Damian. à
Goës Alvaretz. Histor. Æthiop. Thomas à
JESU, Paulus Jovius.

HEKELI.

q In hac Regione Vaccæ sunt innume-

ræ, staturâ & magnitudine reliquas exce-
dentes.

r S. vulgo Tigremon.

s Vescuntur autem ut plurimum carne
crudâ & salsa mentis ex felle vaccino com-
positis.

t Cæterum hoc Regnum Montibus ac
Vallis est refertissimum, & ubique Fru-
ges omnis generis ad abundantiam Anima-
liaque innumera producit.

v Hujus regni loca campestria sunt at-
que Frumenti, Hordei in primis aliorumque
Frugum feracia. Habet & multa domes tica
Animalia.

x Immensæ latitudinis ac altitudinis,
ideoque ascensu difficultis.

y In hujus domo æque, ac sede regiâ,
vinum licet confici; cum in cæteris omni-
bus minimè licet.

REISKII.

z Athiopicas tum nominis tum gentis
origines supra Cap. VI. §. 4. constituiimus.
Nunc a Abassinas videbimus aut b Habessinas,
nec tamen alias aut diversas ab iis quas Æ-
thiopiae tribuimus: Ultimas nempe à Chamo,
hujusque posteris, sed proximas ab Africanis
Ægyptiis, Arabibusque. Nam Strabone te-
ste Lib. XVII. Abæs Ἀβάρεις vocarunt
Ægyptii regiones habitatas magnisque cir-
cumdatas desertis; Stephano Auctore Abas-
seni (Ἀβασσονίοι) veteres regionem Arabi-
cam, Sabæam scilicet renuerunt, ut vel
ideo nomen ex Arabica lingua ortum vi-
deatur, & voce quidem הַבְּשָׁנָה Habbe-
scha (qua turbam hominum ex multis tri-
bubus collectam Arabes significant: Vid.
Caffelli, Golii, & Joh. Frid. Nicolai, Amici
quondam optimi, sed immaturius defuncti
Lexicon Harmon. Orient. c Habessinia
vero hodierna inter octavum & sextum de-
cimum circiter gradum latitudinis septen-
trionalis jacet, nec Äquatorem aut lineam
attingit, nec penitus transit. Quod quia
cum Cluverio multi Geographi non obser-
varunt, in regionibushujus Imperii digeren-
dis atque numerandis valde dissident. Lu-
dolphus nobiliss. Lib. I. c. 3. d triginta re-
cenuit, & hac quidem vel majora, vel
etiam

Ooooo 2

a Abasseni. b Abyssini. c Habessinæ gradus. d Regna xxx.

etiam minora. Ex majoribus præstat (1) Amhara ob rupes munitissimas, quibus regii detinebantur filii, patre adhuc superstite, ac regiones XXXVI. quas continet; (2) Banger, regnum XIII. regionibus amplum, & aquis irriguum; (3) Dembeja, castris regiis, & XIV. Præfecturis celebrius; (4) Se-wa, opulentissimum, & oppidis & monasteriis frequens; (5) Tigre, Toparcha suo Bahr-naga'h, & præfecturis XXVII. & regum Axumarum patria illustre; (6) Gjam Nili fontibus, & hujus ambitu tanquam Peninsula insigne. (7) Angot; (8) Bizamo; (9) Bugna; (10) Cour Lusitanicè Couch; (11) Damot; (12) Dawaro; (13) Fata-gar; (14) Gafat; (15) Gaighe; (16) Gan vel Ganhe; (17) Ganz; (18) Geam; (19) Gombo; (20) Gouga; (21) Guragh; (22) Ifat; (23) Samen; (24) Set Incolis famosum ethnicis; (25) Shat; (26) Walaka; (27) Wed; (28) Cumbat regna regulis Christianis sub-

dita; (29) Enarja; (30) Bali quod sævissima Gallanorum natio, Duci suo Luwæ ac Phylarchis subdita occupavit. Neque hoc solum sed plura regna Gallanico & Turcico Dominatui cesserunt; ut Abassino Imp. ^{a novem} adhuc cum provinciis quinque ac Regulis aut Dynastis tributariis relinquuntur. De rebus naturalibus, bellis, civilibus & religiosis planissime Ludolphus nobiliss. item de Regina Sabæ, quam *Aethiopes* sibi arrogant, exposuit, & obscuritatem sustulit, de qua Beccmannus conqueritur. Interim adhuc Abassinos Imp. Negusanaqas Zajtjopia, h. e. regem & regnum *Aethiopiarum* vetus titulo profitetur: Arabes hunc prisci Naja-schi, Periæ Indique Padesbahu, alii communius Preßer Chan nominant; unde id fiat, supra Lib. V. c. 5. annotavimus. Conf. Brerewodum in Scrutin. Relig. & Alex. Ross. de Religion. itemque B. Danhaueri Eccles. *Aethiop.*

a ix. reliqua.

C A P. X.

Aethiopia Exterior sive Inferior; item Insulæ Africæ adjacentes.

I.

Aethiopia exterior seu inferior.

R Eliquum Africæ, *Aethiopia* perhibetur *Exterior sive Inferior*; ab Oriente, Meridie & Occidente Oceano perfusa; à Septentrione quasi duobus brachiis Abissinorum Imperium hinc inde complectitur. Regiones, in quas dividitur, sunt, *Congi*, *Monomotapa*, *Zangibar* & *Ajan*. Pleraque maritimorum à Portugalensibus tenentur firmissimis munitamentis ac præsidiis. ⁱ

C O N G I regnum.

II. ^a *Congi regnum* (quod aliis *Manicongo*) Oceano *Aethiopi-*

CO

B U N O N I S.

^a ^b *Congi regnum* *versus* *Ortum* habet regnum Abissinorum, ad *Septentrionem* *Nigritas*; ad *Occlusum* *mare* *Aethiopicum*, ad *Meridem* est regnum *Angola*: in litore extenditur à promontorio *S. Catharinæ*, usque ad promontorium, quod ad Terram Altam est, vulgo *C. Ledo* vocatum ^a.

H E K E L I I.

^a *Abundat autem* hæc *Regio* mirificè *Her-*

bis, *Plantis*, *Frugibus* & *Animalibus innu-*
meris, ut sunt, *Capra*, *Cervi*, *Dama*, *Capri*,
Cuniculi, *Lepores*, *Feles*, qui *Zibettum* efficiunt,
& *Struthi*. Isthic etiam sunt *Tigres*, *Croco-*
dili, *Bubali*, *Afini Sylvestres*, & *Elephantis*.
Sed *Serpentes* quidam tantæ sunt magnitu-
dinis, ut *Cervum* vorent integrum,

R E I S K I I.

^a ^b *Aethiopia* ex situ communi vel *Orien-*
talis.

^a *Congi* *limites*. ^b *Aethiopia* *duplex*.

eo perfusum nomen habet à capite suo urbe *Cangi*. Incolæ sunt Christiani. Terra ipsa fluminum aquis maximè rigua. Dividitur in provincias sex; quas illi *Mani*, id est, Præfecturas vocant. Sunt autem ^b *Bamba*, ^r *Songo*, ^s *Sunda*, ^e *Pango*, ^z *Batta*, & ⁿ *Pemba*. Regia est, civitas *S. Salvatoris*, quæ ante *Banza*.

M O-

talis & Asiatica, vel *Occidentalis & Africana* superioris habetur; Nunc alia ex situ proprio *interna sive superior*, quæ partes facit mediterraneas, *externaque sive inferior*, nimirum oræ maritimæ vicina; Hæc Portugallis ^a *Caffaria* & *Costa de Caffres* dicitur, ab recepto Caffrarum cognomine, quod incolis attribuunt. ^b *Congo* regnum inter finitima temperatori climate, ventis, pluviis, multis amnibus, urbibus, opidisque gaudet: Huic ^c *Angola*, ^d *Cacongo* & ^e *Malemba* suis regibus subiecta adjacent: Portugallii vero urbem maritimam *s. Pauli*, minorem Insulam *Laondam* suo Imperio, sed *Mozagamben* & *Cambanden* præsidio tueruntur. ^f *Monomotapa* multos regulos Regi supremo subditos; quatuordecim Caffrarum seu indigenarum genera, & 1200. milliaria longo complectitur excursu: Sed urbem ^g *Zimba* regiam, arcemque hujus munitam, portis quatuor multisque conclavibus instruētam. ^h *Zanguebar* duplex, alia versus australium quatuor provincias nostræ Cluverio numeratas, alia versus boream *Ayan dicta* toidem regiones cum regnis *Braon*, *Mangatoza*, *Aden* & *Adel* continet, in quibus vel *Muhamedani*, vel ethnici degunt: Portugalli vero *Mozanbiken* firmissimo fibi munimento & præsidio contra Belgicam A. 1666. oppugnationem adhuc constanter asserunt.

B U N O N I S.

^g *i* *Bamba* ad mare jacet inter Ambrisum & Choanzam fluvios. Ibi sunt ^k *Lemba*, ^l *Damba* & ^m *Loanda*, ubi portus commodissimus. ⁿ *Soggi* regulus primus omnium horum Christianam amplexus est fidem. ^y ^o *Songo* est ad *p* *Zaire* fluvium, qui & *Congo* dictus, ex *Zaire* lacu ortus; inter ^q *Bamba* ad ^r *Sunda* & ^s *Batta* seu *Agasimba*, ^t *Pemba*. ^v *Loanda* ins. ^x *Anzicana*, ^y *Loanghi*, ^z *Angola*.

utrasque ripas plerumque latitudinem habet 5. milliarium German. ibi reperiuntur elephantes, simiæ, dracones, tigrides, psittaci, struthiones, &c.

^d ^q *Sunda* jacens à *Songo* versus Oitum, metallorum dives est.

^e ^r *Pango* olim libera regio, nunc in Congiani Regis tutela est.

^z ^s *Batta*, veterum *Agasimba*, à *Pango* versus Meridiem jacet.

^y ^t *Pemba* sita est à *Batta* versus Occiduum Solis Brumalem. Cæterum ad Dāndam urbem insula est ^v *Loanda*, ubi magna argenti copia; & aquæ, quæ crescente Oceano dulcescunt; & eodem decrescente in fætiginem convertuntur. Conchis & cochleis, quæ ibidem reperiuntur, Congiani utuntur pecuniæ loco. Porro ad regnum istud pertinet ^x *Anzicana* regio, cuius incolæ hostes suos devorant, eorumque, sicut & mancipiorum, carnes in macellis publicè vendunt. Eodem etiam pertinet ^y *Loanghi* regio, multos habens elephantes; cuius incolæ circumciduntur. ^z *Angola* regnum & metallorum proventu dives, sub Regis Congiani erat Imperio; verum si hodie perhibetur esse juris ^d: ejus incolæ magis delectantur carnis caninis, quam bubulis. Hic mancipia empta in Brasiliam portantur, quorum operâ utuntur in parando saccharo. Metropolis ejus est *Cabazza*, ubi aula Regis.

H E K E L F I.

^b *Ebraeorum* more.

^c Populo numerosissimum est.

^d Tenuit olim commercium cum Portugallensibus; sed postea Bellum fæpe inter ipsos fecutum est.

O O O O Z

B VI.

MONOMOTAPA regnum.

Monomo-
tapa Re-
gnum.
Eius limi-
tes & ma-
gnitudo.

III. ^b Monomotapa vocabulum significat Imperatorem; unde ipsi terræ, cui hic imperat, nomen inditum. Solum est fertile atque amoenum: amnes aurum, sylvæ elephantos magnâ copiâ producunt: Clauditur regnum ab Ortu, Meridie & Occasu Oceano; à Septentrione regno Congi, Abissinorum Imperio, & regione Zangibar. Longitudo ejus est, inter duo maria Rubrum Æthiopicumque juxta Lunæ montes, mill. Germ. cccc. Latitudo inter Nili fontes &, promontorium Bonæ Spei milliar. ccc. Caput regni ac sedes regum est Monomotapa, ad flumen S. Spiritus. Hinc versus Septentrionem mill. circiter L. distat nobile ædificium ^c amplum atque antiquum, quadratâ formâ ex ingentibus saxis constructum.

ZAN-

BUNONIS.

^b Ad Monomotapa Imperium quoque pertinet regnum ^a Butua seu Torra inter flumina S. Spiritus & Cuamam situm. Rex in Monomotapa Sebastiani Portugalliae Regis tempore à Consalvo Silva Jesuita ad Christianam perductus erat fidem; sed pauclo post defecit, doctoribus suis occisis. Eudem subesse dicuntur ^b Amazones, quas ille ^c Monemugo vicino hosti opponit.

^d Bona Spei promontorium Vasus de Gamma Portugallensis e primus circumnavigavit anno C. 1498. & Calecutum usque pervenit; adeoque iter hoc ad Philippinas & Moluccas insulas patefecit f. Ad promontorium hoc portum nuper communissime traduntur Belgæ. In Oceano haud procul à promontorio Bona Spei, usque ad Insulas de Cunha fluitantes conspicuntur multi arundinacei frutices insigni crastitie, quibus marinus fucus implicatus est, vel herba Sargasso. Nautæ vocant Trombas, vocabulo Lufitano, & pro certo signo habent, si ibi versantes conspicant, quod vel vicini sint promontorio Bona Spei, vel illud jam superaverint, quum in Indiam iter instituitur. Varen. Geog. Gen. lib. I. c. prop. 16. Est verò hoc promontorium navigan-

tibus periculosum ob nubeculas horrendum tempestatum feraces, ad Terram de Natal, & Caput Bonæ Spei, ex Ollo de Boy ortas. Lufitanus vero frequentiora his in locis contingunt naufragia. Unde anno 1589. Lufitanus quidam navarchus, cum ad terram de Natal, & promontorium Bonæ Spei tempestatis jactaretur, mirari se dixit, cur Deus Lufitanos, qui tamen essent Catholici & boni Christiani, semper ita torqueat ad Caput Bonæ Spei; quium tamen Angli, hæretici, & impii homines, id facile superent. Anno 1651. Hollandi hic exstruxerunt castellum loco commodo & fœcundo; eoque colonias deduxerunt ut aliquando magna ibidem videatur urbs futura.

^e Ædificium istud in regno Butuae est, ac ^e Zimbaos vocatur.

H E K E L I I.
^e Tempore JOANNIS Portugalliae Regis.

^f Supra hoc promontorium jacet planities miræ amoënitatis in Montis vertice, quæ Tabula Capitis vocatur. Namque perpetuò absque humano auxilio virescit ac florescit.

B U-

^a Butuae seu Torra Regnum. ^b Amazones. ^c Monemugus. ^d Bonæ Spei prom. ^e Zimbaos.

ZANGIBAR & AIAN.

IV. Monomotapæ, qua Rubro Mari perfunditur, continuatur ^a Zangibar regio; cujus partes, ^b Cafares populi, Monomotapæ proximi, & regna ^c Mozambique, ^d Kiloa, ^e Mombaza ac ^f Melinde, ab urbibus singulis denominata; quarum Mozambique, in insula condita, celeberrimum est Europæis mercatoribus emporium. Sequitur versus Septentrionem juxta ^{Zangibar} litus

BUNONIS.

^a Zangibar ^g, Zanzibar seu Zansibar nomen & appellationem habet ab Insula, quæ inter Pem Pam & Monsiam insulas littoribus ejus objacet; incolitur ab Æthiopibus Mahomedanis. Portugallenses tamen nonnulla hic tenent loca ^b. [^{*} Non fatis accurate originem vocis investigavit Buno. Zangebar dicimus, sed Arabibus est Zeng'. Sic vocant oram Cafariæ, & populos qui eam habitant Zengi, & illos eodem modo contemnunt quo nos eos vagos nebulones qui vulgo Bohemi, Ægyptii, vel Cingari dicuntur. Hinc Zengibar, id est, Cafarum litus, Bar enim Æthiopibus est Mare; Zengistan est Cafarum regio. In eadem ora jacet Sophala, quæ est Ophir Salomonis temporibus clara ob divitias quæ illinc avehebantur.]

^b Cafares ita dicti sunt; quod sine legibus vivant ⁱ. His vicinum est regnum ^c Zefala, inter regna Butua & Mozambique seu inter Cuamam & S. Georgii fluvios situm, nullas habent urbes in unitas. Anno 1500. Portugallenses Cefalam in insula sitam interceptam munierunt. Aurum & Ebur illi hic mercantur. [^{*} Cafares. Convicuum est non gentis nomen, sic Arabes eos quos pro infidelibus habent, nominant. Usus tamen obtinuit, ut in mappis Africæ meridionalis ingens tractus sub Cafariæ nomine describeretur, de cuius limitibus inter Geographos maxima est & enormis discrepancia.]

^d Mozambique regno Cefala versus Septentrionem objacet, à vicina insula obtinuit nomen.

^e Kiloa seu Quiloa huic iterum versus

septentrionem jacet. Ejus Rex Portugallæ Regi tributum pendit annum. Ipsa urbs Quiloa ^k in insula ad Quiloam fl. l. condita est, quam Franciscus Almaida, Portugallæ Regis vicarius, anno 1509. occupavit.

^o ^f Mombaza regnum & urbs in insula est, quæ ambitu suo vix XII. milliaria continet. Rex ejus Christianorum infensissimus hostis est. Franciscus Dalmatius urbem istam cepit ac incendit anno Ch. 1505: ac postea portum castello muniit.

^z ^g Melinde porro versus Septentrionem jacet, ad Quilanci fluvium, qui ad Magadoxum fluit, se extendens. Ibi repe- riuntur oves, quarum caudæ adeo pingue, ut persæpe 30. & plura contineant pondo m.

HEKELI.

^g Zanguebar.

^h Hic totus Terræ tractus humilis est ac paludosus; porro Nemoribus ac Saltibus occupatus, Fluvisque repletissimus. Under Aërem semper pestilentem habet. Incolæ nigri sunt, Capillis crispis, Idololatriæ dediti, & ad Veneficia & Auguria admodum propensi. Nudi in superiore parte sunt, sed in inferiorem pannis diversi coloris & Belluarum pellibus tegunt.

ⁱ Cæterum sunt inimici crudeles omnium Nationum, & Veneficiis ac Auguriis plurimum navant operam.

^k Magnificis & sumtuosis domibus Aratum more ornata.

^l Quem alii Coavum, alii Tabiva vocant.

^m Hæc Urbs valde amœna est, ac omnium rerum, quæ ad victimum pertinent, perquam fertilis.

B U.

^a Zangibar. ^b Cafares. ^c Zefala. ^d Mozambique. ^e Kiloa seu Quiloa. ^f Mombaza.

^g Melinde.

litus maris Rubri ^a Ajan regio, cujus partes duo regna ^c Del & ^c Adea, ^v Magaduzzo.

INSVLÆ ad Africam.

Insulae ad
Africam
pertinentes.
Menuthias.
Cerne seu
Madagascar
ins.

V. *Insularum ad Africam terram maxima est in Rubro Ma-*
ri Menuthias, Cerne Plinio dicta, nunc vulgo insula ^f Divi
Laurentii, & incolis Madagascar ^z, id est, Lunæ insula, felici
aro-

BUNONIS.

^a Omnis ille terrarum tractus, qui a re-
gno Melinde versus Ortum Solis æstivum
ad sinum Arabicum usque porrigitur, ^a A-
jan dictus, ab Æthiopibus incolitur.

^a ^b Del seu Adel ad sinum Arabicum
pertinet, cuius Rex perpetuo bellum gerit
cum Abissinis. Ejus urbs ^c Zeila ⁿ ad finis
Arabici ostium emporium celebre est ab In-
dis quoque frequentatum.

^a ^d Adea Regnum Regno Melinde fini-
timum ab Æthiopibus incolitur, qui Abis-
sinorum Regi tributum pendunt. [* De
hoc regno idem fentiendum quod de Bar-
nagis, Ambiam Cantiva, aliasque nomi-
nibus supra monuimus.]

^v ^e Magadoxo seu Magadazzo regnum
qui tenet Rex, sedem habet regiam in Ma-
gadoxo ^a munita urbe.

^f Insula illa Ptolemaeo ^f Menuthias di-
cta, à Portugallensibus *Insula D. Laurentii*
appellata; quod ejus feria detecta esset anno Ch. 1506. Est verò Angliā & Scotiā
major, majorque Italiā. Domicilia inco-
larum palis suffulta ad quinque pedes humo
elevata sunt, serpentum aliorumque vene-
natorum animalculorum causā, quorum ibi
magna multitudo. Ad litora hujus insulæ
Oceanus ejicit corallia rubra & alba; quæ
tanquam frutices sub mari crescunt; & li-
cet mollia sint in quibusdam locis: In fre-
to isto tamen, quod est inter hanc insulam
Africamque, sunt scopuli corallini aquis te-
cti, navigantibus periculissimi, quos
Baixas appellant. Anno 1585. Ferdinandus
de Mendoza hic in ejusmodi scopolu nau-
fragium fecit. Magnus quoque periculis
postea defuncti sunt Belgæ ad Baixas de

S. Petro, quibus in locis cum ingentibus
cancris ipsis depugnandum fuit. Quare
istuc non solent navigare, qui in Indiam
tendunt.

HEKELII.
ⁿ cuius Ager Mel, Ceram, atque maxi-
mam Olei quantitatem, quam non ex Oli-
vis, sed ex Zerzelino colligunt, satis co-
piose mittit.

^o Forti; pulchrâ, ac opulentâ.

REISKII.
^z ^g Madagascar incolis Madecase, Lusi-
tanis Insula S. Laurentii, Gallis *Delyhinia*,
l' Isle Dauphine dicta, una inter Insulas ma-
iores, nunc Gallicis coloniis frequens, & ca-
stello Delphin' o firmata. [* A Gallis dudum
derelicta, nul' os alios Europæos incolas ha-
bet præter Piratas quosdam nulli dominationi
addictos; fugitivos nempe Britannos, Gallos,
Batavos, qui latrociniis & cædibus per-
petratis, maestatis plerumque naucleris, navem
sibi cum mercibus usurpant, illicue
confugiunt. Hi dicuntur *Forbans*, & certis
quibusdam legibus ad tuendam Societatem,
obtemperant, & quasi rempublicam
constituant.] Heic *Dynasta aut Reguli*,
quos *Rohandrios* vocant, rerum potiuntur:
Sed Lusitani huc navibus proiecti portum
Ancedi Challion, Angli sinum S. Augustini,
& Belgæ sinum Antogilensem subeunt.
Majori huic ex minoribus per Oceanum
dispersis ad Boream propiores adjacent ^h *In-
sula de Cumoro quinque*; *S. Joannis de Ca-
stro*, *Spirito S. Christopheri S. Angveria* &
Magotto. Ast ⁱ Melinda regioni proprius
præfica illa insula Menuthia, si Voflio ad
Pom-

^a Ajan. ^b Del seu Adel. ^c Zeila. ^d Adea. ^e Magadoxo. ^f Menuthias seu D.
Laurentii ins. ^g Madagascar. ^h Ins. de Cumoro. ⁱ Melinda.

aromatum proventu dives, longitudine mill. Germ. ccl. lat. lxxx. occupans. At in Atlantico Oceano contra Hesperium promontorium, quod nunc est *Capo Verde*, & *Hesperides* sunt Insulæ duæ; ultraque *Gorgades*, Gorgonum quondam domus: nunc in universum *Islas de C. Verde Hispanis* dicuntur, hoc est insulæ promontorii Viridis. Contra Mauritaniam sunt *Fortuna-*

Pompon. credas. Hinc mari rubro vici-nior insula. ^a *Barbora*, quæ Zeilam urbem muris ædibusque fæcias conspicuam foget: Sed orienti propior ^b *Ins. Mauritii* ligno ebeno dives, & Belgico fortalito munita; sed comminuto hujus ligni pretio, tota insula neglecta jacet: denique ^c *Zocotora* proventu aloës clara. Guineæ propiores numerantur *Ins. de Ferdinand Poo*, *del Principe d' Annobon*, & *s. Thome*, ubi castellum Pavofa Belgæ præsidio suo munitione possident: *Insula Flandrica A.... à Flandris* mercatoribus detectæ; ^d *Azores* ab Milvis, Terceras ab una eaque primaria dicuntur. Hæc Angram urbem gubernatoris Portugallici & Archiepiscopi fede insignem, castelloque munitam continent; quo Alfon-sus, rex Portugallæ, depositus A. 1668. exulare jubebatur ibique vitam finit. ^e *Insula S. Helena*, & *ins. Adscensionis* ex Pacto Europæorum vacuæ: nautis Indicis refugium commune præbent; Sed prior ab Anglis A. 1672. mox Belgis, iterum Anglis occupata, & fortalito munita, communi usui subtrahitur. ^f *Insula Salomonis* in mari pacifico sitæ, proximas habent ^g *Latronum* insulas, sive *de las Velas*, in quarum una Magella-nus occubuit.

B U N O N I S.

^g *Insulæ ad promontorium Viride præcipue* numerantur X. *Braba* seu *Brania*, *de Fogo*; *de S. Jacobo*, seu *Tiago*, *de Ma-jó*, *de bona Vista*, *de Sal*, *de S. Nicola*, *de S. Lucia*, *de S. Vincent*, *de S. Antonio*; ex quibus maxima insula ^h *S. Jacobi* septem milliarium Germ. continent longitudinem. Magna ibi est Salis copia, unde quoque *Insula Salis* vocantur, habetque dulces a-

quas: ibidemque sunt testudines ingentis magnitudinis. Portugallenses urbem ibi con-diderunt, quæ illis ⁱ *Ribiera grande* vocatur. ^j Nominæ harum insularum, quibus vul-gò appellantur, sunt, *Ferro*, *Gomera*, *Te-nariffa*, *Gran Canaria*, *Forteventura*, *Lan-zarotta*, *de la Palma*. Anno 1334. Ludo-vicus Cerdà insolenti ambitione propter suc-cessus aliquandiu prosperos ^k *Fortuna Prin-ceps* dictus, auspiciis Petri, Arragonum Regis, insulas hasce infelicer tentavit. Deinde Biscajenses & Hispalenses Anno C. 1393. Henrico III. Castiliæ Rege, eas proprius aperuerunt: qui ex Lanzarotta insula Re-gem & Reginam cum 170. barbaris capti-vos in Hispaniam duxerunt. Anno Chr. 1405. Castiliæ Regis auspiciis classis in insulas illas missa est. Inventi sunt in iis Barbari spur-cis moribus; quibus ignis usus ignotus. *Lanzarotta*, *Forteventura*, *Gomera* & *Ferro* tunc sunt occupatæ. Demum Ferdinandus II. Arragonia & Castiliæ Rex à Di-daco Herrera, qui tenebat insulas hasce, XV. millibus Ducatorum redenit: qui tamen Gomeram & Ferram sibi retinuit Comita-tus titulo. Ferdinandus ille deinde reliquas etiam insulas subegit. Omnium acerrimè *Canaria* restitit, quæ tandem tamen sub-acta est. Ex quibus *Lanzarotta*, *Ferro* & *Gomera*, suis gubernantur dominis; at reli-quæ quatuor sub Hispanorum sunt Imperio. In *Tenariffa* est mons præaltus, *Pico vulgo* dictus, cuius cacumina ad spatium XX. milliarium German. celo sereno apparent navigantibus. In ^l *Palma* insula aquæ non sunt; arbor tamen cælesti rore & perpetuis nebulis irrigua & stillans tantum suppeditat aquæ, quantum hominibus & pecoribus sufficit. Ab hac insula Ptolemæus longitu-dines

^a *Barbora*. ^b *Ins. Mauritii*. ^c *Zocotora*. ^d *Azores*. ^e *Ins. S. Helenæ & Adscen-sionis*. ^f *Ins. Salomonis*. ^g *Latronum*. ^h *Ins. S. Jacobi*. ⁱ *Ribiera grande*, urbs. ^k *Fortunata* seu *Canariæ* ins. ^l *Palma* ins.

tunatae, VII. numero, quarum una *Canaria* vocitata, à multitudine canum ingentis magnitudinis, ut auctor est Plinius. Unde universae Fortunatae, nunc *Canarie* dicuntur, Hispaniarum Regi subjectae. Ultra versus Septentrionem est *Cerne*, nunc ^a *Madera* dicta. Atque haec est totius Africae brevis descriptio.

Madera
inf. olim
Cerne.

dines locorum numerat; at alii à *Tenariffa* ejusque monte *Pico* maluerunt statuere principium: [* alii, ut *Clar. Ricciolus*, à *Palma* insula numerare incipiunt.] Alii verò ad *Affores* seu *Flandricas* insulas progreffi, in insulis *Corvo* & *Flores* numerandi fecerunt initium.

^a *Madera* à multitudine arborum nomen habet. Porro in Oceano Äthiopico sub Äquatore est *insula* ^b *D. Thome* litori Africae Occidentali opposita, ita dicta, quod ipsa festo *D. Thomae* à Portugallensibus reperta, ferè rotunda est, ejusque diameter 30. milliarium. Portugallenses in ea condiderunt urbem ^c *Pavosam*. Est verò aër istius insulae insalubris, morbusque in ea vulgaris, qui in corporibus humanis omnem pinguedinem liquefactam in unum locum congerit. Indigenæ ad centesimum ferè annum plerique vivunt; ac exteri & peregrini ultra quinquagesimum annum non progrediuntur. Sacchari, sed non melioris, hic erat uber proventus; qui hodie desit, quod vermes arundinum ra-

dices exedunt. Ab hac insula versus Septentrionem jacent ^d *Principis insula*, sacchari proventu celebris, nomen ex eo obtinuit, quod, ubi inventa, redditus ex ea Principi Portugalliae assignati sunt. ^e *Insula S. Helena* ab Äquatore versus Austrum ad 16 $\frac{1}{2}$ grad. Lat. sita, incolis dedituta, fructibus & animalibus abundant, ideoque in Indiam navigantibus, seu inde redeuntibus gratissima. Angli ante paucos annos in ea castellum exstruxerunt. ^f *Zanzibar* insula, litoris Africæ Orientali è regione Mozambique objecta, à Portugallensibus tenetur. Gallinæ ejus insulae non solum nigras habent penas; verum ipsarum quoque caro, sanguis, adeoque ipsa ossa perhibentur nigra esse. Inter Americam & Hispaniam interjacent ^g *Affores*, *Azores* seu *Acores* insulæ novem, quæ *Flandrica* dictæ sunt ab inventore *Flandro*; quarum nomina *S. Maria*, *Formigas*, *S. Michael*, *Tercera*, *del Pico*, ubi mons præaltus, *Fayal*, ^h *Georgio*, *Gratiosa*, *de Flores*, *Corvo*. Ex his præcipua *Tercera*, in qua ⁱ *Angra* urbs, & castellum *Punta di Brasil*.

^a *Madera* inf. b *D. Thomæ* inf. c *Pavosa* urbs. d *Principis* inf. e *Ins. S. Helenæ*. f *Zanzibar*. g *Affores* seu *Flandrica* inf. h *S. Georgii* inf. i *Angra*.

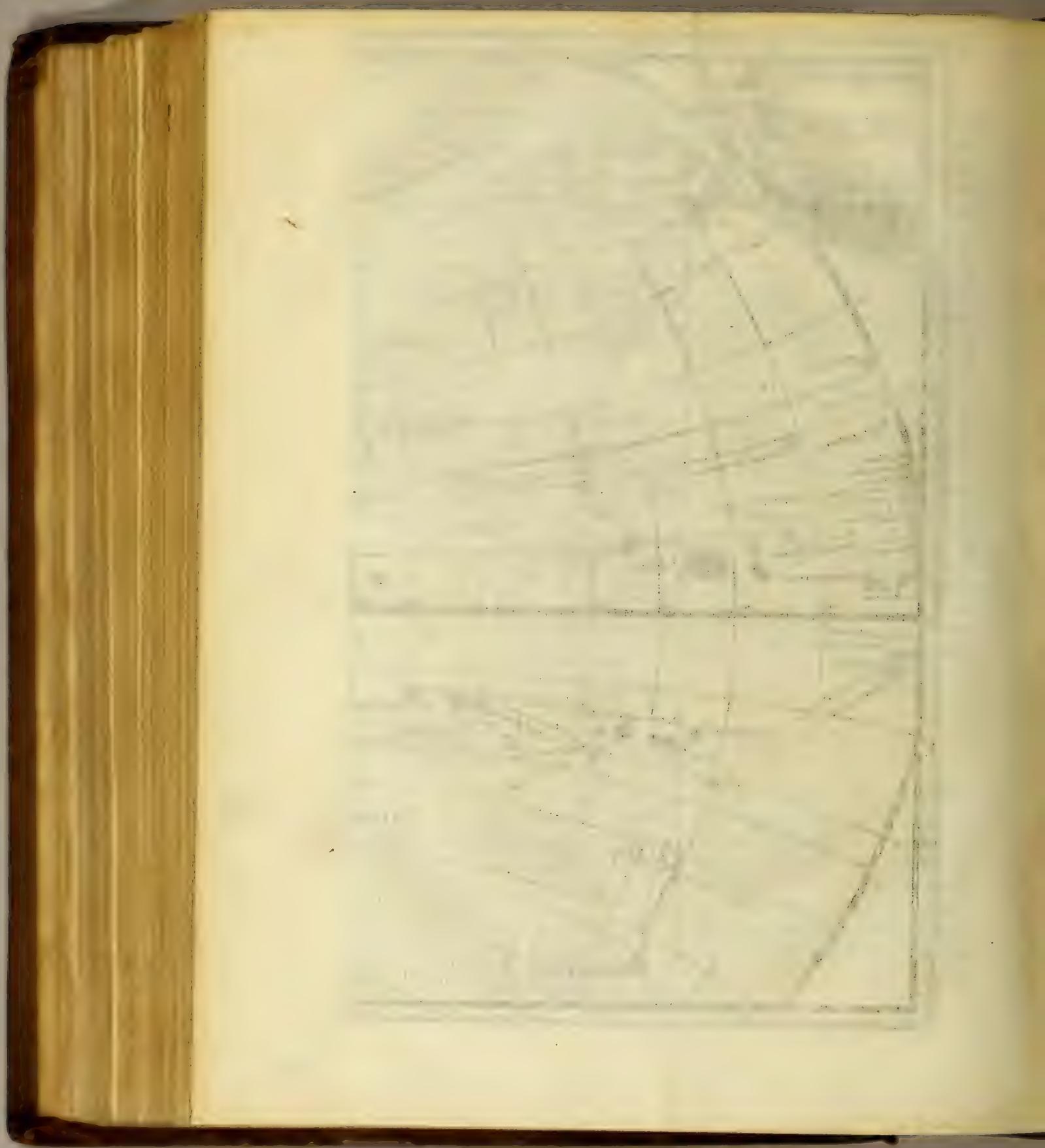
C A P. XI.

Summa Americæ descriptio.

I.

PEr illustrato veteri terrarum Orbe, quæ prima erat continens, cupidus nunc est atque cura, in Occidentem, converso navis cursu, novas petere terras, Novumque Orbem, superioribus saeculis planè ignotum, cognoscere. Itaque ex Africa ab Nigri ostiis versus Occidentem brumalem mill. Germ. cccxxx. profectis nova conspicitur terra, priori continent magnitudine, si non anteferenda, certè æquiparanda. Eadem, si non continentis, sed utriusque insulas respicias, Europæ quam Afri-

Africæ propior, mill. cc. navigatione inter Hyberniam & Canadam intercedente.

II. Jam inde antiquissimis temporibus cognitam fuisse Europæis, ex Platone simul atque Diodoro Siculo probari potest. Apud Platonem in Timæo sacerdotes Ægyptii narrant Soloni Atheniensi, qui lœc. circiter annis ante natum Jesum vixit, Insulam fuisse quondam contra fretum Herculeum Africæ simul & Asiæ majorem, nomine *Atlantidem*, postmodum verò immani terræ motu, ingentique unius diei ac noctis illuvione, sub vasto gurgite mersam fuisse, ac inde mare, quod eam insulam ac fretum Gaditanum interjacebat, immeabile & inscrutabile redditum, limo paulatim impediente, quem insula subsidens præbuisset. Et Diod. lib. v. tradit, Phœnices vetustissimis inde temporibus, quum extra Columnas Herculis Africæ litora legerent, ingentibus ventorum procellis, ad longinquos in Oceano tractus fuisse abreptos; ac per multos dies vi tempestatis jaëtatos, tandem ad Insulam pervenisse ingentis magnitudinis, in alto Oceani pelago contra Africam in Occasum versus jacentem; cuius solum amœnum ac frugiferum, & amnibus navigabilibus irriguum, sumtuosisque ædificiis instructum. Hæc sanè insula ex situ ac magnitudine nulla alia esse potest, quam quæ nunc vulgo dicitur *America*: nec facile de ea neque Ægyptii Sacerdotes, neque Solon, qui librum de ea conscripsit, teste Strabone lib. i. neque Diodorus, hoc confingere sive somniare potuerunt; quæ revera ita esse nunc satis compertum habemus. Auctor autem libelli de Mondo, qui ab aliis Aristoteli, ab aliis Theophrasto adscribitur, versio verò ejus Latina Apulejo, alias, præter hanc nostram, quam Europæ, Africæ & Asiæ nominibus distinximus, tradit esse insulas magnas; antiquissimi illi mortales haud dubiè intellexere Americam & Magellanicam. Carthaginenses aditu illius insulæ cæteros Europæos prohibuisse, ibidem tradit Diodorus. Quando & qua de causa Poeni eam navigationem intermisserint, ita ut jam inde à Romanorum imperio ad superius usque ævum nihil de iis terris auditum vel annotatum sit, plane incertum est.¹

III. Di-

REISKI

¹ Recte Cluverius noster novum nunc | Orbem, superioribus seculis plane ignotum ag-
reditur, cumque orbi veteri aut dudum
Ppp 2 inter

a Novus orbis olim ignotus, an cognitus priscis?

America
veteribus
cognita
Europæis.

Atlantis
Insula in-
gens.

America un.
de dicta.

III. Dicta nunc est tota hæc continens *America*^a, ab *Americo Vesputio Florentino*, qui Emanuélis Portugalliae Regis au-

spi-

inter antiquos cognitobene opponit: Ast deminuit sui, aut à prima sententia recessit, dum *Americanam inde ab antiquissimis temporibus inter Europaos cognitam arbitratur*. [* Vide suprà p. 47.] Quod si enim illa hujus terræ notitia ex ævo antiquissimo ad Europæos pervenerit, cur Phœnicii, Græci, Romani & Arabici scriptores illam nec geographicis libris, nec certis gradibus definiissent? Atqui non amplius, ubi maxime, orbis cogniti latitudinem, quam ad gradus meridiani circiter LXXX. longitudinem quam ad gradus aequatoris CLXXX. Strabo, Ptolemæus & Plinius extenderunt: Cum tamen hodierna noſtri orbis latitudo ad gradum CXLI. longitudo ad gradum CCCLX. immò ulteriùs progrediatur: Quid? quod veteres *majorem orbis longitudinem* ipsi descripſerint, quam revera fuit: Quippe qui nihil Europæ Afriæque ultra Sarmatiam, nihil Africæ ultra Aequatorem, nihil Indiæ Seres extra Sinasque, nihil extra Fortunatas insulas & Africana littora compertum habuerunt. Quid? quod *pyxis nautica deſtitui oceanum Atlanticum* nec tentare nec superare potuerint: Idque supra Lib. I. cap. XIII. planum fecimus, argumentis contrariis examinatis. Ergo, quantum ad ^a *Platoniam Atlantida spectat*, illa immanni terræ motu & aquis marinis obruta jacet: Cum America superfet integra, nec ullis terræ motibus aut aquosis eluvionibus oppressa fuerit. Kircherus verd Mundi Subterr. Lib. II. c. 13. Atlantidem inter Azores atque Canarias extitisse, hasque insulas minores ex ejus reliquiis superfites conjectat: Huic conjecturæ verisimilitudinem ex nova inducit insula, quæ A. 1638. prope Azores aquis maritimis emersisse copiosius ibidem memoratur & legitur. Non dico esse Geographos doctissimos, qui Atlantida cum Varerio Lusitano commentiam, aut è fabulis prognatam censeant. ^b Diodorus autem Siculus quæ Lib. V. Biblioth. de Phœnicio ultra columnas Herculis excursu, & magna insula reperta tradidit, hæc ad aliam quamcumque Africano littori vicinam commadius referri queunt. Nautica enim Phœnicum veteramque gentium mi-

gratio littoribus inhæſit; quod peripli fere singuli testantur. Nec Diodorus cuncta, quæ retulit, haberi ea vult pro usquequa re vis, sed satius putat, quomodo cumque re prijs nosse, quam eas penitus ignorare: Ita Vossius Lib. II. de Histor. Græcis cap. II. recte judicat. ^c *Auctor itaque libelli de mundo*, qui nec Aristoteles, nec Theophrastus, nec aliis è Peripeto fuit, probationem cauſe huic exiguum addet. De tribus enim orbis partibus, & insulis prater eas magnis etiam multisque, non de singulari aliqua terra continente, quem Americanam cognovimus, & ampla satis & magna loquitur. Interim Phœnices orbem circumnavigasse, non constat: tantum Oceani littora pleraque per partes explorarunt: Ita gravissime Bocharus Lib. I. Chan. c. 37. ubi de nautica Eudoxi, Hannonis, Hamilonis, & Poenorum omnium excursione disserit. [* *Atlanticam veterum nolim ad Americanum littus extenderet*; nimia enim sit distantia à freto Gaditano, cui ex testimonio scriptorum vicina esse debuit. Cum Plato de Atlantico loquitur, non dicit eam extare sed exitisse; Solonem qui jam ante annos circiter ducentos vixerat, peregrinantem in Aegypto inducit, eumque ab Aegyptio sacerdote audientem, quandam fuisse olim insulam Atlanticanam undis absorptam. Rudbeckius, Suecus, vir eruditione magis quam judicio poicens, Atlanticanam de sua Suecia intelligit; quo jure trutianum letori relinqu. Veteres credidere Hispaniam cum Africa quondam fuisse conjunctam, nullo intercedente freto. Aquas vero ex Euxino Ponto exuberantes ita Mediterraneum mare auxisse, ut inter montes qui postea Columnæ Herculis dicti, viam sibi in Oceanum faceret: tunc Atlantica, si quæ fuit, perifiisse facile potuit. Vide hanc conjecturam fuisse encleata in nostro Diſ. Geog. ad vocem *Atlantica*. Americam integrum nemo bene; per partes plurimi recte descripſerunt. Mappis Geographicis generalibus & peculiaribus hunc Orbem novum primus, ut res est, repræsentavit Guillelmus de Lisle. Sanbonum mapæ Americanæ infra nihilum reputandæ.]

HEKELII.

^a Hujus extremæ Terræ Partis Descri-
p-
tio.

^a *Atlantis Platonica*. ^b *Insula Diodori Sic.* ^c *Auctoris de mundo insul.*

spiciis à Gadibus ann. cl^o cccc xvii. profectus, primus ex Europæis (quantum memoria proditum) eam ingressus est. Quanquam hoc prior *Christophorus Genuensis* ann. cl^o cccc xii. insulas Americæ *Hispaniolam*, *Cubam* & *Jamaicam* adierit. Post hos frequentes in eam navigarunt Hispani, Galli, Angli, quorum alii aliis inibi regionibus detecti, nomina sua quique lingua imposuerunt. Mediterraneorum cognitio parum certa est; maxime quæ versus Septentrionem. Maritimæ autem oræ Hispanorum armis maxima ex parte subactæ.

IV. At eadem terra nonnullis *India Occidentalis* nuncupatur, quia eodem tempore, quo India Orientalis in Asia, hæc etiam detecta fuit; tum quod utriusque incolis similis ac pene eadem vivendi ratio: nudi quippe utrique agunt. Includitur ^{Americæ} ^{fines.} magno undique Oceano; ab *Ortu Atlantico*, qui vulgo *Mar del Nort* dicitur; à *Meridie Magellanico* freto, quo ab Australi terra dispescitur; * ab *Ocasu Pacifico* mari, vulgo *Mar del Zur.*

ptionem sub NOVI ORBIS, seu INDIAE OCCIDENTALIS nomine imprimi curavit Michael Colinius, Amstelodami A. huj. Sec. XXII. in fol. reg. & quidem Autore *Antonio de Herrera*; Regio Indiarum & Castella. Historiographo; Caspare autem Barlae Metaphraste sat felici. Nota quoque est *Hugonis Grotii* Dissertatio de Origine GENTIUM AMERICANAR. in 8. f. ibid. exc. ut & *Urbani Calvetonis* NOVÆ NOVI ORBIS HISTORIÆ, Geneva A. huj. Sec. in 8. edit.

REISKI.

^{2. 3} Hæc orbis novi detecti gloria Columbus & Vesputio recte vindicatur, eò quod primi hanc notitiam cum Europais communem fecerint, & in usus traduxerint publicos. Angli quidem ab Madoceo, filio Gaynoch A. 1170. colonias in Floridam Canadamque ductas in Append. Itinerar. Her-

berti memorant: Josephus etiam Acosta Navarrenum hominem Alphonsum Sambez de Huelva & Aldreum Hispanum & Garibal Vegam laudat, qui has terras primi lustrarint, & Columbo tum in Madera insula versanti aperuerint: Columbus Genuensis tamen lustratas denique publicavit, & inventor ipse petiit; sed Amer. Vesputius Florentinus terra continentis amplissimæ inventæ nomen addidit. ^b Nam *India Occidentalis* opposita. Orientali improprie ^a à ^b à ^c *Novæ* dicitur, utut à Columbo ita dictam Jo. de Laët in Descript. Indiæ Occident. ve- lit. Latitudo hujus à terra del Fuego & Freto Magellanico ad polum Arcticum producta, terminis finitur dubiis; nec longitudo inter Capo blanco & Capo S. Augustini certis gradibus aut milliaribus contineatur. Immo utraque America est paulo angustior & latitudinis, quam vulgo existimant, minoris: Neque novam Albionem,

PPP 3

neque

a Primi hujus Orbis inventores. b India Occidentalis.

[* In meridionali freti Magellanici littore, terras cum viderent nautæ, in animum statim induxerunt, cuiusdam continentis Americæ similis esse initium, quam sententiam experientia revocavit. Cum enim propter Magellanici freti difficillimam navigationem audaciores nautæ magis ad meridiem vela direxissent, invenerunt hanc terram, quam australem continentem crediderant, nihil esse præter quasdam agglomeratas insulas; quarum maxima est terra ignea, Gallis *la terre de feu* propter Volcanum in ea ignes evomentem. Graphicam insularum freti Magellanico adjacentium delineationem habes in Itinerario Dni. Fresier. Nunc pauci fretum Magellanicum ineunt, libentius insulas circumnavigant.]

Occidentalis
India.

Zur. A *Septentrione* equidem litus Europæi nondum cognitum habent, at *Concreto* perfundi pelago necesse est; cum ab altera poli parte Asia atque Europa, primæ continentis, sive primæ magnæ insulæ partes ei objaceant; quæ & ipsæ eodem mari alluuntur. Longitudo ejus summa inter duo freta, *Anian* & *Magellanicum*, milliar. Germ. cl^o cl^o cccc. Latitudo^a maxima inter promontorium vulgo *C. de Fortuna* juxta fretum *Anian**₁; & promontorium vulgo *Cap-Breton**₂, in Nova Francia, mill. cl^o ccc. Dividitur universa in *Septentrionalem*, quæ & *Mexicana*, & *Meridionalem*, quæ & *Peruviana*; exiguo Isthmo alteram ab altera discernente. ³

Divisio.

Magnitudo.

*neque regnum vel Anian vel Quivira cum
fretu Anian nemo fuit aut superiore aut no-
stro seculo, qui vel adiisse, vel minus
conspicuisse talia sese affirmet.*

BUNONIS.

^a Tanta latitudo Americæ istis locis in tabulis Geographicis posterioribus non appetet, nec satis explorata est.

REISKI.

³ ^a Ordo ad statum Americæ Politicum nos vocat: Sed nulla hec imperia, regna plura, eademque aut majora videbimus aut minora: Republicas vero liberas olim & adhuc hodieque nullas. ^b Americani quidem veteres aut monarchicum regiumque, aut multis regulis & principibus commune regimen tenuisse leguntur: illud in regnis maximè duobus florentissimis, Peru atque Mexico; Hoc in cæteris regionibus potissimum insulisque. ^c Hodierni tamen quotquot in orbe novo superfunt incolæ, illi Europæis regibus ut plurimum aut Rebus publicis subsunt, præter barbaros agrestesque

homines in terris aut incognitis aut incultis Chilensem quoque Chicamamque, montanam provinciam, quæ sui juris utraque manet. Rex d. Hispaniæ vasto imperio cultissimas terras, amplissima regna eademque multa, & plures insulas coérget; Immò singulare jure, facta scilicet Romani Pontificis A. 1493, inter Castilianos & Portugalicos reges divisione ac donatione nititur. Sed nationes Europeæ cetera jus illud repudiant, sibique terras aut incultas & novas subjiciunt, aut cultiores ipsis etiam Hispanis bello eripiunt. Sic & Portugallii, Belga, Franci, Angli, Sueci Danique multas colonias induxerunt, & inductas urbibus aut vicis, munimentis aut propugnaculis tuentur. Rex autem Hispaniæ regnis cunctis & provinciis duos proreges præfecit, iisque senatum adjungit regium, magnâ auctoritate prædictum: Ecclesiis Christianis quinque Archiepiscopatus & triginta Episcopatus imposuit; multaque amplius cœnobia monachorum & monialium, itemque collegia & societas varias intrusit. Plura de statu Hispanico notanda singulas ad provincias revocabo.

a Status Americæ politicus. b Vetus. c Hodiernus. d Hispanicus. e Multiplex.

[*₁ Fretum *Anianum* inter fabulosa vel saltem inter incompta reputandum esse, fusus in nostro Dict. Geogr. ostendimus.

[*₂ *Cap Breton*, sic legi debet; Edd. primariæ *Cap de Breton*; Amstelædamensis quæ nostram præcessit & ipsa Londinensis *C. de Bertran*, pessimè.]

C A P.

C A P. XII.

America Septentrionalis sive Mexicana.

I.

AMerica Septentrionalis, quibusdam *Mexicana* appellatur, à principe totius urbe *Mexico*. *Longitudo* ejus est inter fretum *Anian* & *Isthmum*, quo meridionalis ei annexitur, milliar. cl^o lo. *Latitudo* eadem quæ universæ. Dimidia ejus pars

America
septentrion-
alis ma-
gnitudo

REISKII.

Hæc Americæ divisio ab situ & Isthmo Panama, non ab linea æquinoctiali proficitur. ^a *Panama* enim *isthmus* ferè medius est, quo tota cohæret America, viamque mercibus convehendis commodissimam præbet. Hispani ardiam hujus perfosionem, & maris utriusque conjunctionem agitârunt animo, ut labori ad merces exportandas & sumtibus parceretur. Sed nullus eventus tanto respondit proposito vel operi. Nec eadem hic usque series aut ratio tenetur in regionibus Americæ utriusque singulis enumerandis, sive libros sive tabulas perlustramus Geographicas: Nos Cluverium fecuturi, quæ defunt, supplebimus. ^b *Canada* nec metallis, nec auro, sed feris, avibus piscibusque dives A. 1663. motu terræ gravissimo labefactata; nomen primo inventori debuit, suoque nunc ambitu (1) novam Franciam; (2) Angliam novam; (3) Belgium; (4) Daniam, (5) Sueciam novam; (6) Terram di Ladrator sive Corterealem continent. Indigenas hujus adhuc barbari & inculti; nationibus linguisque diversi; & Sagamis vel Senioribus subjecti, alii adhuc incerta fide vagi, alii per vicos & tuguria sparsi habitant. Galli Gubernatorem sive Proregem ac Episcopum ex A. 1604. in ^c *nova Francia*, sed Quebecum A. 1608. urbem veterem novamque cum castello rupibus imposito, multaque per colonias propugnacula, portusque in Accadie duos constituerunt. ^d *Novum Belgium* ex A. 1665. Anglis subditum no-

vo Eboraco & munimento Albaniæ clara: Sed ^e *Anglia nova* vicis pluribus urbibus que quatuor, inter quas Neuf Haure, Parlamentum publica sedes; Bulon & nova, quæ Academiam fovet, Cantabrigia præcunctis eminent. Regiones cæteræ obscuris ex initiosis per novas, quæ sequentur, colonias emergunt. Insulæ hec multæ; sed omnium maxima ^f *Terre Neuve* à Gallo A. 1505. reperta nomen adsumpsit, multisque quidem portibus, feris, sylvis & animantibus, sed paucis incolis referta. ^g *Virginia* ex A. 1584. Anglorum dominio subest, terra salubri aëre ac proventu frugum vario felix, sed incolis horumque idolis horrida: Urbs Zamestoum munitionibus firma. Heic insulæ ^h *Bermudes* Anglis iisdem subditæ, frumento, messe duplice, moris, serico, cedris singularibus, balænis, & multis piscium generibus famosæ, quarum descriptio topographica Londini & Amstelodami A. 1672. prodit. [* Acadia univerſa cum insula *Terre neuve*, cum tota ora usque ad Floridæ peninsulam quæ Hispanorum est, ab Anglis occupata. Inferiora terrarum obtinent Galli, qui Fluvii sancti Laurentii ripas ab ostio coloniis repleverunt; & in sinu Mexicano flumen aliud nomine *Mechassipi*, vulgo *Micissipi* ab ostio adversis aquis revecti infederunt, urbes, oppida, villas struxerunt, regionique *Ludovicianæ*, vulgo *la Louisiane* nomen indiderunt; manentibus tamen circum circa indigenis.]

B U.

^a *Panama Isthmus.* ^b *Canada.* ^c *Francia nova.* ^d *Novum Belgium.* ^e *Anglia nova.* ^f *Terre Neuve.* ^g *Virginia.* ^h *Bermudes.*

pars versus Occidentem æstivum sita, introrsus planè incognita etiam nunc jacet, nec quicquam, præter litora, in ea detectum. ^a Quin & totum Boreale universæ Americæ latus in quantum versus polum extendatur, prorsus latet. Altera verò pars in regiones dividitur complures, quarum nomina sunt, *Canada*, *Nova Francia*, *Virginia*, *Florida*, *Nova Hispania*, *Nova Granata*, *California*; & in Occidentalí latere ad fretum *Anian* duo regna, *Quivira* & *Anian*, unde freto cognomen.

CANADA.

II. *Canada* à fluvio cognomine dicta, & insula an pars continentis, parum adhuc constat. Quantum ejus cognitum est, dividitur in ^a *Eftotilandiam*, ^b *Corterealem*, & *Terram Laboratoris* & *insulas* adjacentes, ingentis magnitudinis, quarum præcipuae, *Golosme*, *Beauparis*, *Mont de Lions*, & *Terra nova*, eadem & ^c *Terra de Baccalaos* dicta, ob ingentem hujus-

BUNONIS.

^a Ingentes à navigantibus in Americæ partibus Septentrionalibus reperti sunt finis: ex reciprocatione & motu fluctuum collegerunt nautæ periti, mare illud esse pervium, per quod ad mare pacificum perveniri queat. America igitur à Groenlandia & cæteris terris Septentrionalibus fuerit secreta. *Vid. sup. Lib. I. c. 13.* [^d *Canada*, seu Nova Francia, pars est continentis non insulæ.]

^b ^e Fluvius iste à D. Laurentio quoque appellatur: *Fretumque 3. fratum* dicitur.

^f Hondius terram hanc, ut insulam, in Tabula sua generali depingit. [^g *sed errat.]

^g ^b *Eftotilandiam* a iisis in Americæ partibus nullam esse, certissimis constat argumentis; nec in vicino mari unquam existit insula *Frieslandia* b.

^e ^c *Corterealis*, à Caspare Cortereal, qui eam terram anno 1500. detexit, appellata, D. Laurentii fini adjacet.

^h ^d *Terra Laboratoris* inter duas istas interjetat c. Nullis partibus America Europæ propior est quam his; distat enim hic ab eadem ad 250. milliar. German. Incolæ

terrarum istarum & vestiuntur pellibus, & utuntur navigiis ex corio factis: sicuti Groenlandii. [ⁱ * *Terra de Labrador*, seu Laboratoris eadem multis videtur quæ Eftotilandia, ad novam Franciam non pertinet, à qua fretis seceruntur. Canadense aurum, nondum Europæ cognitum, in fodinis remansit; incolæ Castorum pelles aliasque merces libentius & utilius emunt, quam si, dum incerto admodum lucro student, montes scrutando, vera & certa damna patenterunt. Ceterum Canada & nova Francia quæ unam eandemque regionem significant, male à Cluverio distinguuntur. At nova Francia Cluverii in Anglorum ditione tota est.]

^j ^e *Terra de Baccalaos* à Sebastiano Caboto Veneto, auspiciis Henrici VII. Regis Angliæ, detecta est anno Chr. 1507. vulgo *Terra neuf* dicta.

HEKELI.

^a *S. Eftotilant.*

^b *Maginus* loc. cit. fol. 282. fac. b. dicit, quod Eftotilandia prima omnium hujus Novi Orbis detecta fuerit Anno M. CCC. XC.

ⁱ *Canada* seu fluv. D. Laurentii. b Eftotilandia. c Corterealis. d Terra Laboratoris. e Terra de Baccalaos.

jusmodi piscium in ejus pelago multitudinem, qui etiam naves transeuntes retardent. Solum Canadæ quantumvis acerrimis frigoribus obnoxium, eximiè tamen fertile, aurique metallis dives. Incolæ satis ingeniosi & artium mechanicarum peritissimi, pellibus amicti degunt: cæterum Galliarum regis imperio subjecti.

NOVA FRANCIA.

III. *Nova Francia* à Gallis, Regis Francisci I. auspiciis determinata, præter raras segetes & legumina quædam, omnium rerum inops, à feris ac quibusdam in locis anthropophagis, in universum idololatricis gentibus incolitur. Pars tamen ejus, quæ ad mare accedit, *Norumbega* ab urbe cognomine dicta, cœlo potitur salubri soloque fœcundo.

VIRGINIA.

IV. Novæ Franciæ jungitur **Virginia*; quæ à vico maritimmo ejusdem vocabuli; vel, ut alii à Rege Viguina; vel à Regina Angliae Elisabetta, cujus auspiciis detecta, nomen acceptum,

XC. ab Antonio Zeno, Patricio Veneto, sub Zichmi Regis auspiciis.

e Et propterea non eadem est, ut nonnulli autumant, cum Cortrealei.

d Proceri quippe & optimè dispositi.

glus detexit anno Chr. 1585. Ea verò Franciæ non jungitur; sed inter Virginiam Franciamque interjacent Anglia Nova, ac deinde Belgium Novum; quod Virginiae limites contingit. Flumina in ea sunt, *Occam*, *Cipo*, *Monopana*. Dividitur in regiones, *Secotam*, *Wemapeeock*, & *Chamanooch*. Incolæ incedunt nudi; verendis tamen conctetis; Reguli vestiuntur palliis. Subditæ intergo notas quasdam habent inuertas, quæ indicant Principem, ad cuius pertinent dominium. Multos credunt esse deos; at unum ex illis præcipuum, qui mundum considerit. Magiæ quoque dediti sunt; carnis tamen humanis minimè vescuntur.

HEKELI.

e Mare Regionem abluens adeò arenâ est repletum, ut periculosisimam circa hæc loca reddat navigationem, præfertim quod parum profundum sit.

B U-

Qqqq

a Nova Francia. b Norumbega. c Virginia.

Nova
Francia

Virginia

pit, antè à *Apalchem* vocitata. Terra sterilis atque maligne culta: litus importuosum. Opidum est *Medano*.

BUNONIS.

a Apalche aliis est à Virginia distincta regio, in qua *Alvarus Nunnius* post 15. dierum iter unicam saltē invenit domum. Incolae ejus perhibentur statura proceræ. Utuntur arcubus & sagittis: amant solitudines, nonnullos habent conventus, & quisque suo vivit more. Difficilis in Virginiam accessus est; portus enim exiguis insulis sunt repleti, ac ostia arenâ ferè obstru-

ta. [*Fallitur Cluverius cum sterilem terram atque maligne cultam Virginie afferit; nam, ut ait Editor Londinensis, solum Virginianum Anglicum facunditate exæquat. Optimæ notæ Tabaco, diversi generis Leguminibus, silvis, frugiferis arboribus, pecoribus, avibus, piscibus, inter quos halesces eximiae magnitudinis, abundat. Incolas 70000. numerat, quorum 10000. militia adscripti sunt; in L. Parocias dispergitur.]

a Apalche.

C A P. XIII.

Florida, Nova Granata, California, Nova Hispania.

I.

Florida.

*F*lorida inter Virginiam, & Novam Hispaniam porrecta, nomen habet à *Dominica Palmarum*, quæ Hispanis *Pasqua de Flores* dicitur. Hoc quippe die à Portugallis detecta. Solo gaudet amœno ac feraci. At incolæ sunt barbari, sordidi, supraque humanum modum feri; vermis, serpentibus, alioque venenatorum animalium atque insectorum genere ve-

scen-

BUNONIS.

a Detecta est Florida à Joan. Pontio anno Chr. 1521. Excurrit illa in modum Peninsulæ respiciteque Cubam & Jucatan; omnis generis fructibus ac in primis *Maitz* abundans. Regiones ibi sunt, *Joquazia, Avanares, & Albardania*. Fluvii præcipui sunt; *Garonne, Fl. S. Crucis, Charente, Loire, Atra, Seine*. Opida; *Anategua, Houstaqua, Utina, Potano, Saturia, Sarrope* Galli ibidem condiderunt castellum *Charlesor* anno 1561. ac postea 1564. *Carolinam b.* Incolæ incedunt nudi, præter senes & feminas, quæ pellibus cervinis vestiuntur, nares auresque habentes pertoratas c. Plurimi ibi reperiuntur androgyni, quos habent pro mancipiis, iisque utuntur

veluti jumentis. Qui in Panuca sunt, capitos devorant hostes. Est ibi animal vulpi perfimile sub ventre habens loculum, qui & aperitur & clauditur. In eum tœtus suos nuper editos condit, ut venatores aliaque pericula effugiat.

HEKELII.

a Legionensi.

b CAROLI IX. nomine nuncupatum;

c Quod ad mores attinet, fudi & flagitiis sunt. Liberos suos neque ullâ domesticâ disciplinâ erudiunt, nec coërscent; atamen sua cuique Uxor & severa illic Matrona sunt. Bella adversus finitimas Gentes, sed sermone diffonas, gerunt. Arcus & Sagittæ autem sunt Tela illis præcipua.

B.U.

a Florida.

scentes. Quare ^b Hispani pariter atque Galli regionem hanc occupare sæpè numero nequicquam tentarunt, tandem Hispanis cessit.^a

NOVA GRANATA.

II. ^y Caput hujus provinciæ est *Granata* opidum, unde ei ^{Nova Gra-}
nomen. Incolæ & corpore, & animo reliquis Americanis can-
didiores justioresque.

CALIFORNIA.

III. ^z *California*, quæ inter sinum cognominem (quem Hispa- ^{California}
ni *Mar Varmajo*, id est, Mare Rubrum vocant) & Mare Pacifi-
cum ceu peninsula excurrens, solo est arido, sterili atque deserto.

NOVA HISPANIA.

IV. Novissima Septentrionalis Americæ & Meridionali con- ^{Nova His-}
termina est ^e *Nova Hispania*, omnium amplissima longeque
cul-

BUNONIS

^b Hispani ductu *Ferdinandi Sotti*, Galli
verò sub *Johanne Ribaldo*, & *Laudoniro*
tempore *Caroli IX.* terram hanc tentarunt d.
^y *Nova Granata* & *Florida* adjacet ver-
sus Occasum, extenditurque usque ad mare
Vermejo.

^d Californiam insulam esse docent recentiores. [^{*} Recte *Cluverius* Californiam
esse peninsula definierat. Pars est enim
continents, unde siccis pedibus, nulla aqua
interfluente, adiri potest. Peninsula, ut
res est, statuerant geographi. A veritate non
satis demonstrata recesserunt posteriores &
insulam ^e nefcio quibus Mappis fallacibus
leviusculè afferuerunt. Sed demum pen-
insula esse non insulam demonstrat mappa
quam edidit *Eusebius Franciscus Kino* so-
cietas Jesu. Is enim ab anno 1698. ad annum
1701. è novo Mexico in Californiam
transmigravit, dubiumque removendo, fa-
cet Geographiæ attulit. Male ergo à Bu-
none & *Reiskio* qui ipsi errant, *Cluverius*
erroris arguitur.]

^e ^a *Nova Hispania* maximam partem
Isthmi occupat, qui est inter Mare Pacificum
& sinum Mexicanum. *Ferdinandus Cortesius* Hispanus has terras ingressus est
an. Chr. 1518. easque subegit f. Quatuor
milliaribus à *Nova Hispania* fluitant multæ
radices, arundines & folia ficalneis similia
quæ comeduntur, suntque sapore brassicæ,

HEKELI.

^d Vid. *Brevis Historia de Gallorum Expedi-
tione in FLORIDAM, &c. Benzoniana Nova
Novi Orbis Historia* adjecta p. 429. seqq.

^e Cujus Oppidum ejusd. nominis *Fran-
ciscus Fernandes* condidisse dicitur.

^f Maximā tamen suorum & Incolarum
itrage, cui remunerationis causa dono con-
cessa fuit *TECOANTEPEC*, Regio ipsius
Nova Hispania, à *Carolo V. Imp.* Incolæ
hujus Regionis proceri sunt, corporibus
valentes, longævi ac ingenio pollentes.

REISKI.

ⁱ ^b *Floridam* cum Galli post A. 1502. de-
Qqqq 2 ferre.

^a *Nova Hispania.* ^b *Florida.*

cultissima. Cœlum habet, quamvis sub torrida Zona, clemens ac temperatum; solum auri, argenti, æris atque ferri metallis scatens, omnique animalium genere abundans, mare utrumque piscibus & ostreis margaritiferis refertum. Regiones, in quas dividitur, præcipuae sunt istæ: *Nova Galicia, Mechoacan, Mexicana, Yucatan, Guatimala & Nicaragua.*

Nova Galicia.

V. In ^a *Nova Galicia*, coloniæ ab Hispanis deductæ, sunt ^b *Compostella, S. Spiritus, Conceptio, S. Michaël, h Guadalajara, i Culiacan.*

Mechoacan.

VI. In ^a *Mechoacan* caput regionis est opidum *Mechoacan*. Coloniæ Hispanorum *Pascuar & Valladolid*, egregia emporia; hoc etiam Episcopatu insignie.

VII. Me-

sererent ultro, Hispani duobus castris, uno S. Augustini, & S. Matthæi altero sibi afferrerunt; sed mediterraneam nec quidem cognitam fetis incolis relinquunt. • *Granada* novæ Mexicanæ A. 1583. repertæ ac Hispaniæ subditæ annumeratur: itemque ^b *California*, magna fatis insula, quam observationes recentissimæ demonstrant, ad gradum XXIII, latitudinis borealis sita, 500. milliarium longa: Itemque *Cibola* munitis urbibus clara. ^c *Nova Hispania* tamen omnibus antecellit, five duodecim provincias quas complectitur, five Proregein hujusque sedem, magnificentia, cultu templorum, cœnobiorum a hominum frequentia insignem videoe. Tribunalia hic quinque regia, quas Audientias regales nominant, ad jus dicendum Hispanis indigenis, advenisque. Nam ^d quinque heic incolarum genera, *Europæ* nempe quotquot incident, *Criolli* ex Hispanis parentibus in America prognati, *Mestici* ex Hispanis & Americanis parentibus orti. *Nigri* denique five Negros & barbari adhuc incultique homines. In toto autem orbe novo quinque ^e Archiepiscopatus eminent, *Mexicanus, Dominico Politanus, Limensis, Platensis, & Granadensis*, quem *S. Fidei* ab urbe vocant. His autem Episcopatus bene multi & amplissimi subsunt: Ut de Academiis, Scho-

lis, monasteriis, Abatiis & collegiis Jesuiticis non dicam. Omnes autem provinciae heic enarratae regno Hispan. sublunt.

BUNONIIS.

^f *Nova Galicia*, antea *Xalisco* dicta, Novæ Granatae adjacet; 800 in ea Hispani, quum primùm appellerent, exusserunt pagos. ^g Nunus *Gusmannus terra* hujus inventor ^g *Compostellam* ibi condidit.

^h ^b *Guadalajara* regionis caput est; in cuius vicinia mare *Chapaticum*, & lacus aquas habens calidas.

ⁱ ^j *Culiacan* regionis cognominis caput est; quæ inter *Sebastiani*, & *Piaflam* fluvios sita anno C. 1530. inventa fuit.

^k ^h *Mechoacan*, Galiciæ versus Meridiem contermina regio, totius Hispaniæ Novæ fertilissima ac felicissima regio est. Ter enim in anno illa fert *Manz*, illud, etiam auro, argento, margaritis, melle, cerâ, sale, &c. dives. Ab hac provincia radices *Mechoacane* nomen habent. Ejusdem regionis Principem gravissimis, ut ei extorquent aurum, Hispani subjicerunt tormentis. Hic quoque est copia *Annilex*, ad tingendum aptissimum. Fruet quodam arborum instar amygdalarum, *Cacaos* dicto, utuntur incolæ pro nūnimis.

B U-

^a *Granada*. ^b *California*. ^c *Nova Hispania*. ^d Quinque incolarum genera. ^e *Archiepiscopatus*. ^f *Nova Galicia*. ^g *Compostella*. ^h *Guadalajara*. ⁱ *Culiacan*. ^k *Mechoacan*.

VII. ^a Mexicanæ regionis caput est ^b Mexico, omnium Americanarum princeps; olim in medio lacus ingentis Venetiarum instar palis superstructa: postea ab Hispanis ad ripam ejusdem lacus translata satis culte nunc habitatur, ambitu sesquimilliar. German. *Sedes est Pro-regis*, quem Rex Hispaniarum mittit; item & *Archiepiscopi*. Imprimuntur hic libri, cuditurque moneta. Secunda ab hac est ^c Tescuro, amplitudine Mexicanum exæquans; dein tertia ^d Angelorum civitas, lanificio maximè nobilis. Cæterum ^e mons est in Mexicana regione, ignibus perpetuis insignis.

VIII. ^f Jucatan Chersonesus agro feracissimo incolas fert ^g Jucatanus omnium bellicosissimos. ^h

IX. ⁱ Guatimalæ caput est Guatimala, juridico conventu ^j Guatimala per-

BUNONI S.

^a Mechoacanæ Ortum versus adjacet Mexicanæ regio, totius Americæ nobilissima. ^b Mexico, 70000 ædium urbs, antea Themistitan dicta, à Ferdinando Cortesio anno 1521. capta ac deleta est, victo etiam & occiso Mexicanorum Rege nono Molezuma seu Molencuma, qui annus à jactis urbis fundamentis erat 140. Victor est Rex iste à DCCC. Hispanis, licet 35000 habet militum; eique subfessent mille Reguli. Anno 1573. Jesuitæ ibidem condiderunt collegium.

^c Angelorum Civitas antea Vacipalam ^g dicta est. Ad sinum Mexicanum L. ac plura numerantur opida.

^d Mons iste ^e Popocampeche appellatur. Cæterum regio hæc auri argenteaque dittima ad mare quæstuosam habet ostrearum pescationem. Ibi quoque est ^f Guastecan regiuncula, in qua Panuco urbs, & civitas D. Jacobi à Vallibus. In ea regione est mons, in quo duo fontes, quorum alter picem habet nigram, alter rubram.

^g Yucatan seu Yucatan peninsula inter sinum Mexicanum & Jucatanum Ortum versus se extendens, à Francisco Hernandez anno 1517. detecta est. Urbes in ea sunt, Campechio, Tavasci, Patanchan, quæ magnitudine suâ Cairum in Ægypto exæ-

Mexicana
regio &
Mexico
urbs.

Tescuro
urbs.

quare dicitur, hodie ^g Victoria appellata; quod Hispani ibi exigua manu XL. millia Jucatanorum acie superarint. In hac quoque provincia Hispani omni crudelitate lacerarunt foedeque interemerunt incolas. Inter Jucatanos & olim circumcisio erat in usu; venerabantur crucem ^h, abstinebantque carnibus humanis.

ⁱ Guatimala inde versus Meridiem jacens Hispanorum quoque sensit crudelitatem. Haud longè ab ejus urbe ^m mons est, qui ignem ⁿ & lapides evomit.

HEKELLI.

^g Id est, Terra Serpentum.

^h Incolis.

ⁱ Incolæ hujus Tractus olim erant Idololatræ & Hominivoræ, pluresque ducebant Uxores, quæ tamen vitia amiserunt paulatim post sacerdotium Baptisma receptum. Utuntur in bello sagittis & fundis, quibus jacint lapides.

^k Animosos quoque ac bellicosos Populos.

^l Etiam ante Christianorum adventum.

^m Quam agro fertili & ameno, aëre que salubri gaudere tradunt recentiores Geographi.

ⁿ Fumum.

REISKII.

^o Jucatan tribus Hispanicis nunc urbis.

^{Qqqq. 3} bus

^a Mexicanæ regio. ^b Mexico urbs. ^c Angelorum Civitas. ^d Popocampeche.

^e Guastecan. ^f Yucatan seu Yucatan. ^g Victoria urbs. ^h Guatimala.

ⁱ Jucatan.

Nicaragua. perpetuique præsidis præsentia celebris. In Nicaragua opida sunt Granata & Leon.

bus floret, nempe Merida, Valledolid & Campechio. Duo hec incolis gentilibus portenta tribuant (1) Baptismum, quem duodecimo ætatis anno conferant, neque nisi tinctos ad conjugium admittant (2) fabreras & struturas faxas, Europæis elegancia pares, ubi nullus ferri, argenti & cupri usus obtinet: ^a Guatimala urbs diluvio nocturno, & axis de rupe vicina grandibus A. 1541. eversa obrutaque, novam in valle, quam duo montes ignivomi circumdant, urbem s. Jago peperit. Addo duas regiones amplius, ^b Kostaricam & Veraguam, Carthagine, Concepcione & S. fidei urbibus insignes: ^c Antillas porro insulas quatuor distinctas classibus: Lucayes nempe, di Berlovento; Caribes & di Sotovento, quæ infra commodius explicabuntur.

BUNONI S.

^d Ulterius Meridiem versus est ^d Nicaragua.

^e Tribus milliaribus à ^e Granata quoque mons est ignivomus: Granata. Nicaragua

^a Guatimala. ^b Kostarica, Veragua. ^c Antillæ inf. ^d Nicaragua. ^e Granata. ^f Tolmum regnum. ^g Quivira seu Nova. ^h Anian.

C A P. XIV.

America Meridionalis sive Peruviana.

I.

Americæ
Meridiona-
lis seu Pe-
ruviana
figura &
magnitudo.

Americæ Septentrionali xx. circiter milliarium German. Isthmo annexitur America Meridionalis, quibusdam Peruviana dicta, à Provincia Peru, omnium præstantissima. Ipsa ingens peninsula, Africâque paullo minor, forma triquetra in tria panditur amplissima latera. Cuneorum unus Septentrionalem spectat Americam, alter Africam, tertius Magellaniam. Longitudo ejus patet Septentrionem inter, & Meridiem, milliar. Germ. cl. Latitudo summa inter Occasum Ortumque I° ccc. Regiones quibus distinguitur sunt hæ: Castella aurea, Bogota, Peruvia, Chili, Chica, Brasilia, Caribana, Guiana Biquiri, omnes Oceano perfusæ. Intus vero in Mediterra-neis,

& Leon urbes ad lacum positæ sunt, qui vulgo Hispanis Lago de Nicaragua vocatur. Cartago & Segovia ejusdem provinciæ urbes sunt. Cæterum supra Californiam versus Septentrionem ad mare Pacificum est Tolmum regnum. Ibi reperitur animal, quod sublatos in tergum catulos cauda teget, atque ita effugit venatorum infidias. Deinde & Quivira quoque ibidem est, a Francisco Draco Anglo Nova Albion dicta. Ulterius ob intensum frigus progreedi non potuit Dracus, licet 42 gradum Latitudinis non superarit. Ad eadem loca postea pervenit quoque Thomas Candisch, Draci popularis, quem frigus etiam recedere coegerit, etiam si latitudinem Draci nondum attigisset. Incolæ ejus Tartarorum more sub-tentoriis agunt, pecuaria & nationi operam dantes. Inde porrò versus Occasum solis æstivum ponitur ^h Anian regnum, quod nonnulli Tartaræ continentur esse. Alii verò fretum aliquod inter Americanam & Asiam hic esse docent, 60 milliarium.

neis, *Amazonum regio;* *Paguan, Picora, Moxos, Uram,*
Charchas. - *Fluviorum duo nobilissimi, Maragnon,* qui & *O-*
relliana, & Amazonicus: & alter *Argenteus,* vulgo *Hispanis*
*Rio de Plata.*¹

C A.

R E I S K I I.

^a Nunc proprius ad ^a *Isthmum*, quo utraque America cohæret, acceditur, firmum illud terræ continentis vinculum: De quo perfodiendo actum sæpius fuit, deque fossa inter Nombre des Dios & Panamam ducenda, ut in mare Pacificum excurri facilius posset, tutusque ac liber Hispanis ad orientalem Indianitatem & reditus pateret: Sic Petr. Vallius & anonymus auctor descripsit. Orbis Leodii 1643. editæ observant. Termini vero ^b Americæ meridionalis per observata recentissima paulo nunc arctius constringi, partesque hujus aut regiones accuratius enumerari solent: *Castilia* nempe *aurea, Peru, Guajana, Chili, Magellanica* sive *Chica Tucuman, Plata & Brasilia.* Quibus omnibus Prorex ab rege Hispanico huc missus præficitur; quinque subsunt ad jus dicendum tribunalia, *Limen/e, Platense, Imperiale, Quitense, Pogotanum;* Itidemque Archiepiscopatus cum suis Episcopatibus, quos Aub. Miræus Lib. IV. c. 4. de statu Relig. Christi numerat: ^c *Terram ad firmam urbes referuntur* (1) *Panama* 300. ligneis ædibus, 600. civibus; numeroso præsidio, & mancipiis Guineensisbus instruta (2) *Nombre de Dios* ob nocentissimum aërem deferta civibus ad urbem ^d *Porto Belo* aliam digressis. Huc è Panama aurum argentumque Peruvianum terrestri ad sedem millaria itinere deportatur magnis ab ovibus, quas *Vicunas* nominant, instar jumentorum bajulantibus. Urbem hanc Angli A. 1668. cum ceperant, Hispani magno redemerunt pretio. ^e *Carthagena balsami, gummi & resinæ ferax*, urbem cognominem eamque munitissimam habet; quam cum Franc. Dracus expugnasset A. 1585. Hispani poitea castello duplice & multis munitionibus firmarunt; ^f *s. Martha auro, geramis, marmore; Hacha unionibus flu-*

viatibus dives.

^g *Venetuarian* urbe *Corono*, & Velerianis aut Germanicis coloniis; ^h *Nova Andalusia* margaritis copiosissimis & primo Americi Vespucci appulsu A. 1597. claret. ⁱ *Peruvia* quondam Ingis regibus domesticis, nunc regi Hispanico subjecta, urbem omnium munitissimam Ariccam, & partes quatuor comprehendit, *Quito, los Reyes, Chacas & la Sierra*, omnes fundeare aureo argenteoque ac immensis divitiis beatas ^k *Guajana* coloniis Anglicis, Gallicis Belgicisque frequens; castella & munitiones continet, quibus Galli Cajanam, Angli Surignamiam, Belgæ aut Batavi Esquibium & Berbicium contra barbaros tuentur. His enim adhuc rex quispiam è prisca Ingaram familia præesse, - ac Manoam urbem pro sede regia tenere dicitur. ^l *Chili* æstate ferme perpetua, - pratis & arboribus semper virentibus, magno frumenti & fructuum proventu auroque optimo commendatur. Pars Regi Hispanico, pars adhuc indigenis subest, & quibus ^m *Auranques* pugnacissimi A. 1641. lese dediderunt. Urbes Hispanorum præcipue tres sunt *S. Jago, la Concepcion & Imperialis.* Ad Magellanicas paulo inferius transbitur; ⁿ *Tucumannia* urbem *S. Jago del Ester*, & plura Hispanis oppida, multosque pagos Caciquis sive Dominis suis subjectos continet. Terram vero *Esterus* fluxus eluvione per annum stata fertilem reddit. ^o *Plata* regio frugum, pecoris argenteique ditissima urbem *Assumption & opida* nonnulla continet. ^p *Brasilia* ex A. 1501. cognita Portugallis per maritimam oram subest, mediterranea barbaris relata, quorum lingue tres defunct literæ f, l, r. quia carent fides, lege, rege: Illa nempe Portugalica in Capitanias XIV. aut Dynastias dividitur, quæ sunt *Paria, Maragnaga, Sierra, Rio Grande, Paragba, Tamariha, Farnambuco,*

Sezg.

^a Isthmus: ^b Americæ meridi. partes. ^c Terra firma. ^d Porto Belo. ^e Carthagena.

^f *S. Martha.* ^g Venetuaria. ^h Nova Andalusia. ⁱ Peruvia. ^k Guajana. ^l Chili.

^m Auranques. ⁿ Tucumannia. ^o Plata. ^p Brasilia, hujus Dynastie 14.

CASTELLA AUREA.

Castella
Aurea,

II. ^a *Castella Aurea*, vulgo Hispanis *Castilla del oro*, aspera atque inculta regio cœloque gravi, auri metallis abundat, unde & nomen. Opida insigniora in ipso Isthmo habet duo, diversis litoribus apposita, quorum unum vulgo ^b *Nombre de Dios*, id est, *Nomen Dei*, mare spectat vulgo dictum *del Nort*, alterum *Panama*, mare Pacificum.

P E-

Segerippe, Baja omnium Sanctorum; terra Insularum, (terra S. Spiritus; Porto Securi, Rio de Jennen & Vincentiana; omnes tutores, ex quo Galli & Belgæ suis coloniis excellerunt. Urbes vero tres in iis præstant nempe S. Salvator, Proregis Archiepiscopi & Tribunalis regii sedes; Olinda & Fernambuco.

BUNONI S.

^a ^a *Castilia Aurea* habet à Septentrione Nicaraguam, à Meridie regionem Peru; ab Occasu mare Pacificum; ab Ortu Pariam regionem. Incipit autem à Panama ad mare Pacificum, desinque in Antiochia ad flu- men qui ^b *Rio Grande* vulgo dicitur. Ad eam quoque referuntur, *Darien, Carthagena, Pamplona, Veneçuela seu Veneçuela; item c Popayana regio, in qua Antiochia, Timana, Pastro: ac porro d Andalusia Nova, in qua Carthago, Tocayma, &c.*

^b Hæ duæ urbes in Isthmi angustiis positæ ad XX. milliaris Germ. inter se distant; in urbe ^e *Nombre de Dios* merces exponuntur, quæ ex Hispania apportantur; sicuti in altera, videlicet *Panama*, quæ ex Peru afferuntur. Eo loco, quo *Nombre de Dios* sita est, *Ludacus Nequeja* anno 1512. Fortalitium extruxerat: *Petrus Arius Vicarius Dariensis* deinde condidit urbem. Idem *Petrus f Panamam* urbem quoque condidit anno 1515. A *Castilia Aurea* versus Oratum jacet ^g *Guiana regnum*, auri argenteique copia, gemmis & aromatibus dives, multarumque frugum ferax, quod *Gualter*

Ralegh Anglus anno 1595. lustravit. Eo cum multis milibus profugit *Guainacapa* frater Attabalibæ à Pizarro interfecti. Est ibi animal, *Hauie*, quod vocant, id nunquam visum est edere aut bibere; unde aëris haultu creditur vivere ^a. Caput regni ^b *Manoa* seu *El Dorado* ad lacum ⁱ *Parime*, qui sub Äquatore est, jacet. Regiones ibi sunt; *Anabas, Amapaja, Emeria & Orenoque*, à fluvio *Orenoque*, qui ex lacu modo dicto ortus Caribanan à Paria distinguit, appellata. ^k *Caribana* Guianæ versus Septentrionem adiacet inter Orenoque & Maragnonem fluvios, quorum hunc nonnulli eundem cum Oregliano faciunt; at alii diversum esse ajunt. Inter Maragnonem & Oreglianum ponuntur ^l *Amazones* Caribanae, incolæ ^m *Antillæ* sunt, sicut & illi, qui in ⁿ *Antillæ* (insulæ sunt, quæ & *Camercana* vocantur) habitant, *Canibales* appellantur, id est, fortis. In Caribana sunt, *Cumana, Maracapana, Paria & Caribes*: item regiones *Biguri* seu *Wikiri*. ^a *Paria* *Castiliæ* ponitur ad Ortum inter fluvium *Rio grande* & *Orenoque*, in qua præter civitatem cognominem est ^o *Benezvola*; Welseris, patriciis Augustanis, à Carolo V. olim oppignorata.

HEKELII.

^a *Joannes Lerius* Cap. X. *Histor. Navigationis sua in Brasiliam p. 124. Edition. 2de*, hoc Animal *Barbaris* HAY vocari scribit, dicitque porro, magnitudine Canis esse, facie Cercopitheci, ventre pendulo instar Scrofæ parturientis, pilo leuopeato valde dilu-

^a *Castilia Aurea.* ^b *Rio Grande.* ^c *Popayana regio.* ^d *Andalusia Nova.* ^e *Nombre de Dios.* ^f *Panama.* ^g *Guiana regnum.* ^h *Manoa.* ⁱ *Parime lacus.*

^k *Caribana.* ^l *Amazones Americanæ.* ^m *Antillæ, Camercanae, Canibales.* ⁿ *Paria.* ^o *Benezvola.*

P E R U V I A.

III. ^y Peruvia regio, vulgo Peru, omnium novi Orbis auri argentique metallis nobilissima, nomen accepit à flumine *Peru* medium secante. Clauditur ab *Oriente* montium perpetuis iugis; à *Meridie* *Chili* regione, ab *Occidente* mari Pacifico; à *Septentrione* *Bogota* regione. Occupat longitudine inter Septentrionem & Austrum milliar. ccclx. Latitudine inter Occidentem & Orientem clxx. ^z Dividitur in *Maritimam* & *Montanam*. *Maritima* opida clara sunt ^e *Lima*, sedes Proregis & Archiepiscopi, cui subsunt Episcopi xv; & *Camana*. ^f *Montanae* insignia opida sunt, ^g *Cusco*, totius Provinciæ princeps, & ^h *Quito*. ⁱ *Potosi* auri metallis opulentissimum.

Peruvianæ
regionis
fines.Magnitudo
& divisio.
Peruvia
Maritima &
Montana.

C H I-

diluto, longissimâ caudâ, pedibus in modum Ursi villoso, prolixis unguibus. Ut autem, dum in sylvis agit, valde sit ferum; nihil minus tamen captum cicuratur facililime. Nudi *Touoninambaultii* non libenter cum illo collidunt, propterea quod tum longos, tum acutos ungues habeant.

BUNONIS.
^y Franciscus Pizarrius seu Pizardus ^a Peruvianam regionem CL. peditibus paucisque equitibus occupavit, ac multa millia incolarum occidit, ipsumque regem *Attabalibam*, licet XXV. millibus suorum cingetur, cepit, & incredibili pondere auri, ad XV. millions, extorto, contra datam fidem interfecit. Obtulerat Attabaliba Pizardo lytri loco tantam auriargentique vim, quantum conclave caperet, in quo servabatur, ad lineam usque, quam ipse rubricâ per totum conclavis ambitum duxerat, ut brevi repleretur b.

^z Aliis dividitur ^b Peruviana regio in *Planisim* seu *Maritimam*, *Sierras* & *Andes*. ^c *Planities* ea pars est, quæ ad mare Pacificum jacet in longitudinem porrecta; In ea sunt *Portovejo*, *Thomabamba*, *S. Miguel*, *Trugillo*, *Arequipa*, *Tumbes*, à Pizardo primùm occupata &

^e *Lima*, quæ à valle qua sita, nomen

habens, *Regis* etiam vocatur *civitas*, Jesuitarum ibidem est collegium; Solis Hispanis illuc licet mercaturam facere.

^d *Montano* Peruvia, ^d *Sierras* dicta, valles habitatas & urbes habet; agros tam felices, qui centuplum solent reddere fructum.

^e *Cusco* Peruvianorum Regum, qui *Inge* vocabantur, sedes, ex lapide quadrato condita, à Pizardo occupata est, qui incredibilis ibi nauctus auri argentique thesauros. Quinta pars, quæ Hispaniarum Regi cessit, summam fecit 40000 florenorum Castilianorum. Aedes in hac urbe fuisse scribunt, quarum area, parietes, ac tecta undique aureis laminis fuerint inducta.

^f ^g *Quito* ferè sub Äquatore jacet. Ibi sub Hispanorum adventum plus auri, quam terræ eruebatur.

^h *Aurifodinae*, quæ ⁱ *Potosi* sunt, repertræ fuerunt anno 1547. In hac Peruviae parte Argyropolis seu *Villa de la plata* anno 1548. condita est. In regione ^b *Charcas* seu *Chiargas* sunt civitates *Porto* & *Carabay*, auri argentique proventu nobiles. In eadem Montana Peruvia est ^j *Collao* regio omnium in America cultissima; in qua *Titicara* lacus, ex quo *Aulaga* lacus profluit: *Marocayo* lacus, ex quo fluvius, qui *Rio des Ama* vocatur, oritur. Tertia Peruviae pars *Transmontana* est, ^k *Andesque* vocatur, ubi mon-

^a Peruvia. ^b Ejus divisio in tres partes. ^c Peruviae maritimæ planities. ^d Sierras.

^e *Cusco*. ^f *Quito*. ^g *Potosi*. ^h *Charcas* regio. ⁱ *Collao* regio. ^k Peruvia Transmontana seu Andes.

C H I L I .

Chili regio. IV. Sequitur regio *x Chili*, amplitudine Peruviam fere exæquans. Caput est opidum *S. Jacobi*.

C H I C A .

Chica. V. Chili regioni continuatur *x Chica*, regio, freto Magellanicus

tes altissimi & perpetuae ferè pluviae. Cæterum aëris Peruvianus satis temperatus est, licet intra Zonam sit Torridam: quum Brasilia in eadem jacens Zona longè majorē rem experiat *æstum*. Quo magis verò sol a puncto verticali recedit, eo clarius ibi cœlum est, at vertici quo proprior existit, eo copiosiores decidunt pluviae ac sentiuntur tempestates. Peruviani nigri non sunt, licet idem habeant Clima cum Æthiopibus in Africa. Conficiunt, sicut & Brasiliiani, ex radicibus à feminis masticatis ^a potum, quo sese genialiter reficiunt, & *Panem ex Maiz*, qui cibus vulgaris est per Americam. *Oves* ibi sunt onera portantes, quibus incolæ utuntur loco mulorum *c*. In Peru & Brasilia vermiculus est *b* *Tau* sive *Nigua d*, pulicis magnitudine, in pulvere vivens, qui pedibus manibusque nocet; si sese sub unguibus occultavit; pruriginem tunc concitat, ac nisi contestim extrahatur, sine magno dolore educi non potest. Habent incolæ oleum, ex fructu quadam, *Cauros* dicto, factum, quo locum infectum curant *e*. Nascitur quoque ibidem herba, *c Cocam*, quam ore tenentes, sine cibo ac potu integrum diem iter possunt confidere *f*. In Peruvianis montibus invenitur magna *Smaragdorum* copia. *d* Colebant Peruviani præcipue Deum, qui illis *Viracocha*, id est, Creator mundi, ac secundo loco *Solem*. Ad Thomæbambam è regione litoris Peruviani est insula *Puna*, in qua nascitur herba *Sarsa parilla*, cuius succus expressus, si misceatur aqua calida, mederi dicitur morbo Gallico laborantibus.

H E K E L I I .

b Quo suppicio *a*. *Gonzallus* in primis *Pizarrus* sit affectus, vid. apud Hieronym. *Benzonem*; Lib. III. *Nova Novi Orbis Historia* cap. XV. pag. 367. Edition. *Latina Calve-*

toniana. Cæteroquin *Pizarrus* fuit Vir vegeto corpore, ac valetudine prospera atque magni animi; avarior tamen, quam liberalior, Litterarum imperitus & facili in omnes credulitate.

c Id enim genus Pecoris *Afini* amplitudine, sed specie propè *Caraëls* est.
d Sive Nigua.

e Benzo Lib. I. Nova Novi Orb. Hist. cap. XXVIII. pag. 127. dicit, id mali *tingribus* etiam *calidis* feliciter curari posse.

f Atque hoc quidem Herbæ genus, velut *Panchrestum* quoddam *Pharmacum*, earum rerum, quibus Mercaturam exercent, præcipuum est.

B U N O N I S.

g Chili g intra 20 & 41 gradum Latitudinis Meridionalis jacens Peruvianam regionem versus Meridiem attingit, & mare Pacificum versus Occidum. Longitudo ejus habetur CCCCXV. milliar. Germ. Latitudo CXX. Nomen habet à frigore, quod interdum ibi *h* tam acerbum est, ut homines & jumenta gelu rigeant & enecentur. Maritima tamen loca temperatiora sunt. Habet & hæc regio aurum, vinum, mel, struthiones, lignum Brasiliandum, &c i. Urbes in ea præter opidum *s. Jacobi* sunt, *Tambopala*, *Arapas*, *Baldivia*. Incolas habet robustos & proceros *l*.

A Chica, Patagonum seu gigantum terra. Chili versus Meridiem adjacet; ab *Ortu* habet Brasiliam & mare; à Meridie Fretum Magellanicum; ab *Occidu* Mare Pacificum. Longitudo ejus ad C. ferè sese extendit millaria,

H E K E L I I .

g Seu Chili.

h Circa partem Montanam in primis.

i Hu-

a Peruvianorum potus ac panis. *Oves* onera portantes. *b* *Tau* vermiculus. *c* *Cocam*: herba. *d* Peruvianorum Religio. *e* *Puna* ins. *f* *Sarsa parilla* herba. *g* *Chili.*

nico affixa. In hac ^a *Patagonum* gens est stupendæ proceri- ^{Patagones.}
tatis, nomen & summum decem pedum mensuram implens.
Ex his quidam, Magellane (is primus in has oras delatus) in-
spectante, sesquicubitales sagittas circa nauseam per guttur ad
stomachi fundum egere; hoc scilicet argumento corporis ro-
bur ostentantes.

B R A S I L I A.

VI. ^a *Brasilia* vasta regio, ut quæ quartam Meridionalis A- ^{Brasilia.}
mericæ partem obtinet, saccari singulari atque ubere proventu
maxime

ⁱ Hujus fluvii interdiu decurrent; noctu-
vero frigore penè gelati tardè ac debiliter
incident.

^k Ubi nova Hispanorum Colonia quotidiè coalescit.

^l Bellicosos.

B U N O N I S.

^a *Patagones* vocantur incolæ, quod ani-
malium ejus nominis pellibus utuntur vice
calceorum, ut videantur habere usorum,
aliarumve ferarum pedes verius, quam ho-
minum. In ipso Freto Magellanico, quod
Magellanus anno 1520 spatio 22 dierum
pernavigavit, urbs ^a *Philippe Ville* anno 1588
ab Hispanis condita, ad hoc ipsum fretum
custodiendum, arcendosque hostes. Verùm
omne præsidium hic relictum, fame miserri-
mè perit; & Angli postea ad DC. fame ne-
catos invenerunt: unde locus iste *Porto Fa-*
min dictus est. Cæterū post Magellanum,
fretum istud navigarunt *Franciscus Dracus*
Anglus 1579. *Thomas Candisch* *Anglus* 1581.
Olivier à Neort *Ultrajectinus* anno 1600, &
Georg Spilberg *Belgæ*. Denique *Wilhelmus*
Cornelius Schauten Hornanus & *Jacobus de*
la Maire, *Belgæ* quoque anno 1615. *Belgio*
egressi aliud invenerunt fretum, quod *Fre-*
tum de la Maire appellarunt: illud emensi in
mari Pacifico insulis nonnullis repertis in Mo-
luccas pervenerunt; acinde Orbe mita circum-
vecti redierunt in patriam suam anno 1617.

^{v b} *Brasilia* promontorium *Blancum* ^{Æ-}
quatori proximum & promontorium *S. Ma-*
riae ad Argenteum Fluvium. Longitudinem

habet DCLVI. milliar. Germ. Latitudinem
vero CCC. milliar. inter promontorium *S. Augustini*, & *Humos*. A capite *Blanco* ad
Argenteum usque Fluvium, qui vulgo *Rio de la Plata m*, litus ejus mare alluit quod
vulgo *del Norte* vocatur. Fluvius iste nomen
illud accepit à *Johanne Deacio*, quod argenti
ramenta in ipso reperisset. Magno impetu
mare ingreditur, adeo ut XX. millaria in
illo navigantes dulces ex flumine hoc queant
haurire aquas. *Petrus Caprali* *Lusitanus* in
Indiam Orientalem navigatus huc tempe-
state dejectus primus terras illas detexit.
Deinde *Americus Vesputius* eo navigavit
anno 1497, 1499 & 1501. Sed Anno
1504 *Portugallenes* eam ingressi sunt. Anno
1535 *Petrus Mendoza* 20 navibus flumen
Argenteum navigavit. Anno 1547 *Job. à*
Staden Hassius eo navigavit, ab incolis ca-
ptus ac mirè servatus est. Est quoque ad pro-
montorium *Ericum* & *Francia Antarctica*,
quam *Nicolaus Villegagnon* *Gallus* anno 1555
occupavit, & Castellum *Colligni* ad *Gan-*
baram seu *Janierum* fl. extruxit: quod
tamen anno 1557 interceptum est. *Belgæ*
etiam has ipsas terras fuerant ingressi, non
nullaque muniterant loca; ex quibus ^d *Areci-*
fes in his locis munitissima urbs, à Portu-
gallenis paucis abhinc annis expugnata
est; adeoque *Belgæ* *Brasilia* per illos hacte-
nus ejecti sunt.

H E K E L I I.

^m Seu *Argyreum.*

Rrrr z

B U-

^a *Philippe ville* seu *Porto Famin*. ^b *Brasiliæ magnitudo*. ^c *Francia Antarctica*.
^d *Arecifæ*.

Portus
omnium
Sanctorum.
Pernam-
buco.
Assumptio.
Paraguata.

maxime nobilis est. Præcipuum opidum est ξ Portus omnium Sanctorum, præfecti totius provinciæ sedes. Portus autem celeberrimus est opidum Pernambuco; intus opida Assumptio & Paraguata. Reliquæ regiones introrsus aut non cognitæ, aut obscuræ sunt; nullis ibi locis memoratu dignis.

BUNONI S.

ξ a Portus omnium Sanctorum, vulgò B. Todos los Sanctos, [* & aliquando simpliciter Bahia] præter præsidem Regium, Episcopum quoque habet. Cæterum Brasiliæ populi sunt, Tappin Icini, Tappin Imba, & Tappin Ambauçii, &c. Nullos habent Reges; omnes ejusdem habentur dignitatis; nisi quod venerentur senes, eosque constituant belli duces, aut eos, qui plures occiderunt, ac devorarunt, Ανθρωποφάγοι enim sunt. Cum vicinis perpetua gerunt bella non alia de causa, quam ut majorum, parentum, suorumque ulciscantur cædes n. Multa patiuntur à diabolo, sua lingua Aichnan dicto, qui sæpiissime eos gravissime afflit. Quoddam cucurbitarum genus, quod Tamaracan vocant, pro Deo habent o. Quod Mexicanis est Tabacum, hisce locis Petun dicitur; at Peti odor suavior est quam Tabaci. Ambram ejicit Oceanus ad hitora Brasiliæ, ubi aliquando frustum quin-

gentarum librarum à milite Belga inventum, & Comiti Nassovio Mauritio oblatum est. Reperitur quoque Ambra ad insulam Madagascar, ad promontorium viride, ad insulam Mauritii ad Sumatram, & alias Indiae insulas. Garcias refert, aliquando frustum Ambræ inventum 2000 librarum; quinimo ait insulas quasdam totas conitare ex Ambra; verum eas non nominat, nec ubinam illæ sitæ sint, aperit.

HEKELI.

n Hostes in prælio captos, multorum, que dierum cura saginatos ingenti cum tripudio mactant vorantque tosta veribus membra. Hæ enim epulæ Brasiliis optatissimæ sunt.

o Et quia verum Deum non colunt, fit, ut omnibus & auguriis ad infaniam ferme sint dediti. Ariolisque atque Impostoribus miserandum in modum quotidie sint quæstui.

a Portus omnium Sanctorum.

CAP. XV.

De Insulis Novi Orbis.

I.

Cuba.

INsularum, quæ Americæ ab Oriente objacent, ingens est numerus. Ad harum nobiliores Hispaniolâ, & Cuba, & Jamaica. Priora duæ ejusdem esse videntur magnitudinis, nisi quod hæc longior, illa latior. Occupat * Cuba longitudine mill. cxc. lat.

BUNONI S.

α * Cuba Insula a à Columbo Ferdinandâ dicta versus Occasum non ultra III. millaria abest Hispaniolâ. Incolæ olim vescebantur serpentibus: verum hodie pauci superisunt ex veteribus possessoribus; suc-

cessuerunt enim crudelitati Hispanorum. Hic aliquando comburendus barbarus infernum elegit pro cœlo, ne in hoc cum crudelibus cogeretur esse Hispanis.

HEKELI.

α Quæ multos auriferos fluvios habet.

BUS.

a Cuba.

xxx. **b** Hispaniola, long. cxl. lat. liv. Opida in utraque com-
pluria. Caput Hispaniolæ **S. r Dominicus**: Cubæ **S. Jacobus**, in
hac est **Havana** celeberrimus Americæ totius portus. **Jamaica**,
quæ Europæis **S. Jacobi** dicitur insula, implet longitudine **L.**
mill. lat. xx. Caput est **Sivilla**. Secunda ab hac est **Oristan**. At-
que hæc brevis est Americæ universæ explicatio.

Hispaniola.
S. Dominicæ
urbs.
S. Jacobus.
Havana.
Jamaica.
Sivilla.
Oristan.

C A P.

B U N O N I S.

b a Hispaniola etiam **S. Domingo**, **Isabel-**
la, at indigenis **Haitus** b **Quisqueja**, & **Ci-**
panzi vocatur c. In hac Insula **Christophorus**
Columbus anno 1492 quo appulerat, 38 re-
liquebat milites, qui post ejus discessum
à barbaris occisi sunt. Quinque in ea erant
regna, **Magua**, **Marien**, **Maquana**, **Xara-**
qua & **Hiquey**. Et hæc Insula Hispanorum
experta est immanem crudelitatem.

y In oppido **b** **S. Dominicæ** Archiepiscopus est, residetque præfes Regius. **Villa**
Nueva, **Cavana**, **Xaragua**, **S. Ivan**, **Porto**
de la Plata, **c** **Jamaica** Hispaniolæ versus
Occasum adjacens, paucis abhinc annis ab
Anglis occupata est. Porro ad Americanam
Insulæ **d** **Anilla** seu **Camercanæ**, à Caribana
versus septentrionem sitæ, etiam **Caribum**
appellantur **Insulæ**: ubi inter cæteras **e Margarita** à margaritarum copia ita dicta: **S. Trini-**
dad; **Oruba**, **f Barbados**; **Martinico**, **Dominica**, **S. Crucis**, ubi Columbus offendit
puerum, quem exfectis testibus Canibali
alebant, ut pinguioribus vescerentur carni-
bus; **g Borique** seu **Borica**, hodie **S. Ivan**,
&c. ob multitudinem insularum, quæ in
eo occurunt mari, Hispani illud appellabant
Archipelagus. A Cuba versus Septem-
trionem sunt insulæ **h Lucayo** seu **Guana-**
hani & **Gigantum** insulæ; in quibus **Lu-**
cayo, **Cigato**, **Gatao**, **Ganima** & aliæ pa-
rum celebres. A Terra di Baccalos est in
sula etiam **i Terra Nova** dicta, eandem ferè
magnitudinem habet quam Hibernia. Sub
59 gradum lat. jacet **k Drogæ** insula deser-
ta, quæ ob crebra, quæ ibi visuntur, spe-
cta insula Diabolorum nautis dicitur. Illuc
aliquando femina Galla cum amatore suo

exposita biennium & quinque menses miser-
rimè transegit: sed demum liberata est.

H E K E L I I.

b Seu Haity.
c Et licet hæc Insula montibus est aspe-
ra; tamen quoque amœna, omniumque
rerum fertilis atque opulenta est, potitur
que in primis ære temperato. Inde arbo-
res ut plurimum perpetuo virere dicuntur.
Gignit Cassiam fibulam, **Gingiber**, **Masticem**,
Lignum Aloës atque **Cinnamomum**, mittit
que in primis **Sacchari** immensam copiam.
Auri & **Argenti** Fodinis ac aliis **Minerali-**
bus, quæ sunt cæruleo præcipue colore,
etiam est dives.

R E I S K I I.

i Omnes Insulæ quotquot inter Ameri-
cam australem atque Hispaniam jacent,
uno **l Antillarum** nomine quatuorque claf-
sis comprehenduntur: Prima **Lucayes**,
altera di **Barlo vento**, tertia **Caribes**, &
quarta di **Sotto vento**. **m Lucayes** ab una
omnium præstantissima denominatae, Ba-
hama, Bimini, Guanahani suis subfunt re-
gulis. Insulæ **n Barlo vento** sunt **Hispaniola**,
Cuba, **Jamaica**, & **Boriquena**. **o Hispanio-**
la suo ambitu 150 millaria, proventu,
pecora, fruges, aromata, herbas medicas,
purissimum aurum & metallæ, statu politico
Hispanum regimen, & quasdam gentilium
Dynastias adhuc complectit. Urbs **Domingo** faxeis mœnibus, castello, & pro-
pugnaculis munita sedem gubernatori &
Archiepiscopo Hispani præbet. Huic Epi-
scopati, quinque alii subfunt: **p Cuba** ta-
men fertiliate, aura temperatiōri, & Ha-
vana

Rrrr 3

a Hispaniola. **b** S. Dominicæ op. **c** Jamaica. **d** Antillæ seu Camercanæ ins.
e Margarita. **f** Barbados. **g** Borique. **h** Lucaya ins. **i** Terra Nova.
k Drogæ seu Diabolorum ins. **l** Insulæ Antillæ quadruplices. **m** Lu-
cayes. **n** Barlo vento. **o** Hispaniola. **p** Cuba.

vana portu munitissimo præstat: Hoc enim veluti claye Americam Hispanis suis aperiunt, & cæteris nationibus ocludunt, ut totus ita classi auriferæ transitus præbeatur. ^a *Jamaica* ex A. 1605. in ditionem Anglicam venit, frumento, messe triplici ac æstate continua quasi felix. Sed ^b *Boricheniam* Hispani Morro Empimuda, castro munitissimo tuentur. Insulæ ^c *Caribes* XXVIII nec omnes tamen cultæ; plures Europæis gentibus habitatæ, ^d *Ila Martinique* Gallis subdita classem Belgicam A. 1674 hujusque impetum propulsavit. Sed anno superiore proximo 1673 Belge à ^e *Curassow* Insula expeditionem Gallicam fractam averterunt. Tabago insula A. 1672. Anglis per vim dedita, per pacem A. 1674 ad Belgas denuo pervenit. [* Nunc ab omnibus deserta.] ^f *Insula S. Christophori* Gallicis coloniis A. 1627 sociarat Anglicas; eas tamen bello exerto A. 1666 iterum ejecit. [* Trajetensi fœdere tota Anglis relata.] Sic Mar-

tinica Gallico paret Imperio ex A. 1635 & coloniis per quinque regiunculas dispersis. ^g *Guardalupa* ex A. 1635 colonias Gallicas, & post hac Belgicas recepit. ^h *Barbada* sive *Barbados* subest Anglis, portu commodissimo, vici & opido Bandabieno firmior. *Insula i Sumary* æque Anglorum coloniis frequens. ^k *Insule di Sotto* vento ad oram jacent maritimam: Ex iis *Margarita* & *Cubagua* olim repertis unionibus celebres fuerunt, nunc admodum obscuræ. ^l *Terra Nova* (*Terre Neuve*) Canadae opposita A. 1683 capta, hodieque cultui Anglo substat. *Conf. Descript.* Antillarum Gallica A. 1658 *Roterod.* edita; *Rich. Blome Descript.* Americanæ Anglicanæ, sive provinciarum regi Anglo subiectarum Amsteld. A. 1688. *Rich. Ligon. Descript.* Barbados; item *Pensilvaniae Quakeris* reliætæ provinciæ *Descript.* De *Insulis natantibus Demoniorum, Canum, Muscarumque*; item *Insulis fluviorum Americanorum* pluribus aliij conterantur.

^a *Jamaica.* ^b *Borichenia.* ^c *Caribes.* ^d *Martinique.* ^e *Curassow.* ^f *Ins. S. Christophori.* ^g *Guardalupa.* ^h *Barbados.* ⁱ *Sumary.* ^k *Ins. di Sotto.* ^l *vento.* ^m *Terre Neuve.*

C A P. XVI.

Magellanica.

I.

*Magellanica
seu Terra
Australis
incognita.*

Porrò peractis duabus prioribus continentibus, restabat uti tertiam universi terrarum Orbis partem aggredieremur, illis amplitudine forsitan haud inferiorem. Verùm cum etiam nunc nobis incognita jaceat, nec constet, continens una, an plures in insulas dislecta sit; nihil habemus in præsens, quod de ea hoc referamus; nisi nominis brevem expositionem. Dicitur *Terra Australis*, quia nobis ultima in Austrum versus sita est. Eadem *Terra incognita*, quia nemo ingressus. Denique *Magellanica*, quia Magellano primùm conspecta. ⁿ *i*

B U N O N I S.

^o Ex terra in Australi maritima loca innotuerunt, ^a *Terra del Fuogo*, ^b *Promontorium Terra Australis, Psittacorum regio, Lu-*

cach, Beach, Maletur, Nova Guinea cum nonnullis Insulis, Terra del Fuogo, id est, ignis Terra, à Fretō Magellanico a alluitur; ab ipso ^b Magellano etià dicta, quod noctu

^a *Terra del Fuogo.* ^b *Promontorium Terræ Australis.*

noctu ibidem multos conspexisset ignes d. Insulam vero esse hanc terram docuit navi-gatio le Maire; ibi sunt Promontorium Naf-sovicum, Sinus Mauritii, Insula Barnefeld, Draki &c. Promontorium Terra Australis à Promontorio Bonâ Spei versus Occasum fol-lis hypernum jacet. ^a Psittacorum regio inde ulterius Ortum versus sita à Portugal-lensibus ita dicta est, quod ingentes ibi-dem e vidissent Psittacos. ^b Beach regio aurum habet, & Lucach regnum aromata; Illa non longe ab Insula Java remota sunt. Mare quod inter hasce terras insulamque Javam est, ^c Lantschidol vocatur. ^d Nova Guinea ad Äquatorem fere pertingit; num verò insula sit, an cum reliqua terra Au-strali contigua, haec tenus ignoratur. Inde versus Austrum ^e Nova est Hollandia; ac porro versus Ortum ^f Nova Zelandia. A Nova Guinea ad Ortum crebræ occurunt insulæ, ^g Isabella, ^h Virides seu Salomonis in mari Pacifico ob divitias ita dictæ; sicut altera ⁱ Tuberones seu Infortunata, à Magellano appellata, quod neque homines, neque viatum in his reperiret: & ^k Inf. S. Petri. Cæterum Petrus Ferdinandus de Quier teiræ Australis felicitatem, epistolâ ad Re-gem Hispaniæ data, describit. [*De Magellanica terra quis ævi Cluveriani error fuerit, jam monimus. Ad comparandam Australium partium notitiam suadeo tiro-nibus ut oculos in Hemisphærium Australie à nunquam satis laudato Guillelmo de Lisle, per otium conjiciant. Uno intuitu plura discent quam quæ multis paginis ver-bosisque descriptionibus enuntiare. Idem de Hemisphærio Boreali dictum esto.

HEKELI.

^a Cujus mentionem fecit Hieronymus Benzo Mediolanensis Lib. I. Hist. Novi Or-bis cap. XIV, pag. 58.

^b Ferdinando.

^c Lusitano seu Portugalle.

^d Reperit a. hoc Fretum Magellanum, seu Magellanes, A. CHR. M. D. XX. quum ad Austrum ultra Äquinoctialem Plagam tres & quinquaginta Gradus confecisset. Ex ea classe una Navis, VICTORIÆ nomine

insignis, A. M. D. XXII. toto Orbe circum-veeto, Hispalim rediit. Itaque ejus Nauclerus, Joannes Sebastianus de Cano, Scutum suum insigni Orbis effigie, & his circum inscriptis verbis: PRIMUS CIRCUMDEDISTI ME, nobilitavit. Vid. Hieronymi Benzon. Lib. III. Hist. Novi Orb. c. VI. p. 302.

^e Seminibus infestos.

REISKI.

ⁱ Terra hæc polaris Antartica h. ^c Ar-cticæ aut septentrionali, quam supra vidimus, opposita ex situ versus austrum dicitur Au-stralis ipsa vero incognita mari vicino, & Magellanico freto circumdatu, inculta haec-te-nus & frigore intenso aspera. Orbi quidem no-stro veteri ad promont. bonæ fidei, vel novam Guineam proxima collocatur. Utrumque ta-men fide nimis incerta; cum ad novam Hollandiam propius abesse observatis ex recentis-fimis legatur. Hispaniæ ^m Civitat del Rey Philip-pe i. e. Civitatem Regis Philippi & quasdam munitiones freto Magellanico vicinas ex-struere cœperunt: Sed præsidis per frigo-ra & famem necatis mutarunt animum. Etsi vero Ferdin. Mendez de Quire hanc A. 1505 ipse adiit, aulæque commendavit Hi-spanicæ; parum tamen ea commendatio valuit. Nec Angli; ⁿ Patagones tantos aut homines giganteæ molis, sed habitu fibi pares aut similes repererunt. Terre del Fuoga, nova Guinea, Zembla, Jezzi, & Jucarana apud quosdam Geographos pro continentis partibus fuerunt; cum sint insulæ. Terra Beach Patagonum sive Psittacorum, & ipsa Magellanica nautis recentioribus ignotæ, tabulas acciutoriores nequidem sub-eunt. Groenlandiam & Frieslandiam insu-las, quales Geographi communiter descri-bunt, nemo diligentissime quæsitas repe-rit. Groenlandia quidem saepè Christiani IV. Daniæ regis auspicio indagata, & in Americam hinc ulterior excursio tentata fuit; sed irrito successu. Vid. Mart. Forbisteri, Martinirii, & Heinr. Siveri Groenlandiæ ac Terrarum septentrionalium Descript. Hamburgi A. 1675 publicata. Addo hec amplius (¹) immensas ^o terrarum subpolari-um voragini, quibus mare sub polo ar-cticæ

^a Psittacorum regio. ^b Beach regio. ^c Lantschidol mare. ^d Nova Guinea.

^e Nova Hollandia. ^f Nova Zelandia. ^g Isabella Inf. ^h Inf. Salomonis.

ⁱ Tuberones. ^k Inf. S. Petri. ^l Terra polaris Antartica. ^m Ci-vit. del Rey Philippe. ⁿ Patagones. ^o Voragini subpolares.

etico absorptum, sub polo rursus antarctico emergit. Hinc nautæ, si qui Spizbergam cursu attigerint, observarunt, naves ultra gradum LXXXII. non progredi posse, nec lintæs incautius evagatos redilisse: Contra in freto le Mairæ naves ultra LX. gradum latitud. australis ob fluctus contrarios & aquosos impetus non potuerunt progredi. Vid. Kircheri mund. subter. Lib. III. c. 2. seqq. (2) ^a Nōtum diemque per sex menses continuum, quem terræ subpolares habent, nec scriptoribus priscis, nec Plinio ignotum Lib. II. c. 75. De nocte

semestri Vossius dubitavit in notis ad Pomponium Lib. III. c. 6. statuitque, homines in luce perpetua versaturos, si qui sub polo vivere possunt. (3) ^b stellam polarim utramque simul sub sphera recta conspicuam, quam volunt Geographi eam non esse; nisi duobus ultra citraque gradibus emensis. Sic Lerius in Navigat. Americ. sentit, & Mandelso in Itinerar. c. 13. annotat, ab sepe polum Arcticum non nisi post sex gradus cis Aequatorem, & post octo gradus trans Aequatorem Antarcticum potuisse conspicere. Tantum in praesenti sufficito, estoque

a Nox diesque semestris. b Stessa polaris utraque conspic.

F I N I S.

I N-

Omnium Regionum , Populorum , Urbium , Locorum ,
 Fluviorum , Montium , cæterorumque , quæ hoc continentur
 libro , memorabilium

LOCUPLETISSIMUS
 I N D E X ,
 ISQUE EMENDATUS ET AUCTUS.

A.		Abyla Herculis columna.	ejus patria.	426	Adramyttium.	576	
A fl.	154	Abyssini.	39. 643.	sepulchrum.	576	Adraſtii campi.	576
Aach.	210	Acabene.	646	Achilles Statius.	627	Adria s. Atria , n. Adri.	
Aaly impostor.	559	Academia Ciceronis.	323	Achilifene.	568		299
Aar s. Arola fl.	142	Academia Confoederatæ Bel-		Acinaca.	351	Adriani mons.	77
	144	gicæ.	164.	Ackyrgil castell.	177	Adrianopolis.	456
Aaronis virga.	591	Galliz , 139. Germania.		Acmoda Fariera ins.	179	Adrianopolis Coësylia.	607
Abana fl.	604	278. Hispania 96. Hispania in Belgio. 163. Italia.		Acqui s. Aich , olim aqua Statiella.	351. & 396	Adrianus Metius.	55
Abass & Abaffen.	557	373. 374. Polonia 499.		Acqs , olim aqua Tarbellæ.	108	Adriaticum mare.	42
Alba Helviorum.	106	Scotiz.	778	Acra mons.	586	finus.	41
Abbas S. Galli.	142	Acamanta.	618	Acradina Syracusarum pars.		Adrinza.	555
Abdelmlech.	88	Acanthus.	429. 430	376	Adrumentum n. Mahometa.		
Abdera , Protagoræ patria.	453	Acarmania.	408	Acragas.	ibid.	637	
Abdix sepulchrum.	594	eius. fl.	434	Acritas prom.	413	Adverfa.	357
Abel ubi occisus.	604	Acarnanes.	408	Acroachon op.	437	Æas fl.	435
Abelfodus Cosmographus.	556	Acharne vicus.	422	Acroceraunii.	435. 444	Æbusæ inf.	179
Abella.	324	Accara regnum.	654	Acrocorinthus arx.	409	Ædeffæ.	429
Abellinum.	321	Accarón , Acron s. Acharon.	554	Acronychus occafus.	69	Ædui s. Hedui.	111
Abensberg.	395	Accursii patria.	355	Acronychus ortus.	ibid.	Ægades iusulæ , ad quas	
Aberdonium vulgo Aberdon & Aberdain , Academia.	178	Ace , s. Acon , s. Ptolemais.	600	ibid.	classis Punica viæta.	304	
Abiam fl.	518	n. Accon.	599	Acronymum ortum & occasum investigare.	ibid.	Ægæa seu Ædeffæ.	377. a Cä-
Abifo fl.	378	Claudii Cæsaris colonia,		Acronymum & Cosmicum occasum invenire.	ibid.	rano capta , ibid. ubi regum tumuli.	ibid.
Abissini.	657	523		Ægæum mare.	42. 416. 438	Ægæum fl.	410
Abissinorum Rex.	657. 658	Achæi.	424	mons.	Idem.	mons.	
regna.		Achaja proprie dicta.	410	Achælinus tyrannus ubi mortuus.	350	Ægialæus mors.	412
religio & ritus.	ibid.	eius regiones s. partes , urbes.	ibid.	Aditanus Rex Ægypti nasi mutilatione multavit sonates.	664	Ægida.	301. 343
Abnoba mons.	198. 463	Acharna vicus.	422	Achium op. & prom. ad quod	ibid.	Ægina.	439
Abo.	291	Achaicum mare.	42	victoria Augusti.	408	Æginæ Myrmidores.	ibid.
Aborigines in Italia.	337	Achelous fl.	416. 434	Adam.	590	Ægyptus , ejus limites , magnitudo , 625. divisio ,	
Latinæ dicti.	ibid.	ortus.	ibid.	ibid. populi , urbes , regiones.	625. 626	ibid. incolæ.	619
Abrenætha.	177	Achello.	456	Adda f Adda fl.	332	Ægyptus unde dicta?	625
Abrenethium.	ibid.	Achem Sumatra regnum.		eius fons.	ibid.	Ægyptus nova , ejus domini , incolæ , divisio , ubes.	647.
Abrina fl.	120	Acheron fl. ubi periit Alexander Epri rex.	330	Adea reg.	664	648. à Selimo subacta.	631
Abrotонum.	637	Acheron Gracij fl.	433	Adel reg.	ibid.	Ægyptus superior , inferior ,	625
Abruzzo , eiusque urbes.	370	Acherontia s. Acirenza.	325.	Adelwardus Episcopus.	253	Ægyptii vetustissimi , disci-	
Abſarus fl.	565	369	Adiabene.	615	Plinarum inventores.	630.	
Abudiacum n. Fueſſen.	196	Acherusius lacus s. Acherusia palus.	322	Adiabezzan.	557	ruere sub Regibus Æthiopibus , Perſis , Macedonibus , Romanis , Saracenis , Sultanis , hodie sub-	
Abufena , n. Wbenſberg /	195	Achilles in gynæco.	438.	Adonis fl.	560	funt Turca.	630. 631
Abydus s. Abydo.	454.	dictus à Chirone Centaurio.	437	Adorff /	599	Ægya	
Abydus Ægypti , n. Abu-	459			Adermouth head.	177		
rich.	628						

SSSS

I N D E X.

Egyptiorum mores.	630. 833	regiones.	645. Interior.	ibid.	patria.	378	Albret,	103
antiquitas,	630.	Dynastia	eius termini & magnitu-	do.	Agyre.	381	Albertanus Navarræ rex	cx-
multiplex,		ibid.	657. 660	Ahuism, vulgo Ahuys.	282	communicatus.	91	
Ægyptium mare.	44	Athiopia sub Ægypto	eiusquis situs,	645. unde	Ajacium.	ibid.	Album mare.	39
Ætholm.	283	dicta.	645.	Ajana.	657	Alburgium Episcopatus.	280	
Ælia s. Adrianopolis.	466	Aethiopum color	unde?	Ajazza.	586	Alouera Iacus.	91	
Ælia Antonii patria.	93	645. origo duplex.	ibid.	Aich f. Acqui.	296	Alcair nunc Cairum.	628	
Æmathia s. Macedonia.	429	Aethiopia Hilpano	subje-	Aichstadium.	221	eius magnitudo, Patriar-		
Æmathia proprie dictæ op-	pida.	88	cta.	Aine Floridæ fl.	675	charum fedes.	ibid.	
Æmathia unde dicta.	429	Aethiopicus oceanus.	36	Aifcha fl.	221	Alcala de Henares.	56	
Æmathius Rex.	427	Aethiops, Vulcani filius,	à	Aix.	206. 138	Alcamum.	381	
Æmiliani tropæ.	103	quo Aethiopes.	645	Aken.	210	Alcazera.	652	
P. Æmilii per Macedoniam		Aethræ s. Rhodus.	620	Akerd. fl.	255	Alchabyr.	628	
victoria.		Aetii victoria.	218	Alabanda, Apollonii Rhei-	578	Alchai mons.	523	
Æmonia.	432	Aetinium.	425	toris patria.	ibid.	Alcol f. cullis.	639	
Æmus mons.	457	Aetna mous, in quo perire		Alandia ins.	291	Alciabiades.	422	
Æneas,	313. locus quo per-	Empedocles.	379	Alani.	467	Alcippo.	445	
lit.		Aeroli.	417	Alaricus Gothorum Rex in		Alcmaer.	158	
Æneæ Silvii patria.	357	Aerolia, ibid. ejus limites		Italianam mover.	337.	Aldenburghium,	270	
Ænipons.	228	& urbes.	ibid.	mor-	ibid.	Aldinelli.	583. 584	
Ænona.	400. 402	Aeturane.	567	Alatrium.	315	Aldradina regio.	407	
Ænus fl.	195. 198	Afascus ol. Taphræ.	637	Alava prov.	96	Aldrovandus medicus.	359	
Ænus seu Æneum op.	454	Africa, 51. eadem Libya		Alba.	217	Alençon.	129	
Æoliz insula.	378	dicta, ejus magnitudo,		Fuentis.	320.	Alepo nunc Magog.	607. 617	
Æolis, ejusquis urbes & si-	578	nomina, limites,	633.	Graeca.		Aleria.	385	
tus.		regiones.	635.	389. & 464. ubi Joh. Hun-		Aleffia.	400	
Æquator,	10. 54. 70.	Eadem non		nades Mahomedem pro-		Aleso.	401	
officia.		omnis veteribus cognita,		fligavit.	389	Aletium.	315. 368	
Æquator unde ap. veteres di-		635.		Helvirorum.	106	Alexander ab Ales.	175	
Ætus, 10. quot gradibus		tripliciter sumta.		Julia.	468. 471. ubi	Alexander Epiri rex perire.		
distet ab utroque polo.		ibid.		Gymnasium.	ibid.	Alexand. Macedonia rex.	420	
10. 31		Africa minor seu proprie-		Longa,	314.	Alexand. M. Indiam Ingres-		
Æqui.	315. eorum origo & fi-	dicta, ejus fines, fluvii.		Albani.	ibid.	sus.	429. 430	
nes.		636. populi, urbes.	ibid.	in Marsis, unde Albenes		Alexandri VI. patria.	91	
Æquinoctia.	10	coloniz.	646. 647	Africæ longitudo, latitudo.		Alexandri VII. patria.	358	
Æquinoctiale altitudinem		Africa insulæ.	664. incolæ.	Africæ insulæ.	296. 347	Alexandri Troas s. A-		
invenire.		646. status politicus.	635	Regalis.	394	lexandria.	575	
Æquinoctiale occasum &		Africum mare,	45	Albania Afiz.	563	Africæ M. Victoria,	45	
ortum ostendere.	67. 68	Africus der Südwesten		ejus urbes & limites.	ibid.	Alexandria ad Arium fl.	350	
Æquinoctialis circulus.	10	wind.	29	Pompeja.	ibid.	552		
Æquinoctialis hora.	64	Africi proprietates.	28	Regalis.	394	Alexandria in Arachosia.	551	
Æquulanum.	325	Agades regio.	655	Albania superior & infe-		Alexandria Ægypti.	627	
Æria.	447	Aganippe fons.	420	rior.	ibid.	à Democrate mathematico		
Æris sphæra.	3	Agareni ab Agar dicti.	615	Albani agri felicitas.	362	condita.	626.	
Ærathica.	567	Agaris fons.	590	Albania metropolis.	432	Serapidis templo, scholâ, bibliotheca,		
Ærola op.	321	Agaimbæ.	661	Albanopolis.	444	multisque viris claris nobilis.	627	
Ærosa s. Cyprus.	618	S. Agatha op.	321	Albanus fl.	564	Alexandria Oxiana.	633	
Æsarus fl.	330	Agathocles Syracus.	376	Albardaosia regio.	675	Alexandria tertia.	513	
Æschylus.	422	Agathyrsi.	467	Alben fl.	343	Alexandria ultima.	514	
Aeschines.		Agdenite.	549	Albenga.	296	Alexandrinus patriarcha.	460	
Aesculapius Epidauri.	416	Agendicum.	311	Incola de Albengo.	336	Alexandriola s. Alexandret-		
Aesopus fl. ejusque ortus.	576	Agerentia.	216	Albertus I. Austriacus.	142	ta.	617	
Aesernia.	320	Ager Soritanus.	81	Albertus Marchio primus		Alfa s. Alba.	94	
Aesis fl. & op.	310. 361	Aggeroera.	281	Prussia dux.	497	Alfeldia ad Leinam.	276	
Aesopus Phryx.	576	Aggershusia.	286	Albigocois.	106	Alfæo fl.	378	
Aestii eorum sedes.	183	Agias Laura, ubi Zonara		Albia nova.	676	Algabia.	96	
Aestivus ortus.	26	monumentum.	437	Albion inf.	165	Algidum n. Selva d'Algieri.	315	
Aestivum ortum solis solisti-		Agnonium.	370	Albis fl.	197. 262	ubi Æquorum clades, &		
tiale ostendere.	67	Agra urbs.	534	Albium Ingaunum.	296	Lucius Virginius milita-		
Aestrai eorumque oppidum.		Agria.	592	Albium Intemelium.	ibid.	bat.	ibid.	
Aestrum.	432	R. Agricolæ patria	475	Albocensi.	468	Algiers.	643	
Aeth. op.	115	Agri gentium, ubi Gellia opu-		Alboinus Longobardorum		Algier.	652	
Aethalia ins.	505	lentus.	377. 382	rex Italianum invasit.	338	Algoja.	218	
Aethiopia Exterior seu In-		Agrippæ Colonia.	120	Albona, Matthia Flaccii pa-		Aliæ.		
terior.	645. ejus limites &	Agrippæ palatium.	590	tria.	343. 400			
		Agyrum, Diodori Sicili						

I N D E X.

Aliacmon fl.	429. 434	Altenau in Grubenhägen/	ptum.	331. 332	Amphiscii biumbres.	15. 62
Alicante portus.	91		Ambitus ponti.	44	Ampibissa.	418
Alicanta.	96	Altensburg arx.	Ambitus terræ.	24	Ampfaga fl.	639
Aliduli.	607	Altenburgum.	Amboina inf.	546	Amra.	254
Alifi.	321	Alterumbres.	Ambra ubi inveniatur.	684	Amroem inf.	280
Alkai mons.	513	Altinum.	Ambra fl.	226	Amstela fl.	156
Alkmaria s. Alkmaer.	158	Altitudinem æquinoctialem	Ambracia op.	408	Amstelodamum novum.	164
Alla fl.	599	invenire.	Ambracus sinus.	ibid.	Amsterodamum.	156
Allanthakia.	493. ejus op.	Altitudinem maximam solis	Ambris fl.	661	Amu fl.	518
	<i>ibid.</i>	f. stella invenire.	Ambrones.	118. 121	Amusium.	53
Allemanni Gallorum colluvies, eorumque sedes.	191	Altitudinis quadrans.	Ambronius pagus.	118. 142	Amyclæ. 414. Caſtore & Pol-	
		Altumula.	Ambrosius Diaconus.	627	luce celebres.	415
Allendorff / ubi Salina.	258	Altorf. 144. Academia.	D. Ambrosius Episcopus.	302	Amyclæ mons.	435
Allera fl.	250	<i>ibid.</i>	Ambularius fl.	209	Amyclanus sinus.	318
Allia fl.	306	& 278	Amelandia Inf.	163	Anabas regio.	686
Allifæ.	321	Altorfium.	Amelburg.	258	Anactoria urbs.	579
Allique aguada.	613. seq.	Altsol.	Amelia.	311. 363	Anacharis Scytha.	262
Allobroges.	105. 124	Alva s. Alba.	Amelsfeld.	464	Anactonius fl.	408
Almacaroni castellum.	92	Aluta die Alt / Olt fl.	Ameria s. Amelia Rosciæ patria.	311. 363	Anadole, ejusque provin-	
Almasan.	80	Alverni.	America insula.	50	ciaz.	568. 569
Almeico.	163	Alveus globi.	America an veteribus fuerit		Anaffa.	650
Almene op.	408	Alvona.	cognita.		Anagnia.	315
Almeria.	79. 92	Alvredus Saxonum rex.	45. 667. 668. un-		Ananes seu Anamani,	eo-
Almopes eorumque op.	432	Alyda.	de dicta.		rumque sedes.	303
Almus mons, eundem vineis		Rio des Ama.	669. 670. eam		Anapus fl.	378
consevit Probus Imper.		Amadoca palus.	ingrediuntur Portugallenes.		Anas fl.	79. 80
		Amadabad.	684		Anatequa.	674
		Amalchium mare.	America meridionalis, ejus		Anatoria.	420. 443
Alonesus inf.	439	Amagria, Amak Inf.	magnitudo, regiones &		Anaunia s. Anomium.	298
Alorus.	432	Amal.	fluvii.		Anaximandri physici mo-	
Alorus fl.	434	Amalfi opp.	Americæ inventores.		nitum de terræ motu.	435.
Alpes, eorum initium & finis.	333	Amalfried.	668.		ejus patria.	579
Carnicæ.	333. 388	Amand.	partes.		Ancalite.	168
Cottiae.	333. 334	Amantea.	ibid. status politi-		Anchiala.	586
Dalmaticæ.	ibid.	Amantea munita.	cus.		Anchialus.	456
Graje.	ibid.	Amanus mons.	147. 160. 185		Anchisa sepulchrum.	377
Juliz.	ibid.	Amanus portus.	147. 160. 185		Ancobarites.	608
Maritimæ.	ibid.	Amapaia.	147. 160. 185		Ancona. 293. 318. Judeo-	
Noricæ.	ibid.	Amarais.	147. 160. 185		rum receptaculum.	360
Pannonicæ.	334. 388	Amarispi.	147. 160. 185		Anconitanæ Marchia.	340.
Penninæ.	334	Amarosa.	147. 160. 185		360. ejus urbes.	360. ferti-
Rheticæ.	ibid.	Amafenus fl.	147. 160. 185		litas.	363
Tridentinz.	ibid.	Amatia. 570. Strabonis pa-	147. 160. 185		Ancyra, ubi concilium.	572
Ultimæ.	ibid.	tria.	147. 160. 185		Andalusia 92. unde dicta.	93
Alpestris Dacia.	468	Amatis fl.	147. 160. 185		Andalufia nova.	79
Alpheus fl. ejus ortus.	411	Amastris.	147. 160. 185		Andegavi.	111
Alphonſus VI. Castellæ Rex	87	Amathus urbs.	147. 160. 185		Andegavum. 132. Academia.	
		Amathusia.	147. 160. 185			
Alphonſus, primus Portu-		Amazones Sauromata.	147. 160. 185		Andegavenses Galli reges	132
gallæ rex.		ab iis condita Ephesus.	147. 160. 185		Neapolitanæ.	366
Alphonſu Castilia regis fe-		ibid.	147. 160. 185		Anderidum.	105
pulcrum.		in Cappadocia.	147. 160. 185		Andernach /	116
Alphonſi regis tabulæ.	92. 94	Hyrcanum mare: in Li-	147. 160. 185		Anderschow /	283
Alſa Inf. & fl.	276. 282	bya: in America.	147. 160. 185		Cofa de Anderotte.	654
Alſatia. 141. 205. ejusque		561. 571. in Monomotapa.	147. 160. 185		Andes Peruvia pars.	681
limites & divisio.	274	543. in Æthiopia.	147. 160. 185		Andomatunum.	117
Alſatia Inferior.	214. supe-	Amazones adhuc supersti-	147. 160. 185		Andragotius parricida.	344
rior.	ibid.	tes.	147. 160. 185		Capo S. Andrea.	133
Alſen inf.	247	Rio de las Amazones.	147. 160. 185		S. Andreæ fanum.	177. 178.
Alſfeldia.	258	Amazonum mare.	147. 160. 185		mons. 274. munitione fort.	
Alſium opp.	308	Ambantæ.	147. 160. 185		S. Andreæ.	162
Wileſchen ad Salam,	273	Amberga.	147. 160. 185		D. Andreæ Apostoli marty-	
Alſloa.	286	Ambian reg.	147. 160. 185		rium.	
Altanus.	28	Ambiancantiva.	147. 160. 185		S. Andreæ monumentum.	121
		Ambiani. 114. & seqq.	147. 160. 185		Andreas Tiraquellus.	132
		Amianum, stratagemate ca-	147. 160. 185			

I N D E X.

S. Andero;	96	Anian regnum & fretum		Antiochi Epiphanis arx.	Apolloniatis.
Andresberg.	273	Anicium.	464. 509	586	Apollonii Tyanæ patria.
S. Andree Academia.	177	Anio fl. ejusque ortus.	314	138	
Andlace.	581	Anto tres lacus in Tyberim		570	
Androgynus narus.	310	deferens.	314. 315	Antipodes.	17. corum inve-
Andromeda bellus marina				nteriorum ratio.	ncor. 61
exposita.	593	Anjou.	III. 128. 129	Antipyrgus mare.	627
Andius, eò legatus Themisto		Anjus fl.	232	Antirrhium,	413
cles.	440	Anklam.	243	Auritaurus.	566
Anfiloca.	408	Annaberga.	267. 268	Antium.	315. Cap. de Anzo
S. Angelis civitas.	370	Anna Pereonæ antrum.	314	piom.	315. Appia via,
Fanum S. Angeli.	343	Anna perennæ tons.	673	Appianus.	315
Civita di S. Angelo.	319	Anna Pontificis domicilium.		Appion Grammaticus.	627
Monte di S. Angelo.	335			Apprium.	341. ejusque ur-
Mons S. Angeli.	370	Annibal ad Brutios compul-		bes.	370
Angeli Politanæ patria.	355	sus.	328. 333	Apsalus.	432
Angelus de Ubaldis.	305	Annilex.	676	Apsus fl.	435
Angelorum civitas n. Vaci		Annot inf.	281	Apuglia piana s. Apulia pla-	
pula.	677	Anshelmus Episcopus.	175	na.	369
Angerianus Comitatus.	340	Angarius primus Hambur-		Apuliæ 294. eorumque oppida	
Angermunda.	241	genium Episcopus.	253	& fines.	324
Angiers.	111. 132	Ansibarri. 189. eorum sedes.		Apulia s. Apuglia, ejus par-	
Angili s. Angli.	187	Ansidonia.	290	tes, opp. & fines.	369
Angleteria comit.	350	Anslo.	367	Apulia proprie dicta.	324
Angleſci inf.	176	Antspach arx.	221	Apulia & Calabria dux pri-	
Angli Tyranni maris.	166	Antipachensis Marchio; ibid.		muis Rubertus.	364
Anglia, 166. & seqq. unde ap-		Antai regia.	642	Apulum Daciz.	468
pellata, ejus fines & pro-		Antandros op.	576	Aqua.	2. 33
mont. divisio.	171. 172.	Antaradus.	601	Aqua pendens s. Aquila.	359
174. comitatus 173. Archie-		Antarcticus circulus.	14.	Aqua Augustæ.	108
piscopatus & Episcopatus,		polus.	6. 7	Aqua Helvetia.	145
ibid. cœli solique natura.		Antemæz.	314	Aqua Statchorum.	351
165. populi status hodier-		Antenor.	299	Aqua divisio.	33. 34
nus.		Anthedon opp.	590	Aqua s. Acqui Merulæ Pa-	
Bartholomæus Anglicus.	175	Anthemusia.	607	tria.	351
Anglia rex fidei defensor.		Antiates Piratæ.	315	Aqua Grani.	209
129		Anticyra. 418. op. & inf. ubi		Aqua Pisana.	307
eius vexillum s. standar-		Heleborus, quo Drusus		Aqua Rosellarum.	306
tam.	167	fanatus.	ibid.	Aqua Sextia.	106. 138
Anglicum milliare.	32	Antichthones.	17	Aqua Sinuella salutiferæ.	
Angloram hodiernorum: mo-		Antigoca.	430	Aqua Terracinenæ.	334
res.	ibid.	Antigonia.	407. 430	Aqua Statiella.	316
Anglorum in Brittanniam		Antigone.	430	Aqua Stilianæ.	306
adventus.	171. 172	Antigon.	591	Aqua Tarbellicæ.	108
Anglorum navigatio in In-		Antigonia s. Mantinea.	407	Aqua Volaterranæ.	306
diam.	48	Antilibanus mons.	601	Aquadolce, fl.	437
Angoa fluv. Marchia Bran-		Antilla s. Cameranæ inf.	680. 685	Aquania.	352
deb.	241	Antiochenæ s. Seleucia, ejus		Aquarum viventium fons.	
Angola,	662	opp. & fines.	603. unde	599.	
Angolema novæ Francia.	674	dicta.	ibid.	Aquense Parlamentum.	129
Angore.	658	Antiochenorum templorum		Aquensis civitas.	139. Comi-
Angoulesme.	109	situs contrarius.	604	tatus.	ibid.
Angoumois.	ibid.	Antiochia magna.	603. s.	Aqui.	296
Angra op. Tercera.	667	Epidaphnes, hodie Anta-		Aquila. 212. munira.	370
Angria.	252	chio, apostoli Petri sedes,		Aquilea. 300. Ruffini patria.	
Angria ducatus.	ibid.	ibi primum Christiani dicti		345. 300 ab Attila evergæ-	
Angrimania Provincia.	291	fideles, Synodus celebra-		Narsete restaurata.	345
Angriavæ. 189. eorum se-		ta. 603. ubi Patriarcha.	445	Aquilejenæ mare.	41
des.	190	Apollo Clarius.	ibid.	Aquilejenæ Patriarchatus	
Angubio.	311	Antiochia Americæ.	680	Venetias transflatus.	372
Angulus op.	319	Antiochia Caria.	578	Aquilo.	28
Angulus positionis.	60	Antiochia Mygdonia.	608	Aquilonaris polus.	
Angui & Angara urbs.	571	Antiochia Margiana.	551	Aquinum.	337. 368. Thomæ
Anguis.	177	Antiochia Pisidia.	584	Aquinatis patria.	292
Achalt arx.	272	Antiochia s. Edessa.	608	Aquisgranum.	210
Ahahibus principatus, ejus		Antiochia Epidaphnes.	603	Aquitania.	107. ejus termini,
limites & opp.	272			& unde dicta.	108. 109
				Aquitania Cæsariana.	108
					109
				Aqui.	

I N D E X.

Aquitanicus oceanus.	36	castellum Arabiae.	614	Argentinensis Episcopatus.	
Ara Ubiorum.	120	Arcefilas Academicus.	577	Argentoratum.	205
Arabæ pypri.	525	Archangeli op.	506	Academ. 299. Acad-	205
Arabæ eorum mores.	658	Archangelo emporium.	39	mia. 214. 278	urbe. 567
Arabia op.	611. 612	Archelai exilium.	105	Argentoratensis Episc.	278
Arabiæ 611. ejus fines, ma-		Archiducatus Austriae.	704	Argentarium prom.	307
gnitudo, divisio. 612. unde		Archidux Austriae.	ibid.	Argessa.	292
dicitæ.	612	Archiepiscopatus Angliae.	172	Argestes.	28
Arabia Petrasa, ejus fines,		Candia.	450	Argia s. Argolis. 409. 415	443
urbes & natura soli, in		Gallia.	128. 129	Argiro catro.	407
qua populus Israëliticus		Hispania.	88	Argiva Juno.	409
exsulavit.	612	Hungaria.	395. 396	Argias portus &c op.	182
Arabia deserta, nunc Arden,		Germania.	277. 278	Argo S. Argos. 443. navis. 526	
eius fines. 612. natura soli,		Italia.	373	Agolicus sinus.	409
populi, eorumque mores.	614	Sicilia.	383	Argolis.	415
Arabia felix, n. Ayaman,		Polonia.	500	Argon op.	521
eius situs, fl. populi &		Scotia.	178	Argos Hippium.	325. ubi
urbes.	614	Archimedes Syracusis.	376	Pyrrhus perit.	415. 424
Arabica Egyptus.	625	Archilochi poëta patria.	438	Archos Amphiliocium.	408
Arabicum mare.	35	Archipelagus.	42	Argos Aemonia.	424
Arabicus sinus.	37	Archiepiscopus Salisburgen-		Arguin in Africa.	654
Arabia montes.	600. 601	fis.	204	Argirippa.	325
Arabis s. Arbis.	549	Archipelagus Americae.	619	Argylla.	306
Arabum leuca.	32	Archipelagus Sancti Lazari.		Argyropolis s. villa de la	
Arac.	552	Archytas Tarentinus.	326	Plata.	621
Aracane.	542	Aricinum nemus.	314	Argyrunum.	400
Arach f. Petra deserti.	614	Dianæ Aricinæ lucus.	314	Arhusium Episcopatus.	280
Aaracham seu Arachan.	542	Arcona.	244	Aria urbs &c regio, ejus	
Arachofia, ejus populi, limi-		Arcticus circulus.	14	populi, urbes & fines.	552
tes & urbes.	550	Arcticus polus.	5. 6	Ariano.	321
Arachotus urbs, lacus &c fl.	550	Arycra mons.	615	Ariaspæ.	550
Aradus faxum ingens.	601	Ardalio. fl.	639	Aricia.	314
Aradus inf. & op.	600	Ardavat.	535	Aricinæ Diana lucus.	ibid.
Aram in Syria quadruplex.		Ardeba.	375	Aricinum nemus.	ibid.
	588	Ardebil seu Ardovil.	561	Aria Montani patria.	93
Aramæt s. Syri.	ibid.	Arden seu Arabia deserta.	614	Arietis signum.	55
Araoan.	654	Andermouth head promont.		Petrus Ario.	680
Araris vulgo la Saone fl.	117.	Ardra regnum.	177	Arimaspi.	468. 550
	123. 140	Atduenna Silva.	654	Arietis frons promont.	473
Aras seu Arisbar fluv.	561	Are fl.	122	Arimai Scythæ.	510
Arati patria. 627. monumen-		Arecifæ.	683	Ariming fl.	309
tum.	586	Arecomica Volscæ.	106	Ariminum s. Rimini. 309. 360	
Aravano.	567	Arelate.	107. 125	ubi Synodus, & ejus annis.	
Arausio.	107	Arelatense regnum.	130	360. 361	
Aras.	563	Arelatensis regni partes.	125	Arisbar s. Aras fl.	561
Araxis fl.	553	Aremorica.	108	Aristarchus.	413
Araxes fl.	553. 563	Arenacum seu Arnhem.	161	Aristides.	422
Araxum prom.	411	Arensbœca.	247	Aristippi patria.	635
Aræs turribus notantur in		Arensburgum in Oesilia inf.	282. 291	ejus naufragium.	ibid.
mappis.	71	Aretæ Aristippi filia.	635	Aristomenis patria.	412
Arays op.	643	Aretæ rex Arabum.	613	Aristonitis patria.	440
Arbela vicus ad quem Darius		Aretus fl.	549	Aristophanes.	422
videt.	555	Aretus op.	107. 137	Aristophyli.	550
Arbelitis.	ibid.	Arles fl.	552	Aristotelis patria.	432. mores.
Arbis urbs.	549	Arles op.	107. 137	Arrioe.	281. sg.
Arbitæ pop.	548	Arleux.	175	Ars navigandi.	281. quid
Arbogasti interitus.	105	Armacana urbs.	187	in ea obserendum.	55. 56
Arborea.	385	Armaætica urbs.	564	Arsaces Parthorum dux.	559
Arca foederis.	592	Armagh.	182	Arfacia.	557
Golfo de Arcadia.	443	Armaula.	192	Arfchotium s. Aischot.	155.
Arcadia regio.	409. 412. 443	Argæus mons.	569	Arfea.	566
Arcanum Q. Ciceronis præ-		Capo di Argentera.	384	Arfinæ fl.	293. 301. 339.
dium.	317	Argenteus Brasilia fluv.	1	Arfritis.	551
Arce, olim Arx, volscorum		Rio de Plata exundans.	632	Arfinoë.	628
copp.	317	ejusque appellatio.	ibid.	Arfinoë in Lycia.	olim
Arce, Arcen. s. Areæ.				Patara.	584
				Arfinoë urbs Egyptis.	628
				Arfinoë ad Nilum.	634
				Arfinoë ad sinum Arabie.	634

I N D E X.

Cum.	634	natus rist.	400	Ateste.	299	Avances.	719
Artabri.	315	Asilium.	311	Atestini cardinalis hortus.	362	Avarici.	556
Artabrum prom.	36. 95	Ahus Lydi filius.	508	Athalim.	521	Avaricum.	109
Artanista op.	564	Askenae 200. Askenazim.	ibid.	Athanasius.	627	Avas fl.	435
Artatos fl.	400	Asna f. Syene.	628	Athaulphus Gothorum rex,	in Galliam concessit.	Achanitis.	610
Artaxata f. Artaxia.	566	Asnesum f. Aflens.	283	in Galliam concessit.	304.	D. Audomari fanum.	152
Artaxerxes.	358	Atopus fl.	419. 427. 434	Avellino.	321	Avenio.	106. 138
Artemita.	366	Apendum f. Apendum, unde	Alpendius citharista	Avenionensis comitatus Cle-	menti VI. concessus.	127.	
Artemidori patria, ubi S.	521	Alpendius citharista	595	Aventicum.	340		
Johannes docuit.	521	Asprum mare.	37	Avernia lacus.	119		
Arteia.	152. seqq	Alphalites lacus f. mortuum	594	Averrois domicilium.	322		
Arverni.	109. 124	mare	163	Averfa.	324. 367		
Arvonia.	173	Affen coenobium.	283	Aufidus fl.	324. 333		
Arx op.	317	Aflens.	311	Romanorum clade illu-	stris.	333	
Arx imperialis.	369	Afisi.	310. 362	Auf der Fürst.	117		
Arzla, Zelis seu Zilia.	642	Afslum seu Francisci patria.	ibid.	Augwa.	430		
Arzlla.	652	Afflum prom.	439	Augsburg.	217		
Arzli f. Assyria.	555	Aflun bejus.	559	Augst pagus.	297		
Arzrum op.	ibid.	Afflyria, ejus regiones, popu-	232	Augubium.	362		
Arzus fl.	457	li, fluvii, urbes, limites	Afflyria, Phalerus, Na-	August vicus.	118		
Asburg.	255	Affyriorum imperium in	vale, Piræus portus, 422.	Augusta.	381		
Ascalon. 592. Semiramidis	592	Afslam.	theatrum Dionysiacum.	Augusta Aufciorum.	109		
patria	592	Afflora.	ibid.	Cæsarea.	84		
Aescania palus.	573	Aflorus.	373	Emerida.	ibid.		
Aescanii Comitatus.	272	Aflum.	373	Julia Gaditana.	100		
Aescanius fl.	573	Aflun bejus.	559	Cæsar.	90		
Achenazes.	200	Afflyria, ejus regiones, popu-	232	Nemetum.	109		
Ascensionem solis rectam &	555	li, fluvii, urbes, limites	Perusia.	305			
obliquam inventire.	62	Affyriorum imperium in	Prætoria f.	293. 297			
Aesciburgium seu Aschen-	592	Afslam.	ibid.	Rauracorum.	118. 134		
burg.	212. 255	Afta, Aste, f. Afli.	296.	Sueßionum.	116		
Aescii.	13. 61	Aftabeni.	348	Taurinorum f. Taurino.	297.		
Afalon.	392	Aftabores Nili alveus.	632	Academia.	347		
Aicata gentis sedes.	94	Aftahos.	657	Tiberii.	227		
Wichaffenburg.	212	Aftapus fl.	632	Trecarum.	111		
Aleciopades medicus Prussiae.	563	Aftaveni.	551	Trevirorum.	117. 121. 211		
Acoli.	319. 325	Aftauantes.	566	Opulentia.	121. 212		
Alecia Hesiodi patria.	419.	Aftacenus sinus.	573. seq.	Veromanorum.	116		
Afco.	436	Aftar s. sagittarius.	425	Vindelicorum.	196. 217		
Afculum, Apulum seu Afco	319.	Aftersimus quid.	70	D. Augusti templum & ara.	138		
li.	325	Aftersismorum in zodiaco &	Atropatia.	S. Augusti prom.	681		
Afculum f. Ausegli ducatus.	370	extra eundem numerus,	556	Augustinus Hippomensis Epi-	scopus.	639	
Afculum Picenum.	ibid.	eorundemque denominatio.	Attabaliba à Pizarro inter-	Augustobona.	111		
Astdod.	592	ibid.	fectus.	Augustodunum f. Austun.	112. 134		
Asga.	630	Afta.	516	Augustomagus.	116		
Astrakan urbs à Moscovitis	52.	Astracanens Tatari.	516	Augustomana.	111		
expugnata.	508.	Asturia 82, 96. seq.	516	Augustoritum.	109		
magnitudo.	52.	Asturia, ejus limites inter	Attila.	Augustow.	492		
divisio antiqua & nova.	508.	divisio.	ibid.	Aulaga lacus.	681		
509.	ejus limites inter	Astures.	81	Aulis op.	420		
Europam.	53.	Asturcones equi.	96	Avia f. Avella.	319		
varia imp-.	559.	Asturia de Santillana.	96	Avicennæ domicilium.	93		
pers.	508	Asturias.	81	Avido.	576		
Alix divisio & partes, Im-	508	Asturica f. Astorga.	96.	Avignon.	107. 138. ubi fedes		
peria, regna & Principatus.	509	Astusapes Nili alveus.	632	pontificia.	ibid.		
Alia minor f. proprie dicta,	509	Atabalus ventus.	28	Aulerci.	111		
cujus partes, termini, re-	509	Ataburus mons.	ibid.	Cenomani.	ibid.		
giones.	509	Atabyria f. Rhodus.	620	Diablitz.	ibid.		
Alia Nympha.	508	Atalanta ins.	436	Eburowices.	ibid.		
Alia intra Taurum & extra	508	Atalio mons.	608	Aulus.	ibid.		
Taurum.	584	Atella.	323	Ava urbs & regnum.	539		
Ali uca Gracia.	512	Ater mons.	638	Ava.	ibid.		
Alinus sinus.	413	Aternum op.	370	Avechan.	ibid.		
Aline op.	413. 415	Aternus fl.	318	Avanares regio.	675		
Alinii Pollionis filius qui							

I N D E X.

Aulis opp. & portus, ubi Graecorum classis,	420	Ayr.	177	tam.	450	Bartholus Juris D. 305. 359
Aulofa,	400	Azahad.	653	Baldus.	359	Bartholi patria.
Aulon.	411. 428. 444	Azamia.	555	Baleares insulæ.	98. 110	305 Bartonia prov.
Aulonia.	329. 330	Azamor.	651	Balearicum mare.	39	499 Baru.
Aurea messis Delphis dedi- cata.	328	Azaro.	378	Balga.	599	658 Barva urbs.]
Aurelia urbs.	140	Azioth.	628	Balentia urbs.	96	ibid. Barvium op. seu Barwick.
Aurelian rex.	125	Azotus seu Asdod.	593	Balli regnum.	638	
Aurelianum Academia.	133. 140	in quo idolum Dagon.	592	Balliagio terræ motu perlit.	175	
				Batum.	362	
Aureliani reg.	ibid.			Balsara ol. Teredon.	611	491
Aureus mons.	388. 389	B. Aalsebub.	592	Balticum fretum.	283. mare.	Baruffit insulæ.
Aureus numerus.	54	Babylon s. Babylonia Ægypti.	617	Balticus sinus.	45. 188	564 Bascapan.
Auricum seu Aurick.	252	Babylon urbs Assyriæ.	610	Bamberga.	218. 499	Basel.
Aurunci.	318	eius conditores, magnitu- do, rudera. 611. unde dicta.		Bambergæ Episcopatus.	278	Basilea. 144. 188. 492. Acade- mia.
Aurupina.	343	ibid. duplex.		Bambyce.	607	278 Basilensis ager.
Ausar fl.	333	Babylonia.	610. provincia	Banadego.	402	118. 143 Baseler /.
Aufci.	108	nunc Calder, ejus fines, regiones, oppida. 587. 610		Banda inf.	559	Basilicata.
Ausiorum Augusta.	109	Terra de Baccalaos.	672	Bandar.	562	340 Basilides.
Ausones. 313. 317. 336. in Italia. 336. eorum op. & fines.	317. 318	Bacchylidis Poëta Patria.	441	Bandarmassin.	544	S. Basilii in Russiâ Monachi.
Ausonia.	293	Bacenis filva.	198	Bandineude.	642	492 Basilissene.
Ausonium mare. 42. ejusque tinus.	330	Bacharacum.	223	Bantam.	544	Basilius magnus Cæsariensis Episcopus.
Aussig.	113. seq.	Bachian inf.	545	Banza.	651	569 Basilipo.
Auster.	28	Bactra urbs.	551	Bapalme.	114	Baskirenses Tartari, eorum- que horda.
Australia clima.	19	Bactri.	512	Baptistæ Mantuani patria.	303	516 Baßarabia regio.
Australis s. Austrinus polus.	6. 7.	Bactriana, ejus populi, urbes & limites.	550	Barbados inf.	685	473 Baſee.
Australis terra s. incognita,	498. seq.	Bactrus fl. al. Euchain s.	441	Barbaria. 647. ejus partes.	648	135 Baſia.
Australis Oceanus.	33	Bocchara.	551	limites & magnitudo.	648	Baſtarnæ. 185. 467. Germani.
Australis. 117. ejusque limi- tes.	211	Bacuntius fl.	319	192. eorum sedes.	445	192. eorum fines.
Australis rex.	126	Badæo urbs.	614	Batavia op.	386	ibid.
Austria, ejus limites & di- visio.	229. 230	Baden op.	224	Batava cæstra.	195	
Austria Archi-Ducatus Su- perior & Inferior.	230	Badensis Marchionatus.	ibid.	Batavi. 120. eorum fines.	445	
Austria.	84	Badia.	490. 443	Barcana regio.	273	Cattorum progenies.
Austriacorum ditiones in Italia.	341	Bœtica provincia Hisp.	79	Barce urbs & Promont.	648	Batavia, Belgarum in Java colonia.
Austriacus circulus.	204	Batis fl.	ibid.	Barcelona.	89. 96	161. 164. 543 Batavodorum.
Austriacus Archiducum ditiones in Istria.	347	Baturia.	ibid.	Barcha regio Ægypti.	625	120. 160 Bativorum inf. vulgo de Ba-
Austrinum mare.	36. seq.	Baffoïus.	48	Barchana provincia.	634	taw.
Austum.	111	Baffinsbay.	ibid.	Barcino.	89	125 Batavus fl.
Autracis s. Audas fl.	136	Bagacum, n. Bayav.	115	Barda fl.	244	ibid.
Autricum.	111	Bagametro.	658	Bardewicum, Luneburgi- cum.	249	Bateni.
Autun.	134	Baganidri.	ibid.	Bardewick urbs ab Henr.	249	176 Bathis Tartarorum Princeps.
Auvergne.	109. 128	Bagdad ad Tigrim.	560	Leone expugnata.	249	516 Batrachus portus.
Aux.	108	Bagdasan seu Budafom.	551	Barдум.	244	625 Bathynias seu Bathino.
Auximum.	319	Bagni di Roselle.	306	Barcaei populi Ægyptii.	625.	457 Batrii.
Auxitana.	109	Bagradas fl.	636	Bareyth.	648	550 Batra seu Agesimba.
Axenus pont.	44. 434	Bahalbeth.	629	Bargen in episc. Mind.	269	661 Battenberg / op.
Axiaces.	467	Bahusia arx.	286	Bari. 325. Barii.	371	121 Battenburg.
Axima.	106	Bajæ. 322. Castel di Baga.	322	Barim turri.	591	161. 162 Bavagna.
Axima in Perse.	554	Bajana.	95	Baritanus ager.	340. ejus	311 Bavaria.
Axima in Salassis.	106. 554	Bajanae insulæ.	ibid.	oppida.	369	204. 224. ejus divisio-
Axis globi, Zodiaci.	5. 6	Bajanus finus.	322	Barium. 325. munitum.	369	in Superiori & Inferio-
Axius fl.	435	Baidai.	517	Barleduc.	129	rem, ducatus.
Axuma.	658	Bajona.	108	Barlenga Inf.	100	224. 227 Bavariæ circulus.
Ayamen seu Arabia felix.	614	Baijas de S. Petro.	664	Barletia munitum op.	369	Baudisius.
Aydunum.	381	Balagatta, f. Balagnatta.	536	Barna.	464	485 Bautzen.
		Balbastrum.	90	Barnagasso reg.	658	Bazas.
		Balbus Cornelius Gaditanus.		Barnefeld. inf.	687	108 Beach.
		Baldivia.	682	Barnagasso reg.	646	687 Beaune.
		Baldi patria.	305	Barreuthum.	221	134 Beaurais.
		Baldinus recuperat Cre-		Barthenis terra.	244	672 Beauvais.
				D. Bartholomæus.	685	129 Beauvoisin seu Belgium.
						174. & seq.
						Baz.

I N D E X.

Bebil montes.	398	Benedicti X. patria.	954	Berry.	109. 128	minatium.	463
Werhinc Kreis /	234	Benedicti XIII. refugium.	91	Berlabe desertum.	104	Bineas amnis.	258
Becia op.	486	Beneventum.	330. 340. 369	Bervicum.	177	Bingium op.	212
Beczwa.	236	Benevola.	680	Berytus seu Baruto.	600. 617	Bipontinus Ducatus.	211.
Beda venerabilis.	175	Beneventanus Archiep.	373	Berze f. Bierze.	488		212. 213
Beder.	534	Bengala urbs.	538	Besancon.	118. 141	Biquiri.	680
Bedesius fl.	309	Golfo di Bengal.	ibid.	Bescianensis Palatinatus ejus		Birchenfeld /	211
Bedford.	176	Bengala regnum.	537. ejus	que oppida.	488	Birsfa fl.	118
Bedfordia Comitatus caput.	176. 214	magnitudo & opida, in-		Ee kau.	241	Bifalca, ejus oppida.	431
Beleguanze.	658	cola corruptissimi.	538	Betons fl.	89	Bifantagra.	541
Beleus f. Belus fl.	599	Bengalentis Oceanus.	35	Befor torrens.	590	Bitanche Samiorum.	452.
Benn.	455	Benjani, eorumque superfi-		Belli.	455	Biscaya.	457
Belga Gallorum fortissimi-	121.	tio.	533	Beranzo's seu Flavium Bri-	71. 87. 96.	Bischöffswedda /	269
Belga in Anglia.	168	Benin.	656	gantium.	95	Biferta.	638
Belgard.	244	Benthem Comitatus.	254	Betavia s. de Betue.	101	Bismarck /	241
Belgica federata, ejus di-		Benthem / op.	ibid.	Betaw.	121	Bisnagar.	535
tiones & urbes.	150	Bera f. Vera.	92	Beteron.	600	Bistones.	452
Belgica Gallia.	88. 112.	Beraun.	236	Bethel mons.	596. seq.	Bistonis lacus.	458
eujus limites.	112. 118	Berbero fl.	549	Bethesda.	592	Bistricia f. Bistritz.	471
unde dicitur.		Berceria.	176	Bethfan urbs.	605	Bistritz /.	236
Etia. ibid. quotuplex.	ibid.	Berdoa desertum.	638.	Bethfemes.	627	Bitaxa.	552
Belgicæ advenit direpta.	148	regnum.	654	Bethleemes Juda.	589	Bithynia & Pontus, eatum	
Belgicæ hodiernæ fines.	136.	Bercea f. Veria.	429	Bethlehem natalibus Serva-		fines, fluvii, regiones.	568
Divilio.	149	Berengarius à concilio dam-		toris nostri nobilissima,	593	populi, urbes.	ibid.
Belgicæ provincia Hispano-		natus	347	Betis fl. Arabæ ejusque or-		Bironin.	655
audientes.	149	Berenice Ægypti, n. Bernich.		tus.	614	Fitonto.	369
Belgii urbes.	150	Berenes regia.	591	Bettan.	541	Bitsch / Comitatus.	211
Belgii Ducatus urbes, mar-		Bereina.	483	Betua.	402	Bitterfeld.	272
chionatus.	148	Berg Ducatus.	216	Bettullus fl.	89	Bituitus, Avernorum rex.	
Belgium hodiernæ.	146.	Berga ad Zomam s. Bergen		Bevelandia Austria.	155	Biturici.	109
eujus populi.	ibid. XVII. provin-	op. Zoom.	155	Bezetha mons.	592	Bituiges.	109. 133
cix.	149.	Bergen Novum.	164	Bizzlies.	107	Bivera fl.	272
fines.	146	Bergum regum & confoede-		Biala.	488	Blaifois.	128
ratum.	148	ratum.	148	Biantis patria.	579	Blanckenburg arx.	255.
Belgium Hispánicum & Gal-		Berg-Strasse /	257	Biblia Complutensia.	97	275 Comitatus, ejus li-	
licum.	148	Bergen Hannonia op.	286	Bibliotheca Alexandrina seu		mites, fluvii, oppida.	ibid.
Belgrad Scanderbegi.	144	Bergen op Zoom.	155. 164	Philadelphi.	626. 627	Blanckenburgum ad Sigam.	256
Belgrad Pannonicæ.	389	Bergell	246	Biroci.	168	Capo Blanco.	654
Belgradum.	461	Hannonia op.	286	Bicoca, ubi Galli visti.	350	Blancum prom.	653. 654
Belicastro.	332	Bergen.	244	Bileiezero op. ubi thesauri		Blangis fl.	152
Belici fl.	378	Zabern /	211	magni Ducis.	503	Blavus fl.	217
Belik.	252	Bergomæ territorium.	280	Bieliska.	503	Blechisfeld.	468
Belti.	317	Bergomum f. Bergano.	302	Bielisko.	492. 503	Bleiking, ejus limites & op-	
Bellifona.	347	351	Bieuna.	145	pida.	281	
Bello regnum.	656	Berga Edoneorum op.	431	Biesphi.	468	Blesense castrum vulgo Blois,	
Bellovacæ.	114	Berg Zabern /	211	Biesflet /	150. seq.	ubi Guifius occisus.	133
Bellna vulgo Beaune.	134	Berka op.	210	Bise f. Biele fl.	121	Biesla fl.	211
Bellum vadum.	96	Berlatina.	303	Bigerra f. Begorre.	108	Blittera.	107
Bellunensis Episcopatus.	341	Berlinum f. Berlin.	186. 241.	Bigerriones.	ibid.	Der Blocksberg /	199
Belt f. freum.	283	242	Bigore.	112	Blomberg /	224	
Welt / freum.	45. 183.	Bermeum seu Vermeum.	96	Bigorea.	87	Rnata.	637
Bezig. op.	272	Bernates.	142	Bigoria Comes.	ibid.	Boagrius fl.	423
Belvedere.	443	Berna.	144	Biken.	518	Bo-zantium.	486
Belunum.	298	Bernau cerevisia nobilis.		Bilbao.	81. 97	Bobera fl.	197
Belus fl.	604	241. seq.		Bibilis fl.	82	Bobiensis ager.	340
Belza.	469. 492	Bern.	142. 144	Bibilis op. Martialis Poëta		Bobus fl.	482. 483
Benacus lacus.	332. 355	Bernich f. Berenice.	634	Patria.	ibid.	Bobrounicense territorium.	
Bendemir fl.	553	Bernburg Baronatus.	273	Biledulgerit.	647. ejus in	Joh Bocatii patria.	485
S. Benedictus. 315. ejus pa-		Bernwald /	242	cola & urbes.	653. seq	Bochna.	486
tria.	363	Beroë.	607	Bilesfeld /	254	Bocchara.	551
S. Benedicti cœnobiam.	315	Beroea.	445	Bilitio.	347	Bocche regio.	566
Benedicti Ariæ Montani		Beroaldus Sabaudia	445	Billin.	241	Bocchi regnum.	641
patria.	93	Flandram invasit.	126			Bocho.	
Benedicti V. sepulchrum.	247	Berthuca Æmathia.	429				

I N D E X.

Bocchoven vicus.	127. 196	Bona urbs.	639	Boso Burgundia Reg.	126	Bredfordia.	162. 191
Bochdenehude /	251	Bona, olim Hippo.	ibid.	Bosporani.	468	Brederoda arx.	159
Boda calida & frigida.	275	De Bona Vista ius.	164	Bosporus.	43. 45. Cimmerius.	Brederodiorum	Baronatus.
Boden See /	197	Bona spei promont.	662. in	ibid.	473. Thracius.	455	159
Bodon op.	563	eo propugnaculum.	164	Bosra, n. Bosra & Buffereth.	Brega.	237. 238	
Bodrach fl.	392	Bonandrea.	634	Botia.	613	Bregim.	177
Bodumna.	281	S. Bonifaci codex Evange-		Botia.	455	Breginia.	167
Boebedes lacus.	425	liorum.	162. offa.	Bornia provincia.	290.	Breisach /	216
Capo Boeo.	375	Bonifacio, s. Bonifaci op.	386	Bornicus sinus.	289	Brekinia.	173
Boechen s. Buchen.	176	Bonna.	120. 210	Botri torrens & vallis.	600.	Brema.	251
Boetia, ejus oppida.	420.	Bononia seu Bologne ubi Al-		Bremensis Archiepiscopatus,			
421. flumina,	ibid.	drovandus.	393. 359	Bütrys vel Botrus.	ibid.	eius limites & fines.	250.
Boetia mons.	436	Academia.	559	Bouchain.	114		
Boetia Theba.	420.	Bononiensis agri felicitas.		Bovianum.	320	Bermerforde /	251
ab A-		Bononiensem mores.	ibid.	Bourbono s. Bourbon.	128	Breonia.	343
lexandro deleta, à Cassian-		Bononiensis ager.	340	Bourdeaux.	229. 333	Brefcia s. Bressa.	303
drostaurata.	ibid.	Boppart.	257	Bourges.	109. 133. ubi Aca-	Brefcia arx.	488
Boetorum mores.	ibid.	Boiberomagus.	119	demia.		Breslau /	237. Ducatus.
Bogazaffar seu Bogazaffar.		Borbonii Caroli monumen-		Bassa Bourgogne.	128. 129	Breslaw Transylvanix.	471
	414	tum.	371	Boufonia f. Bowens.	283	la Brisse.	128. 140
Bogdomanis.	572	Borgholm.	291. 493	Boxdehuda.	251	Breſſenis ager.	117
Bogora regio.	681	Borchen /	253	Bozentini.	486	Bref op. & postus.	132
Bogud rex.	642	Boreas.	6. 28	Bozoch.	567	Bielle.	485
Bogudiana.	ibid.	Borealis polus five Boreas.	5	Brabia s. Brania inf.	666	Bicleda.	282
Bonem a Carolo M. domi-		Borgemagus seu Bornitoma-		Brabantia Dueatus, ejusque		Breſtentis Palatinatus.	485
ti.	204	gus.	119	limites.	153. Vibes.	Bretaigne.	128
Boheimerwald /	198	Borgi.	552	Bradanus fl.	324	Bretta Phil. Melanchthonis	
Bohmisch Broda /	236	Borique seu Bonica inf.	686	Braga s. Biacara.	95	patria.	223
Bomisch Riesen oder		Borlum.	282	Bracata Gallia, ejus limites		Brianta.	455
Schnee-Gebirge.	236	Boiberomagus, Borgetoma-		& felicitas.	104. 105	Briegia.	145
	237. 238	gus & Bojmitomagus.	119	Braccianum.	359	Bliege /	137. Ducatus. 137
Bohus fl.	483	Borchdorp.	290	Brachmani seu Brachmanei.		Briela seu Briel.	159
Bojano.	321	Borneo op. & Ins.	543. ejus			Brieza.	241
Boji in Bohemia.	234. seq.	magnitudo & oppida, ca-		Braganea.	528	Brigantes op.	168. 181
Boji in Italia, eorum oppida		put.	ibid.	Braganza.	81	Brigantia.	81
& sedes	303	Bornholm ecenobium.	247	Tycho Brahe.	283	Brigantinus Dux, Rex Por-	
Bojoarii seu Bojuvarii.	196	Inf.	284	monte Brailo.	332	tugaliz.	89
Bojodurum.	ibid.	Borno lacus.	644. 656	Brakel /	253	la Brigla.	151
Bojohemia seu Boheimb /		Borno Nigritarum regnum.		Bramberga f. Bromberga.		Brinn.	236
233. ejus limites, pri-		538. 644. 656.		Bardeis.	499	Bringium op.	212
mus Rex.	234. naturafoli	Bojsippa seu Borisita.	611	Brandenburg.	235	Brion seu Breonia inf.	343
235. in circulos divisio-		Boruffia, ejus fines, magni-		Brandenburg op.	187	Biquerastcon.	347
Bojohemum.	204	tudo, divisio.	482. 498. eam	Brandenburgum Borussiaz.	499	Brilacum.	216. 218
Bojorum gens à Marcomanni-		tenebant Cruciferi.	498.	Brandenburgensis Marchia,		Brifisch.	117
ni pulia.	234.	ejusdem Dux primus Al-		ejus divitio & limites.	240.	Brifigavia regio.	215
corus se- des.	200	bertus.	ibid.	Borussia Regalis, ejus oppida		Brifigavia Academ.	279
Bojun.	417	Borusia subacta, est duplex	479	satrapiz, & territoria.	241	Brielo.	304
Boizenburgum.	246	Borythenes fl.	482	portus & op.	683. 684. po-	Brifolium seu Briflow.	174
Bolbiticum, ostium Nili.	632	Borythnitax.	467	puli.	ibid.	Britfolia.	176
Boleares Insulæ.	87	Bosna fl.	398	Brattianum.	493	Britannia unde dicta.	166.
Boleflaus, primus Rex Po-		Bosna fontes.	ibid.	Bratzlaw.	498	Britannia vetus.	165: ejus di-
lonie.	487	Bofnia.	388. ejus fines.	Braunsberga.	499	vicio.	166. 167. seq. fluvii. ib.
Bolefavecia.	485	cultores.	ibid. oppida, à	Braubach.	257	opida.	ibid. incolæ.
Bolita.	550	Gothis, Sclavonis, Hun-		Braunsfeld arx.	258	167.	167.
Bologna.	303. 351	Turcis, occupata.		Bray.	114	168. 176. à Romanis sub-	
Bollena.	306	ibid.		Berchinia.	167. 177	acta.	170. ejus muri.
Bolswerda.	163	ibid.		Breda Baronatus.	154. 155.	formæ.	ibid.
Bolzanum.	229	Bosnia Duplex.	ibid.		164	Britannia inferior, & supe-	
Bomado fl.	557. seq.	Bosnii soli natura.	398			rior.	110
Bomba.	535	Bosniorum mores.	ibid.			Britannia major.	168
Bombe ga.	220. seq.					Britannia Minor.	ibid.
Eommel s. Fommelia oppid.	121. 162					Britannii à Saxonibus pulsi-	
Eommel Werth /	162						

I N D E X.

Britanni, in Gallia. 169. Brit-		Bulgaria. 463	Butrotum seu Butrinto. 402.	ptoris patria. 570
tanni ab Anglis ejecti.	<i>ibid.</i>	Bulgariæ caput Sophia. 563.	Buttons Bay i. sinus Buttonii.	Cæsarea Lutra. 223. Panæ
Britannica ins.	166	eius natura foli, incola-	<i>ibid.</i>	seu Philippi. 606. i. Ne-
Britanicus Oceanus. 36		rūm mores. 364	Buttonius Thomas.	roniana. 606
Britannorum antiquorum		Bulgari unde dicti, 465. eorum	<i>ibid.</i>	Cæsarea Stratonis s. Turris
mores. 166. ades. 169		sedes, Princeps. 515. 516	Butua reg.	Stratonis. 597
Brixellum. 303. 304		Bulgariæ regnum. 463	Butuæ urbs.	Julia. 650
Brixia, n: Brescia. 229. 303		Bulla regia n. Antra. 639	Butunti seu Bitonto.	Cæsariensis provincia Afri-
	351	Bullion.	235	ca, ejus oppida & limi-
Brixianum territorium. 341		Bullis.	235	tes. 641
Brocum. 492. 493		Bullionensis Ducatus.	236	Cæsariana. 108
Brodi.	492		236	Cæsarodunum. 111
Brodnicia.	493	Bunomos.	236	Cæsarmagus. 113. 114
Bromberga seu Bramberga.		Aung u. Alt Buntzel /	235. 236.	Cæsena. 308. seq.
	499		235. 236.	Cæsia silva. 198
Brözen	187	Zuntzlauer Kreis /	236	Cæsias Nord = Ostens
Bruechhausen /	254	Buquhammes prom.	177	Wind /
Brüsteri. 147. 189. eorum		Bura.	410	Cafares pop.
sedes.	189. 190	Burdegalense parlamentum.		Caffaria.
Brügæ seu Brügge op.	120.	Burdegala. 109. 109. 135	129	Caffian.
	151	Burdigalia.	135	Cafiroz.
In Bruglia castellum.	151	Buren Comit.	161	Cagliari s. Cagliari.
Brumalem solstialem solis		Burgi seu Burgos.	94	Cahors.
ortum monstrare.	67	Burghheim, op.	117	Cajazzo.
Brumalis ortus.	26	Burgiam.	552	Caicus fl.
Brundusium seu Briandisi.		Burgum opp. Saxonie.	271	Cajeta. 318. munita, clavis
325. 368. munitum. 371		Burgundia Comitatus.	88.	regni.
Brundulini portus.	326	127. 128. Ducatus.	129	Cajetanus sinus.
Brunsberga.	498	Burgundia Ducatus à Fran-		Cajii Cæsaris navigatio.
	247	cia Regibus occupatus.	126. 127	des Cailles prom.
Brunswicensis Ducatus, ejus		Burgundia Inferior. 115. 140.	126. 127	Caindu urbs Sericæ.
limites, divisio, oppida		& superior.	140	Caimacan.
& humina.	274	Burgundia Ducatus.	126. 127	Caiphæ domicilium.
Brunsvicum.	<i>ibid.</i>	Burgundia Rex.	125	Cairum, n. Alcayr.
Brussel. 112. in quinque re-		Burgundia Comitatus.	127.	Cairum Indiæ.
giones dividitur.	154	Burgundia regnum Germanorū.	139	Cairus s. Cairo.
Brutii, eorumque ortus, op.		Gallia Regibus		Calabria. 324. ejus ubes.
& sedes.	294. 328	tributum. 126. ad Hispaniam pervenit.	128	Calabria superior. 325
Brutius finis.	41	Burgundicum fœdus.	146	Calabria nova, ejusque op-
Bruxella seu Brussel.	154	Burgundicus Circulus.	205	pida.
Brygium Macedonum op.	574	Burgundiones.	125. 186	Calabriæ duæ.
	574	Burgundorum migratio.	200	Calabriæ & Apulia Dux
Brysæ.	455	Burgus S. Domini.	353	primus Robertus.
Brysich, s. Brisich.	116	Burgus Gasteyz.	94. 96	Calabri.
Brytum potionis genus.	458	Burgi f. Burgos.	94	Calacene.
Bubastis s. Babaste.	628	Burgen Vallis Tarenis.	352	Calais.
Buchananum prom.	177	Buridiensii.	468	Calamatius mons, ubi fugi-
Buchian fl.	551	Burick.	255	tivi profigati à Craijo.
Johannes Buchold.	157	Burri.	468	Calatæ. 328.
Buchovia, ejusque limites.		Burshald, castr.	218	Calatæ.
Buken.	254	Burdigala.	135. 141	Calamianes.
Buckingham.	177	Burfa die Borſe /	157	Calamus.
Buda.	393. 394	Bursia, ol. Purfas.	573	Calaris.
Budafan.	551	Bussereth.	613	Calatajut.
Budiebowice.	236	Butow.	500	Calatia s. Calazzo.
Budinga. oppid. Comitatus.		Butrinto.	444	Calauria inf. ubi Neptuni
	258	Thomas Buttius.	49	afylum.
Budini.	467	Buttonii sinus seu Buttons		Calba ad Bodam. 271. 272
Budna seu Badoa.	401	Bay.	48	Calcar.
Budweisz /	234. 235.			Calcarius mons.
Buenen.	114			Calcei Sicyonis.
Bugia, olim Salda.	642			Caldanæ paludes.
Bugus fl.	483. 488			Caldar, nunc Babylonia,
Bullionensis Ducatus.	117			eius fines, regiones, op-
				pidia.

Cæ-

I N D E X.

Calecut f. Calicut.	536	Cambajensium milliare.	32	Canatha.	606	di Argentera;	<i>ibid.</i>
Caledonia sylva unde dicta.		ad Cambajam finus.	38	Cancacan.	615	Capo Camino.	384
169. 177. 417		Cambalu urbs ingens.	520	Cancellarius Francz.	129	Corfo.	385
Caledonia. 417. sylva. 169		Cambodia.	539. 540	Canche fl.	152	di Manza.	<i>ibid.</i>
177		Camboferia.	155	Canchium seu Cinchim.	521	di Foro.	<i>ibid.</i>
Caledonius Oceanus. 36. 166		Cambodia f. Cambodia urbs		Cancer Tropicus.	13	De Celi.	615
Calenbergenis Principatus.		regni caput.	539. seqq.	Candahor. 534. 544. 545. 562		S. Andrea.	618
274		Cambray l. Wallia.	152. 172	Candi regia sedes in Ceylon.		S. Epiphanio.	<i>ibid.</i>
Calendarium Gregorianum,		Cambrelis.	153	544		Caxines.	650
Julianum, Scaligerianum.		Cambria, ejus fines & oppida.	173	Candia i. e. Creta metropolis.		Montafusio.	<i>ibid.</i>
54		Cambridge.	175	Candia Archiepiscopatus &		Boeo.	375
Cales.	247	Cambatæ.	553	Episcopatus.	<i>ibid.</i>	Cavallo.	384
Caletes seu Caleti.	114	Cambyles fl.	557	Candia laccharum.	<i>ibid.</i>	de Istria.	300. 301. 343
Caletum f. Calais.	175	Cambula.	520	Candidianus fl.	309	de Rocca.	36
Calicut.	536	Camarina palus.	376	Candiorz.	450	Paffaro.	375
California ins. 674. 675. ejus		Camellaria.	183	Thomas Candisch.	48. 678	Capo Malio.	414
finus.	38	Camelobosci.	549	Canea.	450	Capo de l'Arme.	293
Caligula certamina.	137	Camenecia.	486. 491	Canibales.	680	Capo di Campana.	307
Calis.	100	Camenolitari.	444. <i>ibid.</i>	Canina seu Epirus.	428. 444	Cappadocia, ejus regiones,	
Calisia.	484	Cameracum, Cameric. seu		Caninefates.	121	fines, fluvii, ubes.	569
Calistensis Palatinatus, oppida & territoria.	484	Cambray.	700. 140. 152.	Canitia.	224. 229	Amazones.	569. 570
Georg. Calixtus.	274	Cameranæ insulæ.	185. 580	Caniaæ seu Canna, clade		Cappadocia Magna seu ad	
Calixti III. patria.	91	Camerina palus.	376	Romanorum insignis.	325	Taurum.	568. Pontica.
Calatis op.	464	Camerinum.	310	Cano regnum.	644. 656	Cappadocum mores.	<i>ibid.</i>
Callidromus mons.	435	Camers op.	305	Canopicum ostium Nili.	632	Cappanach fl.	517. 518
Callipides.	467	Camefæce.	292	Canopium.	626	Petrus Caprali.	683
Callipoli.	369	Camin.	787. 245.	Canopus.	626. 629	Capricorni Tropicus.	13
Callipolis.	326	Caminiecka.	489	Canosa f. Canusium.	325.	Caprus fl.	555
Callipolis Thraciæ.	454	Capo camino.	384. 385	Cansii.	523	Rio di Caps.	636
Callisthenis patria.	430	Camirus.	621	Canstad.	218	Capsa.	637
Calliteræ.	431	Camulodunum.	176	Cantabri.	81	Caprifera urbs.	615
Calloscopium.	443	Val. Camonica.	298	Cantabria.	96	Capua.	293. 323. 367
Calmar.	290	Camora f. Samora.	98	Cantabrigia seu Cambridge.		Capua nova.	323
Calmaria, è cuius regione		Campagna di Romana.	361	175. 176		Monte di Capua.	323
Oelandia ins.	<i>ibid.</i>	Capo di Campana.	307	Cantam urbs.	423	Capuana luxuria.	326
Calmariente fretum.	<i>ibid.</i>	Campanaël.	534	Cantana f. Catina.	376	Capuanus Archiepisc.	373
Der Calmer Sund /		Campani.	294	Cantara fl.	378	Caput Histriae seu Capo de	
290		Campânia.	133. duplex. 321.	Cantazarum op. munitum.		Istria.	300. 343.
Calogeri monachi Græci.		eius urbes & fines.	322.	Cantines.	177	Caput viride.	164
436		unde dicta.	133.	Canterburii.	174. 176	Carabay.	681
Calor fl.	320	soli fer-		Campen.	162	Caracuna urbs.	649
Calpe Herculis columna.		tilitas.	370. 371	Campi-Catalaunici.	133	Caragoca.	84. 84. 91
643		370.	371	Campi piorum.	376	Caraja.	517
Calpe mons.	32	Campion op.	519	Cantinum prom.	651	Carakitay.	518
Calvaria mons.	592	Campodonum.	196. 218	Cantium.	176	Caralis urbs.	384. ubi S. Au-
Calva fl.	369	Campomilis.	531	Cantium prom.	169	gustini fuere offa.	384
Calvi.	324	Campus Scamandrius.	575	regio.	168	Caralitanus sinus.	384
Calvi f. Calvium.	386	Campus Libani.	599	Cantons.	143	Caralitanum promontorium.	<i>ibid.</i>
Vet. Calvinus.	321	Campoveria.	155	Cantuariensis Archiepisc.	174	Caramania.	115
Calvus mons. 486. in quo		Camucina Vallis.	382	Canuja.	654	Carambica Hyperboreorum.	
monasterium S. Crucis.		Camul op.	513. 519	Canusium seu Canosa.	325.	gens.	512
<i>ibid.</i>		Canuni.	298	S. Canzan vicus.	301	Carambucis.	<i>ibid.</i>
Calutre.	546. seqq.	Can fl.	523	Capella Olenia.	417	Carantonis fl.	135
Calycædus fl. Isauræ.	585	Cana seu Cancacan. op. Ara-		Capella vicus.	114	Caranus Rex primus Mace-	
Calydon.	417	biz.	615	major f. Galilæa Gen-		donis.	427. 429
Calydonium fretum.	<i>ibid.</i>	Cana Galilæa f. minor.	598.	titum.		Carapella fl.	370
Calydonia Silva.	<i>ibid.</i>	major f. Galilæa Gen-		Capernum.	597	Caravacium.	350
Camulodunum colonia Ro-		titum.	599	Caphareus prom.	438	Caravancas mons.	388
manorum.	166	Canada.	672. unde dicta:	Caphorim.	570	Carazani crudeles.	517
Camana.	569	'eius divisio & soli natura:		Capitulum alvei cyclicum li-		Caibalia.	584
Camarina, nunc Torre di		673. ejusque situs.	<i>ibid.</i>	gneum.	54	Carbas ventus.	28
Camarina.		Canor.	536	Capo delle Castelle.	330	Carbilesi.	452
Cambaba f. Cambava.	376	Gran Canaria ins.	666	Capo Rizzuto.	<i>ibid.</i>	Carbileta.	<i>ibid.</i>
Cambaja, ejus regna, situs,		Canaria insulæ.	24. 88	Capo delle Nave.	<i>ibid.</i>	Cardamyla.	413
urbes. 533. incolæ.				di Milazzo.	378	Cardia.	454. 456
Cambaja urbs.	<i>ibid.</i>			di Monte Falcone.	384	Cardianus finus, unde Eu-	<i>mico</i>

I N D E X.

- menes & Hieronymus Historicus. 453. 456
 Cardigan. 168
 Cartigania. 173
 Cardinales venti. 27. 28
 Cardines mundi. 71
 Cardona duxatus Cataloniae. 68
 Cardona tria praebet noranda. *ibid.*
 Carduchi. 556
 Carelia. 290. à Suecis occupata. 502
 Carentia. 214
 Cares viles habiti. 578
 Caria, ejus flumina, montes, urbes, li. nites. 575. 578
 Caribana regio. 678. 679 ejus incolae aboriginali. *ibid.*
 Caribes. 681. 682
 Caribum inf. 685
 Carinatum. 347
 Catin. 607
 Carini. 187
 Carinthia. 388. ejusque limites. 230
 Carispa. 561
 Carrum Mare. 44
 Carlile. 175
 Carlsbad / 236
 Carlstein Arx. *ibid.*
 Carmans urbs. 549
 Carminia. 549. 585. ejus regiones, populi, urbes. *ibid.*
 Carmania altera. *ibid.*
 Carmaniz deserta fines. *ibid.*
 512
 Carmanene. 565
 Carmathia. 168
 Carmel mons in Iuda. 597
 Carmelites mons &c. op. in Phenicia. 597
 Carna s. Carre urbs. 615
 Carnawa. 234
 Carnarvan. 173
 Golfo di Carnera. 243
 Carni. 294. 300
 Carnicæ Alpes. 388. 334
 Carniola. 388. ejusque fines 289. 290
 Carnivorus sinus. 341. 400
 Carnovia. 254
 Carnoviensis Ducatus. 238
 Carnutes. 111
 Caroline art. 675
 Carolines Thermae seu Carlshbd / 227
 Carolostadium. 230
 Carolus Andegavensis Rex Neapolitanus. 381
 Carolus Audax. 148
 Carolus Calvus Ludovicus fratri Italianam cum Casarea dignitate per injuriam eripuit. 126
- Carolus M. domuit Bojohzmos & Slavos. 203. ejus locus natalis. 349
 Caronium. 95
 Carpates mons. 390. 484
 Carpatus inf. 411
 Carpathium mare. 42
 Carpetani. 81
 Carpi op. 352
 Carpiani. 464
 Carpilli. 454. 455
 Carta fl. 608
 Caria. *ibid.*
 Carthabia. 430
 Carfeoli seu Carsula n. Arifili. 315
 Cartemunda. 283
 Cartenna. 642
 Cartenna fl. *ibid.*
 Cartenza op. 441
 Cartagena. 84
 Cartagena Americae. 680
 Cartago. 637. patria Terrulliani & Cypriani. 638.
 Cartum. 680
 Cartago Andalusiae nova. *ibid.*
 Hispania nova. 83. 91. 92
 verus. 83. 84
 Cartaginenses in Corsica. 385. in Hispania. 84
 Carthaginensium colonia in Sicilia. 384
 Cartigania. 173
 Carura. 550
 Cartwans. *ibid.*
 Caryfiz aves. 439
 Carystus inf. *ibid.*
 Calakentes Tartari. 516
 Carmel S. Evafii s. Casal. S. Vas. 351
 Cafalmach. 569
 Cafan reg. 505. 517
 Cafana urbs. 516
 Cafancius. fl. *ibid.*
 Catonenses Tartari à Muscovitis subacti. *ibid.*
 Cafanum episcop. sedes. 506
 Cafares. 658
 Casbin seu Caswin. 316. 317
 Caesar. 518
 Cafellinum. 323
 Cafiliensis Ducatus. 238
 Cafiotarum mores. *ibid.*
 Cafitox. 552
 Cafius seu Cassius mons. 236.
 Cafmin f. Caswin. 556
 Cafminum. 556
 Caspia porta. *ibid.*
 Caspii. *ibid.*
- Caspium mare. *ibid.* *ibid.*
 Cassan. 551. 561
 Cassandria. 430
 Joh. Caselius, ejusque patria. 274
 Castella seu Castel. 257
 Cassena. 656
 Sarct. Cassianus Martyr. 304
 Cassii. 168
 Cassiopia. 438
 Sanct. Maria d' Cassiope. *ibid.*
 Cassiopæ. 468
 Cassiope. *ibid.*
 Cassiterides. 166
 Cassovia. 392
 Cassivicus campus. 468
 Cassionopole. 564
 Cassubia Ducatus, situs & oppida. 500. 501
 Cassubiorum pars. 124
 Cassuma. 658
 Caftalius fons. 479
 Castanea. *ibid.* *ibid.* 425
 Caftel di Bag. 322
 Caftel Durante. 310
 Caftel Nuovo. 301
 Caftel Nan seu Non. 298
 Caftel Veteri. 329
 Castellana civitas Com. 340
 Castella aurea. 680. ejus opida & situs. *ibid.*
 Castellum Firmanorum. 319
 Castellum Jubileum. 314
 Castellum Menapiorum. 61
 Castellum Tuentinum. 319
 Castiglione terra motu perlit. 368
 Castilia nova. 79. 380
 Castilia. aurea. 680
 nova. 80. 81. 88
 verus. 81. 82
 Castiliani Reges Neapolitani. 364
 Castiliani Reges Siciliz. 380
 Castiliæ regnum. 87. 95. 96
 Castiglio Stiverorum seu Castiglione de la Stiver, unde Gonzaga. 351
 Castrensis Ducatus. 341
 Castro. 368
 Castro Desen. 384
 Castro Janna. 378
 Castrofama. 382
 Castro seu Castrum Minervæ. 326
 Castrum Navum. 319
 Castrum Poellatum. 177
 Castrum Truentinum. 319
 Casuentus fl. 328
 Caswin. 557
 Catada. fl. 636
 Cataja nups. 518
 Cataja regn. frequens, magnatia que opum. 518. ejus ledes. *ibid.*
 Catagni M. Tattati impe- rium, ejusque regna. 374
 Catalauni. 117. 133
 Catalaunum. 117
 Catalaunci campi, in quibus Attila reppellus. *ibid.*
 Catalonia. 81. 89
 Catalonia unde dicta? 89. ejus forma. *ibid.*
 Catana Sicil. Academia. 383
 Catana seu Catina, hōd. Catania. 376. 382
 Cataonia ejus, incolæ & situs. 567
 S. Catharinæ promontorium. 660
 Catharina Senensis. 358
 Porcius Cato Cyprias opes Romam invexit. 619
 Cathnesia seu Canthnes. 177
 Catgām. 538
 Catti. 122
 Cattimelibocensis Comitatus. 257
 Catnes Caftellum. 177
 Catulli patria. 298
 Catorici. 109
 Caturiges. 106
 Caturigo magus. *ibid.*
 Catwijk vicus. 121. 197
 Catzenelnbogen / comitatus. 257
 Cava Syria. 604
 Camiria. 486
 Cavalla. 444
 Cavana Hispaniolæ opid. 685
 Cavares. 106
 Caucasus portæ. 564
 Caucasus mons. 510. 514
 Caucasiæ mare. 565
 La Cauchie. 114
 Caufis. 613. 614
 Cauci. 181. 187. 188. eorum sedes & divisio in Majores & Minoræ. 187
 Caucones. 572
 Cauconia. 471. seq.
 Caudinæ Furculæ, ubi Romanæ circumventi. 321. 325
 Caudini saltus. 321
 Caudium. *ibid.*
 Cavillonum. 117
 Cayiones. 187
 Caul. 534
 Caulonia. 329
 Caunes. 44
 Gavortium. 347
 Caurus seu Corus. 600
 Nordwesten Wind / 217
 Caystrus fluv. ejusque ortus. 577
 Cazimiria. 496
 Cebealis-provincia. 642
 Cebe.

I N D E X.

Gebetis patria,	420	dia.	42. 414	charta pargamena ubi inven-	
cecina fl.	306	cerilli seu Cetella.	340	ta.	576
cecropia seu Attica.	422	cerne ins.	666	charlefort castellum.	675
cecropius mons.	436	ceveteri.	306	charlemont.	116
cedron torrens.	592	cefena.	325. 360	charracharta.	551
cedron vallis.	ilid.	cefraria.	175	charta geographica.	70
cefalogna.	438	chetim seu Macedónia.	432	chartres.	111
ceiram ins.	544	cehius mons.	387	charybdis.	375
celanæ.	574	ceuta.	652	chafluarri seu Cattuarii.	189.
cela fl.	378	ceylon.	546	corum sedes.	190
celanarum mons.	578	chabala.	564	chaftaud d'lf.	137
celebes ins.	544. 545	chaboras fluv. nunc Chabu.		chasteau en Cambrensis.	115
coleja.	230	chabora vits.	608	chatigam.	538
celestria.	585	chabris fl.	445	chatti.	191
celetæ.	455	charontza, Plutarchi patria.	419	chauci seu Cauchi & Cauci.	
capo de Celi.	503	chalcidona, ubi Synodus Oe-		187. 188. corum sedes &	
celidus fl.	406. 435	cumenica.	572	divisio.	190
cella.	250	chalconates prom.	ibid.	la Cauchie.	114
celta in Pannonia.	390	chalcodonii.	607	chelma.	489. 490. 492
celtarum gens, quas inco-		chalcidica regio, ejusque oppida.	430	chelonates paludes.	656
luerit regiones.	110. seq.	chalcis.	417	chemnitz oppid. & fluv.	268. 393
celta.	75	chalcis Jamblichî philosophi patria.	607	chencinta.	486
celta primi Hispanæ incolæ.	85	chalcis Isai Oratoris & Lycophronis patria.	438	cherca fl.	399
celtiberi. 80. eorum sedes & mores.	80	morte Aristotelis clara.	438	cherfeus fl.	599
celtiberia.	77. 81.	chalcites, regio.	608	cherfonesus op.	448
celtica.	107. 119	chaldæa, ejus fines.	610	cherfonesus Aurea.	528. 539
celtica unde dicta.	111	chaliera.	462	cherfonesus Taurica.	473
celtica Gallia.	119. ejus termini.	chalons.	129. 134	cherfonesus Cimbrica.	280
celticea prom.	512	chaltapitis.	553	cherfusci, corum sedes.	191
celtici.	79	chalufus fl.	198	chesel.	513. 517
celticum prom.	95	chalybs fl.	96	chefimus.	561
celto-Scythia.	463	chalybes populi in Galatia.		chefinus.	ibid.
celto-Sycthæ.	ibid.	chalybon.	571	chefinus fl.	480
cencrea portus.	410	chalybonitis regio.	607	chester.	176
ceneda in agro forojuliensi.	340	cham Tatarorum Princeps.		cheuxa.	524
cenisi montis lacus.	332	chamanoock.	673	chiacare.	570
cenomani, eorum oppida & limites.	302. 303	chamnavi, 189. eorum sedes.	190. 191	chiarentza.	471
cenomani-Aulerici.	191	champagne.	128	chiartachar.	557
centrones.	105	chamus primo invenit Asiam.		chiavari.	354
centron.	ibid.	chambery.	140	chiavenna.	298. 346
centumcellæ.	307. 359	cham Rex Tartarus.	475	chia.	45
centuripe h. Centorve.	378	chanana terra.	588	chia regio ejusque situs & incolæ.	683
ceos ins. qua & Cia, Simonidum duorum, Bachylidis, Erasistrati & Aristonitis patria.	440	chananæ.	588	Lo stato della Chiesa.	319
ceperano op.	317	change.	152	chieri.	319
cephalædis.	376. 381.	chantonice.	549	chili regio.	683. ejus situs & oppida.
cephalænia ins.	410. 418. 419	chaones.	407	chiliminar.	554
cephalænia seu Samios.	438	chaonia.	ibid.	chilon Lacedæmonius.	414
cephareus mons.	439	chaonia Sylvæ.	ibid.	chiiana fl.	331
cephalus fluv.	421. 434	chapular.	451	chiloniensis Academia.	278
ceramicens locus.	422	characene.	554	chimara fl. Chimira.	435
ceramicus sinus.	581	charadra.	549	chimara mons & monstrum.	
ceramus.	ibid.	charaxas seu Chiargas regio.		chimera op. ejusque montes.	583
cerautia seu Cerinæ.	620	charadræ.	549	chimeriotæ liberi.	444
cerballus fl.	345	charaxas.	681	china Sinarum regio, ejus limites, magnitudo.	519
cores Euleusina.	422	charas.	681	provinciae, urbes.	522.
ceres lacus.	346	charatæ.	681	523. fluvii, insulae.	524
ceremissi.	505	charante fl.	675	chinay.	115
cerethica.	173	charatum seu Gratiarum templum.	419	chinensis scriptura, artes, fermo.	524. 525
cerigo, Creta, n. Can-		templum.		chinferim.	607

I N D E X

Ciceronis Academia.	322.	Cicumferentia totius Or- bis.	24	Claverinum.	353	Cœli distinctio & sphæ-
epitaphium.	438.	patria.		Clausenburg /	471. 478.	cœlum Empyreum.
317. possessiones Epipo- ticas.	408.	villa Pompe- jana, villa Puteolana.	322	Clausthal /	ubi fodina	ibid.
Q. Ciceronis prædium For- mianum.	317	circumhabitatores.	15			cœns prom.
cicones.	454	circumnavigatio totius Or- bis.	56. 57	clazomene.	453	cœnsfelda.
cicovo inf.	471	circumbries.	15	clazomenæ Anaxagoræ Phy- sici patria.	580	cœtha seu Cöthen.
ciderisso.	ibid.	cirrena.	369	clemens Alexandrinus.	627	cœvorden.
cientang fl.	524	cirtha.	639	clementis VII. patria.	355	coginum castrum.
cifalu.	377	cismum prom. vulgo capo	Spada.	clerical.	215	cogni.
cigatoe inf.	686	cifon torrens.	602	cleve.	255	coites.
cignum op.	565	cispadana Lombardia.	349	clidesdal.	177	coira.
cilices mendaces.	560	cisterna.	34	clibanæ Ægyptici.	626	cojogna.
Cilicia.	451.	cistoboci.	468	climata.	19. 20. 21. 59. 70	colapis s. Culpe.
eujus fluvii,		citheros.	445	corum inventiendorum ra- tio.	19. 59. numerus.	Colberg /
urbes, limites.	585. 586	cizichnom mons.	479. 436	Tabula.	21. 22. Septen- trionalia.	Colchester port.
Cilicia duplex.	588	citheron faltus.	420	19. seq.		Colchicum mare.
cilicium mare.	44	citor f. chitor.	542	cline ep.	177	colchinium.
cilly.	230	citrachan.	516	cissa arx.	403	colchis, ejus populi, fluvii, urbes, fines.
clillair.	182	citron.	430	cisteditalia.	177	coldinga.
Cimbri.	188. 281.	citros olim Fudna.	445	citumnus f.	310	colditz.
Italianum		citta Lavina.	314	civilia Ducatus, ejus limites		coleswar.
petentes.	101	citta di castello.	311	& oppida.	141. 251. par-	coligni castellum.
Cimbrica peninsula.	281	citta Nuova s. Civitas Nova		tes.	ibid.	collad regio.
Cimbrica expeditio.	101	Hiftria.	343	civives Ducas pars.	119.	collatia.
cimmeri paludes.	43. 44	la citta Vechia.	308	120. 141	collie.	
Cimmerium.	473	cividad Rodigo.	396	clodovæus V. Rex Franciæ.	125	colles.
Cimmerium fretum.	44 ma- re.	cividia.	298	clotarius II. Francorum Rex.	ibid.	collops s. Culla.
Cimmerius Bosporus.	ibid.	cividid di Friuli.	300. 344	clupea seu Clypea, n. Qui	67	colluga.
cimon mons.	575	civilis Batavorum Dux.	121	pia.	67	colmaria.
cincella.	307	civitate.	325	cluhina palus.	333	Colli /
cinka fl.	83. 84	civita Castellana.	306. 308	clufium.	305. 310	colos.
cinges.	456	civita Ducale.	312	cluverii patria.	498	Golfo de Colochina.
cinnamomifera regio.	646	civita Vechia.	308	clyne op.	177	coloza.
cinyphus f. Cinyps.	636	civita di Penna.	319	cnenides seu Cnemis oppid.		colon.
cipacis inf.	685	civitas S. Angeli.	370	& mons.	422	Colonia.
cipo fl.	638	civitas Austria.	244	cnidus patria Cresia Medici.	581	Colonia Agrippina.
circum prom. vulgo Cir- celli.		civitas David.	591	coagium vulgo, Coge /	283	Agrippina auxiliis con- dita ubi Academia.
circæ.	316	civitas Nova s. Citta Nuova.	343. 592	coblenz oppid.	118. 124.	Trium Regum reli-
circus ventus.	28	civitas S. Salvatoris.	662	197. 211	quia.	
circulum prom.	313	civitas vetus.	308. 352	cobrinia.	486	colonia Jovavia.
circuli majores.	-6. 7. 71	civita di Saint Angelo.	319	coburgium, Ducatus.	261	coloniensis Archiepiscopatus
Minores.		claven f. Clavenna.	298. 346	cocam herba.	681	oppida.
Recti.	6	claterz provincia.	505	cocas & cochias mens.	565	117. 195. 277.
Obliqui.	ibid.	clamperia.	329	coceas.	94	Episcopatus.
Fixi.	ibid.	clanis f. Clanius fl.	308.	coche.	603	coloniensis Elector.
Paralleli.	ibid.	clanis f. Clain fl.	333	cochile fl.	217	colophon oppid.
Mobiles.	ibid.	clarentia Ducatus.	443	cochini f. Cotzia.	526	Homerus natus & Calchas
Immobiles.	8	clariss.	580	cochinchina.	523	obit.
circuli Longitudinis.	54. seq.	clarimonte.	328	coccinum prom.	331	color fl.
Latitudinis.	54	clarius Apollo.	441	coda della Volpe.	45	colossæ.
circuli Polares.	14	clarum navale.	ibid.	codani populi.	188	colathene.
circulorum Polarium offi- cia.	ibid.	clarus inf.	ibid.	codanonia.	188. 282	colubaria, ins.
circumpæctana.	304	classis Ravennæ.	309	codanus sinus.	37. 188. 279	columbarium prom.
circuli Germanicæ.	204	claudiu forum.	106	codrus Atheniensis.	422	columbaz.
circuli partes.	24	claudioffia.	172	celanum.	370	columbi navigatio.
divisio.	13	claudio polis.	471. 571	cœlestem globum ad situm		columbo in Ceylon.
circulus Artificus.	1	claudium op.	322	coeli compонere.	67	columna.
Antarticus.	ibid.	claudius Imperator	Lugduni	coleosyria.	603. ejus oppida	columna Herculis.
Horarius.	54	natus.	139	& fines.	604	columnatum prom.
Obliquus.	54	claudius Ptolemaeus.	627			444.
Verticalis.	ibid.	clavenna seu Claven.	298.			
Semicirculus		clavennensis comitatus,	346			
Positionis.		ibid.				
	55					

I N D E X.

Coluri inf.	439	Conon.	422	Corfinium.	319	Cosa urbs.	307
colurus. 11. 12. Solstitiorum.	55.	conradi Celta patria.	221	corfu.	437	cosa fl.	307. 333
equinoctiorum.	13.	congadinus regni Neapolita-		corichomum.	123	cosachi milites.	480
eorum officia.	13. 14	ni heros.	365	coricus specus.	586	cofakenes Tatai, eorum	
comagene regio.	588. 603	Herm. Contingius.	274	coricos.	ibid.	horda, sedes.	516
eius urbs & limites.	604.	consbach.	281	coridani.	168	cosamba.	538
nomen.	ibid.	consbacensis portus.	ibid.	corindus fl.	557	cofanum prom.	333
comana Cappadocia, Pontica.	567. 569	le Grand-Conseil de Gallia.		corinea.	566	coficia.	486
comani à Gomer. orti.	511	confensia s. Confenza.	330.	corinthus, ubi Dionyflus		coslin.	245
comara.	393	337. terræ motu perit.		exulavit, & Lais meretrix		cosmicus ortus & occasus.	69
comarinum arx.	ibid.	consenzia munitum.	371	à Mammio excisa.	409. 443	cosmicum ortum & occasum	
comata Gallia.	104	constantia seu Costnitz /		invenire.		invenire.	69
comenis lacus.	298	concilio nobilis.	278	corinthiacum as.	410	cosmicum & Acronymum	
comensis ager.	339	constantia, id est, Tomi.		sinus.	419	occasum invenire.	ibid.
comes stabuli in Gallia.	129	constantiensis Episc.	145	coritani.	168	cosmin fl.	532
comi in Baetris.	551	constantina.	649	Cortlins	187. 246	cosmographia quick.	2
comidia.	572	constantini M. Patria.	174	cormantin.	164	cosmopolis.	355
cominum.	343	constantini Lascaris bibli-		Janus cornarius.	268	cosqueouder.	181
comisene.	293. 552	theca.	455	cornavii s. Cornawan.	168	coffax.	554
comitatus Burgundiz.	140	constantinopolis Turcarum		cornelii forum.	304	coffacum.	343
comites Franciæ.	829	caput.	455. 458. 616	cornetto.	307	coffe d'Amalfi.	367
comestoris patria.	350	constantinopolitanus Patriar-		cornetum op.	306	costa de Anderoite.	655
cometau.	235	cha.	460	cornia.	ibid.	cofterium.	484
Lago di como.	349	constantinovia.	492	cornu Arietis prom.	45	coftinum.	242
comori prom.	527	constantinus Harmenopolis.		cornubia.	178	cotacene.	566
Lago comori.	535	contado di Zara.	402	cornuwallia.	176	coram urbs.	518
Iloia del Compare.	438	le Conte.	129	coromandel.	534	coftus vetus.	535
compassus s. Pyxis nautica.	26. 53. 55. 58	continens terra.	52	coron.	443	corensii.	468
complutum. 96. Compluten-		conza.	321	coroson.	561	cothus.	241
sia biblia.	97	conza op.	625	Golfo de Coron.	409. 437	cottiz Alpes.	334
compostella Galiciz novæ.	653	copais lacus.	436	corona Transsilvanie.	471	cotti eorumque fines.	297
compostella S. Jago.	94	copenhafen &c Copenhagen.		corone.	412. 443	coturnicum portus.	443
compsa s. Conza.	321	282.		coronea, n. Corone.	419	coushinchina.	536
comum Plinii Junioris pa-		cophes.	550	coronia.	281	covalia.	484. 498
tria 302. Pauli Jovii patria.		copis urbs.	328	coronus mons.	557	coulan.	536
ibid. excisum.	349.	copria litus.	376	cultores.	384. fccq.	couloute.	ibid.
conadiensis Comitatus.	391	copriunicza.	498	corsicum mare.	41	couna fl.	489. 495
conariensis Castellanus.	484	copitarum Patriarcha.	628	capo Corso in Guinea.	385	cozenza.	371
conceptio op.	676	cora.	316. 317	654. Sardinia.	385	la Cour des Aydes Gall.	
conchia.	281	corantio.	409. 443	corfoes.	283	crabæ aquæ.	314
concordia.	354	corafan.	550	corfora.	ibid.	cracovia Academia.	485
concordia op. & Comit.	344.	corafeve.	463	corforum colonia in Sardi-		377. 500. Suburbium.	493
354	Johannis Corafi interitus.			nia, mores.	385	cracoviensis Palatinatus,	e-
concoriton lacus Ægypti.	634	236		cortza.	566	jusque territoria.	483. Aca-
conde.	111	corax mons.	510	cortiza.	506	demia.	500
condahor.	562	coraxi pop.	565	cortona.	305. 306. 325. 356	crainburg.	230
condivincum.	110:	Corbach /	254	contracum Gallis. Courtay		cranganor.	536
condora.	504	corbeja Monasterium.	253	Germ. Coitrache.	151	crangavor.	ibid.
condrufi.	115. 183	corbie.	114	corvo inf.	666	cranon opp. ubi Scopas &	
confloens op.	111	corcagia.	181	corunna.	95. 96	Simonides.	426
confuentes seu Coblenz.		corcyra.	341. Corcyrai clas-	corycias.		crasnicia.	486
ibid.		sem continentis ad Tana-		329. fugitivos profligavit		crasnofavia.	492
congel.	286	rum.	414	ibid. a Parthis auro dora-		crassus Brutiorum 14thnum	
congi reg. & urbs, ejus di-		corycius mons.	449	tus.		muro & fossa sepit.	328
visio, & limites.	164.	corcyra Nigra.	403	corycias.	586	329. fugitivos profligavit	
660	cordan turris.	122	corycos op.	586	ibid. a Parthis auro dora-		
657: 660	corduba f. Cordova.	83. 93	corycus mons.	449	tus.		
conicia s. Koniz.	500	corea.	526	corymbia f. Rhodus.	620	crema.	302
conimbricens Acad.	98	corelia.	291	coryphatum prom.	413	cremia Tartaria.	474
conimbricens collegium.		corella.	504	cos f. Coos.	441. Apellis &	cremenecia.	492
ibid.				Hippocratis patria.	441	cremense territorium.	341.
coninum.	484	Corelenburg /	291	cosa mensura loci.	33	497	
cornacia s. Connacht.	181	Corelenberg /.	501	cota fl.		cremonos op.	474
le. Connestable.	129			cremona.		cremona. 303 ubi Tarist.	342

Gloss.

I N D E X.

Cremensis ager.	379	Crinos mons.	435	Demerr.	Cydonii patria	Czartcovia,	489. 491
crempa.	247	crypta.	626	cydnus fl.	574. podagra me-	czartovium,	492
cremna s. Krems /	231	ctisias.	581	derur.	ibid.	Czaſlau / Czaſlauer	
crenides op.	431	cte phon.	555. 609	cydon.	448	Kreiss.	235
crepuscularum initium & fi-		crema f.	662	cygnea f. Cygneum.	268	czechi.	234
nem invenire.	60	culta inf.	48. 657	cygneus campus.	ibid.	czechorum regnum in Bojo-	
creta inf. 409. ejus nomina.		cubitas.	109	cygneus f. Cyaneus fl.	ejus-	hamia.	203
447. fines, magnitudo,		cujavia.	31	que ortus.	555	czestochia cœnobium.	486
ribes, montes. 448. cul-		cunic le.	484	cygnum op.	ibid.	ceremilli Lo g wi.	505
tores. 450. eorum studia,		culeburgum.	537	cylene Arcadie mons & fi-		ceremilli N. gorni.	ibid.
felicitas. 410 à Metello		culaeau.	160. 161	cylene urbs, Mercurii pa-		cerkelli Tattui.	497. 501
domita, à Saracenis cap-		culta f. Callops magnus, ho-	676	tria.	ibid.	cerum sedes.	517
ta, a Baldwino recspe-		die collo & Alcol.	64	cylli Comitatus.	230	cerkli opp.	491. 504
tata, a Venetis emita.		culombach.	221. 269	cyme, Cuma.	578	cernikouw.	493. 504
itd.		cuninia seu culma.	499	cyniphus f. Cinyps, n. Magra		czernichovienſis Palatinat-	
crete Ep'copus Titus.	ibid	cuma f. Cyme in Aëolyde.		fl.		tus.	491
crentes p. ini Munic.	447	cumæ	322. 333	cedonius clade no:z.	425	cz-mientum.	492
virtutissimi, piratica infam-		cumana regio.	680	cynolema.	41	cyzicus-op.	575
ers.	450	cumana Sybilla.	322	cynthus fl.	214	czukaw.	472
creticum mare.	41	cumerium prom.	293. 319	cyathus mons.	440	D.	
crevecoeur	11	cuneum.	347	cyparissi.	411. 443	Dax.	
creveit.	161	cunaman cicer. villa.	ibid.	cyparissus sinus.	409. 411	Daci.	557
Creutzburg /	499	cumanus ius.	ibid.	cypera.	424	Daci Danubiam.	467
crimci Tazan.	507	cumberland.	176	cypriani p. tria.	638	Dacia, ejus limites, divisio.	
eorum mores.	474	curdia.	ibid.	cyprium mare.	41	467. 468. urbes, fluvii &	
crimisi prom.	330	cunierium prom.	293. 319	cyprus inf. ejus regna, ma-		incolæ. 469. seq. Roma-	
crimitus fl.	378	cuneum.	347	gnitudo, divisio, fluvii &		nis subditæ.	ibid.
capo eto.	581	cunova.	662	oppida, ab axis copia di-		Dacia Ripensis populi.	ibid.
cassa op.	418. 419	cuprum.	549	cta, Veneri consecrata		Dacia Alpestris populi.	ibid.
cassum.	409	cunianchamia.	177	618. 619 & seq. ejus E-		Dacia Mediterraneæ populi.	ibid.
cassius campus & sinus.		cunovia.	426	piscopus Epiphanius, Re-		Daciam incoluerunt Geiz,	
409. 479		cuprum.	178	ges & Domini. 618. Pœ		Sarmati, Gothi, Hunni,	
eritea.	451	cyr fl.	557. 564	norum. colonia.	ibid.	Saxones, Hungari.	469
erivinensis palatinarus.	494	curdi.	566	cypella.	451	Dad ilus.	630
croatia.	229. 230. 388	cordi m. ons.	628	cycas.	482. 517	Dædalus ad Ægyptios pro-	
croceus fl.	523	cures.	312	cyrenaica regio, ejus nomi-		fectus.	ibid.
crociatum.	711	curcis.	447	na, urbes, fines. 624. 634		Dælvi mons.	449
croja Scanderbegi parria		curia op. f. Hoff /	221	cyrenaicum mare.	64	Dafnia regnum.	638
444. 445.		curia op. f. char.	270	cyrenei urbs à Græcis condi-		Dagon idolem.	592
cromwel prot. dotor.	171	curia Adiutorum.	129	ta, nunc corone & cirene.		Dalecartia.	290
Cronenbilrg arx.	281	curia Rechnitziana.	270	634. Arisippi patria.	635	Dalem Comitatus.	753
cronian mare.	31	curiofolites.	110	cyrenenses Carthaginiensum		Dalmatia.	400
Cronstadt /	471	das Curische Haff /	499	æmuli. 636. à Turcis sub-		Dalmatia sub Augusto do-	
oron fl.	491	curlandia.	494	acti.	635	mita; à Gothia vastata, à	
Crossen seu Crosna.	486	curlandicus sinus.	499	S. Cyriaci arx.	260	Slavonis occupata, ab	
Ducatus.	238. 242. 243	curlanicum.	484	Cyriacyburg.	260	Hungariorum subacta; à Tur-	
eroto op.	305	curlonensis lacus.	480	cyri monumentum & sepul-		cis oppressa. 400. Ejus oram	
croto seu Crotone.	328. 330	curovia.	486	tura.	554	maritimam tenent Veneti.	401
ubi Pythagoras docuit.		curtius Rufus.	191	cyrillus.	627	Dalmatia regibus Hungaricis	
330. 371		cufico.	681	cyrus seu Corsica.	386	subest.	402
erotonensis portus.	330	cufinas fl.	477	cyrinus Rex.	ibid.	Dalmatia hodierna.	401. ejus
erotoy.	114	cufistan.	458. 561	cypropolis.	557	fertilitas.	402
Crottorff /	275	cufirinum.	242	cyrha.	418	Dalmatarum mores.	403
de Croy. Duces celebres.		cutilæ.	312	cyrhaeus Apollo.	ibid.	Dalmaticæ Alpes.	334
427		curiliens lacus, umbilicus		cyrhæsta Syriæ regio.	60	Dalmaticum mare.	41
cruciferorum ordo in Prussia.		Italiæ.	ibid.	cyrhus.	ibid.	Dalmatii populi & op.	401.
497		caveri.	443	cyrthus.	ibid.	seq.	
S. Crucis fl.	674	cyamosorum fl.	378	cytus fl.	557. 564	Dalminium. f. Delminium.	
S. Crucis ins.	685	cyane fons.	ibid.	cytæra f. Cerigo inf. cum			
S. Crucis Monasterium.	487.	cybele Dyndimene, Pessi-		opp. & portu.	414	Damant op.	401
ligno crucis celebre.		nuntia.	571. 572	cytium.	417	Damaon.	603
ibid.		cyclades ins.	430	cyzicus op.	576	Damascus.	534
condentum.	498	cyclopes in Sicilia.	379	czar Mokovitarum Dux ma-		Damasia.	605. 617
Crumman /	234	cyclopis cadaver sub Eryce		gnus appellatus.	50		595
cræzenicuan.	223	monte.	379	czarna.	489	Dæ-	
cruscia.	485. 496	cydiles.	574				

I N D E X.

- Dañasii montes. 527
 Damba. 661
Damgarten. 244
 Damata. 648
 Golfo di damata. 588
 Damm in Pomerania. 243
 Damma in Groningenſi do minio op. 164
Damma, Delminio, Dennia, 401
 Damnonii. 168
 Damnonium, prom. ibid.
 Damur. 658
 Dan mons. 589
 Dan urbs. 606
 Dangati. 658
 Dani. 188
 Danie unde dicta? 279
 Danicum fretum. 45. 293
 Danix regnum. 279, ejus limites, partes & op. 281, seq.
 Danisburgum. 535
 Danneberge. 250
 Dannenbergenſis Comit. ibid.
 Dantiscum. 249. 250
 Danticanus sinus. 37
 Danubii vortex **Beuruffel/** 232
 Danubii ortus. 463
 Danubii pons à Trajano conditus. ibid.
 Danubius fluv. 198. 217. 388
 Daphnes lucus ad Antiochiam. 603
 Dara urbs & fl. 653
 Dara regnum. 641. 653
 Daram. 536
 Darandæ. 549
 Darbe. 175
 Darbia. ibid.
 Darchek. 394
 Dardanelli. 454
 Dardanello arx. 376
 Dardania Mæliæ. 462
 Dardani, ibid. corum mores musici. ibid.
 Dardanum. 576
 Darenſe regn. 641. 649 653
 Datien. 686
 Dartis. 556
 Darmſtadium. 257
 Dassaretæ. 429
 Daffow. 488
 Datia triplex. 468
 Daventria. 162. Davi, id est Daci. 467
 Daulia. 369. 432
 Dauma regnum. 655
 Davidis Civitas. 590
 Davidis arx & sepulchrum. 591
 S. Davidis op. 172
 Davis fretum. 48. 287
 Davisius. 48
 Dauma. 655
 Daunia. 247. 369
 Dauphine. 128. 129
- Dea f. Die. 106. Augusta di-
 eta. ibid.
 Joh. Deacius. 683
 Debris fonte inclyta. 638
 Decan urbs, regnum. 534.
 Decapolis, ejus urbes. 506
 Decebali thefauri. 468. 469
 Decelia castellum. 422
 Decem circuli. 4. seq.
 Decem pagi. 117
 Decentii interitus. 111
 Decii interitus. 310. patria. 389
 Declinatio quid. 67
 Declinationem solis vel stellæ invenire. ibid.
 Deea ſea Deva fl. 173
 Degun. 539
 Dehenbartia. 173
 Dei indigeris templum. 314
 Deistanxa. 518
 Deister. 274
 Del regnum. 664
 Delfziela. 164
 Delium. 420
 Deltain. 115
 Delly. 541
 Delmen, fl. 214
 Delmenhorſt Com. ibid.
 op.
 Delphi n. Delfo. 418. 443
 Delphinatus. 125. 126. Galliz Regi venditus. ibid.
 Delphinus Gallia Regis filius unde dictus. ibid.
 Delphini portus. 354
 Delphi. 157
 Delta regio Ægypti. 632
 Delta regia & urbs, Apollinis & Dianæ natale folium. 440
 Delus insula & urbs, Apollinis & Dianæ natale folium. 440
 Demagamen. 551. 561
 Dibolia. 432
 Dichas. 31
 Dickioppi. 291
 Dicetus mons. 449
 Dictamnum f. Dictamo ibid.
 Dictynna. ibid.
 Didenhoven. 153
 Dido f. Elia. 637
 Didyma. 100
 Didyme inf. 378
 Didymus cœcüs. 627
 Didymus Grammaticus. ibid.
 Didymus mons. ibid.
 Die f. Dea. 106
 Dieben ad Moldam. 272
 Diem longissimum invenire, brevissimum. 4
 Diem vel tempus invenire ex cognita ortus vel occasu ſtellæ aliquuj ſpecie. 51
 Deneletri. 454. seq.
 Dera f. Derius campus. 554
 Derbe. 570
 Derbend. 556. 561
 Derbent. 556
 Derbicæ. 551
 Dernianum. 492
 Dermatius Princeps. 182
 Dermatius, ejus mores. 416
 Demigaja. 173
 Denia port. & op. 51
 Deneletri. 454. seq.
 Dera f. Derius campus. 554
 Derbe. 570
 Derbend. 556. 561
 Derbent. 556
 Derbicæ. 551
 Dernianum. 492
 Dermatius Princeps. 182
- Derpatum. 493
 Dertona. 296. eversa. 350
 Dertoſa. 89
 Descenſionem ſolis obliquam invenire. 60
 Descenſionem ſolis rectam invenire. 60
 Defen Caſtrum. 384
 Desertum Areosum. 590
 Defiderius Longobardorum rex ultimus. 338
 Defna fl. 501
 Defora Peloponnesi. 443
 Delpotatus. 445
 Deltavia clade nobilitatis 273
 Deva fl. 173
 Deucalionis fl. 426
 le Deuche. 130
 Deventer. 162
 Devon opp. 109
 Devon. 176. 177
 Devonſhire. 168. 176
 Deuringi. 187
Deutschen Bzda. 235
 Diablinta Aulerci. 111
 Diaboli montes. 444
 Diagoræ mores. 621
 Diameter Terra. 24
 Diana Ariciae lucus & lacus. 440
 Diana oculus. 436
 Diana patria. 440
 Templum. 582
 Diana Pergea. 583
 Dianoro. 432
 Diarbech. 607
 Diarbek. 560
 Diatagament. 551. 561
 Dibolia. 432
 Dichas. 31
 Dickioppi. 291
 Dicetus mons. 449
 Dictamnum f. Dictamo ibid.
 Dictynna. ibid.
 Didenhoven. 153
 Dido f. Elia. 637
 Didyma. 100
 Didyme inf. 378
 Didymus cœcüs. 627
 Didymus Grammaticus. ibid.
 Didymus mons. ibid.
 Die f. Dea. 106
 Dieben ad Moldam. 272
 Diem longissimum invenire, brevissimum. 4
 Diem vel tempus invenire ex cognita ortus vel occasu ſtellæ aliquuj ſpecie. 51
 Diem vel tempus invenire ex cognita ortus vel occasu ſtellæ aliquuj ſpecie. 51
 Diepenau. 254
Diephold/ 191
 Diepholtz, Com. ejus limites & op. 254
 Dierum & noctum quanti- 210
- VVVV
- fateſi cognoscere. 59
 Dies æquales invenire. 61.
 62
 Dies Christianorum, Græco- rum, Judæorum. 11. 12
 Dieſta f. Dieſt. 154. Barona- tus. 154. 155
 Dietmelle. 190. 254
 Dieza ad Lanum. 257
 Dietz Comitatus. ibid.
 Dietzin Bohemia. 236
 Dievenaw fl. 197. 243
 Dieuze. 117
 Differtia longitudinis & latitudinis. 67
 Digeri. 452
 Digitus. 31
 Diglio f. Tigris. 608
 Dijon. 129. 134
 Dile fl. 154
 Dilleberga arx, Comit. 258
 Dimenſio terra duplex. 23
 Dillinga. 217
 Dimitz. 168
 Dimitriada. 426
 Dinaar. 215
 Dinantium. 209
 Dinaratum prom. 618
 Dindymene. 571
 Dindymus. ibid.
 Dinogetia. 466
 Diobesi. 452
 Diodorus Siculus. 667
 Dio caſellum. 534
 Dio Caſarea. 569
 Diogenis Cynici patria. 573
 Dion. 430
 Dionis Chryſoftomi patria. 573
 Dionysii Halicarnassensis pa- tria. 581
 Dionysii Junioris patria, e- jusque gesta. 329. 581
 Dionyſius Aeopagita. 422
 Dionyſiopolis. 462
 Diодори Siculi patria. 378
 Dies in Cœlefryia. 605
 Diſcurias urbs. 565
 Diopolis. 627
 Diſce fons. 420
 Diſtantiam locorum invenire. 58. 71
 Diſtantiam ſolis vel ſtellæ a Zenith invenire. 68
 Diſhmasi. 247
 Diſmarſia. ibid. ejusque opp. ibid.
 Diuguntorum forum. 350
 Divionense parliamentum. 129
 Divionum vulgo Dyon. 134
 Dium Creta. 448
 Diuna fl. 487
 Divodurum. 117
 Divodurum Mediomatico- rum. 210
- Dex

INDEX.

- Dobas regnum. 658
 Doberanum monast. 246
 Dobrinense territorium. 493
 Dobuni. 162
Doccumum, Gemmæ Friuli
     patria. 163
 Docna. 407
 Dodecatemoria. 51
 Dodone. 497
 Dodonæum *zs.* 497
 Dodonzi Joyis templum. 163
     ibid.
 Dodina. 494
 Dörmitz. 245
 Dörninger-Wald. 198
 Døsborg op. 190
 Døfrefjell. 283
 Dola S. Dole. urbs. 141. seq.
 Dolangæ. 452
 Dolap. 572
 Dulcigno. 401
 Dollart fluv. 251
 Dolonæ. 452
 Domafin. 234
 Dombrowitza. 472
 Dominica inf. 685
 S. Dominici op. Hispaniolæ.
     ibid.
 Dominum Traiectense. 149
 S. Domingo Ins. 685
 Domitiana via. 323
 Domitii Ænobarbi tropæ. 124
 Dommallacus. 191. 254
 Domella T. 154
 Domo d'Osca. 297
 Domonigaua mons. 444
 Domus Libani. 591
 Donajecius fl. 482
 Donaw fl. 198. 463
 Donay. 151
 Donawerta. 218
 Don Baftia. 95
 Donetz fl. 473. 501
 S. Domini Burgus. 352
 Donowerde. 218
 Dorno. 177
 Dornick. 151
 Dora fl. 297. 332. 464
 el Dorado. 680
 Dorogne fl. 122
 Dordracum s. **Dordgecht** /
     ubi synodus. 156
 Dorcestria. 176
 Dorchester. 176
 Dorsten. 176. 253
 Dorica mufa. 417
 la Dorieta fl. 332
Döringer Wald / 198
 Doris regio. 417. *eiusque*
     fines & op. 417. 581
 Dotiscus lacus. 453
 Dorium. 463
 Dorno op. 177
 Dorpatum. 291. 495
 Dorsetshire. 168
 Dorsten op. 252
 Dorechum op. 190
 Dortmund. 253
 Dorum. 343
 Dots. 395
 Dovay. 151
 douay. *ibid.*
 Doublain. 177
 Dovern. 166. 176
 Dourocorturum. 116
 Doux fl. 118. 122
 Doynkerka. 151
 Francileus Dracus. 48. 683
 Fr. Draci patria. 175
 Draci navigatio. 48
 Draco Atheniensis. 422
 Draconis mons. 334
 Montis Draconis castellum.
     334
 Dracus. 122
 Drangiana. 539. *eius limites*
     & urbes. 549
 Drangiani populi. *ibid.*
 Draulus lacus. 499
 Dravus fl. 230. 387
 Dreifa. 258
Dælborg. 281
 Drente. 162
 Drepantan. 377. *cum portu.*
     382
Dresden. 266
 Drevantia fl. 480
 Dribyzes. 556
 Drieberg. 253
 Driefena. 241
 Drilo fl. 399. 444
 Drimago. 464
 Drina fl. 388
 Drinus amnis. 398
 Drobomika op. 402
 Drochæa. 181
 Drogeo insul. 683
 Drogiczynense. 493
 Drobobus. 503
 Droschagen. 252
 Drossen. 241
 Druentia fl. 122. 123
 Druger. 454. seq.
 Durntheim. 286
 Druß Castellæ. 119
 Drusiana fossa. 190. seqq.
 Drusius in Belgio. 148
 Drybices. 556
 Dryopes. 407. 424
 Duacum. 151. *direptum &*
     crematum. *ibid.* Academia.
     ibid.
 Dubrow. 238
 Dubis fl. 118. 122. 134
 Dubissa fl. 496
 Dublinum. 182. Academia.
     ibid.
 Dubna. 492
 Dubris trajectus. 166. 175
 Ducala. 652
 Ducato di Sethines. 421
 Ducatus Stiræ. 229. 230
 Ducatus Francæ. 129
 Duche. 128
 Dukeſtadium ad Wipperam. 212
 Duero fluv. 83
 Duffener. 129
 Duil f Indus fl. 529
 Duina fl. 505
 Duisburg. 255
 Dullartus finns. 164
 Dulgibini. 189. *corum sedes.*
     190
 Dulmen op. *ibid.*
 Duna fl. 494
 Dunamunda. *ibid.*
 Dunajgrodum. 491
 Dunay. 463
 Dunbar. 177
 Dunblain. 276. 177
 Dunchel. 177
 Dunckelspila. 218
 Dunckerus fl. 154
 Dunde. 177
 Dune f. Duina fl. 480
 Duneburgum. *ibid.*
 Dunelmenſis Episcopatus.
     175
 Dunelmum. *ibid.*
 Duneste promontorium. 177
 Duinum f. Dorcestria. 168
 Dunsbyheat. 166. 176
 Dura. 209. 210
 Durance fl. 122
 Durazzo. 428. 445
 Durbuy. 113
 Duria f. Doria fl. 332. major
     & minor. *ibid.*
 Durius amnis. 297. 332
 Durius. 80. 83
 Duringorum Regnum. 203
 Durlacum op. 224
 Durlacensis Marchia. *ibid.*
 Durostadium. 160. 161
 Durostorum. 464
 Durotriges. 168
 Dusella fl. 256
Düffeldorf. 256
 Dwina. 504. & seqq.
 Dyunkerke. 151
 Dysburg. 234. 255
 Duytsche. 200
 Dyme. 410
 Dyme Clarentiz Ducat. 443
 Dytrachium. 177. 444. 445
- E.
- E Alz pop. 565
 Eavecourt. 114
 Ebeltud. 281
Ebet-stein caſtr. 224
 Ebora Acad. 95
 Eboracensis Archiepisc. 173
 Eboracum, Constantini M.
     patria. 173
 Ela. 82
 Eburodunum. 119. 297
 Eburones. 115
- Eburowices Aulæci. 777
 Ebusini. 551
 Ebusus inf. & urbs. 58
 Ecbatana. 556. 557. 601
 Ecbatana in Carmelo monte.
     ibid.
 Echinus. 426
 Echinades inf. 434
 Echedorus. 430
 Ecke'ſordia. 247
Der neue Echard. 273
 Eclabanda Apollonii Rhero-
     tis patria. 579
 Ecliptica. 11. 55
 Ecy a op. 83
 Edamum f. Edam. 158
 Edel f. 513
 Edenburgum vulgo Edim-
     brow. 174. 178
 Edera fl. 257. 258
 Edessa urbs quondam Antio-
     chia. 608
 Edoardus Hottonus. 175
 Edoardus III. Anglia Rex. 135
 Edones. 431
 Edonii, *corumque op.* 431
 Edom. f. Esavus. 389
 Edom. f. Idumæa ab Edom
     appellata. 583
 Edwardus I. Wallæ Prin-
     ceps. 172
 S. Efemia. 369
 Efeso. 581
 Egebertus Anglorum Rex.
     172
 Egeria lucus. 314
 Egholm. 281
 Egmunda Comitat. 159
 Egneria. 325
 Egra f. Eger. 199. 227
 Ehingh op. 218
 Eidora fl. Germania limes.
     247
 Eilenburgum. 269.
 Elmbecca. 275
Eisenach. 260
 Eisenbacenses thermæ. 393
 Eisfeldia. 212
Ekelinsforde f. Eckertorii
     forde. 247
 Eladasagni. 412
 Elæa, Zenonis-dialectici pa-
     tria. 579
 Elæus. 407
 Elaran. 554. 560
 Elatea. 423
 Elaveris fl. 122
 Elaverus fl. 134
 Elba inf. 341
 Elbe fl. 197
 Elbingeroda. 275
 Elbingum f. Elbinga. 499.
 Elburgum. 161
 Elholm. 282.
 Elda fl. 247
 Ele.

I N D E X.

Elebata regio.	152	Emathia.	429	Alexander Epitrotarum Rex.	319
Elector Octavus Palatinus.	207	Emea vulgo Era fl.	160	Eflingia.	250
Electoralis Circulus.	205, 206	Embda s. Embden.	251	Ella fl.	250
Electoralis Palatinatus Inferior, ejusque limites.	223	Embanus Comit.	ibid.	Esedones.	458
Electores, quando constitu- ti.	207	Emboldi.	431	Essex.	176
Electrum in prussia colligi- tur.	499	Embrun.	106	Este.	299
Elei.	454	Emecloster.	281	Esten.	494
Elembogner Kreisz /	234	S. Emederi portus.	96	Esterdal.	286
Elementa quatuor.	2	Emeria regio.	680	Estonia Livoniz.	291
Elephantina insl. Nil.	628	Emmaus.	593	Estiæ territoria.	495
Elephantis.	ibid.	Emme s. Amma fl.	118, 160	Eftiora.	424
Elevationem poli æquare la- titudini locorum.	57, 58	Emmerick s. Emmerich.	164	Eftioris regio ejusque ubes.	ibid.
Elevationem & latitudinem loci invenire.	ibid.	Emodi montes.	255	Estotilandia.	287
Elevationem poli invenire.	594	Empedoclis interitus.	527	Extremadura.	79, 81
Eleus.	454, 456	Emporia nunc Empullia.	86	Etesia, ventus.	28
Eleutis.	422. Eleufina sacra.	Empyrium ocellum.	257	Etturia, ejus fines, oppida.	XII. principatus.
	422	Empyrium ocellum.	2, 86	Etrusc.	294, 305, 309
Eleusinus sinus.	ibid.	Enas fl.	147, 197	Etsch fl.	304, 333
Eleuthera.	463	Enakim seu Gigantes.	589	Euboea	438. ejusque pro-
Eleutherus fl. , ejus ortus.	599, 601	Enckhusa seu Enckhuyzen.	158	monitoria.	438
		Enere.	114	Euclidis patria.	422
Elfeldia.	258	Endelavia ins.	281	Equus Tuitius.	321
Elfocat desertum.	633	Endiem seu Hadrianopolis.	459	Eudoses.	187
Elgin op.	177	Enecus Comes.	87	Eudoxi navigatio.	48
Elis regio & op. s. Elea Phœ- donis patria.	409	Engelland.	171	Evergerz.	550
Elizæ sepulchrum.	593	Engeniana fossa.	161	Evreux.	115
Elixona.	512	Engern.	253	Eutemnia Santa.	329, 369
Elleboge.	282	Engia.	409	Euganei.	294, 295. eorum fedes & opida.
Lilenbogen op. & Comita- tus.	257, 234, 257	Golfo de Engia.	410	Evia.	429
Ellenboger Kreisz /	234	Enipeus fl.	425	Eulæus fl.	554
Ellus fl.	117, 214	Enna.	378, 382	Euonymos.	378
Elmeland.	283	Ennii patria.	326	Euphrates, ejusque fontes.	566, 567. incœlit.
Elmenau fl.	249	Enona s. Ænona.	400	567, 609	
S. Elmi castel.	150	Enomys.	378		
Elmichias.	629	Enos.	451	Euporia.	432
Elorus.	378	Ens. 160. fl.	231	Eurotas fl.	ejusque ortus. 414
Elpatron.	600	Enstigeri populi.	494	Euripidis Poëta tumulus.	422, 429
Elfa fl.	109, 238	Eordæ, eorumque oppida.	432	Euripus.	43, 286, 438
Elfæ s. Elsatia.	184, 215	Eortæ.	550	Euro Notus.	28
Eltabar.	551, 561	Eous Oceanus.	33	Europa Virgo.	44, 75
Elfatia superior.	117	Epaminondæ patria.	420	Europa.	41, 73. ejusque limites.
Interior.	ibid.	Eperies.	392	44, 50, 73. descriptio.	73
Elsburg arx.	283, 290	Ephesus urbs ab Amazoni- bus condita, nunc Efeso,	401, 415	termini. 73. denominatio.	
Elsenborg.	282	ubi Templum Dianæ in- censum.	580	74. longitudo, latitudo,	
Elenore.	282	Ephyra.	409	divisio. 73. figura. 74. un-	
Elverfeld.	296	Epicarmus.	376	de dicta.	75
Elufa seu Elusatium.	109	Epicuri horti.	422	Europa a quo prius inventa.	50, 51
Elufaberis.	ibid.	Epiætetus Phryz.	375	Europus.	429, 432, 556
Elwangia.	218	Epidamnus Macedoniz.	428	Europus op. Almotriæ.	429
Elyma.	428	Epidæphnes Antiochiz.	663	Eurotas.	434
Elyma s. Elymais.	554.	Epidaurus, ubi Aesculapius.	ibid.	Eurota fl.	414
	ibid.	Epidaurus Limera.	443	Eurus.	28
		Capo S. Epifanio.	618	Erythraum mare.	35
		Epiphanius Cypri Episcopus.	ibid.	Erythræa Ins.	100
		seq.		Eurymedon fl.	585
		Epipolæ Syracusarum pars.	376	Eusa, Euse.	109
		Epirtoticæ possessiones Cicet- ronis.	ibid.	Eusta ins.	179
		Epiroticum mare.	42	Eustathius Homerij Comm.	431
				Eutina	247
				Examen globi.	56
				Exarchatus.	238
				Exarchorum sedes Ravennæ.	
				Excesfer.	309
					176
				Extes.	

I N D E X.

Extremadura.	88	Fasciz seu Zonæ.	18	Finnii s. Femien.	188. 189	Foya vecchia.	579
Luxinus pontus 164. ejus ap-		Fafelus turris.	592	Finnia s. Finland.	290	Folia s. Pisaurus fl.	581
pellatio & mare.	ibid.	Faflo fl. & urbs.	593	Finnarium.	330	Fondi.	317
Exechia s. Echia urbs.	566	Fatigaz.	655	Finlandia seu Finningia.	189.	Fons.	54
Cydgogenoffen.	142	Faventia nunc Faenza.	304.	Finnicus sinus.	289. 291	Fons Neptunius.	316
Eytalia.	211	Faventia Colonia.	89	Finnomarchia.	285	Fons hortorum. fl.	599
■zechia.	398	Fauces freti Gaditani.	45	Porto Fino.	354	Fons vini rubri colorem o-	
		Faulmouth portus.	176	Fionia s. Funen.	283	stendens.	90
		Favonius.	28	Florenza s. Florentia.	355.	Fons Agar.	590
		Fayal.	666	Fimanorum castellum.	319	Fontes calidi.	322
		Febrenus fl.	317	Firmum.	360	Foquiere.	524
Fabii Maximi tropæ.	124	Felix Julia.	600	Firmum Picenum.	319	Fora ins.	247
Fabrateria.	316	Felix Arabæ penins.	614	Firmum s. Fermio Laestantii		Forbischers Straet.	ibid.
Fabrianum.	361	Fellina.	303	patria.	360. 361	Forentium.	ibid.
Guilh. Fabricius Hildanus.		Felstinum.	491	Fivelingo.	164	Forest.	370
		Felteria.	341	Il Fiume della posta.	317	Forestus Medicus.	112
Faenza.	304	Felteria s. Felte.	298	Fiume di Terra Nuova.	378	Fori Julii Ducatus.	158
Fara ins.	279	Fennen & Finne.	189	Fiumecino fl.	177. 360	Formianus portus.	318
Fafferland.	283	Fenni Germani.	185	Fiume di S. Leonardo.	378	Forum Segusianorum.	112
Fagonia s. Puchovia.	219	Ferabat.	560	Fiume del ferro.	585	Forli.	304. 360
Falcoburgium.	153	Ferachio.	621	Fixe stelle.	3	Formentera. ins.	59
Falerii.	305. 306	Falerius ager.	307	Flaminiï forum, ubi Gallus &		Formiaz.	317
Falisci.		Capo di monte Falcone.	383	Volumnianus interfecti.	310	Formio fl.	293. 348
Falsetera.	317	Falfatera.	342	Flanates.	400	Formigas ins.	666
Falkenberg.	242	Falica Junonis lucus & fa-	308	Flanaticus sinus.	342. 400	Formo.	293
Falica Junonis lucus & fa-		nuni.	308	Flandria.	149. 150. sui juris	Foro julienensis ager.	164
Falisci.	307	Ferreta s. pfst.	214	facta.	126. 149. seq. Co-	Capo di Foro.	285
Faltria.	283	Ferentino.	315	mitatus.	148. 150.	Forstenow.	253
Falx.	376	Ferentinum.	ibid.	Flandrica insulæ.	666	Forte S. Andres.	158
Famagusta.	620	Feretratus mons.	361	Fiano s. Fianone.	342	Forte ventura.	316
Porto Famin.	611	Ferdinanda, ins.	684	Flanova.	400	Fortore fl.	324. 369
Fancitres.	309	Ferdinandus Catholicus re-		Flaredinga.	121	Fortuna fanum.	310
Fano seu Fanum. Fortuna.		gnum Neapolitanum occu-		Matthiæ Flacii patria.	400	Fortunæ primogenitæ tem-	
		pavit.	91.	Flavia Cæsarea.	586	plum.	324
Fanz ins.	310.	& Siciliam co-		Flavia Gallia.	91	Fortunæ ins.	544
Fantain.	280	pulavit.	365.	Flaviiano.	319	Fortunatæ insul.	665
Fantqui.	655	Ferdinandus Magellanus.	45	Flaviobriga.	81. 95	Forum Appi.	316
Fanum.	ibid.	Ferdinandus I.	87	Flavianum Brigantinum s. Be-		Claudii.	105
Fanum Ceseris.	361	Ferdinandus II. regno Nea-		tanzos.	95	Cornelii.	304. 361
Fanum S. Laurentii.	343	politanu pulsus & recep.		Flensburgum.	247. 281	Diuguntorum.	302. 350
S. Andreæ.	177	Ferdinandus III. Maurus in		Flieland s. Flevolandia.	159	Flaminii.	310
Apollinis Clarii.	580	Regnum Granatense com-		Flintia.	173	Julli seu Friuli.	300. 341. 344
D. Audomari vulgo S. O.		pulit.	- 87	Flora.	308	patria di Friuli, ejusque op.	
mer.	152	Ferdinandus V.	ibid.	Florentia.	ibid.	& fings. 344. Ducatus.	339
D. Joannis.	140	Ferro ins.	55	Florentia s. Florenzo.	355	Licinii.	302. 303
de Morenane.	ibid.	Ferol.	95	Florentina ditio.	341	Lepidi.	304.
Fortuna.	309	Fessa, op. s. Feza s. Fetz.	642	Florentinorum mores.	358	Livii.	304. 361
S. Galli.	145	eius territorium.	651. 652	Florentia Duces, eorumque		Segusianorum.	112
S. Gothardi.	321	Fessanum reg. ejus situs, urbes		dominium antiquum & no-		Sempronii.	361
Herculis.	200.	& provinciæ,		vum.		Forum Vocontiorum.	106
Luciferi.	358	Fetu.	651	Florentiola.	355	Fos op.	138
Voltumna.	93	Fetzense regnum.	641	Flores ins.	352	Fosi.	188
Fare s. Faire ins.	369	Fianona.	400	Florida.	674. unde dicta.	Fossa.	34
Farentinum seu Farentivo- lum.	179.	Fibrebus.	333	ibid.		Folla Drusiana.	190. 196
Fare ins. : 79. & Fare opp.	370	Der Fichtelberg.	199	eius regiones & op.	ibid.	Folla Mariana.	138
	179. 287	Fidenæ.	314	ibid.		Fossa S. Marie.	161
Farina in monte.	90.	Ficsole.	355	Fifia.	177	Fossembruno.	361
Porto Farina.	638	Figalo.	408	Fluvius.	33. 34	Foteringhay castrum.	176
Farnesiorum familia.	386	Figena s. Ephesus.	580	S. Flour.	109	Fours.	112
Faro prom.	375	Filadelphia.	577	Fœderatæ Belgica ditiones.		Fracmont.	144
Fars prov. Perisæ.	560	Fillefæ.	285	Fœra Ins.	164	Fraga.	91
Farsa, Pharsalus.	425	Filia Sion.	592	Foggia op.	280	Ja Franche.	128
Farsi.	554	S. Filippo d'Agrione.	378	Foglia amnis.	325	Franches Comté.	126. 140
Faso s. Pharus.	36	Final, vulgo finiarum.	354	de Fogo Insul.	409	Fraunkenthalium.	213
					665	Franci	

E N D E X.

F ranci germanica gens. 125 192. 193. eorum regnum. <i>ibid.</i> hodierni Galli ita appellantur. 141	Danicum. 39. 45 Davis. 45 Forbischers. 241 Gaditanum. 39. 45 Glaciele. 45 Gibraltar. 45 Herculeum. 39. 45 Helleponus. 45 Hutsonii. 48 Magellanicum. 45. 48 Manilhas. 45 le Maire. 45. 683 Siculum. 45. 683 Sinus Persici. 37. 46 Weigatz. 45 Fretum quid? 34 Friburgum. 134. 142. 215 Friburgum, Academia. 216	Auf der Fürst. 117 Fürstenwald. 241 Fohsia fl. 276	G.	Comata, ejusque limites. 107. 294 Flavia. 91 Gallia hodiernæ fines. 127 Gallia hodierna est amplior veteri. 127 Gallorum antiquorum mo- res. 141 Gallorum hodiernorum mo- res. 127 Gallorum monarchia novæ cupido. 128 Gallia rex ad terminos tuen- dos tribus classibus indige- re dicitur. 128 Ducatus. 128 Gallia nobiliores fluvii 127. 122
S. Francisci-patria. 310 Francisci Draci patria. 175 eius navigatio. 48 Franciscus I. Gallia Rex ca- ptus. 349 Franciscus Rabellesius. 136 Franciscus Ximenes. 96	Fricento. 278 Fricum. 683 Fridberga Weteravia. 258 Friderichsodda. 280 Friderichs Stadt. 286 Fridericus II. Siciliarum & Hierosolymorum Rex. 365 Fridericus regno Neapolita- no exurus. 287	Gaditanum fretum. 39. 45 Gaditani freti fauces. <i>ibid.</i> Gad tribus. 596. 597 Gadir. 100 Gaeta. 317 Gætulia. 624. 644 Gætuli. 643. eorum fines. <i>ibid.</i>	Gabali. 106 Gabel Töbia debitor. 608 Gabii. 313 Gabretta silva. 198 Gadanopydras. 549 Gadara patria Philodemii Epicurei, Meleagri & Me- nippi. 589. 605 Gadebusch. 446 Gades Inf. 49. 98 Gaditana Julia Augusta. 101	Gallia Narbonensis 104. 124. seq. eis divisio. 137. seq. Gallia Narbonensis à Roma- nis subjugata. 126 Gallia Rex Canonicus. 132 Gallia Rex Helvetii foede- ratus. 145 Gallia Rex Christianissimus. 128
F ranchenhausen / sa- linis & clade rusticorum nota. 261 Franchenstein / 238 Franckenthalium. 213. 220 Franconia. 216. eis limi- tes, oppida & fluvii. 221. 222	Frieslandia insula. 144 Frigidæ Zona. 16. eorum incolæ. 16	Gafers. 343 Galata. 459 Galatæ. 139 Galatia f. Gallo-Græcia, e- jus fines, regiones, populi, urbes, montes. 568. 571 S. Galba. 146	Gafers. 343 Galata. 459 Galatæ. 139 Galatia f. Gallo-Græcia, e- jus fines, regiones, populi, urbes, montes. 568. 571 S. Galba. 146	Galli in Sicilia. 381. eje- runt Tuscos. 336 Galli Cisalpini, eorumque populi. 301. seq. viii. 307. 336
Francofurtum ad Moenum. 220	Fritschehoff. 499	Galeottus Bardaxes robustus. <i>ibid.</i>	Galeottus Bardaxes robustus. <i>ibid.</i>	Galli Andegavenses, Reges Neapolitani. 366 S. Galli Abbas. 145. fanum. <i>ibid.</i>
Francofurtum ad oderam. 242. Academia. 278	Frisia Orientalis, eis limi- tes & urbs. 251	Gallicus ventus. 28	Gallicus ventus. 28	Galætius Sfortia. <i>ibid.</i>
Francorum nomen, origo, & sedes. 201	Frisia Occidentalis. 148. 163 eius fines & Divisio. 148	Galilæa, eis urbes & limi- tes. 597. Inferior, Supe- rior fer Galilæa gentium. <i>ibid.</i> eis lacus f. mare. 594	Galilæa. 597. Inferior, Supe- rior fer Galilæa gentium. <i>ibid.</i> eis lacus f. mare. 594	Gallicarum fœminarum ha- bitus antiquus. 134
Francorum gens. 193	Frisii. 147. 189. eorumque fi- nes. 148. Reges. 148. seq.	Galindia provinc. 499	Gallicum mare. 36. 41	Gallicus finus. 41
Francorum regnum, eis que divisiones. 125	Strandt-Frisii. 281	Nova Galicia, eis urbes & fines. 676	Gallinaria inf. 354	Gallinaria inf. 354
Francorum orientalium re- gnum. 203. 204	Frisinga. 227	Gallacia. 81. 86. Gallacia portus. 96	Gallipoli op. 371	Gallipoli op. 371
Frankier, Academia. 163	Fritzlaria. 212	Gallaci. 81	Gallipolis Thracia. 451	Gallipolis Thracia. 451
164	Frusino. 316	Punto de Galle. 546. propu- gnaculum. 164	Gallogracia. 570	Gallogracia. 570
Frascati. 314	Fucus lacus. 320	Gallia unde dicta Comata. 101. eis ditiones. 128. seq.	Gallorum origo. 170. anti- quorum & hodiernorum mores. 141	Gallividia. 177
Frascatium. 314	Fuente de Ivero. 81	Gallia, eis termini. 102. di- visio. 103. coeli folique	Galloway prbm. 177. 178	Gallula Rom. 137
Fraselona. 317	Fuentes castum. 346	natura. 103. nomen. 104.	Gallus. 572	Gallus & Vullusianus inter- fecti. 310
Frásia. 450	Fueffen. 218. 259	magnitudo. 104. 126. 127.	Vascus de Gama. 661	Vascus de Gama. 661
Frasculari f. Escolani fl.	Fusa fl. 276	urbes, Academiz. 131.	Gamala. 596	Gamala. 596
376	Fulda. 223. Abbatia. 259. ubi S. Bonifaci offa. 259	seqq.	Gamalitica regio. <i>ibid.</i>	Gamalitica regio. <i>ibid.</i>
Frat fl. 609	Fulda A. 197. 259	Gallia Belgica, eis limites. 112. 113. Celtica. 110. e- jusque termini. <i>ibid.</i> seq.	Gammalamma. 545	Gammalamma. 545
Frateria. 468	Fulginium. 311. 362	Limes eis civiles. 307	Gamelgarda. 282	Gamelgarda. 282
Frauenberga. 498	Fulgino. 311	Gallia Cisalpina f. Italica. 101. 294. Transalpina. <i>ibid.</i>	Garon. 562	Garon. 562
Frederichsborg arx. 282	Funapi patria. 577	Togata. 294. Braccata. 104. seq. & Comata. 239	Granda fl. 275	Granda fl. 275
Friegelle. 317	Fundanus lacus. 318	Limes eis civiles. 307	Gandavum vulgo Gent, ubi Carolus V. & Ferdinandus	Gandavum vulgo Gent, ubi Carolus V. & Ferdinandus
Freiberga Misnia. 267	Fundi. Fondi. <i>ibid.</i>	Gansfilia. 657	nati. 150	nati. 150
Frentani. 294. 336. eorum op. & fines. 320	Fünfkirchen. 394	Ganz. 657	Gandersheimium. 275	Gandersheimium. 275
Frente fl. 324	Fungi regn. 6, 8			
Freta. 35. 45. 46	Terra del Fuogo. 686			
Freti Gaditani fauces. <i>ibid.</i>	Furca mons. 122. 145			
Fretum unde distum. 33. 39	Furculæ Caudinæ. 321			
Fretum Anian. 46	Fuguan. 523			
Fretum Calydonium. 417	Furilar. 258.			
Gimmerium. 46	Furtilaria f. Fritzlaria. 212			
		V. V. V. 3.		

I N D E X.

- Ganganide.** 528
Gange f. Ganges urbs & fl. 528
Ganges fl. ejus ortus. 528. &
 magnitudo. 200. exundat. 632
Gangeticus oceanus. 35
Ganeticus sinus. 529. 538
Ganima inf. 685
Ganibara fl. 683
Ganßfußer Wein. 223
Gaoga, regnum, desertum.
 633 654
Garama urbs & fl. 638. 656
Garamizi. 555
Garamantes. 624. 638
Garara. 589
Lago di Garde. 333
Gardeleben. 241
Gardius pons. 136
Gareldate f. Tripolitana pro-
 vincia. 649
Gardus fl. 136
Garetum. 652
Garganus mons. 293. 335
Gargaraufense. 569
Gargarus mons. 576
Garganitis. 569
Garigliano fl. 313. 333
Garicus. 431
Catizim mons. 596
Garnland. 493
Garmus fl. 638
Garnesai. 176
Garomantes. 638
Garomne Florida fl. 675
Garray. 81
Garumna la gatorne fl. 122
Gartz. 243
Garvoitnia. 493
Gartzia fl. 351
Gafabela. 658
Gatao inf. 685
Gatopedes. 437
Gath Gol. patria. 590
Gavava opp. 685
Gangamelz. 556
Gavium. 595
Gauricus Astrologus. 345
Gaurus mons. 335
Gauzanitis regio. 608
Gaza f. Gazeira, unde appella-
 lata. 589. ab Alexandro
 M. vastata. ibid. constan-
 tia dicta. ibid.
Theodori Gazz patria. 431
Gehenna mons. 122
Gebhardus Truchisius Epif.
 copatus Colonensi ejus. 210
Gebole 454
Gedanum. 498
Gedrofiz populi, regiones,
 urbes, fines. 548
Geelmuiden. 163
Geerstetum f. Gierflet. 121
 136
- Geestrudis mons f.** Geer-
 trupden-Berg. 158
Geichon fl. 518
Geiler f. Algier. 651
Gela fl. 378
Geldria op. Hollandorum in
 India. 535
Geldra f. Gelder. 161
Geldrensis Ducatus pars. 119
Geldria Ducatus ejusque fi-
 nes. 149. 160
Geli. 556
Gellia Agrigentinorum ditis-
 simus. 376
Gelmyden. 163
Gelnhula. 258
Gelonii. 467
Gelte opp. 120
Gemblaicum. 155
Gembloours. 113. 154
Gemen. 658
Gemma fl. 536
Gemini fl. ibid.
Gemina Frisi patria. 163
Gemunda Austria, ubi Salma-
 tria. 322
Gemundc. 115
Genadum. 391
Gend. f. Genf. 250
Genech. 569
Genehoa. 655
Genesareth f. Genesat regio.
 597
Genesareth lacus. 594
Genabum. 140. 143
Gennep. 255
Gennes. 164
Gengfai. 588. eorum porci.
 606
Gengithium op. 44
Genion. 325
Genor. ibid.
Germania vetus. 183. foli
 natura, limites secundum
 Plinium & Cæarem. 183.
 184. magnitudo. 185. di-
 vilio. ibid. & populi. ibid.
 fluvii. 196. sylva. 198. mon-
 tes. ibid. Academiz. 277.
 vetustissimi termini. 185.
 quota pars Imperio Ro-
 mano fuerit subiecta. 201.
 regna. 203
Germania superior & infe-
 rior. 204. ejus termini, felici-
 tas & provinciaz. 205
Germania Superioris provin-
 cia 204. nomen novum. 185
Germania in decem circulos
 divisa. 202
Germanorum genera. 192
Germani qui primum appellati. 115. triumphati magis,
 quam vieti. 201. imperium
 Romanum ad se trahunt.
 202
Germani Reges Neapolitan.
 366
- S. Germani op.** 194
Germanici Imperii provinciaz
 circa Rhenum in Gallico
 solo. 204. 205
Germanici Nestoris patria. 604
Germanicum milliare. 31
Germanicus oceanus. 36
Germanorum veteres Duces,
 Reges. 202. 203
Germanorum nomen & na-
 tiones. 183. origo. 199.
Deus. 199. sedes, migra-
 tiones. 200. priuicium ha-
 bitationes & mores. 194
Germanian. 573
Gerningeroda. 274
Gerino inf. 281
Gerra op. Arabiz. 184. 615
Gerritzheim. 256
Gersdorf. 275
Gerttuden Berg. 121. 158
Gerunda. 89
das Besanche. 238
Gefloriacus portus. 114
Geflur uabs, quo Absalom
 fugit. 606
Geflititia. 290
Getz, Dacia incolz. 462. 466
Getara. 564
Gethi Goliathi patria. 190
Ghutz, olim Hictosolyma. 591
Giadalup. 122
Gianich. 567
Gibeletto. 600
Monte Gibello. 379
Gibellum. 352
Gibraltar fretum. 45. 96
Giby. 281
Giulafierwar. 471
Gierazo op. 329
Giefera fl. 235
Giesien Acad. 258
Githonium, op. cum arce. 250
Gigantes i. Enakim. 590
Gigantes Americani. 683
Gigantes in Sicilia. 379
Gigantum insulæ. 682. mon-
 tes. 235. terra. 605
Gigari. 412. 413
Gilgenburg. 499
Gilio. 544
S. Giovanni di Cherbo vicus.
 301
Giperini. 574
Girmasli. 577
Girnago. 377
Girona f. Gerunda. 89
Githeum f. Gyttium navale.
 414
Glaenfis Comitatus f. Glatz.
 237
Glaciale fretum. 45
Glamorgania. 173
Glan fl. 231. seq.
Glânis f. Clanis fl. 333
Glatitz, Glarus f. Glarona.
 144
Gla-

I N D E X.

Glatynenfes.	142	Golfo di Trieste.	343	in Sclavonia.	398	Nova Granata;	674.
Glasquo f. Glasco.	177. 178	golfo di Quernero.	343	Gothini corumque sedes.	191	eiusque situs & incolz.	675
Glatow.	234	golgatha mons.	592	gothones f. Gorthones & Gothi,	187.	le Gr. Conseil du France.	129
Glatz.	237	goliathi patria-	590	corumque sedes.	187.	granata urbs Hispania novæ.	
Gleichen. arx & Comit.	260	golnaw.	243	gothorum migratio.	200	79. 87. 92	
Gliniani.	490	golubia.	498	gothorum regnum in Gallia.		Regnum.	556. 559
Globi prima divisio.	14	gombs.	145	granaicum promontorium.		granaicum	
secunda.	17	gomer, à quo Gomari.	511	385			
tertia in longit. & latitud.	23	gomera.	665	gran Canaria.	666	gran Canaria.	
Globi examen. ejus partes.	56. 24	gomers vicus.	145	dericus.	93	Rio Grande.	673. 680
Globum ad situm mundi col-	56	gomphi.	424	gotlandia f. Gutland inf.		granicus fl.	eiusque ortus.
locare.		gonat.	391	284. 290		576	
Globum terrestrem ritè sus-	63	gondieni.	556	gottorp.	247	gransbain mons.	178
pendere.		gonno.	424	goude.	138	granua fl.	392
Globum cœlestem ad situm		gonzagaram-familia.	551	goura.	538	granivicus hordei.	478
cœli componere.	67	Ludovici Gonzagæ ortus.	ibid.	graan.	394	granum mensuræ pars.	31
Globus terra quid?	2. 4	goplus lacus, ubi Arx in qua		grabow.	186. 187	Grantzop.	241
Glocestria.	168. 176	Popielius Rex à muribus		gtacchus Tiberius.	81	gratianus imperator occisus.	
Glogau.	237. Ducatus.	corrosus.	485	S. Gracchus Sardiniam do-		138	
Groß Glogau.	ibid.	goracinensis Palatinatus.	244	muit.	383	gratianopolitanum	Parla-
Glucksburgum.	281	goramzi.	555	mentum.	129	mentum.	
Gluckstadtum.	247	goame.	658	gradisca.	344	gratiosa inf.	666
Glycerium Thespisium		gordyzi pop.	566	gradiskia.	397	Gratz.	231
ſecontum.	419	gordyus mons, in quo Ar-		gradus.	24. longitudinis,	gravenhagen.	137. 138
Gnæſea f. Gnieſea.	485.	ca Nox.	ibid.	lattitudinis.	24. 25	Grabenwerth Inf.	162
Epiſcopatus.	500	gordiene.	ibid.	græca urbs.	420	gravinianum.	352
Gnalata Reg.	654	gordieni.	ibid.	græca Ecclesia, ejus natio-		granicus sinus	185. 478
Gnezzo.	484	gorditanum prom.	384.	nates & patriarchæ.	446	gravilæ.	307
Gneoum.	499	gorditum op. Midæ regia.	575	græcia magna.	292. 331	Die Graupuntur f. Grifo-	
Gnidius. 44. Gnienna.	135	gordium.	575	nomina, fines, magnitudo,		nes.	346
Gnoffus f. Gnoffos.	448	gortez.	241	partes.	ibid. divisio. 404. 405	gray op.	117
Goa f. Goga urbs & inf.	534	gorfinium.	329	Aſiatica.	ibid. Magna 337.	gregorianum calendarium.	54
Goa inf. in regno Decan.		gorgades insulæ.	665	405. Parva. 445. Maritima.		gregorii Neocasariensis pa-	
ibid.		gorgus fl.	555	gorigon.	121	tria.	569
Goadel.	549	goricenses Palatinatus.	344	goricia.	231. 232	gregorii Nyſſeni patria.	570
S. Goati op.	257	gorislaw vicus in Helvet.		goristia.	239. 241	gregorii VII. patria.	354
Gobæum prom.	104	nulli Cantoni subditus.	141	gortyna.	369	Greiffenberg.	245
Gobinan.	550	gorilli Comit.	231.	gofa fl.	276	Greitz.	271
Goch op.	255	gorilli.	239.	gofeſwaer.	282	grenoble.	129
Goch ad Neersam.	255	gortyna.	369	goslaria.	276	grevelinga.	151
Gochgelren.	120	gostinia.	493. 494	gostinia.	337	Griechhweissenburg.	389
Godani.	187	goftinum.	483	gofthalonia.	260	Capo Greigo.	454
Godesberg.	258	gotha arx.	260	in Hispania.	86	Greifenhagen.	243
Goelconde.	534	gothalonia.	89	in Sicilia.	380	Grimbergen.	155
Goerea vulgo Goeree.	160	gothardus Ketler.	496	in Asia.	454. 455	grimma.	269. 244
Goettingensis provincia.	274	S. Gothardi fanum.	231	græcorum origines.	404	Grimmenſtein Arx.	260
Gœtinga Joh. Caffelii pa-		S. Gothardi mons.	332	græcorum religio.	ibid.	grimstad.	281
tria.	572	gothenburg.	290	græcorum Patriarchæ sedes.	629	grinwich.	175
Gog.	515. 522	gothia Australis.	290	græco gallia.	570	gripeswolde.	187. 244. Aca-
la Gognæ.	302. 350	gothia f. Gotlland Suedia.	293	græcus Rex.	404	demia.	278
Gogni.	570	gothi Dacie incolæ.	468	græcia f. Gratz.	231	grifones.	145. 339. eorum
Goiame.	658	gothi in Gracia.	472	græcum.	334	urbes.	346. seq.
Gölberunda.	283	in Gallia.	124	grammatei lemma.	202	grixopolis.	432
Goldingen.	495	in Hispania.	86	grampius mons.	78. 177	grodecia.	490. 491
Goleſime.	672	in Boſnia.	398	granata regnum & urbs.	79.	grodnna ad Chronum.	488
Goleſima fortalitium.	673	in Italia.	338	92	grodnnow.	480	
Golfo de Lepanto.	409	in Pannonia.	390	greenland.	53. 287		
de Engia, de Napoli, de Co-		Unde nomen habeat?	ibid.	groenfunda.	284		
lochina, de Coron, de				grolla.	162		
Larcadia.	ibid.			grolle opp.	190		
Golfo de Carnarò.	334			gronia f. Grœnland.	287		
Golfo de Coron.	409			groninga Rudolphi Agricolæ			
Golfo di S. Eufemia.	329			patria. 164. Academia.	ibid.		
Golfo de Squillace.	371			groningenſ dominium.			

I N D E X

que fines.	164	keldus.	752	Grosse Haff.	ibid.	Hapseel.
Grossea.	464	guinea Aurea.	164. 655	Hafnia. 282. Academ.	ibid.	Haran & Charan op.
Grosse Haff.	197. 243	guinea Nova.	544	Haga Comitis.	157	Harburg opid. & castum.
Grossglogau.	237	Guinguanda.	110	Hagenoa.	214	Hardec. Attabonem munis-
Grosen.	242. 481	guipiscoa.	81. 96	Hagenschou.	283	tissimum regn. Hung. pro-
grossenhaina.	269	guitius Dux Lotharingia-	occidus.	Hagistian.	561	pugnaculum nulla necessi-
grossero	355	gundericus Vandalorum dux.		Hairitch mons.	197	itate cogente Turcis tradi-
Große Werther.	346			Hainan ins.	526	dit.
grotholm.	198	gundebaldus Burgundie Rex.		Hair desertum.	643. 654	393
grotkau.	281			Haitus Quisquiea.	683	Harderwicum.
grubenhagen arx.	238	gundebaldus.	ibid.	Hala Suevorum.	218	Hardforchtere.
Grubenhagensis Principatus	275	guntzia s. Guntzberg.	196	Hala in Teriolis.	229	Harlemum s. Hailem.
ejusque limites &c op.		gurzistan.		Halar op.	287	Harlinga.
studentia.	265	gufa s. ter Goes.	564	Halberstadtium.	276. Epifco-	Harmsttim.
grumberga.	499	gufaratta s. Guzarrata.	533	patu & op.	ibid.	Harris. 291. ejus op.
gramenum.	155	Nunus Gusmannus.	676	Haldensleben.	271	Constantini Harmenopoli
gruningem in Halberstadensi	328	gustrovia.	246	ditura.	173	patina.
territorio.		gutaratensis Ducatus.	ibid.	Halemburg.	252	Hartem.
grustina.	275	gutaratensis miliaire.	32	Hales fl.	328. 329	Hartiana sylva.
Gystholm ins.	517	guta s. Guti.	189	Hales t. Atay impostor.	559	Hartungau.
guadalajara.	281	gutland	284	Haliacmon 434. l. Aliacmon		Der Hartz.
guadalquivir.	676	guthia s. Gutland.	290	fl.	ibid.	Hartzkoping.
guadiana.	82	Gutschkotu Comitatus.	243	Halicarnassus.	490	Harutes. 190. eorum fedes.
guadilbarbar.	ibid.	gutratius fl.	197	Herodoti &		ibid. in Bohemiam trans-
gualata regnum.	636. 639	gutthones s. Gutones.	Got	Dionyliorum patria.	581	gressi.
gualdalvir fl.	655. 657	hones & Gythones.	187	Halla Saxonum ad Salam		Hartwich portus.
guadalup.	91	guarate regio.	533. 548	Salinis dives.	272	Hafa fl.
guanaham ins.	122	gyarus ins.	440. 441	Hailand, ejus limites & op.		Hasbania comitatus.
guangara.	685	gyen op.	111	Halmste.	282	Hasdrubal.
guarda lacus.	656	gymnopholiphiz.	528	Halmys fl. Salmydesfl.		Hascora.
guardafui.	644	gynglich	391	Hatonesus ins.	456	Hafelbachius Theologus pro-
guardamar.	624	gytione.	429	Halsterbroa.	280	lixus.
guardistallum s. Guastalla	91	gytheum s. Githeum-navale.		Haltern.	253	Hafelina ins.
concilis nobile.			414	Halyx.	490	Hastelt.
guasco de Gama Indianam de				Halyzae fl.	ibid.	Hasfelt.
texit.	531. 539	H.		Ham Tartatorum	Principes.	Hassia, ejus limites; divisio
guafcogne.	108. 128	Hacastrum.	135	475. seq.		& op.
guastum Amonium.	370	Habasiliæ gradus.	659	Hamaxotii.	468	Hattem.
guastecan regio.	674	Haczag op. & regio Trans-		Hamburgium.	241. 247	Havana portus America.
guatumala opp. 677. regio	320	filianæ, quam incolunt		Hamela.	275	Havelia ins. 241. fluvius.
ejusque situs.	ibid.	Valachii.		Hamerhusum ax.	284	241.
guben.	239	Hadelæ terra s. Hades-ter-		Hamilton.	177	Das Haupt.
gubernium Castellum.	351	land.	253	Hammaria major & minor.	286	198
guda.	158	Hadereschlebe op.	247	Hammona op.	254	Havre de Grace.
Gudensberg.	258	Haderesbia.	281	Hammon urbs.	634	121. 122
guelphum castrum.	952	Hadria.	299	Hammonis Jovis templum.	ibid.	Haute animal.
guequerren.	658	Hadriani Junii patria.	158	Hamptoncouë.	175	Hayrich mons.
guenga.	657	Hadriani Basilica.	136	Hanfleur.	122	He prov.
gugana regio.	537	Hadriani murus in Anglia.		Hanherret tractus.	281	Hebrus fl.
gugerni quasi Gugelri.	120.		170	Hannibal ad Brutios com-		Hebrides ins.
guiana regio.	191	Hadriani villa.	313	pulsus.	228. ejus victoria	452. 457
guido Gallus Cypri Rex.	620	Hadrianopolis.	459	ad Ticinum.	332	Hebusa s. Edusa ins.
guidonis Musici patria.	ibid.	Hadrianus VI. Ultrajectinus.		Hannonia op. Comitatus.	475	ibid.
guienne.	129. 136		160	Hanover.	276	Hecatæ statua.
guilhelmus Austriae occi-		Hadriaticum mare.	304	Haonia Comitatus.	218	Hecatompedum.
sus.		Hadriaticus Sinus.	42. 293	177. ejus fines.	152	Hecatompyle s. Thebz.
guilhelmus Bonus.	365	Hædui.	111	Hanover.	276	567
guilhelmus Fabricius Hilda-		Hæmus mons.		Haonia Comitatus.	218	Hecatompulus.
nus.		Hanonæ postio.	457	Hansburg.	282	Hecla mons.
guilhelmus Malus.	119	Haerlem.	115	Hansen provine.	564	Hedicensis Masa s. de Pe-
guilhelmus Occam.	365		158	Hansholm.	280. 281	dictæ Mase.
guilhelmus Beukelens s. Beu-	175	Eisiche Haff.	198	Hapsalia.	291	Hedickhuylen vicus.

I N D E X.

278. &c Bibliotheca nobilis.	223	Henricus III. Imperator.	126	Hentici. 294. 313. eorum op. & fines.	315	Hierichus s. palmarum urbs.	593
haibrunna op.	219	henricus II. Sanctus.	365	herodes Antipas.	139	hierichuntina rosa, Balsam.	593
Weigenbeis.	499	henricus II. Anglia Rex, primus Hyperbiæ dominus.	182	herodes Archelaus, <i>ibid.</i> ejus exilium.	105	hiero Syracusanus.	376
heilsberga.	498	henricus VI. Regni Neapolitani hæres.	365	herodis Agrippæ interitus.	497	S. Hieronymi patria.	349
heimburg arx.	275	henricus IV. Castilia Rex.	87	herodis lacus.	346	cellula.	590
heinrich I. Heinricha terra.	257	henricus Lotharingia comes.	<i>ibid.</i>	herodis palatum.	592	hierosolyma, olim Solyma &c Salem.	590. 591
helenæ inf.	666	henricus magnus, Rex Portugallia.	89	herodotus patria.	581	hierosolymitanus Patriarcha.	460
S. Helena inf.	<i>ibid.</i>	hephastiades inf.	432	herostratus.	580	hilarius Episcopus.	135
heli, Velia, s. Elia.	327	heraclea.	327. 572	Die Herzlichkeit Utrecht.	149	hildanus Fabricius.	119. 120
heliacus ortus & occasus.	69	heraclea Thracia.	457	herford.	176	hildesheim unde nomen?	271
heliacum ortum & occasum invenire.	<i>ibid.</i>	heraclea s. Perinthus.	457	Hertzogenbosch.	154	hildesheim, 276. Episcopatus.	<i>ibid.</i>
helice op.	410	heraclea ad Pontum.	<i>ibid.</i>	Hertsberg in Grubenhagen.	274	hillermond mons.	218
helicon lucus.	420	heraclea Sintica.	432	Hertzberg mons Pannonia.	388	hilleviones.	189
helicon mons.	419	heraclea op.	<i>ibid.</i>	Hertzberg Saxoniz.	272	himera urbs & fl.	377. 382
heliopolis.	629	heracliti Philosophi patria.	581	hertzholm inf.	281	himera Fluvius.	378
hellas, ejus limites, partes & urbes.	416. 424	herat urbs.	<i>ibid.</i>	heruli in Italia.	338	himerenæ thermæ.	<i>ibid.</i>
hellas duplex.	416	herbanum.	308	hesdignum op.	152	himilconis navigatio.	49
hellas proprie dicta.	404	herbipolis.	220	Til. Heshusius.	274	himmelport op.	251
hellen Rex, unde Hellas & Helenes.	404. 424	herbipolitanus Episcopatus.	220	hesiodi patria.	419	Himmelreich in Mindensit.	253
helles.	43	herbona.	258	hesperia.	293	hindelopa.	163
hellenes.	424	hercinia filva.	198	hesperides inf.	687	hinterpommern.	243
hellespontus. 42. &c seqq.	576	hercincium jugum.	198	hesperidum horti.	643. 649	Hingsgagel Arx.	283
hellespontiacus Priapus.	43	herculaneum.	323	hesperius Oceanus.	36	hintzig fl.	214
hellespontica Sibylla.	43	hercules Liburnus.	307	heslent arx.	275	hipparchus Philosopher.	431
helmet.	493	herculeum fretum.	39. 45	heterosci.	16. 59	hioring.	280
helmfstade. 275. 276. Academia.	278	herculis fanum.	100. 358	hetlandia inf.	227	hippadis pelagus.	36
helos.	413	herculis portus.	357	heturia, ejus fines & opp.	305. felicitas. 355. ejus ducatus antiquus & novus.	hippeni.	605
helsingia.	290	herculis portus.	643	ibid.	572	hippias s. Hippius fl. ejusque ortus.	592
helsingborgum.	282	herculis Columna.	643	hippus, turris.	592	hippus Regius, ejus Episcopatus s. Augustinus.	640
helvetia Germania olim subdita, nunc libera Resp.	142. 184. 185	herculis colossus Lyfippi Opus.	326	hippodion s. Hippene.	605	hippodion s. Hippene.	605
helvetii. 142. eorum sedes, fines.	<i>ibid.</i> in quatuor pagos divisio. 118. 142. Helveti. Rhegusia f. Vallis Rheni Steinthal, Religio.	herenfels Monaci portus.	296	hippo di Arrhytos.	640	hippo di Arrhytos.	640
145. lacus, flumina, virtus.	141. 143. foedus. 142. civitas & pagi.	herenfels Herfordum in Westfalia.	162	hippocratis patria.	441	hippocrate.	441
ibid. Provincia libera, die Frenen Remter.	<i>ibid.</i>	heri urbs.	254	hexagon Psyllus.	637	hippocrene mons.	420
helveticorum pagi, curita dicti.	142. 143. Comitatus.	herith.	615	hexamilium.	454	hippodamia virgo.	409
ibid. Provicia libera, die Frenen Remter.	<i>ibid.</i>	herizholm.	282	hexapolitanus ager.	239	hippon urbs.	589
helveticorum stipendiarii.	339.	herlefo.	283	hey fl.	208	hipponax Poëta.	581
346. eorum op. & sedes.	341	herlefsholm.	<i>ibid.</i>	heyde.	247	hipponium.	330
helvii.	106	hermea inf. 310. promontorium.	62.	hiarnoa inf.	281	hippophagi.	552
helviorum Alba.	<i>ibid.</i>	Franciscus Hernandez.	677	hibernia, 180. ejus natura soli, incola. 180. 181. magnitudo. 180. divisio, nomen.	588	hippos s. Hippene.	605
heneti in Paphlagonia, unde Veneti.	336. 571	hermannus Contingius.	373	ibid.	586	hiquey.	586
hengsberg in Pannonia mons.	388	hermanopolis Hermenstadt.	470	hibernia duplex.	167. 168	hiramus Rex Tyri.	593
henichorum gens, ejusque fedes.	569	hermanstein.	211	hibernia comitatus & op.	182. Dominus primus. 182	hirpini.	294. 320
heniochi.	513	herminium.	425	hibernorum mores, militia.	182	hirpinium.	<i>ibid.</i>
hepaneberga Comitatus.	270	hermione op.	415	hiberni solis occasus.	181	hitri.	193
		hermiones.	187. 191. qs.	hibernus oriens.	<i>ibid.</i>	Hirschberg.	238
		Herwöhner.	192	hibernus occidens s. brumalis.	<i>ibid.</i>	hirscherbenigenes thermæ.	<i>ibid.</i>
		eorum sedes & populi.	191	hibernus Oceanus.	36	hirsfeldia op. abbatia.	258
		hermogenis patria.	586	hiera inf.	378	hispalis seu Seville.	83. 93
		hermon mons.	597	hemus fluvius Lydia.	578. 607	hispania.	76. unde dicta. 77
		hermunduri, eorum sedes.	191. seq.			hispania, ejus termini, longitudo & latitudo. 76. veteris divisio. 79. citerior & ulterior. 82. fluvii. 82. ubes.	79. plura regna. 80. 81.
							Arces

I N D E X.

Arces regiz.	90.	Insulæ.	
		92. seq.	
Hispania urbes.	89.	seq. portus,	
Academiz.	88.	inco-	
Iz.	84. 85.	recentior divisio,	
ibid.		ibid.	
primi incolæ.		varii domini.	
85. 86.		com-	
moda & dotes.	76.	in-	
commoda.	77.	dista-	
ibid.			
Hoorn.	158.	190	
Hispanorum linguae.	97.	mo-	
		97. 98	
Hispanorum proverbium.	93		
Religio.	87. 88		
Lingua.	ibid.		
Forma.	ibid.		
Hispaniz Rex Catholicus.			128
Hispania , ejus dominia in			
Herrutia.	357.	in Italia,	
340.		regni divisio.	
84. 85			
Nova Hispania.	356.	ejus na-	
tura soli, regiones.	679	Horaria circulus.	
Hispanicarum urbium epi-		54	
theta.	90	Horarum inæqualium qua-	
Hispaniola inf.	685	tatem invenire.	
Hispellum, S. Ispelle.	310	62	
Hisponium.	320	Horam ab ortu solis cognoscere.	
Histri.	294	ibid.	
Histria Marchionatus.	239	Horam diei invenire.	
		63	
ejus opus.	343	Horam nostram ex Italica	
Histria , ejus limites & op.	301	cognoscere.	
caput.	339	62. ex No-	
Hiurea, seu Jurea.	347	rembergensi.	
Hoai fl.	524	Horaria leuca.	
Hobordene.	566	31. 32	
Hochberg.	215	Horarij circulus.	
Hochstraten Comitatus.		54	
		Horarum inæqualium qua-	
Hoden reg.	655	tatem invenire.	
Hœchstum.	212	62	
Hœnstein Prussiæ.	499	Horatius patria.	
Hœxter.	253	326	
Hoff. f. Curia in Voigtländia,		Horda Tattorum.	
		515	
Hohemaut.	235	Horizon quid?	
Hohnstein Comitatus	205.	7. quotuplex.	
		ibid.	
Hoyerus Episcopus.	253	murabilis.	
Hojum f. Huy op.	209	9	
Holacealis Comit.	221	obliquus.	
Holla.	282	8	
Hollandia Comit.	149.	parallelus.	
		8	
ejus		rationalis.	
divisio & limites.	156	7	
Hollandia Nova.	687	rectus.	
		8	
Holsatia op. Prussiæ.	499	sensibilis.	
		7	
Holstein proprie dicta.	240.	Horizontis limbi.	
		53. 54	
241. ejus limites, partes		poli.	
& urbes.	ibid.	9	
Holtz aunda.	275	officia.	
Homburg in Blanckens-		9	
burg.	273	Horizon astronomicus	
		&	
Homburg in Hessen.	258	sensibilis.	
Homburg an der Höhe.		7	
		Hormitz fl.	
		318	
Hornach fl.		Horninius mons.	
		575	
Hornitz fl.		Hornitz fl.	
		608	
Horn op.		Horn op.	
		190	
Horna f. Horn.		Horniæ.	
		158. 159	
Horsene.		Horniæ mons.	
		392	
Horsins op.		Hornbach.	
		211	
Hortanum.		Hornburg.	
		276	
Horti op. 359. Horti Epicuri.		Conrad. Hornejus.	
		274	
35. 363		Huy op. & arx.	
Hortus Gallæ.	133	115. 209	
		Huy op.	
Hasenbandes Ritter.	175	Hydaspis.	
		282	
Hoſpodar Valachiz Princeps.		Hydrunti op.	
		371	
hostia sacra à Judæo cultro		Hydruntum n. Otranto.	
percussa.		368	
		Hydruntum f. Hydrus.	
		368	
Houſaquæ.		Hydruntinus ager.	
		369. ejus	
Howyn.		opida.	
		368	
Hoya.		Hylas fl.	
		572	
Hoyensis Comit.		Hylius fl.	
		574	
ejusque li-		Hymettus mons , ejusque	
mites, divisio,	ibid.	mella.	
		436. ibid.	
Huanum.	523	Hynd.	
		529	
S. Hubes.			
			95
Hudsonii mare.	39.	naviga-	
		tio.	
		49	
Huena inf. f. Ween.		Huesca f. Osca.	
		90	
Hypasis fl.		Hyperides.	
		422	
Hypata.		Hypfa fl.	
		378	
Hyperborei.		Hypsali.	
		452	
Hyperboreus Oceanus.		Hyrcana urbs.	
		553	
Hyperides.		Hyrcana regio, ejus populi,	
		urbes & limites.	
		ibid.	
Hyrcani.		Hyrcanum mare.	
		544. 551	
Hyrcania inf.		Hyria inf.	
		438	
Hyria op.		Hýiaz op.	
		415	
Hýud fl. f. Indus.		Hýud fl. f. Indus.	
		527	
			L.
Jabeluncha.			
			238
Jaboc torrens.			605
			90
Jaca op.			544
			425
Jacatia.			685
Jaco.			658
Jaco op. Cubæ.			87
D. Jacobi à valibus civitas.			591
			ibid.
S. Jacobi op.			682
S. Jacobi inf. ad Africam.			665
			S. Jacobi inf. f. Jamaicæ,
			ejusque magnitudo.
			685
Jacobitæ.			658
Jacobus Rex Arragoniæ.			591
Jacobus Apostolus præcep-			402
datus.			428
Jacobus le Maire.			402
Jacobus Serranus.			639
Jacobus Syrus.			658
Jadera.	400.	Archiepiscopatus,	
		218	
Hungaria Archiepiscopatus,		395. Comitatus.	
		391. cœli	
		& soli natura.	
		395	
Hungarorum nomen unde		Hunniades Mahumeda-	
		nos profligavit.	
		389	
ottum.		Hungarorum mores.	
		395	
Hungarorum Comitatus.		Hungenis Comitatus.	
		213	
Hunnes Fuchi.		Hunniæ.	
		223	
Hunniæ in Dacia.		Hunniæ.	
		469	
in Gracia.		in Pannonia.	
		390	
in Italia.		in Italia.	
		338	
Joh. Hunniades Mahumeda-		Joh. Hunniades Mahumeda-	
nos profligavit.		nos profligavit.	
		389	
Hunfingo.		Hunfingo.	
		164	
Husem.		Husem.	
		247	
Husiatinum.		Husiatinum.	
		491	
Hüpter op.		Hüpter op.	
		190	
Huy op. & arx.		Huy op.	
		209	
Huysem.		Huysem.	
		282	
Hydaspis.		Hydaspis.	
		529	
Hydra in Lerna palude.		Hydra in Lerna palude.	
		415	
Hydrographia quid?		Hydrographia est duplex.	
		27	
Hydrographia est duplex.		70	
		ejus materia & objectum.	
		ibid.	
Jago f. Compostella.		Jago f. Compostella.	
		95	
Jaitza f. Jaytz.			398
Jalyfus.			621
Jamaica inf.			669. 684
Jambli Philosofi patria.			607
Jamboli.			444. ibid.
Jameſius.			48
Jamby Sumatræ regnum.			
			543
James sinus.			4
Jamnia.			583
Castro d'Janni.			382
Jangoma.			539
Jani Dufæ filii patria.			168
Jani Rurgesii patria.			156
Janierus fl.			685
Janitzari.			575
Joannia.			407
Jano-			

I N D E X.

Janovia.	488. 491	da.	589	Ilza.	486	Inebechi f. Lepante.	443
Jansenii patria.	151	Idumæa Inferior.	ibid.	Ilmaica inf.	671	Inferum mare.	41. 304
Janua op.	296	Idumæa Superior, ejusque	ibid.	Imaus mons.	513	Infortunata insulæ.	685
Janua.	444	situs.	ibid.	Imbrus inf.	439	Ingævones pop.	186. 187
Japan ins. ejusque magnitudo & Reges.	525	Idumæa à Judæis subacti.	ibid.	Imola.	304	Ingwohnér.	193
Japannenses Christianorum hostes infensissimi.	ibid.	S. Jean de Moretaine.	140	Imperialis fl.	354	Ingelhaim.	213
Japheti conjux.	508	Jebulæ.	588	Imperium Romanum.	242.	Ingingen regio.	608
Japhetus Noachi f. Europeanus primus invenit.	51	Jebusorum urbs in monte	243	Ingoftadium.	227. Academ.	278	
Japydes.	400	Sion.	591	Ina fl.	198	Ingræcia à Suevis occupata.	
Japygia, ejusque partes.	324	Jedlinskio.	486	Inn fl.	ibid.	Inn. f. Oenus fl.	502
Japygium prom.	369	Jekel fl.	208	Inachus fl.	415. 434	Incola Zona frigidæ.	15
Japygum promontoria tria.	330	Jena, Academia.	260.	Incola Zonarum temperata-	torridæ.	ibid.	Incola Zonarum temperata-
Japonia op.	400	Jeniza.	429	rum.	16	rum.	177
Ja Jaretta fl.	378	Jerace.	329	Inder.	529	Infibres, eorumque opida,	
Jaikem.	518	Jericho.	593	Indi à Rege Suevorum dono	fines.	301. 302	fines.
Jarmout.	176	Jerna.	180	dati.	49	Insula.	50. 51
Jaromies.	234	Jerom.	516	India urbs.	540	Insula i. e. Apollonia.	452
Jaroslavia.	490	Jervia Livania.	291. 493.	India veterus unde dicta, ejus	limits.	Insula fluctuans.	177
Jaroslaw op. & Ducatus.	504	opida.	494. 495	magnitudo.	527	Insula Syracusarum pars.	376
Jarosovia.	491	Jesi fl. f. Ælis.	304. 432.	divisio.	528.	Insula pictæ.	70. 71
Jarsai ins.	176	Jetaborg.	285	populi.	ibid.	Insula tres magnæ.	50
Jalonis navigatio, ejus.	565.	Jetze fl.	463	urbes.	528.	Intendentes quatuor Super-	
Comes Armenius f. Ar- mius.	567. 568	Jever. 251. Feberland.	251	gentes.	531.	intendenti Gallia adjuncti	
Jafonius mons.	557	Ifela.	209	ingressus Liber;	deinde	ft.	129
Jatrus f. Jetrus fl.	463	Ifia arx.	137	Persa, Alexander, Por-			
Java Major.	544	Igibium f. Igubium.	362	tugallenses.	530.	Portugallenses.	317
Java Minor.	ibid.	Iglia fl.	236	in ea monstrosum hominum ge-			
Javarinum f. Jauringum.	593	Igital.	ibid.	nus.			
Jaur. 238. Ducatus.	238	Ignatius Lojola.	90	India Nova, quando & à			
Jaxartes.	513	Ignis, qui augetur aqua,		quo detecta; à quibus na-			
Jaxtus fl.	220	extinguitur oleo.	153	vigata.	531.		
Jazyges.	389	Ignis Sphæra.	2	ejus fines,			
Jazyges Eneocadiz.	467	ignivomus mons.	677	colonizæ, felicitas, naviga-			
Mœotæ.	468	Igavium.	310	tio.	ibid.		
Iberi 83. in Sicilia.	380	Ihor.	540	in ea varia na-			
Iberi non venerunt ex Afia.	85	Ila inf.	179	tiones & Christiani.	532.		
Iberia Afæz, ejus opida & fi-		Illandz.	345	divisio.	ibid.		
fnes.	511. 564	Ilargus fl.	217	in Septen-			
Ibericum mare.	39	Iliborgo S. Sepolchro.	355	trionalem,			
Ibernia ins.	165	Ilcuffia, ubi fodinæ.	486	Occidentalem			
Iberius fl.	82	Ilera fl.	217	f Minorem, & Orientalem			
Ibidæ.	615	Ilerda op.	83. 90	f Majorem.	88. 532.		
Ibyci Poëtz patria.	375	Ilfeda cœnobium.	260	India intra Gangem, ejusque			
Abilg.	253	Illa f. Iglia.	541	limites.	528		
Icaria ins.	441	Ilium f. Troja.	575	India extra Gangem, ejusque			
Icarium mare.	42	Ilienes.	384	limits.	ibid.		
Ichnusa.	384	Illelda f. Lerida.	83	India Septentrionalis, à Tat-			
Icius portus.	114	Iliberis.	106	taris occupata, eam tenent			
Iconium.	570	Illicitanus Sinus.	83	Mogores f. Mogules, ejus			
Ida mons Myzix.	576	Illyricum captum.	402	urbes.	541.		
Idæus f. Ida mons, ubi Ju-		Illyricum f. Illyris, ejus fi-		India duplex.	532		
piter nutritus.	449	nes.	399.	indicatio Regionum, insula-			
Idæus sinus.	526	magnitudo.	ibid.	rum, sylvarum, montium			
Ideoni regnum.	105. 297	Duplex.	ibid.	&c. in Globo.	45		
Ideoni.	296. 297	Cultores, à Romani do-		India occidentalis.	669		
Idomena.	429	miti, 401. Domini, 401. 402		Indicatum rerum scriptores.	530		
Wolstein castr.	117	Regio ipsa.	ibid.	Indorum origo.	millia-		
Idumæa f. Edom, ejus fi-		Illyricum mare.	41	ria.	31.		
nes, urbes, divisio, opi-		Ilma fl.	260	conversio.	542		
		Ilmene fl.	549	Indicum mare.	527.		
		Ilmenburgensis Comit.	258	ejus in-			
		Uita.	263	suæ.	543.		
		Indofan.		Indus fl. unde dictus,	544		
				ejus ortus,			
				magnitudo &			
				ostia.	527.		
				exundat.	632		
				Indostan.	533		

I N D E X.

Jol. s. Julia Cæsarea.	642	Ifernia.	321	Italiz patriarchatus.	373.	Juliomagus.	111. 132
Jolaus, à quo Jolaenses & Illeenses.	384	Isidori patria.	93	Italicarum urbium epitheta.	374	Julis urbs in Cea, Bacchylidis, Erafistrati, Simoni-dum duorum patria.	440
Jolcus, Jasonis patria.	425	Ifinisca.	197	Italicam horam investigare.	374	julum Carnicum.	300
Jona inf.	179	Ilsas de las Velas s. Velorum insula.	546	Italiam horam invenire.	62	julus Agricola.	170
Jona, ejus ubes & limites.	580	L'isle, Germ. Rysiel. s. ter	151	Italus Rex.	311	julis Cæsar.	100. paludes exsiccavit Pomptinas.
Jonum mare.	41	Isle.	151	Ithaca.	438	Pannionam ingressus.	398
Joppe s. Jaffa antiquissima urbs.	593. seq. 617. 618	Islebia B. Lutheri patria.	273	Ithaceis insula.	330	Jung Buntzel.	235
Joquazia regio.	675	Ismaël Sophorum Rex.	529	Ithomes mons & op.	412	juni Hadriani patria.	158
Jor & Dan fontes Jordanis.	594	Ismaëlitæ.	615	Itius.	114	juniperus Eliz.	590
Jordanis fl. ejusque fontes.	ibid. ortus.	Ismarus mons.	458	Itzehoa.	247	juniuladislavensis Palatina-tus territoria.	485
Jordholmia.	281	Ismenius Apollo.	421	I. Ivan.	65	junna.	564. seq.
Jori pop.	432	Ismir s. Smyrna, ubi Sepul-chrum Homerii.	520. 434	Rio S. Ivan.	644	juno Argiva.	415. 475
Jornandi fab. de Gothorum origine.	189	Isnich.	573	Ivana.	523	juno infula.	26
Jororum regio, op.	432	Isoocrates.	422	Ivanogrodum.	291	junonis Laciniæ templum.	314
Jorosovia.	491	L'Isola.	317	Jubileum castrum.	314	junonis Faliscæ lucus & fa-num.	330
Jorum.	432	Istala del Compare.	438	Jucatan. 6-7. ejus situs.	ibid.	junonis Soſpita templum & lucus.	308
Josphat vallis.	592	Ispahan.	561	Judas Maccabæus.	591. 592	julgano.	468
Joséph.	612	Ispollo.	311	Judæa, ejus ubes, fines, & seq. 590	ibid.	Cap d' S. Justini.	168
Jos inf. in qua funeratus Homerus.	588. 589	Iraælitæ gentis magnitudo.	ibid.	Judaæ arena baptizatus.	590	justini Martyris patria.	596
Jovis Anxuris templum.	440	Ifficus sinus.	44. 586	Judaicæ mare.	44	justiniana Nova.	453
Jovis Casii delubrum.	613	Iffus.	ibid.	Jüdenburg.	230	justinianæ secunda.	463
Jovis Colofius Tarenti.	326	Istavones eorumque nationes.	186. 189. West-wohner.	Judland.	280. seq.	justinianopolis Pauli Vergeri patria.	343. 610
Jovis Dodonæi templum.	407	Ister fl. ejus & ortus & officia.	192	Iven fl.	524	Juterbock.	277
Jovis Hammonis templum.	635	Istreich.	461	Iverna.	180	juræ.	281
Jovis Olympiæ templum.	434	Isthmi a Peloponneso magui-tudo.	409	Jughora.	504	juræ f. Jutland.	280. ejus limites, & divisio in Septentrionalem & Australem.
Jovis sepulchrum.	449	Isthmi certamina.	415	Juhones.	198	Juvavium.	195
P. Jovit patriæ.	449	Isthmum perfodere multi-conati.	409	Juhri op.	19	K.	
Ipsala.	453	Isthmus.	51	Julia Augusta col.	89	Kaffa.	473
Ipsia.	232	Istigias.	561	Julia Augusta Gaditana.	100	Kahlenberg.	249
Iran.	560	Capo d'Istria.	300. 343	Julia Cæsarea, antea Iol.	642	Kaldchart.	252
Irenæus Episcopus Lugdu-nensis.	139	Istria.	342. ejus mons heribus medicatis & marmore di-ves.	Julia alba.	468	Kaisers Land.	257
Iria.	296	Istropolis.	463	Campestris.	642	Kallenberg Fannonia mons.	
Irus fl. ejusque ortus.	569.	Italia unde nomen?	292. 312	Constantia.	ibid.	Kalifz.	388
Iritische fl.	269. 270	Italia dignitas.	293.	Nova.	370	Kalla Chami Tattarorum re-gia.	484
Ivan.	574	varia nomina, fines, ma-gnitudine, figura.	292. 293.	Paterna.	136	Kallenburgium.	253
Ifa fl.	250	divisio.	294. 339. montes.	Julia Agrippinæ colonia.	120	Kamienyecz.	491
Iabella inf.	685	334. Archiepiscopatus.	340	Alpes.	334	Kamitz.	239
Isæi Oratoris patria.	438	Episcopatus.	ibid.	Juliæ Ducatus.	120. 141.	Kamron.	562
Isala fl.	190. 196. 255	Academæ Illustres.	ibid.	210. maxima pars.	120.	Kan Tattarorum Princeps.	
Isala de Albengo.	354	incolæ.	335. urbium clari-simiarum Epitheta.	limits.	210	Kandale.	475
Isala del Compare.	438	Italie Episcopi.	ibid.	Juliacenes.	184	Karakithay.	569
Isara fl.	105. 122	Italie cornua duo.	331. 332.	Galilæa.	597	Karelßbad.	234
Isaris fl.	322	fluvii.	ibid. frons.	Julianum Calendarium.	54	Karga pole.	505
Isatichæ.	549	331	331	Julias.	596. 597	Karnero.	402
Isaura urbs.	571	Italie status triplices.	339	Julinum.	244	Kaschan.	561
Isauria regio.	ibid.	Italie pars Græcia magna.	331. 337	Julibona.	114. 495	Kassian.	
Isauropolis.	ibid.	331	Italie novissima, divisio in provincias & dominia.	Julibriga s. Val de Vicce.	81	Kassian.	
Isbello.	311	327	339. 340	Julibriga in Cantabris, nunc Val de Vicce.	81	Karakithay.	515
Itcia inf.	327	Iselerus fl.	322	Dominia Italæ.	340	Karelßbad.	234
Itelort.	444	Icodar.	444	Dominia Italæ.	340	Karpa pole.	505
Ilenacum.	196	Ilelo.	196	Dominia Italæ.	340	Karnero.	402
Ilenburgensis Comitatus.	260	Ilenacum.	260	Dominia Italæ.	340	Kaschan.	561
Ileo op.	257	Ilenburgensis Comitatus.	257	Dominia Italæ.	340	Kassian.	
Lago d'Ieo.	332	Ilenburgensis Comitatus.	311	Dominia Italæ.	340	Kassian.	
	ibid.	Ilenburgensis Comitatus.	ibid.	Dominia Italæ.	340	Kassian.	

I N D E X.

Kaffaw.	392	Kochel fl.	471	Lacinium promont.	331	Lanzona.	370
Katz Arx.	257	Kockenhausen.	494	Laconica.	414	Lanzano.	320
Katzbach fl.	238	Koegefeld.	253	Laconicus sinus.	409. 414	Lanzarotta inf.	665
Katzen Elnbogen.	257	Kokenhausen.	480	Lactantius.	640	Laodicea.	578
Comitatus.	258	Kolitz in Bohemia.	235	Lactarius mons.	325. 326	Laodicea ad Libanum.	603
Cuntz von Kaufungen.	hall prom.		282	Lacus.	34		607
	269	Kolozza.	395	Lacus Lemanus.	119. Maotius.	Laon.	129
Kaurischer Kreis.	235	Komarna in Russia.	490	cus.	44. 53	Laorzelos.	468
Kaurzim.	ibid.	Komarno in Hungaria.	393	Ladislaus.	365	Lapides f. millaria.	31
Kawno f. Kauwen & Coona.	489	Koniecpolsciorum fedes.	466	Ladog.	639	Lapis Neptuni.	140
		koming Grätzer kregy.		Lävi, eorum fines & oppida.		Lapithia regio.	619
Kazimiria.	484					Lapithus urbs.	ibid.
Kcina.	ibid.	koningen Gratz.	235.	Lævinus f. Livia fl.	ibid.	Lappia f. Lappenland.	290
Kebeval.	171	koningsberg sorussia.	598	Lævinus Consul cum Pyrrho		Lappiones f. Lappii & Lappen	189. 290.
Keisersberg.	214			pugnat.	327	Lappones.	ibid.
Keiserglaeteren.	223	koningsfeld.	116	L'Escaut f. Scaldis.	122	Lapus f. Lapeflius fl.	392
Keiserswerda.	256	koningshofen.	220	Lago de Como.	332	Lar fl.	613
Kelso.	177	konings Luttez.	275	Lago di Iasio.	ibid.	Laraca.	600
Hamburg.	272	konungstein castrum.	269	Lago di Garda.		F. di Larach.	642
Keplerus Astrologus.	232	Konitz.	500	Lago Maggiore.	297. 332	Laracha f. Larissia.	631
Hempten.	196	Köpinga arx.	284	Laholm op.	182	Laranda.	570
Kent regio.	176	Kopranitz.	397	Lahor.	542	Golfo de Larcadia.	409
Hermend.	231	Korafan f. Corasan.	550	Lahra.	261	Larisa penitus.	426
Bernten.	230	Korn-Neuburg.	232	Laino fl.	327	Theffaliae.	425
Kerpent opp.	120	hoszyn.	242	Lais op. Livonia.	493	Larius lacus.	332. 298
Kefel fl.	123. 517	Kowinow.	480	Lais f. Laifa, vel Lefem in		Larix arbor.	145
Bessel f. Castellum Mena-		szabaten.	230	Coclesyria.	606	Larizzo.	426
piorum.	161	Hain.	230	Lalandia inf.	283	Larta.	445
Kettler primus Cuxlandia		krainburg.	230	Laleta.	452	Golfo de Larta.	408
Dux.	495	Krakow.	235	Lambris fl.	302	Lascum.	484
Kexholm.	291	Kralowihradetz.	210	Lamentatio.	313	Laspe op.	238
Kepdingerland.	251	szampenwezth. inf.	210	Lametia f. Lametus op.	329	Latini. 294. antea Aborigines.	
Khefinur regio Persia.	548	Krapack.	480	Lametinus sinus.	ibid.	312. 335. eorum fedes &	
Kiang fl.	524	Krembs.	231	Lamon fl.	254	urbes.	312. seq.
Kitholmia inf.	281	Kremnitz.	392	Lampa op.	325	Latiszovia.	491
Kiel 247. ejus nundinae,		Krempa.	247	Lamperia.	329	Latitudinem inter ortum &	
dez Umschlag & Academias.		sztemstez.	236	Lampacus Themistocli do-		occasum invenire.	64
ibid.		Krym op.	474	nara.	452. 576	Latitudines & Longitudines	
Kielci.	486	Krymska.	ibid.	Lamus fl.	542	inveniente locorum.	58. 68
Kilan.	560	Krzemienec.	492	Lancastria.	175	Stellarum.	65. 68 seq.
Kilia.	464	Kulpe fl.	334	Lancaster.	ibid.	Latitudinis & Longitudinis	
Kiloa f. Quiloa urbs & fl.	663	Kur fl.	557. 564	Landa.	544.	Circuli.	54. 55
Kumper Cerantin.	110	Kutenahora.	235	Lando f. Landolphus Episco-		Latitudinis & Longitudinis	
Kinderus fl.	163	Kust von Benin.	656	pus.	323	gradus.	66
Kingston.	175	huttenberg.	235	Langsberg.	242	Latitudinis scala.	71. seq.
Kiovia, Kijow.	464. 489	Kyntail.	177	Landshut.	228	Latitudo quid?	25
Kiovia Palatinatus.	489			Landskron.	282	Latitudo & Longitudo Ter-	
Kirchhain.	258			Land Wurstien.	250	ra.	24
Kiritz.	241			Lanfrancus Episcopus.	175	Latium. 293. 312. Veteris &	
Kirkwall.	179	L.		Langehorn vicus.	28:	Novi fines.	312. 313
Kirman.	549. 560	Labachus fl.	230	Langelandia inf.	28:	Latmus mons.	578
Kitaja.	35	Labatta..	608	Langenstein.	275	Latronum seu Furum inf.	547.
Kitaigrodum.	491	Labanna.	ibid.	Langor.	181	Lavanda fl.	230
Kitay regnum.	521	Labeatis lacus.	401	Langres.	441	Laubacensis Comit.	258
Kington regia.	175	Laberus.	181	Langor.	541	Lauda f. Lodi.	350
Klagenfurt.	230	Labia op.	499	Languedoc.	117. 129	Laudenfis ager.	340
Klaufenburg.	468	Laboritoris Terra.	672	Languedoc.	124. 128	Laudichia.	578
Kleine Seite.	235	Laborinus ager.	340. 367	Larena Parisiensis.	131	Laudonia.	177
Klettenburg.	261	Labyrinthus in Egypto.	626.	Laniza fl.	235	Laudonius.	675
Knipperdolling Anabaptista.	253	Gracia. 449. Porsen-	629.	Lanryck.	457	Lavellum.	369.
Kocharus fl.	217	nz.	305	Lantchidol mare.	39. 687	Lauenburgicus Ducatus	246
		Lacedamon f. Sparta.	410	Lanus fl.	257	Lauenburgum.	240. 246
			414	Lanuvium n. Patricia.	314	Lauenburgum in Blancken-	
						bürg.	275
						Lau-	

I N D E X.

Lauenburgum Castubiz.	500
Lautenstein/ ubi salinae.	275
Laviana.	567
Lavinium. 314. ubi fanum S.	
Petronellæ.	ibid.
Laun.	235
Terra di Lavoro.	321
Lauræ monumentum.	140
Lauretum s. Loreto.	361
S. Laurentii castrum.	403
Laurentium n. Paterno.	314
Laurentii inf. 664. fanum 343. Arx 402. monasterium.	93
Lauriacum.	195
Laus fl.	327. 435
Laus Pompeja s. Lodi.	302
Laudsuna pagus.	157
Laufanna.	145
Lauerberg.	273
Lauterckf.	211
Lazari Archipelagus.	35
Lazarus Bethaniensis,	137
Le Four promont.	104
Leal.	493
Leatotunus.	279
Lebadia.	419
Lebedus.	580
Lebidan.	649
Lebrixa. s. Nebrisfa.	93
Lecca s. Leche fl.	160. 196.
	217
Lechzum navale.	410
Lechus Poloniz gentis conditor.	486
Leckorum regio.	331. 332
Lectrum Laconiz.	443
Leucopetta prom.	331
Leer.	251
Legia fl.	209
Legio s. Leon urbs.	96. regnum.
	81. 87. 96
Leiceftria.	176
Joh. Leidenfus Anabaptista.	157
Teyden s. Lugdunum.	ibid.
Leimbach.	274
Leina fl.	ibid.
Leisnitz.	269
Leithe fl.	393
Leitmeritz.	235
Leigovia provincia.	177
Lelovia.	486
le Maire fretum.	44
Lemanus lacus.	119. 120
Lembä.	661
Lenburg.	490
Lenczna.	486
Lemgovia.	254
Lemnus inf. 439. Philofratræ patriæ.	ibid.
Lemovicæ vel Lemovici.	109
Lemovicum vulgo Limoges.	109. 134
Lemovii.	187
Lempta desertum.	643. 654
Lemviga.	280
Lencicia.	484
Lenkis.	469
Lenquester.	181
Leitzen.	241
S. Leo s. S. Leonis fanum.	
Leodicensis Episcopatus.	141
Leodicensis provincia.	208
ejus Episcopatus.	141. 208
& limites.	278
Leodicum à Carolo Burgundio capum.	150. 209
Leon urbs.	678
Monte Leone.	330
Leonis X. patria.	355
Leonis rupe prom.	655
Fiume di S. Leonardo.	378
Leontici patria.	ibid.
Leontini.	ibid.
Leontium Gorgia Sophistæ patria.	ibid.
Leontopolis.	626
Leopoldus Austriacus.	142
Leopolis.	490
Leopolitanus Episcopatus.	500
Leotensis Comitatus.	211. seu
Lieuwarden.	208
Leovardum.	163
Lepante s. Naupactus.	418
Golfo de Lepanto.	409. 450
Forum Lepidi.	304
Lepin.	502
Leponiti, 294. eorum limites.	
Lepnion op.	297
Lepti.	411
Leptis Magna.	637. qua &
Neapolis, nunc Lebida s.	
Lebede.	637. Parva 637.
Leria.	seqq.
Lericæ.	440
Lerida.	475
Lerna palus.	90
Lesbii cantores.	415
Lesbus.	439
Leffoa inf.	ibid.
Lefrigonæ.	280
Leta f. Letta.	379
Letrununum.	430
Letra.	181
Letra. 494. ejus op.	ibid.
Letza fl.	241
Levaci.	115
Levante, der Østwind.	28
Levatoria.	486
Leubus cœnob.	238.
Leuca. 31. Arabum. 32. Hispanorum.	
Leucadia inf.	32
Leuca horaria.	408
Leucas.	32
Leicester s. Leicester.	408
Leuch.	176
Leuchtenbergicus Landgraviatus.	145
Leuci.	567
Leuconotus ventus.	567
Leuco-Syri.	567
Leucopetta prom.	293. 330
Leudra Epaminondæ victoria nobilis.	
Leuctrum.	420
Leuenburg Russiæ.	514
Leuenforde.	490
Levissa ins.	254
Leura fl.	179
Leuterberg.	393
Leutmeritz.	261
Vtreisz.	ibid.
Leutsch.	392
Leutzi.	147
Leuwenburg.	490
Levoni op.	495
Leyningen Comitatus.	211
Lexobii.	111
Lezzo.	326. 368
Li mensura loci.	32. 331
Liam s. Liam.	541
Lianz 1. Lianes.	96
Libani Campus.	599
Libanus mons.	ibid.
maginitudo, multorum fluminum patens.	eius ma-
Libeci.	601
Libenau.	301
Liberi pater Indianus primus ingressus.	326. 368
libet.	32. 331
Libenense territorium.	493
Libonotus ventus.	28
Libanicus sinus.	400
Liburni.	307
Liburnia 399. hodierna	410
à Romanis domita.	ibid.
Liburnia oppida.	399
Liburnica naves.	307
Liburnicum mare.	41
Liburnus portus, s. Livorno.	307. 356
Libya s. Afrika.	623
Libya Exterior, n. Elfocat defertum.	633. Interior, ejusque fines.
Libya deserta.	644
Libyægyptii.	638
Libyarchæ.	625. 626
Libica Ægyptus.	ibid.
Libycum mare.	44
Libili Phœnices.	637
Libysla.	563
Licca.	499
Lichas.	30
Lichenis Comitatus.	258
Lichus fl.	193
Forum Licinii.	302
Licini promontoria.	330
Licinius, Augusti Procurator.	
Lizifis.	138
Lida op.	468
Lidda f. Lydda.	583
Liebmul.	499
Lieffland.	493
Liege op.	209
Lier.	154
Lieuwarden.	163
Ligeris s. la Loire fl.	122
Lignitz.	237
Ligures.	294. 295
Ligures Apuani.	321
Ligures Italæ incolæ.	295.
Liguria, ejus fines & oppida.	336
Lilybaum op.	375
Lilybaum prom.	ibid.
Lim fl.	338. 399
Lima peruvia op.	681
Limago fl.	118
Limbi Horizonis.	54
Limburg Bohemiz.	235
Limburgiensis Ducatus.	153
ejus limites.	ibid. & Limburgum urbs.
	149. 153
limisso.	619
limax.	415
limoges.	309
limonum.	ibid.
limosin.	128
limovices.	109
limyra.	584
limyrus fl.	ibid.
lincum f. Lint Austria, ubi Keplerus Astrologus.	232
Lincolnia.	176
lincolnschire.	168
lincopia.	290
lindavia.	218
lindus s. Lindo, Cleobuli patria.	621
linea.	9
linea media.	ibid.
lineam meridianam invenire.	
linga fl.	56
lingen op.	156
lingen Comit. & op.	254
lingones.	ibid.
linguadocia.	117
linguadocum.	136
lingua Cantabrica.	107
lini patria.	96
linzium in Colonensi diœcesi.	420
Port Lion s. Portus Leonis.	210
lionnois.	443
Mont de Lions.	130
lipara int.	672
liparaorum inf.	378
lipovecia.	ibid.
Lippine	486

I N D E X.

- Lippe fl. 197. 391
 Lippe Comitatus. 254
 lippe f. Lipstadt. *ibid.*
 lipia 238. Academia. 278
 liquentia f. Liquenzenz fl. 344
 lira. 54
 liris. 313. 333. Novi Latii terminus. 313
 lisa fl. 151
 lisbona f. Lisboa & Olyssipo, & Ulyssipo. 95
 lieux. 111
 litus op. 400. 401
 liternum. 322. ubi Scipionis sepulchrum & villa. *ibid.*
 literus fl. *ibid.*
 litomieritzte. 235
 litomissel. 235
 lidda. 593. ubi Aeneas paralyticus. *ibid.*
 lituania, ejus magnitudo, Palatinatus & urbes. 486.
 litus aureum. 663
 livadia. 442
 livense territorium. 493
 liva f. Lævinus. 301. 302
 livii forum. 360
 Titi Livii patria, cineres. 299. 345
 Livonia, ejus fines, magnitudo. 482. 487. 494. divisio, territoria, opida. 483. 494. 495. à Polonis ad Suecos translati. *ibid.*
 livones Germani. 478
 livonicus finus. 37
 livorno f. Ligorno. 307
 lixus fl. n. Lassus, alias F. di Larach. 642
 lizifis. 468
 loanda inf. 164. 661
 loanghi regio. 676
 lobrogatus f. Rubricatus fl. 89
 locanum. 347
 lochem. 162
 locquim situm invenire. 58
 locorum mentura. 30. & seq. pictura. 71
 locorum distantiam invenire. 58. 64. 65
 locrenses colonia in Sic. 384
 locrensis finus. 331
 locri Epicnemidi. 422. eorum oppida. 422
 locri Epizephyrii. 329. p. silentia & terra motu nunquam infestata. 329
 locri Ozoli. 417. eorum oppida. 418
 lode in Sardinia. 384
 lodi f. Lauda. 350. à Mediolanensisibus everfa. 350
 lebenicum. 499
- lœgria, 173. 175. Inferior, ejusque provinciae. 175
 lœgria Superior, ejusque fines. *ibid.*
 lœven. 113
 lofanto. 324. 333
 jojola Ignatius. 90. 91
 logronno f. Juliodriga. 94
 loite fl. Florida. 675
 la Loire f. Ligeris fl. 122
 P. Lombardi patria. 350
 lombardia qs. Longobardia. 348
 lombardia Cispadanæ & Transpadanæ divisio. 349.
 lombardia Cispadanæ Ducatus. 350
 lombardia Transpadanæ Ducatus. 348
 lombardia ditiones in Italia. 338. 339
 lomont Lacus. 177
 lomza. 493
 lomzense territorium. *ibid.*
 londen Dithmaria. 282
 londinium f. London in Anglia. 174. Academia & seq. 174. seq.
 londobris inf. 100
 longi muri. 457
 longinia. 181
 porto Longone. 357
 longitudinem & latitudinem invenire locorum. 58. 64
 seq. stellarum. 68. 69
 longitudinis & Latitudinis gradus. 64. 65. scala. 71.
 differentia. 67. 68
 longitudinis gradus in mil- liaria conversi. *ibid.*
 longitudo quid? 24. 25
 longitudo & latitudo Terræ.
 longobardia. 238
 longobardi. 187. in Italia. 338. Pannonia. 390
 longobardorum migratio. 200
 eorum Rex ultimus Des- derius. 338
 longonis portus. 357
 longronno. 94
 longuedocum. 108
 lop. desertum. 517
 loppi f. Lappen. 291
 lopica. 400
 lopur. *ibid.*
 loquuhabria. 177
 lotek. 195
 loreto. 361
 loricensis Comitatus. 221
 lothari I. L. monumentum. 275
 lotharingia. 117. 140. 154.
 ejus pars. 117
 lotharingia Ducatus. 210.
 ejus limites. *ibid.*
- Lovanium f. Loven. 154
 Academia Belg. *ibid.*
 lovanto. 324. 233
 lovenstenium Lovenstein arx. 196
 lovicum. 485
 lowat fl. 280
 loyza. 243
 lubavia. 498
 lubbeke. 253
 lubboda fl. 275
 lubeca. 240. 246
 luben. 239
 lubiacum. 230
 lubiana. *ibid.*
 lublinensis Palatinatus. 486
 lublinum. *ibid.*
 lubusium. 241
 luca. 308
 lucz, Xantis Pagnini patria, ubi marmora. 356
 S. Luca offa. 345
 lucan. 685
 lucani. 294. 337. eorum ortus, fines & opida. 327
 lucani patria. 93
 lucania duplex. 327. 328
 lucanum. 347
 lucanus. 93
 S. Lucas. *ibid.* 97
 lucayo inf. 685
 lucca. 269
 luceburgium. 333
 luceburgicus Ducatus. *ibid.*
 luceburgensis Ducatus ma- jor pars. 116
 luceburgenses. 184
 lucensis civitatis ditio. 342
 lucensis agri felicitas. 358
 lucensium mores. *ibid.*
 luceria f. Lucera. 325. 369
 lucerna f. Lucern. 142. 144
 lucernensis lacus. 142
 de S. Lucia inf. 665
 luciani athei patria. 663
 luciferi fanum. 93
 lucius multorum annorum. 223
 lucius Dux. 327
 luco. 625. 626
 lucoviensis Terra. 436
 lucrinus lacus oppletus cine- ribus. 322
 ludovici Vivis patria. 91
 ludovicus Bavarus. 142
 ludovicus XI. Galliz Rex cum Helvetiis foedus junxit. 145
 ludovicus XII. hoc foedus rupit. *ibid.*
 ludovicus Sforzia. 350
 ludovicus Bosonis filius ex coecatus. 126
 lugdunensis Gallia. 119. 120
 lugdunensis ager. 125
 lugdunum f. Lyon. 107. 112
- Lugdunum Batavorum f.
 Lepden. 157. ejus diu- turna obfessio. *ibid.* Acad- emia. *ibid.*
 lugii eorumque sedes. 191
 luhusum. 239
 luh fl. 250
 luitbrandus. 309
 luna sylva. 198
 luna urbs. 306. portus & prom. 307
 luna quibus oriatur & occi- dat, ostendere. 64
 lunæ montes. 632
 lundari. 443
 lundia f. Londen Scania. 282
 lunden in Holsfaria. 247
 luneburgensis Ducatus, ejus opida & fines. 249. 274
 luneburgium. 249
 lupia fl. 140. 252
 lupolianum in Histria. 342
 luppia fl. 196. 197
 lufatia. 233. ejus oppida & fines. 239
 lufatia provincia Hisp. 80
 lufitanorum mores. *ibid.*
 lufus. *ibid.*
 lutetia Parisiorum. III. 125
 lutetia Francici regni caput. *ibid.*
 Unde nomen? 131
 luter fl. & lacus. 122
 Mart. Lutherus. 272
 Lutter am Barenberge. 275
 Luttich f. Luyck op. 209
 Lutzels-Stein. 211
 lutzena in Misnia prælio no- bilis. 269
 lutzko. 491
 luzeburgium, ejus Ducatus. 315. 316. 313. limites *ibid.* & pars major. 315. 316
 luzonia inf. 546
 lybavia. 498
 lycaonia in Cappadocia. 569
 lycaetus. 448
 lychnidia lacus. 429
 lychnidos. *ibid.*
 lycum mare. 44
 lycia, ejus fines, fl. & op. 568. 583
 lycophonis patria. 438
 lyctus. *ibid.*
 lycus der Lech fl. 217
 Ortus. 601
 lycus fl. Affyria, Caria. 555.
 578. in Cypro. 619
 lycurgus Legislator. 414
 lyddia. 593
 lydia, ejus flumina. 577.
 montes, urbes. *ibid.*
 lydius fl. 430
 lydorum mores. 577
 lyera f. Leyer. 154
 Lygg.

I N D E X.

Lygeris.		Mæoticus lacus.	44	Gallix.	129	Mansfeld op. & Comitatus.
lygus.	122	Macfrich.	164	les Maîtres de Comptes, <i>ibid.</i>		Mantali pop.
lymericum op.	455	Magaduzzo f. Magadodoxo.	663	Maitz fructus.	681	565
Lymford.	280	Magdeburgicus Archiepiscopatus.	277. in tres circulos dividitur.	Majuma navale Gazo.	589	Mantea s. Amantea in Brutiis.
lynicus sinus.	<i>ibid.</i>		271	Mazapino s. Creta.	447	371
lyn portus.	175	Magdeburgium.	<i>ibid.</i>	Malabar regio.	534. Ejus situs, magnitudo & urbes.	Manti.
lynau fl.	250	Magellani interitus.	48. navigatione.	534	443	
lyncest, eorumque op.	432	Magellanica.	50. 686	Malacea L. Malays urbs & regio.	164	Mantinea, 413. eadem Antigonie, <i>ibid.</i> ubi Epaminondæ Victoria.
lyncestis regio & fl.	<i>ibid.</i>	Magellanicum fretum,	45. qui neavigant.	Malacca, peninsula.	528. 539. 540	ibid. Mantua, 303. 350. ejus descriptione, palatum & cast. 350. 351. Virgilii & Baptista Mantuanis capta.
lyon.	306	Magellanus.	<i>ibid.</i>	Malacca lingua mira suavitatis.	540	à Caesaris patria, 303. Mantua Carpetanorum.
Nicolaus de Lyra.	112. 138	Magellanus Ferdinand.	45	Malaga.	92. 96	94
lysimachia.	454	Lago d'Maggiore.	332	Malaja castrum.	546	Mantuuanus Ducatus.
lysippi opus, Herculis co-		Magistri bellorum suppli-	cum in Gallia.	Malatia op.	567	339. e- jusque partes & opida.
lossus.	326	cum rationum.	<i>ibid.</i>	Malconfiglio.	400	342. 343. <i>ibid.</i> fertilitas.
lyssus fl.	458	Magnesi.	424	Malden op.	176	ibid.
lystra, ubi D. Paulus docuit.	570	Magnesia, ejus limites & opida.	425	Maldivæ inf.	547	Manucodiata avis.
lytarmis prom.	512	Themistoclis donata.	425. Themistocli	Malemba.	658	545
M.			donata.	Maletur regnum.	686	Capo di Manza.
MAboutha.	596	Magnesia prom.	425	Maleventum.	321. Orbili patria.	385
Macaria inf. i. e.	Cyprus.	Magnesia, nunc Mangrenia, Themistoclis exulis domicilium, ad quam vietus Antiochus Rex.	576. 579	Malem prom. f. Capo Malio.	370	Mappa universalis.
Macarius.	618	eius nomina, opida.	428. Reges, <i>ibid.</i> & seq.	Maliacus sinus.	414	70. particularis, <i>ibid.</i> eorum usus, <i>ibid.</i> eas ad plagas mundi disponere.
Macastas inf.	627	Antiochus Rex.	576. 579	Malianum, ad quod Contra-		71. seq.
Macedonia.	405. 427.	Chami imperium, e- jusque regna.	519	dinus vietus.	370	Maquana regn. Hispaniolæ.
nomina, <i>ibid.</i> limites, opida.	428.	Magni	519	Malines.	154	685
Reges, <i>ibid.</i> & seq.	428.	Chami imperium, e- jusque regna.	519	Malido locus.	454	Maraba.
unde dicta.	427	Magnus Mogor f. Mogol	522	Mallus.	486	615
Macedo.	<i>ibid.</i>	de Mago inf.	522	Malogofia.	486	Maracanda.
Macedonia Maritima.	457	Magog.	514. à quo Massagetae.	Malomogia f. Malmo.	282	551
Macedonia flumina.	434.	546. seq.	411. eorum fines.	Malva n. Muloya fl.	641	Maracapana.
Macedonie mons.	435	Magrida f. Magreda fl.	522	Malvacia.	443	680
hodiernæ partes.	437	Mahiström Vortex.	685	Malvaticum vinum.	450	Maragon fl.
Macedonum imperium in	444	Mahomedis impotoris ortus & initium, fuga, sepul-	286	Malucco.	545. seq.	la Marana aqua.
Asia.	539	chrom.	617	Mamelecharum regnum-de-		314
Macerata.	374	Mahren.	238	letum.	631	Marancu.
Macetia i. e. Macedonia.	434.	das Mahrische Ge- burge.	238	Mamertini.	376	561
Macheck mons Pannoniæ.	432	Mahometa, ol. Adrumetum.	637	Mammel fl.	480	Marathon.
388		le Maine.	111. 128	Man inf.	176	421. clade Persorum nobilis.
Macherus, ubi Johannes Baptista in vinculis detenus, & Abdæ sepulchrum.	593	Mainland.	179	Manachium.	349	Marathus.
Machiani inf.	546. seq.	Mainotz.	443	Manara insula margaritarum dives.	546	553
Macon Camboja fl. exundat.		Maintzig & Mont- zig.	119	Manasse tribus.	597	Marca Comitatus, ejus limites & opida.
633		Mahometus.	637	Mandao.	542	254
Macra fl.	295. 307	le Maine.	111. 128	Mandeon Gevaudan.	106	Marchena.
Macras campus.	601	Mainland.	179	Mandoe inf.	280	93
Madagascar inf.	443	Mainotz.	443	Mandrocles Samius.	43	Marchia f. Marchia.
Madera inf.	35	Maintzig & Mont-		Manethuſa.	448	177
Madritum f. Madrit & Ma- drid, Madrid.	666	zig.		Manfredonia munita.	369	Marchia Venetica.
Mæander fl. seu Madre, ejusque ortus.	574.	Maintz & Meintz.	<i>ibid.</i>	Manfredus Neapolitanus Rex.	369	230
ibid.				Mangalor.	535	Vetus.
Mædica regio.	457	Major mons.	343	Mangi.	532	Nova.
Mæonia.	577	Majorca inf.	88. 98	Manheimium.	222	Marchia Vindiorum.
Mæotis palus.	45. 53	Majorca urbs.	88	Manilongo regnum.	660	Marchiofiani f. Marchfen-
Mænapii.	181	Majoris inf. ambitus.	89	Manilhas fretum.	45	nem.
Mænus Main f. Moin fl.	119. 220	Maire fl.	346	Manilla insula.	546. seq.	189
		le Maire fretum	45	Manillæ urbs.	ibid. seq.	Marchionatus Francimontanus.
		Jacobus de la Maire.	683	Manili Yopisci villa.	313	145
		les Maîtres des Requesches		Mannæ vasculum.	391	Marchionatus Badensis.
				Mannus, i. e. Adamus.	184	224
				Manoa f. EL Dorado.	680	Marchionatus S. Imperii.
				Mans.	111	148
						March Comitatus.
						254
						Marcodurum.
						209
						Marcolphi domicilium.
						393
						Mars-

I N D E X.

Marcomanni. 190. 192. 233 eorum sedes. 191. migratio. 200	Phaticum. 44 Phasianum. 43. Phoenicium. 44	Marius vicit Cimbros. 201 mors. 312 le Marle fl. 122 Marmorica. 626	Mataran regn. 543 Martarea. 629 Mater CCCLXIV. infantium. 157
Mardi. 556. seq. Mardicum navium statio. 151	Persicum. 44 Pigrum. 35 Ponticum. 43 Rhodium. 44 Rubrum. 35. 38 Sardoum. 41 Sarmaticum. 34. 43 Saturninum. 34. seq. Scythicum. 43. 44 Septentrionale. 38 Siculum. 41 Sericum, Sinense. 35 Superum. 41 Syriacum. 44 Syrium. ibid. Tauricum. 43 Tuscum. 41 Mare suevicum. 37 Tyrrhenum. 41 Vespertinum. 37 Mar de Zabaken. 44 Marechalli Franciae. 129 Mareotis f. Mamarica Ægypti pars. 626 Margau. 556 Margarita ins. 685	Punti de Marono. 681 Marocco Iacus. 681 Marocco reg. 642 Maronea. 453 Maros. 468 Marpurg in Stiria. 231 Marpgum Hafiz, Academia. 257. 278 Marrechia, f. Ariminus fl. 115. 122 Marrhasium. 553 Mari Comitatus. 341 Marrubium n. Morrea. 320 Marrucini. 294. 336. eorum oppida. 319. fines. 326 Marrum f. Marro. 354 Maraci. 147. 189. 190 Marsalla op. 377. 382 Marfatti. 190 Marseille op. 107. 137 Marsi. 189. 294. eorum sedes, oppida, fines, & lingua. 320 Marsicum vetus, op. 369 Marsigni eorumque sedes. 191. 192 Marsili Ficini patria. 355 Marfyas fl. Phrygiz. 574 Marfyas Syria. ibid. Marraban. 639 S. Martha. 679 Martialis patria. 82 Martiana sylva. 198 S. Maria inf. 26 S. Maria di Tyndati. 378 Maria Judæa septem. 595 Caput S. Maria. 368 S. Maria di Grotta Ferretra. 314 Maria Scotia Regina supplicio affecta. 176 Mariacher. 281 Mariana op. 385 Mariana fossa. 138 S. Mariæ prom. 683 S. Mariæ fossa. 161 Marienburgum. 498 S. Mariæ da Cassiopo. 437 Mare regnum Hilpaniola. 685	Matarera. 629 Mater CCCLXIV. infantium. 157 Materea hortus. 648 Mathildis donatio. 359 Matilica. 310 Matiscona, f. Mascon. 134 Matra f. Mataiam. 543 Matrinus fl. 193 Matrona vulgo le marne fl. 115. 122 Joh. Mathesius. 268 Mattiaci. 189. eorum sedes. 191 Mattium op. ibid. Mauriciburgium. 272 Mauri f. Maurissi. 640 in Hispania. 86. iidem ex ea electi. 87 Mauritania. 624. 640. ejus fines, fluvii, divisio. 640. Caesaris 640. Tingitana. 642 Mauritanicum mare. 45 Mauritii castellum in Marian ins. 546 S. Mauritii fanum, f. S. Mauritius. 145 Mauritii sinus. 665. 687 S. Maura inf. 408 Maurocanum regn. 649. 652 Maurocum f. Maroc. ibid. Mauroctanum regnum. 641 eius situs & urbes. 653
Mare Carium. 44. Carpatherium. 42. Caspium. 33. 38. Caucatum. 43. Celticum. 35. Cronium. ibid. Cimmerium. 43. Cilicum. 44. Colchicum. 43. Concretum. 35. Corsicum. 41. Creticum. ibid. Cyprum. ibid. Cyrenaicum. 44. Germanicum. 36. Dalmaticum. 41. Epিroticum. ibid. Erythraum. 35. Eoum. 33. Gangeticum. 35. Gallum. 36. Hispanicum. 41. Hutonii. 39. Hybernum. 33. 38. Hyperboreum. 34. Ibericum. 41. Icarium. 42. Illyricum. 41. Imperii. 44. Indicum. 35. 36. Inferum. 41. Jonum. 41. 42. Internum. 37. 39. Ilium. 44. Judaicum. 44	Margenthal. 204. 221 Margis fl. 463 Margiana, ejus populi & fines. 551 Margofat. 472 Margyetæ populi. 550 S. Maria inf. 26 S. Maria di Tyndati. 378 Maria Judæa septem. 595 Caput S. Maria. 368 S. Maria di Grotta Ferretra. 314 Maria Scotia Regina supplicio affecta. 176 Mariacher. 281 Mariana op. 385 Mariana fossa. 138 S. Mariæ prom. 683 S. Mariæ fossa. 161 Marienburgum. 498 S. Mariæ da Cassiopo. 437 Mare regnum Hilpaniola. 685	Marsili Ficini patria. 355 Marfyas fl. Phrygiz. 574 Marfyas Syria. ibid. Marraban. 639 S. Martha. 679 Martialis patria. 82 Martiana sylva. 198 Martinach f. Martiniacum. 145 Corn. Martini. 274 Martinus Chemnitius. 275 Martinus Foribuschez. 48 Martinino inf. 685 Martinique. 686 Martius Narbo. 107 Marudo. 544 Marum fl. 198 Marundæ. 556 Marus fl. f. Morus. 236 Marys fl. 891 Masandaran prov. 560 Mascon op. 117. 134 Mafe. 120 d'oude Mase. 121 Mafieres. 116 Mafius mons. 566. 608 Mafiriensis ager. 1:6 Mafoviæ Ducatus, ejus divisione, & Palatinatus. 493 Mafia op. 306. 359. 367 Mafisaylorum gens. 641 Mafagetæ. 511. à Magog orti sunt. 511. ab his Cyprus vietus. 511. 512 Maris mediterranei memoria. 39. 40 Maris f. Marisch fl. qui & Masterland. f. Marstrand. 286 Rabon, ejusque ottus. 469 Maritimæ Alpes. 334	De Mausehurn. 212 Maulolus f. Indus fl. 529 Mazera. 551 Maximi Philosophi patria. 600 Maximiliani I. locus natalis. 232. idem captus. 492 Maxonense territorium. 652 Maza f. Mazacha. 569 Mazaquibir. 650 Mazaræ vallis, urbes & limites. 383. 382 Meandrus mons. 527 Meata. 168 Mecha Mahometis natalibus notum. 617 Mechlinia f. Mecheln. 154 Mechoacan op & regio. 676 eius colonia & situs. ibid. Mechoacanæ radices. 676 Mecklenburgiensis Ducatus, ejus limites & urbes. 240. 245 Meccone. 434 Mecriti Tattai, eorumque sedes. 517 Medium. 489 Medano op. 674 Medar regn. 657 Medava f. Medaba. 613 Medebach. 191 Medi in Thracia. 452 Media, ejus populi, urbes, fluvii, montes & fines. 556 Media Atropatia. 560. Major. ibid. Mc-

I N D E X.

Medicorum familia.	356	melitene f. melita.	554. 567	meser.	628	S. Michaëlis cœnobium Lu-
Medetus.	471	melie.	253	meles.	28	neburgi.
Medina del campo.	95	melli.	655	melgana op.	651	michaloviense territorium.
Medina Talmabi, ubi Mabonis medis sepulchrum.	617	mejnicks.	234	melogys mons.	577	Cap. de S. Michaël.
Mediolanum f. Meyland / 109, 110, 302, 349. magnum ibid.	ibid.	melos inf.	441	melopotamia. 587. ejus fines,	498	middelfordum. S. middelfar,
Mediolanum in Gallia.	88	melphitanus Archiep.	273	magnitudo, regiones, ur-	ibid.	283
Mediolanensis Ducatus. 339.	ibid.	mella inf.	281	bes, montes, fluvii.	607	middlemarch.
349. sub Hilpano.	ibid.	memel fl.	488	messa.	612	middlelex.
fertilitas.	349	memela fl. & castellum.	500	messana f. Zancle n. Messina,	ibid.	middepadia.
Mediolanensium Dux Galeatus Sfortia.	345	memmel op.	494	ibyci poëta patria, cuius	187	middleburgum.
Mediolanensium mores.	350	memminga.	217	cives Mamertini. 375. Ubi	290	middlesexia.
Mediomatrices.	117	memnonis lepulchrum.	599	Constantini Lascaris bibli-	155	miechovia.
Mediterraneum mare.	33. 37	memphis hodie meter.	628	otheca & Epistola B. Virginis.	168	mielnicense territorium.
Medoacus fl.	344	menan fl.	540	messæ.	381	miedireczum.
Medoram imperium in Asia.	ibid.	menander.	422	messapia, messapii. 324. 369	ibid.	mies.
358. 559	menapii.	113. 181	messene ubs ubi Aristomenis	ibid.	migliar fl.	
Medra Nigritarum regio. 655.	ibid.	menapiorum cast.	113. 161	patria.	409. 412	migrations gentium distin-
656	menavia inf.	176	messenia regio Peloponnesi.	ibid.	ctæ.	
Meduana fl.	134	mendefium ostium Nil.	632	messeniacus sinus.	ibid. 412	S. Miguel.
Medwich.	471	Petrus mendoza.	683	messina.	376. 381	milazzo op. &c præm.
Meesters van Polit.	154	menevia.	173	messis aurea Delphis dicata.	ibid.	miletus n. melasso, Cadmioratoris, Thaletis astrologi, Timothei musici, Anaximandri physici patria. 579
Megalopolis Polybii patria.	413	mengeringhausen.	214	metacompus op.	625	& sq.
Megara f. Megaris, Theognidis, Euclidis & Strponis partia. 421. ejus limites & oppida.	ibid.	mengrelia.	564	methone.	425	milevum. f. Milevis.
Megarenis arx.	ibid.	Megarenenses lachrymæ.	422	metanastæ.	479	639.
Megarenenses Philophi.	ibid.	Megarenenses Philophi.	ibid.	metrapontum, ubi Pythagoras	398	milliæ.
Megaricus risus.	ibid.	Megen op.	121. 155	mortuus.	327	Romanum.
Meges.	471	mercator.	55	metaurus n. Metro fl.	333	31. Turicum.
megores f. mægores.	553	mercurii prom.	637	Hasdrubalis interitu	ibid.	31. magnum.
mægra.	444	merenkuk.	561	gnitus.	ibid.	milliarium scalæ.
megrada f. magrada f. mægiordech. fl.	536	Mægenheim.	220	metellino inf.	439	milio Crotoniata.
meginna.	505	merida.	83	metellus domuit Cretam.	449	miltiades.
Meienfeld.	346	meridianam lineam invenire.	57	metellus Balearicus.	99	mimas mons & prom.
Les Meistres des Comptes Gall.	129	meridiani secundarii.	16	metenæ insulæ.	179	mina castr. Guinex.
meiveland inf.	599	meridiani.	54	meunum.	181	S. Georg de Mina.
melampus ad Ægyptios profectus.	630	meridiani globorum varii.	11.	meur fl.	391	minai.
Phil. Melanchthon.	272	meridiani distantia. 24. mensura varia.	12.	La meuse.	121	mincius fl.
melas fl. 421, 434, 457. ejus ortus.	367	meridianus colorus.	6	mexicana regio. 676. ejus op.	ibid.	332
melka.	232	meridianus officia.	12.	& situs.	ibid.	mindanao.
meldorp.	247	meridies.	26	mexicanus sinus.	38	minden.
meleucus sinus.	290	meridionalis Polus.	6	mexico urbs.	671. 677	190. 212
melis fl.	367	menonithia.	162	Meydenburg.	271	mindensis Episcopatus.
meliapor.	535	meritæ Gebizg.	136	meyland.	302	252
melibocus vulgo dez Blochz. bezg.	199	meroë inf. Ægypti.	632	Dez Meyn.	197	eius limites & op.
melibœa, ubi Philoctetes.	425	meroë f. Guequerren inf.	638	meynum.	181	ibid.
melilla.	653	merseburgium.	269	mezentius Ceretanorum Rex.	ibid.	minervæ castr.
menta f. melitena in Adriati- co mari.	567	mervæ fl.	121	mezuna op. novum.	306	326. 422
melitæ catelli.	287	Pauli merula patria.	156	miaci.	642	prom.
		Mesabatæ.	553	micale Ægypti.	526	minius fl. vel minio.
		Mefammones.	636	S. Michael op.	629	83
		metched.	560	S. Michael inf.	117	minois inf.
		mesembria.	456	S. Michael op. Galatæ No-	que dominium.	448
		mesene.	610	væ.	ibid.	minorca inf. vid. majoreca.
				S. Michael op. Archangeli op.	666	minoris Ins. Ambitus.
					677	minorca urbs.
					697	minos Cretenis.
					707	minutum quid?
						26
						minutum primum & secundum.
						26
						mirandula op.
						349. 359
						agri mirandulanæ fertilitas.
						ibid.
						mirandulanorum morei.
						ibid.
						mirandulanus Comes, ejus-
						que dominium.
						ibid.
						mifa fl. Bohemiz.
						233
						mifizibozia.
						491
						milcum op. Pol.
						493
						misidia regio.
						553
						misenæ f. misna op.
						264
						mil-

I N D E X.

Misenatum.	309	277. ejusque partes.	207. 212	Mons Pelosius.	369	Mordwa.	505
misenum prom. s. Capo mi-		Monaz.	395	mons Pessulanus vulgo Mont-		morea.	409. 443
seo.	322	mokan regio.	564	pellier.	136	moria mons.	591. in quo
monte miseno.	ibid.	mola op.	317	mons Pilati.	144	templum Hierosolymita-	
misenus portus.	ibid.	mola turris	317	mons Sacer.	437	num exstructum fuit.	ibid.
misithra s. Sparta.	415	molconfiglio.	400	mons Semiramidis.	549	morimene.	567
misco fl.	325	molbau.	197	mons Regalis.	347	morini.	234
misnia marchionatus	262	Moldauz kreisz.	234	monsonium s. moncon.	91	morlacha.	402
263. ejus limites, fl. & op. ib.		moldavia quando appellata.		mons Pelgarius.	215	morung.	499
misovia.	486			Montiezhez Ducatus.		morea s. morrubium.	320
misus fl.	305					morsprung.	117
mithres Rex Egypti.	629	molavia major & minor.	ibid.			morsfungia op.	281
mlthridates Rex Ponti.	568	molavia Wallachia pars.	ibid.	monsterfonda.	282	morfu fl.	270
eius locus natalis, regia &		eius natura soli.	ibid.	monster.	106	mortaria lacus.	250
sepulchrum.	571. 572	molavorum mores.	472	montaldo in pedemontio.	340	mortalavus.	332
mitovia.	495	molgomfai tartari.	517	montana.	343	mortuum mare.	35
Petrus à Mittelburg.	135	molheim.	214. 252	montbeliard Comitatus.	215.	morvedre fl.	91
Mittelsahrifud.	45. 280	molinium, vulgo molins.	134			morviedro.	84
Mittelsahrt fretum.	283	molossi.	406	montealcino.	335	morus l. Marus fl.	236
Mittelsahrt Opp.	45	molshemium.	252	monte di s. Angelo.	335	Thomas Morus.	175
Mittelmarch.	187	moltau.	542	monte Barbaro.	ibid.	mosa fl. 115. ejus ostium.	120
mitylene.	439	moluccæ inf.	164. 543. 544.	monte Cafino.	317	mosa vulgo die Mase.	ibid.
miuns.	576			monte di Capua.	335	mosæus fl.	554
miavense territorium.	493	mombaza.	663	monte Falcone.	314	mosaysko.	502
mobile primum.	2	mona n. Man inf.	176	monte Fiascone.	359	moschi à Meschec.	511
mochbenium.	346	monaco.	349	monte Gibello.	379	moschorum sedes.	ibid.
moccadellii.	574	monœci Herculis portus.	296	montegny op.	116	moschius fl.	463
modena.	304. 355	monachium vulgo monaco		monte Leone.	330	moschici montes.	566
modica.	378.	Italia.	349	monte ritondo.	313	moscona.	306
modica.	203	monachii principatus.	341	monte di Somma.	335	moscovia.	489. 501. ejus ur-
modici n. Monza.	ibid.	monacum s. München.	227	monte di Trapani.	379	bes, fines, magnitudo, Du-	
modin Maccabæorum patria.	ibid.	monapia s. menavia & mon.		monte Pulciano.	355	catus, Principatus & Pro-	
modum op. olim Methone.	412. 443	inf.	176	monte Sarrato.	90	vincz.	302. & seq. ibid.
moena inf.	283	monasterium s. Münster.		montensis Ducatus, ejus li-		moscovia origo.	501
moenus fl.	196. 197. 220	253		mites & op.	256	proxima.	502
moenia Lydia pars.	577	monasteriensis Episcopatus,		monterano terra motu peruit.		moscovitarum Dux Czar.	506
moëris lacus Egypti.	633	ejus limites & urbes.	252	369		Joannes.	501
moers.	161			montes vulgo mons op.	152	moscovitarum Patriarcha,	
moësia.	255			montes Diaboli.	444	E-piscopi, mores, religio.	506
moësia, ejus fines, divisio,				montes Epiti.	435	moskowa urbs.	502
Com. 461. Incolz.	464.			montes Lunæ.	632	mosella fl.	116. 196
flumina. ibid. urbes.	462.			montes in Gallia præcipi-	122. 123	mosqua fl.	501. 505
seqq. Romanis, Serviis sub-				montes Pyrænei.	77	mosfelen.	159
dita, 464. duplex facta. ib.				montefeltre Comit.	361	mostagan op.	642
moësia Cereris Horreum.	461			montfortium.	160	mosul, olim Ninive.	560
moësia à Crasso domita.	464			montgomery.	173	motis inf.	546
occupata a Serviis & Bul-				monti di Auro Istræ.	343	motyca.	378
garis, oppressa à Turcis.				montiregalensis Archiepisco-		mounster.	181
ibid.				patus.	383	mours Comitatus.	255
moësia Superioris op.	461			montis Draconis castell.	334	Moursia, Murisia.	ibid.
moësia Inferioris op.	462			montis Ferrati Ducatus.	339	moxianni.	574
moëlorum mores.	464			montpellier.	136	moxos regio.	679
mogores s. mogules Indiæ				monumethia.	173	mozambique.	663
Septentrionalis Reges, eo-				monza.	203	Mfeneck.	503
rum opes & seqq.	522. 541.			monoplia s. Attila.	421. 422	muchavecius fl.	488
mogulis imperium Indicum,				mopsopila s. Pamphilia.	584.	muhamedes moritur.	88
ibid. unde ortum.	522. ibid.			mora fl.	236. 237	mula inf.	179
mogunita s. Mentz.	212			mons Grapius.	177	mulberga, Johannis Friderici	
Moguntiacum vel Mogunti-				mons altus.	367. Sanct. Adria-	Electoris clade nobilis.	270
cup ad Rhenum. n. Mentz.				nii 77. D. Andreæ.	275.	mulda fl.	271
199. 212				S. Angeli.	370. Arato Pilati.	muldavia s. Multavia, dñz	
moguntiacum Italiæ.	302			144		Moldau. fl.	197
moguntina Diceceis.	207. 212			monferrato.	90	Moldam kreisz.	234
moguntinus Archiepiscopus.				mons Falconis.	363	The Mule prom.	177
				mons farinam habens.	90	muleasies Tunetorum Rex	
				mons Leonis.	369	restitutus.	650
						Muh-	

I N D E X.

muhlenbach.	468	Mynodus n. Menteſe.	578	situs, magnitudo, urbes & incolæ.	534	mus.	364. 365
mulhausen.	260	Myndyrides Sybarita.	328	Narsinga urbs.	ibid.	Neapolis Syracusarum pars.	376
Mulheim ad Rhenum.	256	Myrina in Ælide.	579	Narva. 291. Russorum.	16.	Neapolis in Africa minore.	376
Mulhusia Suntgovia.	214	Myrtle.	572	Narva fl.	291. 480	Neapolis Samaria.	638
Mulhusium in Alfacia.	145	Myrmidones.	423	Nalamones.	635	Neapolis Thracia.	596
Mulinum s. Molins.	134	Mytilo Oenomai Auriga.	42	Nacôa op.	283	Neapolitanorum mores.	372
Multavia fl.	197	Mythion inf.	ibid.	Nafium s. Nansi.	117	Neapolitanorum regnum, ejus fines & magnitudo, Domini, 364. divitio. 365.	365.
Mulucha fl.	641	Myrtoum mare.	ibid.	Naslaw fortalitium in Timor s. Mortir.	547	urbes. 366. & seq. op. munera. 371. cum Sicilia copulavit Ferdinandus Catholicus.	365. 366
Mulya ol. Malva.	ibid.	Mysia & Mœſia.	461	Naflovia castellum in Banda.	ibid.	Neapolitanum regnum. 340. ejus soli fertilitas & natura.	371
mumix Ägypticæ.	626	Mysia Major, ejus populi, montes, fluvii, urbes.	573.	Nassovicus Comitatus.	258	Neapolitanus sinus.	322
L. Munnius delevit Corinthum.	410	574. Minor, 575. ejus flumina & urbes.	ibid.	Nassovicum prom.	687	Nebbio.	386
mumpesgard c. Montbeliard.	215	Mylo-Macedones.	574. 575	Natangia, provincia Prusia.	499	Nebrissa s. Lebrixia.	93
Munchen s. Isinsea.	196	Mytilene.	439	Natolia, ejusque provincæ.	568	Necke, fl.	197
mundu op. Hispania.	92	Myuns.	576	Nava fl.	117. 198. 494	Neetzi vallis, ejus limites & urbes.	381
Munda ad Werram.	275	Myusus.	454	Navarin, ol. Pylus Messeniorum.	443	Neetum.	378. 381. 382
Mundi cardines. 71 partes & regiones. 26. 27. Polus.	67	N.		Navarra.	81. 86	Neglina fl.	505
Mundi polum ostendere, ibid		Nabathæ urbs.	613	Navarra regnum.	87	Negroponte.	535
Munimentum Schenckii, i.e. Schenchen - Schang.	104. 120. 162	Nabathæ.	ibid.	Capo della Nave.	330	Negumbro.	438
nünsterberg s. Monſterberg/ Silecia Ducatus.	238	Nabe fl.	198. 270	Navernia vallis.	177	Nehel-eschol.	546
munſtereyſel.	115. 209	Nacum.	484	Navigandio ats.	71. 72	Heideburg.	499
Munſteg in valle S. Gregori.	214	Nadir vulgo Nathir.	8	Navigatio ad Sinas & Philip-		Heindorf.	275
Munychia collis.	422	Nadaria provinciæ Prussia.		pinas.	48	Heiſſe. 237. Ducatus,	
Mura fl.	391	Nagajenses Tartari.	499	Cajj Cæſaris.	ibid.	Heiſſische Gebirge.	
Muray s. Muravia.	177	Nagorni.	504	Columbi.	ibid.		236
Murcia.	81. 86. 91	Nagor fl.	200	Navigatio duplex.	45	Nela fl.	154
Murgum op.	461	Nagund fl.	535	Eudoxi.	49	Neleus s. Neleia Nestoris pa-	
Murgim op Hisp.	79	Naha fluv.	212	Hannonis. ibid. Himilco-		tria.	
Muri longi.	457	Nahuay pifcis.	287	ninis.	ibid.	Nellen portus.	412
Muri pons.	231	Namurcensis Comitatus.	115	Navigatio in Indiam.	47	Nemaufus s. Nismes.	107. 136
Murus in Anglia.	170	Namurcensis provinciæ limi-	ibid.	Occidentalis.	46	Nemaeus s. Opidum.	48
Murtha fl.	117	tes.		Orientalis.	ibid.	Nemea fl.	410 & opidum.
Murtha fl.	210	Namurcum op.	115. 153	Ophitiana.	47	Nemeturacum.	115
Mufarnæ.	548	Nanking, provinc.	523. sq.	Oceani.	ibid.	Memetum Augusta.	109
Mufcovia Christiana.	502	Nannetes.	110	Magellani.	48	Nemetes.	199
ejus fertilitas.	502. 506	Nanguin. urbs.	523. sq.	Meridionalis.	46	Nentidava.	129
Musdorani.	552	Nansberg mons.	228	Septentrionalis Oceani.	ibid.	Neoburgensis lacus.	468
Musici primi Cretenses.	447	Nanfium s. Nansi.	117. 211	Vespuitii.	48	Neoburgum Daniz.	283
misitra.	443	Nantes.	132	Navis victoria.	ibid.	Neocastro.	445
Muske s. Mahlstrand vortex.	286	Nantuates.	146	Naulibus.	550	Greg. iii. Neocasariensis pa-	569
Mutina s. Modina.	304. 351	Golfe de Napoli.	409	Naulochos.	580	tria.	
Mutinenis Ducatus opida, ditiones.	342. & felicitas.	Napoſi di Romania, s. Nau-		Naubumburgiun. Naumburg.	266	Nepoitos s. Nieuport.	151
Mutinenium mores.	485	phai.	415. 443.	Naupactus victoria Christia-	418. 443	Victoria Mauriti nobilis.	
Muna port. & empor.	615	Nar f. Nera fl.	309. 333. e	norum clara.	415	Nepe.	161.
Mycale mons & prom.	578	jusque ortus.	ibid.	Nauplia.	415	Nepere.	308
Mycaleſius.	105	Narbo s. Narbonne.	107.	Nauportum.	389	Nazareth.	307
Mycenæ.	415. seq.	Narbonensis Gallia s. Narbo-	104. 105.	Naura fl.	95. 96	Nazianzum.	570
Myconus s. Mycone inf.	410	nensis provincia.	294. à Romanis subjugata.	Nautica pictura.	70	Mich. Neander Abbas & Rector.	260
Mygdones.	430	124. 133. ejus divisio.	104	Nautica pyxis.	26. 71	Neapolis. S. Neopoli.	323.
Mygdonia, ejus opida.	427.	224. limites & felicitas.	105	Naxius.	464	ubi Virgilii monumentum,	366
Mygdonia, ejus opida.	430	Narbonne.	128. 136	Naxus inf. & op.	440	323. nobilis.	376
Mygdonia, ejus opida.	427.	Nardo.	326. 369	Nazareth.	597	Neptuni lapis.	141
Mygdonia op. Thracia.	430	Narenta s. Narona.	401	Nazianzum.	570	Neptuni Templum.	414
Myle.	378	Narisci, corumque sedes.	191	Mich. Neander Abbas & Rector.	260	Neptuni fons mortiferus.	
		Narni.	311.	Narnia.	311. 362. ubi pons	Nera fl.	316
				Augusti præaltus.	311	Nerium promontorium.	333
				Naro fl. s. Nara.	399	Nericia.	290
				Narona.	401	Nerigon.	182. 184
				Narsinga regio.	523. 524. ejus	No-	

I N D E X.

Neringa inf.	497	Nidda Comit.	257	nocera Brutiorum.	329
Neretus Ulysses.	438	Nidda fl.	ibid.	nocturn & dietur quantum cognoscere.	59
Neriton mous.	ibid.	Nider fl.	286	noctem longissimam inventire.	ibid.
Neitum.	326, 369	Niding scopulus.	280	nogaenses Tattari, eorum sedes.	516. & seq.
Nersa fl.	255	Nidrosia Praefectura.	285, 286	nola op.	324, 367
Nerva.	493	Niedeburg.	499	nomades. 468. in Arabia deserta. 522. in Numidia.	639
Nervii.	115	Niederland.	147	nombre de Dios. f. Nomen Dei op.	680
Nestium.	301	Niedheimbach / Niedeheimbach	119	Nomentum.	312
Nessa fl. & lacus.	177	Niehuz Paderbornense.	233	Nomi Ægypti regiones.	626
Nessum op. Scotie.	ibid.	Nikcoping.	247	Nona.	402. 640
Neflius op. Mœsiæ.	463	Niemen fl.	480, 495	Nonibazaria.	464
Neflus s. Neftus fl.	457	Niemunster.	247	Nonium prom.	623. 624
Nestoris patria.	412	Nienburg op.	254	Nonius.	55
Neftweda.	283	Niepez fl.	480	Niefsch regia.	175
Neuburg.	226	Nigra op.	569	Olivier à Noord.	54. 683
Neu Brandenburg.	246	Niefler fl.	480	Nonnus panopolitanus.	627
Neucastel.	175	Nieucastrum portus in Anglia.	165	Noortkyn prom.	189
Neuen Kloster.	246	Niger lacus & fl. exundatio.	655. exundat.	Norax Mercurii filius.	384
Neuhäusel.	393	Nigrum mare.	43	Norba.	316
Neuri.	467	Nikoping op.	247, 281	Norcia.	195. 312. 363
Nenschloss.	493	Nikoping Falstræ.	284	Nordburg.	247, 282
Neusol.	392	Nilæcia op.	290	Nord-bavelandia.	151
Neustad op.	247, 258	Niloscopti.	629	Norden op.	251
Neustadt an der Hært 223	223	Nilus fl. ejus ortus, exundatio, natura, palus.	632	Nordhausen.	260
Neys op.	210	Nimidia.	641.	Nordheim.	275
Nex op.	284	Nimmegen f. Noviomagus.	641.	Nordhorleen.	286
Nialeuki.	505	Ninive n. Mosul.	555	Nord Jutland.	280
Nibe.	281	Niphates mons.	668	Nordlingen/ clade membrabilis.	217
Nicaria inf.	441	Nipfa fl.	280	Nordlingen/ f. Cæcias.	67
Nicæa, op. & portus n. Nizza	296. 348	Didacus Niquesa.	680	Nordstrandt ins.	247
Nicæa Concilio Oecumenico clara.	573	Nisabur.	560	Nordfjorde.	285
Nicaragua. 678. op. & lacus.	679	Nisica portus.	421	Nord-wind.	27
Nicastro.	369	Nisæi.	552	Nord-west Wind/ Caurius f. Corus.	27. 67
Nicephorium.	608	Nisibus. 608. Antiochia etiam dicta, it. Mygdonia.	ibid.	noreia urbs.	300
Nicephorus fl.	566	Nismes.	106. 136	noreia Tauriforum.	ibid.
Nicetes Sophista.	580	Nissus Silesius.	197	noribergensem horam inventire.	61
Nikkelstad.	238	Nissus Lufatus. fl.	ibid.	norica Alpes.	334
Nichor s. Nichea.	573	Nissa, Nyla s. Nyssa, n. Nisi.	194. 195.	norica provinciæ Suedia.	289
Nicob. li.	464	436. 570. Gregorii Nyse.	300. eorum iedes, nomen.	norici trans Alpes.	194. 195.
Nickiobing.	281	ni patria.	ibid.	noricum, ejusque limites.	187
Nicolai Cleonardi patria.	154	nistensis Ducatus f. Episcop.	238	norige f. Norge.	189. 284
S. Nicolai inf.	343	nissly Nowogrod.	503	norimberga f. Nugberg.	225
S. Nicolai op.	505, 506	nitra fl.	393	norma.	317
de S. Nicola inf.	665	nitra.	392	normandia.	128. 129
S. Nicolai prom.	408	niuiche.	518	nornburg.	275
Nicolaï Leontii patria.	157	nivele.	113	novesium f. Neys.	210
Nicolaus de Lyra.	175	nihilan.	518	novograd Servia.	464
Nicolaus Villegagnon.	683	niyoo inf.	526	nortfolck.	168
C. S. Nicolo.	408	nivers op.	122	nortfolcia.	176
Nicomedia.	572	niuwe Masa.	ibid.	nortfolk.	168
Nicöpen Suedia.	290	no f. Alexandria Ægypti.	626	norgavia f. Mortgau.	224
Nicopia.	283	nocera.	311. 324	northamptonia.	176
Nicopolis, ubi Bibliorum Graeca veratio inventa.	408	nocera pagana.	369	Yyyy 3	10-
Nicopolis Armeniæ.	567				
Nicopolis ol. Emmaus.	593				
Nicopolis Bulgaria, clade nota.	464				
Nicopolis Cilicia.	586				
Nicopolis Mœsiæ.	463				
Nicor.	572				
Nicosia in Cypro.	620				
Nictus fl.	196. 197. 217				

I N D E X.

<p>Novomont. 464 novopolia. 480 novotargum. <i>ibid.</i> nowogrodia inferior 503 noyon. 119, 129 nubia 646, 656 nubiorum gens. 645 nuceria Camelaria. 310 nuceria f. Nucera cogn. Al- faterna. <i>ibid.</i> VillaNueva op. Hispaniolæ. 685 nuithones. 187 numancia. 81, 83 naumburg in Bohemia. 235 numerus aureus. 54. Clima- tum. 20. & seqq. Numicius fl. ejusque fons. 314 Numidæ. 639 Numidia. 624, 639. ejus ur- bes. 640 Numidia duplex. <i>ibid.</i> Numidicum mare. 45 Numidicus sinus. <i>ibid.</i> Nurense territorium. 502, 503 Nursia f. Norcia 312 Vespas- ianii, Sextorii & Benedicti patria. <i>ibid.</i> Nyus. 112 Nyborg Danicæ, prælio no- bilis. 283 Nymphæum promont. 431 Nyenhuz. 253 Nyester. 482 Nyphates mons. 566 Nyfa Coelestria. 605 Nyfa Indiæ Veteris urbs & mons. 528 Nyfa op. 463 Nyfa reg. 570 Nywar. 393</p> <p>O.</p> <p>OBares. 552 Obdora. 504 Ober-Burgund. 140, 141 Oberheim. 214 Obez-Pfaltz. 224 Oberlaubach. 389 Obii montes f. Obia juga. 512 Obii f. Riphæi. 480 Obium prom. f. Capo de Obii. 512 Obius fl. 53, 501, 513 Obliquam solis ascensionem & descensionem invenire. 60 Obliqui circuli. 5 Obliquam facere spharam. 63, 64 Obliquam stellæ ascensionem invenire. 60 Obrovazo. 400 Oca op. 649 Oca fl. 503</p>	<p>Guilielmus Occam. 173 Occafum Cosmicum & Acr- ychum invenire. 68, 69 Occafum & ortum ostendere Æquinoctiale. 67 Occafum & ortum stellarum invenire secundum Poëtas. 69, 70 Occafus. 26 Acronychus, Cosmicus, Heliacus. 68, 69 Occidens Hibernus f. Bruma- lis. 26 Occidus Oceanus. 33 Oceanus Atlanticus. 36, 45 Oceanus Æthiopicus. 36 Oceanus Indicus. 35. seqq. Gallicus, Cantabricus, A- quitanicus. 36. seqq. Bri- taunicus, Hibernicus, Ca- ledonius, Germanicus. 45 Oceanus, ejusque partes, va- ria nomina. 33. & seqq. vid. mare. Oceani in partes, sinus & fretæ, divisio. 33, 34 Oceani Belgici clavis. 155 Oceani navigatio. 46 Oceani sinus. 37 Ocelis. 615 Ocka. 480 Ochsenfurtum ad Mœnum. 220 Ocrage. 514 Ocrituli. 311 Ocrida. 444 Octodurus. 146 Odenpoa. 493. ejus opida. <i>ibid.</i> Oder fl. 198, 242 oder opidul. 199 oderberg. 298, 241 Oderzo. 300 Odia urbs. 541 Odo castrum. 503 Odojum f. Odo castrum. 502 Odomantæ. 452 Odonal op. 286 Odyssæ. 452 Odyssæ f. Odeslus. 464 Oenones mons. 576 Oenotria. 293 Oenotrides insul. 327 Oenotrii. 313. in Italiam ve- niunt Duce Oenotro. 336 Oenus fl. 227 Øresund.</p> <p>Die vertez in Helvetiâ. olt. fl. 468 olympeni. 575 olympia. 411. f. Pisa ad Al- pheum fl. <i>ibid.</i> olympias. 29 olympica certamina f. ludi. 411 olympii Jovis statua auræ. 411. templum. <i>ibid.</i> olympus mons Græciæ. 436 olympus mons in Mylia. 575 Olympus mons Cypriæ. 619 Olut. 519 Olynthus Callisthenis Philo- sophi patria à Mardonio ex- pugnata, à Philippo everfa. 456 Olyssa mons f. Olgafis. 571 Olyssippo f. Lisbona. 80, 95 Om fl. 614 omago op. 343 omanum. 615 omar Mahumidis sectator. 559 S. omar op. 152 omelburg f. Amelburg. 258 omira fl. 609 omlandia, ejusque partes. 164 omnium Sanctorum portus. 684 on 1 Heliopolis. 629 onæum. 401 oneovum. 498 onialia, n. Oneglia. 354 onobala fl. 378 onolspachium 221. Marchio- natus caput. <i>ibid.</i> 269 oenomaus Rex victus. 409 onor. 536 ontiar f. Unda fl. 89 ostiburg 150 ost-Friesland. 251 ost-See. 194 opatovia. 486 opatovecæ. 486 ophir f. India. 47, 530 ophiriana navigatio. 47 ophiuſa inf. 99 ophiuſa f. Rhodus. 620 opici f. Osci Italizæ incolæ. 317, 336 opitergium. 300 opolia. 486 opoton. 605 oppavia op. 238 oppavieni Ducatus, ubi Op- pavia op. 237, 238 Oppelen 237. Ducatus. 238 oppenheim. 212 oppidum novum. 642 opryzna curia ad Moskuam uibem. 505 opslø. 286 opus. 422 opuntius sinus. <i>ibid.</i> ora fl. 400</p>
<p>Øresund.</p>	<p>Die vertez in Helvetiâ. olt. fl. 468 olympeni. 575 olympia. 411. f. Pisa ad Al- pheum fl. <i>ibid.</i> olympias. 29 olympica certamina f. ludi. 411 olympii Jovis statua auræ. 411. templum. <i>ibid.</i> olympus mons Græciæ. 436 olympus mons in Mylia. 575 Olympus mons Cypriæ. 619 Olut. 519 Olynthus Callisthenis Philo- sophi patria à Mardonio ex- pugnata, à Philippo everfa. 456 Olyssa mons f. Olgafis. 571 Olyssippo f. Lisbona. 80, 95 Om fl. 614 omago op. 343 omanum. 615 omar Mahumidis sectator. 559 S. omar op. 152 omelburg f. Amelburg. 258 omira fl. 609 omlandia, ejusque partes. 164 omnium Sanctorum portus. 684 on 1 Heliopolis. 629 onæum. 401 oneovum. 498 onialia, n. Oneglia. 354 onobala fl. 378 onolspachium 221. Marchio- natus caput. <i>ibid.</i> 269 oenomaus Rex victus. 409 onor. 536 ontiar f. Unda fl. 89 ostiburg 150 ost-Friesland. 251 ost-See. 194 opatovia. 486 opatovecæ. 486 ophir f. India. 47, 530 ophiriana navigatio. 47 ophiuſa inf. 99 ophiuſa f. Rhodus. 620 opici f. Osci Italizæ incolæ. 317, 336 opitergium. 300 opolia. 486 opoton. 605 oppavia op. 238 oppavieni Ducatus, ubi Op- pavia op. 237, 238 Oppelen 237. Ducatus. 238 oppenheim. 212 oppidum novum. 642 opryzna curia ad Moskuam uibem. 505 opslø. 286 opus. 422 opuntius sinus. <i>ibid.</i> ora fl. 400</p>
<p>Øresund.</p>	<p>Die vertez in Helvetiâ. olt. fl. 468 olympeni. 575 olympia. 411. f. Pisa ad Al- pheum fl. <i>ibid.</i> olympias. 29 olympica certamina f. ludi. 411 olympii Jovis statua auræ. 411. templum. <i>ibid.</i> olympus mons Græciæ. 436 olympus mons in Mylia. 575 Olympus mons Cypriæ. 619 Olut. 519 Olynthus Callisthenis Philo- sophi patria à Mardonio ex- pugnata, à Philippo everfa. 456 Olyssa mons f. Olgafis. 571 Olyssippo f. Lisbona. 80, 95 Om fl. 614 omago op. 343 omanum. 615 omar Mahumidis sectator. 559 S. omar op. 152 omelburg f. Amelburg. 258 omira fl. 609 omlandia, ejusque partes. 164 omnium Sanctorum portus. 684 on 1 Heliopolis. 629 onæum. 401 oneovum. 498 onialia, n. Oneglia. 354 onobala fl. 378 onolspachium 221. Marchio- natus caput. <i>ibid.</i> 269 oenomaus Rex victus. 409 onor. 536 ontiar f. Unda fl. 89 ostiburg 150 ost-Friesland. 251 ost-See. 194 opatovia. 486 opatovecæ. 486 ophir f. India. 47, 530 ophiriana navigatio. 47 ophiuſa inf. 99 ophiuſa f. Rhodus. 620 opici f. Osci Italizæ incolæ. 317, 336 opitergium. 300 opolia. 486 opoton. 605 oppavia op. 238 oppavieni Ducatus, ubi Op- pavia op. 237, 238 Oppelen 237. Ducatus. 238 oppenheim. 212 oppidum novum. 642 opryzna curia ad Moskuam uibem. 505 opslø. 286 opus. 422 opuntius sinus. <i>ibid.</i> ora fl. 400</p>

Orachum

I N D E X.

orachum ad Drinum.	464	ormuz regn. &c op.	549. 558	osimiana.	483	oxus Palus.	517.	lacus, fluvius.
oran.	650	seq.		osimo.	318			
orange.	107	Orne fl.	132	osnabrugensis Episcopatus.	253. 278			
orbaliſſine.	567	ornez.	415	offa op.	431	ozolis.	513	
orbe op.	118	orneta.	498	osla mons.	437	ozolæ.	418	
orbeli op.	431. 432	ornithias.	28	offenbruga.	253	ibid.		
orbelia.	ibid.	oroates fl.	554	offuna Acad.	93			
orbelus mons.	457	orobii, eorum oppida & fi-		ostama.	615			
orbilli patria.	370	nes.	302	ostenda 151. ejus obsidio diu-				
orbifene.	567	orondici.	571	tina.	ibid.			
orbis Terrarum circumferen-		orontes mons.	529. 557. 601	osterburg.	241			
tia, 24. ejus divisio.	50	opus & Oropum.	420	ostergoa.	163			
circumnavigatio.	46. &	orospeda Mons.	80	osterholmum.	282			
seq.		orpheus, ubi ad Inferos de-		osterrode Prussæ.	499			
orbitello.	339	ſpendit.	429	osterrode.	275			
orbitellum.	357	ortiſti. 551. Orſy.	164	osterwick.	ibid.			
orbs op.	118	otelsburg.	499	ostholm.	281			
orcades f. Orknai inf.	179	orti.	249	ostia. 314. 352. ab Anco Mar-				
orcas promontorium.	166	ortona op.	320. Portus.	tio condita.	365			
orchomenum.	419. 443	ortopola f. Ortopola.	400	ostidamii.	168			
orchies.	115	ortofiz.	600	oſtra op.	192			
orczakow.	491	ortofpona.	550	oſtracina urbs.	613			
ordesſus.	483	ortrulum.	260	oſtium f. Oſmundi.	161			
Ordingen op.	119	orthomenius locus.	421	oſtrogium.	492			
ordinis Garterii Equites, Kit-		oſtum & occafum Aequino-		oſtrogothia f. oſter-Goth-				
tez des Hosenbandes.		Ætalem ostendere.	67	Land ejusque opp.	290			
ordo Cruciferorum Teutoni-	175	oſtum & occafum ſiderum		oſtwind / Subſolanus.	194			
cus.	497	ostendere.	63. 64	27.	67			
ordo S. Michaëlis.	129	oſtum & occafum ſtellarum		Oſwieczyin.	192			
ordo Spiritus S.	ibid.	invenire ſecundum poētas.		orby.	281			
ordovices.	168	oſtum & occafum Actony-		otheſundæ fretum.	281			
orebna.	290	chum invenite.	69	othrys.	412. 413			
orelliana fl.	679	oſtum & occafum Heliacum		othrys mons.	436			
orenoque fl.	680	invenire.	ibid.	oſtranto.	326. 368			
orenoqueponi regn.	ibid.	oſtum ſolis Æſtivum folſti-		otricoli.	311			
orenſe.	95	taliale ſtendere.	67	oſterndorff.	251			
oreſta.	456	oſtum & occafum ſolis in-		oſtersberga.	ibid.			
oreſta regio.	428. 429	venire.	59	otto Flandriæ Comes.	126			
oreſta offa inventa.	413	oſtum ſolſtiale Bruma-		otto Flandriæ Comes, paitem				
Oreſund.	45. 281	lem ostendere.	67	Franciæ occupavit.	126			
oretāni.	81	oſtus Æſtivus.	26.	oſtonia f. Otten-Dee.	283			
orgus fl.	304	Acrony-		oſtonis ſilva f. odenwald.				
orgia, mensuræ genus.	31	chus, Coſmicus & Helia-						
oricum.	407	cus.	68. 69	Palatinatus Rheni.	117. 224.			
oriens Brumalis f. Hybernus.	26	oſtum & occafus horam ex-		Inferior f. Electoralis, ejus-				
origenes, 627. ejus Hexapla.	26	plorare.	59	que limites,	221.	Superior,		
orilovia.	497	oſtygia inf.	382	oſtum ſolvetum.	308. 359			
orifan.	492	oruba inf.	685	orietani agri felicitas.	363			
orifana f. orifagni.	683	oſtum mores.	ibid.	orietanorum mores.	ibid.			
oriveranus ager.	383	oſtum ſolvetum.	308. 359	over Flachee.	159			
orixa regio.	537.	oſtum ſolvetum.	317. 336	oves in Anglia.	166			
Orixa urbs.	ibid.	oſtum ſolvetum.	317. 336	oves onera portantes.	682			
orixa f. Orixa op.	ibid.	oſtum ſolvetum.	317. 336	ovidii patria.	320. 324			
orixa regnum, ejus ſitus &		oſtum ſolvetum.	317. 336	lacus.	464			
limites.	ibid.	oſtum ſolvetum.	317. 336	oviedum f. oſtum, op.	96			
erla fl.	260	oſtum ſolvetum.	317. 336	ovilia op.	195			
orlamunda.	ibid.	oſtum ſolvetum.	317. 336	ober Iſſel.	149			
orleans.	III. 129. 133	oſtum ſolvetum.	317. 336	owar.	393			
oriza fl.	235	oſtum ſolvetum.	317. 336	oxartes fl.	517			
orminius mons.	572	oſtum ſolvetum.	317. 336	oxford.	175			
		oſtum ſolvetum.	317. 336	oxitana.	ibid.			
		oſtum ſolvetum.	317. 336	oxiana Alexandrina.	513			
		oſtum ſolvetum.	317. 336	Paleacate.	513			
		oſtum ſolvetum.	317. 336	oxitragæ.	ibid.			
		oſtum ſolvetum.	317. 336	Palentia.	513			
		oſtum ſolvetum.	317. 336	Palermo.	376. 377			
		oſtum ſolvetum.	317. 336	Pale foli.	586			
		oſtum ſolvetum.	317. 336	Palga op.	499			
		oſtum ſolvetum.	317. 336	oxonium f. oxford.	ibid.			
		oſtum ſolvetum.	317. 336	Palinurus prom.	327			

P.

Pabianice op.	484
Pachinum prom.	375
Pacificum mare.	36
Pactia inf. i. c. Paros.	440
Pactolus fl. auriferis arenis	
clarus, ejusque orus.	577
Paſtys, ubi novus murus Xe-	
nophontis.	454
Paderborna.	253
Paderbornensis Episcopatus,	
ibid. ejus limites & urbes.	
	278
Padinum op.	498
Padras f. Patras.	443
Padoua f. Patavium Italæ.	299
Paduanum territorium.	341
Padus fl. 331. ejus origo &	
flumina, qua recipit, &	
oſtia.	331. 359
Pæmani.	115. 183
Pæones.	390
Pæustum f. Pæſto.	327
Pagafca f. Pagafæ.	416
Pagafæ finus.	ibid.
Pagan.	679
Xantis Pagnini patria.	356
Pais de Caux.	114
Palæopolis op.	323
Palæobyblus.	601
Palæſtina, ejus fines, diviſio	
& incolæ.	587. 588
Palæſtina proprie dictæ fines	
	590
Palæſtina in 12. tribus diviſa.	
	588. 597
Palæſtinum mare.	44
Palæſtynus f. Tyrus antiqua.	600
Palatinatus Rheni.	117. 224.
Inferior f. Electoralis, ejus-	
que limites,	221.
Superior,	
	224
Palatinatus Russæ.	491
Majoris Poloniz.	483
Minors.	ibid.
Mafovitæ.	491
Rheni.	207. 215
Palatio op.	579
Palatium Herodis.	591
Cæſaris.	ibid.
Agrippæ.	592
Salomonis.	ibid.
Paleacate.	513
Palentia.	513
Palermo.	376. 377
Pale foli.	586
Palga op.	499
Palinurus prom.	327

Pal-

I N D E X.

Palladia.	106	Paphia regio.	619	Parthenium mare.	44	da & Dominus;	347
Pallantia.	81. 83	Paphlagonia.	570	Parthenius fl. in Arcadia &c		Pedena urbs.	343
Pallene.	430	Paphlagones in Galatia.	ibid.	in Samo, ejusque ortus.		Pedians s. Pediarus fl.	619
Palensis Isthmus.	ibid.	Paphos urbs Cypri.	619	Parthenopolis f. Neapolis.	572	Pedunculus.	54
Palma in Majorca inf.	99	Paphnitius Epif.	627	Parthia.	540. 548. ejusque	Pega fl.	254
Palma fori Juli.	344	Papia f. Pavia.	349	urbes. 552. limites.	ibid.	Pegax.	376
Palma di sole.	384	Pappa.	395	Parthorum mores.	551. eorum in Asia regnum.	Pegan.	567
de la Palma f. Palmarum inf.		Paquin.	524	552.	559	Pegnus fl.	226
	665	Paracelsi tumulus.	228	Pathiene.	552	Pegu op. & regn. ejusque finis.	538. 539.
Palmarum urbs f. Hierichus.	591	Paradene regio.	549	Partus CCCLXIV. infan-		Pehtia val.	171
	441	Paradisus ubi situs fuerit.	611	tium.	157	Feim op.	518
Palmus, measure pars.	37	Paradisus ad Libanum.	604	Pas opp.	114	Peina op.	276
Palmyra S. Adrianopolis.	606	Paradisus Sacerdotum.	209	Pasagarda.	552	Peine fl.	243
Palmyrene regio.	605. 606	Paracopolis.	432	Pastargadæ.	549	Peipus fl.	503
Palo.	308	Paragba.	680	Pascuar.	676	Peizium.	241
Paloda.	468	Paraguay.	544	Pafewalk.	243	Pelagenes, eorumque op.	432
Cabo de Palos.	92	Paraguata.	684	Pafitigris.	554. 669	Pelagonia.	ibid.
Palotta.	395	Parallelam spharam confi-		Passaria fl.	498	Pelagus Hippadis.	35
Palus.	34	tuere.	57	Capo Passaro.	375	Pelasgi.	424
Palus Mœotica.	43. 44	Paralleli. 17. 18. 54. eorum		Passau.	195. 228	Pelasgia, ejus limites & op.	ibid.
Palus Sarmatæ.	ibid.	tria genera. 18. 19. cosdem		Pasqua de Flores.	674	Pelasicum.	ibid.
Paludes Cimmeriæ.	ibid.	invenire.	ibid.	Passus simplex & Geometri-		Peligni.	294. eorum opida & fines.
Paludes Chelonides.	656	Parallelus Horizontis.	8	cus.	31	Pelium mons.	319
Paludes Reatinæ.	312	Parafanga.	30	Pasto.	680	Pella in Celesyria.	136. 437
Pames	114	Paratauticene.	552	Pastos op.	458	Pella in Macedonia.	605
Pamisus fl. qui & Panisus	412	Paraxis, ejusque oppida.	430	Patagonum gens.	683	Pelopida patria.	420
434		Pardo fl.	263	Patagones aliter cognit.	676	Peloponnesus.	405. ejus fines,
Pamphylia, ejus fines, regio-		Pardo, hortus regius ad		Patranchan.	ibid.	partes & opida. 409. &	
nes, montes & urbes.	568.	madritum.	94	Patane urbs.	540	seq. flumina.	433. 494
	584	Parentium, f. Parenzo.	301	Patanay op. f. Patane.	ibid.	montes. 435. unde dicta: 409.	409
Pamphilium mare.	44	Parepaphitis.	343	Patara olim Arisnoë.	584	Pelops Rex.	ibid.
Pamplona in America.	680	Pares Franciæ.	129	Patavium f. Petovium, Pettaw		Pelorum prom.	375
Panama Isthm.	679	Paraxia regio.	680	ad Dravum.	389	Pelusium op. Ægypti.	599.
Panama op.	680	Pariedrus mons.	566	Patavium f. Padua Academia.		Pelusiacum ostium Nili.	648
Panarus fl.	359	Parime lacus.	680	345. Titi Livii p-		Femba.	632
Pandalla.	444	Parietæ.	550	atria. 299. doctum.	374	Pembrochia.	661
Pandosia fl. & op.	330. 335	Parisene.	549	632	Penderach.	173	
	406. 433	Parisi.	157	Patistus, qui & Tibiseus.		Penezia regio.	401
Paneas regio.	606	Parisiens.	150.	391. 469		Peneus fl.	411. 426. 434
Pangæus mons.	457	Parisiens, III. 150. eorum re-		Patmus inf.	441	Peninsula.	51
Pango.	661	gnum. ibid. urbs.	131	Patre.	410	Peniscola Benedicti XIII. re-	
Panionice Podeciorum arx.	421	Academia, ejusque Docto-		Patriarcha Aquilejenensis.	373.	fugium.	91
Pannonia, ejus limites, par-		res, Parlamentum.	129	Moscovitarum.	506	Pennina Alpes.	334. 335
tes, divisio. 387. urbes, ibid.		Parismenitana, laniana.	131	Patriarchæ Ecclesiæ Græca-		Pennina vallis.	145
incola ibid. nominis origo.		131	niciæ.	334. 335	Pentapolitana provincia.	634	
	389	Parium.	576	Patricias.	314	Penthesilea.	ibid.
Pannonia Superioris pars.	184	Parliamenta in Gallia.	129	Patrimonium D. Petri.	359.	Penus Theſſaliz fl.	426
Inferior f. Secunda Consula-		Ducis ditiones.	340. 341	eius felicitas.	363	Peones.	432
laris, ejusque partes.	389	Parmentinus mons.	351	Patris Indigeris templum		Pera op.	459
Superior f. Consularis prima,		opida & felicitas.	351	314	Peraz, Judææ pars.	593	
ejusque partes.	ibid.	Ducis ditiones.	340. 341	Patruissa.	468	Perdiccas Rex Macedonit.	
Valeria, Interamnia, Ri-		Paropanis mons, ex quo	351	Pau.	129	Perga f. Perge, Pirgi.	585
parentis, 390. à Tiberio		Indus oritur.	512. 530	Pavia.	302	Perga olim Torone.	445
perdomita.	390	Paros inf.	440	D. Pauli Comitatus.	152	Perigæa Diana.	585
Pannonica Alpes.	334. 327	Parophagæda.	504. 605	Pavoſan.	164	Pergamus, ubi bibliotheca.	
Nonnus Panopolitanus.	627	Parſi.	553	Pavoſa urbs.	666	576	
Panormus Epri.	407	Parſis op.	550	Pavoſa Castellum.	ibid.	Pericles.	422
Tanormus Siciliæ.	377. 381	Parſis op.	549	Pauperes de Lugduno.	138	Perigort.	109. 128
	383	Parſiræ.	548	Paulianas scriptor.	569	Perigueux.	169
Panticapæum op.	473			Pecquencourt.	114	Perimula.	540
Panuco op.	677			Pecuria.	490	Perimulicus finus.	ibid.
Panyas fl.	434			Pedemontium 214. ejus op-		Perinthus f. Heraclea.	454
Panyas fl.	412. 434. 457			548		Peri-	
Paola.	369						
Papenheim op. cum Comi-							
tatu.	218						

I N D E X.

- Pericci 16. 59. eorum inventorum ratio. *ibid.*
 Periscii. 16. 59
 Petleberg. 241
 Pernavelick op. 504
 Permens s. Permia. *ibid.*
 Permeius. 436
 Peronne. 114. 115
 Peronticum. 416
 Persantia fl. 245
 Persæ Indianæ ingressi. 530
 Perſatūm s. Perſe regnum, ejus fines, magnitudo, regiones & opida. 547. 561
 Perleus Rex. 430. ejus fuga. *ibid.*
 Persica mensa. 554
 Persicum mare. 35
 Persicus finus. 37. ejus fretum. 46
 Persepolis. 553
 Persis, *ibid.* ejus populi, regiones, urbes & limites. 509
 Perthia. 277
 Pertica. 31
 Peru s. Peruvia provinciæ. 678
 ejus fines, magnitudo, divisio, opida, & figura. 680
 Maritima & Montana. 682
 Perusia s. Perugia. 305
 ejus calamitas. *ibid.*
 Perusini agri felicitas. 363
 Perusinorum mores. *ibid.*
 Perusinus lacus, clade Romanorum nobilis. 305
 Peruvia Transmontana. 681
 Peruviana America. 678
 Peruvianorum potus ac panis. 681
 Peruvianorum religio. 678.
 -679
 Peruvianum ausum & argentum. 679
 Pes, 31. Rhinelandicus. *ibid.*
 Pefaro s. Pisafrum. 309
 Pefara fl. 318. 333
 Pefaro op. & fl. 370
 Pefcha. 400
 Pefchera. 445
 Pefchiera. 351
 Pefcia. 355
 Peflavium. 346
 Pefinus. 571
 Pefremo op. 444
 Pefto. 327
 Pefum. 394. 395
 Pefelia. 330
 Petellini colles. 329
 Petersdorf. 468
 Petershagen. 253
 Petolo vicus ad Mantuanam. 303
 Petovium vel patavium s. petras in Stiria. 389
 Petra petræ Arabiaz op. 613
 -Petra urbs. 613
- Petra s. Petra Deserti. *ibid.*
 Petra Pilosa. 343
 Petrarchæ ædes & sepulchrum. 299
 Petri Apostoli sedes. 603
 S. Petri ins. 687
 Petri Foresti patria. 158
 Petri patrimonium. 340
 Petri mansfeldii palatum. 153
 Petricovii. 109
 Petricovia. 484
 Petrodava. 468
 Petrogori, & Petragorici. 109
 Petrogoricum. *ibid.*
 Petronella fanum. 314
 Petrus à Middelburg. 153
 Petrus Caprali. 683
 Petrus Arragoniæ Rex Siciliæ invadit. 365
 Petrus Ario Vicarius Darien. 680
 Petrus Ferdinandus Quier. 48.
 Petrou. 231
 Petum s. Tabacum. 684
 Petzora. 53. 504
 Peuce ins. 192
 Peuetia. 324. 369
 Peuceftæ. 461
 Peucini. 185. 192. a Peuce quadam ins. 192
 Pencini Germani, *ibid.* eorum fedes. *ibid.*
 philippi Thessalici. 427
 philippi Thraciæ. 457
 philippi in Macedonia. 432
 philippici campi. 425
 philippicus nummus. 433
 philippus Macedonia Rex. 429. an fuerit Græc. dominus. 450
 philippus II. 87. & IV. *ibid.*
 philippini insulæ. 88. 544.
 Pfaffenmutze / propugnaculum. 210
 Pfæffebab. 346
 Pfart. 117. 214
 Pfortzheim / Capnionis patria. 224
 Pfœmbt. 227
 Pfurt. 317
 Phædons patria. 411
 Phæftus Cretæ. 448
 Phæftus Thessaliæ. 424
 Phærontis fl. 331
 Phalaerinz vicus. 370
 Phalangium, animal in Creta. 450
 Phalerus navale. 422
 Pharia ins. 403
 Pharium mare. 44
 Pharaonum regia. 629
 Pharpar fl. 605
 Pharsalicæ campi. 425
 Pharsalum op. s. Pharsalus. 425
 Pharus s. Pharo ins. 96. turris. 629
 Phafelis op. 385
 Phafelus turris. 350
 Phafelus, navigii genus. 585
 Phafelitarum sacrificium. *ibid.*
 Phafianum mare. 43
 Phafianus unde dictus. 565
- Phasis fl. ejusque ortus. *ibid.*
 Phasis op. *ibid.*
 Phazzeth. *ibid.*
 Pheræ in Thessalia Alexandri fedes. 425
 Pheræ op. in Peloponneso. 413
 Pherecydis Philosophi patria. *ibid.*
 Pherezai. 588
 Phila ins. 636
 Philadelphia. 577
 Philippi urbs. 430
 Philippus Austriacus. 94
 Philadelphia Animana & Astarte in Cœlestynia. 605
 Pt. Philadelphi bibliotheca. 627
 Philemon. 976
 Philiba. 459
 Philippeville. 683
 Philippi Imperatoris patria. 613
 philippi Thessalici. 427
 philippi Thraciæ. 457
 philippi in Macedonia. 432
 philippici campi. 425
 philippicus nummus. 433
 philippus Macedonia Rex. 429. an fuerit Græc. dominus. 450
 pictores. 109
 pictura Geographica. 70. Hydrographica. *ibid.*
 Necessaria. Non necess. *ibid.*
 pielsnitz fl. 235
 Pienza. 355
 piephigi. 468
 pieria mons & regio. 429
 pierides. *ibid.*
 pierre Neiton. 140
 pierreport. 218. 322
 pietas Julia op. 343. 344
 pietacoricum mare. 289
 pietzora op. 504
 pilastrina. 314. 362
 pilati mons. 144
 pileia. 486
 S. Filippo d'Agirone. 378
 pillavia portus Prussia. 500
 pilfen. 235
 pilfana. 486
 Piliszter Kreisz. 234
 pilus Messeniorum, Nestoris patria. 413
 pinarolium feu Pignerol. 347
 pindari patria. 420
 pinodus mons. 406. op. 417
 pingus fl. 435
 pinifer mons, quatuor emitens flumina deß Achtels.
 Verg. 271
 pinna s. Penna op. 319. 370
 Pinneberg. 247
 pincentini regio. 483

I N D E X.

<i>Pisicum.</i>	483	<i>Plymouth.</i>	175	<i>Polonia Regni provinciaz.</i>	
<i>Pinum Danic op.</i>	468	<i>Pleysz.</i>	388	<i>ibid.</i>	
<i>Piombino.</i>	339	<i>Pliniana villa.</i>	302	<i>polonicæ gentis conditor Le-</i>	
<i>Piorum campi.</i>	376	<i>Plinius Junior.</i>	ibid.	<i>chus.</i>	
<i>Piperina thermæ.</i>	346	<i>Plini interitus.</i>	223. sq.	<i>484. 485</i>	
<i>Piperno.</i>	316	<i>Ploenius Palatinatus.</i>	493	<i>polonici regni ortus.</i>	483
<i>Pipinus Francic Rex.</i>	238	<i>Ploëna.</i>	247	<i>polonorum mores.</i>	487
<i>Pirna.</i>	269	<i>Plombinum, 306. 307. f. Plo-</i>		<i>polonorum Rex I. Boleslaus.</i>	
<i>Piranaza.</i>	412	<i>benum.</i>	357	<i>ibid.</i>	
<i>Piræus portus.</i>	422	<i>Plombinum prom.</i>	307	<i>polota fl.</i>	488
<i>Pisa f. Olympia.</i>	411	<i>Plotinopolis.</i>	456	<i>polerzkum.</i>	480. 484
<i>Pisa peloponæc.</i>	434	<i>Plotzko Malloviz op.</i>	484	<i>poltumbria f. Poltiobria.</i>	453
<i>Pisa f. Pisa Ital.</i>	307. 355	<i>Plutaichi patria.</i>	419	<i>polus mundi.</i>	67. Arcticus &
<i>Pisana ditio.</i>	341	<i>Pluronis spelunca.</i>	378	<i>Antarcticus, 58. Aquilonaris,</i>	
<i>Pilana aqua.</i>	307	<i>Po fl.</i>	331	<i>Australis, Borealis, Me-</i>	
<i>Pisanorum mores.</i>	348	<i>Podberzder Kreisz.</i>	234	<i>ridionalis, Notius, Septen-</i>	
<i>Pisani in Corsica.</i>	385. in Si-	<i>Podenfia f. Podlachia Pala-</i>		<i>trionalis.</i>	
<i>cilia.</i>	386	<i>tinatus.</i>	486. 492	<i>4. 5</i>	
<i>Pisanus sinus & portus.</i>	307	<i>Podium.</i>	106	<i>poli. 6. Horizontis.</i>	<i>ibid. 9.</i>
<i>Pisaurum L. Pesaro.</i>	409	<i>Podocum.</i>	490	<i>Zodiaci.</i>	6
<i>Pisarus fl.</i>	ibid.	<i>Podolia, ejus fines & terri-</i>		<i>poli elevationem invenire.</i>	
<i>piscina.</i>	34	<i>toria, folique natura, op-</i>		<i>57. 58</i>	
<i>Pitcina Siloah.</i>	392	<i>pida, Palatimatus.</i>	491	<i>poli elevationem æquare la-</i>	
<i>piscina probatica.</i>	ibid.	<i>Podolonia.</i>	486	<i>titudini locorum.</i>	<i>ibid.</i>
<i>pisciotta.</i>	327	<i>Podogorze.</i>	490	<i>poliska.</i>	482
<i>Pisek.</i>	234	<i>Pœcile porticus.</i>	422	<i>polum mundi ostendere.</i>	67
<i>pisidæ ante Solymi.</i>	584	<i>Pœdiciuli.</i>	324	<i>polum rite elevare.</i>	58
<i>Pisidia, ibid. ejus pars.</i>	572	<i>Pœl.</i>	246	<i>polyzeni stratagematum au-</i>	
<i>pisidæ Seleucia.</i>	584	<i>Pœmani, 115. Poena fl.</i>	243	<i>ctoris patria.</i>	577
<i>pisidum vetus & novum.</i>	343	<i>Pœni f. Phœnices.</i>	637	<i>polybii patria.</i>	412
<i>pitima.</i>	378	<i>Poëticos ortus & occasus in-</i>		<i>poiycarpus.</i>	580
<i>la pisma fons.</i>	ibid.	<i>venire.</i>	69. 70	<i>polydamæ patria.</i>	425
<i>piston f. Pischon fl.</i>	529	<i>Pogonatum Tribunal.</i>	679	<i>pomerania Ducatus, ejus li-</i>	
<i>pistrem.</i>	444	<i>Poggium op.</i>	358	<i>mites & partes.</i>	240. 243
<i>pistoria.</i>	308. 355. 357	<i>Poichtiers.</i>	109. 134	<i>pomerania Anterior & Cite-</i>	
<i>placentinorum mores.</i>	303	<i>Poictou.</i>	109. 128	<i>rior.</i>	243
<i>plagæ.</i>	25	<i>Pola op.</i>	301. 400	<i>pomerellia.</i>	187. 243. 496.
<i>planetæ.</i>	238	<i>Polaris terra.</i>	53	<i>pomesania provincia.</i>	499
<i>pityuæ insulæ.</i>	99	<i>Polaris stella.</i>	67	<i>pometia.</i>	316
<i>placentia in Hisp.</i>	96	<i>Polefinus ager.</i>	342	<i>pomona inf.</i>	179
<i>placentia f. Placenza in Italia</i>		<i>Policastro.</i>	327	<i>pompeji Magni tumulus.</i>	613
<i>303. 355</i>		<i>Policore.</i>	ibid.	<i>Tropæ, 91. Victoria, ibid.</i>	
<i>placentinorum mores.</i>	303	<i>Polidiano, f. Polinianum.</i>	369	<i>pompeji op.</i>	323
<i>plagæ.</i>	25	<i>Polumba.</i>	540	<i>pompejanum, Ciceronis villa.</i>	
<i>platensis Archiep.</i>	676	<i>Polimbothea.</i>	542	<i>porta Caucasiæ.</i>	
<i>platæ.</i>	419	<i>Polinianum.</i>	369	<i>porto Bello.</i>	679.
<i>platænsis ager.</i>	419	<i>Pollentia (99) f. potentia.</i>	296	<i>porto Baratto.</i>	307
<i>plato.</i>	422	<i>Pollina.</i>	428	<i>porto fatina.</i>	618
<i>piatonica Atlas.</i>	681	<i>Polonæ regnum.</i>	203. 231.	<i>porto Fino.</i>	254
<i>plauen.</i>	269	<i>eius foli natura.</i>	486. Ar	<i>porto Hercule.</i>	340.
<i>platene Tribunal.</i>	679	<i>chiepiscopatus, Episcopatus</i>		<i>porto el Grajo peninsula.</i>	91
<i>plata regio.</i>	680	<i>& Academiaz.</i>	500	<i>porto Maggiore.</i>	382
<i>Plauenfes Barones, qui &</i>		<i>Polonæ propriæ dictæ no-</i>		<i>porto de la plata.</i>	685
<i>Reuflii.</i>	270	<i>men, divinio.</i>	483	<i>porto Picciolo.</i>	382
<i>plavis fl.</i>	334	<i>Polonæ minoris fines & fa-</i>		<i>port a port.</i>	95. 96.
<i>plaviza.</i>	443	<i>trapiz, 485. ejus fodina</i>		<i>porto Farni.</i>	683
<i>plauti patria.</i>	310	<i>metallorum, aliorumque</i>		<i>porto del refugio.</i>	673
<i>pleffa fl.</i>	261	<i>fossilium, ibid. opida ma-</i>		<i>porto Longone.</i>	357.
<i>plemosii.</i>	115	<i>joris, fines & satrapiz.</i>		<i>porto Povejero.</i>	681
<i>plena. fl.</i>	398	<i>485</i>		<i>porto Securi.</i>	679.
<i>Plessenburg.</i>	263	<i>Polonæ veteris, 491. hodie-</i>		<i>porto reale Paradiso.</i>	673
<i>Pleskov op. & Ducatus.</i>	503.	<i>næ fines, magnitudo & di-</i>		<i>portugallia unde dicta?</i>	95
	505	<i>vitio,</i>	481. 483	<i>Portugallia regni initium.</i>	95.
				<i>eius portus.</i>	<i>Rex pri-</i>
					<i>mus & postremus.</i>
				<i>Portugallenes Americani in-</i>	
				<i>grediuntur.</i>	683.
				<i>portus Ericis.</i>	307. <i>Herculis.</i>
					<i>ibid.</i>
				<i>Hispaniæ, 96. Icius.</i>	114
				<i>Liburnus.</i>	307
				<i>portus Longonis L. Porto</i>	
				<i>Longone,</i>	357
				<i>portus Gefforiæcus.</i>	114
				<i>portus mulierum.</i>	549.
				<i>portus magnus.</i>	96
				<i>portus novus,</i>	302.

Tonus

I N D E X.

portus omnium Sanctorum.		Pritzwald.	241	punco radix.	535	Quars 66.	687
portus Trajani.	308	probos Imperator Almum & Aureum montes vineis con-	546	punte de Galle propugnacu-	541	Quarta Germanie ditio.	141
portus ad Damiatam reclusus.		sevit.	389	punta di Brasil.	666	Queda.	540
portus Menelai.	635	proclos philosophus.	584	punta di Marono.	385	Quedlinburgum.	273
portus Tarracensis.	315	prometheus ubi viuistus.	565	puschlau f. Pustlap.	346	Quedlinburgensis Episcop.	
posata.	384	promontorium quid?	51	putbus.	244	204. 205	
posega.	397	promontorium Bonz Spei.		puteoli f. Puzzuolo.	322. 367	Quedlinburgum novum.	275
Posnania s. Posen.	484	promontorium Sacrum.	95	puteolanum Ciceronis villa.		Quicheu.	523
posnaniensis Palatinatus, op-		promontorium Naslovicum.		323	Queis fl.	238	
pida.	483	promontorium Naslovicum.	687	Quellin.		Querly.	524
positionia.	327	promontorium Ericum.	565	pureolanus sinus.	ibid.	Querfort op.	274
positionium promont.	327	promontorium Terra Australis.		pureus.	34	Golfo di Quernero.	342
positionis titus.	70. 71	promontorium Viride.	654	le Puy en vellay.	106	Quiancii.	523
positionis semicirculus.	64. 65	prophthasia.	550	puzuolo.	322	Pettus Ferdinandus de Quier-	
posonium s. Preszburg.	293	phyrryon.	27	pydaras fl.	457	48	
posnania.	483	propontis.	43	pydna.	430	Quierium prom.	73. 74
Il fiume della Posta.	317	propylæa arx.	422	Pygmæi. 615, eorum regio &		Quicheu.	524
potano.	675	prosterniminitæ.	571	cum gribus certamina. ib.		Quiloa urbs & op.	668
potentia s. Potenza.	328. 369	proserpinæ pratum.	378	Pygmæorum fabulosa natio.	615	Quinque Ecclesiæ.	394
potidæa.	430	profosvia.	486	pylus Messeniorum.	412. 443	Quinta Germ. ditio.	141
potiwolo.	504	protagora patria.	453	pylus Eliaca.	434	Quintili Vari clades.	190
potoſi.	682	provence.	128. 129	pyrus portus.	422	S. Quintinum.	94
potſtaiſ.	242	provincia. 125. 126. ejus di-		pyramides Ægypti.	626. 628.	Quinzai s. Quinsai urbs in-	
pozzuolo s. Puteoli.	367	visio. 106. à Franciæ Regi-		pyramum.	577	gens.	524
prachatiz.	234	bus recuperata.	106	pyramus fl. ejusque ortus.	585	Quiola fl.	663
Prachenscher Kreis.	ibid.	provincia Belgica. 148. sub		pyrenæi montes.	78	Quipea olim Clupea.	617
prado hortus.	92. 93	Hispano. 149. Libera &		pyrrhus.	415	Quirites unde dicit.	312
præcopensis Tartaria.	474	Fœderata.	ibid.	pyritz.	243	Quiscon.	580
præmissia.	489	provins op. Campania.	111	pyrmond op. ubi acidulæ. Co-		Haitus Quisquicia.	685
prænecfe. 313. 362. n. Pilaf-		provinsia.	173	mitatus.	254	Quito.	681
trina. 313. 362. Academ.		Pruchi an der Muhr.	231	pyrogeri.	452	Quitenſe Tribunal.	679
praga. 234. Academia.	278	prula.	616	psydra.	484	Quivira regnum.	ibid.
præz defenestratio.	ibid.	prufias in Bithynia, Dionis		pytane Arcæfæ patria.	577	Quunster.	181
prægenfis Archiepiscopatus.		Chryſostomi patria.	573	pythæum.	425	R.	
277. triplex.	236	prufias Rex.	ibid.	pythia.	418. 419		
Pragmatica fæctio.	141	pruffia s. Boruffia, ejus fines,		pythagoras.	328. ejus philo-		
prafias lacus.	453	magnitudo.	496. divifio,	sophia.	326. 613	Rabah s. Rabba, Ogi Re-	
pratum op.	355. 358	urbes. ibid. & seq. Ducalis,		pyxis nautica s. Compæflus.		gia.	603. sq.
præmontensis.	484	ejus opida & territoria.	499	26. 53. 55. ejus usus inven-		Raab fl.	237
pregelus fl.	499	Regalis. ejus opida & fa-		tus.	365	Rabe op.	393
prendavesi.	468	trapæ.	497	pyxirates.	609	Franc. Rabelæus.	136
prenzlowl.	243	prulfi Germani.	185	pyxus op. & fl.	327	Rabus.	1393
Preszburg.	393. sqq.	prutus fl.	480	pzermyl.	490	Hackelsburg.	231
presbyter s. pretiosus Joannes		przekop.	474. 477			Racovia.	486
& prete Gianni.	521. 657	przemysl.	490	Q.		Hackenicher Kreis.	235
prespa.	332	psephenia turris.	592	Qackelborn.	253	Radagaius Gotorum prin-	
preſter Chan.	660	pſilofitus mons.	449	Quadi, eorum sedes.	191	ceps casus.	837
preſtoa.	253	psittacorum regio.	568. 569	migratio.	192. 200	raderus.	646
priante.	450	pſola fl.	501	Quadrans Altitudinis.	54	radnoria.	173
priapus Helleſpontiacus.	44	pſylli.	637	Quemoy ins.	523	radnovia.	ibid.
pribusum s. Pribus.	238	ptolemaus Cypræ Rex post-		Quantitatem dierum & no-		radomiscense territorium.	434
priegnitz.	243	remus.	620	tiuum cognoscere.	60	radomia.	486
priegnizana Marchia.	ibid.	Claudius Ptolemaus.	627	Quancii.	523. 524.	radomiensis Castellanus.	ibid.
priene, Biantis patria.	579	ptolemaus Philadelphus.	605	Quantitatem horarum inæ-		rages.	608
ptilis lacus.	306	ptolemais ante Ace.	600. 601	qualium invenire.	61. seq.	ragiana.	556
primum mobile.	3. 4	ptolemais, antea Barce; ho-		Quanging.	51	raguera.	499
principes Numidæ Scheichii		die Tolometta.	635. 649	pu mensura loci.	32	ragusa hodierna.	401
	625	pudnopolis.	615	Quantung.	524	Rachusa vechia.	401
principis inf.	666	Torre di Pulici.	377	Quanchen.	ibid.	ragusinorum mores.	403
pribetius fl.	480	pulesanga fl.	520	Quanping.	ibid.	raigrod.	495
principius fl.	480. 489	pulsnitz fl.	235	Quarentain.	111	rakonick, ejusque cirkulus.	235
priquerascum.	304	pultovia.	493	Quarnero.	400	Gualter Ralegh eques.	680
grivernum.	816	puna ins.	681	Quarra nova.	658	ramana.	537
						ramirus primus Arragonæ	
						Rex.	87
						Ramoa ins.	281

I N D E X.

- Henricus Ranzovius scribit
     de Regibus Scotiz. 171
 petrus Ramus. 231
 rana Scriphia. 440
 randatum opp. 381
 randersen. 280
 rapalum. 350. 351
 raphaelis Volaterrani patria. 352
 raphaela. 605
 raphaela op. 590
 rappun. 187
 raphi. 553
 rapola. 369
 rapoltz Kirchenf. Comit. 205
 rasbuti. 533
 rasci populi s. Katzen. 397
 rafcia, ejusque felicitas. 464
 raschitt s. rofetta. 648
 Rasen s. Rages, ubi Tobiz
     debitor. 608
 Rasis patria. 93
 Ratacensi. 468
 Ratenaw. 241
 Ratiboda fl. 275
 Raatborn. 238. ducatus. *ibid.*
 Rationalis Ducatus. 340
 Rationalis Horizon. 6
 Ratio inveniendorum Antec-
     corum, Perieccorum & An-
     tipodum. 17. 18. Parallelorūm & Climatum. 18
 Ratisbonensis. Episcopatus. 26
     227
 Ratisbona. *ibid.*
 Rattenby. 284
 Ratzenburg. 240. 246. Epis-
     copatus. 227. Ducatus. 240. 246
 Rava arx. 485
 Rave fl. 542
 Raven. 245
 Ravennatum mores. 363
 Ravenna sedes Exarchatus.
     338
 Ravenna fl. 304. 309. 310
     360
 Ravenna antiqua. 374
 Thomas Ravennas à patria
     sic dictus. 309
 Ravenna cum portu & classe,
     expugnata. 338
 Ravensburg arx. 227
 Ravennates robusti. 363
 Ravensburg Comitatus. 254
 Ravenspergen, Episcopatus.
     228. 229
 Ravensis Palatinatus ejusque
     op. 483
 Ravelio. 106
 Rauraci. 118
 Rauwolfius de Arabia situ.
     610
 Rayalbutum. 381
 Razivillorum Ducum arcis,
     palatium & Gymnasium.
     488
- Raziacensis Castellanus. 495
 Porto Reale Paradiso. 673
 Reate. 312. 363
 Reatina Paludes. 312
 Rebliatha s. Rebila. 603
 Recem & Recemo. 613
 Rechniana Curia. 270
 Reftam spharam constitutere.
     352
 Reftam & obliquam solis as-
     censionem invenire. 60
 Recti circuli. 6
 Rectus Horizen. 7
 Redon & Redones. 110. 111
 Rees. 255
 Reformata religionis auctor
     quis. 141. seq.
 Porto del Refugio. 673
 Rega fl. 187. Pomeranæ.
     243. 244
 Regen fl. 187. 193
 Hegenspurg. 195. 227
 Regenwolda. 187. 254
 Reggio. 304. 329. 255
 Regia Antæ. 643
 Regia Luttera. 273
 Regnum s. Regina castra
     nunc Hegenspurg. 195
 Regina Sabæ. 613
 Reginus n. 196
 Regiones s. Cardines mundi.
     26
 Regio cuniculosa. 78
 Regionis amplitudinem in-
     venire. 71. 72
 Regium. 368
 Regium Bojorum. 304
 Regium Lepidi. 304. 351
 Regium mons Prussia Acad-
     mia. 598
 Regum Scoticorum familia. 177
 Atrilius Regulus occidit fer-
     pentem. 636. captus. 638
 Regnum Burgundiz s. Arela-
     tense. 125. 128. Francorum.
     125
 Regnum Legionis & Castilæ.
     90. 91
 Navarra. . . . . *ibid.*
 Arragonia. . . . . *ibid.*
 Tolerum. . . . . *ibid.*
 Regnum Neapolitanum. 88.
     367
 Regnum Portugallæ. 81
 Regnum Voletarum. 83. 84
 Regnum Subfuscum. 506
 Regna Insulana. . . . . *ibid.*
 Reichenstein. 238
 Reichsbaden. 145
 Reichenf. & Rhemi. 129. 176
 Remi. 116
 Reinberga. 164. 210
 Reineccensis Comitatus. 221
 Reinfelden op. 144
 Stein Aix. 275. 283
- Comit. 206
 Geinsal. 343
 Reitdiep. 164
 Rekenitz fl. 244
 Relanzon fl. 94
 S. Rembertus Episcopus. 259
 Renatus Gallus regno puluis.
     365
 Renes. 129. 132
 Henneberg. 253
 Rensburgum. 247. 280
 Reno ann. 332
 Reppen. 242
 Refania. 506
 Refitum. 454
 Resovia. 490
 Republ. Veneta inter regias
     habetur. 342
 Republ. Rhatica tres. *ibid.*
 Republ. Genuensis. 348 seq.
 Republ. liberæ in Italia. 341
 Reffana. 463
 Reffler. 113
 Rethymnum f. Retimo. 450
 Retschin f. Ratschin. 235
 Rettaria Mœsoum. 463
 Revalia. 493. 495
 Reuchlini patria. 224
 Reulii Barones Plauenf. 270
 Reutlinga. 219
 Rex Bojohæmæ pacillator
     Imp. Rom. 207
 Rex Portugallæ primus al-
     phonfus. 87
 Rezan, f. Resan Ducatus. 503
 los Reyes. 679
 Rha fl. 478. 513
 Rhabarbarum. 518
 Rabon f. Marisus fl. 469
 Rhages. 557
 Rhaminæ. 543
 Rhamnus pagus. 422
 Rhamnusia Nemesis. *ibid.*
 Rhæti. 195. 294. eorum
     que fines & op. 298. 346
 Rhætia. 74
 Rhæticus mons. 199
 Rhætica Europa. 74
 Rhætorum fedes. 191. 192
 Rhætorum partes, urbes. 340.
     jurisdictiones. *ibid.*
 Rhætus dux. 298
 Rhæticæ Alpes. 334
 Rhægusia Rheinthal. 141
 Rhægium. 293. 329
 Rheinberg. 210
 Rheinfelden. 144
 Rheinelsen Arx. 257
 Rhem. 116. 184
 Rhena op. 160
 Rhenanus Calamus. 392
 Rhenanus Circulus superior.
     205. Inferior s. Electoralis.
 Reinfelden op. 144
 Rheni Insula. 304
 Rhenia ins. 325
- Rhenus fl. 117. 142. 196.
     eius alveus. 196. fontes,
     cornua. 120. ostium o-
     strum. *ibid.*
 Rhenus prior & posterior. 196
 Rhenus medius. *ibid.*
 Rhenus fl. Bononiensis f. Rhe-
     no. 312
 Rhetonense Parlamentum. 130. 131
 Rhesus. 106
 Rhinandicus pes. 31
 Rhinoceros animal. 538
 Rhinocoura. 590
 Rhisne. 491
 Rhiso fl. *ibid.*
 Rhium promontorium. 410
 Rhicinum. 400
 Rhizonicus sinus. *ibid.*
 Rhodanus, f. Roden Germ.
     Gal. le Rosne fl. 118. 122.
 Rhodam nunc Rosas. 152
 Rhodes. 166
 Rhodiginus ager. 341
 Rhodium maze. 44
 Rhodius Apollonius. 621
 Rhodop mons. 457
 Rhodus op. 348
 Rhodus ab rosum frequen-
     tia. 620. 621
 Rhodus inf. ejus magnitudo.
     & urbes. 441. 562. 580.
 Rhodiz leges. 626
 Rhodii Equites. 380. 621
 Rhogomanes, fl. 553
 Rhombus quid? Linea Nau-
     tica. 52
 rhombus fl. 457
 rhora. 398
 rudiz Enni patria. 326
 rhufina. 637
 rhudianæ. 549
 rhydacus fl. 576
 rhymna nunc Retimo. 450
 riang, yven. 523
 ribadeo. 87. 88
 ribenzal. 215
 ribera grande. 665
 ribitz, fl. 246
 ributo. 651
 richmont regia. 175
 Ridberg op. & Comitatus. 254
 Rien fl. 242
 dez Riesen-Berg. 197. 199
- rieti. 312. 363
 riga. 495
 rigelius Cardinalis ad augen-
     dum regn. Gallic. tribus cla-
     vibus indigere dixit. 216
 rigelius comparavit has tres
     claves Regni Gall. 216. 217
 rigensis Archiepiscopatus. 500

I N D E X.

- der Rigisch-Wodem fl. 480
 rimini. 360
 rimino. 309
 rincopia. 280
 ringen. 493
 ringoja tractus. 257
 ringstadium f. Ringstede. 283
 rintela Academia. 254. 278
 rio di Caps. 636
 rio grande fl. 680
 rio des Ama. 681
 rio de las Amazones. 511
 rio de S. Ivan. 644
 rio de jenneno. 680
 rio de la plata. 679. 683
 rio de senega. 644
 ripa fl. & op. 280
 riparensis Pannomia. 389
 Ripemont op. 116
 ripen. 247
 ripensis Dacia. 468
 ripensis Episcopatus. 280
 riphæi f. Riphaces montes. 479. 480. 511
 ripinense territorium. 493
 risano fl. 300. 342
 Riesenborg. 499
 Riesen-Bebirg. 197. 235
 Ritter des Hosenbandes. 175
 risitum. 454
 Monte Kitonda. 313
 Kitztenbuttel Arx. 251
 rivarius lacus. 142
 rivus. 34
 rizimum f. Risenæ. 400
 rizonicus sinus. ibid.
 Capo Rizzuto. 233
 roan. 114
 roan n. Rotomagus. ibid.
 robera fl. 197
 robertus de Hues. 35
 robertus Apuliae & Calabriae
     Dux primus. 364
 robertus Neapolitanus Rex. 264
 Capo de Rocca. 36
 rochefort. 115
 rochellæ f. Rupeillæ. 135
 rochlitz. 269
 rocida vallis (Roncevalles.) 77
 Rodericus Gothorum rex ultimus. 93
 rodæ f. Ruteni. 106. f. Rutorona. ibid.
 rhodiginus ager. 341
 rodua op. ubi aurifodina. 471
 roem inf. 247
 roemsdahl. 286
 roerort opp. 251
 Rogerius Neapolis & Siciliae
     Rex primus. 365
 Rogerius Roberti antea Tan-
- redus dictus, Neros. 380
 rogojenensis Archiepiscopatus
 Palatinatus posnaniensis se-
 nator. 484
 regozna. 498
 roha. 609
 rohandrii ins. Madagascar re-
     guli. 664
 rolandus. 85
 roma. 293. 213. 261
 roma Gallica. 134
 roma Nova. 456. 459. sancta
     443. capta. 371
 romania prov. Peloponnesi f.
     Moreæ. 443
 romania minor. ibid.
 romania I. romanola. 339. 459
 romania vocatur Rumelia.
     459
 romani in Corsica. 386. in
 Hispania. 86. subegerunt
     Græciam. 442. incolarum
     mores. 363
 rom. pontificis ditio. 340. 341
 romania. 339
 romaniolæ incolæ robusti. 363
 romaniola n. Romagna, ejus
     fines & op. 340. 359. in-
     colarum mores. 363
 romanis paruit Britannia. 170
 romanorum mores. 363. po-
 tentia. 337. provincia Si-
     cilia. 380
 romandiolæ felicitas. 363
 romanus ager. 340. 360. ejus
     que op. 362. natura. ibid.
     incolarum mores. ibid. fer-
     tilitas. 363
 romanus pes den. Room-
     schen Poet. 162
 romanum Imperium. 201
 romanum milliare. 31
 incolarum. 363
 romanum op. 468
 romulus Roma conditor. 333
 ronco. 309
 ronciolionæs Ducatus. 340
 roni. 570
 roobuy. 283
 roovort. 164
 roplata. 550
 rora fl. 119
 rosa, planum rotundum in
     pyxide Nautica. 55
 Rosenbach fl. 226
 Rüsenberg. 499
 rofa fl. 286
 roscii Amerini patria. 311
 Rosci pater Americæ civis. ib.
 rofetti. 629
 rofetum. 369
 rofene. 496
 rofene op. 495
 rofotia. 498
 rospirensis Castellanus. 484
 rossanensis sinus. 369
- Rossanum. ibid.
 roffena. 352
 roffenensis Comitat. 341
 Rosheim. 214
 roffia. 177
 roftochium. 246. Academia.
     278
 rofta rom. 315
 roftow. 504
 rotenburg ad Fuldam. 258
 rotenburgum ad Nicarum. 95
 rotenburgum Verdense. 251
 rotenburg ad Tubarim. 219
 roterodamum. 157
 rotenweila. 145
 rothericus Connathæ Rex.
     221
 rotomagus. 114. 132
 rotomagensis Conventus. 133
 rotschidria. 282
 rottenbuy. 282
 rottwyla. 218
 rotunda Turris. 349
 rotunditas Terræ. 52
 rouan. 129. 130
 rovergne. 130
 rovinum f. Revigno Itzæ.
     343
 l'appanage Royal. 132
 roxolani. 467
 roxolania. 489
 rozana. 492
 rubeas prom. vulgo Nott. 36.
     37
 rubesofia. 492
 rubenitz f. Ribnitz. 246
 ruben tribus. 597
 Rubenzahl / spectrum. 235
 rubi. 325
 rubico fl. 309. 310
 rubo fl. 480
 rubricatus f. Lobogratus fl.
     489. 490
 rubrum mare vulgo mare ros-
     fo. 35. 38
 Rüdelstad. 261
 rudiaz. 326
 rudkoping. 283
 rudolphus Agricola-patria 164
 rudolphus Burgundia Comes
     regem se appellari jussit.
 rudolphus Cæsar creatus ex
     familia Schwartzburg. 257
 rue. 174
 rufacum. 214
 rufo. 369
 Curtius Rufus argenti venas
     aperuit in Martiacis. 193
 rufini patria. 300
 rugæ inf. 187. Principatus.
     243. 244
 rugenwaldæ. 241
 rugia inf. 187
 rugii. 137. 200
- ruhma fl. 273
 ruhra fl. 246. 248. 254
 rumelia. 443. ejus magni-
     tudo. 459
 runda la veja. 92
 rupellæ f. Rochelle. 135. moe-
     nibus nudata. ibid.
 rupinenensis Comitatus. 241
 rupinum Novum & Vetus. ib.
 ruta fl. 209. 232
 ruremunda. 161
 Russ mons. 118
 rufa fl. 144
 rufazus. 642
 rufianum f. Rossiano. 330
 ruficada. 640
 ruficino. 106.
 rufinonensis Com. 88. 89
 rufonia. 642
 rufurium olim Ruscoræ.
     ibid.
 rufella. 306
 rufaci. 479
 russorum Episcop. sedes. 492
 rusio. 457
 Russelhain. 257
 russia Alba f. Major. 489.
     500. ejus fines, magnitudo,
     Ducatus, Principatus & pro-
     vinciæ urbes. 501. 502.
 russia rubra Roxolania dicta.
     490. 491
 russia Nigra f. rubra & Mi-
     nor. 486. 489. 501. ejus
     limites, magnitudo, palati-
     tinatus, Duces. 490. & seq.
     ejus op. territoria, castella
     490. 491
 russia unde dicta. 500
 russia Polonia subacta, ejus
     limites, palatinatus & ter-
     ritoria à Polonis subacta.
 russiæ fertilitas. 490. 491
 russorum Duces 490. Joha-
     nes. 501
 russorum ædificia. 504. & sq.
 russorum Narva. 291
 ruzsowa Ducatus. 503
 rutana f. Rhodes Ruteni. 106.
     107
 rutenenis ager. 129
 ruth foemina patriæ. 613
 rutheni comites. 126. 127. 132
     189
 rutlandia. 176
 rutuba fl. 353
 rutuba promontorium. 189
 rutuli. 315. eorum fines. ibid.
 Ruutfield. 283
 Ryva. 325. 369

I N D E X.

Ryssel.	281	panix. 96. Corsicae.	385	salmasius.	302	sathogitiz Ducatus, ejusque
Ryffen.	115. 151	Sadonck f. Sadoniek.	544	falmona.	370	stetus.
Jani Rutgersii patria.	156	Sepinum.	320. 321	falydeffus.	456	samoiedi.
		Sæsa fl.	275. 279	falo.	490	samonium promont.
		Sagan. 237. Ducatus.	138	salomonis palatia.	591	samora f. Camora op. 80. 96
		Sagartij.	556	C. Salomoni.	448	samory Rex in Calicut. 536
		Sagatai Tattari.	317	salomonis inf.	665	samos f. Same f. Cephalenia.
		Sigefan.	560	salona Martia Julia.	400	
		Sagone f. Saone.	138	salona vicus.	443	
		Sagriancica.	516	salonichi. 445 f Thessalonica,		
		Sagrus fl.	329	431. ubi exulavit Cicero,		
		Saguntus f. Saguntum.	84	Paulus docuit, Theodosius		
		Saguntina fames.	84	promiscue saviit, Eustathii		
		Sanid.	625	& Gaza, aliorumque clau-		
		Sahin.	ibid.	rorum viorum patria. 43		
		Saintes f. Saintes.	109. 134	salonius, qui natus statim ri-		
		Saintonge.	109. 128	fit.	400	
		Sais n. Sahid.	628	salopia.	175	Samydace urbs.
		Sal divertorum colorum.	90	salpe.	325	Samydaces fl.
		de Sal, inf.	665	salpa fl.	379	
		Sala fl.	197. 198	saltes.	78	fana fl.
		Sala op. 220. 260. & fl. re-		falsula fontes vulgo falsas.		
		gni Fessani.	652	ibid.		
		Salamantica.	96	falsus fl.	327	S. Filippo.
		Salaudici Ducis sedes.	347	salutaba.	90	S. Eufemia.
		Sabaudia Dux Pedemontii	140	salutius Caudini.	321	S. Jacobi.
		dominus, ejus op. ibid.	347	salutza.	227	S. Sancta Sanctorum.
		Sabaudiam Beroaldus Saxonis	351	saltzburg.	195. 224. 228	S. Stephani equitum sedes
		Dux invast.	126	Civitas f. Salvatoris.	651	Sanctio pragmatica.
		Sabaudia comitatum Sigismundus Imp. in ducatum	ibid.	salvianus presbyter Massiliensis.		S. Leo.
		mutavit.	139			Portus omnium Sanctorum.
		Sabaudorum mores.	348	salaminius sinus.	409	
		Sabbachius fl.	599	salamis op.	381	Heinicus sanctus.
		Sabe.	615	Salandt.	162	S. Viti oppidum.
		Sabbatus fl.	370	Salanus Circulus.	261	Sanctoseverinensis Archiepiscopatus.
		Sabelli.	320	Salapia.	325	Sanctum Nasum, faxus.
		Sabini. 294. 312. eorumque		Salapini palus.	ibid.	sandaliotis.
		limites & op. ibid. Opicorum progenies, multarum		Salassis.	297. 298	sandan vir.
		in Italia gentium parentes,		Salassi casei.	347	sandaracurgius mons.
		336. eorum mores.	363	Salataræ.	551	sandecense territorium.
		Il Vecovia di Sabina.	312	Salaz n. Bugia.	1042	sandecia.
		Sabini agri felicitas.	363	Saldenfil.	468	Sandus f. Indus fl.
		Sabinus ager.	340	Salduba.	90	sandwich portus.
		Sabioncello.	400	Salfea.	651	Sandicum arx.
		Sabionetta.	401	Salfeldia.	260	fanega.
		Sabis fl.	115	Salfeldensis Episcopatus.	205	fanga.
		Sablustan.	550. 560	Salen f. Solyman.	590	sangarius fl. f. sangari f. Sac-
		Sabou.	654	Salentini.	294. 324	cari, ejusque ortus.
		Sabrina fl.	173	Salentinum promontorium.	331. 367. 368	sanguis vicus.
		Sabtecha.	552	Salernum f. Salerno.	324. 367	Santiaci f. sangiac f. Sazas, pro-
		Sachsenlauenburg.	246	Salernitanus Archiepiscopatus.	371	vinciarum praesides in Tur-
		Sacania.	413	Saleso.	585	cia.
		Sacarum regio.	411. 412	Salfeld.	499	sanighaiton inf.
		Sacarum gens.	512	Salyes Gallia. 106. 136. 145		sanibat.
		Sacafena.	510. 566	Salina Volaterrana.	306	Santa Maria di Grotta.
		Sacæ i. e. Scythæ, eorum finnes.	510	Salina portus.	444	Santa Maria di Tindari.
		Sacatum nomen non unum.	ibid.	Salinus fl.	319	Santanderum.
		Saccania.	443	Salis inf.	665	Santen.
		Sacer mons.	437	Salisburgiensis Archiepiscopatus.		Santocensis Archiepiscopatus.
		Sacra Eleuninia.	422	Salisburgum seu Saltzburg.	224. 228	Santones.
		Sacra solis in Arabia.	607			
		Sacrum promontorium His-		Sallingia inf.	280	Santzburg.
				Conradus Saliquus Caesar.	264	Saocaros fl.
					Saone f. Sagone, fl. 122. 138	
					Saone unde nomen?	
					sapi fl.	
					sapzi	

I N D E X.

Sapæi.	452	sarmatæ palus.	43. 44	Satzer Kreis.	<i>ibid.</i>	Schauenburgensis Comitatus.
saphar, unde Sappharini equi.	615	sarmaticum mare.	34. 43	Mutius Scævola.	305	205. 254. 274
sarabacus sinus.	540	sarmonetta.	317	Safari.	323	Wilh. Cornel. Schouten.
sarabat fl.	577	sarus amn.	324	Scaga promontorium.	280	683
saraca op.	332	sarogrodum.	491	Scala Longitudinis.	71	Schedia.
saraca regio.	615	saron mons.	600	Latitude.	<i>ibid.</i>	629
saraceni unde dicti. <i>ibid.</i> in-		saronicum mare.	409. 410	Scala milliarium.	<i>ibid.</i>	Christ. Scheiblerus.
vadunt Cretam.	449. 450	saronicus sinus.	<i>ibid.</i>	Scala Tyriorum mons.	599	250
Hilpaniam.	36.	sarpedon prom.	585	Scaldia vulgo het Land van		Die Schelde.
385. regnum Neapolita-		sarpedonia.	462	Schouwen.	155	121
num, 364. Siciliam.	381	sarphat, f. Sarepta.	600	Scaldis.	115. 121. 184	Schaichii, sic vocantur prin-
saragrodum.	491	sarifaca op.	298	Scaligerianum Calendarium.		cipes Numidia.
saraguia f. syracusa.	376	sarra, 643 desertum, ejusque				625
seqq.		magnitudo.	644	Scaligerorum monumenta.	54	Schellingen.
Saraugannensis Comitatus.	143	sarpa fl.	210	Scamandrus f. 564. ejusque	346	283
saragoça.	84. 90	sarpa Parilla herbæ genus.	682	ortus.	<i>ibid.</i>	Schemata.
sarayus fl.	122	sarfina, 310. Plauti patria.		Scamandrius campus.	575	393
farpedonia.	463	sarunetes pop.	360	Scamps.	432	Schenkii munimentum.
farpedonium litus.	<i>ibid.</i>	sarus fl.	584	Scandelia.	272. 278	Scheneckschantz.
farbrucken Comitatus.	211	sascooping op.	283	Scandava.	458	104
farca.	298. 332	saffaris.	385	Scanderbegus, ejusque arcæ,		120. 162
sarch.	556	saffones.	512	patria.	444	Scheppenstede.
sarc.	561	saragan.	538	Scanderburg Arx.	281	275
sarcum f. Troas.	573. 575	satala.	567	Scanderia f. Alexandria Ægy-		Scheland.
sarda inf.	400	satalia.	585 seqq.	pti.	626	287
sardes, Croesi regia, Poly-		satanovia.	491	Scanderia Hungariae urbs.	401	Scheve.
ni stratagematum autoris		satez, vulgo Satz.	235	Scandia f. Scandinavia.	187	Sciambacenes Tattaxi.
& Eunapii patria.	577	satura palus.	316	Scandii f. Scanis.	189	516
sardicenses patres.	189. 190	saturus planeta.	2	Scanen.	281. ejus limites &	eorum sedes.
fardi crudeles ac vino dediti.	385	saturia.	675	oppida.	<i>ibid.</i>	<i>ibid.</i>
sardi venales.	<i>ibid.</i>	saturnia.	293. 308	Scaptesilia.	458	Schies.
sardinia Ins.	307. 308	satza.	235	Scara.	290	Schire Comitatus.
sardinia sub Hispano, 340. 383		satyrum cepit Sylla.	428	Scarabantia f. Scarbing.	389	Schirwan.
eius natura, nomina, ma-		savadii.	551	Scarda inf.	400	Schiesseburg.
gnitudo <i>ibid.</i> felicitas, ur-		svanarolæ-patris.	355	Scardona.	400. 402	242
bes, cultores.	383. 384	savatopoli.	565	Scardus mons.	530. 537	Schlegbung.
Sarpis Cagliari.	384	savar fl.	168	Scarpa fl.	115	468
sardonica herba.	<i>ibid.</i>	savilianum.	347	Scarpanto.	441	Schleswijk.
sardonius rufus.	<i>ibid.</i>	Golfo di Savolas.	540	Scatbra fl.	317	247. 248
sardoum mare.	41	savonia.	254. 255	Scenitzæ.	614	Schin f schon.
De Sardo-Herculis filio fabu-		sauromaticæ Amazones.	511	Sceri.	193	286
la.	383	carum fedes.	<i>ibid.</i>	Scotlandia.	287	Schich-Sefi Persicæ sectæ au-
sarapontanus Comitatus.	205	sauromata f. Sarmatæ.	478	Schadkoviene Territorium.	484	ctor.
sarepta f. Tarvat.	600	savona.	296. 255	Scenitæ.	144	Schiras f. Sitas.
sargasso.	655	sauvolhenium Horda, Tat-		Schagen prom.	281	553. 562
sargetia fl. ubi Decebali the-		tarorum distincio.	475	Schah titulus regius in Regno		Schires.
saurus.	468	sauftia.	569	Soph.	360	Schire Comitatus.
sarwitz fl.	394	savus f. Saus fl.	230. 398	Schah Thamas ejusdem re-		275
sarmatarum ortus.	477. de-	savoye.	129	gni princ.	<i>ibid.</i>	Schlanster.
nominatio.	478. 479	saxones.	188	Schah Muhammed Codaben-		275
sarmatae Daciæ incolæ.	477	saxones Daciæ incolæ.	462	da.	<i>ibid.</i>	Schleßingen.
denominatio.	478. 479	saxonæ in Anglia.	171	Schah Abas.	<i>ibid.</i>	236
sarmatae f. Sauromatae.	<i>ibid.</i>	saxonius Ducatus, ejus divisio-		Schah Sephi.	<i>ibid.</i>	Schlerstad.
478		limites; opida, flumina.	262	Scham f. Siam, i. e. Dama-		214
sarmatae vagi.	477. 478	Inferioris fines.	271	scus.	561. 588	Schlusla.
sarmatæ Africana, ejus fines,		Superioris fines.	<i>ibid.</i>	Schamach i. e. Syria.	588	164
populi.	511	Saxuuii.	341	Schamachia.	557. 561	Schmiedenbezg.
sarmatæ Europæa, ejus limi-		Sazulum seu Saffluvolo.	353	Schampa.	539	272
tes, 478; magnitudo, par-		Saxonius circulus Inferior.	204	Schamre f. Syria.	587	Schnee-Gebirg.
tes, populi <i>ibid.</i> incolæ,		Saxonius circulus Superior.	<i>ibid.</i>	Schœni mensuræ genus.	30	269
Afumina.	479.	montes.		Schoeninga.	275	Pet Land van Schou-
<i>ibid.</i>		Saxonia Thebæ.	284	Scandava.	468	wen.
sarmaticæ gentis origo,	477	Saxonum Regnum.	203	Schauenburg.	254	267. 268
seqq.		Saz.	235	Schut.		Schreckenberg.

I N D E X.

Schut inf. Danobi.	393	Vista.	171. situs', Intulx.	Sebo f. Sevo op.	332	Selymus Cypriū occupavit;
Schutendiep.	164	Scotia Reges vetusti.	178	Seby.	280	620
Schaben.	194. 217	179. eorum familia.	ibid.	Sebus mons.	515	Seltz lacus.
Schwälchia acidulis clara.	257	Scotica memorabilia.	ibid.	Sechsstädte.	239	220
Schwanenfeld.	268	Scotia Regum fatum.	ibid.	Secius fl.	353. seq.	Scm fl.
Schwarzburgensis Comit.	261	Scotorum mores & lingua.	178	Secota regio.	673	504
	262	Scotossa f. Scotusa.	425. 431	Sedes Cardinalium sex.	373	198
Schwarzenburgicus Comes		Schrückfinni f. Scritfenni.	290	Sedunensitatis ditio.	118. Epis-	Semander.
Jaurinum recuperat.	393	Scriofinni f. Scritfinnen.	189	copus.	145	563
Schwartzwald.	198	Serofano.	306	Seduni.	ibid.	Semicirculus mons.
Schwienz ostium.	243	Serupulus.	23	Sedunum op.	ibid.	positionis.
Schwineitz/ 237. Ducatus.		Scupi f. Scuppi.	463	Sedus.	129. 192. eorum sedes,	Semiramidis aræ.
ibid.		Scutari.	401. 403	191. in Bojohazum trans-	512	Semiramidis mons.
die Schwine fl.	197. 243	Scutari in Ponto.	572	gredi.	192	Semiramidis patria.
Schwinenburg.	283	Scutenes.	286	Seehausen.	241	Semith.
Schwinfurtum.	221. Conradi	Sydra.	429	Seelandia Danic.	282	Semkan in Chorasan.
Celta patria.	ibid.	Scylacium.	329. 330	Georgius Seefeld.	283	560
Sciathericum Horizontale de-		Scylax.	379	Sege f. Semar fl.	297	Semones eorumque sedes.
scribere.	69	Scyllicus sinus.	38. 329. 331	Segenberga.	247	Sempronii forum.
Schiburgium seu Schijfz-		Scylla scopulus.	319. 375	Segedinum seu Segedunum.		361
bulg.	471	Scylla op.	329. promont.	Segelmete.	391	Senaa Gallica f. Sinigaglia.
Sciemonicoga inf.	163			Seghusen.	625	304. 309. 355. 357
Sciglio.	329	Scyron.	29. 30	Segrippe.	679	Senz, 308. Sinea.
Scio f. Ghius inf.	439	Scyrus inf.	438	Segesta.	389	356. 357
Scipionis castitas.	92. tumu-	Scythæ in Pannonia.	390	Segestica inf.	470	Sendomiria.
lus & villa.	322	Scythæ in Mæsia.	462	Segeswar Transsilvanicæ.	471	Sendomiriensis Palatinatus
Scipio Asiaticus.	579	Scythæ cur ita dicti?	466	Segna.	402. 471	territoria, senatores, & op.
Sciro f. Scyrius inf.	438	illorum origo.	ibid.	Segni.	115. 183. 317	ibid.
Sckabholz op.	287	Scythia Afiz, ejus fines, ma-		Segobriga, Segerbe.	80	Senecarum patria.
Sclaga.	243	guitudo & divisio.	465. 510	Segolauni f. Segovellauni.	106	Rio de Senega.
Sclagels.	283	intra & extra Imaum mon-		Segontiaci.	168	Senega regnum.
Sclavi f. Sclavonii.	200. 398	tem, ibid. ejusque populi,		Segorbe.	80	Seneka f. Schneeck Jea-
Sclavonia unde nomen.	271	fluvii, 513. mons.	ibid.	Segore. H. f. Segre.	83	chim. Hopperi patria.
Sclavonia Prussæ.	500	Scythia vetustissima, media,		Segovia laboriosa dicta.	94	Senenfis Ditio.
Sclavonia, 388. ejus limites		hodierna.		Segovia Hispaniæ Novæ.	677	Senenfis mores.
& magnitudo.	397. opida.	465. 466		Segura fl.	91	Senenfis Archiepiscopatus.
Scipio fertilitas.	ibid.	Scythia Minor, Thracenæ,		Segusiani.	112	
Sclavonia duplex.	397	Pontica.	466	Segusanorum Forum.	ibid.	373
Sclavoniorum mores.	398	Scythia Europæ, ejus limi-		Segusium f. Segusio.	297. à	Senia.
Sclesburg.	458	tes, populi.	466. & seq.	Barbarossa excisum.	334.	400. 402
Selesvicensis Ducatus.	281	Scytorauri.	464	La Seine fluv.	122. 274	Senir f. Hermon.
Selesvicum ad Scliam.	ibid.	Seythucus Oceanus, seu ma-		Seine Florida fl.	675	597
Selia fl.	ibid.	re.	34. 45	Sela arx.	613	Senkan in Erak seu Parthia.
Schlochow.	500	Scytopolis.	605	Selandia castr. in Sina.	326	561
Scora.	290	Scziachmet Tartarorum Priu-		Selectia.	486	Senlis.
Scodra.	491	ceps.	517	Selenus op.	486	116
Scodrus mons.	399. 401	Sdille.	440	Selenikoi vocant Tattari po-		Senogallia.
Scombraria inf.	92	Sebaldus à Werd.	48	lum arcticum.	474	304. 361
Scornius mons.	435. 457	Sebastia f. Sebaste.	469	Selesburg.	468	Senones.
Scopia.	463	Sebastiani Portugallii Regis		Selestadium f. Schletstadt.		111
Scordi.	551	interitus.	651	Sleucia f. Antiochene.	214	cor. opida &
Scordisci. 452. & non Scon-		S. Sebastiani Fanum.	96	Seleucia Margiana.	603	fedes.
disci.		Sebastiani fl.	676	Seleucia Parthorum.	551	Senones Galli.
Scordisci mons.	467	Sebastianus Rex Portugallia	48	Seleucia Pieria.	603	304
Scotia septent. & merid.	177	postremus.	88	Seleucia Pisidiae.	585	Senibilis Horizon.
Scoti, eorum mores.	ibid.	Sebastopolis.	565	Seleucis, qua & Tetrapolis		7
	179	Sebenicum, olim Sicum.	400.	regio.	603	Sentiea.
Scotia, 166. ejus magnitudo,		Sebenniticum ostium	402	Selinuntum f. Selinus.	377	96
166. provinciæ, ibid. cœli		Nili.		Selletæ.	452	Sentinum.
foliique natura.	166. 177	Sebeskeres fl.	632	Selovia.	241	310
ejus forma & Romanis in-		Seberius amn.	222. seq.	Selzburg.	282	Servia regnum.
Scotia Reges.	171. Archiepi-			Selva d'Algieri.	315	443
scopi, Academia, insula.				Selymbria f. Selybia.	455	Sepias prom.
	178					423
						Sepinum, Sæpinum & Sepino.
						320. 321
						S. Sepoichro.
						335
						Septa.
						652
						Septem-castrensis regio.
						470
						Septempeda.
						319
						Septem saltus.
						163
						Septem fedes.
						470
						Septemviri quando constituti.
						207
						Septentrio ventus.
						28
						Septentrionale mare.
						33
						Septentrionalis Circulus.
						8. 9
						Septentrionalia climata.
						18

I N D E X.

Septentrionalis Oceani navigatio.	46. 48	
Septentrionalis polus.	6	
Septimini Severi murus in Anglia.	171	
Sepulchrum Anchiseæ.	377	
Sepulveda.	80	
Sequana la Seine fl.	122. 184	
Sequani.	117	
Sequanorum fines.	117. 184	
Sera urbs.	317. 514	
Seraglio & Seraile.	459	
Serapio Bibliotheca.	647	
Serapidis templum.	627	
Serchio fl.	356	
Seres. 514. Ianificio nobiles.	519	
Serezzana.	353	
Sergius Galba.	146	
Sri fl.	519	
Serica s. Catara regnum, ejus limites.	510. 512. 513	
Sericus Oceanus.	35	
Serifus Aegyptiorum Rex.	647	
Serinius Comes.	104	
Serinwar.	ibid.	
Seriphus. 440. Seriphia Iana.	340	
Sermona s. Surmona.	320	
Seroicza.	493	
Serpentes ingentes in India.	531	
Jacobus Serranus.	48	
Sertorius patria.	363	
Servan s. Schirwan.	561	
Servetta.	273. 464	
Servii in Moesia.	464. 465	
Servilius cum exercitu.	326	
Servia, ejus caput, natura soli. 461. incolarum mores.	464	
Sesamum.	571	
Sessa.	323	
Sessires s. Sessia.	332	
Sestus.	464. 459	
Sst fl.	608	
Setia.	316	
Serimires Sclavonia Rex.	397	
Setines s. Athenæ.	422. 444	
Seritum vinum.	316	
S'tubal Glyssipo port.	66. 97	
Sevenbergen.	154	
Seventwalden.	163	
Severiensis Ducatus.	486. 504	
Severia.	486	
S' Severino.	319. 369	
Severinum.	468	
Severus Imperator periit.	311	
Sevilia.	83. 93	
Sevilla Jamaicum op.	685	
Sevo mons.	283	
Seurussel.	232	
Seva.	624	
Severski.	504	
Sext. Pompejus.	378	
Seyfadin.	562	
Sezza.	317	
Sfachiotæ.	449	
Lud Sfortia captus.	350	
Sfortia Galeatius.	145	
Shat.	660. 661	
Sialandia inf ejus opida.	282	
Siam, Damacus & Syria.	538. 540	
Siam urbs, regnum, ejus magnitudo.	ibid.	
Siangyang.	524	
Sira,	680	
Sibiri prov.	504	
Sibylla Cumana.	322. Helleponitaca.	43
Sibyllini libri.	415	
Sicaidates.	559	
Sicambri, eorum fedes.	189	
Sicambræ.	120. 189	
Sicania inf.	337. 375	
Sicanus Iberorum dux.	380	
Sicanus Rex.	375	
Sicca,	640	
Sicca Veneria Arnobii patria	640	
Sicilia cis Pharam, & trans Pharam.	365	
Sicilia duplex.	ibid.	
Sicilia unde appellata.	375	
eius nomina, dicta magna Graecia, 337. promontorium, magnitudo.	375.	
urbes. 376. & seq.	376.	
fluvii. 378. montes. 329.	329.	
incolæ. ibid. Domini. 364.	364.	
380. nova descriptio. 381.	381.	
& seq. divisio. 365. 381.	381.	
Archiepiscopatus. 383. &	383.	
Academia, ibid. sub Hispano.	340.	
eius felicitas & natura foli.	382	
Sicilia unde?	375	
Siciliorum geminarum Rex primus.	604 seq.	
Sicilia umbilicus.	378	
Sicilia & Neapolis regna copulavit Ferdinandus Catholicus.	365	
Sichar s. Sichem.	597	
Sichem s. Neapolis.	ibid.	
Sichemita nominis sui auctorem repudiant.	ibid.	
Sicilienis Melita.	380	
Sick.	254	
Sicoris fl.	83	
Sicula gentes & lingua.	380	
Sicula Vespera.	380	
Siculi. 312. à quibus Sicilia dicta.	336	
Siculi ex Italia, 380. eorum mores.	330	
Siculum mare.	41. 42	
Siculum fretum.	42	
Diodori Siculi patria.	378	
Sicum.	400	
Sicyon Arati patria.	410	
Sicyonia.	409	
Sicyonii calcæ.	410	
Side f. Syda.	585	
Sidera quibus orientantur & occidunt, ostendere.	57	
Siderocapsa.	429	
Siderum ortum & occasum ostendere.	57	
Teanum Sidicinum.	324	
Sidices.	556	
Sidicini populi.	324	
Sidon.	600	
Sidonius Principatus.	510	
Siebenburg/unde dicta, ejusque op.	470	
das Siebengeburge.	199	
Sieben Stule.	470	
Sieburgum.	255. 256	
Siedenburg.	254	
Siedmogrodska Ziemia.	470	
Siega fl.	255	
Sigan.	524	
Sipercentis Castellanus.	503.	
Sierra Leona, promontorium	654	
Sierras.	679. 683	
Sigebertus' East-Anglorum Rex.	175	
Sigebertus Corbejenensis.	253	
Sigestan.	550. 560	
Signetum, ad quod Soleimanus obiit.	334	
Sigeum op. & promont.	376	
Sigianpi.	468	
Sigmundus Austriacus Helveticae frœderatus.	146	
Signa Zodiaci.	10. 11	
Signia.	316	
Signum vinum.	ibid.	
Signifer.	10. 69. 70	
Signum Arietis.	55	
Sicilia amnis.	324. 333	
sililarus amnis.	324. 333	
Silberberg.	238	
sileia. 233. ejus fines & divisio.	236	
filia fl.	281	
filis fl.	512	
filoia piscina & turris.	392	
filt ins.	280	
filabellæ op.	350	
filva s. Silva.	96	
filvanectes.	116	
Æneæ Sylvii & Alexandri VII. & Catharææ Senensis patria.	357	
filures s. Silires.	168	
flys fl.	512	
simach op.	389	
Simeon tribus Israël.	588. 598	
timmera.	223	
timois fl.	576. ejusque ortus	ibid seq.
simonides artis mnemonica inventor.	426. 440	
simonidum duorum pa	91	
tria.	440. 441	
Simonshafen.	121	
simplicius philosophus Phryx	573.	
simylla promont.	527	
sin fl.	154	
sina & China, ejus limites & magnitudo.	522. in complures regiones divisio.	523
urbes, fl. provinciæ.	524	
Inf.	525	
sinarum millaria.	32	
Ad Sinas & Philippinas na-vigatio.	46	
Sinacura.	540	
sindacui Castrum.	521	
sinda inf.	545	
sindifū nibs.	574. 524	
sinear f. Sennaar terra.	610	
sinensis Oceanus.	33	
sinenium scriptura, artes, sermo.	523. 524	
singan fl.	524	
Singaras mons. n. Sima.	608	
Singiacus Turcis præfectus.	444	
singincus militare signum Sinciacis proprium.	ibid.	
singidunum ieu Senderovia.	444	
singiticus sinus.	432	
singulus fl.	83	
singus l. Singa.	430	
sinigaglia.	304. 309	
Sinifola.	384	
sinope Mithridatis locus natralis, reg. & sepulchrum; Diogenis Synici patria.	571	
sinii.	468	
sintici eorumque op.	432	
Heraclea Sintica.	ibid.	
sinthus f. Indus fl.	529	
Sinjen.	523	
sinuesa.	333. 334	
sinuesianæ aquæ salutiferæ.	334	
sinus Urias.	325	
sinus Velinus.	327	
sinus Cajetanus.	192	
Sinus insigniores.	37. & seq.	
sinus Numidicus.	45	
sinus quid i. 37. Adriaticus.	42	
Arabicus. 38. Archipelagus.	42	
Codanus. 37. Corinthiacus.	42	
Hyrkanus. 38.	42	
Mexicanus. ibid. Gallicus.	40	
Pericus. 38. Caprius.	40	
ibid. Sinus Californiae, de Nanquan ad Cambojam.	40	
Mexicanus, Gangeticus, inter Malaccam & Cambogiam.	38	
Sinus ad Terram Antonii.	39	
Sinus ad Terram Antonii.	39	
Sinus ad Virginis.	41	
Lionicus.	37	
Sinus Sucionensis, Illicitanus.	91	

I N D E X.

Sion Gall. f. Sitten.	146	Slonensis Castellanus.	493	Solis vel stellæ distantiam à zenith investigate.	68	Spalatum f. Spalatro.	407.
filia. 591. Sion mons, ubi Jebuforum uits.	ibid.	flora fl.	163	Sollingen.	256	Spandaw.	403.
Siphonus inf.	440	Sluoeiæ Territorium.	496	Sollingensilva.	275	Spangenberg.	241. 242
Sipontum f. Siponto.	325.	Supeia.	484	Solnoch.	392	Spanheimensis Palatinus.	258
369	Susa op.	151, 164	Solodurum.	144	Spanheimius.	223	
Sipontinus Archiepiscopatus.	373	Sulayla f. Schuys.	151	Solœ.	486	Sparta.	223
Sipylus mons, op. Lydiz.	577	Smalandia.	290	Soloturn.	422	Spartacus fugatus.	414
Siradia.	434	Smalkaldia.	506	Solsbacensis regio.	144	Capo Spartivento.	328
Siradiensis Comitatus, op & territoria.	ibid.	Smaragdorum copia in Petuvia.	506	Solmenfis comitatus.	205. 258	Spartana.	364
Sitas f. Schicas.	561	Smolensko op. Ducatus.	503	So. fitia quatuor.	14	Spates.	92
Sirbi.	465	Smyrna f. Imin.	580	Solstitiales.	12	Specus Corycius.	424
Siticze.	156	Smyrnæ finus.	ibid.	Solstitiorum colurus.	ibid.	Typhonetus.	ibid.
Sitis, fluvius & oppidum.	327	Smyrnæ mores.	ibid.	Solumnt f. Solus, nunc Solante.	149	Speir.	119. 212
Sirmium, Decii patria.	389	Sneca op.	163	Solyma f. Salem, i. e. Hierosolyma.	590	Sperchiæ fl.	434
Sironis palus.	588	Sneck.	ibid.	Solymi f. Pisidæ.	584	Spetia.	354
Sise f. Siseck.	389	Saelandia.	287	Somerwick.	159	Sphaeteria seu Sfagia inf.	412
Sisecum f. Sigesta.	389. 230	Sneatinum.	490	Soineretus.	176	Sphæra æris, z. coeli, ibid. ignis.	ibid.
Sissopolis.	456	Sabida.	532	Monte di Somma.	335	Sphæram facere obliquam.	57
Siston.	560	Socrates.	422	Sommerfeld.	241	Sphæram constituere parallelam.	ibid. rectam.
Sitacene.	555	Soducene.	566	Sommersed.	176	Spicimiriensis Castellanus.	484
Sitarum regn. in Norwegia.	203	Sœfa fl.	251. 275	Somona f. Somme fl.	121.	Georgius Spielberg.	550
Sitifis.	641	Sœft f. Sufatum.	251	Soncium à Friderico I. eversum.	122	Spina Ducis Mutinenfis.	353
Sitones.	189. 282. 203	Sogdiana, ejus fines.	514	Sonderburg.	247	Spina longa.	450.
Sitonus regnum.	203	Soggi Regulus.	661	Sondeshausen.	261	Spira.	205. 212
Sitrocks.	444	Soffsons.	116	Songo.	661	Spirensis Episc.	205. 278
Sittaw.	239	Sociale oppidum.	320	Southampton.	176	Spirazum promont.	415
Sitten.	146	Soghe.	286	Sontius fl.	230	S. Spiritus fl.	662
Sitria.	450	Sol planeta.	3	Soone fl.	140	Spirito f. Insula.	664
Sitrum loci invenire.	58	Solimannus obiit ad Sigetum.	394	Sophene.	566	S. Spiritus op. & colon.	674
Sitzestan.	560	Solanus & Subsolanus ventus.	28	Sophia op. Bulgariz.	464	Spiritus f. ordo.	129
Situm positionis invenire.	91	Soldavia Prus.	499	Sophocles.	455	Spithama.	31
Sivius f. Hermon.	597	Soldin.	242	Sophorum imperium in Afia.	422	Spitsbergen.	287
Situs f. Angulus positionis quid.	58	Soldquell.	241	Sophronium.	547	Soleranus Ducatus, op. & fines.	340. 362
Sivilla Jamaica insl.	685	Solecia.	486	Sophus f. Sophy ad Halim genus referens.	652	Spoleti.	311
Sivilla f. Hispalis.	83. 93	Solem invenire verticalē.	60. 63. 64	Sora, Danie Academia equestris,	560	Spoletium, ubi ex muliere vir factus.	310.
Skalholt op.	287	Solifugæ, Sicilæ animal perniciōsum.	383	Sorabi.	283. 317	Spoletum.	362
Skarsfiel.	285.	Solis altitudinem invenire.	67. 68	Sora Silesia.	465	Spoletani Ducatus fertilis.	363.
Skompe.	497	Solis locum indagare.	59	Sora Italia opp.	238	Spoletanorum mores.	ibid.
Skye inf.	493	Solis locum in Ecliptica invenire.	ibid.	Soree torrens.	317	Sponheim f. Spanheimium.	222
Shires Anglis Comitatus.	173	Solis ascensionem invenire.	60	Soria i. e. Syria.	588. 589	Sponheimens. Palatin.	ibid.
Flagels.	283	Solis ascensionem restam & obliquam invenire.	ibid.	Sornanum f. Siam.	523	Sporades ins.	441
Flan.	235	Solis Colossus.	621	Sorna fl.	214	Sponfa Venetiarum.	351
Slanez-Kreisz.	235	Solis fons in Agypto.	634	Sorrento.	323	Sponfa solis i. e. Rhodus.	620
flangendorpium.	233	in Libya.	ibid.	Lucus Junonis Sospitæ.	314	Spreva fl.	197. 241
Naucovia, ubi fodine.	486	Solis vel stellæ altitudo.	67	Sostavia.	499	Spyne.	177
Slavi, eorum migratio.	200	Solis occulus hyperborus.	26	Sosthenes.	424	Squillace.	369
Slavi f. Slavonii in Bosnia.	397. 398	Solis ortum & occasum invenire.	59	Sotistratus Gnidius.	629	Squillaci.	330
Slavonia.	499	Solis templum in Agypto.	ibid.	Ferdinandus Sotrus.	675	Stabæi.	553
Sleida Johannis Sleidani patria.	221	Solis vel stellæ declinationem invenire.	67	di Sottovento.	678	Stabulum equorum in Dresda	267
Sleiza.	271	Solis vel stellæ altitudine.	ibid.	Southampton.	174. 176	Stade.	251
Sleswicum ad Sliam.	247.	Solis occulus hyperborus.	ibid.	Southamptonia.	176	Johan a Staden.	683
Sleswicensis Ducatus.	247.	Solis ortum & occasum invenire.	59	Sotixer.	ibid.	Stadthagen.	254. 267
281. ejus limites & urbes.	280. 281	Solis templum in Agypto.	629	Sozotæ.	549	Stadtberga.	252
Slochow.	505	Solis vel stellæ declinationem invenire.	67	Spaa vicus.	115	Stadium, 30. 31. Græcorum.	ibid.
Sloboda.	505	Solis vel stellæ altitudine.	ibid.	Capo Spada.	449		
	505	Solachioti & Sfachia montes.	449	Spathiæ.	449		

I N D E X.

Stafanger.	286	filico.	337	strymon.	435. 453. 454	fuet.	242
Staffordia.	176	Capo stillari.	577	strymonicus finus.	431. 435	Suevi in Gallia.	125
Stagira Aistotelis & Hipparchi patria.	431	filipo.	422	stubbeköping ad Grensun-		suevi.	192. Germani.
Stagnum quid sit.	34	Stinchenburg.	246	dam.	284	Reges Neapolitani.	366
Stagna Scytica.	34. 35	stiria.	229. ejus limites &	stuelleweissenburg.	394	in Sicilia.	ibid. 380
Stagnone.	188	divisio.	231. 388	stura pons.	351	suevia.	217
Stagnum.	43. 44	stitus fl.	489	sturlesonius.	284	Suevi Hispanias occupant.	332
Stain ad Rhenum.	144	stiria. Marchia fuit postea Ducatus.	230	Jacob Sturmius.	214	Suevia antiqua.	193. ejus limites.
Stalimene inf.	439	Castilio Siverorum vulgo Castiglione della stivere.	351	studgardia.	219	217	
Stambol.	453	stoicorum philos. nomen.	422	stuelleweissenburg.	394	suevicus circulus.	205
Stanislavovia.	493	Stockholm.	290	stymphalus op.	412. lacus & mons.	suevicum mare.	187. 480
standartum quid?	167	stolpen Marchiz.	241	stuma.	498	suevus fl.	194
standia urbs.	581	stolpe pomeran.	182. 243	stumsdorff.	499	Suf Gemar.	640
stantz.	144	stolpena Mifniz.	269	suana.	431	suffolk.	168
stapela.	498	stolberg arx & Comitatus.	205. 260	suandicum arx.	284	sugdiana.	519
starachino.	432	stona fl.	247	Suaningius.	275	suffolcia.	176
stargard.	239. 244	stolpen Marchiz.	241	suaque.	658	suinum.	523
stargardia Prussiz.	244. 498	stolpe pomeran.	182. 243	suardones.	187	suiones s. Suones.	189. 289
stasirates Architectus.	437	stolpena Mifniz.	269	suas s. Suvas.	569	fulci.	384
stacilorum aquz.	351	stolberg arx & Comitatus.	205. 260	tuanceke.	284	fuldal.	504
statiellæ aquz.	296	flora.	640	subfulcorum Regna.	624	suliaca.	215
Achilles Statius.	223. 627	forkow.	241	subfolianus, der Ostwind.		sulla cepit Satyrum.	418
stato della Chiesa.	340	formaria.	247	subfolianus, der Ostwind.		fulmo.	316. 320. Ovidii patria.
status imperantes IV.	77	formaria opid.	247	subulaqueum n. Sultaca.	365	316. 370. nunc Sulmona, Sulmo gelidus.	ibid.
status Ecclesiasticus in Italia.		stovenes.	432	subibus fl.	652	Sulthania.	566. ejus conditor.
stavetna.	163	stradanno.	499	subvesperus ventus.	28	Sultzbach.	226
steenbergenis ager.	291	strahdee.	177	sucadano op. & fl.	544	Sulveius.	172
steenwyck.	163	straduova.	353	succi.	468	sultzthal.	298
steigenberg.	254	stralen arx.	161	succinum in Prussia colligitur.		Summachi.	557
steira.	231	strale inf.	244	succorum claustra.	499	sumatra, ejusque magnitudo & regn.	509. 510. 543
steirmark.	231	stramulipa.	444	succronensis finus.	91	sund.	45. 282
steiga op.	283	stranskrifui.	282	succur op. Rhabarbari copia		sundani.	280
stella fl.	358	Strand ins.	ibid.	sucevit.	ibid.	sunda.	661
stella polaris.	67	Strassburg.	119. 214	suchaida.	639	sunderburgum.	247. 282
stella cur dicantur erraticz.	3	strasfurt ad Bodam.	269	suchnam.	523	sundholcen.	236
cur fixa.	4	Strasse fretum.	39	suda.	450	sundmeleen.	ibid.
stelle latitudinem & longitudinem invenire.	92	Straets-Daerder.	39	suder-Judland.	281	sundrium.	346
stelle locum invenire.	92	strathnavernia.	117	fudermania.	290	sunforde.	286
stelle obliquam ascensionem & descentionem invenire.	60	stratos.	408. 557	fudit montes.	198	sunium prom.	422. 444
stellarum altitudinem inventire.	67. 68	stratonis turris, eadem Carea Stratonis & Palestinae.	596. 597	süd-Westen Wind/Africus.		sunnenberg.	242
stellas nunquam occidentes ostendere.	ibid.	stratonis turris Hieropolymis.	591	süd-Ost.	26. 27	sunigovia.	214
stellas nunquam orientes ostendere.	ibid.	stratos.	408	sudovia provincia.	499	Superintendens Gall. fisco praest.	129
stemensis Archiepiscopus.	484	Castaldo Stravico.	464	suead & Sueod Sueonum patria.		superior Germania, ejus provinciae.	208
stenicente territorium.	486	strabring.	228	suecii Oceanus.	36	supermas.	28
stendalia.	241	streffius.	485	sueconi.	114	Superum mare.	52. 294
stenense territorium.	493	stregnesia op.	290	suecia nova.	671	sur fl.	518
leon.	270	een Streecht.	55. 56	sueones.	189	sur f. Zor Tyrus.	600
stefanopolis.	471	streterka.	505	suedi f. Sueden.	ibid.	sur Saone op.	134
S. Stephani equitum sedes.	357	stretto de Sunda.	544	Suedia Germania regio.	185	suratta.	534. 541
Stepenow.	234	striedon D. Hieronymi patria.	389	ejus limites, 289. partes & op. ibid. regnum.	226	surmona s. Sermona.	320
Berlingum.	168. 177	striege.	238	sueonburgum.	283	surrey.	168. 176
stora fl.	247	strigonium.	394	sueonum regnum.	203. 289	suristan olim Syria.	588
sternbergica ditio.	242	strigonicus Archiepiscopatus.	395	suessa Aurunca.	316. 323	surrentini colles.	323
sterlinium op.	168	strigovia, f. Striege.	238	suessi Pometia.	316	surrentinus Archiepiscopus.	373
sterquilinium littus.	247	strivilingia.	177	Suessonum regnum.	125	surrentum n. Sorrento.	223
stetin.	187. Ducatus.	strongyle insula.	378	suevus fl.	193. 197	Surria.	367
stevinus Mathematicus.	26	struga.	432	suevia.	215	Surria.	176
stiamiza.	424			sueffiones.	114. 115	sur Boeotica.	421
stikhusen arx.	251			sues.	626. seq.	sus Numidix fl. exundat.	633
Sillianz aquz.	351			sueffonium Rex.	125	sula in Maurocano regno.	652
						Sula	

I N D E X.

Susa Italiz.	297	Synnada urbs, marmore cla-	Tagalistan.	512	Tarnacum oppidulum.	134
susa urbs in Persia.	555	ra.	Tagalia.	654	Tarnopolia.	491
susa Cottiz.	334	Synnadicum marmor, <i>ibid.</i>	Taggia.	354	Taropierz.	503
susaon Barbariz Principatus.	334	Iynesius Episcopus.	635	Tarquinii.	396	
fusatum s. Sœst.	649	Iyneci.	71	Tarquinii.	396	
fusdal.	253	Iynodus œcum. IV.	572	Tarquinius Priscus.	<i>ibid.</i>	
fusiana. 555. ejus populi, re-	504. 506	Synthus n. Eno.	413	Tarracina.	315. 362	
glores, fluvii, urbes, li-		Syphaz Rex.	320	Tarraco s. Tarrago.	80. 89.	
mites. <i>ibid.</i> unde dicta.		Syphacis domus.	639			
		Sytacene.	566	Tatifius.	334	
		Iyracuse. 376. ejus portus.		Tainfu regnum.	485	
surfania Comit.	248	381. partes.		Taiphali.	519	
sufo fl.	334	Syren s. mulier marina.	376	Thaleitis Astrologi patria.	579	
sutherfordia.	177	Syria antiqua, ejus fines, ma-		Talactonium castrum.	370	
suthsexia.	176	gnitudo, divisio.		Talometta.	634	
sucri.	308	Syriacus Christian. Principat.		Tamai.	561	
sufrum.	ibid.			Tamaracum Brasiliatorum		
suvas s. Suas.	569			Deus.	561	
Suzæ.	553	Syria Cava.	604	Tamariba.	680	
Suzi.	617	Syria quadruplex.	487. Ig.	Tamari fl. fontes.	319	
Swatta fl.	236	Iyriz varie appellationes. <i>ibid.</i>		Tambopola.	682	
swentina fl.	247	Syrium mare.	44	Tambyzi.	551	
schwartzwald.	198	Syromedia.	556	Tamerlani sepulchrum.	517	
swarzenbe gens. Archiepiscop.		Syrophoenicia, ejus limites, &		Tamerlani s. Tams fl.	175	
		urbes.	599. 600	Tanacerin.	540	
		Syrites quid?	636. 638	Tanagra.	420. 443	
		Syrtin majorem & minorem.		Tanais fl.	44. 467. 501	
schweinitz.	205	Syrus inf. Pherecydis Philoso-		Tanaïs Europæ terminus.	44	
swerinensis Ducatus.	237	phi patria.	440	Tanaita.	468	
swerinum.	246	Systemata mundana.	4	Tanarus fl.	332	
swira op. & Ducatus.	504	Sziachmeth.	516	Tancredus, Normannus. Si-		
schwinfurtum.	221			cilia Rex.	364. 380	
switz vicus.	143			Tanger fl. Tingis.	642	
switzeri.	ibid.			Tanger fl.	441	
swolle.	162			Tangermunda.	<i>ibid.</i>	
syalez.	452			Tangut regnum.	519	
sybaris fl.	333			Tanicum ostium Nili.	632	
sybaris op.	326. 327. 333			Tanqueroada arx.	274	
sybaritarum luxus.	328			Tantalum op.	580	
sybaritica mensa.	ibid.			Tany.	515. 518	
syder.	145			Taoce.	553	
südosten-Wind	Vulturnus.			Taormia.	376	
	28. 29			Tapæ.	468	
Sytri.	550			Taphraz, Taphra s. Taphura,		
südwesten-Wind	Africus.			n. Afacus.		
				Taphris s. Vacces.	637	
sydloecia.	28			Taphros s. Taphrz.	649	
sydlovia.	486			Tarobana inf.	473	
syene, hodie Asna.	ibid.			Tapuri.	551. 556	
sylla capit Satyrum.	628			Taradante.	653	
sylt. inf.	428			Tarantasia.	106	
sylyva Ducus.	247			Tarbart.	177	
sylyva Chaonia.	154. 164			Tarbe.	108	
sylyva Caledonia.	407			Tarbelli.	<i>ibid.</i>	
sylyva Hercinia.	168			Tarbellæ aquæ.		
sylyva Cælia.	198			Tardulj.	79	
sylyva Semana.	ibid.			Tarenti in Calabria.	371	
sylyva Ottoque.	ibid.			Tarentum.	324. 331. 368	
sylyva Gabretæ.	ibid.			Tarentinorum luxoria.	326	
sylyva Luna.	ibid.			Tarentinus sinus.	<i>ibid.</i>	
sylyva Martiana s. Hartiana.	ibid.			Tarentinus Archiepiscopatus.		
sylyva Calydonia.	166. 161			Targa regnum.	373	
sylyvarum ratio.	55	C. Taciti Annales reperti.		643. 654	Tauracum.	321
sylyzthæl.	298	Tacola n. Tayav.	252	Taurasius ager.	<i>ibid.</i>	
svlvestris Circulus.	263	Tanarum prom. & op.	539	Taurasini campi.	<i>ibid.</i>	
symathus fl.	378	Tacatuæ.	640	Tauri à Thubal.	511	
symbolus mons.	453	Tacchaw.	233	Tauri s. Taurici.	294. 468	
					eius fines, opida, incolæ,	
					divisio.	
				472	Tauricum-mare.	<i>ibid.</i>
					Taurini.	294. 297. 335
					Taurinensis Archiepiscopatus.	
						373
					Taus.	

I N D E X.

Tauris regia.	356. 561	Iz.	15	Terra di Lavoro.	321	thematia mons.	412
Taurisci.	468	templi Hierosolymitani de-	45	terra del Fuogo.	45. 686	themidis oraculum.	421
Tauromenium seu Taormena.	376. 377	scriptio.	591	terra Laboratoris.	672	themiscyrene.	569
Taurominius fl.	378	templum Veneris.	377	terra Lucovensis.	486	themisflitan.	677
Taurocytha.	468	temsa f. Tempfa.	329	terra de Otranto.	489	thennas.	589
Taurum.	389. 461	temporalis hora.	62	Fiume di Terra nova.	378	themistocles, 422. legatus ad	
Taurus mons.	584	tempus vel diem ex cognitâ		terra nova. s. Terre neuſ.	381	Andrios	ib.
Tavasci.	677	ortus vel occasus alicujus.		terra de Natal.	662	theiles of Orkney inf.	179
Tavia f. Tavilla op.	96	Stella specie invenire.	69	terra di Pufici.	377	theocritus Syracusanus.	376
Tavay, ol. Tacola.	539	tencinum.	486	terra S. Spiritus.	680	theodoretus Historia Eccle-	
Taus.	234	teneriffa.	26	terracinenses, aqua calida.	316	sistica autor.	557
Tawartzin op.	393	tenetari, 189. eorum sedes.		terra Vechia.	260	Theodoricus Gothorum Rex.	
Taxandri.	113	191		terfatz.	400		338
Taxandria.	ibid.	tenda op.	348	tertona.	350	Theodorus Gaza.	431
Taxiana, trilinguis.	137	tenduc regnum.	519	tertuiliani patria.	638	theodosia.	473
Taygetus.	435	tenduc provincia, ibid. ejus		tervanna f. Terwanne.	113	theodosii patria.	431
Tayn op. & fl.	177	Rex Uncanus Christianus.		Teschent.	237	Theognidis patria.	422
Teanum Apulum.	324	tenes op. & prom.	651	teschinenensis Ducatus.	ibid.	theon.	627
Teanum Sidicinum s. Tiano.	324	tentyris.	628	tervingii.	468	theonis villa.	133
Teate n. Tiati.	319	tenus inf.	440	terzora.	652	Theophrasti Paracelsi tumu-	
Tebal regia.	175	teos, Anacreontis & Erinnis		lus.	228	lus.	
Teber.	519	patria.	580	Thera inf.	635	Thera inf.	
Tecklenburg Comitatus.	254	tephelatum.	650	theramum.	370	theramum.	
Tefoflaga in Galatia.	571	ter fl.	89	therapna.	448	therapna.	
Tefoflages Volcz.	106	teramo.	319	terasia.	378	terasia.	
Tedanius fl.	400	teranum.	369	therma f. Thessalonica.	431	therma Gallatia.	572
Tedele.	652	therapne, i. e. Corsica.	386	thermaicus sinus.	431	thermaicus sinus.	
Tegas Gotorum Rex.	338	tera fl.	96	teverone fl.	312. 333. 362	therma Carolina.	227
Tegazza.	654	tercera inf.	629	teucheira f. Trochara.	634	therma Himerenses.	377
Tega f. Tegæa.	413	teredor vicu.	611	teutates f. Mercurius.	199	therma Hirschbergenses.	238
Teglio.	298	terei nefandum crimen.	483	Teuffelsgrund.	197	therma piperina.	346
tei fl.	263	terentii Villa.	317	teuthrania.	572	thermus fl.	579
teffa fl.	175	tergeste f. Tergestum, n. Trie-		teutifci, vulgo die Teuffi- sche / unde dicti. 184. 188		thermodon f. thermodoon fl.	
Teiffe f. Patissus.	391	ste.	300. 343. 344	teutonici.	184. seq.	& mons.	511. 569
Telamon f. Telamone, op.		tergestinus sinus f. Golfo di		teutoburgium.	254	thermopyla.	435
Telamon.	307	Trieste.	342	teuto num fuerit verus Deus?		teratrophium.	349
portus & promont.	307.	teiias fl.	378	thesfeus 422. ejus sepulchrum.		thespis.	438
Ajacus & Teuci pater.	439	terina.	329	teutoni.	188. 201	thesprotia f. thesprotia.	407.
Telamone.	307. 340	terinxus sinus.	ibid.	texel.	159	thabor.	235
Telchinis f. Rhodus.	620	terioli.	228	thabristan.	560	thamar fl.	514. 515
Telphus Latinus.	335	termessus.	585	termini fl. 379. op.	382	thanis Pharaonum regia.	629
telefia f. Telefe.	321	termini inter Europam di-		thaphacum Staphacus.	557. 607	thaphus.	637
pont Telefinus.	313	stiamque.	51. 52	terra.	50	thata.	394
Telium f. Tell.	298	ternate.	545	terra unde dicta.		theate f. Thieti.	370
Tellig.	253	teripilus.	430	terra.	1. ejus divisio. 38. ami-	thaler.	235
Tellina vallis.	298. 346	terioli.	228	terram.	24. diameter. 24	Theatrum Dionysiacum.	422
Wilh. Tell. Utensis.	142	terius.	585	globus.	2. longitudi, lati-	Thebae Ægyptiae.	420. 421.
Tellurus in Insulas, Peninsu-		tertius.	585	tudo.	24. magnitudo. 25	Bœotia.	ibid. 627. ab Ale-
las & Isthmos divisio.	55	tertunditas.	50.	rotunditas.	20. circumna-	xandro delecta. à Caffan-	
Telmeflus f. Telmifos.	584	vigatio.	48. 49	terra australis f. incognita.	ibid.	dro restaurata.	420. He-
Telogrammum.	538	terra continens.	ibid.	terra continens.	426	catomyplax n. Theves.	628
telus inf.	440	terioli.	228	terra Antonii a Diemen.	39	Lucania.	420. Phthiotica.
Temenites mons.	403	terras.	45. 46.	terras.	426	theffalica.	426
temefana.	612	terras.	45. 46.	terbanus ager.	40. 41	theffalus.	426
temefanum vinum.	329	terras.	45. 46.	thebaensis.	626	theffetus fl.	434
temefrum as.	ibid.	terras.	45. 46.	thebanus Imeni.	420	theridis nuptia.	439
temefas f. Temeswar.	391. 468	terras.	45. 46.	Thebanorum lex de infantibus.	ibid.	theut.	184. 199
Comitatus.	ibid.	terras.	45. 46.	terras.	ibid.	teutifci unde dicta eorum lin-	
Temefius fl.	ibid. 584	terras.	45. 46.	terras.	ibid.	gua & sedes.	
Temeswar.	468	terras.	45. 46.	terras.	ibid.	die Teuffehe.	ibid.
temian.	655	terras.	45. 46.	terras.	ibid.	thiatis.	370
temirzar.	516	terras.	45. 46.	terras.	ibid.	thianias promont.	456
Tempe Theffalica.	426	terras.	45. 46.	terras.	ibid.	thocarorum gens.	551
Temperata Zona.	16. inco-	terras.	45. 46.	terras.	ibid.	thogarma, à quo Turca.	511
		terras.	45. 46.	terras.	ibid.	thomabamba.	681

Aaaaaa 3

I N D E X.

thomas Aquinas.	317	ticinum.	302. 332	tmolus, n. Tomalice mons.	Tofa fl.	237
D. thomas Apost. in India.	531.	ticinus f. Tesino. fl.	142. 332	572 Tofarene.	566	
eius sepulchrum, opidum	535 templum, <i>ibid.</i>	& Anticinus fl.	349	553 Totacene.	551	
thomas Candisch.	348	Tidor.	543	<i>ibid.</i> Torene.	556	
thomas Morus.	175	tiel.	162	504 toul.	117. 128. 221	
thomas Pavennas.	309	tienen.	154	569 la Tour de Roussillon.	106	
thomas Volsejus Cardinalis.	175	tifata mons.	319	680 Touraine.	111. 128	
Thoringer-Wald.	234	tiferoum Metaurense.	310	392 Tournay.	157	
tholpa.	566	tifernum Tiberinum.	310	164 Tours.	111. 113	
tholspites lacus.	ibid. 608	tiferni fl. fons.	320	todos los Sanctos f. portus.	Toxandri.	
thracia, ejus natura soli, non		tifis.	564	Toxa.	113	
men, limites, magnitudo,		tigil f. Tigris. fl. ejus fontes.	607	684 trabuco.	456	
451. divisio, populi, 452.		tigris.	6, 8	81 trachonitis.	626	
tubes 204. Incoiz, eorum		tigranocerta.	566. f. Tiga	86 traentia fl.	606	
mores à Romanis do-		nopolis & Tigranopetra.	<i>ibid.</i>	81. 93. 94. Traga fl.	330	
mita, à Turcis subacta, 458		tigris n. Tigil fl. ejusque fon-		571 tragonara.	241	
Macedonibus, Romanis,		tes.	566. 567. 607	497 tragurium.	325	
Turcis subiecta.	459	tigurini.	118. 142	246 tragedaphus.	400	
thracia opida ad Pontum.	453	tigurinus lacus.	142	319 trajani pons in Danubio ad	565	
thracius Bosporus.	43	tigurinus pagus.	118. 144	306 Senderoviam.	464	
thracias.	28	tigurinorum fines.	118	trajani Portus.	307	
thrasibulus.	422	tigurinum opp.	<i>ibid.</i>	456. 576 Trajanopolis.	456. 576	
thrasineaus lacus.	305	tigurum.	144	tolofanum parliamentum.	149	
thras Martis filius.	455	tilavemptus fl.	298. 334	tololanum aurum.	160	
thronium op.	422	timemannus Heshusius.	275	tolonse.	129	
thutrania, f. Teutrania.	571	title marchia.	286	Tolsberg.	493	
thubal, unde Tauri.	511	tilta.	499	tomaz mons.	413	
thucydides.	421	timacus fl.	388. 399	tombutu regnum.	644. 655	
thule n. Island ins.	287	timachus fl.	463	tombutum.	644. 655. 656	
Thum in Eschenthal.		timana.	680	tomeuar.	464	
thur fl.	297	timavus amnis & lacus.	301	tonagra f. Tanger. fl.	652	
thuria.	142	timogetria.	463	tondarium majus & minus.	282	
Churingheim.	214	timotis.	572	tondern.	247. 282	
thuringia Landgraviatus, ejus		timothei Musici patria.	579	toninga.	282. 247	
limites & opida.	259	timureni.	519	tongern.	116	
thuntingi.	191	tinassa.	650	tons inf.	281	
thurni f. Thurium.	328	tinda.	453	tonsberg.	286	
thuroe ins.	279	S. Maria di Tindari.	378	topinus fl.	362	
thussageta.	467	Golfo di Tinefe.	588	topiris f. toprus.	457	
thyra tractus.	281	tingi n. Tanger.	642	topographia quid?	2	
thyatira, n. Tire.	577	tingitana provincia, ejus op-	574	torche f. Toreglia.	354	
thydsholm.	280	pida & limites.	642	torga.	268	
thymaterium.	651	tingitana Mauritania.	641	tornacum Gallis tourney.	151	
thyni.	452	tinna fl.	310.	torneus f. toronaicus S. nus.	430	
thynici.	<i>ibid.</i>	310.	438. seq.	290	Trapezus n. Trabifonda.	570.
thyrohelia.	280	tinos.	642	toron.	617	
thysdrus.	637.	tipasa.	642	torre regnum.	284	
thyfted op.	281	titram f. Tiran.	345	torre regnum.	662	
tiagna.	570	Andr. Tiraquellus.	131	Torre d'Anazzo.	325	
tiago ins.	665	tirassiensis Ducatus.	115	torre di Graco.	323	
tiberias op.	597. 598	tirella Alphonsi VI. filia no-	376	torre di Loppa.	329	
tibernadis lacus f. mare.	<i>ibid.</i>	tha.	327	torre di mare, specula ad Me-		
tiberis fl.	304. 308. 333	titicara lacus.	651	tapontum.	327	
siberia ostia.	293	titolis Comitatus.	224. 339	torre di pulici.	377	
tiberinum.	310	tirut.	658	torre di Patria.	322	
tiberius domitor Pannonic.		tityns.	413	torrens.	34	
tiberius Gracebus.	390	tisarix.	569	torrida zona quid? ejusque		
tibifcus f. Petrus fl.	80	tifernum.	680	incola.	15	
tibicum op.	469	Titius fl.	400	tortona. 296. a Friderico AE-		
tibor. u. Tivoli.	313. 362	tituan.	652	nobarbo eversa.	350	
tiburitina villa.	313	titus Cretæ Episcopus.	450	tortonensis ager.	340	
ticieasis ager.	329	titut op.	468	tortoia in Catalonia.	89. 97	
		tivoli, ubi hortus Atestini.	362	Tortoia in Phœnicia.	600. 601	
				Treptow.	498. 499	
				Tremesena f. Tremesen op. do-	649. 650	
				mini Turcici terminus.	650	
				Tremonia.	205. 238	
				Trenco.	229. 243. 298	
				Treptow.	243. 244	

I N D E X.

Troecen.	475	par, unde dicti, eorumque mores.	624. 638	& Serviz domini.	464	tyndaris f. Tyndarium.	378
tres Tabernz.	311	troglodytica, ejus gentes, re- gna & limites.	638. 646	turcia op.	369	typhonis cubile.	586
tres fl.	207	troja Apuliz.	324. 369	Turicum Imperium, ejusque ortus & fedes in Asia & in Europa, II. principia urbes.	369	Typhonius specus.	586
treverensis Diocesis, ejus li- mites.	211	troja f. Ilium.	575	typographica ars, antiquitus inventa.	520	typographica ars, antiquitus inventa.	520
treverensis f. Trier.	116. 211	Herlef Trolle.	283	tyragetz.	467	tyrannus maris.	167
treverensis Elector.	207	trombas.	662	tyrholmia.	281	tyrholmia.	281
treverensis Archiepiscopatus.	207 211	trompeite f. Trompette ca- stum.	135	tyriffa.	429. 444	tyriffa.	429. 444
treverensis f. Treviricus Epi- scopatus.	141. 277	tropaea Aemiliani.	105	tyrna.	393	tyrolis Comit. ejus limites.	393
treves.	116. 211	tropaea op.	369	tyrericum milliare.	559		
treviri. 115. 184. clarissimi.		tropaea Pompeji.	91	turkestan. 512. 518. ejus fines & oppida.	32	tyrheni.	305
		trophonii autrum.	369. 370	turechium.	205	tyrhenia.	292
trevisio.	244. sq.	tropici. 13. eorum officia.	14	turcoman.	561	tyrhenum mare.	305
triballi.	461	tropicus Cancri. 15. Capri- corni.	ibid.	turderania unde dicta?	79	tyria purpa.	600
tribicelli.	244	troppa & Troppavienis Du- catus.	238	turduli.	ibid.	tyrus, Porphyrii, Maximi Philos. & Ulpiani patria.	600
tribunal Salomonis.	571	truentinum Castrum.	319	turdulorum mores.	ibid.	tyri re navali praestantes.	ib.
tricala.	444	truppe.	ibid.	turanus fl.	319	tyrion scalae.	ibid.
tricaticum.	369	Val Troppia.	298	turigo opp.	118	tyrus Antiqua.	ibid.
tricassii f. Tricasies.	111	troyes.	III. 133	turingheim.	214	tylla fl.	392
tricassium.	133	truentinum Castrum.	319	turino. 297. Academia.	347	tzacones.	446
tricea f. Trica.	424. 444	truentus vulgo Tronto fl.	319	turium Mœsiæ.	463	tzaconia.	443
Tricornium.	463. 464	trugillo.	681	turkuest.	468	tzargorod.	505
tridentinus Alpes.	334	trumplini f. Triumplini.	298	turones.	III. 133	tziliminar.	554
tridentinus Episcopatus.	238.	trunfolen.	285	turonum f. Tours.	133	tzifirick.	560
	229	tubal non venit in Hisp.		turquoviensis Comitatus.	142	tzudnow.	494
tridentum f. Trento & Trier.	228. 298	tubaris fl.	196. 220	turtis maria.	369		
		tubantes.	189. 190	turtis rotunda.	343		
Trier.	III. 116	tuberonis inf.	369	turus S. Vincentii.	303. 304		
trieste.	300	tubinga Academia.	278. col-	turus Stratonis, f. Cæsarea Stratonis seu Cæsarea Pa- lastinæ.	595. Diomedis.		
trieterica.	436	legio nobilis.	219	turuntus fl.	453		
trigemahon.	658	tubulabutus.	642	tufca fl. n. Guadilbarbar.	636		
triglypton.	539	tucca.	ibid.	tufcanella.	359		
triguieri	109	tuder.	310. 363	tufcia duplex.	355		
trimenothuræ.	575	tueda fl.	172	tufcia.	340. 341. 355		
trimontium.	456	tudi S. Martini patria.	362	tufciæ.	294. 305. Italia inco-		
trinacria.	375	363	363	erum cultores.	336. op. ibid.		
S. Trinidad ins.	539	tueria.	503. 506	tufciæ Ducatus op.	334. 355		
trinobantes.	168	tugenii.	369	tufciæ opida sub Hispano.			
trioncis stellæ.	6	tugenus pagus.	118. 142	tufciæ Magni Ducis ditiones.	340		
triphylia.	413	tugum op.	128. Tugii. 142.	tusculana sedes Episcopalis.	341. 355		
tripoli fl. in Galatia.	571	143	tuia opp.	374			
tripolis Caria.	578	tufo f. Tuisco Germanorum		tusculanum Ciceronis.	314		
Syria.	617. 649	Deus.	199. 200	tusculum n. Frascati.	314		
tripolis nova f. Barbaræ.	650	tulla.	503	tunnes.	362		
tripolis in Phœnicia, ejusque conditores.	601	tullum f. Toul.	117. 211	tusecum mare.	305		
tripolitana Prov.	649	tumbes.	637	twente.	162		
triqueria Sicilia.	375	tumen op.	516	Equus Tetricus.	321		
tristolus.	432	tumenes Tatari, eorum sedes.		twer op. & Ducatus.	503		
trithemius Abbas.	223	515. 516	tuy.	86			
triton fl.	636	tunes.	637	tyana f. tianæ & tiagna.	570		
tritonis palus.	ibid.	tunetum f. Tunisa, n. Tunisi		Apollonii Thyanæ patria.	ibid.		
triumviratus penins.	304	olim tunes.	650	tychonicum Systema.	4		
trivoli.	313	tungri.	115. 120. 183	tycha Syracularum pars.	376		
troas f. Phrygia Minor, ejus urbes & flumina	575	tungria.	125	tyde Cast.	86		
troas Alexandri f. Alexan- dria.	575. 576	tunis f. Tunet.	637	tydsholm ins.	281		
troce op.	483	tzek.	684	tykoczin.	492		
trochara.	634	tzogloditz. 462. 467. Arabum					
trecentis Palatinatus op. &c Senatores.	488	tzogloditz. 462. 467. Arabum					
trecenti.	571	tzogloditz. 462. 467. Arabum					

V.

Vacia,	192
Vaccæ.	81
Vaccorum mores.	ibid.
Vacces f. Taphris.	649
Vacina fiume.	306
Vacipula.	657
Vada volaterrana.	306
Vada Sabatia.	296
Vadassi.	556
Vadicasses.	112
Vadofa æstuaria, de Watten.	
Vadro fl.	164
Vagus.	394
Vahalis fl.	120. 196
Vaison.	107
Vajelitia.	407
Val Camonica.	298
Val di Non.	ibid.
Val de Sol.	ibid.
Val Troppia.	ibid.
Vallachia quando appellata.	
470. ejus partes & opp. à Turcis subacta.	471. seqq.
Foli natura, divisio.	ibid.
Valachoum mores.	ibid.
Valachus tributum dat im- peratori Turcico.	ibid.
Valentia. 81. 87. Latitudo.	
91. Duos habet finius, qua-	
tuor portus.	ibid.
quinque fluvios principes, regnum.	
95. & urbs.	91. 93
Valentia Formosa.	ibid.
Valentia Gallia.	106
Valens.	

I N D E X.

Valentianz f. Valenchiens.	152	Vascones.	81	Marchia.	230	Vespertinum mare.	36
Valentinianus III. interem-		Vasconia, ejus limites.	108	Venetus Ducatus.	340	Vespuri Americi navigatio.	
tus.	338	Vasio n. Värsö,	107	Venetus Archiepiscopatus.	373		48
Valerian. Varia f. Vico Vato-		Vasonna.	109	Vengrovia.	493	Vestigrad Scanderbegi.	444
	315	Vastena f. Vadstena.	290	Veniona f. Venloa.	161	Vettini. 294. corum opida &c	
Valeria Pannonia.	389	Uerberinga.	218	Venones pop.	298	fines.	319
Vakemborg	291	Ubii. 109. 191. 199. in Gal-		Vensilia.	281	Vesali lacus.	331
Valeria Superior.	145. Inic-	lian traducti, à Cartis pul-		Vensonna.	300	Venus mons, ex quo Padus	
riat.	175. 298	si. 119. eorum sedes. 191.		Vesul'iel, opidum.	281	oritur.	314
Valesii.	145	epidum. 119. 120. Ata ibid.		Venti qdor?	27. 28	Vesivus mons.	335
Vallia meridionalis, septen-		Uccarana Marchia.	241	Venti cardinales.	26	Vela, fl.	207
trionalis.	48	Uchan mensura loci.	32	ie Venty.	114	Vetulonii.	305
Valnadoit f. Valdoletum.	95	Uckermunda.	241	Venuciola f. Venecuela.	680	T. Veturius Calvinus.	321
itemque in Hispania Nova		Ucker-See.	241	Venus Zeuxis Croone.	330	Vetus Civitas.	359
	674	Udene.	300. 344	Venusia f. Venofia Horatii		Ufelen.	254
Vallis Joachimica.	241. 268	Udenheim.	212	pati.	325. 369	Ugentum.	369
Vallis Joliphat.	592	Vechta fl.	241	Venustris vallis.	346	Ugri f. Ungari.	390
Vallis Demona, Mazataz,		I Vecovio di Sabina.	312	Vepro fl.	489	Viadruis fl.	194. 197
Neeti, earumque limites &		Vectis inf.	176	Vera vel Bera urbs.	92. 155	Viaeus Baronatus.	159
tubes.	381	Vedinum.	300. 344	Veragri.	146	Viasdovia.	492. f.
Vallis Diaboli.	197	Veera f. Ter Veer.	155	Verbanus Lacus.	297. 332	Viberi.	145
Vallis Peinina.	145	Vefuvius mons.	353	Vercellæ.	302. 348	Vibisci.	109
Vallis Rocida.	77	Veki.	306	Vercellenses campi, in qui-		Vibon f. Vibona Valentia.	
Vallis Tellina.	247. 266. 298	S. Veit.	230	bus Cimbri victimi.	ibid.		330
Vallona.	428. 444	Velavia, vulgo de Veluwe		Capo Verde.	624. 654	V.burgium, Episcopatus.	280
Valois.	129			Islas de C. Verde.	ibid.	Viburgum Finnia.	291
Valinterhem.	282	Veldlin.	161	Verden.	251	Vicentia f. Vicenza.	346
Vandalen Qysz.	93	Velenas.	300	Verdensis Ducatus, ejusque		Vicentimum territorium.	346
Vandali 181. quatu Wandeler.		Velia f. Helia & Elix.	327	limites.	ibid.	Vico Varo.	315
187. comunitaciones.	ibid.	Velinus lacus.	312	Verdun.	211	Vicia la.	319
Vandali in Gallia. 125. & in		Velinus sinus.	327	Pauli Vergerii patria.	343	Victoria navis.	48
Germania. 187, in Panno-		Velisca.	486	Veria.	429. 445	Victoria Callellum in Am-	
nia.	390	Velitræ.	316	Verina fl.	398	boina inf.	547
Vandali in Italia. 333. in		Vellay.	106	Verma regio.	539	Victoria urbs, ejusque situs.	
Hispania.	86. in Sicilia.	Vellin.	493	Vermeum.	95. 96	ibid.	
	380	Vellinum.	291	Vernevil.	114	Vicumvia f. Vicumnia castel.	
Vandalia.	93	Vellocaffii.	114	Verodunum.	211		304
Vandorum dom.	93. mi-	Velorum inf.	653	Veroli.	315	Virus Equestris op.	367
gratio.	200	Velunia.	485	Veromandui.	116	Vidana fl.	132
Vauduli.	187	Venafrum n. Venafri.	323	Veromandois.	ibid.	Vidavia.	484
Vangiones.	199. 212	Venafca.	91	Verona. 298. Catulli patria.		Vidino.	463
Vangue.	638	Venecuola regnum.	680	Verona. 346. ubi Scaligeri-		Vidna.	464
Vannes.	110	Veneda.	495	runt monumenta.	ibid.	Vidofo f. Vidofso.	95
Vannia.	298	Venedi.	200	Veronense Territorium.	341	Vidrus Vecht fl.	163
Varadinum.	392	Venedi Sarmatæ.	478	Verasculi.	584	Vidua Zebusenfis.	394
Varbosania.	398	Venedorum Ducatus.	243	Versacum op.	ibid.	Vidunum.	111
Varca.	493	Venedicus sinus.	230. 495	Verticalis circulus.	56. 57	val de Vicee.	81
Varduli.	81	Venedocia.	173	Verticalem invenire solem.	60	Das Dicshland.	251
Varella.	539	Veneris portus.	334	Verticalem solem ostendere.	63. 64.	Velunensis terra.	494
Vartheli.	458	Veneris templum.	377	Vervin.	114. 115	Vienne.	105. 232
Varia inf.	315	Veneria.	640	Verula f. Veruli.	315	Academia.	278. 389
Varini.	187. 551	Veneta Respubl. Turcis sub-		Vesfa fl.	209	Vierraden.	241
Mar Varmejo.	675	eft.		Vesalia.	164. 255	Hierwald Stadt See.	142
Varna. 462. clade Christia-		Veneturum mores.	345	Vesegus mons.	118	Vigenna fl. vulgo la Vienne.	
norum nobilis.	462	Veneti in Gallia.	110	Vesonna.	109		
Varni in Baetris.	551	Veneti. 294. eorum origo.		Vesontia vulgo Besancon.	141	Vigewones.	134
Varsavia.	493	298. 499. fines & opida. ib.		Vesontio.	118. 141	Vigewones ager.	187
Varsovianus Palatinatus.	493	eius d-scripicio.	345	Vespasiani patria.	312	Vigia.	340
Varta fl.	197	Venetia urbs. 345. opulenta,		Vespasianorum patria, pra-		Vikeelandia.	400
Varcha fl.	197	vu'go venetia la ricca.	374	ditiones in Italia.		Villa Franca portus.	494
Varus fl.	293	eius d-scripicio.	345	311. in Lombardia.	351	Villa Ciceron.	314
Vates.	108	Venetorum ditiones in Italia.		Villa de la plata.		Villa Manta.	681
Vatcus de Gama.	48. primus			Villa nova de porta nova.		Villa nova.	94
circumnavigavit terram ib.				Vespera Sicula.	382	Vilach	96
Lutuam detexit.	48. 532						

I N D E X.

Villach.	230	Vitellicum.	212	Ungarisch Altendreg.	
Villa pliniana.	310	Viterbiuum f. Viterbo.	307.	Urbigenus pagus.	118, 142
Villaine op.	132	ibid.	ib.	Urbigeni.	118
Vilna fl.	488	Viterbiensum mores.	363	Urbinas Ducatus,	340. ejus-
Vilnenis Palatinatus.	ibid.	S. Viti.	210.	que urbes 361. soli natura.	
eius opida.	ibid.	Vitodurum.	144	363.	
Vilna fl.	226	Vittoria.	56	U Unterlaubach.	389
Viminatium op, & inf.	463	Vivis Ludovici patria.	89	Voborch.	283
464	Ukera fl.	243	Vocontiorum forum.	107	
Vinaria, Weimar.	260	Ukerana Marchia.	241	Voghera.	296
Vincentiana.	680	Ukermündā.	ibid.	Voigtberg.	270
S. Vincent.	665	Ukerlee.	ibid.	Voigtlandia.	227, 271
Vincentia n. Vincenza.	299	Ucraina.	491, 492	Voigtlandia per Dominos di-	
Vindana portus.	110, 132	Uladicæ Moscovitarum Epi-	506	visa.	ibid.
Vindelicus comitatus	340	scopi.		Voinia.	488
Vindelicus.	184, 195	Uladislauum.	192	Volateria.	306, 358. Raphæ-
Videlicorum sedes.	195	Uladislavia.	485	lis patria.	ibid.
Vindili. 186, 187. Origo.	ibid.	Ulai fl.	432	Volaterræ aquæ.	306. Fal-
Vindobona.	195, 389	Ulcinium.	554	næ.	ibid.
Vindoniana.	195, 231, 389	Ulieland.	159	Volboria.	485
Vinerus port.	91	Vlissinga.	155	Volca Tectosages.	230
Vinetta urbs absorpta.	244	Ulma.	217	Volca Arecomicæ.	ibid.
Vinidorum-Marchia.	230, 231	Ulodamirus Russorum Dux.	490	Volkmagk.	230
388	Ulodava.	490	Vulga fl.	480, 511, 513	
Vinidorum migratio.	200	Ulodavia.	489	Volhynia Palatinatus.	489
Vinicza.	491	Ulodomir Russorum prin-	492	Volinia, ejus situs, opida, par-	
Vintimiglia.	354	ceps religionem amplexus		tes & Palatinatus.	492
Vintimilia.	296	Christianam.	490	Vollenhofen.	136
Vipænum.	217	Uladomiria op, & Ducatus.	490	Golfo de Volo.	426
Vipianus Agrippa.	219	Ulpianum.	463	Vologda.	506
Viracocha.	681	Uloclava.	502	Volci.	294, 305, eorum op-
Virgi f. Vera.	92	Vlothovia.	488	ido, lingua & fines.	305, 313
Virgilii patria.	303; monu-	Ulpia Trajana.	254	Volfini.	305
mentum.	323	Ulpiani JC. patria.	600	Volterra.	306, 355
Virgilius Tarenti mortuus.	ibid.	Ulpianum.	463	Volumnia fanum.	308
Virginia. 672. unde dicta,		Ultima Alpes.	324	Volumnianus interfodus.	312
quando detecta, ejusque		Uptonia.	181	Volubilis.	642
flvii & regiones.	673	Ultrajectensis provincia, ejus		Vomano fl.	319
B. Virginis epistola.	381	limites & ubes.	160	Vonchocia.	486
Virginis sinus.	44	Ultrajectum, f. Utrecht Ha-		Vorcomum op.	120
Virgitanus sinus.	92	driani sexti patria.	160	Vordonia.	415
Viria. 493. ejus opida.	ibid.	Uluchan Tatarorum Impe-		Vorest.	31
Viride caput.	164. seu pro-	rator.		Vor Pommern.	243
montorium n. Capo Verde.		Ulymnes.	516	S. Vofagus.	122
655	Ulysses.	282	Vosgea silva.	ib.	
Virides insulæ.	687	Ulysses. 80. Neritius dictus.	330	Vofagus mons.	117, 122
Virlandia.	493	ejus specula.	330	Voturi.	571
Virodunum.	211	Ulyppo.	80, 95	Uplandia.	290
Virovesca.	90, 91	Ulzena.	210	Upsalia, qs. Up dem Saal.	
Visaport.	535	Umber fl.	169	Uram regio.	290
Visbny.	284	Umbilicus Italiæ.	312	Uraniburgium.	679
Viscovia.	493	Umbilicus Sicilia.	378	Uratislaus.	279, 280
Visegradensis Palatinatus.	ibid.	Umbria antiquior.	305. ejus	Uratislavia.	234
fines & op.		fines & op.	ibid.	Uratislavienfis Episc.	278
Vificia.	486	Umbria.	316, 337	urba op.	118
Vifloca fl.	489	Umbro fl.	309	urba fl.	ibid.
Vifma.	503, 504	Umslag.	247	urbes in Globo pœtæ.	70
Vismaria Wiszmar.	246	Uncanus Rex in Tenduc.	521	urberana f. Urbibentum.	359
Vifnenis Palatinatus.	493	Uncia mensura pars.	31	urbibentum.	359
Visnovecia.	ibid.	Unda f. Ontiar fl.	89	B b b b b	
Dé bona Vista ins.	665	Unterwald.	144		
Vistre fl.	136	Unelli.	111		
Vistula fl. 198, 493, 499. ejus		Ungento.	369		
ostium.		Ungregio.	517		
Visurgis fl.	197, 251, 274				

W.

Wachtendonck.	161
Wagening.	161
Wagria.	247
Wagria opida.	ibid.
Waiwod Valachia.	472
Wallachia minor. Transalpi-	
na.	470
Walachia f. Walcheren.	155
Waldek op.	254 Comitatus.
ibid. ejus limites & opida.	ibid.
walders.	286
waldo, à quo waldenses.	138
waldenses Pauperes de Lug-	
dano dicti.	ibid.
wale.	

I N D E X.

wale:	196	weisteritz.	238	wickle Duerstede.	120	wollinische wedze.	247
wallenfater See.	142	weixel fl.	198	wischwoner.	187	wollinian op.	ibid.
walfisch/ munim:ntum.	246	wela.	280	Wien.	195.	wolmez.	494. 495
Walkenburgensis Principatus.	263	welikarzeka.	480	wietringia.	359	wolmerstade.	271
Walkentied/ coenobium.	275	weliki Nowogorod op. & Du-	504	wifliscirg.	118	wolochy.	471
die wallen/ waller/ wan-	104	catus.	480	wineta.	244	wolodimir.	502
derer.	104	welici Hameny poyas.	480	wigth inf.	175	wologda.	504
Wallensteinius interemitus.	236	welles op.	168. 176	Wigornia.	175	Woloska Zemla.	471
Wallia f. Waalles.	172. 173	welsenach.	241	Wihatshium.	230	Woiska.	504
ejus loci natura, Princeps,		welseris.	687	wikkia. 493. ejus oppida.	ibid.	Wolfstad pagus.	238
subacta, Lingua.	ib.	wemapeacock.	673	Wilke.	680	Worcestershire.	176
wallia Meridionalis & Septen-		wemma fl.	251. 285	Wilde.	488	Worda cp.	ibid.
trionalis, s. Borealis.	173.	wenden.	187. 495	wildonia Wildungen.	254	Worskum.	121
Australis.	ibid.	wenden Ducatus.	243	Wilhelms-Hierch pagus.		Wormatia f. worms.	119. 212
die Walliser.	145	wenden Livonia op.	478	Wilhelmus Tell Uriensis.	151	Wormsea.	495
Walliser Land.	297	wenden op.	ibid.	Wilitz fl.	230	Wormitnagen f. wormitz:	
Waluszade.	250	werbena.	241	Willin f. Beilin.	241	magen.	119
walpo Castellum.	394	werber. Schantz.	ibid.	Willter.	247	wozsmith. f. Vormatia.	ibid.
wandalier.	187	werdena Abbatia.	254	Wiltphon.	176	Worotin Ducatus & opp.	503
wanfriede.	258	werder.	254	Winez.	468	Worfia inf.	281
wangrow.	486	werma fl.	209	Windau.	478	Wootha fl.	154
wangen.	119	wernebeck.	493	Windischmarck.	230	wratislavia Ducatus.	238
warbosania.	398	werningeroda.	275	Windsor.	175. 176	Wschovienic Territorium.	483
warburgum. f. waerbergen		wernitius fl.	218	Winduchindus f. Windochin-		Wratzlaw.	238
op.	253. 281	werra fl.	257. 274	dus Corbejensis.	253	Wuceziderna.	468
warda.	280. 285	wertha fl.	260	Wineta urbs abiorpta.	244	wurstenland.	251
wardeyen.	392	der Grosse werther.	198	winshiemum.	221	Wurtenbergensis Ducatus, e-	
wardeyn.	468	wela fl.	153	Winsena ad Luham op. &		jusque limites.	218
wardhusia praefect.	285	wesel.	164. 255	ark.	250	Wurtembergia arx.	ibid.
wardinum f. wardeni.	471	weser.	197	Das Winsgaw.	246	Wurtzburg.	121. 122
Warendorp.	253	weslingsbuuren.	247	Winterberg.	252	wutzen.	269
warmelandia.	290	westfichtaria.	176	Wintezhjur.	144	Wusterhausen.	241
warmia.	499.	westfende pagus.	151	wippera fl.	243. 255	Wuziterino.	483
Warmsee.	95	westergoja.	163	Wipra op.	274	Wyck.	286
warmiensis Dicecisis.	498	westerich.	117	Wirchaturia op.	504	Wymar f. Neuhaesel.	393
warnie op.	187	westerwick coenobium.	281	Wizland.	493	wynoxbergen.	152
warnow.	246	westerwald.	258	Wisbaden thermis celebris.	257	Wyzagna.	471. sq.
warzawia.	493	westfriesland. 163. ejus fines,	164	Wisbuy.	284		
warta inf.	285	divisio.	ibid.	Wismaria.	246	X.	
wartburg arx.	260	westmannia.	290	Wisp.	145	XAbia portus.	97
wartha fl.	242	westmorlandia.	175	Witgensteina arx & Comit.	218	Xantes.	336
Wartzlau.	237	westfalia, ejus limites & ur-	bes.	Withaal regia.	173	Xantis pagnini patria.	336
warwicum.	176	westfalia Ducatus.	ibid.	Withlich f. Vitellicum.	212	Xalifco.	676
the Washes.	ibid.	westfalia Episcopatus.	252	Witmunde.	252	Xamo desertum.	518
waterford.	181	Comitatus.	253	Witstockium.	241	Xantippus Lacedæmonius.	
waterland.	156	westfalicus Circulus.	205	Witteberga op.	272	Kanthus.	637
de waten.	164	west quartier.	164	Academia.	278	Xanthum.	584
waymouth prom.	172	weertkal op.	504	wlodimirz.	492	Xantong.	528
ween inf.	283	westfrisia pars inferior.	118	Woburgum.	283	Xanfon.	ibid.
Grosse wehrter.	198	175. 211		Volavia.	238	Xaoking.	190
weda.	270	westfrasberg.	118. 175	Wolachow fl.	480	Xaragua.	ibid.
weiden.	300. 344	seq.		Wolfenbuttel ab Egberto		Xarama fl.	685
weidhofen.	232	westrogothia.	290	Marchione structum.	263	Xaraqua.	94
Weigatz fretum.	43. 44	wetter fl.	258	Wolfenbuttel.	276	Xenophon.	685
weiburgensis Comitatus.	258	wettera op.	ibid.	Wolferbytanus principatus,		Xiamfii.	523
weimar.	260	ejusque limites, di-		ejus limites & op.	ibid.	Xenfii.	524
Weisselmunda.	249	tiones & op.	ibid.	Wolfstein arx.	242	Xenocratis Lyceum.	422
Weissenburg.	471. 493	wexo op.	290	Wolga fl.	502	Xerez.	
weissensels.	268	Wetzlaria.	258	Wolgast. 187. Ducatus.	243		
Weissenstein.	493	wiatka.	504	wolin.	491		
		Wichia vulgo wyck.	286	Wollin inf.	244. 245		

I N D E X.

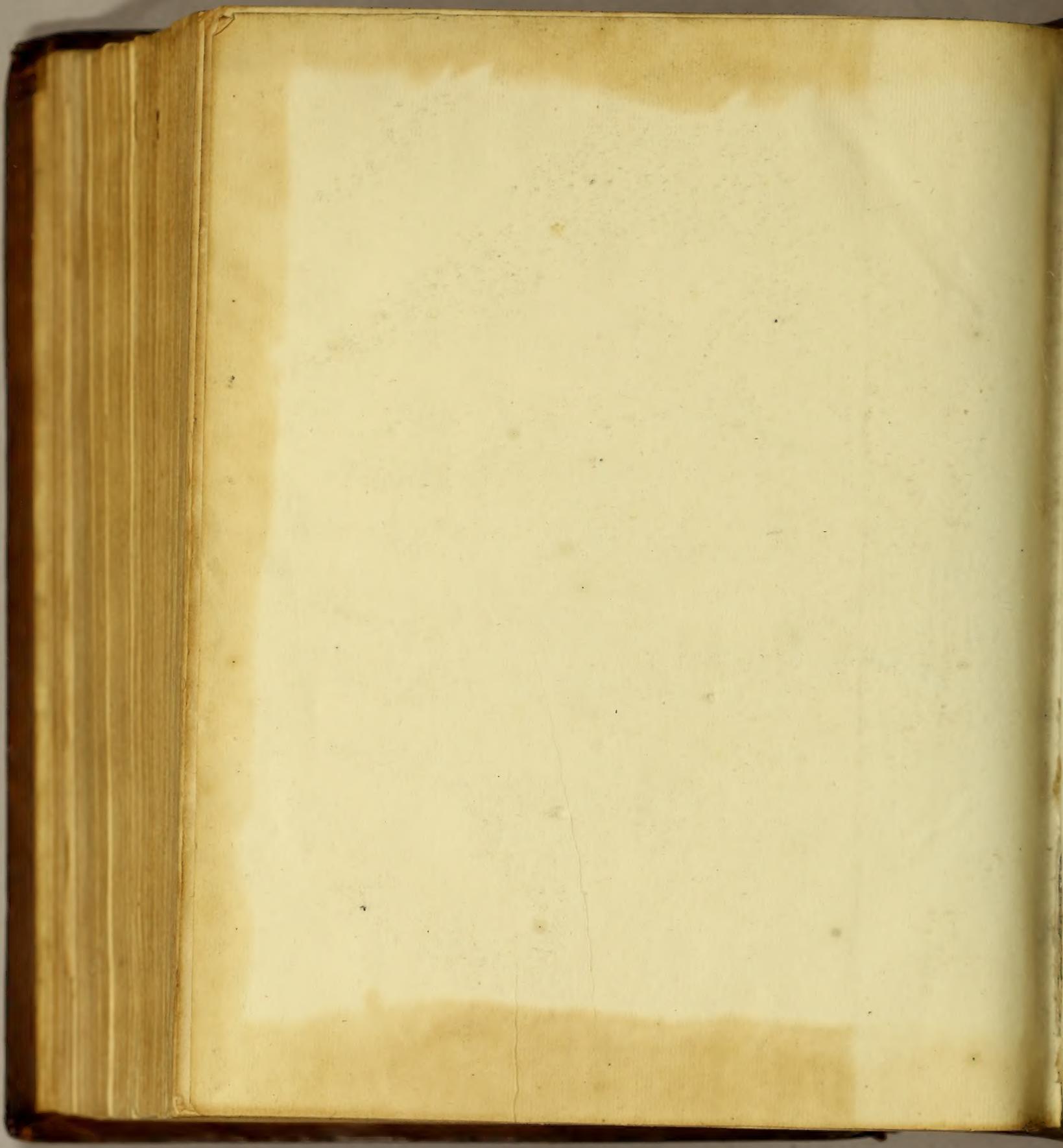
Xeres de la frontera.	91	ceps.	516	zeitz.	268	zizā, ubi mirū prodigium.
Xerxes.	43	Zaire lacus.	632	zeken.	561	zloczovia,
Franciscus Ximenius Archiep.		Zaire fl. & lacus.	661	zelandia Comit.	155	znaim.
Tolet.	97	Zairus Congi fl. exundat.	632	ejus limites. <i>ibid.</i>	Nova	zocotara.
Xoa.	658	Zakelus fl.	239	zelis seu zilia n. Arcilas.	642	zodiacus quid.
Xuntien.	324	Zaleucus Locrensis.	329	zelitea.	569	zodiaci poli. 6. ejus axis.
Xucar fl.	91	Zambaos.	662	zell Luniburgica.	250	<i>ibid.</i>
Xuthus Thessaliz regis filius.		Zama.	640	zellerfeldia.	275	zodiacus, 10. 11. 55. ejus si-
	404	Zames seu Ziamas mons.	614	zembla nova.	512.	gna & officia.
Xythus.	592	Zamolxis.	469	zemble lacus.	682	zodiaci derivatio. 11. distin-
		Zamora.	640	zeng.	402	ctio. 55. ejus convenientia
		Zamosciun Academia.	492	zendrew.	464	cum Ecliptica.
Y.		Zancle.	376	Zenith.	9	zzeni.
Y Anchou.	524	Zanchius.	431	zenith investigare.	67	zolkvir.
Yarmouth.	175	Zanfara.	656	zenobia Palmyrenorum regi-	313	zollern castrum.
Ygnos.	453	Zanhaga desertum.	643.	zenonis Dialectici patria.	579	zolnock.
Yoreck.	174. 175	Zangcbara.	657	zentica s. Sentica.	96	zoma.
Yorckschir.	168	Zangibar, Zanzibar s. Sun-	677	zeeland inf.	188	zonz. 14. 15. carum nume-
Yperc s. Ypern.	151	sibar, ejusque partes.	660	zephyrium promontorium.		rus. 15. Latitudo.
Yrlant.	179. 180		662.		zona torrida, 15. frigida. 15	
Ysendick.	151	Zante.	438		16	
yrwen.	177	Zanzibar inf.	663	zonaz torrida incolz.	15	
yverdon.	119	Zapavortene.	556	zonaræ monumentum.	437	
ycatan.	677	zapprinum op.	389	zonarum frigidarum incolz.	15	
ycvica inf.	86. 87	zara.	402. 654	zonarum temperatarum in-		
yupi.	518	zaravechia.	400. 402	colz.	16. 17	
Yure fl.	174	zariafpæ.	551	zec.	658	
		zarmisogethusa.	468	zeugma ad Euphratem.	606	
Z.		zarobara.	ibid.	zeugma.	468. 606	
Zabern in Elsa.	214	zarnovienensis palatinatus.	486	zeuxis venus Crotone.	329	
Zabulon.	588	zallavia.	493	zibit.	617	
Zacharias Pater Joh.	591	zatmar.	392. 461. 468	zibith provincia.	617	
Zack.	238	zatoriensis Ducatus.	486. sq.	ziden.	<i>ibid.</i>	
Zaconia.	413	zavichostenensis palatinatus.		Ziegenheim Comitatus.	257	
Zacrocimensis palatinatus						
	493	zavolhenses Tatari.	415. eo-	Ziegenheim castrum.	257	
Zacynthus, ubi Ciceronis E-		rumque Principes, a quibus				
Piraphium.	438	Turcz.	516	zielenzig.	242	
Zagataja.	515	zavorense Territorium,	493	ziernenberg.	258	
Zagatai Tatari, eorumque fi-		zazuvara.	468. 469. seq.	zilia s. zelis.	642	
nes.	515. 518	zazsebes.	468. 470	zillingen.	275	
Zagabria.	397	zazyntho inf.	438	zimbaos.	662	
Zagrus mons.	557	zboravia.	490. 492	zincovia.	491	
Zagywa fl.	392	zebusiensis vidua.	394	zinisch.	243	
Zahaspæ.	518	zefala regn.	241	zitomiria.	491	
Zinchan Tattarorum prin-		zegna s. zeng.	663	ziton.	426	
		zeila, urbs in Ajan.	664	zirickzea.	156	
		zeilon inf.	546	Zitserland.	391	
				ziske sepulchrum.	235	

F I N I S.

12972

12973

F729
C649i

